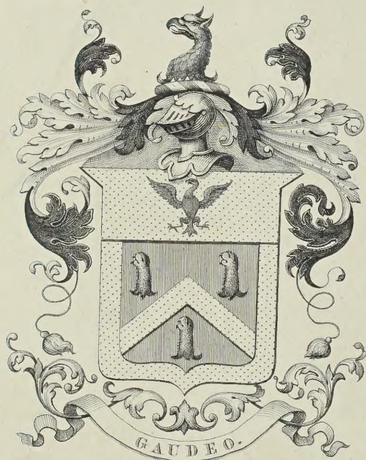
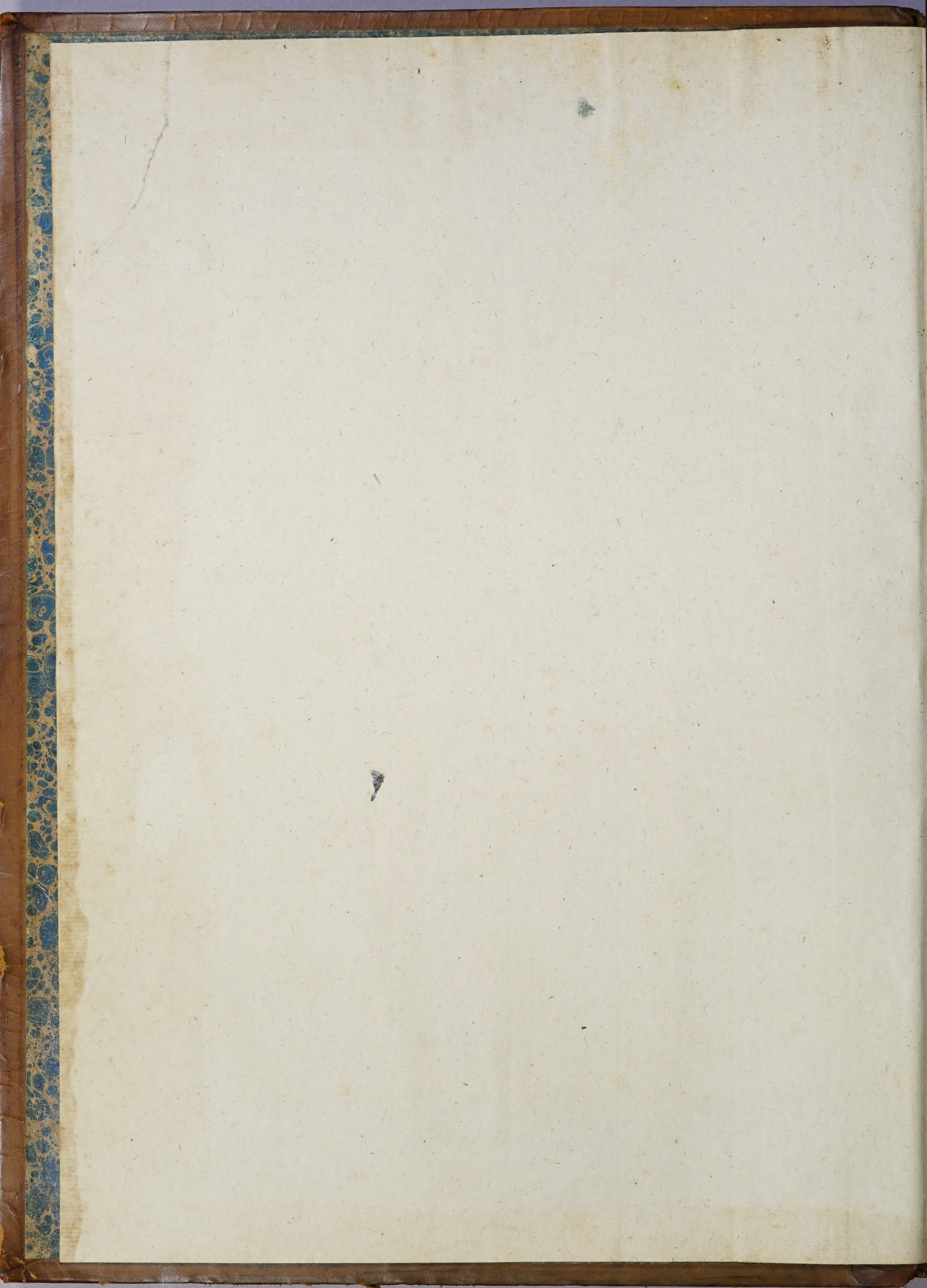
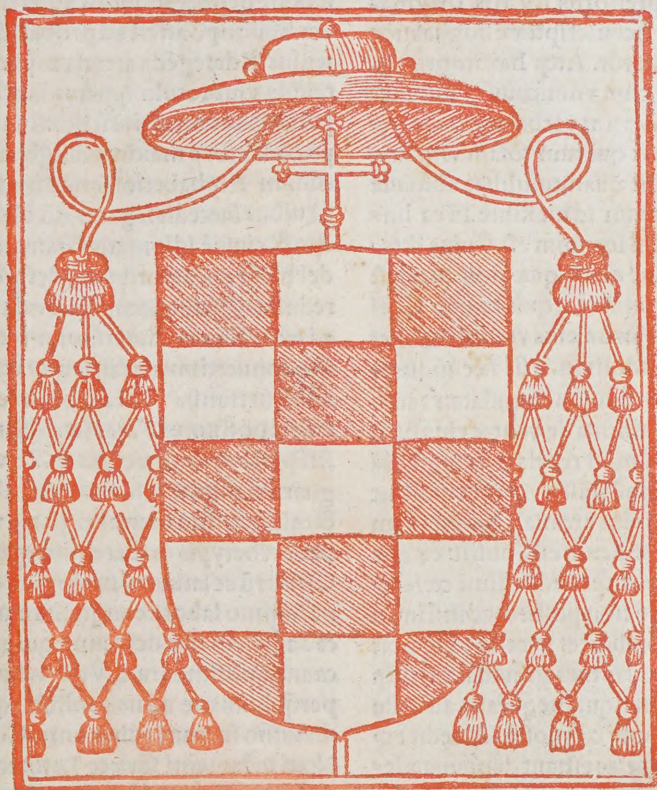
JCB


GAUDEO.





Hec tibi pentadecas tetragonon respicit illud
Hospitium petri ⁊ pauli ter quinqꝫ dierum.
Namqꝫ instrumētum vetus hebdoas innuit: octo
Lex noua signatur. ter quinqꝫ receptat vtrunqꝫ.



Secūda pars Veteris testamenti Hebraico Grecoqꝫ idiomate nunc primum impressa: adiuncta vtriqꝫ sua latina interpretatione.

Ad ſanctiſſimum ac clemētiſſimum dominum

noſtrum. D. Leonem Decimum diuina prouidentia Pontificem Maximum Reuerendiſſimi in Chriſto patris ac dñi. D. F. Franciſci Simenii de Ciſneros Sacroſanctæ Romanæ eccleſiæ tituli. S. Balbinæ Preſbyteri Cardinalis Hiſpaniæ Archiepiſcopiqꝫ Toletani ac regnorum Caſtellæ Archicancellarii &c. In libros veteris ac noui teſtamēti multiplici lingua impreſſos.

Prologus.



Multa ſunt beatiſſime Pater: quæ ad excudendas impreſſoriis formis originales ſacræ ſcripturæ linguas nos incitarūt. Atqꝫ hæc imprimis. Q. cum vniuſcuiuſqꝫ idiomatis ſuæ ſint verborum proprietates: quarum totam vim non poſſit quamtumlibet abſoluta traductio prorſus exprimere: tum id maxime in ea lingua accidit: per quam os domini locutum eſt. Cuius littera q̄uis ex ſe mortua ſit & velut caro: quæ non prodeſt quicq̄ꝫ (Nam ſpiritus eſt qui viuificat) quia tamen Chriſtus verborum figuris velatus intra eius vterum manet incluſus: nō dubium: quin tam admiranda ſit fœcunditate repleta: tam exuberāti myſteriorū copia cumulata: vt cum plena ſemper ſit & redundās: flumina de ventre eius fluāt aquæ viuæ: vnde hi quibus datum eſt reuelata facie gloriā dñi ſpeculari: vt in eādem imaginē trāſformentur: poſſint aſſidue haurire mira diuinitatis eius arcana. Quippe cum nulla dictio nulla litterarum connexio eſſe poſſit: ex qua non emergant & veluti pullulent reconditiſſimi cœleſtis ſapientiæ ſenſus. Ex quibus cum non poſſit eruditiſſimus quiſqꝫ interpres niſi vnicum explicare: neceſſe eſt vt poſt interpretationē maneat adhuc ſcriptura grauida: variiſqꝫ ac ſublimibus intelligentiis plena: quæ nequeant aliunde q̄ꝫ ex ipſo archetypæ linguæ fonte cognoſci. Accedit: ꝙ vbicūqꝫ latinorum codicum varietas eſt: aut deprauatæ lectionis ſuſpitio (id quod librariorū imperitia ſimul & negligentia frequentiſſime accidere videmus) ad primam ſcripturæ originem recurrēdum eſt: ſicut beatus Hieronymus & Auguſtinus ac cæteri eccleſiaſtici tractatores admonent: ita vt librorū Veteris teſtamēti ſynceritas ex Hebraica veritate: Noui autem ex Græcis exemplaribus examinetur. Vt ipſa igitur originalia in promptu haberet quicūqꝫ diuinarū litterarū ſtudioſus: poſſetqꝫ non ſolis riuulis eſſe contētus: ſed ex ipſo fonte ſalientis aquæ in vitam æternā ſitim pectoris extinguere: iuſſimus archetypas ſacræ ſcripturæ linguas cum adiunctis variarū linguarū tranſlationibus impreſſioni mādari Sanctitatis tuæ nomini dedicādas. Atqꝫ imprimis Nouū teſtamentum Græco Latinoqꝫ ſermone excudendum curauimus ſimul cum Lexico Græcarum omnium dictionum: quæ poſſunt in eo legentibus occurrere: vt his quoqꝫ qui nō integram linguæ cognitionem adepti ſunt pro viribus conſuleremus. Deinde vero anteq̄ꝫ Vetus teſtamentum aggrederemur: Dictionarium præmiſimus Hebraicorum Chaldaicorumqꝫ totius veteris inſtrumēti vocabulorū. Vbi non tantū multiplex ſignificatio cuiuſqꝫ dictionis exprimitur: ſed (quod ſtudioſis vtiliſſimū fore credimus) locus ſcripturæ in cuiuſqꝫ ſignificati teſtimoniū citatur. Rurſus: cum nō ſolus litteræ occidentis cortex ſed introrſus latitās ſpiritus viuificātis nucleus maxime ſit a ſtudioſo diuinæ ſcripturæ requirendus: atqꝫ huius præcipua pars ex propiorū nominū interpretatione depēdeat: quorū ab æterno præuiſa impoſitio incredibilē opē affert ad propalādo ſpirituales abſtruſoſqꝫ ſenſus & detegēda arcana myſteri: quæ ſub ipſo litteralis textus vmbraculo ſpiritus ſanctu velauit. Idcirco interpretationes propriorū nominum viris linguarū peritia præcellētibus maxima diligētia iuſſimus elucubrari: & ſecūdum Alphabeticā ſeriē diſpoſits Dictionario adiungi. Quibus ſuccedit legendorū Hebræorū characterū inſtructio & eiuſdē idiomatis Grāmatica ex pluribus receptæ fidei Hebræis autoribus collecta & ad latini artificii normā reducta. Quibus omnibus veluti præludio ita peractis: ad excuſſionem diuerſarum veters teſtamēti linguarum nos conuertimus: adiicientes etian ſingulis earum ſuam latinam tranſlationē. Qua in re ita aperte Beatitudini tuæ teſtari poſſumus Pater ſanctiſſime maximam laboris noſtri partē in eo præcipue fuiſſe verſatā: vt & virorū in linguarum cognitione eminentiſſimorum opera vteremur: & caſtigatiſſima omni ex parte vetuſtiſſimaqꝫ exemplaria pro archetypis haberemus: quorū quidē tā Hebræorū q̄ꝫ Græcorū ac latinorū multiplicē copiā variis ex locis nō ſine ſummo labore conquiſiuimus. Atqꝫ ex ipſis quidē Græca Sanctitati tuæ debemus: qui ex iſta apoſtolica Bibliotheca antiquiſſimos tum Veteris tum Noui teſtamēti codices perq̄ꝫ humane ad nos miſiſti: qui nobis in hoc negocio maximo fuerunt adiumento. Conſumata itaqꝫ excuſſione Noui teſtamenti Græce Latineqꝫ impreſſi cum ſuo Lexico. Impreſſo etiā Hebraico Chaldaicoqꝫ dictionario: cui adiuncta eſt Grammatica cum nominum propriorum interpretationibus. Abſolutis præterea annotationibꝰ differentiarum Veteris teſtamenti: quas cum Nicolaus de Lyra non omnino abſolutas edidiſſe: eas nos per viros linguarum peritiſſimos multis in locs addi fecimus. Tādem diuino auxilio Vetus teſtamentum multiplici lingua excudi fecimus. Quæ omnia nūc ad Sanctitatē tuam mittimus. Nā cui potius vniuerſæ vigiliæ noſtræ dicandæ ſunt: q̄ꝫ Apoſtolicæ iſti ſedi: cui omnia debemus? Aut quis libētius ſacros Chriſtianæ religionis libros ſuſcipere & amplecti debet: q̄ꝫ ſacer Chriſti vicarius? Accipiat igitur Sanctitas tua læta fronte munuſculum quod in domini gazophylatium offerimus: vt incipiant diuinarum litterarum ſtudia hactenus intermortua nunc tandem reuiuiſcere. Obſecramus autē Beatitudinē tuam enixiſſime: vt libros hoſce: qui nunc ſe ſactis iſtis veſtigiis ſupplices aduoluūt: examines: & ad ſeueriſſimi iuditii tui cēſuram reuoces: vt ſi Chriſtianæ reip. vtiles fore videbuntur: editionis beneficium a Sanctitate tua recipiant. Nā eos nos hucuſqꝫ continuimus: ſacrum iſtū Apoſtolici faſtigii oraculum conſulturi. Sed iam hæc ad Beatitudinem tuam ſatis. Nūc ad inſtruendum de operis artificio lectorem conuertimur.

Prologus.

Ad lectorem. De his que ad lectionem Veteris testamenti diuersis linguis nunc primum impressi: sunt prænotanda.



Vt intelligas studiose Lector modũ & ordinem: quẽ in hac veteris testamẽti impressione seruauim⁹: ac inde possis hoc libro facile vti: nõnullorum te admonitũ prius esse oportet. Imprimis igitur id est præmittendũ: ꝙ cũ Vetus testamentũ a sacris doctoribus trifariã diuidatur: hoc est in legẽ: quã Pentateuchum appellant: & in libros deinde Agiographos: ac demum in eos qui dicũtur Prophetales: in his oĩbus nõ est idẽ numerus linguarũ. Sed Pẽtateuchus quidẽ triplicẽ linguam habet: Hebraicã videlicet Chaldaicã & Græcã: quas imprimẽdas iussimus cũ aliis tribus latinis interpretationibus iuxta correspondentibus: ita vt Hebraicæ veritati respõdeat latina beati Hieronymi trãslatio: Chaldaicæ vero alia latina fere de verbo ad verbũ a viris eius linguæ peritissimis elaborata: Græcæ aũt septuaginta interpretum editioni interlinearis latina traductio. Agiographi deinde libri simul & Prophetales duplici lingua excuduntur: hoc est Hebræa & Græca cũ aliis duabus latinis trãslationibus illis correspondentibus. Nã Chaldaica in cæteris libris præterq̃ in Pẽtateucho corrupta est aliquib⁹ in locis: & fabulis merisq̃ Thalmudistarũ nugis cõspersa: indigna prorsus quæ sacris codicibus inseratur. Verum quia quibusdam in locis vbi integra est littera & incorrupta: mirũ in modum fauet Christianæ religioni. Idcirco reliquos libros totius Veteris testamẽti e Chaldaica lingua in latinã vertifecimus: & diligẽtissime cũ sua latina traductione cõscriptos in publica Cõplutensis nostræ Vniuersitatis Bibliotheca reponi. At vero libri extra canonẽ: quos Ecclesia potius ad ædificationẽ populi: q̃ ad autoritatẽ ecclesiasticorum dogmatũ confirmandã recipit: Græcã tm̃ habẽt scripturã sed cũ duplici latina interpretatione: altera beati Hieronymi: altera interlineari de verbo ad verbũ: eo modo quo in cæteris. Hæc autem de numero linguarum huius libri oportuit in vniuersum prælibasse. Nunc de modo quo linguas in libro ipso disposuimus: breuibus agendum est. Primum itaq̃ aperto codice duæ se tibi chartarum facies hinc & inde offerent: quarum vnaquæq̃ tres columnas habet. Ex quibus ea quæ ad marginem exteriorem sita est: Hebraicã cõtinet veritatẽ. Quæ vero interiori margini adhæret. Græca est septuaginta interpretũ editio: cui superponitur latina interlinearis traductio de verbo ad verbum. Mediã aũt inter has latinã beati Hieronymi trãslationẽ velut inter Synagogã & Oriẽtalẽ Ecclesiam posuimus: tanq̃ duos hinc & inde latrones medium autẽ Iesum hoc est Romanã siue latinã Ecclesiã collocãtes. Hæc em̃ sola supra firmã petrã ædificata (reliquis a recta Scripturæ intelligẽtia q̃nq̃ deuiantibus) immobilis semper in veritate permansit. Disponuntur vero colũnæ ipsæ hoc modo: vt singulis lineis Hebraicis correspondeant binæ lineæ latinæ e regione: hoc tamẽ semper obseruato: vt omnes colũnæ tam in principio q̃ in fine cõsentiant: nisi vbi loci angustia nõ patitur: quod rarissime deprehẽdes.

Deinde quia institutũ nostrum est: nõ solũ his cõsulere: qui absolutã linguarum peritiã sunt assecuti: sed his etiam opem ferre qui parum in eis profecerunt: vtrisq̃ enim debitores sumus: neminẽq̃ esse cupimus: quẽ peregrinorũ idiomatum difficultas absterreat a diuinorum librorum penetralibus adeũdis. Idcirco vt Hebraicas dictiones facile possit quicũq̃ distinguere: & suã latinã interpretationẽ cuiq̃ assignare: inter singulas dictiones Hebraicas superponuntur minutæ litterulæ latinæ Alphabetico ordine procedẽtes: quibus cõsimiles aliæ in latina proxima colũna correspõdent: vt per similitudinem litterulæ cognoscatur: quæ dictio latina ad quã Hebraicã sit referenda. Quãdo vero interpres per circũlocutionem pluribus dictionibus vnicam interpretatur: aut e diuerso vnica dictione plures amplectitur: tunc vnica litterula toti circũlocutioni vel etiã cõpendio deseruiet. Ex his præterea litterulis nõnullas reperies: quibus tenue punctũ subscribitur hoc modo ạ. Quod quidẽ punctũ designat: vel dictionẽ Hebraicã subiacentem multiplicẽ esse & æquiuocã: ac proinde reconditum aliquod secretæ intelligẽtiæ mysteriũ claudere: quod possit facile cõsulto Dictionario a perspicacibus mentibus inuestigari: vel denotat saltẽ: ipsam eius significationẽ in latina colũna positã potius translatitiam esse & soli sensui subseruientem: q̃ propriam omnino & litteralẽ. Rursus quia inuenire primitiua siue radices dictionum Hebraicarum & Chaldaicarum a prima origine deuiantium res est perquã necessaria ad reperiẽda in Dictionario vocabula: sed tãtæ difficultatis: vt homines eius linguæ peritissimi freqũeter in ea titubent: ac nonnunq̃ etiã labantur: artificium excogitauimus q̃ vtilissimum: quo possit quispiam vel primis dũtaxat Hebraicis rudimentis imbutus radicẽ cuiusq̃ dictionis in promptu habere: vt iam his adminiculis adiuti: Hebræorum (vt ait beatus Hieronymus) nauseam & ructum fastidiẽtes: præceptores eorum consulere nõ egeamus. Aduertendũ itaq̃ est: ꝙ cũ dictioni Hebraicæ siue Chaldaicæ correspondet alia in margine (quod dignosces ex simili litterula vtriq̃ dictioni imposita) Tũc dictio ipsa sicut est in margine notata: quærẽda est in vocabulario. Illæ em̃ sunt primæ litteræ substantiales primitiui. Reliquæ vero dictiones Hebraici textus: quib⁹ nulla dictio primitiua respõdet in margine: ex primis earum tribus aut quãdoq̃ etiã solis duabus litteris sunt in dictionario requirendæ. Preterq̃ vbi precesserit aliqua ex his quinq̃ litteris beth: he: caph: lamed: mem: quocunq̃ apice subiecto: dũ modo sit apice desuper notata hoc modo. בְּ הַ כְּ לְ מְ Tunc enim talis littera pro articulo seu præpositione sumitur: ac proinde cum non sit littera substantialis auferenda est: & proximæ tres vel quandoq̃ etiã solæ duæ litteræ sequentes erunt primæ litteræ primitiui: ex quibus dictio ipsa in vocabulario reperietur. Quod eodẽ modo intelligendũ est de ו vau littera etiam si nunq̃ tali signo notetur. Vbicunq̃ em̃ alicui dictioni præponitur: semper pro coniunctione copulatiua vsurpatur: quare tollere eã oportebit. Atq̃ hæc quidẽ succincte dicta sunt: vt legentibus Hebraicam litterã statim absq̃ arte seu consideratione vlla pateat dictionis primitiuum. Quod si curiosus lector non solo vsu contentus artẽ reperiendarũ radicum nosse desiderat: legat vltimum capitulũ nostræ Hebraicæ Gramaticæ in fine Hebraici dictionarii: quod tamen vt absq̃ librorum reuolutione facile occurreret: in principio Petateuchi duximus apponendũ. Illud est etiã considerandũ: ꝙ in hebraicis characterib⁹ scieter omisimus apices illos:

Prologus.

quibus nunc vtūtur Hebræi pro accentibus. Nam hi cum ad nullā vel ſignificati vel pronunciationis differentiam pertineant: ſed ad ſolā cantus ipſorū modulationē: merito a veteribus Hebræis reiecti ſunt: quos in hoc imitari maluimus. Verū ne locus accētus cuiuſqꝫ dictionis ignoraretur: hoc modo prouidimus: vt quoniā dictiones Hebraicæ vt plurimū in vltima habēt accentū: oēs huiuſmodi dictiones nullo prorſus apice notarētur: reliquæ vero nō habentes accentū in vltima (quæ rariſſime occurrunt) ſuper ſyllabam vbi prædominatur accentus: apice ſignarentur hoc modo אָ֫רֶץ. Cæterum in diſtinctione clauſularum colo etiā vtuntur Hebræi & cōmate: ſed ita: vt colum ſit duplex punctum: ſicut cōma apud latinos: hoc modo: Cōma vero tale ſignū ‸ Quod autē ad Græcam ſcripturā attinet: illud te nō latere volumus: nō vulgaria ſeu temere oblata exēplaria fuiſſe huic noſtræ impreſſioni archetypa: ſed vetuſtiſſima ſimul & emēdatiſſima: quæ ſanctiſſim⁹ Dn̄s noſter Leo Decimus Pontifex maximus cæptis noſtris aſpirans ex ipſa apoſtolica Bibliotheca ad nos miſit: tantæ integritatis: vt niſi eis plena fides adhibeatur: reliqui nulli eſſe videantur: quibus merito ſit adhibenda. Quibus etiā adiūximus alia nō pauca: quorum partē ex Beſſarionis caſtigatiſſimo codice ſumma diligentia tranſcriptā Illuſtris Venetorū Senatus ad nos miſit: partē ipſi magnis laboribus & expēſis vndiqꝫ cōquiſiuimus: vt copia emendatorū codicū abunde ſupereſſet. Latinā itidē beati Hieronymi tranſlationē cōtulimus cū q̃plurimis exēplaribus venerādæ vetuſtatis: ſed his maxime: quæ in publica Cōpluteñ noſtræ vniuerſitatis Bibliotheca reconduntur: quæ ſupra octingēteſimū abhinc annū litteris Gotthicis conſcripta: ea ſunt ſynceritate: vt nec apicis lapſus poſſit in eis deprehendi. Aliqua tamen nomina propria vitio ſcriptorū aliter ſcripta q̃ in originalibus vtriuſqꝫ teſtamēti habentur: intacta dimiſimus: atqꝫ id quidem cōſulto. Nā ſi nūc in eis litterā aliquā mutaſſemus: nequaq̃ poſſent reperiri in tractatu interpretationū: quē iuxta vulgatā horū nominum ſcripturā alphabetico ordine pridē cōfeceramus. Adnotauimus tamē in ipſis interpretationib⁹ eadē nomina propria nō ſolū ponētes ea ſicut cōmuniter ſcribūtur: ſed etiā prout habētur ad litterā in ſuis originalibus. Demū in libro pſalmornm illud eſt admonendū: cōmunē tranſlationem latinam: qua vtimur: poſitam eſſe pro interlineari ſupra græcam ſeptuaginta interpretum editionem: quia ei de verbo ad verbum fere correſpōdet. Eā autem quā beatus Hieronymus iuxta hebraicā trāſtulit veritatem in medio duarum columnarum fuiſſe locatam. Vale.

Incipit Prologus beati Hieronymi

presbyteri in librum Ioſue.



Andē finito Pentateucho Moyſi velut grandi fœnore liberati ad Ieſum filiū naue manū mittimus quem Hebræi Ioſue bēnun id eſt Ioſue filium nun vocant: & ad Iudicum librum quem Soptim appellant: ad Ruth quoqꝫ & Heſter quos iiſdem nominibus efferunt. Monemuſqꝫ lectorem vt ſiluam hebraicorum nominū & diſtinctiones per mēbra diuiſas diligēs ſcriptura cōſeruet: ne & noſter labor & illius ſtudiū pereat. Et vt imprimis (quod ſepe teſtatus ſum) ſciat me nō in reprehēſionem veterū noua cudere: ſicut amici mei criminātur: ſed pro virili portione offerre linguæ meæ hominibus: quos tamen noſtra delectāt: vt pro Græcorū hexaplis: quæ & ſumptu & labore maximo indigent: editionem noſtram habeant. Et ſicubi in antiquorū voluminū lectione dubitarint: hæc illis conferentes inueniant quod requirūt. Maxime cū apud latinos tot ſint exēplaria: quot codices: & vnuſquiſqꝫ ꝓ arbitrio ſuo vel addiderit vel ſubtraxerit quod ei viſum eſt: & vtiqꝫ non poſſit verum eſſe quod diſſonat. Vnde ceſſet arcuato vulnere contra nos inſurgere ſcorpius: & ſanctū opus venenata carpere lingua deſiſtat: vel ſuſcipiens ſi placet: vel contemnēs ſi diſplicet. Memineritqꝫ illorū verſuū. Os tuum abundauit malitia: & lingua tua cōcinnabat dolos. Sedēs aduerſus fratrē tuū loquebaris: & aduerſus filium matris tuæ ponebas ſcandalum. Hæc feciſti: & tacui. Exiſtimaſti inique ꝙ ero tui ſimilis. Arguā te & ſtatuam illa contra faciem tuam. Quæ enim audientis vel legentis vtilitas eſt: nos laborādo ſudare: & alios detrahēdo laborare: dolere iudæos ꝙ calūniandi eis & irridendi chriſtianos ſit ablata occaſio: & eccleſiæ homines id deſpicere immo lacerare: vnde aduerſarii torqueātur? Quod ſi vetus eis tantū interpretatio placet: quæ & mihi nō diſplicet: & nil extra recipiēdum putant: cur ea quæ ſub aſteriſcis & obelis vel addita ſunt vel amputata legunt & negligunt? Quare Danielem iuxta Theodotionis traditionē Eccleſiæ ſuſceperūt? Cur Originē mirantur & Euſebium Pamphili: cunctas editiones ſimiliter differentes? Aut quæ fuit ſtulticia: poſtq̃ vera dixerint: ꝓferre quæ falſa ſunt? Vnde autē in nouo teſtamēto probare poterunt aſſumpta teſtimonia: quæ in libris veteribus nō habētur? Hæc dicimus: ne oīno calumniātibus tacere videamur. Cæterum poſt ſanctæ Paulæ dormitionē: cuius vita virtutis exemplum eſt: & hos libros quos Euſtochio virgini Chriſti negare non potui: decreuimus dū ſpiritus hos regit artus: prophetarū explanationi incūbere: & omiſſum iam diu opus quaſi quodā poſtliminio repetere: præſertim cū & admirabilis ſanctuſqꝫ vir Pammachius hoc idem litteris flagitet: & nos ad patriam feſtinantes mortiferos ſyrenarum cantus ſurda debeamus aure tranſire.

Explicit Prologus.

Incipit Argumentum.



Eſus filius naue: typum dn̄i nō ſolū in geſtis verūetiam in nomine gerēs: trāſit iordanem: hoſtiū regna ſubuertit: diuidit terrā victori populo: & per ſingulas vrbes: viculos: montes: flumina: torrentes atqꝫ confinia eccleſiæ cœleſtiſqꝫ Hieruſalē ſpiritalia regna deſcribit.

Explicit Argumentum.

IOSVE.
ΙΗΣΟΥΕ.

A Et factū eſt poſt mortē moy
Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν μωυ-
ſi ſerui dn̄i: ⁊ locut⁹ eſt dn̄s
κ σῆ δούλου κυρίου, καὶ εἶπε κύριος τῷ
ioſue filio num miniſtro moyſi
ἰησοῦ υἱῷ ναυῆ τῷ ὑπουργῷ μωυσῆ
dicēs: moyſes ſeruus meus mortu⁹ eſt: nunc igr̄ ſur
λέγων, μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκεν, νῦν οὖν ἀνα-
gēs tranſi iordanē tu ⁊ oīs ppls hic in
στὰς διάβηθι τὸν ἰορδάνην σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν
Deut. terrā: ꝙ ego do eis. oīs locus ad quē ābulauerit
.11.c. γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς. πᾶς ὁ τόπος ἐφ᾽ ὃν ἂν ἐπιβῆτε
veſtigia pedū vr̄oꝝ: vobis dabo eū: ſicut lo
ἴχνη τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν δώσω αὐτόν, ὃν τρόπον εἰ-
cut⁹ ſum moyſi. deſertū ⁊ antilibanū vſq̧ ad
ρηκα τῷ μωυσῆ. τὴν ἔρημον καὶ τὸν ἀντιλίβανον ἕως τοῦ
fluuiū magnū fluuiū euphratē: oēm terrā
ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ εὐφράτου, πᾶσαν γῆν
etheoꝝ ⁊ vſq̧ ad mare magnū: a ſolis oc-
χετταίων καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, ἀφ᾽ ἡλίου δυ-
caſu erūt termini vr̄i. nō reſiſtet hō co-
σμῶν ἔσται τὰ ὅρια ὑμῶν. οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κα-
ram vobis cūctis dieb⁹ vite tue. ⁊
τενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. καὶ
ſicut fui cum moyſe: ita ero ⁊ tecum:
ὥσπερ ἤμην μετὰ μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ,
Infra. ⁊ nō derelinquā te: neq̧ deſpiciam te: cōfortare ⁊
5.b. Heb.13 καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε, οὐδὲ ὑπερόψομαί σε, ἴσχυε καὶ
a. eſto robuſtus. tu enī diuides pplo huic terrā:
B ἀνδρίζου. σὺ γὰρ ἀποδιελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν,
quā iuraui pr̄ibus eoꝝ vt traderē eis. ꝯfortare
ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς. ἴσχυε
Infra eo. igit ⁊ eſto robuſtus: vt cuſtodias ⁊ facias ſicut pre-
Deut. οὖν καὶ ἀνδρίζου, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐνε-
31.b. cepit tibi moyſes ſeruus meus. ⁊ nō declinabis
3.Re.2 τείλατό σοι μωυσῆς ὁ παῖς μου. καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς
a. ab eis ad dextrā vel ad ſiniſtrā: vt intelligas in cūctis
ἀπ᾽ αὐτῶν εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά, ἵνα συνῇς ἐν πᾶσιν
que feceris. ⁊ nō recedet liber
οἷς ἐὰν πράξῃς. καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ
legis huius de ore tuo: ⁊ medita-
νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ μελετή-
beris in eo die ac nocte: vt intelligas facere
σεις ἐν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός, ἵνα συνῇς ποιεῖν
oīa q̄ ſcripta ſunt in eo. tūc proſperabis
πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῷ. τότε εὐοδώσεις
vias tuas: ⁊ tūc intelliges. ecce preci-
τὰς ὁδούς σου, καὶ τότε συνήσεις. ἰδοὺ ἐντέλλο-
eo. pio tibi: cōfortare ⁊ eſto robuſtus: nō timeas ne-
μαί σοι, ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, μὴ δειλιάσῃς μη-
C q̧ terrearis: qm̄ tecum dn̄s deus tuus in
δὲ πτοηθῇς, ὅτι μετὰ σοῦ κύριος ὁ θεός σου εἰς
oēm locum quo prexeris. ⁊ precepit io-
πάντα τόπον οὗ ἐὰν πορεύσῃ. καὶ ἐνετείλατο ἰη-
ſue ſcribis ppli dicēs: tran-
σοῦς τοῖς γραμματεῦσι τοῦ λαοῦ λέγων, εἰσέλ-
ſite per mediū caſtroꝝ ppli: ⁊
θετε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ. καὶ
imperate pplo dicētes: eſtote parati in ci-
ἐντείλασθε τῷ λαῷ λέγοντες, ἑτοιμάζεσθε ἐπὶ σι-
bariis: qm̄ adhuc tres dies: ⁊ vos tran-
τισμόν, ὅτι ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ ὑμεῖς διαβαί-
ſitis iordanē hunc: intrantes ad poſſidēdū
νετε τὸν ἰορδάνην τοῦτον, εἰσελθόντες κατασχεῖν
terrā: quā dn̄s deus patrū vr̄oꝝ
τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δί-
dat vobis. ⁊ ruben ⁊ gad ⁊ dimidie
δωσιν ὑμῖν. καὶ τῷ ῥουβὴν καὶ τῷ γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει
Nu.32. tribui manaſſe ait ioſue: memētote ſermonis dn̄i: quē
Infra ..c. φυλῆς μανασσῆ εἶπεν ἰησοῦς, μνήσθητε τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ

Incipit liber ioſue.
Cap̄.1.

Et factū ē poſt mortē moyſi ſerui dn̄i vt loqueretur dn̄s ad ioſue filium nun miniſtrum moyſi: & diceret ei. Moyſes ſeruus meus mortuus ē. Surge & trāſi iordanem iſtum: tu & oīs ppl̄s tecū: ī terram quam ego dabo filiis iſrael. Omnem locū quē calcauerit veſtigiū pedis veſtri: vobis tradā: ſicut locutus ſum moyſi. A deſerto & libano vſq̧ ad fluuiū magnū euphratē omnis terra etheorū vſq̧ ad mare magnū cōtra ſolis occaſum erit terminus veſter. Nullus poterit vobis reſiſtere cunctis diebus vite tue. Sicut fui cum moyſe: ita ero tecū non dimittam nec derelinquā te. Confortare & eſto robuſtus. Tu enim ſorte diuides populo huic terrā, pro qua iuraui patribus ſuis vt traderem eam illis. Cōfortare igitur & eſto robuſtus valde vt cuſtodias & facias oēm legē quā p̄cepit tibi moyſes ſeruus meus. Ne declīes ab ea ad dexterā vel ad ſiniſtrā: vt intelligas cuncta q̄ agis. Non recedat volumē legis huius ab ore tuo: ſed meditaberis ī eo diebus ac noctib⁹: vt cuſtodias & facias oīa que ſcripta ſunt ī eo. Tunc diriges viā tuā & intelliges eā. Ecce p̄cipio tibi: cōfortare & eſto robuſtus. Noli metuere & noli tīere: qm̄ tecū ē dn̄s deus tu⁹ in oībus ad q̄cūq̧ prexeris. Precepitq̧ ioſue principibus ppl̄i dicēs. Tranſite p mediū caſtrorū: & impate pplo ac dicite. Preparate vobis cibaria: qm̄ poſt diem tertiū tranſibitis iordanem: & intrabitis ad poſſidēdā terrā quā dn̄s deus veſter daturus eſt vobis. Rubenitis quoq̧ & gadditis & dimidie tribui manaſſe ait. Mementote ſermonis quem

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה — היה
ויאמר יהוה אל יהושע בן נון
משרת משה לאמר: משה עבדי — שרת
מת ועתה קום עבר את הירדן הזה — מות
אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר
אנכי נתן להם לבני ישראל: כל
מקום אשר תדרך כף רגלכם בו — קום
לכם נתתיו כאשר דברתי אל — נתן
משה: מהמדבר והלבנון הזה עד — דבר
הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ — גדל
החתים ועד הים הגדול מבוא השמש — בוא
יהיה גבולכם: לא יתיצב איש — היה גבל
לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי — יצב פנה — יום חיה
עם משה אהיה עמך לא ארפך — רפה
ולא אעזבך: חזק ואמץ כי אתה — עזב
תנחיל את העם הזה אל הארץ — נחל
אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: — שבע נתן
רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות — עשה
ככל התורה אשר צוך משה עבדי — ירה צוה
אל תסור ממנו ימין ושמאל למען — סור ימן
תשכיל בכל אשר תלך: לא ימוש — שמל שכל
ספר התורה הזה מפיך והגית בו — ילך מוש — פה הגה
יומם ולילה למען תשמר לעשות — שמר כתב
ככל הכתוב בו כי אז תצליח את — צלח
דרכך ואז תשכיל: הלא צויתיך חזק
ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך — ערץ חתת
יהוה אלהיך בכל אשר תלך: ויצו — צוה
יהושע את שטרי העם לאמר: עברו
בקרב המחנה וצוו את העם לאמר — חנה
הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת — כון צוד
ימים אתם עברים את הירדן הזה לבא — יום בוא
לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם — ירש
נתן לכם לרשתה: ולראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשה אמר יהושע — חצה
לאמר: זכור את הדבר אשר — זכר

צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר
נוח יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם
נשה את הארץ הזאת: נשיכם טפכם
קנה ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן
לכם משה בעבר הירדן ואתם
עבר פנה תעברו חמשים לפני אחיכם כל
גברי החיל ועזרתם אתם: עד אשר
יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם
המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם
שוב נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם
את וירשתם אותה אשר נתן לכם
זרח משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח
ענה השמש: ויענו את יהושע לאמר כל
צוה עשה אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר
שלח הלך תשלחנו נלך: ככל אשר שמענו
שמע אל משה כן נשמע אליך רק יהיה
יהוה אלהיך עמך כאשר היה
מרה עם משה: כל איש אשר ימרה את
פה שמע פיך ולא ישמע את דבריך לכל
אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ:
Cap.ij. וישלח יהושע בן נון
שנה רגל מן השטים שנים אנשים מרגלים
הלך ראה חרש לאמר לכו ראו את הארץ
בוא איש ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה
זנה שכב זונה ושמה רחב וישכבו שמה:
אמר ויאמר למלך יריחו לאמר הנה
בוא אנשים באו הנה הלילה מבני
ישראל לחפר את הארץ: וישלח
מלך יריחו אל רחב לאמר
יצא בוא הוציאי האנשים הבאים אליך
אשר באו לביתך כי לחפר את כל
לקח הארץ באו: ותקח האשה את שני
צפן האנשים ותצפנו ותאמר כן באו
אלי האנשים ולא ידעתי מאין
היה סגר המה: ויהי השער לסגור בחשך
והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו

precepit vobis moyses famulus dñi dicens. Dñs de⁹ vester dedit vobis requiem & omnem terram. Vxores vestre & filii vestri ac iumenta manebūt in terra quam tradidit vobis moyses trans iordanem. Vos autem transite armati ante fratres vestros omnes fortes manu & pugnate pro eis. Donec det dñs requiē fratrib⁹ vestris sicut & vobis ddit: & possideant ipsi quoq terram quā dñs deus vr̄ daturus est eis: & sic reuertemini in terrā possessiōis vr̄e: & habitabitis in ea quam vobis dedit moyses famulus domini trans iordanem cōtra solis ortū. Rñderuntq ad iosue: atq dixerunt. Oīa q̄ p̄cepisti nobis faciemus: & quocunq miseris ibimus. Sicut obediuimus in cunctis moysi: ita obediemus & tibi: tantum sit dominus deus tecum sicut fuit cum moyse. Qui cōtra dixerit ori tuo & non obedierit cunctis sermonibus quos precepis ei moriatur. Tu tantum confortare & viriliter age. 2.

Misit igitur iosue filius nun de sethim duos viros exploratores in abscondito. Et dixit eis. Ite & considerate terrā vrbēq hiericho. Qui pergētes ingressi sunt domū mulieris meretricis noīe raab: & quieuerūt apud eā. Nūciatūq ē regi hiericho: & dictū. Ecce viri ingressi sunt huc p noctem de filiis israel: vt explorent terram. Misitq rex hiericho ad raab dicens. Educ viros qui venerūt ad te: & ingressi sunt domū tuā. Exploratores quippe sūt & oēm terrā cōsiderare venerunt. Tollensq mulier viros abscondit & ait. Fateor venerunt ad me: sed nesciebam vnde essent. Cūq porta clauderetur in tenebris & illi pariter exierūt: nescio quo abierunt.

precepit vobis moyses famulus dñi dicēs: dñs
ἐνετείλατο ὑμῖν μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου λέγων, κύριος ὁ
deus vr̄ dedit requiē vobis: τ dedit vobis terrā hāc.
θεὸς ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς, καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύ
vxores vr̄e τ filij vr̄i τ iumēta
την. αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδία ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη
vr̄a habitent in terra: q̄ dedit vobis moyses trāſ
ὑμῶν κατοικήτωσαν ἐν τῇ γῇ, ἣ ἔδωκεν ὑμῖν μωυσῆς πέ
iordanē. vos āt trāſibitis accincti priores
ραν τοῦ ἰορδάνου. ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὔζωνοι πρότεροι
fratribus vr̄is oīs fortis. τ auxiliabimini e=
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχύων. καὶ συμμαχήσετε αὐ=
is: quoad det requiē dñs deus vr̄ fratribus
τοῖς, ἕως ἂν καταπαύσῃ κς ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς
vr̄is: sicut τ vobis: τ possideant etiā isti D
ὑμῶν, ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσωσιν καὶ οὗτοι τὴν
terrā: q̄ dñs deus vr̄ dat eis. τ reuerte=
γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν αὐτοῖς. καὶ ἀπελεύ=
mini qlibet in possessionē suā: quā dedit vobis
σεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν
moyses trans iordanē ab ortu solis.
μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου ἀπ᾽ ἀνατολῶν ἡλίου.
τ respōdentes iosue dixerūt: oīa q̄cūq pre
καὶ ἀποκριθέντες τῷ ἰησοῦ εἶπαν, ἅπαντα ὅσα ἂν ἐν
ceptis nobis faciemus: τ in oēm locū: quo mi
τείλῃ ἡμῖν ποιήσομεν, καὶ εἰς πάντα τόπον, οὗ ἐὰν ἀπο
seris nos: ibimus. iuxta oīa q̄cūq obediui 1.Mac 2.c.
στείλῃς ἡμᾶς, πορευσόμεθα. κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσα=
mus moysi: obediemus tibi. ceterū sit dñs deus no
μεν μωυσῆ, ἀκουσόμεθά σου. πλὴν ἔστω κύριος ὁ θεὸς ἡ=
ster tecum: sicut fuit cū moyse. at ho
μῶν μετὰ σοῦ, ὃν τρόπον ἦν μετὰ μωυσῆ. ὁ δὲ ἄνθρω=
mo q̄ cōtra dixerit tibi: τ qui nō obedierit
πος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ὃς ἂν μὴ ἀκούσῃ τῶν
sermōib⁹ tuis sicut preceperis ei: moriatur.
ῥημάτων σου καθότι ἂν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθανέτω.
sed cōfortare τ viriliter age.
ἀλλὰ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου. Ca. 2.

Et misit iosue filius num de sethim duos A
Καὶ ἀπέστειλεν ἰησοῦς υἱὸς ναυὴ ἐκ σαττὶν δύο
viros vt explorarent. dicēs: ascēdite τ vide
ἄνδρας κατασκοπεῦσαι. λέγων, ἀνάβητε καὶ ἴδε=
te terrā τ hiericho. τ pergentes ingressi
τε τὴν γῆν καὶ τὴν ἱεριχώ. καὶ πορευθέντες εἰσῆλ=
sunt in domū mulieris meretricis: cui nomē raab. τ
θον εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, ᾗ ὄνομα ῥαάβ. καὶ
quieuerūt illic: τ nunciatū ē regi hieri Jaco. 2.d.
κατέλυσαν ἐκεῖ, καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ ἱερι= Ephe. 11.f.
cho: dicētes: ecce viri ingressi sunt huc de
χώ, λέγοντες, ἰδοὺ ἄνδρες εἰσπεπόρευνται ὧδε τῶν
filijs israel vt explorent terrā. τ mi=
υἱῶν ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν. καὶ ἀπέστει=
sit rex hiericho τ ait ad raab dicēs:
λεν ὁ βασιλεὺς ἱεριχὼ καὶ εἶπεν πρὸς ῥαὰβ λέγων,
educ viros qui ingressi sunt in
ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν
domū tuā nocte: vt explorent eni
οἰκίαν σου τὴν νύκτα, κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν
terrā venerūt. τ tolles mulier duos viros
γῆν ἥκασιν. καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας
absondidit eos. τ ait eis dicēs: in=
ἔκρυψεν αὐτούς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα, εἰ=
gressi sunt ad me viri: τ nō scio vn
σεληλύθασι πρός με οἱ ἄνδρες, καὶ οὐκ οἶδα πό
de erāt. postq̄ āt ianua claudebatur i tenebris:
θεν ἦσαν. ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκότει,
τ viri exierūt: nō scio quo abie
καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον, οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πεπό=
runt.
ρευνται.

B
perſequimini poſt eos ⁊ cõprehẽdetis eos.
καταδιώξατε ὀπίσω αὐτῶν καὶ καταλήψεσθε αὐτούς.
ipſa aũt aſcẽdere fecit eos in ſolariũ: ⁊ occultauit e=
αὐτὴ δὲ ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ ἔκρυψεν αὐ
os in ſtipula lini cõſtipata ſibi in ſo=
τοὺς ἐν τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώ
lario. ⁊ viri perſecuti ſunt poſt eos viam
ματος. καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ὁδὸν
que ad iordanẽ ad trãſitiões: ⁊ porta
τὴν ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου ἐπὶ τὰς διαβάσεις, καὶ ἡ πύλη
clauſa eſt. ⁊ factũ eſt vt exierũt perſequentes poſt
ἐκλείσθη. καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ καταδιώκοντες ὀπίσω
eos: ⁊ priuſq̃ dormirẽt ipſi: ⁊ illa aſcẽdit ad
αὐτῶν, καὶ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτούς, καὶ αὐτὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸ
ſolariũ ad eos. ⁊ ait ad eos: noui
δῶμα πρὸς αὐτούς. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, ἐπίσταμαι
q͞d tradidit dñs deus vr̃ vobis terrã: ir
ὅτι παρέδωκε κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὑμῖν τὴν γῆν, ἐπιπέ
ruit enĩ timor vr̃ in nos ⁊ elãguerũt oẽs
πτωκεν γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ κατέπτηξαν πάντες
habitãtes terrã a vobis. audiuimus enĩ q͞d ſic
οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἀφ᾽ ὑμῶν. ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατε
Exo. 4.c. cauit dñs deus mare rubrũ a facie
ξήρανεν κς ὁ θεὸς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν ἀπὸ προσώπου
vr̃a: qñ egreſſi eſtis ex egypto. ⁊ q̃cũq; feciſtis
ὑμῶν, ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐξ αἰγύπτου. καὶ ὅσα ἐποιήσατε
duobus regibus amorreoꝝ: qui erãt trans
τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τῶν ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ
iordanẽ: ſeon ⁊ og: quos interfeciſtis eos.
ἰορδάνου, τῷ σηὼν καὶ τῷ ὢγ, οὓς ἐξολοθρεύσατε αὐτούς.
⁊ audiẽtes nos obſtupuimus in corde nr̃o: ⁊ nõ
καὶ ἀκούσαντες ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐκ
fuit vltra ſpũs in vllo a facie vr̃a qm̃
ἔστη ἔτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτι
dñs deus nr̃ deus in celo ſupra ⁊ in fra
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
deorſum. ⁊ nunc iurate mihi ꝑ dñz deũ vr̃m: qm̃
κάτω. καὶ νῦν ὀμόσατέ μοι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, ὅτι
C facio vobis miaz: ⁊ facietis ⁊ vos miam in
ποιῶ ὑμῖν ἔλεος, καὶ ποιήσετε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν
domo pr̃is mei: ⁊ dabitis mihi ſignũ
τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, καὶ δώσετέ μοι σημεῖον
verũ. viuere ꝑmitetis domũ pr̃is mei: ⁊
ἀληθινόν. ζωγρήσετε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ τὴν
mr̃em meã: ⁊ fratres meos: ⁊ ſoro
μητέρα μου, καὶ τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ τὰς ἀδελ
res meas: ⁊ oẽm domũ eoꝝ: ⁊ oĩa
φάς μου, καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτῶν, καὶ πάντα
quecũq; ſunt illis. ⁊ eruetis aĩam nr̃az de
ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς. καὶ ἐξελεῖσθε τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἐκ
morte. ⁊ dixerũt ei viri: aĩa nr̃a pro
θανάτου. καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες, ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀν
vobis in mortẽ. ⁊ ipſa dixit: cũ tradiderit
θ᾽ ὑμῶν εἰς θάνατον. καὶ αὐτὴ εἶπεν, ὡς ἂν παραδῷ
dñs vobis vrbẽ: facietis in me miam ⁊
κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν, ποιήσετε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ
veritatẽ. ⁊ demiſit eos per feneſtrã: qm̃
ἀλήθειαν. καὶ κατεχάλασεν αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος, ὅτι
domus illi⁹ in muro: ⁊ in muro ipſa
ὁ οἶκος αὐτῆς ἐν τῷ τείχει, καὶ ἐν τῷ τείχει αὐτὴ
habitabat. ⁊ dixit eis ad mõtana abite
κατῴκει. καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰς τὴν ὀρεινὴν ἀπέλθατε
ne occurrãt vobis perſequentes. ⁊ lati
μὴ συναντήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες. καὶ κρυ
tabitis illic trib⁹ diebus: donec redeant
βήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἕως ἂν ἐπιστρέψωσιν οἱ
perſequẽtes poſt vos: ⁊ poſt hec
καταδιώκοντες ὀπίσω ὑμῶν, καὶ μετὰ ταῦτα
ibitis in viam vr̃am.
ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν.

Perſequimini cito & cõprehendetis eos. Ipſa aũt fecit aſcẽdere viros ĩ ſolariũ domus ſue: operuitq; eos ſtipula lini q̃ ibi erat. Hi aũt q miſſi fuerant ſecuti ſunt eos ꝑ viã q̃ ducit ad vadum iordanis. Illiſq; egreſſis ſtatĩ porta clauſa eſt. Necdum obdormierãt qui latebãt & ecce mulier aſcẽdit ad eos: & ait. Noui q͞d dñs tradiderit vobis terram. Etenim irruit in nos terror veſter: & elanguerunt omnes habitatores terre. Audiuimus q͞d ſiccauerit dñs aquas maris rubri ad veſtrũ introitũ qñ egreſſi eſtis ex egypto: & que feceritis duobus ammorreorũ regib⁹ qui erant trans iordanẽ: ſeon & og quos interfeciſtis. Et hec audientes ptimuimus & elãguit cor nr̃m: nec remanſit in nobis ſpũs ad introitum veſtrũ. Dominus enim deus veſter ipſe eſt deus in celo ſurſum & in terra deorſum. Nunc ergo iurate mihi per dñm: vt quõ ego miſericordiã feci vobiſcũ: ita & vos faciatis cum domo patris mei: detiſq; mihi verum ſignum: vt ſaluetis patrem meũ & matrẽ: fratres ac ſorores meas & oĩa q̃ illorum ſũt: & eruatis animas nr̃as a morte. Qui reſponderunt ei. Anima noſtra ſit pro vobis in mortem: ſi tamen non prodideris nos. Cunq; tradiderit nobis dominus terrã: faciem⁹ in te miam & veritatem. Demiſit ergo eos ꝑ funẽ de feneſtra. Domus enĩ eius herebat muro. Dixitq; ad eos. Ad mõtana cõſcendite: ne forte occurrãt vobis reuertẽtes: ibiq; latitate tribus diebus: donec redeant: & ſic ibitis per viam veſtram.

הָאֲנָשִׁים רִדְפוּ מַהֵר אַחֲרֵיהֶם כִּי
תַשִּׂיגוּם׃ וְהִיא הֶעֱלָתַם הַגָּגָה נשג עלה
וַתִּטְמְנֵם בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ הָעֲרוּכוֹת טמן ערך
לָהּ עַל הַגָּג׃ וְהָאֲנָשִׁים רָדְפוּ
אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַד הַמַּעְבָּרוֹת עבר
וְהַשַּׁעַר סָגָרוּ אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר יָצְאוּ
הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם׃ וְהֵמָּה טֶרֶם
יִשְׁכָּבוּן וְהִיא עָלְתָה עֲלֵיהֶם עַל שכב עלה
הַגָּג׃ וַתֹּאמֶר אֶל הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי אמר
כִּי נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת הָאָרֶץ וְכִי
נָפְלָה אֵימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי נָמֹגוּ מוג
כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם׃ כִּי שָׁמַעְנוּ פנה
אֵת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת מֵי יַם יבש
סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם פנה יצא
וַאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי עשה שנה
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחוֹן וּלְעוֹג
אֲשֶׁר הֶחֱרַמְתֶּם אוֹתָם׃ וַנִּשְׁמַע חרם שמע
וַיִּמַּס לְבָבֵנוּ וְלֹא קָמָה עוֹד רוּחַ מסס קום
בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם פנה
הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל עלה
הָאָרֶץ מִתָּחַת׃ וְעַתָּה הִשָּׁבְעוּ נָא שבע
לִי בַּיהוָה כִּי עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חָסֶד עשה
וַעֲשִׂיתֶם גַּם אַתֶּם עִם בֵּית אָבִי
חֶסֶד וּנְתַתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת׃ וְהַחֲיִתֶם נתן חיה
אֶת אָבִי וְאֶת אִמִּי וְאֶת אַחַי וְאֶת
אַחְיוֹתַי וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אח נצל
אֶת נַפְשֹׁתֵינוּ מִמָּוֶת׃ וַיֹּאמְרוּ לָהּ אמר
הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַחְתֵּיכֶם לָמוּת
אִם לֹא תַגִּידוּ אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה נגד
בְּתֵת יְהוָה לָנוּ אֶת הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ נתן עשה
עִמָּךְ חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ וַתּוֹרִדֵם בַּחֶבֶל בְּעַד ירד
הַחַלּוֹן כִּי בֵיתָהּ בְּקִיר הַחוֹמָה חלל חמה
וּבַחוֹמָה הִיא יוֹשָׁבֶת׃ וַתֹּאמֶר לָהֶם ישב
הָהָרָה לֵּכוּ פֶּן יִפְגְּעוּ בָכֶם הָרֹדְפִים ילך פגע
וְנַחְבֵּתֶם שָׁמָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד חבא
שׁוּב הָרֹדְפִים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם׃

וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נְקִיִּם נָקָה
אֲנַחְנוּ מִשְּׁבֻעָתֵךְ הַזֶּה אֲשֶׁר
הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָאִים בָּאָרֶץ שָׁבַע בּוֹא
אֶת תִּקְוַת חוּט הַשָּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרִי קָוָה שָׁנָה
בַּחַלּוֹן אֲשֶׁר הוֹרַדְתֵּנוּ בוֹ וְאֶת אָבִיךְ קָשַׁר יָרַד
וְאֶת אִמֵּךְ וְאֶת אַחַיִךְ וְאֵת כָּל בֵּית
אָבִיךְ תַּאַסְפִּי אֵלַיִךְ הַבָּיְתָה׃ וְהָיָה אָסַף
כֹּל אֲשֶׁר יֵצֵא מִדַּלְתֵי בֵיתֵךְ הַחוּצָה
דָּמוֹ בְרֹאשׁוֹ וַאֲנַחְנוּ נְקִיִּם וְכֹל
אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתָּךְ בַּבַּיִת דָּמוֹ בְרֹאשֵׁנוּ הָיָה
אִם יָד תִּהְיֶה בּוֹ׃ וְאִם תַּגִּידִי אֶת נָגַד
דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיִינוּ נְקִיִּם מִשְּׁבֻעָתֵךְ
אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ וַתֹּאמֶר כְּדִבְרֵיכֶם
כֶּן הוּא וַתְּשַׁלְּחֵם וַיֵּלֵכוּ וַתִּקְשֹׁר אֶת שָׁלַח
תִּקְוַת הַשָּׁנִי בַּחַלּוֹן׃ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ
הָהָרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד
שָׁבוּ הָרֹדְפִים וַיְבַקְשׁוּ הָרֹדְפִים שׁוּב בָּקַשׁ
בְּכָל הַדֶּרֶךְ וְלֹא מָצָאוּ׃ וַיָּשֻׁבוּ שְׁנֵי שָׁנָה
הָאֲנָשִׁים וַיֵּרְדוּ מֵהָהָר וַיַּעַבְרוּ וַיָּבֹאוּ עָבַר בּוֹא
אֶל יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וַיְסַפְּרוּ לוֹ אֵת כָּל סָפַר
הַמֹּצְאוֹת אוֹתָם׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ
כִּי נָתַן יְהוָה בְּיָדֵנוּ אֶת כָּל הָאָרֶץ
וְגַם נָמֹגוּ כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפָּנֵינוּ׃ מוּג פָּנָה

Cap.iij. וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּסְעוּ
מֵהַשִּׁטִּים וַיָּבֹאוּ עַד הַיַּרְדֵּן הוּא שָׁכַם נָסַע
וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּלִנוּ שָׁם טֶרֶם לוּן
יַעֲבֹרוּ׃ וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָיָה יוֹם
וַיַּעַבְרוּ הַשֹּׁטְרִים בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה׃ וַיְצַוּוּ חָנָה צָוָה
אֶת הָעָם לֵאמֹר כִּרְאֹתְכֶם אֶת רָאָה
אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהַכֹּהֲנִים אָרוֹן כָּרַת
הַלְוִיִּם נֹשְׂאִים אֹתוֹ וְאַתֶּם תִּסְעוּ
מִמְּקוֹמְכֶם וַהֲלַכְתֶּם אַחֲרָיו׃ אַךְ קוּם
רָחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינָו כְּאַלְפַּיִם רָחַק
אַמָּה בַּמִּדָּה אַל תִּקְרְבוּ אֵלָיו לְמַעַן מָדַד קָרַב
אֲשֶׁר תֵּדְעוּ אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יָדַע
תֵּלְכוּ בָהּ כִּי לֹא עֲבַרְתֶּם בַּדֶּרֶךְ יָלַךְ

Qui dixerunt ad eā. Innoxii erimus a iuramento hoc: quo adiurasti nos: si igrediētibus nobis terrā signū non fuerit funiculus iste coccineus: & ligaueris eū in fenestra per quam demisisti nos & patrē tuum ac matrem fratresq; & omnem cognationem tuā congregaueris in domum tuam. Qui ostium domus tue egressus fuerit: sanguis ipsius erit in caput eius: & nos erimus alieni. Cūctorū āt sāguis qui tecū ī domo fuerit: redundabit in caput nostrum: si eos aliquis tetigerit. Qꝙ si nos ꝓdere volueris & sermonē istū ꝓferre in medium: erimus mūdi ab hoc iuramento quo adiurasti nos. Et illa rn̄dit. Sicut locuti estis ita fiat. Dimittensq; eos vt ꝑgerēt: appēdit funiculū coccineū ī fenestra. Illi vero ābulātes ꝑuenerūt ad mōtana: & mānserunt ibi tres dies donec reuerterentur qui fuerāt ꝑsecuti. Querētes eī per oēm viā nō repererunt eos. Quibus vrbem īgressis: reuersi sūt & descēderūt exploratores de monte & trāsmisso iordāe venerūt ad iosue filiū nun. narraueruntq; ei oīa q̄ acciderāt sibi: atq; dixerūt. Tradidit dn̄s omnē terrā hāc ī māus nr̄as: & timore ꝓstrati sunt cuncti habitatores eius. 3.

Igitur iosue de nocte cōsurgēs mouit castra: egrediētesq; de sethī venerūt ad iordanē: ipē & oēs filii israel: & morati sunt ibi ꝑ tres dies. Quibus euolutis transierunt precōes ꝑ castrorū mediū: & clamare ceperunt. Quando videritis arcā federis dn̄i dei vestri: & sacerdotes stirpis leuitice portātes eā: vos quoq; consurgite & sequimini precedētes. sitq; inter vos & arcam spacium cubitorū duo milium: vt procul magis videre possitis: & nosse ꝑ quam viam ingrediamini: quia prius nō ābulastis per eam. & cauete ne appropinquetis ad arcā.

τ dixerūt viri ad eā: innoxij sumꝰ iuramēto tuo
καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες πρὸς αὐτήν, ἀθῶοι ἐσμὲν τῷ ὅρκῳ σου
hoc. ecce nos intramus in partē ciuitatis:
τούτῳ. ἰδοὺ ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως,
τ pones signū: funiculū coccineū hunc li
καὶ θήσεις τὸ σημεῖον, τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο ἐκδή
gabis ad fenestrā ꝑ quā demisisti nos per eā. τ
σεις εἰς τὴν θυρίδα δι' ἧς κατεβίβασας ἡμᾶς δι' αὐτῆς. καὶ
p̄rem tuū τ m̄rem tuā τ fr̄es
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς
tuos: τ oēm domū p̄ris tui cōgregabis apd̄
σου, καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου συνάξεις πρὸς
teipam in domū tuā τ erit oīs qui egressus fuerit
σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου. καὶ ἔσαι πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ
portam domus tue extra: reus sibi ipi erit: nos
τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἔξω, ἔνοχος ἑαυτῷ ἔσαι, ἡμεῖς
aūt innocētes iuramēto tuo hoc. τ qcūq; fuerit tecum
δὲ ἀθῶοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ. καὶ ὅσοι ἂν ὦσιν μετὰ σοῦ
in domo tua: nos rei erimus: si manꝰ tetigerit e=
ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα, ἐὰν χεὶρ ἅψηται αὐ=
um. si āt quis nos iniuria affecerit: τ reuelauerit ser=
τοῦ. ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ, καὶ ἀποκαλύψῃ τοὺς λό= D
mones nr̄os hos: erimus inocētes a iuramēto tuo hoc:
γους ἡμῶν τούτους, ἐσόμεθα ἀθῶοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ,
quo adiurasti nos. τ dixit s̄m v̄bū v̄r̄z: sic sit.
ὃ ὥρκισας ἡμᾶς. καὶ εἶπεν κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν, οὕτως ἔστω.
τ dimisit eos: τ iuerunt. τ ligauit si
καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἐπορεύθησαν. καὶ ἔδησε τὸ ση
gnū coccineū in fenestra. τ iuerunt τ ꝑue=
μεῖον τὸ κόκκινον ἐν τῇ θυρίδι. καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἦλθο
nerūt ad mōtana: τ mānserūt ibi tres dies donec
σαν εἰς τὴν ὀρεινήν, καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως
reuersi sunt ꝑsequētes. τ quesierūt persequē
ἐπέστρεψαν οἱ διώκοντες. καὶ ἐξεζήτησαν οἱ καταδιώκον
tes oēs vias τ nō repererūt. τ reuersi sunt
τες πάσας τὰς ὁδοὺς καὶ οὐχ εὗρον. καὶ ἀπέστρεψαν οἱ
duo iuuenes τ descenderūt de mōte: τ trāsierūt:
δύο νεανίσκοι καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ διέβησαν.
τ venerūt ad iosue filiū num. τ narrauerūt ei
καὶ ἦλθοσαν πρὸς τὸν ἰησοῦν υἱὸν ναυῆ. καὶ διηγήσαντο αὐ=
oīa que acciderāt sibi: τ dixerūt ad io
τῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς, καὶ εἶπαν πρὸς ἰη
sue: q̄ tradidit dn̄s in manu nr̄a oēm trā: τ
σοῦν, ὅτι παρέδωκε κς ἐν χειρὶ ἡμῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ
timore ꝓstratꝰ ē oīs habitās trā illā a nobis.
κατέπτηκε πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ' ἡμῶν. Ca.3

Et manicauit iosue mane τ ꝓfecti sunt de sethin:
Καὶ ὤρθρισεν ἰησοῦς τὸ πρωῒ καὶ ἀπῆραν ἐκ σαττίν, A
τ venerūt vsq; ad iordanē ipē τ oēs filij israel.
καὶ ἦλθον ἕως τοῦ ἰορδάνου αὐτὸς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραήλ.
τ morati sunt ibi anteq̄ trāsirēt. τ factū est post
καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι. καὶ ἐγενήθη μετὰ
tres dies τ trāsierūt scribe per media
τρεῖς ἡμέρας καὶ διῆλθον οἱ γραμματεῖς διὰ μέσης τῆς
castra: τ preceperūt pp̄lo: dicētes: q̄n
παρεμβολῆς, καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ, λέγοντες, ὅταν
videritis arcā federis dn̄i dei no
ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡ=
stri: τ sacerdotes τ leuitas portātes e=
μῶν, καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λευίτας αἴροντας αὐ=
am: τ vos cōsurgetis a locis vr̄is:
τήν, καὶ ὑμεῖς ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν,
τ ite post eā. sed lōge sit in=
καὶ πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆς. ἀλλὰ μακρὰν ἔσω ἀνα
ter vos τ illam: quātū duo milia cubitoꝝ sta=
μέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον δισχιλίους πήχεις στή=
bitis. ne appꝓinq̄tis ad eā: vt sciatis
σεσθε. μὴ προσεγγίσητε αὐτῇ, ἵνα ἐπίστησθε τὴν
viam: quam ingrediamini ī ea. nō eñi ambulastis
ὁδόν, ἣν πορεύεσθε ἐν αὐτῇ. οὐ γὰρ πεπόρευσθε
viam
τὴν ὁδὸν

ab heri ⁊ tertio die. ⁊ dixit ioſue
ἀπ' ἐχθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας. καὶ εἶπεν ἰησοῦς τῷ
pplo: ſctificamini in craſtinũ: qm̃ cras faciet do
λαῷ, ἁγιάσασθε εἰς τὴν αὔριον, ὅτι αὔριον ποιήσει κύ
minus inter vos mirabilia. ⁊ ait ioſue ſacerdotib⁹:
ριος ἐν ὑμῖν θαυμάσια. καὶ εἶπεν ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσι,
dicẽs: tollite arcã federis: ⁊ prece
B λέγων, ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ προπορεύ
Leui. dite ante pplm̃. ⁊ tulerũt ſacerdotes arcã
20.b. εσθε ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς
Nu.11. federis dñi: ⁊ ambulauerũt ante pplm̃.
d. διαθήκης κυρίου, καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.
1.Re. ⁊ dixit dñs ad ioſue: in die hac inci
16.b. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς ἰησοῦν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχο
pio exaltare te coram oĩbus filijs iſ
μαι τοῦ ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων τῶν υἱῶν ἰσ-
3.1.a. rael: vt ſciant ꝙ ſicut fui cum moyſe: ſic
ραήλ, ἵνα γνῶσιν καθότι ἤμην μετὰ μωυσῆ, οὕτως
ero ⁊ tecum. ⁊ nũc precipe ſacerdotib⁹
ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι
qui portãt arcã federis: dicẽs: cũ ingreſ
τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων, ὡς ἂν εἰ
ſi fueritis in partẽ aque iordanis: ⁊ in
σέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ ἰορδάνου, καὶ ἐν
iordane ſtabitis. ⁊ dixit ioſue filijs iſra-
τῷ ἰορδάνῃ στήσεσθε. καὶ εἶπεν ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς ἰσρα
C el: accedite huc: ⁊ audite ꝟbũ dñi
ήλ, προσαγάγετε ὧδε, καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ
dei nr̃i. ⁊ dixit ioſue: in hoc ſcietis: ꝙ
θεοῦ ἡμῶν. καὶ εἶπεν ἰησοῦς, ἐν τούτῳ γνώσεσθε, ὅτι
deus viuẽs in vobis: ⁊ diſperdẽs diſperdet a fa
θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν, καὶ ὀλοθρεύων ὀλοθρεύσει ἀπὸ προσώ
cie nr̃a chananeũ ⁊ etheum ⁊ eue
που ἡμῶν τὸν χαναναῖον καὶ τὸν χετταῖον καὶ τὸν εὐ-
um ⁊ pherezeũ ⁊ amorreũ ⁊ gerge
αῖον καὶ τὸν φερεζαῖον καὶ τὸν ἀμορραῖον καὶ τὸν γεργε-
ſeum ⁊ iebuſeum. ecce arca fede
σαῖον καὶ τὸν ἰεβουσαῖον. ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθή-
ris dñi oĩs t̃re trãſit ante vos
κης κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει ἔμπροσθεν ὑμῶν
iordanẽ. ⁊ nũc parate vobis duodecĩ viros
τὸν ἰορδάνην. καὶ νῦν προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας
de filijs iſrael: virũ vnũ a ſingula tribu. ⁊ erit
ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰσραήλ, ἄνδρα ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς. καὶ ἔσται
cũ quieuerint pedes ſacerdotũ qui portant
ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων
arcã federis dñi oĩs terre in aqua
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κῦ πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ
iordanis aqua iordanis deficiet: at aqua de-
ἰορδάνου, τὸ ὕδωρ τοῦ ἰορδάνου ἐκλείψει, τὸ δὲ ὕδωρ τὸ κα
ſcẽdẽs ſtabit ſupra vt cumul⁹. ⁊ factũ ẽ poſtq̃ egreſſus ẽ
ταβαῖνον στήσεται ἄνωθεν ὡς σωρός. καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆρεν
ppl's de tabnaculis ſuis vt trãſirẽt iordanẽ:
ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν ἰορδάνην,
at ſacerdotes tulerũt arcã federis dñi ante
οἱ δὲ ἱερεῖς ἦραν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πρότεροι τοῦ
pplm̃. cũ ãt ingreſſi ſunt ſacerdotes portãtes ar
λαοῦ. ὡς δὲ εἰσεπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβω-
cã federis in iordanẽ: ⁊ pedes ſacerdotũ
τὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων
portãtiũ arcã tincti ſunt in parte a-
D τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν ἐβάφησαν εἰς τὸ μέρος τοῦ ὕδα
que iordanis: at iordanis implebatur ſm̃ totã
Eccle. τος τοῦ ἰορδάνου, ὁ δὲ ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν
4.c. ripam ſuã vt in diebus meſſis. ⁊ ſteterũt
κρηπῖδα αὐτοῦ ὡς ἐν ἡμέραις θερισμοῦ. καὶ ἔστησαν τὰ
aque deſcẽdẽtes deſup: ſtetit ꝯgelatio vna recedẽs
ὕδατα καταβαίνοντα ἄνωθεν, ἔστη πῆγμα ἓν ἀφεστηκὸς
procul valde vehemẽter ab adami vrbe vſq; ad
μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς ἀπὸ ἀδαμὶ τῆς πόλεως ἕως
partẽ ſartham. at defluens deſcẽdit in
μέρους καριαθιαρίμ. τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς

[o]Dixitq; [e]ioſue
[f]ad [g]populum. [h]Sanctifica
mini: [k]cras [i]enim [l]faciet
[m]dominus [n]inter vos [o]mi-
rabilia. [p]Et ait
[r]ad [s]ſacerdotes. [u]Tollite
[y]arcam [a]federis [b]& precedi
te [d]populum. Qui iuſſa cõ
plentes [e]tulerũt [i]& ambu-
lauerunt [k]ante eos.
[m]Dixitq; [n]dominus [o]ad [p]io
ſue. [q]Hodie
[s]incipiam [t]exaltare te [u]co-
ram [x]omni [y]iſrael:
[a]vt [b]ſciant [c]ꝙ [d]ſicut [f]cum
[g]moyſe [e]fui: ita & [i]tecũ [h]ſim
[k]Tu autem [l]precipe
[n]ſacerdotibus [o]qui portãt
[p]arcam [q]federis & [r] dic eis.
[s]Cũ ingreſſi fueritis [u] ptẽ
[x]aq̃ [y]iordanis: [b]ſtate [a]in ea.
[c]Dixitq; [d]ioſue [e]ad [f]filios
[g]iſrael. [h]Accedite [i]huc [k]&
audite [m]verbum
[n]domini [o]dei vr̃i. [p] Et rur-
ſum: [r]in hoc [q]inquit
[s]ſcietis [t]ꝙ dñs [u] deus [x] vi-
uens [y]in medio veſtri eſt:
[a]& diſperdet [c] in cõſpectu
vr̃o [c]chananeum
[f]& [g]etheum: [i]eueũ [k]& [l]phe-
rezeũ: [n]gergeſeum
[m]quoq; [p] & iebuſeum [o]&
ammorreum.
[q]Ecce [r]arca [s]federis [t]domi
ni [u]omnis [x]terre
[y]antecedet [a]vos [b]per iorda
nem. [d]Parate
[f]duodecim [h]viros [i]de duo-
decim [l]tribub⁹ [k]iſrl': ſingu
los [o]per ſingulas tribus.
[p]Et
[q]cũ poſuerĩt [r]veſtigia [s]pe-
dũ ſuoꝝ [t]ſacerdotes [u]q por
tãt [x]arcã federis [y]dñi [a] di [b]v-
niuerſe [c]terre [d]in aqs [e] ior-
danis: [f]aq̃ q̃ inferiores ſũt
decurrẽt atq; [h]deficiẽt. [k] q̃
ãt [i]deſup [k]veniunt in [o] vna
[n]mole [m]cõſiſtẽt. [t]Igitur [q]e-
greſſus ẽ [r]ppl's [s]de taberna
culis ſuis [t]vt tranſirent
[x]iordanẽ: [y]& ſacerdotes [a] q
portabant [b]arcam
[c]federis pergebant [d] ante
[e]eum. [f]Ingreſſiſq; eis
[g]iordanem [i] & pedibus eo
rum
[r]in pte [s]aq̃ [p]tinctis: [t]iordãis
ãt [a]ripas aluei ſui [c]tpe [d]meſ
ſis [u]ĩpleuerat: [e]ſteterunt [f]a-
que [g]deſcendẽtes in [k] loco
[l] vno & ad inſtar montis
[i] intumeſcentes appare-
bant [m]procul ab [p] vrbe
que vocatur [n]edom vſq;
[q]ad [r]latus [s]ſarthan: [t]que au
tem inferiores erant [u] in

מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ   תמל
אֶל הָעָם הִתְקַדָּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה   קדש עשה
יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם נִפְלָאוֹת׃ וַיֹּאמֶר   פלא אמר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שְׂאוּ   נשא
אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם
וַיִּשְׂאוּ אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי
הָעָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם
הַזֶּה אָחֵל גַּדֶּלְךָ בְּעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל   חלל
אֲשֶׁר יֵדְעוּן כִּי כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם   היה
מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ׃ וְאַתָּה תְּצַוֶּה אֶת   צוה
הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הַבְּרִית לֵאמֹר
כְּבֹאֲכֶם עַד קְצֵה מֵי הַיַּרְדֵּן בַּיַּרְדֵּן   בוא
תַּעֲמֹדוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל בְּנֵי   עמד
יִשְׂרָאֵל גֹּשׁוּ הֵנָּה וְשִׁמְעוּ אֶת דִּבְרֵי   נגש
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
בְּזֹאת תֵּדְעוּן כִּי אֵל חַי בְּקִרְבְּכֶם   ידע חיה
וְהוֹרֵשׁ יוֹרִישׁ מִפְּנֵיכֶם אֶת הַכְּנַעֲנִי   ירש פנה
וְאֶת הַחִתִּי וְאֶת הַחִוִּי וְאֶת הַפְּרִזִּי
וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַיְבוּסִי׃
הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ   ארן ברת
עֹבֵר לִפְנֵיכֶם בַּיַּרְדֵּן׃ וְעַתָּה קְחוּ   אדן לקח
לָכֶם שְׁנֵי עָשָׂר אִישׁ מִשִּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל   שנה
אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לַשָּׁבֶט׃ וְהָיָה
כְּנוֹחַ כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן
יְהוָה אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ בְּמֵי הַיַּרְדֵּן
מֵי הַיַּרְדֵּן יִכָּרֵתוּן הַמַּיִם הַיֹּרְדִים   כרת
מִלְמָעְלָה וְיַעַמְדוּ נֵד אֶחָד׃ וַיְהִי   עלה עמד
בִּנְסֹעַ הָעָם מֵאָהֳלֵיהֶם לַעֲבֹר אֶת   היה
הַיַּרְדֵּן וְהַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן
הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם׃ וּכְבוֹא נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן   פנה בוא
עַד הַיַּרְדֵּן וְרַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי
הָאָרוֹן נִטְבְּלוּ בִּקְצֵה הַמָּיִם וְהַיַּרְדֵּן   טבל
מָלֵא עַל כָּל גְּדוֹתָיו כֹּל יְמֵי קָצִיר׃   גדה יום
וַיַּעַמְדוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְמַעְלָה   קצר עמד
קָמוּ נֵד אֶחָד הַרְחֵק מְאֹד בְּאָדָם   קום רחק
הָעִיר אֲשֶׁר מִצַּד צָרְתָן וְהַיֹּרְדִים עַל   צדד

יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח תַּמּוּ נִכְרָתוּ תָּמַם כָּרַת
וְהָעָם עָבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ׃ וַיַּעַמְדוּ
הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
בֶּחָרָבָה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן הָכֵן וְכָל כּוּן
יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בֶּחָרָבָה עַד אֲשֶׁר
תַּמּוּ כָּל הַגּוֹי לַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן׃

Cap.iiij. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תַּמּוּ כָל הַגּוֹי הָיָה
לַעֲבוֹר אֶת הַיַּרְדֵּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אָמַר
אֶל יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ קְחוּ לָכֶם מִן לָקַח
הָעָם שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ שָׁנָה
אֶחָד אִישׁ אֶחָד מִשָּׁבֶט׃ וְצַוּוּ אוֹתָם צָוָה אֵת
לֵאמֹר שְׂאוּ לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן נָשָׂא
מִמַּצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים הָכֵן שְׁתֵּים יָצַב כּוּן
עֶשְׂרֵה אֲבָנִים וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עָבַר
עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בַּמָּלוֹן אֲשֶׁר יָנַח לוּן
תָּלִינוּ בוֹ הַלָּיְלָה׃ וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל לוּן קָרָא
שְׁנֵים הֶעָשָׂר אִישׁ אֲשֶׁר הֵכִין מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
מִשָּׁבֶט׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עִבְרוּ אָמַר
לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל תּוֹךְ פָּנָה אָרַן
הַיַּרְדֵּן וְהָרִימוּ לָכֶם אִישׁ אֶבֶן אַחַת רוּם
עַל שִׁכְמוֹ לְמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ סָפַר
לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי הָיָה
יִשְׁאָלוּן בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר מָה שָׁאַל
הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם׃ וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם
אֲשֶׁר נִכְרְתוּ מֵימֵי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי אֲרוֹן כָּרַת פָּנָה
בְּרִית יְהוָה בְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרְתוּ מֵי בָּרַת
הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכָּרוֹן הָיָה
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי עָלַם עָשָׂה
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂאוּ נָשָׂא
שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אֲבָנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ לְמִסְפַּר
שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבִרוּם עִמָּם עָבַר
אֶל הַמָּלוֹן וַיַּנִּחוּם שָׁם׃ וּשְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה אֲבָנִים הֵקִים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ קוּם
הַיַּרְדֵּן תַּחַת מַצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים יָצַב

mare solitudinis qđ nūc vocatur mortuū deſcēderunt vſq₃quo oīno deficerent. Populus āt incedebat cōtra hiericho: & ſacerdotes qui portabant arcā federis dñi ſtabant ſup ſiccā humū in medio iordanis accīcti: omniſq₃ populus p arentem alueum pertranſibat. 4.

Quibus tranſgreſſis dixit dominus ad ioſue. Elige duodecim viros ſingulos per ſingulas tribus: & p̄cipe eis vt tollant de medio iordanis alueo vbi ſteterūt pedes ſacerdotū: duodecim duriſſimos lapides: quos ponetis in loco caſtrorū vbi fixeritis hac nocte tētoria. Vocauitq₃ ioſue duodecim viros quos elegerat de filiis iſrael ſingulos de ſingulis tribub⁹: & ait ad eos. Ite ante arcam domini dei veſtri ad iordanis mediū & portate inde ſinguli ſingulos lapides in humeris veſtris iuxta numerum filiorū iſrael: vt ſit ſignum inter vos. Et quando īterrogauerīt vos filii veſtri cras dicētes. quid ſibi volunt iſti lapides? reſpōdebitis eis. Defecerunt aque iordanis ante arcam federis domini cum trāſiret eū. idcirco poſiti ſunt lapides iſti in monumentum filiorum iſrael vſq₃ in eternum. Fecerunt ergo filii iſrael ſicut precepit eis ioſue: portantes de medio iordanis alueo duodecim lapides vt dominus ei imperarat iuxta numerum filiorum iſrael vſq₃ i locū ī quo caſtrametati ſt: ibiq₃ poſuerūt eos. Alios quoq₃ duodeci lapides poſuit ioſue in medio iordanis alueo vbi ſteterunt ſacerdotes

mare araba mare ſalis: vſq₃ ad finē
τὴν θάλασσαν ἀραβὰ θάλασσαν τῶν ἁλῶν, ἕως εἰς τὸ τέλος
defecit. ⁊ ppl's ſtetit cōtra hiericho. ſtete=
ἐξέλιπεν. καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει ἀπέναντι ἱεριχώ. καὶ ἔστη=
rūt ſacerdotes portātes arcā federis do=
σαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυ=
mini in ſicco in medio iordanis prōpte. ⁊
ρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ ἰορδάνου ἑτοίμως. καὶ
oēs filij iſrael trāſierūt per arētē vſq₃ quo per
πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηρᾶς ἕως οὗ συ
fecit cūctus ppl's trāſire iordanē.
νετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν ἰορδάνην. Ca. 4.

Et poſtq̄ perfecit oīs ppl's trāſire
Καὶ ἐπεὶ συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν A
iordanē: ⁊ ait dñs ad ioſue: dicēs: aſſu
ἰορδάνην, καὶ εἶπεν κύριος πρὸς ἰησοῦν, λέγων, παρα
mens duodecim viros de pplo virū vnū de ſin
λαβὼν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἄνδρα ἕνα ἀφ᾽ ἑ
gula tribu: p̄cipe eis: dicēs: tollite vo
κάστης φυλῆς, σύνταξον αὐτοῖς, λέγων, ἀνέλεσθε αὐ=
bis hinc de medio iordanis de ſtatiōe pe
τοῖς ἐντεῦθεν ἐκ μέσου τοῦ ἰορδάνου ἀπὸ στάσεως πο
dū ſacerdotū paratos duodecim lapides: ⁊ hos
δῶν τῶν ἱερέων ἑτοίμους δώδεκα λίθους, καὶ τούτους
cōportātes ſimul vobiſcū ⁊ ipſis: ponite eos in
διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν καὶ αὐτοῖς, θέτε αὐτοὺς ἐν
exercitu vr̄o: vbi caſtrametati fueritis illic
τῇ στρατοπεδίᾳ ὑμῶν, οὗ ἐὰν παρεμβάλητε ἐκεῖ τὴν
nocte. ⁊ vocans ioſue duodecim viros:
νύκτα. καὶ ἀνακαλεσάμενος ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας,
ex honoratis de filijs iſrael virū vnū de ſin
τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἄνδρα ἕνα ἀφ᾽ ἑκά
gula tribu: dixit eis ioſue: accedite ante fa
στης φυλῆς, εἶπεν αὐτοῖς ἰησοῦς, προσαγάγετε πρὸ προ=
ciem dn̄i dei vr̄i in mediū iordanis: ⁊
σώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν εἰς μέσον τοῦ ἰορδάνου, καὶ
colligēs tollat illinc quilibet lapidē vnū in
ἀνελόμενος ἀράτω ἐκεῖθεν ἕκαστος λίθον ἕνα ἐπὶ τῶν
humeris ſuis iuxta numerū tribuū iſrael:
ὤμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τοῦ ἰσραήλ,
vt ſint vobis hi in ſignū poſiti in
ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενοι δια=
ſempiternū. vt cū īterrogauerit te cras filius tuus: di
παντός. ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε αὔριον ὁ υἱός σου, λέ=
cēs: q̄d ſunt lapides iſti vobis? ⁊ tu declarabis
γων, τί εἰσὶν οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν; καὶ σὺ δηλώσεις τῷ
filio tuo: dicēs: q̄m defecit iordanis fluuius a
υἱῷ σου, λέγων, ὅτι ἐξέλιπεν ὁ ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ
facie arce federis dn̄i oīs
προσώπου τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου πάσης τῆς
terre: cū trāſiret ipm iordanē ⁊ defecit
γῆς, ὡς διέβαινεν αὐτὸν τὸν ἰορδάνην καὶ ἐξέλιπεν τὸ
aqua iordanis: ⁊ erunt lapides hi vobis
ὕδωρ τοῦ ἰορδάνου, καὶ ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν
memoriale filijs iſrael vſq₃ in eternū. ⁊ fece
μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐποίη
rūt ſic filij iſrael: ſicut precepit dn̄s
σαν οὕτως οἱ υἱοὶ ἰσραήλ, καθότι ἐνετείλατο κύριος Deut.
ioſue. ⁊ accipiētes duodecim lapides de medio 27.a.
τῷ ἰησοῦ. καὶ λαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ B
iordanis: ſicut imperarat dn̄s ioſue in
ἰορδάνου, καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ ἰησοῦ ἐν τῇ
fine tranſitus filiorū iſrael: ⁊ cōpor=
συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν ἰσραήλ, καὶ διεκό=
tauerūt ſimul ſecū ad caſtra: ⁊ poſue
μισαν ἅμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀπέθη=
rūt eos ibi. ſtatuit āt ioſue ⁊ alios duo
καν αὐτοὺς ἐκεῖ. ἔστησεν δὲ ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώ=
decim lapides in ipſo iordane in facto
δεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ ἰορδάνῃ ἐν τῷ γενομένῳ
loco ſub pedes ſacerdotum
τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν

qui portabāt arcā federis dñi. ⁊ ſunt
αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου. καὶ εἰσὶν
ibi vſq; ad hodiernū diē. ſteterūt āt ſacer=
ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἱε=
dotes qui portabāt arcā in medio iordane: donec
ρεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν ἐν μέσῳ τῷ ἰορδάνῃ, ἕως
perfecit oīa verba: que preceperat
οὗ συνετέλεσεν πάντα τὰ ῥήματα, ἃ ἐνετείλατο
dñs ioſue vt nūciaret pplo: iuxta oīa que
κύριος τῷ ἰησοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ, κατὰ πάντα ὅσα
precepit moyſes ioſue. ⁊ feſtinauit ppls: ⁊
ἐνετείλατο μωυσῆς τῷ ἰησοῦ. καὶ ἔσπευσεν ὁ λαός, καὶ
trāſierūt. ⁊ factū eſt poſtq̄ cōſumauit oīs ppls trā
διέβησαν. καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς δια
C ſire: ⁊ trāſiuit arca federis dñi: ⁊
βῆναι, καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ
ſacerdotes priores eis. ⁊ trāſierūt filij rubē
οἱ ἱερεῖς πρότεροι αὐτῶν. καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ ῥουβὴν
⁊ filij gad ⁊ dimidij tribus manaſſe arma
Nu.32.f καὶ οἱ υἱοὶ γὰδ καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς μανασσῆ διεσκευα
ti ante filios iſrael: ſicut prece
σμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν ἰσραήλ, καθάπερ ἐνετείλα=
pit moyſes eis: quadragīta milia accincti in pugnā
το μωυσῆς αὐτοῖς, τετρακισμύριοι εὔζωνοι εἰς μάχην
trāſierūt corā dño in bellū ad hiericho vr
διέβησαν ἔναντι κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν ἱεριχὼ πό
bē. in illo die magnificauit dñs ioſue corā
λιν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ηὔξησεν κύριος τὸν ἰησοῦν ἐναντίον
omni iſrael. ⁊ timebāt eum ſicut timebāt
παντὸς τοῦ ἰσραήλ. καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ὥσπερ ἐφοβοῦν
moyſen: quāto tpe vixit. ⁊ ait dñs io
το τὸν μωυσῆν, ὅσον χρόνον ἔζη. καὶ εἶπεν κύριος τῷ ἰη
ſue: dicēs: precipe ſacerdotibus q̄ portant
σοῦ, λέγων, ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς αἴρουσιν τὴν
arcā federis teſtimonij: vt aſcēdāt de
κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου, ἐκβῆναι ἐκ τοῦ
iordane. ⁊ precepit ioſue ſacerdotibus: di
ἰορδάνου. καὶ ἐνετείλατο ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσι, λέ=
cēs: aſcēdite de iordane. ⁊ factū eſt poſtq̄ aſcēderūt
γων, ἔκβητε ἐκ τοῦ ἰορδάνου. καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν
ſacerdotes portātes arcā federis dñi de
οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐκ
medio iordanis: ⁊ poſuerūt pedes ſa
μέσου τοῦ ἰορδάνου, καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας οἱ ἱε=
cerdotes in ſicco: ⁊ reuerſa eſt aqua iordanis
ρεῖς ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, καὶ ὥρμησε τὸ ὕδωρ τοῦ ἰορδάνου
ad locū ſuū: ⁊ ibat ſicut ⁊ heri ⁊ nu
κατὰ χώραν, καὶ ἐπορεύετο καθὰ καὶ ἐχθὲς καὶ τρί
dius tertius per totā ripā ſuā. ⁊ ppls
την ἡμέραν δι᾽ ὅλης τῆς κρηπῖδος αὐτοῦ. καὶ ὁ λαὸς
aſcēdit de iordane decima mēſis primi.
ἀνέβη ἐκ τοῦ ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.
⁊ caſtrametati ſunt filij iſrael in galgalis
καὶ κατεστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν γαλγάλοις
D cōtra partē q̄ eſt ad ſolis ortum ab hieri
κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ τῆς ἱερι=
cho. ⁊ duodeciꝫ lapides hos: quos ſūpſerat de
χώ. καὶ τοὺς δώδεκα λίθους τούτους, οὓς ἔλαβεν ἐκ
iordane: ſtatuit ioſue in galgalis. ⁊ ait ad
τοῦ ἰορδάνου, ἔστησεν ἰησοῦς ἐν γαλγάλοις. καὶ εἶπεν πρὸς
filios iſrael: dicēs: qñ iterrogauerīt filij vr̄i cras
τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ, λέγων, ὅταν ἐρωτῶσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν αὔ
vos: dicētes: qd ſunt lapides hi? annūciabi=
ριον ὑμᾶς, λέγοντες, τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι; ἀναγγελεῖ=
tis filijs vr̄is: dicētes: qm̄ p arētē trāſiuit iſrael
τε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, λέγοντες, ὅτι ἐπὶ ξηρᾶς διέβη ἰσραὴλ
iordanē hunc: ſiccante dño deo nr̄o
τὸν ἰορδάνην τοῦτον, ἀποξηράναντος κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν
aquā iordanis in cōſpectu ipoꝝ: donec
Exo.14.b. τὸ ὕδωρ τοῦ ἰορδάνου ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν, μέχρι
trāſierūt. ſicut fecit dñs deus
οὗ διέβησαν. καθάπερ ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς

qui portabant arcā federis dñi: & ſunt ibi vſq; in p̄ſentē diē. Sacerdotes aūt qui portabant arcā ſtabāt ī iordāis medio: donec oīa cōplerentur: que ioſue vt loqueretur ad populū p̄cepat dñs & dixerat ei moyſes. Feſtinauitq; popul9 & tranſiit. Cunq; tranſiſſent oms tranſiuit & arca domini: ſacerdotes quoq; pgebāt an̄ pplm. Filii quoq; ruben & gad & dimidia tribus manaſſe armati p̄cedebant frēs ſuos filios iſrael ſicut eis p̄cepat moyſes: & quadraginta pugnatorū milia p turmas & cuneos incedebāt p plana atq; cāpeſtria vrbis hiericho. In die illo magnificauit dñs ioſue coram omni iſrael: vt timerent eum ſicut timuerant moyſen dum adhuc viueret. Dixitq; ad eum. Precipe ſacerdotibus qui portāt arcam federis dñi: vt aſcendant de iordane. Qui precepit eis dicens. Aſcēdite de iordane. Cunq; aſcendiſſent portantes arcam federis domini: & ſiccā humū calcare cepiſſent: reuerſe ſunt aque in alueū ſuū: & fluebant ſicut ante conſueuerant. Populus autem aſcendit de iordane decimo die mēſis primi: & caſtrametati ſunt ī galgalis cōtra oriētalē plagā vrbis hiericho. Duodecī quoq; lapides quos de iordanis alueo ſūpſerāt: poſuit ioſue in galgalis. & dixit ad filios iſrael. Quando īterrogauerint filii veſtri cras patres ſuos & dixerint eis. quid ſibi volunt lapides iſti? docebitis eos atq; dicetis. Per arētem alueū tranſiuit iſrael iordanem iſtum: ſiccante domino deo noſtro aquas eius in conſpectu noſtro donec tranſiremus: ſicut fecerat prius

נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הַבְּרִית, וַיִּהְיוּ שָׁם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה: וְהַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן
תָּמַם — עֹמְדִים בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן, עַד תֹּם כָּל הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר
אֶל הָעָם, כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶת
מָהַר עָבַר — יְהוֹשֻׁעַ וַיְמַהֲרוּ הָעָם וַיַּעֲבֹרוּ: וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר תַּם כָּל הָעָם לַעֲבוֹר, וַיַּעֲבֹר
כָּנָה — אֲרוֹן יְהוָה וְהַכֹּהֲנִים לִפְנֵי הָעָם:
חָצָה — וַיַּעַבְרוּ בְּנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט
הַמְנַשֶּׁה חֲמֻשִׁים לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
רָבַע — כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה: כְּאַרְבָּעִים
חָלַץ — אֶלֶף חֲלוּצֵי הַצָּבָא, עָבְרוּ לִפְנֵי יְהוָה
לָחַם — לַמִּלְחָמָה אֶל עַרְבוֹת יְרִיחוֹ: בַּיּוֹם
הַהוּא גִּדַּל יְהוָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי
כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיִּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר יָרְאוּ
יוֹם חָיָה — אֶת מֹשֶׁה כָּל יְמֵי חַיָּיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אָמַר — אֶל יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: צַוֵּה אֶת הַכֹּהֲנִים
עֵד עָלָה — נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת, וְיַעֲלוּ מִן
צִוָּה — הַיַּרְדֵּן: וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת הַכֹּהֲנִים
הָיָה — לֵאמֹר, עֲלוּ מִן הַיַּרְדֵּן: וַיְהִי בַּעֲלוֹת
הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן, נִתְּקוּ כַּפּוֹת רַגְלֵי
שׁוּב — הַכֹּהֲנִים אֶל הֶחָרָבָה, וַיָּשֻׁבוּ מֵי הַיַּרְדֵּן
קוּם — לִמְקוֹמָם, וַיֵּלְכוּ כִתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם עַל
גָּדָה — כָּל גְּדוֹתָיו: וְהָעָם עָלוּ מִן הַיַּרְדֵּן
חָנָה — בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְגָּל
זָרַח — בִּקְצֵה מִזְרַח יְרִיחוֹ: וְאֵת שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לָקְחוּ
קוּם — מִן הַיַּרְדֵּן, הֵקִים יְהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל: וַיֹּאמֶר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר, אֲשֶׁר
שָׁאַל — יִשְׁאָלוּן בְּנֵיכֶם מָחָר אֶת אֲבוֹתָם לֵאמֹר
יָדַע — מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה: וְהוֹדַעְתֶּם אֶת
בְּנֵיכֶם לֵאמֹר, בַּיַּבָּשָׁה עָבַר יִשְׂרָאֵל
יָבֵשׁ — אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶת מֵי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵיכֶם עַד
עָבְרְכֶם, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

לים סוף אשר הוביש מפנינו עד פנה
עברנו: למען דעת כל עמי הארץ ידע
את יד יהוה כי חזקה היא למען
יראתם את יהוה אלהיכם כל יום
הימים: ויהי כשמע כל Cap. v.
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה היה
וכל מלכי הכנעני אשר על הים את
אשר הוביש יהוה את מי הירדן
מפני בני ישראל עד עברם וימס מסס
לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני
בני ישראל: בעת ההיא אמר יהוה
אל יהושע עשה לך חרבות צורים
ושוב מל את בני ישראל שנית: שנה
ויעש לו יהושע חרבות צורים עשה
וימל את בני ישראל אל גבעת מול
הערלות: וזה הדבר אשר מל
יהושע כל העם היצא ממצרים
הזכרים כל אנשי המלחמה מתו לחם מות
במדבר בדרך בצאתם ממצרים: דבר יצא
כי מלים היו כל העם היצאים וכל היה
העם הילדים במדבר בדרך בצאתם
ממצרים לא מלו: כי ארבעים שנה רבע
הלכו בני ישראל במדבר עד תם תמם
כל הגוי אנשי המלחמה היצאים
ממצרים אשר לא שמעו בקול
יהוה אשר נשבע יהוה להם שבע
לבלתי הראתם את הארץ אשר ראה
נשבע יהוה לאבתם לתת לנו נתן
ארץ זבת חלב ודבש: ואת בניהם זוב
הקים תחתם אתם מל יהושע קום
כי ערלים היו כי לא מלו היה
אתם בדרך: ויהי כאשר תמו כל תמם
הגוי להמול וישבו תחתם במחנה חנה
עד חיותם: ויאמר יהוה אל חיה
יהושע היום גלותי את חרפת גלל
מצרים מעליכם ויקרא שם קרא

in mari rubro: quod siccauit donec transiremus: vt discāt omnes terrarum populi fortissimam domini manum: vt & vos timeatis dominum deum vestrum omni tempore. 5.

POstq̄ ergo audierūt omnes reges āmorreorū qui habitabāt trās iordanē ad occidētalē plagā: & cūcti reges chanaan qui ꝓpinqua possidebāt magni maris loca q siccasset dn̄s fluenta iordanis corā filiis israel donec trāsirēt: dissolutū est cor eorū & nō remansit in eis spūs timētiū ītroitū filiorū israel. Eo tp̄e ait dn̄s ad iosue. Fac tibi cultros lapideos: & circuncide secūdo filios israel. Fecitq̄ quod iusserat dominus & circuncidit filios israel in colle preputiorum. Hec autē causa est sc̄de circūcisionis. Omnis populus q egressus est de egypto generis masculini vniuersi bellatores viri mortui sunt in deserto per lōgissimos vie circuitus: qui omnes circuncisi erant. Populus autem qui natus est in deserto per quadraginta annos itineris latissime solitudinis incircuncisus fuit: donec cōsumerētur qui non audierunt vocē domini: & quibus ante iurauerat vt nō ostēderet eis terrā lacte & melle manantē. Horum filii ī locū successerūt patrū: & circūcisi sunt a iosue: qui sicut nati fuerant in ꝑputio erant: nec eos in via aliquis circunciderat. Postq̄ āt omnes circūcisi sunt: manserunt in eodem castrorū loco donec sanarētur. Dixit q̄ dominus ad iosue. Hodie abstuli opprobrium egypti a vobis. Vocatū q̄ est nomen

nr̄ mare rubrū: qđ siccauit dn̄s deus co
ἡμῶν τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν, ἣν ἀπεξήρανε κύριος ὁ θεὸς ἔμπρο
rā nobis: donec trāsiuimus. vt discāt oēs gētes
σθεν ἡμῶν, ἕως παρήλθομεν. ὅπως γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη τῆς
terre: q potestas dn̄i fortis est: & vt vos cola
γῆς, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κυρίου ἰσχυρά ἐστι, καὶ ἵνα ὑμεῖς σέβη
tis dn̄m deū nr̄m in omni tp̄e.
σθε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐν παντὶ χρόνῳ. Ca. 5.
Et factū est postq̄ audierūt oēs reges
Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν A
amorreoꝝ: qui erant trans iordanē prope ma
ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ ἰορδάνου παρὰ τὴν θά
re: & cuncti reges phoenicie q̄ prope
λασσαν, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς φοινίκης οἱ παρὰ
mare: q siccauit dn̄s deus iordanē
τὴν θάλασσαν, ὅτι ἀπεξήρανε κύριος ὁ θεὸς τὸν ἰορδάνην
fluuiū coram filijs israel: donec trā
ποταμὸν ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν ἰσραήλ, ἐν τῷ δια
sirēt ipsi: & dissolute sūt mentes eoꝝ: &
βῆναι αὐτούς, καὶ κατετάκησαν αἱ διάνοιαι αὐτῶν, καὶ
percussi sunt: & nō fuit in ipsis intellectus vllus
κατεπλάγησαν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρόνησις οὐδεμία
a facie filioꝝ israel. sub āt hoc
ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν ἰσραήλ. ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν
tēpus ait dn̄s iosue: fac tibi cul
καιρὸν εἶπε κύριος τῷ ἰησοῦ, ποίησον σεαυτῷ μαχαί
tros lapideos: & sedēs circūcide filios israel
ρας πετρίνας, καὶ καθίσας περίτεμε τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ
secūdo. & fecit sibi iosue cultros la
ἐκ δευτέρου. καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἰησοῦς μαχαίρας πε
pideos acutos: & circūcidit filios israel
τρίνας ἀκροτόμους, καὶ περιέτεμε τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ
in vocato loco collis preputioꝝ. & hic
ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου βουνὸς ἀκροβυστιῶν. καὶ οὗτος B
sermo quo circūcidit iosue. oīs pp̄ls egres
ὁ λόγος ὃν περιέτεμεν ὁ ἰησοῦς. πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐκπορευό
si ex egypto masculi: vniuersi viri belli
μενοι ἐξ αἰγύπτου τὸ ἀρσενικόν, πάντες ἄνδρες πολέμου
qui mortui sūt in deserto in via: egressis ipis de
οἳ ἀπέθανον ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ
terra egypti: q circūcisi erāt oīs pp̄ls q̄ exi
γῆς αἰγύπτου, ὅτι περιτετμημένοι ἦσαν πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐξ
uit. & oīs pp̄ls nati in deserto in via
ελθών. καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ γεννηθέντες ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ ὁδῷ
egressis eis de terra egypti nō circuncisi sūt.
ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου οὐ περιετμήθησαν.
quadraginta eīm annis versatus est israel in deserto.
τεσσαράκοντα γὰρ ἔτη ἀνέστραπτεν ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ.
qua ꝓpter icircūcisi erant plurimi ipoꝝ bellatoꝝ
διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν
qui egressi sunt de t̄ra egypti: q̄ nō obedierūt mā
ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς αἰγύπτου, οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐν
datis dn̄i dei. qb' & determinauit dn̄s eis nō videre e Nu. 14 d.
τολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ. οἷς καὶ διώρισε κύριος αὐτοῖς μὴ ἰδεῖν αὐ
os terrā: q̄ iurauit dn̄s p̄tribus nr̄is vt daret nob:
τοὺς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν,
terrā manātē lacte & melle. filios eoꝝ substi
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἀντικατέστη
tuit loco istoꝝ: quos circūcidit iosue: q̄m preputiosi
σεν ἀντὶ τούτων, οὓς περιέτεμεν ἰησοῦς, ὅτι ἀκρόβυστοι
fuerūt: eo quod ipsi nati erant in via incircūci
ἦσαν, διὰ τὸ αὐτοὺς γεγεννῆσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμή
si. circūcisi āt tota gens quietē habuerūt: i
τους. περιτμηθέντες δὲ πᾶν τὸ ἔθνος ἡσυχίαν εἶχον, αὐ
bi sedentes in castris: donec sanati sunt. & di
τόθι καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ, ἕως ὑγιάσθησαν. καὶ εἶ C
xit dn̄s iosue: in hodierno die abstuli
πεν κύριος τῷ ἰησοῦ, ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφεῖλον τὸν
opprobriū egypti a vobis. & vocauit nomē
ὀνειδισμὸν αἰγύπτου ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα

loci illius galgala vſq; in diem hanc. ꝛ
τοῦ τόπου ἐκείνου γάλγαλα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ
caſtrametati ſunt filij iſrael in galgalis. ꝛ fecerūt
παρενέβαλον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν γαλγάλοις. καὶ ἐποίησαν
paſcha quarta decima die mēſis a=
τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀφ' ἑ=
veſpera in occaſum hiericho in cāpo. ꝛ comederūt de
σπέρας ἐπὶ δυσμῶν ἱεριχὼ ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ἔφαγον ἀπὸ
frugibus terre poſtridie paſche azymos ꝛ nouos. in
τοῦ σίτου τῆς γῆς τῇ ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἄζυμα καὶ νέα. ἐν τῇ
die hac defecit manna ſequēti die poſtq̄ co=
ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξέλιπεν τὸ μάννα τῇ ἐπαύριον μετὰ τὸ βε
mederūt ipſi de frugibus tre: ꝛ nō vltra fu
βρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔτι ὑπῆρ
it filijs iſrael manna. comederūt āt fruges de re
χεν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ μάννα. ἐκαρπήσαντο δὲ τὴν χώ
giōe phenicū in anno illo. ꝛ factū eſt poſtq̄ fuit io
ραν τῶν φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. καὶ ἐγένετο ὡς ἦν ἰη
ſue in hiericho: ꝛ aſpiciēs oculis ſuis:
σοῦς ἐν ἱεριχώ, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ,
vidit q̄ appuit hoiem ſtātē cōtra ſe. ꝛ
εἶδεν φανέντα ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ. καὶ ἡ
gladius eius eductus in manu eius. ꝛ acce
ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ προσε=
dens ioſue: dixit ei: noſter es vel aduerſario
λθὼν ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ, ἡμέτερος εἶ ἢ τῶν ὑπεναντί
rū nroꝝ: ille āt dixit ei: q̄ ego pͥceps exer=
ων ἡμῶν; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνά=
citus dn̄i: nunc veni. ꝛ ioſue cecidit in
μεως κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. καὶ ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ
faciem ſuam in terrā: ꝛ adorauit: ꝛ di
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν, καὶ εἶ
xit ei: dn̄e mi quid iubes tuo ſeruo:
πεν αὐτῷ, δέσποτά μου τί προστάττεις τῷ σῷ οἰκέτῃ;
ꝛ dicit princeps militie dn̄i ad ioſue: ſolue calcia
Exo.3. καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος κυ πρὸς ἰησοῦν, λῦσαι τὸ ὑπόδη
Actuū. mētū tuū de pedibus tuis: nā locus in quo tu ſtas
.d. μά σου ἐκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ σὺ ἕστηκας
in ipſo: ſctūs eſt. ꝛ fecit ioſue ſic.
ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι. καὶ ἐποίησεν ἰησοῦς οὕτως. Ca.6.

Et hiericho clauſa atq; munita a
Καὶ ἱεριχὼ συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη ἀπὸ
facie filioꝝ iſrael. ꝛ nullus egrediebat̄ de ea:
προσώπου υἱῶν ἰσραήλ. καὶ οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς,
ꝛ nullus ingrediebatur. ꝛ dixit dn̄s ad ioſue: ecce
καὶ οὐδεὶς εἰσεπορεύετο. καὶ εἶπεν κς πρὸς ἰησοῦν, ἰδοὺ
trado tibi ſubiectā tibi hiericho: ꝛ re=
παραδίδωμί σοι ὑποχείριόν σοι τὴν ἱεριχώ, καὶ τὸν βα
gem eius q̄ eſt in ea ꝛ potētes fortitudine. ꝛ cir
σιλέα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχύϊ. καὶ κυ
cūdate ciuitatē oēs viri belli in circuitu
κλώσατε τὴν πόλιν πάντες ἄνδρες πολέμου κύκλῳ τῆς
vrbis: ſemel ſic facietis ſex dieb9. ꝛ ſeptē ſacerdotes
πόλεως, ἅπαξ οὕτω ποιήσετε ἓξ ἡμέρας. καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς
accipiēt ſeptē buccinas iobel corā arca.
λήψονται ἑπτὰ κερατίνας τοῦ ἰωβὴλ ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ.
ꝛ die ſeptima circundate vrbē ſepties: ꝛ
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ κυκλώσατε τὴν πόλιν ἑπτάκις, καὶ
ſacerdotes clangent buccinis. ꝛ erit vt
οἱ ἱερεῖς σαλπιοῦσιν ταῖς κερατίναις. καὶ ἔσται ὡς ἂν
clanguerint tuba iobel cū audieritꝫ
σαλπίσητε τῇ σάλπιγγι τοῦ ἰωβὴλ ἐν τῷ ἀκοῦσαι
vos vocē buccine cōclamēt ois po=
ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, ἀνακραγέτωσαν πᾶς ὁ λα
pulus: ꝛ clamātibus eis corruent ſua ſponte mu
ός, καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τεί
ri ciuitatis ſub ipis. ꝛ ingredietur ois
χη τῆς πόλεως ὑποκάτω αὐτῶν. καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ
pplͣs ipetū faciēs q̄libꝫ eregione in vrbē. ꝛ
λαὸς ὁρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν. καὶ
intrauit ioſue filius num ad ſacerdotes: ꝛ dixit ad eos:
εἰσῆλθεν ἰησοῦς υἱὸς ναυὴ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἶπεν πρὸς αὐ

loci illius galgala vſq; ī
preſentem diem.
Manſeruntq; filii iſrael ī
galgalis: & fecerunt
phaſe quartadecima die
menſis
ad veſperū in cāpeſtrib9
hiericho: & comederunt
de frugibus terre die al=
tero: & azymos panes &
polentam eiuſdem anni.
Defecit manna
poſtq̄ comederunt de
frugib9 terre: nec vſi ſūt
vltra cibo illo filii iſrael:
ſed comederūt de frugi=
bus preſentis anni terre
chanaan. Cum autē eſſet
ioſue in agro vrbis hie=
richo: leuauit oculos & vi
dit virum ſtantem con=
tra ſe euaginatū tenentē
gladiū. prexitq; ad eū:
& ait.
Noſter es: an aduerſa=
riorū. Qui rn̄dit. Nequa
q̄: ſed ſū princeps exer=
citus domini: & nūc ve=
nio. Cecidit ioſue p̄nus
in terram: & adorans
ait. Quid dominus me
us loquitur ad ſeruū ſuū?
Solue inqt calciamētū
tuū de pedibus tuis. Lo=
cus enim in quo ſtas ſan
ctus eſt.
Fecitq; ioſue vt ſibi fue=
rat imperatum. 6.

Hiericho āt clauſa erat
atq; munita timore
filiorū iſrael: & nullus e=
gredi audebat aut igredi.
dixitq; dn̄s ad ioſue.
Ecce dedi in manus tu=
as hiericho & regē eius:
oēſq; fortes viros. Circui
te vrbē cuncti bellatores
ſemel per diem. Sic fa=
cietis ſex
diebus. Septimo āt die
ſacerdotes tollent ſeptē
buccinas quarū vſus eſt ī
iubileo: & p̄cedēt arcam
federis. Septieſq; circuibi
tis ciuitatem:
& ſacerdotes clāgēt buc
cinis.
Cunq; inſonuerit
vox tube lōgior atq; cō=
ciſior: & in auribus vrīs in
crepuerit: cōclamabit oīs
populus vociferatōe ma
xima: & muri funditus
corruēt ciuitatis. igredi
enturq; ſinguli p locū cō
tra quē ſteterint. Voca=
uit ergo ioſue filius nun
ſacerdotes: & dixit ad
eos. Tollite arcā federis.

המקום ההוא גלגל עד היום הזה׃ — קום
ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את — חנה עשה
הפסח בארבעה עשר יום לחדש — רבע
בערב בערבות יריחו׃ ויאכלו מעבור — אכל עבר
הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי — קלה
בעצם היום הזה׃ וישבת המן ממחרת — שבת מנה
באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד
לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת — בוא
ארץ כנען בשנה ההיא׃ ויהי בהיות — היה
יהושע ביריחו וישא עיניו וירא — נשא ראה
והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה — שלף
בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו
הלנו אתה אם לצרינו׃ ויאמר לא — צור
כי אני שר צבא יהוה עתה באתי — שור בוא
ויפל יהושע על פניו ארצה וישתחו — נפל פנה
ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו׃ — שחה דבר
ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע
של נעלך מעל רגלך כי המקום — נשל קום
אשר אתה עמד עליו קדש הוא
ויעש יהושע כן׃ — עשה
Cap. vj.
ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל — סגר פנה
אין יוצא ואין בא׃ ויאמר יהוה אל — יצא בוא
יהושע ראה נתתי בידך את יריחו — אמר נתן
ואת מלכה גבורי החיל׃ וסבתם את — גבר
העיר כל אנשי המלחמה הקיף את — סבב לחם
העיר פעם אחת כה תעשה ששת — נקף עשה
ימים׃ ושבעה כהנים ישאו שבעה — יום נשא
שופרות היובלים לפני הארון — יבל פנה
וביום השביעי תסבו את העיר שבע — ארן שבע
פעמים והכהנים יתקעו בשופרות׃ — תקע שפר
והיה במשך בקרן היובל בשמעכם
את קול השופר יריעו כל העם — רוע
תרועה גדולה ונפלה חומת העיר — גדל
תחתיה ועלו העם איש נגדו׃ ויקרא — חמה עלה
יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר — קרא אמר
אלהם שאו את ארון הברית — נשא ברת

ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות
יובלים לפני ארון יהוה׃ ויאמר אל
העם עברו וסבו את העיר והחלוץ   סבב חלץ
יעבר לפני ארון יהוה׃ ויהי כאמר   עבר היה
יהושע אל העם ושבעה הכהנים
נשאים שבעה שופרות היובלים
לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות
וארון ברית יהוה הולך אחריהם׃   הלך
והחלוץ הולך לפני הכהנים תקעי
השופרת והמאסף הולך אחרי   אסף
הארון הלוך ותקוע בשופרות׃ ואת   תקע
העם צוה יהושע לאמר לא תריעו   רוע
ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא   שמע
מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם   פה
הריעו והריעותם׃ ויסב ארון יהוה   סבב
את העיר הקף פעם אחת ויבאו   נקף בוא
המחנה וילינו במחנה׃ וישכם יהושע   חנה לון
בבקר וישאו הכהנים את ארון   שכם נשא
יהוה׃ ושבעה הכהנים נשאים שבעה   ארן
שופרות היבלים לפני ארון יהוה   פנה
הלכים הלך ותקעו בשופרות והחלוץ   חלץ
הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי   אסף
ארון יהוה הלוך ותקוע בשופרות׃
ויסבו את העיר ביום השני פעם   שנה
אחת וישבו המחנה כה עשו ששת   שוב עשה
ימים׃ ויהי ביום השביעי וישכמו   יום היה
כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט   שבע שכם
הזה שבע פעמים רק ביום ההוא   עלה שפט
סבבו את העיר שבע פעמים׃ ויהי
בפעם השביעית תקעו הכהנים   היה
בשופרות׃ ויאמר יהושע אל העם
הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר׃   רוע
והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה   היה
ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל   זנה חיה
אשר אתה בבית כי החבאתה את   חבא
המלאכים אשר שלחנו׃ ורק אתם   לאך

Et ſeptem alii ſacerdotes tollant ſeptem iubileorum buccinas: & incedant ante arcã dñi. Ad pplm quoqꝫ ait. Ite & circuite ciuitatẽ armati p̄cedẽtes arcã dñi. Cunqꝫ iosue verba finiſſet: & ſeptẽ ſacerdotes ſeptem buccinis clangerent ante arcã federis domini: omniſqꝫ populus precederet armati exercitus: reliquũ vulgus arcam ſeq̄batur: ac buccinis omnia concrepabant. Precepat aũt iosue populo dicẽs. Nõ clamabitis nec audietur vox veſtra: neqꝫ vllus ſermo ex ore vrõ egredietur donec veniat dies in quo dicã vobis. Clamate & vociferamini. Circuiuit ergo arca dñi ciuitatẽ ſemel p die: & reuerſa i caſtra mãſit ibi. Igitur iosue de nocte cõſurgente tulerunt ſacerdotes arcã domini: & ſeptem ex eis ſeptem buccinas q̄rũ in iubileo vſus eſt: p̄cedebãtqꝫ arcã dñi ambulãtes atqꝫ clangentes. & armatus populus ibat ante eos: vulgus autem reliquum ſequebatur arcam & buccinis p̄ſonabat. Circuierũtqꝫ ciuitatẽ ſecundo die ſemel: & reuerſi ſunt in caſtra. ſic fecerunt ſex diebus. Die autem ſeptimo diluculo cõſurgẽtes: circuierunt vrbem ſicut diſpoſitum erat ſepties. Cunqꝫ ſeptimo circuitu clangerent buccinis ſacerdotes: dixit iosue ad omnem iſrael. Vociferamini. Tradidit enim vobis dñs ciuitatem. Sitqꝫ ciuitas hec anathema: & oĩa q̄ in ea ſunt dño. Sola raab meretrix viuat cũ vniuerſis q̄ cũ ea in domo ſunt. Abſcondit enim nuncios quos direximus. Vos autem

tollite arcam federi: τ ſeptẽ ſacerdotes tol
τούς, λάβετε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς λή
lent ſeptẽ buccinas iobel ante faciem ar
ψονται ἑπτὰ κερατίνας τοῦ ἰωβὴλ κατὰ πρόσωπον τῆς κι
ce dñi. τ locutus eſt eis: dicẽs: nunciate
βωτοῦ κυρίου. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγων, παραγγείλατε
pplo vt circueãt: τ circuite ciuitatẽ: τ bel
τῷ λαῷ περιελθεῖν, καὶ κυκλώσατε τὴν πόλιν, καὶ οἱ μά
latores prope vadant armati corã ar- B
χιμοι παραπορευέσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἔναντι τῆς κι
ca dñi. τ factũ eſt vt dixit iosue ad
βωτοῦ τοῦ κυρίου. καὶ ἐγένετο ὡς εἶπεν ἰησοῦς πρὸς τὸν
pplm: τ ſeptẽ ſacerdotes habẽtes ſeptẽ tubas ſacras:
λαόν, καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς ἔχοντες ἑπτὰ σάλπιγγας ἱεράς,
τ pretereant eodẽ modo corã dño in
καὶ παρελθέτωσαν ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ κῦ παραπο
cedant τ ſignũ dent aſſidue. τ arca
ρευέσθωσαν καὶ σημαινέτωσαν εὐτόνως. καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς
teſtamẽti dñi ſequatur eos. at bellatores in
διαθήκης κυρίου ἐπακολουθείτω αὐτοῖς. οἱ δὲ μάχιμοι πα
cedant ante: τ ſacerdotes clãgentes
ραπορευέσθωσαν ἔμπροσθεν, καὶ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες
buccinis: τ reliquũ vulgus oĩe poſt ar-
ταῖς κερατίναις, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας ὀπίσω τῆς κιβω
cam federis dñi euntes τ clangentes
τοῦ τῆς διαθήκης κυρίου πορευόμενοι καὶ σαλπίζοντες ταῖς
buccinis. at pplo precepit iosue: dicẽs: ne cla-
κερατίναις. τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο ἰησοῦς, λέγων, μὴ βοᾶ
met neqꝫ audiat vllus vocẽ vrãm: nõ egrediε
τω μηδὲ ἀκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν ὑμῶν, οὐ διελεύσε-
tur de ore vrõ ſermo: donec nunciet ipſe diẽ
ται ἐκ στόματος ὑμῶν λόγος, ἕως ἂν διαγγείλῃ αὐτὸς ἡμέραν
vt clametis: τ clamate tunc. τ circuens ar
ἀναβοῆσαι, καὶ ἀναβοήσατε τότε. καὶ περιελθοῦσα ἡ κι
ca federis dei vrbẽ incircuitu: ſtatim reuer
βωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ τὴν πόλιν κύκλῳ, εὐθέως ἀπῆλ
ſa eſt in caſtra: τ mãſit ibi: τ die
θεν εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ, καὶ ἡμέρα τῇ
ſecunda ſurrexit iosue mane: τ tulerũt ſacerdotes arcam
δευτέρα ἀνέστη ἰησοῦς τοπρωΐ, καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν
dñi: τ ſeptẽ ſacerdotes ferẽtes ſeptẽ tubas
κυρίου, καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας
ſacras corã arca dñi precedebãt. τ ſacerdotes
τὰς ἱερὰς ἔναντι κιβωτοῦ κῦ προεπορεύοντο. καὶ οἱ ἱερεῖς
clãxerũt tubis. τ poſt hec ambulabãt
ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσεπορεύον
bellatores: τ reliquũ vulgus oĩe poſt ar
το οἱ μάχιμοι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας ὄπισθεν τῆς κι
cã federis dñi euntes τ clangẽtes
βωτοῦ τῆς διαθήκης κῦ πορευόμενοι καὶ σαλπίζοντες ταῖς
buccinis: τ circuierunt vrbẽ in die C
κερατίναις, καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρα τῇ
ſecundo ſemel de ppe: τ reuerſi ſunt rurſus in caſtra
δευτέρα ἅπαξ ἐγγύθεν, καὶ ἀπῆλθον πάλιν εἰς τὴν παρεμβολήν.
ſic faciebat in ſex diebus. τ factũ eſt die ſeptimo ſurre
οὕτως ἐποίει ἐφ᾽ ἓξ ἡμέραις. καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρα τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστη
xerũt in aſcẽſione diluculi: τ circuierũt vrbẽ ſm
σαν ἐν τῇ ἀναβάσει τοῦ ὄρθρου, καὶ περιήλθοσαν τὴν πόλιν κατὰ τὸ
iudiciũ hoc ſepties. niſi ꝙ in die illa circuierũt vr
κρίμα τοῦτο ἑπτάκις. πλὴν ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ ἐκύκλωσαν τὴν πό
bem ſepties. τ factũ eſt in periodo ſeptima clanxerũt ſacer
λιν ἑπτάκις. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱε
dotes tubis. τ dixit iosue filiis iſrl: vociferamini:
ρεῖς ταῖς σάλπιγξι. καὶ εἶπεν ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς ἰηλ̓, κεκράξατε,
tradidit eñi dñs ciuitatẽ vobis. τ erit ciuitas anathema il
παρέδωκεν γὰρ κς̄ τὴν πόλιν ὑμῖν. καὶ ἔσαι ἡ πόλις ἀνάθεμα αὐ-
la τ oĩa q̄cũqꝫ ſunt in ea dño virtutũ. verũtñ ra
τὴ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ τῷ κυρίῳ τῶν δυνάμεων. πλὴν ῥα
ab meretricẽ protegite illã: τ oĩa q̄ ſunt eius in
ἀβ τὴν πόρνην περιποιήσασθε αὐτήν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῆς ἐν
domo. qm abſcõdit nuncios: quos miſimus. ſed vos
τῷ οἴκῳ. ὅτι ἔκρυψε τοὺς ἀγγέλους, οὓς ἀπεστείλαμεν. ἀλλὰ ὑμεῖς

cauete ab anathemate: ne forte cogitātes
φυλάξασθε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μή ποτε ἐνθυμηθέντες ὑ-
vos accipiatis de anathemate: et faciatis ca
μεῖς λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ποιήσητε τὴν πα-
stra filiorum israel anathema: et affligatis nos.
ρεμβολὴν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἀνάθεμα, καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς.
et omne argētū et aurum et omne es et ferrū
καὶ πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ πᾶς χαλκὸς καὶ σίδηρος
sctm erit dño: in thesaurū dñi inferetur. et vo
ἅγιον ἔσαι τῷ κῷ, εἰς θησαυρὸν κυ εἰσενεχθήσεται. καὶ ἠλά-
ciferatus ē ppls: et clanxerūt tubis sacerdotes.
λαξεν ὁ λαός, καὶ ἐσάλπιγξαν ταῖς σάλπιγξι οἱ ἱερεῖς.
postq̄ āt audiuit ppls vocē tubarum: vocife
ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν τῶν σαλπίγγων, ἠλάλα-
rati sunt oīs ppls vociferatiōe magna et forti. et ceci
Heb.11 ξαν πᾶς ὁ λαὸς ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ. καὶ ἔπε-
dit murus in circuitu: et ascēdit ppls in vrbem qui
σεν τὸ τεῖχος κύκλῳ, καὶ ἀνέβη ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν ἕκα-
libet e regione sua. et ceperūt ciuitatē: et ana
στος ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ. καὶ κατελάβοντο τὴν πόλιν, καὶ ἀνε-
thematizauerūt eā: et q̄cūq; fuerūt in vrbe: ab hoīe et
θεμάτισαν αὐτήν, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει, ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ
vsq; ad mulierē: a iuuene et vsq; ad seniorē: et
ἕως γυναικός, ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβυτέρου, καὶ
vsq; ad vitulū et ouem et subiugale in ore gla
ἕως μόσχου καὶ προβάτου καὶ ὑποζυγίου ἐν στόματι ῥομφαί-
dij. et duobus iuuenibus qui explorauerūt
ας. καὶ τοῖς δύο νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύσασι τὴν
terrā: dixit iosue: ingredimini ī domū mulieris
γῆν, εἶπεν ἰησοῦς, εἰσέλθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς
meretricis: et pducite illinc eā: et oīa q̄cūq;
τῆς πόρνης, καὶ ἐξαγάγετε ἐκεῖθεν αὐτήν, καὶ πάντα ὅσα
sunt ei: vt iurastis ei. et ingressi sunt duo iuuenes
ἐστὶν αὐτῇ, ὡς ὠμόσατε αὐτῇ. καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι
qui explorauerūt vrbem in domū mulie
οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναι-
ris: et eduxerūt raab meretricē: et prēm eius:
κός, καὶ ἐξήγαγον ῥαὰβ τὴν πόρνην, καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς,
et mrēm eius: et fratres eius: et cun
καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς, καὶ πάν-
cta que fuerunt ei: et oēm cognationē illius. et po
τα ὅσα ἦν αὐτῇ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῆς. καὶ κα-
suerunt eā extra castra israel. et vrbs
τέστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἰσραήλ, καὶ ἡ πόλις
cōbusta est in igne cū oībus que in ipsa. preter argētū
ἐνεπυρίσθη ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ. πλὴν ἀργυρίου
et aurum et omne es et ferrū dederūt in
καὶ χρυσίου καὶ παντὸς χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς
Heb.11 thesaurū vt offerretur dño. et raab meretricē: et om
θησαυρὸν εἰσενεχθῆναι κῷ. καὶ ῥαὰβ τὴν πόρνην, καὶ πάν-
nē domū paternā eius: et oīa q̄ illius viue
τα τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἐζω-
fecit iosue: et habitare fecit in israel vsq; ad diē ho-
γρήσεν ἰησοῦς, καὶ κατῴκισεν ἐν τῷ ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας τῆς σή-
dernā: qm abscōderit exploratores: quos misit io
μερον, ὅτι ἔκρυψεν τοὺς κατασκοπεύσαντας, οὓς ἀπέστειλεν ἰη-
sue vt explorarēt hiericho. et īprecatus ē iosue in die
σοῦς κατασκοπεῦσαι τὴν ἱεριχώ. καὶ ὥρκισεν ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
illa dicēs: maledictus hō corā dño: q̄ suscitabit vel edi
ἐκείνῃ λέγων, ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ἐναντίον κυ, ὃς ἀναστήσει ἢ οἰκοδο-
ficabit ciuitatē illam hiericho: ī priogenito suo funda-
μήσει τὴν πόλιν ἐκείνην τὴν ἱεριχώ, ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώ-
bit eam: et in nouissimo suo imponet portas eius. et fuit
σει αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει τὰς πύλας αὐτῆς. καὶ ἦν
dns cum iosue: et fuit nomē eius per oēm terram.
κς μετὰ ἰησοῦ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Ca.7.

Et deliquerunt filij israel delictū: et vsur
Καὶ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πλημμέλειαν, καὶ ἐνοσφί-
pauerūt de anathemate. et accepit acham filius charmi filij zab
σαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος. καὶ ἔλαβεν ἄχαρ υἱὸς χαρμὶ υἱοῦ ζαβ-
dij filij zare de tribu iuda ab anathemate. et iratus est
δὶ υἱοῦ ζαρὰ ἐκ τῆς φυλῆς ἰούδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος. καὶ ἐθυμώθη

---

cauete ne de his que precepta sunt vobis quippiā cōtingatis & sitis preuaricatiōis rei & oīa castra israel sub peccato sint atq; turbētur. Quicquid āt auri & argēti fuerit & vasorum eneorū ac ferri domino cōsecretur repositū in thesauris eius. Igr oī pplo vociferāte & clangentibus tubis postq; in aures multitudinis vox sonitusq; increpuit: muri ilico corruerūt & ascendit vnusqsq; p locū qui contra se erat. Ceperūtq; ciuitatē: & interfecerūt oīa que erant in ea a viro vsq; ad mulierē: ab īfante vsq; ad senem. Boues quoq; & oues & asinos ī ore gladii percusserunt. Duobus āt viris q exploratores missi fuerant: dixit iosue. Ingredimi domū mulieris meretricis & producite eam & omnia q̄ illius sunt: sicut illi iuramēto firmastis: Ingressiq; iuuenes eduxerūt raab & parentes eius: fratres quoq; & cunctam supellectilem ac cognationē illius: & extra castra israel manere fecerunt. Vrbē āt & oīa q̄ inuenta sunt in ea succēderūt. absq; auro & argēto & vasis eneis ac ferro: que in erarium domini consecrarunt. Raab vero meretricē & domū pris eius: & omnia que hēbat fecit iosue viuere. & habitauerunt ī medio israel vsq; in pn̄tē diem eo q̄ absconderit nuncios quos miserat vt explorarēt hiericho. In tpe illo impcatus ē iosue: dicēs. Maledictus vir corā dño q suscitauerit & edificauerit ciuitatem hiericho. In primogenito suo fundamēta illius iaciat. & ī nouissimo liberorū pōat portas eius. Fuit ergo dn̄s cū iosue: & nomen eius vulgatum est in omni terra.

7.

Filii āt isrl̄ p̄uaricati st̄ mādatū: & vsurpauerūt de anathemate. Nam achā filius charmi: filii zabdi filii zare de tribu iuda tulit aliqd de anathemate. Iratusq; est

---

שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם
מן החרם ושמתם את מחנה ישראל
לחרם ועכרתם אותו: וכל כסף וזהב
וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה
אוצר יהוה יבוא: וירע העם ויתקעו
בשפרות ויהי כשמע העם את קול
השופר ויריעו העם תרועה גדולה
ותפל החומה תחתיה ויעל העם
העירה איש נגדו וילכדו את העיר:
ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש
ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור
ושה וחמור לפי חרב: ולשנים
האנשים המרגלים את הארץ אמר
יהושע באו בית האשה הזונה
והוציאו משם את האשה ואת כל
אשר לה כאשר נשבעתם לה: ויבאו
הנערים המרגלים ויציאו את רחב
ואת אביה ואת אמה ואת אחיה
ואת כל אשר לה ואת כל משפחתיה
הציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל:
והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק
הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל
נתנו אוצר בית יהוה: ואת רחב
הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר
לה החיה יהושע ותשב בקרב
ישראל עד היום הזה כי החביאה
את המלאכים אשר שלח יהושע
לרגל את יריחו: וישבע יהושע בעת
ההיא לאמר ארור האיש לפני
יהוה אשר יקום ובנה את העיר
הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה
ובצעירו יציב דלתיה: ויהי יהוה את
יהושע ויהי שמעו בכל הארץ:
וימעלו בני ישראל מעל
בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן
זרח למטה יהודה מן החרם ויחר

חרם
שום חנה
כלה
אצר בוא
רוע תקע
היה
שפר רוע
נפל חמה
עלה לכד
איש
חמר פה
שנה רגל
בוא זנה
יצא
שבע בוא
יצא
שפחה
יצא ינח
חנה
חיה ישב
חבא
לאך
שבע
ארר פנה
קום
יסד
צער יצב
היה
Cap. vij.
מעל לקח
נטה חרה

אַף יְהוָה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ   שָׁלַח
אֲנָשִׁים מִירִיחוֹ הָעַי אֲשֶׁר עִם בֵּית
אָוֶן מִקֶּדֶם לְבֵית אֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם   אָמַר
לֵאמֹר עֲלוּ וְרַגְּלוּ אֶת הָאָרֶץ וַיַּעֲלוּ   עָלָה
הָאֲנָשִׁים וַיְרַגְּלוּ אֶת הָעָי׃ וַיָּשֻׁבוּ אֶל   רָגַל שׁוּב
יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַל יַעַל כָּל
הָעָם כְּאַלְפַּיִם אִישׁ אוֹ כִּשְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים אִישׁ יַעֲלוּ וְיַכּוּ אֶת הָעָי אַל   נָכָה יָגַע
תְּיַגַּע שָׁמָּה אֶת כָּל הָעָם כִּי מְעַט הֵמָּה׃
וַיַּעֲלוּ מִן הָעָם שָׁמָּה כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
אִישׁ וַיָּנֻסוּ לִפְנֵי אַנְשֵׁי הָעָי׃ וַיַּכּוּ   נוּס פָּנָה
מֵהֶם אַנְשֵׁי הָעַי כִּשְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה
אִישׁ וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי הַשַּׁעַר עַד   רָדַף
הַשְּׁבָרִים וַיַּכּוּם בַּמּוֹרָד וַיִּמַּס לְבַב   נָכָה יָרַד
הָעָם וַיְהִי לְמָיִם׃ וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ   מָסַס הָיָה
שִׂמְלֹתָיו וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו אַרְצָה לִפְנֵי   קָרַע נָפַל
אֲרוֹן יְהוָה עַד הָעֶרֶב הוּא וְזִקְנֵי   אָרֹן
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עָפָר עַל רֹאשָׁם׃
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוָה לָמָה
הֶעֱבַרְתָּ הַעֲבִיר אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל   עָבַר
הַיַּרְדֵּן לָתֵת אֹתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי   נָתַן
לְהַאֲבִידֵנוּ וְלוּ הוֹאַלְנוּ וַנֵּשֶׁב בְּעֵבֶר   אָבַד יָאַל
הַיַּרְדֵּן׃ בִּי אֲדֹנָי מָה אֹמַר אַחֲרֵי אֲשֶׁר   יָשַׁב
הָפַךְ יִשְׂרָאֵל עֹרֶף לִפְנֵי אֹיְבָיו׃ וְיִשְׁמְעוּ   שָׁמַע
הַכְּנַעֲנִי וְכֹל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְנָסַבּוּ עָלֵינוּ   סָבַב
וְהִכְרִיתוּ אֶת שְׁמֵנוּ מִן הָאָרֶץ וּמַה   כָּרַת
תַּעֲשֵׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה   עָשָׂה גָּדַל
אֶל יְהוֹשֻׁעַ קֻם לָךְ לָמָּה זֶּה אַתָּה   אָמַר קוּם
נֹפֵל עַל פָּנֶיךָ׃ חָטָא יִשְׂרָאֵל וְגַם   נָפַל פָּנָה
עָבְרוּ אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָם   כְּרֹת צָוָה
וְגַם לָקְחוּ מִן הַחֵרֶם וְגַם גָּנְבוּ וְגַם
כִּחֲשׁוּ וְגַם שָׂמוּ בִכְלֵיהֶם׃ וְלֹא יֻכְלוּ   שׂוּם כָּלָה
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקוּם לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם עֹרֶף
יִפְנוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם כִּי הָיוּ לְחֵרֶם לֹא   פָּנָה הָיָה
אֹסִיף לִהְיוֹת עִמָּכֶם אִם לֹא תַשְׁמִידוּ   יָסַף הָיָה
הַחֵרֶם מִקִּרְבְּכֶם׃ קֻם קַדֵּשׁ אֶת הָעָם   שָׁמַד

dñs contra filios israel.
Cũq; mitteret iosue
de hiericho viros cõtra
hay: que est iuxta be-
thauẽ ad oriẽtalẽ plagam
oppidi bethel: dixit eis.
Ascẽdite & explorate ter-
ram.
Qui pcepta complẽtes
explorauerũt hay. Et re
uersi dixerũt ei. Non a-
scendat oĩs populus: sed
duo vel tria milia
virorũ pgãt & deleãt ci-
uitatẽ. Quare
oĩs ppl's frustra vexabi-
tur cõtra hostes paucissi
mos? Ascenderunt ergo
tria milia pugnatorum.
Qui statim terga verten-
tes pcussi sunt a
viris vrbis hay & corrue
rũt ex eis triginta & sex
hoĩes. Persecutiq; sunt
eos aduersarii de porta
vsq; ad sabarĩ: & cecide
rũt p pna fugiẽtes. Per-
timuitq; cor populi &
ad instar aq̃ liq̃factũ est.
Iosue vero scidit vestimẽ
ta sua: & pronus cecidit
in terrã corã arca domi
ni vsq; ad vesperã: tã ipe
q̃ oẽs senes israel. Mise-
rũtq; puluerẽ sup capi-
ta sua & dixit iosue. Heu
dñe deus. Quid voluisti
traducere populum istũ
iordanẽ fluuiũ: vt trade
res nos in manus ãmor-
rei & pderes? Vtinã vt ce
pimus mãsissemus trans
iordanẽ. Mi dñe de⁹ qd
dicã: vidẽs israelẽ hosti-
bus suis terga vertẽtem?
Audient
chananei & oẽs hitato-
res terre: & pariter cõglo
bati circũdabũt nos atq;
delebunt nomẽ nrm de
terra. Et qd facies ma-
gno noĩ tuo? dixitq; dñs
ad iosue. Surge: cur
iaces pronus in terra?
Peccauit israel &
preuaricatus est pactum
meum.
tulerũtq; de anathema-
te & furati sunt atq;
mẽtiti: & ascõderũt iter
vasa sua. Nec poterit
israel stare ante hostes
suos: eosq; fugiet:
quia pollutus est anathe
mate. Non
ero vltra vobiscum: do
nec conteratis
eũ q hui⁹ sceleris reus ẽ.
Surge sctifica populum

ira dñs in filios israel. ⁊ misit iosue vi
ὀργῇ κύριος τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ. καὶ ἀπέστειλεν ἰησοῦς ἄν-
ros ab hiericho in gai: q̃ est iuxta bethauẽ ad oriẽ
δρας ἀπὸ ἱεριχὼ εἰς γαί, ἥ ἐστιν κατὰ βηθαυὲν κατὰ ἀνα-
tem bethel. ⁊ locutus ẽ ad eos dicẽs: ascẽden
τολὰς βαιθήλ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς λέγων, ἀναβάν-
tes explorate terrã. ⁊ ascẽderũt viri: ⁊
τες κατασκέψασθε τὴν γῆν. καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες, καὶ
explorauerũt gai ⁊ reuersi sunt ad iosue: ⁊
κατεσκέψαντο τὴν γαί. καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς ἰησοῦν, καὶ
dixerũt ad eum: nõ ascẽdat oĩs ppl's: sꝫ circiter
εἶπαν πρὸς αὐτόν, μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ λαός, ἀλλ᾽ ὡσεὶ
duo milia vel tria milia virorũ ascẽdant: ⁊ obsi
δισχίλιοι ἢ τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν, καὶ ἐκπολιορκη-
deant ciuitatẽ. ne adducas illuc oẽs ppl'm:
σάτωσαν τὴν πόλιν. μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ πάντα τὸν λαόν,
pauci eñi sunt. ⁊ ascẽderũt de ppl'o illuc q̃si
ὀλίγοι γάρ εἰσιν. καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἐκεῖ ὡσεὶ
tria milia viroꝝ. ⁊ fugierũt a facie viroꝝ gai:
τρισχίλιοι ἄνδρες. καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀνδρῶν γαΐ,
⁊ occiderũt ab eis viri gai q̃si triginta ⁊
καὶ ἀπέκτειναν ἀπ᾽ αὐτῶν ἄνδρες γαὶ ὡς τριάκοντα καὶ
sex viros: ⁊ psecuti sunt eos a porta q̃ad
ἓξ ἄνδρας, καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης ἕως
cõtriuerũt eos. ⁊ percusserũt eos per pro
συνέτριψαν αὐτούς. καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ καταφε-
num. ⁊ ptimuit cor ppl'i: ⁊ factũ est quasi aqua.
ροῦς. καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ.
⁊ scidit iosue vestimẽta sua: ⁊ cecidit in
καὶ διέρρηξεν ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ
faciem suã sup t̃rã corã arca dñi vsq; ad
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἔναντι κιβωτοῦ κυρίου ἕως
vesperã: ipse ⁊ seniores israel. ⁊ piecerũt
ἑσπέρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰσλ᾽. καὶ ἐπεβάλοντο
puluerẽ sup caput suũ. ⁊ dixit iosue: oro
χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. καὶ εἶπεν ἰησοῦς, δέομαι
dñe dñe vt q̃d traducẽs traduxit famulus tuus
κύριε κύριε. ἱνατί διαβιβάζων διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν B
ppl'm hunc iordanẽ: vt traderet eũ amor-
λαὸν τοῦτον τὸν ἰορδάνην, παραδοῦναι αὐτὸν τῷ ἀμορραί-
reo: vt pderet nos? ⁊ vtinã mãsissemus ⁊ habita-
ῳ, ἀπολέσαι ἡμᾶς; καὶ εἰ κατεμείναμεν καὶ κατῳκί-
uissemus apud iordanẽ: in me dñe. ⁊ q̃d dicã
σαμεν παρὰ τὸν ἰορδάνην, ἐν ἐμοὶ κύριε. καὶ τί ἐρῶ
qm̃ auertit israel ceruicẽ a facie inimici
ἐπεὶ μετέβαλεν ἰσραὴλ αὐχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ
sui? ⁊ audiẽs chananeus ⁊ oẽs habi-
αὐτοῦ; καὶ ἀκούσας ὁ χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοι-
tantes t̃rã circũdabũt nos: ⁊ delebũt
κοῦντες τὴν γῆν περικυκλώσουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐκτρίψουσιν
nos de t̃ra. ⁊ q̃d facies noĩ tuo ma-
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ μέ-
gno? ⁊ dixit dñs ad iosue: surge: cur tu
γα; καὶ εἶπεν κύριος πρὸς ἰησοῦν, ἀνάστηθι, ἱνατί σὺ
hoc cecidisti in faciẽ tuã? peccauit
τοῦτο πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου; ἡμάρτηκεν ὁ
ppl's: ⁊ p̃uaricat⁹ ẽ pactũ meũ: q̃ pepigi ad e-
λαός, καὶ παρέβη τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς αὐ-
um. ⁊ tulerũt de anathemate: ⁊ fu-
τόν. καί γε ἔλαβον ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ κλέ-
rati mẽtiti sunt: ⁊ posuerũt in vasa sua.
ψαντες ἐψεύσαντο, καὶ ἔβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν.
⁊ nõ poterint filii israel sustinere ante fa-
καὶ οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ πρόσω-
ciẽ hostiũ suoꝝ. ceruicẽ conuertent corã
πον τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. αὐχένα ἐπιστρέψουσιν ἐνώπιον
inimicis suis: qm̃ facti sunt anathema: nõ ad
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθησαν ἀνάθεμα, οὐ προσ-
dam vltra esse vobiscũ: nisi abstuleritis anathema
θήσω ἔτι εἶναι μεθ᾽ ὑμῶν, ἐὰν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα
de vobis ipsis. surgens scifica ppl'm:
ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ἀναστὰς ἅγνισον τὸν λαόν, C

Trāſ.Gre.lxx.cū interp̄.latina.

ē.3.b. τ dic ſanctificari in craſtinū:qm̄ hec dicit dn̄s deus iſ
Leui. καὶ εἶπον ἁγνισθῆναι εἰς αὔριον, ὅτι τάδε λέγει κ̅ς̅ ὁ θεὸς ἰσ=
20.b. rael: anathema eſt in vobis iſrael: nō poteritis reſi
Nu.11. ραὴλ, τὸ ἀνάθεμά ἐστιν ἐν ὑμῖν ἰσραὴλ, οὐ δυνήσεσθε ἀντι=
1.Re. ſtere corā hoſtibus vr̄is:donec tollatur ana
16.b. στῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ ἀνά=
thema de vobis. τ cōgregabimini oēs mane per
θεμα ἐξ ὑμῶν. καὶ συναχθήσεσθε πάντες τοπρωῒ κατὰ
tribus vr̄as. τ erit tribus:q̄ demōſtrauerit dn̄s:τ addu
φυλὰς ὑμῶν. καὶ ἔσται ἡ φυλή, ἣν ἂν δείξῃ κύριος, καὶ προ
cetis per pp̄los. τ pp̄lm: quē oſtēderit dn̄s addu
σάξετε κατὰ δήμους. καὶ δῆμον, ὃν ἂν δείξῃ κύριος προ
cetis per domū. τ domū:quā demōſtrauerit dn̄s:p
σάξετε κατὰ οἶκον. καὶ τὸν οἶκον, ὃν ἂν δείξῃ κύριος, κατὰ
hoiēz adducetis. τ qui demōſtrat⁹ fuerit in anathemate:
ἄνδρα προσάξετε. καὶ ὃς ἂν ἐνδειχθῇ ἐν τῷ ἀναθέματι,
cōburetur in igne ipſe: τ oīa q̄cūq; ſunt ipſi:
κατακαυθήσεται ἐν τῷ πυρὶ αὐτός, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ,
qm̄ p̄uaricat⁹ eſt pactū dn̄i: τ qm̄ fecit nephas
ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην κυρίου, καὶ ὅτι ἐποίησεν ἀνόμημα
in iſrael. τ ſurrexit ioſue mane: τ adduxit
ἐν ἰσραήλ. καὶ ὤρθρισεν ἰησοῦς τοπρωῒ, καὶ προσήγαγεν τὸν
pp̄lm per tribus ſuas. τ oſtēſa eſt tribus iuda: τ
λαὸν κατὰ φυλὰς αὐτοῦ. καὶ ἀνεδείχθη ἡ φυλὴ ἰούδα, καὶ
oſtēſus eſt pp̄ls zarai: τ adduct⁹ ē pp̄ls zarai per
ἀνεδείχθη δῆμος ὁ ζαραΐ, καὶ προσήχθη δῆμος ὁ ζαραΐ κατὰ
virū: τ oſtēſus eſt zabdi. τ adducta ē dom⁹ eius
ἄνδρα, καὶ ἀνεδείχθη ζαβδί. καὶ προσήχθη ὁ οἶκος αὐτοῦ
per virū: τ oſtēſus eſt achan filius charmi filij zabdi fi
κατὰ ἄνδρα, καὶ ἀνεδείχθη ἄχαρ υἱὸς χαρμὶ υἱοῦ ζαβδὶ υἱ
lij zare tribus iuda. τ ait ioſue achan: fili
οῦ ζαρὰ τῆς φυλῆς ἰούδα. καὶ εἶπεν ἰησοῦς τῷ ἄχαρ, υἱέ
mi hodie da tā gloriā dn̄o deo iſrael: τ da ei
Joan. μου σήμερον δὸς δὴ δόξαν τῷ κυρίῳ θεῷ ἰσραήλ, καὶ δὸς αὐ
9.c. cōfeſſionē: τ indica mihi qd feceris:
τῷ τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ ἀνάγγειλόν μοι τί ἐποίησας,
τ ne abſcōdas a me. τ reſpōdit achan ioſue:
καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ἀπεκρίθη ἄχαρ τῷ ἰησοῦ,
τ dixit: vere ego peccaui corā dn̄o deo iſ
καὶ εἶπεν, ἀληθῶς ἐγὼ ἥμαρτον ἐναντίον κυρίου θεοῦ ἰσ=
rael: ſic τ ſic feci. vidi in ſpolijs
ραήλ, οὕτως καὶ οὕτως πεποίηκα. εἶδον ἐν τῇ προνομῇ
D pallīū variū vnū bonū: τ ducētas didrachmas ar
ψιλὴν ποικίλην μίαν καλήν, καὶ διακόσια δίδραχμα ἀρ=
gēti: τ linguā aureā vnā quinquagīta didrach=
γυρίου, καὶ γλῶσσαν χρυσῆν μίαν πεντήκοντα διδράχ=
maꝝ pōdus eius. τ cōcupiui illa τ accepi. τ
μων ὁλκὴ αὐτῆς. καὶ ἐπεθύμησα αὐτῶν καὶ ἔλαβον. καὶ
ecce hec abſcōdita ſūt in terra in tabnaculo meo:τ
ἰδοὺ ταῦτα κέκρυπται ἐν τῇ γῇ ἐν τῇ σκηνῇ μου, καὶ τὸ
argētū occultatū ē ſub eis. τ miſit io=
ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν. καὶ ἀπέστειλεν ἰη=
ſue nūcios: τ cucurrerūt ad tabernaculū ad ca
σοῦς ἀγγέλους, καὶ ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμ
ſtra. τ hec erāt abſcōdita in tabnaculo eius:
βολήν. καὶ ταῦτα ἦν κεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ,
τ argētū ſub eis. τ eduxerūt ea de
καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν. καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς
tabnaculo:τ tulerūt ea ad ioſue τ ad om
σκηνῆς, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ πρὸς ἰησοῦν καὶ πρὸς πάν
nes ſeniores iſrael: τ poſuerūt ea an
τας πρεσβυτέρους ἰσραήλ. καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἐναν=
te dn̄m. τ accepit ioſue achā filiū zare:
τι κυρίου. καὶ ἔλαβεν ἰησοῦς τὸν ἄχαρ υἱὸν ζαρά,
τ argentū τ palliū τ linguā
καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὴν ψιλὴν καὶ τὴν γλῶσσαν
aureā: τ filios eius τ fili
τὴν χρυσῆν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέ=
as eius τ
ρας αὐτοῦ καὶ τοὺς

Trāſla.B.Hie.

& dic eis. Sanctificamini in craſtinū: hec ei dicit dn̄s deus iſrael. Anathema in medio tui ē iſrael. Nō poteris ſtare coram hoſtibus tuis donec deleatur ex te q hoc cōtaminatus ē ſcelere. Accedetiſq; mane ſinguli p trib⁹ vr̄as: & quā cūq; tribū ſors inuenerit: accedet p cognationes ſuas: & cognatio per domos: domuſq; p viros. & quicunq; ille in hoc facinore fuerit dep̄henſus comburetur igni cum omni ſubſtātia ſua: qm̄ p̄uaricatus eſt pactū dn̄i: & fecit nephas in iſrael. Surgens itaq; ioſue mane: applicuit iſrael per tribus ſuas. & inuenta eſt tribus iuda. Que cum iuxta familias ſuas eſſet oblata: inuenta eſt familia zare. Illā quoq; p domos offerēs repperit zabdi. Cuius domum in ſingulos diuidens viros: inuenit achan filiū charmi filii zabdi: filii zare de tribu iuda. Et ait Ioſue ad achan. Fili mi: da gloriā dn̄o d̄o iſrael & confitere: atq; indica mihi quid feceris: ne abſcondas. Reſponditq; achan ioſue: & dixit ei. Vere ego peccaui domino deo iſrael: & ſic & ſic feci. Vidi eni inter ſpolia palliū coccineū valde bonū & ducentos ſiclos argenti: regulāq; aureā quinq̄ginta ſiclorū: & concupiſcens abſtuli & abſcondi ī terra cōtra mediū tabernaculi mei: argētūq; foſſa humo operui. Miſit ergo ioſue miniſtros q currētes ad tabernaculū illius repererūt cuncta abſcōdita in eodē loco & argētū ſil'. Auferēteſq; de tētorio tulerūt ea ad ioſue & ad oēs filios iſrl': p̄iecerūtq; ān dominū. Tollens itaq; Ioſue achan filiū zare argentumq; & pallium & auream regulam: filios quoq; & filias ei⁹

Tex.heb.Joſue.ca.vij.

וְאָמַרְתָּ הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר כִּי כֹה אָמַר	קָדַשׁ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֵרֶם בְּקִרְבְּךָ	
יִשְׂרָאֵל לֹא תוּכַל לָקוּם לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ	יָכֹל פָּנָה
עַד הֲסִירְכֶם הַחֵרֶם מִקִּרְבְּכֶם: וְנִקְרַבְתֶּם	סוּר קָרַב
בַּבֹּקֶר לְשִׁבְטֵיכֶם וְהָיָה הַשֵּׁבֶט אֲשֶׁר	
יִלְכְּדֶנּוּ יְהוָה יִקְרַב לַמִּשְׁפָּחוֹת	לָכַד
וְהַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר יִלְכְּדֶנָּה יְהוָה	שָׁפַח
תִּקְרַב לַבָּתִּים וְהַבַּיִת אֲשֶׁר יִלְכְּדֶנּוּ	בַּיִת
יְהוָה יִקְרַב לַגְּבָרִים: וְהָיָה הַנִּלְכָּד	
בַּחֵרֶם יִשָּׂרֵף בָּאֵשׁ אֹתוֹ וְאֶת כָּל	שָׂרַף
אֲשֶׁר לוֹ כִּי עָבַר אֶת בְּרִית יְהוָה וְכִי	בְּרִת
עָשָׂה נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל: וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ	שָׁכַם
בַּבֹּקֶר וַיַּקְרֵב אֶת יִשְׂרָאֵל לִשְׁבָטָיו	קָרַב
וַיִּלָּכֵד שֵׁבֶט יְהוּדָה: וַיַּקְרֵב אֶת	
מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה וַיִּלְכֹּד אֵת מִשְׁפַּחַת	
הַזַּרְחִי וַיַּקְרֵב אֶת מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי	
לַגְּבָרִים וַיִּלָּכֵד זַבְדִּי: וַיַּקְרֵב אֶת בֵּיתוֹ	
לַגְּבָרִים וַיִּלָּכֵד עָכָן בֶּן כַּרְמִי בֶן זַבְדִּי	
בֶּן זֶרַח לְמַטֵּה יְהוּדָה: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ	נָטָה אָמַר
אֶל עָכָן בְּנִי שִׂים נָא כָבוֹד לַיהוָה אֱלֹהֵי	שׂוּם כָּבַד
יִשְׂרָאֵל וְתֶן לוֹ תוֹדָה וְהַגֶּד נָא לִי מֶה	נָתַן יָדָה
עָשִׂיתָ אַל תְּכַחֵד מִמֶּנִּי: וַיַּעַן עָכָן אֶת	נָגַד עָשָׂה
יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמַר אָמְנָה אָנֹכִי חָטָאתִי	כָּחַד עָנָה
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכָזֹאת וְכָזֹאת	
עָשִׂיתִי: וָאֵרֶא בַשָּׁלָל אַדֶּרֶת שִׁנְעָר	רָאָה
אַחַת טוֹבָה וּמָאתַיִם שְׁקָלִים כֶּסֶף	מֵאָה
וּלְשׁוֹן זָהָב אֶחָד חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים	לָשַׁן
מִשְׁקָלוֹ וָאֶחְמְדֵם וָאֶקָּחֵם וְהִנָּם טְמוּנִים	שָׁקַל חָמַד
בָּאָרֶץ בְּתוֹךְ הָאָהֳלִי וְהַכֶּסֶף תַּחְתֶּיהָ:	לָקַח
וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים וַיָּרֻצוּ	שָׁלַח לָאַךְ
הָאֹהֱלָה וְהִנֵּה טְמוּנָה בְּאָהֳלוֹ וְהַכֶּסֶף	רוּץ טָמַן
תַּחְתֶּיהָ: וַיִּקָּחוּם מִתּוֹךְ הָאֹהֶל וַיְבִאוּם	לָקַח בּוֹא
אֶל יְהוֹשֻׁעַ וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּצִּקוּם	
לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת עָכָן בֶּן	פָּנָה
זֶרַח וְאֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הָאַדֶּרֶת וְאֶת	
לְשׁוֹן הַזָּהָב וְאֶת בָּנָיו וְאֶת בְּנֹתָיו	

וְאֶת־שׁוֹרוֹ וְאֶת־חֲמֹרוֹ וְאֶת־צֹאנוֹ וְאֶת
אָהֳלוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ וַיַּעֲלוּ אֹתָם עֵמֶק עָכוֹר׃ וַיֹּאמֶר — עָלָה אָמַר
יְהוֹשֻׁעַ מֶה עֲכַרְתָּנוּ יַעְכָּרְךָ יְהוָה — עָכַר
בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ כָל־יִשְׂרָאֵל — רָגַם
אֶבֶן וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם בָּאֵשׁ וַיִּסְקְלוּ — שָׂרַף סָקַל
אֹתָם בָּאֲבָנִים׃ וַיָּקִימוּ עָלָיו גַּל־אֲבָנִים — קוּם גָּלַל
גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיָּשָׁב יְהוָה מֵחֲרוֹן — גָּדַל שׁוּב
אַפּוֹ עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא — חָרָה קוּם
עֵמֶק עָכוֹר עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

Cap. viij.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אַל־תִּירָא — יָרֵא חָתַת
וְאַל־תֵּחָת קַח עִמְּךָ אֵת כָּל־עַם — לָקַח
הַמִּלְחָמָה וְקוּם עֲלֵה הָעָי רְאֵה נָתַתִּי — לָחַם נָתַן
בְיָדְךָ אֶת־מֶלֶךְ הָעַי וְאֶת־עַמּוֹ וְאֶת
עִירוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ׃ וְעָשִׂיתָ לָעַי וּלְמַלְכָּהּ — עָשָׂה
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ רַק
שְׁלָלָהּ וּבְהֶמְתָּהּ תָּבֹזּוּ לָכֶם שִׂים־לְךָ — בָּזַז שׂוּם
אֹרֵב לָעִיר מֵאַחֲרֶיהָ׃ וַיָּקָם — קוּם
יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה לַעֲלוֹת — לָחַם עָלָה
הָעָי וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֹשִׁים אֶלֶף — בָּחַר
אִישׁ גִּבּוֹרֵי הַחַיִל וַיִּשְׁלָחֵם לָיְלָה׃ — גָּבַר שָׁלַח
וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר רְאוּ אַתֶּם אֹרְבִים — צִוָּה רָאָה
לָעִיר מֵאַחֲרֵי הָעִיר אַל־תַּרְחִיקוּ — רָחַק
מִן־הָעִיר מְאֹד וִהְיִיתֶם כֻּלְּכֶם — הָיָה
נְכֹנִים׃ וַאֲנִי וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי — כּוּן
נִקְרַב אֶל־הָעִיר וְהָיָה כִּי־יֵצְאוּ — קָרַב
לִקְרָאתֵנוּ כַּאֲשֶׁר בָּרִאשֹׁנָה וְנַסְנוּ — נוּס
לִפְנֵיהֶם׃ וְיָצְאוּ אַחֲרֵינוּ עַד הַתִּיקֵנוּ — פָּנָה נָתַק
אוֹתָם מִן־הָעִיר כִּי יֹאמְרוּ נָסִים לְפָנֵינוּ — אָמַר
כַּאֲשֶׁר בָּרִאשֹׁנָה וְנַסְנוּ לִפְנֵיהֶם׃
וְאַתֶּם תָּקֻמוּ מֵהָאוֹרֵב וְהוֹרַשְׁתֶּם — קוּם יָרַשׁ
אֶת־הָעִיר וּנְתָנָהּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּיֶדְכֶם׃ וְהָיָה כְּתָפְשְׂכֶם אֶת־הָעִיר
תַּצִּיתוּ אֶת־הָעִיר בָּאֵשׁ כִּדְבַר יְהוָה — יָצַת
תַּעֲשׂוּ רְאוּ צִוִּיתִי אֶתְכֶם׃ וַיִּשְׁלָחֵם — עָשָׂה רָאָה
יְהוֹשֻׁעַ וַיֵּלְכוּ אֶל־הַמַּאֲרָב וַיֵּשְׁבוּ בֵּין — צִוָּה שָׁלַח אָרַב

boues et aſios & oues ipſumq; tabernaculū & cūctā ſupellectilem & oīs iſrael cū eo: duxerūt eos ad vallem achor vbi dixit ioſue. Quia turbaſti nos: exturbet te dn̄s in die hac. Lapidauitq; eum oīs iſrael: & cūcta que illius erant igne conſumpta ſunt. Cōgregaueruntq; ſup eū aceruū magnū lapidū: qui p̄manet vſq; in p̄ñtem diē. Et auerſus eſt furor dn̄i ab eis. Vocatūq; eſt nomen loci illius vallis achor vſq; hodie.

8.

DIxit āt dn̄s ad ioſue. Ne timeas neq; formides. Tolle tecum omnem multitudinem pugnatorū & cōſurgens aſcende ī oppidū hay. Ecce tradidi in manū tuā regem eius: & pp̄l'm vrbemq; & terrā. Facieſq; vrbi hay & regi eius: ſicut feciſti hiericho & regi illius. Predam vero & oīa aīantia diripietis vobis. Pone īſidias vrbi poſt eā. Surrexitq; ioſue & oīs exercitus bellatorū cū eo: vt aſcēderent in hay. Et electa triginta milia virorum fortiū miſit nocte: precepitq; eis: dicens. Ponite inſidias poſt ciuitatem. Nec lōgius recedatis: & eritis omnes parati. Ego āt & reliq̄ multitudo q̄ mecū eſt: accedemus ex aduerſo cōtra vrbem. Cūq; exierint contra nos: ſicut ante fecimus fugiemus & terga vertemus: dōec pſequentes ab vrbe lōgius ꝑtrahātur. Putabūt enim nos fugere ſicut prius. Nobis ergo fugientibus & illis pſequentibus cōſurgetis de inſidiis & vaſtabitis ciuitatem. tradetq; eam dn̄s deus veſter in manus veſtras. Cūq; ceperitis ſuccendite eam: & ſic omnia facietis vt iuſſi. Dimiſitq; eos & p̄rexerūt ad locū īſidiarū: ſederuntq; inter

vitulos eius: ⁊ ſubiugalia eius: ⁊ oues eius:
μόσχους αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα αὐτοῦ,
⁊ tabnaculū eius: ⁊ cūctā ſupellectilē eius. ⁊
καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ
oīs iſrael cū eo. ⁊ duxerūt eos ad vallē achor.
πᾶς ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀνήγαγον αὐτοὺς εἰς ἐμεκαχώρ.
⁊ dixit ioſue cur turbaſti nos: exturbet te dn̄s:
καὶ εἶπεν ἰησοῦς τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεύσαι σε κύριος,
ſicut ⁊ hodie: ⁊ lapidauerūt eū oīs iſrael la=
καθὰ καὶ σήμερον, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶς ἰσραὴλ λί
pidib⁹: ⁊ cōbuſſerūt ea in igne. ⁊ lapidauerūt
θοις, καὶ κατέκαυσαν αὐτὰ ἐν πυρί. καὶ ἐλιθοβόλησαν
illos in lapidib⁹. ⁊ ꝯgregauerūt ſup eū aceruū lapidū magnū 2.Re.
αὐτοὺς ἐν λίθοις. καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν 18.d.
vſq; ad diē hanc. ⁊ ceſſauit dn̄s ab ira Judi.
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐπαύσατο κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς 2.a.
furoris ſui. ob hoc cognominauit illud vallis archo
ὀργῆς αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ ἐμεκαχώρ
vſq; in diē hanc.
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Ca. 8.

ET dixit dn̄s ad ioſue: ne timeas: neq; for= A
Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς ἰησοῦν, μὴ φοβηθῇς, μὴ δὲ δει
mides: tolle tecum oēs viros
λιάσῃς, λάβε μετὰ σεαυτοῦ πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς
bellatores: ⁊ ſurgēs aſcēde in gai. ecce tradi
πολεμοῦντας, καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς γαΐ. ἰδοὺ δέδω
di in manus tuas regem gai: ⁊ pp̄l'm
κα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλέα γαΐ, καὶ τὸν λαὸν
eius: ⁊ vrbē eius: ⁊ terrā eius. ⁊ fa
αὐτοῦ, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ ποιή
cies gai ⁊ regi ei⁹: ſicut feciſti
σεις γαῒ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησας τῇ
hiericho ⁊ regi illius. ⁊ p̄redā eius
ἱεριχὼ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς. καὶ τὴν προνομὴν αὐτῆς
⁊ iumēta eius diripies tibi. po
καὶ τῶν κτηνῶν αὐτῆς προνομεύσεις σεαυτῷ. κατάστη=
ne āt tibi ipſi inſidias vrbi poſt eā.
σον δὲ σεαυτῷ ἔνεδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῆς.
⁊ ſurrexit ioſue ⁊ oīs pp̄l's bellator vt aſcēde
καὶ ἀνέστη ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ὥστε ἀναβῆ
rēt in gai. elegit āt ioſue triginta milia vi=
ναι εἰς γαΐ. ἐπέλεξεν δὲ ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀν=
rorū potētes in viribus: ⁊ miſit eos nocte.
δρῶν δυνατοὺς ἐν ἰσχύει, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός.
⁊ p̄cepit eis dicēs: videte ꝙ vos inſidiamini
καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων, ἴδετε ὅτι ὑμεῖς ἐνεδρεύετε τὴν
vrbi poſt ciuitatē valde: ⁊ eritis oēs para
πόλιν ὀπίσω τῆς πόλεως σφόδρα, καὶ ἔσεσθε πάντες ἕτοι
ti: ⁊ ego ⁊ oēs q̄ mecū accedem⁹ cōtra vr
μοι, καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πό
bē. ⁊ erit cū exierīt habitātes gai in occur
λιν. καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες γαῒ εἰς συνάντη
ſum nobis ſicut ⁊ ante: ⁊ fugiemus a facie
σιν ἡμῖν, καθάπερ καὶ πρώην, καὶ φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου
illoꝝ: ⁊ cū exierīt poſt nos abducamus
αὐτῶν, καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν ἀποσπάσωμεν
eos ab vrbe. ⁊ dicēt: fugiūt ipſi a B
αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ ἐροῦσιν, φεύγουσιν αὐτοὶ ἀπὸ s.7.a.
facie nr̄a ſicut prius: ⁊ fugiemus ab
προσώπου ἡμῶν ὃν τρόπον ἔμπροσθεν, καὶ φευξόμεθα ἀπ' αὐ
eis. vos āt exurgetis de inſidijs ⁊ ibitis
τῶν. ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας καὶ πορεύσεσθε
in vrbē ⁊ vaſtate ciuitatē. ⁊ tradet eam dn̄s
εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐκτρίψατε τὴν πόλιν. καὶ δώσει αὐτὴν κύριος
deus nr̄ in manibus nr̄is. ⁊ erit vt ceperitis
ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν χερσὶν ἡμῶν. καὶ ἔσται ὡς ἂν συλλάβητε τὴν
vrbē ſuccēdite eam in igne: iuxta vbū hoc faci=
πόλιν ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρί, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιή
te: ecce p̄cepi vobis. ⁊ dimiſit eos ioſue:
σατε, ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἰησοῦς,
⁊ perrexerūt ad inſidias: ⁊ ſederūt inter
καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν, καὶ ἐνεκάθησαν ἀναμέσον

bethel ⁊ inter gai a mari gai. ⁊ māsit
βαιθὴλ καὶ ἀναμέσον γαῒ ἀπὸ θαλάσσης τῆς γαΐ. καὶ ηὐλίσθη
iosue nocte illa in medio ppłi. ⁊ manicās
ἰησοῦς τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. καὶ ὀρθρίσας
iosue diluculo: recēsuit pplm. ⁊ ascēderūt ipse
ἰησοῦς τὸ πρωῒ, ἐπεσκέψατο τὸν λαόν. καὶ ἀνέβησαν αὐτὸς
⁊ seniores israel in fronte ppli ad
καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰσραὴλ κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ
gai. ⁊ oīs ppls bellator q̄ cū eo ascēderūt: ⁊
γαΐ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ ἀνέβησαν, καὶ
euntes venerūt ex aduerso ciuitatis ab oriente:
πορευόμενοι ἦλθον ἐξ ἐναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν,
⁊ insidie vrbis a mari. ⁊ castrameta
καὶ τὰ ἔνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης. καὶ παρενέβα-
ti sūt a septētriōe gai. ⁊ vallis inter eum ⁊
λον ἀπὸ βορρᾶ τῆς γαΐ. καὶ ἡ κοιλὰς ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ τῆς
gai. ⁊ cepit q̄si quinq; milia viroꝝ: ⁊ posuit eos
γαΐ. καὶ ἔλαβεν ὡς πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἔθετο αὐτοὺς
insidias inter bethauē ⁊ gai mare gai.
ἔνεδρον ἀναμέσον τῆς βηθαῦ καὶ τῆς γαῒ θάλασσαν τῆς γαΐ.
⁊ ordinauit ppls oēm aciem: q̄ erat a septētriōe
καὶ ἔταξεν ὁ λαὸς πᾶσαν τὴν παρεμβολήν, ἣ ἦν ἀπὸ βορρᾶ
vrbi: ⁊ nouissima illius mare vrbis. ⁊ abi-
τῇ πόλει, καὶ τὰ ἔσχατα αὐτοῦ θάλασσαν τῆς πόλεως. καὶ ἐπο-
it iosue nocte illa in medio vallis. ⁊ fa-
ρεύθη ἰησοῦς τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν μέσῳ τῆς κοιλάδος. καὶ ἐγέ-
ctū est vt vidit rex gai ⁊ festinauit ⁊ manicauit:
νετο ὡς ἴδεν ὁ βασιλεὺς τῆς γαῒ καὶ ἔσπευσεν καὶ ὤρθρισεν,
⁊ egressi sūt viri vrbis in occursum eis e di-
καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ᾽
recto in preliū: ipse ⁊ oīs ppls eius in
εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς τὸν
tēpus: fm cōspectū araba. ⁊ ipse ignorabat φ
καιρὸν, κατὰ πρόσωπον τῆς ἀραβά. καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει ὅτι
insidie eoꝝ sunt a tergo vrbis. ⁊ vidit ⁊ reces-
ἔνεδρα αὐτῶν ἐστιν ὀπίσω τῆς πόλεως. καὶ ἴδεν καὶ ἀνεχώρη-
sit iosue ⁊ oīs israel a facie eoꝝ: ⁊ fu-
σεν ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔφυ-
git p viā solitudinis. ⁊ inualuit oīs ppls gai vt p-
γεν ὁδὸν τῆς ἐρήμου. καὶ ἐνίσχυσεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γαῒ τοῦ κα-
seq̄retur post ipsos filios israel. ⁊ ipi recesserūt
ταδιῶξαι ὀπίσω αὐτῶν τῶν υἱῶν ἰη͞λ. καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν
ab vrbe nō remāsit neq; vnus in gai ⁊ in be-
ἀπὸ τῆς πόλεως οὐ κατελείφθη οὐδὲ εἷς ἐν τῇ γαῒ καὶ ἐν βαι-
thel: q̄ nō persecutus est post israel. ⁊ reliquerūt ciuita-
θήλ, ὃς οὐ κατεδίωξεν ὀπίσω ἰσραήλ. καὶ κατέλιπον τὴν πό-
tē apertā: ⁊ persecuti sunt post israel. ⁊ dixit
λιν ἀνεῳγμένην, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω ἰσραήλ. καὶ εἶπεν
dñs ad iosue: extende manū tuā clypeo q̄ est
κύριος πρὸς ἰησοῦν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τῷ γαίσῳ τῷ
in manu tua cōtra vrbē. in manus eñi tuas tra-
ἐν τῇ χειρί σου ἐπὶ τὴν πόλιν. εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου ἔδω-
didi eā. ⁊ insidie exurgent cū festinatiōe de loco
κα αὐτήν. καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξαναστήσονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου
eoꝝ. ⁊ extēdit iosue clypeū ⁊ manū suā
αὐτῶν. καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἰησοῦς τὸν γαῖσον καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ
in vrbē: ⁊ insidie exurrexerūt cōfestim de lo-
ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξανέστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τό-
co suo: ⁊ exierūt qñ extēdit manū. ⁊ intra-
που αὐτῶν, καὶ ἐξήλθοσαν ὅτε ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα. καὶ εἰσῆλ-
uerūt in vrbē: ⁊ ceperūt eā: ⁊ festinātes
θον εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατελάβοντο αὐτήν, καὶ σπεύσαντες
succēderūt ciuitatē in igne. ⁊ respiciētes habi-
ἐνέπρησαν τὴν πόλιν ἐν πυρί. καὶ περιβλεψάμενοι οἱ κάτοι-
tatores gai ad tergū suū: ⁊ viderūt fumū vr-
κοι γαῒ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἑώρων τὸν καπνὸν τῆς πόλε-
bis cōscēdētē in celū: ⁊ nō vltra poterant quo
ως ἀναβαίνοντα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἔτι οὐκ εἶχον ποῦ
fugere huc vel huc. ⁊ ppls fugiēs in solitudinē cōuersi
φυγεῖν ὧδε ἢ ὧδε. καὶ ὁ λαὸς ὁ φεύγων εἰς τὴν ἔρημον ἐστράφη-
sunt cōtra persequētes. ⁊ iosue ⁊ oīs israel
σαν ἐπὶ τοὺς διώκοντας. καὶ ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰσραὴλ ∞∞

[k]bethel[l] &[m] hay[n] ad occi
dētalē plagā vrbis [o]hay.
[q]Iosue aūt[r] nocte[s] illa[t] in
medio[p] māsit[u] populi. ∞∞
[x]Surgēsq;[a] diluculo[b] recē
suit socios: ∞∞∞
[c]& ascēdit[g] cū senioribus
[f]ī frōte. exercitus vallat⁹
auxilio pugnatorum. ∞
∞∞∞∞∞
[t]Cūq; venisset & [r]ascen-
dissent[u] ex aduerso [x]ciui-
tatis:[y] steterūt[a] ad septen-
trionalē vrbis plagā: [e]in
ter quā[e] & eos[c] vallis erat
[d]media. [h]Quinq; aūt[i] mi
lia[k] viros elegerat[l] & po-
suerat ī[n] insidiis[o] inter[p] be
thauē[r] &[s] hay [t]ex occidē
tali pte eiusdē[u] ciuitatis.
[b]Oīs vero reliquus[c] exer
citus[d] ad aquilonē aciem
dirigebat: ita[f] vt[g] nouissi-
mi multitudinis[h] occidē
talem plagā[i] vrbis attin
gerēt. [k]Abiit ergo[l] iosue
[m]nocte[n] illa: & stetit[o] ī[p] val
lis[q] medio. Quod[r] cū vi
disset[s] rex[t] hay[u] festinauit
[x]mane:[y] & egressus ē[z] cū
oī exercitu[b] ciuitatis: di-
rexitq; aciē[k] cōtra[l] deser
tū:[n] ignorās[p] q̄[s] post ter
gū laterēt[q] īsidie. [y]Iosue
vero[a] & oīs[b] isrl[x] cesserūt
loco: simulātes metū[d] &
fugiētes p[f] solitudīs[e] viā.
[g]At illi vociferātes pari-
ter & se mutuo cohortā
tes[o] psecuti sūt eos. [r]Cū-
q; recessissēt[s] a[t] ciuitate:
[u]& ne vnus quidē[a] ī vrbe
Hay[b] & bethel[x] remāsis-
set[c] qui[d] non ∞∞∞
[e]psequeretur[g] isrl: sicut e
ruperāt ∞∞∞
[i]aperta[k] oppida[h] relin-
quētes: ∞∞∞
[p]dixit[q] dominus[r] ad[s] io-
sue. ∞∞∞
[t]Leua[u] clypeū[x] qui[y] ī ma
nu tua ē[a] cōtra vrbē[b] hay
[c]qm̄[d] tibi[e] tradā eā. [f]Cum
q; eleuasset ∞∞∞
[h]clypeum ex aduerso[m] ci
uitatis: ∞∞∞
[n]insidie q̄ latebāt:[o] surre
xerunt[p] confestim ∞∞
[u]& pgentes ad[x] ciuitatē
[y]ceperunt & ∞∞∞
[b]succenderunt[d] eam. ∞
[s]Viri aūt ciuitatis qui p-
seq̄bātur iosue:[r] respiciē
tes[k] & vidētes[n] fumū[o] vr-
bis[p] ad celum vsq;[m] cōscē
dere[q] nō potuerunt vltra
[x]huc[y] illucq;[u] diffugere:
p̄serti cū hi[a] q[b] simulaue-
rāt fugā: & tēdebāt[c] ad so
litudinē[e] cōtra[f] pseq̄ntes
fortissime[o] restitisset. [k]Vi
dēsq;[g] Iosue[h] & oīs[i] israel

ביתאל ובין העי מים לעי וילן — לון
יהושע בלילה ההוא בתוך העם:
וישכם יהושע בבקר ויפקד את — שכם פקד
העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני — עלה
העם העי: וכל העם המלחמה אשר — לחם
אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר — נגש בוא
ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין העי: — חנה צפן
ויקח כחמשת אלפים איש וישם — לקח שום
אתם ארב בין בית אל ובין העי מים
לעיר: וישימו העם את כל המחנה — חנה
אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים
לעיר וילך יהושע בלילה ההוא
בתוך העמק: ויהי כראות מלך העי — היה ראה
וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר — מהר
לקראת ישראל למלחמה הוא וכל
עמו למועד לפני הערבה והוא לא — יעד פנה
ידע כי ארב לו מאחרי העיר: וינגעו — נגע
יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו — נוס
דרך המדבר: ויזעקו כל העם אשר — [illegible] זעק
בעי לרדף אחריהם וירדפו אחרי — רדף
יהושע וינתקו מן העיר: ולא נשאר — נתק שאר
איש בעי ובית אל אשר לא
יצאו אחרי ישראל ויעזבו את — עזב
העיר פתוחה וירדפו אחרי — פתח רדף
ישראל: ויאמר יהוה אל יהושע
נטה בכידון אשר בידך אל העי
כי בידך אתננה ויט יהושע — נתן נטה
בכידון אשר בידו אל העיר:
והארב קם מהרה ממקומו וירוצו — קום קום
כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה — רוץ נטה
וימהרו ויציתו את העיר באש: — בוא לכד
ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו — מהר יצת
והנה עלה עשן העיר השמימה — פנה ראה
ולא היה בהם ידים לנוס הנה — שם
והנה והעם הנס המדבר נהפך
אל הרודף: ויהושע וכל ישראל — נוס הפך

רָאוּ כִּי לָכַד הָאֹרֵב אֶת הָעִיר וְכִי
עָלָה עֲשַׁן הָעִיר וַיָּשֻׁבוּ וַיַּכּוּ אֶת אַנְשֵׁי   שוב נָכָה
הָעָי׃ וְאֵלֶּה יָצְאוּ מִן הָעִיר לִקְרָאתָם
וַיִּהְיוּ לְיִשְׂרָאֵל בַּתָּוֶךְ אֵלֶּה מִזֶּה   הָיָה
וְאֵלֶּה מִזֶּה וַיַּכּוּ אוֹתָם עַד בִּלְתִּי
הִשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד וּפָלִיט׃ וְאֶת מֶלֶךְ   שָׁאַר שָׂרַד
הָעַי תָּפְשׂוּ חָי וַיַּקְרִבוּ אֹתוֹ אֶל   חָיָה קָרַב
יְהוֹשֻׁעַ׃ וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִשְׂרָאֵל לַהֲרֹג   הָיָה כָּלָה
אֶת כָּל יֹשְׁבֵי הָעַי בַּשָּׂדֶה בַּמִּדְבָּר   דָּבַר
אֲשֶׁר רְדָפוּם בּוֹ וַיִּפְּלוּ כֻלָּם לְפִי   נָפַל פֶּה
חֶרֶב עַד תֻּמָּם וַיָּשֻׁבוּ כָל יִשְׂרָאֵל
הָעַי וַיַּכּוּ אֹתָהּ לְפִי חָרֶב׃ וַיְהִי כָל   נָכָה
הַנֹּפְלִים בַּיּוֹם הַהוּא מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה   איש
שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף כֹּל אַנְשֵׁי הָעָי׃
וִיהוֹשֻׁעַ לֹא הֵשִׁיב יָדוֹ אֲשֶׁר נָטָה   שוב
בַּכִּידוֹן עַד אֲשֶׁר הֶחֱרִים אֵת כָּל   חָרַם
יֹשְׁבֵי הָעָי׃ רַק הַבְּהֵמָה וּשְׁלַל הָעִיר
הַהִיא בָּזְזוּ לָהֶם יִשְׂרָאֵל כִּדְבַר
יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶת יְהוֹשֻׁעַ׃ וַיִּשְׂרֹף   שָׂרַף
יְהוֹשֻׁעַ אֶת הָעָי וַיְשִׂימֶהָ תֵּל עוֹלָם   שום תָּלַל
שְׁמָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְאֶת מֶלֶךְ   עָלַם
הָעַי תָּלָה עַל הָעֵץ עַד עֵת הָעָרֶב
וּכְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּרִידוּ   בוא יָרַד
אֶת נִבְלָתוֹ מִן הָעֵץ וַיַּשְׁלִיכוּ אוֹתָהּ   שָׁלַךְ אֶת
אֶל פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיָּקִימוּ עָלָיו   קום
גַּל אֲבָנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ אָז   גָּלַל
יִבְנֶה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי   בָּנָה זָבַח
יִשְׂרָאֵל בְּהַר עֵיבָל׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
עֶבֶד יְהוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּכָּתוּב   כָּתַב
בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה מִזְבַּח אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת   יָרָה
אֲשֶׁר לֹא הֵנִיף עֲלֵיהֶם בַּרְזֶל וַיַּעֲלוּ   נוף עָלָה
עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים׃ וַיִּכְתָּב   זָבַח
שָׁם עַל הָאֲבָנִים אֵת מִשְׁנֵה תּוֹרַת   שָׁנָה
מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃   פָּנָה
וְכָל יִשְׂרָאֵל וּזְקֵנָיו וְשֹׁטְרִים וְשֹׁפְטָיו
עֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה לָאָרוֹן נֶגֶד הַכֹּהֲנִים   אָרַן

ꝙ capta eſſet ciuitas & fumus vrbis aſcēderet: reuerſus ꝑcuſſit viros hay. Siquidē & illi qui cepant & ſuccēderāt ciuitatē: egreſſi ex vrbe cōtra ſuos: medios hoſtiū ferire ceperunt. Cū ergo ex vtraqꝫ pte aduerſarii cederētur: ita vt nullus de tanta multitudine ſaluaretur: regē quoqꝫ vrbis hay apprehenderūt viuentē & obtulerūt Ioſue. Igitur oībus interfectis qui iſraelē ad deſerta tendentē fuerāt pſecuti: & in eodē loco gladio corruētibus: reuerſi filii iſrael ꝑcuſſerūt ciuitatē. Erāt autem qui ī eodē die conciderāt a viro vſqꝫ ad mulierē: duodecī milia hoīm omnes vrbis hay. Ioſue vero nō cōtraxit manū quam in ſublime porrexerat tenēs clypeum: donec īterficerētur oēs habitatores hay. Iumēta aūt & p̄dā ciuitatis diuiſerunt ſibi filii iſrael: ſicut p̄ceperat dominus ioſue. Qui ſuccendit vrbē: & fecit eā tumulū ſēpiternum. Regem quoqꝫ eius ſuſpendit in patibulo vſqꝫ ad veſperam & ſolis occaſū: p̄cepit qꝫ ioſue & depoſuerunt cadauer ei9 de cruce: ꝓieceruntqꝫ in ipſo introitu cītatis congeſto ſuper eo magno aceruo lapidū qui pmanet vſqꝫ in pn̄tē diē. Tūc edificauit ioſue altare dn̄o deo iſrael in mōte hebal: ſicut p̄ceperat moyſes famulus dn̄i filiis iſrael & ſcriptū eſt ī volumie legis moyſi: altare de lapidibus impolitis quos ferrū non tetigit: & obtulit ſup eo holocauſtū dn̄o īmolauitqꝫ pacificas victimas: et ſcripſit ſuper lapides deuteronomiū legis moyſi qđ ille digeſſerat corā filiis iſrl̄. Oīs āt ppl̄s & oēs maiores natu duceſqꝫ ac iudices ſtabāt ex vtraqꝫ pte arce ī ɔſpectu ſacerdotū

viderūt: ꝙ ceperūt inſidie vrbē: ⁊ ꝙ aſcēdit fu
εἶδον, ὅτι ἔλαβον τὰ ἔνεδρα τὴν πόλιν, καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ κα
mus vrbis in celū: ⁊ reuerſi
πνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ μεταβαλλόμενοι
percuſſerūt viros gai. ⁊ hi exierūt de   E
ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς γαΐ. καὶ οὗτοι ἐξῆλθον ἐκ τῆς
vrbe in occurſū eoꝝ. ⁊ facti ſunt exerci
πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτῶν. καὶ ἐγενήθησαν τῆς παρεμ
tus in medio: hi hinc: ⁊ hi hinc. ⁊ per
βολῆς ἀναμέσον, οὗτοι ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν. καὶ ἐπά
cuſſerūt eos ita vt nō relinqueretur ex illis vi
ταξαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμέ
uus ⁊ fugiens. ⁊ regem gai apprehēderūt
νον καὶ διαφεύγοντα. καὶ τὸν βασιλέα τῆς γαΐ συνέλαβον
viuētē: ⁊ adduxerūt eū ad ioſue. ⁊ factū eſt vt
ζῶντα, καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς ἰησοῦν. καὶ ἐγένετο ὡς
ceſſauerūt filij iſrl̄ occidere oēs qui
ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ ἰηλ ἀποκτείνοντες σύμπαντας τοὺς
in gai: ⁊ in cāpis ⁊ in mōte deſcē
ἐν τῇ γαΐ, καὶ ἐν τοῖς πεδίοις καὶ ἐν τῷ ὄρει τῆς καταβάσε
ſus: vbi perſecuti ſūt eos: ⁊ ceciderūt oēs in ore
ως, οὗ κατεδίωξαν αὐτούς, καὶ ἔπεσον πάντες ἐν στόμα
gladij ab ea vſqꝫ ad finē. ⁊ reuerſus eſt ioſue in
τι ῥομφαίας ἀπ᾽ αὐτῆς εἰς τέλος. καὶ ἐπέστρεψεν ἰησοῦς εἰς
gai: ⁊ percuſſit eā in ore gladij ⁊ facti
γαΐ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ ἐγενήθη
ſunt oēs q̄ ceciderūt die illa a viro ⁊
σαν πάντες οἱ πεσόντες τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ
vſqꝫ ad mulierē duodecim milia: oēs habi
ἕως γυναικὸς δώδεκα χιλιάδες, πάντας τοὺς κατοι
tātes gai. ⁊ ioſue nō cōtraxit manū ſuā: ꝙ
κοῦντας γαΐ. καὶ ἰησοῦς οὐκ ἐπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ, ἣν
extendit in ſcuto: donec anathematizauit oēs
ἐξέτεινεν ἐν τῷ γαΐσῳ, ἕως ἀνεθεμάτισεν σύμπαντας
habitātes gai. verūtn̄ iumēta ⁊ ſpolia
τοὺς κατοικοῦντας γαΐ. πλὴν τῶν κτηνῶν καὶ τῶν σκύλων
que in vrbe illa: diuiſerūt ſibi filij iſra
τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, ἐπρονόμευσαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ ἰσρα
el ſm̄ preceptū dn̄i: ſicut precepit dn̄s ioſue.   F
ὴλ κατὰ πρόσταγμα κυ, ὃν τρόπον συνέταξεν κς τῷ ἰησοῦ.
⁊ ſuccendit ioſue vrbē in igne: ⁊ poſuit eā
καὶ ἐνεπύρισεν ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν πυρί, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν
tumulū in ſēpiternū inhabitabile vſqꝫ in diē hanc. ⁊
χῶμα εἰς τὸν αἰῶνα ἀοίκητον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ
regem gai ſuſpēdit in ligno gemino. ⁊
τὸν βασιλέα τῆς γαΐ ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου. καὶ
fuit in ligno vſqꝫ ad tp̄s veſptinū. ⁊ occidēte
ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως καιροῦ τῆς ἑσπέρας. καὶ ἐπιδύνοντος
ſole precepit ioſue: ⁊ depoſuerūt corpus eius de
τοῦ ἡλίου συνέταξεν ἰησοῦς, καὶ καθεῖλον τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ
ligno: ⁊ ꝓiecerūt eū in foueā ad portā
τοῦ ξύλου, καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν βόθρον πρὸς τὴν πύλην
ciuitatis: ⁊ ſuppoſuerūt ei aceruū lapidū magnū vſqꝫ in
τῆς πόλεως, καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν ἕως
diem hanc. tunc edificauit ioſue altare   Exo. 20.d.
τῆς ἡμέρας ταύτης. τότε ᾠκοδόμησεν ἰησοῦς θυσιαστήριον   Deut 27.a.
dn̄o deo iſrael in mōte gebal: ſicut precepat moy
κω τῷ θεῷ ἰσραὴλ ἐν ὄρει γεβάλ, καθότι ἐνετείλατο μωυ
ſes famulus dn̄i filijs iſrael: ſicut ſcriptū eſt in   G
σῆς ὁ θεράπων κυ τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ, καθὰ γέγραπται ἐν
lege moyſi: altare lapidū integrū: in quos nō pro
τῷ νόμῳ μωυσῆ, θυσιαστήριον λίθων ὁλόκληρον, ἐφ᾽ οὓς οὐκ ἐπι
iectū ē in eos ferrū. ⁊ obtulit illic holocauſta
βλήθη ἐπ᾽ αὐτοὺς σίδηρος. καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖ ὁλοκαυτώματα τ
dn̄o: ⁊ ſacrificiū ſalutare. ⁊ ſcripſit ioſue ſup lapides deu
κω, καὶ θυσίαν σριου. καὶ ἔγραψεν ἰησοῦς ἐπὶ τῶν λίθων τὸ δευτ
ronomiū legē moyſi ꝙ ſcripſit corā filiis iſrl̄. ⁊ oīs iſ
ρονόμιον νόμον μωυσῆ ὃν ἔγραψεν ἐνώπιον υἱῶν ἰηλ. καὶ πᾶς ἰη
⁊ ſeniores eoꝝ ⁊ ſcribe eoꝝ ⁊ iudice
καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ δικαστ
ibant hinc ⁊ inde arce corā: ⁊ ſacerdotes
παρεπορεύοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι, καὶ οἱ ἱερεῖς

lenite tulerūt arcā federis dn̄i: τ adue
λευῖται ἦραν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κῡ, καὶ ὁ προσήλυ-
na τ indigena fuerūt media pars eoꝝ iuxta
τος καὶ ὁ αὐτόχθων ἦσαν οἱ ἡμίσεις αὐτῶν ἐπιπλησίον
mōtē garizin: τ media eoꝝ iuxta mōtē he
ὄρους γαριζὶν, καὶ οἱ ἡμίσεις αὐτῶν ἐπιπλησίον ὄρους γαι
bal: ſicut preceperat moyſes famulus dn̄i ad bn̄dicēdū
βάλ, καθὰ ἐνετείλατο μωυσῆς ὁ θεράπων κῡ εὐλογῆσαι
pp̄lo iſrl̄ in primis. τ poſt hec legit om
τὸν λαὸν ἰηλ̄ ἐν πρώτοις. καὶ μετὰ ταῦτα ἀνέγνω σύμπαν
nia verba legis huius bn̄dictiões τ ma-
τα τὰ ῥήματα τ̄ νόμου τούτου τὰς εὐλογίας καὶ τὰς κα-
ledictiões iuxta oīa ſcripta in lege moyſi.
τάρας κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ μωυσῆ.
nō fuit verbū ab oibus que iuſſerat moyſes io-
οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο μωυσῆς τῷ ἰη-
ſue q̄d nō legit ioſue in aures toti⁹ multitudinis iſrl̄:
σοῦ ὃ οὐκ ἀνέγνω ἰησοῦς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας ἰηλ̄,
viris τ mulieribus τ filijs τ
τοῖς ἀνδράσιν καὶ ταῖς γυναιξὶν καὶ τοῖς παιδίοις καὶ
aduenis q̄ acceſſerant ad iſrael.
τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσπορευομένοις τῷ ἰηλ̄. Ca. 9.

A Poſtq̄ȝ āt audierūt cūcti reges amorreoꝝ
Ως δὲ ἤκουσαν πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἀμορραίων
trans iordonē: q̄ in mōtana: τ q̄ in planicie:
ἐν τῷ πέραν τ̄ ἰορδάνου, οἱ ἐν τῇ ὀρινῇ, καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ,
τ q̄ in omī ora maris magni: τ q̄
καὶ οἱ ἐν πάσῃ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, καὶ οἱ
iuxta antilibanū: τ ethei: τ amorrei: τ
πρὸς τῷ ἀντιλιβάνῳ, καὶ οἱ χετταῖοι, καὶ οἱ ἀμορραῖοι, καὶ
gergeſei: τ chananei: τ pherezei: τ euei
οἱ γεργεσαῖοι, καὶ οἱ χαναναῖοι, καὶ οἱ φερεζαῖοι, καὶ οἱ εὐαῖ
τ iebuſei: τ cōgregati ſunt in vnū ad pugnā
οι, καὶ οἱ ἰεβουσαῖοι, καὶ συνῆλθον εἰς τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ πολε-
dum ꝯ ioſue τ iſrael ſimul oēs. τ q̄ habita
μῆσαι ἰησοῦν καὶ ἰσραὴλ ἅμα πάντες. καὶ οἱ κατοικοῦν-
bāt gabaon audierūt oīa que fecit ioſue hieri
τες γαβαὼν ἤκουσαν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς τῇ ἰερι
cho τ gai. τ fecerūt τ ipſi cū falla
χὼ καὶ τῇ γαί. καὶ ἐποίησαν καί γε αὐτοὶ μετὰ πανουργί
cia. τ venīētes inſtituerūt: τ parauerūt ſe. τ acci
ας. καὶ ἐλθόντες ἐπεσιτίσαντο, καὶ ἡτοιμάσαντο. καὶ λα-
B piētes ſaccos veteres in humeris ſuis τ v-
βόντες σάκκους παλαιοὺς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν καὶ ἀσ
tres vini antiquos τ ſciſſos ligatos: τ
κοὺς οἴνου παλαιοὺς καὶ κατερρωγότας ἀποδεδεμένους, καὶ τὰ
ſcauitates calciamētoꝝ ſuoꝝ: τ calciamēta ſua antiqua
κοῖλα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν, καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ
pitacijs cōſita in pedib⁹ ſuis: τ veſtes ſu-
καὶ καταπεπελματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐ
as inueteratas in ſeipſis: τ panes cibi ſui
τῶν πεπαλαιωμένα ἐπ᾽ αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρτοι τ̄ ἐπισιτισμοῦ αὐ-
duri facti ſūt: τ comeſti. τ perrexerūt ad ioſue in
τῶν ξηροὶ ἐγένοντο, καὶ βεβρωμένοι. καὶ ἦλθοσαν πρὸς ἰησοῦν εἰς τὴν
caſtra iſrael in galgala: τ dixerūt ad ioſue τ ad om-
παρεμβολὴν ἰηλ̄ εἰς γαλγαλά, καὶ εἶπαν πρὸς ἰησοῦν καὶ πρὸς πάν-
nes iſrael: ex terra lōginqua venim⁹: τ nūc inite nobiſcū fed⁹.
τα ἰσραήλ, ἐκ γῆς μακρόθεν ἥκαμεν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην.
τ dixerūt filij iſrael ad eueum: vide ne in me tu habites:
καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς τὸν εὐαῖον, ὅρα μὴ ἐν ἐμοὶ σὺ κατοικῇς,
τ quō ineamus tecū pactū. τ dixerūt ad ioſue: ſerui tui
καὶ πῶς διαθῶμεν σοι διαθήκην. καὶ εἶπαν πρὸς ἰησοῦν, οἰκέται σου
ſumus. τ dixit ad eos ioſue: vnde eſtis τ vnde veni
ἐσμέν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἰησοῦς, πόθεν ἐστὲ καὶ πόθεν παραγεγό
ſtis. τ dixerūt ad eū: de terra lōginq̄ valde venerūt ſer
νατε. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἥκασιν οἱ παῖ
ui tui in noīe dn̄i dei tui. audiuimus em̄ nomē eius: τ
δές σου ἐν ὀνόματι κῡ τ̄ θεοῦ σου. ἀκηκόαμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτ̄, καὶ
cūcta que fecit in egypto: τ oīa que fecit duo
πάντα ὅσα ἐποίησεν ἐν αἰγύπτῳ, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε τοῖς δυ
bus regibus amorreoꝝ: q̄ fuerūt trans iordanē: ſeon
σὶ βασιλεῦσιν τῶν ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τ̄ ἰορδάνου, τῷ σηὼν

qui portabāt arcā federis domini: vt aduena ita & īdigena. Media ps eorū iuxta mōtē garizī: & media iuxta montem hebal: ſicut p̄cepat moyſes famulus dn̄i. Et primū quidē bn̄dixit populo iſrael. Poſt hec legit oīa verba bn̄dictionis & maledictiōis: & cūcta q̄ ſcripta fuerāt in legis volumie. Nihil ex his q̄ moyſes iuſſerat reliquit ītactū. ſed vniuerſa replicauit corā oī multitudie iſrl̄: mulieribus ac puulis & aduēis q̄ iter eos morabātur. 9.

Quibus auditis cūcti reges trans iordanē qui verſabantur in montanis & cāpeſtribus ī maritimis ac littore magni maris. Hi quoq̄ q hītabant iuxta libanū etheus & amorre⁹: chananeus: pherezeus & eueus & iebuſeus congregati ſūt pariter vt pugnarēt cōtra ioſue & iſrael vno aīo eadēq̄ ſnīa. At hi q hītabāt ī gabaō audientes cūcta q̄ fecerat ioſue hiericho & hay callide cogitātes tulerunt ſibi cibaria: ſaccos veteres aſinis īponētes & vtres vinarios ſciſſos atq̄ cōſutos: calciamēta q̄ pantiq̄ q̄ ad indiciū vetuſtatis pitaciis cōſuta erant: īduti veteribus veſtimētis. pāes quoq̄ quos portabāt ob viaticū duri erant & in fruſtra cōminuti. Perrexerūtq̄ ad ioſue q tūc morabatur ī caſtris galgale: & dixerunt ei atq̄ ſil' oī iſraeli. De terra lōginq̄ venimus: pacē vobiſcū facere cupientes. Rn̄derūtq̄ filii iſrl̄ ad eos: atq̄ dixerūt. Ne forte ī terra q̄ nobis ſorte debetur hitetis: & nō poſſim⁹ fedus inire vobiſcū. At illi ad ioſue: Serui inquiunt tui ſum⁹. Quib⁹ ioſue ait. Qui nā eſtis vos: aut vn̄ veniſtis? Rn̄derūt. De terra lōginq̄ valde venerūt ſerui tui in nomie dn̄i dei tui. Audiuimus ei famā potentie eius cuncta que fecit in egypto & duobus regibus ammorreorū qui fuerūt trans iordanem ſeon

הלוים נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשנה: ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה: לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם:

Cap. ix.

ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי: ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד: וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים: ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית: ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון

גור · זרח חצה · ירה · כתב · נשה · היה · גדל · קבץ לחם · עשה · צור לקח · בלה נוד · בקע צרר · טלא · צוד נקד · חנה · אמר · בוא ברת · ישב · כרת · בוא · רחק · שנה

מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר
בְּעַשְׁתָּרוֹת׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ זְקֵנֵינוּ וְכָל
יֹשְׁבֵי אַרְצֵנוּ לֵאמֹר קְחוּ בְיֶדְכֶם צֵדָה לָקַח
לַדֶּרֶךְ וּלְכוּ לִקְרָאתָם וַאֲמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם יָלַךְ
עַבְדֵיכֶם אֲנַחְנוּ וְעַתָּה כִּרְתוּ לָנוּ בְרִית׃
זֶה לַחְמֵנוּ חָם הִצְטַיַּדְנוּ אֹתוֹ מִבָּתֵּינוּ יָחַם צוּד
בְּיוֹם צֵאתֵנוּ לָלֶכֶת אֲלֵיכֶם וְעַתָּה הִנֵּה בַּיִת יָצָא
יָבֵשׁ וְהָיָה נִקֻּדִים׃ וְאֵלֶּה נֹאדוֹת הַיַּיִן יָלַךְ
אֲשֶׁר מִלֵּאנוּ חֲדָשִׁים וְהִנֵּה הִתְבַּקָּעוּ נָקַד בָּקַע
וְאֵלֶּה שַׂלְמוֹתֵינוּ וּנְעָלֵינוּ בָּלוּ מֵרֹב בָּלָה רָבַב
הַדֶּרֶךְ מְאֹד׃ וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים מִצֵּידָם לָקַח צוּד
וְאֶת פִּי יְהוָה לֹא שָׁאָלוּ׃ וַיַּעַשׂ לָהֶם פֶּה עָשָׂה
יְהוֹשֻׁעַ שָׁלוֹם וַיִּכְרֹת לָהֶם בְּרִית שָׁלַם כָּרַת
לְחַיּוֹתָם וַיִּשָּׁבְעוּ לָהֶם נְשִׂיאֵי הָעֵדָה׃ חָיָה שָׁבַע
וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר נָשָׂא יָעַד
כָּרְתוּ לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ כִּי קְרֹבִים הָיָה יוֹם
הֵם אֵלָיו וּבְקִרְבּוֹ הֵם יֹשְׁבִים׃ וַיִּסְעוּ שָׁמַע נָסַע
בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל עָרֵיהֶם בַּיּוֹם בּוֹא עִיר
הַשְּׁלִישִׁי וְעָרֵיהֶם גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה שָׁלֹשׁ
וּבְאֵרוֹת וְקִרְיַת יְעָרִים׃ וְלֹא הִכּוּם נָכָה
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׁבְּעוּ לָהֶם נְשִׂיאֵי שָׁבַע
הָעֵדָה בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלֹּנוּ לוּן
כָל הָעֵדָה עַל הַנְּשִׂיאִים׃ וַיֹּאמְרוּ כָל
הַנְּשִׂיאִים אֶל כָּל הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ
לָהֶם בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא
נוּכַל לִנְגֹּעַ בָּהֶם׃ זֹאת נַעֲשֶׂה לָהֶם יָכֹל עָשָׂה
וְהַחֲיֵה אוֹתָם וְלֹא יִהְיֶה עָלֵינוּ קֶצֶף חָיָה אֵת
עַל הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם׃ הָיָה
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂיאִים יִחְיוּ וַיִּהְיוּ אָמַר
חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי מַיִם לְכָל הָעֵדָה
כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם הַנְּשִׂיאִים׃ וַיִּקְרָא קָרָא
לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר דָּבַר
לָמָּה רִמִּיתֶם אֹתָנוּ לֵאמֹר רְחוֹקִים רָמָה
אֲנַחְנוּ מִכֶּם מְאֹד וְאַתֶּם בְּקִרְבֵּנוּ
יֹשְׁבִים׃ וְעַתָּה אֲרוּרִים אַתֶּם וְלֹא אָרַר
יִכָּרֵת מִכֶּם עֶבֶד וְחֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי כָּרַת

regi esebon: & og regi basan qui erat i astaroth: dixerūtq3 nobis seniores & omnes habitatores terre nostre. Tollite in manib9 vrīs cibaria ob lōgissimā viā: & occurrite eis & dicite. Serui vrī sumus: fedus inite nobiscum. En panes qn̄ egressi sumus de domibus nostris: vt veniremꝰ ad vos calidos sumpsimus: nūc sicci facti sūt & vetustate nimia cōminuti. Vtres vini nouos ipleuimus: nunc rupti sunt & soluti. Vestes & calciamēta quibus iduimur: & q̄ habem9 in pedibus ob lōgitudinē lōgioris vie trita sūt & pene cōsūpta. Susceperunt igitur de cibariis eorū: & os dn̄i nō iterrogauerūt. Fecitq3 iosue cū eis pacē & inito federe pollicitus ē vt nō occiderētur. Principes quoq3 ml'titudīs iurauerūt eis. Post dies aūt tres initi federis: audierūt q in vicino habitarēt & iter eos futuri cēnt. Moueruntq3 castra filii israel: & venerunt in ciuitates eorū die tertio: q̄rū hec vocabula sūt: gabaon & caphira & beroth & cariathiarim. Et nō pcusserūt eos eo q iurassent eis principes multitudinis in noīe dn̄i dei israel. Murmurauit itaq3 ome vulgus cōtra principes israel. Qui rn̄derunt eis. Iurauimus eis in noīe dn̄i dei israel & idcirco non possumus eos cōtigere. Sed hoc faciemus eis. Reseruētur quidē vt viuāt ne cōtra nos ira dn̄i cōcitetur si peierauerimus: sed sic viuāt vt i vsus vniuerse multitudinis ligna cedāt: aquasq3 cōportēt. Quibus hec loquētibus vocauit gabaonitas iosue: & dixit eis. Cur nos decipere fraude voluistis: vt diceretis ꝓcul valde habitamus a vobis: cū i medio nostri sitis. Itaq3 sub maledictione eritis: & non deficiet de stirpe vestra ligna cedēs: aquasq3 cōportans

regi esebon: τ og regi basan: qui
βασιλεῖ ἐσεβὼν, καὶ τῷ ὢγ βασιλεῖ τῆς βασὰν, ὃς
habitabat in astaroth, τ in adrain. τ dixerūt ad nos
κατῴκει ἐν ἀσαρὼθ καὶ ἐν ἀδραΐν. καὶ εἶπαν πρὸς ἡμᾶς
seniores nr̄i: τ oēs habitantes terrā
οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
nr̄az dicētes: tollite vobis cibaria ad
ἡμῶν λέγοντες, λάβετε ἑαυτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν
viā: τ ite in occursum eoꝝ. τ dicetis
ὁδόν. καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν. καὶ ἐρεῖτε
ad eos: serui vr̄i sumus: τ nunc inite nobiscū fe
πρὸς αὐτούς, οἰκέται ὑμῶν ἐσμέν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν δια
dus. hi panes nr̄i: calidos sumpsim9 ad iter eos
θήκην. οὗτοι οἱ ἄρτοι ἡμῶν, θερμοὺς ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς
a domibus nr̄is in die: qua exiuim9 aduenire
ἀπὸ οἴκων ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι
ad vos. nunc āt ecce sicci facti sūt τ facti sunt co
πρὸς ὑμᾶς. νῦν δὲ ἰδοὺ ἐξηράνθησαν καὶ γεγόνασιν βε-
mesti. τ hi vtres vini: quos impleuimus
βρωμένοι. καὶ οὗτοι οἱ ἀσκοὶ τοῦ οἴνου, οὓς ἐπλήσαμεν
nouos: τ hi rupti sūt. τ he vestes no
καινούς, καὶ οὗτοι ἐρρώγασιν. καὶ ταῦτα τὰ ἱμάτια ἡ-
stre inueterate sunt ex multo itinere valde. τ
μῶν πεπαλαίωται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα. καὶ
susceperūt principes cibaria eoꝝ: τ
ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοὺς ἐπισιτισμοὺς αὐτῶν, καὶ τὸ
os dn̄i nō iterrogauerūt. τ fecit cū e-
στόμα κυρίου οὐκ ἐπηρώτησαν. καὶ ἐποίησεν πρὸς αὐ- 2.Re. 21.a.
is iosue pacem: τ iniit cū eis fedus:
τοὺς ἰησοῦς εἰρήνην, καὶ διέθετο πρὸς αὐτοὺς διαθήκην,
τ iurauerūt eis principes cōgregatiōis. τ
καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς. καὶ
factū est post tres dies postq̄ inierūt cū e-
ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς αὐ-
is fedus: audierūt: q in vicino sunt ipoꝝ: τ q
τοὺς διαθήκην, ἤκουσαν, ὅτι ἐγγύθεν εἰσὶν αὐτῶν, καὶ ὅτι
in ipsis habitāt. τ pfecti sunt filii israel τ
ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσιν. καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ
exierunt in ciuitates eoꝝ die tertio.
ἐξῆλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. αἱ
at vrbes ipoꝝ gabaon τ caphira τ beroth: τ vr-
δὲ πόλεις αὐτῶν γαβαὼν καὶ καφιρὰ καὶ βηρώθ, καὶ πό-
bes tarim. τ nō pugnauerūt cū eis filii israel:
λεις ἰαρίμ. καὶ οὐκ ἐπολέμησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ ἰσραήλ,
qm̄ iurauerūt eis oēs principes cōgregatiōis
ὅτι ὤμοσαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς
per dn̄m deū israel. τ murmurauerūt oīs cōgre
κύριον τὸν θεὸν ἰσραήλ. καὶ διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συνα
gatio cōtra pricipes. τ dixerūt oēs prin
γωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσιν. καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄρχον-
cipes oī cōgregatiōi: nos iurauimus eis p dominū
τες πάσῃ τῇ συναγωγῇ, ἡμεῖς ὠμόσαμεν αὐτοῖς κύρι
nū deū israel: τ nunc nō poterimus cōtingere illos:
ον τὸν θεὸν ἰσραήλ, καὶ νῦν οὐ δυνησόμεθα ἅψασθαι αὐτῶν,
hoc faciamus eis viuere pmittere illos τ possidea
τοῦτο ποιήσωμεν αὐτοῖς ζωγρῆσαι αὐτοὺς καὶ περιποιη-
mus eos: τ nō erit cōtra nos ira pp iuramētū:
σώμεθα αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν ὅρκον,
qd̄ iurauimus eis. τ dixerūt eis principes: vi
ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς. καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες ζήσον
uēt τ erunt ligna cedētes τ aquā portātes oī cōgrega
ται καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι πάσῃ τῇ συναγω
tiōi: sicut dixerūt eis principes. τ cōuocauit
γῇ, καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες. καὶ συνεκάλεσεν
illos iosue: τ locut9 est eis dicēs: cur decepi
αὐτοὺς ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγων, διατί παρελογίσα
stis me dicētes: de lōge sumus a te valde: vos
σθέ με λέγοντες, μακρὰν ἐσμὲν ἀπὸ σοῦ σφόδρα, ὑμεῖς
aūt de regione estis habitātiū inter nos: τ nunc maledi
δὲ ἐγχώριοί ἐστε τῶν κατοικούντων ἐν ἡμῖν; καὶ νῦν ἐπικατά
cti estis: nō deerit ex vobis seruus neq3 ligna cedēs
ρατοί ἐστε, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐξ ὑμῶν δοῦλος οὐδὲ ξυλοκόπος

C

D

neq̃ aquã portãs mihi ⁊ deo meo. ⁊ respõderũt
οὐδὲ ὑδροφόρος ἐμοὶ καὶ τῷ θεῷ μου. καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ
iosue dicẽtes: ꝙ nũciũ nũciatũ ẽ nobis: quãta pro
Ἰησοῦ λέγοντες, ὅτι ἀγγελία ἀνηγγέλη ἡμῖν, ὅσα συνέ
misit dñs deus tuus moysi seruo suo: vt trade
ταξεν κύριος ὁ θεός σου μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, δοῦ-
ret vobis hanc trã: ⁊ dispderet nos ⁊ om-
ναι ὑμῖν ταύτην τὴν γῆν, καὶ ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάν
nes habitãtes in illa a facie vrã.
τας τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν.
⁊ timuimus valde pro aĩabus nr̃is a fa-
καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀπὸ προ
cie vrã: ⁊ fecimus rem hãc: ⁊ nũc
σώπου ὑμῶν, καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ νῦν
ecce nos subditi vobis: vt placet vobis ⁊ vt videt̃
ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν, ὡς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ
facere nobis: facite. ⁊ fecerũt eis sic:
ποιῆσαι ἡμῖν, ποιήσατε. καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως,
⁊ liberauit eos iosue in die illa de mani
καὶ ἐξείλατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χει-
bus filioꝝ isrl̃: ⁊ nõ occiderũt eos ⁊ statuit eos
ρῶν υἱῶν ἰηλ, καὶ οὐκ ἀνεῖλον αὐτούς καὶ κατέστησεν αὐτούς
iosue in die illo ligna cedẽtes ⁊ aquã cõportãtes cũ
Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πά
cte cõgregatiõi ⁊ altari dei vsq̃ ad diẽ
σῃ τῇ συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ θεοῦ ἕως τῆς ἡμέρας
hodiernũ ⁊ ad locũ quẽ elegisset.
τῆς σήμερον καὶ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται. Ca. 10.

Postq̃ ãt audiuit adonisedech rex hierusalẽ:
Ὡς δὲ ἤκουσεν ἀδωνισεδὲκ βασιλεὺς ἱερουσαλήμ,
ꝙ cepit iosue gai: ⁊ subuertit eã si
ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν γαΐ, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὴν ὃν τρό
cut fecit hiericho ⁊ regi eius: sic
πον ἐποίησεν τὴν ἱεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, οὕτω
fecit ⁊ gai: ⁊ regi illi⁹. ⁊ ꝙ
ἐποίησεν καὶ τὴν γαΐ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς. καὶ ὅτι
trãsfugerũt habitantes gabaon ad iosue ⁊
ηὐτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν καὶ
ad israel: ⁊ erant in medio eoꝝ ⁊ timuerũt
πρὸς ἰσραήλ, καὶ ἐγένοντο ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν
in ipsis valde. sciebat enĩ ꝙ vrbs magna gabaon
ἐν αὐτοῖς σφόδρα. ᾔδει γὰρ ὅτι ἡ πόλις ἡ μεγάλη γαβαὼν
quasi ⁊ vna mitropoliũ regũ: qm̃ ipsa ma
ὡσεὶ καὶ μία τῶν μητροπόλεων τῶν βασιλέων, ὅτι αὐτὴ με
gna super gai: ⁊ oẽs viri eius fortes. ⁊
γάλη ὑπὲρ τὴν γαΐ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί. καὶ
misit adonisedech rex hierusalẽ ad elam
ἀπέστειλεν ἀδωνισεδὲκ βασιλεὺς ἱερουσαλὴμ πρὸς ἐλὰμ
regem hebron: ⁊ ad pharã regem hierimoth: ⁊
βασιλέα χεβρών, καὶ πρὸς φερὰμ βασιλέα ἱεριμούθ, καὶ
ad iaphie regem lachis: ⁊ ad dabir regẽ e-
πρὸς ἰαφὶ βασιλέα λαχίς, καὶ πρὸς δαβὶρ βασιλέα ὀδο-
glon dicẽs: venite ascẽdite ad me ⁊ ferte p̃sidiũ mihi ⁊
λὰμ λέγων, δεῦτε ἀνάβητε πρός με καὶ βοηθήσατέ μοι καὶ
expugnemus gabaõ. trãsfugit enĩ ad io
ἐκπολεμήσωμεν τὴν γαβαών. ηὐτομόλησεν γὰρ πρὸς Ἰη-
sue ⁊ ad filios isrl̃. ⁊ cõgregati sũt ⁊ ascẽderũt
σοῦν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰηλ. καὶ συνήχθησαν καὶ ἀνέβησαν
quinq̃ reges amorreoꝝ: rex hierusalẽ: ⁊
οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν ἀμορραίων, βασιλεὺς ἰλήμ, καὶ βα
rex hebrõ ⁊ rex hierimoth: ⁊ rex la
σιλεὺς χεβρὼν καὶ βασιλεὺς ἱεριμούθ, καὶ βασιλεὺς λα-
chis ⁊ rex eglon: ipsi ⁊ oĩs ppl̃s eoꝝ: ⁊
χὶς καὶ βασιλεὺς ὀδολάμ, αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν, καὶ
obsederũt gabaon: ⁊ oppugnabãt eã. ⁊
περιεκάθισαν τὴν γαβαών, καὶ ἐξεπολιόρκουν αὐτήν. καὶ
miserũt habitãtes gabaõ ad iosue in ca-
ἀπέστειλαν οἱ κατοικοῦντες γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν πα
stra israel in galgala dicẽtes: ne retrahas ma
ρεμβολὴν ἰηλ εἰς γάλγαλα λέγοντες, μὴ ἐκλύσῃς τὰς χεῖ
nus tuas a seruis tuis: ascẽde ad nos cito
ράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου, ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τὸ τάχος

in domum dei mei. Qui
responderunt.
Nũciatum est nobis ser-
uis tuis
ꝙ promisisset dñs deus
tuus moysi
seruo suo: vt traderet vo
bis omnem terram:
& disperderet cunctos
habitatores eius. Timui
mus igitur valde: & pro-
uidimus aĩabus nr̃is: vr̃o
terrore cõpulsi: & hoc cõ
siliũ iniuimus.
Nũc aũt in manu tua su
m⁹ qd̃ tibi bonũ & rectũ
videtur: fac nobis. Fecit
ergo iosue vt dixerat
& liberauit eos de mãu
filiorũ israel: vt non
occiderẽtur. Decreuitq̃
in illo die
eos esse in misterio cũcti
populi
& altaris dñi: cedentes
ligna & aquas cõportã-
tes vsq̃ ĩ p̃ns tp̃s ĩ loco
quẽ dñs elegisset. 10.

Qve cum audisset a-
donisedech rex
ierusalẽ q.s. cepisset io-
sue
hay & subuertisset eam:
sicut enim fecerat
hiericho & regi eius: sic
fecit hay
& regi illius: & ꝙ transfu
gissẽt gabaonite ad
israel & essent federati eo
rum: timuit valde.
Vrbs enim magna erat
gabaon: & vna ciuitatũ
regalium: & maior op-
pido hay:
oẽsq̃ bellatores eius for
tissimi. Misit ergo adoni
sedech rex ierusalẽ ad o-
ham regem hebron
& ad pharan regem hie-
rimoth ad iaphie quoq̃
regem lachis & ad da-
bir regem eglon:
dicẽs. ad me ascẽdite &
ferte p̃sidiũ: vt expugne-
mus gabaõ: q̃re transfu
gerit ad iosue & ad
filios israel. Cõgregati i
gitur ascenderunt quin-
q̃ reges amorreoꝝ. Rex
ierusalẽ: rex
hebron: rex hierimoth:
rex lachis:
rex eglõ: simul cũ exer-
citibus suis: & castrameta
ti sunt circa gabaon op-
pugnãtes eã. Hitatores
ãt gabaon vrbis obsesse
miserũt ad iosue: q tunc
morabatur in castris apd̃
galgalã & dixerũt ei. Ne
retrahas manus tuas ab
auxilio seruorũ tuorum:
Ascende cito & libera

מַיִם לְבֵית אֱלֹהָי׃ וַיַּעֲנוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ	עָנָה
וַיֹּאמְרוּ כִּי הֻגֵּד הֻגַּד לַעֲבָדֶיךָ אֵת	
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת מֹשֶׁה	
עַבְדּוֹ לָתֵת לָכֶם אֶת כָּל הָאָרֶץ	נָתַן
וּלְהַשְׁמִיד אֶת כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ	שָׁמַד
מִפְּנֵיכֶם וַנִּירָא מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵינוּ	פָּנָה יָרֵא
מִפְּנֵיכֶם וַנַּעֲשֵׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה׃	עָשָׂה
וְעַתָּה הִנְנוּ בְיָדֶךָ כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר	
בְּעֵינֶיךָ לַעֲשׂוֹת לָנוּ עֲשֵׂה׃ וַיַּעַשׂ לָהֶם	
כֵּן וַיַּצֵּל אוֹתָם מִיַּד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא	נָצַל
הֲרָגוּם׃ וַיִּתְּנֵם יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא	נָתַן
חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי מַיִם לָעֵדָה	יָעַד
וּלְמִזְבַּח יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֶל	זָבַח
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר׃	קוּם בָּחַר
וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אֲדֹנִי צֶדֶק מֶלֶךְ	Cap. x.
יְרוּשָׁלַםִ כִּי לָכַד יְהוֹשֻׁעַ אֶת	הָיָה
הָעַי וַיַּחֲרִימָהּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה	חָרַם
לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ כֵּן עָשָׂה לָעַי	
וּלְמַלְכָּהּ וְכִי הִשְׁלִימוּ יֹשְׁבֵי גִבְעוֹן אֶת	שָׁלַם
יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְּקִרְבָּם׃ וַיִּירְאוּ מְאֹד	יָרֵא
כִּי עִיר גְּדוֹלָה גִּבְעוֹן כְּאַחַת עָרֵי	עִיר
הַמַּמְלָכָה וְכִי הִיא גְדוֹלָה מִן הָעַי	מָלַךְ גָּדַל
וְכָל אֲנָשֶׁיהָ גִּבֹּרִים׃ וַיִּשְׁלַח אֲדֹנִי צֶדֶק	שָׁלַח
מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַםִ אֶל הוֹהָם מֶלֶךְ חֶבְרוֹן	
וְאֶל פִּרְאָם מֶלֶךְ יַרְמוּת וְאֶל יָפִיעַ	
מֶלֶךְ לָכִישׁ וְאֶל דְּבִיר מֶלֶךְ עֶגְלוֹן	
לֵאמֹר׃ עֲלוּ אֵלַי וְעִזְרֻנִי וְנַכֶּה אֶת	עָלָה
גִּבְעוֹן כִּי הִשְׁלִימָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת	
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּאָסְפוּ וַיַּעֲלוּ חֲמֵשֶׁת	אָסַף
מַלְכֵי הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַםִ מֶלֶךְ	
חֶבְרוֹן מֶלֶךְ יַרְמוּת מֶלֶךְ לָכִישׁ	
מֶלֶךְ עֶגְלוֹן הֵם וְכָל מַחֲנֵיהֶם וַיַּחֲנוּ	חָנָה חָנָה
עַל גִּבְעוֹן וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ׃ וַיִּשְׁלְחוּ אַנְשֵׁי	לָחַם
גִבְעוֹן אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַמַּחֲנֶה	
הַגִּלְגָּלָה לֵאמֹר אַל תֶּרֶף יָדֶיךָ מֵעֲבָדֶיךָ	רָפָה
עֲלֵה אֵלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹשִׁיעָה	יָשַׁע

לָנוּ וְעָזְרֵנוּ כִּי נִקְבְּצוּ אֵלֵינוּ כָּל קָבַץ
מַלְכֵי הָאֱמֹרִי יֹשְׁבֵי הָהָר׃ וַיַּעַל עָלָה
יְהוֹשֻׁעַ מִן הַגִּלְגָּל הוּא וְכָל עַם
הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ וְכֹל גִּבּוֹרֵי הֶחָיִל׃ לָחַם גָּבַר
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ אַל תִּירָא אָמַר יָרֵא
מֵהֶם כִּי בְיָדְךָ נְתַתִּים לֹא יַעֲמֹד נָתַן עָמַד
אִישׁ מֵהֶם בְּפָנֶיךָ׃ וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם פָּנָה בּוֹא
יְהוֹשֻׁעַ פִּתְאֹם כָּל הַלַּיְלָה עָלָה מִן
הַגִּלְגָּל׃ וַיְהֻמֵּם יְהוָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל הָמַם
וַיַּכֵּם מַכָּה גְדוֹלָה בְּגִבְעוֹן וַיִּרְדְּפֵם נָכָה גָּדַל
דֶּרֶךְ מַעֲלֵה בֵית חוֹרֹן וַיַּכֵּם עַד עֲזֵקָה רָדַף עָלָה
וְעַד מַקֵּדָה׃ וַיְהִי בְּנֻסָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה נוּס
הֵם בְּמוֹרַד בֵּית חוֹרֹן וַיהוָה הִשְׁלִיךְ יָרַד שָׁלַךְ
עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדֹלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם
עַד עֲזֵקָה וַיָּמֻתוּ רַבִּים אֲשֶׁר מֵתוּ מוּת רָבַב
בְּאַבְנֵי הַבָּרָד מֵאֲשֶׁר הָרְגוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בֶּחָרֶב׃ אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ דָּבַר
לַיהוָה בְּיוֹם תֵּת יְהוָה אֶת הָאֱמֹרִי נָתַן
לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְעֵינֵי פָּנָה
יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוֹם וְיָרֵחַ
בְּעֵמֶק אַיָּלוֹן׃ וַיִּדֹּם הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ
עָמָד עַד יִקֹּם גּוֹי אֹיְבָיו הֲלֹא הִיא נָקַם
כְתוּבָה עַל סֵפֶר הַיָּשָׁר וַיַּעֲמֹד הַשֶּׁמֶשׁ כָּתַב עָמַד
בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם וְלֹא אָץ לָבוֹא כְּיוֹם חָצָה אוּץ
תָּמִים׃ וְלֹא הָיָה כַּיּוֹם הַהוּא לְפָנָיו בּוֹא תָּמַם
וְאַחֲרָיו לִשְׁמֹעַ יְהוָה בְּקוֹל אִישׁ כִּי
יְהוָה נִלְחָם לְיִשְׂרָאֵל׃ וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ לָחַם שׁוּב
וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה׃ חָנָה
וַיָּנֻסוּ חֲמֵשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיֵּחָבְאוּ נוּס חָבָא
בַמְּעָרָה בְּמַקֵּדָה׃ וַיֻּגַּד לִיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר נָגַד
נִמְצְאוּ חֲמֵשֶׁת הַמְּלָכִים נֶחְבָּאִים מָצָא
בַּמְּעָרָה בְּמַקֵּדָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ גֹּלּוּ גָּלַל
אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֶל פִּי הַמְּעָרָה וְהַפְקִידוּ פָּה פָּקַד
עָלֶיהָ אֲנָשִׁים לְשָׁמְרָם׃ וְאַתֶּם אַל
תַּעֲמֹדוּ רִדְפוּ אַחֲרֵי אֹיְבֵיכֶם וְזִנַּבְתֶּם עָמַד זָנַב
אוֹתָם אַל תִּתְּנוּם לָבוֹא אֶל עָרֵיהֶם בּוֹא עִיר

nos ferq; preſidiū. Conuenerūt enī aduerſū nos oēs reges ammorreoꝝ qui habitant ī mōtāis. Aſcēditq; ioſue de galgalis: & omnis exercitus bellatorum cum eo viri fortiſſimi. Dixitq; dñs ad ioſue. ne timeas eos. In manus enī tuas tradidi illos. Nullus enī ex eis tibi reſiſtere poterit. Irruit itaq; ioſue ſup eos repente: tota nocte aſcendens de galgalis. Et conturbauit eos dñs a facie iſrael: cōtriuitq; plaga magna in gabaon: ac pſecutus ē eos p viā aſcenſus bethoron & pcuſſit vſq; azecha & maceda. Cūq; fugerent filios iſrael: & eſſent in deſcenſu bethoron: dominus miſit ſuper eos lapides magnos de celo vſq; ad azecha. Et mortui ſunt multo plures lapidibus grādinis quā quos gladio pcuſſerāt filii iſrael. Tunc locutus ē ioſue domino in die qua tradidit ammorreum in conſpectu filiorū iſrael. Dixitq; coram eis. Sol contra gabaon ne mouearis: & luna contra vallem haylon. Steteruntq; ſol & luna dōec vlciſceretur ſe gēs de inimicis ſuis. Nonne ſcriptū eſt hoc in libro iuſtorū? Stetit itaq; ſol in medio celi: & nō feſtinauit occūbere ſpacio vnius diei. Non fuit antea & poſtea tā lōga dies: obediente dño voci hoīs: & pugnāte pro iſrael. Reuerſuſq; eſt ioſue cum omni iſrael ī caſtra galgale. Fugerāt enim quinq; reges & ſe abſconderant in ſpelunca vrbis maceda. Nunciatūq; eſt ioſue q inuenti eſſent quinq; reges latentes in ſpelūca vrbis maceda. Qui precepit ſociis & ait. Voluite ſaxa ingētia ad os ſpelunce: & ponite viros īduſtrios qui clauſos cuſtodiāt. Vos āt nolite ſtare: ſed pſequimini hoſtes: & extremos quoſq; fugientiū cedite. Ne dimittatis eos vrbiū ſuarū ī

ꝛ libera nos: ꝛ fer preſidiū nobis: qm̄ cōgregati ſūt
καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς, καὶ βοήθησον ἡμῖν, ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν
cōtra nos oēs reges amorreoꝝ: q̄ habitāt
ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἀμοῤῥαίων, οἱ κατοικοῦν
mōtana. ꝛ aſcēdit ioſue de galgalis ipſe ꝛ
τες τὴν ὀρινήν. καὶ ἀνέβη ἰησοῦς ἐκ γαλγάλων αὐτὸς καὶ
oīs bellatoꝛ cū eo oīs potens in viribus. ꝛ di-
πᾶς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύει. καὶ εἶ-
xit dñs ad ioſue: ne timeas eos: in manus
πεν κύριος πρὸς ἰησοῦν μὴ φοβηθῇς αὐτούς, εἰς γὰρ τὰς χεῖ
em̄ tuas tradidi ipſos: nō reſiſtet neq; vn⁹ ex
ράς σου παρέδωκα αὐτούς, οὐχ ὑποστήσεται οὐδὲ εἷς ἐξ
illis coram vobis. ꝛ poſtq̄ venit ſup eos io-
αὐτῶν ἐνώπιον ὑμῶν. καὶ ἐπεὶ παρεγένετο ἐπ' αὐτοὺς ἰη-
ſue repēte: tota nocte aſcēdit de galgalis
σοῦς ἄφνω, ὅλην τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ γαλγάλων
ꝛ cōturbauit eos dñs a facie iſrael: ꝛ cō
καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου ἰσραὴλ, καὶ συ
triuit eos dñs plaga magna de gabaon:
νέτριψεν αὐτοὺς κύριος σύντριψιν μεγάλην ἐκ γαβαών,
ꝛ pſecuti ſunt eos p viā aſcēſus bethoꝛō: ꝛ per
καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως βηθωρών, καὶ κα
cuſſerūt eos vſq; ad azecha ꝛ vſq; ad maceda. cū āt fu-
τέκοπτον αὐτοὺς ἕως ἀζηκὰ καὶ ἕως μακηδά. ἐν τῷ δὲ φεύ
gerēt ipſi a facie filioꝝ iſrael in deſcē
γειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου υἱῶν ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβά
ſione bethoꝛō: ꝛ dñs pꝛoiecit in eos lapides gran
σεως βηθωρών, καὶ κύριος ἐπέῤῥιψεν αὐτοῖς λίθους χαλά-
dinis de celo vſq; ad azecha. ꝛ facti ſunt plures q̄ mortui
ζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἀζηκά. καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθα
ſunt ob lapides grādinis: q̄ quos occiderūt
νόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης, ἢ οὓς ἀπέκτειναν οἱ
filii iſrael gladio in bello: tunc locut⁹ eſt io-
υἱοὶ ἰσραὴλ μαχαίρα ἐν τῷ πολέμῳ, τότε ἐλάλησεν ἰη-
ſue ad dñm: qua die tradidit deus amoꝛreum
σοῦς πρὸς κύριον, ᾗ ἡμέρα παρέδωκεν ὁ θεὸς τὸν ἀμοῤῥαῖον
ſubditū filioꝝ iſrael: ꝛ dixit ioſue: ſol cōtra
ὑποχείριον υἱῶν ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς, ὁ ἥλιος κατὰ
gabaon ſtet ꝛ luna cōtra valles haylon. ꝛ ſtetit
γαβαὼν στήτω καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγας αἰαλών. καὶ ἔστη
ſol ꝛ luna in ſtatiōe: donec vltus eſt deus inimicos eoꝝ. nōne hoc ſcriptum in libro
ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει, ἕως ἠμύνατο ὁ θεὸς τοὺς ἐχ
θροὺς αὐτῶν. οὐχὶ τοῦτο γεγραμμένον ἐπὶ βιβλίου τοῦ
iuſti? ꝛ ſtetit ſol in medio celi: nō pro
εὐθοῦς; καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, οὐ προε
cedebat ad occidēte in finē diei vni⁹. ꝛ nō fu-
πορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς. καὶ οὐκ ἐγέ
it dies talis neq; antea neq; poſtea ita vt
νετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον ὥστε
audiret deus vocē hoīs: qm̄ dñs pugna
ἐπακοῦσαι θεὸν φωνῆς ἀνθρώπου, ὅτι κύριος συνεπολέ-
uit p iſrael: ꝛ reuerſus eſt ioſue ꝛ oīs iſrael
μησεν τῷ ἰσραὴλ, καὶ ἐπέστρεψεν ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰσραὴλ
cū illo in caſtra in galgala. ꝛ fuge
μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς γάλγαλα. καὶ ἔφυ-
rūt quinq; reges hi ꝛ ſe abſonderūt in
γον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ
ſpelunca q̄ in maceda. ꝛ nūciatū eſt ioſue dicētes:
σπήλαιον τὸ ἐν μακηδά. καὶ ἀπηγγέλη τῷ ἰησοῦ λέγοντες,
inuēti ſunt quinq; reges latentes in ſpelūca
εὕρηνται οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ
que in maceda. ꝛ dixit ioſue: voluite ſaxa in
τῷ ἐν μακηδά. καὶ εἶπεν ἰησοῦς, κυλίσατε λίθους με
gētia ad os ſpelūce: ꝛ ponite
γάλους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ καταστήσατε
ſup eos viros vt cuſtodiāt ſup eos. vos āt nolite ſtare
ἐπ' αὐτοὺς ἄνδρας τοῦ φυλάσσειν ἐπ' αὐτούς. ὑμεῖς δὲ μὴ στήκετε
perſequētes poſt inimicos vr̄os: ꝛ cōpꝛehēdite extre
καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ καταλάβετε τὴν οὐ
mitatē eoꝝ: ꝛ nō ſinatis eos intrare in vꝛbes ſuas
ραγίαν αὐτῶν, καὶ μὴ ἀφῆτε αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν

C

D

tradidit eū eos dñs deus nr̄ in manus nr̄as.
παρέδωκεν γὰρ αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν.
ꝛ factū est vt cessauit iosue: ꝛ filij israel ce
καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσεν ἰησοῦς, καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κό=
dere eos plaga magna valde vſq; in iternitiōez: ꝛ
πτοντες αὐτοὺς κοπὴν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλος, καὶ
liberati ſaluati ſūt ab ipſis: ꝛ intrauerūt in
οἱ διασωζόμενοι διεσώθησαν ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ εἰσῆλθον εἰς
ciuitates munitas. ꝛ reuerſus eſt oīs ppl's ad io=
τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς. καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς ἰη=
ſue in maceda in caſtra ſani: ꝛ nō mutiuit
σοῦν εἰς μακηδὰ εἰς τὴν παρεμβολὴν ὑγιεῖς, καὶ οὐκ ἔγρυξεν
filioꝝ iſrl' neq; vn⁹ lingua ſua. ꝛ dixit ioſue: ape
τῶν υἱῶν ἰη̄λ οὐδεὶς τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἰησοῦς, ἀνοί
rite ſpelūcā ꝛ producite ad me quinq; re
ξατε τὸ σπήλαιον καὶ ἐξαγάγετε πρός με τοὺς πέντε βασι
ges hos de ſpelūca. ꝛ fecerūt ſic: ꝛ adduxe
λεῖς τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου. καὶ ἐποίησαν οὕτως, καὶ ἐξήγα=
rūt ad eū quinq; reges hos de ſpelūca:
γον πρὸς αὐτὸν τοὺς πέντε βασιλεῖς τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου,
regē hieruſalē: ꝛ regē hebrō: ꝛ
τὸν βασιλέα ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν βασιλέα χεβρών, καὶ τὸν
regem hierimoth: ꝛ regem lachis: ꝛ regem
βασιλέα ἱεριμούθ, καὶ τὸν βασιλέα λαχίς, καὶ τὸν βασιλέα
eglom. ꝛ poſtq̄ eduxerūt eos ad ioſue: ꝛ cōuo
ὀδολλάμ. καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς πρὸς ἰησοῦν, καὶ συνε=
cauit ioſue oēm virū iſrael dicēs eis: ꝛ
κάλεσεν ἰησοῦς πάντα ἄνδρα ἰσραὴλ λέγων αὐτοῖς, καὶ τοὺς
principes belli qui ibant cū eo
ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς συμπορευομένους αὐτῷ
dicēs eis: ite ꝛ ſupponite pedes vr̄os
λέγων αὐτοῖς, προπορεύεσθε καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας ὑμῶν
ſup colla eoꝝ. ꝛ accedētes ſuppoſuerūt
ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν. καὶ προσελθόντες ἐπέθηκαν τοὺς
pedes ſuos ſup colla eoꝝ: ꝛ dixit ad
πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν, καὶ εἶπεν πρὸς
eos ioſue: nolite timere eos neq; paueatis: cōfor=
αὐτοὺς ἰησοῦς, μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς μηδὲ δειλιάσητε, ἀνδρί=
tamini ꝛ eſtote robuſti: qm̄ ſic faciet dñs cūctis ho=
ζεσθε καὶ ἰσχύετε, ὅτι οὕτως ποιήσει κύριος πᾶσι τοῖς ἐχ
ſtibus vr̄is: quos vos oppugnaueritis eos. ꝛ occidit
θροῖς ὑμῶν, οὓς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς. καὶ ἀπέκτεινε
eos ioſue poſt hoc: ꝛ interfecit eos: ꝛ ſuſpē=
αὐτοὺς ἰησοῦς μετὰ τοῦτο, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτούς, καὶ ἐπεκρέ
dit eos ſup quinq; ligna. ꝛ fuerūt ſuſpēſi in
μασεν αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων. καὶ ἦσαν κρεμάμενοι ἐπὶ
lignis vſq; ad veſpuꝫ. ꝛ fuit ad occaſum ſolis: ꝛ
τῶν ξύλων ἕως ἑσπέρας. καὶ ἐγενήθη πρὸς δυσμὰς ἡλίου, καὶ
precepit ioſue: ꝛ dimiſerūt eos de lignis. ꝛ
ἐνετείλατο ἰησοῦς, καὶ καθεῖλοσαν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων. καὶ
proiecerūt eos in ſpelūcā: in q̄ fugerūt illuc. ꝛ
ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον, εἰς ὃ κατεφύγοσαν ἐκεῖ. καὶ
aduoluerūt ſaxa ingētia ad ſpelūcā vſq; in diē
ἐπεκύλισαν λίθους μεγάλους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς ἡμέ=
hodiernū. ꝛ maceda cepit ioſue in die illa
[illegible]ς τῆς σήμερον. καὶ τὴν μακηδὰ ἔλαβεν ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
occidit eā in ore gladij: ꝛ regem illi⁹. ꝛ de
[illegible] ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς. καὶ ἐξω
[illegible]xit eos ꝛ oīe reſpirās qd' erat in ea. ꝛ nō relictus eſt in
[illegible]ρευσεν αὐτοὺς καὶ πᾶν ἐμπνέον ὃ ἦν ἐν αὐτῇ. καὶ οὐκ ἐγκατελείφθη ἐν
vllus viuus. ꝛ fecerūt regi maceda: ſi=
[illegible] οὐδεὶς διασεσωσμένος. καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ μακηδά, ὃν τρό
fecerūt regi hiericho. ꝛ trāſiuit ioſue ꝛ oīs iſrl'
[illegible]ν ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ ἱεριχώ. καὶ ἀπῆλθεν ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰη̄λ
illo de maceda in lebna. ꝛ pugnabat cōtra lebna. ꝛ tradi
[illegible] αὐτοῦ ἐκ μακηδὰ εἰς λεβνά. καὶ ἐπολιόρκει ἐπὶ λεβνά. καὶ παρέδω
dñs ꝛ illā in manu iſrl' ꝛ ceperūt eā: ꝛ regē eius:
κε κς̄ καὶ αὐτὴν ἐν χειρὶ ἰη̄λ καὶ ἔλαβον αὐτήν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς,
occiderūt eā in ore gladij ꝛ oīe ſpirās: qd' erat ī ea. nō
ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον, ὃ ἦν ἐν αὐτῇ. οὐ
[illegible]ctus eſt in ea neq; vnus viuus ꝛ qui fugerit ꝛ
[illegible]τελείφθη ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς διασεσωσμένος καὶ διαπεφευγὼς καὶ

trare pſidia quos tradi=
dit dñs de⁹ ī man⁹ vr̄as.
Ceſis ergo aduerſariis
plaga magna: et vſq;
ad iternitionē pene cō
ſūptis hi q iſrl' effugere
potuerūt: igreſſi ſūt ci=
uitates munitas. Reuer
ſuſq; eſt oīs exercitus
ad
ioſue ī maceda vbi tūc
erāt caſtra: ſani & inte=
gro numero. Nulluſq;
cōtra filios iſrael muti=
re auſ⁹ ē. Precepitq; io=
ſue: dicēs. apite os ſpe=
lunce: & pducite ad me
quinq; reges
q ī ea latitāt. Fecerūtq;
miniſtri vt ſibi fuerat im
peratū: & adduxerunt
ad eū quīq; reges de
ſpelunca: regem hieru
ſalem: regem
hebron: regem hieri=
moth: regē lachis:
regem eglō. Cūq; ad=
ducti eſſent
ad eum vocauit
oēs viros iſrael: & ait
ad pricipes exercitus
qui
ſecū erāt. Ite & ponite
pedes ſuper
colla regū iſtorū. Qui
cum perrexiſſent
et ſubiectorū colla pe=
dibus calcarent
rurſum ait ad eos. No
lite timere:
nec paueatis: confor=
tamini & eſtote robuſti.
Sic em̄ faciet dñs cun
ctis hoſtibus veſtris
aduerſū quos dimica=
bitis: Percuſſitq; Ioſue
& interfecit eos atq; ſu=
ſpēdit ſup qnq; ſtipites
fuerūtq; ſuſpēſi vſq; ad
veſperum.
Cūq; occumberet ſol:
precepit ſociis
vt deponerēt eos de pa
tibulis: q depoſitos pie=
cerūt ī ſpeluncā in qua
latuerant:
& poſuerūt ſup os ei⁹
ſaxa ingētia: q̄ pmanēt
vſq; ī pñs. Eodem die
macedam quoq;
cepit ioſue
& pcuſſit in ore gladii:
regēq; illius interfecit:
& oēs habitatores ei⁹.
Nō dimiſit ī ea ſaltē par
uas reliquias. Fecitq; re
gi

כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם׃
ויהי ככלות יהושע ובני ישראל | היה כלה
להכותם מכה גדולה מאד עד | נכה גדל
תמם והשרידים שרדו מהם | שרד
ויבאו אל ערי המבצר׃ וישבו | בוא בצר
כל העם אל המחנה אל | שוב חנה
יהושע מקדה בשלום לא חרץ | שלם
לבני ישראל לאיש את לשנו׃
ויאמר יהושע פתחו את פי המערה | אמר פה
והוציאו אלי את חמשת המלכים | יצא
האלה מן המערה׃ ויעשו כן ויוציאו
אליו את חמשת המלכים האלה מן
המערה את מלך ירושלם את מלך
חברון את מלך ירמות את מלך לכיש
את מלך עגלון׃ ויהי כהוציאם את | היה
המלכים האלה אל יהושע ויקרא | קרא
יהושע אל כל איש ישראל ויאמר
אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא | קצן לחם
אתו קרבו שימו את רגליכם על | שום
צוארי המלכים האלה׃ ויקרבו | צור קרב
וישימו את רגליהם על צואריהם׃
ויאמר אליהם יהושע אל תיראו | ירא
ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה | חתת
יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם | עשה
נלחמים אותם׃ ויכם יהושע אחרי | לחם את
כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים | נכה מות
ויהיו תלוים על העצים עד הערב׃ | תלה
ויהי לעת בא השמש צוה יהושע | היה בוא
וירידום מעל העצים וישלכום | ירד שלך
אל המערה אשר נחבאו שם | חבא
וישמו אבנים גדלות על פי | שום פה
המערה עד עצם היום הזה׃ ואת
מקדה לכד יהושע ביום ההוא
ויכה לפי חרב ואת מלכה החרים | נכה חרם
אתם ואת כל הנפש אשר בה
לא השאיר שריד ויעש למלך | שאר שרד
| עשה

מַקֵּדָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ׃ וַיַּעֲבֹר   עָבַר
יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִמַּקֵּדָה
לִבְנָה וַיִּלָּחֶם עִם לִבְנָה׃ וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם   לָחַם נָתַן
אוֹתָהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְאֶת מַלְכָּהּ וַיַּכֶּהָ   אֵת
לְפִי חֶרֶב וְאֶת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ   נָכָה
לֹא הִשְׁאִיר בָּהּ שָׂרִיד וַיַּעַשׂ לְמַלְכָּהּ
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ׃ וַיַּעֲבֹר
יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלִּבְנָה
לָכִישָׁה וַיִּחַן עָלֶיהָ וַיִּלָּחֶם בָּהּ׃ וַיִּתֵּן   חָנָה
יְהוָה אֶת לָכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדָהּ   לָכַד
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיַּכֶּהָ לְפִי חֶרֶב וְאֶת כָּל   שָׁנָה
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
לְלִבְנָה׃ אָז עָלָה הֹרָם מֶלֶךְ גֶּזֶר לַעְזֹר
אֶל לָכִישׁ וַיַּכֵּהוּ יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת עַמּוֹ
עַד בִּלְתִּי הִשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד׃ וַיַּעֲבֹר
יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלָּכִישׁ
עֶגְלוֹנָה וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ׃
וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּכּוּהָ לְפִי חֶרֶב   פָּה
וְאֵת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ בַּיּוֹם הַהוּא
הֶחֱרִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְלָכִישׁ׃   חָרַם
וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ   עָלָה
מֵעֶגְלוֹנָה חֶבְרוֹנָה וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ׃   לָחַם
וַיִּלְכְּדוּהָ וַיַּכּוּהָ לְפִי חֶרֶב וְאֶת מַלְכָּהּ
וְאֶת כָּל עָרֶיהָ וְאֶת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר   עִיר
בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר שָׂרִיד כְּכֹל אֲשֶׁר   שָׁאַר
עָשָׂה לְעֶגְלוֹן וַיַּחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת כָּל
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ׃ וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל   שׁוּב
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ דְּבִרָה וַיִּלָּחֶם עָלֶיהָ׃
וַיִּלְכְּדָהּ וְאֶת מַלְכָּהּ וְאֶת כָּל עָרֶיהָ
וַיַּכּוּם לְפִי חֶרֶב וַיַּחֲרִימוּ אֶת כָּל נֶפֶשׁ   נָכָה חָרַם
אֲשֶׁר בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר שָׂרִיד כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לְחֶבְרוֹן כֵּן עָשָׂה לִדְבִרָה וּלְמַלְכָּהּ
וְכַאֲשֶׁר עָשָׂה לְלִבְנָה וּלְמַלְכָּהּ׃ וַיַּכֶּה
יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הָאָרֶץ הָהָר וְהַנֶּגֶב
וְהַשְּׁפֵלָה וְהָאֲשֵׁדוֹת וְאֵת כָּל מַלְכֵיהֶם
לֹא הִשְׁאִיר שָׂרִיד וְאֵת כָּל הַנְּשָׁמָה

maceda sicut fecerat regi hiericho. Trāsiuit aūt cum omni israel de maceda in lebna: et pugnabat cōtra eā. quā tradidit domin9 cum rege suo ī manus isrl. Percusseruntq; vrbem in ore gladii & omnes habitatores eius. Non dimiserūt ī ea vllas reliquias. fecerūtq; regi lebna sicut fecerant regi hiericho. De lebna trāsiuit ī lachis cū omni isrl: et exercitu p gyrū disposito oppugnabat eam: tradiditq; dn̄s lachis ī man9 filiorū isrl & cepit eā die altero: atq; pcussit ī ore gladii oēm aīam que fuerat ī ea: sicut fecerat lebna. Eo tpe ascendit hyrā rex gazer vt auxiliaretur lachis: quē pcussit iosue cū oīmi populo eius vsq; ad internitionē. Transiuitq; de lachis in eglō: & circundedit atq; expugnauit eā in eadē die: pcussitq; in ore gladii omnes aīas que erant in ea iuxta omīa que fecerat lachis. Ascendit quoq; cū oīmi israel de eglō in hebrō & pugnauit contra eam: cepitq; & pcussit ī ore gladii: regē quoq; eius & oīa oppida regionis illius vniuersasq; aīas q̄ ī ea fuerāt commorate. Nō reliquit ī ea vllas reliquias. Sicut fecerat eglō: sic fecit & hebrō: cūcta q̄ in ea reperit cōsumens gladio. Inde reuersus in dabir cepit eam atq; vastauit: regē quoq; eius atq; p circuitum oppida percussit in ore gladii. Nō dimisit ī ea vllas reliquias. Sicut fecerat hebron & lebna & regibus earū: sic fecit dabir & regi illius. Percussit itaq; iosue oēm terrā montanā & meridianam atq; campestrem & aseroth cū regibus suis. Nō dimisit ī ea vllas reliquias: sed omē qd̄ spirare poterat

fecit regi eius sicut fecit
ἐποίησεν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησεν τῷ
regi hiericho. τ transiuit iosue τ oīs israel
βασιλεῖ ἱεριχώ. καὶ ἀπῆλθεν ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰσραὴλ
cū eo de lebna in lachis: τ circūdedit e=
μετ᾽ αὐτοῦ ἐκ λεβνὰ εἰς λαχὶς, καὶ περιεκάθισεν αὐ
am τ oppugnabat eam. τ tradidit dn̄s
τὴν καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν. καὶ παρέδωκεν κύριος τὴν
lachis in manus israel. τ cepit eā secū
λαχὶς εἰς τὰς χεῖρας ἰσραήλ. καὶ ἔλαβεν αὐτὴν τῇ δευ
da die: τ occidit eam in ore gladij: τ
τέρα ἡμέρα, καὶ ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ
euertit illā sicut fecit lebna: tūc
ἐξωλόθρευσεν αὐτὴν ὃν τρόπον ἐποίησεν τῇ λεβνά. τότε
ascēdit elā rex gazer vt auxiliaretur lachis: τ
ἀνέβη ἐλὰμ βασιλεὺς γαζὲρ βοηθῆσαι τῇ λαχὶς, καὶ
percussit eū iosue in ore gladij: τ popu   F
ἐπάταξεν αὐτὸν ἰησοῦς ἐν στόματι ξίφους, καὶ τὸν λα=
lū eius: ita vt nō relict9 esset ex eis sal
ὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμέ
uus τ q̄ fugerit. τ trāsiuit iosue τ oīs isra
νον καὶ διαπεφευγότα. καὶ ἀπῆλθεν ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰσρα
el cū illo de lachis in eglon: τ circūdedit
ὴλ μετ᾽ αὐτοῦ ἐκ λαχὶς εἰς ἐγλὼν, καὶ περιεκάθισεν
eam τ expugnauit eam: τ tradidit e=
αὐτὴν καὶ ἐξεπολιόρκησεν αὐτήν. καὶ παρέδωκεν αὐ=
am dn̄s in manu israel. τ cepit eā in
τὴν κύριος ἐν χειρὶ ἰσραήλ. καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡ=
die illa: τ occiderūt eam in ore gladij
μέρα ἐκείνη, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους
τ omē spirās in ea. in die illa occiderūt
καὶ πᾶν ἔμπνεον ἐν αὐτῇ. ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνη ἐφόνευσαν
sicut fecerūt lachis. τ profect9 est iosue
ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν λαχίς. καὶ ἀπῆλθεν ἰησοῦς
τ oīs israel cū eo de eglon in hebron. τ
καὶ πᾶς ἰσραὴλ μετ᾽ αὐτοῦ ἀπὸ ἐγλὼν εἰς χεβρών. καὶ
obsederūt eā: τ ceperūt eam: τ
περιεκάθισαν αὐτήν, καὶ κατελάβοντο αὐτήν, καὶ
percusserūt eam in ore gladij: τ regem
ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ τὸν βασιλέα
eius: τ oīa oppida eius: τ oīa
αὐτῆς, καὶ τὰς πάσας κώμας αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ
spirātia: q̄cūq; fuerūt in ea: nō fuit saluus
ἐμπνέοντα, ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ, οὐκ ἦν διασεσωσμένος ὃν
sicut fecerūt eglon. τ destruxerūt eam
τρόπον ἐποίησαν τῇ ἐγλών. καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν
τ omē spirās: q̄cūq; in illa. τ reuersus est iosue
καὶ πᾶν ἔμπνεον, ὅσα ἐν αὐτῇ. καὶ ἀπέστρεψεν ἰησοῦς
τ oīs israel cū eo in dabir: τ obsede
καὶ πᾶς ἰσραὴλ μετ᾽ αὐτοῦ εἰς δαβηρά, καὶ περιεκάθι=
rūt illā: τ ceperūt eā: τ regē ei9:   G
σαν αὐτήν, καὶ ἔλαβον αὐτήν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς,
τ oīa oppida eius: τ percusserūt eā in
καὶ πάσας τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν
ore gladij. τ euerterūt eam: τ omē spi=
στόματι ξίφους. καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτήν, καὶ πᾶν ἐμ=
rans in ea. τ nō reliquerūt vllum saluū.
πνεον ἐν αὐτῇ. καὶ οὐ κατέλιπον οὐδένα διασεσωσμένον.
sicut fecerūt hebron: sic fecerūt da=
ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ χεβρὼν, οὕτως ἐποίησαν τῇ δα
bir: τ regi eius: sicut fecit le=
βὶρ, καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς, καθάπερ ἐποίησεν τῇ λε
bna τ regi eius. τ percussit iosue
βνὰ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς. καὶ ἐπάταξεν ἰησοῦς
oēm frā mōtanā: τ nageb: τ
τὴν πᾶσαν γῆν τῆς ὀρινῆς, καὶ τὴν ναγέβ, καὶ τὴν
cāpestrē: τ aseroth: τ oēs re
πεδινήν, καὶ τὴν ἀσιδώθ, καὶ τοὺς πάντας βα=
ges eius: nō reliquerūt in ipsa saluum:
σιλεῖς αὐτῆς, οὐ κατέλιπον ἐν αὐτῇ σεσωσμένον,
τ omē spirans
καὶ πᾶν ἔμπνεον

vite deſtruxerūt: ſicut preceperat dn̄s deus iſrael.
ζωῆς ἐξωλόθρευσαν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κς̄ ὁ θεὸς ἰσραήλ.
ꝛ occidit eos ioſue de cades barne vſq; gazā:
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἰησοῦς ἀπὸ κάδης βαρνὴ ἕως γάζης,
ꝛ oēm terrā goſen vſq; gabaon: ꝛ vniuerſos
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν γοσὸν ἕως τῆς γαβαών, καὶ πάντας τοὺς
reges hos. ꝛ trā coꝝ cepit ioſue vno im
βασιλεῖς τούτους. καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἔλαβεν ἰησοῦς εἰσά-
petu: qm̄ dn̄s deus iſrael pugnabat pro iſrael. ꝛ reuer
παξ, ὅτι κς̄ ὁ θεὸς ἰσραὴλ συνεπολέμει τῷ ἰσραήλ. καὶ ἀνέ
ſus ē ioſue in galgala.
στρεψεν ἰησοῦς εἰς γάλγαλα. Ca.11.

Qūm āt audiſſet iabin rex aſoꝛ: miſit ad
Ὡς δὲ ἤκουσεν ἰαβὶν βασιλεὺς ἀσώρ, ἀπέστειλεν πρὸς
iobab regē madā: ꝛ ad regē ſemerō: ꝛ
ἰωβὰβ βασιλέα μαδὼμ, καὶ πρὸς βασιλέα σομερὼν, καὶ
ad regem achaſaph: ꝛ ad reges q̄ in
πρὸς βασιλέα χασὰφ, καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς τοὺς κατὰ
ſidone magna: q̄ in mōtanis ꝛ in araba ere-
σιδῶνα τὴν μεγάλην, οἱ εἰς τὴν ὀρινὴν καὶ εἰς τὴν ἄραβα ἀπέ
gione ceneroth ꝛ cāpeſtrib᷒ ꝛ in naphethdoꝛ ꝛ in,
ναντι χενερὲθ καὶ τὸ πεδίον καὶ εἰς ναφεθδώρ, καὶ εἰς τοὺς
maritimos chananeos ab oꝛiēte ꝛ in mari
παραλίους χαναναίους ἀπ᾽ ἀνατολῶν καὶ εἰς τοὺς παρα
timos amoꝛreos: ꝛ hetheos ꝛ pherezeos: ꝛ
λίους ἀμορραίους, καὶ τοὺς χετταίους καὶ φερεζαίους, καὶ
iebuſeos q̄ in mōte ꝛ eueos ſub hermon
ἰεβουσαίους τοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ τοὺς εὐαίους ὑπὸ τὴν ἀερμὼν
in terra maſpha. ꝛ egreſſi ſūt ipſi ꝛ reges coꝝ
εἰς γῆν μασσηφά. καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν
cū ipſis: ppl̄s multus ſicut arena q̄ in labio
μετ᾽ αὐτῶν, λαὸς πολὺς ὥσπερ ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τὸ χεῖλος
maris multitudine: ꝛ equi ꝛ currus multi
τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει, καὶ ἵπποι καὶ ἅρματα πολλὰ
valde. ꝛ cōuenerūt oēs reges iſti: ꝛ
σφόδρα. καὶ συνέβαλον πάντες οἱ βασιλεῖς οὗτοι, καὶ
venerūt ꝛ caſtrametati ſūt in idipſum ad a
παρεγένοντο καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὕδα
quā merō vt pugnarēt cōtra iſrael. ꝛ dixit dn̄s ad io
τος μερὼμ πολεμῆσαι τῷ ἰσραήλ. καὶ εἶπεν κς̄ πρὸς ἰη
ſue: ne timeas a facie coꝝ: qm̄ cras hora
σοῦν, μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι αὔριον τὴν ὥραν
hac ego trado oēs ipos vulnera
ταύτην ἐγὼ παραδίδωμι πάντας αὐτοὺς τετρωμέ-
tos corā filijs iſrael. equos coꝝ ſub-
νους ἐναντίον υἱῶν ἰσραήλ. τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκο
neruabis: ꝛ currus coꝝ cōbures igne. ꝛ
πήσεις, καὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν κατακαύσεις πυρί. καὶ
venit ioſue ꝛ oīs ppl̄s bellatoꝛ cū eo aduerſus
ἦλθεν ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ᾽ αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐ
illos ad aquā merō ſubito. ꝛ irruerūt in eos in
τοὺς ἐπὶ τὸ ὕδωρ μερὼμ ἐξάπινα. καὶ ἐπέπεσαν αὐτοῖς ἐν τῇ
mōtana. ꝛ tradidit illos dn̄s ſubditos iſrael.
ὀρινῇ. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὑποχειρίους ἰσραήλ.
ꝛ percuciētes eos perſecuti ſunt eos vſq; ad ſidonē
καὶ κόπτοντες αὐτοὺς κατεδίωκον αὐτοὺς ἕως σιδῶνος τῆς
magnā ꝛ vſq; maſſerephoth aquas: ꝛ vſq; cāpos maſ
μεγάλης καὶ ἕως μασρεφὼθ μαΐν, καὶ ἕως τῶν πεδίων μα
phe ad oꝛiētē. ꝛ percuſſerūt eos vt nō
σιφὰ κατ᾽ ἀνατολάς. καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ
relictus eſſet ex eis ſaluus. ꝛ fecit eis
καταλειφθῆναι αὐτῶν διασεσωσμένον. καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς
ioſue ſicut preceperat ei dn̄s. equos
ὁ ἰησοῦς καθότι ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. τοὺς ἵππους
coꝝ ſubneruauit: ꝛ currus coꝝ cōbuſſit
αὐτῶν ἐνευροκόπησεν, καὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν ἐνέπρησεν
in igne. ꝛ reuerſus eſt ioſue in tp̄e illo: ꝛ ce
ἐν πυρί. καὶ ἀπέστρεψεν ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ κα
pit aſoꝛ: ꝛ regē eius occi
τελάβετο τὴν ἀσὼρ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς ἀπέκτει-
dit in gladio. fuit āt aſoꝛ antiquitus
νεν ἐν ῥομφαίᾳ. ἦν δὲ ἀσὼρ τοπρότερον

interfecit: ſicut p̄ceperat ei dn̄s deus
iſrael: a cadeſbarne
vſq; gazā. Omnē terrā geſen vſq;
gabaō: vniuerſoſq; reges &
regiōes eorū vno īpetu cepit atq; vaſtauit.
Dn̄s em̄ deus iſrael
pugnauit pro eo.
Reuerſuſq; ē cum om̄i
iſrael ad locum
caſtrorum in galgala.

Que 11.
cum audiſſet iabin
rex aſor miſit ad
iobab regē madā & ad
regem ſemerō atq; ad
regem achſaph: ad reges quoq; aquilōis q hītabāt ī mōtanis et in planitie cōtra meridiē cene
roth: ī cāpeſtrib᷒ quoq;
& regionib᷒ dor iuxta
mare: chananeū quoq;
ab oriente et occidente: & ammorreum atq;
etheum ac pherezeum:
& iebuſeum in montanis: eueum quoq; qui
habitabat ad radices
hermon in terra maſpha. Egreſſiq; ſunt
omnes cum turmis
ſuis. ppl̄s multus nimis
ſicut arena q̄ eſt in littore maris. eq quoq; &
curr᷒ īmēſe mltitudīs.
Cōueneruntq; oēs reges iſti in vnum ad aq̄s
merō vt pugnarent cō
tra iſrl̄. Dixitq; dn̄s ad
ioſue. Ne timeas eos.
Cras ei hac eadē hora
ego tradā omnes iſtos
vulnerādos ī cōſpectu
iſrl̄. Equos eoꝝ ſubneruabis: & curr᷒ igne cōbures. Venitq; ioſue &
oīs exercitus eius cum
eo aduerſus illos ad aq̄ſ
merō ſubito: & irruerūt ſup eos. tradiditq;
illos dn̄s in manus iſrl̄.
Qui pcuſſerūt eos & pſecuti ſunt vſq; ad ſidonem magnā & aq̄s maſ
ſerephot: cāpūq; maſ
phe q eſt ad orientalem
illius ptem. Itaq; pcuſſit om̄s vt nullas dimitteret ex eis reliqas. Fecitq; ſicut p̄cepat ei dominus. Equos eoꝝ ſubneruauit: curruſq; cōbuſſit igni. Reuerſuſq;
ſtatim cepit aſor: & regem eius
percuſſit gladio. Aſor
enim antiquitus inter

הֶחֱרִים, כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיַּכֵּם יְהוֹשֻׁעַ מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ
וְעַד עַזָּה, וְאֵת כָּל אֶרֶץ גֹּשֶׁן וְעַד
גִּבְעוֹן: וְאֵת כָּל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת
אַרְצָם לָכַד יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם אֶחָת, כִּי
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִלְחָם לְיִשְׂרָאֵל: לחם
וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל שוב
הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה: וַיְהִי חנה
Cap. xi.
כִּשְׁמֹעַ יָבִין מֶלֶךְ חָצוֹר, וַיִּשְׁלַח אֶל היה שלח
יוֹבָב מֶלֶךְ מָדוֹן וְאֶל מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן וְאֶל
מֶלֶךְ אַכְשָׁף: וְאֶל הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
מִצְּפוֹן בָּהָר וּבָעֲרָבָה נֶגֶב כִּנְרוֹת צפן
וּבַשְּׁפֵלָה וּבְנָפוֹת דּוֹר מִיָּם: הַכְּנַעֲנִי
מִמִּזְרָח וּמִיָּם, הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי בָּהָר, וְהַחִוִּי תַּחַת חֶרְמוֹן זרח
בְּאֶרֶץ הַמִּצְפָּה: וַיֵּצְאוּ הֵם וְכָל צפה
מַחֲנֵיהֶם עִמָּם, עַם רָב כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל רבב חול
שְׂפַת הַיָּם לָרֹב וְסוּס וָרֶכֶב רַב מְאֹד: שפה
וַיִּוָּעֲדוּ כֹּל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה, וַיָּבֹאוּ יעד בוא
וַיַּחֲנוּ יַחְדָּו אֶל מֵי מֵרוֹם לְהִלָּחֵם עִם חנה לחם
יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ אַל אמר
תִּירָא מִפְּנֵיהֶם, כִּי מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת ירא פנה
אָנֹכִי נֹתֵן אֶת כֻּלָּם חֲלָלִים לִפְנֵי
יִשְׂרָאֵל, אֶת סוּסֵיהֶם תְּעַקֵּר, וְאֶת עקר
מַרְכְּבֹתֵיהֶם תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ: וַיָּבֹא רכב שרף
יְהוֹשֻׁעַ וְכָל עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ עֲלֵיהֶם לחם
עַל מֵי מֵרוֹם פִּתְאֹם, וַיִּפְּלוּ בָּהֶם: נפל
וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם, נתן נכה
וַיִּרְדְּפוּם עַד צִידוֹן רַבָּה וְעַד מִשְׂרְפוֹת רדף
מַיִם וְעַד בִּקְעַת מִצְפֶּה מִזְרָחָה, וַיַּכֻּם זרח
עַד בִּלְתִּי הִשְׁאִיר לָהֶם שָׂרִיד, שאר שרד
וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ עשה
יְהוָה, אֶת סוּסֵיהֶם עִקֵּר, וְאֶת
מַרְכְּבֹתֵיהֶם שָׂרַף בָּאֵשׁ: וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ שוב
בָּעֵת הַהִיא וַיִּלְכֹּד אֶת חָצוֹר, וְאֶת לכד
מַלְכָּהּ הִכָּה לְפִי חָרֶב כִּי חָצוֹר לְפָנִים נכה פנה

הִיא רֹאשׁ כָּל הַמַּמְלָכוֹת הָאֵלֶּה׃ וַיַּכּוּ   נכה
אֶת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ לְפִי חֶרֶב   פה
הַחֲרֵם לֹא נוֹתַר כָּל נְשָׁמָה וְאֶת   חרם יתר
חָצוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ וְאֶת כָּל עָרֵי   עיר
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת כָּל מַלְכֵיהֶם
לָכַד יְהוֹשֻׁעַ וַיַּכֵּם לְפִי חֶרֶב הֶחֱרִים
אוֹתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃
רַק כָּל הֶעָרִים הָעֹמְדוֹת עַל תִּלָּם לֹא   תלל
שְׂרָפָם יִשְׂרָאֵל זוּלָתִי אֶת חָצוֹר   זלת
לְבַדָּהּ שָׂרַף יְהוֹשֻׁעַ׃ וְכֹל שְׁלַל הֶעָרִים   בדד
הָאֵלֶּה וְהַבְּהֵמָה בָּזְזוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
רַק אֶת כָּל הָאָדָם הִכּוּ לְפִי חֶרֶב עַד
הִשְׁמִדָם אוֹתָם לֹא הִשְׁאִירוּ כָּל   שמד שאר
נְשָׁמָה׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
עַבְדּוֹ כֵּן צִוָּה מֹשֶׁה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְכֵן
עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לֹא הֵסִיר דָּבָר מִכֹּל   סור
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח   לקח
יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הָאָרֶץ הַזֹּאת הָהָר
וְאֶת כָּל הַנֶּגֶב וְאֵת כָּל אֶרֶץ הַגֹּשֶׁן
וְאֶת הַשְּׁפֵלָה וְאֶת הָעֲרָבָה וְאֶת הַר
יִשְׂרָאֵל וּשְׁפֵלָתֹה׃ מִן הָהָר הֶחָלָק
הָעוֹלֶה שֵׂעִיר וְעַד בַּעַל גָּד בְּבִקְעַת
הַלְּבָנוֹן תַּחַת הַר חֶרְמוֹן וְאֵת כָּל
מַלְכֵיהֶם לָכַד וַיַּכֵּם וַיְמִיתֵם׃ יָמִים   נכה מות
רַבִּים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הַמְּלָכִים   יום רבב
הָאֵלֶּה מִלְחָמָה׃ לֹא הָיְתָה עִיר אֲשֶׁר   לחם היה
הִשְׁלִימָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּלְתִּי   שלם
הַחִוִּי יֹשְׁבֵי גִבְעוֹן אֶת הַכֹּל לָקְחוּ
בַמִּלְחָמָה׃ כִּי מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה לְחַזֵּק
אֶת לִבָּם לִקְרַאת הַמִּלְחָמָה אֶת
יִשְׂרָאֵל לְמַעַן הַחֲרִימָם לְבִלְתִּי הֱיוֹת   חרם היה
לָהֶם תְּחִנָּה כִּי לְמַעַן הַשְׁמִידָם   חנן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וַיָּבֹא   בוא
יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא וַיַּכְרֵת אֶת   כרת
הָעֲנָקִים מִן הָהָר מִן חֶבְרוֹן מִן דְּבִר
מִן עֲנָב וּמִכֹּל הַר יְהוּדָה וּמִכֹּל הַר

oīa regna hec pricipatū tenebat. Percuſſitq̃ oēs aīas q̄ ibidē morabantur. Nō dimiſit ī ea vllas reliqas: ſed vſq̃ ad internitionē vniuerſa vaſtauit: ipamq̃ vrbē pemit incēdio & oēs p circūitū ciuitates. Reges quoq̃ earū cepit pcuſſit atq̃ deleuit: ſicut p̄cepatei moyſes famulus dñi. Abſq̃ vrbibus q̄ erant ī collib9 & ī tumulis ſite: ceteras ſuccēdit iſrl: vnā tm̄ aſor muītiſſimā flāma cōſūpſit. Omnēq̃ p̄dā iſtarū vrbium ac iumēta diuiſerunt ſibi filii iſrael cunctis hominibus interfectis. Sicut preceperat dominus moyſi ſeruo ſuo: ita precepit moyſes ioſue: & ille vniuerſa cōpleuit. Nō preteriit de vniuerſis mādatis: nec vnū qdē verbū q̄d iuſſerat dñs moyſi. Cepit itaq̃ ioſue omnē terrā mōtanā et meridianam: terrāq̃ geſen & planitiē & occidentalē plagā: mōtemq̃ iſrl & cāpeſtria eius: & partem mōtis q̄ aſcendit ſeyr vſq̃ baalgath p planitiē libani ſubter montē hermon: oēs reges eorum cepit: pcuſſit & occidit. Multo tpe pugnauit ioſue contra reges iſtos. Non fuit ciuitas que ſe non traderet filiis iſrael: p̄ter eueum qui habitabat in gabaon. Oēs enim bellādo cepit. Dñi eni ſnīa fuerat ut īdurarentur corda eorum & pugnarent contra iſrl & caderent & non mererētur vllā clementiā ac perirent: ſicut preceperat dñs moyſi. In tpe illo vēit ioſue & interfecit enachim de montanis hebron & dabir et anab: & de omni monte iuda &

princeps oium regnoꝝ hoꝝ. τ occi
ἄρχουσα πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων. καὶ ἀπέκτει-
dit oē ſpirās in ea in ore gladij: τ dele
νεν πᾶν ἔμπνεον ἐν αὐτῇ ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλό-
uit oēs: τ nō relictuz ē in ea ſpirans. τ
θρευσεν πάντας, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἔμπνεον. καὶ
aſor cōbuſſerūt in igne: τ oēs vrbes
τὴν ἀσὼρ ἐνέπρησαν ἐν πυρί, καὶ πάσας τὰς πόλεις
regnoꝝ hoꝝ: τ oēs reges eoꝝ
τῶν βασιλειῶν τούτων, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐ
rū cepit ioſue: τ occidit eos in ore gla-
τῶν ἔλαβεν ἰησοῦς, καὶ ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξί-
dij. τ deleuit eū quēadmodū precepit moy
φους. καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὸν ὃν τρόπον συνέταξεν μωυ
ſes famul9 dñi. ſed oēs vrbes ī colli-
σῆς ὁ παῖς κυρίου. ἀλλὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κεχω-
bus ſitas eoꝝ nō ſuccēdit iſrael. verūtn̄ aſor
ματισμένας αὐτῶν οὐκ ἐνέπρησεν ἰσραήλ. πλὴν τὴν ἀσὼρ
ſolā cōbuſſit illā ioſue: τ oēm predā e-
μόνην ἐνέπρησεν αὐτὴν ἰησοῦς, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐ-
ius τ iumēta diuiſerūt ſibi filij iſrael.
τῆς καὶ τὰ κτήνη ἐπρονόμευσαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ ἰσραήλ.
eos āt cūctos interemit in ore gladij: τ per
αὐτοὺς δὲ πάντας ἐξωλόθρευσεν ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἀπώ
didit illos: nō reliquerūt eoꝝ quicq̃ ſpirās. ſi
λεσεν αὐτούς, οὐ κατέλιπον αὐτῶν οὐδὲν ἔμπνεον. ὃν τρό
cut preceperat dñs moyſi ſeruo ſuo:
πον συνέταξεν κύριος τῷ μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, ὡ-
ita precepit moyſes ioſue: τ ſic fe
σαύτως ἐνετείλατο μωυσῆς τῷ ἰησοῦ, καὶ οὕτως ἐποί
cit ioſue: nō preterijt q̄cq̃ ab oībus que iuſſerat
ησεν ἰησοῦς, οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξεν
ei moyſes. τ cepit ioſue oēm terrā hāc
αὐτῷ μωυσῆς. καὶ ἔλαβεν ἰησοῦς τὴν πᾶσαν γῆν ταύτην
mōtanā τ oēm terrā negeb: τ oēm terrā
τὴν ὀρινὴν καὶ τὴν πᾶσαν γῆν ναγέβ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
goſen: τ planitiē: τ q̄ eſt ad occidētē: τ
γοσόμ, καὶ τὴν πεδινήν, καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς, καὶ τὸ
mōtē iſrael: τ cāpeſtria q̄ ad mōtē a mō-
ὄρος ἰσραήλ, καὶ τὰ ταπεινὰ τὰ πρὸς τῷ ὄρει ἀπὸ ὄ-
te aalac: τ qđ aſcēdit ad ſeir: τ vſq̃ ad ba
ρους ἀαλάκ, καὶ ὃ προσαναβαίνει εἰς σηειρά, καὶ ἕως βα-
algath: τ planitiē libani ſubter mōtē
αλγάδ, καὶ τὸ πεδίον τοῦ λιβάνου ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ
aermō. τ oēs reges eoꝝ cepit: τ
ἀερμόν. καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν, καὶ
occidit eos τ interemit eos. τ dieb9 plu
ἀνεῖλεν αὐτοὺς καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς. καὶ ἡμέρας πλεί
ribus fecit ioſue cōtra oēs reges
ους ἐποίησεν ἰησοῦς πρὸς πάντας τοὺς βασιλεῖς
iſtos bellū: τ nō fuit ciuitas quā nō tra
τούτους τὸν πόλεμον, καὶ οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐ πα
didit filijs iſrael. preterq̃ eueus habi
ρέδωκεν τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ. πλὴν ὁ εὐαῖος ὁ κατοι
tans in gabaō. oēs cepit in bello: qm̄
κῶν ἐν γαβαών. πάντας ἔλαβεν ἐν πολέμῳ, ὅτι
per dñm factū ē vt indurarētur corda illoꝝ
διὰ κυρίου ἐγένετο κατισχῦσαι τὴν καρδίαν αὐτῶν
vt occurrerēt in bellū cōtra iſrael: vt interfice
συναντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς ἰσραήλ, ἵνα ἐξολοθρευ-
rentur: vt nō daretur eis mia: ſed vt pe
θῶσιν, ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος, ἀλλ᾽ ἵνα ἐξολο
rirent: ſicut dixit dñs ad moyſen. τ
θρευθῶσιν, ὃν τρόπον εἶπεν κύριος πρὸς μωυσῆν. καὶ
venit ioſue in tpe illo: τ interfecit
ἦλθεν ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλόθρευσεν
enachim de mōtana ex hebron τ ex dabir:
τοὺς ἐνακὶμ ἐκ τῆς ὀρινῆς ἐκ χεβρὼν καὶ ἐκ δαβίρ,
τ ex anab: τ de omī mōte iuda: τ de
καὶ ἐξ ἀνώβ, καὶ ἐκ παντὸς ὄρους ἰούδα, καὶ ἐκ
omni monte
παντὸς ὄρους

israel cum vrbibus eoꝝ. ⁊ deleuit
ἰσραὴλ σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. καὶ ἐξωλόθρευσεν
eos ioſue: nō relictus eſt ex enachim a
αὐτοὺς ἰησοῦς, οὐ κατελείφθη τῶν ἐνακὶμ ἀπὸ τῶν
filiis israel: niſi in gaza ⁊ in geth ⁊ in a=
υἱῶν ἰσραὴλ, ἀλλὰ πλὴν ἐν γάζῃ καὶ ἐν γὲθ καὶ ἐν ἀσ
zoto relictus eſt. ⁊ cepit ioſue oēm trā
σεδὼδ κατελείφθη. καὶ ἔλαβεν ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν
ſicut precepit dñs moyſi. ⁊ tradidit eos
καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ μωυσῇ. καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς
ioſue in poſſeſſionē israel in diuiſiōe eoꝝ per tri
ἰησοῦς ἐν κληρονομίᾳ ἰσραὴλ ἐν μερισμῷ αὐτῶν κατὰ φυ
bus eoꝝ: ⁊ terra quieuit a prelijs
λὰς αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ κατέπαυσεν πολεμουμένη. Ca.12.
ET hi reges terre quos occiderūt filij iſ
Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὓς ἀνεῖλον υἱοὶ ἰσ
rael: ⁊ poſſederūt terrā eoꝝ trans
ραὴλ, καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ
iordanē ab ortu ſolis a valle arnō
ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἀπὸ φάραγγος ἀρνὼν
vſq; ad mōtē hermon: ⁊ oēm araba ab
ἕως τοῦ ὄρους ἀερμὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ἀραβὰ ἀπὸ
oriente. ſeō regē amorreoꝝ: qui
ἀνατολῶν. τὸν σηὼν τὸν βασιλέα τῶν ἀμορραίων, ὃς
habitabat in eſebon: dominās ab aroer q̄ eſt in
κατῴκει ἐν ἐσεβὼν, κυριεύων ἀπὸ ἀροὴρ ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ
labio in valle arnon in medio val
χείλους ἐν τῇ φάραγγι ἀρνὼν κατὰ μέσον τῆς φάραγ
lis: ⁊ dimidiū galaad vſq; ad ieboc tor=
γος, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς γαλαὰδ ἕως ἰαβὸκ τοῦ χει
rentis: termini filioꝝ āmon. araba vſq; ad mare
μάρρου, ὅρια υἱῶν ἀμμὰν. καὶ ἡ ἀραβὰ ἕως τῆς θαλάσσης
ceneroth cōtra orientē: ⁊ vſq; ad mare araba
χενερὲθ κατ᾽ ἀνατολάς, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης ἀραβὰ
mare ſalis ab oriēte in viam q̄ ad
θαλάσσης τῶν ἁλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς ὁδὸν τὴν κατὰ
bethſimoth ⁊ de themā q̄ ſub aſedoth phaſga.
βηθσιμὼθ, καὶ ἀπὸ θεμὰν τὴν ὑπὸ ἀσηδὼθ φασγά.
⁊ termini og regis baſan: qui relictus eſt de
καὶ ὅρια ὢγ βασιλέως βασὰν, ὃς ὑπελείφθη ἐκ τῶν
gigātibus: habitās in aſtaroth ⁊ in edrai do
γιγάντων, ὁ κατοικῶν ἐν ἀσταρὼθ καὶ ἐν ἀδραῒ ἄρ=
minās a mōte hermon ⁊ a ſalecha ⁊ om
χων ἀπὸ ὄρους ἀερμὼν καὶ ἀπὸ σελχὰς καὶ πᾶ=
nem baſan vſq; ad terminos geſſuri ⁊ macha
σαν τὴν βασὰν ἕως ὁρίων γεσουρὶ καὶ τὴν μαχα=
ti: ⁊ dimidiū galaad vſq; ad terminos ſeon regis
θὶ, καὶ τὸ ἥμισυ γαλαὰδ ἕως ὁρίων σηὼν βασιλέως
eſebon. moyſes famulus dñi ⁊ filij israel
ἐσεβών. μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
percuſſerūt eos: ⁊ tradidit eā moyſes famul9
ἐπάταξαν αὐτούς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν μωυσῆς ὁ παῖς
dñi in poſſeſſionē ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribui ma
κῦ ἐν κληρονομίᾳ ῥουβὴν καὶ γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς μα
naſſe. ⁊ hi reges amorreoꝝ quos occidit io
νασσῆ. καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν ἀμορραίων οὓς ἀνεῖλεν ἰη
ſue: ⁊ filij iſrl̄ trans iordanē apud ma
σοῦς, καὶ οἱ υἱοὶ ἰῆλ ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου παρὰ θάλασ
re baalgad in cāpo libani ⁊ vſq; ad mōtē
σαν βααλγὰδ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ λιβάνου καὶ ἕως τοῦ ὄρους
aloch aſcēdētiū in ſeir. ⁊ tradidit eā io=
τοῦ ἀλὸκ ἀναβαινόντων εἰς σηείρ. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἰη=
ſue tribubus iſrl̄ in poſſeſſionē ſm̄ ſortē eoꝝ
σοῦς ταῖς φυλαῖς ἰῆλ κληρονομίαν κατὰ κλῆρον αὐτῶν
in mōte ⁊ in cāpo ⁊ in araba ⁊ in aſedoth ⁊
ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἐν ἀραβὰ καὶ ἐν ἀσηδὼθ καὶ
in eremo ⁊ in meridie: etheū ⁊ amor=
ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐν ναγέβ, τὸν χετταῖον καὶ τὸν ἀμορ=
reū ⁊ chananeū ⁊ phereżeū ⁊
ραῖον καὶ τὸν χαναναῖον καὶ τὸν φερεζαῖον καὶ τὸν
eueum ⁊ iebuſeum.
εὐαῖον καὶ τὸν ἰεβουσαῖον.

israel: vrbeſq; eorū deleuit. Nō reliquit vllum de ſtirpe enachī in terra filiorū iſrl̄ abſq; ciuitatib9 gaza & geth & azoto: ī qbus ſolū relicti ſunt. Cepit ergo ioſue oēm terrā ſicut locutus eſt dñs ad moyſen & tradidit eam ī poſſeſſionē filiis israel ſm̄ ptes & tribus ſuas: quieuitq; terra a prelijs. 12.

HI ſunt reges quos percuſſerūt filii iſrl̄ & poſſederūt terrā eorum trans iordanem ad ſolis ortum a torrente Arnon vſq; ad montē hermon: & oēm orietalē plagā q̄ reſpicit ſolitudinē. Seon rex āmorreoꝝ q hītabat ī eſebō: dominatus eſt ab aroer q̄ ſita ē ſup ripā torrentis armon: et medie ptis ī valle dimidieq; galaad vſq; ad torrentē ieboc q eſt terminus filiorū ammō: & a ſolitudine vſq; ad mare ceneroth cōtra orientem: & vſq; ad mare deſerti qđ eſt mare ſalſiſſimū: ad orientalē plagā p viā q̄ ducit bethſimoth: & ab auſtrali parte q̄ ſubiacet aſeroth vſq; phaſga terminꝰ og regis baſā de reliquiis raphaim q hītauit in aſtaroth & ī edrai: & dominatus eſt ī mōte hermō & in ſalecha atq; vniuerſa baſā vſq; ad termīos geſſuri & machati et dimidie partis galaad ad termīos ſeō regis eſebō. Moyſes famul9 domini & filii iſrl̄ pcuſſerūt eos: tradiditq; terrā eorū moyſes ī poſſeſſionē rubēitis & gadditis: & dimidie tribui manaſſe. Hi ſūt reges tre quos pcuſſit Ioſue & filii iſrl̄ trās iordanē ad occidētalē plagā a baalgad ī cāpo libāi vſq; ad mōtē libāi cuius pars aſcendit ī ſeyr. Tradiditq; eā ioſue in poſſeſſionem tribubus iſrl̄: ſigulis ptes ſuas: tā ī mōtanis q̄ ī plāis atq; campeſtribus. In aſeroth & ī ſolitudie ac in meridie: etheus fuit et ammorreus: chananeus & pherezeus: eueus & iebuſeus.

ישראל עם עריהם החרימם יהושע׃ | עיר
לא נותר ענקים בארץ בני ישראל | יתר
רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו׃ | שאר
ויקח יהושע את כל הארץ ככל | לקח
אשר דבר יהוה אל משה ויתנה | נתן
יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם | חלק
לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה׃
ואלה מלכי הארץ | Cap. xij.
אשר הכו בני ישראל וירשו את | נכה
ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש | זרח
מנחל ארנון עד הר חרמון וכל
הערבה מזרחה׃ סיחון מלך האמרי
היושב בחשבון מושל מערער אשר | משל
על שפת נחל ארנון ותוך הנחל | שפה
וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול | חצה נבל
בני עמון׃ והערבה ועד ים
כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים
המלח מזרחה דרך בית הישימת
ומתימן תחת אשדות הפסגה׃ | ימן
וגבול עוג מלך הבשן מיתר
הרפאים היושב בעשתרות
ובאדרעי׃ ומשל בהר חרמון
ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשורי
והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון
מלך חשבון׃ משה עבד יהוה ובני
ישראל הכום ויתנה משה עבד | נתן
יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי | ירש
שבט המנשה׃ ואלה מלכי הארץ
אשר הכה יהושע ובני ישראל
בעבר הירדן ימה מבעל גד
בבקעת הלבנון ועד ההר החלק
העלה שעירה ויתנה יהושע
לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם׃ | חלק
בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות
ובמדבר ובנגב החתי האמרי | דבר
הכנעני הפרזי החוי והיבוסי׃

מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶחָד

מֶלֶךְ הָעַי אֲשֶׁר מִצַּד בֵּית אֵל אֶחָד׃ צַד

מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶחָד

מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶחָד׃ מֶלֶךְ יַרְמוּת אֶחָד

מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶחָד׃ מֶלֶךְ עֶגְלוֹן אֶחָד

מֶלֶךְ גֶּזֶר אֶחָד׃ מֶלֶךְ דְּבִיר אֶחָד

מֶלֶךְ גֶּדֶר אֶחָד׃ מֶלֶךְ חָרְמָה אֶחָד

מֶלֶךְ עֲרָד אֶחָד׃ מֶלֶךְ לִבְנָה אֶחָד

מֶלֶךְ עֲדֻלָּם אֶחָד׃ מֶלֶךְ מַקֵּדָה אֶחָד

מֶלֶךְ בֵּית אֵל אֶחָד׃ מֶלֶךְ תַּפּוּחַ אֶחָד

מֶלֶךְ חֵפֶר אֶחָד׃ מֶלֶךְ אֲפֵק אֶחָד

מֶלֶךְ לַשָּׁרוֹן אֶחָד׃ מֶלֶךְ מָדוֹן אֶחָד

מֶלֶךְ חָצוֹר אֶחָד׃

מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן מְראוֹן אֶחָד

מֶלֶךְ אַכְשָׁף אֶחָד׃ מֶלֶךְ תַּעְנַךְ אֶחָד

מֶלֶךְ מְגִדּוֹ אֶחָד׃ מֶלֶךְ קֶדֶשׁ אֶחָד

מֶלֶךְ יָקְנְעָם לַכַּרְמֶל אֶחָד׃

מֶלֶךְ דּוֹר לְנָפַת דּוֹר אֶחָד

מֶלֶךְ גּוֹיִם לְגִלְגָּל אֶחָד׃

מֶלֶךְ תִּרְצָה אֶחָד כָּל מְלָכִים

שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד׃

Cap. xiij.

וִיהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיֹּאמֶר בּוֹא יוֹם

יְהוָה אֵלָיו אַתָּה זָקַנְתָּה בָּאתָ בַיָּמִים אָמַר

וְהָאָרֶץ נִשְׁאֲרָה הַרְבֵּה מְאֹד שָׁאַר

לְרִשְׁתָּהּ׃ זֹאת הָאָרֶץ הַנִּשְׁאֶרֶת כָּל

גְּלִילוֹת הַפְּלִשְׁתִּים וְכָל הַגְּשׁוּרִי׃ גָּלַל

מִן הַשִּׁיחוֹר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם שָׁחַר פָּנָה

וְעַד גְּבוּל עֶקְרוֹן צָפוֹנָה לַכְּנַעֲנִי גָּבַל

תֵּחָשֵׁב חֲמֵשֶׁת סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים חָשַׁב

הָעַזָּתִי וְהָאַשְׁדּוֹדִי הָאֶשְׁקְלוֹנִי הַגִּתִּי

וְהָעֶקְרוֹנִי וְהָעַוִּים׃ מִתֵּימָן כָּל אֶרֶץ יָמַן

הַכְּנַעֲנִי וּמְעָרָה אֲשֶׁר לַצִּידֹנִים

עַד אֲפֵקָה עַד גְּבוּל הָאֱמֹרִי׃ וְהָאָרֶץ

הַגִּבְלִי וְכָל הַלְּבָנוֹן מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ זָרַח

מִבַּעַל גָּד תַּחַת הַר חֶרְמוֹן עַד לְבוֹא בּוֹא

חֲמָת׃ כָּל יֹשְׁבֵי הָהָר מִן הַלְּבָנוֹן עַד

Rex hiericho vnus
rex hay q̄ est ex latere
bethel vnus
Rex hierusalem vnus
Rex hebrō vnus. Rex
hierimoth vnus.
Rex lachis vn9. Rex e
glon vnus.
Rex gazer vnus. Rex
dabir vnus.
Rex gader vnus. Rex
herma vnus.
Rex hereth vn9. Rex
lebna vnus.
Rex adollā vnus. Rex
maceda vnus.
Rex bethel vn9. Rex
taphua vnus.
Rex ofer vnus. Rex af
fec vnus.
Rex saron vnus. Rex
madan vnus.
Rex asor vnus.
Rex samerō vnus:
Rex acsaph vnus. Rex
thenac vnus.
Rex mageddo vnus.
Rex cedes vnus.
Rex iachanem carmeli
vnus.
Rex dor & prouincie
dor vnus.
Rex gentium galgal
vnus.
Rex thersa vnus. Oēs
reges
triginta vnus. 13.

Josue senex prouecteq̄ etatis erat: & dixit dn̄s ad eū. Senuisti & longeuus es: terraq̄ latissima derelicta ē q̄ nec dū sorte diuisa est: omnis videlicet galilea philistiim & vniuersa gessuri: a fluuio turbido qui irrigat egyptum vsq̄ ad termīos accarō cōtra aquilonem terra chanaā q̄ in quinq̄ regulos philistiim diuiditur: gazeos & azotios: ascalonitas: getheos & accaronitas. Ad meridiē vero sūt euei oīs terra chanaā: & maara sidoniorum vsq̄ afeca: et terminos ammorrei eiusq̄ cōfinia: libāi quoq̄ regio cōtra orientem a baalgad sub monte hermō donec īgrediaris emath. Omniū qui habitabant in monte a libano vsq̄ ad aquas

regem hiericho vnū: ⁊ regem gai:
τὸν βασιλέα ἱεριχὼ ἕνα, καὶ τὸν βασιλέα τῆς γαὶ,
q̄ est prope bethel vnū. regē hierusalē vnū:
ἥ ἐστιν πλησίον βαιθὴλ ἕνα. βασιλέα ἱερουσαλὴμ ἕνα,
regem hebrō vnū: regem hierimoth vnū: re
βασιλέα χεβρὼν ἕνα, βασιλέα ἱεριμοὺθ ἕνα, βασι
gem lachis vnū: regē eglō vnū: regem
λέα λαχὶς ἕνα, βασιλέα ἐγλὼμ ἕνα, βασιλέα
gazer vnū: regē dabir vnū: regem gader
γαζὲρ ἕνα, βασιλέα δαβὶρ ἕνα, βασιλέα γαδὲρ
vnū: regem herma vnū: regē ared vnū: re
ἕνα, βασιλέα ἑρμὰ ἕνα, βασιλέα ἀρὲδ ἕνα, βα
gem lebna vnū: regem odollam vnū: re
σιλέα λεβνὰ ἕνα, βασιλέα ὀδολλὰμ ἕνα, βασι
gem maceda vnū: regem bethel vnū: regem
λέα μακηδὰ ἕνα, βασιλέα βαιθὴλ ἕνα, βασιλέα
taphua vnū: regē epher vnū: regem aphec
ταπφοῦ ἕνα, βασιλέα ἐφὲρ ἕνα, βασιλέα ἀφὲκ
vnū: regem lesaron vnū: regē madan vnū:
ἕνα, βασιλέα λεσαρὼν ἕνα, βασιλέα μαδὼν ἕνα,
regem assor vnū: regem amerō vnū: re
βασιλέα ἀσὼρ ἕνα, βασιλέα ἀμαρὼν ἕνα, βασι
gem acsaph vnū: regem thenach vnū: regem ma
λέα ἀχασὰφ ἕνα, βασιλέα θαναὰχ ἕνα, βασιλέα μα
geddo vnū: regem cedes vnū: regem tacha
γεδδὼ ἕνα, βασιλέα κεδὲς ἕνα, βασιλέα ἰεκο
nam carmeli vnū: regem dor naphathdor
νὰμ τοῦ χερμὲλ ἕνα, βασιλέα ἀδὼρ τοῦ ναφαθδὼρ
vnū: regem gētiū galgal vnū: regem
ἕνα, βασιλέα γωεὶμ τῆς γελγὲλ ἕνα, βασιλέα
thersa vnū. oēs hi reges triginta
θερσὰ ἕνα, πάντες οὗτοι οἱ βασιλεῖς τριάκοντα
⁊ vnus.
καὶ εἷς.

Ca. 13.

Et iosue senex prouectus die
Καὶ ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκὼς τῶν ἡμε
bus. ⁊ dixit dn̄s ad iosue: tu senuisti pro
ρῶν. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς ἰησοῦν, σὺ γεγήρακας προ
uectus diebus: ⁊ terra relicta est mul
βεβηκὼς τῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ γῆ ὑπολέλειπται πολ
ta valde in possessionē: ⁊ hec terra reli
λὴ σφόδρα εἰς κληρονομίαν, καὶ αὕτη ἡ γῆ ἡ κατα
cta oēs termini phylistijm: ⁊ vniuersa ges
λελειμμένη πάντα ὅρια φυλιστιείμ, καὶ πᾶς ὁ γε
suri ⁊ chananeus a fra inhabitata que e re
σουρὶ καὶ ὁ χαναναῖος ἀπὸ γῆς ἀοικήτου τῆς κα
gione egypti vsq̄ ad terminos accaron a si
τὰ πρόσωπον αἰγύπτου ἕως τῶν ὁρίων ἀκκαρὼν ἐξ εὐ
nistris chananeoꝝ: cōputatur quin
ωνύμων τῶν χαναναίων, προσλογίζεται ταῖς πέν
q̄ satrapijs phylistijm: gazeo ⁊
τε σατραπείαις τῶν φυλιστιείμ, τῷ γαζαίῳ καὶ τῷ
azotio ⁊ ascalonite ⁊ getheo: ⁊
ἀζωτίῳ καὶ τῷ ἀσκαλωνίτῃ καὶ τῷ γεθθαίῳ, καὶ τῷ
accaronite: ⁊ eueo. ex themā ⁊ omni
ἀκκαρωνίτῃ, καὶ τῷ εὐαίῳ. ἐκ θεμὰν καὶ πάσῃ τῇ
terre chanaā a gaza: ⁊ sidonij vsq̄ ad afeca
γῇ χαναὰν ἀπὸ γάζης, καὶ οἱ σιδόνιοι ἕως ἀφεκκὰ
vsq̄ ad terminos amorreoꝝ. ⁊ oēm terrā
ἕως τῶν ὁρίων τῶν ἀμορραίων. καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
gabe phylistijm iuxta oēm libanū ab ori
γαβαὶ φυλιστιείμ κατὰ πάντα τὸν λίβανον ἀπὸ ἀνα
ente solis ab baalgad sub mōte her
τολῶν ἡλίου ἀπὸ βαελγὰδ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ ἀερ
mon vsq̄ ad introitū emath oīs habitās
μὼν ἕως τῆς εἰσόδου ἐμὰθ πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν
mōtana a libano vsq̄ ad
ὀρεινὴν ἀπὸ τοῦ λιβάνου ἕως

maſſerephoth aquā. vniuerſos ſidonios ego exter
μασερεφὼθ μαίμ. πάντας τοὺς σιδονίους ἐγὼ ἐξολο-
tam eos a facie filioꝝ iſrael. ſed tra-
θρεύσω αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου υἱῶν ἰσραήλ. ἀλλὰ διά-
de eam iſrael in ſorte: ſicut precepi
δος αὐτὴν τῷ ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ, ὃν τρόπον ἐνετειλάμην
tibi. ⁊ nūc diuide terrā hanc in poſſeſſionē nouē
σοι. καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἐννέα
tribubus ⁊ dimidie tribui manaſſe qui cū eo
φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς μανασσῆ τοῖς μετ' αὐτοῦ
ruben ⁊ gad acceperūt poſſeſſionē eoꝝ: ꝗ tra
τῷ ῥουβὴν καὶ τῷ γὰδ ἐλάβοσαν κληρονομίαν αὐτῶν, ἣν ἔ-
didit eis moyſes trans iordanē: ad
δωκεν αὐτοῖς μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου, κατ' ἀ-
ortum ſolis dedit eis moyſes famulus dñi: ab
νατολὰς ἡλίου δέδωκεν αὐτοῖς μωυσῆς ὁ παῖς κυ̅, ἀπὸ
aroer ꝗ eſt in labio torrētis arnon: ⁊ vr-
ἀροὴρ ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάῤῥου ἀρνών, καὶ τὴν πό-
bē que in medio vallis: ⁊ oēm meſor a
λιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος, καὶ πᾶσαν τὴν μησὼρ ἀπὸ
medaba vſqꝫ ad dibon: ⁊ cūctas ciuitates ſeon re-
μεδαβὰ ἕως διβών, καὶ πάσας τὰς πόλεις σηὼν βασι-
gis amorreoꝝ: qui regnauit in eſebon vſqꝫ ad termios
λέως ἀμοῤῥαίων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν ἐσεβὼν ἕως τῶν ὁρίων
filioꝝ ammō. ⁊ galaad ⁊ terminos geſſuri ⁊
υἱῶν ἀμμών. καὶ τὴν γαλααδῖτιν καὶ τὰ ὅρια γεσουρὶ καὶ τοῦ
machati oēm mōtē hermon: ⁊ vniuerſā baſan
μαχατὶ πᾶν ὄρος ἀερμών, καὶ πᾶσαν τὴν βασανῖτιν
vſqꝫ ad ſelcha: omē regnū og in ba-
ἕως σελχά, πᾶσαν τὴν βασιλείαν ὢγ ἐν τῇ βασανί-
ſan: qui regnauit in aſtaroth ⁊ in edrai. ipſe reli-
τιδι, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν ἀσαρὼθ καὶ ἐν ἐδραΐ. οὗτος κατε-
ctus eſt de reliquijs gigantū: ⁊ percuſ-
λείφθη ἀπὸ τοῦ λείμματος τῶν γιγάντων, καὶ ἐπάτα-
ſit eū moyſes: ⁊ deleuit eum. ⁊ nō dele-
ξεν αὐτὸν μωυσῆς, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτόν. καὶ οὐκ ἐξω-
uerant filij iſrael geſſuri ⁊ macha-
λόθρευσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὸν γεσουρὶ καὶ τὸν μαχα-
ti. ⁊ habitabat rex geſſuri ⁊ machati in-
θί. καὶ κατῴκει βασιλεὺς γεσουρὶ καὶ ὁ μαχαθὶ ἐν-
ter filios iſrael vſqꝫ ad diem hanc verūtn̄
τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. πλὴν τῇ
tribui leui nō dedit poſſeſſionē: dñs deus
φυλῇ λευὶ οὐκ ἔδωκεν κληρονομίαν, κύριος ὁ θεὸς
iſrael hic poſſeſſio eorū: ſicut dixit eis
ἰσραὴλ οὗτος κληρονομία αὐτῶν, καθὰ εἶπεν αὐτοῖς
dñs. ⁊ dedit moyſes tribui filioꝝ ruben per
κύριος. καὶ ἔδωκεν μωυσῆς τῇ φυλῇ υἱῶν ῥουβὴν κα-
pp̄ſos eoꝝ. ⁊ fuerūt eoꝝ termini ab aro-
τὰ δήμους αὐτῶν. καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ ἀρο-
er que eſt cōtra faciē vallis arnō: ⁊ ciui-
ὴρ ἥ ἐστιν κατὰ πρόσωπον φάραγγος ἀρνών, καὶ ἡ πό-
tas que in valle. ⁊ vniuerſā miſor ⁊ me-
λις ἡ ἐν τῇ φάραγγι. καὶ πᾶσαν τὴν μισὼρ καὶ με-
daba vſqꝫ ad eſebon: ⁊ cūctas vrbes eoꝝ
δαβὰ ἕως σεβών, καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν
exn̄tes in miſor ⁊ dibō ⁊ bamoth baal:
τὰς οὔσας ἐν τῇ μισὼρ καὶ δεβὼν καὶ βαμὼθ βαάλ,
⁊ domus baalmeō ⁊ ieſſa ⁊ cedimoth ⁊ me-
καὶ οἴκους βεελμὼν καὶ ἰεσσὰν καὶ καδιμὼθ καὶ μαϊ-
phet ⁊ cariathaim: ſabama ⁊ ſarath ⁊ aſar in
φὰθ καὶ καριαθαΐμ, καὶ σεβαμὰ καὶ σαρὲθ καὶ σιὼρ ἐν τῷ
mōte emach. ⁊ bethphogor ⁊ aſedoth phaſga ⁊
ὄρει αἰμάκ. καὶ βαιθφογὼρ καὶ ἀσιδὼθ φασγὰ καὶ
bethaiſimoth: ⁊ oēs vrbes miſor ⁊
βηθσιμούθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ μισοὺρ καὶ
vniuerſum regnū ſeon regis amor-
πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ σηὼν βασιλέως τῶν ἀμοῤ-
reoꝝ: qui regnauit in eſebō: quē pcuſſit moy-
ραίων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν ἐσεβών, ὃν ἐπάταξεν μωυ-
ſes ipſum ⁊ principes madian: ⁊
σῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους μαδιάν, καὶ

maſſerephot. vniuerſiqꝫ ſidonii. Ego ſū qui delebo eos a facie filiorū iſrael. Veniat ergo in partē hereditatis iſrael ſicut precepi tibi. Et nūc diuide terram in poſſeſſionem nouem tribubus & dimidie tribui manaſſe cū qua ruben & gad poſſederunt terrā quam tradidit eis moyſes famulus dñi trās fluēta iordāis ad orientalem plagam: ab aroer q̄ ſita eſt in ripa torrentis arnon & in vallis medio: vniuerſaqꝫ campeſtria medaba: vſqꝫ dibō: & cūctas ciuitates ſeon regis ammorrei: q regnauit in eſebō vſqꝫ ad terminos filiorū āmō: & galaad ac terminū geſſuri & machati & omnē mōtē hermō & vniuerſam baſan vſqꝫ ad ſalecha: oē regnū og ī baſan qui regnauit ī aſtaroth & edrai. ipſe fuit de reliquis raphaī: percuſſitqꝫ eos moyſes atqꝫ deleuit. Noluerūtqꝫ diſpdere filii iſrl geſſuri & machati: & habitauerunt in medio iſrael vſqꝫ in pn̄tē diē. Tribui aūt leui non dedit poſſeſſionem: ſed ſacrificia & victime dñi dei iſrl: ipa ē ei hereditas ſicut locutus ē illi. Dedit ergo moyſes poſſeſſionē tribui filiorū ruben iuxta cognatiōes ſuas. Fuitqꝫ terminꝰ eorū ab aroer q̄ ſita ē ī ripa torrētis arnon & in valle eiuſdē torrentis media: vniuerſā planitiem q̄ ducit medaba & eſebō: cūctoſqꝫ viculos earū qui ſunt in cāpeſtribus: dibon quoqꝫ & bamothbaal & oppidū baalmaō: & geſſa & cedimoth & mephet & cariathaim & ſabama & ſarathaſar: in mōte cōuallis bethphogor & aſeroth phaſga & bethaiſimoth oēs vrbes cāpeſtres vniuerſaqꝫ regna ſeon regis ammorrei qui regnauit in eſebō: quem percuſſit moyſes cum principibus madian

מִשְׂרְפֹת מַיִם כָּל צִידֹנִים אָנֹכִי — שָׂרַף
אוֹרִישֵׁם מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק הַפִּלֶהָ — יָרַשׁ פָּנָה
לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ׃ — נָפַל צָוָה
וְעַתָּה חַלֵּק אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת בְּנַחֲלָה
לְתִשְׁעַת הַשְּׁבָטִים וַחֲצִי הַשֵּׁבֶט — חָצָה
הַמְנַשֶּׁה׃ עִמּוֹ הָרְאוּבֵנִי וְהַגָּדִי לָקְחוּ
נַחֲלָתָם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה כַּאֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה
עֶבֶד יְהוָה׃ מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת — שָׂפָה
נַחַל אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַנַּחַל
וְכָל הַמִּישׁוֹר מֵידְבָא עַד דִּיבֹן׃ וְכֹל — יָשַׁר
עָרֵי סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מָלַךְ — עִיר
בְּחֶשְׁבּוֹן עַד גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְהַגִּלְעָד — גָּבַל
וּגְבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכֹל הַר חֶרְמוֹן
וְכָל הַבָּשָׁן עַד סַלְכָה׃ כָּל מַמְלְכוּת עוֹג — מָלַךְ
בַּבָּשָׁן אֲשֶׁר מָלַךְ בְּעַשְׁתָּרוֹת וּבְאֶדְרֶעִי
הוּא נִשְׁאַר מִיֶּתֶר הָרְפָאִים וַיַּכֵּם — שָׁאַר נָכָה
מֹשֶׁה וַיֹּרִשֵׁם׃ וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַגְּשׁוּרִי וְאֶת הַמַּעֲכָתִי
וַיֵּשֶׁב גְּשׁוּר וּמַעֲכַת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ רַק לְשֵׁבֶט הַלֵּוִי לֹא
נָתַן נַחֲלָה אִשֵּׁי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ׃ וַיִּתֵּן
מֹשֶׁה לְמַטֵּה בְנֵי רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ — נָתַן שָׁפַח
וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל — הָיָה
שְׂפַת נַחַל אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ
הַנַּחַל וְכָל הַמִּישֹׁר עַל מֵידְבָא׃
חֶשְׁבּוֹן וְכָל עָרֶיהָ אֲשֶׁר בַּמִּישׁוֹר
דִּיבוֹן וּבָמוֹת בַּעַל וּבֵית בַּעַל מְעוֹן׃ — בָּמָה
וְיַהְצָה וּקְדֵמֹת וּמֵפָעַת׃ וְקִרְיָתַיִם
וְשִׂבְמָה וְצֶרֶת הַשַּׁחַר בְּהַר הָעֵמֶק׃
וּבֵית פְּעוֹר וְאַשְׁדּוֹת הַפִּסְגָּה וּבֵית
הַיְשִׁימוֹת׃ וְכֹל עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל
מַמְלְכוּת סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר מָלַךְ בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה — נָכָה
מֹשֶׁה אֹתוֹ וְאֶת נְשִׂיאֵי מִדְיָן אֶת — נָשָׂא

אוי ואת רקם ואת צור ואת חור
נסך ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ׃
קסם ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני
היה ישראל בחרב אל חלליהם׃ ויהי
גבל גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת
נחלת בני ראובן למשפחתם הערים
נתן נטה וחצריהן׃ ויתן משה למטה גד לבני
גד למשפחתם׃ ויהי להם הגבול
חצה יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ
פנה בני עמון עד ערוער אשר על פני
רבה׃ ומחשבון עד רמת המצפה
ובטנים וממחנים עד גבול לדבר׃
ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות
מלך וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון
הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר
זרח הירדן מזרחה׃ זאת נחלת בני גד
נתן למשפחתם הערים וחצריהם׃ ויתן
היה משה לחצי שבט מנשה ויהי
לחצי מטה בני מנשה למשפחתם׃
ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל
ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות
ששה יאיר אשר בבשן ששים עיר׃ וחצי
עיר מלך הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות
עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי
שפח בני מכיר למשפחתם׃ אלה אשר
נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן
יריחו מזרחה׃ ולשבט הלוי לא נתן
משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא
Cap.xiiij. נחלתם כאשר דבר להם׃ ואלה
אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען
אשר נחלו אתם אלעזר הכהן ויהושע
נטה בן נון וראשי אבות המטות לבני
גרל ישראל׃ בגורל נחלתם כאשר
צוה יהוה ביד משה לתשעת
חצה המטות וחצי המטה׃ כי נתן משה
שנה נחלת שני המטות וחצי המטה

eueū & recen & sur & vr & rebec duces seō hītatores terre & balaā filiū beor ario lū occiderūt filii israel gladio cū ceteris īterfectis: factusq̧ est terminus filiorū rubē iordāis fluuius. Hec ē possessio rubenitarum p̄ cognatiōes suas vrbium & viculorū. Deditq̧ moyses tribui gad & filiis eius p̄ cognatiōes suas possessionē: cuiꝰ hec diuisio est. Terminus iazer & oēs citates galaad et dimidiā ptem terre filiorū ammon vsq̧ ad aroer q̄ ē cōtra rabba: & ab esebō vsq̧ ramoth: masphe & bethanī: & a maanaī vsq̧ ad t̄minos dabir. In valle quoq̧ betharā & bethnēra soccoth et saphō reliquā ptē regni seon regis esebō huius quoq̧ finis iordāis ē vsq̧ ad extremā ptē maris cenereth trās iordanē ad orientalē plagā. Hec est possessio filiorum gad p̄ familias suas: & ciuitates et ville earū. Dedit & dimidie tribui manasse filiisq̧ eius iuxta cognatiōes suas possessionem cuius hoc pricipiū est. A manaim vniuersā basā & cuncta regna og regis basā: omnesq̧ vicos iahir q̄ sūt in basā sexaginta oppida & dimidiā partem galaad: & astaroth & edrai vrbes regni og in basā filiis machir filii manasse dimidie parti filiorū machir iuxta cōgnationes suas. Hāc possessionem diuisit moyses ī cāpestribus moab trans iordanē cōtra hiericho ad orientalem plagam. Tribui aūt leui nō dedit possessionē: qm̄ dn̄s deus isrl̄: ip̄e est possessio eiꝰ ut locutus ē illi.

Hoc est qđ 14. possederūt filii isrl̄ ī terra chanaā quā dederūt eis eleazar sacerdos & iosue filius nun & pricipes familiarū p̄ tribus isrl̄: sorte oīa diuidentes: sicut p̄cepat dn̄s ī manu moysi nouē tribubꝰ & dimidie tribui manasse. Duabus enim tribubus et dimidie dederat moyses

euēum ꝛ recen ꝛ sur ꝛ vr ꝛ
τὸν εὐεὶ καὶ τὸν ῥοκὸμ καὶ τὸν σοὺρ καὶ τὸν οὒρ καὶ τὸν
rebec: duces seon habitātes terrā. ꝛ
ῥοβά, ἄρχοντας σηὼν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. καὶ
balaā filiū beor ariolū occiderūt filij isrl̄
τὸν βαλαὰμ υἱὸν βεὼρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ ἰσλ̄
in gladio in fuga. fuerūt aūt termini filiorꝫ rubē
ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ τροπῇ. ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια υἱῶν ῥουβὴν
iordanis terminus. hec possessio filiorꝫ rubē per
ὁ ἰορδάνης ὅριον. αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν ῥουβὴν κατὰ
ppl̄os eorꝫ vrbes ꝛ suburbana eorꝫ. de
δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. ἔδω-
dit aūt moyses filijs gad per ppl̄os eorꝫ. ꝛ
κεν δὲ μωυσῆς τοῖς υἱοῖς γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν. καὶ
fuerūt eorꝫ termini iazir oēs ciuitas galaad ꝛ di-
ἐγένετο αὐτῶν τὰ ὅρια ἰαζὴρ πᾶσα πόλις γαλαὰδ καὶ ἥ-
midia ps t̄re filiorꝫ ammō vsq̧ ad aroer: q̄ est contra
μισυ γῆς υἱῶν ἀμμὼν ἕως ἀροὴρ, ἥ ἐστιν κατὰ πρόσωπον
rabba. ꝛ ab esebon vsq̧ ad ramoth: cōtra maspha
ῥαββά. καὶ ἀπὸ ἐσεβὼν ἕως ῥαμὲθ, κατὰ τὴν μασφὰ
bethanim ꝛ maanaim vsq̧ ad terminos dabir. ꝛ ene-
βοτανὶμ καὶ μααναῒμ ἕως τῶν ὁρίων δεβίρ. καὶ ἐννε-
mec betharam ꝛ bethnamra ꝛ sochoth ꝛ saphon ꝛ
μὲκ βηθαρὰμ καὶ βηθαναμρὰ καὶ σιχὼθ καὶ σαφὼν καὶ
reliquū regnū seon regis esebon. iordanis
τὴν λοιπὴν βασιλείαν σηὼν βασιλέως ἐσεβών. ὁ ἰορδάνης
disterminabit vsq̧ ad ptē maris ceneroth trans ior-
ὁριεῖ ἕως μέρους τῆς θαλάσσης χενερὼθ πέραν τοῦ ἰορ-
danē ab oriente. hec possessio filiorꝫ gad per
δάνου ἀπ' ἀνατολῶν. αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν γὰδ κατὰ
ppl̄os eorꝫ ꝛ per vrbes eorꝫ: ꝛ suburbana
δήμους αὐτῶν καὶ κατὰ πόλεις αὐτῶν, καὶ ἐπαύλεις
eorꝫ. ꝛ dedit moyses dimidie tribui manasse:
αὐτῶν. καὶ ἔδωκεν μωυσῆς τῷ ἡμίσει φυλῆς μανασσῆ,
ꝛ fuit dimidie pti tribus filiorꝫ manasse per po-
καὶ ἐγενήθη τοῖς ἡμίσεσι φυλῆς υἱῶν μανασσῆ κατὰ δή-
pulos eorꝫ. ꝛ fuerūt termini eorꝫ a maanaim
μους αὐτῶν. καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ μααναῒμ
ꝛ oīe regnū basan ꝛ oīe regnū og re-
καὶ πᾶσα βασιλεία βασὰν καὶ πᾶσα βασιλεία ὢγ βα-
gis basan ꝛ oēs vicos iahir: q̄ sunt
σιλέως βασὰν καὶ πάσας τὰς κώμας ἰαὶρ, αἵ εἰσιν
in t̄ra basan: sexaginta oppida ꝛ dimidia ps
ἐν γῇ βασανίτιδι, ἑξήκοντα πόλεις καὶ τὸ ἥμισυ τῆς
galaad. ꝛ in astaroth ꝛ in edrai vrbes regni
γαλαάδ. καὶ ἐν ἀσαρὼθ καὶ ἐν ἐδραῒ πόλεις βασιλείας
og in basan. filijs machir filij manasse: ꝛ
ὢγ ἐν βασανίτιδι. τοῖς υἱοῖς μαχὶρ υἱοῦ μανασσῆ, καὶ
dimidie pti filiorꝫ machir filij manasse per ppl̄os
τοῖς ἡμίσεσιν υἱῶν μαχὶρ υἱοῦ μανασσῆ κατὰ δήμους
eorꝫ. hi qbꝰ possessionē dedit moyses in araboth
αὐτῶν. οὗτοι οὓς κατεκληρονόμησεν μωυσῆς ἐν ἀραβὼθ
moab in trans iordanē cōtra hiericho ab
μωὰβ ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου κατὰ ἱεριχὼ ἀπ' ἀνα-
oriēte: ꝛ tribui leui nō dedit moyses posses-
τολῶν. καὶ τῇ φυλῇ λευὶ οὐκ ἔδωκεν μωυσῆς κληρονο-
sionē. dn̄s deus israel ipse possessio illorꝫ:
μίαν. κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ αὐτὸς κληρονομία αὐτῶν,
quemadmodū locutus est eis.
ὃν τρόπον ἐλάλησεν αὐτοῖς. Ca. 14.

Et hi qui possederūt ex filiis israel in
Καὶ οὗτοι οἱ κατακληρονομήσαντες υἱῶν ἰσραὴλ ἐν
terra chanaā: qb̄us dedit possessionē eis eleazar sacerdos
γῇ χαναάν, οἷς κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς
ꝛ iosue filiꝰ nun ꝛ principes familiarꝫ tribuū fi-
καὶ ἰησοῦς ὁ τοῦ ναυῆ καὶ οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱ- Nu.34 b.
liorꝫ isrl̄. per sortes possederūt: sicut preceperat dn̄s
ῶν ἰηλ̄. κατὰ κλήρους ἐκληρονόμησαν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κ̄ς
in manu moysi nouem tribubus ꝛ dimidie tribui. dedit
ἐν χειρὶ μωυσῆ ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς. ἔδωκεν
eīm moyses possessionē duabus tribubus ꝛ dimidie tribui
γὰρ μωυσῆς κληρονομίαν ταῖς δύο φυλαῖς καὶ τῇ ἡμίσει φυλῆς

D
A

a trans iordanē. τ leuitis nō de
ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ ἰορδάνου. καὶ τοῖς λευίταις οὐκ ἔ
dit ſortē in ipſis: q2 fuerūt filij ioſeph due tri
δωκεν κλῆρον ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν υἱοὶ ἰωσὴφ δύο φυ
bus manaſſe τ ephraim. τ nō data eſt pars leui
λαὶ μανασσῆ καὶ ἐφραΐμ. καὶ οὐκ ἐδόθη μερὶς τοῖς λευί
tis in t̄ra: niſi vrbes ad habitādū τ ſuburbana
ταις ἐν τῇ γῇ, ἀλλ' ἢ πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ προάστεια
eaꝝ iumētis ſuis: τ iumēta eaꝝ. ſi=
αὐτῶν τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. ὃν
cut preceperat dn̄s moyſi ita fece
τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ μωυσῇ οὕτως ἐποίη=
rūt filij iſrael: τ diuiſerūt terrā. τ ac=
σαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ, καὶ ἐμερίσαντο τὴν γῆν. καὶ προ
ceſſerūt filij iuda ad ioſue in galgala. τ lo
σήλθοσαν υἱοὶ ἰούδα πρὸς ἰησοῦν ἐν γαλγάλοις. καὶ εἶ
cutus eſt ad eū chaleb filius iephone cenezeus: tu no
πεν πρὸς αὐτὸν χαλὲβ ὁ τοῦ ἰεφωνὴ ὁ κενεζαῖος, σὺ ἐ
ſti verbū qđ locutus eſt dn̄s ad moyſen homi=
iu.14 πίστῃ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν ἄνθρω
nem dei de me τ te in cades barne.
πον τοῦ θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν κάδης βαρνή.
quadraginta em̄ annoꝝ erā qn̄ miſit me moy=
τεσσαράκοντα γὰρ ἐτῶν ἤμην ὅτε ἀπέστειλέν με μωυ=
ſes famulus dei de cades barne vt cōſidera
σῆς ὁ παῖς τοῦ θεοῦ ἐκ κάδης βαρνὴ κατασκοπεῦ
rem terrā. τ reſpōderūt ei ſermonē iuxta
σαι τὴν γῆν. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον κατὰ τὸν
mētē eius. at fratres mei q̄ aſcēderāt mecum
νοῦν αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀδελφοί μου οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ
diſſoluerūt mentē ppl̄i. ego āt decre
μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ λαοῦ. ἐγὼ δὲ προσετέ
ui ſequi dn̄z deū meū. τ iurauit moy
θην ἐπακολουθῆσαι κυρίῳ τῷ θεῷ μου. καὶ ὤμοσεν μωυ
ſes in die illa dicēs: φ terra ad q̄ aſcē
σῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, ὅτι ἡ γῆ ἐφ' ἣν ἐπέ
diſti in ipſa: tibi erit in poſſeſſione τ filijs
βης ἐν αὐτῇ, σοὶ ἔσται ἐν κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις
tuis in eternū: q2 inſtitui ſequi
σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι προσετέθην ἐπακολουθῆσαι
poſt dn̄m deū meū. τ nunc ecce cōceſ
ὀπίσω κυρίου τοῦ θεοῦ μου. καὶ νῦν ἰδοὺ διέθρε=
ſit vitā mihi dn̄s ſicut dixit. hic quadrage
ψέν με κύριος ὃν τρόπον εἶπεν. τοῦτο τεσσαρακο=
ſimus τ quintus annus: ex quo locut9 eſt dn̄s ver
στὸν καὶ πέμπτον ἔτος, ἀφ' οὗ ἐλάλησεν κύριος τὸ ῥῆ
bū iſtud ad moyſen: τ āmbulauit iſrael in
μα τοῦτο πρὸς μωυσῆν, καὶ ἐπορεύθη ἰσραὴλ ἐν τῇ
deſerto. τ nunc ecce ego ſum hodie filius octo
ἐρήμῳ. καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγώ εἰμι σήμερον υἱὸς ὀγδοή=
ginta τ quinq3 annoꝝ. adhuc ſum hodie valēs vt
κοντα καὶ πέντε ἐτῶν. ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων ὡς
qn̄ miſit me moyſes eodēmō valeo nunc ad
ὅτε ἀπέστειλέν με μωυσῆς ὡσαύτως ἰσχύω νῦν εἰς
bellū egredi τ ingredi. τ nunc pe
τὸν πόλεμον ἐξελθεῖν καὶ εἰσελθεῖν. καὶ νῦν αἰτοῦ=
to a te mōtē iſtū: ſicut dixit dn̄s in die
μαί σε τὸ ὄρος τοῦτο, καθὰ εἶπεν κύριος ἐν τῇ ἡμέ
illa: qm̄ tu audiuiſti v̄bū hoc in die
ρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐν τῇ ἡμέ
illo. nunc āt enachim illic ſunt vrbes magne
ρᾳ ἐκείνῃ. νῦν δὲ οἱ ἐνακὶμ ἐκεῖ εἰσὶ πόλεις μεγάλαι
atq3 munite. ſi igitur dn̄s mecum fuerit delebo
καὶ ὀχυραί. ἐὰν οὖν κύριος μετ' ἐμοῦ ᾖ ἐξολοθρεύσω
eos: ſicut dixit mihi dn̄s. τ benedi
αὐτούς, ὃν τρόπον εἶπέν μοι κύριος. καὶ εὐλόγη=
xit ei ioſue: τ tradidit hebron cha=
σεν αὐτὸν ἰησοῦς, καὶ ἔδωκεν τὴν χεβρὼν τῷ χα=
leb filio iephone in poſſeſſionē: propter hoc fuit hebron
λὲβ υἱῷ ἰεφωνὴ ἐν κλήρῳ, διὰ τοῦτο ἐγενήθη χεβρὼν

trās iordanē poſſeſſionē abſq3 leuitis q̄ nihil t̄re acceperūt īter fratres ſuos: ſed ī eorū ſucceſſerāt locū filii ioſeph ī duas diuiſi trib9 manaſſe & effraim: nec accepe runt leuite aliā in terra p̄tē niſi vrbes ad habitādū & ſuburbana earū ad alēda iumenta & pecora ſua. Sicͬ p̄cepat dominꝰ moyſi: ita fecerūt filii iſrl̄ & diuiſerūt terrā. Acceſſerūt itaq3 filii iuda ad ioſue ī galgala locutuſq3 eſt ad eū caleph filius iephone cenezeꝰ. Noſti qđ locutꝰ ſit dn̄s ad moyſē hominem dei de me & te ī cadeſbarne. Quadraginta annorū eram quando miſit me moyſes famulus dn̄i de cadeſbarne vt conſiderarē terrā: nūciauiq3 ei qđ mihi verum videbatur. Fr̄es aūt mei qui aſcēderāt mecū diſſoluerūt cor ppl̄i & nihilominus ego ſecutus ſum dn̄m deū meū. Iurauit q3 moyſes ī die illo: dicens. Terra quā calcauit pes tuus erit poſſeſſio tua & filiorū tuorū ī eternum: q2 ſecutus es dn̄m deū meum. Conceſſit ergo dn̄s vitam mihi ſicut pollicitus eſt vſq3 in preſentem diem. Quadraginta & quinq3 anni ſūt ex quo locutus eſt dn̄s verbū iſtud ad moyſen qn̄ ambulabat iſrl̄ p ſolitudinem hodie octoginta quinq3 annorū ſū: ſic valens: vt eo valebam tempore qn̄ ad explorādum miſſus ſū: illius ī me tp̄is fortitudo vſq3 hodie p̄ſeuerat tā ad bellandū q̄ ad gradiēdū: da ergo mihi mōtem iſtum quem pollicitus eſt dominus te quoq3 audiente: in quo enachim ſūt: & vrbes magne atq3 munite: ſi forte ſit dn̄s mecum & potuero delere eos ſicut p̄miſit mihi. Bn̄dixitq3 ei Ioſue: & tradidit ei hebron in poſſeſſiōem: atq3 ex eo fuit hebron

מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְלַלְוִיִּם לֹא נָתַן נַחֲלָה
בְּתוֹכָם׃ כִּי הָיוּ בְנֵי יוֹסֵף שְׁנֵי מַטּוֹת — הָיָה
מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם וְלֹא נָתְנוּ חֵלֶק לַלְוִיִּם — עִיר
בָּאָרֶץ כִּי אִם עָרִים לָשֶׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶם — יָשַׁב גָּרַשׁ
לְמִקְנֵיהֶם וּלְקִנְיָנָם׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה — קָנָה קָנָה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל — עָשָׂה
וַיַּחְלְקוּ אֶת הָאָרֶץ׃ וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי יְהוּדָה — חָלַק נָגַשׁ
אֶל יְהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּלֵב
בֶּן יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת הַדָּבָר
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים עַל אֹדוֹתַי וְעַל אֹדוֹתֶיךָ — אוּד
בְּקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ׃ בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי — רָבַע
בִּשְׁלֹחַ מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה אֹתִי מִקָּדֵשׁ
בַּרְנֵעַ לְרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ וָאָשֵׁב אֹתוֹ — שׁוּב
דָּבָר כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבִי׃ וְאַחַי אֲשֶׁר
עָלוּ עִמִּי הִמְסִיו אֶת לֵב הָעָם וְאָנֹכִי — עָלָה מָסָה
מִלֵּאתִי אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהָי׃ וַיִּשָּׁבַע — שָׁבַע
מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר אִם לֹא
הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרְכָה רַגְלְךָ בָּהּ לְךָ
תִהְיֶה לְנַחֲלָה וּלְבָנֶיךָ עַד עוֹלָם כִּי — הָיָה עָלַם
מִלֵּאתָ אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהָי׃ וְעַתָּה
הִנֵּה הֶחֱיָה יְהוָה אוֹתִי כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר — חָיָה אֵת
זֶה אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז
דִּבֶּר יְהוָה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֶל מֹשֶׁה
אֲשֶׁר הָלַךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וְעַתָּה — דָּבַר
הִנֵּה אָנֹכִי הַיּוֹם בֶּן חָמֵשׁ וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה׃ עוֹדֶנִּי הַיּוֹם חָזָק כַּאֲשֶׁר בְּיוֹם
שְׁלֹחַ אֹתִי מֹשֶׁה כְּכֹחִי אָז וּכְכֹחִי — שָׁלַח כֹּחַ
עָתָּה לַמִּלְחָמָה וְלָצֵאת וְלָבוֹא׃ וְעַתָּה — לָחַם יָצָא
תְּנָה לִּי אֶת הָהָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר — בּוֹא נָתַן
יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אַתָּה שָׁמַעְתָּ
בַּיּוֹם הַהוּא כִּי עֲנָקִים שָׁם וְעָרִים — עִיר
גְּדֹלוֹת בְּצֻרוֹת אוּלַי יְהוָה אוֹתִי — בָּצַר
וְהוֹרַשְׁתִּים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיְבָרְכֵהוּ — יָרַשׁ בָּרַךְ
יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת חֶבְרוֹן לְכָלֵב בֶּן
יְפֻנֶּה לְנַחֲלָה׃ עַל כֵּן הָיְתָה חֶבְרוֹן — הָיָה

לְכָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי לְנַחֲלָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה יַעַן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְשֵׁם חֶבְרוֹן
לְפָנִים קִרְיַת אַרְבַּע הָאָדָם הַגָּדוֹל פָּנָה גָּדַל
בָּעֲנָקִים הוּא וְהָאָרֶץ שָׁקְטָה
מִמִּלְחָמָה׃ וַיְהִי הַגּוֹרָל Cap. xv.
לְמַטֵּה בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם אֶל גֹּרַל נָטָה שִׁפְחָה
גְּבוּל אֱדוֹם מִדְבַּר צִן נֶגְבָּה מִקְצֵה נֶגֶב דָּבַר
תֵּימָן׃ וַיְהִי לָהֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצֵה יָם יָמַן הָיָה
הַמֶּלַח מִן הַלָּשׁוֹן הַפֹּנֶה נֶגְבָּה׃ וְיָצָא לָשַׁן
אֶל מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה עַקְרַבִּים וְעָבַר צִנָה עָלָה
וְעָלָה מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְעָבַר חֶצְרוֹן
וְעָלָה אַדָּרָה וְנָסַב הַקַּרְקָעָה׃ וְעָבַר סָבַב
עַצְמוֹנָה וְיָצָא נַחַל מִצְרַיִם וְהָיָה
תֹּצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה זֶה יִהְיֶה לָכֶם יָצָא הָיָה
גְּבוּל נֶגֶב׃ וּגְבוּל קֵדְמָה יָם הַמֶּלַח עַד
קְצֵה הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל לִפְאַת צָפוֹנָה פָּאָה צָפַן
מִלְּשׁוֹן הַיָּם מִקְצֵה הַיַּרְדֵּן׃ וְעָלָה הַגְּבוּל
בֵּית חָגְלָה וְעָבַר מִצְּפוֹן לְבֵית הָעֲרָבָה
וְעָלָה הַגְּבוּל אֶבֶן בֹּהַן בֶּן רְאוּבֵן׃ וְעָלָה
הַגְּבוּל דְּבִרָה מֵעֵמֶק עָכוֹר וְצָפוֹנָה
פֹּנֶה אֶל הַגִּלְגָּל אֲשֶׁר נֹכַח לְמַעֲלֵה
אֲדֻמִּים אֲשֶׁר מִנֶּגֶב לַנָּחַל וְעָבַר
הַגְּבוּל אֶל מֵי עֵין שֶׁמֶשׁ וְהָיוּ תֹצְאוֹתָיו
אֶל עֵין רֹגֵל׃ וְעָלָה הַגְּבוּל גֵּיא בֶן
הִנֹּם אֶל כֶּתֶף הַיְבוּסִי מִנֶּגֶב הִיא
יְרוּשָׁלָם וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל רֹאשׁ הָהָר
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי גֵי הִנֹּם יָמָּה אֲשֶׁר בִּקְצֵה פָּנָה גָּיָא
עֵמֶק רְפָאִים צָפוֹנָה׃ וְתָאַר הַגְּבוּל
מֵרֹאשׁ הָהָר אֶל מַעְיַן מֵי נֶפְתּוֹחַ עָיַן
וְיָצָא אֶל עָרֵי הַר עֶפְרוֹן וְתָאַר עִיר
הַגְּבוּל בַּעֲלָה הִיא קִרְיַת יְעָרִים׃ וְנָסַב
הַגְּבוּל מִבַּעֲלָה יָמָּה אֶל הַר שֵׂעִיר וְעָבַר
אֶל כֶּתֶף הַר יְעָרִים מִצָּפוֹנָה הִיא
כְסָלוֹן וְיָרַד בֵּית שֶׁמֶשׁ וְעָבַר תִּמְנָה׃
וְיָצָא הַגְּבוּל אֶל כֶּתֶף עֶקְרוֹן גָּבַל

caleph filio iephone
cenezeo vsq3 in p̄ntē
diem: quia secutus est
dn̄m deum israel. No=
men hebron ante voca
batur cariatharbe. Adā
maximus ibi inter ena=
chim situs est. & terra
cessauit a preliis. 15.
IGitur sors filiorum
iude p cognationes
suas ista fuit: a termino
edom vsq3 ad desertū
sin: contra meridiē &
vsq3 ad extremā ptē au
stralis plage. Initiū eius
a sūmitate maris salsissi
mi: & a lingua eius que
respicit meridiē. egredi
eturq3 cōtra ascēsū scor
piōis & ptrāsibit in sina
ascēditq3 in cadesbar=
ne: & puenit in esrom:
ascēdēs addarā & circū
iens cariathaa: atq3 īde
ptrāsiēs in asemōa & p=
ueniēs ad torrētē egy=
pti. erūtq3 termini eius
mare magnū. Hic erit
finis meridiane plage.
Ab oriēte vero erit ini
tiū mare salsissimū vs=
q3 ad extrema iordāis:
& ea q̄ respiciūt ad aq=
lonē a ligua maris vsq3
ad eundē iordāis fluuiū.
ascēditq3 termīus in be
thagla. Et transit ab aq
lōe in betharaba: ascē=
dens ad lapidē boem fi
lii rubē: & tendens vsq3
ad terminos debera de
valle achor cōtra aqui=
lonē: respiciens galgalā
q̄ est ex aduerso ascen=
sionis adommin ab au
strali pte torrētis. tran=
sitq3 aq̄s q̄ vocātur fons
solis: & erūt exitus ei9
ad fontē rogel: ascēdit
q3 p cōuallē filii ennom
ex latere iebusei ad me
ridiē: hec est irl'em: &
inde se erigēs ad verti=
cē mōtis qui est contra
gehēnō ad occidētem ī
sūmitate vallis raphaī
cōtra aquilonem: ptrā
sitq3 a vertice mōtis vsq3
ad fōtem aq̄ nepthoa:
& pueit vsq3 ad vicos
mōtis ephrō: inclina=
turq3 ī bala qui est caria
thiarim. i. vrbs siluarum:
& circuit de bala con=
tra occidentem vsq3 ad
mōtem seir: transitq3
iuxta latus montis ia
rim ad aquilōem ī ches
lon. & descendit ī beth=
sames trāsitq3 ī thamna:
& puenit cōtra aquilo
nem partis accaron

caleb filio iephone cenezei in possessionē vsq3 ad hodier
τῷ χαλὲβ τῷ τοῦ ἰεφωνὴ τοῦ κενεζαίου ἐν κλήρῳ ἕως τῆς σήμε
nū diē: eo q ipse secutus est ius
ρον ἡμέρας, διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ προστάγμα=
sum dn̄i dei israel. at nomē hebrō prius
τι κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ. τὸ δὲ ὄνομα χεβρὼν τὸ πρότερον
vrbs arbe metropolis ciuitatū enachim hec. ⁊ terra ces
πόλις ἀρβαὶ μητρόπολις τῶν ἐνακὶμ αὕτη. καὶ ἡ γῆ ἐκό
sauit a bello.
πασεν τοῦ πολέμου. Ca. 15.
ET fuerūt termini tribus filiorum iuda per ppl'os su A
Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς υἱῶν ἰούδα κατὰ δήμους αὐ
os a terminis idumee ab eremo sin cōtra
τοῦ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς ἰδουμαίας ἀπὸ τῆς ἐρήμου σὶν πρὸς
meridiē vsq3 ad cades. ⁊ fuerūt eorum termini ab austro vsq3 ad
λίβα ἕως κάδης. καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς ἕως
partē maris salsi a sūmitate que fert
μέρους θαλάσσης τῆς ἁλικῆς ἀπὸ τῆς λοφίας τῆς φερούσης
ad meridiē. ⁊ egreditur cōtra ascēsum scor
ἐπὶ λίβα. καὶ διαπορεύεται ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως ἀ
pionū. ⁊ pertransit in sina: ⁊ ascēdit a meridie
κραβίν. καὶ ἐκπορεύεται σινά, καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβὸς
ad cades barne: ⁊ peruenit in esron ⁊ ascē
ἐπὶ κάδης βαρνή, καὶ ἐκπορεύεται ἐσρὼν καὶ προσαναβαί
dit in addaram: ⁊ circuit q̄ est ad occidētē ca
νει εἰς ἀδδαρά, καὶ ἐκπεριπορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς κά
des: ⁊ pertransit in asemona ⁊ peruenit vsq3 ad torren
δης, καὶ πορεύεται ἐπὶ ἀσεμωνὰ καὶ διεκβάλλει ἕως χειμάρ
tem egypti. ⁊ erit exitus eius terminorum ad ma
ρου αἰγύπτου. καὶ ἔσαι ἡ διέξοδος αὐτοῦ τῶν ὁρίων ἐπὶ τὴν θά
re. hoc est eorum termini a meridie. ⁊ termini ab
λασσαν. τοῦτό ἐστιν αὐτῶν ὅρια ἀπὸ λιβός. καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ
oriente ōme mare salsū vsq3 ad partē iordanis: B
ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ ἁλικὴ ἕως μέρους τοῦ ἰορδάνου,
⁊ termini eorum ad aquilonē ⁊ a sūmitate ma
καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἀπὸ τῆς λοφίας τῆς θαλάσ
ris ⁊ a parte iordanis ascēdūt termini in be
σης καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ ἰορδάνου ἐπιβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ βαι
thagla: ⁊ transeūt ab aq̄lone in betharaba: ⁊ as
θαγλά, καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ βαραβά, καὶ προ
cendūt termini ad lapidē boen filij ruben. ⁊ ascen
σαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ λίθον βαιὸν υἱοῦ ῥουβήν. καὶ προσανα
dūt termini ad debera vallis achor: ⁊ aqui
βαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ τὸ δαβρὰ τῆς φάραγγος ἀχώρ, καὶ κατὰ
lonē versus descēdūt in galgala: q̄ est ex aduerso ascē
βορρᾶν καταβαίνει ἐπὶ γαλγάλ, ἥ ἐστιν ἀπέναντι προσβάσε
sīōis adōmim: q̄ est cōtra austrū valli. ⁊ trāsibit termi
ως ἀδαμμίμ, ἥ ἐστιν κατὰ λίβα τῇ φάραγγι. καὶ διεκβαλεῖ τὸ ὅ
nus ad aquā fontis solis. ⁊ erit exitus eius fons
ριον ἐπὶ τὸ ὕδωρ πηγῆς ἡλίου. καὶ ἔσαι ἡ διέξοδος αὐτοῦ πηγὴ
rogel. ⁊ ascendūt termini in cōuallē filij ennom in dor
ῥωγήλ, καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς φάραγγα υἱοῦ ἐννὸμ ἐπὶ νώ
so iebusei a meridie hec est hierusalē. ⁊ perten
του τοῦ ἰεβοὺς ἀπὸ λιβὸς αὕτη ἐστὶν ἱερουσαλήμ. καὶ διεκβάλ
dūt termini ad verticē mōtis q̄ est cōtra val
λει τὰ ὅρια ἐπὶ κορυφὴν ὄρους ἥ ἐστιν κατὰ πρόσωπον φάραγ
lē ennom ad mare qd' est ex parte terre raphaim ad aq̄lonē.
γος ἐννὸμ πρὸς θαλάσσῃ ἥ ἐστιν ἐκ μέρους γῆς ῥαφαῒμ ἐπὶ βορρᾶν.
⁊ pertransit terminus a vertice mōtis ad fontē a
καὶ διεκβάλλει τὸ ὅριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγὴν ὕδα
que nepthoa: perueniet in vicos mōtis ephrō: ⁊ ducet terminū C
τος ναφώ, καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ κώμας ὄρους ἐφρών, καὶ ἄξει τὸ ὅριον
in baal: hec est vrbs iarim. ⁊ perueniet terminus a
εἰς βαάλ, αὕτη ἐστὶν πόλις ἰαρίμ. καὶ περιελεύσεται ὅριον ἀπὸ
baal ad mare: ⁊ preteribit ad mōtē seir: ⁊ trā=
βαὰλ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ παρελεύσεται εἰς ὄρος σηίρ, καὶ πα
sibit per dorsū vrbem iarim ab aq̄lone: hec est che
ρελεύσεται ἐπὶ νώτου πόλιν ἰαρὶμ ἀπὸ βορρᾶ, αὕτη ἐστὶν χα
slon: ⁊ descēdet in vrbē solis: ⁊ transi
σαλών, καὶ καταβήσεται ἐπὶ πόλιν ἡλίου, καὶ παρελεύσε
bit ad austrū. ⁊ perueniet terminus cōtra dorsum accaron
ται ἐπὶ λίβα. καὶ διεκβαλεῖ τὸ ὅριον κατὰ νώτου ἀκκαρὼν

ad aquilonē: ⁊ mittet terminos in ſecrona: ⁊ per
ἐπὶ βοῤῥᾶν, καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὅρια εἰς σαχαρωνά, καὶ παρε
trāſibit mōtē terre baala: ⁊ ꝑueniet in iebneel: ⁊
λεύσεται ὄρος γῆς βααλών, καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ ἰαμνήλ, καὶ
erit exitus terminoꝝ in mare. ⁊ termini ipſoꝝ
ἔσαι ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ θάλασσαν. καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν
a mari mare magnū cōcludet. hi termini
ἀπὸ θαλάσσης ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ. ταῦτα τὰ ὅρια
filioꝝ iuda in circuitu per ppl̄os ſuos. ⁊ caleb filio
υἱῶν ἰούδα κύκλῳ κατὰ δήμους αὐτῶν. καὶ τῷ χαλὲβ υἱῷ
iephone dedit partē in medio filioꝝ iuda per iuſ
ἰεφωνὴ ἔδωκεν μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν ἰούδα διὰ προσάγμα
ſum dei. ⁊ dedit ei ioſue vrbē arbe
τος τοῦ θεοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἰησοῦς τὴν πόλιν ἀρβαὶ
metropolim enach: ipa eſt hebron: ⁊ deleuit il
μητρόπολιν ἐνάκ, αὕτη ἐςὶ χεβρών, καὶ ἐξωλόθρευσεν ἐκεῖ
linc caleph filius iephone tres filios enach ſeſſai ⁊
θεν χαλὲβ υἱὸς ἰεφωνὴ τοὺς τρεῖς υἱοὺς ἐνὰκ τὸν σουσὶ καὶ
haymā ⁊ tholmai ſtirpes enach. ⁊
τὸν ἀχειμὰν καὶ τὸν θαλβαῒ γεννήματα τοῦ ἐνάκ. καὶ
aſcēdit illinc caleb ad habitatores dabir:
ἀνέβη ἐκεῖθεν χαλὲβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας δαβίρ, τὸ
at nomē dabir prius vrbs litteraꝝ. ⁊ di
δὲ ὄνομα δαβὶρ τὸ πρότερον πόλις γραμμάτων. καὶ εἶ
xit caleb: quicūq; cepit vrbē litteraꝝ ⁊ do
πεν χαλέβ, ὃς ἐὰν λάβῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ κυ
minatꝰ fuerit ei: dabo ei axaz filiā meā in u
ριεύσῃ αὐτῆς, δώσω αὐτῷ τὴν ἄχσαν θυγατέρα μου εἰς γυ
xorem. ⁊ cepit eā othoniel filius cenez frater cha
ναῖκα. καὶ ἔλαβεν αὐτὴν γοθονιὴλ υἱὸς κενὲζ ἀδελφὸς χα
leb iunior. ⁊ dedit ei axam filiā ſuaꝫ
λὲβ ὁ νεώτερος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἄχσαν θυγατέρα αὐτοῦ
ei vxorem. ⁊ factū eſt cū pergeret ipſa. ⁊
αὐτῷ γυναῖκα. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτήν, καὶ
cōſuluit ei dicēs: petā a pa
συνεβουλεύσατο αὐτῷ λέγουσα, αἰτήσομαι τὸν πατέ
tre meo agrū: ⁊ exclamauit ab aſino. ⁊ dixit cha
ρα μου ἀγρόν, καὶ ἐβόησεν ἀπὸ τῆς ὄνου. καὶ εἶπεν χα
leb: qd eſt tibi? ⁊ dixit ei: da mihi bn̄dictionē: qm̄ in
λέβ, τί ἐςίν σοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ, δός μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς
terrā nageb dediſti me. da mihi fontē aquaꝝ. ⁊ dedit
γῆν ναγὲβ δέδωκάς με. δός μοι τὴν γωλάθμαϊμ. καὶ ἔδωκεν
ei caleb fontē aquaꝝ que ſupra ⁊ fontē q̄ in
αὐτῇ χαλὲβ τὴν γωλαθμαΐμ τὴν ἄνω καὶ τὴν γωλὰθ τὴν κά
fra. hec poſſeſſio tribus filioꝝ iuda per ppl̄os ſuos.
τω. αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν ἰούδα κατὰ δήμους αὐτῶν.
fuerūt āt vrbes eoꝝ vrbes ad tribū filioꝝ
ἐγενήθησαν δὲ πόλεις αὐτῶν πόλεις πρὸς τῇ φυλῇ υἱῶν
iuda in terminis edom in deſerto cabſeel ⁊ eder ⁊
ἰούδα ἐφ' ὁρίων ἐδὼμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου καβσὴλ καὶ ἔδερ καὶ
iagur: ⁊ cina ⁊ dimona ⁊ adada: ⁊ cedes ⁊ aſor
ἰαγούρ, καὶ κινὰ καὶ διμονὰ καὶ ἀδαδά, καὶ κεδὲς καὶ ἀσὼρ
⁊ iethan: ziph ⁊ thelem ⁊ baloth: aſor nouā ⁊
καὶ ἰονάν, ζὶφ καὶ τελὲμ καὶ βαλώθ, ἀιασὼρ τὴν καινὴν καὶ
vrbes eſrom: hec eſt aſſor: emā ⁊ ſama ⁊ me
αἱ πόλεις ἐσρών, αὕτη ἐςὶν ἀσώρ, ἀμὰμ καὶ σαμὰ καὶ μω
loda: ⁊ aſarſuar ⁊ aſergadda ⁊ aſemoth ⁊ beth
λαδά, καὶ ἀσαρσουὰρ καὶ ἀσεργαδδὰ καὶ ἀσεμὼν καὶ βηθ
pheleth ⁊ berſabee ⁊ baziothia: ⁊ baala ⁊ hyim ⁊
φελὲθ καὶ βηρσαβεὲ καὶ βιζιωθία, καὶ βαλλὰ καὶ αὐίμ καὶ
aſem: ⁊ heltolad ⁊ exul ⁊ harma: ⁊ ſicceleth ⁊ me
ἀσέμ, καὶ ἐλθωλὰδ καὶ σιὶλ καὶ ἑρμά, καὶ σικελὲθ καὶ με
demena ⁊ ſenſenna: ⁊ labaoth ⁊ ſelim ⁊ ahem ⁊
διμενὰ καὶ σανσαννά, καὶ λαβαὼθ καὶ σελεὶμ καὶ αἲν καὶ
rēmon: oēs ciuitates viginti ⁊ nouē. ⁊ ville
ῥεμμών, πᾶσαι αἱ πόλεις εἴκοσι καὶ ἐννέα. καὶ αἱ κῶμαι
eaꝝ in cāpeſtri eſtaol ⁊ ſarea ⁊ aſena: ⁊ azo
αὐτῶν ἐν τῇ πεδινῇ ἀσταὼλ καὶ σαραὰ καὶ ἀσνά, καὶ ζα
ne ⁊ enganim taphua ⁊ enaim: ⁊ hierimoth ⁊
νὼ καὶ ἠγοννίμ ταφφουὰ καὶ τὴν ἠναΐμ, καὶ ἱεριμοὺθ καὶ
adulam
ἀδαλάμ

ex latere: inclinaturq; ſecrona & tranſit montē balaa: pueitq; in iebneel: & magni maris contra occidentem fine cōcluditur. Hi ſunt termini filiorum iuda per circūitū ī cōgnationib9 ſuis. Caleph vero filio iephone dedit ptē ī medio filiorum iuda: ſicut precepat ei dn̄s: cariatharbe patris enach: ipſa eſt hebrō. deleuitq; ex ea caleph tres filios enach: ſeſai & haymā: & tholmai de ſtirpe enach atq; inde cōſcendēs venit ad hītatores dabir q̄ prius vocabatur cariathſepher .i. ciuitas lr̄arum. Dixitq; caleph. Qui pcuſſerit cariathſepher & cepit eam: dabo ei axā filiā meā vxorē. Cepitq; eā othoniel fili9 cenez frat caleph iunior: deditq; ei axā filiā ſuā vxorē. Qui cū pgeret ſil: ſuaſa eſt a viro ſuo: vt peteret a patre ſuo agrū ſuſpirauitq; vt ſedebat ī aſino. Cui caleph quid habes? īquit. At illa rn̄dit. Da mihi bn̄dictionē. Terrā auſtralē & arētē dediſti mihi: iūge & irriguā. Dedit itaq; ei caleph irriguū ſupius & inferius. Hec ē poſſeſſio tribus filiorū iuda p cōgnationes ſuas. erātq; citates ab extremis ptib9 filiorū iuda iuxta terminos edō a meridie: cabſeel et eder & iagur et cina & dimōa & adada et cedes et aſor et iethan ziph: telē et baloth aſor noua & carioth: ieſrō hec ē aſſor: omam ſame & meloda et aſergadda: et eſſemoth et bethfeleth et aſerſual et berſabee et baziothia et baala et humeſē et heltholad et exul et ſarma et ſiccelech et medema et ſēſenna lebaoth & ſelī et ahērēmō: oēs ciuitates viginti nouē & ville earum. In cāpeſtrib9 vero eſtaol & ſarea et aſena et azone et enganim et taphua & enaym et hierimoth et adulam

צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר
הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות
הגבול ימה: וגבול ים הימה הגדול
וגבול זה גבול בני יהודה סביב
למשפחתם: ולכלב בן יפנה נתן
חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה
ליהושע את קרית ארבע אבי
הענק היא חברון: וירש משם כלב
את שלשה בני הענק את ששי
ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק:
ויעל משם אל ישבי דבר ושם דבר
לפנים קרית ספר: ויאמר כלב אשר
יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי
לו את עכסה בתי לאשה: וילכדה
עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את
עכסה בתו לאשה: ויהי בבואה
ותסיתהו לשאל מאת אביה שדה
ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב
מה לך: ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ
הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים
ויתן לה את גלת עליות ואת גלת
תחתיות: זאת נחלת מטה בני יהודה
למשפחתם: ויהיו הערים מקצה
למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה
קבצאל ועדר ויגור: וקינה ודימונה
ועדעדה: וקדש וחצור ויתנן: זיף
וטלם ובעלות: וחצור חדתה וקריות
חצרון היא חצור: אמם ושמע ומלדה:
וחצר גדה וחשמון ובית פלט: וחצר
שועל ובית שבע ובזיותיה: בעלה
ועיים ועצם: ואלתולד וכסיל וחרמה:
וצקלג ומדמנה וסנסנה: ולבאות
ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים
ותשע וחצריהן: בשפלה אשתאול
וצרעה ואשנה: וזנוח ועין
גנים תפוח והעינם: ירמות ועדלם

היה יצא
סבב
שפח
פה
עלה
פנה
אמר נכה
איש לכד
נתן
היה בוא
סית
צנח חמר
נתן
גל
נטה
היה עיר

שוכה ועזקה ושערים ועדיתים
והגדרה וגדרתים ערים ארבע רבע
עשרה וחצריהן צנן וחדשה ומגדל
גד ודלען והמצפה ויקתאל לכיש
ובצקת ועגלון וכבון ולחמם וכתליש:
וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה
ערים שש עשרה וחצריהן: לבנה
ועתר ועשן ויפתח ואשנה ונציב:
וקעילה ואכזיב ומראשה ערים
תשע וחצריהן: עקרון ובנתיה
וחצריה: מעקרון וימה כל אשר על
יד אשדוד וחצריהן: אשדוד בנתיה בנה
וחצריה עזה בנתיה וחצריה עד
נחל מצרים והים הגדול וגבול: גבל
ובהר שמיר ויתיר ושוכה: ודנה וקרית
סנה היא דבר: וענב ואשתמה
וענים: וגשן וחלן וגלה ערים עיר
אחת עשרה וחצריהן: ארב ורומה
ואשען: ינום ובית תפוח ואפקה:
וחמטה וקרית ארבע היא חברון
וציער ערים תשע וחצריהן: מעון
כרמל וזיף ויוטה: ויזרעאל ויקדעם
וזנוח: הקין גבעה ותמנה ערים
עשר וחצריהן: חלחול בית צור
וגדור ומערת ובית ענות ואלתקון
ערים שש וחצריהן: קרית בעל
היא קרית יערים והרבה ערים
שתים וחצריהן: במדבר בית דבר
הערבה מדין וסככה: והנבשן ועיר
המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן:
ואת היבוסי יושבי ירושלם לא ישב
יכלו בני יהודה להורישם וישב ירש
היבוסי את בני יהודה בירושלם
עד היום הזה:

Cap.xvj. ויצא
הגורל לבני יוסף מירדן יריחו גרל
למי יריחו מזרחה המדבר עלה זרח

socho & azecha et sari et adythaym et gedera et giderotha im: vrbes q̄tuordecim et ville eaꝝ. Sanā & adasa et magdalgad deleā et masepha et iectel lachis & baschat et eglō tebbō et leemes et cethis et gideroth et bethdagō et neama et maceda ciuitates sedecī et ville earū. Labana et ether & asā iepta et esna et nesib et ceyla et achzib et maresa: ciuitates nouē et ville earū. Accarō cum vicis et villulis suis. Ab accarō vsq₃ ad mare oīa que vergūt ad azotū et viculos ei9. Azot9 cū vicis et villulis suis. Gaza cū vicis et villulis suis vsq₃ ad torrentē egypti: et mare magnū terminus ei9: et ī mōte samir et iether et socho et edēna cariatsenna: hec est dabir: anab et histemo et anym gosen et olō et gylo: ciuitates vndecī et ville earū. Arab et roma et esaan et ianū et bethafua & afeca athmatha et cariatharbe: hec est hebron et sior ciuitates neuem et ville earū. maon & charmel et ziph et iothe iezrael et iucadam et zanoe accaym gabaa et thāna: cītates decē et ville earū. Alul et bethsor et gedor mareth et bethanoth et helthecen ciuitates sex et ville earum. Cariathbaal: hec ē cariathiari vrbs siluarū et arebba: ciuitates due et ville earū. In deserto betharaba meddin et sacha & nebsan ciuitas salis: & engaddi: ciuitates sex & ville earum. Iebuseum aūt hītatorem hierl'em non potuerūt filii iuda delere: hauitauitq₃ iebuseus cū filiis iuda in hirusalem vsq₃ in presentem diē.

Cecidit quoq₃ .16. sors filiorū ioseph a iordane cōtra hiericho et ad aquas ei9 ab oriēte solitudo q̄ ascēdit

τ socho τ azecha: τ sarim τ adithaim τ
καὶ σωχὼ καὶ ἀζηκά, καὶ σεβαρὶμ καὶ ἀγεθθαῒμ καὶ
gedera: τ suburbana eius: vrbes quattuordecim
γαδιρά, καὶ ἐπαύλεις αὐτῆς, πόλεις τεσσαρεσκαί
cim: τ ville eaꝝ. sanam τ adasa τ
δεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. σεναμ καὶ ἀδασὰ καὶ
magdalgad: τ delean τ masepha τ iectel τ
μαγδαλγάδ, καὶ δαλλὰν καὶ μασηφὰ καὶ ἰεχθαὴλ καὶ
lachis τ baschar τ eglon: τ tebbon τ lee
λαχὶς καὶ βασεχὰθ καὶ αγλών, καὶ χαββὼ καὶ λαμ
mes τ chethlis: τ gaderoth τ bethdagon τ nea
μὰς καὶ καθαλίς, καὶ γαδηρὼθ καὶ βηθδαγὼν καὶ νο
ma τ maceda: ciuitates sedecim: τ ville ea
μὰ καὶ μακηδά, πόλεις δεκαέξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐ
rū. labana τ ather τ asan τ iephta τ asna
τῶν. λεβνὰ καὶ ἀθὲρ καὶ ἀσάν, καὶ ἰεφθὰ καὶ ἀσαννὰ
τ nesib: τ ceila τ achzib τ maresa: ciui
καὶ νεσείβ, καὶ κεϊλὰ καὶ ἀχζὶβ καὶ μαρησά, πό
tates nouem: τ ville eaꝝ. accaron τ ville e
λεις ἐννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ἀκκαρὼν καὶ αἱ κῶμαι αὐ
ius τ suburbana eius. ab accaron τ vsq₃ ad ma
τῆς καὶ ἐπαύλεις αὐτῆς. ἀπὸ ἀκκαρὼν καὶ εἰς θά
re iemnath: τ oēs q̄cūq₃ sunt prope es
λασσαν ἰεμνάθ, καὶ πᾶσαι ὅσαι εἰσὶν πλησίον ἐσ
dod τ vici eaꝝ. esdoth τ vici eius
δὼδ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ἐσδὼθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
τ suburbana eius. gaza: τ ville eius τ
καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς. γαζί, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ
suburbana eius vsq₃ ad torrētē egypti: τ
αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χειμάρρου αἰγύπτου, καὶ
mare magnū terminat. τ in mōtana samir
ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει. καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ σαμὶρ
τ iecther τ socho: τ edenna τ vrbs litterarū.
καὶ ἰεθὲρ καὶ σωχώ, καὶ ῥεννὰ καὶ πόλις γραμμάτων.
hec est dabir τ anab τ histemo τ anim: τ
αὕτη ἐστὶν δαβὶρ καὶ ἀνὰβ καὶ ἀστεμὼ καὶ ἀνίμ, καὶ
gosen τ olon τ gilo: ciuitates vndecim: τ
γοσὸμ καὶ χιλοὺν καὶ γιλώ, πόλεις ἕνδεκα, καὶ αἱ
ville eaꝝ. arab τ roma τ esan: τ ianum
κῶμαι αὐτῶν. ἐρὲβ καὶ ῥουμὰ καὶ ἐσάν, καὶ ἰανοὺμ
bethafua τ afeca τ amatha: τ vrbes ar
βηθφουὲ καὶ ἀφακὰ καὶ ἀμματά, καὶ πόλεις ἀρ
be. hec est ebron τ sior ciuitates nouem τ
βαί. αὕτη ἐστὶν χεβρὼν καὶ σιὼρ πόλεις ἐννέα καὶ
suburbana eaꝝ. maon τ charmel τ ziph τ io
αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. μαὼν καὶ χερμὲλ καὶ ζὶφ καὶ ἰετ
the: τ iezrael τ iedaā τ zanoe acain τ
τά, καὶ ἰεζρεὲλ καὶ ἰεκδαὰμ καὶ ζανουὰ ἔκεν καὶ
gabaa τ thamna: vrbes decem τ ville eaꝝ.
γαβαὰ καὶ θαμνά, πόλεις δέκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
alul τ bethsor τ gedor: mareth τ bethanoth τ bel
ἀλουὲ καὶ βεθσοὺρ καὶ γεδώρ, μααρὼθ καὶ βηθανὼθ καὶ ἐλ
thecen: ciuitates sex τ ville eaꝝ. cariabaal hec
θεκέν, πόλεις ἓξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καριαθβαὰλ αὕτη
vrbs iarim τ arebba: vrbes due τ ville
πόλις ἰαρὶμ καὶ ἀρεμβά, πόλεις δύο καὶ αἱ ἐπαύλεις
eaꝝ. in deserto betharaba. meddin sacha τ neb
αὐτῶν. ἐν τῇ ἐρήμῳ βηθαραβά. μαδδὶν χαχὰ καὶ νεβ
san: τ ciuitates salis τ engaddi: vrbes sex
σάν, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἁλῶν καὶ ἐγγαδδί, πόλεις ἓξ
τ ville eaꝝ. τ iebuseus habitabat in hieru
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ ὁ ἰεβουσαῖος κατῴκει ἐν ἱερου
salem: τ nō potuerūt filij iuda delere
σαλήμ, καὶ οὐκ ἐδυνήθησαν οἱ υἱοὶ ἰούδα ἀπολέσαι
eos: τ habitauit iebuseus cum filijs iu
αὐτούς, καὶ κατῴκησεν ὁ ἰεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν ἰού
da in hierusalem vsq₃ ad diē hanc.
δα ἐν ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Ca. 16.

Et fuerūt termini filioꝝ ioseph ab iordane
Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου
cōtra hiericho ab oriēte desertū: τ ascēdēt
κατὰ ἱεριχὼ ἀπὸ ἀνατολῶν τὴν ἔρημον, καὶ ἀναβήσεται

F

G

de hiericho in mōtana in bethel. ⁊ egrediētur de
ἀπὸ ἱεριχὼ εἰς τὴν ὀρινὴν εἰς βαιθήλ. καὶ ἐξελεύσεται ἀπὸ
bethel in luzam: ⁊ trāſibūt ad terminos archiatha
βαιθὴλ εἰς λουζά, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια τῦ ἀρχιατα
roth. ⁊ peruenient vſq; ad mare in terminos hieph
ρώθ. καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὰ ὅρια τῦ ἰεφλη
leti vſq; ad terminos bethorō que infra ⁊ vſq; ad gazer: ⁊ erit
τὶ ἕως τῶν ὁρίων βαιθωρὼν τὴν κάτω καὶ ἕως γαζέρ, καὶ ἔσαι
exitus eoꝝ in mare. ⁊ poſſederūt filij
ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ
ioſeph manaſſes ⁊ ephraim. ⁊ fuerūt termini filioꝝ ephraī
ἰωσὴφ μανασσῆς καὶ ἐφραΐμ. καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν ἐφραΐμ
per pplos ſuos: ⁊ fuerūt termini poſſeſſionis eo=
κατὰ δήμους αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐ=
rū ab oriēte ataroth addar vſq; bethorō que ſupra. ⁊
τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἀταρὼθ ἀδὰρ ἕως βηθωρὼν τὴν ἄνω. καὶ
peruenient termini ad mare in machmetath ab aqui
διελεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν εἰς μαχθὼθ ἀπὸ βορ=
lone: ⁊ preteribit terminus ad oriētē in thanathſelo:
ρᾶ, καὶ παρελεύσεται τὸ ὅριον ἐπ' ἀνατολὰς εἰς θηναθασηλά,
⁊ pertrāſibit ipſe ab oriēte in ianocha. ⁊ deſ
καὶ παρελεύσεται αὐτὸ ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς ἰανωχά. καὶ κατα
cendet ab ianocha in atharoth ⁊ ville eaꝝ: ⁊ in
βήσεται ἀπὸ ἰανωχὰ εἰς ἀταρὼθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ εἰς
naaratha: ⁊ perueniet ad hiericho: ⁊ egredietur ad ior
ναραθά, καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ ἱεριχώ, καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν ἰορ
danē. ⁊ a thaphua ptrāſibūt termini vſq; ad mare ad
δάνην. καὶ ἀπὸ θαπφουὲ πορεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ
torrentē cana: ⁊ erit exitus eius ad mare.
χειμάρρουν κανά, καὶ ἔσαι ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἐπὶ θάλασσαν.
hec poſſeſſio tribus filioꝝ ephraim per pplos ſuos.
αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν ἐφραΐμ κατὰ δήμους αὐτῶν.
⁊ vrbes ſeparate filijs ephraim in mediū
καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς ἐφραΐμ ἀναμέσον
poſſeſſiōis filioꝝ manaſſe: oēs vrbes ⁊ vil
τῆς κληρονομίας υἱῶν μανασσῆ, πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶ=
le eaꝝ. ⁊ nō deleuit ephraim chananeū
μαι αὐτῶν. καὶ οὐκ ἀπώλεσεν ἐφραΐμ τὸν χαναναῖον τὸν
habitātem gazer: ⁊ habitabat chananeus in ephraī
κατοικοῦντα γαζέρ, καὶ κατῴκει ὁ χαναναῖος ἐν ἐφραΐμ
vſq; ad diē hanc: ⁊ fuerūt tributarij ſerui.
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγένοντο ὑπόφοροι δοῦλοι. Ca.17

ET fuerūt termini tribus manaſſe: qm̄ hic pri=
Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς μανασσῆ, ὅτι οὗτος πρω
mogenitus ioſeph: machir primogenito manaſſe
τότοκος τῷ ἰωσήφ, τῷ μαχεὶρ πρωτοτόκῳ μανασσῆ
patri galaad. ipſe em̄ vir pugnator in gala
πατρὶ γαλαάδ ἦν. αὐτὸς γὰρ ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐν τῇ γαλα
ad ⁊ in baſan. ⁊ fuit filijs ma=
αδίτιδι καὶ ἐν τῇ βασανίτιδι. καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς μα=
25. naſſe reliquis per pplos ſuos filijs abiezer
νασσῆ τοῖς λοιποῖς κατὰ δήμους αὐτῶν τοῖς υἱοῖς ἀβιέζερ
⁊ filijs helech ⁊ filijs heſriel ⁊ filijs ſy=
καὶ τοῖς υἱοῖς ἐλὲκ καὶ τοῖς υἱοῖς ἐσριὴλ καὶ τοῖς υἱοῖς συ
chem ⁊ filijs epher ⁊ filijs ſemida. hi fi
χὲμ καὶ τοῖς υἱοῖς ἐφὲρ καὶ τοῖς υἱοῖς σεμιδαέ. οὗτοι υἱ
lij manaſſe filij ioſeph mares per pplos ſuos. ⁊
οἱ μανασσῆ υἱοῦ ἰωσὴφ οἱ ἄρσενες κατὰ δήμους αὐτῶν. καὶ
ſalphaad filio epher filij galaad filij machir filij ma
τῷ σαλπαὰδ υἱῷ ἐφὲρ υἱοῦ γαλαὰδ υἱοῦ μαχεὶρ υἱοῦ μα
naſſe nō erant ei filij ſed filie. ⁊ hec
νασσῆ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλὰ θυγατέρες. καὶ ταῦτα τὰ
noīa filiaꝝ ſalphaad maala ⁊ noa ⁊
ὀνόματα τῶν θυγατέρων σαλπαὰδ μααλὰ καὶ νουὰ καὶ
egla ⁊ melcha ⁊ therſa. ⁊ ſteterūt corā elea
ἐγλὰ καὶ μελχὰ καὶ θερσά. καὶ ἔστησαν ἐναντίον ἐλεά=
zar ſacerdote ⁊ corā ioſue filio nun ⁊ co=
ζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντίον ἰησοῦ υἱοῦ ναυῆ καὶ ἐναν
ram principibus dicētes: deus precepit per ma
τίον τῶν ἀρχόντων λέγουσαι, ὁ θεὸς ἐνετείλατο διὰ χει
nū moyſi vt det nobis poſſeſſionē in medio
ρὸς μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν ∞∞

[m]de hiericho[n]ad montē
[o]bethel[p]et egreditur [q]de
bethel[r]luzā:[s]trāſitq;[u]ter
minū[x]archiatharoth ∞
[a]et deſcēdit[b]ad occiden=
tē[c]iuxta[d]terminū[e] iefleti
[f]vſq; ad[g]termīos [h] betho
rō[k]īferioris[l]et[m]gazer:[n]fi
niūturq;[o] regiones eius
[p]mari magno:[q] poſſede
rūtq;[r]filii[s]ioſeph[t]manaſ
ſes[u]et effraī.[x] Et fact⁹ eſt
[y]terminus[a]filiorū [b] effraī
[c] p cognationes ſuas:[d]et
[f]poſſeſſio earū[g]cōtra ori
entē[h]aſtaroth[i]addar[k] vſ=
q;[l]bethorō[n]ſupiorē:[o] e=
grediūturq;[p]confinia[q]in
mare.[r]Machmetath ve=
ro[s] aqlonem reſpicit[t] et
circuit [u] termīos contra
[x]orientē ī [y] thanathſelo:
[b]et ptrāſit[d] ab oriente[c]ia
noe:[f]deſcēditq; [g]de iāoe
ī[h] atharoth [i] et noaratha
[k]et puenit[l]ī hiericho:[m]e=
greditur q; ad [n]iordanē:
[q]de taphua[p]ptranſit con
tra[r]mare ī[s]vallē[t]arundi=
neti:[u] ſūtq;[x] egreſſus ei⁹
ī mare ſalſiſſimū.[a] Hec ē
[b]poſſeſſio[c]tribus[d]filiorū
[e]effraī[f]p familiaſ ſuas[g]vr
beſque[h] ſepate ſt[i]filiis[k] ef
fraī[l]ī medio [m] poſſeſſiōis
[n]filiorū[o]manaſſe[r]et ville
earū.[s] Et nō[t] īterfecerūt
filii effraī[x]chananeū[y]qui
hītabat[a]ī gazer[b]hītauit=
q;[c]cananeus[d]ī medio[e]ef
fraī[f]vſq; ī[g]diē[h]hāc[k] tribu
tarius. 17.

CEcidit aūt[b]ſors[c]tri=
bui[d] manaſſe: [f]ipſe
em̄ ē[g]primogenitus[h]io=
ſeph:[i]machir [k]primoge
nito[l]manaſſe[m]pr̄i[n]gala=
ad[p]q[q]fuit[r]vir[s] pugnator:
[t]habuitq; poſſeſſionem
[x]galaad[y]et baſā[a]et[b]reliqs
[b]filiorū [c] manaſſe[e] iuxta
familias ſuas[f]filiis[g] abie=
zer[h]& filiis[i]helech[k]& fili
is[l]heſrihel[m]& filii s[n]ſichē
[o]& filiis[p]epher[q]& filiis[r]ſe
mida.[s]Iſti ſūt[t]filii ∞∞
[u] manaſſe[x] filii [y] ioſeph:
[a]mares [b] p cognationes
ſuas.[c]Salphaad vero [d]fi=
lio[e]epher[f]filii[g]galaad[h]fi=
lii[i]machir[k] filii [l] manaſſe
[m]nō[n]erāt[p]filii [q]ſed ſole
[s]filie:[x]quarū[t]iſta ſūt[u]no
mina[y]maala[a]& noa &∞
[b]egla &[c]melcha[d]& ther=
ſa.[e] Veneruntq; ∞∞∞
[f]in cōſpectu[g]eleazari[h] ſa
cerdotis [i] & [k] ioſue [l] filii
[m]nū[n]&[o]pricipū[p]dicētes.
[q]Dn̄s[r]pcepit p manū∞
[t]moyſi[u]ut daretur[x]nobis
[y]poſſeſſio[a]in medio ∞∞

מיריחו בהר ביתאל: ויצא מביתאל
לוזה ועבר אל גבול הארכי עטרות: — גבל
וירד ימה אל גבול היפלטי עד
גבול בית חרון תחתון ועד גזר והיו — היה
תצאתיו ימה: וינחלו בני יוסף מנשה — יצא נחל
ואפרים: ויהי גבול בני אפרים
למשפחתם ויהי גבול נחלתם — שפחה
מזרחה עטרות אדר עד בית חורון
עליון: ויצא הגבול הימה המכמתת — עלה
מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת — סבב
שלה ועבר אתו ממזרח ינוחה:
וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע
ביריחו ויצא הירדן: מתפוח ילך
הגבול ימה נחל קנה והיו תוצאתיו
הימה זאת נחלת מטה בני אפרים — נטה
למשפחתם: והערים המבדלות לבני — עיר בדל
אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל
הערים וחצריהן: ולא הורישו את — ירש
הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני
בקרב אפרים עד היום הזה ויהי
למס עבד: ויהי הגורל — Cap. xvij
למטה מנשה כי הוא בכור יוסף — גרל בכר
למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי
הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד — לחם
והבשן: ויהי לבני מנשה הנותרים — יתר
למשפחתם לבני אביעזר ולבני
חלק ולבני אשריאל ולבני שכם
ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני
מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם:
ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר
בן מנשה לא היו לו בנים כי אם — היה
בנות ואלה שמות בנתיו מחלה ונעה — בנה
חגלה מלכה ותרצה: ותקרבנה — קרב
לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן — פנה
נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה — נשא
את משה לתת לנו נחלה בתוך — נתן

אַחֵינוּ וַיִּתֵּן לָהֶם אֶל פִּי יְהוָה נַחֲלָה פֶּה
בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִיהֶן: וַיִּפְּלוּ חַבְלֵי מְנַשֶּׁה נָפַל
עֲשָׂרָה לְבַד מֵאֶרֶץ הַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן בָּדַד
אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן: כִּי בְּנוֹת מְנַשֶּׁה
נָחֲלוּ נַחֲלָה בְּתוֹךְ בָּנָיו וְאֶרֶץ הַגִּלְעָד
הָיְתָה לִבְנֵי מְנַשֶּׁה הַנּוֹתָרִים: וַיְהִי הָיָה יָתַר
גְבוּל מְנַשֶּׁה מֵאָשֵׁר הַמִּכְמְתָת אֲשֶׁר הָיָה גָּבַל
עַל פְּנֵי שְׁכֶם וְהָלַךְ הַגְּבוּל אֶל הַיָּמִין פָּנָה יָמַן
אֶל יֹשְׁבֵי עֵין תַּפּוּחַ: לִמְנַשֶּׁה הָיְתָה
אֶרֶץ תַּפּוּחַ וְתַפּוּחַ אֶל גְּבוּל מְנַשֶּׁה
לִבְנֵי אֶפְרָיִם: וְיָרַד הַגְּבוּל נַחַל קָנָה
נֶגְבָּה לַנַּחַל עָרִים הָאֵלֶּה לְאֶפְרַיִם עִיר
בְּתוֹךְ עָרֵי מְנַשֶּׁה וּגְבוּל מְנַשֶּׁה מִצְּפוֹן צָפַן
לַנַּחַל וַיְהִי תֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה: נֶגְבָּה
לְאֶפְרַיִם וְצָפוֹנָה לִמְנַשֶּׁה וַיְהִי הַיָּם
גְּבוּלוֹ וּבְאָשֵׁר יִפְגְּעוּן מִצָּפוֹן וּבְיִשָּׂשכָר פָּגַע
מִמִּזְרָח: וַיְהִי לִמְנַשֶּׁה בְּיִשָּׂשכָר זָרַח
וּבְאָשֵׁר בֵּית שְׁאָן וּבְנוֹתֶיהָ וְיִבְלְעָם בָּנָה
וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת יֹשְׁבֵי דֹאר וּבְנוֹתֶיהָ
וְיֹשְׁבֵי עֵין דֹּר וּבְנֹתֶיהָ וְיֹשְׁבֵי תַעְנַךְ
וּבְנֹתֶיהָ וְיֹשְׁבֵי מְגִדּוֹ וּבְנוֹתֶיהָ שְׁלֹשֶׁת
הַנָּפֶת: וְלֹא יָכְלוּ בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְהוֹרִישׁ נוּף יָרַשׁ
אֶת הֶעָרִים הָאֵלֶּה וַיּוֹאֶל הַכְּנַעֲנִי
לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ הַזֹּאת: וַיְהִי כִּי חָזְקוּ יָשַׁב
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֶת הַכְּנַעֲנִי לָמַס נָתַן
וְהוֹרֵשׁ לֹא הוֹרִישׁוֹ: וַיְדַבְּרוּ בְּנֵי דָּבַר
יוֹסֵף אֶת יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר מַדּוּעַ מָדַע
נָתַתָּה לִּי נַחֲלָה גּוֹרָל אֶחָד וְחֶבֶל אֶחָד נָתַן גֹּרַל
וַאֲנִי עַם רָב עַד אֲשֶׁר עַד כֹּה בֵּרְכַנִי רָבַב
יְהוָה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אִם עַם
רַב אַתָּה עֲלֵה לְךָ הַיַּעְרָה וּבֵרֵאתָ לְךָ
שָׁם בְּאֶרֶץ הַפְּרִזִּי וְהָרְפָאִים כִּי
אָץ לְךָ הַר אֶפְרָיִם: וַיֹּאמְרוּ אוּץ אָמַר
בְּנֵי יוֹסֵף לֹא יִמָּצֵא לָנוּ הָהָר וְרֶכֶב מָצָא
בַּרְזֶל בְּכָל הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ
הָעֵמֶק לַאֲשֶׁר בְּבֵית שְׁאָן וּבְנוֹתֶיהָ

fratrū nr̄orū. Deditq̧
iuxta impiū dn̄i posses
sionē ī medio terrarum
pr̄is earū: & ceciderūt
funiculi manasse decē:
absq̧ terra galaad &
basā trās iordanē. Filie
enim manasse possede
rūt hereditatē in medio
filiorū ei9. Terra autē
galaad cecidit ī sortē fi
liorū manasse q reliqui
erāt. Fuitq̧ terminus
manasse ab aser mach
mata q̄ respicit sichē et
egreditur ad dexteram
iuxta hītatores fontis
taphue. Etem̄ in sorte
manasse ceciderat terra
taphue q̄ ē iuxta ter=
mīos manasse filiorū ef=
fraī. Descēditq̧ termi=
nus vallis harūdineti in
meridie torrētis citatū
efftaī: q̄ ī medio sūt vr=
biū manasse. Terminus
manasse ab aqlone tor
rētis & exit9 eius pgit
ad mare: ita vt possessio
effraī sit ab austro & ab
aquilōe manasse: vt vtrā
q̧ claudat mare: & con
iūgātur sibi ī tribu aser
ab aquilōe: & in tribu
ysachar ab oriēte. Fuit
q̧ hereditas manasse in
ysachar & ī aser: bersan
& viculi ei9 & iebblaā
cū viculis suis: & hīta=
tores dor cū oppidis su
is hītatores quoq̧ ēdor
cū viculis suis: similiter
q̧ hītatores thenac cū
viculis suis & habitato=
res mageddo cū viculis
suis: & tertia pars vrbis
nophech. Nec potue=
rūt filii manasse has ci
uitates subuertere: sed
cepit chananeus hītare
ī terra sua. Postq̄ autē
cōualuerunt filii israel
subiecerūt chananeos
& fecerūt sibi tributari=
os nec interfecerūt eos.
Locutiq̧ sunt filii io=
seph ad iosue: & dixe=
rūt. Quare dedisti mi=
hi terrā ī possessionē sor
tis et funiculi vnius: cū
sim tāte multitudinis &
benedixerit mihi dn̄s.
Ad quos iosue ait. Si
ppl's mltus es: ascēde
in syluā: & succide tibi
spacia in terra pherezei
& raphaim: quia angu
sta ē tibi possessio mō=
tis effraim. Cui rn̄derūt
filii ioseph. Nō poteri
mus ad mōtana cōscen
dere cū ferreis currib9
vtātur chananei qui ha

fratrū nr̄orū. τ data est eis possessio per prece
ἀδελφῶν ἡμῶν. καὶ ἐδόθη αὐταῖς κληρονομία διὰ προστάγ=
ptū dn̄i: possessio inter fratres patris eaꝝ.
ματος κυρίου, κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
τ cecidit funiculus manasse cāpus labed de tra
καὶ ἔπεσεν ὁ σχοινισμὸς μανασσῆ πεδίον λαβὲδ ἐκ τῆς γῆς
galaad τ basan: que est trans iordanē: qm̄
γαλαὰδ καὶ τῆς βασάν, ἥ ἐστιν πέραν τοῦ ἰορδάνου, ὅτι
filie filioꝝ manasse possederūt possessionē ī medio
θυγατέρες υἱῶν μανασσῆ ἐκληρονόμησαν κλῆρον ἐν μέσῳ
fratrū eaꝝ. at tra galaad fuit filijs
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ἡ δὲ γῆ γαλαὰδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς
manasse relictis. τ fuerūt termini manas
μανασσῆ τοῖς καταλελειμμένοις. καὶ ἐγενήθη ὅρια μανασ
se ab aser machmatath: q̄ est contra sichem: τ B
σῆ ἀπὸ ἀσὴρ μαχθὼθ, ἥ ἐστιν κατὰ πρόσωπον σιχέμ, καὶ
vadit ad terminos vsq̧ iamin in iaseb: τ in
πορεύεται ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ ἰαμὶν καὶ εἰς ἰασὴβ, καὶ ἐπὶ
fontē taphue: in terminis manasse filijs ephraiꝫ.
πηγὴν ναφθὼθ, ἐπὶ τῶν ὁρίων μανασσῆ τοῖς υἱοῖς ἐφραΐμ.
τ descēdēt termini in vallē ad meridiē iuxta
καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ φάραγγα ἐπὶ λίβα κατὰ
vallem iair terebinthus ephraim in medio vrbis
φάραγγα ἰαιὴρ τερέμινθος τὴν ἐφραῒμ ἀναμέσον πόλεως
manasse. τ termini manasse ad aquilonē in torren
μανασσῆ. καὶ ὅρια μανασσῆ ἐπὶ βορρᾶν εἰς τὸν χειμάρ=
tem: τ erit exitus eius mare. ab austro
ρουν, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ θάλασσα. ἀπὸ λιβὸς τῷ
ephraiꝫ τ ad aquilonē manasse: τ erit mare termini
ἐφραῒμ καὶ ἐπὶ βορρᾶν μανασσῆ, καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὅρια
eis: τ in aser cōiungētur ad aquilonē: τ is=
αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ ἀσὴρ συνάψουσιν ἐπὶ βορρᾶν, καὶ τῷ ἰσ
sachar ab oriēte. τ erit manasse in issachar τ
σάχαρ ἀπὸ ἀνατολῶν. καὶ ἔσται μανασσῆ ἐν ἰσσάχαρ καὶ
in aser besath τ ville eoꝝ. τ ieblaam τ
ἐν ἀσὴρ βηθσὰν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ ἰαβλαὰμ καὶ αἱ
filie eius: τ in habitātes dor τ C
θυγατέρες αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας δὼρ καὶ
vicos eius: τ in habitātes endor τ
τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐνδὼρ καὶ
vicos eius: τ in habitātes tenach τ
τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας θανὰχ καὶ
vicos eius: τ habitātes maggedo
τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοικοῦντας μαγγεδὼ
τ vicos eius: τ tertia pars nopheth τ vi
καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὸ τρίτον τῆς νοφὲθ καὶ τὰς κώ
cos eius. τ nō potuerūt filij manasse su
μας αὐτῆς. καὶ οὐκ ἐδυνήθησαν οἱ υἱοὶ μανασσῆ ἐξο=
buertere ciuitates has. τ cepit chananeus
λοθρεῦσαι τὰς πόλεις ταύτας. καὶ ἤρξατο ὁ χαναναῖος
habitare in tra hac. τ fuit postq̄ preualuerūt
κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. καὶ ἐγενήθη ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ
filij israel: fecerūt chananeos subiectos: τ dele
υἱοὶ ἰσραήλ, καὶ ἐποίησαν τοὺς χαναναίους ὑπηκόους, καὶ ἐξολο
tione nō deleuerūt eos. cōtradixerūt āt filij ioseph
θρεύσει οὐκ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς. ἀντεῖπαν δὲ υἱοὶ ἰωσὴφ D
iosue dicētes: cur ī possessiōe dedisti nob̄ possessionē vnā
τῷ ἰησοῦ λέγοντες, διατί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς κλῆρον ἕνα
τ funiculū vnū: ego āt ppl's multus: τ bn̄dixit mihi
καὶ σχοίνισμα ἕν; ἐγὼ δὲ λαὸς πολύς, καὶ ηὐλόγησέν με ὁ
deus: τ dixit eis iosue: si ppl's multus es tu: ascē
θεός. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰησοῦς, εἰ λαὸς πολὺς εἶ σύ, ἀνάβη
de in syluā τ succide tibi illic in tra phe
θι εἰς τὸν δρυμὸν καὶ ἐκκάθαρον σεαυτῷ ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ τοῦ φε
rezei τ raphaiꝫ: si angustus fuerit mōs ephraim. τ
ρεζαίου καὶ τοῦ ῥαφαΐμ, εἰ στενοχωρεῖσαι τὸ ὄρος ἐφραΐμ. καὶ
dixerūt filij ioseph nō satis erit nobis mōs ephraiꝫ:
εἶπαν οἱ υἱοὶ ἰωσὴφ οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ ἐφραΐμ,
τ equus electus τ ferrū oī chananeo
καὶ ἵππος ἐπίλεκτος καὶ σίδηρος παντὶ τῷ χαναναίῳ
habitāti in tra vallis in bethsan τ in
τῷ κατοικοῦντι ἐν τῇ γῇ ἐμὶκ ἐν βαιθσὰν καὶ ἐν ταῖς

villis eius: ⁊ in valle iezrael. ⁊ ait ioſue
κώμαις ἀυτῆς, κὰι ἐν τῆ κοιλάδι ἰεσραέλ. κὰι ἔιπεν ἰησοῦς
filijs ioſeph ephraim ⁊ manaſſe dicēs: ſi
τοῖς ὑιοῖς ἰωσὴφ τῷ ἐφραῒμ κὰι τῷ μανασσῆ λέγων, ἐι
pp̄ls es multus ⁊ vires magnas habes: nō erit tibi poſ
λαὸς ἐι πολὺς κὰι ἰσχὺν μεγάλην ἔχεις, ὀυκ ἔσαι σοι κλῆ
ſeſſio vna: nā ſilua erit tibi. qm̄ ſilua eſt: ⁊ ſuc
ρος ἕις, ὁ γὰρ δρυμὸς ἔσαι σοι ὅτι δρυμός ἐσιν, κὰι ἐκκα=
cides eam. ⁊ erit tibi exitus eius qn̄ dele
θαριεῖς ἀυτόν. κὰι ἔσαι σοι ἡ ἐξοδία ἀυτοῦ ὅταν ἐξολο
ueris chananeū: qm̄ equus electus eſt ei:
θρεύσῃς τὸν χαναναῖον, ὅτι ἵππος ἐπίλεκτός ἐσιν ἀυτῷ,
qm̄ fortis eſt: tu em̄ p̄euales eo.
ὅτι ἰσχυρός ἐσιν, σὺ γὰρ ὑπερισχύεις ἀυτοῦ. Ca. 18.

Et cōgregata eſt oīs multitudo filioꝝ iſrael in
Καὶ ἐξεκλησιάσθη πᾶσα συναγωγὴ ὑιῶν ἰσραὴλ ἐις
ſylo: ⁊ fixerūt illic tabnaculū teſtimonij: ⁊
συλώ, κὰι ἔπηξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, κὰι
terra ſubiugata eſt ab eis. ⁊ remāſerāt filij iſra=
ἡ γῆ ἐκρατύνθη ὑπ' ἀυτῶν. κὰι κατελείφθησαν ὁι ὑιοὶ ἰσρα
el: qm̄ nō poſſederunt poſſeſſionē eoꝝ
ὴλ, ὅτι ὀυ κατεκληρονόμησαν τὴν κληρονομίαν ἀυτῶν
ſeptē tribus. ⁊ dixit ioſue filijs iſrael: vſq̧
ἑπτὰ φυλαί. κὰι ἔιπεν ἰησοῦς τοῖς ὑιοῖς ἰσραήλ, ἕως
quo vos pigri eritis ad intrādū vt poſſideatis terrā:
τίνος ὑμεῖς ἐκλυθήσεσθε ἐισελθεῖν κληρονομῆσαι τὴν γῆν,
quā dedit nobis dn̄s deus patrū nr̄oꝝ. date
ἣν ἔδωκεν ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. δότε
ex vobis tres viros de tribu: ⁊ mittā eos:
ἐξ ὑμῶν τρεῖς ἄνδρας ἐκ φυλῆς, κὰι ἀποσελῶ ἀυτούς,
⁊ ſurgētes perambulēt terrā: ⁊ deſcri
κὰι ἀνασάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν, κὰι διαγραψάτω
bant eam coram me: ſicut oportebit diuidere eā. ⁊
σαν ἀυτὴν ἐναντίον μου, καθὰ δεήσει διελεῖν ἀυτήν. κὰι
venerūt ad eū: ⁊ diuiſit eis ſeptē ptes.
ἦλθον πρὸς ἀυτόν, κὰι διεῖλεν ἀυτοῖς ἑπτὰ μερίδας.
iuda eriget terminus a meridie eis: ⁊ filij ioſeph
ἰούδα σήσεται ὅριον ἀπὸ λιβὸς ἀυτοῖς, κὰι ὁι ὑιοὶ ἰωσὴφ
erunt in terminū eoꝝ ab aquilone. vos āt di
σήσονται ἐπὶ τὸ ὅριον ἀυτῶν ἀπὸ βορρᾶ. ὑμεῖς δὲ με=
uidite terrā in ſeptē ptes: ⁊ afferte ad me
ρίσατε τὴν γῆν ἑπτὰ μερίδας, κὰι ἐνέγκατε πρός με
huc: ⁊ efferaꝫ vobis ſortē hic coram dn̄o deo
ὧδε, κὰι ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ὧδε ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ
vr̄o: nō em̄ eſt pars filijs leui in vobi. ſacerdotiū
ὑμῶν, ὀυ γάρ ἐσιν μερὶς τοῖς ὑιοῖς λευὶ ἐν ὑμῖν. ἱερατία
em̄ dn̄i ps eius. ⁊ gad ⁊ ruben ⁊ dimi
γὰρ κυρίου μερὶς ἀυτοῦ. κὰι γὰδ κὰι ῥουβὴν κὰι τὸ ἥμι
dia ps trib⁹ manaſſe accepant poſſeſſionē ſuā trans
συ φυλῆς μανασσῆ ἔλαβον τὴν κληρονομίαν ἀυτοῦ πέραν
iordanē ad orientē: quā dedit eis moyſes
τοῦ ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολάς, ἣν ἔδωκεν ἀυτοῖς μωυσῆς
famulus dn̄i. ⁊ ſurgētes viri perrexerūt.
ὁ παῖς κυρίου. κὰι ἀνασάντες ὁι ἄνδρες ἐπορεύθησαν.
⁊ p̄cepit ioſue viris eunti
κὰι ἐνετείλατο ὁ ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσιν τοῖς πορευο=
bus vt pſcriberēt terrā dicēs: circuite ⁊ cal=
μένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν λέγων, διέλθατε κὰι πο
cate terrā: ⁊ deſcribite eam: ac re
ρεύθητε τὴν γῆν, κὰι χωροβατήσατε ἀυτήν, κὰι πα=
uertimini ad me: ⁊ emittā vobis hic ſortem co
ραγενήθητε πρός με, κὰι ἐξοίσω ὑμῖν ὧδε κλῆρον ἔναν=
rā dn̄o in ſylo. ⁊ perrexerūt viri ⁊ ambu
τι κυρίου ἐν συλώ. κὰι ἐπορεύθησαν ὁι ἄνδρες κὰι διῆλ=
lauerūt in terra: ⁊ luſtrauerūt eam. ⁊ viderūt
θον ἐν τῆ γῆ, κὰι ἐχωροβάτησαν ἀυτήν. κὰι ἔιδοσαν
eam: ⁊ deſcripſerūt eā per vrbes eius ſeptē
ἀυτήν, κὰι ἔγραψαν ἀυτὴν κατὰ πόλεις ἀυτῆς ἑπτὰ
ptes in volumine: ⁊ tulerunt ad ioſue in
μερίδας ἐις βιβλίον, κὰι ἤνεγκαν πρὸς ἰησοῦν ἐις
caſtra in ſylo. ⁊
τὴν παρεμβολὴν ἐν συλώ. κὰι

bitāt i terra cāpeſtri: in q̄ ſite ſūt berſā cum viculis ſuis: & iezrael mediam poſſidēs vallē. Dixit q̧ ioſue ad domum ioſeph & effraim & manaſſe. Ppl's multus es & magne fortitudis: nō habebis ſortem vnā ſed trāſibis ad montē: & ſuccides tibi atq̧ purgabis ad hītandū ſpacia & poteris vltra p̄cedere cū ſubuerteris chananeū quē dicis ferreos hr̄e curr⁹ et eē fortiſſimū. 18.

Congregatiq̧ ſunt oēs filii iſrl' i ſylo: ibiq̧ fixerūt tabernaculū teſtimonii: & fuit eis terra ſubiecta. Remāſerāt aūt filiorū iſrl' ſeptē trib⁹: q̄ necdum accepant poſſeſſiōes ſuas. Ad quos ioſue ait. Vſq̧ quo marcetis ignauia: & non intratis ad poſſidendam terram quam dominus deus pr̄m vr̄oꝝ dedit vobis. Eligite de ſingulis tribubus ternos viros vt mittā eos: & pergant atq̧ circumeant terrā: & deſcribāt eam iuxta nūeꝝ vniuſcuiuſq̧ multitudinis referāt q̧ ad me qđ deſcripſerint. Diuidire vobis terrā i ſeptē partes. Iudas ſit i terminis ſuis ab auſtrali plaga & domus ioſeph ab aquilōe. mediā inter hos terrā i ſeptem ptes deſcribite: et huc vēietis ad me: vt corā dn̄o deo vr̄o mittā vobis hic ſortē: qa nō ē inter vos ps leuitaꝝ: ſed ſacerdotiū domini eſt eorū hereditas. Gad āt & rubē & dimidia trib⁹ manaſſe iā accepāt poſſeſſiones ſuas trans iordanē ad orientalem plagā: q̄s dedit eis moyſes famulus dn̄i. Cūq̧ ſurrexiſſēt viri vt p̄gerēt ad deſcribēdā terrā precepit eis ioſue: dicens. Circuite terrā & deſcribite eā: ac reuertimini ad me: vt hic corā dn̄o deo vr̄o in ſylo mittā vobis ſortē. Itaq̧ p̄rexerūt & luſtrātes eā i ſeptem ptes diuiſerūt ſcribētes i volumīe reuerſiq̧ ſūt ad Ioſue in caſtra ſylo. Qui

וְלַאֲשֶׁר בְּעֵמֶק יִזְרְעֶאל׃ וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל בֵּית יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם
וְלִמְנַשֶּׁה לֵאמֹר עַם רַב אַתָּה וְכֹחַ
גָּדוֹל לָךְ לֹא יִהְיֶה לְךָ גּוֹרָל אֶחָד׃
כִּי הַר יִהְיֶה לָּךְ כִּי יַעַר הוּא וּבֵרֵאתוֹ
וְהָיָה לְךָ תֹּצְאֹתָיו כִּי תוֹרִישׁ אֶת
הַכְּנַעֲנִי כִּי רֶכֶב בַּרְזֶל לוֹ כִּי חָזָק הוּא׃
cap. xviij.
וַיִּקָּהֲלוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל שִׁלֹה וַיַּשְׁכִּינוּ שָׁם אֶת
אֹהֶל מוֹעֵד וְהָאָרֶץ נִכְבְּשָׁה לִפְנֵיהֶם׃
וַיִּוָּתְרוּ בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא חָלְקוּ
אֶת נַחֲלָתָם שִׁבְעָה שְׁבָטִים׃ וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אָנָה
אַתֶּם מִתְרַפִּים לָבוֹא לָרֶשֶׁת אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיכֶם׃ הָבוּ לָכֶם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים
לַשָּׁבֶט וְאֶשְׁלָחֵם וְיָקֻמוּ וְיִתְהַלְּכוּ
בָאָרֶץ וְיִכְתְּבוּ אוֹתָהּ לְפִי נַחֲלָתָם
וְיָבֹאוּ אֵלָי׃ וְהִתְחַלְּקוּ אֹתָהּ לְשִׁבְעָה
חֲלָקִים יְהוּדָה יַעֲמֹד עַל גְּבוּלוֹ מִנֶּגֶב
וּבֵית יוֹסֵף יַעַמְדוּ עַל גְּבוּלָם מִצָּפוֹן׃
וְאַתֶּם תִּכְתְּבוּ אֶת הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֲלָקִים
וַהֲבֵאתֶם אֵלַי הֵנָּה וְיָרִיתִי לָכֶם גּוֹרָל
פֹּה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ כִּי אֵין חֵלֶק
לַלְוִיִּם בְּקִרְבְּכֶם כִּי כְהֻנַּת יְהוָה
נַחֲלָתוֹ וְגָד וּרְאוּבֵן וַחֲצִי שֵׁבֶט
הַמְנַשֶּׁה לָקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד
יְהוָה׃ וַיָּקֻמוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ וַיְצַו
יְהוֹשֻׁעַ אֶת הַהֹלְכִים לִכְתֹּב אֶת הָאָרֶץ
לֵאמֹר לְכוּ וְהִתְהַלְּכוּ בָאָרֶץ וְכִתְבוּ
אוֹתָהּ וְשׁוּבוּ אֵלַי וּפֹה אַשְׁלִיךְ לָכֶם
גּוֹרָל לִפְנֵי יְהוָה בְּשִׁלֹה׃ וַיֵּלְכוּ
הָאֲנָשִׁים וַיַּעַבְרוּ בָאָרֶץ וַיִּכְתְּבוּהָ
לֶעָרִים לְשִׁבְעָה חֲלָקִים עַל סֵפֶר
וַיָּבֹאוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַמַּחֲנֶה שִׁלֹה׃

כּוֹחַ
גָּדַל הָיָה
יָצָא יָרַשׁ
קָהַל יָעַד
שָׁכַן
יָעַד כָּבַשׁ
כָּנָה יָתַר
רָפָה יָרַשׁ
יָהַב
שָׁלַח קוּם
הָלַךְ כָּתַב
פֶּה בּוֹא
חָלַק אֵת
עָמַד גָּבַל
צָפַן
בּוֹא יָרָה
גָּרַל
חָצָה
זָרַח
צָוָה
יָלַךְ
שָׁלַךְ
עָבַר
עִיר
בּוֹא חָנָה

וישלך להם יהושע גורל בשלה
לפני יהוה ויחלק שם יהושע את חלק
הארץ לבני ישראל כמחלקתם׃
ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם עלה שפחה
ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין גבל
בני יוסף׃ ויהי להם הגבול לפאת היה פאה
צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל
כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה
והיה תצאתיו מדברה בית און׃ יצא דבר
ועבר משם הגבול לוזה אל כתף
לוזה נגבה היא בית אל וירד הגבול
עטרות אדר על ההר אשר מנגב
לבית חרון תחתון׃ ותאר הגבול ונסב סבב
לפאת ים נגבה מן ההר אשר על
פני בית חורון נגבה והיו תצאתיו פנה
אל קרית בעל היא קרית יערים
עיר בני יהודה זאת פאת ים׃ ופאת
נגבה מקצה קרית יערים ויצא
הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח׃ עין
וירד הגבול אל קצה ההר אשר
על פני גי בן הנם אשר בעמק גיא
רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף
היבוסי נגבה וירד עין רגל׃ ותאר
מצפון ויצא עין שמש ויצא אל צפן
גלילות אשר נכח מעלה אדמים גלל עלה
וירד אבן בהן בן ראובן׃ ועבר אל
כתף מול הערבה צפונה וירד
הערבתה׃ ועבר הגבול אל כתף בית
חגלה צפונה והיה תצאות הגבול אל
לשון ים המלח צפונה אל קצה לשן
הירדן נגבה זה גבול נגב׃ והירדן
יגבל אתו לפאת קדמה זאת נחלת גבל פאה
בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם׃ סבב שפחה
והיו הערים למטה בני בנימן היה עיר
למשפחותיהם יריחו ובית חגלה
ועמק קציץ׃ ובית הערבה וצמרים

misit sortes corā dño i sylo ∞∞ diuisitq3 ∞ terram filiis isrl in septem partes ∞ Et aſcendit sors prima filiorum beniamin ∞ p familias suas: vt possiderēt terrā īter filios iuda et filios ioseph. Fuitq3 termin9 eorū contra aquilonē a iordāe per gens iuxta ∞ latus hiericho septentrionalis plage. & inde cōtra occidētē ad mōtana cōſcēdēs & pueniēs ad solitudinē bethauen atq3 ptrāſiēs iuxta luzā ad meridiē: ipa est bethel: descēditq3 in ∞ astaroth addar ī mōtē qui est ad meridiem ∞ bethorō inferioris: & īclinatur circuens ∞ cōtra mare ad meridiē montis qui respicit ∞ bethorō cōtra africum. Sūtq3 exitus eius ∞ in cariathbaal: que vocatur & cariathiarim ∞ vrbē filiorū iuda. Hec est plaga cōtra mare ad occidētē. A meridie aūt ex pte carathiarī egreditur termin9 cōtra mare: et pueit vsq3 ad fōtē aqrū nepthoa. Descēditq3 ī partē mōtis qui respicit vallē filiorum ennō: et est cōtra septētrionalē plagā in extrema parte vallis raphaim. Descēditq3 ī gehennō id est vallis ennom iuxta latus iebusei ad austrū & puenit ad fōtem rogel transiens ad aquilonem: & egrediens ad ensemes id est fontem solis et ptrāſit vsq3 ad tumulos qui sūt e regiōe aſcēsus adōmī: descenditq3 habenboen id est lapidem boē filii ruben et ptrāſit ex latere aquilonis ad cāpestria: descenditq3 ī planitiē: & ptergreditur cōtra aquilonē bethagla: sūtq3 exitus eius cōtra linguā maris salſiſſimi ab aqlōe in fine iordāis ad australē plagā q est terminus illius ab oriente. Hec est possessio filiorū beniamī p termios suos ī circuitu & familias suas. Fuerūtq3 cīitates ei9 hiericho et bethagla et vallis casis betharaba et sa

inie cit eis iosue sortem in sylo corā dño: τ
ἐνέβαλεν αὐτοῖς ἰησοῦς κλῆρον ἐν συλὼ ἔναντι κυρίου, καὶ
diuisit illic iosue terrā filiis israel per parti=
ἐμέρισεν ἐκεῖ ἰησοῦς τὴν γῆν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ κατὰ μερι=
tiōes eo☧: τ aſcēdit sors tribus filio☧ beniami
σμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος φυλῆς υἱῶν βενιαμὶν
prima per pplos suos. τ exierūt termini sortis
πρῶτος κατὰ δήμους αὐτῶν. καὶ ἐξῆλθεν ὅρια τοῦ κλήρου
eo☧ inter filios iuda τ inter filios ioseph. τ
αὐτῶν ἀναμέσον υἱῶν ἰούδα καὶ ἀναμέσον υἱῶν ἰωσήφ. καὶ
fuerūt eo☧ termini ab aquilone ab iordane: aſ
ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου, προ
cendent termini iuxta dorsū hiericho ad boreā: τ
σαναβήσεται τὰ ὅρια κατὰ νώτου ἱεριχὼ ἐπὶ βορρᾶν, καὶ
aſcēdet ad mōtē in mare: τ erit exi
ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔσαι ἡ διέξο
tus eius solitudo bethauē. τ ptrāſibūt il
δος αὐτοῦ ἡ μαδβαρῖτις βαιθαῦν. καὶ διελεύσεται ἐκεῖ=
linc termini luza ab austro: hec est bethel. τ deſ
θεν τὰ ὅρια λουζὰ ἀπὸ λιβός, αὕτη ἐστὶν βαιθήλ. καὶ κατα=
cendēt termini ataroth addar in mōtanā q est ad
βήσεται τὰ ὅρια ἀταρὼθ ἐδδὰρ ἐπὶ τὴν ὀρινὴν ἥ ἐστιν πρὸς
austrū bethorō inferior. τ pertrāſibūt termini τ cir
λίβα βαιθωρὼν ἡ κάτω. καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια καὶ περι
cuibūt in partē aspiciētē qd ad mare
ελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον τὸ παρὰ θάλασσαν
ab austro a mōte in faciē bethorō meridiē.
ἀπὸ λιβὸς ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον βαιθωρὼν λίβα.
τ erit exitus eius in cariath baal: hec est ca=
καὶ ἔσαι ἡ διέξοδος αὐτοῦ εἰς καριὼθ βαάλ, αὕτη ἐστὶν κα
riathiarim: vrbs filio☧ iuda: hec est pars que
ριαθαρίμ, πόλις υἱῶν ἰούδα, τοῦτο ἐστὶν τὸ μέρος τὸ
ad mare: τ pars q ad austrū a parte ca
πρὸς θάλασσαν, καὶ μέρος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους κα=
riathbaal. τ ptransibūt in gasen: τ egredietur in
ριαθβαάλ. καὶ διελεύσεται εἰς γασὴν, καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ
fontē aque nepthoa. τ descēdēt termini ī par=
πηγὴν ὕδατος ναφθώ. καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ μέ
te mōtis q est e regione silue filii ennō qd
ρους τοῦ ὄρους ὅ ἐστιν κατὰ πρόσωπον νάπης υἱοῦ ἐνὸμ ὅ
est ex parte vallis raphaim a septētriōe: τ descēdēt
ἐστιν ἐκ μέρους ἐμεκραφαῒμ ἀπὸ βορρᾶ, καὶ καταβήσεται
in gehennon in dorsum iebus ab austro. τ perue
ἐπὶ γαιωνναμ ἐπὶ νῶτον ἰεβοῦς ἀπὸ λιβός. καὶ καταβή
niēt ad fontem rogel: τ ptrāſibūt in aquilonē: τ per
σεται ἐπὶ πηγὴν ῥογὴλ, καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ βορρᾶν, καὶ διε
trāſibūt ad fontem sames: τ pertrāſibūt ad gali
λεύσεται ἐπὶ πηγὴν σαμές, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ γαλι
loth: q est e regione ad aſcensum adōmim. τ deſ
λὼθ, ἥ ἐστιν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασιν ἐδωμίμ. καὶ κα=
cendēt ad lapidē boen filio☧ rubē. τ pertrāſibūt
ταβήσεται ἐπὶ λίθον βαὰν υἱῶν ῥουβήν. καὶ διελεύσεται
per dorsū betharaba ab aquilone: τ descendēt
κατὰ νώτου βαιθαραβὰ ἀπὸ βορρᾶ, καὶ καταβήσεται
in araba. τ pertrāſibūt ad termios in dorsum be
ἐπὶ ἀραβά. καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ νῶτον βη
thagla ab aquilone: τ erit exitus termino☧ in col
θαγλὰ ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔσαι ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ λο
lem maris salis ab aquilone in partē
φίαν τῆς θαλάσσης τῶν ἁλῶν ἀπὸ βορρᾶ εἰς μέρος τοῦ
iordanis ab austro. hi termini sunt ab austro: τ
ἰορδάνου ἀπὸ λιβός. ταῦτα τὰ ὅριά ἐστιν ἀπὸ λιβός, καὶ
iordanis distermiabit illō a pte ab oriente. hec poſ
ὁ ἰορδάνης ὁριεῖ αὐτὸ ἀπὸ μέρους ἀπ᾽ ἀνατολῶν. αὕτη ἡ κλη
seſſio filio☧ beniamin termini eius in circuitu per po
ρονομία υἱῶν βενιαμὶν τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ κατὰ δή=
pulos suos. τ fuerunt vrbes tribus filio☧
μους αὐτῶν. καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν
beniamin per pplos suos hiericho τ bethagla τ
βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν ἱεριχὼ καὶ βηθαγλὰ καὶ
vallis casis τ betharaba τ samarim
μεκκασὶς καὶ βαιθαραβὰ καὶ σαμαρίμ ∞

τ bethel: τ auim τ aphra τ aphara: τ capharammona
κὰι βηθήλ, κὰι ἀυὶμ κὰι ἀφρὰ κὰι ἀφαρά, κὰι καφαραμμωνὰ
τ aphni τ gabaa: ciuitates duodecim τ ville eaꝝ.
κὰι τὴν ἀφνὶ κὰι γαβαά, πόλεις δώδεκα κὰι ἀι κῶμαι ἀυτῶν.
gabaon τ rama τ beroth: τ maſſepha τ cephira τ maſ
γαβαὼν κὰι ῥαμὰ κὰι βηρώθ, κὰι μασσηφὰ κὰι κεφιρὰ κὰι μασ
ſa: τ recen τ ierphel τ therala: τ ſelaelaph τ iebus:
σά, κὰι ῥεκὲν κὰι ἰερφὴλ κὰι θεραλά, κὰι σελαελὰφ κὰι ἰεβοῦς,
hec eſt hieruſalem: τ gabaoth τ vrbs iarim: tre
ἀυτη ἐςὶν ἱερουσαλήμ, κὰι γαβαὼθ κὰι πόλις ἰαρίμ, τρεῖς
decim τ ville eaꝝ. hec poſſeſſio filioꝝ benia
καίδεκα κὰι ἀι κῶμαι ἀυτῶν. ἀυτη ἡ κληρονομία ὑιῶν βενια-
min per populos ſuos.
μὶν κατὰ δήμους ἀυτῶν. Ca.19.

ET egreſſa ē ſors ſcđa ſymeon
Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ δεύτερος τῷ συμεὼν τῇ
tribui filioꝝ ſymeon per populos ſuos: τ fuit
φυλῇ ὑιῶν συμεὼν κατὰ δήμους ἀυτῶν, κὰι ἐγενήθη ἡ
hereditas eoꝝ in medio poſſeſſionū filioꝝ iuda. τ fu-
κληρονομία ἀυτῶν ἀναμέσον κλήρων ὑιῶν ἰούδα. κὰι ἐγε-
it eis poſſeſſio berſabee τ ſabe τ mola
νήθη ἀυτοῖς ὁ κλῆρος βηρσαβεὲ κὰι σαβὲ κὰι μωλα-
da: τ aſerſual τ bola τ iaſom τ eltho-
δά, κὰι ἀρσεσουὰλ κὰι βωλὰ κὰι ἰασὸμ κὰι ἐλθου-
lad τ bathul τ erma: τ ſicelag τ bethamar
λὰδ κὰι βαθοὺλ κὰι ἑρμά, κὰι σικελὰγ κὰι βηθαμαρ-
chaboth τ aſerſuſim τ bethlebaoth: τ agri
χαβὼθ κὰι ἀσερσουσὶμ κὰι βηθλεβαώθ, κὰι ὁι ἀγροὶ
eoꝝ vrbes tredecim: τ ville eaꝝ. ain
ἀυτῶν πόλεις τρεισκαίδεκα κὰι ἀι κῶμαι ἀυτῶν. ἀὶν
τ remmon. τ ether τ aſan ciuitates quattuor τ vil
κὰι ῥεμμών. κὰι ἐθὲρ κὰι ἀσὰν πόλεις τέσσαρες κὰι ἀι κῶ-
le eaꝝ. τ oēs viculi per circuitū vrbi
μαι ἀυτῶν. κὰι πᾶσαι ἀι ἐπαύλεις πομικύκλῳ τῶν πόλε-
um iſtaꝝ vſq; ad baalath berrathmoth euntiū cōtra au
ων τούτων ἕως βααλὰθ βηρραθμὼθ πορευομένων κατὰ λί-
ſtrū. hec hereditas tribus filioꝝ ſymeon per populos
βα. ἀυτη ἡ κληρονομία φυλῆς ὑιῶν συμεὼν κατὰ δήμους
ſuos. a poſſeſſione iuda poſſeſſio tribus
ἀυτῶν. ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ ἰούδα ἡ κληρονομία φυλῆς
filioꝝ ſymeon: qm̄ fuit pars filioꝝ iuda maioꝛ q̄
ὑιῶν συμεών, ὅτι ἐγενήθη ἡ μερὶς ὑιῶν ἰούδα μείζων τῆς
eoꝝ: τ poſſederūt filij ſymeon in medio
ἀυτῶν, κὰι ἐκληρονόμησαν ὁι ὑιοὶ συμεὼν ἐν μέσῳ τοῦ
hereditatis eoꝝ. τ exiuit ſors tertia za
κλήρου ἀυτῶν. κὰι ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ ζα-
bulon per populos ſuos: erūt termini poſſe
βουλὼν κατὰ δήμους ἀυτῶν, ἔςαι τὰ ὅρια τῆς κλη-
ſſionis eoꝝ vſq; ad ſarid. τ aſcēdunt
ρονομίας ἀυτῶν ἕως σαρίδ. κὰι προσαναβαίνει τὰ
termini eoꝝ in mare τ marala: τ cōgregabūtur ī
ὅρια ἀυτῶν ἐις θάλασσαν κὰι μαραλά, κὰι συνάξει ἐπὶ
dabaſthe: τ occurrent in vallē que eſt
δαβαςθέ, κὰι ἀπαντήσει ἐις τὴν φάραγγα ἥ ἐςιν
contra iecnam. τ reuerterūt de ſarid
κατὰ πρόσωπον ἰεκνάμ. κὰι ἀνέςρεψαν ἀπὸ σαρὶδ
e regione ab oriente ſames in terminos cha
ἐξ ἐναντίας ἀπ᾽ ἀνατολῶν σαμὲς ἐπὶ τὰ ὅρια χα-
ſellath thaboꝛ: τ pertrāſibūt vſq; dabrath: τ aſ
σελλαθθαβώρ, κὰι διελεύσεται ἐπὶ δαβράθ, κὰι προ-
cendent cōtra iaphphie. τ illinc circuibūt
σαναβήσεται ἐπὶ ἰαφφιέ. κὰι ἐκεῖθεν περιελεύσεται
e regione ad orientē in gethaepher τ ſin: τ
ἐξ ἐναντίας ἐπ᾽ ἀνατολὰς ἐπὶ γεθαεφὲρ κὰι σίν, κὰι
egredietur in remmona amathar anoa. τ cir
διελεύσεται ἐπὶ ῥεμμωνὰ ἀμαθὰρ ἀνουά. κὰι περιε-
cuibunt termini ad aquilonē ad anathon: τ erit
λεύσεται ὅρια ἐπὶ βορρᾶν ἐπὶ ἀναθών, κὰι ἔςαι ἡ
egreſſus eoꝝ in gai iephthael.
διέξοδος ἀυτῶν ἐπὶ γαὶ ἰεφθαήλ.

marim & bethel et a-
uim et affara et offera
villa hemona et ofni
et gabee ciuitates
duodecim & ville earū.
Gabaō et rama
et beroth & meſphe ca
phara et amoſa
et recē iarpheel et tha-
rela et ſela heleph et
iebus que eſt hieruſalē
gabaad et cariath
ciuitates quattuorde-
cim et ville eaꝝ. Hec eſt
poſſeſſio filioꝝ bēiamī
iuxta familias ſuas. 19.

ET egreſſa ē ſors ſe
cunda
filiorum ſymeon
p cognatiōes ſuas: fuit
q; hereditas eoꝝ in me-
dio poſſeſſiōis filiorū
iuda:
berſabee et ſabee et
molada
et aſerſual baala et aſē
et heltholad
bethularma et ſicce-
lech et bethmarchabo-
th et aſetſua et bethle-
baoth
et ſarohē: ciuitates tre
decim
et ville eaꝝ. Aym et rē
mon et athar et aſā ciuita
tes quattuor et ville ea-
rū. Oēs viculi
p circuitum vrbiū iſta
rū vſq; ad baalad
bercameth contra au-
ſtralē plagā. Hec ē he-
reditas filioꝝ ſymeon
iuxta cognatiōes ſuas ī
poſſeſſione et funiculo
filioꝝ iuda quia maior
erat. Et idcirco filii ſy-
meō poſſederunt
ī medio hereditatis ei⁹
Ceciditq;
ſors tertia filiorū za-
bulon
p cōgnatiōes ſuas: & fa
ct⁹ ē termin⁹ poſſeſſio
nis filioꝝ zabulon vſq;
ſarith. Aſcēditq; ď ma
ri & medalaa: & pueńit
ī debbaſeth vſq; ad tor
rentē q ē cōtra iecoñā:
et reuertitur de ſarith
cōtra orientē ī finē ce
ſeleth thabor:
& egreditur ad dabe-
reth: aſcēditq; cōtra ia-
fie: & ide ptrāſit vſq; ad
oriētalē plagā gethefer
& thacaſi: & egreditur
in rēmon amphar &
noa: & circuit ad aqui
lonem
& nathan. Sūtq; egreſ
ſus ei⁹ vallis ieptahel

וביתאל והעוים והפרה ועפרה
וכפר העמנה והעפני וגבע ערים
שתים עשרה וחצריהן גבעון והרמה
ובארות והמצפה והכפירה והמצה
ורקם וירפאל ותראלה וצלע האלף
והיבוסי היא ירושלם גבעת קרית
ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת — רבע
נחלת בני בנימן למשפחתם

Cap. xix.

ויצא הגורל השני
לשמעון למטה בני שמעון — גרל שנה
למשפחתם ויהי נחלתם בתוך — היה
נחלת בני יהודה ויהי להם
בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה
וחצר שועל ובלה ועצם ואלתולד
ובתול וחרמה וצקלג ובית
המרכבות וחצר סוסה ובית לבאות
ושרוחן ערים שלש עשרה — עיר
וחצריהן עין רמון ועתר ועשן ערים
ארבע וחצריהן וכל החצרים אשר — חבע
סביבות הערים האלה עד בעלת — סבב
באר ראמת נגב זאת נחלת מטה — נטה
בני שמעון למשפחתם מחבל בני — שפחה
יהודה נחלת בני שמעון כי היה
חלק בני יהודה רב מהם וינחלו — רבב נחל
בני שמעון בתוך נחלתם ויעל — עלה
הגורל השלישי לבני זבולן — גרל שלש
למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד — היה
שריד ועלה גבולם לימה ומרעלה — גבל
ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר
על פני יקנעם ושב משריד קדמה — פנה שוב
מזרח השמש על גבול כסלת תבר — זרח
ויצא אל הדברת ועלה יפיע
ומשם עבר קדמה מזרחה גתה
חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר
הנעה ונסב אתו הגבול מצפון — סבב
חנתן והיו תצאתיו גי יפתחאל — צפן היה / יצא גיא

וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית
לחם ערים שתים עשרה וחצריהן׃
זאת נחלת בני זבולן למשפחתם
הערים האלה וחצריהן׃ ליששכר
יצא הגורל הרביעי לבני יששכר   רגע
למשפחתם׃ ויהי גבולם יזרעאלה
והכסולת ושונם׃ וחפרים ושיאן
ואנחרת׃ והרבית וקשיון ואבץ׃
ורמת ועין גנים ועין חדה ובית
פצץ׃ ופגע הגבול בתבור ושחצימה
ובית שמש והיו תצאות גבולם
הירדן ערים שש עשרה וחצריהן׃
זאת נחלת מטה בני יששכר   נטה
למשפחתם הערים וחצריהן׃ ויצא   שפח
הגורל החמישי למטה בני אשר   גרל
למשפחתם׃ ויהי גבולם חלקת   היה
וחלי ובטן ואכשף׃ ואלמלך ועמעד
ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור
לבנת׃ ושב מזרח השמש בית דגן   שוב זרח
ופגע בזבולן ובגי יפתחאל צפונה   צפן
בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול
משמאל׃ ועברן ורחב וחמון וקנה   שמל
עד צידון רבה׃ ושב הגבול הרמה
ועד עיר מבצר צר ושב הגבול   בצר
חסה והיו תצאתיו הימה מחבל   היה יצא
אכזיבה׃ ועמה ואפק ורחב ערים   עיר
עשרים ושתים וחצריהן׃ זאת נחלת
מטה בני אשר למשפחתם הערים
האלה וחצריהן׃ לבני נפתלי יצא
הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם׃   גרל
ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים
ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום
ויהי תצאתיו הירדן׃ ושב הגבול   גבל
ימה אזנות תבור ויצא משם
חקקה ופגע בזבולן מנגב ובאשר
פגע מים וביהודה הירדן מזרח

& cathethet & naalol
& semron & iedaba &
bethleẽ: ciuitates duo
decim & ville earum.
Hec est hereditas tri=
bus filiorum zabulõ p
cognationes suas: vr=
bes & viculi earum. isa
char egressa est sors q̃r
ta
p cognationes suas: fu
itq̃ eius hereditas iezra
hel & casaloth & sunem
& effraim & senon
& naaroth & raboth
& cesien haemes
& rameth & engãni &
henadda & bethfeses:
& peruenit terminus e
ius vsq̃ thabor & sesen
na & bethsemes. erũtq̃
exitus eius
iordanis: ciuitates se=
decim & ville earum.
Hec est possessio filio=
rum isachar
p cognatiões suas: vr=
bes & viculi earũ. Ceci
ditq̃ sors quĩta tribui
filiorum aser
p cognatiões suas. fuit
q̃ terminus eorũ alchat
& cali & bethẽ & axab
& elmelech & amaad
& messal: & pueniť vs=
q̃ ad carmelũ maris &
sior & labanath: ac re=
uertitur cõtra orientem
bethdagon: & pertran
sit vsq̃ zabulõ & vallẽ
iepthahel cõtra aquilo
nem in bethemech & ne
iel. egredieturq̃ ad le
uam cabul & acrã & ro
ob & amõ & chana vs=
q̃ ad sidonẽ magnã. re
uerriturq̃ in horma vs
q̃ ad ciuitatẽ munitissi=
mã tyrũ & vsq̃ osam:
erũtq̃ exitus eius in
mare de funiculo aczi=
ba & amma & afeg &
roob: ciuitates viginti
due & ville earũ. Hec ẽ
possessio filiorũ aser
p cognatiões suas: vr=
besq̃ & viculi earũ. Fi=
liorũ neptalim
sexta sors cecidit p fa
milias suas: & cepit ter=
minus de beleb & helõ
sannanim: & adami q̃
est neceb & iebnahel vs
q̃ lecun: & egressus eo
rũ vsq̃ ad iordanẽ: re=
uerriturq̃ termĩus con
tra occidẽtẽ & azauoth
thabor: atq̃ ĩde egre=
ditur ĩ vcuca & ptrãsit ĩ
zabulõ cõtra meridiẽ &
ĩ aser cõtra occidẽtẽ &
in iuda ad iordanem cõ
tra ortum

ꝛ cottath ꝛ naalol ꝛ semron ꝛ iedala ꝛ be=
καὶ κοττὰθ καὶ ναααλὼλ καὶ σεμρὼν καὶ ἰεδαλὰ καὶ βη=
thleem: ciuitates duodecim ꝛ ville eaꝝ. hec he
θλεέμ, πόλεις δώδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. αὕτη ἡ κλη
reditas tribus filioꝝ zabulon per pplos suos:
ρονομία φυλῆς υἱῶν ζαβουλὼν κατὰ δήμους αὐτῶν, αἱ
vrbes he ꝛ ville eaꝝ. ꝛ issachar e=
πόλεις αὗται καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ τῷ ἰσάχαρ ἐξ=
gressa est sors quarta filijs issachar per co
ῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος τοῖς υἱοῖς ἰσάχαρ κατὰ συγ
gnationẽ suaꝫ. ꝛ fuerũt termini eoꝝ iezrahel ꝛ cha=
γένειαν αὐτῶν. καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν ἰζραὴλ καὶ ἀχα
seloth ꝛ sunem ꝛ epharem ꝛ seon ꝛ anereth: ꝛ
σελὼθ καὶ συνὴμ καὶ ἀφαρὲμ καὶ σηὼν καὶ ἀνερέθ, καὶ
raboth ꝛ cesion ꝛ ahebes ꝛ ramoth ꝛ engannim:
ῥαβὼθ καὶ κεσιὼν καὶ ἀεβὴς καὶ ῥαμὼθ καὶ ἐνγαννίμ,
ꝛ annada ꝛ bethphases: ꝛ applicabũt termini in ta
καὶ ἀνναδὰ καὶ βηθφασῆς. καὶ συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ τα=
bor ꝛ in sasima ꝛ bethsamis: ꝛ erit exitus
βὼρ καὶ ἐπὶ σασιμὰ καὶ βηθσαμίς, καὶ ἔσαι ἡ διέξοδος
terminoꝝ eoꝝ iordanis: vrbes sedecim ꝛ vil
τῶν ὁρίων αὐτῶν ὁ ἰορδάνης, πόλεις ἑκκαίδεκα καὶ αἱ κῶ
le eaꝝ: hec possessio tribus filioꝝ issachar per
μαι αὐτῶν. αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν ἰσάχαρ κατὰ
populos: ꝛ vrbes ꝛ ville eaꝝ.
δήμους, καὶ αἱ πόλεις καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν.
ꝛ exiuit sors quinta tribui filioꝝ aser
καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος πέμπτος τῇ φυλῇ υἱῶν ἀσὴρ
per populos suos: ꝛ fuerũt termini eoꝝ elcath ꝛ
κατὰ δήμους αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν ἐλκὰθ καὶ
ali ꝛ bethen ꝛ achasaph: ꝛ elmelech ꝛ amaad ꝛ
ἀλὶ καὶ βεθὲν καὶ ἀχασὰφ, καὶ ἐλμέλεχ καὶ ἀμαὰδ καὶ
masal: ꝛ puenĩet ad carmelũ per mare ꝛ
μασάλ, καὶ συνάψει τῷ καρμήλῳ κατὰ θάλασσαν καὶ τῷ
syor ꝛ labanath. reuertẽtur ab oriente solis ꝛ
συὼρ καὶ λαβανὰθ. ἐπιστρέψει ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου καὶ
bethdagon: ꝛ peruenĩet ad zabulon ꝛ in guephthael
βηθδαγὼν, καὶ συνάψει τῷ ζαβουλὼν καὶ ἐν γαιεφθαὴλ
contra aquilonẽ bethaemec ꝛ nael: ꝛ egredĩetur ad
κατὰ βορρᾶν βηθαεμὲκ καὶ ναιὴλ, καὶ ἐλεύσεται εἰς
chobol a sinistris: ꝛ achran ꝛ roob ꝛ amon ꝛ
χοβὼλ ἀπὸ ἀριστερῶν, καὶ ἀχρὰν καὶ ῥοὼβ καὶ ἀμὼν καὶ
cane vsq̃ ad sidonẽ magnã. ꝛ conuertent termini in
κανὰ ἕως σιδῶνος τῆς μεγάλης. καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς
rama ꝛ vsq̃ ad ciuitatẽ munitionis tyrioꝝ: ꝛ con
ῥαμὰ καὶ ἕως πόλεως ὀχυρώματος τῶν τυρίων, καὶ ἀναστρέ
uertẽt termini in osa: ꝛ erit exitus eius ma
ψει τὰ ὅρια ἐπὶ ὠσά, καὶ ἔσαι ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασ
re: ꝛ erit a funiculo achazib ꝛ amma ꝛ
σα, καὶ ἔσαι ἀπὸ τοῦ χοινίσματος ἀχαζὶβ καὶ ἀμμὰ καὶ
aphec ꝛ roob: ciuitates vigĩti due ꝛ ville eaꝝ.
ἀφὲκ καὶ ῥαὸβ, πόλεις εἰκοσιδύο καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
hec possessio tribus filioꝝ aser per populos suos:
αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν ἀσὴρ κατὰ δήμους αὐτῶν,
vrbes eoꝝ ꝛ ville eaꝝ. ꝛ exiuit
αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ ἐξῆλθε τῷ
nephtali sors sexta filijs nephtali per po
νεφθαλὶ ὁ κλῆρος ὁ ἕκτος τοῖς υἱοῖς νεφθαλὶ κατὰ δή=
pulos suos. ꝛ fuerũt termini eoꝝ meeleph ꝛ olan
μους αὐτῶν. καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν μεελὲφ καὶ ὠλὰν
seenanim ꝛ ademmi anneceb ꝛ iabniel vsq̃ ad lacum:
σεενανὶμ καὶ ἀδεμμὶ ἀννεκὲβ καὶ ἰαβνιὴλ ἕως λακούμ,
ꝛ fuerũt exitus eoꝝ iordanis. ꝛ cõuertẽtur
καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτῶν ὁ ἰορδάνης. καὶ ἐπιστρέψει
termini in mare aznoth thabor: ꝛ egredĩetur il
τὰ ὅρια εἰς θάλασσαν ἀζνὼθ θαβώρ, καὶ διελεύσεται ἐκεῖ=
linc in icoc: ꝛ applicabũt zabulon a me
θεν εἰς ἰκώκ, καὶ συνάψει τῷ ζαβουλὼν ἀπὸ νό=
ridie: ꝛ asser puenĩet ad mare: ꝛ iu
του, καὶ ἀσὴρ συνάψει κατὰ θάλασσαν, καὶ ἰού=
da iordanis ab oriente
δα ὁ ἰορδάνης ἀπ' ἀνατολῶν

ſolis: ⁊ vꝛbes munite tyrioꝝ. tyrus ⁊ am
ἡλίου; καὶ αἱ πόλεις τειχήρεις τῶν τυρίων. τύρος καὶ ἀμ-
math ⁊ rechath ⁊ chenereth: ⁊ adami ⁊ rama ⁊ aſoꝛ ⁊
μαθ καὶ ῥακκὰθ καὶ χενερέθ, καὶ ἀδαμὶ καὶ ῥαμὰ καὶ ἀσὼρ καὶ
cedes ⁊ edrai ⁊ fons aſoꝛ ⁊ ieron. ⁊ magdaliel:
κεδὲς καὶ ἀδραῒ καὶ πηγὴ ἀσὼρ καὶ ἰερών. καὶ μαγδαλιὴλ,
hoꝛem ⁊ bethanath ⁊ bethſames vꝛbes decē ⁊ nouē ⁊
ὡρὰμ καὶ βηθανὰθ καὶ βηθσαμὶς πόλεις δέκα καὶ ἐννέα καὶ
ville eaꝝ. hec poſſeſſio trib⁹ filioꝝ nephtali
αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν νεφθαλὶ
per cognationē ſuā: ⁊ vꝛbes ⁊ ville ea-
κατὰ συγγένειαν αὐτῶν, καὶ αἱ πόλεις καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐ-
rū. ⁊ tribui filioꝝ dan per pplos ſuos egreſſa ē
τῶν. καὶ τῇ φυλῇ υἱῶν δὰν κατὰ δήμους αὐτῶν ἐξῆλθεν ὁ
ſoꝛs ſeptima: ⁊ fuerūt termini poſſeſſionis eoꝝ
κλῆρος ὁ ἕβδομος, καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια κληρονομίας αὐτῶν
ſaraa ⁊ eſthaol vꝛbs ſames ⁊ ſelebin ⁊ elon
σαραὰ καὶ ἐσθαὸλ πόλις σαμὲς καὶ σααλαβὶν καὶ ἐλὼν
⁊ iethla ⁊ ialon: ⁊ themna ⁊ accaron: ⁊ eltheco
καὶ ἰεθλὰ καὶ ἰαλών, καὶ θαμνὰ καὶ ἀκκαρών, καὶ ἐλθεκὼ
⁊ gabatthon ⁊ baaloth: ⁊ vd ⁊ banebarac ⁊
καὶ γαβαθθὼν καὶ βααλὼθ, καὶ οὐδ καὶ βανηβαρὰκ καὶ
gethremmon: ⁊ a mari hieracon ⁊ hereccō ſmin⁹
γεθρεμμών, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἱερακὼν καὶ ἠρεκκῶν ὅριον
pꝛope ioppem. ⁊ exiuit terminus filioꝝ dan. ⁊ iue-
πλησίον ἰόππης. καὶ ἐξῆλθεν τὸ ὅριον υἱῶν δὰν. καὶ ἐπο-
runt filij dan ⁊ pugnauerūt cōtra leſen: ⁊ accepe-
ρεύθησαν οἱ υἱοὶ δὰν καὶ ἐπολέμησαν τὴν λεσέν, καὶ κατελά-
runt eam: ⁊ percuſſerūt eam in oꝛe gladij:
βοντο αὐτήν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας,
⁊ poſſederunt illā: ⁊ habitauerūt illā: ⁊
καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτήν, καὶ κατῴκησαν αὐτήν, καὶ
vocauerūt nomē leſen dan: iuxta nomē dan
ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῇ λεσὲν δάν, κατὰ τὸ ὄνομα δὰν τοῦ
pr̄is ſui. hec poſſeſſio tribus filioꝝ dan per
πατρὸς αὐτῶν. αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν δὰν κατὰ
cognationē ſuā: vꝛbes he ⁊ ville eaꝝ.
συγγένειαν αὐτῶν, αἱ πόλεις αὗται καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν.
⁊ perfecerūt diuidere ſoꝛte trā in termios
καὶ συνετέλεσαν τοῦ κληροδοτῆσαι τὴν γῆν εἰς τὰ ὅρια αὐ-
eius: ⁊ dederūt filij iſrael poſſeſſionē ioſue filio nun
τῆς, καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κλῆρον τῷ ἰησοῦ υἱῷ ναυὴ
in ipſis per pꝛeceptū dn̄i. ⁊ dederūt ei
ἐν αὐτοῖς διὰ προστάγματος κυρίου. καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν
vꝛbem: quā poſtulauit thamnathaſara q̄ eſt i mōte ephꝛaim.
πόλιν, ἣν ᾐτήσατο θαμναθασαρὰ ἥ ἐστιν ἐν τῷ ὄρει ἐφραΐμ.
⁊ edificauit ciuitatē ⁊ hītauit in ea. he diuiſio
καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν πόλιν καὶ ᾤκει ἐν αὐτῇ. αὗται αἱ διαιρέ-
nes quas ſoꝛte diſtribuit eleazar ſacerdos ⁊ ioſue fili⁹
σεις ἃς κατεκληροδότησεν ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰησοῦς ὁ
nun: ⁊ pꝛincipes familiaꝝ in tribub⁹
τοῦ ναυῆ, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς
iſrael per ſoꝛtes in ſylo: corā dn̄o apud
τοῦ ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν σηλώ, ἔναντι κυρίου παρὰ
oſtia tabnaculi teſtimonij. ⁊ abierunt
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐπορεύθησαν
vt aſcēderēt terram.
ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν.

Ca. 20.

Et locutus eſt dn̄s ioſue dicēs: loquere
Καὶ ἐλάλησε κύριος τῷ ἰησοῦ λέγων, λάλησον
filijs iſrael dicēs: ſeparate vobis vꝛbes
τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λέγων, δότε ὑμῖν τὰς πόλεις τῶν
cōfugioꝛum: quas dixi ad vos per moyſen. cō
φυγαδευτηρίων, ἃς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ μωυσῆ. φυγα-
fugium homicide q̄ percuſſit aiam inuite
δευτήριον τῷ φονευτῇ τῷ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως
ſine pꝛouidētia. ⁊ erūt vobis vꝛbes cōfugium
ἄνευ προνοίας. καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις φυγαδευτήριον
⁊ nō moꝛietur occiſoꝛ a pꝛopinquo
καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ὁ φονευτὴς ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος
ſanguine ⁊ fugiet in vnā
τὸ αἷμα καὶ φεύξεται εἰς μίαν

ſolis ciuitates munitiſſime aſſedim ſer & ammad & rechath & cenereth & edema & arama aſoꝛ & cedes & edrai naſoꝛ & ierō & magdihel hoꝛrē & bethanath & bethſames: ciuitates decem & nouē & ville earū. Hec eſt poſſeſſio tribus filiorū neptali p cognatiōes ſuas vrbes & viculi earū. Tribui filiorū dā p familias ſuas egreſſa eſt ſoꝛs ſeptima: & fuit terminus poſſeſſiōis ei⁹ ſaraa & heſtaol & hayr ſemes id ē citas ſolis: ſelebin & ahialon & iethela & themna achron helchetē gebton & baaladiud & bane & barach & iethrēmon atq; hiercō & arechō: cū termīo q reſpicit ioppen: & ipſo fine cōcluditur. Aſcenderuntq; filii dan & pugnauerūt contra leſem: ceperūtq; eam & pcuſſerunt eā in oꝛe gladii: & poſſederūt & hītauerūt ī ea vocātes nomē eius leſē dan ex nomīe dā patris ſui. Hec ē poſſeſſio trib⁹ filiorū dā p cognationes ſuas vrbes & viculi earū. Cūq; cōpleſſet ſoꝛte diuidere terrā ſingulis per tribus ſuas: dederūt filii iſrl̄ poſſeſſionem ioſue filio nū ī medio ſui iuxta p̄ceptū dn̄i vrbē quā poſtulauit tānathſaraa in monte effraim. Et edificauit ciuitatem habitauitq; ī ea. He ſūt poſſeſſiōes quas ſoꝛte diuiſerūt eleazar ſacerdos & ioſue filius nun & principes familiarū ac tribuū filioꝛum iſrael ī ſylo: corā dn̄o ad oſtium tabernaculi teſtimōii: ꝑtitiq; ſūt terrā.

Et locutus ē 20.
dominus ad ioſue dicens. Loquere filiis iſrael: & dic eis. Separate vrbes fugitiuorū de q̄bus locutus ſū ad vos p manū moyſi: vt confugiat ad eas quicunq; aīam pcuſſerit neſcius & poſſit euadere irā pximi q vltoꝛ ē ſāguīs: cū ad vnā harꝝ cōfugerit

---

הַשָּׁמֶשׁ׃ וְעָרֵי מִבְצָר הַצִּדִּים צֵר
וְחַמַּת רַקַּת וְכִנֶּרֶת׃ וַאֲדָמָה וְהָרָמָה
וְחָצוֹר׃ וְקֶדֶשׁ וְאֶדְרֶעִי וְעֵין חָצוֹר׃
וְיִרְאוֹן וּמִגְדַּלְאֵל חֳרֵם וּבֵית עֲנָת
וּבֵית שָׁמֶשׁ עָרִים תְּשַׁע עֶשְׂרֵה
וְחַצְרֵיהֶן׃ זֹאת נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי נַפְתָּלִי — נטה
לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן׃ לְמַטֵּה — שפחה
בְנֵי דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם יָצָא הַגּוֹרָל — גרל
הַשְּׁבִיעִי׃ וַיְהִי גְּבוּל נַחֲלָתָם צָרְעָה — שבע היה
וְאֶשְׁתָּאוֹל וְעִיר שָׁמֶשׁ׃ וְשַׁעֲלַבִּין
וְאַיָּלוֹן וְיִתְלָה׃ וְאֵילוֹן וְתִמְנָתָה
וְעֶקְרוֹן׃ וְאֶלְתְּקֵה וְגִבְּתוֹן וּבַעֲלָת׃
וִיהֻד וּבְנֵי בְרַק וְגַת רִמּוֹן׃ וּמֵי הַיַּרְקוֹן
וְהָרַקּוֹן עִם הַגְּבוּל מוּל יָפוֹ׃ וַיֵּצֵא
גְבוּל בְּנֵי דָן מֵהֶם וַיַּעֲלוּ בְנֵי דָן — עלה
וַיִּלָּחֲמוּ עִם לֶשֶׁם וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיַּכּוּ — לחם לכד
אוֹתָהּ לְפִי חֶרֶב וַיִּרְשׁוּ אוֹתָהּ וַיֵּשְׁבוּ — נכה פה
בָהּ וַיִּקְרְאוּ לְלֶשֶׁם דָּן כְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם׃ — את קרא
זֹאת נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם
הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְחַצְרֵיהֶן׃ וַיְכַלּוּ לִנְחֹל — עיר כלה
אֶת הָאָרֶץ לִגְבוּלֹתֶיהָ וַיִּתְּנוּ בְנֵי — נתן
יִשְׂרָאֵל נַחֲלָה לִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן בְּתוֹכָם׃
עַל פִּי יְהוָה נָתְנוּ לוֹ אֶת הָעִיר אֲשֶׁר
שָׁאָל אֶת תִּמְנַת סֶרַח בְּהַר אֶפְרָיִם
וַיִּבְנֶה אֶת הָעִיר וַיֵּשֶׁב בָּהּ׃ אֵלֶּה — בנה
הַנְּחָלֹת אֲשֶׁר נִחֲלוּ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת
לְמַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגוֹרָל בְּשִׁילֹה — נטה גרל
לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיְכַלּוּ — פנה יעד
מֵחַלֵּק אֶת הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר — Cap. xx.
יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל — דבר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר תְּנוּ לָכֶם אֶת — נתן
עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם — קלט
בְּיַד מֹשֶׁה׃ לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ מַכֵּה — רצח נכה
נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה בִּבְלִי דַעַת וְהָיוּ לָכֶם — בלי ידע
לְמִקְלָט מִגֹּאֵל הַדָּם׃ וְנָס אֶל אַחַת — היה
נוס

מֵהֶעָרִים הָאֵלֶּה וְעָמַד פֶּתַח שַׁעַר
הָעִיר וְדִבֶּר בְּאָזְנֵי זִקְנֵי הָעִיר הַהִיא
אֶת דְּבָרָיו וְאָסְפוּ אֹתוֹ הָעִירָה אֲלֵיהֶם
וְנָתְנוּ לוֹ מָקוֹם וְיָשַׁב עִמָּם׃ וְכִי יִרְדֹּף — קוּם רָדַף
גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרָיו וְלֹא יַסְגִּרוּ אֶת — סָגַר
הָרֹצֵחַ בְּיָדוֹ כִּי בִבְלִי דַעַת הִכָּה אֶת — נָכָה
רֵעֵהוּ וְלֹא שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל — תְּמֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ וְיָשַׁב בָּעִיר הַהִיא עַד עָמְדוֹ
לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט עַד מוֹת הַכֹּהֵן — פָּנָה יָעַד
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם אָז — שָׁפַט גָּדַל
יָשׁוּב הָרוֹצֵחַ וּבָא אֶל עִירוֹ וְאֶל בֵּיתוֹ — הָיָה יוֹם
אֶל הָעִיר אֲשֶׁר נָס מִשָּׁם׃ וַיַּקְדִּשׁוּ — שׁוּב בּוֹא
אֶת קֶדֶשׁ בַּגָּלִיל בְּהַר נַפְתָּלִי וְאֶת — קָדַשׁ
שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרָיִם וְאֶת קִרְיַת אַרְבַּע
הִיא חֶבְרוֹן בְּהַר יְהוּדָה׃ וּמֵעֵבֶר
לְיַרְדֵּן יְרִיחוֹ מִזְרָחָה נָתְנוּ אֶת בֶּצֶר — זָרַח
בַּמִּדְבָּר בַּמִּישֹׁר מִמַּטֵּה רְאוּבֵן וְאֶת — דָּבַר יָשַׁר
רָאמֹת בַּגִּלְעָד מִמַּטֵּה גָד וְאֶת גּוֹלָן — נָטָה
בַּבָּשָׁן מִמַּטֵּה מְנַשֶּׁה׃ אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי — הָיָה עִיר
הַמּוּעָדָה לְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר — יָעַד גּוּר
בְּתוֹכָם לָנוּס שָׁמָּה כָּל מַכֵּה נֶפֶשׁ — נָכָה
בִּשְׁגָגָה וְלֹא יָמוּת בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם — מוּת
עַד עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה׃

Cap. xxi. — נָגַשׁ
וַיִּגְּשׁוּ רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם
אֶל אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן
אֶל רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת לִבְנֵי — נָטָה
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבְּרוּ אֲלֵיהֶם בְּשִׁלֹה — דָּבַר
בְּאֶרֶץ כְּנַעַן לֵאמֹר יְהוָה צִוָּה בְיַד מֹשֶׁה
לָתֶת לָנוּ עָרִים לָשָׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶן — נָתַן עִיר
לִבְהֶמְתֵּנוּ׃ וַיִּתְּנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם — יָשַׁב גָּרַשׁ — נָתַן
מִנַּחֲלָתָם אֶל פִּי יְהוָה אֶת הֶעָרִים — פֶּה
הָאֵלֶּה וְאֶת מִגְרְשֵׁיהֶן׃ וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל — גָּרַל
לְמִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי וַיְהִי לִבְנֵי אַהֲרֹן — שָׁפַח
הַכֹּהֵן מִן הַלְוִיִּם מִמַּטֵּה יְהוּדָה וּמִמַּטֵּה
הַשִּׁמְעֹנִי וּמִמַּטֵּה בִנְיָמִן בַּגּוֹרָל
עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה׃ וְלִבְנֵי קְהָת

ciuitatum: ſtabitq̧ ante portam ciuitatis: & loquetur ſenioribus vrbis illius ea que ſe comprobent innocentē: ſicq̧ ſuſcipient eum: & dabunt ei locum ad habitādū. Cumq̧ vltor ſāguinis eum fuerit perſecutus nō tradēt in manus ei⁹: quia ignorās percuſſit ꝓximum eius: nec ante biduum triduū ve eius probatur inimicus. Et habitabit in ciuitate illa dōec ſtet ante iudiciū cauſā reddēs facti ſui: & moriatur ſacerdos magn⁹ q fuerit ī illo tpe. Tūc reuertetur homicida: & ingredietur ciuitatē & domū ſuam de qua fugerat. Decreuerunt q̧ cedes in galilea montis neptalim: & ſychem in mōte effraim & cariatharbe: ipſa eſt hebrō ī mōte iuda: & trās iordanē cōtra oriētalē plagam hierico ſtatuerūt boſor que ſita eſt in campeſtri ſolitudine de tribu rubē: et ramoth in galaad de tribu gad & gaulon in baſan de tribu manaſſe. He ciuitates conſtitute ſunt cūctis filiis iſrael & aduēis qui habitabant inter eos vt fugeret ad eas q animā neſcius percuſſiſſet & nō moreretur in manu ꝓximi effuſum ſāguinē vīdicare cupientis: donec ſtaret ān populū expoſitur⁹ cāmſuā.

ACceſſerūtq̧ [zi.] principes familiarū leui ad eleazarum ſacerdotē & ioſue filium nun: & ad duces cognationū ꝑ ſinglas tribus filiorꝝ iſrl': locutiq̧ ſūt ad eos in ſylo terre chanaā atq̧ dixerunt. Dn̄s p̄cepit ꝑ manum moyſi vt daretur nobis vrbes ad habitādū & ſuburbana earū ad alenda iumēta. Dederūtq̧ filii iſrl' de poſſeſſionibus ſuis iuxta impiū dn̄i ciuitates & ſuburbana earū. Egreſſaq̧ eſt ſors ī familiā caath filiorū aaron ſacerdotis de tribu iuda & ſymeō & bēiamin ciuitates tredecī. & reliquis filiorum caath: id eſt leuitis

ciuitatū harꝫ: τ ſtabit ad fores porte
τῶν πόλεων τούτων, καὶ στήσεται ἐπὶ τὴν θύραν τῆς πύλης
ciuitatis: τ loq̄tur in auribus ſeniorum
τῆς πόλεως, καὶ λαλήσει ἐν τοῖς ὦσιν τῶν πρεσβυτέρων
vrbis illius ſermones ſuos. τ remittent
τῆς πόλεως ἐκείνης τοὺς λόγους αὐτοῦ. καὶ ἐπιστρέψουσιν
eum cōciliū ad eos: τ dabunt ei locū
αὐτὸν ἡ συναγωγὴ πρὸς αὐτούς, καὶ δώσουσιν αὐτῷ τόπον
τ habitabit cū eis. τ q̄n ꝓſecut⁹ fuerit ꝓpinqu⁹
καὶ κατοικήσει μετ' αὐτῶν. καὶ ὅτε διώξῃ ὁ ἀγχιστεύων τὸ
ſanguine poſt eū τ nō cōcludent occiſorē
αἷμα ὀπίσω αὐτοῦ καὶ οὐ συγκλείσουσιν τὸν φονεύσαντα
in manu illius: q̄m ignorans percuſſit proximū e-
ἐν χειρὶ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ εἰδὼς ἐπάταξε τὸν πλησίον αὐ-
ius: τ nō odio hñs ipſe eum ab heri τ tertio. τ
τοῦ, καὶ οὐ μισῶν αὐτὸς αὐτὸν ἀπ' ἐχθὲς καὶ τρίτης. καὶ
habitabit in ciuitate illa donec ſtet coram
κατοικήσει ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἕως στῇ κατὰ πρόσωπον τῆς
cōgregatione in iudiciū donec moriat̄ ſacerdos magn⁹: q̄ erit
συναγωγῆς εἰς κρίσιν ἕως ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἔσται
in diebus illis. tūc reuertetur homicida τ
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. τότε ἐπιστρέψει ὁ φονεὺς καὶ
veniet ad portā ſuā τ ad domū ſuā
ἐλεύσεται πρὸς τὴν πύλην αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ
τ ad ciuitatē vnde fugerat illinc. τ diuiſit
καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὅθεν ἔφυγεν ἐκεῖθεν. καὶ διέστειλεν τὴν
cedes in tra galilea in mōte nephtalim: τ ſychem
κεδὲς ἐν γῇ γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ νεφθαλίμ, καὶ συχὲμ
in mōte ephraim τ vrbē arbe: hec eſt hebron in
ἐν τῷ ἐφραῒμ καὶ τὴν πόλιν ἀρβόκ, αὕτη ἐστὶν χεβρὼν ἐν τῷ
mōte iuda τ trans iordanē hiericho. ab
ὄρει τῷ ἰούδα καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου ἱεριχώ. ἀπ' ἀ-
oriente dedit boſor in ſolitudine in cāpo de
νατολῶν ἔδωκεν τὴν βοσὸρ ἐν ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς
tribu ruben: τ ramoth in galaad de tribu gad:
φυλῆς ῥουβήν, καὶ τὴν ῥαμὼθ ἐν τῇ γαλαὰδ ἐκ τῆς φυλῆς γάδ,
τ golan in baſan de tribu manaſſe. he
καὶ τὴν γωλὰν ἐν τῇ βασανίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς μανασσῆ. αὗ-
fuerunt ciuitates celebres oībus filiis iſrael
ται ἦσαν αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι τοῖς πᾶσιν υἱοῖς ἰσραὴλ
τ aduene q̄ habitabat in eis vt fugeret
καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς καταφυγεῖν
illuc omni ꝑcutiēti aīaꝫ inuite: vt nō moria
ἐκεῖ παντὶ παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως, ἵνα μὴ ἀποθά-
tur in manu propinqui ſāguīe donec ſtaret an
νῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα ἕως ἂν καταστῇ ἐναν-
te cōgregationē in iudicio.
τίον τῆς συναγωγῆς ἐν κρίσει.

Ca.21.

ET acceſſerūt p̄ncipes familiarū filiorꝫ leui ad
Καὶ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἱῶν λευὶ πρὸς
eleazarū ſacerdotē τ ad ioſue filium nun τ ad
ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς ἰησοῦν τὸν τοῦ ναυῆ καὶ πρὸς τοὺς
pricipes tribuū familiarū ex tribubus filiorꝫ iſrael: τ
ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν ἰσραήλ, καὶ
locuti ſūt ad eos in ſylo in t̄ra chanaā dicētes: dñs
εἶπαν πρὸς αὐτοὺς ἐν συλὼ ἐν γῇ χαναὰν λέγοντες, κύριος
precepit in manu moyſi vt daret nob vrbes ad habitādū
ἐνετείλατο ἐν χειρὶ μωσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν
τ ſuburbana eaꝫ iumētis nr̄is. τ dederūt
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν. καὶ ἔδωκαν οἱ
filii iſrael leuitis vt poſſiderent ipſi
υἱοὶ ἰσραὴλ τοῖς λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν αὐτοὺς
per preceptū dñi ciuitates has τ ſubur
διὰ προστάγματος κυρίου τὰς πόλεις ταύτας καὶ τὰ περι-
bana eaꝫ. τ egreſſa ē fors ꝓ pl'o caath: τ fu
σπόρια αὐτῶν. καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος τῷ δήμῳ καάθ, καὶ ἐγένε-
it filiis aaron ſacerdotibus leuitis a tribu
το τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λευίταις ἀπὸ φυλῆς
iuda τ a tribu ſymeon τ a tribu bēiamin
ἰούδα καὶ ἀπὸ φυλῆς συμεὼν καὶ ἀπὸ φυλῆς βενιαμὶν
per ſortē ciuitates tredecim. τ filiis caath
κληρωτὶ πόλεις τρεισκαίδεκα. καὶ τοῖς υἱοῖς καὰθ

relictis ex cognatione tribus ephraim
τοῖς καταλελειμμένοις ἐκ τῆς συγγενείας φυλῆς ἐφραὶμ
⁊ de tribu dan ⁊ de dimidia tribu manaſſe
καὶ ἐκ τῆς φυλῆς δὰν καὶ ἀπὸ ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ
Pa. c. per ſortē ciuitates decē. ⁊ filijs gerſon de co
κληρωτὶ πόλεις δέκα. καὶ τοῖς υἱοῖς γερσὼν ἀπὸ τῆς συγ
gnatione tribus iſſachar ⁊ de tribu aſer ⁊ de
γενείας φυλῆς ἰσάχαρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς ἀσὴρ καὶ ἀπὸ τῆς
tribu nephtalim ⁊ de dimidia tribu manaſſe in
φυλῆς νεφθαλὶμ καὶ ἀπὸ τῆς ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ ἐν τῷ
baſan ꝑ ſortem ciuitates tredecim. ⁊ filijs merari
βασὰν κληρωτὶ πόλεις τρεισκαίδεκα. καὶ τοῖς υἱοῖς μεραρὶ
per pp̄los ſuos de tribu ruben ⁊ de tribu gad
κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς ῥουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς γὰδ
⁊ de tribu zabulon per ſortem vrbes duodecim. ⁊
καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς ζαβουλὼν κληρωτὶ πόλεις δώδεκα. καὶ
dederūt filij iſrael leuitis ciuitates has
ἔδωκαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τοῖς λευίταις τὰς πόλεις ταύτας
⁊ ſuburbana earꝫ ſicut precepit dn̄s
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ
moyſi ꝑ ſortem. ⁊ dedit tribus filioꝝ iuda ⁊ tri
μωυσῆ κληρωτί. καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν ἰούδα καὶ ἡ φυ=
bus ſymeon ciuitates has: ⁊ vocate ſunt in no=
λὴ συμεὼν τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ἀπεκλήθησαν ἐν ὀνό
mine. ⁊ fuerūt filijs aaron de pp̄lo ca=
ματι. καὶ ἐγένοντο τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ κα
ath filioꝝ leui: qm̄ his fuit ſors prima. ⁊
ὰθ τῶν υἱῶν λευί, ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κλῆρος πρῶτος. καὶ
dederūt eis cariatharbe metropolin enach:
ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν καριὰθ ἀρβὼκ μητρόπολιν τῶν ἐνὰκ,
hec eſt hebron in mōte iuda. at ſuburbana e=
αὕτη ἐστὶ χεβρὼν ἐν τῷ ὄρει ἰούδα. τὰ δὲ περισπόρια αὐ=
ius i circuitu eius ⁊ agros vrbis ⁊ villas
τῆς κύκλῳ αὐτῆς καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας
eius dederat ioſue chaleb filio iephone in poſſeſſio=
αὐτῆς ἔδωκεν ἰησοῦς τῷ χαλὲβ υἱῷ ἰεφωνὴ ἐν κατασχέ=
ne eius. ⁊ filijs aaron ſacerdotis dedit
σει αὐτοῦ. καὶ τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν τοῦ ἱερέως ἔδωκεν τὴν
ciuitatē confugioꝝ homicide hebron ⁊
πόλιν φυγαδευτηρίων τῷ φονεύσαντι τὴν χεβρὼν καὶ
ſuburbana cum ea: ⁊ lebnā ⁊ ſubur=
τὰ ἀφωρισμένα σὺν αὐτῇ, καὶ τὴν λεβνὰ καὶ τὰ ἀφωρισ
bana que circa eā: ⁊ iether ⁊ ſuburbana que
μένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν ἰέθερ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ
circa eam: ⁊ iſtimō ⁊ ſuburbana que circa eam:
πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν ἰσθιμὼ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ,
⁊ helon ⁊ ſuburbana que circa eam: ⁊
καὶ τὴν ἠλὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν
dabir ⁊ ſuburbana que circa eam: ⁊ ain ⁊
δαβὶρ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν ἀῒν καὶ
ſuburbana que circa eam: ⁊ iethan ⁊ ſubur
τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν ἰεττὰ καὶ τὰ ἀφωρισ
bana que circa eam. ⁊ bethſames ⁊ ſuburbana
μένα τὰ πρὸς αὐτῇ. καὶ βεθσαμὲς καὶ τὰ ἀφωρισμένα
que circa eam: ciuitates nouem de duabꝰ tribubꝰ
τὰ πρὸς αὐτῇ, πόλεις ἐννέα παρὰ τῶν δύο φυλῶν
his. ⁊ a tribu beniamin gabaon ⁊
τούτων. καὶ παρὰ τῆς φυλῆς βενιαμὶν τὴν γαβαὼν καὶ
ſuburbana que circa eam: ⁊ gabee ⁊ ſubur
τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ γαβὲ καὶ τὰ ἀφω=
bana q̄ circa eā: ⁊ anathoth ⁊ ſubur=
ρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ ἀναθὼθ καὶ τὰ ἀφωρι=
bana que circa eam: ⁊ almon ⁊ ſuburba
σμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν ἐλμὼν καὶ τὰ ἀφωρισμέ=
na q̄ circa eam: ciuitates quattuor. oēs ciuitates filioꝝ
να τὰ πρὸς αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν
aaron ſacerdotū tredecim ciuitates ⁊ ſu
ἀαρὼν τῶν ἱερέων τρεισκαίδεκα πόλεις καὶ τὰ περι=
burbana eaꝝ. ⁊ pp̄lis filioꝝ caath leui
σπόρια αὐτῶν. καὶ τοῖς δήμοις υἱῶν καὰθ τοῖς λευί
tis relictis
ταις καταλελειμμένοις

[c]qui ſupfuerāt[d]de[e]tribu=bus[f]effraim [g]&[h]dan[i]& dimidie[k] tribꝰ [l]manaſſe:[n] ciuitates [o]decē. Porro[p]filiis[q] gerſon egreſſa ē[n]ſors vt acciperent[r]de[s]tribubꝰ [t]yſachar[u]&[x]aſer[y]& [a]neptali[b]dimidiaq́ꝫ[c] tribu[o]manaſſe[e]in baſan: [g]ciuitates numero[h] tredecim.[k]Et filiis [l]merari[m] ꝑ cognationes ſuas[n] de tribubus[o]ruben [p]&[q]gad[r]&[s]zabulon: [t]vrbes [u]duodecim. [y]Dederūtq́ꝫ [a]filii[b]iſrael [c]leuitis[e]ciuitates[g]et [h]ſuburbana earꝫ[i] ſicut[k]p̄cepit[l] dn̄s [m]per manum [n]moyſi ſingulis[o]ſorte tribuētes.[q]De tribubꝰ[r]filiorū[s]iuda[t]&[x]ſymeō[p]dedit ioſue[a]ciuitates: [e]quarum[b]iſta ſunt[f]nomina [h]filiis[i]aaron[k] per familias[l]caath [n]leuitici generis.[s] Prima enim[r]ſors[p]illis egreſſa[q]ē [y]cariatharbe [b]patris[c]enach[o]que vocatur[e]hebron[f]in mōte[g]iuda[h]&[i]ſuburbana eius[k] ꝑ circuitum.[m]Agros vero [o]&[r]villas eius[q]dederat [r]caleph[s]filio [t]iephōe[u]ad poſſidendū. [b]Dedit ergo[x]filiis[y]aaron [a]ſacerdotis[b]hebron[c]cōfugii[o]ciuitatem[i]ac [k]ſuburbana eiꝰ:[l]&[m]lobnam[n] cū[o]ſuburbanis ſuis.[p]&[q]iether[r]& [u]iſtimon[a]&[b]helon [e]&[f]dabir [i]&[k]ain [n]&[o]iethā[r]&[s] bethſames [u]cū[x]ſuburbāis ſuis: [y]ciuitates[a]nouem[b]de [o]tribubus vt dictum eſt [c]duabus.[f]De tribu aūt filiorū[g]beniamin[i]gabaon [m]&[n]gabae [q]&[r]anathot [u]&[x]almon[y]cum[a] ſuburbanis ſuis:[b]ciuitates [c] quattuor:[o] omnes ſimul[e]ciuitates[f]filiorum[g]aaron[h] ſacerdotis[i] tredecim[m]cum ſuburbanis ſuis.[q]Reliquis vero[n] per familias

הנותרים ממשפחת מטה אפרים יתר
וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל חצה
ערים עשר: ולבני גרשון ממשפחת
מטה יששכר וממטה אשר וממטה
נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן
בגורל ערים שלש עשרה: לבני
מררי למשפחתם ממטה ראובן
וממטה גד וממטה זבולן ערים
שתים עשרה: ויתנו בני ישראל
ללוים את הערים האלה ואת
מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד גרש
משה בגורל: ויתנו ממטה בני
יהודה וממטה בני שמעון את הערים
האלה אשר יקרא אתהן בשם: קרא
ויהי לבני אהרן ממשפחת הקהתי היה
מבני לוי כי להם היה הגורל
ראשונה: ויתנו להם את קרית ארבע נתן
אבי הענוק היא חברון בהר יהודה
ואת מגרשיה סביבתיה: ואת שדה סבב
העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן
יפנה באחזתו: ולבני אהרן הכהן נתנו
את עיר מקלט הרצח את חברון ואת קלט
מגרשיה ואת לבנה ואת מגרשיה:
ואת יתיר ואת מגרשיה ואת
אשתמע ואת מגרשיה: ואת חלן
ואת מגרשיה ואת דבר ואת
מגרשיה: ואת עין ואת מגרשיה
ואת יטה ואת מגרשיה את בית
שמש ואת מגרשיה ערים תשע מאת עיר
שני השבטים האלה: וממטה בנימן שנה נטה
את גבעון ואת מגרשיה את גבע ואת
מגרשיה: את ענתות ואת מגרשיה
ואת עלמון ואת מגרשיה ערים
ארבע: כל ערי בני אהרן הכהנים רבע
שלש עשרה ערים ומגרשיהן:
ולמשפחת בני קהת הלוים הנותרים שפח יתר

מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה היה גבל
אפרים: ויתנו להם את עיר מקלט נתן קלט
הרצח את שכם ואת מגרשיה בהר
אפרים ואת גזר ואת מגרשיה:
ואת קבצים ואת מגרשיה ואת בית
חורון ואת מגרשיה ערים ארבע:
וממטה דן את אלתקא ואת
מגרשיה את גבתון ואת מגרשיה:
את אילון ואת מגרשיה את גת
רמון ואת מגרשיה ערים ארבע:
וממחצית מטה מנשה את תענך חצה
ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת גרש
מגרשיה ערים שתים: כל ערים
עשר ומגרשיהן למשפחות בני
קהת הנותרים: ולבני גרשון
ממשפחת הלוים מחצי מטה מנשה
את עיר מקלט הרצח את גולן בבשן
ואת מגרשיה ואת בעשתרה ואת
מגרשיה ערים שתים: וממטה
יששכר את קשיון ואת מגרשיה
את דברת ואת מגרשיה: את ירמות
ואת מגרשיה את עין גנים ואת
מגרשיה ערים ארבע: וממטה אשר עיר רבע
את משאל ואת מגרשיה את עבדון נטה
ואת מגרשיה: את חלקת ואת מגרשיה
ואת רחב ואת מגרשיה ערים ארבע:
וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח
את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת
חמת דאר ואת מגרשיה ואת קרתן
ואת מגרשיה ערים שלש: כל
ערי הגרשני למשפחתם שלש שפח
עשרה עיר ומגרשיהן: ולמשפחות
בני מררי הלוים הנותרים מאת יתר
מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשיה גרש
את קרתה ואת מגרשיה: את
דמנה ואת מגרשיה את נהלל

filiorū caath leuitici generis hec est data possessio. De tribu effraim vrbes confugii sychem cum suburbanis suis in monte effraim & gazer & iebsā & bethoron cum suburbanis suis ciuitates quattuor. De tribu quoq̧ dā helteco & gabathon & haialon & iethremō cum suburbāis suis: ciuitates quattuor: Porro de dimidia tribu manasse tenach & gethremmō cum suburbāis suis: cītates due: omnes ciuitates decē & suburbana earum: date sunt filiis caath inferioris gradus. filiis quoq̧ gerson leuitici gn̄ris dedit de dimidia tribu manasse cōfugii ciuitates: gaulon in basan & bosram cum suburbāis suis: cītates duas: Porro de tribu ysachar: cesion & dabereth & iaramoth & engannim cum suburbāis suis: cītates q̄ttuor De tribu āt aser masā & abdon & elrath & roob cum suburbanis suis: ciuitates q̄ttuor. De tribu quoq̧ neptalim ciuitates cōfugii cedes in galilea & amothdor & carthari cum suburbāis suis: ciuitates tres. Omnes vrbes familiarum gerson tredecim cū suburbanis suis. Filiis aūt merari leuitis īferioris grad⁹ p familias suas: data est de tribu zabulon: iecnal & cartha & danna et naalol

de filiis caath. ⁊ fuit ciuitas terminoꝝ eoꝝ a
ἀπὸ τῶν υἱῶν καάθ. καὶ ἐγενήθη ἡ πόλις τῶν ὁρίων αὐτῶν ἀπὸ
tribu ephraim: ⁊ dederūt eis ciuitatē cōfu
φυλῆς ἐφραΐμ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτη
giū q̄ homicide: sychem ⁊ suburbana q̄ circa
ρίου τὴν τοῦ φονεύοντος, τὴν συχὲμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς
eam in mōte ephraim: ⁊ gazer ⁊ suburbana que
αὐτῇ ἐν τῷ ὄρει ἐφραΐμ, καὶ γαζερὰ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ
circa ipsam: ⁊ cabsam ⁊ suburbana que circa ip̄aꝫ:
πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν καβσεὶμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ,
⁊ bethoron ⁊ suburbana que circa ipsaꝫ: ciuitates q̄t=
καὶ βαιθορὸν καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, πόλεις τέσσα
tuor. ⁊ de tribu dan eltheca ⁊ suburbana que
ρες. καὶ ἐκ τῆς φυλῆς δὰν τὴν ἐλθεκὰ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ
circa ipsam: ⁊ gabathō ⁊ suburbana que circa ip̄ā:
πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν γεβεθὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ,
⁊ hailon ⁊ suburbana q̄ circa ipsaꝫ: ⁊ geth=
καὶ τὴν αἰλὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν γεθ
rēmon ⁊ suburbana que circa ip̄aꝫ: ciuitates q̄ttuor.
ρεμμὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
⁊ de dimidia tribu manasse thenach ⁊
καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ τὴν θαανὰχ καὶ τὰ
suburbana que circa ipsam: ⁊ gethrēmon ⁊ subur=
ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν γεθρεμμὼν καὶ τὰ ἀφωρισ
bana que circa ip̄aꝫ: ciuitates due. oēs ciuitates decē ⁊
μένα τὰ πρὸς αὐτῇ, πόλεις δύο. πᾶσαι πόλεις δέκα καὶ τὰ
suburbana que circa ipsas pp̄lis filioꝝ caath reli
ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐταῖς τοῖς δήμοις υἱῶν καὰθ τοῖς ὑπο
ctis. ⁊ filiis gerson cognatis
λελειμμένοις. καὶ τοῖς υἱοῖς γηρσὼν τοῖς συγγενέσιν τοῖς
leuitis ex dimidia tribu manasse ciuitates
λευίταις ἐκ τοῦ ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ τὰς πόλεις τὰς
cōstitutas homicidis. golan in basan
ἀφωρισμένας τοῖς φονεύσασιν, τὴν γωλὰν ἐν τῇ βασανί=
⁊ suburbana que circa ip̄aꝫ: ⁊ beesthera ⁊
τιδι καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν βεεσθερὰ καὶ
suburbana que circa ip̄aꝫ. ciuitates due. ⁊ de tribu
τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, πόλεις δύο. καὶ ἐκ τῆς φυλῆς
issachar cesion ⁊ suburbana q̄ circa ip̄aꝫ:
ἰσσάχαρ τὴν κεσιὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, τὴν
dabareth ⁊ suburbana que circa ip̄aꝫ: ⁊ hiermoth ⁊
δαβρὰθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν ἱερμὼθ καὶ
suburbana que circa ip̄aꝫ: ⁊ fontē litteraꝝ ⁊
τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ πηγὴν γραμμάτων καὶ τὰ
suburbana q̄ circa ipsam: ciuitates quattuor. ⁊ de tri
ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. καὶ ἐκ τῆς φυ
bu aser misal ⁊ suburbana que circa ipsam: ⁊
λῆς ἀσὴρ τὴν μισαλὰ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ
abdon ⁊ suburbana que circa ip̄aꝫ: ⁊ chalcath ⁊
ἀβδὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ χαλκὰθ καὶ τὰ
suburbana que circa ip̄aꝫ: ⁊ roob ⁊ suburbana que
ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ ῥοὼβ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ
circa ip̄am: ciuitates q̄ttuor. ⁊ de tribu nephtali
πρὸς αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. καὶ ἐκ τῆς φυλῆς νεφθαλὶ τὰς
ciuitates cōstitutas homicide ⁊ cedes in
πόλεις τὰς ἀφωρισμένας τῷ φονεύσαντι καὶ τὴν κεδὲς ἐν
galilea ⁊ suburbana que circa ipsaꝫ: ⁊ amath
τῇ γαλιλαίᾳ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν ἀμαθ
dor ⁊ suburbana que circa ip̄aꝫ: ⁊ carthan ⁊
δὼρ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, καὶ τὴν καρθὰν καὶ τὰ
suburbana que circa ipsam: ciuitates tres. oēs ciuitates
ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, πόλεις τρεῖς. πᾶσαι αἱ πόλεις
gerson per pp̄los eaꝝ tredecim ciuitates ⁊
τοῦ γηρσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν τρεισκαίδεκα πόλεις καὶ τὰ
suburbana que circa ipsas. ⁊ pp̄lo filioꝝ merari
ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐταῖς. καὶ τῷ δήμῳ υἱῶν μεραρὶ τοῖς
leuitis reliquis de tribu filioꝝ zabulon iecnam
λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν ζαβουλὼν τὴν ἰεκνὰμ
⁊ suburbana eius: ⁊ cartha ⁊ suburbana
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν καριθὰ καὶ τὰ περισπόρια
eius: ⁊ damna ⁊ suburbana eius: ⁊ naalol
αὐτῆς, καὶ τὴν δαμνὰ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν νααλὼλ

τ ſuburbana eius: ciuitates quattuoꝛ. τ ciuitates
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πόλεις τέσσαρες. καὶ πόλεις τοῦ
iordanis hiericho de tribu ruben: vrbem cōfu=
ἰορδάνου τὴν ἱεριχὼ ἐκ τῆς φυλῆς ῥουβὴν, τὴν πόλιν τὸ φυ=
gium homicide boſoꝛ τ ſubur
γαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος τὴν βοσὼρ καὶ τὰ περισπό=
bana eius: τ iazer τ ſuburbana eius: τ ceth
ρια αὐτῆς, καὶ τὴν ἰαζὴρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν κεδ
ſon τ ſuburbana eius: τ mapha τ ſuburba=
σὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν μαφὰ καὶ τὰ περισπό
na eius: quattuoꝛ ciuitates. τ de tribu gad ciui
ρια αὐτῆς, τέσσαρες πόλεις. καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς γὰδ τὴν πό
tatē cōfugij homicide romoth in
λιν τοῦ φυγαδευτηρίου τοῦ φονεύσαντος τὴν ῥαμὼθ ἐν τῇ
galaad τ ſuburbana eius: τ manaim τ
γαλαὰδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν μαναὲμ καὶ τὰ
ſuburbana eius τ eſebon τ ſuburbana eius:
περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν ἐσεβὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
τ iazer τ ſuburbana eius: oēs ciuitates
καὶ τὴν ἰαζὴρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πᾶσαι αἱ πόλεις
quattuoꝛ. oēs ciuitates filijs merari per ppľos eo
τέσσαρες. πᾶσαι πόλεις τοῖς υἱοῖς μεραρὶ κατὰ δήμους αὐ
rum relictoꝝ a tribu leui. τ fue
τῶν τῶν καταλελειμμένων ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς λευί. καὶ ἐγε
runt termini eoꝝ ciuitates duodecim. oēs vrbes leuita
νήθη τὰ ὅρια αὐτῶν πόλεις δώδεκα. πᾶσαι πόλεις τῶν λευί
rum in medio poſſeſſionis filioꝝ iſrael ciuitates quadragin=
τῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν ἰσραὴλ πόλεις τεσσαράκον
taocto τ ſnburbana eaꝝ. ī circuitu vrbiū ha=
τα ὀκτὼ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν. κύκλῳ τῶν πόλεων τού
rum ciuitates τ vrbes τ ſuburbana eaꝝ ī circuitu
των πόλεις καὶ πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν κύκλῳ
vrbium. ſic oibus vrbibus his. τ de
τῶν πόλεων. οὕτως πάσαις ταῖς πόλεσι ταύταις. καὶ ἔδω
dit dñs iſrael oēm trā quā iurauit traditurū ſe
κεν κύριος τῷ ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν δοῦναι τοῖς
patribus eoꝝ: τ poſſederūt eā: τ habi
πατράσιν αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτήν, καὶ κατῴ
tauerūt in ea: τ requieſcere fecit eos dñs in circuitu ſi=
κησαν ἐν αὐτῇ, καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κύριος κυκλόθεν κα
cut iurauit pr̄ibus eoꝝ. nō ſurrexit vllus co=
θότι ὤμοσεν τοῖς πατράσιν αὐτῶν. οὐκ ἀνέστη οὐδεὶς κατε=
ram eis ab oibus inimicis eoꝝ: oēs
νώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, πάντας τοὺς
inimicos eoꝝ tradidit dñs in manus eoꝝ. nō
ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκε κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. οὐ
cecidit v̄bū de oibus verbis bonis que
διέπεσεν ῥῆμα ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν ὧν
locutus ē dñs filijs iſrľ oia expleta ſunt.
ἐλάλησεν κύριος τοῖς υἱοῖς ἰη̄λ πάντα παρεγένετο. Ca.22.
Tūnc conuocauit ioſue filios ruben τ
Τότε συνεκάλεσεν ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς ῥουβὴν καὶ τοὺς
filios gad τ dimidiā tribuꝫ manaſſe: τ dixit eis: vos
υἱοὺς γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὑμεῖς
audiuiſtis omnia que precepit vobis moyſes famulꝰ
23.f ἀκηκόατε σύμπαντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν μωυσῆς ὁ παῖς
dñi: τ audiuiſtis vocē meā iuxta oia q̄cūq̄ p̄=
κυρίου, καὶ ἐπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐνε
cepi vobis: τ nō reliquiſtis f̄res
τειλάμην ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐγκαταλελοίπατε τοὺς ἀδελφοὺς
vr̄os his diebus τ pluribus vſq; ad diē hodier
ὑμῶν ταύτας τὰς ἡμέρας καὶ πλείους ἕως ἡμέρας τῆς σήμε
nū cuſtodiuiſtis p̄ceptū dñi dei nr̄i. nūc āt re
ρον ἐφυλάξατε τὴν ἐντολὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. νῦν δὲ κατέ=
quiē dedit dñs deus nr̄ fratribus nr̄is queadmodū dixit
παυσεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ὃν τρόπον εἶπεν
eis. nūc igit̄ reuerſi abite in domos
αὐτοῖς. νῦν οὖν ἀποστραφέντες ἀπέλθετε εἰς τοὺς οἴκους
vr̄as τ in trā poſſeſſionis vr̄e: quā tradidit vobi
ὑμῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν

ciuitates quattuor cū ſuburbanis ſuis. De tribu gad ciuitates confugii ramoth in galaad & manaim et eſebō et iazer: ciuitates quattuor cum ſuburbanis ſuis. De tribu ruben ciuitates refugii: boſor in ſolitudine miſor & iazer et ietſon & maſpha: ciuitates quattuor cum ſuburbanis ſuis. Omnes vrbes filiorū merari per familias & cognationes ſuas duodecim. Itaq; ciuitates vniuerſe leuitarū in medio poſſeſſionis filiorum iſrael fuerunt quadraginta octo cum ſuburbanis ſuis: ſingule per familias diſtribute. Deditq; dominus deus iſraeli omnem terram quam traditurū ſe pr̄ibus eorū iurauerat: & poſſederūt illā atq; habitauerūt in ea. Dataq; eſt ab eo pax in oēs p circuitum natiōes: nullusq; eis hoſtium reſiſtere auſus eſt: ſed cuncti in eorū ditionē redacti ſunt. Ne vnum quidem verbū quod illis preſtiturum ſe eſſe promiſerat irritū fuit: ſed rebus expleta ſunt omnia. 22.

EOdem tēpore vocauit ioſue rubenitas & gadditas & dimidiam tribum manaſſe. Dixitq; ad eos. Feciſtis omnia que precepit vobis moyſes famulus domini: mihi quoq; in oībus obediſtis: nec reliquiſtis fratres vr̄os longo tempore vſq; in preſentem diem. cuſtodientes imperiū dñi dei veſtri. Quia igitur dedit dñs deus vr̄ fr̄ibus veſtris quietē & pacem ſicut pollicitus eſt: reuertimini & ite ī tabernacula vr̄a: & in terrā poſſeſſiōis quā tradidit vobis

וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ עָרִים אַרְבַּע׃ וּמִמַּטֵּה	
רְאוּבֵן אֶת בֶּצֶר וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת	
יַהְצָה וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת קְדֵמוֹת	
וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת מֵיפַעַת וְאֶת	
מִגְרָשֶׁיהָ עָרִים אַרְבַּע׃ וּמִמַּטֵּה גָד	
אֶת עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת רָמוֹת	
בַּגִּלְעָד וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת מַחֲנַיִם	
וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ אֶת חֶשְׁבּוֹן וְאֶת	
מִגְרָשֶׁיהָ אֶת יַעְזֵר וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ כָּל	
עָרִים אַרְבַּע׃ כָּל הֶעָרִים לִבְנֵי מְרָרִי	
לְמִשְׁפְּחֹתָם הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפְּחוֹת	יָתַר
הַלְוִיִּם וַיְהִי גּוֹרָלָם עָרִים שְׁתֵּים	הָיָה גֹּרַל
עֶשְׂרֵה׃ כֹּל עָרֵי הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ אֲחֻזַּת	
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָרִים אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה	רָבַע
וּמִגְרְשֵׁיהֶן׃ תִּהְיֶינָה הֶעָרִים הָאֵלֶּה	הָיָה
עִיר עִיר וּמִגְרָשֶׁיהָ סְבִיבֹתֶיהָ כֵּן	סָבַב
לְכָל הֶעָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיִּתֵּן יְהוָה	נָתַן
לְיִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע	שָׁבַע
לָתֵת לַאֲבֹתָם וַיִּרָשׁוּהָ וַיֵּשְׁבוּ בָהּ׃	
וַיָּנַח יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב כְּכֹל אֲשֶׁר	נוּחַ
נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתָם וְלֹא עָמַד אִישׁ	
בִּפְנֵיהֶם מִכָּל אֹיְבֵיהֶם אֵת כָּל	פָּנָה
אֹיְבֵיהֶם נָתַן יְהוָה בְּיָדָם׃ לֹא נָפַל	
דָּבָר מִכֹּל הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר	
יְהוָה אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַכֹּל בָּא׃	בּוֹא
אָז יִקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לָראוּבֵנִי	Cap. xxij.
וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר	קָרָא / חָצָה אָמַר
אֲלֵיהֶם אַתֶּם שְׁמַרְתֶּם אֵת כָּל אֲשֶׁר	
צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַתִּשְׁמְעוּ	שָׁמַע
בְקוֹלִי לְכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם׃ לֹא	קוֹל צָוָה
עֲזַבְתֶּם אֶת אֲחֵיכֶם זֶה יָמִים רַבִּים	יוֹם רָבַב
עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת	שָׁמַר
מִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְעַתָּה הֵנִיחַ	צָוָה נוּחַ
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לַאֲחֵיכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר	
לָהֶם וְעַתָּה פְּנוּ וּלְכוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם	פָּנָה הָלַךְ
אֶל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם	

מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃ רַק
שִׁמְרוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת   עָשָׂה
הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה עֶבֶד   יָרָה
יְהוָה לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו   יָלַךְ
וּלְדָבְקָה בוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם
וּבְכָל נַפְשְׁכֶם׃ וַיְבָרְכֵם יְהוֹשֻׁעַ   בָּרַךְ
וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל אָהֳלֵיהֶם׃   שָׁלַח
וְלַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה נָתַן מֹשֶׁה   חָצָה
בַּבָּשָׁן וּלְחֶצְיוֹ נָתַן יְהוֹשֻׁעַ עִם
אֲחֵיהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה וְגַם כִּי
שִׁלְּחָם יְהוֹשֻׁעַ אֶל אָהֳלֵיהֶם וַיְבָרְכֵם׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר בִּנְכָסִים
רַבִּים שׁוּבוּ אֶל אָהֳלֵיכֶם וּבְמִקְנֶה   רָבַב קָנָה
רַב מְאֹד בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וּבִנְחֹשֶׁת
וּבְבַרְזֶל וּבִשְׂלָמוֹת הַרְבֵּה מְאֹד חִלְקוּ   רָבָה
שְׁלַל אֹיְבֵיכֶם עִם אֲחֵיכֶם׃ וַיָּשֻׁבוּ   שׁוּב
וַיֵּלְכוּ בְּנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט
הַמְנַשֶּׁה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשִּׁלֹה
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן לָלֶכֶת אֶל אֶרֶץ
הַגִּלְעָד אֶל אֶרֶץ אֲחֻזָּתָם אֲשֶׁר
נֹאחֲזוּ בָהּ עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃   אָחַז פֶּה
וַיָּבֹאוּ אֶל גְּלִילוֹת הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ   בּוֹא גָּלַל
כְּנָעַן וַיִּבְנוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וַחֲצִי   בָּנָה
שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה שָׁם מִזְבֵּחַ עַל הַיַּרְדֵּן   זָבַח
מִזְבֵּחַ גָּדוֹל לְמַרְאֶה׃ וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי   גָּדַל רָאָה
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִנֵּה בָנוּ בְנֵי רְאוּבֵן   שָׁמַע בָּנָה
וּבְנֵי גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה אֶת
הַמִּזְבֵּחַ אֶל מוּל אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל גְּלִילוֹת
הַיַּרְדֵּן אֶל עֵבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁמְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקָּהֲלוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי   קָהַל יָעַד
יִשְׂרָאֵל שִׁלֹה לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לַצָּבָא׃   עָלָה
וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי רְאוּבֵן   שָׁלַח
וְאֶל בְּנֵי גָד וְאֶל חֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה אֶל   חָצָה
אֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶת פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן׃ וַעֲשָׂרָה נְשִׂאִים עִמּוֹ נָשִׂיא   נָשָׂא

moyſes famulus dñi trās iordanē: ita dumtaxat: vt cuſtodiatis attēte & ope cōpleatis mādatū & legē quā p̄cepit vobis moyſes famulus dñi: vt diligatis dñm deū vrm: et ambuletis in omībus viis eius: & obſeruetis mādata illius adhereatiſq; ei ac ſuiatis ī omni corde & in omī aīa vra. Benedixitq; eis ioſue & dimiſit eos. Qui reuerſi ſūt ī tabernacula ſua. Dimidie aūt tribui manaſſe poſſeſſionem moyſes dederat ī baſā & idcirco medie q̄ ſup fuit dedit ioſue ſortē inter ceteros fratres ſuos trās iordanē ad occidētalē ei⁹ plagā. Cūq; dimitteret eos ī tabernacula ſua & bn̄dixiſſet eis dixit ad eos: In multa ſubſtātia atq; diuitiis reuertimini ad ſedes vras cū argēto & auro: ere ac ferro & veſte multiplici. Diuidite predā hoſtiū cū frīb⁹ vrīs. Reuerſiq; ſunt & abierūt filii rubē & filii gad & dimidia trib⁹ manaſſe a filiis iſrl̄ de ſylo q̄ ſita eſt in chanaā: vt intrarent galaad terrā poſſeſſionis ſue quā obtinuerāt iuxta imperiū dñi ī manu moyſi. Cūq; veīſſet ad tumulos iordāis in terram chanaan: edificauerūt iuxta iordanem altare īfinite magnitudinis. Q̄d cū audiſſet filii iſrl̄ & ad eos certi nūcii detuliſſet edificaſſe filios rubē & gad & dimidia tribus manaſſe altare ī terra chanaan ſup iordāis tumulos contra filios iſrael: conuenerunt oēs in ſylo vt aſcēderēt et dimicarent cōtra eos. Et interim miſerūt ad illos in terram galaad phinees filium eleazari ſacerdotis: & decē pricipes cum eo

moyſes famulus dñi trans iordanē: ſed
μωυσῆς δοῦλος κυρίου ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου, ἀλλὰ
cuſtodite valde vt faciatis precepta ⁊ legē quā
φυλάξασθε σφόδρα ποιεῖν τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον ὃν
precepit vobis moyſes famulus dñi: vt diligatis dñm
ἐνετείλατο ὑμῖν μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου, ἀγαπᾶν κύριον τὸν
deū vrm: ⁊ ambuletis in oībus viis eius:
θεὸν ὑμῶν καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,
vt obſeruetis mādata eius: ⁊ adhereatis ei: ⁊
φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ προσίθεσθαι αὐτῷ, καὶ
ſeruiatis ei ex omī mente vra ⁊ ex omī
λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς
anima vra. ⁊ bn̄dixit eis ioſue: ⁊ dimi
ψυχῆς ὑμῶν. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἰησοῦς, καὶ ἐξαπέστει- B
ſit eos: ⁊ reuerſi ſunt in domos eoꝝ. ⁊
λεν αὐτούς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. καὶ
dimidie tribui manaſſe dederat moyſes in ba-
τοῖς ἡμίσεσι φυλῆς μανασσῆ ἔδωκεν μωυσῆς ἐν τῇ βα-
ſan: ⁊ dimidie pti dedit ioſue cum
σανίτιδι, καὶ τοῖς ἡμίσεσιν ἔδωκεν ἰησοῦς μετὰ τῶν
fratribus eoꝝ trans iordanē iuxta mare. ⁊
ἀδελφῶν αὐτῶν πέραν τοῦ ἰορδάνου κατὰ θάλασσαν. καὶ
cum dimitteret eos ioſue in domos eoꝝ: ⁊
ἡνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἰησοῦς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ
benedixit eis dicēs: in ſuba multa reuerſi ſunt
εὐλόγησεν αὐτοὺς λέγων, ἐν χρήμασι πολλοῖς ἀπήλθοσαν
in domos eoꝝ: ⁊ iumēta multa valde ⁊ argē
εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα καὶ ἀργύ
tum ⁊ aurū ⁊ es ⁊ ferrū ⁊ veſtē mul
ριον καὶ χρυσίον καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον καὶ ἱματισμὸν πο
tam valde diuiſerūt ſpolia inimicoꝝ eoꝝ cum
λὺν σφόδρα διείλαντο τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν μετὰ
fratribus eoꝝ. ⁊ reuerſi ſūt ⁊ iuerunt
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἐπορεύθησαν οἱ
filij ruben ⁊ filij gad ⁊ dimidia tribus manaſſe a
υἱοὶ ῥουβὴν καὶ υἱοὶ γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ ἀπὸ τῶν
filijs iſrael de ſylo in t̄ra chanaā vt irent in t̄rā ga
υἱῶν ἰσραὴλ ἐκ σηλὼ ἐν γῇ χαναὰν ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν γα
laad in t̄rā poſſeſſionis eoꝝ: quā poſſederūt eā
λαὰδ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν, ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν
per imperium dñi in manu moyſi. ⁊ venerūt in
διὰ προστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ μωυσῆ. καὶ ἦλθοσαν εἰς
galeloth iordanis que eſt in t̄ra chanaā: ⁊ edificauerūt
γαλααδ τοῦ ἰορδάνου ἥ ἐστιν ἐν γῇ χαναάν, καὶ ᾠκοδόμησαν
filij ruben ⁊ filij gad ⁊ dimidia tribus manaſ
οἱ υἱοὶ ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασ C
ſe illic altare iuxta iordanē altare magnū
σῆ ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου βωμὸν μέγαν τοῦ
viſu. ⁊ audiuerūt filij iſrael dicētes: ecce edi-
ἰδεῖν. καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ λεγόντων, ἰδοὺ ᾠ-
ficauerunt filij ruben ⁊ filij gad ⁊
κοδόμησαν οἱ υἱοὶ ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ γὰδ καὶ τὸ
dimidia tribus manaſſe altare ī terminū terre chanaam
ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ βωμὸν ἐφ᾽ ὅριον γῆς χαναὰν
in galaad iordanis cōtra filios iſra
ἐπὶ τοῦ γαλαὰδ ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἱῶν ἰσρα-
el. ⁊ audiuerūt filij iſrael ⁊ cōuenerūt om
ήλ. καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ συνηθροίσθησαν πάν-
nes filijs iſrael in ſylo vt aſcendētes eos
τες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἰς σηλὼ ὥστε ἀναβάντας αὐτοὺς
oppugnarent. ⁊ miſerunt filij iſrael ad
ἐκπολεμῆσαι. καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς
filios ruben ⁊ ad filios gad ⁊ ad
τοὺς υἱοὺς ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς γὰδ καὶ πρὸς
dimidiā tribū manaſſe in terrā galaad ⁊
τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ εἰς τὴν γῆν γαλαὰδ τόν τε
phinees filiū elezar filij aron ſacerdotis: ⁊ de
φινεὲς υἱὸν ἐλεάζαρ υἱοῦ ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ δέ-
cē ex principibus qui cum eo: princeps
κα τῶν ἀρχόντων τῶν μετ᾽ αὐτοῦ, ἄρχων

vnus de domo familie de oībus tribubus iſ
ἑις ἀπὸ ὄικου πατριᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν ἰσ=
rael viri principes domoꝝ familiaꝝ ſunt tribuni iſ
ραὴλ ἄνδρες ἄρχοντες ὄικων πατριῶν ἐισὶν χιλίαρχοι ἰσ
rael: ⁊ venerūt ad filios ruben ⁊ ad
ραὴλ. καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς ὑιοὺς ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς
filios gad ⁊ ad dimidiā tribū manaſſe in terrā ga
ὑιοὺς γὰδ καὶ πρὸς τοὺς ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ ἐις γῆν γα
laad: ⁊ locuti ſunt ad eos dicētes: hec dicit
λαὰδ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς ἀυτοὺς λέγοντες, τάδε λέγει
oīs cōgregatio dñi: quod delictū hoc: qđ deliq=
πᾶσα ἡ συναγωγὴ κυρίου, τίς ἡ πλημμέλεια ἄυτη, ἣν ἐπλημ
ſtis corā deo iſrael vt relinquatis hodie re
μελήσατε ἔναντι θεοῦ ἰσραὴλ ἀποςραφῆναι σήμερον ἀπὸ
tro dñꝫ edificātes vobis altare: rebel
ὄπισθεν κυρίου ὀικοδομήσαντες ἑαυτοῖς βωμὸν, ἀποςά=
les vt ſitis vos hodie a dño: nō parū vobis
τας γενέσθαι ὑμᾶς σήμερον ἀπὸ κυρίου; μὴ μικρὸν ὑμῖν τὸ
pctm̄ phegor: ꝙ nō purgati ſumus ab illo vſqꝫ ad
n.25. ἁμάρτημα φογώρ, ὅτι ὀυκ ἐκαθαρίσθημεν ἀπ᾽ ἀυτοῦ ἕως τῆς
diem hanc: ⁊ fuit plaga in ſynagoga do
ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυ
mini. ⁊ vos auerſi eſtis hodie a dño: ⁊
ρίου. καὶ ὑμεῖς ἀπεςράφητε σήμερον ἀπὸ κυρίου, καὶ ἄυ
cras in oēm iſrael erit ira. ⁊ nūc ſi parua terra
ριον ἐπὶ πάντα ἰσραὴλ ἔςαι ὀργή. καὶ νῦν ἐι μικρὰ ἡ γῆ τῆς
poſſeſſionis vre: trāſite in trā poſſeſſionis do=
κατασχέσεως ὑμῶν, διάβητε ἐις τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως κυ
mini: vbi habitat illic tabnaculū dñi: ⁊ poſſi
ρίου, ὅπου κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ κυρίου. καὶ κατακληρο
dete inter nos ⁊ a dño ne rebelles ſitis:
νομήσατε ἐν ἡμῖν, καὶ ἀπὸ κυρίου μὴ ἀποςάται γενήθητε,
⁊ a nobis ne recedati: eo ꝙ edificaſtis vos altare
καὶ ἀπὸ ἡμῶν μὴ ἀποςῆτε διὰ τὸ ὀικοδομῆσαι ὑμᾶς βωμὸν
extra altare dñi dei nři. nōne achan
7.a. ἔξω τοῦ θυσιαςηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὀυκ ἰδοὺ ἀχὰρ
filius zare delictū deliquit ab anathema
ὁ τοῦ ζαρὰ πλημμέλειαν ἐπλημμέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέμα
te: ⁊ in oēm cetum fuit ira: ⁊ hic
τος, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐγενήθη ὀργή; καὶ ὄυ=
vnus ſolus: nō hic ſolus mortuus ē in pctō
τος ἑις μόνος, μὴ ὄυτος μόνος ἀπέθανεν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ
ſuo. ⁊ reſpōderūt filij ruben ⁊ filij gad ⁊
ἀυτοῦ. καὶ ἀπεκρίθησαν ὁι ὑιοὶ ῥουβὴν καὶ ὁι ὑιοὶ γὰδ καὶ τὸ
dimidia tribus manaſſe: ⁊ locuti ſunt tribunis iſ
ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ, καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιάρχοις ἰσ=
rael dicētes: deus deus dñs eſt: ⁊ deus deus do
ραὴλ λέγοντες, ὁ θεὸς ὁ θεὸς κύριός ἐςι, καὶ ὁ θεὸς ὁ θεὸς κύ=
minus ipſe nouit: ⁊ iſrael ipſe ſciet ſi in rebel
ριος ἀυτὸς ὄιδεν, καὶ ἰσραὴλ ἀυτὸς γνώσεται ἐι ἐν ἀποςα=
lione deliquim⁹ corā dño: nō liberabit nos in
σίᾳ ἐπλημμελήσαμεν ἔναντι κυρίου, μὴ ῥύσεται ἡμᾶς ἐν
die hac: ⁊ ſi edificauimus nobis ipſis aram
τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐι ᾠκοδομήσαμεν ἀυτοῖς βωμὸν
vt rebellaremus a dño: vel vt imponerem⁹ ſup
ὥςε ἀποςῆναι ἀπὸ κυρίου, ἢ ὥςε ἀναβιβάσαι ἐπ᾽ ἀυ
eam ſacrificiū holocauſtoꝝ: vel vt faceremus ſup
τὸ θυσίαν ὁλοκαυτωμάτων, ἢ ὥςε ποιῆσαι ἐπ᾽ ἀυ=
eam ſacrificiū ſaluationis: dñs ipſe exquirat. ſed
τοῦ θυσίαν σωτηρίου, κύριος ἀυτὸς ἐκζητήσῃ. ἀλλ᾽
ꝓpter euitationē verbi fecimus hoc dicētes
ἕνεκεν ἐυλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν τοῦτο λέγοντες,
vt ne cras loquantur filij vři filijs nřis
ἵνα μὴ ἄυριον ἔιπωσιν τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν
dicētes: qđ vobis ⁊ dño deo iſrael? ⁊
λέγοντες, τί ὑμῖν καὶ κυρίῳ τῷ θεῷ ἰσραήλ; καὶ
termios poſuit dñs inter nos
ὅρια ἔθηκεν κύριος ἀναμέσον ἡμῶν ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

ſingulos de ſingulis tribubus. Qui ꝏꝏꝏꝏꝏ venerunt ad filios ꝏꝏꝏꝏ ruben & gad & dimidie tribus ꝏꝏꝏꝏ manaſſe in terram galaad: dixeruntqꝫ ad eos Hec mādat omnis populus domini. Que eſt iſta tranſgreſſio? Cur reliquiſtis dñm deum iſrael edificātes altare ſacrilegū: & a cultu illi⁹ recedentes? ꝏꝏꝏꝏꝏ An parum vobis eſt ꝙ peccaſtis in beel phegor? & vſqꝫ in pñtem diē macula hui⁹ ꝏꝏꝏ ſceleris in vobis pmanet multiqꝫ de pplo corruerunt. Et vos hodie reliquiſtis dominū: ꝏꝏꝏꝏ & cras in ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ vniuerſum iſrael ira ei⁹ deſeuiet. ꝙ ſi putatis ꝏ immundam eſſe terrā poſſeſſionis vre: tranſite ad terram in qua ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ tabernaculum dñi eſt & hītate iter nos tm̄ vt a dño & a noſtro conſortio non recedatis: ꝏꝏ edificato altari preter altare ꝏꝏꝏꝏꝏ domini dei noſtri. Nōne achan filius zare p̄teriit mandatū dñi: & ſuper omnem populū iſrael ira eius īcubuit? Et ille erat vn⁹ homo atqꝫ vtinā ſolus piſſet in ſcelere ſuo. Rñderūtqꝫ filii ruben & gad & dimidie trib⁹ manaſſe principibus legationis iſrael. Fortiſſimus ꝏꝏꝏ dñs de⁹: fortiſſim⁹ deus dñs ipſe nouit: & iſrael ſimul itelliget ſi p̄uaricationis aīo hoc altare conſtruximus: ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ nō cuſtodiat nos ſed puniat nos in pñti. Et ſi ea mente fecimus vt holocauſta & ſacrificium & pacificas victimas ſup eo imponeremus ꝏꝏꝏ ipē querat & iudicet: & nō ea magis cogitatione atqꝫ tractatu: vt diceremus: cras dicent ꝏꝏ filii vři filiis nřis. Quid vobis & dño deo iſrael? Terminū poſuit dominus inter nos ꝏꝏꝏ

Tex. heb.	Pritiua. heb.
אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד לְבֵית אָב לְכֹל מַטּוֹת	נָטָה
יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ רֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם	
הֵמָּה לְאַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹאוּ אֶל בְּנֵי	בּוֹא
רְאוּבֵן וְאֶל בְּנֵי גָד וְאֶל חֲצִי שֵׁבֶט	
מְנַשֶּׁה אֶל אֶרֶץ הַגִּלְעָד וַיְדַבְּרוּ אִתָּם	דָּבַר
לֵאמֹר׃ כֹּה אָמְרוּ כֹּל עֲדַת יְהוָה מָה	
הַמַּעַל הַזֶּה אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בֵּאלֹהֵי	
יִשְׂרָאֵל לָשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה	
בִּבְנוֹתְכֶם לָכֶם מִזְבֵּחַ לִמְרָדְכֶם הַיּוֹם	בָּנָה זָבַח
בַּיהוָה׃ הַמְעַט לָנוּ אֶת עֲוֹן פְּעוֹר	עָוָה
אֲשֶׁר לֹא הִטַּהַרְנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם	טָהַר
הַזֶּה וַיְהִי הַנֶּגֶף בַּעֲדַת יְהוָה׃ וְאַתֶּם	הָיָה
תָּשֻׁבוּ הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהָיָה	שׁוּב
אַתֶּם תִּמְרְדוּ הַיּוֹם בַּיהוָה וּמָחָר אֶל	מָרַד
כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִקְצֹף׃ וְאַךְ אִם	קָצַף
טְמֵאָה אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם עִבְרוּ לָכֶם אֶת	
אֶרֶץ אֲחֻזַּת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַן שָׁם	
מִשְׁכַּן יְהוָה וְהֵאָחֲזוּ בְּתוֹכֵנוּ וּבַיהוָה	שָׁכַן אָחַז
אַל תִּמְרֹדוּ וְאֹתָנוּ אַל תִּמְרֹדוּ	מָרַד
בִּבְנֹתְכֶם לָכֶם מִזְבֵּחַ מִבַּלְעֲדֵי מִזְבַּח	
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ הֲלֹא עָכָן בֶּן זֶרַח מָעַל	
מַעַל בַּחֵרֶם וְעַל כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל	יָעַד
הָיָה קָצֶף וְהוּא אִישׁ אֶחָד לֹא גָוַע	
בַּעֲוֹנוֹ׃ וַיַּעֲנוּ בְּנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וַחֲצִי	עָנָה חָצָה
שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה וַיְדַבְּרוּ אֶל רָאשֵׁי	דָּבַר
אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֵל אֱלֹהִים יְהוָה אֵל	
אֱלֹהִים יְהוָה הוּא יֹדֵעַ וְיִשְׂרָאֵל הוּא	
יֵדָע אִם בְּמֶרֶד וְאִם בְּמַעַל בַּיהוָה	
אַל תּוֹשִׁיעֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה׃ לִבְנוֹת	יָשַׁע בָּנָה
לָנוּ מִזְבֵּחַ לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְאִם	
לְהַעֲלוֹת עָלָיו עֹלָה וּמִנְחָה וְאִם	עָלָה
לַעֲשׂוֹת עָלָיו זִבְחֵי שְׁלָמִים יְהוָה	עָשָׂה
הוּא יְבַקֵּשׁ׃ וְאִם לֹא מִדְּאָגָה מִדָּבָר	בָּקַשׁ
עָשִׂינוּ אֶת זֹאת לֵאמֹר מָחָר יֹאמְרוּ	עָשָׂה אָמַר
בְנֵיכֶם לְבָנֵינוּ לֵאמֹר מַה לָּכֶם וְלַיהוָה	
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּגְבוּל נָתַן יְהוָה בֵּינֵנוּ	גָּבַל

וּבֵינֵיכֶם בְּנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד אֶת
הַיַּרְדֵּן אֵין לָכֶם חֵלֶק בַּיהוָה וְהִשְׁבִּיתוּ שָׁבַת
בְנֵיכֶם אֶת בָּנֵינוּ לְבִלְתִּי יְרֹא אֶת
יְהוָה׃ וַנֹּאמֶר נַעֲשֶׂה נָּא לָנוּ לִבְנוֹת אָמַר עָשָׂה
אֶת הַמִּזְבֵּחַ לֹא לְעוֹלָה וְלֹא לְזָבַח׃ כִּי זָבַח
עֵד הוּא בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיכֶם וּבֵין דֹּרוֹתֵינוּ עוּד דוּר
אַחֲרֵינוּ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת יְהוָה לְפָנָיו פָּנָה
בְּעֹלוֹתֵינוּ וּבִזְבָחֵינוּ וּבִשְׁלָמֵינוּ וְלֹא עָלָה
יֹאמְרוּ בְנֵיכֶם מָחָר לְבָנֵינוּ אֵין לָכֶם
חֵלֶק בַּיהוָה׃ וַנֹּאמֶר וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ
אֵלֵינוּ וְאֶל דֹּרֹתֵינוּ מָחָר וְאָמַרְנוּ
רְאוּ אֶת תַּבְנִית מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר רָאָה בָּנָה
עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא לְעוֹלָה וְלֹא לְזֶבַח עָשָׂה
כִּי עֵד הוּא בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיכֶם׃ חָלִילָה חָלַל
לָּנוּ מִמֶּנּוּ לִמְרֹד בַּיהוָה וְלָשׁוּב הַיּוֹם
מֵאַחֲרֵי יְהוָה לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לְעֹלָה בָּנָה
לְמִנְחָה וּלְזָבַח מִלְּבַד מִזְבַּח יְהוָה בָּדַד
אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר לִפְנֵי מִשְׁכָּנוֹ׃ וַיִּשְׁמַע פָּנָה שָׁכַן
פִּינְחָס הַכֹּהֵן וּנְשִׂיאֵי הָעֵדָה וְרָאשֵׁי שָׁמַע נָשָׂא
אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וּבְנֵי
מְנַשֶּׁה וַיִּיטַב בְּעֵינֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר יָטַב אָמַר
פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל בְּנֵי רְאוּבֵן
וְאֶל בְּנֵי גָד וְאֶל בְּנֵי מְנַשֶּׁה הַיּוֹם
יָדַעְנוּ כִּי בְתוֹכֵנוּ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
מְעַלְתֶּם בַּיהוָה הַמַּעַל הַזֶּה אָז הִצַּלְתֶּם נָצַל
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִיַּד יְהוָה׃ וַיָּשָׁב שׁוּב
פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהַנְּשִׂיאִים
מֵאֵת בְּנֵי רְאוּבֵן וּמֵאֵת בְּנֵי גָד מֵאֶרֶץ
הַגִּלְעָד אֶל אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיָּשִׁבוּ אוֹתָם דָּבָר׃ וַיִּיטַב אֵת
הַדָּבָר בְּעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְבָרְכוּ בָּרַךְ
אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אָמְרוּ
לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לַצָּבָא לְשַׁחֵת אֶת עָלָה
הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד
יֹשְׁבִים בָּהּ׃ וַיִּקְרְאוּ בְּנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי קָרָא

& vos o filii rubē & fi
lii gad
iordanē fluuiū: & idcir=
co partē nō hētis in do
mino: & p hāc occasio=
nē auerterēt filii vrī fili
os nros a timore domi
ni. Putauimus itaq; me=
lius: & diximꝰ. Extrua
mus nobis altare non
in holocausta neq; ad
victimas offerēdas: sed
in testimoniū īter nos
& vos: & sobolem
nram vrāq; pgeniem: vt
seruiamus dño: & iuris
nri sit offerre & holocau
sta & victimas & pacifi=
cas hostias: & neqq̄ di
cāt cras filii vri filiis no
stris: nō ē vobis pars
in dño. Qđ si voluerit
dicere: respondebūt eis
Ecce altere dñi quod
fecerūt pres nri: nō in
holocausta neq; in sacri
ficiū: sed in testimoniū
nostrū ac vrm. Absit
a nobis hoc scelus vt re
cedamus a dño: & eius
vestigia relīqmꝰ: extru
cto altari ad holocausta
& sacrificia & victīas of
ferēdas: pter altare dñi
dei nri qđ extructū est
añ tabernaculum eius.
Quibus auditis phine=
es sacerdos & principes
legatiōis isrl q erāt cū
eo placati sūt: & verba
filiorū rubē & gad &
dimidie tribus
manasse libētissime su
sceperūt. Dixitq;
phinees filiꝰ elezari sa
cerdos ad eos.
Nunc

scimus q nobiscum sit
dñs: qm alieni estis a
preuaricatione hac: &
liberastis
filios isrl de manu dñi
Reuersusq; est
cum principibus

a filiis ruben & gad
de terra
galaad in trā chanaan
ad filios
israel: & retulit eis Pla
cuitq;
sermo cunctis audien=
tibus. Et laudauerunt
deū filii isrl & nequa=
q̄ vltra dixerūt
vt ascēderet cōtra eos
atq; pugnarēt: & dele=
rēt trā possessiōis eorū.

Vocauerūtq; filii rubē
& filii

τ vos filij ruben τ filij gad iordanē: τ nō
καὶ ὑμῶν οἱ υἱοὶ ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ γὰδ τὸν ἰορδάνην, καὶ οὐκ
est vobis pars dñi: τ abalienabūt filij vri
ἔστιν ὑμῖν μερὶς κυρίου, καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν
filios nros: vt nō venerētur dñm. τ diximus face
τοὺς υἱοὺς ἡμῶν, ἵνα μὴ σέβωνται κύριον. καὶ εἴπαμεν ποιῆ
re sic vt extruamus altare hoc nō causa
σαι οὕτως τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν βωμὸν τοῦτον οὐχ ἕνεκεν
sacrificiorum neq; causa victimarum: sed vt sit testimoniū hoc F
καρπωμάτων οὐδ' ἕνεκεν θυσιῶν, ἀλλ' ἵνα ᾖ μαρτύριον τοῦ
inter nos τ inter vos τ inter gnatio
το ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τῶν γενε
nes nras post nos vt seruiamus seruitutē dñi co
ῶν ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς τοῦ λατρεύειν τὴν λατρείαν κυρίου ἐναν
ram eo in holocaustis nris τ in victimis
τίον αὐτοῦ ἐν τοῖς καρπώμασιν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις
nris τ in victimis saluationū nrarum. τ nō di
ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ἡμῶν. καὶ οὐκ ἐροῦ
cent filij vri cras filijs nris: nō est vobis
σιν τὰ τέκνα ὑμῶν αὔριον τοῖς τέκνοις ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν
pars dñi. τ diximus si fuerit vnquā τ loquen
μερὶς κυρίου. καὶ εἴπαμεν ἐὰν γένηταί ποτε καὶ λαλήσου=
tur ad nos vel gnatiōibꝰ nris cras: τ dicemus: ec=
σιν πρὸς ἡμᾶς ἢ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὔριον, καὶ ἐροῦμεν, ἴδε=
ce similitudo altaris dñi: qđ fecerunt pres
τε ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου, ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες
nri nō causa holocaustorum neq; causa victimarum: sed testi=
ἡμῶν οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδ' ἕνεκεν θυσιῶν, ἀλλὰ μαρ
moniū est inter vos τ inter nos τ inter
τύριόν ἐστιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ἀναμέσον
filios nros. nō sit igit nos vt recedamꝰ a dño ita vt
τῶν υἱῶν ἡμῶν. μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου ὥστε
auertamur in hodiernis diebus a dño: ita vt edifi=
ἀποστραφῆναι ἐν ταῖς σήμερον ἡμέραις ἀπὸ κυ, ὥστε οἰκοδο
cemus nos altare holocaustis τ victimis
μῆσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπώμασιν καὶ ταῖς θυσίαις
τ sacrificio saluationis: preter altare do
καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου, πλὴν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κυ=
mini dei nri: qđ est corā tabernaculo eius. τ au
ρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅ ἐστιν ἐναντίον τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. καὶ ἤκου
diuit phinees sacerdos τ oēs principes cōcilij G
σεν φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς
τ tribuni israel q̄ fuerūt cū eo: sermōes
καὶ οἱ χιλίαρχοι ἰσραὴλ οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, τοὺς λόγους
quos locuti sunt filij ruben τ filij gad τ filij ma
οὓς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ μανασ
nasse: τ placuit eis. τ dixit phinees filius eleazar sacerdos
σῆ, καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς. καὶ εἶπεν φινεὲς υἱὸς ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς
filijs ruben τ filijs gad τ filijs manasse:
τοῖς υἱοῖς ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς μανασσῆ,
hodie scimus q nobiscū dñs qm nō deliqui
σήμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ' ἡμῶν κς διότι οὐκ ἐπλημμελήσα
stis corā dño delictū hoc: τ qm libe=
τε ἐναντίον κυρίου πλημμέλειαν ταύτην, καὶ ὅτι ἐρρύ
rastis filios israel de manu dñi. τ reuersus
σασθε τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς κυρίου. καὶ ἀπέστρε
est phinees filius eleazar sacerdos τ principes de
ψεν φινεὲς υἱὸς ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῶν
filijs ruben τ de filijs gad de galaad
υἱῶν ῥουβὴν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν γὰδ ἐκ τῆς γαλαὰδ
in terrā chanaā ad filios israel: τ responderunt
εἰς γῆν χαναὰν πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ, καὶ ἀπεκρίθησαν
eis sermones: τ placuit sermo filijs israel.
αὐτοῖς τοὺς λόγους, καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ.
τ bñdixerūt deo filiorum israel τ nō vltra dixerūt
καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἔτι εἶπαν
vt ascēderēt ad eos in bellū vt delerēt terrā
ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐξολοθρεῦσαι τὴν γῆν
filiorum ruben τ filiorum gad quā habitauerūt in
τῶν υἱῶν ῥουβὴν καὶ τῶν υἱῶν γὰδ ἣν κατῴκησαν ἐπ'
ea. τ vocauerunt ruben
αὐτῆς. καὶ ἐπωνόμασαν τῷ ῥουβὴν

τ gad altare: τ dixerūt φ testimoniū est in
καὶ τῷ γὰδ τὸν βωμόν, καὶ εἶπαν ὅτι μαρτύριόν ἐστιν ἀναμέ
ter eos: qm̄ dn̄s ipse deus eoꝝ est.
σον αὐτῶν, ὅτι κύριος αὐτὸς ὁ θεὸς αὐτῶν ἐστίν. Ca. 23.
ET factū ē post dies plures postq̄ requiesce
Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦ
re fecit dn̄s deus israel ab oibus inimicis eius
σαι κύριον τὸν θεὸν ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
in circuitu. τ iosue senior prouectus die
κυκλόθεν. καὶ ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκὼς ταῖς ἡμέ-
bus: τ conuocauit iosue oēs filios israel τ
ραις, καὶ συνεκάλεσεν ἰησοῦς πάντας υἱοὺς ἰσραὴλ καὶ τὴν
senatū eoꝝ τ principes eoꝝ τ iu
γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τοὺς δι-
dices eoꝝ τ magros eoꝝ: τ dixit ad
καστὰς αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ εἶπεν πρὸς
eos: ego senui τ pgressioris etatis sū diebus: vos
αὐτούς, ἐγὼ γεγήρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις, ὑμεῖς
aūt vidistis oia que fecit dn̄s deus nr̄
δὲ ἑωράκατε σύμπαντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
oibus gentibus his a facie vr̄a: qm̄ do
πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τούτοις ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, ὅτι κύ-
min⁹ deus nr̄ ipse q̄ pugnabat p vobis: videte quod di-
ριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς ὁ ἐκπολεμήσας ὑμῖν, ἴδετε ὅπερ ἔρ-
xi: proieci vobis gētes relictas vobis has
ριφα, ἐπέρριφα ὑμῖν ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα
in sortibus in tribus vr̄as a iordane: om
ἐν τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου, πάν
nes gētes deleui. τ a mari ma
τα τὰ ἔθνη ἐξωλόθρευσα. καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγά
gno termiabit ad occidētē solis. dn̄s āt deus vr̄ hic
λης ὁριεῖ ἐπὶ δυσμὰς ἡλίου. κύριος δὲ ὁ θεὸς ὑμῶν οὗτος
disperdet eos a facie vr̄a: τ dele
ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύ-
bit eos a facie tua: τ possidebitis
σει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσετε
terrā eoꝝ: sicut locutus est dn̄s deus vr̄ vobis. cō-
τὴν γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὑμῖν. κα
fortamini igitur valde vt custodiatis τ faciatis cuncta
τισχύσατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν σύμπαντα
que scripta sunt in volumine legis moysi: vt nō de-
τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου μωυσῆ, ἵνα μὴ ἐκ-
clinetis ab eo in dexterā vel in sinistrā: vt nō ingre
κλίνητε ἀπ' αὐτοῦ εἰς δεξιὰ ἢ εἰς εὐώνυμα, ὅπως μὴ εἰσέλ
diamini in gētes relictas has vobiscū: τ
θητε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα μεθ' ὑμῶν, καὶ
noia deoꝝ ipsoꝝ nō nominabūtur in vobi.
τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν.
τ nō iuretis neq̄ seruiatis: neq̄ adore
καὶ οὐκ ὀμῆσθε οὐδὲ μὴ λατρεύσητε, οὐδὲ μὴ προσκυνή
tis illos: sed dn̄o deo vr̄o adhe-
σητε αὐτούς, ἀλλὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν προσκολ-
rebitis: sicut fecistis vsq̄ ad diē hāc.
ληθήσεσθε, καθάπερ ἐποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύ
τ delebit eos dn̄s a facie
της. καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου
vr̄a gentes magnas τ fortes: τ vobis nullus restitit
ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά, καὶ ὑμῖν οὐδεὶς ἀντέστη
coram vobis vsq̄ ad diem hāc: vir vnus
κατενώπιον ὑμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀνὴρ εἷς
vr̄m psecut⁹ est mille: qm̄ dn̄s deus nr̄ ipse pro
ὑμῶν ἐδίωξεν χιλίους, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς ἐξε
pugnabat p vobis: sicut dixit vobis. τ cauebitis
πολέμει ὑμῖν, καθάπερ εἶπεν ὑμῖν. καὶ φυλάξε-
valde aiabus vr̄is vt diligatis dn̄m
σθε σφόδρα ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν τοῦ ἀγαπᾶν κύριον τὸν
deū vr̄m. si em̄ auersi fueritis τ cōsenseritis
θεὸν ὑμῶν. ἐὰν γὰρ ἀποστραφῆτε καὶ προσθῆτε τοῖς
relictis gētibus his vobiscū τ cōnu
ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσιν τούτοις μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιγα-
bia feceritis
μίας ποιήσητε

gad altare qđ extruxerāt: testimoīū nr̄m φ dn̄s ipe sit deus. 23.
Voluto aūt multo tempore postq̄ pacem dederat dominus israeli subiectis in gyro natiōibus vniuersis & iosue iā lōgeuo & p senilis etatis: vocauit iosue oēm israelē: maioresq̄ natu & pricipes ac iudices ac magistros dixitq̄ ad eos. Ego senui & pgressioris etatis sū vosq̄ cernitis omnia q̄ fecerit dominus deus vr̄ cūctis p circuitū natiōib⁹: quō p vobis ipse pugnauerit. Et nūc quia vobis sorte diuisi omnem terram: ab oriētali parte iordanis vsq̄ ad mare magnū: multeq̄ adhuc supsūt natiōes: dn̄s deus vester disperdet eas & auferet a facie vr̄a & possidebitis terrā sicut vobis pollicitus est. Tantum cōfortamī & estote sollíciti vt custodiatis cūcta que scripta sūt in volumine legis moysi: & nō declinetis ab eis neq̄ ad dexterā neq̄ ad sinistrā: ne postq̄ intraueritis ad gētes q̄ īter vos future st: iuretis in noīe deorū earū & seruiatis eis & adoretis illos: sed adhereatis domino deo vestro: quod fecistis vsq̄ in diē hāc. Et tūc auferet dn̄s deus ī cōspectu vr̄o gētes magnas & robustissimas: & nullus vobis resistere poterit. Vnus e vobis psequetur hostium mille viros: quia dn̄s deus vr̄ p vobis ipe pugnabit sicut pollicit⁹ ē: hoc tantū diligētissime precauete vt diligatis dominum deum vestrum. Quod si volueritis gentium harum q̄ inter vos habitāt erroribus adherere &

גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי — זבח עוד
יהוה האלהים: ויהי מימים — Cap. xxiij — היה יום
רבים אחרי אשר הניח יהוה — רבב נוח
לישראל מכל איביהם מסביב — סבב
ויהושע זקן בא בימים: ויקרא — בוא יום
יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו
ולשפטיו ולשטריו ויאמר אליהם
אני זקנתי באתי בימים: ואתם — בוא
ראיתם את כל אשר עשה יהוה — ראה
אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם — פנה
כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: — לחם
ראו הפלתי לכם את הגוים — ראה נפל
הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם — שאר
מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי — כרת
והים הגדול מבוא השמש: ויהוה — בוא
אלהיכם הוא יהדפם מפניכם — הדף
והוריש אותם מלפניכם וירשתם — ירש את
את ארצם כאשר דבר יהוה
אלהיכם לכם: וחזקתם מאד לשמר
ולעשות את כל הכתוב בספר תורת — עשה כתב
משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאול: — ירה ימן
לבלתי בא בגוים האלה הנשארים — שמל בוא
האלה אתכם ובשם אלהיהם לא — שאר
תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום — זכר שבע
ולא תשתחוו להם: כי אם ביהוה — עבד שחה
אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד — דבק
היום הזה: ויורש יהוה מפניכם גוים — ירש פנה
גדלים ועצומים ואתם לא עמד — עצם
איש בפניכם עד היום הזה: איש
אחד מכם ירדף אלף כי יהוה — רדף
אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר — לחם
דבר לכם: ונשמרתם מאד — שמר
לנפשתיכם לאהבה את יהוה
אלהיכם: כי אם שוב תשובו — שוב
ודבקתם ביתר הגוים האלה
הנשארים האלה אתכם והתחתנתם — חתן

בהם ובאתם בהם והם בכם: ידע בוא
תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם יסף
להוריש את הגוים האלה מלפניכם ירש פנה
והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט היה פוח
בצדיכם ולצננים בעיניכם עד יקש שוט
אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת צדד צנן
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: והנה
אנכי הולך היום בדרך כל הארץ הלך
וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם
כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים
הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם
עליכם הכל באו לכם לא נפל בוא
ממנו דבר אחד: והיה כאשר בא
עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר
יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה בוא
עליכם את כל הדבר הרע עד רוע
השמידו אותכם מעל האדמה הטובה שמד
הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם:
בעברכם את ברית יהוה אלהיכם ברת
אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם שחה
וחרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה
מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם:
cap.xxiiij. ויאסף יהושע את כל
שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני אסף קרא
ישראל ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: יצב פנה
ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר אמר
יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר
ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אב
אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים עבד
אחרים: ואקח את אביכם את לקח
אברהם מעבר הנהר ואולך אתו ילך
בכל ארץ כנען וארבה את זרעו רבה
ואתן לו את יצחק: ואתן ליצחק נתן
את יעקב ואת עשו ואתן לעשו

cum eis miſcere cōnubia atq; amicitias copulare: iā tūc ſcitote q̄ dominus deus veſter ꝏꝏꝏ non eas deleat ante faciem veſtram: ꝏꝏꝏ ſed erūt vobis ī foueā ac laqueū & offēdiculū ex latere vr̄o: & ſudes in oc̄lis veſtris donec vos auferat atq; diſp̄dat de terra hac optima ꝏ quam tradidit vobis. En ꝏꝏꝏ ego hodie īgredior viam vniuerſe terre: ꝏꝏ & toto animo cognoſcetis ꝏꝏꝏ q̄ de omnibus verbis ꝏꝏꝏ que ſe dominus preſtiturum ꝏꝏꝏ vobis eſſe pollicit⁹ eſt: vnū non p̄terierit ī caſſum. Sicut ergo impleuit opere ꝏꝏꝏ qd̄ promiſit: & proſp̄a cūcta venerunt: ꝏꝏꝏ ſic adducet ꝏꝏꝏ ſup̄ vos q̄cquid malorū cōminat⁹ eſt: donec vos auferat atq; diſperdat de t̄ra hac optima quam tradidit vobis: ꝏꝏꝏ eo q̄ preterieritis pactū domini dei veſtri ꝏꝏ quod pepigit vobiſcū & ſeruieritis ꝏꝏꝏ diis alienis & adoraueritis eos. Cito atq; velociter cōſurget ī vos furor dn̄i: & auferemini ab hac terra optīa quā tradidit vobis. 24.

Congregauitq; ioſue omnes ꝏꝏꝏ tribus iſrl̄ in ſychē: & vocauit maiores natu ac principes & iudices ꝏꝏꝏ & magiſtros: ſteterūtq; in conſpectu dei: ꝏꝏ & ad populū ſic locut⁹ eſt. Hec dicit ꝏꝏꝏ dn̄s deus iſrael. Trans fluuium ꝏꝏꝏ habitauerūt p̄res vr̄i ab initio: thare pater ꝏꝏ abraā & nachor: ſeruierūtq; diis ꝏꝏꝏ alienis. Tuli ergo patrem veſtrum ꝏꝏꝏ abraā de meſſopotamie finibus: & adduxi eū ꝏ in terrā chanaan: multiplicauiq; ſemē eius ꝏꝏ & dedi ei iſaac: illiq; rurſum ꝏꝏꝏ dedi iacob & eſau. E quibus Eſau dedi ꝏꝏꝏ

ad eos: τ cōmixti fueritis eis: τ ipſi vobis:
πρὸς αὐτοὺς καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ὑμῖν,
cognitiōe ſcitote q̄ nō apponet dn̄s deus vr̄
γνώσει γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῇ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
delere gentes has a facie vr̄a. τ
ἐξολοθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. καὶ
erunt vobis in laqueos τ in ſcandala τ in clauos
ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα καὶ εἰς ἥλους
in calcaneis vr̄is τ in ſudes in oculis
ἐν ταῖς πτέρναις ὑμῶν καὶ εἰς βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
vr̄is quoad pereatis a terra bona hac: quā
ὑμῶν ἕως ἂν ἀπόλεισθε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἧς
tradidit vobis dn̄s deus vr̄. ego aūt recurro ho 3.Re.
ἔδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω σήμε- 2.a.
die viā ſicut τ oēs qui in terra. τ ſcietis in
ρον τὴν ὁδὸν καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ γνώσεσθε ἐν
toto corde vr̄o τ in tota aīa vr̄a q̄ nō ce
ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ὑμῶν διότι οὐ διέ-
cidit ſermo vnus de oībus ſermonibus bonis
πεσεν λόγος εἷς ἀπὸ πάντων τῶν λόγων τῶν ἀγαθῶν
quos dixit dn̄s deus nr̄ ad vos: oīa ptinē
ὧν εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, πάντα τὰ ἀνήκον-
tia vobis. nō diſſonuit ex eis v̄bū vnū. τ erit ſi
τα ὑμῖν. οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν ῥῆμα ἕν. καὶ ἔσαι ὃν τρό-
cut venerūt ſup vos cuncta verba bona que locu-
πον ἥκει ἐφ᾽ ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλὰ ἃ ἐλά-
tus eſt dn̄s deus vr̄ ſup vos: ſic adducet dn̄s
λησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐφ᾽ ὑμᾶς, οὕτως ἐπάξει κύριος
ſup vos vniuerſa verba mala: quouſq; diſperdat
ἐφ᾽ ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ πονηρά, ἕως ἐξολοθρεύσῃ
vos a terra bona hac: quā tradidit vobis
ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἧς ἔδωκεν ὑμῖν
dn̄s deus vr̄: eo q̄ preterieritis vos pactū
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην
dn̄i dei vr̄i quod precepit vobis: τ eun-
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν, καὶ πορευ-
tes ſeruietis diis alienis τ adorabitis e-
θέντες λατρεύσετε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσετε αὐτ-
os. τ iraſcetur furore dn̄s in vos τ peribi-
οῖς, καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ κύριος ἐν ὑμῖν καὶ ἀπολεῖ-
tis cito a terra bona: quā tradidit
σθε τοτάχος ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς ἔδωκεν
vobis dn̄s.
ὑμῖν κύριος.

Ca.24.

Et cōgregauit ioſue oēs tribus iſrael
Καὶ συνήγαγεν ἰησοῦς πάσας τὰς φυλὰς ἰσραὴλ
in ſychem: τ conuocauit maiores natu iſra-
εἰς συχὲμ, καὶ συνεκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους ἰσρα-
el τ principes eorū τ iudices eo-
ὴλ καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐ-
rum τ magr̄os eoꝝ: τ ſteterūt in cō-
τῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἀπέ-
ſpectu dei. τ dixit ioſue ad vniuerſū
ναντι τοῦ θεοῦ. καὶ εἶπεν ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν
ppl̄m: hec dicit dn̄s deus iſrael: trans
λαόν, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, πέραν τοῦ Gen.
fluuium habitauerūt p̄res vr̄i ab initio: 11.d.
ποταμοῦ κατῴκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τοαπαρχῆς,
thara p̄r abraam τ p̄r nachor: τ ſer-
θάρα ὁ πατὴρ ἀβραὰμ καὶ ὁ πατὴρ ναχώρ, καὶ ἐλά-
uierūt diis alienis: τ tuli p̄rem vr̄m
τρευσαν θεοῖς ἑτέροις, καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν
abraam ex trās fluuium: τ dux-
τὸν ἀβραὰμ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὥδή-
i eum in omi terra chanaā: τ multiplicaui
γησα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ χαναάν, καὶ ἐπλήθυνα τὸ Gen.
ſemen eius: τ dedi ei iſaac. τ dedi 21.a.
σπέρμα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκα αὐτῷ τὸν ἰσαάκ. καὶ ἔδωκα Gen.
iſaac iacob τ eſau. τ dedi eſau 25.c.
τῷ ἰσαὰκ τὸν ἰακὼβ καὶ τὸν ἡσαῦ. καὶ ἔδωκα τῷ ἡσαῦ

mōtē ſeir poſſeſſionē ei: ⁊ iacob ⁊
τὸ ὄρος τὸ σηὶρ κληρονομίαν αὐτῷ, καὶ ἰακὼβ καὶ οἱ
filij eius deſcēderūt in egyptū ⁊ miſi moy
υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς αἴγυπτον καὶ ἀπέστειλα μωυ=
ſen ⁊ aarō ⁊ percuſſit egyptū in q̄b⁹ fecit
σῆν καὶ ἀαρὼν καὶ ἐπάταξεν τὴν αἴγυπτον ἐν οἷς ἐποίησεν
o. in ipſis. ⁊ poſt hec eduxit vos: ⁊ eduxit
b. ἐν αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγεν ὑμᾶς, καὶ ἐξήγαγεν
pr̄es vr̄os de egypto. ⁊ veniſtis ad
τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐξ αἰγύπτου. καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν
mare: ⁊ perſecuti ſunt egyptij poſt pa
θάλασσαν, καὶ κατεδίωξαν οἱ αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πα=
tres vr̄os in currib⁹ ⁊ in equis in mare
τέρων ὑμῶν ἐν ἅρμασι καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν τὴν
rubrū. ⁊ clamauimus ad dn̄m: ⁊ dedit nubē ⁊ obſcu
ἐρυθράν. καὶ ἐβοήσαμεν πρὸς κν̄, καὶ ἔδωκεν νεφέλην καὶ γνό
ritatē inter vos ⁊ inter egyptios: ⁊ addu=
φον ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τῶν αἰγυπτίων, καὶ ἐπήγα
xit ſup eos mare ⁊ operuit eos. ⁊ vide=
γεν ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς. καὶ ἴδο=
runt oculi vr̄i que fecit dn̄s in t̄ra egypti. ⁊
σαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησεν κς̄ ἐν γῇ αἰγύπτου. καὶ
fuiſtis in ſolitudine dies plures. ⁊ duxit vos in t̄ra
ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πλείους. καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς εἰς γῆν
amorreoꝝ qui habitabāt trās iordanē ⁊ pu
ἀμορραίων τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ ἰορδάνου καὶ πα=
gnarūt cōtra vos: ⁊ tradidit eos dn̄s in manus
ρετάξαντο ὑμῖν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κς̄ εἰς τὰς χεῖρας
vr̄as. ⁊ poſſediſtis terrā eoꝝ: ⁊ dele=
ὑμῶν. καὶ κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐξωλο=
uiſtis eos a facie vr̄a. ⁊ ſurrexit balac fili⁹
θρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. καὶ ἀνέστη βαλὰκ ὁ τοῦ
1.22. ſepphoꝛ rex moab ⁊ pugnauit cōtra iſrael:
σεπφὼρ βασιλεὺς μωὰβ καὶ παρετάξατο τῷ ἰσραήλ,
⁊ mittens vocauit balaā filiū beoꝛ vt malediceret
καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσεν τὸν βαλαὰμ υἱὸν βεὼρ ἀρᾶσθαι
vobis: ⁊ nō voluit dn̄s deus tuus delere te: ⁊ bn̄=
ὑμῖν. καὶ οὐκ ἠθέλησεν κς̄ ὁ θεός σου ἀπολέσαι σε, καὶ εὐλο
dictiōibus bn̄dixit vobis: ⁊ liberauit vos de manib⁹ eoꝝ:
γίαις εὐλόγησεν ὑμᾶς, καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρῶν αὐτῶν,
⁊ trāſiſtis iordanē ⁊ veniſtis ad hiericho: ⁊
καὶ διέβητε τὸν ἰορδάνην καὶ παρεγενήθητε εἰς ἱεριχώ, καὶ
pugnauerūt cōtra vos habitātes hiericho amoꝛre
ἐπολέμησαν πρὸς ὑμᾶς οἱ κατοικοῦντες ἱεριχὼ ὁ ἀμορραῖ
us ⁊ pherezeus ⁊ chanane⁹ ⁊ etheus ⁊ gerge=
ος καὶ ὁ φερεζαῖος καὶ ὁ χαναναῖος καὶ ὁ χετταῖος καὶ ὁ γεργε
ſeus ⁊ eueus ⁊ iebuſeus ⁊ tradidit illos in
σαῖος καὶ ὁ εὐαῖος καὶ ὁ ἰεβουσαῖος καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς
manus vr̄as. ⁊ miſit ante vos ſca
τὰς χεῖρας ὑμῶν. καὶ ἐξαπέστειλεν προτέραν ὑμῶν τὴν σφη
brones: ⁊ eiecit eos a facie nr̄a duos re=
κίαν, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν δύο βα=
ges amoꝛreoꝝ nō in gladio tuo neq̄ in ar
σιλεῖς τῶν ἀμορραίων οὐκ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ σου οὐδὲ ἐν τῷ τό
cu tuo. ⁊ dedit vobis t̄rā in quā nō laboraſtis in
ξῳ σου. καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν ἐφ᾽ ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε ἐπ᾽ αὐ
ea: ⁊ vrbes quas nō edificaſtis: ⁊ habitaſtis
τήν, καὶ πόλεις ἃς οὐκ ᾠκοδομήσατε, καὶ κατῳκίσθητε
in eis: ⁊ vineas ⁊ oliueta q̄ nō plan=
ἐπ᾽ αὐταῖς, καὶ ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐ κατεφυ
taſtis vos comeditis. ⁊ nunc timete dn̄m: ⁊
se. τεύσατε ὑμεῖς ἔδεσθε. καὶ νῦν φοβήθητε τὸν κύριον, καὶ
ſeruite ei in rectitudine ⁊ in iuſtitia: ⁊ au
λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ περιέ
ferte deos alienos quib⁹ ſeruierūt pa=
λεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἷς ἐλάτρευσαν οἱ πα
tres vr̄i trans fluuiū ⁊ in egypto: ⁊
τέρες ὑμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν αἰγύπτῳ, καὶ
ite dn̄o. ſi āt nō placet vobis ſeruire do=
ρεύσατε τῷ κυρίῳ. εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεύειν τῷ κυ=
o: eligite vobiſ ipſis hodie cui ſeruiatis: ſiue diis
, ἕλεσθε ὑμῖν αὐτοῖς σήμερον τίνι λατρεύσητε, εἴτε τοῖς θεοῖς

montē ſeyr ad poſſidē
dum: iacob vero
& filii ei⁹ deſcēderūt in
egyptū. Miſiq̄ moyſē
& aarō: & pcuſſi egy=
ptum multis ſignis atq̄
portentis: eduxiq̄ vos
& pr̄es vr̄os de egypto
& veniſtis ad mare: pſe
cutiq̄ ſūt egyptii
pr̄es vr̄os cū curribus
& eqtatu vſq̄ ad mare
rubrū. Clamauerunt
aūt ad dn̄m filii iſrael q
poſuit tenebras inter
vos & egyptios. Et ad
duxit ſup eos mare & o
puit eos. Viderūt oculi
vr̄i cūcta q̄ i egypto fe
cerim: & habitaſtis
in ſolitudie multo tpe:
& introduxi vos
in terrā āmorrei q ha=
bitabat trās iordanē.
Cūq̄ pugnarēt contra
vos: tradidi eos ī man⁹
vr̄as: & poſſediſtis ter=
rā eoꝝ: atq̄ interfeciſtis
eos. Surrexit aūt bala=
ch filius ſephor rex
moab & pugnauit con
tra iſrl̄. Miſitq̄ & voca
uit balaā filiū beor vt
malediceret vobis: & e=
go nolui audire eū: ſed
ecōtrario p illū bn̄dixi
vobis & liberaui vos d̄
manu ei⁹. Trāſiſtiſq̄
iordanē & veniſtis ad
hiericho: pugnauerūtq̄
cōtra vos viri cītatis e=
ius āmorre⁹ & phereze⁹
& chananeus & etheus
& gergeſeus & eueus
& iebuſe⁹: & tradidi il
los ī māus vr̄as. Miſiq̄
ante vos ſcabrones: &
eieci eos de locis ſuis
duos reges ammorreo
rum: non
in gladio & ī arcu tuo:
dediq̄ vobis terrā
in q̄ non laboraſtis: &
vrbes quas non
edificaſtis vt habitare=
tis ī eis: vineas & oliue
ta que non plātaſtis.
Nūc ergo timete dn̄m
& ſuite ei pfecto corde
atq̄ veriſſimo: & aufer
te deos
quibus ſeruierūt pr̄es
vr̄i in meſopotamia
& ī egypto ac ſuite dn̄o
Sin autē malū vobis vi
detur vt dn̄o ſuiatis: o
ptio vobis datur. Eligi=
te hodie quod placet cui
ſeruire potiſſimum
de beatis: vtrum diis

אֶת הַר שֵׂעִיר לָרֶשֶׁת אוֹתוֹ וְיַעֲקֹב	יָרַשׁ
וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם׃ וָאֶשְׁלַח אֶת מֹשֶׁה	שָׁלַח
וְאֶת אַהֲרֹן וָאֶגֹּף אֶת מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר	נָגַף
עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ וְאַחַר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם׃	עָשָׂה יָצָא
וָאוֹצִיא אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם	
וַתָּבֹאוּ הַיָּמָּה וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵי	בּוֹא רָדַף
אֲבוֹתֵיכֶם בְּרֶכֶב וּבְפָרָשִׁים יַם סוּף׃	
וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה וַיָּשֶׂם מַאֲפֵל	צָעַק שׂוּם
בֵּינֵיכֶם וּבֵין הַמִּצְרִים וַיָּבֵא עָלָיו אֶת	אָפַל בּוֹא
הַיָּם וַיְכַסֵּהוּ וַתִּרְאֶינָה עֵינֵיכֶם אֵת	כָּסָה רָאָה
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּמִצְרָיִם וַתֵּשְׁבוּ	יָשַׁב
בַמִּדְבָּר יָמִים רַבִּים׃ וָאָבִיאָה אֶתְכֶם	דָּבַר יוֹם
אֶל אֶרֶץ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן	רָבַב בּוֹא
וַיִּלָּחֲמוּ אִתְּכֶם וָאֶתֵּן אוֹתָם בְּיֶדְכֶם	לָחַם נָתַן
וַתִּירְשׁוּ אֶת אַרְצָם וָאַשְׁמִידֵם	יָרַשׁ שָׁמַד
מִפְּנֵיכֶם׃ וַיָּקָם בָּלָק בֶּן צִפּוֹר מֶלֶךְ	פָּנָה קוּם
מוֹאָב וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא	שָׁלַח קָרָא
לְבִלְעָם בֶּן בְּעוֹר לְקַלֵּל אֶתְכֶם׃ וְלֹא	
אָבִיתִי לִשְׁמֹעַ לְבִלְעָם וַיְבָרֶךְ בָּרוֹךְ	אָבָה בָּרַךְ
אֶתְכֶם וָאַצִּל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃ וַתַּעַבְרוּ	נָצַל עָבַר
אֶת הַיַּרְדֵּן וַתָּבֹאוּ אֶל יְרִיחוֹ וַיִּלָּחֲמוּ	בּוֹא
בָכֶם בַּעֲלֵי יְרִיחוֹ הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי	
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי הַחִוִּי	
וְהַיְבוּסִי וָאֶתֵּן אוֹתָם בְּיֶדְכֶם׃ וָאֶשְׁלַח	אֵת
לִפְנֵיכֶם אֶת הַצִּרְעָה וַתְּגָרֶשׁ אוֹתָם	גָּרַשׁ
מִפְּנֵיכֶם שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי לֹא	שָׁנָה
בְחַרְבְּךָ וְלֹא בְקַשְׁתֶּךָ׃ וָאֶתֵּן לָכֶם אֶרֶץ	
אֲשֶׁר לֹא יָגַעְתָּ בָּהּ וְעָרִים אֲשֶׁר לֹא	עִיר
בְנִיתֶם וַתֵּשְׁבוּ בָּהֶם כְּרָמִים וְזֵיתִים	בָּנָה יָשַׁב
אֲשֶׁר לֹא נְטַעְתֶּם אַתֶּם אֹכְלִים׃	
וְעַתָּה יְראוּ אֶת יְהוָה וְעִבְדוּ אֹתוֹ	
בְּתָמִים וּבֶאֱמֶת וְהָסִירוּ אֶת אֱלֹהִים	תָּמַם סוּר
אֲשֶׁר עָבְדוּ אֲבוֹתֵיכֶם בְּעֵבֶר הַנָּהָר	
וּבְמִצְרַיִם וְעִבְדוּ אֶת יְהוָה׃ וְאִם רַע	רוּעַ
בְּעֵינֵיכֶם לַעֲבֹד אֶת יְהוָה בַּחֲרוּ לָכֶם	
הַיּוֹם אֶת מִי תַעֲבֹדוּן אִם אֶת אֱלֹהִים	עָבַד

אֲשֶׁר עָבְדוּ אֲבֽוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַנָּהָר וְאִם אֶת אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹשְׁבִים בְּאַרְצָם וְאָנֹכִי וּבֵיתִי
נַעֲבֹד אֶת יְהוָה׃ וַיַּעַן הָעָם וַיֹּאמֶר עָנָה אָמַר
חָלִילָה לָּנוּ מֵעֲזֹב אֶת יְהוָה לַעֲבֹד חָלַל
אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הוּא הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ וְאֶת אֲבֹתֵינוּ עָלָה
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים
וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ אֶת הָאֹתֹת אוֹת
הַגְּדֹלֹת הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמְרֵנוּ בְּכָל הַדֶּרֶךְ שָׁמַר
אֲשֶׁר הָלַכְנוּ בָהּ וּבְכֹל הָעַמִּים אֲשֶׁר
עָבַרְנוּ בְּקִרְבָּם׃ וַיְגָרֶשׁ יְהוָה אֶת כָּל גָּרַשׁ
הָעַמִּים וְאֶת הָאֱמֹרִי יֹשֵׁב הָאָרֶץ
מִפָּנֵינוּ גַּם אֲנַחְנוּ נַעֲבֹד אֶת יְהוָה כִּי פָּנָה
הוּא אֱלֹהֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל
הָעָם לֹא תוּכְלוּ לַעֲבֹד אֶת יְהוָה כִּי יָכֹל
אֱלֹהִים קְדֹשִׁים הוּא אֵל קַנּוֹא הוּא
לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם וּלְחַטֹּאותֵיכֶם׃ כִּי נָשָׂא
תַעַזְבוּ אֶת יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהֵי נֵכָר עָזַב
וְשָׁב וְהֵרַע לָכֶם וְכִלָּה אֶתְכֶם אַחֲרֵי שׁוּב רוּעַ
אֲשֶׁר הֵיטִיב לָכֶם׃ וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל יָטַב
יְהוֹשֻׁעַ לֹא כִּי אֶת יְהוָה נַעֲבֹד׃ וַיֹּאמֶר אָמַר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם עֵדִים אַתֶּם בָּכֶם כִּי עוּד
אַתֶּם בְּחַרְתֶּם לָכֶם אֶת יְהוָה לַעֲבֹד
אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ עֵדִים׃ וְעַתָּה הָסִירוּ אֶת סוּר
אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְהַטּוּ נָטָה
אֶת לְבַבְכֶם אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ נַעֲבֹד וּבְקֹלוֹ נִשְׁמָע׃ וַיִּכְרֹת קוֹל שָׁמַע
יְהוֹשֻׁעַ בְּרִית לָעָם בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּשֶׂם כָּרַת שׂוּם
לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט בִּשְׁכֶם׃ וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ שָׁפַט כָּתַב
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּסֵפֶר תּוֹרַת יָרָה
אֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶבֶן גְּדוֹלָה וַיְקִימֶהָ לָקַח קוּם
שָׁם תַּחַת הָאַלָּה אֲשֶׁר בְּמִקְדַּשׁ יְהוָה׃ קָדַשׁ
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם הִנֵּה
הָאֶבֶן הַזֹּאת תִּהְיֶה בָּנוּ לְעֵדָה הָיָה עוּד

quibus seruierunt pa-
tres vr̄i in mesopotamia:
an diis amorreorum
i quorū terra habitatis
Ego aūt & domus mea
seruiemus dn̄o. Res-
pōditq̄ populus: & ait.
Absit a nobis vt relin
quam⁹ dn̄m & seruiam⁹
diis alienis. Dn̄s deus
noster
ipse eduxit nos & pa-
tres nostros
de terra egypti & de
domo seruitutis:
fecitq̄ videtib⁹ nobis
signa
ingentia & custodiuit
nos i omni via
p quā ābulauim⁹: & in
cunctis populis
p quos transiuimus: &
eiecit vniuersas
gentes ammorreū ha-
bitatorē terre quā nos
intrauimus. Seruiemus
igitur domino: quia
ipse est deus noster.
Dixitq̄ Iosue ad
populū. Non poteritis
seruire dn̄o: de⁹ enim
sāctus & fortis emula-
tor est:
nec ignoscet sceleribus
vestris atq̄ pctis. Si
dimiseritis dn̄m & ser-
uieritis diis alienis: con
uertet se & affliget vos
atq̄ subuertet: postq̄
vobis prestiterit bona.
Dixitq̄ populus ad
iosue. Nequaq̄ ita vt
loq̄ris erit: sed dn̄o ser-
uiemus. Et iosue ad po
pulū: testes inqt vos e-
stis quia ipi elegeritis
vobis dn̄m vt seruiatis
ei. Respōderuntq̄. Te
stes Nūc ergo ait: aufer
te deos alienos de me
dio vestri: & inclinate
corda vr̄a ad dominū
deū israel.
Dixitq̄ populus ad io
sue. Domino
deo nr̄o seruiemus: & o
bediētes erimus p̄ceptis
eius. Percussit ergo io-
sue i die illo fedus & p-
posuit pp̄lo p̄cepta at
q̄ iudicia i sychē. Scri-
psit quoq̄ omnia verba
hec i volumie legis dñi
et tulit lapidē pgrandē
posuitq̄ eum
subter quercū q̄ erat i
sanctuario dn̄i
& dixit ad omnem po
pulū: En
lapis iste erit vobis in
testimonium

patrū vr̄oꝝ qui trans fluuiū: siue
τῶν πατέρων ὑμῶν τοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε
diis amorreoꝝ in qb⁹ vos habitatis in
τοῖς θεοῖς τῶν ἀμορραίων ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ
terra eoꝝ. ego āt ꝛ dom⁹ mea seruiamus
τῆς γῆς αὐτῶν. ἐγὼ δὲ καὶ ὁ οἶκός μου λατρεύσωμεν
dn̄o. ꝛ rn̄dēs ppl's dixit: nō fiat no
τῷ κυρίῳ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπεν, μὴ γένοιτο ἡ-
bis vt reliquam⁹ dn̄m vt seruiamus diis aliis.
μῖν καταλιπεῖν τὸν κύριον ὥστε λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις.
dn̄s deus nr̄ ipse eduxit nos ꝛ pa
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέ-
tres nr̄os de terra egypti de domo seruitutis: ꝛ q̄
ρας ἡμῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ ὅσα
fecit nobis signa ingētia hec: ꝛ cu
ἐποίησεν ἡμῖν τὰ σημεῖα τὰ μεγάλα ταῦτα, καὶ διε-
stodiuit nos in omi via qua ambulauim⁹ in ipsa:
φύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ,
ꝛ in cūctis gētib⁹ quas trāsiuimus per ipsos. ꝛ
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλθομεν δι' αὐτῶν. καὶ
eiecit dn̄s vniuersas gētes ꝛ amorreū
ἐξέβαλεν κύριος σύμπαντα τὰ ἔθνη καὶ τὸν ἀμορραῖον τὸν
habitantē terrā a facie nr̄a. sed ꝛ
κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ
nos seruiamus dn̄o: hic em̄ est deus
ἡμεῖς λατρεύσωμεν τῷ κυρίῳ, οὗτος γάρ ἐστιν ὁ θεὸς
noster. ꝛ dixit iosue ad oēm ppl'z: nō pote-
ἡμῶν. καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν, οὐ μὴ δύνη-
ritis seruire dn̄o: qm̄ sctūs est ꝛ deus emu
σθε λατρεύειν τῷ κυρίῳ, ὅτι ἅγιός ἐστιν καὶ θεὸς ζηλω-
lator est: hic nō dimittet iniq̄tates vr̄as ꝛ
τής ἐστιν, οὗτος οὐκ ἀνήσει τὰ ἀνομήματα ὑμῶν καὶ
peccata vr̄a. qn̄ dimiseritis do-
τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν. ἡνίκα ἂν ἐγκαταλίπητε κύ-
minū ꝛ seruieritis diis alienis: ꝛ cōuertēs se
ριον καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἀλλοτρίοις, καὶ ἐπελθὼν
affliget vos ꝛ subuertet vos p q̄bus bene fe
κακώσει ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἀνθ' ὧν εὖ ἐποίη-
cit vobis. ꝛ dixit ppl's ad iosue: nequaq̄: sed
σεν ὑμῖν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς ἰησοῦν, οὐχί, ἀλ-
dn̄o seruiamus. ꝛ dixit iosue ad
λὰ κυρίῳ λατρεύσωμεν. καὶ εἶπεν ἰησοῦς πρὸς τὸν
pplm̄: testes vos cōtra vos: qm̄ elegistis
λαόν, μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν, ὅτι ἐξελέξασθε ὑ-
vos vobis dn̄m vt seruiatis ei. ꝛ di
μεῖς ἑαυτοῖς τὸν κύριον λατρεύειν αὐτῷ. καὶ εἶ-
xerūt: testes: ꝛ nunc auferte deos
παν, μάρτυρες. καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς
alienos qui in vobis: ꝛ dirigite cor
ἀλλοτρίους τοὺς ἐν ὑμῖν, καὶ εὐθύνατε τὴν καρδί-
ad dn̄m deū israel. ꝛ dixit ppl's ad io
αν πρὸς κύριον θεὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς ἰη-
sue: dn̄o deo nr̄o seruiamus ꝛ
σοῦν, κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν λατρεύσωμεν καὶ τῆς
vocē eius audiamus. ꝛ pcussit iosue fe
φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσόμεθα. καὶ διέθετο ἰησοῦς δια-
dus cū pp̄lo in die illa: ꝛ de
θήκην πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔδω-
dit ei legem ꝛ iudiciū in sychem. ꝛ scripsit
κεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν συχέμ. καὶ ἔγραψεν
iosue verba hec in librum legē
ἰησοῦς τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμου τοῦ
dei. ꝛ tulit lapidē pgrādē: ꝛ statuit eū io
θεοῦ, καὶ ἔλαβεν λίθον μέγαν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἰη-
sue illic subter terebinthū que erat corā dn̄o.
σοῦς ἐκεῖ ὑπὸ τὴν τερέβινθον τὴν ἀπέναντι κυρίου.
ꝛ dixit iosue ad oēm pplm̄: ecce la-
καὶ εἶπεν ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν, ἰδοὺ ὁ λί-
pis iste erit vobis in testimoniū:
θος οὗτος ἔσται ὑμῖν εἰς μαρτύριον,

q ipſe audiuit oīa dicta a dño que
ὅτι αὐτὸς ἀκήκοεν σύμπαντα τὰ λεχθέντα ὑπὸ κῦ ὅσα
locutus eſt ad vos hodie. & erit iſte in vobis in
ἐλάλησεν πρὸς ὑμᾶς σήμερον. καὶ ἔσαι οὗτος ἐν ὑμῖν εἰς
teſtimoniū in nouiſſimis diebus: qñ mētiti fueritis do
μαρτύριον ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ἡνίκα ἂν ψεύσησθε κυ
mino deo vr̄o. & dimiſit ioſue ppl̄m ſingulos i
ρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. καὶ ἀπέστειλεν ἰησοῦς τὸν λαὸν ἕκαστον εἰς
locū ſuū. & factū eſt poſt hec mortu⁹ eſt ioſue fi
τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο μετ᾽ ἐκεῖνα ἀπέθανεν ἰησοῦς υἱ
lius nū ſeruus dñi filius cētū decez annoꝝ. & ſepelierūt
ὸς ναυῆ δοῦλος κυρίου υἱὸς ἑκατὸν δέκα ἐτῶν. καὶ ἔθαψαν
eum circa terminos poſſeſſionis ſue i thānathſa=
αὐτὸν πρὸς τοῖς ὁρίοις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν θαμναθσα
rach in mōte ephraim a ſeptētrione mōtis gaas. & ſer=
ρὰχ ἐν τῷ ὄρει τοῦ ἐφραῒμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους γαάς. καὶ ἐλά
uiuit iſrael dño cūctis diebus ioſue & cū=
τρευσεν ἰσλ τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἰησοῦ καὶ πά
ctis diebus ſeniorum qui duxerūt
σας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν
tēpus poſt ioſue: & qui viderūt oīa opa
χρόνον μετὰ ἰησοῦ, καὶ ὅσοι ἴδοσαν σύμπαντα τὰ ἔργα
dñi que fecerat iſrael. & oſſa ioſeph duxerūt
κῦ ὅσα ἐποίησεν τῷ ἰσραήλ. καὶ τὰ ὀστᾶ ἰωσὴφ ἀνήγαγον
filij iſrael de egypto: & ſepelierūt in ſycimis in
οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου, καὶ κατώρυξαν ἐν συκίμοις ἐν τῇ
parte agri quem emit iacob ab amorreis
μερίδι τοῦ ἀγροῦ οὗ ἐκτήσατο ἰακὼβ παρὰ τῶν ἀμορραίων
habitātibus in ſycimis cētū nouellis ouib⁹: & de
τῶν κατοικούντων ἐν συκίμοις ἑκατὸν ἀμνάδων, καὶ ἔδω
dit eā ioſeph in parte. & eleazar filius aaron
κεν αὐτὴν τῷ ἰωσὴφ ἐν μερίδι. καὶ ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς ἀαρὼν ὁ
pontifex mortuus eſt: & ſepult⁹ eſt in gabaath phinees fi
ἀρχιερεὺς ἐτελεύτησεν, καὶ ἐτάφη ἐν γαβαὰθ φινεὲς τοῦ υἱ
lij eius: quā dedit ei in mōte ephraim.
οῦ αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἐφραῒμ.

IVDICES.

KPITAI. Ca. 1.

Et factū eſt poſt mortem ioſue &
Αἰ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν ἰησοῦ καὶ
cōſuluerūt filij iſrael in dño dicē=
ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν κυρίῳ λέγον
tes: quis aſcēdet nobis cōtra chana
τες, τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τὸν χανα
neum dux belli in ipſo: & dixit dñs:
ναῖον ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι ἐν αὐτῷ; καὶ εἶπεν κς,
iudas aſcēdet: ecce tradidi terrā in manu eius. &
ἰούδας ἀναβήσεται, ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. καὶ
dixit iudas ad ſymeon fratrē ſuū: aſcēde
εἶπεν ἰούδας πρὸς συμεὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνάβηθι
mecum in ſortē meā & pugnabimus in chana=
μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου καὶ πολεμήσομεν ἐν τῷ χανα=
neū. & pergam & ego tecum in ſortē tuā.
ναίῳ, καὶ πορεύσομαι καὶ ἐγὼ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου.
& abijt cū eo ſymeō: & aſcēdit iudas. & tra
καὶ ἐπορεύθη μετ᾽ αὐτοῦ συμεών, καὶ ἀνέβη ἰούδας. καὶ ἔδω
didit dñs chananeū & pherezeū in manu illius: &
κεν κύριος τὸν χαναναῖον καὶ τὸν φερεζαῖον ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
percuſſit eos in bezec decē milia viroꝝ. & inue
ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν βεζὲκ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ εὗ
nerūt adonibezec in bezec & pugnauerūt cōtra eū: &
ρον τὸν ἀδωνιβεζὲκ ἐν βεζὲκ καὶ ἐπολέμησαν ἐν αὐτῷ, καὶ
percuſſerūt chananeū & pherezeū. & fugit a=
ἐπάταξαν τὸν χαναναῖον καὶ τὸν φερεζαῖον. καὶ ἔφυγεν ἀ=
donibezec: & perſecuti ſūt poſt eū & cōprehēderūt e=
δωνιβεζέκ, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἔλαβοσαν αὐ
um & abſciderūt ſūmitates pedū eius & manuū
τὸν καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ τῶν χειρῶν
eius. & dixit adonibezec: ſeptuaginta reges ſūmitates
αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἀδωνιβεζέκ, ἑβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα
pedū eoꝝ & manuū eoꝝ abſciſi
τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι

q audierit omnia verba domini q locutus eſt vobis: ne forte poſtea negare velitis & mētiri dño deo vr̄o. Dimiſitq ppl̄m ſigulos in poſſeſſionē ſuā. Et poſt hec mortuus ē ioſue filius nun ſeruus dñi: centum decem annorū: ſepelieruntq eū in finibus poſſeſſionis ſue in thānathſare q eſt ſita in mōte effraim a ſeptētrionali pte mōtis gaas. Seruiuitq iſrl̄ dño cūctis diebus ioſue & ſeniorum qui lōgo vixerāt tēpore poſt ioſue et qui nouerāt omnia opera domini q fecerat in iſrl̄. Oſſa quoq ioſeph q tulerāt filij iſrl̄ de egypto: ſepelierunt ī ſychē ī pte agri quē emerat iacob a filiis emmor pr̄is ſychē centum nouellis ouibus: & fuit in poſſeſſionē filiorū ioſeph. Eleazar quoq filius aarō mortuus e: & ſepelierūt eū in gabaath phinees filii eius que data eſt ei in monte effraim.

Explicit liber Ioſue. Incipit liber ſophtī quem nos Iudicū appellamus.

1 POſt mortē Ioſue cōſuluerūt filii iſrael dñm dicentes. Quis aſcendet añ nos cōtra chananeū & erit dux belli? Dixitq dñs Iudas aſcendet: ecce tradidi terram in manu eius. Et ait iudas ſymeoni fratri ſuo. Aſcende mecū in ſortē meā: & pugna contra chananeū: vt & ego pgā tecū in ſortem tuam. Et abiit cū eo ſymeon Aſcenditq iudas & tradidit dñs chananeū ac pherezeū ī man⁹ eorū & pcuſſerunt ī bezech decē milia viroꝝ. Inueneītq adonibezech ī bezech: & pugnauerūt contra eū ac pcuſſerūt chananeū & pherezeū. Fugit aūt adonibezech: quē pſecuti comprehenderūt ceſis ſummitatibus manuū eius ac pedū. Dixitq adonibezech. Septuaginta reges āputatis manuū ac pedū ſummitatibus

כי היא שמעה את כל אמרי יהוה
אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה | היה
פן תכחשון באלהיכם: וישלח | כחש שלח
יהושע את העם איש לנחלתו: ויהי | היה
אחרי הדברים האלה וימת יהושע | מות
בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר
שנים: ויקברו אתו בגבול נחלתו | קבר גבל
בתמנת סרח אשר בהר אפרים
מצפון להר געש: ויעבד ישראל את | עבד
יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים | יום
אשר האריכו ימים אחרי יהושע | ארך
ואשר ידעו את כל מעשה יהוה | עשה
אשר עשה לישראל: ואת עצמות
יוסף אשר העלו בני ישראל | עלה
ממצרים קברו בשכם בחלקת
השדה אשר קנה יעקב מאת בני
חמור אבי שכם במאה קשיטה | קשט
ויהיו לבני יוסף לנחלה: ואלעזר בן | היה
אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס | מות קבר
בנו אשר נתן לו בהר אפרים:

Cap. i.
ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני | היה שאל
ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו את
הכנעני בתחלה להלחם בו: ויאמר | לחם
יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ | נתן
בידו: ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה
אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי | לחם
גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: | גרל
ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני | נתן
והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת | נכה
אלפים איש: וימצאו את אדני בזק | מצא
בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת
הפרזי: וינס אדני בזק וירדפו אחריו | נוס רדף
ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו | אחז קצץ
ורגליו: ויאמר אדני בזק שבעים
מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים

היו מלקטים תחת שלחני כאשר לקט
עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו עשה בוא
ירושלם וימת שם׃ וילחמו בני מות לחם
יהודה בירושלם וילכדו אתה לכד
ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו
באש׃ ואחר ירדו בני יהודה להלחם
בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה׃ ישב
וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון
ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו פנה
את ששי ואת אחימן ואת תלמי׃ נכה
וילך משם אל יושבי דביר ושם
דביר לפנים קרית ספר׃ ויאמר כלב אמר
אשר יכה את קרית ספר ולכדה
ונתתי לו את עכסה בתי לאשה׃ נתן איש
וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו נתן
לאשה׃ ויהי בבואה ותסיתהו לשאול היה בוא
מאת אביה השדה ותצנח מעל סית צנח
החמור ויאמר לה כלב מה לך׃ חמר
ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב יהב
נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה נתן
כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית׃
ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים עלה
את בני יהודה מדבר יהודה אשר דבר
בנגב ערד וילך וישב את העם׃ וילך
יהודה את שמעון אחיו ויכו את
הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ישב חרם
ויקרא את שם העיר חרמה׃ וילכד את קרא
יהודה את עזה ואת גבולה ואת לכד
אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבל
גבולה׃ ויהי יהוה את יהודה ויורש ירש
את ההר כי לא להוריש את יושבי
העמק כי רכב ברזל להם׃ ויתנו
לכלב את חברון כאשר דבר משה
ויורש משם את שלשה בני הענק׃
ואת היבוסי יושב ירושלם לא

colligebant sub mensa mea ciborū reliqas sicut feci: ita reddidit mihi deus. Adduxerūtq; eū in hierl'm: & ibi mortuus est. Oppugnātes ergo filii iuda hierusalē ceperunt eam: & pcusserūt in ore gladii tradentes cunctam incēdio citatē. Et post ea descēdētes pugnauerūt cōtra chananeū q habitabat ī mōtanis & ad meridiē ī cāpestribus Pergēsq; iudas contra chananeū q hītabat in hebrō cuius nomē fuit antiquit⁹ cariatharbe pcussit sesai & hayman & tholmai: atq; inde pfect⁹ abiit ad hītatores dabir: cuius nomē vet⁹ erat cariatsepher. i. cītas l'rarū. Dixitq; caleph. Qui pcusserit cariathsepher & vastauerit eā: dabo ei axā filiā meā vxorē. Cūq; cepisset eā othoniel filius cenez frater caleph mīor dedit ei axā filiam suā cōiugē. Quā pgentem in itinere mōuit vir su⁹ vt peteret a pr̄e suo agrū. Que cū suspirasset sedēs in asino: dixit ei caleph Quid habes? At illa r̄ndit. Da mihi bn̄dictionē: quia terrā arentē dedisti mihi: da & irriguā aqs. Dedit ergo ei caleph irriguū supi⁹ & irriguū īferi⁹. Filii aūt cinei cōgnati moysi ascēderūt de ciuitate palmarꝝ cū filiis iuda in desertum sortis eius: qd ē ad meridiem arath & hītauerunt cū eo. Abiit aūt iudas cū symeone fratre suo: & pcusserūt sil' chananeū q hītabat ī sephat & interfecerūt eū. Vocatūq; est nomē vrbis horma. i. anathema. Cepitq; iudas gazā cū finibus suis & ascalonē atq; accharō cū terminis suis. Fuitq; dn̄s cum iuda: & mōtana possedit: nec potuit delere hītatores vallis: quia falcatis curribus abūdabāt. Dederūtq; caleph hebron sicut dixerat moyses: qui deleuit ex ea tres filios enach. Iebuseū aūt habitatorem hierusalem non

fuerūt colligētes q̄ sub mensa mea. sicut
ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου. καθὼς
ergo feci: sic reddidit mihi deus. ⁊ adduxerūt
οὖν ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδωκέν μοι ὁ θεός. καὶ ἤγαγον
eum in hierusalem: ⁊ mortuus est ibi. ⁊ pugnauerūt
αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. καὶ ἐπολέμησαν
filij iuda cōtra ierusalem ⁊ ceperunt eā ⁊
οἱ υἱοὶ ἰούδα ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ
percusserūt eā in ore gladij: ⁊ vrbem cō
ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ τὴν πόλιν ἐνέ-
busserūt in igne. ⁊ postea descēderūt filij iu
πρησαν ἐν πυρί. καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ ἰού-
da ad pugnādū cōtra chananeū qui habitabat mōtana
δα πολεμῆσαι τῷ χαναναίῳ τῷ κατοικοῦντι τὴν ὀρινὴν
⁊ meridiē ⁊ cāpestria. ⁊ abijt iudas cōtra
καὶ τὸν νότον καὶ τὴν πεδινήν. καὶ ἐπορεύθη ἰούδας πρὸς τὸν
chananeū qui habitabat in chebron: at nomē chebron
χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν χεβρών, τὸ δὲ ὄνομα χεβρὼν
fuit prius cariatharboth. ⁊ percusserūt sesi ⁊
ἦν ἔμπροσθεν καριαθαρβώθ. καὶ ἐπάταξαν τὸν σεσὶ καὶ
achiman ⁊ tholmi germina enac. ⁊ profe
τὸν ἀχιμὰν καὶ τὸν θολμὶ γεννήματα τοῦ ἐνάκ. καὶ ἐπορεύ
cti sunt illinc ad habitantes dabir: ⁊ nomē Josue
θησαν ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας δαβίρ, καὶ τὸ ὄνομα 15.d.
dabir prius ciuitas litterarꝝ. ⁊ dixit chaleb: qui
δαβὶρ ἔμπροσθεν πόλις γραμμάτων. καὶ εἶπεν χαλέβ, ὃς
percusserit ciuitatē litterarū ⁊ primus ceperit
ἂν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται
eam: dabo ei axam filiā meā in vxorē. ⁊
αὐτήν, δώσω αὐτῷ τὴν ἀχσὰν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα. καὶ
prior cepit eam gothoniel fili⁹ cenez frater chaleb
προκατελάβετο αὐτὴν γοθονιὴλ υἱὸς κενὲζ ἀδελφὸς χαλέβ
minor magis eo. ⁊ dedit ei axan fi
ὁ νεώτερος ὑπὲρ αὐτόν. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ἀχσὰν θυγα
liam eius in cōiugē. ⁊ factū est cū abiret il
τέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐ-
la: ⁊ persuasit illi petere a patre suo
τήν, καὶ ἐπέσεισεν αὐτὴν αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τὸν
agrum. ⁊ murmurabat super asinū. ⁊ dixit ei cha
ἀγρόν. καὶ ἐγόγγυζεν ἐπάνω τοῦ ὑποζυγίου. καὶ εἶπεν αὐτῇ χα
leb qd est tibi? ⁊ dixit ei axā: da iā mihi bn̄dictiōez:
λὲβ τί ἐστί σοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀχσάν, δὸς δή μοι εὐλογίαν,
qm̄ in terrā austri tradidisti me: ⁊ des mihi redēptionē aque.
ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με, καὶ δώσῃς μοι λύτρωσιν ὕδατος.
⁊ dedit ei chaleb redēptionē sublimiū ⁊ redēptionē humi-
καὶ ἔδωκεν αὐτῇ χαλὲβ λύτρωσιν μετεώρων καὶ λύτρωσιν ταπει-
liū. ⁊ filij iothor cinei gn̄i moysi ascēderūt de ci-
νῶν. καὶ οἱ υἱοὶ ἰωθὼρ τοῦ κιναίου πενθεροῦ μωυσῆ ἀνέβησαν ἐκ τῆς πό-
uitate palmarū ad filios iuda in desertū iuda q̄ est
λεως τῶν φοινίκων πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον ἰούδα τὴν οὖσαν
in meridie ad descēsum arad ⁊ abijt: ⁊ habitauerūt
ἐν τῷ νότῳ ἐπὶ καταβάσεως ἀράδ καὶ ἐπορεύθη, καὶ κατῴκησαν
cum pp'lo. ⁊ abijt iudas cum symeon fratre suo
μετὰ τοῦ λαοῦ. καὶ ἐπορεύθη ἰούδας μετὰ συμεὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐ-
⁊ percusserūt chananeū q habitabat sepheth. ⁊ anathe
τοῦ καὶ ἐπάταξαν τὸν χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα σεφέθ. καὶ ἀνεθε-
matizauerūt eā ⁊ euerterūt eam: ⁊ vocauerūt nomē
μάτισαν αὐτὴν καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτήν, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς
vrbis destructio. ⁊ possedit iudas gazan ⁊
πόλεως ἐξολόθρευσις. καὶ ἐκληρονόμησεν ἰούδας τὴν γάζαν καὶ τὸ
terminū eius: ⁊ accaron: ⁊ terminū eius: ⁊ azoton ⁊
ὅριον αὐτῆς, καὶ τὴν ἀκκαρών, καὶ τὸ ὅριον αὐτῆς. καὶ τὴν ἄζωτον καὶ
suburbana eius. ⁊ fuit dn̄s cum iuda: ⁊ possedit
τὰ περισπόρια αὐτῆς. καὶ ἦν κύριος μετὰ ἰούδα, καὶ ἐκληρονόμησε
mōtē: qm̄ nō potuit possidere habitantes val
τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἐδύνατο κληρονομῆσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοι-
lem q: prohibuit eos: ⁊ currus ferrei eis: ⁊ dede-
λάδα ὅτι διεστείλατο αὐτοῖς, καὶ ἅρματα σιδηρᾶ αὐτοῖς, καὶ ἔδω-
runt chaleb chebron sicut locutus est moyses. ⁊ deleuit illic
καν τῷ χαλὲβ τὴν χεβρὼν καθὰ ἐλάλησε μωυσῆς. καὶ ἐξῆρεν ἐκεῖ
tres filios enac. ⁊ iebuseum habitantē hierl'm nō
τοὺς τρεῖς υἱοὺς ἐνάκ. καὶ τὸν ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἱλμ̄ οὐκ

deleuerūt filij beniamin. ꝛ habitauit iebuſeus cū
ἐξῆραν οἱ υἱοὶ βενιαμίν. καὶ κατῴκησεν ὁ ἰεβουσαῖος μετὰ
filijs beniamin in hieruſalem vſqꝫ ad diē hāc.
τῶν υἱῶν βενιαμὶν ἐν ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
ꝛ aſcēderūt filij ioſeph ꝛ ipſi in bethel: ꝛ dn̄s
καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ ἰωσὴφ καί γε αὐτοὶ εἰς βαιθὴλ, καὶ κς
cū eis. ꝛ caſtrametati ſūt dom⁹ iſrael cōtra bethel.
μετ' αὐτῶν. καὶ παρενέβαλον οἶκος ἰσραὴλ κατὰ βαιθήλ.
at nomē vrbis fuit prius luza. ꝛ viderūt cu
τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἔμπροσθεν λουζά. καὶ εἶδον οἱ φυ
ſtodiētes virū egredientē de ciuitate: ꝛ cepe
λάσσοντες ἄνδρα ἐκπορευόμενον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἔλα
runt eū ꝛ dixerūt ei: oñde nobis introitū ciui
βον αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ, δεῖξον ἡμῖν τὴν εἴσοδον τῆς πό
tatis: ꝛ faciemus tecum miam. ꝛ oñdit eis
λεως, καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος. καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς
ingreſſum vrbis: ꝛ pcuſſerūt vrbē in o=
τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως, καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στό=
re gladij: at virū ꝛ cognationē eius
ματι ῥομφαίας, τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ
dimiſerūt. ꝛ abijt vir in trā chettin: ꝛ edifica
ἐξαπέστειλαν. καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν χεττίν, καὶ ᾠκοδό
uit illic vrbē: ꝛ vocauit nomē illius luza: hoc
μησεν ἐκεῖ πόλιν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς λουζά, τοῦ
nomē eius vſqꝫ ad diē hanc. ꝛ nō poſ
το ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ οὐκ ἐκληρονό=
ſedit manaſſes bethſan neqꝫ filias eius: neqꝫ
μησε μανασσῆς τὴν βεθσὰν οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ
thanaach ꝛ filias eius: neqꝫ habi=
τὴν ἐκθαναὰχ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοι
tantes dor ꝛ filias eius: neqꝫ habi
κοῦντας δὼρ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοι
tātes mageddon ꝛ filias eius: neqꝫ
κοῦντας μαγεδδὼν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς
habitantes ieblam neqꝫ filias eius. ꝛ
κατοικοῦντας ἰεβλαὰμ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς. καὶ
incepit chananeus habitare in terra hac. ꝛ factū
ἤρξατο ὁ χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. καὶ ἐγένε=
eſt cū cōfortat⁹ eſt iſrael ꝛ poſuit chananeū in tri
το ὅτε ἐνίσχυσεν ἰσραὴλ καὶ ἔθετο τὸν χαναναῖον εἰς φό=
butū ꝛ delens nō deleuit illū. ꝛ ephraim nō deleuit
ρον καὶ ἐξαίρων οὐκ ἐξῆρεν αὐτόν. καὶ ἐφραὶμ οὐκ ἐξῆρεν τὸν
chananeū qui habitabat in gazer: ꝛ habitabat chana
χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν γαζέρ, καὶ κατῴκει ὁ χανα
neus in medio eius in gazer. ꝛ zabulon nō deleuit
ναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν γαζέρ. καὶ ζαβουλὼν οὐκ ἐξῆρε τοὺς
habitantes cetron ꝛ habitantes naalol. ꝛ ha
κατοικοῦντας κετρὼν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ναλώλ. καὶ κα
bitauit chananeus in medio eius: ꝛ fact⁹ eſt ī tributū.
τῴκησεν ὁ χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο εἰς φόρον.
ꝛ aſer nō deleuit habitātes accho ꝛ
καὶ ἀσὴρ οὐκ ἐξῆρεν τοὺς κατοικοῦντας ἀκχὼ καὶ τοὺς
habitātes ſidona ꝛ habitātes achlab ꝛ
κατοικοῦντας σιδῶνα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀχλὰβ καὶ
aſchazib ꝛ elba ꝛ aphec ꝛ roob. ꝛ
τὴν ἀχαζὶβ καὶ τὴν ἐλβὰ καὶ τὴν ἀφὲκ καὶ τὴν ῥοώβ. καὶ
habitauit aſer in medio chananei habitan
κατῴκησεν ὁ ἀσὴρ ἐν μέσῳ τοῦ χαναναίου τοῦ κατοικοῦν
tis trā: qm̄ nō potuit delere eū. ꝛ nephtalin nō
τος τὴν γῆν, ὅτι οὐκ ἐδυνήθη ἐξᾶραι αὐτόν. καὶ νεφθαλὶν οὐκ
deleuit habitantes bethſames: ꝛ habitātes
ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας βεθσαμῆς, καὶ τοὺς κατοικοῦντας
[th]anach. ꝛ habitauit iſrael in medio chananei habitan
[ben]ανάχ. καὶ κατῴκησεν ἰσραὴλ ἐν μέσῳ τοῦ χαναναίου τοῦ κατοικοῦν
[tis] trā. at habitantes bethſames ꝛ betheneth fue
[τος] τὴν γῆν. οἱ δὲ κατοικοῦντες βαιθσαμὴς καὶ τὴν βεθενὲθ ἐγενήθη
[runt] eis in tributū. ꝛ afflixit amorreus filios dan in
[σαν] αὐτοῖς εἰς φόρον. καὶ ἐξέθλιψεν ὁ ἀμορραῖος τοὺς υἱοὺς δὰν εἰς τὸ
[mo]te: qm̄ nō dimiſit eum deſcēdere in vallem. ꝛ incepit
[ὄρος], ὅτι οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα. καὶ ἤρξατο ὁ
[amo]rreus habitare in mōte hares vbi vrſe ꝛ vulpes.
[ἀμορ]ραῖος κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀρεσῷ, αἱ ἄρκτοι καὶ αἱ ἀλώπεκες.

deleuerūt filii beniamī
hītauitqꝫ iebuſeus cū
filiis beniamī ī hierl'm
vſqꝫ in preſentem diē.
Domus quoqꝫ ioſeph
aſcēdit in bethel: fuitqꝫ
dn̄s cū eis. Nam cū ob
ſiderent
vrbem q̄ prius luza vo
cabatur
viderūt hoīem egrediē
tem de ciuitate
dixerūtqꝫ ad eū. Oſtē=
de nobis introitū ciui=
tatis: & faciem⁹ tecum
miam. Qui cū oſtendiſ
ſet eis: pcuſſerunt vrbē
in ore gladii: hoīem au
tē illum & oēm cogna
tionē ei⁹ dimiſerūt. Qui
dimiſſus abiit in terrā
ethim: & edificauit ſibi
citatē vocauitqꝫ eā lu=
zā: q̄ ita appellatur vſqꝫ
in p̄ntem diē. Manaſ=
ſes quoqꝫ nō deleuit be
thſan et tanath cū vi=
culis ſuis:
& hītatores dor
& ieblaam &
mageddo cū viculis ſu
is: cepitqꝫ chananeus
habitare cū eis. Poſtq̄
autē confortatus eſt
iſrael fecit eos tributa=
rios
& delere noluit. Effraī
etiam non
interfecit chananeū q
hītabat ī gazer: ſed ha=
bitauit cū eo. zabulō
non
deleuit habitatores te
thron &
naalol: ſed habitauit
chananeus ī medio ei⁹
factuſqꝫ eſt ei tributari
us. Aſer quoqꝫ nō dele
uit hītatores accho &
ſidonis alab
& achacib & amma &
aphech
& roob: habitauitqꝫ ī
medio chananei habi
tatoris illius terre: nec
interfecit eum. Neptalī
quoqꝫ non deleuit
hītatores bethſemes
& bethanath: & habita
uit inter chananeū ha=
bitatorem
terre. fueruntqꝫ ei be=
thſemite & bethanite
tributarii. Arctauitqꝫ
ammorreus
filios dan in mōte: nec
dedit eis locum
vt ad planiora deſcēde
rent: habitauitqꝫ in mō
te hares: qđ interp̄tatur
teſtatio ī haylō & ſalabī

הוֹרִישׁוּ בְּנֵי בִנְיָמִן וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת
בְּנֵי בִנְיָמִן בִּירוּשָׁלַםִ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וַיַּעֲלוּ בֵית יוֹסֵף גַּם הֵם בֵּית אֵל
וַיהוָה עִמָּם׃ וַיָּתִירוּ בֵית יוֹסֵף תור
בְּבֵית אֵל וְשֵׁם הָעִיר לְפָנִים לוּז׃ פנה
וַיִּרְאוּ הַשֹּׁמְרִים אִישׁ יוֹצֵא מִן הָעִיר ראה יצא
וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַרְאֵנוּ נָא אֶת מְבוֹא הָעִיר אמר ראה
וְעָשִׂינוּ עִמְּךָ חָסֶד׃ וַיַּרְאֵם אֶת מְבוֹא בוא עשה
הָעִיר וַיַּכּוּ אֶת הָעִיר לְפִי חָרֶב וְאֶת נכה פה
הָאִישׁ וְאֶת כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ שִׁלֵּחוּ׃ וַיֵּלֶךְ שפח
הָאִישׁ אֶרֶץ הַחִתִּים וַיִּבֶן עִיר וַיִּקְרָא בנה קרא
שְׁמָהּ לוּז הוּא שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וְלֹא הוֹרִישׁ מְנַשֶּׁה אֶת בֵּית שְׁאָן ירש
וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת תַּעְנַךְ וְאֶת בְּנֹתֶיהָ בנה
וְאֶת יֹשְׁבֵי דוֹר וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ
וְאֶת יוֹשְׁבֵי יִבְלְעָם וְאֶת בְּנֹתֶיהָ וְאֶת
יוֹשְׁבֵי מְגִדּוֹ וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וַיּוֹאֶל הַכְּנַעֲנִי
לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ הַזֹּאת׃ וַיְהִי כִּי חָזַק ישב
יִשְׂרָאֵל וַיָּשֶׂם אֶת הַכְּנַעֲנִי לָמַס שום
וְהוֹרֵישׁ לֹא הוֹרִישׁוֹ׃ וְאֶפְרַיִם לֹא
הוֹרִישׁ אֶת הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגָזֶר וַיֵּשֶׁב
הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ בְּגָזֶר׃ זְבוּלֻן לֹא
הוֹרִישׁ אֶת יוֹשְׁבֵי קִטְרוֹן וְאֶת יוֹשְׁבֵי היה
נַהֲלֹל וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ וַיִּהְיוּ
לָמַס׃ אָשֵׁר לֹא הוֹרִישׁ אֶת יֹשְׁבֵי
עַכּוֹ וְאֶת יוֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֶת אַחְלָב וְאֶת
אַכְזִיב וְאֶת חֶלְבָּה וְאֶת אֲפִיק וְאֶת רְחֹב׃
וַיֵּשֶׁב הָאָשֵׁרִי בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ כִּי לֹא הוֹרִישׁוֹ׃ נַפְתָּלִי לֹא
הוֹרִישׁ אֶת יֹשְׁבֵי בֵית שֶׁמֶשׁ וְאֶת
יֹשְׁבֵי בֵית עֲנָת וַיֵּשֶׁב בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְיֹשְׁבֵי בֵית שֶׁמֶשׁ וּבֵית
עֲנָת הָיוּ לָהֶם לָמַס׃ וַיִּלְחֲצוּ הָאֱמֹרִי לחץ
אֶת בְּנֵי דָן הָהָרָה כִּי לֹא נְתָנוֹ
לָרֶדֶת לָעֵמֶק׃ וַיּוֹאֶל הָאֱמֹרִי לָשֶׁבֶת ירד יאל
בְּהַר חֶרֶס בְּאַיָּלוֹן וּבְשַׁעַלְבִים

ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס׃ וגבול   כבד היה
האמרי ממעלה עקרבים מהסלע   גבל עלה
ומעלה׃ ויעל מלאך יהוה מן   Cap.ij.
הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה   עלה לאך
אתכם ממצרים ואביא אתכם אל   בוא
הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם   שבע
ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם׃   פור ברת
ואתם לא תכרתו ברית ליושבי   עלם כרת
הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא   זבח נתץ
שמעתם בקולי מה זאת עשיתם׃   עשה
וגם אמרתי לא אגרש אותם   גרש את
מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם   פנה היה
יהיו לכם למוקש׃ ויהי כדבר מלאך   צדד
יהוה את הדברים האלה אל כל בני   היה
ישראל וישאו העם את קולם ויבכו׃   נשא בכה
ויקראו שם המקום ההוא בכים   קרא קום
ויזבחו שם ליהוה׃ וישלח יהושע   זבח שלח
את העם וילכו בני ישראל איש
לנחלתו לרשת את הארץ׃ ויעבדו   ירש עבד
העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי   יום
הזקנים אשר האריכו ימים אחרי   ארך
יהושע אשר ראו את כל מעשה   עשה
יהוה הגדול אשר עשה לישראל׃   גדל
וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן   מות
מאה ועשר שנים׃ ויקברו אתו   שנה קבר
בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר
אפרים מצפון להר געש׃ וגם כל   צפן
הדור ההוא נאספו אל אבתיו ויקם   אסף קום
דור אחר אחריהם אשר לא ידעו
את יהוה וגם את המעשה אשר עשה
לישראל׃ ויעשו בני ישראל את
הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים׃   רוע
ויעזבו את יהוה אלהי אבותם   עזב אב
המוציא אותם מארץ מצרים וילכו   יצא
אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים
אשר סביבותיהם וישתחוו להם   סבב שחה

Et aggrauata ẽ manus domꝰ ioseph: factũsqꝫ ẽ ei tributarius. Fuit aũt terminus amorrei ab ascensu scorpionis petra & superiora loca. z.

Ascenditqꝫ angelus dñi de galgalis ad locũ flẽtiũ: & ait. Eduxi vos de egypto & introduxi in terrã ꝓ q̃ iuraui patribus vestris: & pollicitus sum vt nõ facerẽ irritũ pactũ meum vobiscũ in sẽpiternũ: ita dũtaxat vt nõ feriretis fedus cũ hĩtatoribus terre huius & aras eorũ subuerteretis. & noluistis audire vocem meã. Cur hoc fecistis? Quãobrẽ nolui delere eos a facie vestra: vt habeatis hostes: & dii eorꝝ sint vobis ĩ ruinã. Cũqꝫ loqueretur angelus domini hec verba ad omnes filios israel: eleuauerunt vocem suam & fleuerunt. Et vocatũ ẽ nomẽ loci illius locus flentium siue lachrymarꝝ. imolaueruntqꝫ ibi hostias dño. Dimisit ergo iosue populũ: & abierũt filii israel vnusqsqꝫ in possessionẽ suã: vt obtinerẽt eã: seruierũtqꝫ dño cũctis diebus eius & seniorum: qui longo post eum vixerũt tẽpore: & nouerant omnia opera domini que fecerat cũ israel. Mortuus est aũt iosue filius nun famulus dñi centum & decẽ annorum: & sepelierunt eũ in finibus possessionis sue in thãnathsare ĩ mõte effraĩ a septẽtrionali plaga mõtis gaas. Oĩsqꝫ illa gñatio cõgregata est ad patres suos: & surrexerũt alii qui nõ nouerunt dominum: & opera q̃ fecerat cum israel. Feceruntqꝫ filii israel malũ in conspectu domini: & seruierũt baalim: ac dimiserunt dominum deũ patrũ suorꝝ q eduxerat eos de terra egypti: & secuti sunt deos aliẽos: deos quoqꝫ populorum qui habitabant in circuitu eorꝝ: & adorauerunt eos:

ꝛ aggrauata est manꝰ domꝰ ioseph sup amorreũ: ꝛ fa
καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ οἴκου ἰωσὴφ ἐπὶ τὸν ἀμορραῖον, καὶ ἐγέ
ctꝰ est in tributũ. ꝛ terminus amorrei sup acrabin
νετο εἰς φόρον. καὶ τὸ ὅριον τοῦ ἀμορραίου ἐπάνω ἀκραβὶν
a petra ꝛ supra.
ἀπὸ τῆς πέτρας καὶ ἐπάνω. Ca. 2.

Et ascẽdit angelus dñi de galgal ad
Καὶ ἀνέβη ἄγγελος κυρίου ἀπὸ γαλγὰλ ἐπὶ τὸν
locũ flentiũ. ꝛ dixit ad eos: dñs eduxit
κλαυθμῶνα. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, κύριος ἀνεβίβασεν
vos de egypto ꝛ introduxit vos in terrã q̃ iurauit
ὑμᾶς ἐξ αἰγύπτου καὶ εἰσήγαγεν ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν
pr̃ibus vr̃is vt daret vobis. ꝛ dixit nõ irri
τοῖς πατράσιν ὑμῶν τοῦ δοῦναι ὑμῖν. καὶ εἶπεν οὐ δια
tũ faciã pactũ meũ vobiscũ in sẽpsternũ. ꝛ vos
σκεδάσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὑμεῖς
nõ ferietis fedus cũ habitãtibus in fra hac:
οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύ
neqꝫ deos eorꝝ nequaq̃ adorabitis: sed
την, οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐ μὴ προσκυνήσετε, ἀλλὰ τὰ
sculptilia eorꝝ cõfringite ꝛ aras eorꝝ euer
γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψατε καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν κα
tite: ꝛ nõ audiuistis vocẽ meã: neqꝫ
τασκάψατε, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου, οὔτε
hec fecistis. ꝛ ego dixi nõ addam vt mi
ταῦτα ἐποιήσατε. καὶ ἐγὼ εἶπα οὐ προσθήσω τοῦ με
grare faciã pp̃lm quẽ dixi vt expellerẽ eos a fa
τοικῆσαι τὸν λαὸν ὃν εἶπα τοῦ ἐξῶσαι αὐτοὺς ἐκ προσώ
cie vr̃a: ꝛ erunt vobis in angustias: ꝛ dij eorꝝ
που ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν
erunt vobis in scandalũ. ꝛ factũ est postqꝫ locutꝰ ẽ an
ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον. καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγ
gelus dñi sermones hos ad oẽs filios is
γελος κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς ἰσ
rael: ꝛ eleuauerũt pp̃ls vocẽ suã ꝛ fleuerunt.
ραήλ, καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.
ꝑꝑ hoc vocatũ ẽ nomẽ loci illius locus fletꝰ:
διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου κλαυθμών,
ꝛ imolauerũt ibi dño. ꝛ dimisit iosue
καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τῷ κυρίῳ. καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ ἰησοῦς τὸν
pp̃lm: ꝛ abierũt filij israel vnusquisqꝫ in domũ su=
λαόν, καὶ ἀπῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐ=
am ꝛ in possessionẽ suã ad possidẽdũ
τοῦ καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν B
terrã. ꝛ seruiuit pp̃ls dño cũctis diebus
γῆν. καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας
iosue ꝛ cũctis diebus seniorũ: qui lõ=
ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, ὅσοι ἐμα
geui fuerũt post iosue: qui nouerãt oĩe opus dñi
κροημέρευσαν μετὰ ἰησοῦν, ὅσοι ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον κυ̃
magnũ qđ fecit israel. ꝛ mortuus est iosue
τὸ μέγα ὃ ἐποίησεν τῷ ἰσραήλ. καὶ ἐτελεύτησεν ὁ ἰησοῦς
filiꝰ nun famulus dñi filius cẽtũ decẽ ãnorꝝ. ꝛ sepeliert e=
υἱὸς ναυῆ δοῦλος κυ̃ υἱὸς ἑκατὸν δέκα ἐτῶν. καὶ ἔθαψαν αὐ
um in termino possessionis sue ĩ thãnathares ĩ mõte
τὸν ἐν ὁρίῳ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν θαμναθαρὲς ἐν ὄρει
ephraim a sẽptẽtrione mõtis gaas. ꝛ oĩs gñatio il
ἐφραὶμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους γαάς. καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκεί
la congregata est ad pr̃es suos. ꝛ surrexit ge
νη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. καὶ ἀνέστη γε
neratio altera post eos: q̃ nõ nouerãt dñm: ꝛ opus qđ
νεὰ ἑτέρα μετ' αὐτούς, οἳ οὐκ ἔγνωσαν τὸν κν̃, καὶ τὸ ἔργον ὃ
fecerat israel. ꝛ fecerũt filij isrl̃ malũ   Infra. 3.a.ꝛ
ἐποίησεν τῷ ἰσραήλ. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰη̃λ τὸ πονηρὸν   4.a.ꝛ
in cõspectu dñi: ꝛ seruierũt baalim: ꝛ reliquerũt   6.a.
ἐναντίον κυ̃, καὶ ἐλάτρευον τῇ βααλίμ, καὶ ἐγκατέλιπον
dñm deũ patrũ eorꝝ: qui eduxerat illos de
κν̃ τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ
terra egypti: ꝛ secuti sunt deos alienos a
γῆς αἰγύπτου, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ
diis pp̃lorꝝ qui in circuitu eorꝝ: ꝛ adoraue=
τῶν θεῶν τῶν λαῶν τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, καὶ προσεκύνη=

runt eos: ⁊ irritauerūt dñz: ⁊ dimiſerunt
σαν αὐτοῖς, καὶ παρώργισαν τὸν κύριον, καὶ ἐγκατέλιπον
dñm: ⁊ ſeruierūt baal ⁊ aſtaroth.
τὸν κύριον, καὶ ἐλάτρευσαν τῇ βαὰλ καὶ ταῖς ἀστάρταις.
⁊ irat⁹ eſt furore dñs cōtra iſrael: ⁊ tradidit il
καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος τῷ ἰσραήλ, καὶ παρέδωκεν αὐ=
los in manu diripientiū: ⁊ captiuauerūt il=
τοὺς ἐν χειρὶ προνομευόντων, καὶ κατεπρονόμευσαν αὐ
los. ⁊ tradidit illos in manu inimicoꝝ ſuoꝝ in
τούς. καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυ
circuitu. ⁊ nō potuerūt reſiſtere in faciē
κλόθεν. καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον
inimicoꝝ ſuoꝝ in oīb⁹ qb⁹ fornicati ſūt. ⁊ man⁹ dñi fuit
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐπόρνευον. καὶ χεὶρ κυρίου ἦν
in illis in mala: ſicut locutus eſt dñs ⁊ ſicut iu
ἐν αὐτοῖς εἰς κακὰ, καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ καθὼς ὤμο
rauit dñs eis: ⁊ affixit eos vehemēter. ⁊ ſuſ
σεν κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα. καὶ ἤγει
citauit dñs eis iudices: ⁊ liberauit eos dñs de
ρεν κύριος αὐτοῖς κριτὰς, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς κύριος ἐκ
manu vaſtātiū illos. ⁊ iudices ſu=
χειρὸς τῶν προνομευόντων αὐτούς. καὶ τῶν κριτῶν αὐ=
os nō audierūt: qm̄ fornicati ſūt poſt deos alie
τῶν οὐκ ἐπήκουσαν, ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἑτέ
nos: ⁊ adorauerūt eos: ⁊ irritauerūt domi
ρων, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ παρώργισαν τὸν κύρι
nū: ⁊ declinauerūt cito ex via quā ingreſſi fuerāt pa
ον, καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πα
tres eoꝝ vt audirēt mādata dñi: nō fece
τέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακούειν τὰς ἐντολὰς κυρίου, οὐκ ἐποί=
runt ſic. ⁊ cum ſuſcitauit dñs illis iudices: ⁊ fuit
ησαν οὕτως. καὶ ὅτε ἤγειρεν κύριος αὐτοῖς κριτὰς, καὶ ἦν
dñs cum iudice: ⁊ liberauit illos de manu int=
κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχ
micoꝝ eoꝝ oībus diebus iudicis: qm̄ cōſolat⁹ eſt dñs
θρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ, ὅτι παρεκλήθη κύριος
a gemitu eoꝝ a facie obſidētiū
ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούν
illos ⁊ affligentiū illos. ⁊ factū eſt poſtꝙ mortu⁹ eēt
των αὐτοὺς καὶ κακούντων αὐτούς. καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ
iudex ⁊ reuertebātur ⁊ iterū corruperāt ſup pa=
κριτὴς καὶ ἀπέστρεφον καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ τοὺς πα
tres ſuos vt ſequerentur deos alienos: ⁊ ſerui
τέρας αὐτῶν πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων, καὶ λατρεύ
rēt illis: ⁊ adorarēt illos. nō dimiſerūt ad
ειν αὐτοῖς, καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς. οὐκ ἀπέρριψαν τὰ ἐπι
inuētiones ſuas: ⁊ a via ſua dura.
τηδεύματα αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς σκληρᾶς.
⁊ iratus eſt furore dñs in iſrael. ⁊ ait: quia
καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ ἰσραήλ. καὶ εἶπεν, ἀνθ᾽ ὧν ὅσα
reliquit gens iſta pactū meū qđ prece
ἐγκατέλιπε τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετειλά
pi pr̄ibus eoꝝ: ⁊ nō audierūt vocē
μην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐπήκουσαν τῆς φωνῆς
meā: ⁊ ego nō addam vt deleā virū a facie
μου, καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἐξᾶραι ἄνδρα ἐκ προσώπου
eoꝝ de gētibus quas reliquit ioſue: ⁊ dimiſit
αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὧν ἐγκατέλιπεν ἰησοῦς, καὶ ἀφῆκεν
vt experiar in illo iſrael ſi cuſtodiāt illi viā
τοῦ πειράσαι ἐν αὐτῷ τὸν ἰσραὴλ εἰ φυλάσσονται αὐτοὶ τὴν ὁδὸν
dñi vt ambulēt in ea ſicut cuſtodierūt pr̄es
κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες
eoꝝ an nō. ⁊ dimiſit dñs gētes has vt nō deleret illas
αὐτῶν ἢ οὔ. καὶ ἀφῆκεν κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ
cito ⁊ nō tradidit illas i manū ioſue.
τὸ τάχος καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ ἰησοῦ. Ca. 3.

Et has gētes dereliquit ioſue vt tēta=
Καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη κατέλιπεν ἰησοῦς ὥστε πειρά
ret in illis iſrael oēs qui nō nouerant
σαι ἐν αὐτοῖς τὸν ἰσραὴλ πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας
omnia bella chanaā: verū pp gn̄atiōes
πάντας τοὺς πολέμους χαναάν, πλὴν διὰ τὰς γενεὰς

& ad iracundiā concita
uerunt dñm: dimit=
tētes eū & ſeruiētes ba
al & aſtaroth. Iratuſqꝫ
dñs cōtra iſrael tradi=
dit eos in manus diripi
entiū. q ceperūt eos &
vēdiderūt hoſtibus q hī
tabāt p gyrū: nec potu
erunt reſiſtere ꝏꝏꝏꝏ
aduerſariis ſuis. ſꝫ quo
cūqꝫ pgere voluiſſent:
man⁹ domini ſup eos
erat: ſicut locutus eſt
& iurauit eis: & vehe=
menter afflicti ſunt. ꝏꝏ
Suſcitauitqꝫ dominus
iudices qui ꝏꝏꝏꝏꝏ
liberarēt eos de vaſtan
tiū manibus: ſed ꝏꝏꝏ
nec eos audire volue=
rūt: fornicantes cum ꝏ
diis alienis & adoran=
tes eos. Cito deſerue=
runt viā p quā ingreſſi
fuerāt pr̄es eorum: & ꝏ
audiētes mandata dñi
oīa fecere cōtraria. Cū
qꝫ dominus iudices ſu=
ſcitaret: in ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
dieb⁹ eorū flectebatur
mīa & audiebat afflicto=
rū gemitus: & libera=
bat eos đ cede vaſtātiū.
Poſtqꝫ āt mortu⁹ eēt iu
dex reuertebātur & mł
to faciebāt peiora qꝫ fe=
cerāt pr̄es eorū ſeqntes
deos aliēos ſeruientes
eis: & adorantes illos.
Nō dimiſerūt adinuē
tiones ſuas & viā duriſ
ſimā p quā ābulare con=
ſueuerāt. Iratuſqꝫ ē fu=
ror dñi in iſrael & ait.
Quia irritū fecit gens
iſta pactū meū qđ pe=
pigerā cū pr̄ibus eorū
& vocē meā audire cō
tēpſit: & ego nō dele=
bo gētes qs dimiſit ꝏꝏ
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
ioſue: & mortuus eſt:
vt in ipſis experiar ꝏꝏ
iſrael vtrum cuſtodiāt
viam domini: ꝏꝏꝏꝏ
& ambulēt in ea: ſicut
cuſtodierūt pr̄es eorū:
an non. Dimiſit ergo
dñs omnes nationes
has: & cito ſubuertere
noluit. nec tradidit ꝏꝏ
in manus ioſue. 3.

Hae ſunt gentes ꝏꝏꝏ
quas dñs dereliqt
vt erudiret in eis ꝏꝏꝏ
iſraelem & omnes qui
non nouerant ꝏꝏꝏꝏ
bella chananeoꝝ: & po
ſtea diſcerent ꝏꝏꝏꝏꝏ

וַיַּכְעִסוּ אֶת יְהוָה: וַיַּעַזְבוּ אֶת יְהוָה,	כעס
וַיַּעַבְדוּ לַבַּעַל וְלָעַשְׁתָּרוֹת: וַיִּחַר אַף	עבד חרה
יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד שֹׁסִים	נתן שסה
וַיָּשֹׁסּוּ אוֹתָם, וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם	מכר
מִסָּבִיב, וְלֹא יָכְלוּ עוֹד לַעֲמֹד לִפְנֵי	סבב פנה
אוֹיְבֵיהֶם: בְּכֹל אֲשֶׁר יָצְאוּ יַד יְהוָה	
הָיְתָה בָּם לְרָעָה, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה	היה
וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם, וַיֵּצֶר	שבע צור
לָהֶם מְאֹד: וַיָּקֶם יְהוָה שֹׁפְטִים,	קום
וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד שֹׁסֵיהֶם: וְגַם אֶל	ישע
שֹׁפְטֵיהֶם לֹא שָׁמֵעוּ, כִּי זָנוּ אַחֲרֵי	זנה
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם, סָרוּ	סור
מַהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ אֲבוֹתָם	
לִשְׁמֹעַ מִצְוֹת יְהוָה לֹא עָשׂוּ כֵן: וְכִי	צוה עשה
הֵקִים יְהוָה לָהֶם שֹׁפְטִים, וְהָיָה יְהוָה	קום
עִם הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעָם מִיַּד אֹיְבֵיהֶם	
כֹּל יְמֵי הַשּׁוֹפֵט, כִּי יִנָּחֵם יְהוָה	יום נחם
מִנַּאֲקָתָם מִפְּנֵי לֹחֲצֵיהֶם וְדֹחֲקֵיהֶם:	פנה
וְהָיָה בְּמוֹת הַשּׁוֹפֵט יָשֻׁבוּ וְהִשְׁחִיתוּ	שוב שחת
מֵאֲבוֹתָם, לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים	הלך
לְעָבְדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֺת לָהֶם, לֹא הִפִּילוּ	שחה נפל
מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדַּרְכָּם הַקָּשָׁה: וַיִּחַר	עלל
אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר יַעַן אֲשֶׁר	
עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר	ברת
צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתָם, וְלֹא שָׁמְעוּ	צוה
לְקוֹלִי: גַּם אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ	יסף ירש
אִישׁ מִפְּנֵיהֶם, מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָזַב	
יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמֹת: לְמַעַן נַסּוֹת בָּם אֶת	מות נסה
יִשְׂרָאֵל, הֲשֹׁמְרִים הֵם אֶת דֶּרֶךְ יְהוָה	
לָלֶכֶת בָּם, כַּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבוֹתָם אִם	הלך
לֹא: וַיַּנַּח יְהוָה אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה	
לְבִלְתִּי הוֹרִישָׁם מַהֵר, וְלֹא נְתָנָם	ירש
בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ: וְאֵלֶּה הַגּוֹיִם	Cap. iij.
אֲשֶׁר הִנִּיחַ יְהוָה לְנַסּוֹת בָּם אֶת	נוח
יִשְׂרָאֵל, אֵת כָּל אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֵת	
כָּל מִלְחֲמוֹת כְּנָעַן: רַק לְמַעַן דַּעַת	לחם ידע

דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק דור
אשר לפנים לא ידעום׃ חמשת סרני פנה
פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי
ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד
לבוא חמת׃ ויהיו לנסות בם את בוא היה
ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה ידע שמע
אשר צוה את אבותם ביד משה׃ ובני צוה
ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃ ויקחו לקח
את בנתיהם להם לנשים ואת בנותיהם נשה בנה
נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם׃ עבד
ויעשו בני ישראל את הרע בעיני עשה רוע
יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם שכח
ויעבדו את הבעלים ואת האשרות׃ ויחר עבד
אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן מכר
רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו
בני ישראל את כושן רשעתים שמנה
שנים׃ ויזעקו בני ישראל אל יהוה זעק
ויקם יהוה מושיע לבני ישראל קום ישע
ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו׃ ותהי עליו רוח יהוה קטן
וישפט את ישראל ויצא למלחמה שפט לחם
ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך נתן
ארם ותעז ידו על כושן רשעתים׃ עזז
ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת שקט
עתניאל בן קנז׃ ויספו בני ישראל יסף
לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה רוע חזק
את עגלון מלך מואב על ישראל
על כי עשו את הרע בעיני יהוה׃ עשה
ויאסף אליו את בני עמון ועמלק אסף
וילך ויך את ישראל ויירשו את נכה
עיר התמרים׃ ויעבדו בני ישראל את
עגלון מלך מואב שמנה עשרה
שנה׃ ויזעקו בני ישראל אל יהוה
ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן קום ישע
גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו ימן

filii eorū certare cū hoſtibus: & hr̄e cōſuetudinē preliādi. quīqꝫ ſatrapas philiſtinorum: oēmqꝫ chananeū & ſidonium atqꝫ eueū q habitabat ī mōte libano de monte baal hermō vſqꝫ ad introitū emath. Dimiſitqꝫ eos vt ī ipſis experiretur iſraelē vtrū audirent mādata dn̄i q̄ p̄cepat pr̄ibus eorū p manum moyſi: an nō. Itaqꝫ filii iſrl̄ habitauerūt in medio chananei & ethei & āmorrei & pherezei & euei & iebuſei: & duxerūt vxores filias eorum ipſiqꝫ filias ſuas filiis eorū tradiderunt & ſeruierūt diis eorū. Fecerūtqꝫ malū in cōſpectu domini: & obliti ſunt dei ſui ſeruiētes baalim & aſtaroth. Iratuſqꝫ contra iſrl̄ dn̄s: tradidit eos in manus chuſārasathaim regis meſopotamie: ſeruierūtqꝫ ei octo annis. Et clamauerunt ad dominum: qui ſuſcitauit eis ſaluatorem: & liberauit eos othoniel videlicet fili9 cenez frm̄ caleph miorē. fuitqꝫ in eo ſpiritus dn̄i & iudicauit iſrl̄. Egreſſuſqꝫ eſt ad pugnā & tradidit dn̄s ī manus eius chuſanraſathaim regē ſyrie: & oppreſſit eum. Quieuitqꝫ terra q̄draginta ānis: et mortuus eſt othoniel fili9 cenez. Addiderūt aūt filii iſrl̄ facere malum in cōſpectu dn̄i: qui confortauit aduerſum eos eglon regem moab: quia fecerūt malū ī cōſpectu eius. Et copulauit ei filios ammon & amalech: abiitqꝫ & p̄cuſſit iſrael atqꝫ poſſedit vrbē palmarū. Seruierūtqꝫ filii iſrael eglon regi moab decē & octo annis: & poſtea clamauerūt ad dominum. Qui ſuſcitauit eis ſaluatorē vocabulo aioth filium gera filii gemini q vtraqꝫ manu p dextera

filioꝝ iſrael vt doceret eos bellū: verū qui
τῶν υἱῶν ἰσραὴλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ
ante ipſos nō cognouerūt ea: quinqꝫ ſatra
ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν αὐτά, τὰς πέντε σατρα-
pas alienigenarū ⁊ oēm chananeū ⁊ ſi-
πίας τῶν ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν χαναναῖον καὶ τὸν σι
doniū ⁊ eueum q̄ habitat libanū de
δώνιον καὶ τὸν εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν λίβανον ἀπὸ τοῦ
mōte baal ermon vſqꝫ ad ītroitū hemath. ⁊ factū ē vt ex
ὄρους τοῦ βαὰλ ἑρμὼν ἕως λαβὼ ἡμάθ. καὶ ἐγένετο ὥστε πει
periret ī ipſis iſrael ad ſciēdū ſi audient man
ράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν ἰσραὴλ γνῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντο
data dn̄i: q̄ preceperat pr̄ibus eoꝝ in manu
λὰς κυρίου, ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ
moyſi. ⁊ filij iſrael habitauerūt in medio chana
μωυσῆ. καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν μέσῳ τοῦ χανα
nei ⁊ hettei ⁊ amorrei ⁊ phere-
ναίου καὶ τοῦ χετταίου καὶ τοῦ ἀμορραίου καὶ τοῦ φερεζαί
zei ⁊ euei ⁊ iebuſei. ⁊ acceperunt fi
ου καὶ τοῦ εὐαίου καὶ τοῦ ἰεβουσαίου. καὶ ἔλαβον τὰς θυγα
lias eoꝝ ſibi ipſis in vxores: ⁊ filias ſu
τέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας αὐ
as tradiderūt filijs illoꝝ: ⁊ ſeruierūt dijs
τῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς ā.2.b.
eoꝝ ⁊ fecerūt filij iſrael malū in cōſpectu dn̄i ⁊ 2.ifra.
αὐτῶν καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰη̅λ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυ̅ καὶ 4.a.2.
obliti ſunt dn̄i dei ſui: ⁊ ſeruierūt baa 10.b.
ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τῇ βαα
lim ⁊ lucis. ⁊ irat9 eſt furore dn̄s contra iſra
λὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσιν. καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ ἰσρα
el: ⁊ tradidit eos in manus chuſāreſathaim B
ήλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας χουσαρσαθαὶμ
regis ſyrie meſopotamie: ⁊ ſeruierunt
βασιλέως συρίας μεσοποταμίας, καὶ ἐδούλευσαν
filij iſrael ei octo annis. ⁊ clamauerūt filij iſrael
οἱ υἱοὶ ἰη̅λ αὐτῷ ὀκτὼ ἔτη. καὶ ἔκραξαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
ad dn̄m: ⁊ ſuſcitauit dn̄s ſaluatorē iſrael: ⁊ li
πρὸς κύριον, καὶ ἤγειρεν κύριος σωτῆρα τῷ ἰσραήλ, καὶ ἔ
berauit eos gothoniel filiū cenez fratris chaleb
σωσεν αὐτοὺς τὸν γοθονιὴλ υἱὸν κενὲζ ἀδελφοῦ χαλὲβ
iunior eo. ⁊ fuit in eo ſp̄us dn̄i
ὁ νεώτερος αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα κυρίου
⁊ iudicauit iſrael. ⁊ egreſſus eſt in pugnā: ⁊
καὶ ἔκρινεν τὸν ἰσραήλ. καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν πόλεμον, καὶ
tradidit dn̄s in manu eius chuſāreſathaim re-
παρέδωκε κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν χουσαρσαθαὶμ βασι
gē ſyrie. ⁊ fortificata eſt man9 eius in chu
λέα τῆς συρίας. καὶ ἐκραταιώθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν χου
ſanreſathaim. ⁊ quieuit terra quadraginta ānis. ⁊
σαρσαθαίμ. καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη. καὶ
mortuus eſt gothoniel fil9 cenez. ⁊ addiderūt filij iſra
ἀπέθανεν γοθονιὴλ υἱὸς κενέζ. καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ ἰσρα
el facere malū in cōſpectu dn̄i: ⁊ cōfortauit do-
ὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἔναντι κυρίου, καὶ ἐνίσχυσεν κύ-
minus eglon regē moab aduerſus iſrl̄: quia fece
ριος τὸν ἐγλὼν βασιλέα μωὰβ ἐπὶ τὸν ἰη̅λ, διὰ τὸ πεποιη
runt ipſi malū in cōſpectu dn̄i. ⁊ copulauit
κέναι αὐτοὺς τὸ πονηρὸν ἔναντι κυρίου. καὶ προσήγαγεν
cōtra eos oēs filios ammon ⁊ amalec: ⁊
πρὸς αὐτοὺς πάντας τοὺς υἱοὺς ἀμμὼν καὶ ἀμαλήκ, καὶ
abijt ⁊ p̄cuſſit iſrael: ⁊ poſſedit vrbē
ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξεν τὸν ἰη̅λ, καὶ ἐκληρονόμησεν πόλιν
palmarū. ⁊ ſeruierūt filij iſrael eglon re-
τῶν φοινίκων. καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τῷ ἐγλὼν βα
gi moab decē ⁊ octo ānis. ⁊ clamauerūt filij iſra
σιλεῖ μωὰβ δεκαοκτὼ ἔτη. καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ ἰσρα-
el ad dn̄m: ⁊ ſuſcitauit dn̄s eis ſaluatorē
ὴλ πρὸς κύριον, καὶ ἤγειρεν κύριος αὐτοῖς σωτῆρα τὸν
aod filiū gera filij iemini virū ambidexterū
ἀὼδ υἱὸν γηρᾶ υἱοῦ τοῦ ἰεμινὶ ἄνδρα ἀμφοτεροδέξιον.

ꝛ miſerunt filij iſrl' munera ī manu eius eglon re
καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ ἰηλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ ἐγλὼν βα
gi moab. ꝛ fecit ſibi aod gladiū ancipitē
σιλεῖ μωάβ. καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἀὼδ μάχαιραν δίστομον
palmi lōgitudo eius: ꝛ accinctus eſt eo ſubter
σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὴν
ſagum ſub femore dextro ſuo. ꝛ obtulit
μανδύαν ὑπὸ τὸν μηρὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ. καὶ προσήνεγκεν
munera eglon regi moab. ꝛ eglon vir vrban⁹
τὰ δῶρα τῷ ἐγλὼν βασιλεῖ μωάβ. καὶ ἐγλὼν ἀνὴρ ἀστεῖος
nimis. ꝛ factū eſt poſtq̄ perfecit aod offerre
σφόδρα. καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀὼδ προσφέρων τὰ
munera: ꝛ miſit eos q̄ attulerāt munera: ꝛ reuer
δῶρα, καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς αἴροντας τὰ δῶρα, καὶ ὑπέστρε
ſus eſt ab ſculptilib⁹ apd galgal. ꝛ dixit aod:
ψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν μετὰ τῆς γαλγάλ. καὶ εἶπεν ἀὼδ,
ſermo mihi ſecretus ad te rex. ꝛ dixit eglon ad
λόγος μοι κρύφιος πρὸς σὲ βασιλεῦ. καὶ εἶπεν ἐγλὼν πρὸς
eum tace: ꝛ egreſſi ſunt ab eo oēs qui aſtite
αὐτὸν σιώπα, καὶ ἐξῆλθον ἀπ' αὐτοῦ πάντες οἱ παρεστηκό-
rant illi. ꝛ aod ingreſſus eſt ad eū: ꝛ ipſe ſedebat
τες αὐτῷ. καὶ ἀὼδ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο
in cenaculo eſtiuo ſuo ſoliſſimus. ꝛ dixit aod:
ἐν τῷ ὑπερῴῳ τῷ θερινῷ αὐτοῦ μονώτατος. καὶ εἶπεν ἀὼδ,
ſermo dei mihi ad te rex: ꝛ ſurrexit ex throno
λόγος θεοῦ μοι πρὸς σὲ βασιλεῦ, καὶ ἐξανέστη ἐκ τοῦ θρόνου
eglon prope eum. ꝛ factū eſt ſimul ac ſurgeret: ꝛ exten-
ἐγλὼν ἐγγὺς αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι, καὶ ἐξέτει-
dit aod manū ſiniſtrā ſuā: ꝛ cepit ſi
νεν ἀὼδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν τὴν μάχαι-
cam a femore dextero: ꝛ infixit eam in vē
ραν ἀπὸ τοῦ μηροῦ τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν εἰς τὴν κοι-
trē eglon. ꝛ intromiſit etiam capulū poſt
λίαν ἐγλών. καὶ ἐπεισήνεγκεν καί γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς
flāmā: ꝛ ocludit adipē in flāmā: qm̄ nō
φλογός, καὶ ἀπέκλεισεν τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός, ὅτι οὐκ
eduxit gladiū ex vētre eius. ꝛ exiuit in
ἐξέσπασεν τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθεν εἰς
porticū: ꝛ preteriſt aod ſatellites ꝛ
τὴν προστάδα, καὶ ἐξῆλθεν ἀὼδ τοὺς διατεταγμένους καὶ
clauſit portas cenaculi ſup eum: ꝛ obfirma-
ἀπέκλεισεν τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐσφήνω-
uit ſera. ꝛ ipē egreſſus ē: ꝛ ſerui eius ingreſſi ſūt: ꝛ
σεν. καὶ αὐτὸς ἐξῆλθεν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰσῆλθον, καὶ
ecce fores cenaculi clauſe. ꝛ dixeſt:
ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερῴου ἀποκεκλεισμέναι. καὶ εἶπαν,
forſitā in ſedibus ſedet in ſeceſſu cubicu-
μήποτε πρὸς δίφρους κάθηται ἐν τῇ ἀποχωρήσει τοῦ κοιτῶ-
li: ꝛ expectauerūt erubeſcētes. ꝛ ecce nō erat q̄ apiret
νος, καὶ προσέμειναν αἰσχυνόμενοι. καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων τὰς
portas cenaculi. ꝛ acceperunt clauē ꝛ apuerūt.
θύρας τοῦ ὑπερῴου. καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα καὶ ἤνοιξαν.
ꝛ ecce dñs ſuus iacens in terra mortuus. ꝛ
καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκὼς ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς. καὶ
aod liberat⁹ ē dum turbabātur. ꝛ nō erat q̄ attēderet illi:
ἀὼδ διεσώθη ἕως ἐθορυβοῦντο. καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ,
ꝛ ipſe ptrāſijt ſculptilia: ꝛ liberat⁹ ē in ſiro-
καὶ αὐτὸς παρῆλθεν τὰ γλυπτά, καὶ διεσώθη εἰς σειρω-
tha: ꝛ factū eſt qn̄ venit ꝛ clāxerūt tuba cornea in mōte
θά, καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν καὶ ἐσάλπισαν κερατίνῃ ἐν ὄρει
ephraim: ꝛ deſcēderūt cum eo filij iſrael a mōte:
ἐφραΐμ, καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ ἰηλ ἀπὸ τοῦ ὄρους,
ꝛ ipſe ante eos. ꝛ dixit ad eos: deſcēdi-
καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, κατάβη-
te poſt me: qm̄ tradidit dñs deus inimicos nr̄os
τε ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν
moab in manu nr̄a. ꝛ deſcēderūt poſt eū ꝛ pre-
τὴν μωὰβ ἐν χειρὶ ἡμῶν. καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ προ-
occupauerūt vada iordanis moab. ꝛ
κατελάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ ἰορδάνου τῆς μωάβ. καὶ
nō dimiſerūt virū tranſire. ꝛ pcuſſerūt
οὐκ ἀφῆκαν ἄνδρα διαβῆναι. καὶ ἐπάταξαν

vtebatur. Miſerūtq̄ filii iſrl' p illū munera eglō regi moab. Qui fecit ſibi gladiū ancipitē hn̄tem ī medio capulū longitudinis palme man⁹: & accīctus ē eo ſubter ſagū ī dextro femore. Obtulitq̄ munera eglō regi moab: erat aūt eglon craſſus nimis. Cūq̄ obtuliſſet ei munera p ſecutus ē ſocios qui cum eo venerāt: & reuerſus de galgalis vbi erant idola: dixit ad regē. Verbū ſecretū habeo ad te o rex. Et ille īperauit ſilētium. Egreſſiſq̄ oībus qui circa eum erāt: ingreſſus ē aioth ad eū. Sedebat autē in eſtiuo cenaculo ſolus: dixitq̄. Verbum dei hēo ad te. Qui ſtatim ſurrexit de throno. Extenditq̄ aioth ſiniſtram manū: & tulit ſicā de dextero femore ſuo: infixitq̄ eā in ventrem eius tā valide vt capulus ſequeretur ferrū in vulnere: ac pīguiſſimo adipe ſtrīgeretur. Nec eduxit gladiū: ſed ita vt pcuſſerat reliquit ī corpe. ſtatimq̄ p ſecreta nature aluī ſtercora pruperunt. Aioth aūt clauſis diligētiſſime oſtiis cenaculi & obfirmatis ſera per poſticū egreſſus ē. Seruiq̄ regis ingreſſi viderunt clauſas fores cenaculi: atq̄ dixerūt. Forſitā purgat aluū in eſtiuo cenaculo. Expectanteſq̄ diu donec erubeſceret: & vidētes q̄ nullus apiret: tulerunt clauē & apiētes inuenerūt dn̄m ſuū in terra iacentē mortuū. Aioth autē dū illi turbarētur effugit & ptrāſiit locū idolorū vnde reuerſus fuerat. Venitq̄ in ſeyrath: & ſtatī īſonuit buccina ī mōte effrai: deſcenderūtq̄ cū eo filii iſrl': ipō ī frōte gradiēte. Qui dixit ad eos. Sequimini me. Tradidit eīm dn̄s inimicos nr̄os moabitas in man⁹ nr̄as. Deſcēderūtq̄ poſt eū & occupauerūt vada iordāis q̄ trāſmittūt ī moab & nō dimiſerūt trāſire quēq̄

וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב׃ ויעש לו אהוד | שלח
חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר | שנה פה
אותה מתחת למדיו על ירך ימינו׃ | חגר את
ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב | מד קרב
ועגלון איש בריא מאד׃ ויהי כאשר | ברא היה
כלה להקריב את המנחה וישלח את | קרב שלח
העם נשאי המנחה׃ והוא שב מן | שוב
הפסילים אשר את הגלגל ויאמר | פסל אמר
דבר סתר לי אליך המלך ויאמר
הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו׃
ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית | בוא עלה
המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד | קרר בדד
דבר אלהים לי אליך ויקם מעל | קום
הכסא׃ וישלח אהוד את יד שמאלו | שלח
ויקח את החרב מעל ירך ימינו | לקח ימן
ויתקעה בבטנו׃ ויבא גם הנצב אחר | תקע
הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי | סגר
לא שלף החרב מבטנו ויצא
הפרשדנה׃ ויצא אהוד המסדרונה | סדר
ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל׃
והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה | ראה
דלתות העליה נעלות ויאמרו אך | נעל אמר
מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה׃ | סוך
ויחילו עד בוש והנה איננו פתח | פתח
דלתות העליה ויקחו את המפתח | לקח
ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה
מת׃ ואהוד נמלט עד התמהמהם | מות מלט
והוא עבר את הפסילים וימלט | מהמה
השעירתה׃ ויהי בבואו ויתקע בשופר | היה בוא
בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל | תקע שפר
מן ההר והוא לפניהם׃ ויאמר | פנה
אליהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את
איביכם את מואב בידכם וירדו
אחריו וילכדו את מעברות הירדן | לכד עבר
למואב ולא נתנו איש לעבר׃ ויכו | נכה

את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים
איש כל שמן וכל איש חיל ולא
כנע נמלט איש׃ ותכנע מואב ביום ההוא
שקט תחת יד ישראל ותשקט הארץ
שמנים שנה׃ ואחריו היה שמגר בן
שש מאה ענת ויך את פלשתים שש מאות
למד ישע איש במלמד הבקר ויושע גם הוא
Cap. iiij את ישראל׃ ויספו בני
יסף ישראל לעשות הרע בעיני יהוה
עשה רוע ואהוד מת׃ וימכרם יהוה ביד יבין
מות מכר מלך כנען אשר מלך בחצור ושר
שור צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת
ישב הגוים׃ ויצעקו בני ישראל אל יהוה
צעק כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא
לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים
איש נבא שנה׃ ודבורה אשה נביאה אשת
לפידות היא שפטה את ישראל
בעת ההיא׃ והיא יושבת תחת תמר
דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר
עלה אפרים ויעלו אליה בני ישראל
שפט שלח למשפט׃ ותשלח ותקרא לברק בן
קרא אמר אבינעם מקדש נפתלי ותאמר
אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל
ילך לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך
עשרת אלפים איש מבני נפתלי
ומבני זבלון׃ ומשכתי אליך אל
נחל קישון את סיסרא שר צבא
המן נתן יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו
אמר ילך בידך׃ ויאמר אליה ברק אם תלכי
עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי
לא אלך׃ ותאמר הלך אלך עמך אפס
היה פאר כי לא תהיה תפארתך על הדרך
הלך מכר אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר
קום יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך
זעק עם ברק קדשה׃ ויזעק ברק את
עלה זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל

sed pcusserunt moabitas ī tpe illo circiter decē milia oēs robustos & fortes viros. Null⁹ eorum euadere potuit. Humiliatusq; ē moab in die illo sub manu israel: & quieuit terra octoginta ānis a p̄liis. Post hūc fuit sāgar filius anath q pcussit de philistiim sexcētos viros vomere. Et ipse quoq; defēdit isrl̄. 4.

Addiderūtq; filii israel facere malum in cōspectu domini post mortē aioth & tradidit illos dn̄s ī manus iabin regis chanaā q regnauit in asor: habuitq; ducē exercitus sui nomine Sysarā. Ip̄e aūt habitabat in aroseth gētium. Clamauerūtq; filii isrl̄ ad dn̄m. Nōgētos em̄ habebat falcatos currus: & per vigīti annos vehementer oppresserat eos. Erat autē delbora prophetes vxor lapidoth q̄ iudicabat populum in illo tpe: & sedebat sub palma q̄ noīe illius vocabatur: inter rama & bethel in mōte effraim: ascēdebantq; ad eam filii israel ī om̄e iudiciū. Que misit & vocauit barach filiū abinoē de cades neptalim: dixitq; ad eum Precepit tibi dn̄s deus isrl̄. Vade & duc exercitū ī montē thabor: tollesq; tecum decem milia pugnatorū de filiis neptalim & de filiis zabulō. Ego aūt adducā ad te in loco torrentis cyson sysarā principē exercitus iabin & currus eius atq; omnē multitudinem & tradā eos ī manu tua. dixitq; ad eam barach Si vēis mecū: vadā: si nolueris venire mecū non pergā. Que dixit ad eū: ibo quidē tecum sed in hac vice victoria non reputabitur tibi: quia ī manu mulieris tradetur sysara. Surrexit itaq; delbora & prexit cū barach ī cades. Qui accersitis zabulō & neptalim ascendit

moab in tpe illo circiter decē milia virorū
τὴν μωὰβ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὡσεὶ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν
oēs bellatores & oēm virū potētie: &
πάντας τοὺς μαχητὰς καὶ πάντα ἄνδρα δυνάμεως, καὶ
nō euasit vir. & subiect⁹ est moab in die illo sub
οὐ διεσώθη ἀνήρ. καὶ ἐνετράπη μωὰβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ
manu israel: & quieuit terra octoginta ānis. &
τὴν χεῖρα ἰσραήλ, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ὀγδοήκοντα ἔτη. καὶ
post hunc surrexit sangar filius anath & percussit
μετὰ τοῦτον ἀνέστη σαμεγὰρ υἱὸς ἀνὰθ καὶ ἐπάταξεν τοὺς
allophylos ad sexcētos viros vomere boum:
ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἀροτρόποδι τῶν βοῶν,
& liberauit ipse israel.
καὶ ἔσωσεν αὐτὸς τὸν ἰσραήλ. Ca. 4.

Et addiderūt filij israel facere malum
Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν
in cōspectu dn̄i: & aod mortuus est & tradidit illos
ἔναντι κυρίου, καὶ αὼδ ἀπέθανεν καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς
dn̄s in manu iabin regis chanaan: qui regnauit
κύριος ἐν χειρὶ ἰαβὶν βασιλέως χαναάν, ὃς ἐβασίλευσεν
in asor. & princeps exercitus illius sisara. & il
ἐν ἀσώρ. καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ σισάρα. καὶ αὐ
le habitabat in arisoth gētiū. & clamauerūt filij is
τὸς κατῴκει ἐν ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν. καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ ἰσ
rael ad dn̄m qm̄ nōgenti currus ferrei fuerūt illi.
ραὴλ πρὸς κύριον ὅτι ἐννακόσια ἅρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ.
& ipse oppsserat israel vehementer viginti ānis. &
καὶ αὐτὸς ἔθλιψεν τὸν ἰσραὴλ κατακράτως εἴκοσι ἔτη. καὶ
debbora mulier prophetis vxor laphidoth ipsa iudicauit
δεββωρὰ γυνὴ προφῆτις γυνὴ λαφιδὼθ αὐτὴ ἔκρινεν τὸν
israel in tpe illo. & ipsa sedebat sub palma
ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα
debbora inter rama & inter bethel ī mōte
δεββωρὰ ἀναμέσον τῆς ῥαμὰ καὶ ἀναμέσον βαιθὴλ ἐν ὄρει
ephraim: & ascēdebāt ad eā filij israel illuc vt
ἐφραΐμ, καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐκεῖ τοῦ
iudicarētur. & misit debbora & vocauit ba
κρίνεσθαι. καὶ ἀπέστειλεν δεββωρὰ καὶ ἐκάλεσεν τὸν βα-
rac filiū abineem de cades nephthali. & dixit ad e-
ρὰκ υἱὸν ἀβινεὲμ ἐκ κάδης νεφθαλί. καὶ εἶπεν πρὸς αὐ-
um: nōne precepit dn̄s deus tibi: & ibis in
τόν, οὐχὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεός σοι, καὶ ἀπελεύσῃ εἰς
mōtē thabor: & tolles tecum decē milia
ὄρος θαβώρ, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας
virorū de filijs nephthali & de filijs za
ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν ζα
bulon. & adducā ad te in torrētē cison
βουλών. καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν χειμάρρουν κισῶν
sisara principē exercitus iabin: & cur-
τὸν σισάρα ἄρχοντα τῆς δυνάμεως ἰαβίν, καὶ τὰ ἅρ-
rus eius & multitudinē eius: & tradam
ματα αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ παραδώσω
eum in manu tua. & dixit ad eā barac:
αὐτὸν ἐν τῇ χειρί σου. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν βαράκ,
si veneris mecum: vadam. & si nō vene-
ἐὰν πορευθῇς μετ' ἐμοῦ, πορεύσομαι. καὶ ἐὰν μὴ πορευ-
ris: nō pergam. & dixit ad eū debbora:
θῇς, οὐ πορεύσομαι. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν δεββωρά,
vadens ibo tecum. verū scito qđ
πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ. πλὴν γίνωσκε ὅτι
nō erit victoria tua in via qua tu vadis:
οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου εἰς τὴν ὁδὸν ἣν σὺ πορεύῃ,
qm̄ in manu mulieris tradet dn̄s sisa
ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσεται κύριος τὸν σισά-
ra. & surrexit debbora & perrexit cū ba-
ρα. καὶ ἀνέστη δεββωρὰ καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ βα-
rac ex cades. & nunciauit barac zabulon
ρὰκ ἐκ κάδης. καὶ παρήγγειλεν βαρὰκ τῷ ζαβουλὼν
& nephthali in cedes: & ascēderūt
καὶ τῷ νεφθαλὶ εἰς κεδές, καὶ ἀνέβησαν

post ipsum decē milia viroꝝ: τ ascēdit cū
καταπόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν, καὶ ἀνέβη με
eo debbora. τ q̄ ꝓpe erāt cinei recesse
τ' αὐτ̃ δεββωρά. καὶ οἱ πλησίον τοῦ κιναίου ἐχωρίσθη=
runt a cenai a filijs obab cognati moysi. τ
σαν ἀπὸ κενὰ ἀπὸ τῶν υἱῶν ὀβὰβ γαμβροῦ μωυσῆ. καὶ
fixit tabnaculū suū vsq; ad quercū quiescentiū: q̄ est
ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως δρυὸς ἀναπαυομένων, ἥ ἐστιν
cōtigua cedes. τ nūciauerūt sisara: φ ascēdit
ἐχόμενα κεδές. καὶ ἀνήγγειλαν τῷ σισάρα, ὅτι ἀνέβη
barac filius abineem in mōte thaboꝛ. τ vocauit sisa
βαρὰκ υἱὸς ἀβινεὲμ ἐπ' ὄρους θαβώρ. καὶ ἐκάλεσεν σισά=
ra oēs currus suos nōgentos currus ferreos:
ρα πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ ἐννακόσια ἅρματα σιδηρᾶ,
τ oēm ꝑpłm qui cū eo de arisoth gētiū
καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν
in torrētē cison. τ dixit debboꝛa ad barac:
εἰς τὸν χειμάρρουν κισών. καὶ εἶπεν δεββωρὰ πρὸς βαράκ,
surge: qm̄ hec dies in qua tradidit dn̄s sisara
ἀνάστηθι, ὅτι αὕτη ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ παρέδωκεν κς̄ τὸν σισάρα
in manu tua. nōne dn̄s ibit ante te? τ
ἐν χειρί σου. οὐκ ἰδοὺ κύριος ἐλεύσεται ἔμπροσθέν σου; καὶ
descēdit barac a mōte thaboꝛ τ decē milia vi=
κατέβη βαρὰκ ἀπὸ τ̃ ὄρους θαβὼρ καὶ δέκα χιλιάδες ἀν
roꝝ post eum. τ ꝑterruit dn̄s sisara τ omnes
δρῶν ὀπίσω αὐτ̃. καὶ ἐξέστησεν κς̄ τὸν σισάρα καὶ πάντα τὰ
currus eius τ vniuersa castra eius in oꝛe
ἅρματα αὐτ̃ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτ̃ ἐν στόματι
gladij ad cōspectū barac. τ desiliūt sisara de cur=
ῥομφαίας ἐνώπιον βαράκ. καὶ κατέβη σισάρα ἀπὸ τ̃ ἅρμα
ru τ fugit pedibus suis. τ barac ꝑsequēs post
τος καὶ ἔφυγεν τοῖς ποσὶν αὐτ̃. καὶ βαρὰκ διώκων ὀπίσω
currus τ post castra vsq; ad syluā
τῶν ἁρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως δρυμοῦ
gētiū: τ ceciderūt oīa castra sisare in oꝛe
τῶν ἐθνῶν; καὶ ἔπεσεν πᾶσα ἡ παρεμβολὴ σισάρας ἐν στό
gladij: nō relictus est vsq; ad vnū. τ sisara per=
ματι ῥομφαίας, οὐ κατελείφθη ἕως ἑνός. καὶ σισάρα ἀνε
uenit pedibus suis in tabnaculū iael vxoꝛis cha
χώρησεν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν ἰαὴλ γυναικὸς χα
ber cinei: qm̄ pax inter iabin regē
βὲρ τοῦ κιναίου, ὅτι εἰρήνη ἀναμέσον ἰαβὶν βασιλέως
asoꝛ τ inter domū chaber cinei. τ egressa ē ia
ἀσὼρ καὶ ἀναμέσον τ̃ οἴκου χαβὲρ τ̃ κιναίου. καὶ ἐξῆλθεν ἰα
el in occursū sisara: τ dixit ad eum: intra
ὴλ εἰς ἀπάντησιν σισάρα, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, ἔκνευσον
dn̄e mi intra ad me ne timeas. τ intrauit ad
κύριέ μου ἔκνευσον πρός με μὴ φοβοῦ. καὶ ἐξένευσεν πρὸς
eam in tabnaculū: τ cooperuit eum in pallio suo.
αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν, καὶ συνεκάλυψεν αὐτὸν ἐν τῇ δέρρῃ αὐ
τ dixit sisara ad eā: pota iā me paululo
τῆς. καὶ εἶπεν σισάρα πρὸς αὐτήν, πότισον δή με μικρὸν
aque: qm̄ sitio. τ apuit vtrē lactis τ
ὕδωρ, ὅτι ἐδίψησα. καὶ ἤνοιξεν τὸν ἀσκὸν τ̃ γάλακτος καὶ
potauit illū: τ cooperuit faciē illi⁹. τ
ἐπότισεν αὐτόν, καὶ συνεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτ̃. καὶ
dixit ad illā: sta in poꝛta tabnaculi. τ erit si quis
εἶπεν πρὸς αὐτήν, στῆθι ἐν τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς. καὶ ἔσται ἐάν τις
venerit ad te τ interrogauerit te τ dixerit tibi: est hic
ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ ἐρωτήσῃ σε καὶ εἴπῃ σοι, ἔστιν ἐνταῦθα
vir? τ dices nō est. τ accepit iael vxoꝛ chaber
ἀνήρ; καὶ ἐρεῖς οὐκ ἔστιν. καὶ ἔλαβεν ἰαὴλ γυνὴ χαβὲρ τὸν
palum tabnaculi τ posuit malleū in manu
πάσσαλον τῆς σκηνῆς καὶ ἔθηκεν τὴν σφῦραν ἐν τῇ χειρὶ
sua: τ intrauit ad eum tacite: τ infixit
αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ἡσυχῇ, καὶ ἐνέκρουσε τὸν
palum in tpe eius τ impulit in trā. τ ip=
πάσσαλον ἐν τῇ γνάθῳ αὐτοῦ καὶ διήλασεν ἐν τῇ γῇ. καὶ αὐ
se cecidit palpitās inter pedes eius. τ espira
τὸς ἀπεσκάρισεν ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς. καὶ ἐξέψυ=
uit τ moꝛtuus est. τ ecce barac persequens
ξεν καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἰδοὺ βαρὰκ διώκων

cū decem milibus pu=
gnatorū hn̄s delboram
in comitatu suo. Aber
autē cineus recesserat
quondā a ceteris cineis
frībus suis filiis obab
cognati moysi: & tetē
derat tabernacula vsq;
ad vallē q̄ vocat̄ seni: &
erat iuxta cedes. Nūcia
tū ē sysare φ ascēdisset
barach filius abinoem
in mōte thabor: et con
gregauit nōgentos fal=
catos currus: et oēm e
xercitū de aroseth
gentiū ad torrentem
cyson. Dixitq; delbo=
ra ad barach: surge:
hec est em̄ dies in qua
tradidit dn̄s sysarā in
manus tuas. En ipē du
ctor est tuus. Descēdit
itaq; barach de monte
thabor et decem milia
pugnatoꝝ cum eo.
Perterruitq; dn̄s sysa=
rā & oēs currus eius:
vniuersaq; multitudinē
in ore gladii ad cōspec
tum barach: intantū vt
sysara de curru desili=
ens pedib⁹ fugeret: &
barach pseq̄retur fugiē=
tes currus & exercitum
vsq; ad aroseth gentiū
& oīs hostiū multitudo
vsq; ad internitionē ca=
deret. Sysara aūt fugiēs
puenit ad
tentoriū iahel vxoris
aber cinei. Erat autem
pax inter iabin regem
asor & domum
aber cinei. Egressa igi
tur iahel in ocursum
sysare dixit ad eū. In=
tra ad me domīe mi: ne
timeas. Qui ingressus
tabernaculū eius & o=
pertus ab ea pallio dixit
ad eam: Da mihi obse
cro paululū aque quia
sitio valde. Que ape=
ruit vtrem lactis:
& dedit ei bibere: & o=
peruit illū. Dixitq; sysa=
ra ad eā. Sta an̄ hostiū
tabernaculi & cū vene
rit aliquis interrogās te
et dicēs: nunqd hic est
aliquis? rn̄debis. Nul
lus est. Tulit itaq; iahel
vxor aber clauū taber
naculi: assumēs p̄iter &
malleū: & ingressa ab
scōdite & cū silētio: po=
suit sup̄ tp̄s capitis eius
clauū: pcussūq; malleo
defixit ī cerebrum vsq;
ad terram: q soporem
morti sociās defecit &
mortuus ē. Et ecce ba=

בְּרַגְלָיו עֲשֶׂרֶת אַלְפֵי אִישׁ, וַתַּעַל
עִמּוֹ דְּבוֹרָה: וְחֶבֶר הַקֵּינִי נִפְרַד מִקַּיִן — פָּרַד
מִבְּנֵי חֹבָב חֹתֵן מֹשֶׁה, וַיֵּט אָהֳלוֹ עַד — נָטָה
אֵלוֹן בְּצַעֲנַנִּים אֲשֶׁר אֶת קֶדֶשׁ:
וַיַּגִּדוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בָּרָק בֶּן — נָגַד
אֲבִינֹעַם הַר תָּבוֹר: וַיַּזְעֵק סִיסְרָא — זָעַק
אֶת כָּל רִכְבּוֹ תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בַּרְזֶל, — מֵאָה
וְאֶת כָּל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ, מֵחֲרֹשֶׁת
הַגּוֹיִם אֶל נַחַל קִישׁוֹן: וַתֹּאמֶר — אָמַר
דְּבֹרָה אֶל בָּרָק קוּם, כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה אֶת סִיסְרָא בְּיָדֶךָ, הֲלֹא
יְהוָה יָצָא לְפָנֶיךָ, וַיֵּרֶד בָּרָק מֵהַר — פָּנָה
תָּבוֹר וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו:
וַיָּהָם יְהוָה אֶת סִיסְרָא וְאֶת כָּל הָרֶכֶב — הָמַם
וְאֶת כָּל הַמַּחֲנֶה לְפִי חֶרֶב לִפְנֵי בָרָק, — חָנָה פֶּה
וַיֵּרֶד סִיסְרָא מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה וַיָּנָס — רָכַב
בְּרַגְלָיו: וּבָרָק רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב — נוּס
וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם, וַיִּפֹּל — נָפַל
כָּל מַחֲנֵה סִיסְרָא לְפִי חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר — שָׁאַר
עַד אֶחָד: וְסִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל
אֹהֶל יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי, כִּי — אִישׁ
שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מֶלֶךְ חָצוֹר וּבֵין בֵּית — שָׁלַם
חֶבֶר הַקֵּינִי: וַתֵּצֵא יָעֵל לִקְרַאת — יָצָא
סִיסְרָא, וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי
סוּרָה אֵלַי אַל תִּירָא, וַיָּסַר אֵלֶיהָ — יָרֵא סוּר
הָאֹהֱלָה וַתְּכַסֵּהוּ בַּשְּׂמִיכָה: וַיֹּאמֶר — כָּסָה
אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא מְעַט מַיִם כִּי — שָׁקָה
צָמֵאתִי, וַתִּפְתַּח אֶת נֹאוד הֶחָלָב — פָּתַח נוֹד
וַתַּשְׁקֵהוּ וַתְּכַסֵּהוּ: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמֹד
פֶּתַח הָאֹהֶל, וְהָיָה אִם אִישׁ יָבֹא — בּוֹא
וּשְׁאֵלֵךְ וְאָמַר הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ וְאָמַרְתְּ
אָיִן: וַתִּקַּח יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר אֶת יְתַד — לָקַח אִישׁ
הָאֹהֶל, וַתָּשֶׂם אֶת הַמַּקֶּבֶת בְּיָדָהּ — שׂוּם נָקַב
וַתָּבוֹא אֵלָיו בַּלָּאט, וַתִּתְקַע אֶת — בּוֹא אַט
הַיָּתֵד בְּרַקָּתוֹ וַתִּצְנַח בָּאָרֶץ, וְהוּא — תָּקַע רָקַק
נִרְדָּם וַיָּעַף וַיָּמֹת: וְהִנֵּה בָרָק רֹדֵף — צָנַח
— רָדַם מוּת

את סיסרא ותצא יעל לקראתו יצא
ותאמר לו לך וארך את האיש ילך ראה
אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה בקש בוא
סיסרא נפל מת והיתד ברקתו:
ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין כנע
מלך כנען לפני בני ישראל: ותלך פנה הלך
יד בני ישראל הלוך וקשה על יבין
מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין כרת
מלך כנען:
Cap.v. ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום שור
ההוא לאמר: בפרע פרעות בישראל
בהתנדב עם ברכו יהוה: שמעו נדב
מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אזן
אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי שור זמר
ישראל: יהוה בצאתך משעיר יצא
בצעדך משדה אדום ארץ רעשה
גם שמים נטפו גם עבים נטפו
מים: הרים נזלו מפני יהוה זה פנה
סיני מפני יהוה אלהי ישראל: בימי
שמגר בן ענת בימי יעל חדלו יום
ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות נתב
עקלקלות: חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי קום
אם בישראל: יבחר אלהים חדשים בחר
אז לחם שערים מגן אם יראה ראה
ורמח בארבעים אלף בישראל: לבי רבע
לחוקקי ישראל המתנדבים בעם
ברכו יהוה: רכבי אתנות צחרות ישבי
על מדין והלכי על דרך שיחו: מקול דון שוח
מחצצים בין משאבים שם יתנו חצץ שאב
צדקות יהוה צדקת פרזונו תנה
בישראל אז ירדו לשערים עם
יהוה: עורי עורי דבורה עורי עורי
דברי שיר קום ברק ושבה שביך שור שבה
בן אבינעם: אז ירד שריד לאדירים שרד אדר
עם יהוה ירד לי בגבורים: מני נגר

rach sequens sysarā veniebat: egressaq; iahel in occursū ei9: dixit ei Veni & ostēdā tibi virū quem q̄ris. Qui cū intrasset ad eam: vidit sysarā iacentē mortuū & clauū infixū i tpe ei9 Hūiliauit ergo deus in die illo iabin regem chanaā corā filiis israel q crescebāt quotidie & forti manu opprimebant iabin regem chanaā: donec delerent eum.

5.

CEcinerūtq; delbora & barach filius abinoē i illo die: dicētes. Qui sponte obtulistis de isrl' aīas vr̄as ad piculū: bñdicite domino. Audite reges: auribus pcipite principes. Ego sū ego sū q̄ domino canā: psallā dño deo isrl'. Dñe cum exires de seyr: & trāsires p regiões edō terra mota est: celiq; ac nubes distillauerunt aquis. Montes fluxerunt a facie domini & synai a facie dñi dei israel. In diebus samgar filii anath i diebus iahel quieuerūt semite: & qui igrediebātur p eas ābulauerunt p calles deuios. Cessauerūt fortes in israel: & quieuerunt donec surgeret delbora: surgeret mater in israel. Noua bella elegit deus & portas hostium ipe subuertit. Clypeus & hasta si appuerūt i q̄dragīta milibus israel. Cor meum diligit principes isrl' qui ppria volūtate obtulistis vos discrimī benedicite dño. qui ascenditis sup nitētes asinos & sedetis supra i iudicio & ābulatis i via loquimini. Vbi collisi sūt currus & hostiū suffocatus ē exercit9: ibi narretur iusticie dñi: & clementia i fortes isrl'. Tūc descēdit ppl's dñi ad portas: & obtinuit principatū. Surge surge delbora: surge surge & loq̄re canticū. Surge barach & apprehēde captiuos tuos fili abinoē. Saluate sūt reliquie ppl'i. Dñs i fortib9 dimicauit. Ex

sisara: ꝛ egressa ē iael in occursū eius: ꝛ
τὸν σισάρα, καὶ ἐξῆλθεν ἰαὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ
dixit ei: veni ꝛ ostēdā tibi virū quē tu queris.
εἶπεν αὐτῷ, δεῦρο καὶ δείξω σοι τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς.
ꝛ intrauit ad eam: ꝛ ecce sisara iacens mortuus: ꝛ clauus in tēpore eius. ꝛ
καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν, καὶ ἰδοὺ σισάρα πεπτωκὼς νεκρός, καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῇ γνάθῳ αὐτοῦ. καὶ
humiliauit dñs deus in die illa iabin regem chanaan corā filijs israel ꝛ ibat
ἐταπείνωσεν κύριος ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν ἰαβὶν βασιλέα χαναὰν ἐνώπιον υἱῶν ἰσραὴλ καὶ ἐπορεύετο
man9 filiorꝫ israel vadēs ꝛ indurata cōtra iabin regem chanaan q̄ad delerent illum.
χεὶρ υἱῶν ἰσραὴλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ ἰαβὶν βασιλέα χαναὰν ἕως ἐξωλόθρευσαν αὐτόν. Ca.5.
ET cecinit debbora ꝛ barac fili9 abinoem in
Καὶ ᾖσεν δεββωρὰ καὶ βαρὰκ υἱὸς ἀβινοὲμ ἐν τῇ
die illo. ꝛ dixit cū incepistis duces in israel in electiōe ppl'i bñdicite dño. audi
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ εἶπεν ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀρχηγοὺς ἐν ἰσραὴλ ἐν προαιρέσει λαοῦ εὐλογεῖτε κύριον. ἀκούσα-
te reges aurib9 pcipite satrape: ego dño cantabo ꝛ psallā deo israel. dñe in exitu tuo
τε βασιλεῖς ἐνωτίζεσθε σατράπαι, ἐγὼ τῷ κυρίῳ ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ θεῷ ἰσραήλ. κύριε ἐν τῇ ἐξόδῳ σου
de seir cū transires tu ex agro edom: tra mota est
ἐκ σηὶρ ἐν τῷ ἐπαίρειν σε ἐξ ἀγροῦ ἐδώμ, γῆ ἐσείσθη
ꝛ celū turbatū est: ꝛ nubes distillauerūt aquā.
καί γε οὐρανὸς ἐταράχθη, καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ.
mōtes cōmoti sunt a facie dñi: hic sina
ὄρη ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου, τοῦτο σινὰ
a facie dñi dei israel. in dieb9 samgar filij anath in dieb9 iael reliq̄rūt vias ꝛ ambulauerūt semitas. ambulauerūt itinera peruersa.
ἀπὸ προσώπου κυρίου θεοῦ ἰσραήλ. ἐν ἡμέραις σαμεγὰρ υἱοῦ ἀνὰθ ἐν ἡμέραις ἰαὴλ ἐξέλιπον ὁδοὺς καὶ ἐπορεύθησαν τρίβους. ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεστραμμένας.
defecerūt habitantes in israel defecerūt donec
ἐξέλιπον οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ ἰσραὴλ ἐξέλιπον ἕως οὗ
surgeret debbora: qm̄ surrexit mater in israel. elegerūt deos nouos tūc pugnauerūt ciuitates principum: clype9 puellarū cū lanceis apparuit. ꝛ pugnauit quadraginta milibus in israel. cor
ἀνέστη δεββωρά, ὅτι ἀνέστη μήτηρ ἐν τῷ ἰσραήλ. ᾑρέτισαν θεοὺς καινοὺς τότε ἐπολέμησαν πόλεις ἀρχόντων, σκέπη νεανίδων σιρομαστῶν ἀνώφθη. καὶ σιρομάστησεν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν τῷ ἰσραήλ. ἡ καρδία
meū sup cōstituta israel. potētes ppl'i bñdicite dño. qui ascēdistis sup asinos nitentes sedētes in iudicio: ꝛ ambulātes in via: loquimini vocē pulsantium in ter letantes. illic dabūt iustitiā dño.
μου ἐπὶ τὰ διατεταγμένα τῷ ἰσραήλ. οἱ δυνάσται τοῦ λαοῦ εὐλογεῖτε τὸν κύριον. ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὑποζυγίων ἐπιλαμπόντων καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου, καὶ πορευόμενοι ἐφ᾽ ὁδῷ, φθέγξασθε φωνὴν ἀνακρουομένων ἀναμέσον εὐφραινομένων. ἐκεῖ δώσουσιν δικαιοσύνην κυρίῳ.
iusti cōfortati sūt in israel. tūc descēdit in vrbes eius ppl's dñi. surge surge debbora: surge surge loq̄re cū cātu. surge barac ꝛ captiua captiuitatē tuā filius abinoem: tūc magnificata est fortitudo eius. dñe humilia mihi fortiores me. ppl's
δίκαιοι ἐνίσχυσαν ἐν τῷ ἰσραήλ. τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ ὁ λαὸς κυρίου. ἐξεγείρου ἐξεγείρου δεββωρά, ἐξεγείρου ἐξεγείρου λάλει μετ᾽ ᾠδῆς. ἐξανίστασο βαρὰκ καὶ αἰχμαλώτιζε αἰχμαλωσίαν σου υἱὸς ἀβινεέμ, τότε ἐμεγαλύνθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. κύριε ταπείνωσόν μοι τοὺς ἰσχυροτέρους μου. λαὸς

ephꝛaim vlti ſunt eos in valle. frater tuus
ἐφραῒμ ἐτιμωρήσαντο ἀυτοὺς ἐν κοιλάδι. ἀδελφός σου
beniamin in pp̄ſis tuis. ex me machir deſcēderūt ſcrutā=
βενιαμὶν ἐν λαοῖς σου. ἐξ ἐμοῦ μαχεὶρ κατέβησαν ἐξερευ
tes: ꝛ de zabulon potentes in ſceptro ſcri=
νῶντες, καὶ ἐκ ζαβουλὼν ἐνισχύοντες ἐν σκήπτρῳ γραμματέ
be. ꝛ principes in iſſachar cū debboꝛa ꝛ iſſachar
ως. καὶ ἄρχοντες ἐν ἰσσάχαρ μετὰ δεββώρας καὶ ἰσσάχαρ
ſic barac in valle: miſit pedites ſuos in diui
οὕτω βαρὰκ ἐν τῇ κοιλάδι, ἐξαπέστειλεν πεζοὺς αὐτοῦ ἐν διαι
ſionibus rubem. magne indagatiões coꝛdis: vt qd mihi
ρέσεσιν ῥουβήμ. μεγάλοι ἀκριβασμοὶ καρδίας, ἱνατί μοι
ſedetis inter terminos vt audiatis ſibi=
κάθησθε ἀναμέσον τῶν μοσφαθαῒμ τοῦ εἰσακούειν συριγ
los excitātiū ad trāſeūdū in res rubem. ma
μοὺς ἐξεγειρόντων τοῦ διελθεῖν εἰς τὰ τοῦ ῥουβήμ. μεγά
gne veſtigatiões coꝛdis galaad: trās ioꝛda=
λοι ἐξιχνιασμοὶ καρδίας γαλαάδ, ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορδά
nē habitauit. ꝛ dan vt quid habitas nauibus? aſer
νου κατεσκήνωσεν. καὶ δὰν ἱνατί παροικεῖς πλοίοις; ἀσὴρ
habitauit apud littus maris: ꝛ in pꝛeru
παρῴκησεν παρ' αἰγιαλὸν θαλασσῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διακο
ptis eius habitauit. zabulon pp̄ls cōtemnēs ani=
πὰς αὐτοῦ κατεσκήνωσεν. ζαβουλὼν λαὸς ὀνειδίσας ψυ
mā ſuā in moꝛtē ꝛ neptali in ſylua agri. venerūt
χὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον καὶ νεφθαλὶ ἐπὶ ὕλη ἀγροῦ. ἦλθον
reges ꝛ pugnauerūt: tunc pugnauerūt reges
βασιλεῖς καὶ παρετάξαντο, τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς
chanaā in tennach in aqua mageddo: abūdā=
χαναὰν ἐν τενναχ ἐπὶ τοῦ ὕδατος μαγεδδώ, πλεονεξί
tiā argēti nō acceperūt. de celo expugnati ſūt:
αν ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπολεμήθησαν, οἱ ἀ
ſtelle ab oꝛdine ſuo pugnauerūt cū ſiſara.
στέρες ἐκ τῆς τάξεως αὐτῶν ἐπολέμησαν μετὰ σισάρα.
toꝛrens ciſſon eiecit illos: toꝛrēs cademim:
χειμάῤῥους κισσὼν ἐξέβαλεν αὐτούς, χειμάῤῥους καδημίμ,
toꝛrens ciſſon: cōculcabit eos aīa mea po=
χειμάῤῥους κισσών, καταπατήσει αὐτοὺς ψυχή μου δυ
tens. tunc abſciſa ſunt crura equoꝝ initibus potē=
νατή. τότε ἀπεκόπησαν πτέρναι ἵππων μαδαρὼθ δυνα
tium illius: maledicite meroꝫ. dixit angelus dñi: maledi=
στῶν αὐτοῦ. καταρᾶσθε μερώζ. εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου, καταρά
ctione maledicite habitatoꝛes eius qm̄ nō venerūt in
σει καταράσασθε τοὺς ἐνοίκους αὐτῆς ὅτι οὐκ ἦλθον εἰς τὴν
auxiliū. dn̄s auxiliatoꝛ nr̄ dn̄s i pugnatoꝛib⁹ potēs. benedica
βοήθειαν. κύριος βοηθὸς ἡμῶν κύριος ἐν μαχηταῖς δυνατός. εὐλογη
tur ex mulierib⁹ iael vxoꝛ aber cinei. ex mulierib⁹ ī
θείη ἐκ γυναικῶν ἰαὴλ γυνὴ χάβερ τοῦ κιναίου. ἐκ γυναικῶν ἐν
tabernaculo bn̄dicat. aquā petijt ab ea: ꝛ lac dedit illi
σκηνῇ εὐλογηθείη. ὕδωρ ᾔτησεν αὐτήν, καὶ γάλα ἔδωκεν αὐτῷ
in phiala: foꝛtiū obtulit butyrū: manū ſuā
ἐν λακάνῃ, ἰσχυρῶν προσήγγισεν βούτυρον, τὴν χεῖρα αὐτῆς
in palū extēdit: dexterā ſuā in abſciſiōes in=
εἰς πάσσαλον ἐξέτεινεν, τὴν δεξιὰν αὐτῆς εἰς ἀποτομὰς κα
cidentium: ꝛ abſcidit ſiſara: cōtriuit
τακοπτόντων, καὶ ἀπέτεμε σισάρα, ἀπέτριψεν τὴν
caput eius ꝛ cōfregit ꝛ perfoꝛauit tempus e=
κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ συνέθλασεν καὶ διήλασεν τὴν γνάθον αὐ
tus. inter pedes eius incuruatus cecidit:
τοῦ. ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς συγκύψας ἔπεσεν,
doꝛmiuit inter pedes eius: flexit cecidit: in quo
ἐκοιμήθη μεταξὺ ποδῶν αὐτῆς, ἔκαμψεν ἔπεσεν, ἐν ᾧ
flexit illic cecidit miſerabiliter: per feneſtrā reſ
ἔκαμψεν ἐκεῖ ἔπεσεν ταλαιπώρως. διὰ τῆς θυρίδος διέ
piciebat ꝛ intuebatur mater ſiſara per cenacu
κυπτεν καὶ κατεμάνθανεν ἡ μήτηρ σισάρα διὰ τῆς δικτυ
lū quare moꝛat⁹ ē currus eius aduenire:
ωτῆς διατί ᾐσχάτισεν τὸ ἅρμα αὐτοῦ παραγενέσθαι,
quare tardauerūt veſtigia curruū eius. ſapiētes pꝛinci
διατί ἐχρόνισαν ἴχνη ἁρμάτων αὐτοῦ. σοφαὶ ἀρχου=
pum illius
σῶν αὐτῆς

effrai deleuit eos in amalech: & poſt eū ex beniami in pp̄los tuos o amalech. De machir pri cipes deſcenderūt & de zabulō q exercitū duce rēt ad bellādum. Duces yſachar fuere cū delboꝛa: & barach veſtigia ſūt ſecuti: q q̄ſi ī p̄ceps ac barathrū ſe diſcrimī dedit: diuiſo contra ſe ruben: magnanimoꝝ repta ē cōtētio. Quare habitas īter duos t̄minos vt audias ſibilos gregū diuiſo cōtra ſe ruben: magnanimoꝝ repta eſt cōtētio. Gallaad trās iordanē qeſcebat et dā vacabat nauib⁹. Aſer hītabat in littoꝛe maris & in portub⁹ moꝛabatur. zabulō vero & neptali obtulerūt aīas ſuas morti ī regione merome. Venerunt reges & pugnauerūt: pugnauerūt reges chanaā in thane iuxta aquas mageddo: & tñ nihil tulere p̄dātes. De celo dimicatū ē cōtra eos: ſtelle manētes in oꝛdine & curſu ſuo aduerſus ſyſarā pugnauerīt. Torrēs cyſon traxit cadauera eorum: torrēs cadumī: torrēs cyſō. Conculca anima mea robuſtos. Vngule equoꝝ ceciderūt: fugiētibus impetu & p p̄ceps ruentib⁹ foꝛtiſſimis hoſtium. Maledicite terre meroz: dixit angelus dñi: maledicite hītatoꝛib⁹ eius: quia nō venerūt ad auxiliū dñi: ī adiutoꝛiū foꝛtiſſimoꝝ ei⁹. Bn̄dicta inter mulieres iahel vxoꝛ aber cinei: & bn̄dicatur in tabernaculo ſuo. Aquā petenti lac dedit: et ī phiala prīcipū obtulit butyꝝ. Siniſtrā manum miſit ad clauū & dextrā ad fabroꝝ malleos p̄cuſſitq̈ ſyſarā q̄rēs ī capite vulneri locū: & tp̄s valide p̄forās. Inter pedes ei⁹ ruit: defecit & moꝛtu⁹ ē. Voluebatur an̄ pedes eius: & iacebat exanimis & miſerabilis. Per feneſtram reſpiciēs vlulabat mater ei⁹: & de cenaculo loq̄batur: Cur moratur regredi currus eius q̄re tardauerūt pedes q̄drigaꝝ ill⁹. Vna ſapiētioꝛ ceteris vxoꝛibus eius

אפרים שרשם בעמלק אחריך
בנימין בעממיך מני מכיר ירדו
מחקקים ומזבולן משכים בשבט
סופר: ושרי ביששכר עם דברה
ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו
בפלגות ראובן גדלים חקקי לב: למה
ישבת בין המשפתים לשמע שרקות
עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי
לב: גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה
יגור אניות אשר ישב לחוף ימים
ועל מפרציו ישכון: זבלון עם חרף
נפשו למות ונפתלי על מרומי
שדה: באו מלכים נלחמו אז
נלחמו מלכי כנען בתענך על מי
מגדו בצע כסף לא לקחו: מן שמים
נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו
עם סיסרא: נחל קישון גרפם נחל
קדומים נחל קישון תדרכי נפשי
עוז: אז הלמו עקבי סוס מדהרות
דהרות אביריו: אורו מרוז אמר
מלאך יהוה ארו ארור ישביה כי
לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה
בגבורים: תברך מנשים יעל אשת
חבר הקיני מנשים באהל
תברך: מים שאל חלב נתנה
בספל אדירים הקריבה
חמאה: ידה ליתד תשלחנה
וימינה להלמות עמלים והלמה
סיסרא מחקה ראשו ומחצה
וחלפה רקתו: בין רגליה
כרע נפל שכב בין רגליה כרע
נפל באשר כרע שם נפל
שדוד: בעד החלון נשקפה
ותיבב אם סיסרא בעד האשנב
מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו
פעמי מרכבותיו: חכמות שרותיה

חקק
ספר שור
שפת שרק
גור אנה
ברץ שכן
רום
בוא לחם
סלל
דרך
עזז
אבר אבר
ברך נשה
איש
קרב
שלח
ימן
רקק
שדד חלל
שקף יבב
שנב מדע
בוש
רכב שור

Hebrew text (marginal roots at the end of each line)

תַּעֲנֶינָּה אַף הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ׃ הֲלֹא — עָנָה שׁוּב
יִמְצְאוּ יְחַלְּקוּ שָׁלָל רַחַם רַחֲמָתַיִם — מָצָא חָלַק
לְרֹאשׁ גֶּבֶר שְׁלַל צְבָעִים לְסִיסְרָא
שְׁלַל צְבָעִים רִקְמָה צֶבַע רִקְמָתַיִם
לְצַוְּארֵי שָׁלָל׃ כֵּן יֹאבְדוּ כָל אוֹיְבֶיךָ — צוּר אָבַד
יְהוָה וְאֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבֻרָתוֹ — יָצָא
וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ — שָׁקַט רָבַע

Cap.vj.
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד מִדְיָן שֶׁבַע שָׁנִים׃ — עָשָׂה רוּעַ
וַתָּעָז יַד מִדְיָן עַל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן — נָתַן שָׁנָה
עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְהָרוֹת — עָזַז בָּנָה
אֲשֶׁר בֶּהָרִים וְאֶת הַמְּעָרוֹת וְאֶת — נָהַר
הַמְּצָדוֹת׃ וְהָיָה אִם זָרַע יִשְׂרָאֵל וְעָלָה — צוּד
מִדְיָן וַעֲמָלֵק וּבְנֵי קֶדֶם וְעָלוּ עָלָיו׃ — עָלָה
וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת יְבוּל — חָנָה שָׁחַת
הָאָרֶץ עַד בּוֹאֲךָ עַזָּה וְלֹא יַשְׁאִירוּ — בוּל בּוֹא
מִחְיָה בְּיִשְׂרָאֵל וְשֶׂה וָשׁוֹר וַחֲמוֹר׃ — שָׁאַר חָיָה
כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאָהֳלֵיהֶם וּבָאוּ — חָמַר קָנָה
כְדֵי אַרְבֶּה לָרֹב וְלָהֶם וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין — עָלָה בּוֹא
מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בָאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ׃ וַיִּדַּל — רָבָה רָבַב
יִשְׂרָאֵל מְאֹד מִפְּנֵי מִדְיָן וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי — סָפַר בּוֹא
יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה׃ וַיְהִי כִּי זָעֲקוּ בְנֵי — דָּלַל פָּנָה
יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה עַל אֹדוֹת מִדְיָן׃ — זָעַק הָיָה
וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא אֶל בְּנֵי — אוּד
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה — שָׁלַח נָבָא
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם — אָמַר
מִמִּצְרַיִם וָאֹצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית עֲבָדִים׃ — עָלָה
וָאַצִּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל — יָצָא
לֹחֲצֵיכֶם וָאֲגָרֵשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם — נָצַל
וָאֶתְּנָה לָכֶם אֶת אַרְצָם׃ וָאֹמְרָה לָכֶם — גָּרַשׁ פָּנָה
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירְאוּ אֶת אֱלֹהֵי — נָתַן
הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בְּאַרְצָם — יָרֵא
וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי׃ וַיָּבֹא מַלְאַךְ
יְהוָה וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר — בּוֹא
בְּעָפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אֲבִי הָעֶזְרִי
וְגִדְעוֹן בְּנוֹ חֹבֵט חִטִּים בַּגַּת לְהָנִיס — חָטָה נוּס

Latin translation of St Jerome

hec ſocrui verba reſpō-
dit. Forſitā nūc diuidit
ſpolia etpulcherrima fe
minarum eligitur ei. Ve
ſtes diuerſorū colorum
ſyſare tradūtur in p̄dā
& ſupellex varia ad or-
nāda colla congeritur.
Sic pereāt oēs inimi
ci tui dn̄e: qui autē dili-
gūt te: ſicut ſol in or tu
ſuo ſplēdet: ita rutilent.
Quieuitq; terra p q̄-
draginta annos: 6.

FEcerūt aūt filii iſrl̄
malū in conſpectu
dn̄i: qui tradidit illos ī
manu madiā ſeptē ānis
& oppreſſi ſunt valde
ab eis. Fecerūtq; ſibi antra
& ſpeluncas in monti-
bus: & mūitiſſima ad repugnā
dū loca. Cūq; ſeuiſſet
iſrl̄: aſcēdebat madian
& amalech ceteriq; oriē
taliū nationū: & apud
eos figētes tētoria ſicut
erāt ī herbis cūcta vaſta
bāt vſq; ad introitū ga-
ze: nihilq; oīno ad vitā
ptinēs relinq̄bāt ī iſrael:
nō oues: nō boues: nō
aſīos. Ipī ei & vniuer
ſi greges eoꝝ veniebāt
cū tabernaculis ſuis: &
īſtar locuſtaꝝ vniuerſa
cōplebāt: īnumera mul
titudo hoīm & cameloꝝ
quicquid tetigerant de-
uaſtātes. Hūiliatuſq; eſt
iſrl̄ valde in conſpectu
madiā. Et clamauit ad
dn̄m poſtulās auxilium
cōtra madianitas. Qui
miſit ad eos virū pphe
tā: & locutus eſt. Hec
dicit domin9
deus iſrl̄: Ego vos feci
con ſcendere
de egyptio: & eduxi
vos de domo ſuitutis
& liberaui de manu e-
gyptiorū: & omnium
inimicorum qui afflige
bāt vos. Eieciq; eos ad
introitū vr̄m: & tradidi
vobis terrā eoꝝ & dixi
Ego dn̄s deus vr̄. Ne
timeatis đos āmorreo
rum in quorum terra
hītatis. Et noluiſtis au
dire vocē meā. Venit
aūt angelus dn̄i & ſedit
ſub q̄rcu q̄ erat ī effra
& ptinebat ad ioas pa-
tre familie ezri. Cūq; ge
deō filius ei9 excuteret
atq; purgaret frumenta
in torculari vt fugeret

Greek translation of the Septuagint with interlinear Latin

reſpōderūt ad illā. & illa āt reſpōdit
ἀνταπεκρίναντο πρὸς αὐτήν. καὶ αὐτὴ δὲ ἀνταπεκρίνατο
in verbis ſuis: nonne inuenīēt eū diuidētes ſpo
ἐν ῥήμασιν αὐτῆς, οὐχὶ εὑρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκύ
lia: amicus amicis in caput potētis ſpolia tinctu
λα; φιλιάζων φίλοις εἰς κεφαλὴν δυνατοῦ σκῦλα βαμμά
raꝝ ſiſare: ſpolia tincturarū variegatiōis tīctura. tin
των τῷ σισάρα, σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας βαφῆ. βάμ
ctura variegatoꝝ collo eius ſpolia. ſic pereant
ματα ποικιλτῶν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ σκῦλα. οὕτως ἀπόλλυν
oēs inimici tui dn̄e. & qui amant eū ſi
το πάντες οἱ ἐχθροί σου κύριε. καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν κα
cut oriens ſolis in potētatibus ſuis. & quieuit
θὼς ἡ ἀνατολὴ ἡλίου ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ. καὶ ἡσύχασεν ἡ
terra quadraginta annos.
γῆ τεσσαράκοντα ἔτη.

Ca.6.

ET fecerūt filij iſrael malū corā dn̄o:
Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἔναντι κυρίου,
& tradidit eos dn̄s in manu madiā ſeptē annis.
καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ μαδιὰμ ἑπτὰ ἔτη.
& fortificata ē man9 madiā ſup iſrael. a facie
καὶ κατίσχυσεν χεὶρ μαδιὰμ ἐπὶ ἰσραήλ. ἀπὸ προσώπου
madiā fecerūt ſibi ipſis filij iſrael antra in
μαδιὰμ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ μάνδρας ἐν τοῖς
mōtibus & ſpelūcis & munitiſſimis locis & factū
ὄρεσιν καὶ τοῖς σπηλαίοις καὶ τοῖς ὀχυρώμασιν. καὶ ἐγένε
eſt qn̄ ſeminauit vir iſrl̄ & aſcēdebat madiā & amalec
το ὅτε ἔσπειρεν ἀνὴρ ἰηλ καὶ ἀνέβαινεν μαδιὰμ καὶ ἀμαλὴκ
filij oriētis & aſcēdebāt cōtra eū: & caſtrametabāt
καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν καὶ ἀνέβαινον ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ παρενέβαλον
cōtra eos: & vaſtabāt cōfinia trē q̄ ad venirēt in
ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ διέφθειραν τὰ ἐφόρια τῆς γῆς ἕως τοῦ ἐλθεῖν εἰς
gazā: & nō reliquerūt ſubſtētationē vite in iſrael
γάζαν, καὶ οὐχ ὑπελίποντο ὑπόστασιν ζωῆς ἐν ἰσραήλ
& ouem & vitulū & aſinū: qm̄ ipſi & iumēta eo-
καὶ ποίμνιον καὶ μόσχον καὶ ὄνον, ὅτι αὐτοὶ καὶ τὰ κτήνη αὐ
rū aſcēdebāt & tabernacula eoꝝ afferebāt: & ve
τῶν ἀνέβαινον καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν παρέφερον, καὶ πα
niebāt tāq̄ locuſte in multitudinē: & eoꝝ & ca-
ρεγίνοντο ὡς ἀκρίδες εἰς πλῆθος, καὶ αὐτοῖς καὶ ταῖς κα
meloꝝ ſuoꝝ nō erat numerus: & veniebāt in terrā iſ
μήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμός, καὶ παρεγίνοντο ἐν τῇ γῇ ἰσ
rael vt vaſtarēt illā: & humiliatus eſt iſrael valde
ραὴλ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν. καὶ ἐπτώχευσεν ἰσραὴλ σφόδρα
a facie madiā: & clamauerūt filij iſrael ad
ἀπὸ προσώπου μαδιάμ, καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς
dn̄m. & factū ē poſtq̄ clamauerūt filij iſrael ad dn̄m
κύριον. καὶ ἐγένετο ἐπεὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς κύριον
pp madiā: miſit dn̄s virū prophetā ad
διὰ μαδιάμ, ἐξαπέστειλεν κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς
filios iſrael. & dixit illis: hec dicit
τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τάδε λέγει
dn̄s deus iſrael: ego ſum q̄ eduxi vos de e-
κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, ἐγώ εἰμι ὁ ἀναβιβάσας ὑμᾶς ἐξ αἰ
gypto & eduxi vos de domo ſeruitutis: & liberaui
γύπτου, καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ ἐξειλάμην
vos de manu egypti & de manu oium afflīgē-
ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόν
tiū vos: & eieci eos a facie vr̄a: & tradi
των ὑμᾶς, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔδω
di vobis terrā illoꝝ. & dixi vobis ego ſum dn̄s deus vr̄:
κα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ εἶπα ὑμῖν ἐγώ εἰμι κς ὁ θεὸς ὑμῶν,
nō timebitis deos amorrei inter q̄s vos ha
οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ ἀμορραίου ἐν οἷς ὑμεῖς κα
bitatis in terra eoꝝ: & nō audiuiſtis vo
τοικεῖτε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φω
cē meā. & venit angelus dn̄i & ſedit ſub
νῆς μου. καὶ ἦλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν
quercu que erat in ephra q̄ erat ioas pr̄is ezri. &
δρῦν τὴν οὖσαν ἐν ἐφρὰ τὴν τοῦ ἰωὰς πατρὸς ἐζρί. καὶ
gedeon filius eius excutiebat frumēta in torculari vt fugeret
γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζεν πυροὺς ἐν ληνῷ τοῦ ἐκφυγεῖν

a facie madiā: ⁊ apparuit ei angelus dñi: ⁊ di-
ἐκ προσώπου μαδιάμ, καὶ ὤφθη αὐτῷ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶ-
xit ad eum: dñs tecum potēs fortitudie. ⁊
πεν πρὸς αὐτόν, κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. καὶ
dixit ad eum gedeon: in me dñe mi: ⁊ si est do
εἶπεν πρὸς αὐτὸν γεδεών, ἐν ἐμοὶ κύριέ μου, καὶ εἰ ἔστιν κύ-
minus nobiscū: ⁊ vt qd iuenerūt nos oīa mala hec:
ριος μεθ᾽ ἡμῶν; καὶ ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα;
⁊ vbi sunt oīa mirabilia eius: que narrave-
καὶ ποῦ ἐστιν πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαν-
rūt nobis pr̄es nr̄i dicētes: nonne ex egypto edu
το ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν λέγοντες, οὐχὶ ἐξ αἰγύπτου ἀνή-
xit nos dñs: ⁊ nunc repulit nos dñs ⁊ tra-
γαγεν ἡμᾶς κύριος; καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς κύριος καὶ πα-
didit nos in manu madiā. ⁊ respexit ad eum
ρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ μαδιάμ. καὶ ἐπέβλεψεν πρὸς αὐτὸν ὁ
angelus dñi: ⁊ dixit ei: ambula in fortitudine hac:
ἄγγελος κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ, πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύ-
⁊ saluabis israel: ecce misi te. ⁊ dixit
τῃ, καὶ σώσεις τὸν ἰσραήλ, ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. καὶ εἶπεν
ad eū gedeon: in me dñe mi in quo liberabo isra
πρὸς αὐτὸν γεδεών, ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἐν τίνι σώσω τὸν ἰσρα-
el: ecce familia mea humilior in manasse: ⁊ ego
ήλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινοτέρα ἐν μανασσῇ, καὶ ἐγώ
sum paruus in domo pr̄is mei. ⁊ dixit ad
εἰμι μικρὸς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. καὶ εἶπεν πρὸς
eum dñs: qm̄ ero tecum: ⁊ pcuties ma
αὐτὸν κύριος, ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὴν μα-
diam sicut virū vnū. ⁊ dixit ad eum gedeon: ⁊ si
διὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν γεδεών, καὶ εἰ
inueni grām in oculis tuis: ⁊ facias mihi signum
εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσῃς μοι σημεῖον
ꝙ tu loq̄ris mecum: nō mouearis hinc quo ad veniā
ὅτι σὺ λαλεῖς μετ᾽ ἐμοῦ, μὴ κινηθῇς ἐντεῦθεν ἕως ἐλθεῖν
ego ad te: ⁊ ferā sacrificiū meū: ⁊ sacrificabo corā
με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν
te. ⁊ dixit: ego sedebo donec reuertaris tu.
σου. καὶ εἶπεν, ἐγὼ καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε.
⁊ gedeon ingressus est ⁊ fecit hedū caprarū ⁊ modiū
καὶ γεδεὼν εἰσῆλθεν καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οἶφι
farine azyma ⁊ carnes imposuit in canistro ⁊
ἀλεύρου ἄζυμα καὶ τὰ κρέα ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ κανοῦν καὶ
ius effudit in ollam: ⁊ obtulit ad eum
τὸν ζωμὸν ἐξέχεεν εἰς χύτραν, καὶ ἐξήνεγκεν πρὸς αὐτὸν
sub quercu ⁊ adorauit. ⁊ dixit ad eū
ὑπὸ τὴν δρῦν καὶ προσεκύνησεν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ
angelus dñi: tolle carnes ⁊ azymos: ⁊
ἄγγελος κυρίου, λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους, καὶ
pone ad petrā illam: ⁊ ius effūde. ⁊
θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἔκχεον. καὶ
fecit gedeon sic. ⁊ extēdit angelꝰ dñi
ἐποίησεν γεδεὼν οὕτως. καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος κυρίου
sūmitatē virge q̄ erat in manu illius: ⁊ tetigit
τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο
carnes ⁊ azymos: ⁊ accēsus ē ignis de pe
τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέ-
tra ⁊ cōsumpsit carnes ⁊ azymos. ⁊
τρας καὶ κατέφαγεν τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους. καὶ
angelus dñi recessit ex oculis eius. ⁊ vidit
ὁ ἄγγελος κυρίου ἀπῆλθεν ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ εἶδεν
gedeon ꝙ angelus dñi est. dixit gedeō: hei mihi
γεδεὼν ὅτι ἄγγελος κυρίου ἐστίν. καὶ εἶπεν γεδεών, οἴμοι
dñe dñe qm̄ ad hoc vidi angelū dñi
κύριε κύριε ὅτι ἐπὶ τοῦτο εἶδον τὸν ἄγγελον κυρίου
facie ad faciē. ⁊ dixit ei dñs
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος
pax tibi: ne timeas nō morieris. ⁊ edifica
εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ οὐ μὴ ἀποθάνῃς. καὶ ᾠκοδόμη-
uit illic gedeon altare dño: ⁊ vocauit illud
σεν ἐκεῖ γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ
dñi pax vsq₃ ad diē hanc adhuc illo existēte ī ephratha
κυρίου εἰρήνη ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν ἐφραθὰ

madiā: apparuit ei angelus domini & ait. Dñs tecū virorꝶ fortissime. Dixitq₃ ei gedeō. Obsecro mi dñe si dñs nobiscū est: cur ergo apphenderūt nos hec oīa? Vbi sūt mirabilia eius q̄ narrauerūt pr̄es nr̄i atq₃ dixerūt de egypto eduxit nos dominꝰ. Nūc aūt dereliquit nos dñs & tradidit ī manu madiā. Respexitq₃ ad eū dñs & ait. Vade in hac fortitudine tua & liberabis israel de manu madiā. Scito ꝙ miserim te. Qui rn̄dens ait. Obsecro mi dñe ī quo liberabo isrl̄. Ecce familia mea infima est ī manasse: & ego minimus in domo pr̄is mei. Dixitq₃ ei dñs. Ego ero tecum & pcuties madiā quasi vnū virꝶ. Et ille. Si inueni inquit gratiā coram te: da mihi signū ꝙ tu sis qui loq̄ris ad me. Nec recedas hinc donec reuertar ad te portans sacrificiū & offerens tibi. Qui respōdit. Ego prestolabor aduentū tuum. Ingressus est itaq₃ gedeō & coxit hedum: & de farine modio azymos panes carnesq₃ ponens ī cāistro: & ius carniū mittens ī ollā: tulit oīa sub quercu et obtulit ei. Cui dixit āgelus dei. Tolle carnes & azymos panes: & pōe supra petrā illā: & ius desuper funde. Cūq₃ fecisset ita: extendit angelus dñi sūmitatem virge quā tenebat ī manu & tetigit carnes & pāes azymos ascenditq₃ ignis de petra & carnes azymosq₃ pāes cōsūpsit. Angelus autem domini euanuit ex ocul' eius. Vidensq₃ gedeō ꝙ esset angelus dñi ait. Heu mi domine deus: quia vidi āgelū dñi facie ad faciē. Dixitq₃ ei dominus. Pax tecum: Ne timeas: non morieris. Edificauit ergo ibi gedeon altare dño: vocauitq₃ illud: dñi pax vsq₃ in pn̄tem diem. Cum q₃ adhuc esset in effra

מפני מדין׃ וירא אליו מלאך יהוה — פנה ראה
ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל׃ — לאך גבר
ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יהוה
עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה
כל נפלאתיו אשר ספרו לנו אבתינו — פלא
לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה — עלה
ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף מדין׃ — נתן
ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה — פנה הלך
והושעת את ישראל מכף מדין הלא — כוח ישע
שלחתיך׃ ויאמר אליו בי אדני במה
אושיע את ישראל הנה אלפי הדל
במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי׃ — צער
ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך — היה
והכית את מדין כאיש אחד׃ ויאמר — נכה אמר
אליו אם נא מצאתי חן בעיניך
ועשית לי אות שאתה מדבר עמי׃ — עשה אות
אל נא תמוש מזה עד באי אליך — דבר מוש
והוצאתי את מנחתי והנחתי לפניך — בוא יצא
ויאמר אנכי אשב עד שובך׃ וגדעון — ינח פנה
בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות — ישב
הבשר שם בסל והמרק שם בפרור — בוא עשה
ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש׃ — מין שום
ויאמר אליו מלאך האלהים קח את — פרר נגש
הבשר ואת המצות והנח אל הסלע — לאך לקח
הלז ואת המרק שפוך ויעש כן׃ וישלח — ינח
מלאך יהוה את קצה המשענת אשר — שפך
בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל — שלח שען
האש מן הצור ותאכל את הבשר — נגע
ואת המצות ומלאך יהוה הלך — עלה אכל
מעיניו׃ וירא גדעון כי מלאך יהוה — ראה
הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה — אמר
כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים — ראה לאך
אל פנים׃ ויאמר לו יהוה שלום — פנה שלם
לך אל תירא לא תמות׃ ויבן שם — ירא מות
גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה — בנה
שלום עד היום הזה עודנו בעפרת — זבח קרא

אבי העזרי: ויהי בלילה ההוא
ויאמר לו יהוה קח את פר השור לקח
אשר לאביך ופר השני שבע שנים שנה שנה
והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך
ואת האשרה אשר עליו תכרת: כרת
ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש בנה
המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר עזז ערך
השני והעלית עולה בעצי האשרה שנה עלה
אשר תכרת: ויקח גדעון עשרה
אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר עשה
אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית היה
אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם
ויעש לילה: וישכימו אנשי העיר שכם
בבקר והנה נתץ מזבח הבעל נתח
והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר
השני העלה על המזבח הבנוי: בנה
ויאמרו איש אל רעהו מי עשה
הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו דרש בקש
גדעון בן יואש עשה הדבר הזה:
ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא יצא
את בנך וימת כי נתץ את מזבח הבעל מות
וכי כרת האשרה אשר עליו: ויאמר
יואש לכל אשר עמדו עליו האתם
תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו רוב ישע
אשר יריב לו יומת עד הבקר אם
אלהים הוא ירב לו כי נתץ את מזבחו:
ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר קרא
ירב בו הבעל כי נתץ את מזבחו:
וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו אסף
יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל: עבר חנה
ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע תקע
בשופר ויזעק אביעזר אחריו: זעק
ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק לאך
גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר
ובזבולן ובנפתלי ויעלו לקראתם: עלה
ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך אמר יש

que eſt familie ezri: ∞∞ nocte illa ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ dixit dominus ad eũ. Tolle taurum ∞∞∞∞∞∞∞ pr̃is tui: & alterũ taurum annorum ſeptem. deſtruesq; aram baal que eſt patris tui: ∞∞∞∞ & nemus quod circa aram eſt ſuccide: ∞∞∞∞∞∞ & edificabis altare domino deo tuo in ſũmitate petre huius: ſuper quã añ ſacrificiũ poſuiſti: tollesq; taurũ ſcdm & offeres holocauſtum ſup ſtruẽ lignorũ q̃ de nemore ſucciderís. ∞ Aſſũptis ergo gedeon decẽ viris de ſeruis ſuis: fecit ſicut p̃cepat ei dñs. Timẽs aũt domũ patris ſui & hoĩes illius ciuitatis p' diem noluit facere: ſed oĩa nocte cõpleuit. Cũq; ſurrexiſſent viri oppidi eius mane: viderũt deſtructã arã baal lucũq; ſuccíſum & taurum ∞∞∞∞∞ alterũ ĩpoſitũ ſup altare q̃d tũc edificatũ erat. Dixeruntq; adinuicẽ. Quis hoc fecit? ∞∞∞∞∞ Cũq; pquirerẽt auctorem facti: dictum eſt. Gedeon filius ioas fecit hec omnia. ∞∞∞∞∞∞ Et dixerunt ad ioas. Produc ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ filiũ tuũ huc: vt moriatur: quia deſtruxit arã baal & ſuccidit nemus quibus ille reſpondit. Nunquid ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ vltores eſtis baal: vt pugnetis pro eo? ∞∞∞∞∞∞∞∞ Qui aduerſarius ẽ eius moriatur anteq; lux craſtina vẽiat. Si deus ẽ vĩdicet ſe de eo qui ſuffodit arã ei9. Ex illo die vocatus ẽ gedeõ hierobaal: eo q' dixiſſet ioas: vlciſcatur ſe de eo baal: qui ſuffodit aram eius. Igr̃ oĩs madiã & amalech & oriẽtales ppl'i cõgregati ſunt ſil' tranſeũtes iordanẽ: & caſtrametati ſũt ĩ valle iezrael. Spũs aũt dñi induit gedeõ: qui clãgẽs buccia cõuocauit domũ abiezer vt ſeq̃retur ſe. Miſitq; nũcios in vniuerſũ manaſſen: qui & ipẽ ſecutus ẽ eũ. Et alios nuncios in aſer & zabulon & neptalim qui occurrerunt ei. Dixitq; gedeon ad deum. Si ∞∞∞∞∞∞∞

patris ezri. ⁊ factũ eſt nocte illa: ⁊ dixit ei
πατρὸς τοῦ ἐζρί. καὶ ἐγενήθη τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐ
dñs: tolle vitulũ ſaginatũ pr̃is tui
τῷ κύριος, λάβε τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν τοῦ πατρός σου
⁊ vitulũ ſcdm ſeptẽ ãnoꝝ: ⁊ deſtrues a=
καὶ τὸν μόσχον τὸν δεύτερον τὸν ἑπταετῆ, καὶ καθελεῖς τὸ θυ
ram baal que eſt pr̃is tui: ⁊ nemus
σιαστήριον τοῦ βαὰλ ὅ ἐστιν τοῦ πατρός σου, καὶ τὸ ἄλσος
qd̃ in illa ſuccides: ⁊ edificabis altare do=
τὸ ἐπ' αὐτὸ ἐκκόψεις, καὶ οἰκοδομήσεις τὸ θυσιαστήριον κυ=
mino deo tuo qui apparuit tibi in ſũmitate mõtis
ρίῳ τῷ θεῷ σου τῷ ὀφθέντι σοι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους
maoz huius in acie: ⁊ accipies cũ vitulo
μαὼζ τούτου ἐν τῇ παρατάξει, καὶ λήψῃ σὺν τῷ μόσχῳ τῷ
ſecũdo: ⁊ offeres holocauſtũ in lignis ne=
δευτέρῳ, καὶ ἀνοίσεις ὁλοκαύτωμα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλ
moris quẽ ſuccides. ⁊ aſſũpſit gedeon decẽ viros de
σους οὗ ἐκκόψεις. καὶ ἔλαβε γεδεὼν δέκα ἄνδρας ἀπὸ
ſeruis ſuis: ⁊ fecit ſicut locutus eſt ad e=
τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν καθὰ ἐλάλησεν πρὸς αὐ
um dñs. ⁊ factũ eſt poſtq̃ timuit domũ pr̃is ſui
τὸν κύριος. καὶ ἐγένετο ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐ
⁊ viros ciuitatis vt nõ faceret die: ⁊
τοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ μὴ ποιῆσαι ἡμέρας, καὶ
fecit nocte. ⁊ mane ſurrexerũt viri oppidi dilu
ἐποίησεν νυκτός. καὶ ὤρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὸ=
culo: ⁊ ecce deſtructa ara baal:
πρωΐ, καὶ ἰδοὺ κατεσκαμμένον τὸ θυσιαστήριον τοῦ βαάλ,
⁊ lucus q̃ in ipſa ſucciſus: ⁊ vitulus ſagina=
καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐκκεκομμένον, καὶ ὁ μόσχος ὁ σιτευ=
tus oblatus in holocauſtũ ſup altare edi
τὸς ἀνηνεγμένος εἰς ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ᾠκο
ficatũ. ⁊ dixit vir ad ſociũ ſuũ: quis
δομημένον. καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, τίς
fecit rem hanc? ⁊ pquirebãt ⁊ iterrogabãt.
ἐποίησεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο; καὶ ἀνήταζον καὶ ἐξεζήτουν.
⁊ dixerũt: gedeon filius ioas fecit hoc. ⁊ dixerũt
καὶ εἶπαν, γεδεὼν υἱὸς ἰωὰς ἐποίησεν τοῦτο. καὶ εἶπαν
viri vrbis ad ioas: produc filiũ tuũ:
οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς ἰωάς, ἐξάγαγε τὸν υἱόν σου,
⁊ moriatur: qm̃ deſtruxit arã ba
καὶ ἀποθανέτω, ὅτι κατέσκαψεν τὸ θυσιαστήριον τοῦ βα=
al: ⁊ qm̃ ſuccidit nemus qd̃ in illa. ⁊ dixit ioas
άλ, καὶ ὅτι ἔκοψεν τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ. καὶ εἶπεν ἰωὰς
ad viros qui ſurrexerũt cõtra ſe: nũqd vos
πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' αὐτόν, μὴ ὑμεῖς
nunc vltores eſtis pro baal? vel vos liberatis eũ? qui ad
νῦν δικάζεσθε περὶ τοῦ βαάλ; ἢ ὑμεῖς σώζετε αὐτόν; ὃς ἂν
uerſari9 eſt ei moriatur vſq; ad mane. ſi deus ipſe eſt:
τὸ δικήσει αὐτῷ ἀποθανέτω ἕως πρωΐ. εἰ θεὸς αὐτός ἐστιν,
vindicabit ſe ipſum: qm̃ ſuffodit aram eius.
ἐκδικήσει ἑαυτόν, ὅτι κατέσκαψεν τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.
⁊ vocauit illũ in die illa hieroboal dicẽs: forũ
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἱεροβοὰλ λέγων, δικα
iudiciale baal: qm̃ ſuffodit aram eius. ⁊
στήριον τοῦ βαάλ, ὅτι κατέσκαψε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ. καὶ
oĩs madiã ⁊ amalec ⁊ filij orientis cõgregati ſũt
πᾶσα μαδιὰμ καὶ ἀμαλὴκ καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν
ſimul: ⁊ trãſierũt ⁊ caſtrametati ſunt in val=
ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ διέβησαν καὶ παρενεβάλοσαν ἐν τῇ κοιλά
le iezrael. ⁊ ſpũs dei fortificauit gedeon: ⁊
δι ἰεζραέλ. καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐνεδυνάμωσεν τὸν γεδεών, καὶ
clanxit in buccina: ⁊ clamauit abiezer poſt eum.
ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ ἐβόησεν ἀβιέζερ ὀπίσω αὐτοῦ.
⁊ nuncios miſit in oĩ manaſſe: ⁊ clamauit
καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλεν ἐν παντὶ μανασσῆ, καὶ ἐβόησεν
⁊ ipſe poſt eũ. ⁊ nuncios miſit in aſer
καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλεν ἐν ἀσὴρ
⁊ in zabulon ⁊ in nephtali. ⁊ aſcẽderũt in occur
καὶ ἐν ζαβουλὼν καὶ ἐν νεφθαλί. καὶ ἀνέβησαν εἰς ἀπάντη=
ſum eius. ⁊ dixit gedeon ad deũ: ſi
σιν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν, εἰ ∞

saluū facis in manu mea israel quemadmodū locutus es:
σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν ἰσραὴλ ὃν τρόπον ἐλάλησας,
ecce ego pono vellus lane in
ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῷ
area. ⁊ si ros fuerit sup vellus solū ⁊ sup
ἅλωνι. καὶ ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ
oēm trā siccitas: ⁊ sciam q̄ liberabis in ma
πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, καὶ γνώσομαι ὅτι σώσεις ἐν χει
nu mea israel sicut locutus es. ⁊ factū est i=
ρί μου τὸν ἰσραὴλ ὃν τρόπον ἐλάλησας. καὶ ἐγένετο οὕ
ta. ⁊ mane surrexit gedeō postridie ⁊ expressit vel=
τως. καὶ ὤρθρισεν γεδεὼν τῇ ἐπαύριον καὶ ἀπεπίασεν τὸν πό
lus ⁊ defluxit ros ex vellere plena concha a=
κον καὶ ἀπέσταξε δρόσος ἐκ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕ=
qua. ⁊ dixit gedeon ad deū: ne irascatur
δατος. καὶ εἶπεν γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν, μὴ ὀργισθήτω ὁ
furor tuus in me: ⁊ loquar adhuc semel ⁊ tentabo
θυμός σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ καὶ πειράσω
adhuc semel in vellere: ⁊ fiat vltra siccitas sup
ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ, καὶ γενηθήτω ἔτι ξηρασία ἐπὶ τὸν
vellus solū: sup āt oēm trā fiat ros. ⁊
πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος. καὶ
fecit deus sic in nocte illa: ⁊ facta est sic
ἐποίησεν ὁ θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο ξηρα=
citas sup vellus solū: sup āt oēm trā fu
σία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγέ=
it ros.
νετο δρόσος.

Ca. 7.

Et mane cōsurrexit hierobaal ipse est gedeon ⁊ oīs
Καὶ ὤρθρισεν ἱεροβάαλ αὐτός ἐστιν γεδεὼν καὶ πᾶς
ppl's q̄ cū ipso: ⁊ castrametati sūt sup fontē ared:
ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν ἀρέδ,
⁊ castra madiā erāt illi a septētriōe a col
καὶ παρεμβολὴ μαδιὰμ ἦν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ βου=
le abor in valle. ⁊ dixit dn̄s ad ge=
νοῦ τοῦ ἀβὼρ ἐν τῇ κοιλάδι. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν γε=
deon: multus ppl's q̄ tecum itaq̄ nō tradā ego
δεών, πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ ὥστε μὴ παραδοῦναί με
madiā in manu illoꝝ: ne forte glorietur israel
τὴν μαδιὰμ ἐν χειρὶ αὐτῶν, μήποτε καυχήσηται ἰσραὴλ
cōtra me dicēs: manus mea liberauit me. ⁊ dixit dn̄s ad
ἐπ' ἐμὲ λέγων, ἡ χείρ μου ἔσωσέν με. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
eum: loquere in aures ppl'i dicēs: qui formido
αὐτόν, λάλησον εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ λέγων, τίς ὁ φοβού=
losus ⁊ timidus: reuertatur. ⁊ recesserūt de
μενος καὶ δειλός, ἀποστραφήτω. καὶ ἐξώρμησαν ἀπὸ τοῦ
mōte galaad ⁊ reuersi sunt de ppl'o vigi=
ὄρους τοῦ γαλαάδ καὶ ἀπεστράφησαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκο
ti ⁊ duo milia: ⁊ decē milia remāserūt.
σι καὶ δύο χιλιάδες, καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν.
⁊ dixit dn̄s ad gedeō: adhuc ppl's multus: de=
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς γεδεών, ἔτι ὁ λαὸς πολύς, κατάγα
duc eos ad aquā: ⁊ p̄babo illos tibi ibi. ⁊
γε αὐτοὺς εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ δοκιμῶ αὐτούς σοι ἐκεῖ. καὶ
erit quem dixero ad te: hic ibit tecum: ip=
ἔσται ὃν ἂν εἴπω πρός σε, οὗτος πορεύσεται μετὰ σοῦ, αὐ
se ibit tecum. ⁊ oēm quem dixero q̄ non
τὸς πορεύσεται μετὰ σοῦ. καὶ πάντα ὃν ἂν εἴπω ὅτι οὐ
ibit tecum: ⁊ ipse nō ibit. ⁊ de
πορεύσεται μετὰ σοῦ, καὶ αὐτὸς οὐ πορεύσεται. καὶ κατεβί
duxit ppl'm in aquā. ⁊ dixit dn̄s ad gede
βασεν τὸν λαὸν εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς γεδε=
on: oīs qui lābuerit lingua sua ex aqua sic
ών, πᾶς ὃς ἂν λάψῃ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὕδατος ὡς
lābuerit canis: statues eū seorsum. ⁊ oīs q̄
ἂν λάψῃ ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν καταμόνας. καὶ πᾶς ὃς
flexerit in genua sua vt bibat: separabis
ἂν κάμψῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ τοῦ πιεῖν, μεταστήσεις
eum seorsum. ⁊ fuit numerus oīs eoꝝ q̄ lābuerūt
αὐτὸν καθ' αὐτόν. καὶ ἐγένετο ἀριθμὸς πᾶς τῶν λαψάντων
in lingua sua trecēti
ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῶν τριακόσιοι

saluū facis per manum meā populū israel sicut locutus es: ponam hoc vellus lane in area. Si ros in solo vellere fuerit: & in omni terra siccitas: sciā q̄ p̄ manū meā sicut locutus es liberabis israel. Factūq̄ ē ita. Et de nocte consurgēs expresso vellere cōchā rore impleuit. Dixitq̄ rursus ad deū. Ne irascatur furor tu' contra me: si adhuc semel tentauero signū q̄rēs i vellere. Oro vt solū vell' siccū sit: & omnis terra rore madēs. Fecitq̄ deus nocte illa vt postulauerat: & fuit siccitas in solo vellere: et ros i oī terra.

7.

Igitur hierobaal qui & gedeō de nocte cōsurgēs & oīs ppl's cū eo venit ad fontē q vocatur arad. Erāt aūt castra madiā i valle ad septentrionalē plagā collis excelsi. Dixitq̄ dn̄s ad gedeō. Multus tecum est ppl's nec tradetur madiā in mãus eius: ne glorietur cōtra me isrl': & dicat meis viribus liberatus sū. Loquere ad populū & cūctis audiētibus p̄dica. Qui formidolosus & timidus ē reuertatur. Recesserūtq̄ de mōte galaad: & reuersi sūt ex ppl'o vigīti duo milia viroꝝ: & tm̄ decē milia remāserūt. Dixitq̄ dominus ad gedeon. Adhuc ppl's m'ltus ē. Duc eos ad aquas: & ibi p̄babo illos: & de quo dixero tibi vt tecū vadat: ipse pergat. quē ire prohibuero: reuertatur. Cumq̄ descendisset populus ad aquas: dixit dominus ad gedeō. Qui manu & lingua lambuerint aquas sicut solēt canes lambere separabis eos seorsū: qui āt curuatis genibus biberint: i altera p̄te erūt. Fuit itaq̄ numerus eoꝝ qui manu ad os p̄iiciēte aq̄s lambuerant trecenti

מושיע בידי את ישראל כאשר ישע
דברת הנה אנכי מציג את גזת הצמר יצג גזז
בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה היה בדד
ועל כל הארץ חרב וידעתי כי
תושיע בידי את ישראל כאשר
דברת ויהי כן וישכם ממחרת ויזר היה שכם
את הגזה וימץ טל מן הגזה מלא זור מיץ
הספל מים ויאמר גדעון אל האלהים
אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם חרה דבר
אנסה נא רק הפעם בגזה יהי נא נסה
חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ בדד
יהיה טל ויעש אלהים כן בלילה עשה
ההוא ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל
כל הארץ היה טל׃ וישכם Cap. vij.
ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר
אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין חנה חנה
היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק׃ צפן ירה
ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר
אתך מתתי את מדין בידם פן נתן
יתפאר עלי ישראל לאמר ידי פאר
הושיעה לי ועתה קרא נא באזני ישע
העם לאמר מי ירא וחרד ישב שוב
ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם צפר
עשרים ושנים אלף ועשרת שנה
אלפים נשארו׃ ויאמר יהוה אל שאר אמר
גדעון עוד העם רב הורד אותם ירד את
אל המים ואצרפנו לך שם והיה צרף
אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא
ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה
לא ילך עמך הוא לא ילך׃ וירד
את העם אל המים ויאמר יהוה אל
גדעון כל אשר ילק בלשנו מן לקק
המים כאשר ילק הכלב תציג יצג בדד
אתו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו כרע שתה
לשתות׃ ויהי מספר המלקקים היה ספר
בידם אל פיהם שלש מאות מצה

Pritiua.he. Tex.heb.Judi.ca.vii. Träsla.B.Hie.Träs.Gre. lxx.cü interp.latina.

אִישׁ וְכֹל יֶתֶר הָעָם כָּרְעוּ עַל בִּרְכֵיהֶם
לִשְׁתּוֹת מָיִם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל גִּדְעוֹן אָמַר
בִּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַמְלַקְקִים
אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְנָתַתִּי אֶת מִדְיָן יָשַׁע נָתַן
בְּיָדֶךָ וְכָל הָעָם יֵלְכוּ אִישׁ לִמְקוֹמוֹ׃ קוּם
וַיִּקְחוּ אֶת צֵדָה הָעָם בְּיָדָם וְאֵת לָקַח צוּד
שׁוֹפְרֹתֵיהֶם וְאֵת כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
שִׁלַּח אִישׁ לְאֹהָלָיו וּבִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
הָאִישׁ הֶחֱזִיק וּמַחֲנֵה מִדְיָן הָיָה לוֹ חָזַק חָנָה
מִתַּחַת בָּעֵמֶק׃ וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא הָיָה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה קוּם רֵד בַּמַּחֲנֶה יָרַד
כִּי נְתַתִּיו בְּיָדֶךָ׃ וְאִם יָרֵא אַתָּה נָתַן
לָרֶדֶת רֵד אַתָּה וּפוּרָה נַעַרְךָ אֶל
הַמַּחֲנֶה׃ וְשָׁמַעְתָּ מַה יְדַבֵּרוּ וְאַחַר דָּבַר
תֶּחֱזַקְנָה יָדֶיךָ וְיָרַדְתָּ בַּמַּחֲנֶה וַיֵּרֶד חָזַק
הוּא וּפוּרָה נַעֲרוֹ אֶל קְצֵה הַחֲמֻשִׁים
אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ וּמִדְיָן וַעֲמָלֵק וְכָל בְּנֵי
קֶדֶם נֹפְלִים בָּעֵמֶק כָּאַרְבֶּה לָרֹב רָבָה
וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר כַּחוֹל שֶׁעַל סָפַר עַל
שְׂפַת הַיָּם לָרֹב׃ וַיָּבֹא גִדְעוֹן וְהִנֵּה שָׂפָה בּוֹא
אִישׁ מְסַפֵּר לְרֵעֵהוּ חֲלוֹם וַיֹּאמֶר סָפַר חָלַם
הִנֵּה חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְהִנֵּה צְלוּל לֶחֶם צָלָה
שְׂעֹרִים מִתְהַפֵּךְ בְּמַחֲנֵה מִדְיָן הָפַךְ
וַיָּבֹא עַד הָאֹהֶל וַיַּכֵּהוּ וַיִּפֹּל וַיְהַפְּכֵהוּ נָכָה
לְמַעְלָה וְנָפַל הָאֹהֶל׃ וַיַּעַן רֵעֵהוּ נָפַל עָלָה
וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת בִּלְתִּי אִם חֶרֶב עָנָה אָמַר
גִּדְעוֹן בֶּן יוֹאָשׁ אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן
הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ אֶת מִדְיָן וְאֶת כָּל
הַמַּחֲנֶה׃ וַיְהִי כִשְׁמֹעַ גִּדְעוֹן אֶת מִסְפַּר חָנָה הָיָה
הַחֲלוֹם וְאֶת שִׁבְרוֹ וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּשָׁב סָפַר חָלַם
אֶל מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קוּמוּ כִּי שָׁחָה שׁוּב
נָתַן יְהוָה בְּיֶדְכֶם אֶת מַחֲנֵה מִדְיָן׃
וַיַּחַץ אֶת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשָׁה חָצָה מֵאָה
רָאשִׁים וַיִּתֵּן שׁוֹפָרוֹת בְּיַד כֻּלָּם נָתַן
וְכַדִּים רֵקִים וְלַפִּדִים בְּתוֹךְ הַכַּדִּים׃ כַּד לַפִּד
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן רָאָה

viri: ois aüt reliq multitudo flexo poplite biberat. Et ait dñs ad gedeö. In trecëtis viris q läbuerunt aqs liberabo vos & tradä i mäu tua madiä: ois aüt reliqua mltitudo reuertatur in locü suü. Süptis itaq p numero cibariis & tubis: oëm reliquä multitudinë abire pcepit ad tabernacla sua et ipe cü trecëtis viris se certamini dedit. Castra aüt madiä erät subter in valle. Eadë nocte dixit dñs ad eü. Surge & descende in castra: quia tradidi eos in manu tua. Sin aüt solus ire formidas descëdat tecum phara puer tu9. Et cum audieris qd loquätur: tüc cöfortabütur manus tue: & securior ad hostiü castra descëdes. Descëdit ergo ipe & phara puer eius in parte castrorü: vbi erät armatorü vigilie. Madian aüt & amalech & oës orietales populi fusi iacebät in valle vt locustarü multitudo Cameli aüt innumerabiles erät: sicut arena q iacet i littore maris. Cüq venisset gedeö narrabat aliqs somniü pximo suo: & in hüc modü referebat qd viderat. Vidi somniü & videbatur mihi quasi subcinericius panis ex ordeo volui: & in castra madian descendere: cunq peruenisset ad tabernaculum percussit illud atq subuertit: & terre funditus coequauit. Respödit is cui loquebatur. Non est hoc aliud nisi gladius gedeonis filii ioas viri israelite. Tradidit enim dominus in manus eius madian & omnia castra eius. Cunq audisset gedeö somnium & interpretationem eius adorauit & reuersus est ad castra israel: & ait. Surgite tradidit enim dñs in manus nras castra madian. Diuisitq trecentos viros in tres partes & dedit tubas in manibus eorum: lagenasq vacuas ac läpades in medio lagenarü. Et dixit ad eos. Quod me facere videritis: hoc ooooo

viri: ꝛ ois reliquus ppls flexi sunt in ge
ἄνδρες, καὶ πᾶς ὁ ἐπίλοιπος τοῦ λαοῦ ἔκαμψαν ἐπὶ τὰ γό
nua sua vt biberët aquä. ꝛ dixit dñs ad gedeon:
νατα αὐτῶν τοῦ πιεῖν ὕδωρ. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς γεδεών,
in trecentis viris q läbuerüt liberabo vos:
ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσιν τοῖς λάψασιν σώσω ὑμᾶς;
ꝛ tradä madiä in manu tua. ꝛ ois ppls reuer
καὶ δώσω τὴν μαδιὰμ ἐν χειρί σου. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀποσ-
tatur vir in locü suü. ꝛ sumpsit ciba
τρεχέτω ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν τὸν ἐπισι-
ria ppli in manu illoꝝ ꝛ buccinas eoꝝ:
τισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν,
ꝛ oëm virü israel misit in tabnaculü suü.
καὶ πάντα ἄνδρα ἰσραὴλ ἐξαπέστειλεν εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.
at trecentos viros sumpsit. at castra ma
τῶν δὲ τριακοσίων ἀνδρῶν ἐκράτησεν. ἡ δὲ παρεμβολὴ μα
diam erät ibi subtus in valle. ꝛ factü est in no
διὰμ ἦν αὐτοῦ ὑποκάτωθεν ἐν τῇ κοιλάδι. καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυ
cte illa ꝛ dixit ad eü dñs: surge descëde in
κτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος, ἀνάστα κατάβηθι εἰς τὴν
castra: qꝛ tradidi ea in manu tua. si ät for
παρεμβολήν, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρί σου. εἰ δὲ φο
midas tu descëdere: descëde tu ꝛ phara puer tuus
βῇ συνκαταβῆναι, κατάβηθι σὺ καὶ φαρὰ τὸ παιδάριόν σου
in castra: ꝛ audies qd loquütur. ꝛ post hec
εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀκούσῃ τί λαλοῦσιν. καὶ μετὰ ταῦ
cöfortabütur manus tue: ꝛ descëdes in ca
τα ἐνισχύσουσιν αἱ χεῖρές σου, καὶ καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμ
stra. ꝛ descëdit ipse ꝛ phara puer eius i par
βολῇ. καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ φαρὰ τὸ παιδάριον αὐτοῦ εἰς μέ
tem quinquaginta q in castris. ꝛ madiä ꝛ
ρος τῶν πεντήκοντα τῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ μαδιὰμ καὶ
amalec ꝛ oës filij orientis castrametati süt
ἀμαλὴκ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν παρεμβεβλήκεισαν
in valle vt locusta in multitudinë: ꝛ cameloꝝ illoꝝ
ἐν τῇ κοιλάδι ὡς ἀκρὶς εἰς πλῆθος, καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν
nö est numerus: sed erät sicut arena q est sup labiü
οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἀλλ' ἦσαν ὥσπερ ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τὸ χεῖλος
maris in multitudinë. ꝛ intrauit gedeon: ꝛ ecce vir
τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος. καὶ εἰσῆλθεν γεδεών, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
narrabat proximo suo somniü. ꝛ dicebat: ecce
ἐξηγεῖτο τῷ πλησίον αὐτοῦ τὸ ἐνύπνιον. καὶ εἶπεν, ἰδοὺ τὸ
somniü qd somniaui. ꝛ ecce subcinerici9 panis ordeacei q
ἐνύπνιον ὃ ἐνυπνιάσθην. καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου τοῦ κριθίνου κυ
voluebatur in castris madiä: ꝛ venit vsq ad taber
λιομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ μαδιήμ, καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκη-
naculü madiä: ꝛ percussit illud: atq subuertit illud:
νῆς μαδιάμ, καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ κατέστρεψεν αὐτήν,
ꝛ cecidit tabernaculü. ꝛ respödit proximus illius ꝛ
καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνή. καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ
dixit: nö est hic sed gladius gedeöis filij ioas
εἶπεν, οὐκ ἔστιν αὕτη ἀλλ' ἢ ῥομφαία γεδεὼν υἱοῦ ἰωὰς
viri israel. tradidit deus in manu illius ma
ἀνδρὸς ἰσραήλ. παρέδωκεν ὁ θεὸς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μα-
diam ꝛ oia castra. ꝛ factü est postq audi-
διὰμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκου-
uit gedeon narrationë somnii ꝛ interptationë e-
σεν γεδεὼν τὴν διήγησιν τοῦ ἐνυπνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐ
ius: ꝛ adorauit dñm: ꝛ reuersus est in ca
τοῦ, καὶ προσεκύνησεν κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πα
stra israel. ꝛ dixit: surgite qm tradidit
ρεμβολὴν ἰσραήλ. καὶ εἶπεν, ἀνάστητε ὅτι παρέδωκεν
dñs in manus vras castra madiä: ꝛ diui
κύριος ἐν χερσὶν ὑμῶν τὴν παρεμβολὴν μαδιάμ, καὶ διεῖ-
sit trecentos viros in tres pricipat9: ꝛ de
λεν τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ ἔδω
dit buccinas in manu oium ꝛ lagenas vacuas ꝛ lam
κεν κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας κενὰς καὶ λαμ
pades in medio lagenarü. ꝛ dixit ad eos:
πάδας ἐν μέσῳ τῶν ὑδριῶν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς,
a me videbitis: ꝛ sic
ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε, καὶ οὕτως ooooooooooooooooooooo

facietis. ⁊ ego ecce ingredior in medio ca=
ποιήσετε. καὶ ἐγὼ ἰδοὺ εἰσπορεύομαι ἐν μέσῳ τῆς πα=
ſtroꝝ: ⁊ erit ſicut fecero ſic facietis. ⁊ per=
ρεμβολῆς, καὶ ἔσαι ὡς ἂν ποιήσω οὕτως ποιήσετε. καὶ σαλ
ſonabo buccina ego ⁊ oēs qui meum: ⁊ clan
πίσω τῇ κερατίνῃ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ, καὶ σαλ=
getis buccinis ⁊ vos in circuitu oīum ca
πιεῖτε ταῖς κερατίναις καὶ ὑμεῖς κύκλῳ ὅλης τῆς παρεμ
ſtroꝝ: ⁊ dicetis dño ⁊ gedeoni. ⁊ igreſſus ē
βολῆς, καὶ ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ καὶ τῷ γεδεών. καὶ εἰσῆλθεν
gedeon ⁊ cētum viri qui cū eo in parte caſtro=
γεδεὼν καὶ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν μέρει τῆς παρεμ
rum incipiēte cuſtodia media: verū ſuſci=
βολῆς ἀρχομένης τῆς φυλακῆς τῆς μεσούσης, πλὴν ἐγέρ
tatiōe ſuſcitauerūt ſeruātes. ⁊ clāxerūt bucci=
σει ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας. καὶ ἐσάλπισαν ταῖς κερατί
nis ⁊ cōploſerūt lagenis q̄ in manib⁹ coꝝ:
ναις καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,
⁊ clanxerūt tres p̄cipat⁹ buccinis: ⁊ cō=
καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ταῖς κερατίναις, καὶ συ
fregerūt hydrias: ⁊ ceperūt in manu ſiniſtra
νέτριψαν τὰς ὑδρίας, καὶ ἐλάβοντο ἐν τῇ χειρὶ τῇ ἀριστερᾷ
ſua lampadas: ⁊ in dextra eoꝝ bucci
αὐτῶν τῶν λαμπάδων, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῶν αἱ κερατί
ne ad clangendū. ⁊ exclamauerūt gladius dño ⁊
ναι τοῦ σαλπίζειν. καὶ ἀνέκραξαν ῥομφαία τῷ κυρίῳ καὶ
gedeoni. ⁊ ſteterūt ſingulus in loco ſuo in circuitu ca
τῷ γεδεών. καὶ ἔστησαν ἕκαστος καθ' ἑαυτὸν κύκλῳ τῆς πα=
ſtroꝝ. ⁊ cucurrerūt oīa caſtra ⁊ ſignificauerūt:
ρεμβολῆς καὶ ἔδραμον πᾶσα ἡ παρεμβολὴ καὶ ἐσήμαναν,
⁊ fugerūt. ⁊ clanxerūt trecente buccine. ⁊
καὶ ἔφυγον. καὶ ἐσάλπισαν αἱ τριακόσιαι κερατίναι. καὶ
poſuit dñs gladiū viri in proximo ſuo ⁊ in
ἔθετο κύριος μάχαιραν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐν
oībus caſtris. ⁊ fugerūt caſtra. vſq; ad
ὅλῃ τῇ παρεμβολῇ. καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ. ἕως τῆς
bethaſetta. ⁊ fuerūt cōgregata vſq; ad crepidinē abelmeula
βαιθασεττά. καὶ ἦν συνηγμένη ἕως χείλους ἀβελμεουλὰ
⁊ in tabath. ⁊ clamauit vir iſrael de nephthalim
καὶ ἐπὶ ταβάθ. καὶ ἐβόησεν ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐκ νεφθαλὶμ
⁊ ex aſer ⁊ de omī manaſſe: ⁊ perſecuti ſūt poſt
καὶ ἐξ ἀσὴρ καὶ ἐκ παντὸς μανασσῆ, καὶ κατεδίωξαν ὀπί
madiā. ⁊ nūcios miſit gedeon in omī mōte
σω μαδιάμ. καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλεν γεδεὼν ἐν παντὶ ὄρει
ephraim dicēs: deſcēdite in occurſum madiā: ⁊ oc=
ἐφραῒμ λέγων, καταβῆτε εἰς συνάντησιν μαδιάμ, καὶ κα
cupate vobis aquā vſq; ad bethbera ⁊ iordanē.
ταλάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὕδωρ ἕως βαιθβηρὰ καὶ τὸν ἰορδάνην.
⁊ clamauit oīs vir ephraim ⁊ preoccupauerūt ſi
καὶ ἐβόησεν πᾶς ἀνὴρ ἐφραῒμ καὶ προκατελάβοντο ἑαυ=
bi aquā vſq; ad bethbera ⁊ iordanē. ⁊ cōp̄rehēderūt
τοῖς ὕδωρ ἕως βαιθβηρὰ καὶ τὸν ἰορδάνην. καὶ συνέλαβον
duos p̄cipes madiā oreb ⁊ zeb: ⁊ inter
τοὺς δύο ἄρχοντας μαδιὰμ τὸν ὠρὴβ καὶ τὸν ζὴβ, καὶ ἀπέ
fecerūt oreb in ſur oreb: ⁊ zeb interfecerūt in
κτειναν τὸν ὠρὴβ ἐν σοὺρ ὠρήβ, καὶ τὸν ζὴβ ἀπέκτειναν ἐν
torculari zeb. ⁊ perſecuti ſūt madiam: ⁊ ca=
ἰακὲβ ζήβ. καὶ κατεδίωξαν τὴν μαδιάμ, καὶ τὴν κε=
put oreb ⁊ zeb portauerūt ad gedeon ex trans
φαλὴν ὠρὴβ καὶ ζὴβ ἤνεγκαν πρὸς γεδεὼν ἐκ τοῦ πέ=
iordanē.
ραν τοῦ ἰορδάνου. Ca. 1.

Et dixit ad eū vir ephraim: qđ ver=
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἀνὴρ ἐφραῒμ, τί τὸ ῥῆ=
bū hoc qđ feciſti nobis vt nō vocares nos cum p̄
μα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε ἐξε
geres ad pugnādū contra madiam: ⁊ obiurgabātur cum
πορεύθης πολεμῆσαι ἐν τῇ μαδιάμ; καὶ ἐκρίνοντο με=
eo fortiter.
τ' αὐτοῦ κραταιῶς.

facite. Ingrediar p̄tem
caſtrorum
& quod fecero ſectami
ni.
Quādo perſonuerit tu
ba in manu mea:
vos quoq;
per caſtrorum
circuitum clangite &
conclamate domino
& gedeōi. Ingreſſuſq;
eſt gedeō & trecēti viri
q̄ erāt cū eo ī p̄tem ca=
ſtrorū incipiētibus
vigiliis noctis medie:
& cuſtodib⁹ ſuſcitatis
ceperunt buccinis clan
gere:
& cōplodere inter ſe la
genas. Cūq; p̄ gyrū ca
ſtrorū in tribus p̄ſona
rent locis &
hydrias cōfregiſſet te=
nuerūt ſiniſtris
māibus lāpades et de
xtris ſonātes tubas
clamaueruntq; gladius
dñi & gedeonis:
ſtātes ſinguli ī loco ſuo
p̄ circuitū caſtroꝝ ho=
ſtilium. Oīa itaq; caſtra
turbata ſūt & vociferā=
tes vlulāteſq; fugerunt.
Et nihilominus inſiſte=
bāt trecenti viri bucci=
nis p̄ſonātes. Immiſitq;
dñs gladiū ī omnibus
caſtris & mutua ſe cede
trūcabāt fugientes vſq;
ad bethſeca & crepidem
abelmeula ī thebbath.
Cōclamātes aūt viri iſ
rael de neptali & aſer
& omī manaſſe perſe=
q̄bātur madiā. Miſitq;
gedeō nūcios in omnē
montē effraī dicēs. De
ſcēdite ī occurſū madiā:
& occupate aq̄s vſq;
bethbera: atq; iorda=
nē: Clamauitq; oīs ef=
fraim & preoccupauit
aquas atq; iordanē vſ=
q; bethbera.
Apprehenſoſq; duos
viros madian
oreb & zeb: interfecit
oreb in petra
oreb: zeb vero in tor=
culari zeb.
Et p̄ſecuti ſūt madian:
capita oreb & zeb por
tantes ad gedeon tran
fluēta iordanis. 8.

Dixeruntq; ad eum
viri.
effraim. Quid eſt hoc
qđ facē voluiſti vt nos
nō vocares cū ad pu=
gnam
p̄geres contra madian?
Iurgātes fortiter & pro

עָשָׂה בּוֹא   תַּעֲשׂוּ וְהִנֵּה אָנֹכִי בָא בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה
וְהָיָה כַּאֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה כֵּן תַּעֲשׂוּן׃
שָׁפַר   וְתָקַעְתִּי בַּשּׁוֹפָר אָנֹכִי וְכָל אֲשֶׁר
אִתִּי וּתְקַעְתֶּם בַּשּׁוֹפָרוֹת גַּם אַתֶּם
סָבַב   סְבִיבוֹת כָּל הַמַּחֲנֶה וַאֲמַרְתֶּם לַיהוָה
בּוֹא   וּלְגִדְעוֹן׃ וַיָּבֹא גִדְעוֹן וּמֵאָה אִישׁ
אֲשֶׁר אִתּוֹ בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה רֹאשׁ
שָׁמַר תָּוֶךְ   הָאַשְׁמֹרֶת הַתִּיכוֹנָה אַךְ הָקֵם הֵקִימוּ
קוּם תָּקַע   אֶת הַשֹּׁמְרִים וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת
נָפַץ   וְנָפוֹץ הַכַּדִּים אֲשֶׁר בְּיָדָם׃ וַיִּתְקְעוּ
שָׁבַר   שְׁלֹשֶׁת הָרָאשִׁים בַּשּׁוֹפָרוֹת וַיִּשְׁבְּרוּ
חָזַק שְׂמֹאל   הַכַּדִּים וַיַּחֲזִיקוּ בְיַד שְׂמֹאלָם
יָמַן   בַּלַּפִּידִים וּבְיַד יְמִינָם הַשּׁוֹפָרוֹת
קָרָא   לִתְקוֹעַ וַיִּקְרְאוּ חֶרֶב לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן׃
עָמַד סָבַב   וַיַּעַמְדוּ אִישׁ תַּחְתָּיו סָבִיב לַמַּחֲנֶה
חָנָה רוּץ   וַיָּרָץ כָּל הַמַּחֲנֶה וַיָּרִיעוּ וַיָּנוּסוּ׃ וַיִּתְקְעוּ
רוּעַ
מֵאָה שׂוּם   שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הַשּׁוֹפָרוֹת וַיָּשֶׂם יְהוָה
אֶת חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ וּבְכָל הַמַּחֲנֶה
וַיָּנָס הַמַּחֲנֶה עַד בֵּית הַשִּׁטָּה צְרֵרָתָה
שָׂפָה צָעַק   עַד שְׂפַת אָבֵל מְחוֹלָה עַל טַבָּת׃ וַיִּצָּעֵק
אִישׁ יִשְׂרָאֵל מִן נַפְתָּלִי וּמִן אָשֵׁר
רָדַף   וּמִן כָּל מְנַשֶּׁה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי מִדְיָן׃
לָאַךְ   וּמַלְאָכִים שָׁלַח גִּדְעוֹן בְּכָל הַר אֶפְרָיִם
יָרַד   לֵאמֹר רְדוּ לִקְרַאת מִדְיָן וְלִכְדוּ
לָהֶם אֶת הַמַּיִם עַד בֵּית בָּרָה וְאֶת
הַיַּרְדֵּן וַיִּצָּעֵק כָּל אִישׁ אֶפְרַיִם
לָכַד   וַיִּלְכְּדוּ אֶת הַמַּיִם עַד בֵּית בָּרָה וְאֶת
שָׁנָה שׂוּר   הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵי שָׂרֵי מִדְיָן אֶת
הָרַג   עֹרֵב וְאֶת זְאֵב וַיַּהַרְגוּ אֶת עֹרֵב בְּצוּר
עֹרֵב וְאֶת זְאֵב הָרְגוּ בְיֶקֶב זְאֵב
רָדַף   וַיִּרְדְּפוּ אֶל מִדְיָן וְרֹאשׁ עֹרֵב וּזְאֵב
בּוֹא   הֵבִיאוּ אֶל גִּדְעוֹן מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן׃

Cap. viij.

אָמַר   וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ
עָשָׂה   אֶפְרַיִם מָה הַדָּבָר הַזֶּה עָשִׂיתָ לָּנוּ
לָחַם   לְבִלְתִּי קְרֹאות לָנוּ כִּי הָלַכְתָּ לְהִלָּחֵם
רוּב   בְּמִדְיָן וַיְרִיבוּן אִתּוֹ בְּחָזְקָה׃

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֶה עָשִׂיתִי עַתָּה כָּכֶם
הֲלֹא טוֹב עֹלְלוֹת אֶפְרַיִם מִבְצִיר   בָּצַר
אֲבִיעֶזֶר׃ בְּיֶדְכֶם נָתַן אֱלֹהִים אֶת
שָׂרֵי מִדְיָן אֶת עֹרֵב וְאֶת זְאֵב וּמַה
יָּכֹלְתִּי עֲשׂוֹת כָּכֶם אָז רָפְתָה רוּחָם   רָפָה
מֵעָלָיו בְּדַבְּרוֹ הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיָּבֹא גִדְעוֹן   בּוא
הַיַּרְדֵּנָה עֹבֵר הוּא וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת   מֵאָה
הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ עֲיֵפִים וְרֹדְפִים׃
וַיֹּאמֶר לְאַנְשֵׁי סֻכּוֹת תְּנוּ נָא כִּכְּרוֹת   נָתַן
לֶחֶם לָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי כִּי עֲיֵפִים
הֵם וְאָנֹכִי רֹדֵף אַחֲרֵי זֶבַח וְצַלְמֻנָּע
מַלְכֵי מִדְיָן׃ וַיֹּאמֶר שָׂרֵי סֻכּוֹת הֲכַף
זֶבַח וְצַלְמֻנָּע עַתָּה בְּיָדֶךָ כִּי נִתֵּן
לִצְבָאֲךָ לָחֶם׃ וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לָכֵן
בְּתֵת יְהוָה אֶת זֶבַח וְאֶת צַלְמֻנָּע בְּיָדִי   נָתַן
וְדַשְׁתִּי אֶת בְּשַׂרְכֶם אֶת קוֹצֵי הַמִּדְבָּר   דוּשׁ דָּבַר
וְאֶת הַבַּרְקֳנִים׃ וַיַּעַל מִשָּׁם פְּנוּאֵל   עָלָה
וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כָּזֹאת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ   דָּבַר עָנָה
אַנְשֵׁי פְנוּאֵל כַּאֲשֶׁר עָנוּ אַנְשֵׁי
סֻכּוֹת׃ וַיֹּאמֶר גַּם לְאַנְשֵׁי פְנוּאֵל   אָמַר
לֵאמֹר בְּשׁוּבִי בְשָׁלוֹם אֶתֹּץ אֶת   שָׁלַם נָתַץ
הַמִּגְדָּל הַזֶּה׃ וְזֶבַח וְצַלְמֻנָּע בַּקַּרְקֹר   גָּדַל קָרַר
וּמַחֲנֵיהֶם עִמָּם כַּחֲמֵשֶׁת עָשָׂר אֶלֶף   חָנָה
כֹּל הַנּוֹתָרִים מִכֹּל מַחֲנֵה בְנֵי קֶדֶם   יָתַר
וְהַנֹּפְלִים מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ
שֹׁלֵף חָרֶב׃ וַיַּעַל גִּדְעוֹן דֶּרֶךְ הַשְּׁכוּנֵי   עָלָה שָׁכַן
בָאֳהָלִים מִקֶּדֶם לְנֹבַח וְיָגְבְּהָה וַיַּךְ   נָכָה
אֶת הַמַּחֲנֶה וְהַמַּחֲנֶה הָיָה בֶטַח׃ וַיָּנוּסוּ   נוּס
זֶבַח וְצַלְמֻנָּע וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכֹּד   רָדַף לָכַד
אֶת שְׁנֵי מַלְכֵי מִדְיָן אֶת זֶבַח וְאֶת   שָׁנָה
צַלְמֻנָּע וְכָל הַמַּחֲנֶה הֶחֱרִיד׃ וַיָּשָׁב   חָרַד שׁוּב
גִּדְעוֹן בֶּן יוֹאָשׁ מִן הַמִּלְחָמָה מִלְמַעֲלֵה   לָחַם עָלָה
הֶחָרֶס׃ וַיִּלְכָּד נַעַר מֵאַנְשֵׁי סֻכּוֹת
וַיִּשְׁאָלֵהוּ וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת שָׂרֵי   שָׁאַל כָּתַב
סֻכּוֹת וְאֶת זְקֵנֶיהָ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה   שׁוּר בּוֹא
אִישׁ׃ וַיָּבֹא אֶל אַנְשֵׁי סֻכּוֹת וַיֹּאמֶר

pe vim iferētes. Quibus ille rn̄dit. Quid eī tale facere potui q̄le vos feciſtis. Nonne melior ē racemus effraī vindemiis abiezer. In man⁹ vr̄as de⁹ tradidit pricipes madiā: oreb & zeb. Quid tale facere potui q̄le vos feciſtis? Q̄d cū locut⁹ eēt reqeuit ſpiritus eoꝝ quo tumebāt cōtra eū. Cūq̧ veniſſet gedeō ad iordanē: trāſiuit eū cū trecētis viris q̄ ſe cū erāt: & p̄ laſſitudine fugiētes pſequi non poterāt. Dixitq̧ ad viros ſoccoth: date obſecro panes pp̄lo qui mecū ē: quia valde defecerūt vt poſſim⁹ pſequi zebee & ſalmāa reges madiā. Rn̄derūt principes ſoccoth. Forſitā palme manuū zebee & ſalmāa in manu tua ſūt: & idcirco poſtulas vt dem⁹ exercitui tuo pāes. Quib⁹ ille ait. Cū ergo tradiderit dn̄s zebee & ſalmāa ī man⁹ meas: cōterā carnes vr̄as cū ſpinis tribuliſq̧ deſerti. Et īde cōſcendēs vēit ī phanuel: locutuſq̧ ē ad viros loci illius ſil'a. Cui & illi rn̄derūt ſicut reſponderāt viri ſoccoth. dixit itaq̧ eis. Cum reuerſus fuero victor ī pace deſtruam turrim hāc. zebee autē & ſalmāa requieſcebāt cum om̄i exercitu ſuo. Quindecī em̄ milia viri remāſerant ex oībus turmis orietaliū pp̄lorū: ceſis centū vigītī milibus bellatorum & educētiū gladiū. Aſcēdenſq̧ gedeō p̄ viā eorū qui ī tabernaculis morabātur ad orietalē partē nobe & iecbaa: pcuſſit caſtra hoſtium qui ſecuri erāt & nihil aduerſi ſuſpicabātur: fugerūtq̧ zebee & ſalmana quos pſequēs gedeō cōprehendit turbato oī exercitu eorū. Reuertēſq̧ de bello ante ſolis ortū apprehēdit puerꝝ de viris ſoccoth interrogauitq̧ eū noīa principū & ſeniorum ſoccoth. & deſcripſit ſeptuaginta ſeptem viros. Venitq̧ ad ſoccoth & dixit eis.

τ dixit ad eos: q̄d feci nūc ſicut vos: nō
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς, οὐ=
ne melior racemus ephraim q̄ vindemia abiezer. in ma
χὶ κρεῖττον ἐπιφύλλιον ἐφραὶμ ἢ τρυγητὸς ἀβιέζερ. ἐν χει
nū vr̄am tradidit dn̄s principes madiā o=
ρὶ ὑμῶν παρέδωκεν κύριος τοὺς ἄρχοντας μαδιὰμ τὸν ὠ=
reb τ zeb. τ q̄d potui facere ſicut vos?
ρὴβ καὶ τὸν ζήβ. καὶ τί ἠδυνήθην ποιῆσαι καθὼς ὑμεῖς;
tunc requieuit ſpūs eoꝝ ab eo cū loq̄retur
τότε ἀνῆκεν τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαλῆσαι
ille cū eis ſermonē hunc. τ venit gedeon ad
αὐτὸν μετ' αὐτῶν τὸν λόγον τοῦτον. καὶ ἦλθεν γεδεὼν ἐπὶ
iordanē: τ trāſiuit ipſe τ trecēti viri q̄
τὸν ἰορδάνην, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ
cū eo ſiō deficiētes τ fameſcētes. τ dixit
μετ' αὐτοῦ ὀλιγοψυχοῦντες καὶ πεινῶντες. καὶ εἶπεν τοῖς
viris ſocchoth: date iā panes in nutrimētū po
ἀνδράσιν σοκχώθ, δότε δὴ ἄρτους εἰς τὴν τροφὴν τῷ λα
pulo qui eſt mecū q̄m fameſcūt. ego āt pſequor poſt zebee τ
ῷ τῷ μετ' ἐμοῦ ὅτι πεινῶσιν. ἐγὼ δὲ διώκω ὀπίσω ζεβεὲ καὶ
ſalmana reges madiā. τ dixerūt principes ſoc
σαλμανὰ βασιλέων μαδιάμ. καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες σοκ
choth: nūq̄d man⁹ zebee τ ſalmana nunc in manu tua:
χώθ, μὴ χεὶρ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ νῦν ἐν τῇ χειρί σου,
vt demus exercitui tuo panes? τ dixit gedeon:
ὅτι δώσωμεν τῇ στρατιᾷ σου ἄρτους; καὶ εἶπεν γεδεών,
nō ſic cū dederit dn̄s zebee τ ſalma
οὐχ οὕτως ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν ζεβεὲ καὶ τὸν σαλμα=
na in manū tuā: τ cōteram carnes vr̄as in
νὰ ἐν τῇ χειρί μου, καὶ καταξανῶ τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς
ſpinis deſerti τ in tribulis. τ aſcēdit il
ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις. καὶ ἀνέβη ἐκεῖ
linc in phanuel: τ locutus eſt ad eos iuxta hec.
θεν εἰς φανουήλ, καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς κατὰ ταῦτα.
τ reſpōderūt ei viri phanuel queadmodū reſpō
καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ ἄνδρες φανουὴλ ὃν τρόπον ἀπεκρί
derūt ei viri ſocchoth. τ locutus eſt viris ph
θησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες σοκχώθ. καὶ εἶπεν τοῖς ἀνδράσι φα
nuel dicēs: cū reuerſus fuero ego cū pace deſtru=
νουὴλ λέγων, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με μετ' εἰρήνης κατασκά=
am turrim hanc. τ zebee τ ſalmana in carcar
ψω τὸν πύργον τοῦτον. καὶ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ ἐν καρκὰρ
τ caſtra eoꝝ cum eis vt quinq̧ τ decē
καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡς πέντε καὶ δέκα
milia oēs qui remāſerant in oībus ca
χιλιάδες πάντες οἱ καταλειφθέντες ἐν πάσῃ τῇ παρεμ=
ſtris filioꝝ oriētis. τ q̄ ceciderūt fuerūt cētū τ vi
βολῇ υἱῶν ἀνατολῶν. καὶ οἱ πεπτωκότες ἦσαν ἑκατὸν καὶ εἰ=
ginti milia viroꝝ educētiū gladiū. τ aſcēdit
κοσι χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων ῥομφαίαν. καὶ ἀνέβη
gedeon viam eoꝝ q̄ morabātur in tabnaculis ab oriente
γεδεὼν ὁδὸν τῶν κατοικούντων ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν
nabai τ eregione nabe: τ percuſſit ca
τῆς ναβαὶ καὶ ἐξεναντίας ναβέ, καὶ ἐπάταξεν τὴν παρεμ
ſtra. at caſtra fuerūt cōfidētia. τ fugit zebee
βολήν. ἡ δὲ παρεμβολὴ ἦν πεποιθυῖα. καὶ ἔφυγεν ζεβεὲ
τ ſalmana: τ pſecut⁹ eſt poſt eos: τ cōprehēdit
καὶ σαλμανά, καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐκράτησεν
duos reges madiā zebee τ ſalmana τ om
τοὺς δύο βασιλεῖς μαδιὰμ ζεβεὲ καὶ τὸν σαλμανὰ καὶ πᾶ
nia caſtra eoꝝ euertit. τ reuerſus ē gede
σαν τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν ἐξέστρεψεν. καὶ ἀνέστρεψεν γεδε
on filius ioas ex bello ab aſcenſiōe ares: τ cōprehēdit
ὼν υἱὸς ἰωὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἀπὸ ἀναβάσεως ἀρές, καὶ συνέλα
puerū ex viris ſocchoth: τ interrogauit e=
βεν παιδάριον ἐκ τῶν ἀνδρῶν σοκχώθ, καὶ ἐπηρώτησεν αὐ
um: τ deſcripſit apud ſe principes ſocchoth
τόν, καὶ ἀπεγράψατο πρὸς αὐτὸν τοὺς ἄρχοντας σοκχὼθ
τ ſeniores eius ſeptuaginta τ ſeptē vi
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῆς ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄν
ros. τ venit ad principes ſocchoth: τ dixit
δρας. καὶ παρεγένετο πρὸς τοὺς ἄρχοντας σοκχώθ, καὶ εἶπεν

eis: ecce zebee ⁊ ſalmana pp q̄s exp̄braſtis mihi dicē
αὐτοῖς, ἰδοὺ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ δι' οὓς ὠνειδίσατέ με λέ
tes: nūq̄d man⁹ zebee ⁊ ſalmana nunc in manu tua: vt
γοντες, μὴ χεὶρ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ νῦν ἐν τῇ χειρί σου, ὅτι
demus viris tuis laſſis panes:
δώσωμεν τοῖς ἀνδράσιν σου τοῖς ἐκλυομένοις ἄρτους;
⁊ accepit principes ⁊ ſeniores
καὶ ἔλαβεν τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς
ciuitatis: ⁊ perſecutus eſt eos in ſpinis de-
πόλεως καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρή
ſerti: ⁊ tribulos: ⁊ cōminuit in ipſis viros ſoc
μου, καὶ ταῖς βαρκηνίμ, καὶ κατέξανεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρας σοκ
choth. ⁊ turrim phanuel ſubuertit: ⁊ occidit
χώθ. καὶ τὸν πύργον φανουὴλ κατέσκαψεν, καὶ ἀπέκτεινε
viros ciuitatis. ⁊ dixit ad zebee ⁊ ſal
τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν πρὸς ζεβεὲ καὶ σαλ-
mana: vbi viri quos occidiſtis in thabor: ⁊ di
μανά, ποῦ οἱ ἄνδρες οὓς ἀπεκτείνατε ἐν θαβώρ; καὶ εἶ
xerūt: vt tu vt illi ſimilis tibi ſimilis eis vt ſpēs filioꝝ
παν, ὡς σὺ ὡς αὐτοὶ ὅμοιός σοι ὅμοιος αὐτοῖς ὡς εἶδος υἱῶν
regum. ⁊ dixit gedeon: fratres mei filij mr̄is
βασιλέων. καὶ εἶπεν γεδεών, ἀδελφοί μου υἱοὶ τῆς μητρός
mee ſunt. viuit dn̄s ſi ſeruaſſetis eos nō occide
μου εἰσίν. ζῇ κύριος εἰ ἐζωογονήσατε αὐτοὺς οὐκ ἂν ἀπέκτει
rem vos. ⁊ dixit iether p̄rimogenito ſuo: ſur-
να ὑμᾶς. καὶ εἶπεν τῷ ἰεθὲρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, ἀνα
gens interfice eos: ⁊ nō eduxit puer
στὰς ἀπόκτεινον αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσπασεν τὸ παιδάριον
gladiū ſuū: qm̄ timuit qm̄ erat iunior. ⁊
τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὅτι ἦν νεώτερος. καὶ
dixit zebee ⁊ ſalmana: ſurge iā tu ⁊ occur-
εἶπεν ζεβεὲ καὶ σαλμανά, ἀνάστα δὴ σὺ καὶ ἀπάντη-
re nobis: qm̄ ſicut vir ⁊ potētia eius. ⁊ ſurrexit ge
σον ἡμῖν, ὅτι ὡς ἀνὴρ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ. καὶ ἀνέστη γε
deon: ⁊ interfecit zebee ⁊ ſalmana. ⁊ tulit
δεών, καὶ ἀνεῖλεν τὸν ζεβεὲ καὶ τὸν σαλμανά. καὶ ἔλαβεν
torques q̄ in collis cameloꝝ eo
τοὺς μηνίσκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐ
rū. ⁊ dixit vir iſrael ad gedeon: dn̄are in nobis
τῶν. καὶ εἶπεν ἀνὴρ ἰσραὴλ πρὸς γεδεών, ἄρχε ἐν ἡμῖν
tu filius tuus ⁊ filius filij tui: qm̄ ſalua
σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου, ὅτι σέσω-
ſti nos de manu madiā. ⁊ dixit ad eos ge
κας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς μαδιάμ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς γε
deon: nō dn̄abor ego vr̄i: ⁊ nō dn̄abitur filius me⁹ in vobis:
δεών, οὐκ ἄρξω ἐγὼ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν,
dn̄s dn̄abitur vr̄i. ⁊ dixit ad eos gedeon: poſtu
κύριος ἄρξει ὑμῶν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς γεδεών, αἰτήσο
labo a vobis petitionē: ⁊ date mihi vir inaurē
μαι παρ' ὑμῶν αἴτησιν, καὶ δότε μοι ἀνὴρ ἐνώτιον τῶν
prede ſue: qm̄ inaures auree fuerūt illis: qm̄ iſmae
σκύλων αὐτοῦ, ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ ἦν αὐτοῖς, ὅτι ἰσμαη
lite fuerūt. ⁊ dixerūt dātes dabimus. ⁊ expan
λῖται ἦσαν. καὶ εἶπαν διδόντες δώσομεν. καὶ ἀνέπτυ-
dit veſtē ſuā: ⁊ proiecit illic vir inaurē aure
ξεν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον χρυ
am ſpolioꝝ ſuoꝝ. ⁊ fuit pōdus inau-
σοῦν τῶν σκύλων αὐτοῦ. καὶ ἐγενήθη ὁ σταθμὸς τῶν ἐνω-
riū aurearū quas petijt: ſicli mille ⁊ ſeptin
τίων τῶν χρυσῶν ὧν ᾐτήσατο, σίκλοι χίλιοι καὶ ἑπτα-
gēti aurei: abſq; ornamētis monilium
κόσιοι χρυσοῖ, πλὴν τῶν σιρώνων τῶν ὁρμίσκων
⁊ amictuū purpureoꝝ qui in regi
καὶ τῶν περιβολαίων τῶν πορφυρῶν τῶν ἐπὶ τοῖς βα
bus madiā: ⁊ preter torques qui in
σιλεῦσι μαδιάμ, καὶ πλὴν τῶν κλοιῶν τῶν ἐν τοῖς
collis cameloꝝ eoꝝ. ⁊ fecit ei
τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν. καὶ ἐποίησεν αὐτῷ
gedeon in ephod: ⁊ poſuit illud in ciuitate ſua
γεδεὼν εἰς ἐφούδ, καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῇ πόλει αὐ-
in ephra. ⁊ fornicatus eſt ōis iſrael
τοῦ ἐν ἐφρά. καὶ ἐξεπόρνευσεν πᾶς ἰσραὴλ

En zebee & ſalmāa ſuper quibus exprobraſtis mihi dicētes. forſitan man⁹ zebee & ſalmana ī manibus tuis ſūt: & idcirco poſtulas vt dem⁹ viris qui laſſi ſūt & defecerūt panes? Tulit ergo ſeniores ciuitatis & ſpinas deſerti ac tribulos: & cōtriuit cū eis atq; comminuit viros ſocoth: Turrī quoq; phanuel ſubuertit: occiſis hītatoribus cītatis. Dixitq; ad zebee & ſalmana. Quales fuerūt viri quos occidiſtis in thabor? Qui rn̄derunt. Similes tui: & vnus ex eis q̄ſi filius regis. Quib⁹ ille reſpondit: fr̄es mei fuerūt filij matris mee. Viuit dn̄s: q̄a ſi ſuaſſetis eos nō vos occiderē: dixitq; iether primogēito ſuo. Surge & īterfice eos: qui nō eduxit gladiū. Timebat ei quia adhuc puer erat. dixerūtq; zebee & ſalmana. Tu ſurge & irrue ī nos: quia iuxta etatē robur ē homīs. Surrexit gedeō & īterfecit zebee & ſalmana: et tulit ornamēta ac bullas q̄b⁹ colla regalium camelorū decorari ſolēt. Dixerūtq; oēs viri iſrl̄ ad gedeō. Dn̄are nr̄i tu & filius tuus & filius filij tui q̄a liberaſti nos de manu madian. Quibus ille ait. nō dominabor veſtri: nec dn̄abitur ī vos fili⁹ me⁹ ſed dn̄abitur vobis dn̄s. Dixitq; ad eos. Vnam petitionē poſtulo a vobis. Date mihi inaures ex preda veſtra. Inaures ei aureas hiſmaelite hr̄e cōſueuerāt: q̄ rn̄derūt. Libētiſſime dabimus. Expādēteſq; ſup terrā pallium proiecerūt in eo inaures de preda: & fuit pōd⁹ poſtulataꝝ inaurium mille ſeptingēti auri ſicli abſq; ornamentis & monilibus & veſte purpurea quibus reges madian vti ſoliti erant: & preter torques aureas camelorum. Fecitq; ex eo gedeon ephod & poſuit illud in cītate ſua ephra. Fornicatuſq; eſt ōis iſrael

הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם
אתי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה
בידך כי נתן לאנשיך היעפים
לחם׃ ויקח את זקני העיר ואת — לקח
קוצי המדבר ואת הברקנים וידע — דבר
בהם את אנשי סכות׃ ואת מגדל — גדל
פנואל נתץ ויהרג את אנשי — הרג
העיר׃ ויאמר אל זבח ואל צלמנע
איפה האנשים אשר הרגתם בתבור
ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר — אמר
בני המלך׃ ויאמר אחי בני אמי הם
חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי — חיה את
אתכם׃ ויאמר ליתר בכרו קום הרג
אותם ולא שלף הנער חרבו כי
ירא כי עודנו נער׃ ויאמר זבח
וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש
גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח — גבר קום
ואת צלמנע ויקח את השהרנים — לקח
אשר בצוארי גמליהם׃ ויאמרו — צור אמר
איש ישראל אל גדעון משל בנו
גם אתה גם בנך גם בן בנך כי
הושעתנו מיד מדין׃ ויאמר אלהם — ישע
גדעון לא אמשל אני בכם ולא — משל
ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם׃
ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם — שאל
שאלה ותנו לי איש נזם שללו
כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים
הם׃ ויאמרו נתן נתן ויפרשו את — פרש
השמלה וישליכו שמה איש נזם — שלך
שללו׃ ויהי משקל נזמי הזהב אשר — היה שקל
שאל אלף ושבע מאות זהב לבד — מאה בדד
מן השהרנים והנטיפות ובגדי — נטף
הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן — על
הענקות אשר בצוארי גמליהם׃
ויעש אתו גדעון לאפוד ויצג אתו — עשה
בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל — זנה

אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו   היה
למוקש: ויכנע מדין לפני בני ישראל   יקש כנע
ולא יספו לשאת ראשם ותשקוט   כנה נשא
הארץ ארבעים שנה בימי גדעון: שקט
וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו: רבע יום
ולגדעון היו שבעים בנים יצאי
ירכו כי נשים רבות היו לו: נשה רבב
ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם
היא בן וישם את שמו אבימלך: וימת   שום מות
גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר   שוב קבר
בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי:
ויהי כאשר מת גדעון וישובו בני
ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו   זנה
להם בעל ברית לאלהים: ולא   ברת
זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם
המציל אותם מיד כל איביהם   נצל את
מסביב: ולא עשו חסד עם בית   סבב עשה
ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה
עם ישראל: וילך אבימלך   Cap. ix.
בן ירבעל שכמה אל אחי אמו
וידבר אלהם ואל כל משפחת בית   דבר שפחה
אבי אמו לאמר: דברו נא באזני
כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל
בכם שבעים איש כל בני ירבעל
אם משל בכם איש אחד וזכרתם
כי עצמכם ובשרכם אני: וידברו
אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם
את כל הדברים האלה ויט לבם   נטה
אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: אח
ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל   נתן
ברית וישכר בהם אבימלך אנשים   שכר
ריקים ופחזים וילכו אחריו: ויבא   בוא
בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו   הרג
בני ירבעל שבעים איש על אבן
אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי   יתר
נחבא: ויאספו כל בעלי שכם וכל   חבא אסף

in eo: & factū ē gedeoni & omni domui eius in ruinā. Hūiliatus est autē madian corā filiis isrl: nec potuerunt vltra ceruices eleuare: sz quieuit terra p quadraginta ānos quib⁹ gedeō pfuit. Abiit itaqz hierobaal filius ioas & hītauit ī domo sua hūitqz septuagīta filios q egressi sunt de femore ei⁹: eo q plures hrēt vxores. Cōcubina aūt illius quā habebat in sychē gēuit ei filiū nomine abimelech. Mortuusqz est gedeō filius ioas in senectute bona: & sepultus est in sepulchro ioas patris sui ī ephra de familia ezri. Postqz aūt mortuus ē gedeō: auersi sūt filii isrl: & fornicati sūt ī baalim. Percusserūtqz cū baal fedus vt esset eis ī deū: nec recordati sunt domini dei sui qui eruit eos de manib⁹ inimicorū suor oīm p circuitū: nec fecerūt miā cū domo hierobaal gedeon iuxta omnia bōa que fecerat isrli.

Abiit aūt abimelech filius hierobaal ī sychē ad frēs matris sue & locut⁹ ē ad eos & ad oēm cognationē dom⁹ pris mrisqz sue dicēs. Loquimini ad oēs viros sychē. Quid vobis ē meli⁹: vt dominētur vri septuaginta viri oēs filii hierobaal: an vt dñetur vobis vnus vir. Simulqz cōsiderate: quia os vrm & caro vra sū. Locutiqz sūt frēs mris eius de eo ad oēs viros sychem vniuersos fmōes istos et inclinauerūt cor eor post abimelech dicentes. Frater noster est. Dederūtqz illi septuagīta pōdera argēti de fano baal berith. Qui cōduxit sibi ex eo viros inopes & vagos secutiqz sūt eū. Et venit in domū pris sui ī ephra & occidit fratres suos filios hierobaal septuaginta viros sup lapidē vnū. Remāsitqz ioathā filius hierobaal minimus & absconditus ē. Cōgregati sūt āt oēs viri sychē

post illū illic. τ fuit gedeō τ domui il
ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ ἐγένετο τῷ γεδεὼν καὶ τῷ οἴκῳ αὐ-
lius in scādalū. τ humiliat⁹ ē madiā corā filijs
τοῦ εἰς σκάνδαλον. καὶ ἐνετράπη μαδιὰμ ἐνώπιον τῶν υἱῶν
israel: τ nō addiderūt vltra eleuare caput suū: τ
ἰσραήλ, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι ἆραι κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ
quieuit terra quadraginta ānos in diebus gedeon.
ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέραις γεδεών. καὶ
τ abijt hierobaal fili⁹ ioas τ habitauit in domo
ἐπορεύθη ἱεροβάαλ υἱὸς ἰωὰς καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐ-
sua. τ gedeon fuerūt septuaginta filij egressi
τοῦ. καὶ τῷ γεδεὼν ἦσαν ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐκπορευόμενοι
ex femorib⁹ ei⁹: qm̄ vxores multe fuerūt illi. τ cōcu
ἐκ μηρῶν αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ. καὶ ἡ πα-
bina eius in sichem peperit ei τ ipsa filiū: τ im
λλακὴ αὐτοῦ ἐν σικήμοις ἔτεκεν αὐτῷ καί γε αὐτὴ υἱόν, καὶ ἐ-
posuit nomē eius abimelech. τ mortu⁹ est gedeon fili⁹
πέθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀβιμέλεχ. καὶ ἀπέθανε γεδεὼν υἱὸς
ioas in canicie bona: τ sepult⁹ ē in sepultura ioas pa-
ἰωὰς ἐν πολιᾷ ἀγαθῇ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ ἰωὰς τοῦ πα-
tris sui in ephra patris ezri τ factū est vt mortu⁹ est ge
τρὸς αὐτοῦ ἐν ἐφρὰ πατρὸς ἐζρί. καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέθανεν γε-
deon: τ auersi sunt filij israel: τ fornicati sūt post
δεών, καὶ ἀπεστράφησαν οἱ υἱοὶ ἰηλ, καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπί-
baalim: τ posuerūt sibi baal berith in fe
σω τῶν βααλίμ, καὶ ἔθεντο αὐτοῖς τὸ βαὰλ βερὶθ εἰς διαθή-
dus, vt esset eis ipse in deū: τ nō recordati sūt
κην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ
filij israel dn̄i dei sui q̄ liberauit eos
υἱοὶ ἰσραὴλ κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν τοῦ ῥυσαμένου αὐτοὺς
de manu oium inimicor eor per circuitū: τ nō
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν, καὶ οὐκ
fecerūt miam cum domo hierobaal gedeon scd̄m om-
ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου ἱεροβάαλ γεδεὼν κατὰ πᾶ-
nē bonitatē quā fecit cū israel.
σαν τὴν ἀγαθωσύνην ἣν ἐποίησεν μετὰ ἰσραήλ. Ca. 9.

Et abijt abimelech fili⁹ hierobaal in sichē
Καὶ ἐπορεύθη ἀβιμέλεχ ὁ υἱὸς ἱεροβάαλ εἰς σίκημα
ad fratres mr̄is sue: τ locutus est ad
πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν πρὸς
ipsos τ ad oēm cognationē dom⁹ ma-
αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν συγγένειαν τοῦ οἴκου τῆς μη-
tris sue dicēs: loquimini iā in aurib⁹ oium
τρὸς αὐτοῦ λέγων, λαλήσατε δὴ ἐν ὠσὶν πάντων τῶν
viror sichem: quid melius vobis vt dominētur vri septua
ἀνδρῶν σικήμων, ποῖον βέλτιον ὑμῖν τὸ ἄρχειν ὑμῶν ἑβδο-
ginta viri oēs filij hierobaal: an vt dn̄etur vobis
μήκοντα ἄνδρας πάντας υἱοὺς ἱεροβάαλ, ἢ κυριεύειν ὑμῶν
vir vnus? τ recordamini q os vrz τ caro vra sū
ἄνδρα ἕνα; καὶ μνήσθητε ὅτι ὀστοῦν ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰ-
ego. τ locuti sunt fratres mr̄is eius de eo in
μὶ ἐγώ. καὶ ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ περὶ αὐτοῦ ἐν
auribus oium viror sichem vniuersos sermōes
τοῖς ὠσὶν πάντων τῶν ἀνδρῶν σικήμων πάντας τοὺς λόγους
istos. τ inclinauit cor eor post abimelech: qm̄
τούτους. καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπίσω ἀβιμέλεχ ὅτι
dixerūt frater nr̄ est. τ dederūt ei septuaginta
εἶπαν ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστίν. καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἑβδομήκοντα
argēti ex domo baal berith pacti. τ cōduxit
ἀργυρίου ἐκ τοῦ οἴκου βαὰλ βερὶθ διαθήκης. καὶ ἐμισθώσατο
in illis abimelech viros vacuos τ stolidos τ
ἐν αὐτοῖς ἀβιμέλεχ ἄνδρας κενοὺς καὶ θαμβουμένους καὶ
secuti sunt eum: τ intrauerūt in domū pa-
ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ πα-
tris eius in ephrata: τ occidit fratres suos fi-
τρὸς αὐτοῦ εἰς ἐφραθά, καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ υἱ-
lios hierobaal septuaginta viros sup lapidē vnū. τ remā-
οὺς ἱεροβάαλ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἕνα. καὶ ὑπε-
sit iotham filius hierobaal iunior: qm̄ abscōdit⁹ ē. τ
λείφθη ἰωθὰμ υἱὸς ἱεροβάαλ ὁ νεώτερος, ὅτι ἐκρύβη. καὶ
cōgregati sūt oēs viri sichem: τ ois
συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες σικήμων, καὶ πᾶς

domus maalo: ⁊ abierũt ⁊ regẽ fecerũt a=
ὁ οἶκος μααλώ, καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐβασίλευσαν τὸν ἀ=
bimelech regẽ iuxta quercũ statiõis q̃ in si=
βιμέλεχ βασιλέα πρὸς τῇ βαλάνῳ τῆς στάσεως τῆς ἐν σι
chem. ⁊ renũciauerũt iotham: ⁊ abijt: ⁊
κήμοις. καὶ ἀνήγγειλαν τῷ ἰωθάμ, καὶ ἐπορεύθη, καὶ
stetit in vertice mõtis garizim: ⁊ eleuauit
ἔστησεν ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους γαριζίν, καὶ ἐπῆρεν τὴν
vocẽ suã ⁊ vocauit ⁊ dixit illis: audi
φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἀκούσα
te me viri sichem: ⁊ audiat vos deus: e=
τέ μου ἄνδρες σικήμων, καὶ ἀκούσαι ὑμῶν θεός, πο=
untia iuerunt ligna vt vngerẽt sup se
ρευόμενα ἐπορεύθησαν τὰ ξύλα τοῦ χρίσαι ἐπ᾽ αὐτῶν
regem. ⁊ dixerũt oliue regna sup nos. ⁊
βασιλέα. καὶ εἶπαν τῇ ἐλαίᾳ βασίλευσον ἐφ᾽ ἡμῶν. καὶ
dixit eis oliua: deserẽs pinguedinẽ meã quã i
εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία, ἀφείσασα τὴν πιότητά μου ἣν ἐν
me glorificauit deus ⁊ hoĩes: abibo vt dominer
ἐμοὶ ἐδόξασεν ὁ θεὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι, πορευθῶ ἄρχειν
inter ligna? ⁊ dixerũt ligna ficui: veni re
τῶν ξύλων; καὶ εἶπαν τὰ ξύλα τῇ συκῇ, δεῦρο βασί=
gna sup nos. ⁊ ait eis ficus: deserens
λευσον ἐφ᾽ ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκῆ, ἀφείσασα τὴν
dulcedinẽ meã ⁊ fructus meos bonũ: abi=
γλυκύτητά μου καὶ τὰ γεννήματά μου τὸ ἀγαθόν, πορευ
bo vt imperẽ lignis? ⁊ dixerũt ligna viti:
θῶ ἄρχειν τῶν ξύλων; καὶ εἶπαν τὰ ξύλα τῇ ἀμπέλῳ,
veni regna tu super nos: ⁊ dixit eis vi=
δεῦρο βασίλευε σὺ ἐφ᾽ ἡμῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπε
tis deserens domũ meã letitiam dei ⁊
λος ἀφείσασα τὸν οἶκόν μου τὴν εὐφροσύνην τοῦ θεοῦ καὶ
hoĩum: abibo vt imperẽ in lignis? ⁊ dixe
τῶν ἀνθρώπων, πορευθῶ ἄρχειν ἐπὶ τῶν ξύλων; καὶ εἶ=
rũt oĩa ligna ad rhãnũ: veni tu re=
πεν πάντα τὰ ξύλα πρὸς τὴν ῥάμνον, δεῦρο σὺ βασί=
gna super nos: ⁊ dixit rhãnus ad ligna: si in ve
λευε ἐφ᾽ ἡμῶν, καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα, εἰ ἐν ἀλη=
ritate vos vngitis me vt regnẽ sup vos: venite cõ=
θείᾳ ὑμεῖς χρίετέ με τοῦ βασιλεύειν ἐφ᾽ ὑμᾶς, δεῦτε πε
fidite in vmbra mea: ⁊ si nõ: egrediat̃ ignis ex rhã=
ποίθατε ἐν τῇ σκέπῃ μου, καὶ εἰ μή, ἐξέλθοι πῦρ ἐκ τῆς ῥάμ
no ⁊ deuoret cedros libani. ⁊ nunc si
νου καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου. καὶ νῦν εἰ
in veritate ⁊ in perfectione fecistis ⁊ regẽ cõstitui
ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν τελειότητι ἐποιήσατε καὶ ἐβασιλεύσα
stis abimelech: ⁊ si bene egistis cũ hierobaal
τε τὸν ἀβιμέλεχ, καὶ εἰ καλῶς ἐποιήσατε μετὰ ἰεροβάαλ
⁊ cũ domo eius: ⁊ si scd̃m retributio
καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἰ κατὰ τὸ ἀνταπόδο=
nem manus eius fecistis ei: sicut pugnauit
μα τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ, ὡς ἐπολέμησεν
pater meus pro vobis: ⁊ proiecit aĩam suã e
ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἔρριψεν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξε
regione: ⁊ eruit vos de manu madiã: ⁊ vos
ναντίας, καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μαδιάμ, καὶ ὑμεῖς
insurrexistis cõtra domũ p̃ris mei hodie: ⁊
ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου σήμερον, καὶ
interfecistis filios eius septuaginta viros
ἀπεκτείνατε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας
sup lapidẽ vnũ: ⁊ regẽ fecistis abimelech filiũ
ἐπὶ λίθον ἕνα, καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν ἀβιμέλεχ υἱὸν τῆς
ancille eius sup viros sichem: q̃m fra
παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας σικήμων, ὅτι ἀδελ
ter v̄r est. ⁊ si in veritate ⁊ perfectione feci=
φὸς ὑμῶν ἐστίν. καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποι
stis cũ hierobaal ⁊ domo eius die hac:
ήσατε μετὰ ἰεροβάαλ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύ
⁊ letemini in abimelech ⁊ letetur ⁊ ip
τῃ, καὶ εὐφρανθείητε ἐν ἀβιμέλεχ καὶ εὐφρανθείη καὶ αὐ=
se in vobis. si nõ: egrediatur
τὸς ἐν ὑμῖν. εἰ μή, ἐξέλθοι

& vniuerse familie vr=
bis mello: abierũtq́ &
cõstituerũt regem abi=
melech iuxta quercum
q̃ stabat in sychẽ. Q̃d
cũ nũciatũ eẽt ionathã
iuit & stetit in vertice
mõtis garizim. eleuata
q́ voce clamauit & di=
xit. Audite me viri sy=
chẽ ita vt audiat vos d̃
us. Ierunt ligna
vt vngerent sup se re=
gẽ. Dixeruntq́ oliue.
Impera nobis. Que re
spondit.
Nũquid possũ deserere
pĩguedinẽ meã q̃ & dii
vtũtur & hoĩes: & ve=
nire vt inter ligna pro
mouear? Dixeruntq́ li
gna ad arborẽ ficũ. Veĩ
& sup nos regnum acci
pe. Que respondit eis.
Nũquid possũ deserere
dulcedinẽ meã fructus
q́ suauissimos & ire vt
inter cetera ligna p̃mo
uear? Locutaq́ sunt li=
gna ad vitẽ. Veni & im
pera nobis: que r̃ndit e
is. Nũquid possum dese
rere vinũ meũ quod le=
tificat deum & hoĩes
& inter ligna cetera p̃
moueri? Dixeruntq́
omnia ligna ad rhan
num. Veni & impera
super nos. Que respõ=
dit eis.
Si vere me regem vo
bis constituitis:
venite & sub vmbra
mea reqescite. Si ãt nõ:
egrediatur ignis de
rhãno & deuoret ce=
dros libani. Nũc igitur
si recte & absq́ peccato
constituistis sup vos re
gẽ abimelech: &
bene egistis cum hie=
robaal: & cũ domo eius
& reddidistis vicẽ bñfi
ciis eius qui
pugnauit p̃ vobis & a
nimã suã dedit p̃iculis
vt erueret vos de mãu
madian: qui nunc
surrexistis contra do=
mũ p̃ris mei: & ĩterfeci=
stis filios eius septuagĩ
ta viros sup vnum lapi
dẽ & cõstituistis regem
abimelech filiũ ãcille e
ius sup habitatores sy=
chem: eo q̃ fr̃ v̄r sit.
Si ergo recte & abs=
q́ vitio egistis cũ hiero
baal & domo eius ho=
die: letami ĩ abimelech:
& ille letetur in vobis.
Sin ãt p̃uerse: egredia

בֵּית מִלּוֹא וַיֵּלְכוּ וַיַּמְלִיכוּ אֶת אֲבִימֶלֶךְ
לְמֶלֶךְ עִם אֵלוֹן מֻצָּב אֲשֶׁר בִּשְׁכֶם׃
וַיַּגִּדוּ לְיוֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֹד בְּרֹאשׁ
הַר גְּרִזִּים וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר
לָהֶם שִׁמְעוּ אֵלַי בַּעֲלֵי שְׁכֶם וְיִשְׁמַע
אֲלֵיכֶם אֱלֹהִים׃ הָלוֹךְ הָלְכוּ הָעֵצִים
לִמְשֹׁחַ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לַזַּיִת
מָלוֹכָה עָלֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם הַזַּיִת
הֶחֳדַלְתִּי אֶת דִּשְׁנִי אֲשֶׁר בִּי יְכַבְּדוּ
אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל
הָעֵצִים׃ וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לַתְּאֵנָה לְכִי
אַתְּ מָלְכִי עָלֵינוּ׃ וַתֹּאמֶר לָהֶם הַתְּאֵנָה
הֶחֳדַלְתִּי אֶת מָתְקִי וְאֶת תְּנוּבָתִי
הַטּוֹבָה וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל הָעֵצִים׃
וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לַגֶּפֶן לְכִי אַתְּ מָלְכִי
עָלֵינוּ׃ וַתֹּאמֶר לָהֶם הַגֶּפֶן הֶחֳדַלְתִּי
אֶת תִּירוֹשִׁי הַמְשַׂמֵּחַ אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים
וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל הָעֵצִים׃ וַיֹּאמְרוּ
כָל הָעֵצִים אֶל הָאָטָד לֵךְ אַתָּה מְלָךְ
עָלֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָטָד אֶל הָעֵצִים
אִם בֶּאֱמֶת אַתֶּם מֹשְׁחִים אֹתִי לְמֶלֶךְ
עֲלֵיכֶם בֹּאוּ חֲסוּ בְצִלִּי וְאִם אַיִן
תֵּצֵא אֵשׁ מִן הָאָטָד וְתֹאכַל אֶת אַרְזֵי
הַלְּבָנוֹן׃ וְעַתָּה אִם בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים
עֲשִׂיתֶם וַתַּמְלִיכוּ אֶת אֲבִימֶלֶךְ וְאִם
טוֹבָה עֲשִׂיתֶם עִם יְרֻבַּעַל וְעִם בֵּיתוֹ
וְאִם כִּגְמוּל יָדָיו עֲשִׂיתֶם לוֹ׃ אֲשֶׁר
נִלְחַם אָבִי עֲלֵיכֶם וַיַּשְׁלֵךְ אֶת נַפְשׁוֹ
מִנֶּגֶד וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד מִדְיָן׃ וְאַתֶּם
קַמְתֶּם עַל בֵּית אָבִי הַיּוֹם וַתַּהַרְגוּ
אֶת בָּנָיו שִׁבְעִים אִישׁ עַל אֶבֶן אֶחָת
וַתַּמְלִיכוּ אֶת אֲבִימֶלֶךְ בֶּן אֲמָתוֹ עַל
בַּעֲלֵי שְׁכֶם כִּי אֲחִיכֶם הוּא׃ וְאִם
בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים עֲשִׂיתֶם עִם יְרֻבַּעַל
וְעִם בֵּיתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה שִׂמְחוּ בַּאֲבִימֶלֶךְ
וְיִשְׂמַח גַּם הוּא בָּכֶם׃ וְאִם אַיִן תֵּצֵא

מָלַךְ
נָגַד עָמַד
נָשָׂא קוֹל
קָרָא שָׁמַע
הָלַךְ
אָמַר
חָדַל כָּבַד
הָלַךְ
אָמַר
נוּב
יָרַשׁ שָׂמַח
הָלַךְ
בּוֹא חָסָה
צָלַל יָצָא
אָכַל תָּמַם
עָשָׂה מָלַךְ
גָּמַל
לָחַם שָׁלַךְ
נָצַל
קוּם הָרַג
אָמָה
שָׂמַח

איש מאבימלך ותאכל את בעלי
שכם ואת בית מלוא ותצא אש
מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את
אבימלך׃ וינס יותם ויברח וילך נוס ברח
בארה וישב שם מפני אבימלך פנה
אחיו׃ וישר אבימלך על ישראל שור
שלש שנים׃ וישלח אלהים רוח שנה שלח
רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם רוע
ויבגדו בעלי שכם באבימלך׃ לבוא בגד
חמס שבעים בני ירבעל ודמם
לשום על אבימלך אחיהם אשר
הרג אתם ועל בעלי שכם אשר
חזקו את ידיו להרג את אחיו׃
וישימו לו בעלי שכם מארבים על שום ארב
ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר
יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך׃ עבר נגד
ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו
בשכם ויבטחו בו בעלי שכם׃ ויצאו בטח
השדה ויבצרו את כרמיהם בצר
וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית דרך עשה
אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את הלל בוא
אבימלך׃ ויאמר געל בן עבד מי אכל שתה
אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא קלל עבד
בן ירבעל וזבול פקידו עבדו את פקד
אנשי חמור אבי שכם ומדוע
נעבדנו אנחנו׃ ומי יתן את העם חמר ידע
הזה בידי ואסירה את אבימלך נתן סור
ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה׃ יצא
וישמע זבל שר העיר את דברי געל שמע שור
בן עבד ויחר אפו׃ וישלח מלאכים חרה שלח
אל אבימלך בתרמה לאמר הנה לאך רמה
געל בן עבד ואחיו באים שכמה והנם בוא הנה
צרים את העיר עליך׃ ועתה קום צור
לילה אתה והעם אשר אתך וארב
בשדה׃ והיה בבקר כזרח השמש
תשכים ופשטת על העיר והנה שכם

tur ignis ex eo: & con
ſumat habitatores
ſychem & oppidū mel
lo: egrediaturq̧ ignis
de viris ſichē & de op
pido mello: & deuoret
abimelech. Que cū di=
xiſſet: fugit & abiit ī be
ra: habitauitq̧ ibi ob
metum abimelech
fr̄is ſui. Regnauit itaq̧
abimelech ſuper iſrael
tribus annis. Miſitq̧
deus ſpiritum
peſſimū inter abime=
lech & hītatores ſychē
qui ceperunt eum dete
ſtari: &
ſcelus īterfectiōis ſep=
tuagīta filiorū hieroba
al & effuſionē ſanguīs
eorū cōferre in abime
lech fratrem ſuum: & ī
ter ceteros ſychimorū
principes qui eum ad=
iuuerant.
Poſueruntq̧ inſidias
aduerſum eum in
ſūmitate mōtiū: & dū il
lius p̄ſtolabātur aduētū:
exercebant latrocinia
agētes p̄das de p̄tereūti
bus. Nūciatūq̧ eſt abi
melech. Venit āt gaal fi
lius obed cū fr̄ibus ſuis:
& trāſiuit in ſychimā.
Ad cuius aduētū erecti
hītatores ſychē egreſſi
ſunt ī agros vaſtātes vi
neas vuaſq̧ calcātes: &
fctīs cātātiū choris: in
greſſi ſunt fanū dei ſui
& īter epulas & pocula
maledicebāt abimelech
clamante gaal filio o
bed. Quis ē iſte abime
lech: & q̄ ē ſychē vt ſer
uiam9 ei: Nūqd nō ē ip̄e
filius hierobaal: & con
ſtituit pricipē zebul ſer
uū ſuū ſup viros emor
p̄ris ſychē. Cur ergo
ſuiem9 ei: Vtinā daret
aliqs pp̄lm iſtū ſub ma
nu mea vt auferrē đ me
dio abimelech. Dictūq̧
ē abimelech. Cōgrega
exercitus multitudinē
& veni. zebul em̄ prin
ceps cītatis auditis ſer=
monib9 gaal filii obed
iratus eſt valde: et miſit
clā ad abimelech nun
cios dicēs. Ecce gaal fi
lius obed venit ī ſychi=
mā cū fr̄ibus ſuis & op=
pugnat aduerſū te cīta=
tatē. Surge itaq̧ nocte
cū pp̄lo q tecū ē & la
tita ī agro & primo ma
ne oriēte ſole irrue ſup
ciuitatē. Illo autem

ignis ex abimelech ⁊ deuoret viros ſichem
πῦρ ἐξ ἀβιμέλεχ καὶ καταφάγοι τοὺς ἄνδρας σικήμων
⁊ domū mello: ⁊ exeat ignis de viris ſi
καὶ τὸν οἶκον μαλώ, καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἐκ τῶν ἀνδρῶν σική=
chem ⁊ de domo mello ⁊ deuoret abime
μων καὶ ἐκ τοῦ οἴκου μαλὼ καὶ καταφάγοι τὸν ἀβιμέ
lech. ⁊ receſſit iotham ⁊ fugit ⁊ abijt in be=
λεχ. καὶ ἀπέδρα ἰωθὰμ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐπορεύθη εἰς βη
ra: ⁊ habitauit illic a facie abimelech
ρά, καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου ἀβιμέλεχ τοῦ
fratris ſui. ⁊ regnauit abimelech ſup iſrael
ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ ἦρξεν ἀβιμέλεχ ἐπὶ τῷ ἰσραὴλ
tres annos: ⁊ miſit deus ſpūm malū in
τρία ἔτη, καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀναμέ
ter abimelech ⁊ inter viros ſichem: ⁊ dete=
σον ἀβιμέλεχ καὶ ἀναμέσον τῶν ἀνδρῶν σικήμων, καὶ ἠθέτη
ſtati ſūt viri ſichem in domo abimelech vt induce
σαν οἱ ἄνδρες σικήμων ἐν τῷ οἴκῳ ἀβιμέλεχ τοῦ ἐπαγα
rent ſcelus ſeptuaginta filioꝝ hierobaal: ⁊ ſan
γεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομήκοντα υἱῶν ἱεροβάαλ, καὶ τὸ αἷ
guinē illoꝝ imponeret ſup abimelech fratrē ſuum
μα αὐτῶν ἐπιθεῖναι ἐπὶ ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν τὸν
qui interfecerat illos: ⁊ ſup viros ſichem qui
ἀποκτείναντα αὐτούς, καὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας σικήμων τοὺς
fortificauerūt manus eoꝝ: vt interficerēt
κατισχύσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὥστε ἀποκτεῖναι τοὺς
fratres illius. ⁊ poſuerūt ei viri ſichem inſidias
ἀδελφοὺς αὐτ. καὶ ἔθεντο αὐτῷ οἱ ἄνδρες σικήμων ἔνεδρα
ſup capita mōtiū: ⁊ rapiebāt oēs
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων, καὶ ἀνήρπαζον πάντας τοὺς
pretereuntes per illos in via. ⁊ nūciatū eſt
διαπορευομένους ἐπ' αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ
abimelech ⁊ venit gaal filius abed ⁊ fratres eius:
ἀβιμέλεχ καὶ ἦλθεν γαὰλ υἱὸς ἀβὲδ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
⁊ trāſierūt in ſichem ⁊ cōfiſi ſunt in illo viri
καὶ παρῆλθον εἰς σίκημα καὶ ἐπεποίθησαν ἐν αὐτῷ ἄνδρες
ſichem. ⁊ venerūt in agrū ⁊ vindemiauerūt vine
σικήμων. καὶ ἦλθον εἰς ἀγρὸν καὶ ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπε
as illoꝝ ⁊ calcauerūt: ⁊ faciebāt choreas. ⁊ ingreſ
λῶνας αὐτῶν καὶ ἐπάτουν, καὶ ἐποίουν χορούς. καὶ εἰσῆλ
ſi ſūt in domū dei ſui: ⁊ comederūt ⁊ biberūt: ⁊ male
θον εἰς οἶκον θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ κα=
dicebāt abimelech. ⁊ dixit gaal filius abed qd
τηρῶντο τὸν ἀβιμέλεχ. καὶ εἶπεν γαὰλ υἱὸς ἀβὲδ τί
eſt abimelech: ⁊ quis eſt filius ſychem: q̄ ſeruie=
ἐστὶν ἀβιμέλεχ, καὶ τίς ἐστὶν υἱὸς συχέμ, ὅτι δουλεύσο=
mus illi: nō hic filius hierobaal ⁊ zebul eīus princeps
μεν αὐτῷ; οὐχ οὗτος υἱὸς ἱεροβάαλ καὶ ζεβοὺλ ὁ ὢν ἐπί=
ceps eius: ſeruus eius cum viris emmor
σκοπος αὐτοῦ, δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν ἐμμὼρ
patris ſichem: ⁊ cur ſeruiamus illi nos:
πατρὸς συχέμ; καὶ τί ὅτι δουλεύσωμεν αὐτῷ ἡμεῖς;
⁊ quis det pp̄lm hunc in manu mea: ⁊ aufer
καὶ τίς δώῃ τὸν λαὸν τοῦτον ἐν τῇ χειρί μου; καὶ μετα
ram de medio abimelech: ⁊ dicā abimelech: cōgrega
στήσω τὸν ἀβιμέλεχ, καὶ ἐρῶ τῷ ἀβιμέλεχ, πλήθυνον τὴν
exercitū tuū ⁊ exi. ⁊ audiuit zebul princeps
δύναμίν σου καὶ ἔξελθε. καὶ ἤκουσεν ζεβοὺλ ὁ ἄρχων τῆς
ciuitatis ſermōes gaal filij abed: ⁊ iratus eſt ira.
πόλεως τοὺς λόγους γαὰλ υἱοῦ ἀβέδ, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ.
⁊ miſit nuncios ad abimelech cū donis di
καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς ἀβιμέλεχ μετὰ δώρων λέ
cens: ecce gaal filius abed ⁊ fratres eius ve
γων, ἰδοὺ γαὰλ υἱὸς ἀβὲδ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ παρα
nerūt in ſichem ⁊ hi obſident ciuitatē cōtra
γεγόνασιν εἰς σίκημα καὶ οἵδε πολιορκοῦσιν τὴν πόλιν ἐπὶ
te. ⁊ nunc ſurge nocte tu ⁊ pp̄ls q̄ eſt tecum ⁊
σέ. καὶ νῦν ἀνάστηθι νυκτὸς σὺ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ καὶ
inſidiare agro. ⁊ erit mane ſimul cū ortu
ἐνέδρευε τῷ ἀγρῷ. καὶ ἔσται τοπρωὶ ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι
ſolis ⁊ ſurges diluculo ⁊ tēdes cōtra ciuitatē. ⁊ ecce
τὸν ἥλιον καὶ ὀρθρίσεις καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν. καὶ ἰδοὺ

ipſe ꝛ pplˀs qui cū eo egredit̄ aduerſū te: ꝛ
αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκπορεύεται πρὸς σέ, καὶ
facies ei ſicut inuenerit manˀ tua. ꝛ ſurrexit
ποιήσεις αὐτῷ καθάπερ ἂν εὕρῃ ἡ χείρ σου. καὶ ἀνέστη
abimelech ꝛ oīs pplˀs qui cum illo nocte ꝛ inſi=
ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἐνε=
diati ſunt cōtra ſichem quattuoꝛ oꝛdines. ꝛ fuit mane
δρευσαν ἐπὶ σίκημα τέσσαρες ἀρχαί. καὶ ἐγένετο πρωΐ
ꝛ egreſſus ē gaal filius abed: ꝛ ſtetit ad foꝛes poꝛ
καὶ ἐξῆλθεν γαὰλ υἱὸς ἀβέδ, καὶ ἔστη πρὸς τὴν θύραν τῆς πύ
te ciuitatis: ꝛ ſurrexit abimelech ꝛ oīs pplˀs q̄
λης τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
cum eo ex inſidijs. ꝛ vidit gaal filius abed
μετ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐνέδρων. καὶ εἶδεν γαὰλ υἱὸς ἀβέδ
populū ꝛ dixit ad zebul: ecce pplˀs deſcen
τὸν λαὸν καὶ εἶπεν πρὸς ζεβούλ, ἰδοὺ λαὸς καταβαί=
dens de verticibus mōtiū. ꝛ dixit ad eū
νων ἀπὸ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν
zebul: vmbꝛā mōtiū tu vides q̄ſi viros. ꝛ ad=
ζεβούλ, τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων σὺ ὁρᾷς ὡς ἄνδρας. καὶ προ
didit vltra gaal loqui. ꝛ dixit: ecce pplˀs deſ
σέθετο ἔτι γαὰλ τοῦ λαλῆσαι. καὶ εἶπεν, ἰδοὺ λαὸς κα
cendens iuxta mare a contiguo vm=
ταβαίνων κατὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα τοῦ ὀμ=
bilico terre: ꝛ cuneus vnˀ venit a via
φαλοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀρχὴ μία παραγίνεται ἀπὸ ὁδοῦ
quercus aſpitientiū. ꝛ dixit ad eum zebul:
δρυὸς ἀποβλεπόντων. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ζεβούλ,
vbi eſt os tuū qđ loq̄batur q̄d eſt abimelech: ꝙ
ποῦ ἐστὶν τὸ στόμα σου τὸ λέγον τί ἐστιν ἀβιμέλεχ, ὅτι
ſeruiemus ei: nonne hic eſt pplˀs quē deſ
δουλεύσομεν αὐτῷ; οὐχ ἰδοὺ οὗτός ἐστιν ὁ λαὸς ὃν ἐξου=
piciebas in ipſo: egredere nunc ꝛ pugna cōtra e=
δένωσας ἐν αὐτῷ; ἔξελθε δὴ νῦν καὶ πολέμει πρὸς αὐ=
um. ꝛ egreſſus eſt gaal a facie viroꝝ ſi
τόν. καὶ ἐξῆλθεν γαὰλ ἀπὸ προσώπου τῶν ἀνδρῶν σι=
chem: ꝛ pugnauit cōtra abimelech. ꝛ perſe
κήμων, καὶ ἐπολέμησεν πρὸς ἀβιμέλεχ. καὶ κατε=
cutus eſt eū abimelech: ꝛ fugerūt a facie e=
δίωξεν αὐτὸν ἀβιμέλεχ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐ
ius: ꝛ ceciderūt vulnerati multi vſq̄ ad poꝛtas ciuita=
τοῦ, καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ ἕως θυρῶν τῆς πόλε
tis. ꝛ ſedit abimelech in ruma. ꝛ expulit
ως. καὶ ἐκάθισεν ἀβιμέλεχ ἐν ἀριμά, καὶ ἐξέβαλεν
zebul gaal ꝛ fratres eius vt nō ha=
ζεβοὺλ τὸν γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοῦ μὴ οἰ=
bitarēt in ſichem. ꝛ factū eſt ſeq̄nti die: ꝛ egreſſus ē po
κεῖν ἐν σικήμοις. καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐξῆλθεν ὁ λα
pulˀ in cāpū: ꝛ nūciatū eſt abimelech ꝛ tu
ὸς εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἀπηγγέλη τῷ ἀβιμέλεχ καὶ πα
lit pplm̄ ꝛ diuiſit illū in tres turmas: ꝛ
ρέλαβεν τὸν λαὸν καὶ διεῖλεν αὐτὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ
tetēdit īſidias in agro. ꝛ vidit: ꝛ ecce pplˀs egreſ
ἐνέδρευσεν ἐν ἀγρῷ. καὶ εἶδεν, καὶ ἰδοὺ λαὸς ἐξῆλ=
ſus ē de ciuitate ꝛ inſurrexit in eos ꝛ per
θεν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐπανέστη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπά=
cuſſit eos. ꝛ abimelech ꝛ turme q̄ erāt cū illo extēde
ταξεν αὐτούς. καὶ ἀβιμέλεχ καὶ ἀρχαὶ αἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτει
rūt: ꝛ ſteterūt pꝛope foꝛes poꝛte ciuitatis.
ναν, καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς πύλης τῆς πόλεως.
ꝛ due turme effuſe ſunt cōtra oēs qui erāt in a=
καὶ αἱ δύο ἀρχαὶ ἐξεχύθησαν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀ=
gro ꝛ percuſſit eos. ꝛ abimelech pugnauit in
γρῷ καὶ ἐπάταξεν αὐτούς. καὶ ἀβιμέλεχ ἐπολέμει ἐν
vꝛbe totā die illam. ꝛ ceperunt
τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην. καὶ κατελάβοντο
vꝛbem: et pplm̄ qui in ipſa occiderūt:
τὴν πόλιν, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτειναν,
ꝛ deſtruxit vꝛbē
καὶ καθεῖλεν τὴν πόλιν

egrediente aduerſum te cum populo ſuo fac ei quod potueris.
Surrexit itaq̄ abimelech cum omī exercitu ſuo nocte: & tetendit inſidias iuxta ſychimā in quattuor locis. Egreſſuſq̄ eſt gaal filius obed: & ſtetit in introitu porte ciuitatis. Surrexit autem abimelech & oīs exercitˀ cum eo de īſidiaꝝ loco. Cūq̄ vidiſſet populum gaal: dixit ad zebul ecce de mōtibˀ multitudo deſcendit. Cui ille reſpondit Vmbras mōtiū vides q̄ſi capita hoīm: & hoc errore decipis. Rurſūq̄ gaal ait. Ecce populus de vmbilico terre deſcēdit: & vnˀ cuneus venit p̄ viā que reſpicit quercū. Cui dixit zebul. Vbi eſt nunc os tuum quo loq̄baris: quis ē abimelech vt ſeruiamˀ ei? Nonne hic pplˀs eſt quē deſpiciebas? Egredere & pugna cōtra eū. Abiit ergo gaal expectante ſychimoꝝ pplˀo: & pugnauit contra abimelech. qui p̄ſecutus eſt eū fugiētē: & in vrbē compulit. Cecideruntq̄ ex pte eius plurimi vſq̄ ad portā ciuitatis: & abimelech ſedit ī ruma. zebul aūt gaal & ſocios eiˀ expulit de vrbe: nec ī ea paſſus ē cōmorari. Seq̄nti ergo die egreſſus ē pplˀs ī cāpum: qđ cum nūciatū eſſet abimelech tulit exercitū ſuū & diuiſit in tres turmas tendēs inſidias ī agris. Vidēſq̄ ꝙ egrederetur pplˀs de ciuitate ſurrexit & irruit in eo cum cuneo ſuo oppugnans & obſidens ciuitatem: due aūt turme palātes p̄ cāpū aduerſarios p̄ſequebātur. Porro abimelech omī die illo oppugnabat vrbē: quā cepit interfectis hītatoribus eiˀ: ipa quoq̄ deſtructa:

הוּא וְהָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ יֹצְאִים	
אֵלֶיךָ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא	עָשָׂה מָצָא
יָדֶךָ: וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וְכָל הָעָם	קוּם
אֲשֶׁר עִמּוֹ לַיְלָה וַיֶּאֶרְבוּ עַל	אָרַב
שְׁכֶם אַרְבָּעָה רָאשִׁים: וַיֵּצֵא גַּעַל	רָבַע
בֶּן עֶבֶד וַיַּעֲמֹד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר	עָמַד
וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וְהָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ	
מִן הַמַּאְרָב: וַיַּרְא גַּעַל אֶת הָעָם	אָרַב רָאָה
וַיֹּאמֶר אֶל זְבֻל הִנֵּה עָם יוֹרֵד	יָרַד
מֵרָאשֵׁי הֶהָרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו	
זְבֻל אֵת צֵל הֶהָרִים אַתָּה רֹאֶה	
כָּאֲנָשִׁים: וַיֹּסֶף עוֹד גַּעַל לְדַבֵּר	יָסַף
וַיֹּאמֶר הִנֵּה עָם יוֹרְדִים מֵעִם טַבּוּר	טָבַר
הָאָרֶץ וְרֹאשׁ אֶחָד בָּא מִדֶּרֶךְ	
אֵלוֹן מְעוֹנְנִים: וַיֹּאמֶר אֵלָיו זְבֻל	אֵלוֹן עָנַן
אַיֵּה אֵיפֹה פִיךָ אֲשֶׁר תֹּאמַר מִי	פֶּה אָמַר
אֲבִימֶלֶךְ כִּי נַעַבְדֶנּוּ הֲלֹא זֶה	עָבַד
הָעָם אֲשֶׁר מָאַסְתָּ בּוֹ צֵא נָא עַתָּה	יָצָא
וְהִלָּחֶם בּוֹ: וַיֵּצֵא גַעַל לִפְנֵי בַּעֲלֵי	לָחַם פָּנָה
שְׁכֶם וַיִּלָּחֶם בַּאֲבִימֶלֶךְ: וַיִּרְדְּפֵהוּ	נוּס
אֲבִימֶלֶךְ וַיָּנָס מִפָּנָיו וַיִּפְּלוּ	נָפַל רָדַף
חֲלָלִים רַבִּים עַד פֶּתַח הַשָּׁעַר:	רָבַב
וַיֵּשֶׁב אֲבִימֶלֶךְ בָּארוּמָה וַיְגָרֶשׁ	גָּרַשׁ
זְבֻל אֶת גַּעַל וְאֶת אֶחָיו מִשֶּׁבֶת	יָשַׁב
בִּשְׁכֶם: וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּצֵא הָעָם	הָיָה
הַשָּׂדֶה וַיַּגִּדוּ לַאֲבִימֶלֶךְ: וַיִּקַּח	נָגַד לָקַח
אֶת הָעָם וַיֶּחֱצֵם לִשְׁלֹשָׁה רָאשִׁים	חָצָה
וַיֶּאֱרֹב בַּשָּׂדֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הָעָם	אָרַב רָאָה
יֹצֵא מִן הָעִיר וַיָּקָם עֲלֵיהֶם	קוּם נָכָה
וַיַּכֵּם: וַאֲבִימֶלֶךְ וְהָרָאשִׁים אֲשֶׁר	
עִמּוֹ פָּשְׁטוּ וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח שַׁעַר	עָמַד
הָעִיר וּשְׁנֵי הָרָאשִׁים פָּשְׁטוּ	
עַל כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה וַיַּכּוּם:	נָכָה
וַאֲבִימֶלֶךְ נִלְחָם בָּעִיר כֹּל הַיּוֹם	לָחַם
הַהוּא וַיִּלְכֹּד אֶת הָעִיר וְאֶת הָעָם	לָכַד
אֲשֶׁר בָּהּ הָרָג וַיִּתֹּץ אֶת הָעִיר	נָתַץ

ויזרעה מלח׃ וישמעו כל בעלי   זרע שמע
מגדל שכם ויבאו אל צריח בית   בוא צרח
אל ברית׃ ויגד לאבימלך כי   ברת נגד
התקבצו כל בעלי מגדל שכם׃   קבץ
ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל   עלה
העם אשר אתו ויקח אבימלך   לקח
את הקרדמות בידו ויכרת שוכת   כרת שוך
עצים וישאה וישם על שכמו   נשא שום
ויאמר אל העם אשר עמו מה
ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני׃   ראה עשה
ויכרתו גם כל העם איש שוכה
וילכו אחרי אבימלך וישימו על
הצריח ויציתו עליהם את   יצת
הצריח באש וימתו גם כל אנשי   מות
מגדל שכם כאלף איש ואשה׃   איש
וילך אבימלך אל תבץ ויחן   חנה
בתבץ וילכדה׃ ומגדל עז היה   לכד גדל
בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים   עזז נוס
והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו   נשה סגר
בעדם ויעלו על גג המגדל׃ ויבא   עלה בוא
אבימלך עד המגדל וילחם בו   לחם
ויגש עד פתח המגדל לשרפו   נגש
באש׃ ותשלך אשה אחת פלח   שלך
רכב על ראש אבימלך ותרץ   רוץ
את גלגלתו׃ ויקרא מהרה אל   גלל קרא
הנער נשא כליו ויאמר לו   כלה
שלף חרבך ומותתני פן יאמרו   מות אמר
לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו   דקר
וימת׃ ויראו איש ישראל כי   ראה
מת אבימלך וילכו איש למקומו׃   קום
וישב אלהים את רעת אבימלך   שוב רוע
אשר עשה לאביו להרג את
שבעים אחיו׃ ואת כל רעת אנשי
שכם השיב אלהים בראשם
ותבא אליהם קללת יותם בן   בוא
Cap.x. ירבעל׃ ויקם אחרי אבימלך   קום

ita vt sal ī ea disp̄geret. Q̄d cū audissent q hītabāt in turre sychimorū ingressi sūt fanum ∞∞ dei sui berith: vbi fed9 cū eo pepigerāt: & ex eo locus nomē acceperat: qui erat munit9 valde. Abimelech quoq; audiēs viros turris sichimorꝶ pariter cōglobatos: ascēdit in mōtē selmō cū omni pp̄lo suo: & arrepta securi p̄scidit arboris ramū: impositūq; ferens humero: ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ dixit ad socios. Quod ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ me vidistis facere cito facite. Igitur certatim ramos de arboribus ∞ precidētes: ∞∞∞∞∞∞∞∞∞ sequebātur ducē. Qui circūdantes ∞∞∞∞∞∞∞∞∞ presidiū succēderūt. atq; ita factū est vt fumo & igne mille hominū necarentur ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ viri pariter & mulieres hītatorū turris sychē. Abimelech aūt inde p̄ficiscens vēit ad oppidū thebes: q̄d circundās obsidebat exercitu. Erat aūt turris excelsa in media citate: ad quā confugerant simul viri ac mulieres & oēs pricipes ciuitatis clausa firmissime ianua & super turris tectū stātes p propugnacula. Accedensq; abimelech iuxta turrim pugnabat fortit: & appropinquās ostio ignē supponere nitebatur. Et ecce vna mulier fragmē mole desup iaciēs illisit capiti abimelech. & cōfregit cerebrū ei9. Qui vocauit cito armigerꝶ suū & ait ad eum. Euagina gladiū tuum & percute me: ne forte dicatur ꝙ a femīa interfectus sim. Qui iussa perficiens interfecit eum. ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ Illo quoq; mortuo omnes qui cū eo erāt de isrl̄ reuersi sūt ī sedes suas. & reddidit deus malū q̄d fecerat abimelech cōtra p̄rm suū interfectis septuagīta fratrib9 suis. ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ Sychimitis quoq; q̄d operati erāt retributū ē: & vēit sup eos maledictio ioathā filii hierobaal.

Post abimelech 10. surrexit dux ∞∞∞∞

ꝛ seminauit eam sale. ꝛ audierūt oēs vi
καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας. καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄν
ri turris sichem: ꝛ ingressi sūt in ar
δρες τοῦ πύργου σικήμων, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ὀχύ
cem domus bethel federis. ꝛ ānūciatū est abi
ρωμα οἴκου τοῦ βηθὴλ βερίθ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ ἀβι
melech: ꝙ cōgregati sunt oēs viri tur
μέλεχ, ὅτι συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πύρ
ris sichem. ꝛ ascēdit abimelech in mōtē selmon
γου σικήμων. καὶ ἀνέβη ἀβιμέλεχ εἰς ὄρος σελμὼν
ipse ꝛ oīs pp̄ls q̄ secum. ꝛ cepit abi
αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν ἀβι
melech securim in manu sua: ꝛ excidit o
μέλεχ τὴν ἀξίνην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψεν φορ
nus lignoꝶ: ꝛ accepit illud: ꝛ imposuit sup hu
τίον ξύλων, καὶ ἔλαβεν αὐτό, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὤ
meros suos. ꝛ dixit ad pp̄lꝫ q̄ erat cum illo: q̄d
μους αὐτοῦ. καὶ εἶπεν πρὸς τὸν λαὸν τὸν μετ᾽ αὐτοῦ, τί   δ.7.
vidistis me facientē: cito facite: vt ꝛ ego.
εἴδετέ με ποιοῦντα, ταχέως ποιήσατε, ὡς καὶ ἐγώ.
ꝛ exciderūt ꝛ oēs ipi quilibꝫ onus: ꝛ
καὶ ἔκοψαν καί γε πάντες αὐτοὶ ἕκαστος φορτίον, καὶ
tulerūt: ꝛ iuerūt post abimelech: ꝛ imposuerunt sup
ἦραν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω ἀβιμέλεχ, καὶ ἐπέθη
arcem: ꝛ cōbusserūt sup illos
καν ἐπὶ τὸ ὀχύρωμα, καὶ ἐνέπρησαν ἐπ᾽ αὐτοὺς
arcem in igne: ꝛ oēs mortui sūt vi
τὸ ὀχύρωμα ἐν πυρί, καὶ πάντες ἀπέθανον οἱ ἄν
ri turris sichem q̄si mille viroꝶ ꝛ mulierū.
δρες πύργου σικήμων ὡσεὶ χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες.
ꝛ abijt abimelech in thebes: ꝛ obsedit il
καὶ ἐπορεύθη ἀβιμέλεχ εἰς θηβὴς, καὶ περιεκάθησεν αὐ
lā: ꝛ cepit illā. ꝛ turris erat fortis
τήν, καὶ προκατελάβετο αὐτήν. καὶ πύργος ἦν ὀχυρὸς
in medio vrbis. ꝛ cōfugerāt illuc oēs viri
ἐν μέσῳ τῆς πόλεως. καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες
ꝛ mulieres ꝛ oēs principes ciuitatis.
καὶ αἱ γυναῖκες καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι τῆς πόλεως.
ꝛ clauserūt sup se ipsos: ꝛ ascēderūt ad tectum turris.
καὶ ἀπέκλεισαν ἐφ᾽ ἑαυτοῖς, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶ
ꝛ accessit abimelech vsq; ad turrim:
μα τοῦ πύργου. καὶ ἦλθεν ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου,
ꝛ expugnauerūt illā. ꝛ appropinquit abimelech vsq; ad
καὶ ἐξεπολέμησαν αὐτόν. καὶ ἤγγισεν ἀβιμέλεχ ἕως
portam turris vt cōbureret illam in igne. ꝛ pro
τῆς θύρας τοῦ πύργου ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρί. καὶ ἔρ
iecit mulier vna fragmē mole sup caput abi   2.R
ριψεν γυνὴ μία κλάσμα μύλου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀβι   11.c.
melech: ꝛ cōfregit caluariā eius. ꝛ clamauit
μέλεχ, καὶ συνέκλασεν τὸ κρανίον αὐτοῦ. καὶ ἐβόησεν
cito ad puerū portātē istrumēta ei9. ꝛ
τὸ τάχος πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ. καὶ
dixit ei: euagina gladiū tuū ꝛ occide me: 1.R
εἶπεν αὐτῷ, σπάσαι τὴν μάχαιράν σου καὶ θανάτωσόν με,   31.a
ne forte dicāt ꝙ mulier occidit eū. ꝛ trāsfodit eū   2.R
μήποτε εἴπωσιν ὅτι γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἐξεκέντη   10.
puer suus: ꝛ mortuus est abimelech.
σεν αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἀβιμέλεχ.
ꝛ vidit vir israel ꝙ mortuus est abimelech. ꝛ reuersi sūt vir in
καὶ εἶδεν ἀνὴρ ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν ἀβιμέλεχ. καὶ ἀπῆλ
locū suū: ꝛ reddidit deus ma
θον ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν κα
lum abimelech q̄d fecit p̄ri suo: vt occideret
κίαν ἀβιμέλεχ ἣν ἐποίησεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἀποκτεῖ
septuaginta frēs suos. ꝛ oēm iniquitatē viroꝶ
ναι τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ. καὶ πᾶσαν τὴν κα
sichem conuertit deus in caput eorum.
κίαν ἀνδρῶν σικήμων ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς τὴν κεφαλὴν αὐ
ꝛ venit sup eos maledictio ioathā filij hierobaal.
τῶν. καὶ ἐπῆλθεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡ κατάρα ἰωαθὰμ τοῦ υἱοῦ ἱεροβάαλ.

Et surrexit post abimelech   Ca.10.
Καὶ ἀνέστη μετὰ ἀβιμέλεχ ∞∞∞∞∞∞

vt liberaret iſrael thola filius phua filius
τοῦ σῶσαι τὸν ἰσραὴλ θωλὰ υἱὸς φουὰ υἱὸς
patrui eius: vir de iſſachar: ⁊ ipſe
πατραδέλφου αὐτοῦ, ἀνὴρ ἰσάχαρ, καὶ αὐτὸς
habitabat in ſamir in mōte ephraim. ⁊ iudicauit iſ
κατώκει ἐν σαμὶρ ἐν ὄρει ἐφραΐμ. καὶ ἔκρινεν τὸν ἰσ
rael viginti ⁊ tres annos: ⁊ mortuꝰ eſt ⁊ ſepultꝰ eſt in
ραὴλ εἴκοσι καὶ τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐν
ſamir. ⁊ ſurrexit poſt eū iair galaadites: ⁊
σαμίρ. καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν ἰαῒρ ὁ γαλααδίτης, καὶ
iudicauit iſrael viginti ⁊ duos ānos. ⁊ fuerūt
ἔκρινεν τὸν ἰσραὴλ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη. καὶ ἐγένοντο
ei triginta filij aſcendētes ſup triginta
αὐτῷ τριάκοντα υἱοὶ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ τριάκοντα
pullos. ⁊ triginta ciuitates illis. ⁊ e-
πώλους. καὶ τριάκοντα πόλεις αὐτοῖς. καὶ αὐ-
as vocauit oppida iair vſq; ad diē hanc:
τὰς ἐκάλεσεν ἐπαύλεις ἰαῒρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύ-
que ſunt in t̄ra galaad. ⁊ mortuus eſt iair
της, αἵ εἰσιν ἐν τῇ γῇ γαλαάδ. καὶ ἀπέθανεν ἰαῒρ
⁊ ſepultus eſt in camon. ⁊ addiderūt filij iſrael
καὶ ἐτάφη ἐν καμών. καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
facere malū corā dn̄o: ⁊ ſeruie-
ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἔναντι κυρίου, καὶ ἐλάτρευ-
runt baallim ⁊ aſtaroth ⁊ dijs
σαν τοῖς βααλλὶμ καὶ τοῖς ἀσαρὼθ καὶ τοῖς θεοῖς
ſyrie ⁊ dijs ſidonis ⁊ dijs mo
συρίας καὶ τοῖς θεοῖς σιδῶνος καὶ τοῖς θεοῖς μω-
ab ⁊ dijs filioꝝ ammon ⁊ dijs
ὰβ καὶ τοῖς θεοῖς υἱῶν ἀμμὼν καὶ τοῖς θεοῖς τῶν
allophyloꝝ: ⁊ dimiſerūt dn̄m ⁊ nō
ἀλλοφύλων, καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον καὶ οὐκ
ſeruierūt ei. ⁊ iratus eſt furore dn̄s in
ἐδούλευσαν αὐτῷ. καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος ἐν τῷ
iſrael: ⁊ tradidit eos in manū allophyloꝝ
ἰσραήλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων
⁊ in manū filioꝝ ammon. ⁊ corruperūt ⁊ cōfre
καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν ἀμμών. καὶ ἐσάθρωσαν καὶ ἔθλα-
gerūt filios iſrael in anno illo: de-
σαν τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, ὀκ-
cem ⁊ octo annos oēs filios iſrael q̄ erant
τωκαίδεκα ἔτη πάντας τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ τοὺς ἐν
trans iordanē in terra amorrei in
τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου ἐν γῇ τοῦ ἀμορραίου ἐν
terra galaad. ⁊ trāſierūt filij ammon ior
τῇ γαλααδίτιδι. καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ ἀμμὼν τὸν ἰορ
danē vt expugnarēt: ⁊ in iuda ⁊ benia
δάνην ἐκπολεμῆσαι, καὶ ἐν τῷ ἰούδα καὶ βενια-
min ⁊ in domo ephraim: ⁊ afflicti ſūt filij
μὶν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἐφραΐμ, καὶ ἐθλίβησαν οἱ υἱοὶ
iſrael valde. ⁊ clamauerūt filij iſrael ad do
ἰσραὴλ σφόδρα. καὶ ἔκραξαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς κύ-
minū dicētes: peccauimus tibi qm̄ reliquimus
ριον λέγοντες, ἡμάρτομέν σοι ὅτι ἐγκατελίπομεν
deū nr̄m ⁊ ſeruiuimus baallim. ⁊
τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ ἐλατρεύσαμεν τοῖς βααλλίμ. καὶ
dixit dn̄s ad filios iſrael: nonne egy
εἶπεν κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ, οὐχὶ οἱ αἰγύ-
ptij ⁊ amorrei ⁊ filij ammon ⁊ moab ⁊
πτιοι καὶ οἱ ἀμορραῖοι καὶ οἱ υἱοὶ ἀμμὼν καὶ μωὰβ καὶ
allophyli ⁊ ſidonij ⁊ amalec ⁊ chanaan
ἀλλόφυλοι καὶ σιδώνιοι καὶ ἀμαλὴκ καὶ χαναὰν
afflixerūt vos: ⁊ clamaſtis ad me: ⁊ e-
ἐξέθλιψαν ὑμᾶς, καὶ ἐκεκράξατε πρός με, καὶ ἔ-
rui vos de manu eoꝝ: ⁊ vos reli
σωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν; καὶ ὑμεῖς ἐγκατε-
quiſtis me: ⁊ coluiſtis deos
λίπετέ με, καὶ ἐλατρεύσατε θεοῖς

in iſrael thola filius
phua patrui abimelech
vir de yſachar qui
habitauit in ſamir mō
tis effraim
& iudicauit iſrael vigī
ti
& tribus ānis: mortu
uſq; eſt ac ſepultus in ſa
mir. Huic ſucceſſit iair
galaadites qui
iudicauit iſrael per vi-
ginti
& duos annos: habēs
triginta
filios ſedētes ſuper tri
ginta pullos aſinarū
et principes triginta ci
uitatū q̄ ex noīe eius ſūt
appellate auoth iair .i.
oppida iair vſq; in p̄ntē
diem in terra galaad.
mortuꝰ q; ē iair
ac ſepultus ī loco cui ē
vocabulū camon. Filii
aūt iſrl̄ peccatis veteri-
bus iungētes noua: fece
rūt malū in conſpectu
dn̄i: et ſeruierūt idolis
baalī & aſtaroth &
diis ſyrie ac ſydonis
& moab & filiorum
ammō & philiſtiim:
dimiſeruntq; dn̄m &
non coluerūt eū. Cōtra
quos dn̄s iratꝰ tradidit
eos in manus
philiſtiim & filiorū ā-
mon: afflictiq; ſunt
& vehemēter oppreſſi
per annos decem & o-
cto omnes
qui habitabāt trās ior
danem
ī terra ammorrei que
eſt in galaad: in tantū vt
filii āmon iordane trā
ſmiſſo vaſtarent
iudam & beniamin &
effraim.
Afflictuſq; eſt iſrael ni
mis. Et clamantes
ad dominū dixerunt.
Peccauimus tibi
quia dereliquimꝰ de
um nr̄m: & ſeruiuimus
baalim. Quibus locu
tus eſt dominus:
Nūquid nō egyptii &
ammorrei
filiiq; ammō & phili-
ſtiim ſydonii quoq;
& amalech & chanaan
opp̄ſſerunt vos & cla-
maſtis ad me: & erui
vos de manu eorum:
Et tamē reliquiſtis me
& coluiſtis

להושיע את ישראל תולע בן — ישע
פואה בן דודו איש יששכר והוא — דוד
ישב בשמיר בהר אפרים׃
וישפט את ישראל עשרים — שפט
ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר׃ — מות
ויקם אחריו יאיר הגלעדי — קבר
וישפט את ישראל עשרים
ושתים שנה׃ ויהי לו שלשים
בנים רכבים על שלשים עירים
ושלשים עירים להם להם
יקראו חות יאיר עד היום הזה — קרא חוה
אשר בארץ הגלעד׃ וימת יאיר
ויקבר בקמון׃ ויסיפו בני ישראל — יסף
לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו — עשה רוע
את הבעלים ואת העשתרות ואת — עבד
אלהי ארם ואת אלהי צידון
ואת אלהי מואב ואת אלהי בני
עמון ואת אלהי פלשתים
ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו׃ ויחר — עזב חרה
אף יהוה בישראל וימכרם ביד — מכר
פלשתים וביד בני עמון׃ וירעצו — רעץ
וירצצו את בני ישראל בשנה — רצץ
ההיא שמנה עשרה שנה את כל
בני ישראל אשר בעבר הירדן
בארץ האמרי אשר בגלעד׃ ויעברו — עבר
בני עמון את הירדן להלחם גם — לחם
ביהודה ובבנימן ובבית אפרים
ותצר לישראל מאד׃ ויזעקו בני — צור זעק
ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך
וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את — עבד
הבעלים׃ ויאמר יהוה אל בני — אמר
ישראל הלא ממצרים ומן האמרי
ומן בני עמון ומן פלשתים׃ וצידונים
ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו — צעק
אלי ואושיעה אתכם מידם׃ — ישע
ואתם עזבתם אותי ותעבדו — עבד

אלהים אחרים לכן לא אוסיף — יסף
להושיע אתכם: לכו וזעקו אל — ילך
האלהים אשר בחרתם בם המה
יושיעו לכם בעת צרתכם: — צור
ויאמרו בני ישראל אל יהוה — אמר
חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב
בעיניך אך הצילנו נא היום — נצל
הזה: ויסירו את אלהי הנכר — סור
מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר — עבד קצר
נפשו בעמל ישראל: ויצעקו בני — צעק
עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני — חנה אסף
ישראל ויחנו במצפה: ויאמרו
העם שרי גלעד איש אל רעהו — שור
מי האיש אשר יחל להלחם בבני — חלל לחם
עמון יהיה לראש לכל ישבי — היה
גלעד: ויפתח הגלעדי היה — Cap. 11.
גבור חיל והוא בן אשה זונה — גבר איש
ויולד גלעד את יפתח: ותלד אשת — זנה ילד
גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה — איש גדל
ויגרשו את יפתח ויאמרו לו — גרש אמר
לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה — נחל
אחרת אתה: ויברח יפתח מפני — ברח פנה
אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו — לקט
אל יפתח אנשים ריקים ויצאו
עמו: ויהי מימים וילחמו בני עמון — היה יום
עם ישראל: ויהי כאשר נלחמו — לחם
בני עמון עם ישראל וילכו זקני
גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב: — לקח
ויאמרו ליפתח לכה והיית לנו — ילך היה
לקצין ונלחמה בבני עמון: ויאמר — קצן
יפתח לזקני גלעד הלא אתם
שנאתם אתי ותגרשוני מבית אבי — גרש
ומדוע באתם אלי עתה כאשר — מדע בוא
צר לכם: ויאמרו זקני גלעד אל — צור
יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת — שוב
עמנו ונלחמת בבני עמון והיית — לחם היה

deos alienos. Idcirco
non addam
vt vlt: a vos liberem.
Ite & inuocate
đos quos elegiſtis: ip
ſi
vos liberent in tempo
re anguſtie.
Dixeruntqꝫ filii iſrael
ad dominum.
Peccauim9: redde tu
nobis qcqd tibi pla=
cet: tm̄ nūc libera nos.
Que dicentes omnia
de finibus ſuis alienoꝶ
deorū idola piecerūt:
& ſeruierunt dn̄o deo:
qui doluit
ſuper miſeriis eorum.
Itaqꝫ filii ammō cōcla=
mātes in galaad fixere
tētoria: cōtra quos con
gregati filii iſrael ī maſ
pha caſtrametati ſunt.
Dixerūtqꝫ pricipes ga
laad ſinguli ad proxi=
mos ſuos. Qui primus
ex nobis contra filios
ammon cepit dimica=
re: erit dux ppl'i gala=
ad. 11.
Fuit itaqꝫ illo ī tpe ie
pthe galaadites vir for
tiſſimus atqꝫ pugnator
filius mulieris meretri
cis q natus ē de galaad.
Hūit āt galaad vxorē
de q̄ ſuſcepit filios: qui
poſtq̄ꝫ creuerāt eiecerūt
iepthe: dicentes.
Heres in domo patris
noſtri eē nō poteris: qa
de altera matre natus
es. Quos ille fugiens
atqꝫ deuitās hītauit in t
ra thob. Congregatiqꝫ
ſunt ad eū viri inopes
& latrocinātes & quaſi
pricipē ſeq̄bātur. In illis
diebus pugnabāt filii ā
mō cōtra iſrl': quibus a
criter inſtātibus
prexerūt maiores na=
tu de
galaad: vt tollerēt ī au=
xiliū ſui iepthe de terra
thob. Dixerūtqꝫ ad e=
um. Veni & eſto prin=
ceps nr̄: & pugna cōtra
filios āmō. Quibus ille
reſpondit. Nōne vos
eſtis qui
odiſtis me & eieciſtis
de domo patris mei:
& nunc veniſtis ad me
neceſſitate compulſi?
Dixerūtqꝫ pricipes ga
laad ad iepthe. Ob hāc
igitur cām nūc ad te ve
nim9: vt pficiſcaris no
biſcum & pugnes con
tra filios ammon: ſiſqꝫ

alienos: idcirco nō addam vt liberē vos: i=
ἑτέροις, διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς, βα
te ꝛ clamate ad deos quos elegiſtis vo
δίζετε καὶ βοᾶτε πρὸς τοὺς θεοὺς οὓς ἐξελέξασθε ἑαυ=
bis: ꝛ ipſi liberēt vos in tpe anguſtie
τοῖς, καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως
vře. ꝛ dixerūt filij iſrael ad dn̄m: peccaui
ὑμῶν. καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς κύριον, ἡμάρτο=
mus: fac tu nobis iuxta oīa q̄ placuerit co
μεν, ποίησον σὺ ἡμῖν κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἀρέσκῃ ἐνώ
ram te: verū dn̄e libera nos in die hac.
πιόν σου, πλὴν κύριε ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύ=
ꝛ proiecerūt deos alienos de
τῃ. καὶ μετέστησαν τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ
medio eoꝝ ꝛ ſeruierūt dn̄o: ꝛ doluit
μέσου αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τῷ κυρίῳ, καὶ ὀλιγοψύ
in labore iſrael. ꝛ aſcēderūt filij am=
χησεν ἐν τῷ κόπῳ ἰσραήλ. καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ ἀμ=
mon ꝛ fixere tētoria in galaad. ꝛ exierūt filij iſ
μὼν καὶ παρενέβαλον ἐν γαλαάδ. καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσ
rael ꝛ caſtrametati ſūt in ſpecula. ꝛ dixerūt
ραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἀμαασηφά. καὶ εἶπον
populi principes galaad: vir ad proxi
οἱ τοῦ λαοῦ ἄρχοντες γαλαάδ, ἀνὴρ πρὸς τὸν πλη
mū ſuū: quis vir qui incipiet pugnare contra
σίον αὐτοῦ, τίς ἀνὴρ ὃς ἄρξεται πολεμῆσαι ἐν τοῖς
filios ammon ꝛ erit in caput oībus habi
υἱοῖς ἀμμὼν καὶ ἔσται εἰς κεφαλὴν πᾶσιν τοῖς κατοι
tātibus in galaad:
κοῦσιν ἐν γαλαάδ;

Ca. 11.

Et iephthae galaadites fuit potēs ī fortitudie
Καὶ ἰεφθάε ὁ γαλααδίτης ἦν δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ
ꝛ ipſe filius mulieris meretricis. ꝛ peperit gala
καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης. καὶ ἔτεκεν τῷ γαλα=
ad iephthae. ꝛ peperit vxor galaad ei fi
ὰδ τὸν ἰεφθάε. καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ γαλαὰδ αὐτῷ υἱ=
lios: ꝛ creuerūt filij mulieris. ꝛ eiece=
ούς. καὶ ἡνδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικός. καὶ ἐξέβα=
runt iephthae. ꝛ dixerūt ei: nō eris heres in
λον τὸν ἰεφθάε. καὶ εἶπον αὐτῷ, οὐ κληρονομήσεις ἐν
domo pr̄is nr̄i: qm̄ filius mulieris mere
τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἑταί
tricis tu es. ꝛ aufugit iephthae a facie fra
ρας σὺ εἶ. καὶ ἀπέδρα ἰεφθάε ἐκ προσώπου τῶν ἀδελ
trū ſuoꝝ: ꝛ habitauit in tra tob. ꝛ cōgregati ſūt
φῶν αὐτοῦ, καὶ κατῴκησεν ἐν γῇ τώβ. καὶ συνελέγον
ad iephthae viri inopes: ꝛ ſimul ibant
το πρὸς τὸν ἰεφθάε ἄνδρες λιτοί, καὶ συνεξεπορεύοντο
cū illo. ꝛ factū eſt poſt dies ꝛ pugnauerūt
μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας καὶ ἐπολέμησαν οἱ
filij ammon cū iſrael. ꝛ factū eſt qn̄ pugnaue
υἱοὶ ἀμμὼν μετὰ ἰσραήλ. καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἐπολέμη=
rūt filij ammon cū iſrael: ꝛ perrexerūt maio
σαν υἱοὶ ἀμμὼν μετὰ ἰσραήλ, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσ
res natu galaad vt tollerēt iephthae in tra tob.
βύτεροι γαλαὰδ παραλαβεῖν τὸν ἰεφθάε ἐν γῇ τώβ.
ꝛ dixerūt ad iephthae: veni ꝛ eris nobis in pric
καὶ εἶπον πρὸς ἰεφθάε, δεῦρο καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἡγού=
pem: ꝛ pugnabimus cōtra filios ammon. ꝛ dixit ieph
μενον, καὶ πολεμήσομεν τοῖς υἱοῖς ἀμμών. καὶ εἶπεν ἰεφ=
thae ſenioribus galaad: nōne vos odi
θάε τοῖς πρεσβυτέροις γαλαάδ, οὐχ ὑμεῖς ἐμισήσα=
ſtis me ꝛ eieciſtis me de domo pr̄is mei — Gen. 26.f.
τέ με καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου
ꝛ abieciſtis me a vobis? ꝛ quid veniſtis ad
καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν; καὶ τί ὅτι ἤλθετε πρός
me nūc qn̄ afflicti eſtis? ꝛ dixerūt ſeniores galaad
με νῦν ἡνίκα ἐθλίβητε; καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι γαλαὰδ
ad iephthae: nōne ſic nunc cōuenimus ad te ꝛ profi=
πρὸς ἰεφθάε, οὐχ οὕτως νῦν συνήλθομεν πρὸς σὲ καὶ συμ=
ciſceris nobiſcū ꝛ pugnabimus cōtra filios ammon: ꝛ eris
πορεύσῃ ἡμῖν καὶ πολεμήσομεν ἐν τοῖς υἱοῖς ἀμμών, καὶ ἔσῃ

nobis in caput oībus habitātibus galaad. τ
ἡμῖν εἰς κεφαλὴν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν γαλαάδ. καὶ
dixit iephthae ad ſeniores galaad: ſi cōuer
εἶπεν ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους γαλαάδ, εἰ ἐπι=
titis me vos vt pugnē cōtra filios ammō: τ
στρέφετέ με ὑμεῖς πολεμῆσαι ἐν τοῖς υἱοῖς ἀμμών, καὶ
tradiderit dñs eos corā me: ego ero vo=
παραδῷ κύριος αὐτοὺς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἐγὼ ἔσομαι ὑ=
bis in caput. τ dixerūt ſeniores galaad
μῖν εἰς κεφαλήν. καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι γαλαάδ
ad iephthae: dñs erit audiēs inter nos: ſi
πρὸς ἰεφθάε, κύριος ἔσαι ὁ ἀκούων ἀναμέσον ἡμῶν, εἰ
non ſcd̄m verbū tuū ſic faciemus. τ a=
μὴ κατὰ τὸ ῥῆμά σου οὕτως ποιήσομεν. καὶ ἐπορεύ=
bijt iephthae cū ſenioribus galaad: τ cōſti=
θη ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων γαλαάδ, καὶ κατέ
tuerūt pp̄l's eū ſuper ſe in caput τ in prin
στησαν ὁ λαὸς αὐτὸν ἐπ᾽ αὐτῶν εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς ἡγού
cipē. τ locutus ē iephthae oēs ſermones ſu
μενον. καὶ ἐλάλησεν ἰεφθάε πάντας τοὺς λόγους αὐ=
os corā dño in maſſepha. τ miſit iephthae
τοῦ ἐνώπιον κυρίου ἐν μασσηφά. καὶ ἀπέστειλεν ἰεφθάε
nūcios ad regem filiorꝝ ammon dicēs: qd mihi τ
ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν ἀμμὼν λέγων, τί ἐμοὶ καὶ
tibi: qm̄ venis ad me tu vt pugnes cōtra me i fra mea:
σοί, ὅτι ἥκεις πρός με σὺ πολεμῆσαί με ἐν τῇ γῇ μου;
τ dixit rex ammon ad nūcios ieph
καὶ εἶπεν βασιλεὺς ἀμμὼν πρὸς τοὺς ἀγγέλους ἰεφ=
thae: qm̄ accepit iſrael terrā meā in aſcen
θάε, διότι ἔλαβεν ἰσραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῇ ἀναβά=
ſu eius de egypto ab arnon vſqꝫ ad ieboc τ vſqꝫ ad
σει αὐτοῦ ἐξ αἰγύπτου ἀπὸ ἀρνὼν ἕως ἰαβὼκ καὶ ἕως
iordanem: τ nunc redde illas cū pace.
τοῦ ἰορδάνου, καὶ νῦν ἐπίστρεψον αὐτὰς μετ᾽ εἰρήνης.
τ addidit adhuc iephthae τ miſit nuncios ad
καὶ προσέθετο ἔτι ἰεφθάε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
regem filiorꝝ ammon: τ dixerūt ei: hec di
τὸν βασιλέα υἱῶν ἀμμών, καὶ εἶπαν αὐτῷ, τάδε λέ
cit iephthae: nō accepit iſrael terrā moab τ
γει ἰεφθάε, οὐκ ἔλαβεν ἰσραὴλ τὴν γῆν μωὰβ καὶ τὴν
terrā filiorꝝ ammō in aſcenſu eorꝝ de egypto: ſed
γῆν υἱῶν ἀμμὼν ἐν τῇ ἀναβάσει αὐτῶν ἐξ αἰγύπτου, ἀλ
ambulauit iſrael in ſolitudine vſqꝫ ad mare rubrū:
λ᾽ ἐπορεύθη ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης ἐρυθρᾶς,
τ venit vſqꝫ ad cades. τ miſit iſrael nuncios
καὶ ἦλθεν ἕως κάδης. καὶ ἐξαπέστειλεν ἰσραὴλ ἀγγέλους
ad regem edom dicēs: tranſibo per
πρὸς βασιλέα ἐδὼμ λέγων, παρελεύσομαι διὰ τῆς
terrā tuā: τ nō audiuit rex edom. τ ad re
γῆς σου; καὶ οὐκ ἤκουσεν βασιλεὺς ἐδώμ. καὶ πρὸς βα
gem moab miſit: τ nō voluit. τ ſedit
σιλέα μωὰβ ἀπέστειλεν, καὶ οὐκ ἠθέλησεν. καὶ ἐκάθησεν
iſrael in cades: τ preteriuit per deſertū: τ circui
ἰσραὴλ ἐν κάδης, καὶ διῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐκύκλω
uit terrā edom τ terrā moab. τ venit ad
σεν τὴν γῆν ἐδὼμ καὶ τὴν γῆν μωάβ. καὶ παρεγένετο κα
orientem ſolis tre moab: τ caſtrametati ſūt
τ᾽ ἀνατολὰς ἡλίου τῆς γῆς μωάβ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ
trans arnon: τ nō intrauerūt in terminū moab: qm̄
πέραν ἀρνών, καὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ ὅριον μωάβ, ὅτι
arnon erat termin⁹ moab: τ miſit nūcios iſ
ἀρνὼν ἦν ὅριον μωάβ. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἰσ=
rael ad ſeon regem amorreorꝝ regem eſe=
ραὴλ πρὸς σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων βασιλέα ἐσε
bon: τ dixit ei iſrael: tranſibo per
βών, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰσραήλ, παρελεύσομαι διὰ
terrā tuā vſqꝫ ad
τῆς γῆς σου ἕως τοῦ

dux omnium qui habi
tāt in galaad.
Iepthe quoqꝫ dixit eis
Si vere
veniſtis ad me vt pu=
gnē pro vobis cōtra fili
os ammon: tradiderit
qꝫ eos dñs in man⁹ me
as ego ero veſter prin
ceps. Qui rñderunt ei.
Dñs qui hec audit ip̄e
mediator ac teſtis eſt
q̄ noſtra promiſſa
faciemus. Abiit itaqꝫ
iepthe cū pricipib⁹ ga
laad: fecitqꝫ eum omnis
populus
pricipem ſui. Locutuſ
qꝫ eſt iepthe omnes
ſermones ſuos coram
domino in maſpha. Et
miſit nuncios ad regē
filiorum ammō qui ex
pſōa ſua diceret. Quid
mihi & tibi ē: quia ve=
niſti contra me vt vaſta
res terrā meā? Quib⁹ il
le reſpondit.
quia tulit iſrael terrā
meam quando aſcendit
de egypto: a finibus ar
non vſqꝫ ieboc atqꝫ
iordanem. Nunc ergo
cū pace redde mihi eā.
Per quos rurſum māda
uit iepthe: & īperauit eis
vt dicerent regi āmō.
Hec dicit iepthe. Nō
tulit iſrael
terram moab nec ter
ram filiorum ammon:
ſed quando de egypto
cōſcēderūt: ambulauit
p ſolitudinē vſqꝫ mare
rubrū: & venit i cades.
Miſitqꝫ nūcios ad re=
gem
edō dicens. Dimitte vt
trāſeam terram tuam.
Qui noluit acqeſcere
p̄cibus eius. Miſit quo=
qꝫ ad regē moab: qui
& ipſe trāſitū p̄bere con
tēpſit. Manſit itaqꝫ in
cades & circuiuit ex late
re terram edō & terrā
moab. Venitqꝫ ad
orīētalē plagā tre mo
ab & caſtrametatus eſt
trans arnon: nec volu
it intrare terminos
moab. Arnon quippe
cōfiniū eſt terre moab.
Miſit itaqꝫ iſrael nūci=
os ad ſeon regem
ammorreorū qui habi
tabat in eſebō: & dixerit
ei. Dimitte vt tranſeā
p terram tuam, vſqꝫ ad

לנו לראש לכל ישבי גלעד:
ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם
משיבים אתם אותי להלחם בבני — שוב
עמון ונתן יהוה אתם בידי אנכי
אהיה לכם לראש: ויאמרו זקני — היה
גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע
בינותינו אם לא כדברך כן
נעשה: וילך יפתח עם זקני גלעד — עשה
וישימו העם אותו עליהם לראש — שום
ולקצין וידבר יפתח את כל — קצן דבר
דבריו לפני יהוה במצפה: וישלח — שלח
יפתח מלאכים אל מלך בני עמון — לאך
לאמר מה לי ולך כי באת אלי — בוא
להלחם בארצי: ויאמר מלך בני — לחם
עמון אל מלאכי יפתח
כי לקח ישראל את ארצי בעלותו — עלה
ממצרים מארנון ועד היבק ועד
הירדן ועתה השיבה אתהן — שוב
בשלום: ויוסף עוד יפתח וישלח — שלם יסף
מלאכים אל מלך בני עמון: ויאמר
לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל
את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון:
כי בעלותם ממצרים וילך ישראל
במדבר עד ים סוף ויבא קדשה: — דבר בוא
וישלח ישראל מלאכים אל מלך
אדום לאמר אעברה נא בארצך — עבר
ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך
מואב שלח ולא אבה וישב ישראל
בקדש: וילך במדבר ויסב את — סבב
ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא — בוא
ממזרח שמש לארץ מואב ויחנון — זרח חנה
בעבר ארנון ולא באו בגבול — בוא גבל
מואב כי ארנון גבול מואב: וישלח — שלח
ישראל מלאכים אל סיחון מלך — לאך
האמרי מלך חשבון ויאמר לו — אמר
ישראל נעברה נא בארצך עד — עבר

קום אמן מקומי׃ ולא האמין סיחון את
אסף ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון
לחם את כל עמו ויחנו ביהצה וילחם
נתן עם ישראל׃ ויתן יהוה אלהי
ישראל את סיחון ואת כל עמו
נכה ירש ביד ישראל ויכום ויירש ישראל
את כל ארץ האמרי יושב הארץ
ההיא׃ ויירשו את כל גבול
האמרי מארנון ועד היבק ומן
המדבר ועד הירדן׃ ועתה יהוה
אלהי ישראל הוריש את האמרי
פנה מפני עמו ישראל ואתה תירשנו׃
הלא את אשר יורישך כמוש
אלהיך אתו תירש ואת כל אשר
הוריש יהוה אלהינו מפנינו אתו
נירש׃ ועתה הטוב טוב אתה מבלק
רוב בן צפור מלך מואב הרוב רב עם
לחם ישב ישראל אם נלחם נלחם בם׃ בשבת
ישראל בחשבון ובבנותיה ובערער
עיר ובבנותיה ובכל הערים אשר על
מאה ידי ארנון שלש מאות שנה
מדע נצל ומדוע לא הצלתם בעת ההיא׃
ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה
רוע לחם אתי רעה להלחם בי ישפט
שפט יהוה השפט היום בין בני ישראל
ובין בני עמון׃ ולא שמע מלך בני
עמון אל דברי יפתח אשר שלח
היה אליו׃ ותהי על יפתח רוח יהוה
עבר ויעבר את הגלעד ואת מנשה
ויעבר את מצפה גלעד וממצפה
נדר גלעד עבר בני עמון׃ וידר יפתח
נתן נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את
בני עמון בידי׃ והיה היוצא אשר
יצא מדלתי ביתי לקראתי
שלם בשובי בשלום מבני עמון והיה
עלה ליהוה והעליתיהו עלה׃ ויעבר

fluuiū: qui & ip̄e iſrl' ver
ba deſpiciēs nō dimiſit
eū trāſire ꝑ termios ſu
os: ſed īfinita multitudīe
cōgregata egreſſus eſt
cōtra eū ī iaſa: & fortiter
reſiſtebat. Tradiditq;
eum dominus
in manu iſrael cum oī
exercitu ſuo:
& percuſſit eum & po-
ſſedit
oēm terrā ammorrei
habitatoris regionis
illius & vniuerſos fi-
nes
eius de arnon vſq; ie-
boc: & de
ſolitudine vſq; ad ior-
danē. Dominus
ergo deus iſrl' ſubuer-
tit āmorreū: pugnante
cōtra illū pplo ſuo iſrl':
et tu nūc vis poſſidere
terrā eius? Nonne ea q̄
poſſedit chamos
deus tu9 tibi iure debē
tur? Que āt dñs deus
noſter victor obtinuit:
in nr̄am cedēt poſſeſſio
nē. Niſi forte melior es
balac filio ſephor rege
moab: aut docere potes
q; iurgat9 ſit cōtra iſrl':
& pugnauerit cōtra eū
quādo hītauit in eſebō
& viculis eius: ī aroer: &
vill' illius: vel in cūctis
ciuitatibus iuxta
arnon per trecentos
annos.
Quare tanto tp̄e nihil
ſup hac repetitione tē-
ptaſti. Igitur non ego
pecco ī te: ſed tu
cōtra me male agis in-
dicēs mihi bella nō iu-
ſta. Iudicet dñs arbiter
huius diei īter iſrael
& filios ammō. Noluit
q; acqeſcere rex filiorū
āmō verbis iepthe q̄ ꝑ
nūcios mandauerat.
Factus eſt ergo ſup ie-
pthe ſpiritus domini
& circuiens galaad
& manaſſe:
maſpha quoq; galaad:
& inde
tranſiens ad filios āmō
votū vouit
domino dicens. Si tra
dideris
filios āmō ī manus me
as q̄cūq; prim9 fuerit e
greſſus de forib9 dom9
mee: mihiq; occurrerit
reuertenti cū pace a fi-
liis ammon
eum holocauſtū offe-
ram dño. Trāſiuitq;

locum meū. ⁊ noluit ſeon iſrael tranſire per
τόπου μου. καὶ οὐκ ἠθέλησεν σηὼν τὸν ἰσραὴλ διελθεῖν διὰ
terminos ſuos. ⁊ cōgregauit ſeon oēm pplm ſu
τῶν ὁρίων αὐτοῦ. καὶ συνήγαγεν σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐ-
um: ⁊ caſtrametat9 eſt in iaſſa: ⁊ pugnauit cū iſ
τοῦ, καὶ παρενέβαλεν εἰς ἰασά, καὶ ἐπολέμησεν μετὰ ἰσ-
rael. ⁊ tradidit dñs deus iſrael ſeon ⁊
ραήλ. καὶ παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ τὸν σηὼν καὶ
omnem pplm eius in manu iſrael: ⁊ percuſ
σύμπαντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ ἰσραήλ, καὶ ἐπάτα-
ſit eos ⁊ poſſedit iſrael oēm terrā ip
ξεν αὐτούς καὶ ἐκληρονόμησεν ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν αὐ-
ſius amorrei habitātis in terra illa. ⁊
τοῦ τοῦ ἀμορραίου τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. καὶ
poſſedit vniuerſos terminos amorrei ab arnon ⁊
ἐκληρονόμησεν πᾶν τὸ ὅριον τοῦ ἀμορραίου ἀπὸ ἀρνὼν καὶ
vſq; ad iaboc ⁊ a ſolitudine ⁊ vſq; ad iordanē.
ἕως τοῦ ἰαβὸκ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ ἕως τοῦ ἰορδάνου.
⁊ nunc dñs deus iſrael ſubuertit amorreū a fa
καὶ νῦν κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἐξῆρεν τὸν ἀμορραῖον ἐκ προσώ-
cie ppl'i ſui iſrael: ⁊ tu poſſidebis eū?
που λαοῦ αὐτοῦ ἰσραήλ, καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτόν;
nonne que poſſedit tibi chamos deus tuus ea
οὐχὶ ὅσα κατεκληρονόμησέν σοι χαμὼς ὁ θεός σου αὐτὰ
poſſidebis? ⁊ oīa q̄cūq; poſſedit
κατακληρονομήσεις; καὶ πάντα ὅσα κατεκληρονόμησεν
dñs deus nr̄ a facie vr̄a ea poſſidebimus.
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκ προσώπου ὑμῶν αὐτὰ κληρονομήσομεν.
⁊ nūc nūqd melior es tu balac filio ſephor rege
καὶ νῦν μὴ κρείσσων εἶ σὺ βαλὰκ υἱοῦ σεφὼρ βασιλέως
moab? nūqd pugna pugnauit cum iſrael vel bello
μωάβ; μὴ μάχῃ ἐμαχήσατο μετὰ ἰσραὴλ ἢ πολέμῳ
pugnauit cōtra eos? cū habitaret iſrael in eſebon ⁊
ἐπολέμησεν αὐτοῖς; ἐν τῷ οἰκῆσαι ἰσραὴλ ἐν ἐσεβὼν καὶ
in filiabus eius: ⁊ in aroer ⁊ in filia
ἐν ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, καὶ ἐν ἀροὴρ καὶ ἐν ταῖς θυγα- Nu. 21 a.
bus eius: ⁊ in cūctis ciuitatib9 que iuxta
τράσιν αὐτῆς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς παρὰ
iordanē trecētos ānos. quare nō liberauerūt eos
τὸν ἰορδάνην τριακόσια ἔτη. τί ὅτι οὐκ ἐρρύσαντο αὐτοὺς
in tp̄e illo? et ego nō peccaui tibi: ⁊ tu fa
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ; κἀγὼ οὐχ ἥμαρτόν σοι, καὶ σὺ ποι-
cis mecum malū vt pugnes cōtra me. iudi
εῖς μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ πολεμῆσαι ἐν ἐμοί. κρί-
cet dñs qui iudicat hodie inter filios iſrael ⁊
ναι κύριος ὁ κρίνων σήμερον ἀναμέσον υἱῶν ἰσραὴλ καὶ
inter filios ammō: ⁊ nō audiuit rex fi
ἀναμέσον υἱῶν ἀμμών; καὶ οὐκ εἰσήκουσεν βασιλεὺς υἱ-
lioꝝ ammon ſermones iephthae q̄s miſit ad eum.
ῶν ἀμμὼν τῶν λόγων ἰεφθάε ὧν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν.
⁊ factus eſt ſup iephthae ſpūs dñi: ⁊ trāſiuit
καὶ ἐγενήθη ἐπὶ ἰεφθάε πνεῦμα κυρίου, καὶ διέβη τὴν
galaad ⁊ manaſſe: ⁊ trāſiuit ſpeculā
γαλαὰδ καὶ τὴν μανασσῆ, καὶ διέβη τὴν σκοπιὰν
galaad: ⁊ a ſpecula galaad trans
γαλαάδ, καὶ ἀπὸ σκοπιᾶς γαλαὰδ εἰς τὸ πέραν
filios ammon. ⁊ vouit iephthae votū dño: ⁊ di-
υἱῶν ἀμμών. καὶ ηὔξατο ἰεφθάε εὐχὴν τῷ κυρίῳ, καὶ εἶ-
xit: ſi traditiōe tradideris filios ammon in
πεν, ἐὰν παραδόσει παραδῷς τοὺς υἱοὺς ἀμμὼν ἐν
manū meā: ⁊ erit egrediens qui egrediat
χειρί μου, καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὃς ἂν ἐξέλθοι
de portis domus mee in occurſum meū cū
ἐκ τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου μου εἰς ἀπάντησίν μου ἐν
reuertero ego in pace a filiis ammon:
τῷ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀμμών,
⁊ erit dño: ⁊ offerā eum holocau
καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ, καὶ ἀνοίσω αὐτὸν ὁλοκαύτω-
ſtum. ⁊ tranſiuit
μα. καὶ διέβη

iephthae ad filios ammon vt pugnaret cōtra e=
ἰεφθάε πρὸς τοὺς υἱοὺς ἀμμὼν τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐ=
os. ⁊ tradidit illos dn̄s in manū eius: ⁊
τούς. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
percuſſit eos ab aroer ⁊ vſq; quo veniat menith vi
ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἀροὴρ καὶ ἕως τοῦ ἐλθεῖν μενὶθ εἴκο
ginti ciuitates vſq; abel vinearū plaga magna valde.
σι πόλεις ἕως ἀβὲλ ἀμπελώνων πληγὴν μεγάλην σφόδρα.
⁊ humiliati ſunt filij ammon a facie filioꝝ iſrl̄. ⁊
καὶ ἐνετράπησαν οἱ υἱοὶ ἀμμὼν ἀπὸ προσώπου υἱῶν ἰσλ. καὶ
venit iephthae in maſſipha in domū ſuā: ⁊ ecce
ἦλθεν ἰεφθάε εἰς μασσηφὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ
filia ſua exibat in occurſum ſuū in tym=
θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ἐν τυμ
panis ⁊ choris: ⁊ ipſa vnigenita illi. ⁊ nō eſt
πάνοις καὶ χοροῖς, καὶ αὐτὴ μονογενὴς αὐτῷ. καὶ οὐκ ἔστιν
illi preter illā filiꝰ vel filia. ⁊ factū ē qn̄ vidit
αὐτῷ πλὴν αὐτῆς υἱὸς ἢ θυγάτηρ. καὶ ἐγενήθη ἡνίκα εἶδεν
illā ⁊ ſcidit veſtes ſuas ⁊ dixit: hei mihi
αὐτὴν καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν, οἴμοι
filia mea decepiſti me i ipedimētū facta es i
θυγάτηρ μου ἐμπεποδοστάτηκάς μοι εἰς σκῶλον ἐγένου ἐν
oculis meis. ego āt aperui os meū pro te
ὀφθαλμοῖς μου. ἐγὼ δὲ ἤνοιξα τὸ στόμα μου περὶ σοῦ
ad dn̄m: ⁊ nō potero vt reuertar. ⁊ di=
πρὸς κύριον, καὶ οὐ δυνήσομαι τοῦ ἀποστρέψαι. καὶ εἶ=
xit ad eum: ſi in me aperuiſti os tuū ad
πεν πρὸς αὐτόν, εἰ ἐν ἐμοὶ ἤνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς τὸν
dn̄m: fac mihi quemadmodū exiuit ex ore
κύριον, ποίησόν μοι ὃν τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματός
tuo quia fecit tibi dn̄s vltiones de ini=
σου ἀνθ' ὧν ἐποίησέν σοι κύριος ἐκδικήσεις ἐκ τῶν ἐχ=
micis tuis de filijs ammon. ⁊ dixit ad pa
θρῶν σου ἐκ τῶν υἱῶν ἀμμών. καὶ εἶπεν πρὸς τὸν πα=
trem ſuū: ⁊ fac mihi verbū hoc: ſine me
τέρα αὐτῆς, καὶ ποίησόν μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἔασόν με
duos mēſes: ⁊ ibo ⁊ deſcēdā ad
δύο μῆνας, καὶ πορεύσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ
mōtes: ⁊ plorabo in virginitatē meā ego ⁊
ὄρη, καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθένιά μου ἐγὼ καὶ αἱ
ſodales mee. ⁊ dixit vade. ⁊ dimiſit il
συνεταιρίδες μου. καὶ εἶπεν πορεύου, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐ
lam duos mēſes. ⁊ abijt ipſa ⁊ ſodales
τὴν δύο μῆνας. καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες
illius: ⁊ plorauit in virginitatē ſuā in mōtibꝰ.
αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένια αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη.
⁊ factū eſt poſt finē duoꝝ mēſiū ⁊ redijt ad
καὶ ἐγένετο μετὰ τέλος δύο μηνῶν καὶ ἀνέκαμψεν πρὸς
patrē ſuū: ⁊ pfecit iephthae votū
τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ ἐπετέλεσεν ἰεφθάε τὴν εὐχὴν
ſuū qđ vouit: ⁊ hec nō cognouit virū. ⁊ facta
αὐτοῦ ἣν ηὔξατο, καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα. καὶ ἐγε
eſt in preceptū iſrael: de diebus in dies cōgrega
νήθη εἰς πρόσταγμα ἰσραήλ, ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας συνεπο
bātur filie iſrael ad plorādū filiam
ρεύοντο αἱ θυγατέρες ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα
iephthae galaadite quattuor dies in
ἰεφθάε τοῦ γαλααδίτου τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ
anno.
ἐνιαυτῷ.

Ca.12.

Et cōgregati ſūt filij ephraim ⁊ venerūt in ſe
Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ ἐφραὶμ καὶ ἦλθον εἰς σε=
phena: ⁊ dixerūt ad iephthae: quare iuiſti ad
φηνά, καὶ εἶπον πρὸς ἰεφθάε, τί ὅτι ἐπορεύθης πο=
pugnādū cōtra filios ammon: ⁊ nos nō voca
λεμῆσαι πρὸς τοὺς υἱοὺς ἀμμών, καὶ ἡμᾶς οὐ κέκλη=
ſti vt pergeremꝰ tecum. domū tuā icēdemus
κας πορευθῆναι μετὰ σοῦ. τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν
ſup te in igne. ⁊ dixit iephthae ad illos:
ἐπὶ σὲ ἐν πυρί. καὶ εἶπεν ἰεφθάε πρὸς αὐτούς,
vir litigās fui ego
ἀνὴρ ἀντιδικῶν ἤμην ἐγώ

---

iepthe ad filios ammō vt pugnaret cōtra eos quos tradidit dn̄s ī manus eius: pcuſſitq; ab aroer vſq; dū veias ī mēnith vigīti citates & vſq; ad abel q̄ ē vineis cōſita plaga magna nimis: humiliatiq; ſūt filij āmō a filiis iſrl̄. Reuertēti aūt iepthe ī maſpha domum ſuam: occurrit ei vnigēita filia ſua cū tympanis & choris. Non enim habebat alios liberos. Qua viſa ſcidit veſtimēta ſua: & ait. Heu me filia mi: decepiſti me: & ipſa decepta es. Aperui em̄ os meum ad dn̄m: & aliud facere nō potero. Cui illa rn̄dit. Pater mi: ſi aperuiſti os tuum ad dn̄m: fac mihi quodcunq; pollicitus es cōceſſa tibi vltione atq; victoria de hoſtibꝰ tuis. Dixitq; ad patrē. Hoc ſolū mihi p̄ſta qđ dep̄cor. Dimitte me vt duobus menſibus circueam montes: & plangam virginitatē meā cū ſodalibus meis. Cui ille rn̄dit. Vade: & dimiſit eā duobꝰ menſibꝰ. cūq; abiiſſet cū ſociis ac ſodalibꝰ ſuis: flebat virginitatem ſuā in mōtibꝰ. Expletiſq; duobus mēſibus reuerſa eſt ad p̄rem ſuū: & fecit ei ſicut vouerat. Que ignorabat virum. Exinde mos increuit in iſrl̄: & cōſuetudo ſeruata eſt: vt poſt anni circulū cōueniāt ī vnū filie iſrl̄: & plāgant filiā iepthe galaadite diebus quatuor.

12.

Ecce aūt in effraim orta eſt ſeditio: Nā trāſeuntes cōtra aq̄lonē: dixerūt ad iepthe Quare vadens ad pugnā cōtra filios ammō vocarī nos noluiſti: vt pgeremus tecū? Igitur incēdemus domū tuā. Quibus ille rn̄dit. Diſceptatio erat mihi

---

יפתח אל בני עמון להלחם בם
ויתנם יהוה בידו: ויכם מערער
ועד באך מנית עשרים עיר ועד
אבל כרמים מכה גדולה מאד
ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל:
ויבא יפתח המצפה אל ביתו
והנה בתו יצאת לקראתו בתפים
ובמחלות ורק היא יחידה אין
לו ממנו בן או בת: ויהי כראותו
אותה ויקרע את בגדיו ויאמר
אהה בתי הכרע הכרעתני ואת
היית בעכרי ואנכי פציתי פי
אל יהוה ולא אוכל לשוב: ותאמר
אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה
עשה לי כאשר יצא מפיך אחרי
אשר עשה לך יהוה נקמות
מאיביך מבני עמון: ותאמר אל
אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה
ממני שנים חדשים ואלכה
וירדתי על ההרים ואבכה על
בתולי אנכי ורעתי: ויאמר לכי
וישלח אותה שני חדשים ותלך
היא ורעותיה ותבך על בתוליה
על ההרים: ויהי מקץ שנים
חדשים ותשב אל אביה ויעש
לה את נדרו אשר נדר והיא
לא ידעה איש ותהי חק
בישראל: מימים ימימה תלכנה
בנות ישראל לתנות לבת יפתח
הגלעדי ארבעת ימים בשנה:
ויצעק איש אפרים
ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח
מדוע עברת להלחם בבני עמון
ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך
נשרף עליך באש: ויאמר יפתח
אליהם איש ריב הייתי אני

לחם
נתן נכה
בוא
נכה גדל
כנע פנה
בוא
תפף
חלל יחד
היה ראה
אות קרע
אמר כרע
היה פצה
פה יכל
עשה רבה
שנה ילך
בכה
בתל רעה
ילך שלח
שוב עשה
היה
יום ילך
בנה תנה
רבע יום
Cap. xij.
צעק עבר
אמר
מדע לחם
שרף
רוב היה

ועמי ובני עמון מאד ואזעק   זעק
אתכם ולא הושעתם אותי   ישע
מידם: ואראה כי אינך מושיע   ראה
ואשימה נפשי בכפי ואעברה   שום עבר
אל בני עמון ויתנם יהוה בידי   נתן
ולמה עליתם אלי היום הזה   עלה
להלחם בי: ויקבץ יפתח את כל   לחם קבץ
אנשי גלעד וילחם את אפרים
ויכו אנשי גלעד את אפרים כי   נכה
אמרו פליטי אפרים אתם גלעד   פלט
בתוך אפרים בתוך מנשה: וילכד   לכד
גלעד את מעברות הירדן   עבר
לאפרים והיה כי יאמרו פליטי   אמר
אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי
גלעד האפרתי אתה ויאמר לא:
ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר
סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו   כון אחז
אתו וישחטוהו אל מעברות הירדן   שחט
ויפל בעת ההיא מאפרים   נפל
ארבעים ושנים אלף: וישפט   רבע שנה
יפתח את ישראל שש שנים   שפט שנה
וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי   מות קבר
גלעד: וישפט אחריו את ישראל   עיר
אבצן מבית לחם: ויהי לו
שלשים בנים ושלשים בנות
שלח החוצה ושלשים בנות
הביא לבניו מן החוץ וישפט את   בוא
ישראל שבע שנים: וימת אבצן
ויקבר בבית לחם: וישפט אחריו
את ישראל אילון הזבולני
וישפט את ישראל עשר שנים:
וימת אילון הזבולני ויקבר   מות
באילון בארץ זבולן: וישפט
אחריו את ישראל עבדון בן
הלל הפרעתני: ויהי לו ארבעים   היה
בנים ושלשים בני בנים רכבים

& populo meo cōtra fi
lios āmō vehemēs: vo
cauiq; vos vt p̄beretis
mihi auxiliū & facere
noluistis. Q d cernens
posui aīam meā ī ma=
nibus meis transiuiq;
ad filios āmon: & tra=
didit eos dn̄s in manus
meas. Quid commerui
vt aduersū me cōsurga=
tis in preliū? Vocatis
itaq; ad se cunctis
viris de galaad pugna
bat contra effraim.
Percusserūtq; viri ga=
laad effraim: quia
dixerat fugitiuus ē ga
laad de effraim: & habi=
tat in medio effraim &
manasse. Occupauerūt
q; galaadite vada ior=
danis per que
effraim reuersurus erat.
Cūq; venisset ad ea de
effraim nūero fugiens
atq; dixisset obsecro vt
me trāsire p̄mittas: di=
cebant ei galaadite. Nū
quid effrateus es? Quo
dicēte nō sū: īterroga
bāt eū. Dic ergo sebo
leth: qd̄ īterp̄tatur spica.
Qui rn̄debat ceboleth
eadē lr̄a spicā exprime=
re nō valēs: statiq; app̄
hensū iugulabāt in ipso
iordanis trāsitu. Et ce
ciderunt in illo tp̄e de
effraim q̄draginta duo
milia. Iudicauit itaq;
iepthe galaadites isra=
el sex ānis: & mortuus
est ac sepultus in cītate
sua galaad. Post hūc iu
dicauit israel abessā de
bethleem: qui habuit
triginta filios & totidē
filias. Quas
emittens foras maritis
dedit: & eiusdē numeri
filiis suis accepit vxo=
res: ītroducēs in domū
suā. Qui septē annis iu
dicauit israel: mortuus=
q; est ac sepultus ī beth
leem.
Cui successit ahialon
zabulonites:
& iudicauit israel decē
annis.
mortuusq; est ac sepul
tus
in zabulon. Post hunc
iudicauit
israel abdon filius
hellel pharatonites q
habuit quadraginta
filios & triginta ex eis
nepotes ascendentes

τ ppl's meus: τ filij ammon humiliabāt me val
καὶ ὁ λαός μου, καὶ οἱ υἱοὶ ἀμμὼν ἐταπείνουν με σφό=
de: τ clamaui ad vos: τ nō liberastis me
δρα, καὶ ἐβόησα πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἐσώσατέ με
de manu eoꝝ. τ vidēs ꝙ nō erat q̄ liberaret: τ po
ἐκ χειρὸς αὐτῶν, καὶ ἰδὼν ὅτι οὐκ ἦν ὁ σώζων, καὶ ἐθέ
sui aīam meā in manu mea: τ trāsiui ad
μην τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρί μου, καὶ διέβην πρὸς
filios ammon: τ tradidit illos dn̄s in
τοὺς υἱοὺς ἀμμών, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν
manū meā. τ vt q̄d ascēdistis ad me die hac
χειρί μου. καὶ ἱνατί ἀνέβητε πρός με τῇ ἡμέρᾳ ταύ=
vt pugnaretis cōtra me? τ cōgregauit iephthae oēs
τῃ πολεμεῖν ἐν ἐμοί; καὶ συνήθροισεν ἰεφθάε πάντας
viros galaad: τ pugnabat cōtra ephraim. τ
τοὺς ἄνδρας γαλαάδ, καὶ ἐπολέμει τὸν ἐφραΐμ. καὶ
percusserūt viri galaad ephraim: q2 dixerūt
ἐπάταξαν ἄνδρες γαλαὰδ τὸν ἐφραΐμ, ὅτι εἶπαν οἱ
liberati ephraim: vos galaad in medio
διασεσωσμένοι τοῦ ἐφραΐμ, ὑμεῖς γαλαὰδ ἐν μέσῳ
ephraim τ in medio manasse. τ occu
τοῦ ἐφραΐμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ μανασσῆ. καὶ προκα
pauit galaad trāsitus iordanis
τελάβετο γαλαὰδ τὰς διαβάσεις τοῦ ἰορδάνου τοῦ
ephraim. τ factū ē qn̄ dixerūt liberati
ἐφραΐμ. καὶ ἐγενήθη ὅτε εἶπαν οἱ διασεσωσμένοι
ephraim: trāseamus iā: τ dixerūt ei vi=
τοῦ ἐφραΐμ, διαβῶμεν δή, καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄν
ri galaad: nūq̄d de ephraim vos? τ dixit
δρες γαλαάδ, μὴ ἐκ τοῦ ἐφραΐμ ὑμεῖς; καὶ εἶπεν
nō sumus. τ dixerūt eis: dicite iā spica
οὐκ ἐσμέν. καὶ εἶπον αὐτοῖς, εἴπατε δὴ στάχυς
cōpositio. τ dixerūt τ nō dirigebāt vt loq̄
σύνθημα. καὶ εἶπον καὶ οὐ κατηύθυναν τοῦ λαλῆ=
rētur sic. τ accipiebāt eos: τ iugulabāt
σαι οὕτως. καὶ ἐπελάβοντο αὐτούς, καὶ ἔσφαζον
eos ad trāsitus iordanis. τ ceci
αὐτοὺς ἐπὶ τὰς διαβάσεις τοῦ ἰορδάνου. καὶ ἔπε=
derūt de ephraim in tp̄e illo quadraginta
σαν ἐξ ἐφραΐμ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τεσσαράκοντα
τ duo milia. τ iudicauit iephthae israel
καὶ δύο χιλιάδες. καὶ ἔκρινεν ἰεφθάε τὸν ἰσραὴλ
sex ānis: τ mortu⁹ est iephthae galaadites τ sepul
ἓξ ἔτη, καὶ ἀπέθανεν ἰεφθάε ὁ γαλααδίτης καὶ ἐτά
tus ē in ciuitate sua galaad. τ iudicauit post
φη ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ γαλαάδ. καὶ ἔκρινεν μετ᾽ αὐ
eū israel ebesan de bethleem. τ fuerūt il
τὸν τὸν ἰσραὴλ ἐβεσὰν ἐκ βηθλεέμ. καὶ ἐγένοντο αὐ
li triginta filij τ triginta filie q̄ misse
τῷ τριάκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα θυγατέρες αἱ ἐξαπε=
erant foras: τ triginta vxores induxit
σταλμέναι ἔξω, καὶ τριάκοντα γυναῖκας εἰσήγαγεν
filijs suis ab extra. τ iudicauit isra
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἀπὸ ἔξωθεν. καὶ ἔκρινεν τὸν ἰσρα=
el septē ānis: τ mortu⁹ est ebesan: τ sepult⁹ ē in
ὴλ ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἀπέθανεν ἐβεσάν, καὶ ἐτάφη ἐν
bethleem. τ iudicauit post eū israel elom
βηθλεέμ. καὶ ἔκρινεν μετ᾽ αὐτὸν τὸν ἰσραὴλ αἰλὼμ ὁ
zabulonites: τ iudicauit israel decē ānis. τ mor
ζαβουλωνίτης, καὶ ἔκρινεν τὸν ἰσραὴλ δέκα ἔτη. καὶ ἀπέ
tuus ē elom zabulonites τ sepelierūt eū in e=
θανεν αἰλὼμ ὁ ζαβουλωνίτης καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν αἰ
lim in terra zabulon. τ iudicauit post eū is
λὶμ ἐν γῇ ζαβουλών. καὶ ἔκρινεν μετ᾽ αὐτὸν τὸν ἰσ
rael abdom fili⁹ hellel epharathonites. τ fuerūt
ραὴλ ἀβδὼμ υἱὸς ἑλλὴλ ὁ ἐφαραθωνίτης. καὶ ἐγένον
ei quadraginta filij τ triginta filij
το αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα υἱοὶ τῶν
filioꝝ eius ascēdētes
υἱῶν αὐτοῦ ἐπιβαίνοντες

B

C

D

sup septuaginta pullos. τ iudicauit israel
ἐπὶ ἑβδομήκοντα πώλους. καὶ ἔκρινεν τὸν ἰσραὴλ
octo annis. τ mortuus est abdon filius hellel pharatho
ὀκτὼ ἔτη. καὶ ἀπέθανεν ἀβδὼν υἱὸς ἑλλὴλ ὁ φαραθω
nites: τ sepult⁹ ē in pharathon in t̃ra ephraim in mōte
νίτης, καὶ ἐτάφη ἐν φαραθὼν ἐν γῇ ἐφραὶμ ἐν ὄρει
lanac.
λανάκ,

Ca. 13.

Et addiderūt filij israel facere ma
Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονη-
lū in cōspectu dn̄i: τ tradidit eos dn̄s in ma
ρὸν ἔναντι κυρίου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χει-
nū allophylorꝫ quadraginta ānis. τ fuit vir
ρὶ ἀλλοφύλων τεσσαράκοντα ἔτη. καὶ ἐγένετο ἀνὴρ
vnus de araa de tribu dan: τ nomē ei ma
εἷς ἐξ ἀραὰ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ δάν, καὶ ὄνομα αὐτῷ μα-
noe: τ vxor eius sterilis: τ nō pariebat. τ ap-
νῶε, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα, καὶ οὐκ ἔτικτεν. καὶ ὤφ-
paruit angelus dn̄i ad vxorē: τ dixit ad e-
θη ἄγγελος κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν πρὸς αὐ-
am: ecce iam tu sterilis τ nō peperisti: τ in vtero
τήν, ἰδοὺ δὴ σὺ στεῖρα καὶ οὐ τέτοκας, καὶ ἐν γαστρὶ
habebis τ paries filiū: τ nunc caue τ ne bibas vi-
ἕξεις καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ νῦν φύλαξαι καὶ μὴ πίῃς οἶ-
nū τ sicerā: τ ne comedas oē immūdū: q̄ꝛ ecce
νον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃ πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι ἰδοὺ
tu in vtero habebis τ paries filiū. τ ferrū nō as
σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις καὶ τέξῃ υἱόν. καὶ σίδηρος οὐκ ἀνα-
cēdet sup caput eius: q̄m nazareus deo
βήσεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὅτι ναζηραῖον τῷ θεῷ
erit puer ab vtero: τ ipse incipiet li-
ἔσται τὸ παιδάριον ἐκ τῆς γαστρός, καὶ αὐτὸς ἄρξεται σώ-
berare israel de manu philistinorꝫ. τ venit vxor
ζειν τὸν ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ
τ locuta est viro suo dicēs: q̄ꝛ hō
καὶ εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα, ὅτι ἄνθρωπος τοῦ
dei venit ad me: τ vultus eius vt vultus an-
θεοῦ ἦλθεν πρός με, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἀγ-
geli dei splēdēs valde: τ interrogabā eū
γέλου τοῦ θεοῦ ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ ἠρώτων αὐτὸν
vnde est: τ nomē eius nō renūciauit mihi.
πόθεν ἐστίν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέν μοι.
τ dixit ad me: ecce tu in vtero habebis τ pa-
καὶ εἶπεν πρός με, ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις καὶ τέ-
ries filiū. τ nunc ne bibas vinū τ sicerā: τ ne
ξῃ υἱόν. καὶ νῦν μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ
comedas oēm immūditiā: q̄m nazareus dei erit
φάγῃς πᾶσαν ἀκαθαρσίαν, ὅτι ναζηραῖον θεοῦ ἔσται
puer ab vtero vsq; ad diē mortis
τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γαστρὸς ἕως ἡμέρας θανάτου
sue. τ orauit manoe dn̄z. τ ait in me
αὐτοῦ. καὶ ἐδεήθη μανῶε τοῦ κυρίου. καὶ εἶπεν ἐν ἐμοὶ
dn̄e: homo dei quē misisti ad nos
κύριε, ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας πρὸς ἡμᾶς
veniat iā iterū ad nos: τ illuminet nos
ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς
quid faciamus puero q̄ natus fuerit. τ
τί ποιήσωμεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. καὶ
exaudiuit deus vocē manoe: τ venit
ἐπήκουσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μανῶε, καὶ παρεγένετο
angelus dei iterū ad vxorē eius
ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
sedentē in agro: τ manoe maritus eius nō
καθημένην ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ μανῶε ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ
erat cū ea. τ festinauit mulier τ cucurrit
ἦν μετ' αὐτῆς. καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἐξέδραμεν

sup septuagita pullos
asinarū: & iudicauit
israel octo ānis: mor
tuusq; est
ac sepultus

in pharaton terre effra
im in monte
amalech.

13.

Rursumq; filii
israel fecerūt malū
in cōspectu dn̄i: qui
tradidit eos in manus
philistinorum
quadraginta annis. E
rat autem quidam vir
de saraa & de stirpe dā
nomine
manue habens vxorē
sterilem:
cui apparuit angelus
domini:
& dixit ad eā. Sterilis
es
& absq; liberis: sed cō-
cipies & paries filium.
Caue ergo ne bibas
vinum
ac siceram: nec immū
dū quicquam comedas
quia concipies & pari-
es filium: cuius non
tanget caput nouacu-
la. Erit ei nazareus dei
ab īfantia sua & ex ma-
tris vtero: & ipse incipi
et liberare israel de ma
nu
philistinorū. Que cū
venisset ad maritū suū
dixit ei. Vir dei

venit ad me hn̄s vultū
angelicum
terribilis nimis.

Quē cū interrogassem
quis esset & vnde venis
set: & quo noīe vocare
tur noluit mihi dicere:
sed hoc r̄ndit. Ecce cō
cipies & pies filiū. Ca-
ue ne vinū bibas nec si
cerā: ne aliquo vescaris
īmundo. Erit ei puer
nazareus dei ab īfātia
sua & ex vtero matris
sue vsq; ad diē mortis
sue. Orauit itaq; ma-
nue dn̄m: & ait. Obse
cro domine vt vir dei
quē misisti veniat
iterū & doceat nos q̄d
debeamus facere d̄ pue
ro qui nasciturus ē. Ex
audiuitq; deus dep̄cātē
manue & apparuit rur
sum angelus dei
vxori eius sedenti in a
gro. Manue autem ma
ritus eius nō erat cū ea.
Que cū vidisset angelū

עַל־שִׁבְעִים עֲיָרִים וַיִּשְׁפֹּט אֶת
יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים׃ וַיָּמָת
עַבְדּוֹן בֶּן־הִלֵּל הַפִּרְעָתוֹנִי וַיִּקָּבֵר
בְּפִרְעָתוֹן בְּאֶרֶץ אֶפְרַיִם בְּהַר
הָעֲמָלֵקִי׃ וַיֹּסִיפוּ בְּנֵי | Cap. xiij.
יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה | יָסַף
וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד פְּלִשְׁתִּים | עָשָׂה רוּעַ
אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וַיְהִי אִישׁ אֶחָד | נָתַן
מִצָּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי וּשְׁמוֹ | הָיָה
מָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וְלֹא יָלָדָה׃ | שָׁפַח
וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־הָאִשָּׁה | רָאָה לָאַךְ
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה־נָא אַתְּ עֲקָרָה | אִישׁ
וְלֹא יָלַדְתְּ וְהָרִית וְיָלַדְתְּ בֵּן׃ | הָרָה
וְעַתָּה הִשָּׁמְרִי נָא וְאַל־תִּשְׁתִּי יַיִן | שָׁמַר שָׁתָה
וְשֵׁכָר וְאַל־תֹּאכְלִי כָּל־טָמֵא׃ כִּי | אָכַל
הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וּמוֹרָה לֹא | הִנֵּה מָרָה
יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים | עָלָה נָזַר
יִהְיֶה הַנַּעַר מִן־הַבָּטֶן וְהוּא יָחֵל | הָיָה חָלַל
לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד | יָשַׁע
פְּלִשְׁתִּים׃ וַתָּבֹא הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר | בּוֹא אָמַר
לְאִישָׁהּ לֵאמֹר אִישׁ הָאֱלֹהִים
בָּא אֵלַי וּמַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה מַלְאַךְ | רָאָה
הָאֱלֹהִים נוֹרָא מְאֹד וְלֹא | יָרֵא
שְׁאִלְתִּיהוּ אֵי־מִזֶּה הוּא וְאֶת
שְׁמוֹ לֹא־הִגִּיד לִי׃ וַיֹּאמֶר לִי הִנָּךְ | נָגַד
הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְעַתָּה אַל־תִּשְׁתִּי
יַיִן וְשֵׁכָר וְאַל־תֹּאכְלִי כָּל־טֻמְאָה
כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר מִן
הַבֶּטֶן עַד־יוֹם מוֹתוֹ׃ וַיֶּעְתַּר מָנוֹחַ | עָתַר
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר בִּי אֲדוֹנָי אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ יָבוֹא־נָא | בּוֹא
עוֹד אֵלֵינוּ וְיוֹרֵנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַנַּעַר | יָרָה עָשָׂה
הַיּוּלָּד׃ וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל | יָלַד שָׁמַע
מָנוֹחַ וַיָּבֹא מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים עוֹד | בּוֹא
אֶל־הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה | אִישׁ
וּמָנוֹחַ אִישָׁהּ אֵין עִמָּהּ וַתְּמַהֵר | מָהַר

הָאִשָּׁה וַתָּרָץ וַתַּגֵּד לְאִישָׁהּ רוץ נגד
וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִרְאָה אֵלַי ראה
הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּא בַיּוֹם אֵלָי׃ וַיָּקָם בוא קום
וַיֵּלֶךְ מָנוֹחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֶל
הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הַאַתָּה הָאִישׁ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶל הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר
אָנִי׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ עַתָּה יָבֹא
דְּבָרְךָ מַה יִּהְיֶה מִשְׁפַּט הַנַּעַר היה שפט
וּמַעֲשֵׂהוּ׃ וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל עשה אמר
מָנוֹחַ מִכֹּל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶל לאך
הָאִשָּׁה תִּשָּׁמֵר׃ מִכֹּל אֲשֶׁר יֵצֵא שמר
מִגֶּפֶן הַיַּיִן לֹא תֹאכַל וְיַיִן וְשֵׁכָר אכל
אַל תֵּשְׁתְּ וְכָל טֻמְאָה אַל תֹּאכַל שתה
כֹּל אֲשֶׁר צִוִּיתִיהָ תִּשְׁמֹר׃ וַיֹּאמֶר צוה
מָנוֹחַ אֶל מַלְאַךְ יְהוָה נַעְצְרָה עצר
נָּא אוֹתָךְ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדִי את עשה
עִזִּים׃ וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל פנה
מָנוֹחַ אִם תַּעְצְרֵנִי לֹא אֹכַל
בְּלַחְמֶךָ וְאִם תַּעֲשֶׂה עֹלָה לַיהוָה
תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא יָדַע מָנוֹחַ כִּי עלה
מַלְאַךְ יְהוָה הוּא׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ
אֶל מַלְאַךְ יְהוָה מִי שְׁמֶךָ כִּי יָבֹא בוא
דְּבָרֶיךָ וְכִבַּדְנוּךָ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ מַלְאַךְ
יְהוָה לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וְהוּא שאל
פֶלְאִי׃ וַיִּקַּח מָנוֹחַ אֶת גְּדִי הָעִזִּים לקח
וְאֶת הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל הַצּוּר לַיהוָה עלה
וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ פלא עשה
רֹאִים׃ וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלַּהַב מֵעַל איש ראה
הַמִּזְבֵּחַ הַשָּׁמַיְמָה וַיַּעַל מַלְאַךְ יְהוָה היה
בְּלַהַב הַמִּזְבֵּחַ וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ זבח
רֹאִים וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם אָרְצָה׃ נפל פנה
וְלֹא יָסַף עוֹד מַלְאַךְ יְהוָה לְהֵרָאֹה ראה
אֶל מָנוֹחַ וְאֶל אִשְׁתּוֹ אָז יָדַע
מָנוֹחַ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה הוּא׃ וַיֹּאמֶר
מָנוֹחַ אֶל אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוּת כִּי
אֱלֹהִים רָאִינוּ׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ אמר

festinauit & cucurrit ad virū suum: nunciauitqʒ ei dicens. Ecce apparuit mihi vir quem ante viderā. Qui surrexit & secutus ē vxorē suā: veniensqʒ ad virum dixit ei. Tu es qui locutus es mulieri? Et ille respondit. Ego sum. Cui manue: qñ inqt sermo tu⁹ fuerit expletus: quid vis vt faciat puer: aut a quo se obseruare debebit. Dixitqʒ angelus dñi ad manue. Ab oibus q̄ locutus sum vxori tue abstineat se: & quicquid ex vīea nascitur non cōmedat: vinū & siceram nō bibat: nullo vescatur immundo: & quod ei precepi īpleat atqʒ custodiat. Dixit itaqʒ manue ad āgelū domini Obsecro te vt acqescas precibus meis: & faciamus tibi hedum de capris. Cui rñdit angel⁹ Si me cogis nō comedam panes tuos: si autē vis holocaustum facere offer illud dño. Et nesciebat manue q angelus domini esset. Dixitqʒ ad eū. Qđ est tibi nomē? vt si sermo tuus fuerit expletus honorem⁹ te. Cui ille rñdit Cur queris nomē meum quod est mirabile: Tulit itaqʒ manue hedū de capris & libamēta: & posuit sup petrā offerēs dño q facit mirabilia. Ipe aūt & vxor eius intuebantur. Cumqʒ ascenderet flamma altaris in celū angelus dñi pariter in flāma ascendit. Qđ cū vidisset manue & vxor eius proni ceciderūt in terram: & vltra eis non apparuit angelus dñi. Statimqʒ intellexit manue angelū dñi esse: & dixit ad vxorē suā. Morte moriemur quia vidimus deū. Cui rñdit mulier.

τ nunciauit viro suo τ dixit ad eū:
καὶ ἀπήγγειλεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν,
ecce apparuit mihi vir qui venit die illa ad me.
ἰδοὺ ὦπταί μοι ὁ ἀνὴρ ὁ ἐλθὼν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πρός με.
τ surrexit: τ abijt manoe post vxorē su
καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη μανῶε ὀπίσω τῆς γυναικὸς αὐ
am τ venit ad virū: τ dixit ei: si tu es
τοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, εἰ σὺ εἶ
vir qui locut⁹ es ad vxorē: τ dixit ange-
ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα; καὶ εἶπεν ὁ ἄγγε-
lus ego. τ dixit manoe: nunc expleto ver
λος ἐγώ. καὶ εἶπεν μανῶε, νῦν ἐλθόντος τοῦ ῥήμα-
bo tuo qd erit iudiciū pueri τ
τός σου τί ἔσται τὸ σύγκριμα τοῦ παιδαρίου καὶ τὰ
opa eius: τ dixit angelus dñi ad manoe:
ἔργα αὐτοῦ; καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς μανῶε,
ab oibus que dixi ad vxorē caueat:
ἀπὸ πάντων ὧν εἶπα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλαξάσθω,
ab oibus que exeunt de vinea nō come-
ἀπὸ πάντων ὅσα ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου οὐ φάγε-
det: τ vinū τ siceran nō bibat: τ oē im
ται, καὶ οἶνον καὶ σίκεραν μὴ πιέτω, καὶ πᾶν ἀκά-
mūdū nō comedat: oia q̄cūqʒ precepi ei
θαρτον μὴ φαγέτω, πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ
custodiat. τ dixit manoe ad angelū do
φυλαξάσθω. καὶ εἶπεν μανῶε πρὸς τὸν ἄγγελον κυ-
mini: cogemus iā te τ faciemus coram te
ρίου, βιασόμεθα δή σε καὶ ποιήσομεν ἐνώπιόν σου
hedū caprarū. τ dixit angelus dñi ad ma
ἔριφον αἰγῶν. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς μα-
noe: si cogeris me nō comedā panē tuū. τ
νῶε, ἐὰν βιάσῃ με οὐ φάγομαι τὸν ἄρτον σου. καὶ
si feceris holocausta dño offeres ea:
ἐὰν ποιήσῃς ὁλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἀνοίσεις αὐ-
q̄ñ nō cognouit manoe q angelus dñi est. τ di
τά, ὅτι οὐκ ἔγνω μανῶε ὅτι ἄγγελος κυρίου ἐστίν. καὶ εἶ
xit manoe ad angelū dñi: qd nomē tibi?
πεν μανῶε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου, τί ὄνομά σοι;
vt cū venerit verbū tuū glorificemus te. τ di-
ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου δοξάσωμέν σε. καὶ εἶ-
xit ei angelus dñi: cur hoc interrogas Gen. 32.b
πεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου, ἵνα τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ
nomē meū? τ id est mirabile. τ accepit ma
ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν. καὶ ἔλαβε μα-
noe hedū caprarū τ libamētū: τ obtu
νῶε τὸν ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν, καὶ ἀνήνεγ-
lit super petrā dño q mirabilia fa-
κεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ κυρίῳ τῷ θαυμαστὰ ποιοῦν-
cit: τ manoe τ vxor eius intuebātur. τ factū e
τι, καὶ μανῶε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐθεώρουν. καὶ ἐγένετο
cum ascēderet flāma super alta
ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρί-
re in celū: τ ascēdit angelus dñi in
ου εἰς τὸν οὐρανόν; καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος κυρίου ἐν τῇ
flāma altaris. τ manoe τ vxor eius
φλογὶ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ μανῶε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
aspiciebāt: τ ceciderūt in faciē sup terrā. τ
ἐθεώρουν, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ
nō addidit vltra angelus dñi apparere ad ma
οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος κυρίου ὀφθῆναι πρὸς μα-
noe τ ad vxorē eius. tunc cognouit manoe q
νῶε καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. τότε ἔγνω μανῶε ὅτι
angelus dñi est. τ dixit manoe ad vxorē
ἄγγελος κυρίου ἐστί. καὶ εἶπεν μανῶε πρὸς τὴν γυναῖκα
suam: morte moriemur quia deū vidimus. τ
αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανούμεθα ὅτι θεὸν ἑωράκαμεν. καὶ
dixit: ei vxor eius: si voluisset dñs
εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, εἰ ἐβούλετο κύριος

occidere nos: nō ſuſcepiſſet de manu nr̄a holo
θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἐδέξατο ἐκ τῆς χειρὸς ἡμῶν ὁλο
cauſtū ⁊ libamēta: ⁊ nō reuelaſſet nobis om
καύτωμα καὶ θυσίαν, καὶ οὐκ ἂν ἐφώτισεν ἡμᾶς πάν=
nia hec: ⁊ ſicut tp̄s ⁊ nō audibilia feciſſet
τα ταῦτα, καὶ καθὼς ὁ καιρὸς καὶ οὐκ ἂν ἀκουστὰ ἐποίησεν
nobis hec. ⁊ peperit vxor filiū: ⁊ vocauit no
ἡμῖν ταῦτα. καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱόν, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνο
mē illius ſamſon. ⁊ creuit puer ⁊ bene
μα αὐτοῦ σαμψών, καὶ ηὐξήνθη τὸ παιδάριον καὶ εὐλόγη=
dixit ei dn̄s. ⁊ cepit ſpūs dn̄i ſimul
σεν αὐτὸν κύριος. καὶ ἤρξατο πνεῦμα κυρίου συμπορεύε=
ire cū eo in caſtris dan inter ſaraa ⁊ in
σθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ δὰν ἀναμέσον σαραὰ καὶ ἀνα=
ter eſthaol.
μέσον ἐσθαόλ.

Ca.14.

Et deſcēdit ſamſon in thamnatha: ⁊ vidit mu
Καὶ κατέβη σαμψὼν εἰς θαμναθά, καὶ εἶδεν γυ=
lierē in thamnatha de filiabus philiſtinoꝝ.
ναῖκα ἐν θαμναθὰ ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφύλων.
⁊ aſcendit ⁊ nunciauit p̄ri ſuo ⁊ ma=
καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μη=
tri ſue ⁊ dixit: mulierē vidi in thamnatha de
τρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν, γυναῖκα ἑώρακα ἐν θαμναθὰ ἀπὸ
filiabus philiſtinoꝝ: ⁊ nūc accipite eā mihi
τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφύλων, καὶ νῦν λάβετε αὐτήν μοι
vxorē. ⁊ dixerūt ei pater ſuus ⁊ mr̄ ſua:
γυναῖκα. καὶ εἶπαν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐ
nūquid nō eſt de filiabus fratrū tuoꝝ:
τοῦ, μὴ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀδελφῶν σου,
⁊ in om̄i pp̄lo meo mulier: qz tu ibis ad acci
καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ μου γυνή, ὅτι σὺ πορεύσῃ λα=
pīedū vxorē de philiſtijm incircūciſis? ⁊
βεῖν γυναῖκα ἐκ τῶν ἀλλοφύλων τῶν ἀπεριτμήτων; καὶ
dixit ſamſon ad p̄rem ſuum: hanc accipe
εἶπεν σαμψὼν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ταύτην λάβε
mihi: qm̄ hec placuit in oculis meis. ⁊ p̄r
μοι, ὅτι αὐτὴ ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς μου. καὶ ὁ πατὴρ
eius ⁊ mr̄ eius nō ſciebāt ꝙ a domi
αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ κυρί=
no eſt: qm̄ retributionē ipſe exq̄rit de phi=
ου ἐστίν, ὅτι ἀνταπόδομα αὐτὸς ἐκζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλο=
liſtijm. ⁊ in tp̄e illo philiſtijm dn̄abātur
φύλων. καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀλλόφυλοι ἐκύριευον τῶν
filioꝝ iſrael. ⁊ deſcēdit ſamſon ⁊ pater eius ⁊
υἱῶν ἰσραήλ. καὶ κατέβη σαμψὼν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ
mater eius in thamnatha: ⁊ declinauit in vineas
μήτηρ αὐτοῦ εἰς θαμναθά, καὶ ἐξέκλινεν εἰς ἀμπελῶνας
thamnatha: ⁊ ecce catulus leonis rugiens in occur
θαμναθά, καὶ ἰδοὺ σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος εἰς ἀπάν=
ſum eius: ⁊ irruit ſup eū ſpūs dn̄i
τησιν αὐτοῦ, καὶ κατηύθυνεν ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα κυρίου
⁊ dilacerauit illū q̄ſi hedū capraꝝ: ⁊ nihil fuit in ma
καὶ διέσπασεν αὐτὸν ὡς ἔριφον αἰγῶν, καὶ οὐδὲν ἦν ἐν τῇ χει
nu eius. ⁊ nō indicauit p̄ri ſuo ⁊ ma
ρὶ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μη
tri ſue que fecerat. ⁊ deſcenderūt ⁊ locuti ſunt
τρὶ αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν. καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ
mulieri: ⁊ placuit coram ſamſon. ⁊ rediīt poſt
γυναικί, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον σαμψών. καὶ ἐπέστρεψεν μεθ᾽ ἡ
dies vt acciperet eam: ⁊ declinauit vt videret cadauer leo=
μέρας λαβεῖν αὐτήν, καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτῶμα τοῦ λέ=
nis: ⁊ ecce examē apum in ore leonis
οντος, καὶ ἰδοὺ συστροφὴ μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος
⁊ mel. ⁊ ſumpſit illud in os ſuū: ⁊ ābulabat
καὶ μέλι. καὶ ἐξεῖλεν αὐτὸ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη
ambulans ⁊ comedēs: ⁊ abijt ad patrem ſu=
πορευόμενος καὶ ἔσθων, καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐ
um ⁊ matrē ſuam: ⁊ dedit eis ⁊ comederūt:
τοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον,
⁊ nō indicauit eis: ꝙ de corpore leonis
καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, ὅτι ἐκ τῆς ἕξεως τοῦ λέοντος

Si dn̄s nos vellet occi
dere: de manibus nr̄is
holocauſtū & libamen
ta non ſuſcepiſſet: nec
oſ̄diſſet nobis hec oīa
neqꝫ ea q̄ ſūt vētura di=
xiſſet. Peperit itaqꝫ fili
um: & vocauit
nomē eius ſamſō. Cre
uitqꝫ puer:
& bn̄dixit ei dn̄s: cepit
qꝫ ſpiritus domini
eſſe cū eo in caſtris dan
inter ſaraa &
eſtaol.

14.

Deſcendit ergo ſam
ſon ī thānatha: vi
denſqꝫ ibi mulierem de
filiabus philiſtiim: aſcē
dit & nūciauit patri ſuo
& mr̄i ſue dicēs. Vidi
mulierem
ī thānatha de filiabus
philiſtinorum:
quā queſo vt mihi ac=
cipiatis vxorē. Cui di=
xerunt p̄r & mater ſua.
Nūquid nō eſt mulier
in filiabus fr̄m tuorum
& ī om̄i pp̄lo tuo: quia
vis accipe vxorem de
philiſtiim qui incircum
ciſi ſūt? Dixitqꝫ ſamſon
ad p̄rem ſuū. Hanc
mihi accipe quia pla=
cuit oculis meis.
Parentes autē eius ne
ſciebāt ꝙ res a dn̄o
fieret: & quereret occa
ſiones
cōtra philiſtiim. Eo eī
tempore philiſtiim
dominabantur iſraeli.
Deſcendit itaqꝫ ſamſō
cū p̄re ſuo & m̄re ī thā
natha. Cūqꝫ veniſſēt ad
vineas oppidi apparuit
catulus leonis ſeuus &
rugiens & occurrit ei.
Irruit autem ſpūs
dn̄i in ſāſon & dilacera
uit leonē q̄ſi hedū ī fru=
ſtra decerpet nihil oīno
hn̄s ī manu: & hoc p̄ri
& matri noluit indica=
re.
Deſcēditqꝫ & locut9 ē
mulieri que placuerat
oculis eius. Et poſt ali
quot dies reuertens
vt acciperet eā: declīa
uit vt videret
cadauer leonis. Et ec=
ce examē apum
in ore leōis erat: ac fa=
uus mellis. Quem cum
ſumpſiſſet in manibus
comedebat ī via. veni
enſqꝫ ad patrem ſuum
& m̄rem dedit eis ptē:
qui & ipi comederūt:
nec tn̄ eis voluit indica
re ꝙ mel de corpe leōis

לוּ חָפֵץ יְהוָה לַהֲמִיתֵנוּ לֹא לָקַח
מִיָּדֵנוּ עֹלָה וּמִנְחָה וְלֹא הֶרְאָנוּ
אֶת כָּל אֵלֶּה וְכָעֵת לֹא הִשְׁמִיעָנוּ
כָּזֹאת׃ וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה בֵּן וַתִּקְרָא
אֶת שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר
וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ וַתָּחֶל רוּחַ יְהוָה
לְפַעֲמוֹ בְּמַחֲנֵה דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין
אֶשְׁתָּאֹל׃ וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן
תִּמְנָתָה וַיַּרְא אִשָּׁה בְּתִמְנָתָה
מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּעַל וַיַּגֵּד לְאָבִיו
וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רָאִיתִי
בְּתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה
קְחוּ אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ
אָבִיו וְאִמּוֹ הַאֵין בִּבְנוֹת אַחֶיךָ
וּבְכָל עַמִּי אִשָּׁה כִּי אַתָּה הוֹלֵךְ
לָקַחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרֵלִים
וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל אָבִיו אוֹתָהּ
קַח לִי כִּי הִיא יָשְׁרָה בְעֵינָי׃
וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מֵיְהוָה
הוּא כִּי תֹאֲנָה הוּא מְבַקֵּשׁ
מִפְּלִשְׁתִּים וּבָעֵת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים
מֹשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן
וְאָבִיו וְאִמּוֹ תִּמְנָתָה וַיָּבֹאוּ עַד
כַּרְמֵי תִמְנָתָה וְהִנֵּה כְּפִיר אֲרָיוֹת
שֹׁאֵג לִקְרָאתוֹ׃ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ
יְהוָה וַיְשַׁסְּעֵהוּ כְּשַׁסַּע הַגְּדִי
וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ וְלֹא הִגִּיד
לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה׃
וַיֵּרֶד וַיְדַבֵּר לָאִשָּׁה וַתִּישַׁר
בְּעֵינֵי שִׁמְשׁוֹן׃ וַיָּשָׁב מִיָּמִים
לְקַחְתָּהּ וַיָּסַר לִרְאוֹת אֵת
מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה וְהִנֵּה עֲדַת דְּבוֹרִים
בִּגְוִיַּת הָאַרְיֵה וּדְבָשׁ׃ וַיִּרְדֵּהוּ אֶל
כַּפָּיו וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְאָכֹל וַיֵּלֶךְ אֶל
אָבִיו וְאֶל אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכֵלוּ
וְלֹא הִגִּיד לָהֶם כִּי מִגְּוִיַּת הָאַרְיֵה

מות
ראה
שמע
ילד איש
קרא גדל
ברך חלל
חנה
Cap.xiiii.
ראה
בנה עלה
נגד
לקח
הלך
אנה בקש
בוא כפר
ארה
צלח
שסע
מאם נגד
דבר איש
ישר שוב
יום לקח
סור ראה
נפל ארה
ירד גו
רדה הלך
אכל נתן

רָדָה הַדְּבָשׁ׃ וַיֵּרֶד אָבִיהוּ אֶל
הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שָׁם שִׁמְשׁוֹן מִשְׁתֶּה   עָשָׂה שָׁתָה
כִּי כֵּן יַעֲשׂוּ הַבַּחוּרִים׃ וַיְהִי   בָּחַר הָיָה
כִּרְאוֹתָם אֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים   רָאָה לָקַח
מֵרֵעִים וַיִּהְיוּ אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם   רָעָה אָמַר
שִׁמְשׁוֹן אָחוּדָה נָּא לָכֶם חִידָה   חוד
אִם הַגֵּד תַּגִּידוּ אוֹתָהּ לִי שִׁבְעַת   נָגַד
יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה וּמְצָאתֶם וְנָתַתִּי   יוֹם נָתַן
לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים   סָדִן
חֲלִפֹת בְּגָדִים׃ וְאִם לֹא תוּכְלוּ   חָלַף יָכֹל
לְהַגִּיד לִי וּנְתַתֶּם אַתֶּם לִי
שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים
חֲלִיפוֹת בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ חוּדָה
חִידָתְךָ וְנִשְׁמָעֶנָּה׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם   שָׁמַע
מֵהָאֹכֵל יָצָא מַאֲכָל וּמֵעַז יָצָא   אָכַל עָזַז
מָתוֹק וְלֹא יָכְלוּ לְהַגִּיד הַחִידָה   מָתַק
שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי   שָׁבַע
וַיֹּאמְרוּ לְאֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן פַּתִּי אֶת   אִישׁ פָּתָה
אִישֵׁךְ וְיַגֶּד לָנוּ אֶת הַחִידָה פֶּן   נָגַד
נִשְׂרֹף אוֹתָךְ וְאֶת בֵּית אָבִיךְ   שָׂרַף אָב
בָּאֵשׁ הַלְיָרְשֵׁנוּ קְרָאתֶם לָנוּ
הֲלֹא׃ וַתֵּבְךְּ אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן עָלָיו   בָּכָה
וַתֹּאמֶר רַק שְׂנֵאתַנִי וְלֹא   אָמַר
אֲהַבְתָּנִי הַחִידָה חַדְתָּ לִבְנֵי עַמִּי
וְלִי לֹא הִגַּדְתָּה וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה
לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגַּדְתִּי וְלָךְ
אַגִּיד׃ וַתֵּבְךְּ עָלָיו שִׁבְעַת הַיָּמִים   יוֹם
אֲשֶׁר הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתֶּה וַיְהִי   שָׁתָה
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיַּגֶּד לָהּ כִּי
הֱצִיקַתְהוּ וַתַּגֵּד הַחִידָה לִבְנֵי   צוּק
עַמָּהּ׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי הָעִיר
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטֶרֶם יָבֹא   בּוֹא
הַחַרְסָה מַה מָּתוֹק מִדְּבַשׁ וּמֶה
עַז מֵאֲרִי וַיֹּאמֶר לָהֶם לוּלֵא
חֲרַשְׁתֶּם בְּעֶגְלָתִי לֹא מְצָאתֶם
חִידָתִי׃ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה   צָלַח

assūpſerat. Deſcendit itaq; pater eius ad mulierem & fecit filio ſuo ſamſon cōuiuium Sic enim iuuenes face re cōſueuerant. Cū ergo ciues loci illi⁹ vidiſſet eū: dederūt ei ſodales trigīta q̄ eſſent cū eo. Quibus locut⁹ eſt ſamſon. Proponam vobis problema: qd̄ ſi ſolueritis mihi in tra ſeptem dies conuiuii: dabo vobis triginta ſyndones & totidē tunicas. Si autē nō potueritis ſoluere: vos dabitis mihi triginta ſyndones & eiuſdē numeri tunicas. Qui rn̄derunt ei. Propone pblema vt audiamus. Dixitq; eis. De comedēte exiuit cibus: & de forti egreſſa ē dulcedo. Nec potuerūt p tres dies ꝓpoſitionē ſoluere. Cūq; adeſſet dies ſeptimus: dixerūt ad vxorē ſamſon. Blādire viro tuo: & ſuade ei vt indicet tibi quid ſignificet problema. Qđ ſi facere nolueris incendem⁹ te & domū patris tui. An idcirco vocaſtis nos ad nuptias vt ſpoliaretis? q̄ fūdebat apud ſāſō lachrymas & q̄rebatur dicens. Odis me & nō diligis: idcirco pblema qđ ꝓpoſuiſti filiis ppl̄i mei non vis mihi exponere: at ille rn̄dit. Pr̄i meo & matri nolui dicere: & tibi indicare potero? Septem igitur diebus cōuiuii flebat āte eū. tandemq; die ſeptimo cum ei eēt moleſta expoſuit: q̄ ſtatim indicauit ciuibus ſuis. Et illi dixerūt ei die ſeptimo ante ſolis occubitum quid dulcius melle: & quid fortius leone. Qui ait ad eos. Si non araſſetis in vitula mea: nō inueniſſetis ꝓpoſitionē meā. Irruit itaq; i eū ſpūs domini:

aſſumpſerat mel. ꝛ deſcēdit pr̄ eius ad mu:
ἐξεῖλεν τὸ μέλι. καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυ
lierē: ꝛ fecit illic ſamſon cōuiuiū ſeptē dies:
ναῖκα, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ σαμψὼν πότον ἑπτὰ ἡμέρας,
q̄m ſic faciebāt iuuenes. ꝛ factū eſt cū iti
ὅτι οὕτως ἐποίουν οἱ νεανίσκοι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φο=
merent illi eum. ꝛ addiderūt ei tri
βεῖσθαι αὐτοὺς αὐτόν. καὶ προσκατέστησαν αὐτῷ τριά
ginta ſocios: ꝛ erant cum illo. ꝛ dixit illis
κοντα ἑταίρους, καὶ ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ſamſon: proponā iā vobis problema: ꝛ ſi ſol
σαμψών, προβαλῶ δὴ ὑμῖν πρόβλημα, καὶ ἐὰν ἀπαγ
uentes ſolueritis mihi problema in ſeptē
γέλλοντες ἀπαγγελεῖτέ μοι τὸ πρόβλημα ἐν ταῖς ἑπτὰ
diebus cōuiuij ꝛ inueneritis: dabo vobis trigin=
ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὕρητε, δώσω ὑμῖν τριάκον
ta ſindones ꝛ triginta tunicas veſtiū: ꝛ ſi
τα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων. καὶ ἐὰν
nō potueritis ſoluere mihi: ꝛ dabitis vos mihi
μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαί μοι, καὶ δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ
triginta ſindones ꝛ triginta tunicas veſtiū.
τριάκοντα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων.
ꝛ dixerūt ei propone problema tuū: ꝛ audie
καὶ εἶπον αὐτῷ προβαλοῦ τὸ πρόβλημά σου, καὶ ἀκου
mus illud. ꝛ dixit illis: de comedēte exi=
σόμεθα αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ ἔσθοντος ἐξῆλ
uit cibus ꝛ de forti egreſſum ē dulce. ꝛ nō po
θεν βρῶσις καὶ ἐξ ἰσχυροῦ ἐξῆλθεν γλυκύ, καὶ οὐκ ἠδυ=
tuerūt ſoluere problema per tres dies.
νήθησαν ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.
ꝛ factū eſt in die ſeptimo: ꝛ dixerūt vxo
καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ εἶπον τῇ γυναι
ri ſamſon: decipe iā virū tuū: ꝛ decla
κὶ σαμψών, ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἀπαγ=
ret tibi problema: ne forte incendamus te
γειλάτω σοι τὸ πρόβλημα, μήποτε ἐμπυρίσωμέν σε
ꝛ domū patris tui in igne: an vt paupes faciatis
καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρί, ἢ πτωχεῦσαι
vocaſtis nos? ꝛ plorauit vxor ſamſon apd
ἐκαλέσατε ἡμᾶς; καὶ ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ σαμψὼν πρὸς
eum: ꝛ dixit ei: odiſti me ꝛ nō
αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, μεμίσηκάς με καὶ οὐκ
dilexiſti me: q̄m problema qđ propoſuiſti filijs
ἠγάπησάς με, ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ προεβάλου τοῖς υἱοῖς
ppl̄i mei ꝛ mihi nō declaraſti illud. ꝛ di
τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐμοὶ οὐκ ἀπήγγειλας αὐτό. καὶ εἶ
xit ei ſamſon: ecce patri meo ꝛ matri
πεν αὐτῇ σαμψών, ἰδοὺ τῷ πατρί μου καὶ τῇ μητρί
mee nō declaraui illud ꝛ tibi indicabo? ꝛ plora=
μου οὐκ ἀπήγγειλα αὐτὸ καὶ σοὶ ἀπαγγελῶ; καὶ ἔκλαυ
uit ante eum per ſeptē dies in qb⁹ fuit in ipſis
σεν ἐπ᾽ αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας ἐν αἷς ἦν ἐν αὐταῖς
cōuiuiū. ꝛ factū eſt in die ſeptimo expo
ὁ πότος. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπήγγει
ſuit ei quia moleſta erat illi. ꝛ ipſa indica
λεν αὐτῇ ὅτι παρηνώχλησεν αὐτόν. καὶ αὐτὴ ἀπήγγει
uit filijs populi ſui. ꝛ dixerūt ei vi
λεν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς. καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄν
ri vrbis in die ſeptimo anteq̄ occideret
δρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὶν δῦναι
ſol: qd dulcius melle ꝛ quid for
τὸν ἥλιον, τί γλυκύτερον μέλιτος καὶ τί ἰσχυρότε=
tius leone. ꝛ dixit illis ſamſon ſi nō domuiſ
ρον λέοντος. καὶ εἶπεν αὐτοῖς σαμψών, εἰ μὴ κατεδα
ſetis vitulam meā nō inueniſſetis proble=
μάσατε τὴν δάμαλίν μου οὐκ ἂν εὕρετε τὸ πρόβλη
ma meū. ꝛ irruit in eum ſpūs dn̄i:
μά μου, καὶ κατεύθυνεν ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα κυρίου,

⁊ deſcendit in aſcalonē: ⁊ percuſſit ibi trigin=
καὶ κατέβη εἰς ἀσκάλωνα, καὶ ἔπαισεν ἐκεῖθεν τριάκον
ta viros: ⁊ cepit tunicas eoꝝ: ⁊ dedit
τα ἄνδρας, καὶ ἔλαβεν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἔδωκεν τοῖς
qui ſoluerāt pꝛoblema. ⁊ irat9 eſt ira ſamſon:
ἀπαγγείλασι τὸ πρόβλημα. καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ σαμψών,
⁊ aſcēdit in domū patris ſui. ⁊ cohabi
καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ συνῴκη
tauit vxoꝛ ſamſon pꝛonubo ſuo: qui fuit ſo
σεν ἡ γυνὴ σαμψὼν τῷ νυμφαγωγῷ αὐτοῦ, ὃς ἦν ἑταῖ
cius illius.
ρος αὐτοῦ. Ca.15.

Et factū eſt poſt dies in diebus meſſis tritici:
Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν,
⁊ viſitauit ſamſon vxoꝛē ſuam ferens he
καὶ ἐπεσκέψατο σαμψὼν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ φέρων ἔρι
dum capꝛaꝝ: ⁊ dixit intrabo ad vxoꝛem meā
φον αἰγῶν, καὶ εἶπεν εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκά μου
in cubiculū: ⁊ nō dimiſit eum pr̄ eius intra=
εἰς τὸν κοιτῶνα, καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελ
re. ⁊ dixit pr̄ eius dicens dixi ꝙ odiens
θεῖν. καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἴπας εἶπα ὅτι μισῶν
odiſti eam: ⁊ tradidi eam amico tuo.
ἐμίσησας αὐτήν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν τῷ συνεταίρῳ σου.
nō ecce ſoroꝛ eius iunioꝛ melioꝛ ea eſt:
οὐκ ἰδοὺ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα κρείσσων αὐτῆς ἐστίν,
ſit tibi pꝛo ea. ⁊ dixit ei ſamſon innocēs ſuꝫ
ἔστω σοι ἀντ' αὐτῆς. καὶ εἶπεν αὐτῷ σαμψὼν ἀθῷός εἰμι
ſemel a philiſteis: qm̄ facio ego vobiſcū
τὸ ἅπαξ ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων, ὅτι ποιῶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν
mala. ⁊ abijt ſamſon ⁊ cepit trecentas
κακά. καὶ ἐπορεύθη σαμψὼν καὶ συνέλαβεν τριακοσίους
vulpes: ⁊ accepit faces ⁊ ligauit cau
ἀλώπεκας, καὶ ἔλαβεν λαμπάδας καὶ συνέδησεν κέρ
dam ad caudā ⁊ poſuit facē vnā inter
κον πρὸς κέρκον καὶ ἔθηκεν λαμπάδα μίαν ἀναμέσον
duas caudas in medio: ⁊ accēdit ignē in
τῶν δύο κέρκων ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἐξῆψεν πῦρ ἐν ταῖς
facibus ⁊ miſit in manipulos phi
λαμπάσιν καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς τὰ δράγματα τῶν ἀλ
liſtinoꝝ ⁊ cōbuſſit ſpicas: ⁊ ante
λοφύλων καὶ ἐνεπύρισεν τοὺς στάχυας, καὶ τὰ προτε
meſſa ab herba ⁊ vſq; ad ſtans ⁊ vſq; ad vi
θερισμένα ἀπὸ στοιβῆς καὶ ἕως ἑστῶτος καὶ ἕως ἀμ=
neta ⁊ oliueta. ⁊ dixerūt: philiſtijm: quis fe
πελῶνος καὶ ἐλαίας. καὶ εἶπαν, οἱ ἀλλόφυλοι, τίς ἐ=
cit hec? ⁊ dixerūt ſamſon gener
ποίησεν ταῦτα; καὶ εἶπαν, σαμψὼν ὁ γαμβρὸς τοῦ
thamnathei: qm̄ tulit vxoꝛem eius ⁊ tradi
θαμναθαίου, ὅτι ἔλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔδω
dit eam amico eius. ⁊ aſcēderūt phi=
κεν αὐτὴν τῷ συνεταίρῳ αὐτοῦ. καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλό
liſtijm ⁊ cōbuſſerūt eam ⁊ domum pr̄is
φυλοι καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὴν καὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς
eius in igne. ⁊ dixit eis ſamſon: ſi facietis
αὐτῆς ἐν πυρί. καὶ εἶπεν αὐτοῖς σαμψών, ἐὰν ποιήσητε
ſic nō acquieſcam: ſed vltionem meā ab vno quo
οὕτως οὐκ εὐδοκήσω, ἀλλὰ τὴν ἐκδίκησίν μου ἐξ ἑνὸς ἑκά
que vr̄m faciam. ⁊ percuſſit eos in tibia circa femur
στου ὑμῶν ποιήσομαι. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν
plagā magnā. ⁊ deſcēdit ⁊ ſedit in ſpelūca
πληγὴν μεγάλην. καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς
petre etam. ⁊ aſcēderūt philiſtijm ⁊ caſtrameta
πέτρας ἠτάμ. καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ παρενέβα
ti ſūt in iuda ⁊ diſperſi ſunt in lechi. ⁊ dixerūt
λον ἐπὶ τὸν ἰούδαν καὶ ἐξερρίφησαν ἐν λεχί. καὶ εἶπον
eis ōis vir iuda: cur aſcēdiſtis aduerſus nos? ⁊ di
αὐτοῖς πᾶς ἀνὴρ ἰούδα, ἱνατί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς; καὶ εἶ=
xerūt philiſtijm: vt ligemus ſamſon aſcēdimus: ⁊ facia
πον οἱ ἀλλόφυλοι, δῆσαι τὸν σαμψὼν ἀνέβημεν, καὶ ποιῆ
mus ei quemadmodū fecit nobis. ⁊ deſcēderūt
σαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν. καὶ κατέβησαν

Deſcēditq; aſcalonem:
& pcuſſit ibi triginta
viros: quorum ablatas
veſtes dedit
his q pblema ſolue=
rant. Iratuſq; nimis
aſcendit in domū pa=
tris ſui. vxor autē eius
accepit maritū vnū de
amicis ei9 & pnubis. 15.

Poſt aliquantulū tē
poris cū dies triti
cee meſſis inſtarent ve=
nit ſamſon inuiſere vo=
lens vxorē ſuā: & attulit
ei hedū de capris. Cūq;
cubiculū eius ſolito vel
let intrare: phibuit illū
pater illius dicēs. Puta
ui
q odiſſes eam. & ideo
tradidi illam amico tuo.
Sed habet ſororē q iu=
nior & pulchrior illa ē.
ſit tibi pro ea vxor.
Cui
ſāſon rn̄dit. Ab hac die
nō erit culpa in me con
tra philiſteos. Faciā enī
vobis mala. Perrexitq;
& cepit trecentas
vulpes: caudaſq; earū
iūxit ad caudas: & fa
ces ligauit in medio.
qs igne ſuccēdēs dimi
ſit vt huc illucq; diſcurre
rēt. Que ſtatī prexerunt
in ſegetes philiſtinoꝝ.
Quibus ſuccēſis & cō=
portate iā fruges & ad=
huc ſtātes ī ſtipula con=
crematē ſūt: in tm̄ vt vi
neas quoq; & oliueta
flāma cōſumeret. Dixe=
rūtq; philiſtii. qs fecit
hāc rē? Quibus dictū
eſt. Samſō gener thāna
thei: qa tulit vxorē eius
& alteri tradidit: hec o
patus eſt. Aſcēderuntq;
philiſtiim & cōbuſſerūt
tā mulierē q; prēm ei9.
Quib9 ait ſāſō. Licet
hec feceritis: tm̄ adhuc
ex vobis expetā vltio=
nē & tūc qeſcā. Percuſ=
ſitq; eos ingēti plaga:
ita vt ſtupētes ſurā femo
ri īpōerēt. Et deſcēdēs
hītauit ī ſpelūca petre
ethā. Igr̄ aſcēdētes phi
liſtiim in terrā iuda: ca=
ſtrametati in loco q po=
ſtea vocat9 ē lechi. i. ma=
xilla: vbi eorū fuſus eſt e
xercitus. Dixerūtq; ad
eos de tribu iuda. Cur
aſcēdiſtis aduerſū nos?
qui rn̄derūt. Vt ligem9
ſamſō vēimus: & red
damus ei que in nos o
patus ē. Deſcēderūt ergo

וירד אשקלון ויך מהם שלשים
איש ויקח את חליצותם ויתן
החליפות למגידי החידה ויחר
אפו ויעל בית אביהו: ותהי אשת
שמשון למרעהו אשר רעה לו:
ויהי מימים בימי קציר
חטים ויפקד שמשון את אשתו
בגדי עזים ויאמר אבאה אל
אשתי החדרה ולא נתנו אביה
לבוא: ויאמר אביה אמר אמרתי
כי שנא שנאתה ואתננה למרעך
הלא אחותה הקטנה טובה ממנה
תהי נא לך תחתיה: ויאמר להם
שמשון נקיתי הפעם מפלשתים
כי עשה אני עמם רעה: וילך
שמשון וילכד שלש מאות
שועלים ויקח לפידים ויפן זנב
אל זנב וישם לפיד אחד בין
שני הזנבות בתוך: ויבער אש
בלפידים וישלח בקמות
פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה
ועד כרם זית: ויאמרו פלשתים
מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן
התמני כי לקח את אשתו ויתנה
למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו
אותה ואת אביה באש:
ויאמר להם שמשון אם תעשון
כזאת כי אם נקמתי בכם
ואחר אחדל: ויך אתם שוק
על ירך מכה גדלה: וילך
וישב בסעיף סלע עיטם:
ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה
וינטשו בלחי: ויאמרו איש
יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו
לאסר את שמשון עלינו לעשות
לו כאשר עשה לנו: וירדו

נכה
לקח חלץ
נתן חלף
נגד חרה
עלה היה
איש רעה
Cap. xv.
יום קצר
חטה פקד
בוא
נתן
אח
נקה
רוע
לבד מאה
שעל לפד
פנה שום
שנה בער
שלח קום
גדש
אמר
רעה עלה
שרף את
עשה
חדל נכה
נכה
סעף
חנה
נטש אמר

שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל
סְעִיף סֶלַע עֵיטָם, וַיֹּאמְרוּ
לְשִׁמְשׁוֹן הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי מֹשְׁלִים
בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים, וּמַה זֹּאת עָשִׂיתָ — עָשָׂה
לָּנוּ, וַיֹּאמֶר לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי
כֵּן עָשִׂיתִי לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ
לֶאֱסָרְךָ יָרַדְנוּ, לְתִתְּךָ בְּיַד — נָתַן
פְּלִשְׁתִּים, וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן,
הִשָּׁבְעוּ לִי פֶּן תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם׃ — שָׁבַע פָּגַע
וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאמֹר לֹא, כִּי אָסֹר
נֶאֱסָרְךָ וּנְתַנּוּךָ בְיָדָם, וְהָמֵת לֹא — אָסַר מוּת
נְמִיתֶךָ, וַיַּאַסְרֻהוּ בִּשְׁנַיִם עֲבֹתִים — שָׁנָה
חֲדָשִׁים, וַיַּעֲלוּהוּ מִן הַסָּלַע׃ הוּא — עָלָה
בָא עַד לֶחִי, וּפְלִשְׁתִּים הֵרִיעוּ — בּוֹא רוּעַ
לִקְרָאתוֹ, וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה, — צָלַח
וַתִּהְיֶינָה הָעֲבֹתִים אֲשֶׁר עַל — הָיָה
זְרֹעוֹתָיו כַּפִּשְׁתִּים אֲשֶׁר בָּעֲרוּ
בָאֵשׁ, וַיִּמַּסּוּ אֱסוּרָיו מֵעַל יָדָיו׃ — מָסַס
וַיִּמְצָא לְחִי חֲמוֹר טְרִיָּה, וַיִּשְׁלַח יָדוֹ — מָצָא טָרָה
וַיִּקָּחֶהָ, וַיַּךְ בָּהּ אֶלֶף אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר — שָׁלַח לָקַח נָכָה
שִׁמְשׁוֹן, בִּלְחִי הַחֲמוֹר חֲמוֹר — חָמַר
חֲמֹרָתָיִם, בִּלְחִי הַחֲמוֹר הִכֵּיתִי — נָכָה הָיָה
אֶלֶף אִישׁ׃ וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר — כָּלָה שָׁלַךְ
וַיַּשְׁלֵךְ הַלְּחִי מִיָּדוֹ, וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם — קָרָא קוּם
הַהוּא רָמַת לֶחִי׃ וַיִּצְמָא מְאֹד, — צָמֵא
וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה וַיֹּאמַר אַתָּה נָתַתָּ — נָתַן
בְיַד עַבְדְּךָ אֶת הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה — יָשַׁע
הַזֹּאת, וְעַתָּה אָמוּת בַּצָּמָא וְנָפַלְתִּי — מוּת
בְּיַד הָעֲרֵלִים׃ וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת — בָּקַע
הַמַּכְתֵּשׁ אֲשֶׁר בַּלְּחִי, וַיֵּצְאוּ — כָּתַשׁ
מִמֶּנּוּ מַיִם וַיֵּשְׁתְּ, וַתָּשָׁב רוּחוֹ — שָׁתָה שׁוּב
וַיֶּחִי, עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ עֵין — חָיָה
הַקּוֹרֵא אֲשֶׁר בַּלֶּחִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ — קָרָא
וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל בִּימֵי — שָׁפַט יוֹם
פְלִשְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה׃

cap.xvi.
וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן עַזָּתָה, וַיַּרְא — רָאָה

tria milia virorum de iuda ad specum silicis etham. Dixeruntq; ad samson. Nescis ꝙ philistiim imperent nobis. Quare hoc facere voluisti? Quibus ille ait. Sicut fecerunt mihi: sic feci eis. Ligare inquiunt te venimus: & tradere in manus philistinorum. Quibus samson. Iurate ait & spondete mihi ꝙ nõ occidatis me. Dixerunt. Nõ te occidemus: sed vinctum trademus. Ligaueruntq; eũ duobus nouis funibus & tulerũt eũ de petra etham. Qui cum venisset ad locũ maxille: & philistiim vociferãtes occurrissent ei: irruit spiritus domini in eũ: & sicut solent ad ardorem ignis lina consumi: ita vincula quibus ligatus erat dissipata sunt & soluta. Inuẽtãq; maxillã .i. mãdibulam asini q̃ iacebat arripiens: interfecit in ea mille viros: & ait. In maxilla asini in mãdibula pulli asinarũ deleui eos & percussi mille viros. Cunq; hec verba canens complesset. proiecit mãdibulã de manu: & vocauit nomẽ loci illius ramathlechi qđ interp̃tatur eleuatio maxille. Sitiensq; valde clamauit ad dñm & ait. Tu dedisti in manu serui tui salutẽ hãc maximã atq; victoriã: & en siti morior: incidamq; in manus incircũcisorũ. Aperuit itaq; deus molarẽ dentẽ in maxilla asini: & egresse sunt ex eo aq̃. Quibus haustis refocillauit spiritũ & vires recepit. Idcirco appellatũ est nomẽ loci illius: fons inuocãtis de maxilla vsq; in presentem diem. Iudicauitq; israel in diebus philistiim viginti annis.

16.

Abiit quoq; in gazam: & vidit

tria milia virorũ de iuda ad specum silicis e-
τρισχίλιοι ἄνδρες ἐξ ἰούδα ἐπὶ τρυμαλιὰν πέτρας ἠ-
tam. & dixerũt ad samson nõ scis ꝙ impe-
τάμ. καὶ εἶπον πρὸς σαμψὼν οὐκ οἶδας ὅτι ἄρχου-
rant nobis philistijm: & quare hec feci
σιν ἡμῶν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἱνατί ταῦτα ἐποίη-
sti nobis? & ait eis samson: sicut fece
σας ἡμῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς σαμψών, καθὼς ἐποίη-
rũt nobis sic feci illis. & dixerũt ei vt
σαν ἡμῖν οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς. καὶ εἶπον αὐτῷ τοῦ
ligarem te descendimus & tradamus te in ma-
δῆσαί σε κατέβημεν καὶ παραδοῦναί σε εἰς χεῖ-
nus philistinorũ. & dixit eis samson iura
ρας ἀλλοφύλων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς σαμψὼν ὀμόσα-
te mihi vt nõ occidatis me vos: & ne forte oc
τέ μοι μὴ ἀποκτεῖναί με ὑμεῖς, καὶ μήποτε συ-
curratis mihi vos. & iurauerũt ei dicẽtes
ναντήσητέ μοι ὑμεῖς. καὶ ὤμοσαν αὐτῷ λέγοντες
non: sed vinculis ligabim⁹ te & trademus
οὐχί, ἀλλὰ δεσμῷ δήσομέν σε καὶ παραδώσομέν
te in manus eorũ: morte aũt nõ occidemus te.
σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, θανάτῳ δὲ οὐ θανατώσομέν σε.
& ligauerũt eũ duobus funibus nouis & tule
καὶ ἔδησαν αὐτὸν δυσὶ καλωδίοις καινοῖς καὶ ἀνήγα-
rũt eũ de petra: & ipse venit vsq; ad ma
γον αὐτὸν ἐκ τῆς πέτρας, καὶ αὐτὸς ἦλθεν ἕως σια-
xillã. & philistijm vociferati sũt: & cucurrerũt in oc
γόνος. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν, καὶ ἔδραμον εἰς συ-
cursum eius. & irruit sup eum spũs
νάντησιν αὐτοῦ. καὶ κατεύθυνεν ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα
dñi: & facti sũt funes q̃ erãt in brachi
κυρίου, καὶ ἐγένετο τὰ καλώδια τὰ ἐν τοῖς βραχίο-
is eius sicut stuppa: quãdo olfecerit i-
σιν αὐτοῦ ὡσεὶ στυππίον, ἡνίκα ἂν ὀσφρανθῇ πυ-
gnẽ: & soluta sunt vincula a brachijs
ρός, καὶ διελύθησαν οἱ δεσμοὶ ἀπὸ τῶν βραχιόνων
eius. & inuenit maxillã asini proiectam: & exten
αὐτοῦ. καὶ εὗρεν σιαγόνα ὄνου ἐρριμμένην, καὶ ἐξέτει-
dit manũ suam & cepit eã: & percus
νεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἐπάτα-
sit in ea mille viros. & ait samson in
ξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας. καὶ εἶπεν σαμψὼν ἐν
maxilla asini delens deleui eos. q̃m in ma
σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφων ἐξήλειψα αὐτούς, ὅτι ἐν σια-
xilla asini percussi mille viros. & factũ est q̃n
γόνι ὄνου ἐπάταξα χιλίους ἄνδρας. καὶ ἐγένετο ἡνίκα
perfecit loqui & proiecit maxillã de
συνετέλεσεν λαλῶν καὶ ἔρριψεν τὴν σιαγόνα ἀπὸ
manu sua: & vocauit locũ illũ
τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσεν τὸν τόπον ἐκεῖνον
eleuatio maxille. & sitiuit valde & cla
ἀναίρεσις σιαγόνος. καὶ ἐδίψησεν σφόδρα καὶ ἐβόη-
mauit ad dñm & ait: tu dedisti in manu
σεν πρὸς κύριον καὶ εἶπεν, σὺ ἔδωκας ἐν χειρὶ τοῦ
serui tui salutẽ magnã: hãc & nunc mo-
δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ νῦν ἀπο-
riar in siti & incidam in manũ
θανοῦμαι ἐν δίψει καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν
incircũcisorũ? & aperuit deus vulnus maxil
ἀπεριτμήτων; καὶ ἤνοιξεν ὁ θεὸς τὸ τραῦμα τῆς σιαγό-
le: & egresse sũt de eo aque & bibit: & reuer
νος, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδατα καὶ ἔπιεν, καὶ ἐπέ-
sus est spũs eius & vixit. idcirco appel
στρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησεν. διὰ τοῦτο ἐκλή-
latũ ē nomẽ illius fons inuocãtis que est in
θη τὸ ὄνομα αὐτῆς πηγὴ ἐπικαλουμένου ἥ ἐστιν ἐν
maxilla vsq; ad diem hanc. & iudicauit is
σιαγόνι ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἔκρινεν τὸν ἰσ-
rael in diebus philistinorũ viginti ãnis.
ραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσι ἔτη. Ca.16.

Et abijt samson illinc in gazam: & vidit
Καὶ ἐπορεύθη σαμψὼν ἐκεῖθεν εἰς γάζαν, καὶ εἶδεν

illic mulierē meretricē: ⁊ ingreſſus ē ad eā: ⁊ nūcia=
ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν, καὶ ἀπηγ
tū eſt gazeis dicētes: venit ſamſon huc
γέλη τοῖς γαζαίοις λέγοντες, ἥκει σαμψὼν ἐνταῦθα
⁊ circūdederūt ⁊ inſidiati ſunt ei tota no=
καὶ κατεκύκλωσαν καὶ ἐνήδρευσαν αὐτὸν ὅλην τὴν νύ=
cte dicentes: vſq; ad lucē mane expectem⁹ ⁊ occida
κτα λέγοντες, ἕως φωτὸς πρωῒ μείνωμεν καὶ ἀποκτεί
mus eum. ⁊ dormiuit ſamſon vſq; ad mediā no=
νωμεν αὐτόν. καὶ ἐκοιμήθη σαμψὼν ἕως τοῦ μεσονυκτί
ctē: ⁊ ſurrexit circa mediā noctē ⁊ apprehendit fo=
ου, καὶ ἀνέστη περὶ τὸ μεσονύκτιον καὶ ἐπελάβετο τῶν θυ
res porte vrbis ⁊ duos poſtes: ⁊
ρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως καὶ τῶν δύο σταθμῶν, καὶ
ſuſtulit eas cū ſera ⁊ impoſuit ſup
ἀνεβάστασεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῷ
humerū ſuū ⁊ portauit ea ad verticē mō
ὤμῳ αὐτοῦ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄ=
tis qui eſt in cōſpectu hebrō. ⁊ factū eſt poſt
ρους ὅ ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον χεβρών. καὶ ἐγένετο μετὰ
hec ⁊ amauit mulierē in torrente ſo=
ταῦτα καὶ ἠγάπησεν γυναῖκα ἐπὶ τοῦ χειμάρρου σω
rec: ⁊ nomē ei dalila. ⁊ aſcēderūt ad e=
ρήκ, καὶ ὄνομα αὐτῇ δαλιλά. καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐ
am principes philiſtinoꝝ. ⁊ dixerūt ei de
τὴν οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων. καὶ εἶπον αὐτῇ ἀπά
cipe eū: ⁊ vide in quo fortitudo illi⁹ eſt ma
τησον αὐτόν, καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐστὶν ἡ με=
gna ⁊ in quo poterimus cōtra eū. ⁊ ligabim⁹
γάλη καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα πρὸς αὐτόν. καὶ δήσομεν
eum ita vt humiliemus eū. ⁊ nos dabimus tibi vir
αὐτὸν ὥστε ταπεινῶσαι αὐτόν. καὶ ἡμεῖς δώσομέν σοι ἀνὴρ
mille ⁊ centū argēteos ſiclos. ⁊ dixit da=
χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου σίκλους. καὶ εἶπεν δα
lila ad ſamſon: nuncia mihi in quo vis tua
λιλὰ πρὸς σαμψών, ἀπάγγειλόν μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου
magna ⁊ in quo ligaberis vt humilieris tu. ⁊
ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναί σε. καὶ
dixit ad eam ſamſon: ſi ligauerint me in ſeptē
εἶπεν πρὸς αὐτὴν σαμψών, ἐὰν δήσωσίν με ἐν ἑπτὰ
funib⁹ humidis nō corruptis: ⁊ infirm⁹ ero ⁊ e=
νευρίαις ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσο
ro vt vnus hoīum. ⁊ attulerūt ei ſatra
μαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ σατρά
pe philiſtinoꝝ ſeptē funes humidos nō corru
παι τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευρίας ὑγρὰς μὴ διεφθαρ=
ptos: ⁊ ligauit illū in eis: ⁊ inſidie ſede
μένας, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς, καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκά
bant illic in cubiculo. ⁊ dixit ad eum: phi
θητο αὐτοῦ ἐν τῷ ταμιείῳ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, ἀλ
liſtijm ſup te ſamſon: ⁊ rupit funes que
λόφυλοι ἐπὶ σὲ σαμψών, καὶ διέρρηξεν τὰς νευρὰς ὃν
madmodū dirrūpitur filū ſtupe cum olfece
τρόπον διασπᾶται κλῶσμα στιππύου ἐν τῷ ὀσφρανθῆ
rit ea ignē: ⁊ nō cognita eſt vis eius.
ναι αὐτὸ πυρός, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.
⁊ dixit dalila ad ſamſon: ecce illuſiſti
καὶ εἶπεν δαλιλὰ πρὸς σαμψών, ἰδοὺ παρελογίσω
mihi ⁊ locutus es ad me mēdacia. nūc igit̄ nun
με καὶ ἐλάλησας πρός με ψευδῆ. νῦν οὖν ἀπάγγει=
cia mihi in quo ligaberis. ⁊ dixit ad eam: ſi vin
λόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν, ἐὰν δε
culis ligauerint me in funib⁹ nouis in q̄bus nō fa
σμῷ δήσωσίν με ἐν καλωδίοις καινοῖς ἐν οἷς οὐκ ἐγε
ctū eſt opus: ⁊ infirm⁹ ero ⁊ ero ſicut vn⁹ homi
νήθη ἔργον, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώ=
num. ⁊ cepit illi funes
πων. καὶ ἔλαβεν αὐτῷ καλώδια

ibi mulierē meretricē: ingreſſuſq; eſt ad eam. Q̄d cū audiſſent philiſtiim & p̄crebuiſſet apud eos intraſſe vrbē ſamſon: circūdederunt eū. poſitis in porta ciuitatis cuſtodibus: & ibi tota nocte cū ſilētio p̄ſtolātes: vt facto mane exeuntē occiderēt. Dormiuit āt ſamſon vſq; ad mediū noctis. & inde cōſurgēs apprehēdit ambas porte fores cū poſtibus ſuis & ſera: īpoſitaſq; humeris ſuis portauit ad verticē montis qui reſpicit hebrō. Poſt hec amauit mulierē q̄ habitauit in valle ſoreth: & vocabatur dalila. Veneruntq; ad eam pricipes philiſtinorū atq; dixerunt. Decipe eū & diſce ab illo in quo habeat tantā fortitudinē. & quō eū ſupare valeamus & vinctū affligere. Q̄d ſi feceris dabimus tibi ſinguli mille cētū argēteos. Locuta eſt ergo dalila ad ſamſon. Dic mihi obſecro in quo ſit tua maxima fortitudo: & quid ſit quo ligatus erumpere nequeas. Cui rñdit ſamſon. Si ſeptem neruiceis funibus necdum ſiccis & adhuc humentibus ligatus fuero: īfirmus ero vt ceteri homines. Attulerūtq; ad eā ſatrape philiſtinorum ſeptē funes vt dixerat: quibus vinxit eū: latentibus apud ſe inſidiis & in cubiculo finē rei expectantib⁹. Clamauitq; ad eū philiſtiī ſup te ſāſon. Qui rupit vincula quō ſi rūpat qs filum de ſtupa tortū ſputamine cū odorē ignis accepit: & nō eſt cognitū in quo eēt fortitudo eius. dixitq; ad eū dalila. Ecce illuſiſti mihi: & falſū locutus es. Saltē nūc indica mihi quo ligari debeas. Cui ille rñdit. Si ligatus fuero nouis funibus qui nūq̄ fuerunt in opere: infirmus ero: & aliorum hominū ſimilis Quibus rurſum dalila

שָׁם אִשָּׁה זוֹנָה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ | אִישׁ זָנָה
לַעַזָּתִים לֵאמֹר בָּא שִׁמְשׁוֹן הֵנָּה | בּוֹא
וַיָּסֹבּוּ וַיֶּאֶרְבוּ לוֹ כָל הַלַּיְלָה בְּשַׁעַר | סָבַב אָרַב
הָעִיר וַיִּתְחָרְשׁוּ כָל הַלַּיְלָה לֵאמֹר | חָרַשׁ
עַד אוֹר הַבֹּקֶר וַהֲרַגְנֻהוּ׃ וַיִּשְׁכַּב | שָׁכַב
שִׁמְשׁוֹן עַד חֲצִי הַלַּיְלָה וַיָּקָם | חָצָה קוּם
בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֶּאֱחֹז בְּדַלְתוֹת שַׁעַר | אָחַז
הָעִיר וּבִשְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַיִּסָּעֵם עִם | זוּז נָסַע
הַבְּרִיחַ וַיָּשֶׂם עַל כְּתֵפָיו וַיַּעֲלֵם | בָּרַח שׂוּם
אֶל רֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי | עָלָה פָּנָה
חֶבְרוֹן׃ וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיֶּאֱהַב אִשָּׁה | הָיָה אָהַב
בְּנַחַל שֹׂרֵק וּשְׁמָהּ דְּלִילָה׃ וַיַּעֲלוּ
אֵלֶיהָ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
לָהּ פַּתִּי אוֹתוֹ וּרְאִי בַּמֶּה כֹּחוֹ | פָּתָה רָאָה
גָדוֹל וּבַמֶּה נוּכַל לוֹ וַאֲסַרְנֻהוּ | כֹּחַ גָּדַל
לְעַנֹּתוֹ וַאֲנַחְנוּ נִתַּן לָךְ אִישׁ | יָכֹל
אֶלֶף וּמֵאָה כָּסֶף׃ וַתֹּאמֶר דְּלִילָה | עָנָה
אֶל שִׁמְשׁוֹן הַגִּידָה נָּא לִי בַּמֶּה | אָמַר
כֹּחֲךָ גָדוֹל וּבַמֶּה תֵאָסֵר לְעַנּוֹתֶךָ׃ | נָגַד
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן אִם יַאַסְרֻנִי | אָסַר
בְּשִׁבְעָה יְתָרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא | לַח
חֹרָבוּ וְחָלִיתִי וְהָיִיתִי כְּאַחַד הָאָדָם׃ | חָלָה הָיָה
וַיַּעֲלוּ לָהּ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים שִׁבְעָה
יְתָרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא חֹרָבוּ
וַתַּאַסְרֵהוּ בָּהֶם׃ וְהָאֹרֵב יֹשֵׁב לָהּ
בַּחֶדֶר וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים
עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיְנַתֵּק אֶת הַיְתָרִים | נָתַק
כַּאֲשֶׁר יִנָּתֵק פְּתִיל הַנְּעֹרֶת בַּהֲרִיחוֹ | פָּתַל רִיחַ
אֵשׁ וְלֹא נוֹדַע כֹּחוֹ׃ וַתֹּאמֶר | יָדַע
דְּלִילָה אֶל שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה הֵתַלְתָּ
בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים וְעַתָּה הַגִּידָה | דָּבַר נָגַד
נָּא לִי בַּמֶּה תֵּאָסֵר׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
אִם אָסוֹר יַאַסְרוּנִי בַּעֲבֹתִים
חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא נַעֲשָׂה בָהֶם | עָשָׂה לָאַךְ
מְלָאכָה וְחָלִיתִי וְהָיִיתִי כְּאַחַד
הָאָדָם׃ וַתִּקַּח דְּלִילָה עֲבֹתִים | לָקַח

חדשים ותאסרהו בהם ותאמר
אליו פלשתים עליך שמשון
והארב ישב בחדר וינתקם
מעל זרעתיו כחוט ותאמר
דלילה אל שמשון עד הנה
התלת בי ותדבר אלי כזבים
הגידה לי במה תאסר ויאמר
אליה אם תארגי את שבע מחלפות
ראשי עם המסכת ותתקע ביתד
ותאמר אליו פלשתים עליך
שמשון ויקץ משנתו ויסע את
היתד הארג ואת המסכת ותאמר
אליו איך תאמר אהבתיך ולבך
אין אתי זה שלש פעמים התלת
בי ולא הגדת לי במה כחך גדול
ויהי כי הציקה לו בדבריה כל
הימים ותאלצהו ותקצר נפשו
למות ויגד לה את כל לבו ויאמר
לה מורה לא עלה על ראשי כי
נזיר אלהים אני מבטן אמי אם
גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי
ככל האדם ותרא דלילה כי
הגיד לה את כל לבו ותשלח
ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו
הפעם כי הגיד לי את כל לבו ועלו
אליה סרני פלשתים ויעלו
הכסף בידם ותישנהו על ברכיה
ותקרא לאיש ותגלח את שבע
מחלפות ראשו ותחל לענותו
ויסר כחו מעליו ותאמר פלשתים
עליך שמשון ויקץ משנתו
ויאמר אצא כפעם בפעם
ואנער והוא לא ידע כי יהוה
סר מעליו ויאחזוהו פלשתים
וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה
ויאסרוהו בנחשתים ויהי טוחן

אסר
ארג חלף
נסך תקע
ישן נסע
נגד כוח
גדל היה
צוק יום
אלץ קצר
נגד
מרה
נזר
סור חלה
היה ראה
עד שלח
קרא עלה
ישן
גלח
חלף חלל
ענה סור
כוח ישן
אמר יצא
נער
אחז
נקר ירד
אסר היה
טחן

vinxit eū: & clamauit
philistiim super te sam
son: in cubiculo isidiis pre
pararis. Qui ita rupit
vincula: q̄si fila telarū.
dixitq̧ dalila rursum ad eum.
Vsq̧ quo decipis me & falsum
loqueris.
Onde quo vinciri de
beas? Cui respōdit sam
sō. Si inqt septē cries
capitis mei cū licio ple
xueris: & clauū his cir
cumligatū terre fixeris:
īfirmus ero. Qđ cū fecis
set dalila: dixit ad eum
Philistiim sup te sāsō.
Qui cōsurgēs de sōno
extraxit clauū cū crini
b9 & licio. dixitq̧ ad
eū dalila. Quō dicis q
amas me? cū anim9 tu
us nō sit mecū. Per tres
vices mētitus es mihi:
& noluisti dicere ī quo
sit maxima fortitudo
tua. Cumq̧ molesta es
set ei & p multos dies
iugiter adhereret: spaciū
ad qetē nō tribuēs: defe
cit aīa ei9: & ad mortem
vsq̧ lassata ē. Tūc aperi
ens veritatē rei dixit ad
eā. Ferꝝ nūq̄ ascendit
sup caput meum: quia
nazareus .i. consecratus
deo sū de vtero matris
mee. Si rasum fuerit ca
put meum recedet a me
fortitudo mea & defici
ā: eroq̧ sicut ceteri ho
mies. Vidēsq̧ illa q cō
fessus ei eēt oēm aīum
suū: misit ad principes
philistinoꝝ ac mādauit.
Ascēdite adhuc semel:
qa nūc mihi apuit cor
suū. Qui ascēderūt: as
sūpta pecūia q̄ pmise
rant. At illa dormire eū
fecit sup genua sua: & ī
sinu suo reclinare caput
Vocauitq̧ tōsorē & ra
sit septē crines eius: &
cepit abigere eū & a se
repellere. Statī em̄ ab eo
fortitudo discessit dixit
q̧. Philistiī sup te sam
sō: qui đ sōno cōsurgēs
dixit ī aīo suo. Egredi
ar sicut añ feci: & me ex
cutiā: nesciēs q recessis
set ab eo dn̄s. Quē cū
apprehēdisset philisti
im: statī eruerūt oculos
eius & duxerūt gazam
vinctum catenis: &
clausum in carcere mo
lere fecerunt.

nouos ⁊ ligauit illū in ipsis. ⁊ dixit ad eū: phi
καινὰ καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, οἱ ἀλ
listijm sup te samson: ⁊ insidie erant in cu
λόφυλοι ἐπὶ σὲ σαμψών, καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκάθητο ἐν τῷ τα
biculo. ⁊ disrupit ea a brachijs suis q̄si fi
μίῳ. καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων αὐτοῦ ὡς ῥάμ
la. ⁊ dixit dalila ad samson: vsq̧ nūc decepi
μα. καὶ εἶπε δαλιλὰ πρὸς σαμψών, ἕως νῦν παρελογί
sti me ⁊ locutus es ad me mēdacia. annūcia iā mihi in
σω με καὶ ἐλάλησας πρός με ψευδῆ. ἀνάγγειλον δή μοι ἐν
quo ligaberis. ⁊ dixit ad illā: si texueris septē ca
τίνι δεθήσῃ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, ἐὰν ὑφάνῃς τὰς ἑπτὰ σει
tenas capitis mei cum licio ⁊ affixeris
ρὰς τῆς κεφαλῆς μου μετὰ τοῦ διάσματος καὶ ἐγκρούσῃς
cum clauo in parietē: ⁊ ero infirm9. ⁊
ἐν τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἔσομαι ἀσθενής. καὶ
fecit ei dalila sic: ⁊ texuit septē
ἐποίησεν αὐτῷ δαλιλὰ οὕτως, καὶ ἐδιάσατο τοὺς ἑπτὰ
cincinos capitis eius cum extasi ⁊ in
βοστρύχους τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐκστάσεως καὶ κα
fixit cū clauis in parietē. ⁊ dixit
τέκρουσεν ἐν τοῖς πασσάλοις εἰς τὸν τοῖχον. καὶ εἶπεν
ad eū: philistijm sup te samson. ⁊ surrexit de
πρὸς αὐτόν, ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ σαμψών. καὶ ἐξηγέρθη ἐκ
somno suo ⁊ extraxit palos in li
τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ ἐξέσπασε τοὺς πασσάλους ἐν τῷ ὑφά
cio ex pariete ⁊ tramā: ⁊ nō cognita fuit
σματι ἐκ τοῦ τοίχου καὶ τὸ δίασμα, καὶ οὐκ ἐγνώσθη
vis eius. ⁊ dixit ad eū dalila. quomō dices
ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν δαλιλά. πῶς ἐρεῖς
amaui te ⁊ cor tuū nō est mecum: hac
ἠγάπηκά σε καὶ ἡ καρδία σου οὐκ ἔστιν μετ᾽ ἐμοῦ, τοῦτο
tertia vice decepisti me ⁊ nō dixisti mihi in quo
τρίτον παρελογίσω με καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ἐν τίνι
vis tua est magna. ⁊ factū est qn̄ vexauit il
ἡ ἰσχύς σου ἐστὶν ἡ μεγάλη. καὶ ἐγένετο ὅτε κατειργάσατο αὐ
lū sermonib9 suis totā noctē ⁊ molesta fuit illi ⁊ a
τὸν τοῖς λόγοις αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα καὶ παρηνώχλησεν αὐτὸν καὶ
mo defecit vsq̧ ad mortē: ⁊ retulit ei oīa q̄
γοψύχησεν ἕως εἰς θάνατον, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ πάντα τὰ ἀ
corde suo: ⁊ dixit illi: nouacula nō ascendet sup cap
καρδίας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, ξυρὸν οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφα
meū: qm̄ nazareus dei ego ex vtero matris mee: ⁊ si rasus
μου, ὅτι ναζηραῖος θεοῦ ἐγὼ ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ ἐὰν ξυρη
ro recedet a me fortitudo mea: ⁊ ero ifirmus: ⁊ ero
μαι ἀποστήσεται ἀπ᾽ ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἀσθενήσω, καὶ ἔσομαι
cut oēs hoīes. ⁊ vidit dalila qm̄ nunciauit ei o
ὡς πάντας τοὺς ἀνθρώπους. καὶ εἶδε δαλιλὰ ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πά
q̄ a corde suo. ⁊ misit ⁊ vocauit princi
τὰ ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν καὶ ἐκάλεσε τοὺς σατρά
philistijm dicēs: ascēdite semel: qm̄ retulit mih
τῶν ἀλλοφύλων λέγουσα, ἀνάβητε τὸ ἅπαξ, ὅτι ἀνήγγειλέν μοι
ne cor suū. ⁊ ascēderūt ad eā oēs prī
σαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ. καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν πᾶσαι αἱ σατ
pes philistijm ⁊ attulerūt argētū in manib
ραπεῖαι τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσ
is. ⁊ dormire fecit eū in medio genuum suoꝝ. ⁊ vo
ὶν αὐτῶν. καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτῆς. καὶ ἐκ
uit tonsorē ⁊ totōdit septē crines capitis e
άλεσε τὸν κουρέα καὶ ἐξύρισε τοὺς ἑπτὰ βοστρύχους τῆς κεφαλῆς α
⁊ cepit humiliari ⁊ discessit vis eius ab eo. ⁊ d
καὶ ἤρξατο ταπεινοῦσθαι καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ εἶ
et dalila: philistijm sup te samson. ⁊ excitat9 est de so
αὐτῷ δαλιλά, ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ σαμψών. καὶ ἐξηγέρθη ἐκ τοῦ ὕ
suo: ⁊ dixit exibo ⁊ faciā sicut semp ⁊ excu
αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι καὶ ποιήσω καθὼς ἀεὶ καὶ ἀποτι
tiam: ⁊ ipse nō sciebat q dn̄s recessit ab eo. ⁊ apphēderūt
μαι, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι κύριος ἀπέστη ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἐπελάβοντ
um philistijm ⁊ eruerūt oculos eius: ⁊ deduxerū
τοῦ οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐξώρυξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ κατήγαγ
um in gazan: ⁊ ligauerūt eum in cōpedib9 ferreis: ⁊ erat m
τὸν εἰς γάζαν, καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκαῖς, καὶ ἦν ἀλ

in domo custodie. ⁊ cepit crinis capitis e=
ἐν οἴκῳ τῆς φυλακῆς. καὶ ἤρξατο ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐ
ius crescere q̃n rasus est. ⁊ principes phi
τοῦ ἀνατέλλειν ἡνίκα ἐξυρήθη. καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλ
listijm cõgregati sunt vt immolarẽt sacrificiũ magnũ da
λοφύλων συνήχθησαν τοῦ θῦσαι θυσίαν μεγάλην δα=
gon deo suo ⁊ vt letarentur. ⁊ dixerũt
γὼν τῷ θεῷ αὐτῶν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι. καὶ εἶπαν
tradidit deus nr̃ in manũ nr̃az samson ini=
παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν σαμψὼν τὸν ἐχ=
micũ nr̃m. ⁊ vidit eũ ppl's ⁊ laudauerũt de
θρὸν ἡμῶν. καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ λαὸς καὶ ᾔνεσαν τοὺς θε=
os suos: q̃m dixerũt tradidit deus nr̃ in ma
οὺς αὐτῶν, ὅτι εἶπαν παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν χει
nũ nr̃am inimicũ nr̃m ⁊ desolãtẽ terraz
ρὶ ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν καὶ τὸν ἐξερημοῦντα τὴν γῆν ἡ
nr̃am: qui multiplicauit vulneratos nr̃os. ⁊ fa
μῶν, ὅστις ἐπλήθυνεν τοὺς τραυματίας ἡμῶν. καὶ ἐγέ
ctũ est q̃n letatũ est cor eorꝶ: ⁊ dixerũt: vo
νετο ὅτε ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπαν, καλέ=
cate samson de domo custodie ⁊ lu
σατε τὸν σαμψὼν ἐξ οἴκου τῆς φυλακῆς καὶ παιξά=
dat ante nos. ⁊ vocauerũt samson de domo
τω ἐνώπιον ἡμῶν. καὶ ἐκάλεσαν τὸν σαμψὼν ἐξ οἴκου
custodie: ⁊ alludebãt ei: ⁊ statuerũt eũ
τῆς φυλακῆς, καὶ ἐνέπαιζον αὐτῷ, καὶ ἔστησαν αὐτὸν
in medio duarꝶ colũnarꝶ. ⁊ dixit samson ad
ἀναμέσον τῶν δύο στύλων. καὶ εἶπεν σαμψὼν πρὸς τὸ
puerũ qui manu ducebat eũ: dimitte
παιδάριον τὸν χειραγωγοῦντα αὐτόν, ἐπανάπαυσόν
me iã ⁊ fac tangere me colũnas in q̃bꝰ
με δὴ καὶ ποίησον ψηλαφῆσαί με τοὺς στύλους ἐφ᾽ ὧν
domus firmata est sup illis: ⁊ reclina me sup
ὁ οἶκος ἐπεστήρικτο ἐπ᾽ αὐτῶν, καὶ ἐπιστήρισόν με ἐπ᾽ αὐ
eas. ipsa aũt domꝰ erat plena virorꝶ ⁊ mulierũ: ⁊
τούς. ὁ δὲ οἶκος ἦν πλήρης ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ
illic oẽs principes philistinorꝶ. ⁊ sup
ἐκεῖ πάντες οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐπὶ
solario q̃si tria milia virorꝶ ⁊ mulierũ as
τοῦ δώματος ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐμ
picientiũ illusum samson. ⁊ clamauit sam=
βλέποντες ἐμπαιζόμενον τὸν σαμψών. καὶ ἐβόησεν σαμ
son ad dñm ⁊ dixit: dñe dñe recordare mei ⁊ for
ψὼν πρὸς κύριον καὶ εἶπεν, κύριε κύριε μνήσθητί μου καὶ ἐνί
tifica me in duplo ⁊ semel hoc deꝰ: ⁊ vlcis
σχυσόν με διπλῆν καὶ τὸ ἅπαξ τοῦτο ὁ θεός, καὶ ἐκδική=
car vltionem vnã pro oculis meis de phili
σω ἐκδίκησιν μίαν ἀντὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐκ τῶν ἀλλο
stijm. ⁊ apprehẽdit samson duas colũnas
φύλων. καὶ περιέλαβεν σαμψὼν τοὺς δύο στύλους
medias in quibꝰ domus innitebatur sup ipsis: ⁊
τοὺς μέσους ἐφ᾽ ὧν ὁ οἶκος ἐπεστήρικτο ἐπ᾽ αὐτῶν, καὶ
innixꝰ est in illis vnã in dextera sua ⁊ vnã in
ἐπεστηρίξατο ἐπ᾽ αὐτοὺς ἕνα ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἕνα ἐν τῇ
sinistra sua. ⁊ dixit samson: moriatur aĩa
ἀριστερᾷ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν σαμψών, ἀποθανέτω ἡ ψυχή
mea cum philistijm: ⁊ inclinauit ĩ fortitudĩe ⁊ cecidit
μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἔκλινεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἔπεσεν
domus sup principes ⁊ sup oẽm ppl'm q̃ erat ĩ
ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς σατράπας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν
illa. ⁊ fuerũt mortui quos occiderat sam
αὐτῷ. καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσεν σαμ
son in morte sua plures quã occiderat in
ψὼν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πλείους ἤπερ ἐθανάτωσεν ἐν τῇ
vita sua. ⁊ descenderũt fratres eius ⁊ vniuersa do
ζωῇ αὐτοῦ. καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ οἶ=
mus patris eius: ⁊ acceperũt eum ⁊ ascẽderũt
κος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἀνέβησαν
⁊ sepelierũt eũ inter saraa ⁊ inter esthaol
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀναμέσον σαραὰ καὶ ἀναμέσον ἐσθαόλ
in sepulchro manue patris eius. ⁊ ipse iudicauit
ἐν τῷ τάφῳ μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἔκρινεν

Iamq; capilli eius renasci ceperãt: & principes philistinorũ conuenerunt in vnũ vt immolarẽt hostias magnificas dagon deo suo & epularentur dicẽtes. Tradidit deus noster inimicũ nr̃m samson in manus nostras. Quod etiã ppl's videns laudabat deũ suũ eademq; dicebat. Tradidit deus noster aduersariũ nr̃m in manus nr̃as qui deleuit terrã nr̃am & occidit plurimos. Letãtesq; p conuiuia sũptis iã epulis preceperũt vt vocaretur samson: & ante eos luderet. Qui adductus de carcere ludebat ante eos: fecerũtq; eum stare inter duas columnas. Qui dixit puero regenti gressus suos. Dimitte me vt tangã colũnas quibus omnis imminet domꝰ: & recliner sup eas & paululũ reqescã. Domꝰ aũt erat plẽa virorꝶ ac mulierꝶ: & erãt ibi oẽs principes philistinorũ: ac de tecto & solario circiter tria milia vtriusq; sexus spectãtes ludẽtem samson. At ille inuocato domino ait. Dñe deꝰ meꝰ memento mei: & redde mihi nũc fortitudinẽ pristinam deus meus vt vlciscar me de hostibus meis: & p amissione duorũ luminũ vnã vltionẽ recipiã. Et apprehendens ambas colũnas quibꝰ innitebatur domꝰ: alteramq; earum dextera & alterã leua tenens: ait. Moriatur aĩa mea cũ philistiim. Concussisq; fortiter colũnis: cecidit domꝰ super oẽs principes & ceterã multitudinẽ q̃ ibi erat. Multoq; pl'es interfecit moriens: q̃ ãn viuus occiderat. Descẽdẽtes aũt fratres eius & vniuersa cognatio: tulerũt corpus eius & sepelierũt iter saraa & esthaol in sepulchro patris sui manue: iudicauitq;

בבית האסורים: ויחל שער
ראשו לצמח כאשר גלח: וסרני
פלשתים נאספו לזבח זבח גדול   אסף גדל
לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו
נתן אלהינו בידנו את שמשון
איבינו: ויראו אתו העם ויהללו   ראה הלל
את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו
בידנו את איבינו ואת מחריב   חרב
ארצנו ואשר הרבה את חללינו: רבה
ויהי כטוב לבם ויאמרו קראו
לשמשון וישחק לנו ויקראו   שחק קרא
לשמשון מבית האסורים ויצחק   אסר צחק
לפניהם ויעמידו אתו בין   עמד
העמודים: ויאמר שמשון אל   עמד
הנער המחזיק בידו הניחה אתי   חזק ינח
והמשני את העמודים אשר   מוש
הבית נכון עליהם ואשען עליהם: כון שען
והבית מלא האנשים והנשים   נשה
ושמה כל סרני פלשתים ועל
הגג כשלשת אלפים איש ואשה   איש
הראים בשחק שמשון: ראה קבא
ויקרא שמשון אל יהוה
ויאמר אדני יהוה זכרני נא
וחזקני נא אך הפעם הזה
האלהים ואנקמה נקם אחת משתי   נקם
עיני מפלשתים: וילפת שמשון   לפת
את שני עמודי התוך אשר הבית   שנה
נכון עליהם ויסמך עליהם אחד   סמך
בימינו ואחד בשמאלו: ויאמר   ימן שמל
שמשון תמות נפשי עם פלשתים   אמר מות
ויט בכח ויפל הבית על הסרנים   נטה כוח
ועל כל העם אשר בו ויהיו   נפל היה
המתים אשר המית במותו רבים   רבב
מאשר המית בחייו: וירדו אחיו   חיה
וכל בית אביהו וישאו אתו ויעלו   נשא עלה
ויקברו אתו בין צרעה ובין אשתאל   קבר
בקבר מנוח אביו והוא שפט

את ישראל עשרים שנה׃
Cap. xvij ויהי איש מהר אפרים ושמו
מיכיהו׃ ויאמר לאמו אלף ומאה
הכסף אשר לקח לך ואת אלית אלה
וגם אמרת באזני הנה הכסף
אתי אני לקחתיו ותאמר אמו
ברוך בני ליהוה׃ וישב את אלף ברך שוב
ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו
הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה קדש
מידי לבני לעשות פסל ומסכה עשה נסך
ועתה אשיבנו לך׃ וישב הכסף שוב
לאמו ותקח אמו מאתים כסף לקח מאה
ותתנהו לצרף ויעשהו פסל נתן
ומסכה ויהי בבית מיכיהו׃ והאיש היה
מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד אפד
ותרפים וימלא את יד אחד מלא
מבניו ויהי לו לכהן׃ בימים יום
ההם אין מלך בישראל איש
הישר בעיניו יעשה׃ ויהי נער
מבית לחם יהודה ממשפחת שפחה
יהודה והוא לוי והוא גר שם׃ גור
וילך האיש מהעיר מבית לחם
יהודה לגור באשר ימצא ויבא מצא בוא
הר אפרים עד בית מיכה לעשות
דרכו׃ ויאמר לו מיכה מאין אמר
תבוא ויאמר אליו לוי אנכי
מבית לחם יהודה ואנכי הולך הלך
לגור באשר אמצא׃ ויאמר לו
מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ישב
ולכהן ואנכי אתן לך עשרת נתן
כסף לימים וערך בגדים
ומחיתך וילך הלוי׃ ויואל הלוי חיה יאל
לשבת את האיש ויהי הנער לו ישב היה
כאחד מבניו׃ וימלא מיכה את
יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי
בבית מיכה׃ ויאמר מיכה עתה

isrl̃ vigĩti annis. 17.
FVit eo tempore vir
quidam de monte
effraim nomine
michas: q dixit matri
sue. Mille centum
argenteos quos sepa-
raueras: et super quibꝰ
me audiẽte iuraueras:
ecce ego habeo: &
apud me sũt. Cui illa
respondit.
Benedictus filius me-
us dño. Reddidit ergo
eos matri sue: q̃ dixe-
rat ei.
Cõsecraui & voui hoc
argentũ dño: vt
de manu mea suscipiat
filiꝰ meꝰ et faciat sculpti
le atq̃ cõflatile: & nũc
trado illud tibi. Reddi-
dit igitur eos matri sue:
q̃ tulit ducẽtos argẽte
os: & dedit eos argẽta
rio vt faceret ex eis scul
ptile atq̃ cõflatile qd̃ fu
it ĩ domo miche. Qui
ediculã quoq̃ ĩ ea deo
sepauit: & fecit ephot
& theraphĩ.i. vestẽ sacer
dotalẽ & idola. Imple-
uitq̃ vnius filiorũ suo
rũ manũ: & factꝰ est ei
sacerdos. In diebꝰ illis
non erat rex in isrl̃: sed
vnusquisq̃ qd̃ sibi re-
ctũ videbatur hoc facie
bat. Fuit quoq̃ ĩ tpe il-
lo alter adolescẽs de be-
thleẽ iuda ex cognatio
ne eius: erat q̃ ip̃e leui-
tes & habitabat ibi. E
gressusq̃ de ciuitate
bethleẽ: pegrinari vo-
luit vbicũq̃ sibi cõmo-
dũ repisset. Cunq̃ ve-
nisset in montẽ effraim
iter faciẽs: & declinasset
parũp ĩ domo miche:
ĩterrogatus ẽ ab eo vñ
venisset. Qui respõdit
Leuita sum de bethleẽ
iuda: & vado vt habi-
tem vbi potuero & vti
le mihi eẽ pspexero. Di
xitq̃ micha. Mane a-
pd̃ me inqt & esto mihi
parẽs ac sacerdos: da
boq̃ tibi p annos singu
los decẽ argenteos ac
vestem duplicẽ:
& q̃ ad victũ sunt neces
saria. Acquieuit & man
sit apud hoiem: fuitq̃
illi
q̃si vnꝰ de filiis. Imple
uitq̃ micha
manum eius: & habu-
it puerum sacerdotem
apud se: nunc

israel viginti annis.
τὸν ἰσραὴλ ἔικοσι ἔτη. Ca. 17.
Et fuit vir de mõte ephraim ꝛ nomẽ eius
Καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἐξ ὄρους ἐφραὶμ καὶ ὄνομα αὐτοῦ
michas: ꝛ dixit matri sue: mille ꝛ cẽtũ
μιχά, καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ, χιλίους καὶ ἑκατὸν
argẽteos sublatos tibi: ꝛ adiurasti ꝛ di
ἀργυρίου τοὺς συλληφθέντας σοι, καὶ ἐξώρκισας καὶ εἶ
xisti in aurib⁹ meis: ecce argẽtũ apud me:
πας ἐν τοῖς ὠσίν μου, ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοί,
ego accepi illud. ꝛ dixit mr̃ eius: benedi
ἐγὼ ἔλαβον αὐτό. καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εὐλογη-
ctus filius meus in dño: ꝛ reddidit
μένος ὁ υἱός μου ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἀπέδωκεν τοὺς
mille ꝛ centũ argẽteos matri sue. ꝛ dixit
χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἡ
mater sua: sctificationẽ sctificaui argẽtũ dño
μήτηρ αὐτοῦ, ἁγιασμὸν ἡγίασα τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ
de manu mea seorsum ad faciendũ sculptile
ἐκ τῆς χειρός μου καταμόνας τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν
ꝛ cõflatile: ꝛ nunc reddã illud tibi. ꝛ red-
καὶ χωνευτόν, καὶ νῦν ἀποδώσω αὐτό σοι. καὶ ἀπέ
didit argentum matri sue: ꝛ accepit ma
δωκεν τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν ἡ μή
ter eius ducẽtos ex argento: ꝛ dedit id
τηρ αὐτοῦ διακοσίους τοῦ ἀργυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐ
illi q̃ cõflat ꝛ fecit illud sculptile ꝛ con-
τὸ τῷ χωνευτῇ καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χω-
flatile. ꝛ fuit in domo micha: ꝛ domꝰ mi
νευτόν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ μιχά, καὶ ὁ οἶκος μι
cha illi domus dei. ꝛ fecit ephod ꝛ theraphĩ.
χὰ αὐτῷ οἶκος θεοῦ. καὶ ἐποίησεν ἐφοὺδ καὶ θεραφίν.
ꝛ impleuit manũ vnius filioꝝ suoꝝ: ꝛ
καὶ ἐνέπλησε τὴν χεῖρα ἑνὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ
factꝰ est ei in sacerdotẽ. ĩ diebus illis nõ
ἐγενήθη αὐτῷ εἰς ἱερέα. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ
erat rex in israel: vir rectũ in oculis
ἦν βασιλεὺς ἐν ἰσραήλ, ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
suis faciebat. ꝛ fuit puer de bethleem iu
αὐτοῦ ἐποίει. καὶ ἐγένετο παιδάριον ἐκ βηθλεὲμ ἰού
da de cognatione iuda ꝛ ipse leuites: ꝛ
δα ἐκ τῆς συγγενείας ἰούδα καὶ αὐτὸς λευίτης, καὶ
ipse habitabat ibi. ꝛ egressus est vir de ciui-
αὐτὸς παρῴκει ἐκεῖ. καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἐκ τῆς πό-
tate bethleem iuda vt habitet vbi inueniret. ꝛ ve-
λεως βηθλεὲμ ἰούδα παροικεῖν οὗ ἂν εὕρῃ. καὶ πα
nit in mõtẽ ephraim vsq̃ ad domũ micha vt fa
ρεγενήθη εἰς ὄρος ἐφραὶμ ἕως οἴκου μιχὰ τοῦ ποιῆ
ceret iter suum. ꝛ dixit ei micha: vnde
σαι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ μιχά, πόθεν
venis? ꝛ dixit ad eũ: leuites ego sum de
ἔρχῃ; καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, λευίτης ἐγώ εἰμι ἐκ
bethleem iuda: ꝛ ego vado vt habitẽ vbi
βηθλεὲμ ἰούδα, καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικεῖν οὗ ἂν
inuenero. ꝛ dixit ei micha: sede mecũ: ꝛ
εὕρω. καὶ εἶπεν αὐτῷ μιχά, κάθου μετ' ἐμοῦ, καὶ
sis mihi in patrẽ ꝛ in sacerdotẽ: ꝛ ego dabo
γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγὼ δώσω
tibi decẽ argẽteos in dies ꝛ par vestiũ
σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέρας καὶ ζεῦγος ἱματίων
ꝛ que ad victũ tuũ. ꝛ abijt leuites ꝛ
καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν σου. καὶ ἐπορεύθη ὁ λευίτης καὶ
incepit habitare apud virũ. ꝛ fuit il
ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρί. καὶ ἐγενήθη αὐ-
li puer vt vnus filioꝝ eius. ꝛ imple
τῷ τὸ παιδάριον ὡς εἷς τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ ἐνέπλη-
uit micha manũ leuite: ꝛ fuit ei
σεν μιχὰ τὴν χεῖρα τοῦ λευίτου, καὶ ἐγενήθη αὐ-
puer in sacerdotẽ: ꝛ fuit in domo mi
τῷ τὸ παιδάριον εἰς ἱερέα, καὶ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μι
cha. ꝛ dixit micha: nunc
χά. καὶ εἶπεν μιχά, νῦν

cognoui ꝙ benefecit mihi dñs: qm̃ fact⁹ est mihi
ἔγνων ὅτι ἠγαθοποίησέν μοι κύριος, ὅτι ἐγενήθη μοι
leuites in sacerdotem.
ὁ λευίτης εἰς ἱερέα. Ca. 18.
In diebus illis nõ erat rex in is
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν ἰσ
rael. ⁊ in diebus illis tribus dan q̃=
ραήλ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ τοῦ δὰν ἐζή
rebat sibi possessionẽ ad habitãdũ: qm̃ nõ cecí=
τει ἑαυτῇ κληρονομίαν τοῦ κατοικεῖν, ὅτι οὐκ ἐνέπε=
dit illi vsq̃ ad dies illas in medio tribuũ isra
σεν αὐτῇ ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἐν μέσῳ φυλῶν ἰσρα
el possessio. ⁊ miserũt filij dan de cogna
ὴλ κληρονομία. καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ δὰν ἐκ τῶν συγ
tiõib⁹ suis quinq̃ viros de parte sua viros filios
γενειῶν αὐτῶν πέντε ἄνδρας ἀπὸ μέρους αὐτῶν ἄνδρας υἱοὺς
potẽtie de saraa ⁊ esthaol vt explorarẽt
δυνάμεως ἐκ σαραὰ καὶ ἐσθαὸλ τοῦ κατασκέψασθαι
terram ⁊ diligẽter inspicerẽt eã. ⁊ dixerũt ad e=
τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν. καὶ εἶπαν πρὸς αὐ=
os: ite ⁊ cõsiderate terrã: ⁊ ve
τούς, πορεύεσθε καὶ ἐξερευνήσατε τὴν γῆν, καὶ πα
nerunt in mõtẽ ephraim vsq̃ ad domũ micha ⁊ requi
ρεγένοντο εἰς ὄρος ἐφραὶμ ἕως οἴκου μιχὰ καὶ κατέ
euerunt ibi: eis exñtib⁹ apud domũ micha.
παυσαν ἐκεῖ, αὐτῶν ὄντων παρὰ τῷ οἴκῳ μιχά.
⁊ illi cognouerũt vocem pueri leui
καὶ αὐτοὶ ἔγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ παιδαρίου τοῦ λευί
te ⁊ declinauerũt illic. ⁊ dixerũt ei: quis te ad
του καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ. καὶ εἶπαν αὐτῷ, τίς σε ἤ=
xit huc? ⁊ quid tu agis hic? ⁊ quid
γαγεν ὧδε; καὶ τί σὺ ποιεῖς ἐνταῦθα; καὶ τί
tibi est hic? ⁊ dixit ad eos: sic ⁊ sic
σοι ἐστὶν ὧδε; καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, οὕτω καὶ οὕτως
fecit mihi micha: ⁊ mercede cõduxit me ⁊ factus sũ
ἐποίησέν μοι μιχά, καὶ ἐμισθώσατό με καὶ ἐγενήθην
ei in sacerdotẽ. ⁊ dixerũt ei: interroga iam
αὐτῷ εἰς ἱερέα. καὶ εἶπον αὐτῷ, ἐπερώτησον δὴ
in deo: ⁊ cognoscemus si prosperatur iter nr̃m
ἐν τῷ θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ κατευοδοῖ ἡ ὁδὸς ἡμῶν
quod nos imus per illud. ⁊ dixit eis
ἣν ἡμεῖς πορευόμεθα ἐπ᾽ αὐτήν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
sacerdos: ambulate in pace: corã dño via
ἱερεύς, πορεύεσθε εἰς εἰρήνην, ἐνώπιον κυρίου ἡ ὁδὸς
vr̃a per quã ambulatis in ipsa. ⁊ abierũt
ὑμῶν καθ᾽ ἣν πορεύεσθε ἐν αὐτῇ. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ
quinq̃ viri ⁊ venerũt in laisa: ⁊ vi
πέντε ἄνδρες καὶ παρεγένοντο εἰς λαισά, καὶ εἶ=
derũt ppl̃m q̃ in ea: habitantẽ in spe se
δον τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ, κατοικοῦντα ἐν ἐλπίδι κα
cũdũ cõsuetudinẽ sidonioꝝ quietos in spe:
τὰ τὴν σύγκρισιν τῶν σιδωνίων ἡσυχάζοντας ἐν ἐλ=
⁊ nõ potẽtes loqui v̄bũ in terra. pos
πίδι, καὶ μὴ δυναμένους λαλῆσαι ῥῆμα ἐν τῇ γῇ. κλη
sessor thesauri: qm̃ longe sunt a sidone:
ρονόμος θησαυροῦ, ὅτι μακράν εἰσιν ἀπὸ σιδῶνος,
⁊ sermo non erat illis cum syria. ⁊ ve
καὶ λόγος οὐκ ἦν αὐτοῖς μετὰ συρίας. καὶ παρε=
nerũt quinq̃ viri ad fratres su=
γένοντο οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐ=
os in saraa ⁊ in esthaol: ⁊ dixerũt eis
τῶν εἰς σαραὰ καὶ εἰς ἐσθαόλ, καὶ ἔλεγον αὐτοῖς οἱ
fratres eoꝝ: quid vos sedetis? ⁊ dixerũt sur
ἀδελφοὶ αὐτῶν, τί ὑμεῖς κάθησθε; καὶ εἶπαν ἀνά=
gite ⁊ ascẽdamus ad eos: qm̃ vidimus
στητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ᾽ αὐτούς, ὅτι ἑωράκαμεν τὴν
terrã: ⁊ ecce bona valde. ⁊ vos tacete:
γῆν, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα. καὶ ὑμεῖς σιωπᾶτε,
ne tardetis ad eundum ⁊ intrandũ
μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι καὶ εἰσελθεῖν

scio dicens ꝙ benefaci
et mihi dominus
habenti leuitici gene=
ris sacerdotem. 18.
In diebus illis non
erat rex in israel:
& tribus dã querebat
possessionẽ sibi vt ha
bitaret in ea.
Vsq̃ ad illũ enim diẽ
inter ceteras tribus sor
tem nõ accepat. Mise=
rũt ergo filij dan
stirpis & familie sue quī
q̃ viros
fortissimos
de saraa & esthaol vt
explorarent
terrã & diligẽter inspi=
cerẽt. Dixerũtq̃ eis.
Ite & cõsiderate terrã.
Qui cũ pgẽtes veīssent
in monte effrai & itras=
sent domũ miche: reque
uerũt ibi: & agnoscen
tes
vocẽ adolescẽtis leuite
vtẽtesq̃ illi⁹ diuersorio:
dixerunt ad eũ. Quis
te huc adduxit? Quid
hic agis? Quã obcãm
huc venire voluisti? Qui
respondit eis. Hec &
hec prestitit mihi
michas: & me merce=
de conduxit vt sim ei sa
cerdos. Rogauerũt aũt
eũ vt consuleret deum
& scire possẽt an pspe=
ro itinere
pergerent: & res habe
ret effectum. Qui rñdit
eis. Ite cum pace. Do
minus respicit
viam vestrã & iter quo
pergitis.
Eũtes igitur quinq̃ vi
ri venerũt
lais: viderũtq̃ populũ
habitantẽ in ea absq̃
vllo timore iuxta cõsue
tudinẽ sidonioꝝ secuꝝ
& quietũ: nullo eis peni
tus resistente magnatũ
q̃ opum: & procul
a sidone atq̃ a cunctis
hominibus separatũ. Re
uersiq̃ ad fratres suos
in sara & esthaol: & qd
egissent sciscitãtibus
respõderũt. Surgite
& eamus ad eos. Vidi=
mus enim
terrã valde opulentam
& vberem.
Nolite negligere: noli
te cessare. Eam &

יָדַעְתִּי כִּי יֵיטִיב יְהֹוָה לִי, כִּי	יטב
הָיָה לִי הַלֵּוִי לְכֹהֵן׃	
בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל,	cap. xviij.
וּבַיָּמִים הָהֵם שֵׁבֶט הַדָּנִי מְבַקֶּשׁ	בקש
לוֹ נַחֲלָה לָשֶׁבֶת, כִּי לֹא נָפְלָה לוֹ	ישב
עַד הַיּוֹם הַהוּא בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי	
יִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה׃ וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי דָן	שלח
מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים	שפחה
מִקְצוֹתָם אֲנָשִׁים בְּנֵי חַיִל	קצה
מִצָּרְעָה וּמֵאֶשְׁתָּאֹל לְרַגֵּל אֶת	
הָאָרֶץ וּלְחָקְרָהּ, וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם	אמר
לְכוּ חִקְרוּ אֶת הָאָרֶץ, וַיָּבֹאוּ הַר	ילך בוא
אֶפְרַיִם עַד בֵּית מִיכָה וַיָּלִינוּ שָׁם׃	לון
הֵמָּה עִם בֵּית מִיכָה, וְהֵמָּה הִכִּירוּ	נכר
אֶת קוֹל הַנַּעַר הַלֵּוִי, וַיָּסוּרוּ שָׁם	סור
וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִי הֱבִיאֲךָ הֲלוֹם, וּמָה	בוא הלם
אַתָּה עֹשֶׂה בָּזֶה וּמַה לְּךָ פֹה׃	
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כָּזֹה וְכָזֶה עָשָׂה לִי	
מִיכָה, וַיִּשְׂכְּרֵנִי וָאֱהִי לוֹ לְכֹהֵן׃	שכר היה
וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁאַל נָא בֵאלֹהִים,	
וְנֵדְעָה הֲתַצְלִיחַ דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר	ידע צלח
אֲנַחְנוּ הֹלְכִים עָלֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר	
לָהֶם הַכֹּהֵן לְכוּ לְשָׁלוֹם, נֹכַח	שלם
יְהֹוָה דַּרְכְּכֶם אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָהּ׃	
וַיֵּלְכוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ	בוא
לָיְשָׁה, וַיִּרְאוּ אֶת הָעָם אֲשֶׁר	ראה
בְּקִרְבָּהּ יוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח, כְּמִשְׁפַּט	שפט
צִידֹנִים שֹׁקֵט וּבֹטֵחַ, וְאֵין מַכְלִים	כלם
דָּבָר בָּאָרֶץ יוֹרֵשׁ עֶצֶר, וּרְחֹקִים	ירש
הֵמָּה מִצִּידֹנִים, וְדָבָר אֵין לָהֶם	
עִם אָדָם׃ וַיָּבֹאוּ אֶל אֲחֵיהֶם	
צָרְעָה וְאֶשְׁתָּאֹל, וַיֹּאמְרוּ לָהֶם	
אֲחֵיהֶם מָה אַתֶּם׃ וַיֹּאמְרוּ קוּמוּ	
וְנַעֲלֶה עֲלֵיהֶם, כִּי רָאִינוּ אֶת	עלה ראה
הָאָרֶץ וְהִנֵּה טוֹבָה מְאֹד, וְאַתֶּם	חשה עצל
מַחְשִׁים אַל תֵּעָצְלוּ לָלֶכֶת לָבֹא	ילך בוא

לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ: כְּבֹאֲכֶם תָּבֹאוּ	יָרַשׁ בּוֹא
אֶל עַם בֹּטֵחַ וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם	
כִּי נְתָנָהּ אֱלֹהִים בְּיֶדְכֶם מָקוֹם	קוּם
אֲשֶׁר אֵין שָׁם מַחְסוֹר כָּל דָּבָר	חָסֵר
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: וַיִּסְעוּ מִשָּׁם	נָסַע
מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי מִצָּרְעָה	שָׁפַח
וּמֵאֶשְׁתָּאֹל שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ	מֵאָה
חָגוּר כְּלֵי מִלְחָמָה: וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ	חָגַר כָּלָה
בְּקִרְיַת יְעָרִים בִּיהוּדָה עַל כֵּן	לָחַם עָלָה חָנָה
קָרְאוּ לַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵה דָן	חָנָה
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אַחֲרֵי קִרְיַת	
יְעָרִים: וַיַּעַבְרוּ מִשָּׁם הַר אֶפְרָיִם	עָבַר
וַיָּבֹאוּ עַד בֵּית מִיכָה: וַיַּעֲנוּ חֲמֵשֶׁת	בּוֹא עָנָה
הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגֵּל אֶת	
הָאָרֶץ לַיִשׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל אֲחֵיהֶם	
הַיְדַעְתֶּם כִּי יֵשׁ בַּבָּתִּים הָאֵלֶּה	בָּיִת
אֵפוֹד וּתְרָפִים וּפֶסֶל וּמַסֵּכָה	אָפַד נָסַךְ
וְעַתָּה דְּעוּ מַה תַּעֲשׂוּ: וַיָּסוּרוּ	יָדַע עָשָׂה
שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּית הַנַּעַר הַלֵּוִי	סוּר בּוֹא
בֵּית מִיכָה וַיִּשְׁאֲלוּ לוֹ לְשָׁלוֹם:	שָׁאַל שָׁלַם
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ חֲגוּרִים כְּלֵי	
מִלְחַמְתָּם נִצָּבִים פֶּתַח הַשָּׁעַר	
אֲשֶׁר מִבְּנֵי דָן: וַיַּעֲלוּ חֲמֵשֶׁת	
הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגֵּל אֶת	
הָאָרֶץ בָּאוּ שָׁמָּה לָקְחוּ אֶת הַפֶּסֶל	
וְאֶת הָאֵפוֹד וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת	
הַמַּסֵּכָה וְהַכֹּהֵן נִצָּב פֶּתַח הַשַּׁעַר	
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הֶחָגוּר כְּלֵי	
הַמִּלְחָמָה: וְאֵלֶּה בָּאוּ בֵּית מִיכָה	בּוֹא
וַיִּקְחוּ אֶת פֶּסֶל הָאֵפֹד וְאֶת	לָקַח
הַתְּרָפִים וְאֶת הַמַּסֵּכָה וַיֹּאמֶר	אָמַר
אֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן מָה אַתֶּם עֹשִׂים:	עָשָׂה
וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַחֲרֵשׁ שִׂים יָדְךָ עַל	חָרַשׁ שׂוּם
פִּיךָ וְלֵךְ עִמָּנוּ וֶהְיֵה לָנוּ לְאָב	פֶּה הָלַךְ
וּלְכֹהֵן הֲטוֹב הֱיוֹתְךָ כֹהֵן לְבֵית	הָיָה
אִישׁ אֶחָד אוֹ הֱיוֹתְךָ כֹהֵן	

possideamus eā: nullus
erit labor. Intrabimus
ad securos in regionē
latissimā:
tradetq; nobis deus
locum
in quo nullius rei ē pe
nuria eorum
q̄ gignuntur in terra.
Profecti igitur sunt
de cognatione dan de
saraa
& esthaol sexcenti viri
accincti armis bellicis:
ascēdentesq; māserunt
in cariathiarim iude:
qui locus ex eo tpe ca
strorū dan nomen acce-
pit: & est post tergū ca-
riathiarim.
Inde transierūt in mō
tē effraim
Cunq; venissent ad do
mū miche: dixerūt qui
q; viri q prius missi fue
rant ad considerandam
terrā lais ceteris fratri-
bus suis.
nostis q; in domibus i
stis sit
ephot & theraphim &
sculptile atq; conflatile.
Videte qd vobis place-
at. Et cū paululū decli
nassent: ingressi sūt do
mū adolescentis leuite
q erat in domo miche
salutauerūtq; eū verbis
pacificis: sexcenti autē
viri ita vt erāt armati
stabant ante hostium.
At illi qui
ingressi fuerant domū
iuuenis
sculptile
& ephot & theraphim
atq;
cōflatile tollere nitebā
tur: & sacrdos stabat an
hostiū: sexcentis viris
fortissimis haud pcul ex
pectātib9. Tulerunt igi
tur q intrauerant
sculptile ephot &
idola atq; conflatile.
Quibus dixit
sacerdos. Quid faci-
tis?
Cui rn̄derunt. Tace &
pone digitum super
os tuum: veniq; nobis
cum vt habeamus te pa
trem ac sacerdotem.
Quid tibi meli9 ē vt sis
sacerdos in domo vni
us viri: an

vt possideatis terrā. qn̄ intraueritis
τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν. ἡνίκα ἂν εἰσέλθητε
venietis ad ppl̄m fiducie: τ terra lata ma
ἥξετε πρὸς λαὸν πεποιθότα, καὶ ἡ γῆ εὐρύχωρος χερ
nibus. qm̄ tradidit illam deus in manū vr̃az: lo
σίν. ὅτι παρέδωκεν αὐτὴν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ ὑμῶν, τό-
cus nō est illic penuria vllius verbi q̄cūq; in
πος οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος ὅσα ἐν
tarra. τ profecti sūt illinc ex cognatione dan
τῇ γῇ. καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν ἐκ συγγενείας τοῦ δὰν
ex saraa τ ex esthaol sexcenti viri accin
ἐκ σαραὰ καὶ ἐκ ἐσθαὸλ ἑξακόσιοι ἄνδρες περιεζω-
cti armis bellicis. τ ascenderūt τ castrame-
σμένοι σκεύη πολεμικά. καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέ-
tati sūt in cariathiarim in iuda. propterea nomē fuit
βαλον ἐν καριαθιαρὶμ ἐν ἰούδα. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τῷ
loco illi castra dan vsq; ad diem hāc
τόπῳ ἐκείνῳ παρεμβολὴ δὰν ἕως τῆς ἡμέρας ταύ
ecce post cariathiarim τ trāsierūt il
της. ἰδοὺ κατόπισθεν καριαθιαρὶμ καὶ παρῆλθον ἐκεῖ
linc vsq; ad montē ephraim: τ venerūt vsq; ad domū micha.
θεν ἕως τοῦ ὄρους ἐφραΐμ, καὶ ἦλθον ἕως οἴκου μιχά.
τ respōderūt quinq; viri q̄ iuerūt ad
καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες κα
considerādum trā laisa. τ dixerūt ad
τασκέψασθαι τὴν γῆν λαϊσά. καὶ εἶπον πρὸς τοὺς
fratres suos. si nostis q; est in do
ἀδελφοὺς αὐτῶν. εἰ οἴδατε ὅτι ἔστιν ἐν τοῖς οἴ-
mibus istis ephud τ theraphim τ sculptile τ
κοις τούτοις ἐφοὺδ καὶ θεραφὶμ καὶ γλυπτὸν καὶ
cōflatile. τ nunc scite qd facietis: τ declina
χωνευτόν. καὶ νῦν γνῶτε τί ποιήσετε, καὶ ἐξέκλι-
uerūt illuc: τ ingressi sūt in domū adolescētis
ναν ἐκεῖ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδαρίου
leuite domū micha: τ interrogauerūt illū in pa
τοῦ λευίτου οἶκον μιχά, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἐν εἰ
ce: τ sexcenti viri accincti armis bel
ρήνῃ, καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες περιεζωσμένοι σκεύη πο
licis suis firmati apud hostiū ve
λεμικὰ αὐτῶν ἐστηλωμένοι παρὰ τὴν θύραν τοῦ πυ
stibuli q̄ ex filijs dan. τ ascēderūt quinq;
λῶνος οἱ ἐκ τῶν υἱῶν δάν. καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε
viri qui ibant ad cōsiderādū terrā:
ἄνδρες οἱ παραπορευόμενοι κατασκέψασθαι τὴν γῆν,
τ venientes illuc ceperūt sculptile τ ephud
καὶ ἐπελθόντες ἐκεῖ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ ἐφοὺδ
τ theraphim τ cōflatile. τ sacerdos astās
καὶ τὸ θεραφὶμ καὶ τὸ χωνευτόν. καὶ ὁ ἱερεὺς ἐστηλω
ante hostiū vestibuli: τ sexcē
μένος παρὰ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, καὶ οἱ ἑξακό
ti viri accincti: armis bellicis: τ
σιοι ἄνδρες οἱ περιεζωσμένοι σκεύη πολεμικά, καὶ
hi ingressi sūt in domū micha: τ ceperūt sculptile
οὗτοι εἰσῆλθον εἰς οἶκον μιχά, καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν
τ ephud τ theraphim τ conflatile. τ di-
καὶ τὸ ἐφοὺδ καὶ τὸ θεραφὶμ καὶ τὸ χωνευτόν. καὶ εἶ-
xit ad illos sacerdos: qd vos facitis? τ di-
πεν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἱερεύς, τί ὑμεῖς ποιεῖτε; καὶ εἶ
xerūt ad illū: tace impone manū tuā
πον πρὸς αὐτόν, κώφευσον ἐπίθες τὴν χεῖρά σου
super os tuū τ veni nobiscū: τ eris nobis
ἐπὶ τὸ στόμα σου καὶ ἐλθὲ μεθ᾽ ἡμῶν, καὶ ἔσῃ ἡμῖν
in patrē τ in sacerdotē. nūqd melius esse te sa
εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα. μὴ βέλτιον εἶναί σε ἱε-
cerdotē dom9 viri vnius q̄ esse te sacerdotē
ρέα οἴκου ἀνδρὸς ἑνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερέα

tribus ⁊ cognationis in iſrael. ⁊ letatū eſt cor
φυλῆς καὶ συγγενείας ἐν ἰσραήλ. καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία
ſacerdotis. ⁊ tulit ephud ⁊ theraphim ⁊
τοῦ ἱερέως. καὶ ἔλαβεν τὸ ἐφοὺδ καὶ τὸ θεραφὶμ καὶ
ſculptile ⁊ conflatile: ⁊ intrauit in medio
τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτόν, καὶ εἰσῆλθεν ἐν μέσῳ τοῦ
pp̄li: ⁊ reuerſi ſunt ⁊ abierūt ⁊ poſuerūt habi
λαοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθον καὶ ἔθηκαν τὴν πα
tationē ⁊ poſſeſſionē illoꝝ precioſam ante ſe.
ροικίαν καὶ τὴν κτῆσιν αὐτῶν τὴν ἔνδοξον ἔμπροσθεν αὐ
ipſi āt procul erant a domo micha. ⁊ ecce mi
τῶν. αὐτοὶ δὲ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου μιχά. καὶ ἰδοὺ μι
cha ⁊ viri exñtes in domibus cum do
χὰ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ὄντες ἐν ταῖς οἰκίαις μετὰ τοῦ οἴ
mo micha: clamauerūt ⁊ ceperūt filios dan: ⁊
κου μιχά, ἔκραζον καὶ κατέλαβον τοὺς υἱοὺς δάν, καὶ
clamauerūt ad filios dan. ⁊ cōuerterūt filij dan
ἐβόησαν πρὸς υἱοὺς δάν. καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ δὰν τὰ
ora ſua: ⁊ dixerūt ad micha: q̄d eſt tibi
πρόσωπα αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς μιχά, τί ἐστίν σοι
q̄ clamaſti: ⁊ dixit: deos quos feci tu-
ὅτι ἔκραξας; καὶ εἶπεν, τοὺς θεοὺς οὓς ἐποίησα ἐλά-
liſtis: ⁊ ſacerdotē: ⁊ abiiſtis. ⁊ q̄d mihi vltra:
βετε, καὶ τὸν ἱερέα, καὶ ἀπήλθετε. καὶ τί μοι ἔτι,
⁊ quid hoc mihi dicitis: quid hoc clamas. ⁊ dixerūt
καὶ τί τοῦτό μοι λέγετε, τί τοῦτο κράζεις. καὶ εἶπον
ad eū filij dan: nō audiatur vox tua no-
πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ δάν, μὴ ἀκουσθήτω ἡ φωνή σου με-
biſcū: ne forte occurrant vobis viri ama
θ' ἡμῶν, μήποτε ἀπαντήσωσιν ὑμῖν ἄνδρες κατώδυ-
ri aio: ⁊ appones aiaꝫ tuā ⁊ ani
νοι ψυχῇ, καὶ προσθήσεις τὴν ψυχήν σου καὶ τὴν ψυ-
mam domꝰ tue. ⁊ perrexerūt filij dan in viā
χὴν τοῦ οἴκου σου. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ δὰν εἰς τὴν ὁδὸν
ſuam. ⁊ vidit micha: q̄ fortiores ſe ſunt: ⁊
αὐτῶν. καὶ εἶδεν μιχὰ ὅτι ἰσχυρότεροι αὐτοῦ εἰσίν, καὶ
annuit ⁊ reuerſus eſt in domū ſuam. ⁊ illi
ἐξένευσεν καὶ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ αὐτοὶ
ceperūt q̄cūq; fecit micha: ⁊ ſacerdotē q̄ erat ei:
ἔλαβον ὅσα ἐποίησεν μιχά, καὶ τὸν ἱερέα ὃς ἦν αὐτῷ,
⁊ venerūt ad lais ad pp̄lm quieſcētem ⁊ confi
καὶ ἦλθον ἐπὶ λαϊσὰ ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ πεποι
dentē. ⁊ percuſſerūt eos in ore gladij: ⁊
θότα. καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ
vrbē cōbuſſerūt igne. ⁊ nō eſt qui li-
τὴν πόλιν ἐνέπρησαν πυρί. καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐξαιρούμε-
beret: q̄m longe eſt a ſidone: ⁊ ſermo nō eſt
νος, ὅτι μακρὰν ἐστὶν ἀπὸ σιδῶνος, καὶ λόγος οὐκ ἔστιν
eis cum hoīe. ⁊ hec in valle que eſt
αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου. καὶ αὐτὴ ἐν κοιλάδι ἥ ἐστιν τοῦ
domus roab. ⁊ edificauerūt ciuitatē ⁊ habitaue
οἴκου ῥοάβ. καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν καὶ κατῴκη-
runt in ea: ⁊ vocauerūt nomē ciuitatis
σαν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
dan iuxta nomē dan pr̄is ſui: qui geni
δὰν κατὰ τὸ ὄνομα δὰν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὃς ἐγεν-
tus eſt iſrael: ⁊ fuit lais nomē ciuitati pri
νήθη τῷ ἰσραήλ. καὶ ἦν λαῒς ὄνομα τῇ πόλει τοπρό-
us. ⁊ erexerūt ſibi filij dan ſculptile. ⁊
τερον. καὶ ἀνέστησαν ἑαυτοῖς υἱοὶ δὰν τὸ γλυπτόν. καὶ
ionathan filius gerſon filij manaſſe ipſe ⁊ filij
ἰωνάθαν υἱὸς γηρσὸν υἱοῦ μανασσῆ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ
eius fuerūt ſacerdotes tribui dan vſq; ad diē
αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ φυλῇ δὰν ἕως τῆς ἡμέρας τῆς
trāſmigrationis t̄re. ⁊ poſuerūt ſibi ſcul-
μετοικεσίας τῆς γῆς. καὶ ἔταξαν ἑαυτοῖς τὸ γλυ-
ptile micha q̄d fecit oībus diebꝰ
πτὸν μιχὰ ὃ ἐποίησεν πάσας τὰς ἡμέρας

in vna tribu & familia
ī iſrael.
Q̄ cū audiſſet acquie-
uit ſermonibꝰ eoꝝ: & tu
lit ephot & idola ac
ſculptile: & p̄fectus eſt
cū eis. Qui cū p̄gerent
et añ ſe ire feciſſēt par
uulos ac iumenta: & oē
q̄d erat precioſum iāq;
a domo miche eſſet p̄
cul:
viri q̄ hĩbant in edibꝰ
miche cōclamātes
ſecuti ſūt: & poſt tergū
clamare ceperūt. Qui
cū reſpexiſſēt: dixerūt
ad michā. q̄d tibi vis?
Cur clamas? qui r̄ñdit.
Deos meos quos mihi
feci tuliſtis:
& ſacerdotē & oīa que
habeo:
& dicitis quid tibi eſt?
Dixerūtq; ei filii dan.
Caue ne vltra loq̄ris ad
nos: & veniāt ad te
viri
animo cōcitati & ipſe
cū omni domo tua pe
reas. Et ſic cepto itine-
re p̄rexerunt. Vidēs au
tē micha q̄ fortiores
ſe eſſent: reuerſus ē in
domum ſuam. Sexcēti
autem viri tulerunt
ſacerdotem: & que ſu-
pra diximus: venerūtq;
in lais ad populū qui
eſcentē atq; ſecuꝝ: & p̄
cuſſerūt eos in ore gla-
dii vrbēq; incendio tra
diderūt: nullo penitus
ferente preſidium: eo
q̄ p̄cul habitarent a ſi
done: & cū nullo hoīm
h̃rent quicq̄ ſocietatis
ac negocii. Erat aūt ci-
uitas ſita in regione ro
ob quā rurſū extruētes
habitauerūt in ea: vo-
cato noīe citatis dā iu
xta vocabulū patris ſui
quē genuerat iſrael:
q̄ prius lais dicebatur.
Poſueruntq;
ſibi ſculptile: & iona
than
filiū gerſan filii moyſi
ac filios eius
ſacerdotes in tribu dā
vſq; ad diem
captiuitatis ſue. Man-
ſitq; apud eos
idolum miche omni tē
pore quo

לְשֵׁבֶט וּלְמִשְׁפָּחָה בְּיִשְׂרָאֵל׃	שפחה
וַיִּיטַב לֵב הַכֹּהֵן וַיִּקַּח אֶת הָאֵפוֹד	יטב לקח
וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַפָּסֶל וַיָּבֹא	אפד בוא
בְּקֶרֶב הָעָם׃ וַיִּפְנוּ וַיֵּלֵכוּ וַיָּשִׂימוּ	פנה שום
אֶת הַטַּף וְאֶת הַמִּקְנֶה וְאֶת הַכְּבוּדָּה	קנה כבד
לִפְנֵיהֶם׃ הֵמָּה הִרְחִיקוּ מִבֵּית	פנה רחק
מִיכָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בַּבָּתִּים	בית
אֲשֶׁר עִם בֵּית מִיכָה נִזְעֲקוּ	זעק
וַיַּדְבִּיקוּ אֶת בְּנֵי דָן׃ וַיִּקְרְאוּ אֶל	דבק קרא
בְּנֵי דָן וַיַּסֵּבּוּ פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ	סבב
לְמִיכָה מַה לְּךָ כִּי נִזְעָקְתָּ׃ וַיֹּאמֶר	
אֶת אֱלֹהַי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְקַחְתֶּם	עשה
וְאֶת הַכֹּהֵן וַתֵּלְכוּ וּמַה לִּי עוֹד	הלך
וּמַה זֶּה תֹּאמְרוּ אֵלַי מַה לָּךְ׃	אמר
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי דָן אַל תַּשְׁמַע	שמע
קוֹלְךָ עִמָּנוּ פֶּן יִפְגְּעוּ בָכֶם	פגע
אֲנָשִׁים מָרֵי נֶפֶשׁ וְאָסַפְתָּה	מרר
נַפְשְׁךָ וְנֶפֶשׁ בֵּיתֶךָ׃ וַיֵּלְכוּ בְנֵי דָן	
לְדַרְכָּם וַיַּרְא מִיכָה כִּי חֲזָקִים	ראה
הֵמָּה מִמֶּנּוּ וַיִּפֶן וַיָּשָׁב אֶל בֵּיתוֹ׃	פנה שוב
וְהֵמָּה לָקְחוּ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה מִיכָה	
וְאֶת הַכֹּהֵן אֲשֶׁר הָיָה לוֹ וַיָּבֹאוּ	בוא
עַל לַיִשׁ עַל עַם שֹׁקֵט וּבֹטֵחַ וַיַּכּוּ	נכה
אוֹתָם לְפִי חָרֶב וְאֶת הָעִיר שָׂרְפוּ	את פה
בָאֵשׁ׃ וְאֵין מַצִּיל כִּי רְחוֹקָה הִיא	נצל
מִצִּידוֹן וְדָבָר אֵין לָהֶם עִם אָדָם	
וְהִיא בָּעֵמֶק אֲשֶׁר לְבֵית רְחוֹב	
וַיִּבְנוּ אֶת הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ בָהּ׃ וַיִּקְרְאוּ	בנה קרא
שֵׁם הָעִיר דָּן בְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם	
אֲשֶׁר יוּלַּד לְיִשְׂרָאֵל וְאוּלָם	ילד אלם
לַיִשׁ שֵׁם הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ וַיָּקִימוּ	קום
לָהֶם בְּנֵי דָן אֶת הַפָּסֶל וִיהוֹנָתָן	
בֶּן גֵּרְשֹׁם בֶּן מְנַשֶּׁה הוּא וּבָנָיו	
הָיוּ כֹהֲנִים לְשֵׁבֶט הַדָּנִי עַד יוֹם	היה
גְּלוֹת הָאָרֶץ׃ וַיָּשִׂימוּ לָהֶם אֶת	גלה שום
פֶּסֶל מִיכָה אֲשֶׁר עָשָׂה כָּל יְמֵי	יום

הָיוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים בְּשִׁלֹה׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם וּמֶלֶךְ אֵין בְּיִשְׂרָאֵל
Cap. xix. וַיְהִי אִישׁ לֵוִי גָּר בְּיַרְכְּתֵי
גור הַר אֶפְרַיִם וַיִּקַּח לוֹ אִשָּׁה פִילֶגֶשׁ
לָקַח אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה׃ וַתִּזְנֶה עָלָיו
זָנָה פִּילַגְשׁוֹ וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ אֶל בֵּית
יָלַךְ אָבִיהָ אֶל בֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַתְּהִי
הָיָה שָׁם יָמִים אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים׃
יוֹם רָבַע וַיָּקָם אִישָׁהּ וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ לְדַבֵּר
קום עַל לִבָּהּ לַהֲשִׁיבָהּ וְנַעֲרוֹ עִמּוֹ
שׁוּב וְצֶמֶד חֲמוֹרִים וַתְּבִיאֵהוּ בֵּית
חֲמַר בּוא אָבִיהָ וַיִּרְאֵהוּ אֲבִי הַנַּעֲרָה
רָאָה וַיִּשְׂמַח לִקְרָאתוֹ׃ וַיֶּחֱזַק בּוֹ חֹתְנוֹ
שָׂמַח חָזַק אֲבִי הַנַּעֲרָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיָּלִינוּ שָׁם׃
אָכַל שָׁתָה וַיְהִי בַּיּוֹם הָרְבִיעִי וַיַּשְׁכִּימוּ
לון בַבֹּקֶר וַיָּקָם לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אֲבִי
הָיָה רָבַע הַנַּעֲרָה אֶל חֲתָנוֹ סְעָד לִבְּךָ פַּת
שָׁכַם קום לֶחֶם וְאַחַר תֵּלֵכוּ׃ וַיֵּשְׁבוּ וַיֹּאכְלוּ
יָלַךְ פָּתַת שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיִּשְׁתּוּ וַיֹּאמֶר
שָׁנָה אֲבִי הַנַּעֲרָה אֶל הָאִישׁ הוֹאֶל
יָאַל נָא וְלִין וְיִיטַב לִבֶּךָ׃ וַיָּקָם הָאִישׁ
יָטַב לָלֶכֶת וַיִּפְצַר בּוֹ חֹתְנוֹ וַיָּשָׁב
פָּצַר שׁוּב וַיָּלֶן שָׁם׃ וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר בַּיּוֹם
הַחֲמִישִׁי לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אֲבִי
חָמֵשׁ אָמַר הַנַּעֲרָה סְעָד נָא לְבָבְךָ
וְהִתְמַהְמְהוּ עַד נְטוֹת הַיּוֹם
מָהַמַּה נָטָה וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם׃ וַיָּקָם הָאִישׁ
לָלֶכֶת הוּא וּפִילַגְשׁוֹ וְנַעֲרוֹ
קום יָלַךְ וַיֹּאמֶר לוֹ חֹתְנוֹ אֲבִי הַנַּעֲרָה
הִנֵּה נָא רָפָה הַיּוֹם לַעֲרוֹב לִינוּ
עָרַב לון נָא הִנֵּה חֲנוֹת הַיּוֹם לִין פֹּה
חָנָה וְיִיטַב לְבָבֶךָ וְהִשְׁכַּמְתֶּם מָחָר
יָטַב לְדַרְכְּכֶם וְהָלַכְתָּ לְאֹהָלֶךָ׃ וְלֹא
אָבָה הָאִישׁ לָלוּן וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
קום וַיָּבֹא עַד נֹכַח יְבוּס הִיא
בּוא

fuit domus dei i sylo
In diebus illis nõ erat
rex in israel. 19.
F Vit quidã vir leuites hitans in latere
montis effraim: qui ac
cepit vxorẽ
de bethleem iuda.
Que reliquit eum:
& reuersa est in domũ
pris sui i bethleẽ: mã
sitq; apud eum
quattuor mensibus.
Secutusq; ẽ eã vir suus
volens recõciliari ei atq;
blãdiri & secũ reduce
re: hñs i comitatu puerũ
& duos asinos. Que su
scepit eũ & introduxit i
domũ pris sui. Quod
cũ audisset socer eius
eũq; vidisset occurrit
ei let9: & amplexatus ẽ
hominẽ. Mãsitq; gener
i domo soceri trib9 die
bus comedẽs cũ eo &
bibens familiariter:
Die autẽ quarto de no
cte
cõsurgens pficisci vo
luit. Quẽ tenuit socer:
& ait ad eũ. Gusta prius
pusillum
panis & conforta sto
machũ. & sic pficisce
ris. Sederũtq; simul ac
comederũt & biberunt
Dixitq; pater puelle
ad generũ suũ. Queso
te vt hodie hic manе
as piterq; letemur. At
ille cõsurgẽs cepit velle
pficisci. Et nihilomin9
obnixe eũ socer tenuit
& apud se fecit manere
Mane aũt facto pabat
leuites iter. cui socer rur
sum. Obsecro iquit vt
paululum cibi capias: &
assũptis viribus donec
increscat dies: postea p
ficiscaris. Comederũt er
go simul: surrexitq; ado
lescens cũ vxore sua &
puero.
Cui rursum locutus ẽ
socer.
Cõsidera q dies ad oc
casũ decliuior sit: & ppi
quat ad vesperũ. Mane
apud me ẽt hodie
& duc letũ diẽ & cras
pficisceris vt vadas i do
mũ tuã. Noluit gener ac
quiescere smonib9 ei9:
sed statim perrexit
& venit cõtra iebus q
altero nomine vocatur

quibus fuit domus dei in sylo. ꝛ factũ ẽ in die
ὅσας ἦν ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν σηλώ. καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡ
bus illis ꝛ rex nõ erat in israel.
μέραις ἐκείναις καὶ βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν ἰσραήλ. Ca.19.
Et fuit vir leuita habitãs in femore mõ
Καὶ ἐγένετο ἀνὴρ λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὄ
tis ephraim: ꝛ accepit sibi vir vxorẽ mere
ρους ἐφραίμ, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ ὁ ἀνὴρ γυναῖκα παλ
tricẽ de bethleem iuda. ꝛ irata est illi cõcubi
λακὴν ἐκ βηθλεὲμ ἰούδα. καὶ ὠργίσθη αὐτῷ ἡ παλλα
na eius. ꝛ abijt ab eo in domũ pa
κὴ αὐτοῦ. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πα
tris sui in bethleem iuda: ꝛ mãsit illic dies quat
τρὸς αὐτῆς εἰς βηθλεὲμ ἰούδα, καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ἡμέρας τε
tuor mẽsiũ. ꝛ surrexit vir eius ꝛ abijt post
τράμηνον. καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη κατόπι
eam vt loqueret ad cor eius vt
σθεν αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς τοῦ
recõciliaret ei: ꝛ puer suus cum illo ꝛ
διαλλάξαι αὐτήν, καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ
par asinorũ. ꝛ abijt vsq; ad domũ pris eius.
ζεῦγος ὑποζυγίων. καὶ ἐπορεύθη ἕως οἴκου πατρὸς αὐτῆς.
ꝛ vidit eũ pater puelle: ꝛ affuit in occur
καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ παρῆν εἰς ἀπάν
sum eius: ꝛ introduxit eũ socer eius pa
τησιν αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πα
ter puelle: ꝛ sedit cum illo tres dies
τὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ ἐκάθισεν μετ᾽ αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας
ꝛ comederũt ꝛ biberũt ꝛ dormierũt illic. ꝛ factũ ẽ
καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ὕπνωσαν ἐκεῖ. καὶ ἐγενήθη
die quarto ꝛ mane surrexerũt diluculo: ꝛ surrexit vt
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ ὤρθρισαν τοπρωΐ, καὶ ἀνέστη τοῦ
recederet. ꝛ dixit pater puelle ad
ἀπελθεῖν. καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν
generũ suum: cõfirma cor tuũ frusto pa
γαμβρὸν αὐτοῦ, στήρισον τὴν καρδίαν σου κλάσματι ἄρ
nis ꝛ post hoc proficiscimini. ꝛ sederũt ꝛ co
του καὶ μετὰ τοῦτο πορεύεσθε. καὶ ἐκάθησαν καὶ ἔ
mederũt vterq; in id ipsum ꝛ biberũt. ꝛ dixit
φαγον ἀμφότεροι ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον. καὶ εἶπεν
pater puelle ad virum: incipiens ma
ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν ἄνδρα, ἀρξάμενος αὐλί
ne ꝛ letetur cor tuũ. ꝛ surrexit vir
σθητι καὶ ἀγαθυνθήτω ἡ καρδία σου. καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ
vt abiret. ꝛ vim fecit illi socer eius: ꝛ
ἀπελθεῖν. καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ
sedit ꝛ mãsit illic ꝛ surrexit mane die
ἐκάθησεν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ καὶ ὤρθρισεν τοπρωΐ τῇ ἡμέ
quinto vt abiret. ꝛ dixit pr
ρᾳ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἀπελθεῖν. καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς
puelle cõfirma iã cor tuũ pane ꝛ prepa
νεάνιδος στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου ἄρτῳ καὶ στρατεύ
ra donec increscat dies. ꝛ comederũt ꝛ biberũt v
θητι ἕως κλίνῃ ἡ ἡμέρα. καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἀμ
terq;. ꝛ surrexit vir vt pgeret ipse ꝛ
φότεροι. καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ ἀπελθεῖν αὐτὸς καὶ ἡ
cõcubina sua ꝛ puer suus. ꝛ di
παλλακὴ αὐτοῦ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ. καὶ εἶ
xit ei socer eius pr puelle: ecce
πεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, ἰδοὺ
iam declinauit dies in vesperã: mane iam hic
δὴ κέκλικεν ἡ ἡμέρα εἰς ἑσπέραν, κατάλυσον δὴ ὧδε
adhuc hodie ꝛ manete hic: ꝛ letetur cor
ἔτι σήμερον καὶ μείνατε ὧδε, καὶ ἀγαθυνθήτω ἡ καρ 2.Re. 11.d.
tuũ: ꝛ manicabitis cras ad viã vrãz: ꝛ
δία σου, καὶ ὀρθριεῖτε αὔριον εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ
abibis in tabernaculũ tuũ. ꝛ nõ voluit
ἀπελεύσῃ εἰς τὸ σκήνωμά σου. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ
vir manere. ꝛ surrexit ꝛ abijt ꝛ venit
ἀνὴρ αὐλισθῆναι. καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ παρεγένετο
vsq; ad cõtra iebus: hec est
ἕως κατέναντι ἰεβοῦς, αὕτη ἐστὶν

s.1 / 2.if / 11.c

hierusalem: ⁊ cum eo par asinoꝝ onusto
ἱερουσαλήμ, καὶ μετ' αὐτοῦ ζεῦγος ὑποζυγίων ἐπισεσαγ-
rum: ⁊ cōcubina eius cum eo: ipsi circa
μένων, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, αὐτοὶ κατὰ
iebus: ⁊ dies declinauerat valde. ⁊ dixit
ἰεβοῦς, καὶ ἡ ἡμέρα κεκλικυῖα σφόδρα. καὶ εἶπεν τὸ
puer ad dñm suum: veni iam ⁊ decli-
παιδάριον πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλί-
nemus in vrbē iebusei hanc: ⁊ ma
νωμεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ ἰεβουσαίου ταύτην, καὶ αὐλι-
neamus in ea. ⁊ dixit ad eū dñs eius:
σθῶμεν ἐν αὐτῇ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ,
non declinabimus in vrbē gētis aliene que nō est de
οὐ μὴ ἐκκλινοῦμεν εἰς πόλιν ἀλλοτρίου ἣ οὐκ ἔστιν ἐκ
filijs israel: ⁊ trāsibimus vsq; ad gabaa.
τῶν υἱῶν ἰσραήλ, καὶ πορευσόμεθα ἕως γαβαά.
⁊ dixit puero suo: veni ⁊ appropin
καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, δεῦρο καὶ ἐγγίσω-
quemꝰ vni locoꝝ: ⁊ maneamus in gabaa vel in
μεν ἑνὶ τῶν τόπων, καὶ αὐλισθῶμεν ἐν γαβαὰ ἢ ἐν
rama. ⁊ trāsierūt: ⁊ occubuit eis sol iux
ῥαμᾶ. καὶ παρῆλθον, καὶ ἔδυ αὐτοῖς ὁ ἥλιος ἐχόμε-
ta gabaa que est beniamin. ⁊ diuerterūt
να τῆς γαβαὰ ἥ ἐστιν τοῦ βενιαμίν. καὶ ἐξέκλιναν
illuc vt intrarēt ⁊ manerēt in gabaa. ⁊ in
ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν καὶ καταλῦσαι ἐν γαβαά. καὶ εἰ-
trauit ⁊ sedit in platea ciuitatis: ⁊
σῆλθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ
non est vir cōgregās eos in domū vt hospi
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ὁ συνάγων αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ κα-
tio fruerētur. ⁊ ecce vir senex intrauit ab
ταλῦσαι. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης εἰσῆλθεν ἀπὸ τῶν
opibus suis ex agro vespere: ⁊ vir de mō
ἔργων αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἑσπέρας, καὶ ὁ ἀνὴρ ἐξ ὄ-
te ephraim: ⁊ ipse pegrinꝰ hītabat ī gabaa: ⁊ vi
ρους ἐφραΐμ, καὶ αὐτὸς παρῴκει ἐν γαβαά, καὶ οἱ ἄν-
ri loci filij beniamin. ⁊ aspiciēs
δρες τοῦ τόπου υἱοὶ βενιαμίν. καὶ ἀναβλέψας τοῖς
oculis suis vidit virum viatorem in
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν τὸν ἄνδρα τὸν ὁδοιπόρον ἐν τῇ
platea ciuitatis. ⁊ dixit vir se
πλατείᾳ τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύ-
nex: quo vadis: ⁊ vnde venis? ⁊ dixit ad
της, ποῦ πορεύῃ, καὶ πόθεν ἔρχῃ; καὶ εἶπεν πρὸς
eum: transimus nos de bethleem iuda vsq; ad se
αὐτόν, διαβαίνομεν ἡμεῖς ἐκ βηθλεὲμ ἰούδα ἕως μη-
mur mōtis ephraim. illinc āt ego sum: ⁊ abij
ρῶν ὄρους τοῦ ἐφραΐμ. ἐκεῖθεν δὲ ἐγώ εἰμι, καὶ ἐπο-
vsq; ad bethleem iuda: ⁊ in domum meā ego
ρεύθην ἕως βηθλεὲμ ἰούδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ
vado: ⁊ nō est vir qui ducat me in domum. ⁊
ἀποτρέχω, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς οἰκίαν. καί
palee ⁊ fena sunt asinis nr̄is:
γε ἄχυρα καὶ χορτάσματα ὑπάρχει τοῖς ὄνοις ἡμῶν,
⁊ panis ⁊ vinum est mihi ⁊ ancille tue
καί γε ἄρτος καὶ οἶνος ὑπάρχει μοι καὶ τῇ δούλῃ σου
⁊ puero seruis tuis: nō est defectus
καὶ τῷ παιδαρίῳ τοῖς δούλοις σου, οὐκ ἔστιν ὑστέρημα
vllius rei. ⁊ dixit vir senex:
παντὸς πράγματος. καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης,
par tibi: verum omnis defectus tuus super me: sed
εἰρήνη σοι, πλὴν πᾶν τὸ ὑστέρημά σου ἐπ' ἐμέ, πλὴν
in platea nō diuertas. ⁊ introduxit eum in
ἐν τῇ πλατείᾳ μὴ καταλύσῃς. καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς
domū suam ⁊ prebuit asinis
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ παρενέβαλεν τοῖς ὑποζυγίοις
eius: ⁊ lauerunt pedes suos ⁊ comederūt
αὐτοῦ, καὶ ἔνιψαν τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔφαγον
⁊ biberunt. ipsis āt refocillatis corde suo:
καὶ ἔπιον. αὐτῶν δὲ ἀγαθυνθέντων τῇ καρδίᾳ αὐτῶν,
⁊ ecce viri ciuitatis viri filij
καὶ ἰδοὺ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἄνδρες υἱοὶ

ierusalem ducens secū duos asinos onustos & concubinā. Iamq; aderant iuxta iebus & dies mutabatur in noctem. Dixitq; puer ad dominū suū. Veni obsecro declinemus ad vrbē iebuseoꝝ & maneamus in ea. Cui respōdit dominꝰ. Nō ingrediar oppidū gētis aliene que non est de filiis israel: sed transibo vsq; gabaa: & cum illuc peruenero manebimus in ea: aut certe in vrbe rama. Trāsierūt ergo iebꝰ: & ceptū carpebāt iter: occubuitq; eis sol iuxta gabaa q̄ est ī tribu beniamin: diuerterūtq; ad eam vt manerent ibi. Quo cū intrassent sedebāt in platea ciuitatis: & nullꝰ eos reciperē voluit hospitio. Et ecce apparuit homo senex reuertens de agro & de opere suo vesperi: qui & ipse de mōte erat effraim: & peregrinus hītabat in gabaa. Homines āt regiōis illius erāt filii gemini. Eleuatisq; oculis vidit senex sedētē hoiem cū sarcinulis suis in platea cītatis: & dixit ad eū. Vñ vēis & quo vadis: Qui rñdit ei. Profecti sumus de bethleem iuda & pgimus ad locū nostrum qui est in latere montis effrai vnde ieramus in bethleem. Et nunc vadimꝰ ad domū dñi nullusq; sub tectum suū nos vult recipere: habentes paleas & fenū ī asinoꝝ pabulū & panē ac vinū in meos & ācille tue vsꝰ & pueri q mecū est. Nulla re īdigemus nisi hospitio. Cui respondit senex. Pax tecū sit: ego pbebo oīa q̄ necessaria sūt: q̄so ne ī platea māeas. Introduxitq; eū in domū suā & pabulū asinis pbuit: ac postq̄ lauerāt pedes suos recepit eos in cōuiuiū. Illis epulātibus: & post laborē itineris cibo & potu reficientibus corpora venerunt viri cītatis illius fi

ירושלם ועמו צמד חמורים — חמר
חבושים ופילגשו עמו: הם עם — חבש
יבוס והיום רד מאד ויאמר — ירד
הנער אל אדניו לכה נא ונסורה — סור הלך
אל עיר היבוסי הזאת ונלין בה: — לון
ויאמר אליו אדניו לא נסור אל
עיר נכרי אשר לא מבני ישראל
הנה ועברנו עד גבעה: ויאמר
לנערו לך ונקרבה באחת — קרב הלך
המקמות ולנו בגבעה או ברמה: — לון קום
ויעברו וילכו ותבא להם השמש — בוא עבר
אצל הגבעה אשר לבנימן: ויסרו
שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב
ברחוב העיר ואין איש מאסף — אסף רחב
אתם הביתה ללון: והנה איש
זקן בא מן מעשהו מן השדה — עשה בוא
בערב והאיש מהר אפרים
והוא גר בגבעה ואנשי המקום — גור
בני ימיני: וישא עיניו וירא — ראה נשא
את האיש הארח ברחב העיר
ויאמר האיש הזקן אנה תלך — הלך
ומאין תבא: ויאמר אליו עברים — אמר בוא
אנחנו מבית לחם יהודה עד
ירכתי הר אפרים משם אנכי
ואלך עד בית לחם יהודה ואת
בית יהוה אני הלך ואין איש — הלך
מאסף אתי הביתה: וגם תבן
גם מספוא יש לחמורינו וגם — חמר ספא
לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער — אמה
עם עבדיך אין מחסור כל דבר: — חסר
ויאמר האיש הזקן שלום לך
רק כל מחסורך עלי רק ברחוב — רחב
אל תלן: ויביאהו לביתו ויבול — בוא לון
לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו — רחץ בלל
וישתו: המה מיטיבים את לבם — שתה אכל
והנה אנשי העיר אנשי בני — יטב

בְלִיַּעַל נָסַבּוּ אֶת הַבַּיִת מִתְדַּפְּקִים בָּל סָבַב
עַל הַדָּלֶת וַיֹּאמְרוּ אֶל הָאִישׁ דָּפַק
בַּעַל הַבַּיִת הַזָּקֵן לֵאמֹר הוֹצֵא אֶת יָצָא
הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּיתְךָ בּוֹא
וְנֵדָעֶנּוּ׃ וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם הָאִישׁ בַּעַל יָדַע
הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַל אַחַי
אַל תָּרֵעוּ נָא אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּא רוּעַ
הָאִישׁ הַזֶּה אֶל בֵּיתִי אַל תַּעֲשׂוּ עָשָׂה
אֶת הַנְּבָלָה הַזֹּאת׃ הִנֵּה בִתִּי
הַבְּתוּלָה וּפִילַגְשֵׁהוּ אוֹצִיאָה נָּא בָּתַל יָצָא
אוֹתָם וְעַנּוּ אוֹתָם וַעֲשׂוּ לָהֶם אֵת עָנָה
הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם וְלָאִישׁ הַזֶּה לֹא
תַעֲשׂוּ דְּבַר הַנְּבָלָה הַזֹּאת׃ וְלֹא
אָבוּ הָאֲנָשִׁים לִשְׁמֹעַ לוֹ וַיַּחֲזֵק אָבָה חָזַק
הָאִישׁ בְּפִילַגְשׁוֹ וַיֹּצֵא אֲלֵיהֶם
הַחוּץ וַיֵּדְעוּ אוֹתָהּ וַיִּתְעַלְּלוּ בָהּ עָלַל
כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבֹּקֶר וַיְשַׁלְּחוּהָ שָׁלַח
בַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ וַתָּבֹא הָאִשָּׁה עָלָה בּוֹא
לִפְנוֹת הַבֹּקֶר וַתִּפֹּל פֶּתַח בֵּית פָּנָה נָפַל
הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲדוֹנֶיהָ שָּׁם עַד
הָאוֹר׃ וַיָּקָם אֲדֹנֶיהָ בַּבֹּקֶר וַיִּפְתַּח קוּם פָּתַח
אֶת דַּלְתוֹת הַבַּיִת וַיֵּצֵא לָלֶכֶת יָלַךְ
לְדַרְכּוֹ וְהִנֵּה הָאִשָּׁה פִילַגְשׁוֹ אִישׁ
נֹפֶלֶת פֶּתַח הַבַּיִת וְיָדֶיהָ עַל הַסַּף׃
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ קוּמִי וְנֵלֵכָה וְאֵין יָלַךְ
עֹנֶה וַיִּקָּחֶהָ עַל הַחֲמוֹר וַיָּקָם עָנָה לָקַח
הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ לִמְקֹמוֹ׃ וַיָּבֹא אֶל חָמַר קוּם
בֵּיתוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת וַיַּחֲזֵק קוּם בּוֹא
בְּפִילַגְשׁוֹ וַיְנַתְּחֶהָ לַעֲצָמֶיהָ לָקַח אָכַל
חָזַק נָתַח
לִשְׁנַיִם עָשָׂר נְתָחִים וַיְשַׁלְּחֶהָ שָׁנָה שָׁלַח
בְּכֹל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה כָל הָרֹאֶה גָּבַל
וְאָמַר לֹא נִהְיְתָה וְלֹא נִרְאֲתָה הָיָה רָאָה
כָּזֹאת לְמִיּוֹם עֲלוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָלָה
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה
שִׂימוּ לָכֶם עָלֶיהָ עֻצוּ וְדַבֵּרוּ׃ שׂוּם יָעַץ

Cap. xx.
וַיֵּצְאוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

lii belial.i.absq; iugo & circūdātes domū senis: fores pulsare ceperunt clamantes ad dominum domus atq; dicentes. Educ virum qui ingressus ē domum tuam vt abutamur eo. Egressusq; est ad eos senex & ait. Nolite fratres nolite facere malum hoc: quia ingressus est homo hospitium meū: & cessate ab hac stulticia. Habeo filiam virginem & hic hō habet cōcubinā: educam eas ad vos vt hūilietis eas & vrām libidinē cōpleatis: tantum obsecro ne scelus hoc cōtra naturam operemini in virum. Nolebāt acqescere sermonibus illius. Qđ cernēs homo eduxit ad eos concubinam suam & eis tradidit illudendam. Qua cum tota nocte abusi essēt: dimiserunt eam mane. At mulier recedentibus tenebris venit ad ostium domus vbi manebat dominus suus: & ibi corruit. Mane facto surrexit homo & aperuit ostium vt ceptam expleret viam: & ecce concubina eius iacebat ante ostiū sparsis in limine manibus. Cui ille putans eā quiescere loq̄batur. Surge vt ābulemus. Qua nihil rn̄dēte intelligēs q̄ erat mortua: tulit eā & ī posuit asino. reuersusq; est in domū suā. Quam cū eēt īgressus arripuit gladiū: & cadauer vxoris cum ossibus suis in duodecim partes ac frusta concidens misit in oēs terminos israel. Quod cū vidissent singuli cōclamabant. Nūq̄ res talis facta est in israel ex eo die quo ascēderunt patres nostri de egypto vsq; in presens tps. ferte sententiā & in cōe decernite quid facto opus sit.

20.

EGressi itaq; sunt omnes filii israel:

iniquorum circūdederūt domū ꝛ pulsauerūt ad
παρανόμων περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν καὶ ἔκρουσαν ἐπὶ
hostiū: ꝛ dixerūt ad virum dn̄m domus
τὴν θύραν, καὶ εἶπαν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τῆς οἰκίας
senem dicētes: educ virum qui intra
τὸν πρεσβύτην λέγοντες, ἐξάγαγε τὸν ἄνδρα τὸν εἰσελθόν
uit in domū tuā: vt cognoscam⁹ eū. ꝛ egressus ē ad e-
τα εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν. καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐ
os vir dn̄s domus: ꝛ dixit ad eos:
τοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τῆς οἰκίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς,
nequaq̄ fratres mei ne malū faciatis postq̄ intra
μηδαμῶς ἀδελφοί μου μὴ πονηρεύσησθε μετὰ τὸ εἰσελ
uit vir hic in domū meā: ne faciatis
θεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ ποιήσητε
stulticiā hāc. ecce filia mea virgo ꝛ
τὴν ἀφροσύνην ταύτην. ἰδοὺ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος καὶ
concubina: educā iā eas: ꝛ humiliate illas:
ἡ παλλακή, ἐξάξω δὴ αὐτάς, καὶ ταπεινώσατε αὐτάς,
ꝛ facite eis bonū in oculis vr̄is: ꝛ
καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ
viro huic ne faciatis verbū insipiētie
τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μὴ ποιήσητε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης
huius. ꝛ nō voluerūt viri audire eum:
ταύτης. καὶ οὐκ ἠθέλησαν οἱ ἄνδρες ἀκοῦσαι αὐτοῦ,
ꝛ apprehendit vir cōcubinā ꝛ eduxit e-
καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς καὶ ἐξήγαγεν αὐ-
am ad illos extra. ꝛ cognouerūt eam: ꝛ illuse-
τὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω. καὶ ἔγνωσαν αὐτήν, καὶ ἐνέπαι-
runt ei totam noctē vsq; ad mane. ꝛ dimise-
ξαν αὐτὴν ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωΐ. καὶ ἐξαπέστει-
runt eam simul cū ascensu auroꝛe. ꝛ venit mulier
λαν αὐτὴν ἅμα τῷ ἀναβῆναι τὸν ὄρθρον. καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ
mane ꝛ corruit ad hostiū portici
τὸ πρωῒ καὶ ἔπεσεν παρὰ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος τοῦ
domus viri vbi erat dn̄s suus ibi vsq; quo dilucu
οἴκου τοῦ ἀνδρὸς οὗ ἦν ὁ κύριος αὐτῆς ἐκεῖ ἕως οὗ διέφαυ
lū fuit. ꝛ surrexit dn̄s eius mane ꝛ aperuit
σεν. καὶ ἀνέστη ὁ κύριος αὐτῆς τὸ πρωῒ καὶ ἤνοιξεν τὰς
fores domus: ꝛ exiuit vt discederet in
θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθεν τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν
viā suam. ꝛ ecce mulier concubina eius ia
ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ πε
cens apud portam: ꝛ manus eius ad
πτωκυῖα παρὰ τὴν θύραν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ
limen. ꝛ dixit ad eam: surge ꝛ a-
τὸ πρόθυρον. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν, ἀνάστηθι καὶ ἀ-
beamus. ꝛ non respōdit ei sed mortua erat.
πέλθωμεν. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἀλλὰ ἐτεθνήκει.
ꝛ tulit eam sup asinum: ꝛ surrexit
καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ ὑποζύγιον, καὶ ἀνέστη ὁ
vir ꝛ reuersus est in locū suū. ꝛ ingres
ἀνὴρ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ εἰσῆλ-
sus ē in domū suam ꝛ arripuit gladium ꝛ
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν μάχαιραν καὶ
cepit cōcubinā suā: ꝛ mēbratī diuisit eā
ἐπελάβετο τῆς παλλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν
per ossa eius in duodecim partes: ꝛ misit
κατὰ τὰ ὀστᾶ αὐτῆς εἰς δώδεκα μερίδας, καὶ ἐξαπέστειλεν
ea in oēs tribus israel. ꝛ factū est oīs
αὐτὰ εἰς πάσας φυλὰς ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ
vidēs dicebat: neq; factū est neq; visū est sic a
ὁρῶν ἔλεγε, οὔτε ἐγενήθη οὔτε ὤφθη οὕτως ἀπὸ τῆς
die ascensionis filioꝝ israel de terra egypti vsq; ad
ἡμέρας ἀναβάσεως υἱῶν ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου ἕως
diem hanc. ferte iā vobis pro ipsa
τῆς ἡμέρας ταύτης. θέσθε δὴ ἑαυτοῖς περὶ αὐτῆς
sententiā ꝛ loquimini.
βουλὴν καὶ λαλήσατε.

Ca.20.

ET egressi sūt omnes filii israel
Καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ

τ congregata eſt ſynagoga vt vir vnus de dan τ
καὶ ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ δὰν καὶ
vſqȝ berſabee τ terra galaad ad dn̄m in maſ
ἕως βηρσαβεὲ καὶ γῆς γαλαὰδ πρὸς κύριον εἰς μασ
sepha: τ ſtetit regio omnis populi omnes
σηφὰ, καὶ ἔστη τὸ κλίμα παντὸς τοῦ λαοῦ πᾶσαι
tribus iſrael in congregatione populi dei
αἱ φυλαὶ ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ
quadringenta milia viroꝝ peditū educentiū gla
τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν σπωμένων ῥομ
dium. τ audierunt filij beniamin: ꝙ aſcenderunt
φαίαν. καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ βενιαμὶν, ὅτι ἀνέβησαν οἱ
filij iſrael in maſſepha: τ dixerūt filij iſrael
υἱοὶ ἰσραὴλ εἰς μασσηφά, καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
loquimini vbi factū ē malum hoc? τ reſpondit
λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ κακία αὕτη; καὶ ἀπεκρίθη
vir leuita vir mulieris interfecte
ὁ ἀνὴρ ὁ λευίτης ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῆς πεφονευμένης,
τ dixit: in gabaa beniamin veni ego τ con
καὶ εἶπεν, εἰς γαβαὰ τῆς βενιαμὶν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ
cubina mea vt diuertam: τ inſurrexerūt ꝯ me
παλλακή μου τοῦ καταλῦσαι, καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ
viri q̄ gabaa: τ circūdederūt cōtra me
οἱ ἄνδρες οἱ τῆς γαβαά, καὶ περιεκύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ
domum nocte: τ me voluerūt occidere: τ
τὴν οἰκίαν νυκτός, καὶ ἐμὲ ἠθέλησαν ἀποκτεῖναι, καὶ
concubinā meā humiliauerūt τ illuderūt ei:
τὴν παλλακήν μου ἐταπείνωσαν καὶ ἐνέπαιξαν αὐ
τ mortua eſt. τ accepi cōcubinā
τῇ, καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἐπελαβόμην τῆς παλλακῆς
meā: τ in fruſta cōcidi eā τ miſi in oēm
μου, καὶ ἐμέλισα αὐτὴν καὶ ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ
terminū poſſeſſionis iſrael: qm̄ fecerūt nefas
ὁρίῳ κληρονομίας ἰσραήλ, ὅτι ἐποίησαν ἀφροσύνην
in iſrael. ecce oēs vos filij iſrael date vo
ἐν ἰσραήλ. ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ δότε αὐ
bis ſermonē τ cōſiliū hic. τ ſurrexit oīs pp̄ls
τοῖς λόγον καὶ βουλὴν ὧδε. καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς
vt vir vn9 dicēs: non ingrediemur vir in
ὡς ἀνὴρ εἷς λέγων, οὐκ εἰσελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς τὸ
tabernaculū ſuū τ non declinabim9 vir in domū
σκήνωμα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐκκλινοῦμεν ἀνὴρ εἰς τὸν οἶκον
ſuam. τ nunc verbū hoc qđ faciemus gabaa:
αὐτοῦ. καὶ νῦν τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ποιήσομεν τῇ γαβαά,
aſcendemus cōtra eā in ſorte. τ accipiamus de
ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν κλήρῳ. καὶ ληψόμεθα δέ=
cem viros centum ex oib9 tribubus
κα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν ταῖς πάσαις φυλαῖς τοῦ
iſrael: τ centū de mille: τ mille
ἰσραήλ, καὶ ἑκατὸν τοῖς χιλίοις, καὶ χιλίους τοῖς
de decē milibus ad accipiēdū cibaria pp̄lo ad pficiēdū
μυρίοις λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τῷ λαῷ ἐπιτελέσαι τοῖς
intrantibus gabaa beniamin iuxta om
εἰσπορευομένοις τῇ γαβαὰ τοῦ βενιαμὶν κατὰ πᾶ=
ne ſcelus qđ fecit in iſrael. τ ꝯgre
σαν τὴν ἀφροσύνην ἣν ἐποίησεν ἐν ἰσραήλ. καὶ συ
gat9 eſt oīs vir ad ciuitatē q̄ſi vir vnus euntes.
νήχθη πᾶς ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἷς ἐρχόμενοι.
τ miſerunt tribus iſrael viros in oēm
καὶ ἐξαπέστειλαν αἱ φυλαὶ ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ
tribū beniamin dicētes: quod ſcelus hoc fa=
φυλῇ βενιαμὶν λέγοντες, τίς ἡ κακία αὕτη ἡ γενο=
ctum in vobis? τ nūc tradite viros im
μένη ἐν ὑμῖν; καὶ νῦν δότε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀσε=
pios qui in gabaa: τ occidemus eos: τ au
βεῖς τοὺς ἐν γαβαά, καὶ θανατώσομεν αὐτούς, καὶ ἐξα
feremus malū de iſrael. τ non
ροῦμεν κακίαν ἐξ ἰσραήλ. καὶ οὐκ

& pariter cōgregati q̄ſi vir vnus de dan vſqȝ Berſabee: & terra galaad ad dn̄m in maſpha: omnes quoqȝ anguli populorū & cuncte tribus iſrael in eccleſiam populi dei cōuenerūt quadringenta milia peditum pugnatorum. Nec latuit filios beniamin ꝙ aſcēdiſſent filii iſrael in maſpha. Interrogatuſqȝ leuita maritus mulieris interfecte quō tm̄ ſcelus perpetratum eſſet. reſpondit. Veni in gabaa beniamin cum vxore mea: illucqȝ diuerti. Et ecce hoīes ciuitatis illius circundederunt nocte domū in q̄ manebam volentes me occidere: & vxorē meā incredibili furore libidinis vexātes deniqȝ mortua eſt. Quā arreptā i fruſta cōcidi: miſiqȝ partes in oēs termios poſſeſſiōis veſtre: quia nunq̄ tm̄ nephas & tā grāde piaculū factū ē in iſrael. Adeſtis oēs filii iſrael decernite qd facere debeatis. Stāſqȝ oīs populus & q̄ſi vnius hoīs ſermōe r̄ndit. Nō recedemus in tabernacula nr̄a: nec ſuā qſqȝ ītrabit domum: ſed hoc cōtra gabaa in cōe faciemus. Decem viri eligantur e centum ex omnibus tribubus iſrael: & cētū de mille & mille de decem milibus: vt cōportēt exercitui cibaria & poſſimus pugnare contra gabaa beniamin & reddere ei p̄ ſcelere qđ meretur. Conuenitqȝ vniuerſus iſrael ad ciuitatē quaſi hō vnus eadē mēte vno qȝ conſilio: & miſerunt nūcios ad omnē tribū beniamin qui dicerent. Cur tantum nephas ī vobis repertum eſt? Tradite homines de gabaa q hoc flagitium p̄petrarūt vt moriātur: & auferatur malū de iſrael. Qui noluerūt

ותקהל העדה כאיש אחד למדן
ועד באר שבע וארץ הגלעד
אל יהוה המצפה: ויתיצבו פנות
כל העם כל שבטי ישראל בקהל
עם האלהים ארבע מאות אלף
איש רגלי שלף חרב: וישמעו
בני בנימן כי עלו בני ישראל
המצפה ויאמרו בני ישראל
דברו איכה נהיתה הרעה הזאת:
ויען האיש הלוי איש האשה
הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר
לבנימן באתי אני ופילגשי ללון:
ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו
עלי את הבית לילה אתי דמו
להרג ואת פילגשי ענו ותמת:
ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה
בכל שדה נחלת ישראל כי עשו
זמה ונבלה בישראל: הנה כלכם
בני ישראל הבו לכם דבר ועצה
הלום: ויקם כל העם כאיש אחד
לאמר לא נלך איש לאהלו
ולא נסור איש לביתו: ועתה זה
הדבר אשר נעשה לגבעה עליה
בגורל: ולקחנו עשרה אנשים
למאה לכל שבטי ישראל ומאה
לאלף ואלף לרבבה לקחת
צדה לעם לעשות לבואם לגבע
בנימן ככל הנבלה אשר עשה
בישראל: ויאסף כל איש
ישראל אל העיר כאיש אחד
חברים: וישלחו שבטי ישראל
אנשים בכל שבטי בנימן לאמר
מה הרעה הזאת אשר נהיתה
בכם: ועתה תנו את האנשים בני
בליעל אשר בגבעה ונמיתם
ונבערה רעה מישראל ולא

קהל יעד
יצב פנה
רבע
שמע
עלה
אמר
רוע
איש
רצח
בוא
קום סבב
דמה
ענה מות
נתח שלח
עשה
זמם
יהב יעץ
הלם
הלך
סור
עשה
גרל
לקח
צוד עשה
אסף
שלח
רוע היה
נתן
בל מות
בער רוע

אָבוּ בְּנֵי בִנְיָמִן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל — אָבָה
אֲחֵיהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֵּאָסְפוּ בְנֵי — אָסַף
בִנְיָמִן מִן הֶעָרִים הַגִּבְעָתָה לָצֵאת — עִיר יָצָא
לַמִּלְחָמָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: — לָחַם
וַיִּתְפָּקְדוּ בְנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא — פָּקַד
מֵהֶעָרִים עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה אֶלֶף
אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב לְבַד מִיֹּשְׁבֵי
הַגִּבְעָה הִתְפָּקְדוּ שְׁבַע מֵאוֹת אִישׁ — מֵאָה
בָּחוּר: מִכֹּל הָעָם הַזֶּה שְׁבַע מֵאוֹת — בָּחַר
אִישׁ בָּחוּר אִטֵּר יַד יְמִינוֹ כָּל — יָמַן
זֶה קֹלֵעַ בָּאֶבֶן אֶל הַשַּׂעֲרָה וְלֹא
יַחֲטִא: וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִתְפָּקְדוּ — חָטָא
לְבַד מִבִּנְיָמִן אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף — בָּדַד רָבַע
אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב כָּל זֶה אִישׁ
מִלְחָמָה: וַיָּקֻמוּ וַיַּעֲלוּ בֵית אֵל — קוּם עָלָה
וַיִּשְׁאֲלוּ בֵאלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי — שָׁאַל
יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה לָּנוּ בַתְּחִלָּה — חָלַל
לַמִּלְחָמָה עִם בְּנֵי בִנְיָמִן וַיֹּאמֶר
יְהוָה יְהוּדָה בַתְּחִלָּה: וַיָּקוּמוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל בַּבֹּקֶר וַיַּחֲנוּ עַל הַגִּבְעָה: — חָנָה
וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה עִם
בִּנְיָמִן וַיַּעַרְכוּ אִתָּם אִישׁ יִשְׂרָאֵל — עָרַךְ
מִלְחָמָה אֶל הַגִּבְעָה: וַיֵּצְאוּ בְנֵי
בִנְיָמִן מִן הַגִּבְעָה וַיַּשְׁחִיתוּ — שָׁחַת
בְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם — שָׁנָה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ אָרְצָה: וַיִּתְחַזֵּק — חָזַק
הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּסִפוּ לַעֲרֹךְ
מִלְחָמָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר עָרְכוּ שָׁם — קוּם
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן: וַיַּעֲלוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה עַד — בָּכָה
הָעֶרֶב וַיִּשְׁאֲלוּ בַּיהוָה לֵאמֹר
הַאוֹסִיף לָגֶשֶׁת לַמִּלְחָמָה עִם בְּנֵי — יָסַף נָגַשׁ
בִנְיָמִן אָחִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ אֵלָיו:
וַיִּקְרְבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי — קָרַב
בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי: וַיֵּצֵא בִנְיָמִן — שָׁנָה
לִקְרָאתָם מִן הַגִּבְעָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי

fratrum suorum ꝏꝏꝏ filiorum israel audire mandatum: sed ꝏꝏꝏ ex cūctis vrbibus q̄ fortis sue erāt cōuenerunt in gabaa: vt illis ferrēt auxiliū & cōtra vniuersū ppl'm isrl' dimicarēt. Inuētiq; sunt vigīti ꝏ quinq; milia de beniamin ꝏꝏꝏ educentiū gladiū. preter habitatores ꝏꝏꝏ gabaa. qui septingēti erant viri fortissimi ita ꝏꝏꝏ sinistra vt dextra preliantes: & sic ꝏꝏꝏ fundis lapides ad certū iacientes: vt capillū quoq; possent ꝑcutere: & nequaq; in alterā ꝑtē ictus lapidis deferretur. Viroꝝ quoq; israel absq; filiis bēiamī īuenta sūt q̄dringēta milia educētiū gladios & paratorū ad pugnā: q surgentes venerūt in domū dei: hoc est in sylo: cōsuluerūtq; deū atq; dixerūt. Quis erit in exercitu nr̄o princeps certamīs cōtra filios beniamin? Quibus rn̄dit dn̄s: iudas sit dux vr̄: statimq; filii israel surgētes māe castrametati sūt iuxta gabaa: & inde ꝓcedentes ad pugnam contra beniamin: vrbem oppugnare ceperunt. ꝏꝏ Egressiq; filii ꝏꝏꝏ beniamī de gabaa occiderunt ꝏꝏꝏ de filiis israel die illo viginti duo ꝏꝏꝏ milia virorū. Rursum filii israel & fortitudine & numero confidentes: ꝏꝏꝏ in eodē loco ī quo prius certauerūt aciem direxerunt: ita tamen vt prius ascenderent ꝏꝏ & flerent corā dn̄o vsq; ad noctē cōsulerentq; eū & dicerēt: Debemus vltra procedere ad dimicādū contra filios beniamin frēs nostros: an nō? Quibus ille rn̄dit. Ascēdite ad eos & inite certamē. Cūq; filii isrl' altera die cōtra filios beniamī ad p̄liū processissent: eruperūt filii beniamin de portis gabaa: & occurrentes eis

voluerūt beniamin audire vocem fra
ἠθέλησαν βενιαμὶν εἰσακούειν τῆς φωνῆς τῶν ἀδελ-
trum filioꝝ israel. ⁊ conuenerunt filij benia
φῶν τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ βενια
min de vrbibus eoꝝ in gabaa egredi vt
μὶν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς γαβαὰ ἐξελθεῖν τοῦ
pugnent cum filijs israel. ⁊ recēsiti sunt
πολεμῆσαι μετὰ υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ
filij beniamin in die illo de ciuitatib⁹: vigin
υἱοὶ βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν πόλεων, εἴκο
ti ⁊ quinq; milia viroꝝ educentiū gladiū
σι καὶ πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν
preter eos qui habitant gabaa. hi qui re
χωρὶς τῶν κατοικούντων τὴν γαβαά. οὗτοι οἱ ἐπε-
censiti sunt septigenti viri iuuenes electi ex
σκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες νεανίσκοι ἐκλεκτοὶ ἐκ
vniuerso populo ambidexteri: omnes hi
παντὸς τοῦ λαοῦ ἀμφοτεροδέξιοι, πάντες οὗτοι
funditores iaculantes lapides ad capillum ⁊ nō
σφενδονῆται βάλλοντες λίθους πρὸς τὴν τρίχα καὶ οὐ
aberrantes. ⁊ omnis vir israel recensiti
διαμαρτάνοντες. καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐπεσκέπη-
sunt absq; filijs beniamin quadringenta milia
σαν χωρὶς τῶν υἱῶν βενιαμὶν τετρακόσιαι χιλιάδες
virorum educentium gladium omnes hi viri
ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν πάντες οὗτοι ἄνδρες
bellicosi. ⁊ surrexerūt ⁊ ascenderūt in bethel
πολεμισταί. καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς βαιθήλ
⁊ interrogauerūt in deo. ⁊ dixerūt filij isra-
καὶ ἐπηρώτησαν ἐν τῷ θεῷ. καὶ εἶπαν υἱοὶ ἰσρα
el: quis ascendet nobis dux ad pugnādū cū
ήλ, τίς ἀναβήσεται ἡμῖν ἀφηγούμενος πολεμῆσαι με
filijs beniamin? ⁊ dixit dn̄s: iudas ascen
τὰ υἱῶν βενιαμίν; καὶ εἶπεν κύριος, ἰούδας ἀναβήσε
det dux. ⁊ surrexerūt filij israel ma
ται ἀφηγούμενος. καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὸ
ne: ⁊ castrametati sūt in gabaa. ⁊ egressi sūt
πρωΐ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὴν γαβαά. καὶ ἐξῆλθον
vir israel in bellum cum beniamin. ⁊ castra-
ἀνὴρ ἰσραὴλ εἰς πόλεμον μετὰ βενιαμίν. καὶ παρε-
metati sunt cum ipsis vir israel in bellum cōtra
τάξαντο μετ᾽ αὐτῶν ἀνὴρ ἰσραὴλ εἰς πόλεμον πρὸς
gabaa. ⁊ exierūt filij beniamin de vrbe:
τὴν γαβαά. καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ βενιαμὶν ἐκ τῆς πόλεως,
⁊ occiderūt in israel in die illa duo ⁊
καὶ διέφθειραν ἐν ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ
viginti milia viroꝝ sup terrā. ⁊ cōfortati sunt
εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐνίσχυσαν ὁ
ppl's vir israel ⁊ adiecerunt ordinare bel
λαὸς ἀνὴρ ἰσραὴλ καὶ προσέθεντο παρατάξασθαι πό
lum in loco quo ordinauerant illic in die
λεμον ἐν τῷ τόπῳ ᾧ παρετάξαντο ἐκεῖ ἐν τῇ ἡμέ-
prima. ⁊ ascenderūt filij israel ⁊ plorauе
ρᾳ τῇ πρώτῃ. καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυ
runt coram dn̄o vsq; ad vesperā. ⁊ interrogauerūt
σαν ἐνώπιον κυρίου ἕως ἑσπέρας. καὶ ἐπηρώτησαν
in dn̄o dicētes: si addam appropinquare in bel
ἐν κυρίῳ λέγοντες, εἰ προσθῶ προσεγγίσαι εἰς πό-
lum cū filijs beniamin fratris mei? ⁊
λεμον μετὰ υἱῶν βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου; καὶ
dixit dn̄s: ascendite ad eum. ⁊ accesserunt
εἶπεν κύριος, ἀνάβητε πρὸς αὐτόν. καὶ προσήλθοσαν
filij israel cōtra filios beniamin in die
οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
secunda. ⁊ exiuit beniamin in occursum eo-
δευτέρᾳ. καὶ ἐξῆλθεν βενιαμὶν εἰς ἀπάντησιν αὐ-
rum de gabaa in die secunda:
τῶν ἐκ τῆς γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ꝏꝏꝏ

ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

τ occiderūt adhuc de pplo octo τ decem mi
καὶ διέφθειραν ἔτι ἐκ τοῦ λαοῦ ὀκτωκαίδεκα χιλιά=
lia virorū ſup terrā: oēs hi educētes
δας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, πάντες οὗτοι ἐσπασμένοι
gladium. τ aſcenderūt oēs filij iſrael
ῥομφαίαν. καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
τ oīs ppls: τ venerūt in bethel τ plorauе
καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ ἦλθοσαν εἰς βαιθὴλ καὶ ἔκλαυ=
runt: τ ſederūt illic coram dño. τ ieiuna=
σαν, καὶ ἐκάθησαν ἐκεῖ ἔναντι κυρίου. καὶ ἐνήστευ=
uerūt in die illo vſqȝ ad veſperā: τ obtulerūt
σαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀνήνεγκαν
holocauſtum ſaluatiōis coram dño. τ interrogauеrt
ὁλοκαύτωμα σωτηρίου ἔναντι κυρίου. καὶ ἐπηρώτησαν
filij iſrael in dño τ illic arca teſtamēti
οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν κυρίῳ καὶ ἐκεῖ ἡ κιβωτὸς διαθήκης
dñi in diebus illis: τ phinees fili⁹ elea
κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ φινεὲς υἱὸς ἐλεά
zar filij aaron aſtās coram ea in
ζαρ υἱοῦ ἀαρὼν παρεστηκὼς ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡ=
diebus illis dicēs: ſi addam vltra exire in
μέραις ἐκείναις λέγων, εἰ προσθήσω ἔτι ἐξελθεῖν εἰς
bellum cū filijs beniamin fratris mei an
πόλεμον μετὰ υἱῶν βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἢ
ceſſabo: τ dixit dñs aſcēdite τ cras tra
κοπάσω; καὶ εἶπεν κύριος ἀνάβητε καὶ αὔριον παρα
dam eū in manū tuā. τ poſuerūt filij iſra=
δώσω αὐτὸν ἐν τῇ χειρί σου. καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ ἰσρα
el inſidias in gabaa in circuitu: τ aſcenderūt filij
ὴλ ἔνεδρα ἐν τῇ γαβαὰ κύκλῳ, καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ
iſrael cōtra beniamin in die tertio: τ
ἰσραὴλ πρὸς τὸν βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ
exercitū eduxerūt cōtra gabaa ſicut ſemel τ ſemel.
παρετάξαντο πρὸς τὴν γαβαὰ καθὼς ἅπαξ καὶ ἅπαξ.
τ exierūt filij beniamin in occurſum populi τ
καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ βενιαμὶν εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ καὶ
attracti ſunt de ciuitate. τ ceperūt pcutere
ἐξελκύσθησαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἤρξαντο τύπτειν
de pplo vulneratos ſicut ſemel τ ſemel in
ἐκ τοῦ λαοῦ τραυματίας καθὼς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν
vijs: quaꝝ eſt vna aſcendens in bethel τ
ταῖς ὁδοῖς, ὧν ἐστὶ μία ἀναβαίνουσα εἰς βαιθὴλ καὶ
vna aſcendens in gabaa: quaſi triginta viros
μία ἀναβαίνουσα εἰς γαβαά, ὡσεὶ τριάκοντα ἄνδρας
in iſrael. τ dixerūt filij beniamin interficiū
ἐν τῷ ἰσραήλ. καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ βενιαμὶν προσκόπτον
tur ipſi coram nobis ſicut prius. τ fi=
ται αὐτοὶ ἐνώπιον ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν. καὶ οἱ υἱ
lij iſrael dixerūt: fugiamus τ educamus eos
οἱ ἰσραὴλ εἶπαν, φύγωμεν καὶ ἐκσπάσωμεν αὐτοὺς
de vrbe in vias. τ oīs vir iſra
ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδούς. καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσρα=
el ſurrexit de loco ſuo τ eduxerūt aciē in
ὴλ ἀνέστη ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐν
baalthamar: τ inſidie iſrael pugnabāt de
βααλθαμάρ, καὶ τὸ ἔνεδρον ἰσραὴλ ἐπάλαιεν ἐκ τοῦ
loco ſuo ab occidēte gabaa. τ vene
τόπου αὐτοῦ ἀπὸ δυσμῶν τῆς γαβαά. καὶ παρε
runt e regione gabaa decē milia viroꝝ
γένοντο ἐξ ἐναντίας γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν
electoꝝ ex omi iſrael. τ bellum grauatū ē:
ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς ἰσραήλ. καὶ ὁ πόλεμος ἐβαρύνθη,
τ illi nō cognouerūt qm̄ inſtabat cōtra eos ma
καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἀφῆπται ἐπ' αὐτοὺς ἡ κα
lum. τ confudit dñs beniamin in conſpe
κία. καὶ ἐτρόπωσεν κύριος τὸν βενιαμὶν κατὰ πρό
ctu iſrael. τ occiderūt
σωπον ἰσραήλ. καὶ διέφθειραν

tanta ī illos cede bacha
ti ſunt: vt decem & o=
cto milia virorū educē
tiū gladiū proſternerēt.
Quāobrem omnes filii
iſrael venerunt in do=
mū dei: & ſedentes fle
bant corā dño. Ieiuna
uerūtqȝ die illo vſqȝ ad
veſpam & obtulerūt ei
holocauſta atqȝ pacifi=
cas victimas & ſup ſtatu
ſuo interrogauerūt. Eo
tpe ibi erat arca fede=
ris dei & phinees filius
eleazari filii aarō ppo=
ſitus domus. Conſulue=
runt igitur dominū atqȝ
dixerūt. exire vltra de
bemus ad pugnā con=
tra filios beniamin fra
tres nros an quieſcere?
Quibus ait dñs. Aſcen
dite. Cras enim tradā
eos in man⁹ vras. Po=
ſuerūtqȝ filii iſrael inſi
dias p circuitū vrbis ga
baa: & tertia vice ſicut
ſemel & bis cōtra benia
min exercitū pduxerūt
Sed & filii beniamī au=
dacter erūperūt de ciui
tate & fugientes aduer=
ſarios longius perſecuti
ſunt: ita vt vulnerarent
ex eis ſicut primo die
& ſecundo & cederent
per duas ſemitas ver=
tentes terga quarum v
na ferebatur in bethel:
& altera in gabaa: atqȝ
proſternerent triginta
circiter viros. Putaue=
runt enī ſolito eos mo=
re cedere. Qui fugam
arte ſimulantes inierunt
conſilium vt abſtrahe=
rent eos de ciuitate &
quaſi fugientes ad ſu=
pradictas ſemitas per=
ducerent. Omnes itaqȝ
filii iſrael ſurgentes de
ſedibus ſuis: tetende=
runt aciem in loco qui
vocatur baalthamar: i
ſidie quoqȝ que circa vr
bem erant paulatim ſe
aperire ceperunt & ab
occidentali vrbis parte
procedere. Sed & alia
decem milia virorum
de vniuerſo iſrael habi
tatores vrbis ad certami
na prouocabant: ingra
uatumqȝ eſt bellum con
tra filios beniamin: &
non intellexerūt ꝙ ex
omni parte illis inſta=
ret interitus. Percuſſit
qȝ eos dñs in cōſpectu
filiorū iſrl: & interfecerūt

וישחיתו בבני ישראל עוד
שמנת עשר אלף איש ארצה
כל אלה שלפי חרב: ויעלו כל
בני ישראל וכל העם ויבאו בית
אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה
ויצמו ביום ההוא עד הערב
ויעלו עלות ושלמים לפני
יהוה: וישאלו בני ישראל ביהוה
ושם ארון ברית האלהים בימים
ההם: ופינחס בן אלעזר בן אהרן
עמד לפניו בימים ההם לאמר
האוסף עוד לצאת למלחמה
עם בני בנימן אחי אם אחדל
ויאמר יהוה עלו כי מחר
אתננו בידך: וישם ישראל
ארבים אל הגבעה סביב: ויעלו
בני ישראל אל בני בנימן ביום
השלישי ויערכו אל הגבעה
כפעם בפעם: ויצאו בני בנימן
לקראת העם הנתקו מן העיר
ויחלו להכות מהעם חללים
כפעם בפעם במסלות אשר
אחת עלה בית אל ואחת
גבעתה בשדה כשלשים איש
בישראל: ויאמרו בני בנימן
נגפים הם לפנינו כבראשנה
ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנוהו
מן העיר אל המסלות: וכל איש
ישראל קמו ממקומו ויערכו
בבעל תמר וארב ישראל מגיח
ממקמו ממערה גבע: ויבאו
מנגד לגבעה עשרת אלפים איש
בחור מכל ישראל והמלחמה
כבדה והם לא ידעו כי נגעת
עליהם הרעה: ויגף יהוה את
בנימן לפני ישראל וישחיתו

שחת
בוא
בכה כנה
צום
שאל
ארן ברת
יום
יסף יצא
לחם חדל
עלה
נתן שום
סבב
שלש ערך
נתק
חלל נכה
סלל
אמר
פנה
נוס
קום קום
ערך נוח
בוא
בחר לחם
רוע נגף
שחת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא
עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף וּמֵאָה אִישׁ
כָּל אֵלֶּה שֹׁלֵף חָרֶב׃ וַיִּרְאוּ בְנֵי רָאָה
בִנְיָמִן כִּי נִגָּפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן
מָקוֹם לְבִנְיָמִן כִּי בָטְחוּ אֶל
הָאֹרֵב אֲשֶׁר שָׂמוּ עַל הַגִּבְעָה׃ שׂוּם
וְהָאֹרֵב הֵחִישׁוּ וַיִּפְשְׁטוּ עַל חוּשׁ פָּשַׁט
הַגִּבְעָה וַיִּמְשֹׁךְ הָאֹרֵב וַיַּךְ אֶת כָּל מָשַׁךְ נָכָה
הָעִיר לְפִי חָרֶב׃ וְהַמּוֹעֵד הָיָה כָּה יָעַד
לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם הָאֹרֵב הֶרֶב רָבָה
לְהַעֲלוֹתָם מַשְׂאַת הֶעָשָׁן מִן עָלָה נָשָׂא
הָעִיר׃ וַיַּהֲפֹךְ אִישׁ יִשְׂרָאֵל הָפַךְ
בַּמִּלְחָמָה וּבִנְיָמִן הֵחֵל לְהַכּוֹת חָלַל נָכָה
חֲלָלִים בְּאִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּשְׁלֹשִׁים
אִישׁ כִּי אָמְרוּ אַךְ נִגּוֹף נִגָּף הוּא נָגַף
לְפָנֵינוּ כַּמִּלְחָמָה הָרִאשֹׁנָה׃ פָּנָה
וְהַמַּשְׂאֵת הֵחֵלָּה לַעֲלוֹת מִן
הָעִיר עַמּוּד עָשָׁן וַיִּפֶן בִּנְיָמִן עָמַד פָּנָה
אַחֲרָיו וְהִנֵּה עָלָה כְלִיל הָעִיר כָּלַל
הַשָּׁמָיְמָה׃ וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הָפַךְ
וַיִּבָּהֵל אִישׁ בִּנְיָמִן כִּי רָאָה בָּהַל
כִּי נָגְעָה עָלָיו הָרָעָה׃ וַיִּפְנוּ רוּעַ
לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר דָּבַר
וְהַמִּלְחָמָה הִדְבִּיקָתְהוּ וַאֲשֶׁר לָחַם דָּבַק
מֵהֶעָרִים מַשְׁחִיתִים אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ׃ עִיר שָׁחַת
כִּתְּרוּ אֶת בִּנְיָמִן הִרְדִיפֻהוּ מְנוּחָה רָדַף נוּחַ
הִדְרִיכֻהוּ עַד נֹכַח הַגִּבְעָה דָּרַךְ
מִמִּזְרַח שָׁמֶשׁ׃ וַיִּפְּלוּ מִבִּנְיָמִן זָרַח נָפַל
שְׁמֹנָה עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אֶת
כָּל אֵלֶּה אַנְשֵׁי חָיִל׃ וַיִּפְנוּ
וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל סֶלַע נוּס
הָרִמּוֹן וַיְעֹלְלֻהוּ בַּמְסִלּוֹת עָלַל סָלַל
חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיַּדְבִּיקוּ דָּבַק
אַחֲרָיו עַד גִּדְעֹם וַיַּכּוּ מִמֶּנּוּ אַלְפַּיִם נָכָה
אִישׁ׃ וַיְהִי כָל הַנֹּפְלִים מִבִּנְיָמִן הָיָה
עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף אִישׁ

ex eis in illo die ∞∞∞ ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ viginti quinq; milia & centum viros: ∞∞∞∞ oẽs bellatores & educentes gladiũ. Filii aũt beniamĩ cũ se ĩferiores esse vidissent ceperũt fugere. Q̃d cernentes filii israel dederũt eis ad fugiẽdũ locũ vt ad p̃paratas insidias deuenirent quas iuxta vrbẽ posuerãt. Qui cũ repẽte de latibulis surrexissẽt: & bẽiamin terga cedẽtib9 daret: ĩgressi sunt ciuitatẽ & p̃cusserunt eã in ore gladii. Signũ ãt dederant filii israel his quos in ĩsidiis collocauerant vt postq̃ vrbẽ cepissẽt: ignẽ accẽderẽt vt ascendẽte in altũ fumo captã vrbẽ demõstrarẽt. Q̃d cũ cernerẽt filii israel in ipso certamine positi: putauerũt eĩ filii beniamin eos fugere & instãtius p̃seq̃bãtur cesis de exercitu eorum triginta viris: vt viderũt quasi colũnã fumi de ciuitate conscẽdere: beniamĩ quoq; respiciens retro cũ captã cernerẽt ciuitatẽ & flãmas ĩ sublime ferri q prius simulauerãt fugã: versa facie fortius resistebãt. Q̃d cum vidissent filii bẽiamĩ: in fugã versi sunt: & ad viã deserti ire ceperũt: illuc quoq; eos aduersariis p̃seq̃ntib9. Sed & hi q vrbẽ succẽderãt occurrerũt eis. atq; ita factũ ẽ vt ex vtraq; p̃te ab hostib9 cederẽtur: nec erat vlla reqes moriẽtiũ. Ceciderũt atq; p̃strati sunt ad oriẽtalẽ plagã vrbis gabaa. Fuerũt ãt q ĩ eo de loco interfecti sũt decẽ & octo milia virorũ: oẽs robustissimi pugnatores. Q̃d cũ vidissent q remãserant de beniamĩ fugerũt in solitudinẽ: & p̃gebant ad petrã cuius vocabulũ est remõ. In illa quoq; fuga palantes & ĩ diuersa tẽdentes occiderũt quĩq; milia viros. Et cũ vltra tẽderẽt p̃secuti sũt eos: & ĩterfecerũt ẽt alia duo milia. Et sic factum est vt oẽs qui ceciderant de beniamin in diuersis locis essent viginti quinq; milia pugnatores ∞

filij israel in beniamin in die illo vigi
οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τῷ βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκο
tiquinq; milia ⁊ centũ viros: omnes hi
σιπέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἄνδρας, πάντες οὗ
educentes gladium. ⁊ viderũt filij beniamin q̄
τοι ἐσπασμένοι ῥομφαίαν. καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ βενιαμὶν ὅτι
fugati sunt: ⁊ dedit vir israel locũ ben
τετρόπωνται, καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ ἰσραὴλ τόπον τῷ βε
iamin: qm̃ sperauerũt in insidijs q̃s p̃parauerat iuxta
νιαμίν, ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ τὸ ἔνεδρον ὃ ἔταξαν πρὸς
gabaa. ⁊ insidie eruperũt ⁊ effuse sunt
τὴν γαβαά. καὶ τὸ ἔνεδρον ὥρμησεν καὶ ἐξεχύθησαν
contra gabaa: ⁊ abierũt insidie ⁊ per
πρὸς τὴν γαβαά. καὶ ἐπορεύθη τὸ ἔνεδρον καὶ ἐπά-
cusserũt totã vrbẽ in ore gladij. ⁊ si
ταξαν ὅλην τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας. καὶ ἡ συν
gnum erat viro israel ad insidias: gladius:
ταγὴ ἦν ἀνδρὶ ἰσραὴλ πρὸς τὸ ἔνεδρον, μάχαιρα,
vt eleuarẽt ipsi flãmã fumi ab
τοῦ ἀνενέγκαι αὐτοὺς πυρσὸν τοῦ καπνοῦ ἀπὸ τῆς
vrbe. ⁊ reuersi sunt vir israel in bel
πόλεως. καὶ ἀνέστρεψαν ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐν τῷ πολέ-
lo. ⁊ beniamin cepit ferire vulnera
μῳ. καὶ βενιαμὶν ἤρξατο τοῦ τύπτειν τραυματί-
tos in viro israel q̃si triginta viros qm̃
ας ἐν τῷ ἀνδρὶ ἰσραὴλ ὡς τριάκοντα ἄνδρας, ὅτι
dixerũt verũ fugatus fugatur ipse co-
εἶπαν πλὴν τροπούμενος τροποῦται αὐτὸς ἐναντί-
rã nobis sicut bellũ prius. ⁊ flã-
ον ἡμῶν καθὼς ὁ πόλεμος ὁ ἔμπροσθεν. καὶ ὁ πυρ
ma incepit ascendere de vrbe colũna fu-
σὸς ἤρξατο ἀναβαίνειν ἐκ τῆς πόλεως στῦλος καπ-
mi. ⁊ respexit beniamin post se: ⁊
νοῦ. καὶ ἐπέβλεψεν βενιαμὶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
ecce ascẽdit cõsumatio vrbis in celũ.
ἰδοὺ ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν.
⁊ vir israel reuersus est. ⁊ festinauit vir ben
καὶ ἀνὴρ ἰσραὴλ ἀπέστρεψεν. καὶ ἔσπευσεν ἀνὴρ βε-
iamin: ⁊ vidit q̄ tetigit se malũ. ⁊
νιαμίν, καὶ εἶδεν ὅτι ἧπται αὐτοῦ ἡ κακία. καὶ
declinauit corã viro israel in viã de-
ἔκλινεν ἐνώπιον ἀνδρὸς ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρή
serti: ⁊ bellũ preuenit eum: ⁊ qui a
μου, καὶ ὁ πόλεμος κατέφθασεν αὐτόν, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν
ciuitatib9 interfecerũt eum in medio eoꝝ: ⁊ percus
πόλεων διέφθειραν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ κατέ-
serunt beniamin. ⁊ p̃secuti sũt eum post
κοψαν τὸν βενιαμίν. καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν κατὰ πόδας
eum: ⁊ calcauerũt eum vsq; ad e regione
αὐτοῦ, καὶ κατεπάτησαν αὐτὸν ἕως ἐξ ἐναντίας τῆς
gabaa ab oriente solis. ⁊ ceciderũt de
γαβαὰ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ
beniamin octo ⁊ decẽ milia viroꝝ. om
βενιαμὶν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν. σύμπαν-
nes hi viri potẽtes. ⁊ declinauerũt ⁊ fuge-
τες οὗτοι ἄνδρες δυνατοί. καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἔφυ-
runt in desertũ ad petram remmon.
γον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τὴν ῥεμμών.
⁊ disp̃diderũt eũ in vijs quinq; mi-
καὶ ἐκαλαμήσαντο αὐτὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς πέντε χιλιά-
lia viroꝝ. ⁊ adheserũt post eũ vsq; ad
δας ἀνδρῶν. καὶ προσεκολλήθησαν ὀπίσω αὐτοῦ ἕως
gadaam: ⁊ percusserũt ex eo duo milia viroꝝ.
γαδαάμ, καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτοῦ δισχιλίους ἄνδρας.
⁊ fuerũt omnes qui ceciderũt in beniamin vi-
καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτωκότες ἐν τῷ βενιαμὶν εἴ
giti ⁊ quinq; milia viroꝝ
κοσι καὶ πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ∞∞∞∞∞∞

∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

educentiū gladiū in die illo: oēs
ἀπωμθίων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὁι πάντες
iſti viri potētes. ⁊ declinauerūt ⁊ fugerūt in
ὅυτοι ἄνδρες δυνατοί. καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἔφυγον εἰς
deſertū ad petrā remmon ſexcēti
τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τὴν ῥεμμὼν ἑξακόσιοι
viri: ⁊ ſederūt in petra remmon q̄ttuoꝛ mē
ἄνδρες, καὶ ἐκάθησαν ἐν τῇ πέτρᾳ ῥεμμὼν τετράμη
ſib⁹. ⁊ vir iſrael reuerſus eſt cōtra filios benia
νον. καὶ ἀνὴρ ἰσραὴλ ἀνέστρεψεν εἰς τοὺς ὑιοὺς βενια
min: ⁊ percuſſit eos in oꝛe gladij de
μίν, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ
vꝛbe cōſecutiue vſq; ad iumētū vſq; ad oē inuentū in
πόλεως ἑξῆς ἕως κτήνους ἕως παντὸς τοῦ ἑυρεθέντος εἰς
omnibus ciuitatibus: ⁊ ciuitates inuen
πάσας τὰς πόλεις, καὶ τὰς πόλεις τὰς ἑυρεθεί-
tas miſerunt in ingnē.
σας ἐξαπέστειλαν ἐν πυρί. Ca.21.

Et vir iſrael iurauit in maſſepha dicētes:
Καὶ ἀνὴρ ἰσραὴλ ὤμοσεν ἐν μασσηφὰ λέγοντες,
vir ex nobis nō dabit filiam ſuam ben-
ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν ὀυ δώσει τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ βενι
iamin in vxoꝛē. ⁊ venerūt pp̄ls in be
αμὶν εἰς γυναῖκα. καὶ παρεγένοντο ὁ λαὸς εἰς βαι-
thel: ⁊ ſederūt illic vſq; ad veſperā coꝛam deo
θὴλ, καὶ ἐκάθησαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ θε
⁊ leuauerūt vocē ſuā: ⁊ ploꝛauerūt
οῦ. καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν
fletū magnū: ⁊ dixerūt: quare dn̄e deus iſrael
κλαυθμὸν μέγαν, καὶ εἶπαν, ἱνατί κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ
factū eſt hoc in iſrael vt recenſeretur ho
ἐγενήθη τοῦτο ἐν τῷ ἰσραὴλ τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμε
die in iſrael tribus vna. ⁊ factū eſt die craſti
ρον ἐν τῷ ἰσραὴλ φυλὴν μίαν. καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύ
na: ⁊ mane ſurrexerūt pp̄ls ⁊ extruxerūt illic al
ριον, καὶ ὤρθρισαν ὁ λαὸς καὶ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυ-
tare: ⁊ obtulerūt holocauſta ſaluationis.
σιαστήριον, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώματα σωτηρίου.
⁊ dixerūt filij iſrael q̄s ē q̄ non aſcendit in ec
καὶ εἶπον ὁι ὑιοὶ ἰσραὴλ, τίς ὁ μὴ ἀναβὰς ἐν τῇ ἐκ
cleſiam de omnibus tribubus iſrael ad dn̄m: q̄m
κλησίᾳ ἐκ πασῶν φυλῶν ἰσραὴλ πρὸς κύριον; ὅτι
iuramētū magnū erat nō aſcendēti ad dn̄m in maſ
ὅρκος μέγας ἦν τῷ μὴ ἀναβάντι πρὸς κύριον εἰς μασ
ſepha dicētes: moꝛte moꝛietur. ⁊ conſola
σηφὰ λέγοντες, θανάτῳ ἀποθανεῖται. καὶ παρεκλή
ti ſunt filij iſrael de beniamin fratre ſuo.
θησαν ὁι ὑιοὶ ἰσραὴλ περὶ βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐ
⁊ dixerūt: ablata eſt hodie tribus vna de iſ
τῶν. καὶ εἶπον, ἀφῄρηται σήμερον φυλὴ μία ἐξ ἰσ
rael: q̄d faciamus ipſis relictis in
ραὴλ, τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς
vxoꝛes? ⁊ nos iurauimus dn̄o vt nō
γυναῖκας; καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν τῷ κυρίῳ τοῦ μὴ
daremus eis de filiabus nr̄is in vxo
δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖ-
res. ⁊ dixerūt que vna tribuū iſrael: que
κας. καὶ εἶπον τίς μία τῶν φυλῶν ἰσραὴλ, ἥτις
non aſcendit ad dn̄m in maſſepha? ⁊ ecce non
ὀυκ ἀνέβη πρὸς κύριον εἰς μασσηφὰ; καὶ ἰδοὺ ὀυκ
venerūt vir in caſtra de iabis galaad
ἦλθον ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ ἰαβὶς γαλαὰδ
in contionē. ⁊ recenſit⁹ eſt pp̄ls: ⁊ ecce
εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαός, καὶ ἰδοὺ
non eſt illic vir de habitātibus iabis ga
ὀυκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἰαβὶς γα-
laad. ⁊ miſerūt illuc cōgregatio duodecim mi
λαάδ. καὶ ἀπέστειλαν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χι
lia viroꝝ de filijs exercitus. ⁊ pre
λιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν ὑιῶν τῆς δυνάμεως. καὶ ἐνε-
ceperunt eis
τείλαντο αὐτοῖς

ad bella prōptiſſimi. Remanſerūt itaq; de oī numero beniamī qui euadere potuerant & fugere in ſolitudinem ſexcenti viri: ſederūtq; ī petra remmon menſibus q̄ttuoꝛ: regreſſi autem filii iſrael omnes reliquias ciuitatis a viris vſq; ad iumenta gladio pcuſſerūt: cūctaſq; vrbes: & viculos beniamin voꝛax flamma cōſūpſit. 21.

Iurauerant quoq; filii iſrael in maſpha & dixerunt. Nullus nr̄m dabit filiis beniamī de filiab⁹ ſuis vxorem. Veneruntq; oms ad domū dei in ſylo: & in cōſpectu ei⁹ ſedentes vſq; ad veſperā leuauerūt vocem: & magno vlulatu ceperūt flere: dicentes. Quare dn̄e deus iſrael fctm̄ eſt hoc malū ī pp̄lo tuo? vt hodie vna trib⁹ auferetur ex nobis. Altera autem die diluculo conſurgentes extruxerūt altare: obtuleruntq; ibi holocauſta & pacificas victimas & dixerunt. Quis nō aſcēdit ī exercitum dn̄i de vniuerſis tribubus iſrael? Grādi eī iuramento ſe cōſtrinxerāt cū eſſent in maſpha: interfici eos qui defuiſſent. ductiq; pn̄ia filii iſrael ſup fratre ſuo beniamī: ceperūt dicere. Ablata eſt trib⁹ vna de iſrl̄. Vn̄ vxores accipiēt? Oēs ei in cōmune iurauimus nō daturos nos his filias noſtras. Idcirco dixerunt. Quis eſt de vniuerſis tribubus iſrl̄ qui non aſcendit ad dominum in maſpha? Et ecce inuenti ſunt habitatores iabes galaad ī illo exercitu nō fuiſſe. Eo quoq; tpe cū eſſent in ſylo nullus ex eis ibi repertus eſt. Miſerunt itaq; decem milia viros robuſtiſſimos: & preceperūt eis.

שלף חרב ביום ההוא את כל אלה
אנשי חיל: ויפנו וינסו המדברה
אל סלע הרמון שש מאות איש — מאה
וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים:
ואיש ישראל שבו אל בני בנימן — שוב
ויכום לפי חרב מעיר מתם עד — נכה כה
בהמה עד כל הנמצא גם כל — מצא
הערים הנמצאות שלחו באש: — עיר
ואיש ישראל נשבע — Cap. xxi. שבע
במצפה לאמר איש ממנו לא יתן — נתן
בתו לבנימן לאשה: ויבא העם — איש בוא
בית אל וישבו שם עד הערב לפני — בנה
האלהים וישאו קולם ויבכו בכי — נשא בכה
גדול: ויאמרו למה יהוה אלהי — גדל אמר
ישראל היתה זאת בישראל — היה
להפקד היום מישראל שבט — פקד
אחד: ויהי ממחרת וישכימו העם — היה שכם
ויבנו שם מזבח ויעלו עלות — בנה זבח
ושלמים: ויאמרו בני ישראל — עלה
מי אשר לא עלה בקהל מכל
שבטי ישראל אל יהוה
כי השבועה הגדולה היתה
לאשר לא עלה אל יהוה — שבע
המצפה לאמר מות יומת: וינחמו
בני ישראל אל בנימן אחיו — נחם
ויאמרו נגדע היום שבט אחד
מישראל: מה נעשה להם לנותרים — גדע
לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה — עשה יתר
לבלתי תת להם מבנותינו לנשים: — נשה
ויאמרו מי אחד משבטי ישראל — נתן בנה
אשר לא עלה אל יהוה המצפה
והנה לא בא איש אל המחנה מיבש — בוא חנה
גלעד אל הקהל: ויתפקד העם — פקד
והנה אין שם איש מיושבי יבש
גלעד: וישלחו שם העדה שנים עשר — שלח עדה
אלף איש מבני החיל ויצוו אותם — שנה צוה
את

לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש — ילך נכה
גלעד לפי חרב והנשים והטף׃ וזה — פה נשה
הדבר אשר תעשו כל זכר וכל — עשה
אשה ידעת משכב זכר תחרימו׃ — איש שכב
וימצאו מיושבי יביש גלעד ארבע — חרם מצא
מאות נערה בתולה אשר לא ידעה — רבע מאה
איש למשכב זכר ויביאו אותם אל — בתל
המחנה שלה אשר בארץ כנען׃ — בוא חנה
וישלחו כל העדה וידברו אל בני — שלח יעד
בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם — דבר קרא
שלום׃ וישב בנימן בעת ההיא — שלם שוב
ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי — נתן חיה
יבש גלעד ולא מצאו להם כן׃
והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה
פרץ בשבטי ישראל׃ ויאמרו זקני — אמר
העדה מה נעשה לנותרים לנשים — עשה יתר
כי נשמדה מבנימן אשה׃ ויאמרו — שמד
ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה — ירש פלט
שבט מישראל׃ ואנחנו לא נוכל — מחה יכל
לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו — נתן בנה
בני ישראל לאמר ארור נתן אשה — שבע ארר
לבנימן׃ ויאמרו הנה חג יהוה
בשלו מימים ימימה אשר מצפונה — יום צפן
לבית אל מזרחה השמש למסלה — זרח סלל
העלה מבית אל שכמה ומנגב
ללבונה׃ ויצוו את בני בנימן — צוה
לאמר לכו וארבתם בכרמים׃ — ילך
וראיתם והנה אם יצאו בנות — ראה
שילו לחול במחלות ויצאתם מן — חלל
הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו — איש
מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן׃
והיה כי יבאו אבותם או אחיהם — בוא
לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו — רוב חנן
אותם כי לא לקחנו איש אשתו
במלחמה כי לא אתם נתתם להם — לקח נתן
כעת תאשמו׃ ויעשו כן בני בנימן — אשם עשה

Ite & percutite habitatores iabes galaad in ore gladii: tã vxores q̃ꝫ puulos eorũ. & hoc erit q̃d obſeruare debetis. Omne gñis maſculini & mulieres q̃ cognouerũt viros interficite: virgines ãt reſeruate. Inuẽteq̃ꝫ ſũt d̃ iabes galaad quadringẽte virgines q̃ neſcierunt viri torum: & adduxerũt eas ad caſtra in ſylo in terram chanaan. Miſeruntq̃ꝫ nuncios ad filios beniamin qui erãt in petra rẽmon: & p̃ceperũt eis vt eas ſuſciperẽt ĩ pace. Venerũtq̃ꝫ filii beniamin in illo tpe: & date ſunt eis vxores de filiabus iabes galaad: alias aũt nõ reperunt q̃s ſimili mõ traderẽt. Vniuerſuſq̃ꝫ iſrael valde doluit & egit pñiam ſup ĩterfectiõe vnius tribus ex iſrael: dixerũtq̃ꝫ maiores natu. Quid faciemus reliq̃s qui nõ acceperũt vxores. Oẽs ĩ bẽiamin femĩe cõciderũt & magna nobis cura igẽtiq̃ꝫ ſtudio p̱uidẽdũ eſt: ne vna tribus deleatur ex iſrael. Filias eĩ nr̃as eis dare nõ poſſumus conſtricti iuramento & maledictiõe q̃ diximus: maledict⁹ q dederit de filiabus ſuis vxorẽ beniamin. Ceperũtq̃ꝫ cõſiliũ atq̃ꝫ dixerũt. Ecce ſolẽnitas dñi ẽ in ſylo anniuerſaria q̃ ſita ẽ ad ſeptẽtrionẽ vrbis bethel: ad oriẽtalẽ plagã vie q̃ de bethel tẽdit ad ſychimã: & ad meridiẽ oppidi lebona. Preceperũtq̃ꝫ filiis beniamĩ atq̃ꝫ dixerunt. Ite & latitate ĩ vineis. Cunq̃ꝫ videritis filias ſylo ad ducẽdos choros ex more p̱cedere: exite repente de vineis & rapite ex eis ſinguli vxores ſingulas & p̱gite in terrã beniamĩ. Cũq̃ꝫ venerint p̃res earũ ac f̃res & aduerſum vos q̃ri cep̱int atq̃ꝫ iurgari dicemus eis. Miſeremini eorũ. Nõ eĩ rapuerũt eas iure bellãtiũ atq̃ꝫ victorꝫ: ſed rogantibus vt accipent nõ dediſtis: & a v̄ra p̱te pctm̃ ẽ. Fecerũtq̃ꝫ filii bẽiamĩ: vt ſibi fuerat imp̱atũ:

dicentes ite ⁊ percutite oẽs habi
λέγοντες πορεύθητε καὶ πατάξατε πάντας τοὺς κατοι
tantes iabis galaad in ore gladij: ⁊ mu
κοῦντας ἰαβὶς γαλαὰδ ἐν ςόματι ῥομφαίας, καὶ τὰς γυ
lieres ⁊ pplm. ⁊ hic ſermo quẽ facietis: omẽ
ναῖκας καὶ τὸν λαόν. καὶ οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε, πᾶν
maſculinũ ⁊ omnẽ mulierẽ cognoſcentẽ lectum maſcu
ἀρσενικὸν καὶ πᾶσαν γυναῖκα γινώσκουσαν κοίτην ἄρσε nu.
li anathematizabitis. ⁊ inenerũt de habitantibus ia
νος ἀναθεματιεῖτε. καὶ εὗρον ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἰα
bis galaad quadringẽtas puellas virgines: que non
βὶς γαλαὰδ τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους, αἳ οὐκ
cognouerũt virũ in toro maſculi. ⁊ duxerũt eas in
ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος. καὶ ἤγαγον αὐτὰς εἰς
caſtra in ſylo que eſt in t̃ra chanaã. ⁊ miſe
τὴν παρεμβολὴν εἰς συλὼ ἥ ἐςιν ἐν γῇ χαναάν. καὶ ἀπέ
runt oĩs cõgregatio: ⁊ locuti ſunt ad filios
ςειλαν πᾶσα ἡ συναγωγή, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς
beniamin qui in petra remmon: ⁊ vocauerũt eos
βενιαμὶν τοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ ῥεμμών, καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς
in pace. ⁊ reuerſus ẽ beniamin ad filios iſrael
ἐν εἰρήνῃ. καὶ ἀπέςρεψεν βενιαμὶν πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ
in tpe illo: ⁊ dederũt eis mulieres: que
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὰς γυναῖκας, αἵτι
erant de mulierib⁹ iabis galaad. ⁊ placuit e
νες ἦσαν ἐκ τῶν γυναικῶν ἰαβὶς γαλαάδ. καὶ ἤρεσεν αὐ
is ſic: ⁊ ppl̃s cõſolatus eſt beniamin: q̃m fe
τοῖς οὕτως, καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη τῷ βενιαμίν, ὅτι ἐποίη
cit dñs diuiſionẽ in tribub⁹ iſrael. ⁊ dixerũt
σεν ὁ κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς ἰσραήλ. καὶ εἶπον οἱ
maiores natu cõgregationis: q̃d faciemus reli
πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς, τί ποιήσομεν τοῖς ἐπιλοί
quis in mulieres: q̃m deleta ẽ de beniamin fe
ποις εἰς τὰς γυναῖκας; ὅτι ἠφάνισαι ἐκ τοῦ βενιαμὶν γυ
mina. ⁊ dixit poſſeſſio ſalua beniamin ⁊
νή. καὶ εἶπεν κληρονομία διασεσωσμένη τῷ βενιαμὶν καὶ
non deleatur tribus de iſrael. ⁊ nos nõ poterimus
οὐ μὴ ἐξαλειφθῇ φυλὴ ἐξ ἰσραήλ. καὶ ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα s.co
dare eis vxores de filiabus nr̃is: q̃m
δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι
iurauimus filij iſrael dicẽtes: maledictus
ὠμόσαμεν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ λέγοντες, ἐπικατάρατος
qui dat mulierẽ beniamin. ⁊ dixerũt ecce feſtuꝫ
ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ βενιαμίν. καὶ εἶπαν ἰδοὺ ἑορτὴ
dño in ſylo a diebus in dies q̃ eſt a ſeptẽtriõe
τῷ κυρίῳ ἐν συλὼ ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἥ ἐςιν ἀπὸ βορρᾶ
bethel ad orientẽ ſolis in trãſitu qui aſcen
τῆς βαιθὴλ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἀναβαινού
dit de bethel in ſichima ⁊ a meridie libani
σῃ ἐκ βαιθὴλ εἰς σίκιμα καὶ ἀπὸ νότου τοῦ λιβάνου τῆς
lebona. ⁊ preceperũt filijs beniamin dicẽtes: a
λεβωνά. καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς βενιαμὶν λέγοντες, ἄ
bite ⁊ latitate in vineis: ⁊ videbitis:
πέλθατε καὶ ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελῶσι, καὶ ὄψεσθε,
⁊ ecce vt exierint filie habitan
καὶ ἰδοὺ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν κατοικούν
tium ſylo tripudiãtes in choris: ⁊ exibitis a
των συλὼ χορεύουσαι ἐν χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε ἀπὸ τῶν
vineis ⁊ rapite vobis vir vxorẽ ſibi a
ἀμπελώνων καὶ ἁρπάσατε ὑμῖν ἀνὴρ γυναῖκα ἑαυτῷ ἀπὸ
filiabus ſylo: ⁊ abibitis in t̃rã benia
τῶν θυγατέρων συλώ, καὶ ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν βενια
min. ⁊ erit q̃ñ venerint patres eoꝶ vel fratres
μίν. καὶ ἔςαι ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ
eoꝶ ad iudicãdũ ad nos: ⁊ dicemus ad eos: miſere
αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐροῦμεν πρὸς αὐτούς, ἐλεήσα
mini eoꝶ: q̃m nõ cepit vir ſibi vxorẽ in bel
τε αὐτούς, ὅτι οὐκ ἔλαβεν ἀνὴρ ἑαυτῷ γυναῖκα ἐν τῷ πολέ
lo: q̃m non vos dediſtis eis ſcd̃m temp⁹ quo
μῳ, ὅτι οὐχ ὑμεῖς δεδώκατε αὐτοῖς κατὰ τὸν καιρὸν ὃν
peccaſtis. ⁊ fecerunt ſic filij beniamĩ
ἐπλημμελήσατε. καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ βενιαμίν

τ ceperũt vxores iuxta numerũ ſuũ a
καὶ ἔλαβον γυναῖκας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν
tripudiãtibus:quas rapuerũt: τ abierũt: τ reuer
χορευουσῶν, ὧν διήρπασαν, καὶ ἀπῆλθον, καὶ ἐπέ-
ſi ſũt in poſſeſſionẽ ſuam. τ edificauerũt ſi
στρεψαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυ
bi vrbes τ habitauerũt in eis. τ calcaue
τοῖς πόλεις καὶ κατῴκησαν ἐν αὐταῖς. καὶ περιεπά-
runt illinc filij iſrael in tp̃e illo vir in
τησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς τὴν
tribũ ſuam τ in cognationẽ ſuam: τ abijt
φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλ-
illinc vir in poſſeſſionẽ ſuam. in die-
θεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ἐν ταῖς ἡμέ
bus illis nõ erat rex in iſrael. vir rectũ
ραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν ἰσραήλ. ἀνὴρ τὸ εὐθὲς
in oculis ſuis faciebat.
ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει.

RVTH.
ΡΟΥΘ. Ca.i.

Et factũ eſt in diebus cũ iudicarẽt
Αἰ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν τῷ κρίνειν
iudices τ fuit fames in tra:
κ τοὺς κριτὰς καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ,
τ abijt vir de bethleem iu-
καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς ἰου
da vt peregrinaretur in agro moab ipſe τ vxor
δαίας τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ μωὰβ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ
eius τ duo filij eius. τ nomẽ viro eli
αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ ἐλι-
melech: τ nomẽ vxori eius noomi. τ nomẽ
μέλεχ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ νοομί. καὶ ὄνομα
duobus filijs eius maalon τ cheleon: ephrathei
τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ μααλὼν καὶ χελεών, ἐφραθαῖοι
de terra iuda. τ venerũt in agrũ moab: τ fuerũt il
ἐκ γῆς ἰούδα. καὶ ἦλθοσαν εἰς ἀγρὸν μωάβ, καὶ ἦσαν ἐ-
lic. τ mortuus eſt elimelech vir noomi: τ remã
κεῖ. καὶ ἀπέθανεν ἐλιμέλεχ ὁ ἀνὴρ τῆς νοομί, καὶ κατε
ſit mulier ipſa τ duo filij eius. τ acceperũt
λείφθη ἡ γυνὴ αὕτη καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς. καὶ ἐλάβοσαν
ſibi vxores moabitidas: nomẽ vni orpha τ
ἑαυτοῖς γυναῖκας μωαβίτιδας, ὄνομα τῇ μιᾷ ὀρφὰ καὶ
nomẽ ſcḋe ruth. τ habitauerũt ibi q̃ſi decez
ὄνομα τῇ δευτέρᾳ ῥούθ. καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα
annis. τ mortui ſunt τ ambo maalon τ chele
ἔτη. καὶ ἀπέθανον καί γε ἀμφότεροι μααλὼν καὶ χελε
on. τ remãſit mulier a duob⁹ filijs ſuis τ
ών. καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς καὶ
a viro ſuo. τ ſurrerit ipſa τ due nu
ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. καὶ ἀνέστη αὕτη καὶ αἱ δύο νύμ-
rus eius τ reuerſe ſũt de agro moab: q̃ñ audie
φαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ ἀγροῦ μωάβ, ὅτι ἤκου-
runt in agro moab ꝙ viſitauit dñs ppl'm ſu
σαν ἐν ἀγρῷ μωὰβ ὅτι ἐπέσκεπται κύριος τὸν λαὸν αὐ
um vt daret eis panes. τ egreſſa eſt de loco
τοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου
vbi erat illic τ due nurus eius cum ipſa: τ abie
οὗ ἦν ἐκεῖ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἐπο
runt in via vt reuerterẽtur in terrã iuda. τ di
ρεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν ἰούδα. καὶ εἶ
xit noomi duabus nuribus ſuis: ite iam
πεν νοομὶ ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς, πορεύθητε δὴ
reuertimini vnaq̃ꝙ in domũ matris ſue. faciat do-
ἀποστράφητε ἑκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς. ποιήσαι κύ
minus vobiſcũ miam: ſicut feciſtis cũ mor
ριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος, καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνη-
tuis τ mecum. det dñs vobis τ inueniatis
κότων καὶ μετ' ἐμοῦ. δῴη κύριος ὑμῖν καὶ εὕροιτε

&iuxta numerũ ſuum rapuerunt ſibi de his que ducebant choros vxores ſingulas: abieruntq̃ in poſſeſſionẽ ſuã edificantes vrbes: & habitantes ĩ eis. Filii quoq̃ iſrael reuerſi ſunt per tribus & familias in tabernacula ſua. In diebus illis nõ erat rex in iſrael: ſed vnuſquiſq̃ quod ſibi rectum videbatur hoc faciebat.

Explicit liber Iudicum.

Incipit liber Ruth. i.

In diebus vnius iudicis q̃ñ iudices preerant: fctã eſt fames in tra. Abiitq̃ hõ de bethleem iuda vt pegrinaretur in regiõe moabitide cum vxore ſua ac duobus liberis. Ipſe vocabatur elimelech: & vxor eius noemi. & duo filii alter maalon & alter chelion: effratei de bethleem iuda. Ingreſſiq̃ regionẽ moabitidẽ morabãtur ibi. Et mortuus eſt elimelech maritus noemi: remãſitq̃ ipſa cum filiis. Qui acceperunt vxores moabitidas: q̃rum vna vocabatur orpha: alteraq̃ ruth. Manſeruntq̃ ibi decem annis: & ãbo mortui ſunt: maalõ videlicet & chelion: remanſitq̃ mulier orbata duobus liberis ac marito. Et ſurrexit vt in patriã pgeret cũ vtraq̃ nuru ſua de regione moabitide. Audierat enim ꝙ reſpexiſſet dñs ppl'm ſuũ & dediſſet eis eſcas. Egreſſa eſt itaq̃ de loco pegrinationis ſue cũ vtraq̃ nuru: & iam in via reuertẽdi poſita in terram iuda: dixit ad eas. Ite in domum matris vr̃e. Faciat vobiſcũ dñs miſericordiã: ſicut feciſtis cum mortuis & mecũ. Det vobis inuenire

וישאו נשים למספרם מן — נשא נשה
המחללות אשר גזלו וילכו — ספר חלל
וישובו אל נחלתם ויבנו את — שוב בנה
הערים וישבו בהם: ויתהלכו — עיר הלך
משם בני ישראל בעת ההיא
איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו — שפחה
משם איש לנחלתו: בימים — יום
ההם אין מלך בישראל איש
הישר בעיניו יעשה:

Cap.i.

ויהי בימי שפט השפטים ויהי
רעב בארץ וילך איש מבית — היה יום
לחם יהודה לגור בשדי מואב — שדה
הוא ואשתו ושני בניו: ושם — איש שנה
האיש אלימלך ושם אשתו
נעמי ושם שני בניו מחלון
וכליון אפרתים מבית לחם
יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו — בוא
שם: וימת אלימלך איש נעמי — מות
ותשאר היא ושני בניה: וישאו — שאר נשא
להם נשים מאביות שם האחת — נשה
ערפה ושם השנית רות וישבו — שנה
שם כעשר שנים: וימתו גם — שנה
שניהם מחלון וכליון ותשאר
האשה משני ילדיה ומאישה: — איש
ותקם היא וכלתיה ותשב משדי — קום כלל
מואב כי שמעה בשדי מואב כי — שוב
פקד יהוה את עמו לתת להם — נתן
לחם: ותצא מן המקום אשר — יצא קום
היתה שמה ושתי כלתיה עמה — היה
ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ — הלך
יהודה: ותאמר נעמי לשתי — אמר
כלתיה לכנה שבנה אשה לבית — שוב
אמה יעשה יהוה עמכם חסד — עשה
כאשר עשיתם עם המתים — מות
ועמדי: יתן יהוה לכם ומצאן — נתן

מנוחה אשה בית אישה ותשק | נוח איש
להן ותשאנה קולן ותבכינה: | נשק נשא
ותאמרנה לה כי אתך נשוב | בכה
לעמך: ותאמר נעמי שבנה בנתי | שוב
למה תלכנה עמי העוד לי בנים | ילך
במעי והיו לכם לאנשים: שבנה | מעה היה
בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש | בנה ילך
כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי | קוה
הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:
הלהן תשברנה עד אשר יגדלו | שבר גדל
הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש | עגן היה
אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי | מרר
יצאה בי יד יהוה: ותשנה קולן | נשא
ותבכינה עוד ותשק ערפה | בכה
לחמותה ורות דבקה בה: ותאמר | חמה אמר
הנה שבה יבמתך אל עמה ואל | שוב
אלהיה שובי אחרי יבמתך:
ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך | פגע
לשוב מאחריך כי אל אשר | ילך
תלכי אלך ובאשר תליני אלין | לון
עמך עמי ואלהיך אלהי: באשר
תמותי אמות ושם אקבר כה | מות קבר
יעשה יהוה לי וכה יוסיף כי המות | עשה יסף
יפריד ביני ובינך: ותרא כי | פרד ראה
מתאמצת היא ללכת אתה | אמץ ילך
ותחדל לדבר אליה: ותלכנה | חדל
שתיהם עד באנה בית לחם | בוא
ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל | היה
העיר עליהן ותאמרנה הזאת | הום אמר
נעמי: ותאמר אליהן אל תקראנה | קרא
לי נעמי קראן לי מרא כי המר | מרר
שדי לי מאד: אני מלאה הלכתי
וריקם השיבני יהוה למה | שוב
תקראנה לי נעמי ויהוה ענה
בי ושדי הרע לי: ותשב נעמי | רעע שוב
ורות המואביה כלתה עמה השבה

requiē in domibus virorum quos sortiture estis. Et osculata est eas. Que eleuata voce flere ceperunt: & dicere. Tecum pergemus ∞∞∞ ad populū tuū. qbus illa rñdit. Reuertimini filie mi. Cur venitis mecū. Nū vltra hēbo filios in vtero meo: vt viros ex me spare possitis? Reuertimini filie mi & abite. Iā enī senectute cōfecta sum: nec apta vinculo cōiugali. Etiā si possē hac nocte concipere & parere filios ∞∞∞ si eos expectare velitis donec crescāt & annos pubertatis īpleāt: añ eritis vetule quam nubatis. Nolite q̄so filie mi facere hoc: quia vr̄a angustia magis me p̄mit: & egressa est man' dñi cōtra me. Eleuata igitur voce rursum flere ceperunt. Orpha osculata ē socrū ac reuersa ē. ruth adhesit socrui sue. Cui dixit noemi. En reuersa ē cognata tua ad populū suū & ad deos suos vade cū ea. Que rñdit. Ne aduerseris mihi vt reliquā te & abeā. Quocūq; enim perrexeris: p̄gā: & vbi morata fueris: & ego p̄iter morabor. Populus tu' ppl's meus & deus tuus deus meus. Que te terra suscepit morientem: in ea moriar ibiq; locū accipiā sepulture. Hec mihi faciat dñs: & hec addat si nō sola mors me & te sepauerit. Videns ergo noemi q̄ obstīato ruth aīo decreuisset secū p̄gere: aduersari noluit nec ad suos vltra reditū p̄suadere. Profecteq; sunt sil' & venerūt in bethleem. Quib' vrbē igressis velox apud cunctos fama p̄crebuit: dicebātq; mulieres. Hec est illa Noemi? Quib' ait. Ne vocetis me noemi .i. pulchrā: sz vocate me mara .i. amarā: qa amaritudine valde repleuit me oīps. Egressa sum plēa: & vacuā reduxit me dñs. Cur ergo vocatis me noemi quā dñs hūiliauit: & afflixit oīpotēs. Venit ergo noemi cum ruth moabitide nuru sua ∞∞∞

requiem quelibet in domo viri sui. ⁊ oscula
ἀνάπαυσιν ἑκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς. καὶ κατεφίλη-
ta est eas ⁊ eleuauerūt vocē suā ⁊ plorauerūt
σεν αὐτάς καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν
⁊ dixerūt ei: tecum reuertemur ad ppl'm
καὶ εἶπον αὐτῇ, μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν ἐπὶ τὸν λαόν
tuū. ⁊ dixit noomi reuertimini iā filie mee:
σου. καὶ εἶπεν νοομὶ ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου,
cur venitis mecū: nū vltra mihi filij in vtero
ἵνα τί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ, μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ
meo: ⁊ erunt vobis in viros: reuertimini filie
μου, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἄνδρας; ἐπιστράφητε θυγατέρες
mee abite iā qm̄ consenui vt non sim viro:
μου πορεύθητε δὴ ὅτι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρί,
quia dixi est mihi substātia vt sim ego viro ⁊
διότι εἶπα ἔστι μοι ὑπόστασις τοῦ γενηθῆναί με ἀνδρὶ καὶ
pariam filios: nū ipsos expectabitis vsq; quo viri
τέξομαι υἱούς, μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθε ἕως οὗ ἀνδρυν-
fiant: vel ipsis tolerabitis vt non sitis viro:
θῶσιν; ἢ αὐτοῖς κατασχεθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρί;
neq̄q̄ filie mee: qm̄ afflictio est mihi valde sup
μὴ θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι σφόδρα ὑπὲρ
vos: qm̄ egressa est in me manus dn̄i. ⁊ eleuauerūt
ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ κυρίου. καὶ ἐπῆραν τὴν
vocem suam ⁊ plorauerūt rursū. ⁊ osculata est orpha
φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἔτι. καὶ κατεφίλησεν ὀρφὰ
socrum suam: ⁊ reuersa est in ppl'm suū: ruth
τὴν πενθερὰν αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς, ῥοὺθ
aūt secuta est illā. ⁊ dixit noomi ad ruth: ecce re
δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ. καὶ εἶπεν νοομὶ πρὸς ῥούθ, ἰδοὺ ἀνέ-
uersa est connurus tua ad ppl'm suū ⁊ ad
στρεψεν ἡ σύννυμφός σου πρὸς τὸν λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς
deos suos: reuertere iam ⁊ tu post connu
θεοὺς αὐτῆς, ἐπιστράφηθι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς συννύμ-
rum tuā. dixit āt ruth: nō occurrat mihi vt relin
φης σου. εἶπεν δὲ ῥούθ, μὴ ἀπαντῆσαί μοι τοῦ κατα-
quam te vel discedā a tergo tuo: qm̄ tu quocūq; ie
λιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι ὄπισθέν σου, ὅτι σὺ οὗ ἐὰν πο- 2.R.
ris ibo: ⁊ vbi morata fueris morabor: 15.
ρευθῇς πορεύσομαι, καὶ οὗ ἐὰν αὐλισθῇς αὐλισθήσομαι,
ppl's tuus ppl's meus ⁊ deus tu' deus meus. ⁊ vbi
ὁ λαός σου λαός μου καὶ ὁ θεός σου θεός μου. καὶ οὗ ἐὰν
mortua fueris moriar: ⁊ illic sepeliar. hec fa
ἀποθάνῃς ἀποθανοῦμαι, κἀκεῖ ταφήσομαι. τάδε ποι-
ciat dn̄s mihi: ⁊ hec addat: qm̄ mors sepa
ήσαι κύριός μοι, καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θάνατος διαστε-
rabit inter me ⁊ te. videns āt noomi qm̄ per
λεῖ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. ἰδοῦσα δὲ νοομὶ ὅτι κρα-
seuerat ipsa vt iret secum: cessauit
ταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς, ἐκόπασεν τοῦ
loqui ad ipsas vltra. profecte sunt āt ambe
λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι. ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι
vsq; quo venerūt ipse in bethleem. ⁊ factū ē
ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς βηθλεέμ. καὶ ἐγένε-
cum venirēt ipse in bethleem ⁊ p̄crebuit oīs
το ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὰς εἰς βηθλεὲμ καὶ ἤχησεν πᾶσα
vrbs de illis. ⁊ dixerūt si hec est noomi? ⁊ di
ἡ πόλις ἐπ' αὐταῖς. καὶ εἶπαν εἰ αὕτη ἐστὶν νοομί; καὶ εἶ-
xit ad eas: ne iā vocetis me noomi: vocate me
πεν πρὸς αὐτάς, μὴ δὴ καλεῖτέ με νοομί, καλέσατέ με
amarā: q2 amaritudine replet' ē in me oīps valde. ego
πικράν, ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἱκανὸς σφόδρα. ἐγὼ
egressa sum plena: ⁊ vacuā reduxit me dn̄s: ⁊ cur
ἐπορεύθην πλήρης, καὶ κενὴν ἀπέστρεψέ με κύριος, καὶ ἵνα
vocatis me noomi ⁊ dn̄s humiliauit me: ⁊ omni
τί καλεῖτέ με νοομί, καὶ κύριος ἐταπείνωσέν με, καὶ ὁ ἱκα-
potēs afflixit me. ⁊ redijt noomi ⁊ ruth moa
νὸς ἐκάκωσέ με. καὶ ἐπέστρεψε νοομὶ καὶ ῥοὺθ ἡ μωα-
bites nurus sua secum redeūtes
βίτης ἡ νύμφη αὐτῆς μετ' αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ∞∞∞

∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

de agro moab. hec aūt venerūt in bethleem
ἐξ ἀγροῦ μωάβ. ἀῦται δὲ παρεγενήθησαν ἐις βηθλεὲμ
in principio meſſis ordei.
ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν. Ca. 2.

Et noomi vir notus marito eius:
Καὶ τῇ νοομὶ ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς,
at vir potens robore de cognatione elimelech:
ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύει ἐκ τῆς συγγενείας ἐλιμέλεχ,
et nomē ei booz. et dixit ruth moabitis ad
καὶ ὄνομα αὐτῷ βόοζ. καὶ ἐῖπεν ῥοὺθ ἡ μωαβῖτις πρὸς
noomi: ibo iā in agrū et cōgregabo in
νοομί, πορευθῶ δὴ ἐις ἀγρὸν καὶ συνάξω ἐν τοῖς
ſpicis poſt vbi inuenero grāz in oculis
ςάχυσιν κατόπισθεν ὅυ ἂν ἕυρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
ipſius. dixit āt ei: vade filia. et abi
αὐτοῦ. ἐῖπεν δὲ αὐτῇ, πορεύου θύγατερ. καὶ ἐπο-
it. et cū veniſſet collegit in agro poſt ter
ρεύθη. καὶ ἐλθοῦσα συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπι-
ga metentiū. et cecidit caſu
σθεν τῶν θεριζόντων. καὶ περιέπεσεν περιπτώματι
in parte agri booz de cognatione abimelech.
τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ βόοζ ἐκ συγγενείας ἀβιμέλεχ.
et ecce booz venit de bethleem. et dixit me
καὶ ἰδοὺ βόοζ ἦλθεν ἐκ βηθλεέμ. καὶ ἐῖπεν τοῖς θε-
tentibus: dn̄s vobiſcū. et dixerūt ei: benedicat
ρίζουσιν, κύριος μεθ᾽ ὑμῶν. καὶ ἐῖπον αὐτῷ, ἐυλογήσαι
tibi dn̄s. et dixit booz puero ſuo q̄
σε κύριος. καὶ ἐῖπεν βόοζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ
preerat ſup metētes: cuius puella hec?
ἐφεςῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας, τίνος ἡ νεᾶνις ἅυτη;
et reſpōdit puer q̄ p̄erat ſup meſ
καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεςὸς ἐπὶ τοὺς θε-
ſores et dixit: puella moabitis eſt que re
ρίζοντας καὶ ἐῖπεν, ἡ παῖς ἡ μωαβῖτις ἐςὶν ἡ ἀποςρα-
diīt cum noomi de agro moab. et dixit col
φεῖσα μετὰ νοομὶ ἐξ ἀγροῦ μωάβ. καὶ ἐῖπεν συλλέ-
ligā iam et cōgregabo in manipulis poſt
ξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς δράγμασιν ὄπισθεν τῶν
meſſores. et venit et ſtetit a mane et vſq; ad
θεριζόντων. καὶ ἦλθεν καὶ ἔςη ἀπὸ πρωῒ καὶ ἕως
veſperā nō requieuit in agro paululū. et di
ἑσπέρας ὀυκ ἀπέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν. καὶ ἐῖ-
xit booz ad ruth: nō audiuiſti filia: ne va
πεν βόοζ πρὸς ῥούθ, ὀυκ ἤκουσας θύγατερ, μὴ πο-
des ad colligēdū in agro altero: et tu nō rece-
ρευθῇς συλλέξαι ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ, καὶ σὺ ὀυ πορεύ-
das hinc: hic iungere cū puellis meis:
σῃ ἐντεῦθεν, ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου,
et oculi tui in agrū vbi meſſuerint:
καὶ ὀι ὀφθαλμοί σου ἐις τὸν ἀγρὸν ὅυ ἂν θερίζωσιν,
et ibis poſt ipſos: ecce mādaui
καὶ πορεύσῃ κατόπισθεν αὐτῶν, ἰδοὺ ἐνετειλάμην
pueris vt nō tāgant te. et quādo
τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἅψασθαί σου. καὶ ὅτε δι-
ſitieris et ibis in vaſa et bibes vn̄
ψήσεις καὶ πορεύσῃ ἐις τὰ σκεύη καὶ πίεσαι ὅθεν
aquātur pueri. et cecidit in faciē
ὑδρεύονται τὰ παιδάρια. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
ſuam et adorauit ſup terrā: et dixit ad
αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐῖπεν πρὸς
eum: q̄d q̄ inueni grām in oculis tuis vt co
αὐτόν, τί ὅτι ἕυρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπι-
gnoſcas me et ego ſū pegrina? et reſpōdit booz et dixit
γνῶναί με καὶ ἐγώ ἐιμι ξένη; καὶ ἀπεκρίθη βόοζ καὶ ἐῖπεν
ei: renūtiatiōe renūciata ſūt mihi oīa q̄ fe-
αὐτῇ, ἀπαγγελείᾳ ἀπηγγέλη μοι πάντα ὅσα πε-
ciſti cum ſocru tua
ποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου

de tra pegrinatiōis ſue: ac reuerſa eſt in bethleem quando primū hordea metebantur. 2.

Erat aūt viro elimelech cōſanguineus hō potens & magnarū opum nomine booz. Dixitq; ruth moabitis ad ſocrum ſuā. Si iubes vadam in agrum & colligā ſpicas q̄ fugerint manus metētiū vbicūq; clemētis in me prīſfamilias reppero gratiam. Cui illa rn̄dit. Vade filia mi. abiit itaq; & colligebat ſpicas poſt terga metētiū. Accidit āt vt ager ille hr̄et dn̄m nomine booz qui erat de cognatione elimelech. Et ecce ipſe veniebat de bethleem: dixitq; meſſoribus. Dn̄s vobiſcū. Qui rn̄derunt ei. Bn̄dicat tibi dominus. Dixitq; booz iuueni qui meſſoribus preerat. cuius eſt hec puella? Cui reſpondit. Hec eſt moabitis que venit cum noemi de regione moabitide: & rogauit vt ſpicas colligeret remanentes: ſequens meſſorum veſtigia & de mane vſq; nunc ſtat in agro: & nec ad momentum quidē domū reuerſa eſt. Et ait booz ad ruth. Audi filia. Ne vadas in alterū agrum ad colligendum: nec recedas ab hoc loco: ſed iungere puellis meis: & vbi meſſuerint ſequere. Mandaui eī pueris meis vt nemo moleſtus ſit tibi: ſed ēt ſi ſitieris vade ad ſarcinulas & bibe aq̄s de qb9 & pueri mei bibunt. Que cadens in faciē ſuā: & adorās ſup terram dixit ad eū. Vn̄ mihi hoc vt īuenirē grām an̄ oculos tuos: & noſſe me dignareris peregrinā mulierē? Cui ille rn̄dit. Nūciata ſunt mihi omnia que feceris ſocrui tue:

מִשְּׂדֵי מוֹאָב וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם
בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים׃
Cap. ij. וּלְנָעֳמִי מוֹדַע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר
חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ
בֹּעַז׃ וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה
אֶל נָעֳמִי אֵלְכָה נָּא הַשָּׂדֶה
וַאֲלַקֳטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר
אֶמְצָא חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ
לְכִי בִתִּי׃ וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט
בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר
מִקְרֶהָ חֶלְקַת הַשָּׂדֶה לְבֹעַז אֲשֶׁר
מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ׃ וְהִנֵּה בֹעַז
בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים
יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ
יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָּב
עַל הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃
וַיַּעַן הַנַּעַר הַנִּצָּב עַל הַקּוֹצְרִים
וַיֹּאמַר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא
הַשָּׁבָה עִם נָעֳמִי מִשְּׂדֵי מוֹאָב׃
וַתֹּאמֶר אֲלַקֳטָה נָּא וְאָסַפְתִּי
בָעֳמָרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וַתָּבוֹא
וַתַּעֲמוֹד מֵאָז הַבֹּקֶר וְעַד עַתָּה
זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעָט׃ וַיֹּאמֶר
בֹּעַז אֶל רוּת הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ בִּתִּי
אַל תֵּלְכִי לִלְקֹט בְּשָׂדֶה אַחֵר
וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין
עִם נַעֲרֹתָי׃ עֵינַיִךְ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר
יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא
צִוִּיתִי אֶת הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נָגְעֵךְ
וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל הַכֵּלִים וְשָׁתִית
מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃ וַתִּפֹּל
עַל פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתֹּאמֶר
אֵלָיו מַדּוּעַ מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
לְהַכִּירֵנִי וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃ וַיַּעַן
בֹּעַז וַיֹּאמֶר לָהּ הֻגֵּד הֻגַּד לִי
כֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית אֶת חֲמוֹתֵךְ

בוא
חלל קצר
ידע גבר
שפחה
ילך
לקט
מצא
ילך בנה
קרה
בוא אמר
קצר ברך
נצב
ענה
שוב
עמד
ישב
עבר דבק
קצר
צוה
צמא כלה
שתה שאב
נפל פנה
שחה
מדע
נכר ענה
נגד
עשה חמה

אַחֲרֵי מוֹת אִישֵׁךְ וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ עָזַב
וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ וַתֵּלְכִי אֶל יָלַד יָלַךְ
עַם אֲשֶׁר לֹא יָדַעַתְּ תְּמוֹל תְּמֹל
שִׁלְשׁוֹם ׃ יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעֳלֵךְ שָׁלַם
וּתְהִי מַשְׂכֻּרְתֵּךְ שְׁלֵמָה מֵעִם יְהוָה הָיָה שָׂכַר
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת בּוֹא
לַחֲסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו ׃ וַתֹּאמֶר חָסָה אָמַר
אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי מָצָא
נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עַל לֵב
שִׁפְחָתֶךָ וְאָנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת הָיָה
שִׁפְחֹתֶךָ ׃ וַיֹּאמֶר לָה בֹעַז לְעֵת
הָאֹכֶל גֹּשִׁי הֲלֹם וְאָכַלְתְּ מִן נָגַשׁ
הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב פָּתַת יָשַׁב
מִצַּד הַקֹּצְרִים וַיִּצְבָּט לָהּ קָלִי צָדַד צָבַט
וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע וַתֹּתַר ׃ וַתָּקָם קָלָה אָכַל
לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז אֶת נְעָרָיו לֵאמֹר שָׂבַע יָתַר
גַּם בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וְלֹא קוּם צָוָה לָקַט
תַכְלִימוּהָ ׃ וְגַם שֹׁל תָּשֹׁלּוּ לָהּ כָּלַם שָׁלַל
מִן הַצְּבָתִים וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה
וְלֹא תִגְעֲרוּ בָהּ ׃ וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה גָּעַר
עַד הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט אֵת אֲשֶׁר חָבַט
לִקֵּטָה וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים ׃ הָיָה
וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתֵּרֶא נָשָׂא בּוֹא
חֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר לִקֵּטָה וַתּוֹצֵא רָאָה חָמָה
וַתִּתֶּן לָהּ אֵת אֲשֶׁר הוֹתִרָה יָצָא נָתַן
מִשָּׂבְעָהּ ׃ וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ יָתַר
אֵיפֹה לִקַּטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית עָשָׂה
יְהִי מַכִּירֵךְ בָּרוּךְ וַתַּגֵּד לַחֲמוֹתָהּ נָכַר בָּרַךְ
אֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר נָגַד אָמַר
שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ
הַיּוֹם בֹּעַז ׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לְכַלָּתָהּ כָּלַל
בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא
עָזַב חַסְדּוֹ אֶת הַחַיִּים וְאֶת
הַמֵּתִים ׃ וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי מוּת
קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ קָרַב
הוּא ׃ וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה

post mortē viri tui: & ꝗ reliqris parētes tuos & terrā in qua nata es & veneris ad populum quem antea neſciebas. Reddat tibi dominus pro opere tuo: & plenā mercedē recipias a domino deo iſrael ad quem veniſti: & ſub cuius cōfugiſti alas. Que ait. Inueni grām apud oculos tuos dñe mi: qui conſolatus es me: & locutus es ad cor ancille tue: que nō ſū ſimilis vnius puellaꝝ tuarū. Dixitq̄ ad eā booz. Qñ hora veſcēdi fuerit veni huc & comede panē: & intinge buccellā tuā in aceto. Sedit itaq̄ ad meſſorū latus & cōgeſſit polētā ſibi: comeditq̄ & ſaturata ē: & tulit reliqas. Atq̄ īde ſurrexit vt ſpicas ex more colligeret. Precepit āt booz pueris ſuis dicēs. Etiā ſi vobiſcum meterē voluerit ne ꝓhibeatis eam. & de veſtris quoq̄ manipulis proiicite de īduſtria: & remanere pmittite vt abſq̄ rubore colligat: & colligentē nemo corripiat. Collegit ergo in agro vſq̄ ad veſperam: & q̄ collegerat virga cedenſ & excutiens: īuenit hordei q̄ſi ephi mēſuram .i. tres modios: quos portās reuerſa eſt ī cītatem & oñdit ſocrui ſue. Inſup ꝓtulit & dedit ei de reliquiis cibi ſui: quo ſaturata fuerat. Dixitq̄ ei ſocrus ſua. Vbi hodie collegiſti: & vbi feciſti opus? Sit bñdictus qui miſertus eſt tui. Indicauitq̄ ei apud quem eſſet opata: & nomen dixit viri ꝙ booz vocaretur. Cui reſpondit noemi. Benedictus ſit a domino quoniam eandem gratiam quam prebuerat viuis: ſeruauit & mortuis. Rurſumq̄ ait Propinquus noſter eſt homo. Et ruth hoc quoq̄ inquit

poſtꝙ mortuus eſt vir tuus. ⁊ quomō reliquiſti patrem tuū ⁊ matrē tuā ⁊ terrā gñationis tue ⁊ abiiſti ad pplm quē nō ſciebas heri ⁊ nudiuſtertius. reddat dñs opus tuum ⁊ ſit merces tua plena a dño deo iſrael: ad quē veniſti vt confidas ſub alas illius. illa āt dixit inueniā grām in oculis tuis dñe mi: qm̄ conſolatus es me ⁊ qm̄ locutus es in cor ancille tue: ⁊ ecce ego nō ero vt vna puellarum tuaꝝ. ⁊ dixit illi booz: hora veſcendi accede huc ⁊ comedes panē ⁊ tinges buccellā tuā in aceto. ⁊ ſedit ruth ex obliquo metentium ⁊ porrexit ei booz polentam: ⁊ comedit ⁊ ſaturata eſt ⁊ reliquit: ⁊ ſurrexit vt colligeret. ⁊ precepit booz pueris eius dicēs: ⁊ inter manipulos colligat: ⁊ non cōfundatis eam. ⁊ exhibentes exhibebitis ei de congregatis ⁊ ſinite eam: ⁊ colliget: ⁊ non corripietis eam. ⁊ collegit in agro vſq̄ ad veſperā ⁊ virga cedit que collegit. ⁊ facta eſt q̄ſi oephi ordei. ⁊ portauit ⁊ ingreſſa eſt in ciuitatem. ⁊ vidit ſocrus eius que collegerat: ⁊ offerens ruth dedit ei que reliquerat ex q̄bus ſaturata fuit. ⁊ dixit ei ſocrus ſua: vbi collegiſti hodie ⁊ vbi feciſti: ſit qui nouit te bñs. ⁊ indicauit ruth ſocrui ſue vbi fecit. ⁊ dixit nomē viri cum quo feci cum eo hodie booz. ⁊ dixit noomi nurui ſue: bñdictus eſt dño: qm̄ non reliquit miām ſuā cum viuis ⁊ cū mortuis. ⁊ dixit ei noomi: ꝓpiquus ē nobis vir de ſanguine iūctis nobis eſt. ⁊ dixit ruth ad ſocrum eius:

μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου. καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὴν γῆν γενέσεώς σου καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις χθὲς καὶ τρίτης. ἀποτίσαι κύριος τὴν ἐργασίαν σου καὶ γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ. ἡ δὲ εἶπεν εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου. ὅτι παρεκάλεσάς με καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ οὐκ ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου. καὶ εἶπεν αὐτῇ βόοζ, τῇ ὥρα τοῦ φαγεῖν πρόσελθε ὧδε καὶ φάγεσαι τὸν ἄρτον καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει. καὶ ἐκάθισε ῥοὺθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων, καὶ ἐβούνισεν αὐτῇ βόοζ ἄλφιτον, καὶ ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπεν, καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν. καὶ ἐνετείλατο βόοζ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων, καί γε ἀναμέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω, καὶ μὴ καταισχύνητε αὐτήν. καί γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνισμένων καὶ ἄφετε αὐτήν, καὶ συλλέξει, καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ. καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας καὶ ἐρράβδισεν ἃ συνέλεξεν, καὶ ἐγενήθη ὡς οἰφὶ κριθῶν. καὶ ἦρεν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ἃ συνέλεξεν, καὶ ἐξενέγκασα ῥοὺθ ἔδωκεν αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη. καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς, ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ ποῦ ἐποίησας, εἴη ὁ ἐπιγνούς σε εὐλογημένος. καὶ ἀπήγγειλεν ῥοὺθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησεν. καὶ εἶπεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς μεθ᾽ οὗ ἐποίησα μετ᾽ αὐτοῦ σήμερον βόοζ. καὶ εἶπεν νοομὶ τῇ νύμφῃ αὐτῆς, εὐλογητός ἐστι τῷ κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων. καὶ εἶπεν αὐτῇ νοομί, ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων ἡμῖν ἐστίν. καὶ εἶπεν ῥοὺθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς,

τ qm̄ dixit ad me cum pueris
καί γε ὅτι εἶπεν πρός με μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν
meis iungere donec perficiant totam messez
ἐμῶν προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητὸν
que est mihi. τ dixit noomi ad ruth nu
ὅς ὑπάρχει μοι. καὶ εἶπεν νοομὶ πρὸς ῥοὺθ τὴν νύμ-
rum suā: bonum filia qm̄ egressa es cū puel
φην αὐτῆς, ἀγαθὸν θύγατερ ὅτι ἐξῆλθες μετὰ τῶν κο
lis eius: τ non obuiabunt tibi in agro
ρασίων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπαντήσονταί σοι ἐν ἀγρῷ
alieno. τ iuncta est ruth puellis booz
ἑτέρῳ. καὶ προσεκολλήθη ῥοὺθ τοῖς κορασίοις βόοζ
ad colligēdū q̄ad perfecit messem ordei
συλλέγειν ἕως συνετέλεσεν τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν
τ messem tritici.
καὶ τὸν θερισμὸν τῶν πυρῶν. Ca. 3.

ET sedit cum socru sua: τ di-
Καὶ ἐκάθησεν μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς, καὶ εἶ-
xit ei noomi socrus eius: filia non que
πεν αὐτῇ νοομὶ ἡ πενθερὰ αὐτῆς, θύγατερ οὐ μὴ ζη-
ram tibi requiem vt bene sit tibi. τ nunc
τήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὖ γένηταί σοι. καὶ νῦν
nōne booz notus nobis cui⁹ fuisti cū puel
οὐχὶ βόοζ γνώριμος ἡμῖν, οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασί-
lis eius: ecce ipse ventilat aream ordei
ων αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾷ τὸν ἅλωνα τῶν κριθῶν
hac nocte. tu āt lauaberi τ vngeris τ impo
ταύτῃ τῇ νυκτί. σὺ δὲ λούσῃ καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθή-
nes vestem tuā sup te: τ ascende
σεις τὸν ἱματισμόν σου ἐπὶ σεαυτῇ, καὶ ἀνάβηθι
sup areā. ne cognoscaris viro vsq3 quo per
ἐπὶ τὴν ἅλω. μὴ γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συν
ficiat ille comedere τ bibere. τ erit cū
τελέσαι αὐτὸν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν. καὶ ἔσται ἐν
dormierit ipse: τ nosces locū vbi dor
τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν, καὶ γνώσῃ τὸν τόπον οὗ κοι
mit illic: τ ibis τ discooperies que ad
μᾶται ἐκεῖ, καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς
pedes eius τ dormies. τ ipse nunciabit
ποδῶν αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ. καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ
tibi que facies. dixit āt ruth ad eam: omnia
σοι ἃ ποιήσεις. εἶπεν δὲ ῥοὺθ πρὸς αὐτήν, πάντα
que dixeris mihi ad me faciam. τ descēdit in
ὅσα ἂν εἴπῃς μοι πρός με ποιήσω. καὶ κατέβη εἰς
aream: τ fecit iuxta omnia que impera
τὴν ἅλω, καὶ ἐποίησεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετεί-
uerat ei socrus sua. τ comedit booz τ bi-
λατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς. καὶ ἔφαγεν βόοζ καὶ ἔ-
bit τ letatū est cor eius: τ venit ad
πιεν καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν τοῦ
dormiēdū in parte ꝯgeriei herbaꝝ. illa āt venit secreto τ
κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς. ἡ δὲ ἦλθεν κρυφῇ καὶ
discooperuit que ad pedes eius τ dormiuit.
ἀπεκάλυψεν τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἐκάθευδεν.
factū est āt in media nocte τ surrexit vir τ tur
ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐ-
batus est: τ ecce mulier dormiebat ad pedes su
ταράχθη, καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐκοιμᾶτο πρὸς ποδῶν αὐ-
os. dixit āt q̄ es tu: illa āt dixit ego sum ruth ancilla
τοῦ. εἶπε δὲ τίς εἶ σύ; ἡ δὲ εἶπεν ἐγώ εἰμι ῥοὺθ ἡ δούλη
tua: τ expandes alam tuam sup famu
σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν δού-
lam tuam: qm̄ propinquus es tu. τ dixit booz: benedicta
λην σου, ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ. καὶ εἶπεν βόοζ, εὐλογημένη
tu dn̄o filia: qm̄ letificasti miam tuā
σὺ τῷ κυρίῳ θύγατερ, ὅτι ἠγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ
vltimā magis q̄ primam vt non ires tu post
ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον τοῦ μὴ πορευθῆναί σε ὀπί-
iuuenes siue pauper siue diues. τ nunc fi-
σω νεανιῶν ἤτοι πτωχὸς ἤτοι πλούσιος. καὶ νῦν θύ-
lia ne timeas.
γατερ μὴ φοβοῦ.

precepit mihi vt tādiu messoribus eius iungerer donec omnes segetes meterē tur. Cui dixit socrus. Melius est filia mi vt cum puellis eius ex eas ad metēdū: ne in alieno agro q̄spiā resistat tibi. Iūcta est itaq3 puellis booz: & tādiu cum eis messuit donec ordea & triticū in horreis conderentur. 3.

POstq̄3 āt reuersa ē ad socrū suā audiuit ab ea. Filia mi q̄rā tibi requiē & prouidebo vt bn̄ sit tibi. Booz iste cuius puellis in agro iūcta es ꝑpinquus nr̄ est: & hac nocte aream ordei ventilat. Lauare igitur & vngere: & induere cultiorib⁹ vestimētis & descende in areā. Non te videat hō donec esum potūq3 finierit. Qn̄ aūt ierit ad dormiendū: nota locum in quo dormiat. Veniesq3 & discooꝑies palliū quo opitur a ꝑte pedū: & ꝓiicies te & ibi iacebis. Ipse aūt dicet tibi qd agere debeas. Que rn̄dit. Quicquid preceperis faciā. Descenditq3 in aream & fecit omnia q̄ sibi impauerat socr⁹. Cunq3 comedisset booz & bibisset: & factus eēt hilarior: issetq3 ad dormiendū iuxta aceruū manipulorū: venit abscōdite: & discooꝑto a pedibus eius pallio se proiecit. Et ecce nocte iam media expauit hō & cōturbatus est: viditq3 mulierē iacentem ad pedes suos: & ait illi. Que es. Illaq3 rn̄dit. Ego sū ruth ācilla tua. Expande palliū tuū suꝑ famulā tuā: quia propinquus es. Et ille. Benedicta inquit es a domino filia: & priorē miam posteriore supasti. quia non es secuta iuuenes pauperes siue diuites. Noli ergo

גם כי אמר אלי עם הנערים	
אשר לי תדבקין עד אם כלו את	דבק כלה
כל הקציר אשר לי: ותאמר	קצר אמר
נעמי אל רות כלתה טוב בתי	כלל
כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו	יצא פגע
בך בשדה אחר: ותדבק בנערות	
בעז ללקט עד כלות קציר	
השערים וקציר החטים	חנט
ותשב את חמותה:	Cap. iij.
ותאמר לה נעמי חמותה בתי	ישב חמה
הלא אבקש לך מנוח אשר	אמר בקש נוח
ייטב לך: ועתה הלא בעז מדעתנו	יטב ידע
אשר היית עם נערותיו הנה הוא	היה
זרה את גרן השערים הלילה:	
ורחצת וסכת ושמת שמלתך	סוך שום
עליך וירדתי הגרן אל תודעי	ידע
לאיש עד כלתו לאכל ולשתות:	כלה אכל
ויהי בשכבו וידעת את המקום	שתה היה
אשר ישכב שם ובאת וגלית	קום שכב
מרגלתיו ושכבתי והוא יגיד	בוא גלה
לך את אשר תעשין: ותאמר	רגל נגד
אליה כל אשר תאמרי אלי	עשה אמר
אעשה: ותרד הגרן ותעש ככל	ירד
אשר צותה חמותה: ויאכל בעז	צוה חמה
וישת וייטב לבו ויבא לשכב	אכל שתה
בקצה הערמה ותבא בלט ותגל	יטב בוא
מרגלתיו ותשכב: ויהי בחצי	אט גלה
הלילה ויחרד האיש וילפת	חצה לפת
והנה אשה שכבת מרגלתיו:	איש
ויאמר מי את ותאמר אנכי	
רות אמתך ופרשת כנפיך על	אמה
אמתך כי גאל אתה: ויאמר	
ברוכה את ליהוה בתי היטבת	ברך תמה
חסדך האחרון מן הראשון לבלתי	יטב
לכת אחרי הבחורים אם דל	ילך בחר
ואם עשיר: ועתה בתי אל	עשר

תיראי כל אשר תאמרי אעשה ׀ ירא אמר
לך כי יודע כל שער עמי כי ׀ עשה ידע
אשת חיל את ועתה כי אמנם ׀ איש
כי גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ׀ קרב
ממני׃ ליני הלילה והיה בבקר ׀ לון
אם יגאלך טוב יגאל ואם לא ׀ גאל
יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי ׀ חפץ
יהוה שכבי עד הבקר׃ ותשכב ׀ שכב
מרגלתיו עד הבקר ותקם בטרום ׀ רגל קום
יכיר איש את רעהו ויאמר אל ׀ נכר
יודע כי באה האשה הגרן׃ ׀ ידע בוא
ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ׀ יהב טפח
ואחזי בה ותאחז בה וימד שש ׀ אחז מדד
שערים וישת עליה ויבא העיר׃ ׀ שית בוא
ותבא אל חמותה ותאמר מי את ׀ חמה
בתי ותגד לה את כל אשר ׀ נגד
עשה לה האיש׃ ותאמר שש ׀ אמר
השערים האלה נתן לי כי אמר
אלי אל תבואי ריקם אל ׀ בוא
חמותך׃ ותאמר שבי בתי עד ׀ ישב
אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ׀ ידע נפל
ישקט האיש כי אם כלה הדבר ׀ שקט
היום׃ ובעז עלה השער ׀ Cap.iiij.
וישב שם והנה הגאל עבר אשר
דבר בעז ויאמר סורה שבה ׀ סור ישב
פה פלני אלמני ויסר וישב׃ ׀ סור
ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ׀ לקח
ויאמר שבו פה וישבו׃ ויאמר
לגאל חלקת השדה אשר
לאחינו לאלימלך מכרה נעמי
השבה משדה מואב׃ ואני ׀ שוב
אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה ׀ גלה
נגד הישבים ונגד זקני עמי אם
תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה ׀ גאל נגד
לי ואדעה כי אין זולתך לגאול ׀ ידע
ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל׃

metuere: ſed quicquid dixeris mihi faciā tibi. Scit eī omnis populus qui hītat intra portas vrbis mee mulierē te eſſe virtutis. Nec abnuo me propinquū: ſed eſt alius me propinquior. Quieſce hac nocte: & facto mane ſi te voluerit ꝓpinquitatis iure retinere bene reſ acta eſt: ſin aūt ille noluerit: ego te abſq; vlla dubitatiōe ſuſcipiā: viuit dn̄s. Dormi vſq; māe. Dormiuit itaq; ad pedes ei9 vſq; ad noctis abſceſſū. Surrexit itaq; añq̄ homines ſe cognoſcerent mutuo: & dixit booz. Caue ne qs nouerit ꝙ huc veneris. Et rurſum expāde inqt palliū tuū quo opiris & tene vtraq; manu. Qua extendente & tenēte: menſus eſt ſex modios ordei: & poſuit ſup eā. Que portās ingreſſa eſt ciuitatē & venit ad ſocrum ſuā. Que dixit ei. Quid egiſti filia? Narrauitq; ei omnia que ſibi feciſſet homo. Et ait. Ecce ſex modios ordei dedit mihi: & ait. nolo vacuam te reuerti ad ſocrū tuam. Dixitq; Noemi. Expecta filia dōec videamus quē res exitum habeat: neq; enī ceſſabit hō: niſi cōpleuerit quod locutus eſt.

4.

Aſcendit ergo booz ad portam & ſedit ibi. Cunq; vidiſſet ꝓpīquū ꝑterire ď quo prius ſermo hītus eſt dixit ad eū. Declina paulisp & ſede hic vocās eū noīe ſuo. Qui diuertit & ſedit. Tollēs āt booz decē viros de ſeniorib9 ciuitatis: dixit ad eos. Sedete hic. Quibus reſidētibus locutus eſt ad ꝓpinquū. Partē agri fratris noſtri elimelech vendet noemi q̄ reuerſa eſt de regiōe moabitide. quod audire te volui & tibi dicere corā cūctis ſedentibus & maioribus natu de ꝑplo meo. Si vis poſſidere iure ꝓpinqtatis eme & poſſide. Si āt diſplicet tibi: hoc ipſū idica mihi vt ſciā quid facere debeā. Nullus eī ē ꝓpinquus excepto te qui prior es: & me quiſe

oia que dixeris ad me faciā
πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς πρός με ποιήσω
tibi. ſcit eīm oīs tribus populi mei qm̄
σοι. οἶδεν γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι
mulier virtutis es tu: & nūc vere cognatus ſum ego & eſt cognatus in terra extīs magis ꝙ
γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ, καὶ νῦν ἀληθῶς ἀγχιστεύς εἰμι ἐγὼ καί γε ἔστιν ἀγχιστεὺς ἐν γῇ ὢν ὑπὲρ
ego. quieſce nocte & erit mane ſi
ἐμέ. αὐλίσθητι τὴν νύκτα καὶ ἔσαι τοπρωῒ ἐὰν
duxerit te: bonū ducat. ſi āt nō velit ducere te ducam te ego. viuit dominus: dormi vſq; ad mane. & dormiuit ad pedes eius vſq; ad māe. illa āt ſurrexit añꝙ cognoſceret
ἀγχιστεύσῃ σε, ἀγαθόν, ἀγχιστευέτω. ἐὰν δὲ μὴ βούλῃται ἀγχιστεῦσαί σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγώ. ζῇ κύριος, κοιμήθητι ἕως πρωΐ. καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρωΐ. ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι
vir proximū ſuū: & dixit booz: ne cognoſcatur ꝙ venit mulier in aream. & dixit
ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Βοόζ, μὴ γνωσθήτω ὅτι ἐλήλυθε γυνὴ εἰς τὴν ἅλω. καὶ εἶπεν
ei: fer cingulū qd̄ ſuper te: & tene illud. illa āt tenuit illud & mēſus eſt ſex
αὐτῇ, φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου, καὶ κράτησον αὐτό. ἡ δὲ ἐκράτησεν αὐτὸ καὶ ἐμέτρησεν ἓξ
ordei & impoſuit ſup eam: & ingreſſa eſt in ciuitatē. & ruth intrauit ad ſocrum ſuam.
κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ ῥοὺθ εἰσῆλθεν πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς.
illa āt dixit qd tu filia? & narrauit ei omnia que fecit illi vir. & ait ſex
ἡ δὲ εἶπεν τί σὺ θύγατερ; καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ σύμπαντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνήρ. καὶ εἶπεν τὰ ἓξ τῶν
ordei hec dedit mihi: qm̄ dixit ad me: nō
κριθῶν ταῦτα ἔδωκέν μοι, ὅτι εἶπεν πρός με, μὴ
eas vacua ad ſocrum tuā. illa āt dixit ſede filia quo ad cognoſcas tu quomō nō cadet verbū. nō. n.
εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου. ἡ δὲ εἶπεν κάθου θύγατερ ἕως τοῦ ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα. οὐ γὰρ
ceſſabit vir quo ad cōpleuerit verbum hodie.
μὴ ἡσυχάσει ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελέσῃ τὸ ῥῆμα σήμερον.

Ca.

Et booz aſcēdit ad portā & ſedit ibi: & ecce propinquus preteribat quē dixit booz: & dixit ad eum booz: declinās ſede hic abſcōdite. & diuertit & ſedit:
Καὶ βοόζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς παρεπορεύετο ὃν εἶπεν βοόζ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν βοόζ, ἐκκλίνας κάθησον ὧδε κρύφιε. καὶ ἐξέκλινεν καὶ ἐκάθισεν,
& tollit booz decē viros de ſenioribus ciuitatis: & dixit: ſedete hic. & ſederūt. & dixit booz propinquo: partem agri q̄ eſt fratris nrī
καὶ ἔλαβεν βοόζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν, καθίσατε ὧδε. καὶ ἐκάθισαν. καὶ εἶπεν βοόζ τῷ ἀγχιστευτῇ, τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἥ ἐστιν τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ
elimelech: quē vendit noomi q̄ reuerſa eſt de agro
ἐλιμέλεχ, ὃν ἀπέδοτο νοομὶ ἡ ἐπιστρέψασα ἐξ ἀγροῦ
moab. & ego dixi diſcooperiam aurem tuā dicens: poſſide coram ſedentibus & coram maioribus ppl̄i mei. ſi ꝓpiqu9 es
μωάβ. κἀγὼ εἶπα ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων, κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθημένων καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου. εἰ ἀγχιστεύεις
duc: ſi āt non ducis nuncia mihi & ſciam: qm̄ nō eſt preter te vt ducat: & ego ſum poſt te. ille āt dixit: ego ſum: ducam.
ἀγχίστευε, εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεύεις ἀνάγγειλόν μοι καὶ γνώσομαι, ὅτι οὐκ ἔστιν πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι, κἀγώ εἰμι μετὰ σέ. ὁ δὲ εἶπεν, ἐγώ εἰμι, ἀγχιστεύσω.

τ dixit booz in die qua poſſidebis tu agruȝ
καὶ εἶπεν βόοζ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν
de manu noomi τ a ruth moabitide vxo
ἐκ χειρὸς νοομὶ καὶ παρὰ ῥοὺθ τῆς μωαβίτιδος γυ=
re mortui: τ eam poſſidere te opȝ
ναικὸς τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ
vt ſuſcites nomē mortui in hereditate
ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας
ſua. τ dixit ꝑpinquus booz: nō pote
αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ βόοζ, οὐ δυνήσο=
ro ducere mihi: ne forte corrumpā poſſe
μαι ἀγχιστεῦσαι ἐμαυτῷ, μήποτε διαφθείρω τὴν κλη
ſſionē meā. duc tibi tu propinq̄tatē
ρονομίαν μου. ἀγχίστευσον σεαυτῷ σὺ τὴν ἀγχιστείαν
meā qm̄ nō potero ducere. τ hic
μου ὅτι οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι. καὶ τοῦτο τὸ δι=
mos prius in iſrael ad ꝑpinquitatē
καίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν
τ in cōmutatione ad cōſtituēdū oē verbū.
καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στῆσαι πάντα λόγον.
ſoluebat vir calciamētū ſuum τ dabat
ὑπελύετο ὁ ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ
propinquo ſuo qui ducebat ꝑpinquitatē e=
πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι. τὴν ἀγχιστείαν αὐ=
ius. τ hoc erat teſtimoniū in iſrael. τ dixit
τοῦ. καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν ἰσραήλ. καὶ εἶπεν
propinquus booz: poſſide tibi propin=
ὁ ἀγχιστεὺς τῷ βόοζ, κτῆσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχι=
quitatē meā: τ ſoluit calciamētū ſuum τ
στείαν μου, καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ
dedit ei. τ dixit booz maioribus natu τ
ἔδωκεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν βόοζ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ
omni ꝑplo: teſtes vos hodie: qm̄ poſ
παντὶ τῷ λαῷ, μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον, ὅτι κέ=
ſedi omnia que abimelech τ omnia que
κτημαι πάντα τὰ τοῦ ἀβιμέλεχ καὶ πάντα ὅσα
ſunt cheleon τ maalon de manu noo
ὑπάρχει τῷ χελεὼν καὶ τῷ μααλὼν ἐκ χειρὸς νοο
mi. τ ruth moabitidem vxorem maalon
μί. καί γε ῥοὺθ τὴν μωαβίτην τὴν γυναῖκα μααλὼν
poſſedi mihi in vxorem: vt ſuſcitem
κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα, τοῦ ἀναστῆσαι τὸ
nomē mortui in hereditate ſua:
ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ,
τ non delebitur nomē mortui de
καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν
fratribus ſuis τ de porta loci ſui:
ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς πύλης τοῦ τόπου αὐ
teſtes vos hodie. τ dixerūt oīs
τοῦ, μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον. καὶ εἶπον πᾶς ὁ
ꝑpl's qui in porta: teſtes. τ maiores
λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ, μάρτυρες. καὶ οἱ πρεσβύ=
natu dixerūt det dn̄s vxorem tuā que in
τεροι εἶπον δῴη κύριος τὴν γυναῖκά σου τὴν εἰ=
greditur in domū tuā ſicut rachel τ ſicut
σπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς ῥαχὴλ καὶ ὡς
lian que edificauerūt vtraq; domū iſrael.
λίαν αἳ ᾠκοδόμησαν ἀμφότεραι τὸν οἶκον ἰσραήλ.
τ faciat virtutē in ephratha: τ erit nomē in
καὶ ποιῆσαι δύναμιν ἐν ἐφραθά, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν
bethleem. τ fiat domus tua vt dom' phares:
βηθλεέμ. καὶ γένοιτο ὁ οἶκός σου ὡς οἶκος φαρές,
quē peperit thamar iuda. de ſemine tuo
ὃν ἔτεκε θάμαρ τῷ ἰούδᾳ. ἐκ τοῦ σπέρματός σου
det tibi dn̄s de puella hac fi
δῴη σοι κύριος ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης τέκ=
lioȝ. τ cepit booz ruth ſibi vxorem τ in=
να. καὶ ἔλαβε βόοζ τὴν ῥοὺθ ἑαυτῷ γυναῖκα καὶ εἰ=
greſſus eſt ad eam. τ dedit dn̄s ei cōceptiōeȝ:
σῆλθεν πρὸς αὐτήν. καὶ ἔδωκε κύριος αὐτῇ κύησιν,
τ peperit ei filiū. τ dixerūt
καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. καὶ εἶπον αἱ

cundus ſum. At ille rn̄dit ego agrū emā. Cui dixit booz. Qn̄ emeris agrū de manu mulieris. Ruth quoq; moabitidem: q̄ vxor defuncti fuit debes accipe vt ſuſcites nomē ꝑpinq tui i hereditate ſua. Qui rn̄dit. Cedo iuri ꝑpinqtatis. Neq; eī poſteritatē familie mee delere debeo. Tu meo vtere priuilegio: quo me libenter carere ꝓfiteor. Hic aūt erat mos antiquitus in iſrael inter propiquos: vt ſi qn̄ alter alteri ſuo iuri cedebat vt eſſet firma conceſſio ſoluebat hō calciamētū ſuum & dabat propiquo ſuo. Hoc erat teſtimoniū ceſſiōis in iſrael. Dixit ergo ꝓpiquo ſuo booz. Tolle calciamentum. Qđ ſtatim ſoluit de pede ſuo. At ille maioribus natu & vniuerſo populo: teſtes vos inqt eſtis hodie: q̄ poſſederī oīa q̄ fuerūt elimelech & chelion & maalon tradente noemi: & ruth moabitidem vxorem maalō in cōiugiū ſum pſerim vt ſuſcitem nomē defuncti in hereditate ſua ne vocabulū ei' de familia ſua ac fribus & populo deleatur. Vos inquā hui' rei teſtes eſtis. Reſpondit omnis populus qui erat ī porta & maiores natu Nos teſtes ſumus. Faciat dn̄s hanc mulierem que ingreditur domum tuam ſicut rachel & liam q̄ edificauerunt domum iſrael: vt ſit exemplum virtutis in effrata & habeat celebre nomen in bethleē. Fiatq; domus tua ſicut domus phares quem thamar peperit iude: de ſemine quod tibi dederit dominus ex hac puella. Tulit itaq; booz ruth: & accepit vxorē: ingreſſuſq; eſt ad eā: & dedit illi dn̄s vt conciperet & pareret filium. Dixeruntq;

וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה	קָנָה
מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה	
אֵשֶׁת הַמֵּת קָנִיתִי לְהָקִים	אִישׁ מוּת
שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר	קוּם
הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאָל לִי פֶּן	יָכֹל
אַשְׁחִית אֶת נַחֲלָתִי גְּאַל לְךָ	שָׁחַת
אַתָּה אֶת גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוּכַל	
לִגְאֹל׃ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל	פָּנָה
עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה	מִיר
לְקַיֵּם כָּל דָּבָר שָׁלַף אִישׁ	קוּם
נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת	
הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל	עוּד
לְבֹעַז קְנֵה לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ׃	שָׁלַף
וַיֹּאמֶר בֹּעַז לַזְּקֵנִים וְכָל הָעָם	
עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת	עוּד
כָּל אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל	
אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נָעֳמִי׃	
וְגַם אֶת רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת	
מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה	אִישׁ
לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ	קוּם מוּת
וְלֹא יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו	כָּרַת
וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם	קוּם
הַיּוֹם׃ וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר	
בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן	נָתַן
יְהוָה אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל	בּוֹא
בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ	בָּנָה
שְׁתֵּיהֶם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה	
חַיִל בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא שֵׁם	
בְּבֵית לָחֶם׃ וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית	הָיָה
פֶּרֶץ אֲשֶׁר יָלְדָה תָמָר לִיהוּדָה	
מִן הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה	
לְךָ מִן הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ וַיִּקַּח	לָקַח
בֹּעַז אֶת רוּת וַתְּהִי לוֹ	הָיָה
לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה	בּוֹא
לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן׃ וַתֹּאמַרְנָה	

הנשים אל נעמי ברוך יהוה — נשה ברך
אשר לא השבית לך גאל היום — שבת
ויקרא שמו בישראל: והיה לך — קרא
למשיב נפש ולכלכל את — שוב
שיבתך כי כלתך אשר אהבתך — שוב כלל
ילדתו אשר היא טובה לך
משבעה בנים: ותקח נעמי
את הילד ותשתהו בחיקה — שות
ותהי לו לאמנת: ותקראנה
לו השכנות שם לאמר ילד בן
לנעמי ותקראנה שמו עובד
הוא אבי ישי אבי דוד: ואלה
תולדות פרץ פרץ הוליד את — ילד
חצרון: וחצרון הוליד את רם
ורם הוליד את עמינדב:
ועמינדב הוליד את נחשון
ונחשון הוליד את שלמה:
ושלמון הוליד את בעז ובעז
הוליד את עובד: ועובד הוליד
את ישי וישי הוליד את דוד:

mulieres ad noemi.
Benedictus dominus
q nō ē passus vt defice
ret successor familie tue
& vocaretur nomē ei⁹
in israel: & habeas
qui consoletur animã
tuã & enutriat
senectutē. De nuru eni
tua natus ē q te diliget
& multo tibi melior ē
q̃ si septē haberes fili=
os. Susceptũq; noemi
puerum posuit in sinu
suo & nutricis ac geru=
le fungebatur officio.
Vicine aũt mulieres cõ
gratulãtes ei & dicētes:
natus est filius noemi:
vocauerunt nomē ei⁹
obed. Hic est pater i=
sai patris dauid. He sũt
generationes phares.
Phares genuit
esron: esron genuit a
ram.
Aram genuit amina=
dab:
aminadab genuit naa
son.
Naason genuit salmõ.
Salmon genuit booz:
booz
gēuit obed. Obed ge
nuit
isai. Isai gēuit dauid.

mulieres ad noomi: benedictus dñs: qui nõ defice=
γυναῖκες πρὸς νοομί, εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐ κατέλυ
re fecit tibi hodie propinquũ: & vocet
σέ σοι σήμερον τὸν ἀγχιστεύοντα, καὶ καλέσαι τὸ
nomē tuũ in israel: & erit tibi in consulen
ὄνομά σου ἐν ἰσραήλ, καὶ ἔσαι σοι εἰς ἐπιστρέφον=
tem animã & vt enutriat senectutē tuã: qm̃
τα ψυχὴν καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι
nurus tua q̃ diligit te peperit eum q̃ est
ἡ νύμφη σου ἡ ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτὸν ἥ ἐστιν
bona tibi magis q̃ septē filii. & suscepit noomi
ἀγαθή σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς. καὶ ἔλαβε νοομὶ τὸ
puerum & posuit eum in sinum suum: &
παιδάριον καὶ ἔθηκεν αὐτὸ εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ
fuit ei in nutricē. & vocauerũt ei vici
ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν. καὶ ἐκάλεσαν αὐτῷ αἱ γείτο
ne nomē dicētes: natus est filius noomi & vocaue
νες ὄνομα λέγουσαι, ἐτέχθη υἱὸς τῇ νοομὶ, καὶ ἐκάλε=
runt nomē illius obed. hic pater iesse pa=
σαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὠβήδ. οὗτος πατὴρ ἰεσσαὶ πα
tris dauid. & he gñatiões phares. phares
τρὸς δαυίδ. καὶ αὗται αἱ γενέσεις φαρές. φαρὲς
genuit esron: & esron genuit aram: & 1.Pa
ἐγέννησε τὸν ἐσρών, καὶ ἐσρὼν ἐγέννησε τὸν ἀράμ, καὶ 2.b.
araʒ genuit aminadab: & aminadab genu= Ma
ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν ἀμιναδάβ, καὶ ἀμιναδὰβ ἐγέννη= 1.a.
it naasson: & naasson genuit salmon:
σε τὸν ναασσών, καὶ ναασσὼν ἐγέννησε τὸν σαλμών,
& salmon genuit booʒ: & booʒ genuit
καὶ σαλμὼν ἐγέννησε τὸν βοόζ, καὶ βοὸζ ἐγέννησε
obed: & obed genuit iesse: & iesse
τὸν ὠβήδ, καὶ ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν ἰεσσαί, καὶ ἰεσσαὶ
genuit dauid.
ἐγέννησε τὸν δαυίδ.

Explicit liber ruth.

Incipit prologus sancti hieronymi presbyteri ĩ libros Regum.


Viginti & duas litteras esse apud hebreos syrorum quoqꝫ lingua & chaldeorum testatur: que hebree magna ex ꝑte confinis est. Nam & ipsi vigintiduo elementa habent eodem sono: sed diuersis characteribus. Samaritani etiã pentateuchum moysi totidem litteris scriptitant: figuris tantum & apicibus discrepãtes. Certumqꝫ est esdrã scribam legisqꝫ doctorem post captam hierosolymam & instaurationem templi sub zorobabel alias litteras repperisse quibus nunc vtimur: cum ad illud vsqꝫ tempus iidem samaritanorum & hebreorum characteres fuerint. In libro quoqꝫ numerorum hec eadem supputatio sub leuitarum ac sacerdotũ sensu mystice ostenditur. Et nomen domini tetragrammaton in quibusdam grecis voluminibus vsqꝫ hodie antiquis expressum litteris inuenimus. Sed & psalmi tricesimussextus: & centesimusdecimus & centesimusundecimus & centesimusdecimusoctauus: & centesimusquadragesimusquartus: ꝙꝙ diuerso scribãtur metro: tamen eiusdem numeri texũtur alphabeto. Et hieremie lamentationes & oratio eius: salomõis quoqꝫ in fine prouerbia: ab eo loco in quo ait. Mulierem fortẽ quis inueniet: eisdem alphabetis vel incisionibus supputantur. Porro quinqꝫ littere duplices apud hebreos sunt: caph: mem: nun: phe: sadich. Aliter enim scribuntur per has principia medietatesqꝫ verborum: aliter fines: vnde & a plerisqꝫ libri duplices estimantur: samuel malachim: dabreiamin: esdras: hieremias: cum cynoth idest lamentationibus suis. Quomodo igitur vigintiduo elementa sunt per que scribimus hebraice omne quod loquimur: & eorum initiis vox humana comprehenditur: ita vigintiduo volumina supputantur: quibus quasi litteris & exordiis in dei doctrina tenera adhuc & lactens viri iusti eruditur infantia. Primus apud eos liber vocatur bresith: quem nos genesim dicimus. secundus ellesmoth qui exodus appellatur: tertius vaiecra: idest leuiticus: quartus vaiedaber: quem numerum uocamus: quintus ellead debarim: qui deuteronomium prenotatur. Hi sunt quinqꝫ libri moysi: quos ꝓprie thorath: idest legem appellant. Secũdum prophetarum ordinem faciunt: & incipiunt ab iesu filio naue: qui apud illos iosue bennun dicitur. Deinde subtexunt sopthim idest iudicum librum & in eundem compungunt ruth: quia in diebus iudicum facta eius narratur historia. Tertius sequitur samuel: quem nos regnorum primum & secundum dicimus: quartus malachim: idest regum: qui tertio & quarto regnorum uolumine cõtinetur. Meliusqꝫ multo est malachim: idest regum ꝙ malachoth: idest regnorum dicere. Nõ enim multarũ gentium describit regna: sed unius israelitici populi ꝗ tribubus duodecim cõtinetur. Quintus est esaias: sextus hieremias: septimus ezechiel: octauus liber duodecim prophetarum: qui apud illos uocatur thereasar. Tertius ordo: agiographa possidet. Et primus liber incipit ab iob: secundus a dauid quem quinqꝫ incisionibus & uno psalmorum uolumine comprehendunt. tertius est salomon: tres libros habens: prouerbia: que illi parabolas idest masloth appellãt: quartus ecclesiastẽ: idest coheleth: quintus est cãticum canticorum: quem titulo sirasirim prenotant: sextus est daniel: septimus dabreiamin idest uerba dierum: quod significantius chronicon totius diuine historie possumus appellare: qui liber apud nos paralipomenon primus & secũdus inscribitur. octauus esdras: qui & ipse similiter apud grecos & latinos in duos libros diuisus est. nonus hester. Atqꝫ ita fiunt pariter ueteris legis libri uigintiduo idest moysi quinqꝫ: & prophetarum octo: agiographorum nouem. Quamquam nõnulli ruth & cinoth inter agiographa scriptitent: & hos libros in suo putent numero supputandos: ac per hoc esse prisce legis libros uigintiquattuor: quos sub numero uigintiquattuor seniorum apocalypsis ioannis inducit: adorantes agnum & coronas suas prostratis uultibus offerentes: stantibus coram quattuor animalibus oculatis ante & retro idest in preteritum & in futurum respicientibus: & indefessa uoce clamantibus: sanctus sanctus sanctus dominus deus omnipotens qui erat & qui est & qui uẽturus est. Hic prologus scripturarum: quasi galeatum principium omnibus libris quos de hebreo uertimus in latinum conuenire potest: ut scire ualeamus quicquid extra hos est inter apocripha eẽ ponẽdum. Igitur sapientia que uulgo salomõis inscribitur: & iesu filii syrach liber: & iudith: & thobias: & pastor nõ sunt in canõe. Machabeorum primum librum hebraicum repperi. Secundus grecus est: quod ex ipsa phrasi probari potest. Que cum ita se habeant: obsecro te lector ne laborem meum reprehensionem estimes antiquorum. In templo dei offert unusquisqꝫ quod potest. Alii aurum & argentum & lapides preciosos: alii byssum & purpuram & coccum offerunt & hyacinthũ. Nobiscum bene agitur si obtulerimus pelles & caprarum pilos. Et tamen apostolus contemptibiliora nostra magis necessaria iudicat. Vnde & tota illa tabernaculi pulchritudo & per singulas species ecclesie presentis futureqꝫ distinctio pellibus tegitur & cilitiis: ardorẽqꝫ solis & iniuriam imbrium ea que uiliora sunt prohibent. Lege ergo primum samuel & malachim meum: Meum inquam meum. Quicquid enim crebrius uertendo & emendando sollicitius & didicimꝰ & tenemus nostrum est. Et cum intellexeris quod antea nesciebas uel interpretem me estimato si gratus es: uel paraphrasten si ingratus. quamquam mihi omnino conscius nõ sim mutasse me quippiam de hebraica ueritate. Certe si incredulus es: lege grecos codices & latinos & cõfer cum his opusculis que nuper emendauimus: & ubicunqꝫ discrepare inter se uideris: inter roga quemlibet hebreorum cui magis accommodare debeas fidem. Et si nostra firmauerit: puto ꝙ eum nõ estimes coniectorẽ ut in eodem loco mecum similiter diuinauerit. Sed & uos famulas christi rogo que domini discumbentis p̃ciosissima fidei myrrha ungitis caput: que nequaquam saluatorem queritis in sepulchro quibus ad patrem christus ascendit: ut contra latrantes canes qui aduersum me rabido ore deseuiunt: & circueunt ciuitatem atqꝫ in eo se doctos arbitrantur: si aliis detrahant orationum uestrarum clypeos opponatis. Ego sciens humilitatem meam illius semper sententie recordabor. Dixi custodiam uias meas: ut non delinquam in ligua mea. Posui ori meo custodiam: cum consisteret peccator aduersum me. Obmutui & humiliatus sum & silui a bonis.

Explicit prologus.

ויהי איש אחד מן הרמתים צופים היה
מהר אפרים ושמו אלקנה בן
ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף
אפרתי: ולו שתי נשים שם אחת נשה
חנה ושם השנית פננה ויהי שנה
לפננה ילדים ולחנה אין ילדים:
ועלה האיש ההוא מעירו מימים יום
ימימה להשתחות ולזבח ליהוה שחה
צבאות בשלה ושם שני בני
עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה:
ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן זבח
לפננה אשתו ולכל בניה איש
ובנותיה מנות: ולחנה יתן מנה בנה מנה
אחת אפים כי את חנה אהב נתן
ויהוה סגר רחמה: וכעסתה צרתה צור
גם כעס בעבור הרעמה כי סגר עבר רעם
יהוה בעד רחמה: וכן יעשה שנה עשה
בשנה מדי עלתה בית יהוה כן עלה
תכעסנה ותבכה ולא תאכל: כעס בכה
ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה אכל אמר
תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע רוע
לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה
בנים: ותקם חנה אחרי אכלה בשלה קום
ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על
הכסא על מזוזת היכל יהוה: והיא זוז היכל
מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה מרר פלל
תבכה: ותדר נדר ותאמר יהוה נדר
צבאות אם ראה תראה בעני ראה ענה
אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמה שכח
אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים נתן
ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה יום חיה
לא יעלה על ראשו: והיה כי מרה עלה
הרבתה להתפלל לפני יהוה רבה פנה
ועלי שמר את פיה: וחנה היא פה
מדברת על לבה רק שפתיה דבר שפה

Incipit liber Samue
lis primus. 1.

Fuit vir vnus de ra
mathaim sophim
de mōte effraim: & no
men eius helchana filius
hieroboā: filii heliu:
filii thau: filii suph
effrateus. & habuit du
as vxores: nomen vni
anna: & nomē scđe fe
nēna. Fueruntq
fenenne filii: anne aūt
non erant liberi.
Et ascēdebat vir ille đ
ciuitate sua statutis die=
bus vt adoraret & sacri
ficaret domino
exercituū in sylo. Erāt
autem ibi duo filii
heli: ofni & phinees
sacerdotes domini.
Venit ergo dies & im
molauit helchana: de=
ditq fenenne vxori sue
& cunctis filiis eius
& filiabus partes. An=
ne autem dedit partem
vnam tristis: quia an=
nā diligebat.
Dñs āt cōcluserat vul=
uā eius. Affligebat quo
q eā emula eius: & ve
hemēter angebat: in tm̄
vt exprobraret q dñs
cōclusisset vuluā eius.
Sicq faciebat p sigl'os
ānos cū redeūte tpe a=
scēderet ad tēplū dñi: &
sic puocabat eā. Porro
illa flebat & nō capie=
bat cibū. Dixit ergo ei
helchana vir suus: āna
cur fles: & quare non
comedis & quā obrē af
fligitur cor tuū. Nūqd
nō ego melior tibi sum
q̄ decē filii? Surrexit āt
āna postq̄ comederat
& biberat in sylo. Et
heli sacerdote sedēte su
p sellā an̄ postes dom9
dñi cū eēt āna amaro
aīo: orauit ad dñm flēs
largiter: & votum vo=
uit dicens. Domine
exercituū si respiciens
videris afflictionem
famule tue & recorda=
tus mei fueris: nec obli
tus ācille tue: dederisq
serue tue sexum virilē:
dabo eū dño oībus die
bus vite eius: & noua=
cula nō ascēdet sup ca
put eius. Factū est āt cū
illa multiplicaret p̄ces
coram domino
vt heli obseruaret os
eius. Porro anna
loquebatur in corde
suo tantūq labia eius

REGNORVM. I.
ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ. α'. Ca.1.

Et fuit homo vnus de arama=
Καὶ ἐγένετο ἄνθρωπος εἷς ἐξ ἀραμα=
thaim sophiz: de mōte ephraim: & no=
θαῒμ σοφίμ, ἐξ ὄρους ἐφραΐμ, καὶ ὄνο
men ei elcana filius hieroā filij heliu
μα αὐτῷ ἐλκανὰ υἱὸς ἱεροὰμ υἱοῦ ἠλιοῦ
filij thoce filij soph de mōte ephraim. & huic due vxo
υἱοῦ θωκὲ υἱοῦ σὼφ ἐξ ὄρους ἐφραΐμ. καὶ τούτῳ δύο γυ=
res nomē vni anna: & nomē scđe phēnana.
ναῖκες ὄνομα τῇ μιᾷ ἄννα, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ φεννάνα.
& fuerūt phennane filij: at anne nō erat filius. &
καὶ ἦν τῇ φεννάνᾳ παιδία, τῇ δὲ ἄννῃ οὐκ ἦν παιδίον. καὶ
ascendebat homo ille ex diebus in diem de ciuitate
ἀνέβαινεν ὁ ἄνος ἐκεῖνος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέραν ἐκ πόλεως
sua de aramathaī ad adorādū & sacrificadū dño sabaoth in
αὐτοῦ ἐξ ἀραμαθαῒμ προσκυνεῖν καὶ θύειν τῷ κῷ σαβαὼθ ἐν
sylo: & ibi erat heli & duo filij ei9 ophni & phinees sa
συλῷ, καὶ ἐκεῖ ἦν ἠλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ ὀφνὶ καὶ φινεὲς ἱε
cerdotes dei. & facta est dies: & imolauit elcana: & de=
ρεῖς τοῦ θεοῦ. καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ ἔθυσεν ἐλκανά, καὶ ἔδω
dit phennane vxori sue & cūctis filijs eius: &
κε τῇ φεννάνᾳ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, καὶ
filiabus partes. at anne dedit partē vnaz
ταῖς θυγατράσιν μερίδας. τῇ δὲ ἄννῃ ἔδωκε μερίδα μίαν
secūdū faciē: q2 non erat ei filius: verū q2
κατὰ πρόσωπον, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πλὴν ὅτι
diligebat elcana annan magis q̄ phennanā. & dñs
ἠγάπα ὁ ἐλκανὰ τὴν ἄνναν ὑπὲρ τὴν φεννάναν. καὶ κύριος
conclusit vuluam eius: & affligebat
ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς, καὶ παρώργιζεν
eam emula eius: & irritatione eo qđ sper
αὐτὴν ἡ ἀντίζηλος αὐτῆς, καί γε παροργισμῷ διὰ τὸ ἐξου
neret ipsam: q2 conclusit dñs vul
θενεῖν αὐτήν, ὅτι συνέκλεισε κύριος τὰ περὶ τὴν μή
uam eius: vt nō daret ei filiū. sic faciebat
τραν αὐτῆς, τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον. οὕτως ἐποίει
singulis annis: cū ascenderet ipsa ad domū
ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτόν, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον
dñi & tristabat & flebat & nō comedebat. & di
κυρίου καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιεν καὶ οὐκ ἤσθιεν. καὶ εἶ
xit ei elcana vir eius: anna qđ est tibi q flēs?
πεν αὐτῇ ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἄννα τί ἐστί σοι ὅτι κλαί
& quare non comedis? & quare affligit te cor
εις; καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις; καὶ ἵνα τί τύπτει σε ἡ καρ
tuū? non bonus ego tibi magis q̄ decē filij? &
δία σου; οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα; καὶ
surrexit anna postq̄ comederūt ipsi in sylo & post
ἀνέστη ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν συλῷ καὶ με
quā biberūt. & heli sacerdos sedebat sup sellam: in
τὰ τὸ πιεῖν. καὶ ἠλὶ ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ δίφρου, ἐπὶ
liminib9 tēpli dñi. & ipsa amaro aīo: &
τῶν φλιῶν ναοῦ κυρίου. καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ, καὶ
orauit anna ad dñm: & flens fleuit. &
προσηύξατο ἄννα πρὸς κύριον, καὶ κλαίουσα ἔκλαυσε. καὶ
vouit votum dicēs: dñe sabaoth si respiciens
ηὔξατο εὐχὴν λέγουσα, κύριε σαβαὼθ ἐὰν ἐπιβλέπων
videris in humilitatē famule tue: & recor
ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου, καὶ μνη
dat9 fueris mei & nō oblit9 fuerį ācille tue: & dederį fue
σθῇς μου καὶ μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, καὶ δῷς τῇ δούλῃ
tue semen viri: & dabo eum coram te datū vsq ad
σου σπέρμα ἀνδρός, καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως
diez mortis eius. & ferrum non ascēdet sup
ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν
caput eius. & factū ē qñ multiplicabat orans co
κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐπλήθυνε προσευχομένη ἐνώ
rā dño: & heli sacerdos obseruabat os eius. &
πιον κυ, καὶ ἠλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς. καὶ
ipsa loquebat in corde suo: at labia eius
αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, τὰ δὲ χείλη αὐτῆς

monebātur ꝛ vox eius non audiebatur. ꝛ estimauit
ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο. καὶ ἐλογίσατο
eam heli temulentam. ꝛ dixit ei heli: vsqꝫ quo
αὐτὴν ἠλὶ εἰς μεθύουσαν. καὶ εἶπεν αὐτῇ ἠλί, ἕως πό
ebria eris: aufer vinū a te. ꝛ res
τε μεθυσθήσῃ; περιελοῦ τὸν οἶνον ἀπὸ σοῦ. καὶ ἀπε
pōdit anna ꝛ dixit: nequaq̄ dn̄e. mulier in dura die
κρίθη ἄννα καὶ εἶπεν, οὐχὶ κύριε. γυνὴ ἐν σκληρᾷ ἡμέ
ego sum: ꝛ vinū ꝛ qđ inebriare pōt nō bibi: ꝛ
ρᾳ ἐγώ εἰμι, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα, καὶ
effundā aīam meā in cōspectu dn̄i: ne tā des
ἐκχεῶ τὴν ψυχήν μου ἐνώπιον κυρίου; μὴ δὴ δῷς τὴν
ancillam tuā in faciem in filiam pestilētē. qꝛ ex
δούλην σου εἰς πρόσωπον εἰς θυγατέρα λοιμήν. ὅτι ἐκ
multitudine meditatiōis mee ꝛ ex multitudie tristicie mee:
πλήθους ἀδολεχίας μου καὶ ἐκ πλήθους ἀθυμίας μου,
cōsumpta sū vsqꝫ nunc. ꝛ respondit heli ꝛ dixit ad
ἐκτέτηκα ἕως τοῦ νῦν. καὶ ἀπεκρίθη ἠλὶ καὶ εἶπεν πρὸς
eam: vade in pace: dn̄s deus israel det tibi
αὐτήν, πορεύου ἐν εἰρήνῃ, κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ δώη σοι
oēm petitionē tuā: q̄ petisti ab eo. illa āt dixit: in
πᾶν αἴτημά σου, ὃ ᾐτήσω παρ' αὐτοῦ. ἡ δὲ εἶπεν, εὗ
ueniat ancilla tua grām in oculis tuis. ꝛ abijt
ροι ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἐπορεύθη
mulier viam suam. ꝛ comedit cum viro suo
ἡ γυνὴ τὴν ὁδὸν αὐτῆς. καὶ ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐ-
ꝛ bibit: ꝛ vultus eius non cōcidit
τῆς καὶ ἔπιεν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν
amplius. surgētes āt mane adorauerūt dn̄m:
ἔτι. ὀρθρίσαντες δὲ τὸ πρωῒ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ,
ꝛ abierunt viam suam. ꝛ ingressus ē elca
καὶ ἐπορεύθησαν τὴν ὁδὸν αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθεν ἐλκα-
na in domū suam in aramathaim: ꝛ cognouit annā
νὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς ἀραμαθαίμ, καὶ ἔγνω ἄνναν τὴν
vxorem suam: ꝛ recordatus ē eius dn̄s ꝛ conce
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς κύριος καὶ συνέ-
pit. factū est āt in tp̄e dierum: ꝛ pepit an
λαβεν. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἔτεκεν ἄν
na filiū: ꝛ vocauit nomē eius samuel di-
να υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ σαμουὴλ λέγου
cēs: a dn̄o omnipotente postulaui eum. ꝛ
σα, παρὰ κυρίου παντοκράτορος ᾐτησάμην αὐτόν. καὶ
ascēdit homo elcana ꝛ oīs domus eius ad imolādū
ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος ἐλκανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι
in sylo hostiā dierum ꝛ vota sua. ꝛ
ἐν σηλὼ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ. καὶ
anna non ascēdit cum eo. qꝛ dixit viro suo:
ἄννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς,
non ascendam donec ascendat puer me
οὐκ ἀναβήσομαι ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον μετ' ἐ
cum. qn̄ āt ablactauero eum: ꝛ apparebit
μοῦ. ὅταν δὲ ἀπογαλακτίσω αὐτό, καὶ ὀφθήσεται τῷ
faciei dn̄i: ꝛ sedebit ibi vsqꝫ in seculū. ꝛ
προσώπῳ κυρίου, καὶ καθήσεται ἐκεῖ ἕως αἰῶνος. καὶ
dixit ei elcana vir suus: fac placitū co
εἶπεν αὐτῇ ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ποίει τὸ ἀρεστὸν ἐνώ-
ram te: sede donec ablactes eum: verū
πιόν σου, κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό, πλὴν
statuat dn̄s oīe exiēs ex ore tuo. ꝛ
στήσαι κύριος πᾶν τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου. καὶ
sedit mulier ꝛ lactauit filiū suum: donec abla
ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπεγα
ctauit eum. ꝛ ascēdit cum eo in sylo in vitulo
λάκτισεν αὐτόν. καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς σηλὼ ἐν μόσχῳ
trimo ꝛ oephi siliginis ꝛ amphora vini. ꝛ in
τριετίζοντι καὶ οἰφὶ σεμιδάλεως καὶ νέβελ οἴνου. καὶ εἰ
[t] in domū dn̄i in sylo: ꝛ puer cū ipsis. ꝛ ad
εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἐν σηλώ, καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν. καὶ προ
[t] puerum: ꝛ immolauerūt vitulū. ꝛ venit anna
[γ]ον τὸ παιδάριον, καὶ ἔσφαξαν τὸν μόσχον. καὶ προσῆλθεν ἄννα
pueri ad heli ꝛ dixit ei: in me dn̄e viuit
τοῦ παιδαρίου πρὸς ἠλὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐν ἐμοὶ κύριε ζῇ

[n]mouebātur: [o]& vox pēitus [p]nō [q]audiebatur. [r]Estimauit ergo eam [s]heli [t]temulentā. [u]dixitqꝫ [x]ei. [a]Vsqꝫ [b]quo [c]ebria eris? [d]Digere paulisper [f]vinū quo mades. [h]Respondens [i]anna: [l]nequaq̄ [k]inqt [m]dn̄e mi. Nā [n]mlr [o]infelix nimis [q]ego sum: [r]vinūqꝫ [s]& oē qđ inebriare pōt [t]nō [u]bibi: [x]sed effudi [a]aīam meā [b]in conspectu [c]domini. [d]Ne [e]reputes [g]ancillā tuā [h]quasi vnam de [i]filiabus [k]belial: [l]quia [m]ex multitudīe [n]doloris [o]& meroris mei [p]locuta sū [q]vsqꝫ in [r]pn̄s. Tūc [t]heli [u]ait ei. [x]Vade [s]in pace: [a]& deus [b]israel [c]det tibi [e]petitionem tuam [f]quā [g]rogasti [h]eum. [i]At illa [l]dixit. Vtinā [k]īueniat [l]ancilla tua [m]grām [n]ī oculis tuis: [o]& abiit [p]mulier [q]ī viā suā [r]& comedit: [s]vultusqꝫ illius [t]nō [u]sunt [s]āplius in diuersa mutati. [a]Et surrexerūt [b]mane [c]& adorauerūt [d]corā [e]domino: [f]reuersiqꝫ sunt [g]& venerūt [h]ī [i]domū suā [k]ī ramatha. [l]Cognouit autē [m]helchana [o]annā [p]vxorē suā: [q]& recordatus ē eius [r]dn̄s: [s]& factū ē [t]post circulū [u]dierū: [x]cōcepit [s]āna [a]& pepit [b]filiū: [c]vocauitqꝫ [e]nomen eius [f]samuel: [g]eo q̄ [h]a dn̄o [i]postulasset eū. [k]Ascendit āt [l]vir eius [m]helchana [n]& oīs [o]dom [p]eius [p]vt immolaret [q]dn̄o [s]hostiā solēnē [u]& [x]votum suū. [s]& āna [a]non [b]ascēdit. [d]Dixit [e]ei [c]viro suo: nōuadā [f]donec [g]ablactetur [h]infans: [i]& ducā eū [k]vt appeat [m]ante conspectū [n]dn̄i: [o]& maneat [p]ibi [r]iugiter. [s]Et ait [t]ei [u]helchana [x]vir suus. [s]Fac [a]quod bonū [b]tibi videtur: & [c]mane [d]dōec [e]ablactes [f]eū: p̄corqꝫ [g]vt [h]ī pleat [i]dn̄s [l]verbum suū. [m]Māsit ergo [n]mulier [o]& lactauit [q]filiū suū [r]donec [s]amoueret [t]eum [o]a lacte. [u]Et adduxit eū [x]secum [s]postq̄ [a]ablactauerat [b]in vitulis [c]tribus: [d]& tribus modiis [f]farīe [g]& amphora [h]vini: [i]& adduxit eum ad [k]domum [l]dn̄i in [m]sylo. [n]Puer āt erat adhuc [o]infātulus. [p]Et īmolauerūt [r]vitulū [s]& obtulerūt [u]puerū [s]heli. [a]Et ait anna. [b]Obsecro [c]mi dn̄e: [d]viuit

נעות וקולה לא ישמע ויחשבה
עלי לשכרה׃ ויאמר אליה עלי
עד מתי תשתכרין הסירי את
יינך מעליך׃ ותען חנה ותאמר
לא אדני אשה קשת רוח אנכי
ויין ושכר לא שתיתי ואשפך
את נפשי לפני יהוה׃ אל תתן
את אמתך לפני בת בליעל כי
מרב שיחי וכעסי דברתי עד
הנה׃ ויען עלי ויאמר לכי
לשלום ואלהי ישראל יתן את
שלתך אשר שאלת מעמו׃
ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך
ותלך האשה לדרכה ותאכל
ופניה לא היו לה עוד׃ וישכמו
בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו
ויבאו אל ביתם הרמתה וידע
אלקנה את חנה אשתו ויזכרה
יהוה׃ ויהי לתקפות הימים ותהר
חנה ותלד בן ותקרא את שמו
שמואל כי מיהוה שאלתיו׃ ויעל
האיש אלקנה וכל ביתו לזבח
ליהוה את זבח הימים ואת נדרו׃
וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה
עד יגמל הנער והבאתיו ונראה
את פני יהוה וישב שם עד
עולם׃ ויאמר לה אלקנה אישה
עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך
אתו אך יקם יהוה את דברו
ותשב האשה ותינק את בנה עד
גמלה אתו׃ ותעלהו עמה כאשר
גמלתו בפרים שלשה ואיפה
אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית
יהוה שלו והנער נער׃ וישחטו
את הפר ויביאו את הנער
אל עלי׃ ותאמר בי אדני חי

נוע שמע
חשב אמר
שכר סור
ענה
איש קשה
שתה שפך
נתן
בל
רבב שוח
ילך
שלם
שאל
מצא
ילך איש
אכל פנה
היה שכם
שחה שוב
בוא
זכר
קוף יום
הרה ילד
קרא עלה
גמל בוא
ראה
עלם
עשה ישב
קום
ישב ינק
עלה
בוא
שחט
אמר חיה

נפשך אדני אני האשה הנצבת איש
עמכה בזה להתפלל אל יהוה׃ פלל
אל הנער הזה התפללתי ויתן נתן
יהוה לי את שאלתי אשר
שאלתי מעמו׃ וגם אנכי
השאלתיהו ליהוה כל הימים שאל יום
אשר היה הוא שאול ליהוה
וישתחו שם ליהוה׃ ותתפלל שחה פלל
Cap.ij. חנה ותאמר עלץ לבי
ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי פה
על אויבי כי שמחתי בישועתך׃ איב ישע
אין קדוש כיהוה כי אין בלתך קדש
ואין צור כאלהינו׃ אל תרבו רבה
תדברו גבהה גבהה יצא עתק דבר
מפיכם כי אל דעות יהוה ולו פה ידע
נתכנו עלילות׃ קשת גברים חתים תכן עלל
ונכשלים אזרו חיל׃ שבעים בלחם חתת כשל
נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה שכר
ילדה שבעה ורבת בנים אמללה׃ רבב
יהוה ממית ומחיה מוריד שאול מות חיה
ויעל׃ יהוה מוריש ומעשיר ירד שאל
משפיל אף מרומם׃ מקים מעפר דל עלה ירש
מאשפת ירים אביון להושיב עם עשר שפל
רום קום
נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה אבה ישב
מצקי ארץ וישת עליהם תבל׃ נדב כבד
רגלי חסידיו ישמר ורשעים נחל צוק
בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש׃ שות חסד
יהוה יחתו מריביו עליו בשמים שמר דמם
כוח גבר
ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן חתת רוב
עז למלכו וירם קרן משיחו׃ וילך רעה דון
אלקנה הרמתה על ביתו והנער נתן עזז
רום משח
היה משרת את יהוה את פני שרת
עלי הכהן׃ ובני עלי בני בליעל לא בל
ידעו את יהוה׃ ומשפט הכהנים שפט
את העם כל איש זבח זבח ובא בוא
נער הכהן כבשל הבשר והמזלג זלג

anima tua. Ego sum illa mulier q̄ steti corā te hic orans dn̄m pro puero isto. Oraui & dedit mihi dn̄s petitionem meam quam postulaui eum. Idcirco & ego commodaui eum dn̄o cunctis dieb9 quibus fuerit accōmodatus dn̄o. Et adorauerunt ibi dominum. Et orauit anna & ait. 2.

Exultauit cor meū i domino: & exaltatū est cornu meum in deo meo. Dilatatum est os meum super inimicos meos: quia leuata sum in salutari tuo. Nō est sctūs vt est dn̄s neq; enim est alius extra te: & nō est fortis sicut deus noster. Nolite multiplicare loqui sublimia gloriātes. Recedāt vetera de ore vestro: quia deus sciarum domin9 est & ipi preparātur cogitationes. Arcus fortiū supatus est: & infirmi accīcti sunt robore. Repleti prius pro panibus se locauerūt: & famelici saturati sūt. Donec sterilis peperit plurimos: & que multos habebat filios īfirmata ē. Dn̄s mortificat & viuificat: deducit ad inferos & reducit. Dn̄s pauperē facit & ditat: humiliat & subleuat. Suscitat de puluere egenū: & d̄ stercore eleuat pauperē: vt sedeat cū principibus & soliū glorie teneat. Dn̄i ei sunt cardines terre: & posuit sup eos orbem. Pedes sanctorū suorū seruabit: & impii in tenebris conticescēt: quia nō in fortitudine sua roborabitur vir. Dn̄m formidabūt aduersarii eius: & sup ipsos in celis tonabit. dn̄s iudicabit fines terre: & dabit iperiū regi suo & sublimabit cornu xp̄i sui. Et abiit helchana in ramatha in domū suā. Puer āt erat mister ī cōspectu dn̄i an̄ faciē heli sacerdotis. Porro filii heli: filii belial nescientes dominum neq; officiū sacerdotū ad ppl'm: sed quicunq; immolasset victimam veniebat puer sacerdotis dū coq̄rētur carnes & habebat fuscinulam

anima tua: ego mulier que steti coram te
ἡ ψυχή σου, ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου
in hoc vt orarem ad dn̄m: pro pue-
ἐν τούτω προσεύξασθαι πρὸς κύριον, ὑπὲρ τοῦ παι
ro isto oraui ad dn̄m. & dedit
δαρίου τούτου προσηυξάμην πρὸς κύριον. καὶ ἔδωκέ
mihi dn̄s petitionē meā q̄ petiui ab eo. &
μοι κύριος τὸ αἴτημά μου ὃ ᾐτησάμην παρ᾽ αὐτοῦ. καὶ
ego cōmodo eum dn̄o cunctis dieb9 q̄s vixerit
ἐγὼ κιχρῶ αὐτὸν τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ζῇ
ipse vsum dn̄o.
αὐτὸς χρῆσιν τῷ κυρίῳ. Ca.2.

Et orauit anna & dixit: firmatū ē
Καὶ προσηύξατο ἄννα καὶ εἶπεν, ἐστερεώθη ἡ
cor meū in dn̄o: exaltatū est cornu meū i deo meo:
καρδία μου ἐν κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου
dilatatū est os meū sup inimicos meos: qm̄ letata
ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπὶ ἐχθρούς μου, ὅτι εὐφράν
sum in salutari tuo: q2 non est sctūs vt dn̄s
θην ἐν σωτηρίᾳ σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος
& non est iustus vt deus nr̄: & nō est sctūs
καὶ οὐκ ἔστιν δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος
extra te. nō gloriemini & nō loquamini sublimia i
πλὴν σοῦ. μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς
excelsum. & nō egrediatur magniloquētia ex
ὑπεροχήν. καὶ μὴ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ
ore vr̄o: q2 deus sciarū dn̄s: & de9 pre
στόματος ὑμῶν, ὅτι θεὸς γνώσεων κύριος, καὶ θεὸς ἑτοι
parans adinuētiones suas. arcus potentiū ifirma
μάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. τόξον δυνατῶν ἠσθένη
uit: & infirmi accincti sunt robore. pleni
σε, καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. πλήρεις
panibus diminuti sunt: & famelici preterierūt trā:
ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν,
quia sterilis peperit septē: & multa in filiis infirma
ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθέ
ta est. dn̄s mortificat & viuificat: deducit ad ifernū
νησεν. κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ᾅδου
& reducit. dn̄s mēdicū facit & ditat: humiliat Deut.
καὶ ἀνάγει. κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ 32.f.
& subleuat: suscitat de terra pauperē & de stercore Thob.
καὶ ἀνυψοῖ, ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας 13.a. ē.16.
eleuat mendicū: vt faciat sedere eū cum principib9 po-
ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λα
puli: & solium glorie in hereditatē p̄bēs ipsis: prebēs
οῦ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς, διδοὺς
votum oranti. & benedixit ānis iusti: q2 non
εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ. καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου, ὅτι οὐκ
in fortitudine vir potēs in fortitudine sua. dn̄s infirmū
ἐν ἰσχύϊ ἀνὴρ δυνατὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. κύριος ἀσθενῆ
faciet aduersariū suū: dn̄s sctūs. dn̄s ascē
ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ, κύριος ἅγιος. κύριος ἀνέ
dit in celos & tonuit. ip̄e iudicabit fines t̄re
βη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς
iustus exn̄s: & dabit fortitudinē regibus nr̄is
δίκαιος ὤν, καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν
& sublimabit cornu christi sui. & reliquerūt ip
καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ. καὶ κατέλιπον αὐ-
sum coram dn̄o ibi & adorauerunt dn̄o:
τὸν ἐνώπιον κυρίου ἐκεῖ καὶ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ,
& recesserūt in aramathaim in domū suā. &
καὶ ἀπῆλθον εἰς ἀραμαθαὶμ εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν. καὶ τὸ
puer samuel erat ministrās dn̄o ante fa
παιδάριον σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ κυρίῳ πρὸ προ
ciem heli sacerdotis. & filij heli sacerdotis. filij pesti
σώπου ἡλὶ τοῦ ἱερέως. καὶ οἱ υἱοὶ ἡλὶ τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοι
lētes: & nō sciētes dn̄m. & iustificatio
μοί, καὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον. καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱε
sacerdotis ab omi pp'lo imolanti. & veniebat pu
ρέως παρὰ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ θύοντος καὶ ἤρχετο τὸ παι
er sacerdotis dū coq̄retur caro: & fuscinula
δάριον τοῦ ἱερέως ὡς ἂν ἡψήθη τὸ κρέας, καὶ κρεάγρα

tridens in manu ſua. ⁊ mittebat eam in
τριόδους ἐν τῇ χειρὶ ἀυτοῦ. καὶ καθίει ἀυτὴν ἐν
lebetē vel in ollā vel in caldariam:
τῷ λουτῆρι ἢ ἐις τὴν χύτραν ἢ ἐις τὸ χαλκεῖον,
⁊ oīe qḋ aſcendebat in fuſcinula accipie
καὶ πᾶν ὃ ἂν ἀνέβαινεν ἐν τῇ κρεάγρᾳ ἐλάμβα=
bat ſibi ſacerdos. ſecūdū hec faciebāt vniuerſo
νεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεύς. κατὰ τάδε ἐποίουν παντὶ
iſrael in ſylo veniētibus ad īmolādū dño.
ἰσραὴλ ἐν συλῷ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι τῷ κυρίῳ.
⁊ anteꝗ̄ adoleretur adeps coram dño: venie
καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ ἐνώπιον κυρίου, ἤρχε
bat puer ſacerdotis: ⁊ dicebat vi=
το τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε τῷ ἀν
ro immolāti: da carnē vt aſſem ſacerdoti ⁊
δρὶ τῷ θύοντι, δός κρέας ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ καὶ
non accipiā carnē a te coctā ex le
ὀυ μὴ λάβω κρέας παρὰ σοῦ ἑφθὸν ἐκ τοῦ λέ
bete. ⁊ dicebat vir īmolās: incēdatur pri
βητος. καὶ ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων, θυμιαθήτω πρῶ
us adeps vt decet: ⁊ tunc accipies ti
τερον τὸ στέαρ ὡς καθήκει, καὶ τότε λῆψη σεαυ
bi ex oībus que deſiderat aīa tua. ⁊ dice
τῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου. καὶ ἔλε
bat nequaꝗ̄: ſed nunc dabis: ſi āt non: acci
γεν ὀυχί, ἀλλ᾽ ἢ νῦν δώσεις, ἐι δὲ μή, λήψο=
piam vi. ⁊ erat peccatum puerorum
μαι κραταιῶς. καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία τῶν παιδαρίων
grande coram dño nimis: quia detrahebāt
μεγάλη ἐνώπιον κυρίου σφόδρα, ὅτι ἠθέτουν τὴν
ſacrificio dñi. ⁊ ſamuel erat miniſtrans ante
θυσίαν κυρίου. καὶ σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώ=
faciē dñi puer accinctus ephod: ⁊
πιον κυρίου παιδάριον περιεζωσμένον ἐφούδ, καὶ
tunicam paruam fecit ei mater ſua:
διπλοΐδα μικρὰν ἐποίησεν ἀυτῷ ἡ μήτηρ ἀυτοῦ,
⁊ afferebat ipſi ex diebus in dies cū aſcē
καὶ ἀνέφερεν ἀυτῷ ἐξ ἡμερῶν ἐις ἡμέρας ἐν τῷ ἀνα
deret ipſa cum viro ſuo: vt īmolaret
βαίνειν ἀυτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀυτῆς, θῦσαι τὴν
hoſtiam dierum. ⁊ benedixit heli elca
θυσίαν τῶν ἡμερῶν. καὶ ἐυλόγησεν ἡλὶ τὸν ἐλκα=
na ⁊ vxori eius dicēs: reddat
νὰ καὶ τὴν γυναῖκα ἀυτοῦ λέγων, ἀνταποδώσοι
dñs ſemen aliud ex muliere hac pro
κύριος σπέρμα ἕτερον ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης ἀν
fenore qḋ cōmodaſti dño. ⁊ abi
τὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ κυρίῳ. καὶ ἀπῆλ=
it homo in locū ſuum. ⁊ viſi
θεν ὁ ἄνθρωπος ἐις τὸν τόπον ἀυτοῦ. καὶ ἐπεσκέ=
tauit dñs annā: ⁊ concepit adhuc: ⁊
ψατο κύριος τὴν ἄνναν, καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ
peperit tres filios ⁊ duas filias. ⁊ magni
ἔτεκε τρεῖς ὑιοὺς καὶ δύο θυγατέρας. καὶ ἐμεγα=
ficatus eſt puer ſamuel corā dño. ⁊ heli
λύνθη τὸ παιδάριον σαμουὴλ ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἡλὶ
ſenex valde. ⁊ audiuit que faciebāt filiꝫ
πρεσβύτης σφόδρα. καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποίουν ὁι ὑιοὶ
ſui filiꝫs iſrael oīa: ⁊ ꝙ dormie
ἀυτοῦ τοῖς ὑιοῖς ἰσραὴλ πάντα, καὶ ὅτι συνεκοιμῶν
bāt filiꝫ ſui cum mulieribus que ade
το ὁι ὑιοὶ ἀυτοῦ μετὰ τῶν γυναικῶν τῶν παρεστη
rant ad hoſtia tabernaculi teſtimoniꝫ.
κυιῶν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
⁊ dixit ipſis: quare facitis ſm ver=
καὶ ἐιπεν ἀυτοῖς, ἱνατί ποιεῖτε κατὰ τὰ ῥήμα=
ba hec: que ego audio dicta cōtra vos
τα ταῦτα, ἃ ἐγὼ ἀκούω καταλαλούμενα καθ᾽ ὑμῶν
ex ore populi dñi: nō filiꝫ nō: qꝛ non
ἐκ στόματος τοῦ λαοῦ κυρίου; μὴ τέκνα μή, ὅτι ὀυκ
bona fuit auditio quā ego
ἀγαθὴ ἦν ἡ ἀκοὴ ἣν ἐγὼ

[r]tridentē[t] in manu ſua:
[u]& mittebat eā[x]in lebetē
[y]vel[a]in caldariā:[b]aut[c] in
ollam[d]ſiue[d]in cacabum.
&[e]oē[f] qḋ[g] leuabat[h]fuſci
nula[i]tollebat[k]ſacerdos
[l]ſibi.[m]ſic[n]faciebant[o]vni=
uerſo[p]iſraeli
[q]venientium[s]in ſylo.[t]E
tiā[u]anteꝗ̄
[x]adolerent[a]adipem:[b]ve=
niebat[c]puer
[d]ſacerdotis[e]& dicebat
[f]immolanti.[h] Da mihi
[g]carnē[k]vt coquā[l]ſacerdo
ti.[m]Non enim[n]accipiam
[o]a te[p]carnem[q] coctā[r]ſed
[s]crudam.
[u]Dicebatq́ꝫ[x]illi īmolans.
[b]Incendatur primum
[c]iuxta morem hodie[d]a=
deps[e] & tolle[f]tibi[g]quātū
cūq́ꝫ[h]deſiderat[i] aīa tua.
Qui[k]rñdēs aiebat[l]ei. Ne
quaꝗ̄:[n]nūc[m]ei[o]dabis:[p]a
lioquin[r]tollam[s]vi.
[t]Erat ergo[u]pctm̄[x] pue=
rorum[y] grande[a] nimis
[c]corā[d]domino[e]quia[f]de=
trahebant[g]homines
[i]ſacrificio[k]dñi.[l] Samuel
aūt[m]miniſtrabat
[n]ante[o]faciem[p]domini
[q]puer[r]accinctus[s] ephot
[t]lineo.[u]Et tunicā[x]paruā
[y]faciebat[a]ei[b]mater ſua
quam[c]afferebat[e]ſtatutis
[f]diebus
[g]aſcendens[h]cū[i]viro ſuo:
[k]vt immolarent
[m]hoſtiā[n]ſolēnē.[o]Et bñdi
xit[p]heli[r]helchane
[s]&[t]vxori eiꝰ.[u]dixitq́ꝫ ei.
[x]Reddat[a]tibi[y] dominus
[b]ſemen[c]de[d]muliere[e] hac
[f]pro
[g]fenore[h]quod[i]commo=
daſti[k]domino.
[l]Et abierūt[m]in locū ſuū.
[o]Viſitauit[n]ergo[p]dominꝰ
[r]annā[s]& cōcepit:[t] & pe=
perit[u]tres[x]filios
[y]& duas[a]filias.[b] Et ma=
gnificatus eſt[c]puer[d] ſa=
muel[e]apḋ[f]dñm.[g]Heli āt
erat[h]ſenex[i]valde:[k] & au
diuit[m]omnia[n]que[o]facie
bant[p]filii ſui[q] vniuerſo
[r]iſraeli:[s]&[t]quō[u]dormie
bant[x]cum
[y]mulieribus[a]que obſer=
uabant ad[b]oſtiū[c] taber=
naculi[e]& dixit[f]eis.[g]Qua
re[h]facitis
[i]res[k]huiuſcemodi:[l]quas
[m]ego
[n]audio:[p]res[q]peſſimas
[r]ab
[s]oī[t]populo.[x]Nolite[y]filii
mei.[b]Non[a]enim eſt
[c]bona[d]fama[e]quam[f]ego

שלש השנים בידו והכה בכיור — שן נכה
או בדוד או בקלחת או בפרור — כיר פרר
כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן — עלה לקח
בו ככה יעשו לכל ישראל — עשה
הבאים שם בשלה גם בטרם — בוא
יקטרון את החלב ובא נער — קטר בוא
הכהן ואמר לאיש הזבח תנה — נתן
בשר לצלות לכהן ולא יקח — צלה
ממך בשר מבשל כי אם חי — מן בשל
ויאמר אליו האיש קטר יקטירון
כיום החלב וקח לך כאשר — לקח
תאוה נפשך ואמר לא כי עתה — אוה
תתן ואם לא לקחתי בחזקה — נתן
ותהי חטאת הנערים גדולה מאד — היה גדל
את פני יהוה כי נאצו האנשים — כנה
את מנחת יהוה ושמואל משרת — שרת
את פני יהוה נער חגור אפוד — חגר אפד
בד ומעיל קטן תעשה לו אמו — מעל עשה
והעלתה לו מימים ימימה — עלה יום
בעלותה את אישה לזבח את
זבח הימים וברך עלי את אלקנה
ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך — איש שום
זרע מן האשה הזאת תחת
השאלה אשר שאל ליהוה
והלכו למקומו כי פקד יהוה את — קום
חנה ותהר ותלד שלשה בנים — הרה ילד
ושתי בנות ויגדל הנער שמואל — גדל
עם יהוה ועלי זקן מאד ושמע
את כל אשר יעשון בניו לכל — עשה בנה
ישראל ואת אשר ישכבון את — שכב
הנשים הצבאות פתח אהל — נשה
מועד ויאמר להם למה תעשון — יעד אמר
כדברים האלה אשר אנכי
שמע את דבריכם רעים מאת — רוע
כל העם אלה אל בני כי לא
טובה השמעה אשר אנכי — שמע

שמע מעברים עם יהוה: אם עבר — עבר
יחטא איש לאיש ופללו — חטא
אלהים ואם ליהוה יחטא איש
מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול — פלל
אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: — מות
והנער שמואל הלך וגדל וטוב
גם עם יהוה וגם עם אנשים:
ויבא איש אלהים אל עלי — בוא
ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה — אמר גלה
נגליתי אל בית אביך בהיותם — היה
במצרים לבית פרעה: ובחר
אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן
לעלות על מזבחי להקטיר קטרת — עלה זבח
לשאת אפוד לפני ואתנה לבית — קטר נשא
אביך את כל אשי בני ישראל: — פנה נתן
למה תבעטו בזבחי ובמנחתי — אש בעט
אשר צויתי מעון ותכבד את — צוה עון
בניך ממני להבריאכם מראשית — כבד ברא
כל מנחת ישראל לעמי: לכן
נאם יהוה אלהי ישראל אמור — אמר
אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו — הלך
לפני עד עולם ועתה נאם יהוה — עלם
חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי — חלל כבד
יקלו: הנה ימים באים וגדעתי — בזה קלל
את זרעך ואת זרע בית אביך — יום בוא
מהיות זקן בביתך: והבטת צר — היה נבט
מעון בכל אשר ייטיב את ישראל — צור יטב
ולא יהיה זקן בביתך כל הימים: — היה
ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי — כרת זבח
לכלות את עיניך ולאדיב את — כלה אדב
נפשך וכל מרבית ביתך ימותו — רבה מות
אנשים: וזה לך האות אשר
יבא אל שני בניך אל חפני — בוא שנה
ופינחס ביום אחד ימתו שניהם:
והקימתי לי כהן נאמן כאשר — קום אמן
בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו — עשה בנה

audio: vt transgredi faciatis populum domini. Si peccauerit vir in virum placari ei poteſt deus: ſi autē in dn̄m peccauerit vir quis orabit p̄ eo? Et nō audierunt vocē patris ſui: quia voluit dn̄s occidere eos. Puer autē ſamuel p̄ficiebat atq̧ creſcebat: & placebat tā dn̄o q̧ hominibus. Venit autem vir dei ad heli & ait ad eum. hec dicit dn̄s. Nunq̄d nō aperte reuelatus ſum domui pr̄is tui cū eſſet in egypto in domo pharaōis? Et elegi eum ex omnibus tribubus iſrael mihi in ſacerdotē vt aſcenderet ad altare meum: & adoleret mihi incenſum: & portaret ephot coram me: & dedi domui patris tui omnia de ſacrificiis filiorum iſrael. Quare calce abieciſtis victimā meā: & munera mea q̄ p̄cepi vt offerrētur ī tēplo: & magis honoraſti filios tuos q̧ me: vt comederetis primitias oīs ſacrificii iſrl̄ ppl̄i mei. Propterea ait dn̄s deus iſrael. Loquēs locutus ſum vt domus tua & domus patris tui miſtraret in cōſpectu meo vſq̧ ī ſēpitnū. Nūc autē dicit dn̄s. Abſit hoc a me. Sed quicūq̧ honorificauerit me glificabo eū: qui autē cōtēnūt me erūt ignobiles. Ecce dies veniūt & p̄cidā brachium tuū: & brachiū domus pr̄is tui: vt nō ſit ſenex in domo tua. Et videbis emulū tuū in tēplo in vniuerſis p̄ſpis iſrael: & nō erit ſenex ī domo tua oībus dieb⁹. Verūtn̄ nō auferā penitus virum ex te ab altari meo: ſed vt deficiāt oculi tui & tabeſcat aīa tua: & ps magna dom⁹ tue morietur cū ad virilem etatē venerit. Hoc autē erit tibi ſignū q̄d vēturū eſt duobus filiis tuis ofni & phinees. In die vno morientur ambo. Et ſuſcitabo mihi ſacerdotē fidelē qui iuxta cor meū & aīam meā faciet: & edificabo ei

audio vt faciatis ppl̄m non ſeruire dn̄o.
ἀκούω τοῦ ποιεῖν τὸν λαὸν μὴ λατρεύειν τῷ κυρίῳ.
ſi peccans peccauerit vir in virū: τ orabunt
ἐὰν ἁμαρτών ἁμάρτῃ ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύξονται
pro ipſo ad dn̄m. ſi aūt dn̄o peccauerit vir:
περὶ αὐτοῦ πρὸς κύριον. ἐὰν δὲ τῷ κυρίῳ ἁμάρτῃ ἀνήρ,
quis orabit pro eo? τ non audierūt vo
τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φω- Lu.
cem patris ſui. volens enī voluit
νῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν. βουλόμενος γὰρ ἐβούλετο
dn̄s occidere eos. τ puer ſamu
κύριος διαφθεῖραι αὐτούς. καὶ τὸ παιδάριον σαμου-
el proficiebat τ magnificabatur: τ erat bonus cum
ὴλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ
deo τ hoībus. τ venit hō dei
κυρίου καὶ ἀνθρώπων. καὶ ἦλθεν ἄνθρωπος θεοῦ
ad heli: τ dixit ei: hec dicit dn̄s: reue
πρὸς ἠλί, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τάδε λέγει κύριος, ἀπο-
latus reuelatus ſum ad domū patris
καλυφθεὶς ἀπεκαλύφθην πρὸς τὸν οἶκον τοῦ πατρός
tui cū eſſent ipſi in terra egypti ſerui domui
σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῇ αἰγύπτου δούλων τῷ οἴκῳ
pharaonis: τ elegi domum patris tui ex
φαραώ, καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐκ
oībus tribubus iſrael fungi ſacerdotio mihi: vt aſcē
πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ ἰσραὴλ ἱερατεύειν ἐμοί, τοῦ ἀνα-
deret ad altare meū: τ adoleret incēſum: τ
βαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ θυμιᾶν θυμίαμα, καὶ
portaret ephud corā me. τ dedi domui patris tui
αἴρειν ἐφοὺδ ἐνώπιόν μου. καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου
omnia q̄ ignis ſacrificiorū filiorū iſrael in cibū.
πάντα τὰ τοῦ πυρὸς τῶν θυσιῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ εἰς βρῶσιν.
τ quare deſpexiſti in victimam meā τ in
καὶ ἱνατί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ ἐπὶ τὴν
ſacrificiū meū ipudēti oculo? τ honoraſti filios
θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ; καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς
tuos magis q̧ me vt bn̄diceretur primitia oīs ſacrificij
σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχὴν πάσης θυσίας
iſrael ante me? pp̄ hoc hec ait dn̄s deus iſra- 3.Re.
ἰσραὴλ ἔμπροσθέν μου; διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσρα- 2.c.
el: dixi: domus tua τ domus patris tui ve
ήλ, εἶπον, ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου διελεύ-
nient coram me vſq̧ ī ſempiternū. τ nūc dicit dn̄s nequā
σονται ἐνώπιον ἐμοῦ ἕως αἰῶνος. καὶ νῦν φησὶ κύριος μηδα-
quā mihi: q̄m glorificātes me glorificabo. τ q̄ cōtē-
μῶς ἐμοί, ὅτι τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω. καὶ οἱ ἐξουθε-
nunt me cōtemnentur. ecce dies veniunt τ
νοῦντές με ἐξουθενωθήσονται. ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ
diſperdam ſemen tuū τ ſemen domus pa
ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα τοῦ οἴκου τοῦ πα-
tris tui. τ aſpiciet firmamētum tēplorū in om
τρός σου. καὶ ἐπιβλέψει κραταίωμα ναῶν ἐπὶ πᾶ-
nib⁹ q̄b⁹ bn̄faciet iſrael. τ non erit ſenex in
σιν οἷς ἀγαθυνεῖ τὸν ἰσραήλ. καὶ οὐκ ἔσται πρεσβύτης ἐν τῷ
domo tua: τ nō erit tibi ſenex in domo mea oī-
οἴκῳ σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι πρεσβύτης ἐν τῷ οἴκῳ μου πά-
bus diebus. τ virū quē non diſperdā tibi ab
σας τὰς ἡμέρας. καὶ ἄνδρα ὃν οὐκ ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ
altari meo: faciā deficere oculos e-
τοῦ θυσιαστηρίου μου, ποιήσω ἐκλείπειν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
ius: τ defluere aīam ipſius: τ oē abūdans
τοῦ, καὶ καταρρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ πᾶν τὸ περισσεῦον
dom⁹ tue cadet in framea virorū. τ hoc tibi
τοῦ οἴκου σου πεσεῖται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν. καὶ τοῦτό σοι
ſignū q̄d vēturū ē ſup duos filios tuos iſtos: ophni τ phi
τὸ σημεῖον ὃ ἥξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱούς σου τούτους, ὀφνὶ καὶ φι- Infra
nees: in die vno morientur ambo. τ ſuſcitabo 4.c.
νεές, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι. καὶ ἀναστήσω
mihi ipſi ſacerdotē fidelē: q̄ oīa q̄ in corde meo τ
ἐμαυτῷ ἱερέα πιστόν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ Infra.
que in aīa mea faciet. τ edificabo ei 10.b.
τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει. καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ Eſa.38

domū fidelē ⁊ ambulabit coram christis meis cun
οἶκον πιστὸν καὶ διελεύσεται ἐνώπιον τῶν χριστῶν μου πά
ctis diebus. ⁊ erit oīs qui remansit in
σας τὰς ἡμέρας. καὶ ἔσται πᾶς ὁ ὑπολελειμμένος ἐν τῷ
domo tua veniet ad adorādum eū in obolo argenti
οἴκῳ σου ἥξει προσκυνῆσαι αὐτῷ ἐν ὀβολῷ ἀργυρίου
⁊ in pane vno dicens: dimitte me ad vnū
καὶ ἐν ἄρτῳ ἑνὶ λέγων, παράρριψόν με ἐπὶ μίαν τῶν
sacerdotioꝝ tuoꝝ vt comedā panem.
ἱερατειῶν σου τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Ca.3.
Et puer samuel erat ministrans
Καὶ τὸ παιδάριον σαμουὴλ ἦν λειτουργοῦν τῷ
dño coram heli sacerdote: ⁊ sermo dñi erat pre
κυρίῳ ἐνώπιον ἠλὶ τοῦ ἱερέως, καὶ ῥῆμα κυρίου ἦν τί-
ciosus in diebus illis: nō erat visio distin-
μιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὅρασις διαστέλ-
guens. ⁊ factū est in die illa. ⁊ heli dormie
λουσα. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἠλὶ ἐκάθευ
bat in loco suo: ⁊ oculi eius ince
δεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρ-
perunt caligare: ⁊ non poterat videre. ⁊
ξαντο ἀμαυροῦσθαι, καὶ οὐκ ἐδύνατο βλέπειν. καὶ
lucerna dei anteꝙ extigeretur: ⁊ samuel
ὁ λύχνος τοῦ θεοῦ πρὶν ἢ κατασβεσθῆναι, καὶ σαμουὴλ
dormiebat in tēplo dñi: vbi erat arca dei. ⁊
ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ κυρίου, οὗ ἦν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ. καὶ
vocauit dñs samuel samuel. ⁊ dixit ecce ego: ⁊
ἐκάλεσε κς σαμουὴλ σαμουήλ. καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ, καὶ
cucurrit ad heli ⁊ dixit: ecce ego q̄m vocasti me.
ἔδραμε πρὸς ἠλὶ καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέκληκάς με.
ille āt dixit: nō vocaui te: reuertere ⁊ dormi. ⁊
ὁ δὲ εἶπεν, οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε καὶ κάθευδε. καὶ
reuersus ē ⁊ dormiuit. ⁊ adiecit dñs rursum vo-
ἀνέστρεψε καὶ ἐκάθευδε. καὶ προσέθετο κύριος ἔτι καλέ
care samuel. ⁊ abijt ad heli scdo
σαι τὸν σαμουήλ. καὶ ἐπορεύθη πρὸς ἠλὶ τὸ δεύτερον
⁊ dixit: ecce ego qꝛ vocasti me. ⁊ dixit nō vo
καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέκληκάς με. καὶ εἶπεν οὐ κέ
caui te fili: reuertere ⁊ dormi. ⁊ samu
κληκά σε τέκνον, ἀνάστρεφε καὶ κάθευδε. καὶ σαμου
el anteꝙ cognosceret deū: ⁊ anteꝙ reuelatus
ὴλ πρὶν ἢ γνῶναι τὸν θεόν, καὶ πρὶν ἢ ἀποκαλυφθῆ-
esset sermo dñi ad eum: ⁊ adiecit dñs
ναι ῥῆμα κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ προσέθετο κύριος
vocare samuel in tercio. ⁊ cōsurrexit samuel
καλέσαι σαμουὴλ ἐν τρίτῳ. καὶ ἀνέστη σαμουὴλ
⁊ abijt ad heli: ⁊ dixit: ecce ego qꝛ vo
καὶ ἐπορεύθη πρὸς ἠλί, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέ
casti me. ⁊ intellexit heli ꝙ dñs vocauit
κληκάς με. καὶ συνῆκεν ἠλὶ ὅτι κύριος κέκληκε τὸ
puerum. ⁊ dixit heli samuel: reuertere
παιδάριον. καὶ εἶπεν ἠλὶ τῷ σαμουήλ, ἀνάστρεφε
⁊ dormi fili. ⁊ erit si vocauerit te:
καὶ κάθευδε τέκνον. καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε,
⁊ dices loquere dñe: qꝛ audit seruus tuus.
καὶ ἐρεῖς λάλει κύριε, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου.
⁊ abijt samuel ⁊ dormiuit in loco
καὶ ἐπορεύθη σαμουὴλ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ
suo. ⁊ venit dñs ⁊ stetit ⁊ vocauit
αὐτοῦ. καὶ ἦλθε κύριος καὶ κατέστη καὶ ἐκάλεσεν
eum sicut semel ⁊ semel: samuel samuel. ⁊
αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, σαμουὴλ σαμουήλ. καὶ
dixit samuel loquere dñe: qꝛ audit seruus tuus.
εἶπεν σαμουὴλ λάλει κύριε, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου.
⁊ dixit dñs ad samuel: ecce ego facio
καὶ εἶπε κύριος πρὸς σαμουήλ, ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ
verba in israel: vt quicūq; audierit hec:
ῥήματα ἐν ἰσραήλ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτά,
tinient ambe aures eius
ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ

domū fidelē & ambulabit corā christo meo cūctis diebus. Futurū est aūt vt quicūq; remanserit in domo tua: veniat vt oretur p̄ eo: & offerat nūmū argēteū & tortā panis: dicatq;. Dimitte me obsecro ad vnā ptē sacerdotalem vt comedam buccellam panis. 3.

Puer āt samuel ministrabat dño corā heli: & sermo dñi erat p̄ciosus. In diebus illis nō erat visio māifesta. Factū est ergo in die q̄dā heli iacebat in lectulo suo & oculi eius caligauerāt nec poterat videre lucernā dei anteq̄ extingueretur. Samuel aūt dormiebat in templo domini vbi erat arca dei. Et vocauit dñs samuel. qui respondens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad heli & dixit. Ecce ego. Vocasti ei me. Qui dixit. Nō vocaui te fili. Reuertere & dormi. Et abiit & dormiuit. Et adiecit dñs rursum vocare samuel. Cōsurgensq; samuel abiit ad heli & dixit. Ecce ego: quia vocasti me. Qui rn̄dit. Non vocaui te fili mi. Reuertere & dormi. Porro samuel necdum sciebat dñm: nec reuelat⁹ fuerat ei sermo dñi. Et adiecit dominus: & vocauit adhuc samuel tertio. Qui cōsurgens abiit ad heli & ait. Ecce ego quia vocasti me. Intellexit ergo heli: quia dñs vocaret puerū: & ait ad samuel. Vade & dormi: & si deinceps vocauerit te: dices. Loq̄re domīe: quia audit seruus tu⁹. Abiit ergo samuel & dormiuit in loco suo. Et venit dominus & stetit & vocauit sicut vocauerat secundo: samuel samuel. Et ait samuel. Loquere dñe: quia audit seruus tuus. Et dixit dominus ad samuel. Ecce Ego facio verbū in israel quod quicunq; audierit tinnient ambe aures eius.

בית נאמן והתהלך לפני משיחי	הלך פנה
כל הימים: והיה כל הנותר בביתך	משח יתר
יבא להשתחות לו לאגורת כסף	בוא שחה
וככר לחם ואמר ספחני נא אל	
אחת הכהנות לאכל פת לחם:	פתת
והנער שמואל משרת את	Cap. iij.
יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה	שרת
יקר בימים ההם אין חזון נפרץ:	יום חזה
ויהי ביום ההוא ועלי שכב	פרץ היה
במקומו ועיניו החלו כהות לא	קום חלל
יוכל לראות: ונר אלהים טרם	כהה יכל
יכבה ושמואל שכב בהיכל	ראה נור
יהוה אשר שם ארון אלהים:	כבה היכל
ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר	ארן
הנני: וירץ אל עלי ויאמר הנני	קרא אמר
כי קראת לי ויאמר לא קראתי	רוץ
שוב שכב וילך וישכב: ויסף	שכב
יהוה קרא עוד שמואל ויקם	קום
שמואל וילך אל עלי ויאמר	
הנני כי קראת לי ויאמר לא	
קראתי בני שוב שכב: ושמואל	
טרם ידע את יהוה וטרם יגלה	גלה
אליו דבר יהוה: ויסף יהוה	
קרא שמואל בשלישת ויקם	
וילך אל עלי ויאמר הנני כי	
קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא	בין
לנער: ויאמר עלי לשמואל לך	ילך
שכב והיה אם יקרא אליך	
ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך	
וילך שמואל וישכב במקומו:	שכב קום
ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם	בוא יצב
בפעם שמואל שמואל ויאמר	
שמואל דבר כי שמע עבדך:	
ויאמר יהוה אל שמואל הנה	
אנכי עשה דבר בישראל אשר	
כל שמעו תצלינה שתי אזניו:	צלל

בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶל עֵלִי אֵת   קום
כָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל בֵּיתוֹ הָחֵל   חלל
וְכַלֵּה׃ וְהִגַּדְתִּי לוֹ כִּי שֹׁפֵט אֲנִי   נגד
אֶת בֵּיתוֹ עַד עוֹלָם בַּעֲוֹן אֲשֶׁר   עלם
יָדַע כִּי מְקַלְלִים לָהֶם בָּנָיו וְלֹא   קלל
כִהָה בָּם׃ וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית   שבע
עֵלִי אִם יִתְכַּפֵּר עֲוֹן בֵּית עֵלִי   כפר
בְּזֶבַח וּבְמִנְחָה עַד עוֹלָם׃ וַיִּשְׁכַּב   שכב
שְׁמוּאֵל עַד הַבֹּקֶר וַיִּפְתַּח אֶת   פתח
דַּלְתוֹת בֵּית יְהוָה וּשְׁמוּאֵל יָרֵא
מֵהַגִּיד אֶת הַמַּרְאָה אֶל עֵלִי׃   נגד ראה
וַיִּקְרָא עֵלִי אֶת שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר   קרא
שְׁמוּאֵל בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר
מָה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ אַל
נָא תְכַחֵד מִמֶּנִּי כֹּה יַעֲשֶׂה לְּךָ   כחד עשה
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם תְּכַחֵד   יסף
מִמֶּנִּי דָּבָר מִכָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלֶיךָ׃ וַיַּגֶּד לוֹ שְׁמוּאֵל אֶת כָּל   נגד
הַדְּבָרִים וְלֹא כִחֵד מִמֶּנּוּ וַיֹּאמַר
יְהוָה הוּא הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃
וַיִּגְדַּל שְׁמוּאֵל וַיהוָה הָיָה עִמּוֹ   גדל
וְלֹא הִפִּיל מִכָּל דְּבָרָיו אָרְצָה׃   נפל
וַיֵּדַע כָּל יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד בְּאֵר
שָׁבַע כִּי נֶאֱמָן שְׁמוּאֵל לְנָבִיא   אמן נבא
לַיהוָה׃ וַיֹּסֶף יְהוָה לְהֵרָאֹה בְשִׁלֹה   ראה
כִּי נִגְלָה יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל בְּשִׁלוֹ   גלה
בִּדְבַר יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר שְׁמוּאֵל   היה
לְכָל יִשְׂרָאֵל

Cap. iiij.

וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים
לַמִּלְחָמָה וַיַּחֲנוּ עַל הָאֶבֶן הָעֵזֶר   לחם חנה
וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בַאֲפֵק׃ וַיַּעַרְכוּ   ערך
פְלִשְׁתִּים לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל וַתִּטֹּשׁ   נטש
הַמִּלְחָמָה וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי   נגף פנה
פְלִשְׁתִּים וַיַּכּוּ בַמַּעֲרָכָה בַּשָּׂדֶה   נכה
כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ׃ וַיָּבֹא   רבע בוא
הָעָם אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי   זקן אמר

In die illa suscitabo adversum heli omnia que locutus sum super domũ eius. Incipiam & complebo. Predixi enim ei q iudicaturus essem domũ eius in eternũ propter iniquitatẽ: eo q nouerat indigne agere filios suos: & non corripuerit eos. Idcirco iuraui domui heli q non expietur iniquitas domus eius victimis & mũeribus vsq in eternum. Dormiuit autem samuel vsq mane: aperuitq ostia domus domini. Et samuel timebat indicare visionem heli. Vocauit ergo heli samuelem: & dixit. Samuel fili mi. Qui rñdens ait. Presto sũ. Et interrogauit eum. Quis est sermo quẽ locutus ẽ dñs ad te? Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi deus & hec addat si absconderis a me sermonẽ ex omnibus verbis que dicta sunt tibi. Indicauit itaq ei samuel vniuersos sermões: & nõ abscondit ab eo. Et ille rñdit. Dñs est. Qđ bonũ ẽ in oculis suis faciat. Creuit autẽ samuel: & dominus erat cum eo: & non cecidit ex omnibus verbis eius in terrã. Et cognouit vniuersus israel a dan vsq bersabee q fidelis samuel propheta esset dñi. Et addidit dominus vt appereret in sylo: qm̃ reuelatus fuerat dñs samueli in sylo iuxta verbum domini. Et euẽit sermo samuelis vniuerso israeli. 4.

Egressus est namq israel obuiã philistiim in preliũ & castrametatus est iuxta lapidem adiutorii. Porro philistiim venerũt in afec: & instruxerunt aciẽ contra israel. Inito autẽ certamine terga vertit israel philisteis: & cesa sunt in illo certamine passim per agros quasi quattuor milia virorũ. Et reuersus ẽ populus ad castra. Dixerũt q maiores natu

in die illa suscitabo aduersũ heli oĩa quecũq locu
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ ἠλὶ πάντα ὅσα ἐλά
tus sũ cõtra domũ eius incipiã & complebo. &
λησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω. καὶ
nunciaui ei q vlciscar ego domũ eius vsq
ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως
in eternũ in iniqtatibus filiorum eius quibus nouerat q maledi
αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ, αἷς ἔγνω ὅτι κακολο-
centes deo filij eius: & non admonebat eos.
γοῦντες θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς.
& non sic iuraui domui heli: si placabitur
καὶ οὐχ οὕτως ὤμοσα τῷ οἴκῳ ἠλί, εἰ ἐξιλασθήσεται
iniquitas domus heli in incenso vel in victimis vsq in
ἡ ἀδικία οἴκου ἠλὶ ἐν θυμιάματι ἢ ἐν θυσίαις ἕως τοῦ
eternũ. & dormit samuel vsq mane: & surrexit
αἰῶνος. καὶ κοιμᾶται σαμουὴλ ἕως πρωΐ, καὶ ὤρθρισε
mane & aperuit hostia domus dñi. &
τὸ πρωῒ καὶ ἤνοιξεν τὰς θύρας τοῦ οἴκου κυρίου. καὶ
samuel timuit indicare visionẽ heli. &
σαμουὴλ ἐφοβήθη ἀναγγεῖλαι τὴν ὅρασιν τῷ ἠλί. καὶ
dixit heli ad samuel: fili. & dixit: ecce
εἶπεν ἠλὶ πρὸς σαμουήλ, τέκνον. καὶ εἶπεν, ἰδοὺ
ego. & dixit quis sermo qui dictus est ad te fi-
ἐγώ. καὶ εἶπε τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σὲ τέκ-
li: ne iam celaueris a me ex oĩbus verbis
νον, μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐκ πάντων τῶν λόγων
dictis in auribus tuis. hec faciat
τῶν λαληθέντων ἐν τοῖς ὠσί σου. τάδε ποιήσαι
tibi deus & hec addat si abscõderis a me ser-
σοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη ἐὰν κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ ῥῆ-
monẽ. & indicauit ei samuel vniuersos ser
μα. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ σαμουὴλ πάντας τοὺς λό
mones & non abscõdit ab eo verbũ. & dixit heli:
γους καὶ οὐκ ἔκρυψεν ἀπ᾽ αὐτοῦ ῥῆμα. καὶ εἶπεν ἠλί,
dñs ipse placitũ coram eo faciat. &
κύριος αὐτὸς τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσοι. καὶ
magnificatus est samuel: & erat dñs cum eo.
ἐμεγαλύνθη σαμουήλ, καὶ ἦν ὁ κύριος μετ᾽ αὐτοῦ.
& non cecidit ex oĩbus verbis eius
καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ
in terrã: & cognouerũt vniuersus israel a dan
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔγνωσαν πᾶς ἰσραὴλ ἀπὸ δὰν
& vsq bersabee q fidelis samuel in prophetã.
καὶ ἕως βηρσαβαὲ ὅτι πιστὸς σαμουὴλ εἰς προφήτην.
& addidit dñs vt appareret ei in sy
καὶ προσέθετο κύριος τοῦ δηλωθῆναι αὐτῷ ἐν συ-
lo: & reuelatus fuerat dñs ad samuel: in sy
λῶ, καὶ ἀπεκαλύφθη κύριος πρὸς σαμουήλ, ἐν συ-
lo iuxta verbũ dñi.
λῶ κατὰ ῥῆμα κυρίου.

Ca. 4.

Et factũ est verbũ samuel ad oẽm is
Καὶ ἐγένετο ῥῆμα σαμουὴλ πρὸς πάντα ἰσ-
rael: & conueniũt philistiim in pugnam
ραήλ, καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον
cõtra israel. & egressus est israel obuiam eis
ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἐξῆλθεν ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς
in prelium. & castrametãt iuxta lapidẽ adiutorij.
εἰς πόλεμον. καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ ἀβενέζερ.
& castrametantur philistijm in aphec: &
καὶ παρεμβάλλουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἐπὶ ἀφέκ, καὶ
instruxerũt aciẽ philistijm in preliũ cõtra
παρατάσσονται οἱ ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ
israel. & declinauit bellũ: & cecidit vir is
ἰσραήλ. καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ ἔπεσεν ἀνὴρ ἰσ
rael coram philistijm in acie in
ραὴλ ἐνώπιον τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ παρατάξει ἐν
campo quattuor milia virorum. & reuersus ẽ
τῷ πεδίῳ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν. καὶ ἦλθεν
ppl's ad castra. & dixerũt maio
ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν. καὶ εἶπον οἱ πρεσ-
res natu
βύτεροι

Het 37. 2.if 22.c

israel: quare igit̄ quassauit nos dn̄s hodie co=
ἰσραήλ, διατί ἄρα ἔθραυσεν ἡμᾶς κύριος σήμερον ἐνώ
ram philistijs: accipiamus ad nos ar
πιον τῶν ἀλλοφύλων; λάβωμεν πρὸς ἡμᾶς τὴν κιβω=
cam federis dn̄i nr̄i de sylo: ⁊ egrediatur in
τὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἡμῶν ἐκ συλώ, καὶ ἐξελθέτω ἐν
medio nr̄i ⁊ saluabit nos de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ.
μέσῳ ἡμῶν καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.
⁊ misit pp̄ls in sylo: ⁊ tulerūt inde ar
καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς ἐν συλῶ, καὶ ἦραν ἐκεῖθεν τὴν κιβω
cam federis dn̄i exercituū: vbi sederūt che
τὸν διαθήκης κυρίου τῶν δυνάμεων, οὗ ἐπεκάθητο τὰ χε
rubin. ⁊ ambo filij heli cum arca
ρουβίν. καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ ἡλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ τῆς
federis dei ophni ⁊ phinees. ⁊ factū est vt venit ar
διαθήκης τοῦ θεοῦ ὀφνὶ καὶ φινεές. καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθεν ἡ κι=
ca federis dn̄i in castra: ⁊
βωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ
vociferat⁹ ē oīs israel clamore grādi: ⁊ p̄sonuit t̄ra.
ἀνέκραξε πᾶς ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ.
⁊ audierūt philistijm vocem clamoris ⁊ di=
καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς καὶ εἶ=
xerūt: q̄ vox clamoris huius magna
πον, τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἀλαλάγματος τούτου ἡ μεγάλη
hec in castris hebreoꝝ: ⁊ cognouerūt ꝙ
αὕτη ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι ἡ
arca dn̄i venit in castra. ⁊ timue=
κιβωτὸς τοῦ κυρίου ἥκει εἰς τὴν παρεμβολήν. καὶ ἐφοβή
runt philistijm valde ⁊ dixerūt: iste deus eo
θησαν οἱ ἀλλόφυλοι σφόδρα καὶ εἶπον, οὗτος ὁ θεὸς αὐ
rum venit ad eos in castra. ve nobis:
τῶν ἥκει πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν. οὐαὶ ἡμῖν,
libera nos dn̄e hodie: q: nō factū est sic heri
ἐξελοῦ ἡμᾶς κύριε σήμερον, ὅτι οὐ γέγονεν οὕτως ἐχθὲς
⁊ nudi⁹ terti⁹. ve nobis: quis liberabit nos de manu
καὶ τρίτης. οὐαὶ ἡμῖν, τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν
deorū solidoꝝ istorū: hi sunt dij q̄ percus
θεῶν τῶν στερεωτέρων τούτων; οὗτοί εἰσιν οἱ θεοὶ οἱ πατά
serūt egyptum in omni plaga ⁊ in deserto. con
ξαντες τὴν αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. κρα
fortamini ⁊ estote in viros philistijm: vt nō ser=
ταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ δου
uiatis hebreis: sicut seruierunt nobis: ⁊
λεύσητε τοῖς ἑβραίοις, καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν, καὶ
estote in viros ⁊ debellate eos. ⁊ pu
ἔσεσθε εἰς ἄνδρας καὶ πολεμήσατε αὐτούς. καὶ ἐπο=
gnauerūt philistijm cōtra eos: ⁊ cesus est vir is
λέμησαν οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς αὐτούς, καὶ πταίει ἀνὴρ ἰσ=
rael coram philistijm: ⁊ fugit vnusq̄sq; in
ραὴλ ἐνώπιον τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς
tabernaculū suū. ⁊ facta est plaga magna nimis:
τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα,
⁊ ceciderūt de israel triginta milia ordinū.
καὶ ἔπεσαν ἐξ ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων.
⁊ arca dei capta est. ⁊ ambo filij
καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη. καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ
heli ophni ⁊ phinees mortui sūt. ⁊ cucurrit vir iemi
ἡλὶ ὀφνὶ καὶ φινεὲς ἀπέθανον. καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ ἰεμι
neus ex acie ⁊ venit in sylo in
ναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ ἦλθεν εἰς συλῶ ἐν τῇ
e die illa: ⁊ vestes eius rupte: ⁊
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρηγμένα, καὶ
terra sup̄ caput eius. ⁊ qn̄ venit: ecce
γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἦλθεν, ἰδοὺ
heli sedebat sup̄ sellam suam ad por
ἡλὶ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου αὐτοῦ παρὰ τὴν πύ
tam speculans viam: q: erat cor eius pa
λην σκοπεύων τὴν ὁδόν, ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐξε
uens pro arca dei. ⁊ hō
στηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ἄνθρωπος
ingressus est ad nūciandū in ciuitatē.
εἰσῆλθεν ἀναγγεῖλαι εἰς τὴν πόλιν.

de israel. quare p̄cus
sit nos dominus hodie
coram philistiim? Affe
ramus ad nos
de sylo arcā federis do
mini: & veniat
in mediū nr̄i: vt saluet
nos de manu inimico=
rū nr̄oꝝ. Misit ergo po
pulus in sylo & tulerūt
inde arcā federis dn̄i
exercituum
sedentis super cheru=
bin. Erantq; duo filii
heli cum arca federis
dei
ofni & phinees. Cun=
q; venisset arca
federis dn̄i in castra
vociferatus est omnis
israel clamore grandi
& personuit
terra? Et audierūt phi=
listiim
vocem clamoris: dixe
runtq; Que nam ē hec
vox clamoris magni
in castris
hebreorū? Et cognoue
runt ꝙ arca dn̄i venis=
set in castra. Timuerūt
q; philistiim
dicentes. Venit deus
in castra.
Et ingemuerūt dicen=
tes. Ve nobis. Non ei
fuit tāta exultatio he=
ri & nudiustertius. Ve
nobis. Quis nos sal=
uabit de mān deoꝝ su=
blimium istorum? Hi
sunt dii qui percusserūt
egyptum omni plaga
in deserto.
Confortamini & esto=
te viri philistiim
ne seruiatis hebreis si
cut & illi seruierunt
vobis. Confortamini
& bellate.
Pugnauerunt ergo phi
listiim: & cesus est israel
& fugit vnusquisq; in ta
bernaculū suū. Et facta
ē plaga magna nimis
& ceciderunt de israel
triginta milia peditū:
& arca dei
capta est. Duo quoq;
filii heli mortui sunt of
ni & phinees. Currēs āt
vir de beniamin
ex acie venit in sylo in
die illa:
scissa veste & consper=
sus puluere caput.
cumq; ille venisset: he
li sedebat super sellam
cōtra viā expectās. E=
rat āūt cor eius pauens
pro arca dei. Vir āt il=
le postq; ingressus est

יִשְׂרָאֵל לָמָּה נְגָפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם
לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ
מִשִּׁלֹה אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְיָבֹא
בְקִרְבֵּנוּ וְיֹשִׁעֵנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ׃
וַיִּשְׁלַח הָעָם שִׁלֹה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם
אֵת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה צְבָאוֹת
יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי
עֵלִי עִם אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים
חָפְנִי וּפִינְחָס׃ וַיְהִי כְּבוֹא אֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה אֶל הַמַּחֲנֶה וַיָּרִעוּ כָל
יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתֵּהֹם
הָאָרֶץ׃ וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים אֶת
קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מֶה קוֹל
הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחֲנֵה
הָעִבְרִים וַיֵּדְעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה בָּא
אֶל הַמַּחֲנֶה׃ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי
אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל הַמַּחֲנֶה
וַיֹּאמְרוּ אוֹי לָנוּ כִּי לֹא הָיְתָה
כָּזֹאת אֶתְמוֹל שִׁלְשֹׁם׃ אוֹי לָנוּ
מִי יַצִּילֵנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאַדִּירִים
הָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם הָאֱלֹהִים הַמַּכִּים
אֶת מִצְרַיִם בְּכָל מַכָּה בַּמִּדְבָּר׃
הִתְחַזְּקוּ וִהְיוּ לַאֲנָשִׁים פְּלִשְׁתִּים
פֶּן תַּעַבְדוּ לָעִבְרִים כַּאֲשֶׁר עָבְדוּ
לָכֶם וִהְיִיתֶם לַאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם׃
וַיִּלָּחֲמוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל
וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאֹהָלָיו וַתְּהִי הַמַּכָּה
גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רַגְלִי׃ וַאֲרוֹן אֱלֹהִים
נִלְקָח וּשְׁנֵי בְנֵי עֵלִי מֵתוּ חָפְנִי
וּפִינְחָס׃ וַיָּרָץ אִישׁ בִּנְיָמִן
מֵהַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא שִׁלֹה בַּיּוֹם הַהוּא
וּמַדָּיו קְרֻעִים וַאֲדָמָה עַל רֹאשׁוֹ׃
וַיָּבוֹא וְהִנֵּה עֵלִי יֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא
יַד דֶּרֶךְ מְצַפֶּה כִּי הָיָה לִבּוֹ חָרֵד
עַל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ בָּא

לָקַח
אָרוֹן בְּרִית
בּוֹא אָיַב
שָׁלַח נָשָׂא
שָׁנָה
הָיָה
רוּעַ
הָיָה
שָׁמַע
רוּעַ גָּדַל
חָנָה אָרוֹן
בּוֹא
אָמַר הָיָה
תְּמֹל
נָצַל אָדַר
נָכָה
דָּבַר
חָזַק הָיָה
עָבַד
הָיָה לָחַם
נָגַף
נוּס הָיָה
גָּדַל
נָפַל אָרוֹן
לָקַח מוּת
רוּץ
עָרַךְ בּוֹא
מַד
צָפָה

להגיד בעיר ותזעק כל העיר: נגד זעק
וישמע עלי את קול הצעקה שמע
ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש המן
מהר ויבא ויגד לעלי: ועלי בן
תשעים ושמנה שנה ועיניו
קמה ולא יכול לראות: ויאמר קום יכל
האיש אל עלי אנכי הבא מן ראה אמר
המערכה ואני מן המערכה נסתי נוס
היום ויאמר מה היה הדבר בני:
ויען המבשר ויאמר נס ישראל ענה בשר
לפני פלשתים וגם מגפה גדולה פנה נגף
היתה בעם וגם שני בניך מתו גדל היה
חפני ופינחס וארון האלהים שנה מות
נלקחה: ויהי כהזכירו את ארון היה זכר
האלהים ויפל מעל הכסא נפל
אחרנית בעד יד השער ותשבר שבר
מפרקתו וימת כי זקן האיש פרק מות
וכבד והוא שפט את ישראל
ארבעים שנה: וכלתו אשת פינחס רבע כלל איש ילל
הרה ללת ותשמע את השמועה שמע לקח
אל הלקח ארון האלהים ומת ארן חמה
חמיה ואישה ותכרע ותלד כי כרע ילד
נהפכו עליה ציריה: וכעת מותה הפך צור
ותדברנה הנצבות עליה אל דבר יצב
תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ירא ענה
ולא שתה לבה: ותקרא לנער שות קרא
איכבוד לאמר גלה כבוד כבד
מישראל אל הלקח ארון האלהים
ואל חמיה ואישה: ותאמר גלה אמר
כבוד מישראל כי נלקח ארון
האלהים: ופלשתים

Cap.v.

לקחו את ארון האלהים ויבאהו בוא
מאבן העזר אשדודה: ויקחו
פלשתים את ארון האלהים
ויביאו אתו בית דגון ויציגו אתו יצג
אצל דגון: וישכמו אשדודים שכם

nunciauit vrbi. & vlu
lauit omnis ciuitas.
Et audiuit heli sonitũ
clamoris:
dixitq;. Quis ẽ hic so
nitus tumultus huius?
At ille festinauit & ve
nit: & nunciauit heli.
Heli ãt erat nonagĩta
& octo annorũ: & ocu
li eius caligauerãt & vi
dere nõ poterat. Et di
xit ad heli. Ego sum q
veni de
prelio & ego qui de a
cie fugi
hodie. Cui ille ait.
Quid actũ est fili mi?
Rñdẽs ãt ille q nuncia
bat: fugit inquit israel
corã philistiim: & rui
na magna
facta est in populo. In
sup & duo filii tui mor
tui sunt ofni & phine
es: & arca dei
capta ẽ. Cumq; ille no
minasset arcam
dei: cecidit de sella
retrorsum iuxta ostiũ:
& fractis
ceruicibus mortuus ẽ.
Senex enĩ erat vir &
grandeuus & ipse iudi
cauit israel
q̃dragĩta ãnis. Nurus
ãt eius vxor phinees
pregnans erat vicinaq;
partui: & audito nun
cio q capta esset arca
dei: & mortuus esset
socer suus & vir suus:
incuruauit se & pepit.
Irruerant ei in eã dolo
res subiti. In ipso ãt mo
mẽto mortis eius dixe
rũt ei qui stabãt circa e
am. Ne timeas qa filiũ
pepisti: q̃ non rñdit eis
neq; animaduertit. Et
vocauit puerum
icaboth: dicens. Tran
slata est gloria
de israel: quia capta ẽ
arca dei.
Et p socero suo & pro
viro suo ait. Trãslata est
gloria ab israel: eo q
capta esset arca
dei. 5.

Philistiim autem
tulerunt arcam dei &
asportauerunt eam
a lapide adiutorii in a
zotum. Tuleruntq;
philistiim arcã dei
& ĩtulerũt eã in tẽplũ
dagon: & statuerũt eã
iuxta dagõ. Cũq; sur
rexisset diluculo azotii

τ vlulauit tota ciuitas. τ audiuit heli vo
καὶ ἀνεβόησεν ὅλη ἡ πόλις. καὶ ἤκουσεν ἠλὶ τὴν φω
cem clamoris τ dixit: que vox clamoris huius?
νὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπεν, τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης;
τ homo festinãs ingressus est: τ nunciauit
καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε, καὶ ἀπήγγειλε τῷ
heli: τ erat heli filius nonaginta τ octo annoꝝ: τ
ἠλί, καὶ ἦν ἠλὶ υἱὸς ἐννενήκοντα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν, καὶ
oculi eius grauati fuerãt τ non videbat. τ
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐβαρύνθησαν καὶ οὐκ ἔβλεπεν. καὶ
dixit heli viris qui aderant ei:
εἶπεν ἠλὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς παρεστηκόσιν αὐτῷ,
que vox soni huius? τ respondit vir
τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου; καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ
qui venit: τ dixit: ego sum qui veni de ca
ὁ ἐληλυθώς, καὶ εἶπεν, ἐγώ εἰμι ὁ ἥκων ἐκ τῆς πα
stris: ego fugi de acie ho
ρεμβολῆς, ἐγὼ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμε
die. τ dixit ei heli: qd factũ est verbũ fili? τ
ρον. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἠλί, τί τὸ γεγονὸς ῥῆμα τέκνον; καὶ
respondit puer: τ dixit: fugit vir
ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον, καὶ εἶπεν, πέφευγεν ἀνὴρ
israel a facie philistijm: τ plaga
ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πληγὴ
magna facta est in pplo: τ ambo filij tui
μεγάλη γέγονεν ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοί σου
mortui sunt: τ arca dei capta est. τ factũ est vt me
τεθνήκασι, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη. καὶ ἐγένετο ὡς ἐμ
minit arce dei: τ cecidit a sel
νήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δί
la in retro adherẽtia porte: τ fra
φρου εἰς τὰ ὄπισθεν ἐχόμενα τῆς πύλης, καὶ συνε
cta ẽ scapula eius τ mortuus est: qm̃ senex
τρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν, ὅτι πρεσβύτης
erat homo τ grauis: τ ipse iudicauit israel
ἦν ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρύς, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν ἰσραὴλ
quadraginta annis. τ nurus eius vxor phinees q̃ con
τεσσαράκοντα ἔτη. καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ φινεὲς συνει
cepit vt pareret: τ audiuit nuncium q
ληφυῖα τοῦ τεκεῖν, καὶ ἤκουσεν τὴν ἀγγελίαν ὅτι
capta esset arca dei: τ q mortuus esset so
ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πεν
cer suus τ vir suus: τ angustiata ẽ τ pe
θερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐστένωσε καὶ ἔτε
perit: qm̃ versi fuerunt in eam dolores eius: τ
κεν, ὅτι ἐστράφησαν ἐπ' αὐτῆς αἱ ὠδῖνες αὐτῆς, καὶ
in tpe suo moritur. τ dixerũt ei mulieres
ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει. καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες
que astabant ei: ne timeas qm̃ filiũ peperisti.
αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ, μὴ φοβοῦ ὅτι υἱὸν τέτοκας.
τ non rñdit: τ non aiaduertit cor suũ.
καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς.
τ vocauit nomẽ puero glorie pro
καὶ ἐκάλεσεν ὄνομα τῷ παιδαρίῳ ἐχαβὼθ ὑπὲρ τῆς
arca dei τ pro socero suo τ pro
κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ
viro suo: qm̃ mortui sũt. τ dixit: trãslata ẽ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅτι ἀπέθανον. καὶ εἶπεν, ἀπῴκισται
gloria ab israel eo q capta est arca dei.
δόξα ἀπὸ ἰσραὴλ διότι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ. Ca.5.
Et philistijm tulerũt arcam dei:
Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ,
τ asportauerũt eam ex lapide adiutorij in azotũ. τ tule
καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ ἀβεννεζὲρ εἰς ἄζωτον. καὶ ἔλα
runt philistijm arcam dei τ intu
βον οἱ ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ εἰσή
lerunt eam in domũ dagon: τ statue
νεγκαν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον δαγών, καὶ παρέστη
runt eam iuxta dagon. τ surrexerũt mane azotij:
σαν αὐτὴν παρὰ δαγών. καὶ ὤρθρισαν οἱ ἀζώτιοι,
τ ingressi sunt in domum dagon
καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον δαγών.

altera die. ⁊ viderūt: ⁊ ecce dagon cecidit in
τῇ ἐπαύριον. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ
faciem ſuam in terrā ante arcam dei.
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ.
⁊ eleuauerūt dagon: ⁊ reſtituerunt eum in
καὶ ἤγειραν τὸν δαγὼν, καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἐπὶ τὸν
locum ſuum. ⁊ factū eſt vt ſurrexerunt altera die
τόπον αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὡς ὤρθρισαν τῇ ἐπαύριον τὸ
mane azotij: ⁊ ecce dagon cecidit in fa
πρωῒ οἱ ἀζώτιοι, καὶ ἰδοὺ δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ πρό-
ciem ſuam corā arca dei. ⁊ ca-
σωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ἡ κε
put dagon ⁊ ambo veſtigia pedū e-
φαλὴ δαγὼν καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐ-
ius abſciſa ſup anteriora liminum: ⁊ am
τοῦ ἀφῃρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια τῶν σταθμῶν, καὶ ἀμ
be iūcture manuū eius iacentes ſup
φότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ
limen. verum ſcapula dagon relicta eſt. pp hoc
τὸ πρόθυρον. πλὴν ἡ ῥάχις δαγὼν ὑπελείφθη. διὰ τοῦτο
non aſcendunt ſacerdotes dagō: ⁊ omnis q ingredi
οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς δαγὼν, καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμε
tur in domū dagon ſup limen domus dagon in azoto
νος εἰς οἶκον δαγὼν ἐπὶ τὸν σταθμὸν οἴκου δαγὼν ἐν ἀζώτῳ
vſq in diem hunc: ſed tranſilientes trāſi
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀλλ᾽ ὑπερβαίνοντες ὑπερβαί
liunt. ⁊ aggrauata ē manꝰ dn̄i ſup azotios: ⁊ tor-
νουσιν. καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ κυρίου ἐπὶ ἀζωτίους, καὶ ἐβα
ſit azotios: ⁊ percuſſit eos in
σάνισε τοὺς ἀζωτίους, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς
natibus eoꝝ azotum ⁊ terios eius. ⁊ viderūt
ἕδρας αὐτῶν τὴν ἄζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς. καὶ εἶδον
viri azoti ꝙ ſic factū eſt ipſis: ⁊ dicunt
οἱ ἄνδρες ἀζώτου ὅτι οὕτως γέγονεν αὐτοῖς, καὶ λέγουσιν
non ſedebit arca dei iſrael nobiſcum: qm̄ dura
οὐ καθίσεται ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἰσραὴλ μεθ᾽ ἡμῶν, ὅτι σκληρὰ
manus eius ſup nos ⁊ ſuper dagon deū nr̄m. ⁊ mit
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ δαγὼν τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ ἀπο
tunt ⁊ cōgregant ſatrapas philiſtinorum
στέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων οἱ
azotij ad ſeipſos. ⁊ dicunt azotij quid fa
ἀζώτιοι πρὸς ἑαυτούς. καὶ λέγουσιν οἱ ἀζώτιοι τί ποιή-
ciemus arce dei iſrael? ⁊ dicunt gethei
σομεν τῇ κιβωτῷ τοῦ θεοῦ ἰσραήλ; καὶ λέγουσιν οἱ γεθαῖ
tranſeat iam arca dei. ⁊ trāſiit ar-
οι, μετελθέτω δὴ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ. καὶ μετῆλθεν ἡ κι-
ca dei iſrael in geth. ⁊ factū eſt cū trāſi-
βωτὸς τοῦ θεοῦ ἰσραὴλ εἰς γέθ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μετελ
bat arca ad getheos: ⁊ fit manꝰ
θεῖν τὴν κιβωτὸν πρὸς τοὺς γεθαίους, καὶ γίνεται χεὶρ
dn̄i in ciuitate: turba magna valde: ⁊ per-
κυρίου ἐν τῇ πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα, καὶ ἐπά
viros ciuitatis a paruo vſq ad magnū in na
τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου εἰς τὰς ἕ
⁊ mittunt gethei arcam dei in acaro-
καὶ ἐξαποστέλλουσιν οἱ γεθαῖοι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς ἀκάρω
factū eſt vt venit arca dei in acarona: ⁊ exclama
ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ εἰς ἀκάρωνα, καὶ ἀνεβόη
acaronite dicentes: quid miſiſtis arcam dei
σαν οἱ ἀκαρωνῖται λέγοντες, τί ἀπεστρέψατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
ad nos vt īterficiat nos ⁊ populū nr̄m: ⁊ mit-
πρὸς ἡμᾶς θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν; καὶ ἀποστέλ-
⁊ congregant omnes ſatrapas philiſtinorum. ⁊
καὶ συνάγουσι πάντας τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων. καὶ
it: mittite arcam dei iſr̄l: ⁊ reuertatur
ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἰσραήλ, καὶ ἀποκαταστήτω
locum ſuum: ⁊ nō interficiat nos ⁊ pplm nr̄m.
τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν.
iebat confuſio mortis in vniuerſa ciuitate grauis valde:
ἐγένετο σύγχυσις θανάτου ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα,
eſſa eſt arca dei iſr̄l. ⁊ viui ⁊ qui moriebātur
ῆλθεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἰσραήλ. καὶ οἱ ζῶντες καὶ οἱ ἀποθνήσκοντες

altera die: ecce dagon iacebat pronus in terra ante arcam domini. Et tulerunt dagon & reſtituerunt eum in locum ſuum. Rurſūq māe die altera conſurgētes inuenerunt dagon iacentem ſuper faciē ſuā in terra coram arca domini. Caput autem dagon & due palme manuū eius abſciſe erant ſup limen: porro dagon ſolus truncꝰ remanſerat in loco ſuo. Propter hāc cām non calcant ſacerdotes dagon & oēs q ingrediūtur templū eius ſup limē dagon in azoto vſq in hodiernū diē. Aggrauata eſt autem manus dn̄i ſup azotios: & demolitus eſt eos. Et pcuſſit in ſecretiori parte natiū azotū & fines eiꝰ. Vidētes aūt viri azotii huiuſcemodi plagā dixerunt. Nō maneat arca dei iſrael apud nos: qm̄ dura eſt manus eiꝰ ſup nos & ſup dagon deū noſtrū. Et mittentes cōgregauerūt oēs ſatrapas philiſtinorum ad ſe & dixerūt. Quid faciemus de arca dei iſrael? Rn̄deruntq gethei. Circūducatur arca dei iſrael: & circūduxerunt arcā dei iſrael. Illis āt circūducentibus eam fiebat manus dn̄i p ſingulas ciuitates interfectionis magne nimis: & pcutiebat viros vniuſcuiuſq vrbis a paruo vſq ad maiorē: & cōputreſcebant pminētes extales eorum. Miſerunt ergo arcam dei in accharon. Cumq veniſſet arca dei ī accharon: exclamauerūt accharonite dicentes. Adduxerunt ad nos arcam dei iſrael vt interficiat nos & populū noſtrum. Miſerunt itaq & congregauerunt omnes ſatrapas philiſtinorum. Qui dixerunt. Dimitte arcā dei iſrael: & reuertatur in locum ſuum vt nō interficiat nos cum populo noſtro. Fiebat enim pauor mortis in ſingulis vrbibus & grauiſſima valde manus dei. Viri quoq qui mortui non fuerant ꝏ

מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה דָגוֹן נֹפֵל לְפָנָיו
אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וַיִּקְחוּ | פָּנָה
אֶת דָּגוֹן וַיָּשִׁבוּ אֹתוֹ לִמְקוֹמוֹ׃ | שׁוּב קוּם
וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה דָגוֹן
נֹפֵל לְפָנָיו אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן
יְהוָה וְרֹאשׁ דָּגוֹן וּשְׁתֵּי כַּפּוֹת יָדָיו | כָּפַף
כְּרֻתוֹת אֶל הַמִּפְתָּן רַק דָּגוֹן | פָּתַן
נִשְׁאַר עָלָיו׃ עַל כֵּן לֹא יִדְרְכוּ | שָׁאַר דָּרַךְ
כֹהֲנֵי דָגוֹן וְכָל הַבָּאִים בֵּית דָּגוֹן | בּוֹא
עַל מִפְתַּן דָּגוֹן בְּאַשְׁדּוֹד עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַתִּכְבַּד יַד יְהוָה אֶל | כָּבַד
הָאַשְׁדּוֹדִים וַיְשִׁמֵּם וַיַּךְ אֹתָם | שָׁמַם נָכָה
בַּעֲפֹלִים אֶת אַשְׁדּוֹד וְאֶת
גְּבוּלֶיהָ׃ וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי אַשְׁדּוֹד כִּי | גָּבַל רָאָה
כֵן וְאָמְרוּ לֹא יֵשֵׁב אֲרוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עִמָּנוּ כִּי קָשְׁתָה יָדוֹ | קָשָׁה
עָלֵינוּ וְעַל דָּגוֹן אֱלֹהֵינוּ׃ וַיִּשְׁלְחוּ | שָׁלַח
וַיַּאַסְפוּ אֶת כָּל סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים | אָסַף
אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַה נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן | עָשָׂה אָרַן
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַּת יִסֹּב | אָמַר סָבַב
אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּסֵּבּוּ אֶת
אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אַחֲרֵי | הָיָה
הֵסַבּוּ אֹתוֹ וַתְּהִי יַד יְהוָה בָּעִיר
מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיַּךְ אֶת | הָמַם
אַנְשֵׁי הָעִיר מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל | גָּדַל
וַיִּשָּׂתְרוּ לָהֶם עְפָלִים׃ וַיְשַׁלְּחוּ אֶת | סָתַר
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי כְּבוֹא
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיִּזְעֲקוּ | זָעַק
הָעֶקְרֹנִים לֵאמֹר הֵסַבּוּ אֵלַי אֶת
אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לַהֲמִיתֵנִי | מוּת
וְאֶת עַמִּי׃ וַיִּשְׁלְחוּ וַיַּאַסְפוּ אֶת
כָּל סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
שַׁלְּחוּ אֶת אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְיָשֹׁב לִמְקֹמוֹ וְלֹא יָמִית אֹתִי | שׁוּב קוּם
וְאֶת עַמִּי כִּי הָיְתָה מְהוּמַת מָוֶת | הָיָה
בְּכָל הָעִיר כָּבְדָה מְאֹד יַד הָאֱלֹהִים
שָׁם׃ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא מֵתוּ | מוּת

הֻכּוּ בַּעְפֹלִים וַתַּעַל שַׁוְעַת הָעִיר — נָכָה עָלָה
Cap. vi. הַשָּׁמָיִם׃ וַיְהִי אֲרוֹן — הָיָה
יְהוָה בִּשְׂדֵה פְלִשְׁתִּים שִׁבְעָה
חֳדָשִׁים׃ וַיִּקְרְאוּ פְלִשְׁתִּים — קָרָא
לַכֹּהֲנִים וְלַקֹּסְמִים לֵאמֹר מַה
נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן יְהוָה הוֹדִיעֻנוּ בַּמָּה — עָשָׂה יָדַע
נְשַׁלְּחֶנּוּ לִמְקוֹמוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ אִם — שָׁלַח קוּם
מְשַׁלְּחִים אֶת אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל — אָמַר
אַל תְּשַׁלְּחוּ אֹתוֹ רֵיקָם כִּי הָשֵׁב — שׁוּב
תָּשִׁיבוּ לוֹ אָשָׁם אָז תֵּרָפְאוּ — רָפָא
וְנוֹדַע לָכֶם לָמָּה לֹא תָסוּר יָדוֹ — יָדַע סוּר
מִכֶּם׃ וַיֹּאמְרוּ מָה הָאָשָׁם אֲשֶׁר
נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סַרְנֵי — סָפַר
פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עְפֹלֵי זָהָב
וַחֲמִשָּׁה עַכְבְּרֵי זָהָב כִּי מַגֵּפָה — נָגַף
אַחַת לְכֻלָּם וּלְסַרְנֵיכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם — עָשָׂה
צַלְמֵי עְפֹלֵיכֶם וְצַלְמֵי עַכְבְּרֵיכֶם
הַמַּשְׁחִיתִים אֶת הָאָרֶץ וּנְתַתֶּם — שָׁחַת נָתַן
לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּבוֹד אוּלַי יָקֵל — כָּבַד קָלַל
אֶת יָדוֹ מֵעֲלֵיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם
וּמֵעַל אַרְצְכֶם׃ וְלָמָּה תְכַבְּדוּ אֶת
לְבַבְכֶם כַּאֲשֶׁר כִּבְּדוּ מִצְרַיִם
וּפַרְעֹה אֶת לִבָּם הֲלוֹא כַּאֲשֶׁר
הִתְעַלֵּל בָּהֶם וַיְשַׁלְּחוּם וַיֵּלֵכוּ׃ — עָלַל שָׁלַח
וְעַתָּה קְחוּ וַעֲשׂוּ עֲגָלָה חֲדָשָׁה — לָקַח
אַחַת וּשְׁתֵּי פָרוֹת עָלוֹת אֲשֶׁר — פָּר עָלָה
לֹא עָלָה עֲלֵיהֶם עֹל וַאֲסַרְתֶּם אֶת
הַפָּרוֹת בָּעֲגָלָה וַהֲשֵׁבֹתֶם בְּנֵיהֶם — שׁוּב
מֵאַחֲרֵיהֶם הַבָּיְתָה׃ וּלְקַחְתֶּם אֶת
אֲרוֹן יְהוָה וּנְתַתֶּם אֹתוֹ אֶל — אָרַן
הָעֲגָלָה וְאֵת כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר — כָּלָה
הֲשֵׁבֹתֶם לוֹ אָשָׁם תָּשִׂימוּ בָאַרְגַּז — שׂוּם
מִצִּדּוֹ וְשִׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהָלָךְ׃ — צָדַד
וּרְאִיתֶם אִם דֶּרֶךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית — רָאָה גָּבַל
שֶׁמֶשׁ הוּא עָשָׂה לָנוּ אֶת הָרָעָה — עָלָה רוּעַ
הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְאִם לֹא וְיָדַעְנוּ

p̄cutiebātur in ſecretio ri p̄te natiū: & aſcendebat vlulatus vniuſcuiuſq̄ ciuitatis in celum. 6.

Fuit ergo arca dn̄i ī regione philiſtinorum ſeptē mēſibus. Et poſt hec vocauerūt philiſtiim ſacerdotes & diuinos dicētes. Quid faciemus de arca dn̄i? Indicate nobis quō remittamus eā in locū ſuū. Qui dixerunt. Si remittitis arcam dei iſrael: nolite dimittere eā vacuā: ſed qd̄ debetis ei reddite p̄ pctō: & tunc curabimini: & ſcietis q̄re non recedat manus eius a vobis. Qui dixerūt. Quid eſt qd̄ p̄ delicto reddere debeamus ei? Reſpōderūtq̄ illi. Iuxta numerū p̄uintiarum philiſtinorū quinq̄ anos aureos facietis & qnq̄ mures aureos: qa plaga vna fuit oīb⁹ vobis & ſatrapis vrīs. Facietiſq̄ ſilitudines anorū veſtrorum: & ſimilitudīes muriū q demoliti ſunt terram: & dabitis dō iſrael gloriā: ſi forte releuet manum ſuam a vobis: & a diis veſtris & a terra veſtra. Quare grauatis corda veſtra ſicut aggrauauit egyptus & pharao cor ſuū? Nōne poſtq̄ percuſſus eſt tūc dimiſit eos & abierūt? Nūc ergo arripite & facite plauſtrum nouum vnum: & duas vaccas fetas quibus non eſt īpoſitum iugū iungite in plauſtro & recludite vitulos earum domi. Tolletiſq̄ arcam domini & ponetis in plauſtro: & vaſa aurea que exoluiſtis ei p̄ delicto ponetis in capſellam ad latus eius: & dimittite eam vt vadat: & aſpicietis. Et ſiquidē per viā finiū ſuorū aſcēderit contra bethſames ipſe fecit nobis hoc malū grande: ſin autē minime: ſciemus

percuſſi fuerūt in natibus. ⁊ aſcendit vlulatus ciui
ἐπλήγησαν ἐπὶ τὰς ἕδρας. καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πό
tatis vſq̄ ad celum.
λεως ἕως τοῦ οὐρανοῦ.

Ca. 6.

Et fuit arca dn̄i in agro phili
Καὶ ἦν ἡ κιβωτὸς τοῦ κυρίου ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλο
ſtinorū mēſibus ſeptē. ⁊ vocant philiſtījm
φύλων μῆνας ἑπτά. καὶ καλοῦσιν οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς
ſacerdotes ⁊ p̄p̄has ⁊ incantatores ſuos:
ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντεις καὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν,
⁊ dicunt eis: quid faciemus arce
καὶ λέγουσιν αὐτοῖς, τί ποιήσομεν τῇ κιβωτῷ τοῦ
dn̄i? indicate nobis in quo mittamus eam
κυρίου; γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἐξαποστείλωμεν αὐτὴν
in locum ſuum. ⁊ dixerūt ſi remittitis vos
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. καὶ εἶπον εἰ ἐξαποστέλλετε ὑμεῖς
arcam federis dn̄i dei iſrael: non
τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ, μὴ
mittatis eam vacuam: ſed reddentes reddi-
ἐξαποστείλητε αὐτὴν κενήν, ἀλλ' ἢ ἀποδιδόντες ἀπόδο
te ei pro delicto dona: ⁊ tunc cura-
τε αὐτῇ ὑπὲρ τῆς βασάνου δῶρα, καὶ τότε ἰαθή
bimini: ⁊ placabitur vobis: ne non recedat manus
σεσθε, καὶ ἐξιλασθήσεται ὑμῖν, μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ
eius a vobis. ⁊ dicunt quid pro deli
αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν. καὶ λέγουσι τί τὸ ὑπὲρ τῆς βασά
cto quod reddemus ei? ⁊ dixerunt: iuxta numerū
νου ὃ ἀποδώσομεν αὐτῇ; καὶ εἶπον, κατὰ ἀριθμὸν
prouinciarum philiſtinorum quinq̄ anos au-
τῶν σατραπειῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἕδρας χρυ
reos: q̄m error in vobis ⁊ principibus vrīs
σᾶς, ὅτι πταῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν
⁊ populo: ⁊ quinq̄ mures aureos ſimilitudinē
καὶ τῷ λαῷ, καὶ πέντε μύας χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν
murium corrumpentium terram vrām. ⁊ dabitis
μυῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν ὑμῶν. καὶ δώσετε
dn̄o deo iſrael gloriam: vt releuet manum ſu
τῷ κῳ θεῷ Ἰσραὴλ δόξαν, ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐ
am a vobis ⁊ a diis veſtris ⁊ a
τοῦ ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς
terra veſtra. ⁊ quare grauatis corda veſtra: vt
γῆς ὑμῶν. καὶ ἵνα τί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς
aggrauauit egypt⁹ ⁊ pharao cor ſuum? non
ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐ
ne quādo illuſerunt eis: miſerunt eos ⁊
χὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς καὶ
abierunt. ⁊ nunc accipite ⁊ facite plauſtrum no
ἀπῆλθον. καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἅμαξαν και
uum vnum: ⁊ accipite duas vaccas primo enixas
νὴν μίαν, καὶ λάβετε δύο βόας πρωτοτοκούσας
ſine filijs: ſup quas nō impoſitū ē iugum. ⁊ iungi
ἄνευ τῶν τέκνων, ἐφ' ἃς οὐκ ἐπετέθη ζυγός. καὶ ζεύξα
te vaccas in plauſtro: ⁊ filios ear̄ du-
τε τὰς βόας ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπα
cite a tergo earum in domum. ⁊ accipietis
γάγετε ἀπὸ ὄπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον. καὶ λήψεσθε τὴν
arcam dn̄i: ⁊ pōetis eam ſuper plauſtrum:
κιβωτὸν κυρίου, καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν,
⁊ vaſa aurea reddite ei pro pec
καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀπόδοτε αὐτῇ ὑπὲρ τῆς βα
cato: ⁊ ponetis in capſella ex latere partis e-
σάνου, καὶ θήσετε ἐν θέματι ἐκ πλαγίων μέρους αὐ
ius: ⁊ mittetis eam. ⁊ recedet: ⁊ vide
τῆς, καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτήν. καὶ ἀπελεύσεται καὶ ὄψε
bitis ſi in viā finis ſui ibit contra bethſames:
σθε εἰ εἰς ὁδὸν ὁρίου αὐτῆς πορεύσεται κατὰ Βαιθσαμύς,
ipſe fecit nobis malum grande hoc.
αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύ
⁊ ſi nō: ⁊ cognoſcemus
την. καὶ ἐὰν μή, καὶ γνωσόμεθα

ꝙ nequaquā manus eius tetigit nos: ſed ca
ὅτι οὐχὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἧπται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτω=
ſus hic factus eſt nobis. ⁊ fecerunt phili
μα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν. καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυ=
ſtijm ſic: ⁊ acceperūt duas vaccas primo enixas:
λοι οὕτως, καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας,
⁊ iunxerunt eas in plauſtro: ⁊ filios earum
καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν
concluſerunt in domo. ⁊ poſuerūt arcam dñi
ἀπέκλεισαν εἰς οἶκον. καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν κυρίου
ſuper plauſtrū ⁊ capſellam ⁊ mures
ἐπὶ τὴν ἅμαξαν καὶ τὸ θέμα καὶ τοὺς μύας τοὺς
aureos: ⁊ ſimilitudines anorum eoꝝ. ⁊
χρυσοῦς, καὶ τὰς εἰκόνας τῶν ἑδρῶν αὐτῶν. καὶ
direxerunt vacce in via in viam bethſa=
κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς τὴν ὁδὸν Βαιθσα=
mes in ſemita in qua ibant laborabant: ⁊ non
μὴς ἐν τρίβῳ ἐν ᾗ ἐπορεύοντο ἐκοπίων, καὶ οὐκ
declinabāt ad dexterā neq̧ ad ſiniſtrā: in itinere vno gradie
ἐξέκλιναν δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν, ἐν ὁδῷ μιᾷ ἐπορεύ=
bātur pergentes ⁊ mugientes. ⁊ ſatrape
οντο πορευόμεναι καὶ βοῶσαι. καὶ οἱ σατράπαι
philiſtijm ibant poſt ipſos vſq̧ ad ter=
τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῶν ἕως ὁρί=
minos bethſames. ⁊ qui in bethſames metebant meſ
ων Βαιθσαμὴς. καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμὴς ἐθέριζον θερισ=
ſem tritici in valle. ⁊ eleuauerūt ocu
μὸν πυρῶν ἐν τῇ κοιλάδι. καὶ ἦραν τοὺς ὀφθαλ=
los ſuos ⁊ viderūt arcam dñi: ⁊ gaui
μοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον τὴν κιβωτὸν κυρίου, καὶ ἐχά
ſi ſunt in obuiationē eius. ⁊ plauſtrū venit
ρησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς. καὶ ἡ ἅμαξα εἰσῆλθεν
in agrum ioſue qui de bethſames: ⁊ ſtetit ibi
εἰς ἀγρὸν Ἰωσιὲ τοῦ ἐκ Βαιθσαμὴς, καὶ ἔστη ἐκεῖ
iuxta lapidē magnum ⁊ cōciderunt ligna plau=
παρὰ λίθον μέγαν καὶ ἔσχισαν τὰ ξύλα τῆς ἁμά=
ſtri: ⁊ vaccas obtulerūt holocauſtum do
ξης, καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν ὁλοκαύτωσιν τῷ κυ=
mino. ⁊ leuite obtulerunt arcam do
ρίῳ. καὶ οἱ λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυ=
mini: ⁊ capſellā que cum ea ⁊ vaſa
ρίου, καὶ τὸ θέμα τὸ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ σκεύη τὰ
aurea: ⁊ poſuerūt ſuper lapidem magnum.
χρυσᾶ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ.
⁊ viri bethſames obtulerunt holocauſta:
καὶ οἱ ἄνδρες οἱ Βαιθσαμὴς ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις,
⁊ imolauerūt victimas dño in die illa.
καὶ ἔθυσαν θυσίας τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
⁊ quinq̧ ſatrape philiſtinorum viderunt ⁊
καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἑώρων καὶ
reuerſi ſunt in acaron in die illa. ⁊ hi
ἀνέστρεψαν εἰς Ἀκαρὼν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ αὗται
ani aurei: quos reddiderūt philiſtijm
αἱ ἕδραι αἱ χρυσαῖ, ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι
pro peccato dño: azoti vnum: ⁊
ὑπὲρ τῆς βασάνου τῷ κυρίῳ, τῆς Ἀζώτου μίαν, καὶ
geth vnum: ⁊ gazes vnum: ⁊ aſcalonis u=
τῆς Γὲθ μίαν, καὶ τῆς Γάζης μίαν, καὶ Ἀσκάλωνος μί
num: ⁊ acaron vnum. ⁊ mures aurei ſm̄ nu
αν, καὶ Ἀκαρὼν μίαν. καὶ μῦς χρυσοῖ κατὰ ἀρι=
merum omniū vrbium philiſtijm quin
θμὸν πασῶν τῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέν
q̧ prouintiarū: ab vrbe murata ⁊ vſq̧ ad
τε σατραπειῶν, ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἕως
villam pherezei: ⁊ vſq̧ ad lapidē magnum:
κώμης τοῦ Φερεζαίου, καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου,
vbi poſuerunt ſuper ipſum arcam federis
οὗ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
dñi vſq̧ ad
κυρίου ἕως

quia nequaq̄ manus eius tetigit nos: ſed caſu accidit. Fecerūt ergo illi hoc modo. & tollētes duas vaccas q̄ lactabāt vitulos iūxerūt ad plauſtrū: vitulosq̧ earum concluſerunt domi. Et poſuerunt arcā domini ſuper plauſtrum & capſellā que habebat mures aureos & ſimilitudinē anorum. Ibāt aūt in directū vacce per viam que ducit bethſames: & itinere vno gradiebantur pgētes & mugiētes & nō declinabant neq̧ ad dexteram neq̧ ad ſiniſtrā. Sed & ſatrape philiſtiim ſequebātur vſq̧ ad terminos bethſames. Porro bethſamite metebant triticum in valle. Et eleuātes oculos viderunt arcam & gauiſi ſunt cum vidiſſent. Et plauſtrum venit in agrum ioſue bethſamite: & ſtetit ibi. Erat aūt ibi lapis magnus: & conciderunt ligna plauſtri: vaccaſq̧ impoſuerunt ſup ea holocauſtū dño. Leuite aūt depoſuerūt arcam domini & capſellā q̄ erat iuxta eam: in qua erant vaſa aurea & poſuerūt ſuper lapidem grandē. Viri aūt bethſamite obtulerunt holocauſta: & imolarūt victimas in die illa dño. Et qnq̧ ſatrape philiſtinorum viderūt & reuerſi ſunt in acharon in die illa. Hi ſunt autem ani aurei quos reddiderunt philiſtiim pro delicto domino. Azotus vnum: gaza vnum: aſchalon vnum: geth vnum acharō vnū: & mures aureos ſecūdum numerum vrbium philiſtiim quinq̧ puīciarū ab vrbe murata vſq̧ ad villam q̄ erat abſq̧ muro: & vſq̧ ad abel magnum ſup quē poſuerūt arcā dñi que erat vſq̧ in

כִּי לֹא יָדוֹ נָגְעָה בָּנוּ מִקְרֶה הוּא	קָרָה
הָיָה לָנוּ׃ וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן	עָשָׂה
וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי פָרוֹת עָלוֹת וַיַּאַסְרוּם	לָקַח אָסַר
בָּעֲגָלָה וְאֶת בְּנֵיהֶם כָּלוּ בַבָּיִת׃	כָּלָה
וַיָּשִׂמוּ אֶת אֲרוֹן יְהוָה אֶל	שׂוּם
הָעֲגָלָה וְאֵת הָאַרְגַּז וְאֵת עַכְבְּרֵי	
הַזָּהָב וְאֵת צַלְמֵי טְחֹרֵיהֶם׃	
וַיִּשַּׁרְנָה הַפָּרוֹת בַּדֶּרֶךְ עַל דֶּרֶךְ	
בֵּית שֶׁמֶשׁ בִּמְסִלָּה אַחַת הָלְכוּ	הָלַךְ
הָלֹךְ וְגָעוֹ וְלֹא סָרוּ יָמִין	גָּעָה סוּר
וּשְׂמֹאול וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים הֹלְכִים	יָמַן שָׂמַל
אַחֲרֵיהֶם עַד גְּבוּל בֵּית שָׁמֶשׁ׃	
וּבֵית שֶׁמֶשׁ קֹצְרִים קְצִיר חִטִּים	קָצַר חָטָה
בָּעֵמֶק וַיִּשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם	נָשָׂא
וַיִּרְאוּ אֶת הָאָרוֹן וַיִּשְׂמְחוּ	רָאָה אָרַן
לִרְאוֹת׃ וְהָעֲגָלָה בָּאָה אֶל	שָׂמַח בּוֹא
שְׂדֵה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית הַשִּׁמְשִׁי	
וַתַּעֲמֹד שָׁם וְשָׁם אֶבֶן גְּדוֹלָה	עָמַד גָּדַל
וַיְבַקְּעוּ אֶת עֲצֵי הָעֲגָלָה וְאֶת	בָּקַע
הַפָּרוֹת הֶעֱלוּ עֹלָה לַיהוָה׃	פָּר עָלָה
וְהַלְוִיִּם הוֹרִידוּ אֶת אֲרוֹן יְהוָה	יָרַד
וְאֶת הָאַרְגַּז אֲשֶׁר אִתּוֹ אֲשֶׁר בּוֹ	
כְלֵי זָהָב וַיָּשִׂמוּ עַל הָאֶבֶן	כָּלָה שׂוּם
הַגְּדוֹלָה וְאַנְשֵׁי בֵית שֶׁמֶשׁ הֶעֱלוּ	
עֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים בַּיּוֹם הַהוּא	זָבַח
לַיהוָה׃ וַחֲמִשָּׁה סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים	
רָאוּ וַיָּשֻׁבוּ עֶקְרוֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃	שׁוּב
וְאֵלֶּה טְחֹרֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר	טָהַר
הֵשִׁיבוּ פְלִשְׁתִּים אָשָׁם לַיהוָה	שׁוּב
לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לְעַזָּה אֶחָד	
לְאַשְׁקְלוֹן אֶחָד לְגַת אֶחָד	
לְעֶקְרוֹן אֶחָד׃ וְעַכְבְּרֵי הַזָּהָב מִסְפַּר	סָפַר
כָּל עָרֵי פְלִשְׁתִּים לַחֲמֵשֶׁת	עִיר
הַסְּרָנִים מֵעִיר מִבְצָר וְעַד כֹּפֶר	
הַפְּרָזִי וְעַד אָבֵל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר	
הִנִּיחוּ עָלֶיהָ אֵת אֲרוֹן יְהוָה עַד	נוּחַ אָרַן

היום הזה בשדה יהושע בית
השמשי ויך באנשי בית שמש נכה
כי ראו בארון יהוה ויך בעם ראה
שבעים איש חמשים אלף איש
ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם אבל נכה
מכה גדלה ויאמרו אנשי בית אמר
שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה יכל פנה
האלהים הקדוש הזה ואל מי קדש
יעלה מעלינו וישלחו מלאכים עלה שלח
אל יושבי קרית יערים לאמר לאך
השבו פלשתים את ארון יהוה שוב
רדו העלו אתו אליכם׃ ירד

Cap. vij.

ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו בוא
את ארון יהוה ויביאו אתו אל
בית אבינדב אשר בגבעה ואת
אלעזר בנו קדשו לשמר את
ארון יהוה׃ ויהי מיום שבת היה ישב
הארון בקרית יערים וירבו רבה
הימים ויהיו עשרים שנה וינהו יום היה
כל בית ישראל אחרי יהוה׃ נהה
ויאמר שמואל אל כל בית
ישראל לאמר אם בכל לבבכם
אתם שבים אל יהוה הסירו שוב סור
את אלהי הנכר מתוככם
והעשתרות והכינו לבבכם אל כון
יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם בדד נצל
מיד פלשתים׃ ויסירו בני ישראל סור
את הבעלים ואת העשתרות
ויעבדו את יהוה לבדו׃ ויאמר עבד אמר
שמואל קבצו את כל ישראל
המצפתה ואתפלל בעדכם אל פלל
יהוה׃ ויקבצו המצפתה וישאבו קבץ שאב
מים וישפכו לפני יהוה שפך פנה
ויצומו ביום ההוא ויאמרו צום
שם חטאנו ליהוה וישפט שפט
שמואל את בני ישראל במצפה׃

illa die in agro iosue
bethſamitis.
Percuſſit āt dn̄s de vi-
ris bethſamitibus
eo q̄ vidiſſent arcā do
mini: & percuſſit de po
pulo ſeptuaginta viros
& quīquagīta milia ple
bis. Luxitq̧ populus
eo q̄ dn̄s pcuſſiſſet ple-
bē plaga magna. Et
dixerunt viri bethſami
te. Quis poterit ſtare ī
conſpectu domini
dei ſancti huius? Et ad
quem
aſcendet a nobis? Miſe
runtq̧ nuncios
ad habitatores caria-
thiarim dicentes.
Reduxerunt philiſtiim
arcam domini:
deſcendite & reducite
eam ad vos. 7.

VEnerunt ergo viri
cariathiarim & re-
duxerūt arcā dn̄i: & in
tulerunt eam in
domum aminadab in
gabaa:
Eleazarū āt filiū ei⁹ ſā-
ctificauerunt vt cuſtodi
ret arcā dn̄i. Et factū ē
ex qua die manſit
arca dn̄i in cariathiarī
multiplicati ſunt
dies. Erat q̄ppe iā an-
nus viceſimus. Et reqe
uit omnis domus iſra-
el poſt dominum.
Ait autem ſamuel ad
vniuerſam domum
iſrael dicens. Si in to-
to corde veſtro
reuertimini ad domi-
num: auferte
deos alienos de medio
veſtri baalim
& aſtaroth: & p̄parate
corda veſtra
domino & ſeruite ei ſo
li: & eruet vos
de mau philiſtiim. Ab
ſtulerūt ergo filii iſrael
baalim & aſtaroth
& ſeruierunt dn̄o ſoli.
Dixit autem
ſamuel. Congregate
vniuerſum iſrael
in maſphat vt orē pro
vobis
dn̄m. Et conuenerunt
in maſphat. Hauſerūtq̧
aquam & effuderunt ī
conſpectu domini:
& ieiunauerunt in die
illa atq̧ dixerunt
ibi. peccauimus dn̄o.
Iudicauitq̧
ſamuel filios iſrael in
maſphat.

diem hunc in agro ioſue bethſames.
τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν ἀγρῷ ἰωσηὲ τοῦ βαιθσαμῆς.
ꝛ percuſſit viros bethſames: quia viderūt ar
καὶ ἐπάταξεν ἄνδρας βαιθσαμῆς, ὅτι εἶδον τὴν κιβω
cam dn̄i. ꝛ percuſſit in eis ſeptuagin
τὸν τοῦ κυρίου. καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκον-
ta viros: ꝛ quinquaginta milia virorum ex
τα ἄνδρας· καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τοῦ
populo. ꝛ luxit populus: quia percuſſit dn̄s in
λαοῦ. καὶ ἐπένθησεν ὁ λαός, ὅτι ἐπάταξε κύριος ἐν
populo plaga magna valde. ꝛ dixerūt viri
τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες
qui in bethſames: quis poterit ſtare in ꝯſpectu
οἱ ἐν βαιθσαμῆς, τίς δυνήσεται παραστῆναι ἐνώπιον
dn̄i ſancti huius? ꝛ ad quē aſcendet
κυρίου τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται
arca dn̄i a nobis? ꝛ mittunt
ἡ κιβωτὸς τοῦ κυρίου ἀφ' ἡμῶν; καὶ ἀποστέλλουσιν
nuncios ad habitatores cariathiarim ſdi-
ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας καριαθιαρὶμ λέ-
centes. reduxerunt philiſtijm arcam
γοντες, ἀπέστρεψαν οἱ ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν τοῦ
dn̄i: ꝛ deſcendite ꝛ reducite eam ad
κυρίου, καὶ κατάβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς
vos.
ὑμᾶς·

Ca. 7.

ET veniunt viri cariathiarim ꝛ redu
Καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες καριαθιαρὶμ καὶ ἀνάγου-
cunt arcam federis dn̄i. ꝛ adduxerūt e-
σιν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. καὶ εἰσήγαγον αὐ-
am in domum abinadab que in colle. ꝛ elea-
τὴν εἰς οἶκον ἀβιναδὰβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ. καὶ ἐλεά-
zar filiū eius ſctificauit vt cuſtodiret arcam
ζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασε φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν
federis dn̄i. ꝛ factū eſt ex qua die fuit ar-
διαθήκης κυρίου. καὶ ἐγένετο ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβω-
ca in cariathiarim: multiplicati ſunt dies. ꝛ fue
τὸς ἐν καριαθιαρίμ, ἐπληθύνθησαν αἱ ἡμέραι. καὶ ἐ-
runt viginti anni: ꝛ reuerſa eſt oīs domus iſra-
γένοντο εἴκοσι ἔτη, καὶ ἐπέστρεψε πᾶς ὁ οἶκος ἰσρα-
el poſt dn̄z. ꝛ dixit ſamuel ad vniuerſa3
ὴλ ὀπίσω κυρίου. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς πάντα
domū iſrael dicens: ſi in toto corde vr̄o vos
οἶκον ἰσραὴλ λέγων, εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς
reuerſi eſtis ad dn̄m: auferte deos
ἐπιστρέψατε πρὸς κύριον, περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς
alienos de medio vr̄i ꝛ lucos: ꝛ prepa
ἀλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλση, καὶ ἑτοιμά-
rate corda vr̄a ad dn̄m ꝛ ſerui
σατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς κύριον καὶ δουλεύσα-
te ei ſoli: ꝛ eruet vos de manu
τε αὐτῷ μόνῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν
philiſtijm. ꝛ abſtulerūt filij iſrael baalim ꝛ
ἀλλοφύλων. καὶ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὰ βααλὶμ καὶ
lucos aſtaroth: ꝛ ſeruierunt dn̄o ſoli. ꝛ
τὰ ἄλση ἀσταρώθ, καὶ ἐδούλευσαν τῷ κυρίῳ μόνῳ. καὶ
dixit ſamuel: congregate vniuerſum iſrael in
εἶπε σαμουήλ, συναθροίσατε πάντα ἰσραὴλ εἰς
maſepha: ꝛ orabo ad dn̄m pro vobis.
μασηφά, καὶ προσεύξομαι πρὸς κύριον ὑπὲρ ὑμῶν.
ꝛ cōuenit pp̄ls in maſepha ꝛ hauſerūt aquā:
καὶ συνήχθη ὁ λαὸς εἰς μασηφὰ καὶ ὑδρεύοντο ὕδωρ,
ꝛ effundunt in cōſpectu dn̄i ſuper terrā. ꝛ ieiu
καὶ ἐκχέουσιν ἐνώπιον κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐνή-
nauerunt in die illa ꝛ dixerunt: peccauimus
στευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπον, ἡμάρτομεν τῷ
dn̄o. ꝛ iudicauit ſamuel filios iſrael in
κυρίῳ. καὶ ἐδίκασε σαμουὴλ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ εἰς
maſepha.
μασηφά.

τ audierũt philiſtijm: φ congregati erãt filij iſ
καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι, ὅτι συνήχθησαν οἱ υἱοὶ ἰσ
rael in maſepha omnes. τ aſcenderunt ſatra
ραὴλ εἰς μασηφὰ πάντες. καὶ ἀνέβησαν οἱ σατρά-
pe philiſtinorum ad iſrael. τ audierunt
παι τῶν ἀλλοφύλων ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἤκουσαν οἱ
filij iſrael: τ timuerunt a facie phi
υἱοὶ ἰσραήλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν ἀλ
liſtinorum. τ dixerũt filij iſrael ad ſamuel:
λοφύλων. καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς σαμουήλ,
ne ceſſes a nobis clamare ad dñm
μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ' ἡμῶν τοῦ βοᾶν πρὸς κύριον
deũ tuũ: τ ſaluabit nos de manu phili
τὸν θεόν σου, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύ-
ſtinoꝝ. τ tulit ſamuel agnum lactantẽ vnum: τ
λων. καὶ ἔλαβε σαμουὴλ ἄρνα γαλαθηνὸν ἕνα, καὶ
obtulit eũ holocauſtum dño cum vniuerſo
ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ σὺν παντὶ
populo. τ clamauit ſamuel ad dñm pro
τῷ λαῷ. καὶ ἐβόησε σαμουὴλ πρὸς κύριον ὑπὲρ τοῦ
iſrael: τ exaudiuit eum dñs. τ erat ſa-
ἰσραήλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ κύριος. καὶ ἦν σα
muel offerens holocauſtum. τ phili
μουὴλ ἀναφέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν. καὶ οἱ ἀλλόφυ-
ſtijm inierunt bellum cõtra iſrael. τ into
λοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἐβρόν-
nuit dñs in fragore magno in die illa ſup
τησε κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ
philiſtijm: τ confuſi ſunt τ ceciderũt
τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπεσαν
in cõſpectu iſrael. τ egreſſi ſunt viri iſrael ex ma
ἐνώπιον ἰσραήλ. καὶ ἐξῆλθον ἄνδρες ἰσραὴλ ἐκ μα-
ſepha τ perſecuti ſunt philiſteos: τ per
σηφὰ καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπά-
cuſſerunt eos vſq; ad infra bethchor. τ tulit
ταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκάτω βαιθχόρ. καὶ ἔλαβε
ſamuel lapidẽ vnũ τ ſtatuit eum inter ma-
σαμουὴλ λίθον ἕνα καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀναμέσον μα-
ſepha τ inter antiquã. τ vocauit no-
σηφὰ καὶ ἀναμέσον τῆς παλαιᾶς. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνο
men eius abennezer: qđ ſignificat lapis adiutorij. τ
μα αὐτοῦ ἀβεννέζερ, ὃ σημαίνει λίθος τοῦ βοηθοῦ. καὶ
dixit huc vſq; auxiliatus eſt nobis dñs. τ
εἶπεν ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν ὁ κύριος. καὶ
humiliauit dñs philiſtijm: τ nõ appo
ἐταπείνωσε κύριος τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ οὐ προ-
ſuerunt vltra vt venirent in terminũ iſrael. τ fa
σέθεντο ἔτι τοῦ ἐπελθεῖν εἰς ὅριον ἰσραήλ. καὶ ἐγέ
cta eſt manus dñi ſuper philiſteos cunctis
νετο χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς
diebus ſamuel. τ reddite ſunt vrbes q̃s
ἡμέρας τοῦ σαμουήλ. καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ἃς
tulerant philiſtijm a filijs iſrael: ab
ἔλαβον οἱ ἀλλόφυλοι παρὰ τῶν υἱῶν ἰσραήλ, ἀπὸ
acaron vſq; geth: τ terminũ liberauerũt iſrael de ma
ἀκαρὼν ἕως γέθ, καὶ τὸ ὅριον ἀφείλοντο ἰσραὴλ ἐκ χει
nu philiſtinorum. τ erat pax inter iſrael
ρὸς τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον ἰσραὴλ
τ inter amorreum. τ iudicauit ſamuel
καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀμορραίου. καὶ ἔκρινε σαμουὴλ τὸν
iſrael cunctis diebus vite ſue. τ i-
ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. καὶ ἐπο
bat per ſingulos annos τ circuibat bethel τ
ρεύετο κατ' ἐνιαυτὸν καὶ ἐκύκλου βαιθὴλ καὶ τὴν
galgal τ maſepha. τ iudicabat iſrael
γαλγὰλ καὶ τὴν μασηφᾶ. καὶ ἐδίκαζε τὸν ἰσραὴλ
in oĩbus locis iſtis. at reuerſio eius erat in
ἐν πᾶσι τοῖς τόποις τούτοις. ἡ δὲ ἀποστροφὴ αὐτοῦ ἦν ἐν
armathaim: qm̃ ibi erat domus eius: τ
ἀρμαθαίμ, ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ

Et audierũt philiſtiim φ congregati eẽnt filii iſrael in maſphat & aſcẽderũt ſatrape philiſtinorũ ad iſrael. Quod cum audiſſent filii iſrael timuerũt a facie philiſtinorũ. Dixeruntq; ad ſamuelem. Ne ceſſes pro nobis clamare ad dominum deum noſtrũ vt ſaluet nos de manu philiſtiorũ. Tulit ãt ſamuel agnum lactantem vnum & obtulit illum holocauſtũ integrũ dño. Et clamauit ſamuel ad dominum pro iſrael: & exaudiuit eũ dñs. Factũ ẽ ãt cũ ſamuel offerret holocauſtum dño: philiſtiim iniere p̃liũ contra iſrael. Intonuit ãt dñs fragore magno in die illa ſup philiſtiĩ: & exterruit eos & ceſi ſunt a filiis iſrael. Egreſſiq; filii iſrael de maſphat perſecuti ſunt philiſteos & pcuſſerũt eos vſq; ad locũ q erat ſubter bethchar. Tulit ãt ſamuel lapidẽ vnũ & poſuit eũ ĩter maſphat & inter ſen. & vocauit nomẽ loci illius lapis adiutorii. Dixitq;. Hucuſq; auxiliatus eſt nobis dñs. Et hũiliati ſunt philiſtiim: nec appoſuerunt vltra vt venirent in terminos iſrael. Facta ẽ itaq; manꝰ domini ſup philiſteos cunctis diebus ſamuelis: & reddite ſunt vrbes quas tulerant philiſtiim ab iſrael: iſraeli: ab accharon vſq; geth & terminos ſuos. Liberauitq; iſrael de manu philiſtinorũ: eratq; pax inter iſrael & ammorreum. Iudicabat quoq; ſamuel iſrael cunctis diebus vite ſue. & ibat per ſingulos annos circuiens bethel & galgala & maſphat: & iudicabat iſraelem in ſupradictis locis. Reuertebaturq; In ramatha. ibi enĩ erat domus eius: & ibi

וישמעו פלשתים כי התקבצו בני
ישראל המצפתה ויעלו סרני
פלשתים אל ישראל וישמעו
בני ישראל ויראו מפני פלשתים׃
ויאמרו בני ישראל אל שמואל
אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה
אלהינו ויושענו מיד פלשתים׃
ויקח שמואל טלה חלב אחד
ויעלהו עולה כליל ליהוה ויזעק
שמואל אל יהוה בעד ישראל
ויענהו יהוה׃ ויהי שמואל מעלה
העלה ופלשתים נגשו למלחמה
בישראל וירעם יהוה בקול גדול
ביום ההוא על פלשתים ויהמם
וינגפו לפני ישראל׃ ויצאו אנשי
ישראל מן המצפה וירדפו את
פלשתים ויכום עד מתחת
לבית כר׃ ויקח שמואל אבן אחת
וישם בין המצפה ובין השן
ויקרא את שמה אבן העזר
ויאמר עד הנה עזרנו יהוה׃
ויכנעו הפלשתים ולא יספו
עוד לבוא בגבול ישראל
ותהי יד יהוה בפלשתים כל
ימי שמואל׃ ותשבנה הערים
אשר לקחו פלשתים מאת
ישראל לישראל מעקרון ועד
גת ואת גבולן הציל ישראל
מיד פלשתים ויהי שלום
בין ישראל ובין האמרי׃
וישפט שמואל את ישראל כל
ימי חייו׃ והלך מדי שנה
בשנה וסבב בית אל והגלגל
והמצפה ושפט את ישראל את
כל המקומות האלה׃ ותשבתו
הרמתה כי שם ביתו ושם

שמע קבץ
עלה
ירא פנה
אמר
חרש
ישע
לקח
עלה כלל
זעק
ענה היה
לחם
רעם גדל
המם
נגף פנה
רדף
נכה
שום
קרא
כנע
גבל
היה
יום שוב
עיר
נצל
שלם
שפט
חיה
קום שוב

שפט את ישראל ויבן שם מזבח בנה זבח
Cap.viij. ליהוה: ויהי כאשר זקן
שמואל וישם את בניו שפטים שום
לישראל: ויהי שם בנו הבכור
יואל ושם משנהו אביה שפטים שנה
בבאר שבע: ולא הלכו בניו
בדרכיו ויטו אחרי הבצע ויקחו נטה לקח
שחד ויטו משפט: ויתקבצו כל שפט קבץ
זקני ישראל ויבאו אל שמואל בוא
הרמתה: ויאמרו אליו הנה אתה
זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך
עתה שימה לנו מלך לשפטנו שום
ככל הגוים: וירע הדבר בעיני רוע
שמואל כאשר אמרו תנה נתן
לנו מלך לשפטנו ויתפלל פלל
שמואל אל יהוה: ויאמר יהוה אמר
אל שמואל שמע בקול העם
לכל אשר יאמרו אליך כי
לא אתך מאסו כי אתי מאסו את
ממלך עליהם: ככל המעשים עשה
אשר עשו מיום העלתי אתם
ממצרים ועד היום הזה ויעזבני עזב
ויעבדו אלהים אחרים כן המה עבר
עשים גם לך: ועתה שמע
בקולם אך כי העד תעיד בהם עוד
והגדת להם משפט המלך אשר נגד
ימלך עליהם: ויאמר שמואל מלך
את כל דברי יהוה אל העם
השאלים מאתו מלך: ויאמר
זה יהיה משפט המלך אשר היה
ימלך עליכם את בניכם
יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו לקח שום
ורצו לפני מרכבתו: ולשום לו רכב רוץ
שרי אלפים ושרי חמשים פנה שור
ולחרש חרישו ולקצר קצירו חרש קצר
ולעשות כלי מלחמתו וכלי עשה כלה
לחם

iudicabat israelẽ. Edificauit etiam ibi altare domino. 8.

Factum est aũt cũ senuisset samuel: posuit filios suos iudices in israel. Fuitq̧ nomẽ filii eius primogeniti iohel: & nomen secũdi abia iudicum in bersabee. Et nõ ambulauerunt filii illius in viis eius. sed declinauerunt post auaritiã: acceperũtq̧ mũera & puerterũt iudiciũ. Cõgregati ergo vniuersi maiores natu israel: venerũt ad samuelem in ramatha: dixeruntq̧ ei. Ecce tu senuisti & filii tui non ambulant in viis tuis. constitue nobis regem vt iudicet nos sicut & vniuerse hñt nationes. Displicuitq̧ sermo in oculis samuelis eo ꝙ dixissent. da nobis regem vt iudicet nos. Et orauit samuel ad dominum. Dixit autem dominus ad samuelẽ. Audi vocem populi ĩ omnibus que loquũtur tibi. Non enim te abiecerunt sed me: ne regnẽ sup eos. Iuxta omnia opera sua que fecerunt a die qua eduxi eos de egypto vsq̧ ad diẽ hãc: sicut dereliquerũt me & seruierunt diis alienis: sic faciunt etiam tibi. Nunc ergo vocem eoꝝ audi. Verũtamen contestare eos: & predic eis ius regis qui regnaturus est sup eos. Dixit itaq̧ samuel omnia verba domini ad populum qui petierat a se regem & ait. Hoc erit ius regis qui imperaturus est vobis. Filios vestros tollet & ponet in curribus suis: facietq̧ sibi equites & p̃cursores q̃drigarũ suarũ: & cõstituet sibi tribunos & cẽturiones: & aratores agrorũ suorum: & messores segetum: & fabros armorũ &

iudicabat ibi israel: ⁊ edificauit ibi altare dño.
ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν ἰσραήλ, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ.

Ca. 8.

Et factũ est vt senuit samuel: ⁊ cõstituit
Καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε σαμουήλ, καὶ κατέστησε
filios suos iudices israel. ⁊ hec nomina
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ ἰσραήλ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
filioꝝ eius. primogenitus ioel: ⁊ nomẽ
τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ὁ πρωτότοκος ἰωήλ, καὶ ὄνομα τοῦ
secundi abia iudices in bersabee. ⁊ non ambulauerũt filij eius in via eius. ⁊ declinauerũt post
δευτέρου ἀβιὰ δικασταὶ ἐν βηρσαβεαί. καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ. καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω
vtilitatẽ: ⁊ acceperunt munera: ⁊ puerterũt iuditia.
τῆς συντελείας, καὶ ἐλάμβανον δῶρα, καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα.
⁊ congregantur vniuersi viri israel: ⁊ veniunt ad samuel in ramatham. ⁊ dicunt ei: ecce tu senuisti: ⁊ filij tui nõ ambulant in via tua. ⁊ nunc cõstitue super nos regem vt iudicet nos sicut vniuerse gẽtes. ⁊ fuit prauus sermo in oculis samuel: vt dixerũt: da nobis
καὶ συναθροίζονται πάντες ἄνδρες ἰσραήλ, καὶ παραγίνονται πρὸς σαμουὴλ εἰς ἀρμαθάμ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ἰδοὺ σὺ γεγήρακας, καὶ οἱ υἱοί σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου. καὶ νῦν κατάστησον ἐφ᾽ ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καθὼς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἦν πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς σαμουήλ, ὡς εἶπον, δὸς ἡμῖν 13
regem vt iudicet nos. ⁊ orauit samuel ad dñm. ⁊ dixit dñs ad samuel: audi
βασιλέα τοῦ δικάζειν ἡμᾶς. καὶ προσηύξατο σαμουὴλ πρὸς κύριον. καὶ εἶπε κύριος πρὸς σαμουήλ, ἄκουε τῆς 15
vocem ppłi: secũdũ oĩa que loquãtur ad te: qm̃ non te cõtempserunt: sed me contempserũt ne regnem super eos sm̃ oĩa
φωνῆς τοῦ λαοῦ, κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσωσι πρὸς σέ, διότι οὐ σὲ ἐξουδενώκασιν, ἀλλ᾽ ἢ ἐμὲ ἐξουθενήκασιν τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ᾽ αὐτῶν κατὰ πάντα
opera sua que fecerũt mihi a qua die eduxi eos de egypto ⁊ vsq̧ in diem hanc: ⁊ dereliquerũt me ⁊ seruierũt diis alienis: sic ipsi faciunt ⁊ tibi. ⁊ nunc audi vocem eoꝝ
τὰ ἔργα αὐτῶν ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐξ αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐδούλευσαν θεοῖς ἑτέροις, οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ σοί. καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν
verũtamen testificans testificaris eis ⁊ nunciabis eis ius regis qui regnabit sup eos. ⁊ dixit samuel oĩa verba dñi ad vniuersum ppłm petentes ab eo regem. ⁊ ait: hoc erit ius regis regnantis super vos.
πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρῃ αὐτοῖς καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐπ᾽ αὐτοῖς. καὶ εἶπε σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους κυρίου πρὸς πάντα τὸν λαὸν τοὺς αἰτοῦντας παρ᾽ αὐτοῦ βασιλέα. καὶ εἶπεν, τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως τοῦ βασιλεύοντος ἐφ᾽ ὑμᾶς.
filios vr̃os tollet ⁊ ponet eos in curribus suis ⁊ in equitibus suis: ⁊ precursores curruum suoꝝ. ⁊ ponet eos sibi ipsi tribunos ⁊ centuriones: ⁊ arare agriculturam suã. ⁊ metere messem suam: ⁊ vindemiare vindemiã suam: ⁊ facere instrumẽta sua bellica ⁊ istrumẽta
τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήψεται καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἅρμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν ἱππεῦσιν αὐτοῦ, καὶ προτρέχοντας τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ. καὶ θήσει αὐτοὺς ἑαυτῷ χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ ἀροτριᾷν τὴν ἀροτρίασιν αὐτοῦ. καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ, καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν σκεύη αὐτοῦ πολεμικὰ καὶ σκεύη

currruum ſuoꝝ. ⁊ filias vſas accipiet in
ἁρμάτων αὐτοῦ. καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς
vnguentarias: ⁊ focarias ⁊ in panificas ⁊
μυρεψούς, καὶ μαγειρίσσας καὶ εἰς πεσσούσας. καὶ τοὺς
agros vſos ⁊ vineas vſas: ⁊ oli
ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς ἐλαι
ueta vſa bona tollet ⁊ dabit ſer
ῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται καὶ δώσει τοῖς δού-
uis ſuis. ⁊ ſemina vſa addecimabit
λοις αὐτοῦ. καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν ἀποδεκατώσει
⁊ vineas vſas: ⁊ dabit eunuchis
καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις
ſuis. ⁊ ſeruis ſuis. ⁊ ſeruos
αὐτοῦ. καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ. καὶ τοὺς δούλους
vſos ⁊ ancillas vſas: ⁊ armenta boū vſa
ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν, καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν
bona ⁊ aſinos vſos accipiet: ⁊ addeci-
τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήψεται, καὶ ἀποδε
mabit ad opera ſua. ⁊ greges vſos
κατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ. καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν
addecimabit: ⁊ vos eritis ei in ſeruos.
ἀποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῷ εἰς δούλους.
⁊ clamabitis in die illa a facie re
καὶ βοήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου τοῦ βα
gis vſi quē elegiſtis vobis: ⁊ non exau
σιλέως ὑμῶν οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ οὐκ ἐπακού-
diet vos dn̄s in dieb⁹ illis. ⁊ nō
σεται ὑμῶν κύριος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. καὶ οὐκ
voluit pp̄ls audire vocē ſamuel. ⁊
ἐβούλετο ὁ λαὸς ἀκούειν τὴν φωνὴν τοῦ σαμουήλ. καὶ
dixerūt ei: nequaq̄ ſed rex erit ſup nos: ⁊
εἶπον αὐτῷ, οὐχὶ ἀλλ᾽ ἢ ὅτι βασιλεὺς ἔσται ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ
erimus ⁊ nos ſicut oēs gētes. ⁊ iudicabit
ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς καθὼς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ δικάσει
nos rex nr̄ ⁊ egredietur ante nos.
ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν.
⁊ pugnabit bella nr̄a. ⁊ audiuit ſamu
καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν. καὶ ἤκουσε σαμου
el oīa verba pp̄li ⁊ locutus eſt
ὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ καὶ ἐλάλησεν
ea in aures dn̄i. ⁊ dixit dn̄s ad ſa
αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα κυρίου. καὶ εἶπε κύριος πρὸς σα-
muel: audi vocem eoꝝ ⁊ fac regnare e-
μουήλ, ἄκουσον τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ βασίλευσον αὐ-
is regem. ⁊ dixit ſamuel ad viros iſrael:
τοῖς βασιλέα. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς ἄνδρας ἰσραήλ,
recurrite vnuſq̄ſq; in ciuitatē ſuam.
ἀποτρέχετε ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ. Ca. 9.

Et erat vir de filiis beniamin: ⁊ nomē ei
Καὶ ἦν ἀνὴρ ἐκ τῶν υἱῶν βενιαμίν, καὶ ὄνομα αὐ
cis: filius abiel filii ſarar filii bechorath filii aphec
τῷ κίς, υἱὸς ἀβιὴλ υἱοῦ σαρὰρ υἱοῦ βεχωρὰθ υἱοῦ ἀφὲκ
filii viri iemini: vir potens robore. ⁊ huic
υἱοῦ ἀνδρὸς ἰεμιναίου, ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ. καὶ τούτῳ
filius: ⁊ nomē ipſi ſaul: ingens vir bonus:
υἱός, καὶ ὄνομα αὐτῷ σαούλ, εὐμεγέθης ἀνὴρ ἀγαθός,
⁊ non erat in filiis iſrael bonus magis q̄ ille: hu
καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς ἰσραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτόν, ὑπε
mero ⁊ ſurſum excelſus ſuper omnē
ρωμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν τὴν
terrā. ⁊ perierant aſine cis patris ſaul. ⁊
γῆν. καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι κὶς τοῦ πατρὸς σαούλ. καὶ
dixit cis ad ſaul filiū ſuum: tolle te
εἶπε κὶς πρὸς σαοὺλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λάβε μετὰ σε
cum vnum puerorum: ⁊ cōſurgite ⁊ vadite
αυτοῦ ἓν τῶν παιδαρίων, καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθη
⁊ querite aſinas. ⁊ trāſierūt per mōtē
τε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους. καὶ διῆλθον δι᾽ ὄρους
ephraim: ⁊ trāſierūt per terrā ſaliſa: ⁊ non iue
ἐφραίμ, καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς σαλισά, καὶ οὐχ εὗ
nerūt. ⁊ trāſierūt
ρον. καὶ διῆλθον

[h]curruū ſuorum. [k]Filias [i]quoq; [k]veſtras [l]faciet ſibi [m]vnguētarias [n]& focarias [o]& panificas. [q]Agros [p]quoq; [q]vr̄os [r]& [s]vineas [t]& olíueta [u]optima [x]tollet [y]& dabit [a]ſeruis ſuis. Sed [b]& ſegetes veſtras [c]& vinearū redditus [d]addecimabit [e]vt det [f]eunuchis [g]& famulis ſuis. [i]Seruos [h]etiam [i]veſtros [k]& [l]ancillas [m]& [n]iuuenes [o]optimos [p]& [q]aſinos [r]auferet: [s]& ponet [t]in opere ſuo. [u]Greges quoq; vr̄os [x]addecimabit: [y]voſq; [a]eritis [b]ei [c]ſerui. [d]Et clamabitis [e]in die [f]illa [g]a facie [h]regis vr̄i [i]quē [k]elegiſtis [l]vobis: [m]& non [n]exaudiet [f]vos [o]dominus [q]in die [r]illa. [s]Noluit autē [t]populus [u]audire [x]vocem [y]ſamuelis [a]ſed dixerūt. [b]Nequaq̄. [c]Rex [e]enim [f]erit [g]ſuper nos: [h]& erimus [k]nos [i]quoq; [l]ſicut omnes [l]gentes: [m]& iudicabit nos [n]rex noſter: [o]& egredietur [p]ante nos: [q]& pugnabit [s]bella noſtra pro nobis. [t]Et audiuit [u]ſamuel [y]omnia [a]verba [b]populi: [c]& locutus eſt ea [d]in auribus [e]domini. [f]Dixit aūt [g]dominus [h]ad [i]ſamuelē. [k]Audi [l]vocē eorū [m]& cōſtitue [n]ſuper eos [o]regem. [p]Et ait [q]ſamuel [r]ad [s]viros [t]iſrael. [u]Vadat [x]vnuſquiſq; [y]in ciuitatē ſuā.

9.

Et [a]erat [b]vir [c]de beniamin [e]nomine. [f]Cis [g]filius [h]abiel [i]filii [k]ſeor: [l]filii [m]bechor: [n]filii [o]aphia: [p]filii [q]viri [r]gemini [s]fortis [t]robore. [u]Et [x]erat [u]ei [y]filius [a]vocabulo [b]ſaul [c]electus [d]& bonus: [e]& non erat [f]vir [g]de filiis [h]iſrael [i]melior [k]illo. [l]Ab humero [m]& ſurſum [n]emīebat [o]ſuper oēm [p]populū. [q]Perierant autem [r]aſine [s]cis [t]patris [u]ſaul. [x]Et dixit [y]cis [a]ad [b]ſaul [c]filium ſuum. [e]Tolle [f]tecum [h]vnum [i]de pueris [k]& conſurgens [l]vade & [m]quere [o]aſinas. Qui [p]cum tranſiſſent [q]per montem [r]effraim [s]& [t]per terram [u]ſaliſa [x]& nō [y]inueniſſet: [a]tranſierunt etiam

רכבו: ואת בנותיכם יקח לרקחות
ולטבחות ולאפות: ואת שדותיכם
ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים
יקח ונתן לעבדיו: וזרעיכם
וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו
ולעבדיו: ואת עבדיכם ואת
שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים
ואת חמוריכם יקח ועשה
למלאכתו: צאנכם יעשר ואתם
תהיו לו לעבדים: וזעקתם ביום
ההוא מלפני מלככם אשר
בחרתם לכם ולא יענה יהוה
אתכם ביום ההוא: וימאנו העם
לשמע בקול שמואל ויאמרו לא
כי אם מלך יהיה עלינו: והיינו
גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו
מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את
מלחמתינו: וישמע שמואל את
כל דברי העם וידברם באזני
יהוה: ויאמר יהוה אל שמואל
שמע בקולם והמלכת להם מלך
ויאמר שמואל אל אנשי ישראל
לכו איש לעירו:

Cap. ix.

ויהי איש מבנימין ושמו
קיש בן אביאל בן צרור בן
בכורת בן אפיח בן איש ימיני
גבור חיל: ולו היה בן ושמו
שאול בחור וטוב ואין איש
מבני ישראל טוב ממנו משכמו
ומעלה גבוה מכל העם: ותאבדנה
האתנות לקיש אבי שאול
ויאמר קיש אל שאול בנו קח
נא אתך את אחד מהנערים וקום
לך בקש את האתנת: ויעבר
בהר אפרים ויעבר בארץ
שלשה ולא מצאו ויעברו

בנה לקח
אפה שדה
עשר סרס
שפח טוב
לאך
היה
ענה
מאן
אמר
פנה לחם
שמע
דבר
מלך
הלך
היה
גבר
בחר
עלה גבה
אבד
לקח
הלך
עבר

בְּאֶרֶץ שַׁעֲלִים וָאַיִן וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ	
יְמִינִי וְלֹא מָצָאוּ׃ הֵמָּה בָּאוּ	בוא
בְּאֶרֶץ צוּף וְשָׁאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ	
אֲשֶׁר עִמּוֹ לְכָה וְנָשׁוּבָה פֶּן יֶחְדַּל	ילך שוב
אָבִי מִן הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר	חדל אמר
לוֹ הִנֵּה נָא אִישׁ אֱלֹהִים בָּעִיר	
הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד כֹּל אֲשֶׁר	כבד
יְדַבֵּר בּוֹא יָבוֹא עַתָּה נֵלֲכָה שָּׁם	דבר בוא
אוּלַי יַגִּיד לָנוּ אֶת דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר	ילך נגד
הָלַכְנוּ עָלֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל	
לְנַעֲרוֹ וְהִנֵּה נֵלֵךְ וּמַה נָּבִיא לָאִישׁ	בוא
כִּי הַלֶּחֶם אָזַל מִכֵּלֵינוּ וּתְשׁוּרָה	כלה שור
אֵין לְהָבִיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים מָה	בוא
אִתָּנוּ׃ וַיֹּסֶף הַנַּעַר לַעֲנוֹת אֶת	ענה
שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא בְיָדִי	מצא
רֶבַע שֶׁקֶל כָּסֶף וְנָתַתִּי לְאִישׁ	נתן
הָאֱלֹהִים וְהִגִּיד לָנוּ אֶת דַּרְכֵּנוּ׃	
לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר הָאִישׁ	פנה
בְּלֶכְתּוֹ לִדְרוֹשׁ אֱלֹהִים לְכוּ	ילך דרש
וְנֵלְכָה עַד הָרֹאֶה כִּי לַנָּבִיא הַיּוֹם	נבא
יִקָּרֵא לְפָנִים הָרֹאֶה׃ וַיֹּאמֶר	קרא אמר
שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ טוֹב דְּבָרְךָ לְכָה	
נֵלֵכָה וַיֵּלְכוּ אֶל הָעִיר אֲשֶׁר שָׁם	
אִישׁ הָאֱלֹהִים׃ הֵמָּה עֹלִים	עלה
בְּמַעֲלֵה הָעִיר וְהֵמָּה מָצְאוּ נְעָרוֹת	
יֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם וַיֹּאמְרוּ לָהֶן	
הֲיֵשׁ בָּזֶה הָרֹאֶה׃ וַתַּעֲנֶינָה אוֹתָם	ענה
וַתֹּאמַרְנָה יֵשׁ הִנֵּה לְפָנֶיךָ מַהֵר	פנה
עַתָּה כִּי הַיּוֹם בָּא לָעִיר כִּי זֶבַח	בוא
הַיּוֹם לָעָם בַּבָּמָה׃ כְּבֹאֲכֶם הָעִיר	
כֵּן תִּמְצְאוּן אֹתוֹ בְּטֶרֶם יַעֲלֶה	מצא
הַבָּמָתָה לֶאֱכֹל כִּי לֹא יֹאכַל הָעָם	במה אכל
עַד בֹּאוֹ כִּי הוּא יְבָרֵךְ הַזֶּבַח	בוא ברך
אַחֲרֵי כֵן יֹאכְלוּ הַקְּרֻאִים וְעַתָּה	
עֲלוּ כִּי אֹתוֹ כְהַיּוֹם תִּמְצְאוּן אֹתוֹ׃	עלה
וַיַּעֲלוּ הָעִיר הֵמָּה בָּאִים בְּתוֹךְ	בוא

per terrā salim: & non erant: sed & per terram gemini: & minime repperērūt. Cū āt venissent in terram suph: dixit saul ad puerum q erat cū eo. Veni & reuertamur ne forte dimiserit pr̄ meus asinas & sollicit⁹ sit p nobis. Qui ait ei. Ecce vir dei est in ciuitate hac: vir nobilis: omne quod loquitur sine ābiguitate venit. Nunc ergo eamus illuc si forte indicet nobis de via nostra propter quam venim⁹. Dixitq; saul ad pueꝝ suū. Ecce ibimus. Quid ferem⁹ ad virū dei? Panis deficit in sistartiis nr̄is: & sportulā nō habemus vt demus hoī dei: nec quicq̄ aliud. Rursum puer respondit sauli & ait. Ecce inuēta est in manu mea quarta pars stateris argenti: demus homini dei: vt indicet nobis viam nostram. Olim in israel sic loq̄batur vnusquisq; vadens consulere deū. Venite & eamus ad videntem. Qui enim pphęta dicitur hodie: vocabatur oli videns. Et dixit saul ad puerū suum. Optimus sermo tuus. Veni eam⁹. Et ierūt ī ciuitatē in qua erat vir dei. Cunq; ascēderent cliuum ciuitatis inuenerunt puellas egrediētes ad hauriendā aquā: & dixerūt eis. Num hic est videns? Que respondentes dixerunt illis. Hic est. Ecce ante te. Festina nūc. Hodie ei venit ī ciuitatē: quia sacrificiū est hodie populi in excelso. Ingredientes vrbē statī inuenietis eum anteq̄ ascendat excelsū ad vescendum. Neq; ei comessurus ē populus donec ille veniat: qa ipe bn̄dicet hostie: & deinceps comedēt qui vocati sūt. Nūc ergo conscendite: quia hodie repietis eū. Et ascēderūt in ciuitatē. Cūq; ābularent in medio

per terram saalim: ꝛ non erat: ꝛ trāsierūt per terrā
διὰ τῆς γῆς σααλίμ, καὶ οὐκ ἦν, καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς
ieminei: ꝛ minime reppererāt. ipsis āt venietib⁹ in
ἰεμιναίου, καὶ οὐχ εὗρον. αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς τὴν
trā siph: ꝛ dixit saul puero suo
γῆν σίφ, καὶ εἶπεν σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ αὐ-
qui cum eo: veni ꝛ reuertamur: ne
τοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ, δεῦρο καὶ ἀναστρέψωμεν, μὴ
dimittens pr̄ meus que circa asinas cu-
ἀνεὶς ὁ πατήρ μου τὰς περὶ τὰς ὄνους φροντί-
ras curet de nobis. ꝛ dixit ei puer:
δας φροντίζει περὶ ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον,
ecce homo dei in ciuitate hac ꝛ hō glorio-
ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ἄνος ἔνδο-
sus oē qd loquatur veniens aderit. ꝛ nunc
ξος πᾶν ὃ ἂν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται. καὶ νῦν
eamus illuc ad eum: vt indicet nobis
πορευθῶμεν ἐκεῖ πρὸς αὐτόν, ὅπως ἀναγγείλῃ ἡμῖν τὴν
viam nr̄am p q̄ vadamus per eam. ꝛ dixit saul
ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν πορευθῶμεν ἐπ' αὐτήν. καὶ εἶπε σαοὺλ τῷ
puero qui cum eo: ꝛ ecce ibimus. ꝛ qd fe
παιδαρίῳ τῷ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα. καὶ τί εἰ
remus homini dei: quia panes defecerunt
σοίσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, ὅτι ἄρτοι ἐκλελοίπασιν
de vasis nr̄is: ꝛ plus non est nobiscum vt fe
ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι μεθ' ἡμῶν τοῦ εἰ
ramus hoī dei: an hoc qd super est nobis? ꝛ
σενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, ἢ τοῦτο τὸ ὑπάρχον ἡμῖν; καὶ
apposuit puer respōdere saul. ꝛ di
προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ σαούλ. καὶ εἶ
xit: ecce inuēta est in manu mea quarta ps sicli argē
πεν, ἰδοὺ εὕρηται ἐν τῇ χειρί μου τέταρτον σίκλου ἀργυ
ti: ꝛ dabis homini dei: ꝛ indicabit nob
ρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν
viam nr̄am. ꝛ ante in israel hec loq̄bāt vnus
τὴν ὁδὸν ἡμῶν. καὶ ἔμπροσθεν ἐν ἰσραὴλ τάδε ἔλεγον ἕκα
quisq; vir: cum iret ad interrogādū deū. venite ꝛ
στος ἀνήρ, ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾶν τὸν θεόν. δεῦτε καὶ
eamus ad videntē: q: prophetam vo
πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα, ὅτι τὸν προφήτην ἐκά
cabat ppl's olim videns. ꝛ dixit saul ad
λει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν ὁ βλέπων. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς τὸ
puerum suū: bonus sermo tuus: veni ꝛ ea
παιδάριον αὐτοῦ, ἀγαθὸν τὸ ῥῆμά σου, δεῦρο καὶ πορευ
mus. ꝛ ierūt in ciuitatē vbi erat ho
θῶμεν. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ὁ ἄνθρω-
mo dei ibi. cū ipsi āt ascenderent in
πος τοῦ θεοῦ ἐκεῖ. αὐτῶν δὲ ἀναβαινόντων εἰς τὴν
ascensum ciuitatis: ꝛ ipsi inueniunt puellas
ἀνάβασιν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ εὑρίσκουσι κοράσια
egredientes ad hauriendā aquam. ꝛ dicunt eis:
ἐξεληλυθότα ὑδρεύσασθαι ὕδωρ. καὶ λέγουσιν αὐταῖς,
num est hic videns? ꝛ responderūt eis
μὴ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ βλέπων; καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς τὰ
puelle ꝛ dixerūt: est: ecce ante faciem vr̄az.
κοράσια καὶ εἶπον, ἔστιν, ἰδοὺ πρὸ προσώπου ὑμῶν.
festinate quia nunc venit in ciuitatē pp diem: quia
ταχύνατε ὅτι νῦν ἥκει εἰς τὴν πόλιν διὰ τὴν ἡμέραν, ὅτι
sacrificiū hodie populo in excelso. vt ingressi fueritis
θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν βαμᾶ. ὡς ἂν εἰσέλθητε
in ciuitatē: sic inuenietis eum in ciuitate: anteq̄
εἰς τὴν πόλιν, οὕτως εὑρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, πρὶν
ascendat ipse in excelsū ad vescendū: q: nō comedet popu
ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς βαμᾶ τοῦ φαγεῖν, ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λα
lus donec veniat ipse: quoniā ipse benedicit
ὸς ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτόν, ἐπειδὴ αὐτὸς εὐλογεῖ τὴν
hostie: ꝛ post hec comedūt pegrini. ꝛ nūc ascēdi
θυσίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι. καὶ νῦν ἀνάβη
te: q: pp diem inuenietis eum in ciuitate. ꝛ ascē
τε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὑρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει. καὶ ἀνα
dunt in ciuitatem. illis āt ingredietibus in mediā
βαίνουσιν εἰς τὴν πόλιν. αὐτῶν δὲ εἰσπορευομένων εἰς μέσην

ciuitatē: ⁊ ecce ſamuel egreſſus ē in occurſum eo
τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐ
rum: vt aſcenderet in excelſū. ⁊ dn̄s reuelauerat
τῶν, τοῦ ἀναβῆναι εἰς βαμᾶ. καὶ κύριος ἀπεκάλυψεν
auriculam ſamuelis diem vnam antequam veniret
τὸ ὠτίον σαμουὴλ ἡμέραν μίαν ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν
ad eum ſaul dicens: ſicut tp̄s hoc cras mit
πρὸς αὐτὸν τὸν σαοὺλ λέγων, ὡς ὁ καιρὸς οὗτος αὔριον ἀπο
tam ad te virum in terra beniamin. ⁊ vnges eum
στελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐν γῇ βενιαμίν. καὶ χρίσεις αὐτὸν
in principem ſuper populū meū iſrael: ⁊ ſaluabit
εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου ἰσραήλ, καὶ σώσει τὸν
pp̄lm meū de manu philiſtinorum: quia reſpexit ſup
λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, ὅτι ἐπέβλεψε ἐπὶ
humilitatem populi mei: quoniā venit clamor eo
τὴν ταπείνωσιν τοῦ λαοῦ μου, διότι ἦλθεν ἡ βοὴ αὐ-
rum ad me. ⁊ ſamuel aſpexit ſaulem: ⁊ dn̄s
τῶν πρός με. καὶ σαμουὴλ εἶδε τὸν σαοὺλ, καὶ κύριος
reſpondit ei: ecce homo quē dixi tibi: iſte
ἀπεκρίθη αὐτῷ, ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπόν σοι, οὗτος
dn̄abitur ſuper pp̄lm meū. ⁊ acceſſit ſaul ad
κατάρξει ἐπὶ τὸν λαόν μου. καὶ προσῆλθεν σαοὺλ πρὸς
ſamuelem in medio ciuitatis: ⁊ dixit: indi-
σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν, ἀπάγγει-
ca iā mihi: que domus videntis. ⁊ reſpon
λον δή μοι, ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος. καὶ ἀπεκρί
dit ſamuel ſauli ⁊ dixit: ego ſum: aſcende an
θη σαμουὴλ τῷ σαοὺλ καὶ εἶπεν, ἐγώ εἰμι, ἀνάβηθι ἔμ
te me in excelſum: ⁊ comede mecum hodie: ⁊
προσθέν μου εἰς βαμᾶ, καὶ φάγε μετ᾽ ἐμοῦ σήμερον, καὶ
mittam te mane ⁊ oīa q̄ in corde tuo indi
ἐξαποστελῶ σε πρωῒ καὶ πάντα τὰ ἐν καρδίᾳ σου ἀπαγ
cabo tibi: ⁊ de aſinis perditis tibi nudi
γελῶ σοι, καὶ περὶ τῶν ὄνων τῶν ἀπολωλυιῶν σοι σήμερον
us tercius: ne ponas cor tuū in eis: qm̄
τριταίων, μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου ἐν αὐταῖς, ὅτι
inuēte ſunt: ⁊ cui pulchra iſrael: nonne tibi:
εὕρηνται, καὶ τίνι τὰ ὡραῖα τοῦ ἰσραήλ, οὐχὶ σοί,
⁊ omni domui patris tui? ⁊ reſpon
καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου; καὶ ἀπεκρί-
dit ſaul ⁊ dixit: nonne filius viri iemini ego
θη σαοὺλ καὶ εἶπεν, οὐχὶ υἱὸς ἀνδρὸς ἰεμιναίου ἐγώ
ſum minimi ſceptri ex tribubus iſ
εἰμι τοῦ μικροτέρου σκήπτρου ἐκ τῶν φυλῶν τοῦ ἰσ-
rael? ⁊ cognatio mea pauciſſima inter oēs
ραήλ; καὶ ἡ πατριά μου ὀλιγοστὴ παρὰ πάσας τὰς
cognationes beniamin. ⁊ quare locutus es ad me
πατριὰς τοῦ βενιαμίν. καὶ ἵνα τί ἐλάλησας πρός με
ſecūdū ſermonē hunc? ⁊ aſſumpſit ſamuel ſa-
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἔλαβε σαμουὴλ τὸν σα
ul ⁊ puerum eius ⁊ introduxit eos
οὺλ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς
in diuerſorium: ⁊ ordinauit eis locum in pri
εἰς τὸ κατάλυμα, καὶ ἔταξεν αὐτοῖς τόπον ἐν πρώ-
mis vocatorum quaſi triginta virorū. ⁊
τοις τῶν κεκλημένων ὡσεὶ τριάκοντα ἀνδρῶν. καὶ
dixit ſamuel coquo: da mihi partem q̄
εἶπε σαμουὴλ τῷ μαγείρῳ, δός μοι τὴν μερίδα ἣν
dedi tibi: q̄ dixi tibi vt poneres eam apud te. ⁊
ἔδωκά σοι, ἣν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί. καὶ
leuauit coquus armum ⁊ qd̄ in ea: ⁊
ἦρεν ὁ μάγειρος τὴν κωλαίαν καὶ τὸ ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ
appoſuit eam coram ſaul. ⁊ dixit ſamu
παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον σαούλ. καὶ εἶπεν σαμου-
el ſaul: ecce qd̄ remanſit appone ipſū
ὴλ τῷ σαοὺλ, ἰδοὺ τὸ ὑπόλειμμα παράθες αὐτὸ
ante te ⁊ comede: qm̄
ἐνώπιόν σου καὶ φάγε, ὅτι

vrbis apparuit ſamuel
egrediens
obuiā eis vt aſcenderet
in excelſū. Dominus āt
reuelauerat auriculam
ſamuelis an̄ vnā diē q̄
veniret ſaul dicēs. Hac
ipſa hora que nunc eſt
cras mittam virum
ad te de terra
beniamin: & vnges eū
ducem ſuper populū
meū iſrael. Et ſaluabit
populū meū de manu
philiſtinorū: quia reſpe
xi populū meū. Venit ei
clamor eorum ad me.
Cūq; aſpexiſſet ſamu-
el ſaulē: dn̄s dixit ei.
Ecce
vir quem dixeram ti-
bi. Iſte
dominabitur populo
meo. Acceſſit āt ſaul ad
ſamuelem ī medio por
te: & ait.
Indica oro mihi: vbi
eſt domus videntis.
Et reſpōdit ſamuel ſau
li dicens.
Ego ſū vidēs. Aſcēde
an̄ me in excelſum
vt comedatis mecū ho
die: & dimittam te
mane: & oīa q̄ ſunt in
corde tuo indicabo
tibi. Et de aſinis quas
nudiuſtertius perdidiſti
ne ſollicitus ſis:
quia īuēte ſūt. Et cui
erunt optima queq;
iſrael: nōne tibi & oī
domui patris tui? Rn̄-
dens autem ſaul ait.
Nunqd nō filius gemi
ni ego ſum de minima
tribu iſrael: & cogna-
tio mea nouiſſima inter
oēs familias de tribu bē
iamin? Quare ergo
locut⁹ es mihi ſermo
nē iſtum? Aſſumēs ita-
q; ſamuel ſaulē & pue
rum eius:
introduxit eos in tricli
niū: & dedit eis locum
in capite eorū q fuerāt
inuitati. Erant enim q̄ſi
triginta viri. Dixitq; ſa
muel coquo. Da
partem quam dedi ti-
bi
& precepi vt repone-
res ſeorſum apud te.
Leuauit autē coquus
armum
& poſuit an̄ ſaul. Dixit
q; ſamuel. Ecce
qd̄ remāſit pone an̄ te
& comede: quia de īdu

הָעִיר וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל יֹצֵא
לִקְרָאתָם לַעֲלוֹת הַבָּמָה׃ וַיהוָה
גָּלָה אֶת אֹזֶן שְׁמוּאֵל יוֹם אֶחָד
לִפְנֵי בוֹא שָׁאוּל לֵאמֹר׃ כָּעֵת — פָּנָה
מָחָר אֶשְׁלַח אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאֶרֶץ — שָׁלַח
בִּנְיָמִן וּמְשַׁחְתּוֹ לְנָגִיד עַל עַמִּי — נָגַד
יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי מִיַּד — יָשַׁע
פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי אֶת עַמִּי כִּי — רָאָה
בָּאָה צַעֲקָתוֹ אֵלָי׃ וּשְׁמוּאֵל רָאָה — בּוֹא
אֶת שָׁאוּל וַיהוָה עָנָהוּ הִנֵּה
הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ זֶה
יַעְצֹר בְּעַמִּי׃ וַיִּגַּשׁ שָׁאוּל אֶת — עָצַר נָגַשׁ
שְׁמוּאֵל בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר
הַגִּידָה נָּא לִי אֵי זֶה בֵּית הָרֹאֶה׃ — נָגַד
וַיַּעַן שְׁמוּאֵל אֶת שָׁאוּל וַיֹּאמֶר — עָנָה
אָנֹכִי הָרֹאֶה עֲלֵה לְפָנַי הַבָּמָה
וַאֲכַלְתֶּם עִמִּי הַיּוֹם וְשִׁלַּחְתִּיךָ
בַבֹּקֶר וְכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ אַגִּיד
לָךְ׃ וְלָאֲתֹנוֹת הָאֹבְדוֹת לְךָ הַיּוֹם
שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים אַל תָּשֶׂם אֶת — יוֹם שׂוּם
לִבְּךָ לָהֶם כִּי נִמְצָאוּ וּלְמִי כָּל — מָצָא
חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לְךָ וּלְכֹל
בֵּית אָבִיךָ׃ וַיַּעַן שָׁאוּל וַיֹּאמֶר
הֲלוֹא בֶן יְמִינִי אָנֹכִי מִקְּטַנֵּי שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצְּעִרָה מִכֹּל — שָׁפְחָה
מִשְׁפְּחוֹת שִׁבְטֵי בִנְיָמִן וְלָמָּה
דִּבַּרְתָּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה׃ וַיִּקַּח — לָקַח
שְׁמוּאֵל אֶת שָׁאוּל וְאֶת נַעֲרוֹ
וַיְבִיאֵם לִשְׁכָּתָה וַיִּתֵּן לָהֶם מָקוֹם — בּוֹא נָתַן
בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְהֵמָּה כִּשְׁלֹשִׁים — קוּם
אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לַטַּבָּח תְּנָה — נָתַן
אֶת הַמָּנָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ שִׂים אֹתָהּ עִמָּךְ׃ — שׂוּם
וַיָּרֶם הַטַּבָּח אֶת הַשּׁוֹק וְהֶעָלֶיהָ — רוּם עָלָה
וַיָּשֶׂם לִפְנֵי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה — פָּנָה
הַנִּשְׁאָר שִׂים לְפָנֶיךָ אֱכֹל כִּי — שָׁאַר

למועד שמור לך לאמר העם — יעד שמר
קראתי ויאכל שאול עם שמואל — אכל
ביום ההוא: וירדו מהבמה העיר
וידבר עם שאול על הגג: וישכמו — דבר שכם
ויהי כעלות השחר ויקרא — היה עלה
שמואל אל שאול הגגה לאמר — קרא
קומה ואשלחך ויקם שאול — שלח קום
ויצאו שניהם הוא ושמואל — שנה
החוצה: המה יורדים בקצה העיר
ושמואל אמר אל שאול אמר
לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה — עבר פנה
עמד כיום ואשמיעך את דבר — עמד שמע
אלהים: ויקח שמואל — Cap.x. לקח
את פך השמן ויצק על ראשו — פכה
וישקהו ויאמר הלוא כי משחך — נשק אמר
יהוה על נחלתו לנגיד: בלכתך — נגד ילך
היום מעמדי ומצאת שני — שנה
אנשים עם קברת רחל בגבול — גבל
בנימן בצלצח ואמרו אליך
נמצאו האתנות אשר הלכת — מצא
לבקש והנה נטש אביך את
דברי האתנות ודאג לכם לאמר
מה אעשה לבני: וחלפת משם — עשה
והלאה ובאת עד אלון תבור — בוא
ומצאוך שם שלשה אנשים
עלים אל האלהים בית אל — עלה
אחד נשא שלשה גדיים ואחד
נשא שלשת ככרות לחם ואחד
נשא נבל יין: ושאלו לך
לשלום ונתנו לך שתי לחם — שלם
ולקחת מידם: אחר כן תבוא — בוא
גבעת האלהים אשר שם נצבי — יצב
פלשתים ויהי כבאך שם העיר — היה
ופגעת חבל נבאים ירדים מהבמה
ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור — פנה חלל
והמה מתנבאים: וצלחה עליך — כנר נבא

stria seruatum est tibi qñ populum vocaui. Et comedit saul cum samuele ī die illa: & descēderūt de excelso in oppidū: & locutus est cum saule in solario: Cūque mane surrexisset & iā dies lucesceret: vocauit samuel saulē ī solario dicens. Surge & dimittā te. Et surrexit saul. Egressi sunt ambo: ipse videlicet & samuel. Cūque descēderēt in extrema parte ciuitatis samuel dixit ad saul. Dic puero vt añcedat nos & transeat. Tu autem subsiste paulisper vt indicem tibi verbum dei.

10. Tulit autem samuel lenticulam olei & effudit super caput eius & deosculatus est eum: & ait. Ecce vnxit te dñs sup hereditatē suam in principem: Cūque abieris hodie a me: inuenies duos viros iuxta sepulchrū rachel in finibus beniamin in meridie: dicentque tibi. Inuente sunt asine ad quas ieras perquirendas: & ītermissis pater tuus asinis solicitus est pro vobis: & dicit. Quid faciam de filio meo. Cunque abieris īde & vltra trāsieris & veneris ad quercū thabor: inuenient te tres viri ascendentes ad deum in bethel: vnus portans tres hedos: & alius tres tortas panis: & alius portās lagenam vini. Cunque te salutauerint dabunt tibi duos pāes & accipies de māu eorū. Post hec venies in collem dei vbi ē statio philistinorū. Et cū ingressus fueris ibi vrbē: obuiū hēbis gregē pphetarū descēdentiū de excelso: & añ eos psalteriū & tympanū & tibiam & citharā: ipsosque pphetātes: & insiliet in te

in testimonium positū est tibi a populo: car
εἰς μαρτύριον τέθηταί σοι παρὰ τοῦ λαοῦ, ἀπόκνι=
pe. ꝛ comedit saul cum samuele in die il
ζε. καὶ ἔφαγε σαοὺλ μετὰ σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί
la. ꝛ descendit ex excelso in ciuitatem. ꝛ straue
νῃ. καὶ κατέβη ἐκ τῆς βαμὰ εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἔστρω
runt sauli in solario: ꝛ dormiuit ꝛ
σαν τῷ σαοὺλ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ ἐκοιμήθη καὶ
factū est vt ascendit crepusculū ꝛ locutus est samuel
ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος καὶ ἐλάλησε σαμουὴλ τῷ
saul in solario dicens: surge ꝛ dimittam
σαοὺλ ἐπὶ τῷ δώματι λέγων, ἀνάστα καὶ ἐξαποστελῶ
te. ꝛ surrexit saul ꝛ egressus est ipse ꝛ samuel
σε. καὶ ἀνέστη σαοὺλ καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ σαμουὴλ
vsque extra. ipsis descendētibus in extremā ptē ciuitatis.
ἕως ἔξω. αὐτῶν καταβαινόντων εἰς ἄκρον τῆς πόλεως.
ꝛ samuel dixit sauli: dic puero: ꝛ
καὶ σαμουὴλ εἶπε τῷ σαοὺλ, εἰπὸν τῷ παιδαρίῳ, καὶ
transeat ante nos. tu āt subsiste hic hodie: ꝛ
διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν. σὺ δὲ στῆθι ὧδε σήμερον, καὶ
audi verbum dei.
ἄκουσον ῥῆμα θεοῦ.

Ca. 10.

Et tulit samuel lēticulā olei ꝛ ef
Καὶ ἔλαβε σαμουὴλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ κα=
fudit super caput eius: ꝛ deosculatus est eum. ꝛ
τέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν. καὶ
dixit ei: nonne vnxit te dñs in principem
εἶπεν αὐτῷ, οὐχὶ ὅτι κέχρικέ σε κύριος εἰς ἄρχοντα
super hereditatem suam vt abieris hodie a
ἐπὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ᾽
me: ꝛ inuenies duos viros iuxta sepulchra
ἐμοῦ, καὶ εὑρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις
rachel in finibus beniamin in meridie saltantes
ῥαχὴλ ἐν τοῖς ὁρίοις βενιαμὶν μεσημβρίας ἀλλομένους
grande. ꝛ dicent tibi: inuēte sunt asine quas ieratis per
μεγάλα. καὶ ἐροῦσί σοι, εὕρηνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε ζη
quirere. ꝛ ecce pater tuus dimisit cu
τεῖν. καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὴν φρον
ram asinarum: ꝛ solicitus est pro vobis dicens: quid fa=
τίδα τῶν ὄνων, καὶ μεριμνᾷ περὶ ὑμῶν λέγων, τί ποι
ciam de filio meo? ꝛ abibis inde ꝛ
ήσω περὶ τοῦ υἱοῦ μου; καὶ ἀπελεύσῃ ἐκεῖθεν καὶ
vlterius: ꝛ venies vsque ad quercum thabor: ꝛ in
ἐπέκεινα, καὶ ἥξεις ἕως τῆς δρυὸς τῆς θαβώρ, καὶ εὑ=
uenies ibi tres viros ascendentes ad deū
ρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν θεὸν
in bethel: vnum tollētem tres hedos: ꝛ vnum tollē=
εἰς βαιθήλ, ἕνα αἴροντα τρεῖς ἐρίφους, καὶ ἕνα αἴρον=
tem tria vasa panum ꝛ vnum tollētem vtrem vini:
τα τρία ἀγγεῖα ἄρτων, καὶ ἕνα αἴροντα ἀσκὸν οἴνου,
ꝛ interrogabunt te ea que in pace: ꝛ dabunt tibi
καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ δώσουσί σοι
duas primitias panum. ꝛ accipies de manu eo=
δύο ἀπαρχὰς ἄρτων. καὶ λήψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐ=
rum. ꝛ post hec ingredieris in collem
τῶν. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τοῦ
dei: vbi est ibi statio philistinorum. ꝛ erit
θεοῦ, οὗ ἐστὶν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἔσται
vt ingrediaris ibi in ciuitatē: ꝛ obuiabis
ὡς ἂν εἰσέλθῃς ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀπαντήσεις
choro prophetarum descendentium de excelso: ꝛ
χορῷ προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς βαμὰ, καὶ
ante ipsos naula ꝛ tympana ꝛ tibia ꝛ
ἔμπροσθεν αὐτῶν ναῦλαι καὶ τύμπανα καὶ αὐλὸς καὶ
cithara: ꝛ ipsi prophetantes: ꝛ insiliet in te
κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες, καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σέ

spiritus dñi: et prophetabis cum eis: et
πνεῦμα κυρίου, καὶ προφητεύσεις μετ᾽ αὐτῶν, καὶ
mutaberis in virum alium. et erit quādo venerit ſi
στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον. καὶ ἔσαι ὅταν ἔλθῃ τὰ ση
gna hec in te: fac omnia quecūqȝ inuenerit
μεῖα ταῦτα ἐπὶ σέ, ποίει πάντα ὅσα ἂν εὕροι ἡ
manus tua: quia deus tecum. et deſcēdes ante
χείρ σου, ὅτι ὁ θεὸς μετὰ σοῦ. καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθέν
me in galgala: et ecce ego deſcendo ad te:
μου εἰς γάλγαλα, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταβαίνω πρὸς σέ,
vt offeras holocauſtum: et immoles pacificas victi=
τοῦ ἀνενεγκεῖν ὁλοκαύτωσιν, καὶ θῦσαι εἰρηνικὰς θυσί=
mas: ſeptē diebus ceſſabis. donec veniam ego ad
ας, ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς
te: et oſtēdam tibi que facies. et factū eſt vt
σέ, καὶ γνωρίσαι σοι ἃ ποιήσεις. καὶ ἐγένετο ὥστε
auertiſſet humeros ſuos vt abiret a ſamue
ἐπιστραφῆναι τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἀπὸ σαμου=
le: et immutauit ei deus cor aliud.
ήλ, καὶ μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς καρδίαν ἄλλην.
et venerūt omnia ſigna hec in die
καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ταῦτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ
illa: et venit inde ad collem. et ecce cho
ἐκείνῃ, καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν. καὶ ἰδοὺ χο
rus prophetarū obuius ei: et inſiluit ſup
ρὸς προφητῶν ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, καὶ ἐφήλατο ἐπ᾽
eum ſpiritus dei et prophetauit in medio eo
αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ αὐ
rum. et factū eſt vt viderunt eum omnes videntes eum
τῶν. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον αὐτὸν πάντες εἰδότες αὐτὸν
heri et nudiuſtertius: et ecce et ipſe erat in medio
χθὲς καὶ τρίτης, καὶ ἰδοὺ καὶ αὐτὸς ἦν ἐν μέσῳ τῶν
prophetarum prophetans: et dixerūt ppls vnuſquiſqȝ ad
προφητῶν προφητεύων, καὶ εἶπον ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς
proximum ſuum: quid hoc qd factū eſt filio cis? nū et
τὸν πλησίον αὐτοῦ, τί τοῦτο τὸ γεγονὸς τῷ υἱῷ κίς; ἢ καὶ
ſaul inter prophās? et reſpōdit quidā ex eis: et di=
σαοὺλ ἐν προφήταις; καὶ ἀπεκρίθη τις ἐξ αὐτῶν, καὶ εἶ
xit: et quis pater eius? pp hoc factū eſt in
πεν, καὶ τίς ὁ πατὴρ αὐτοῦ; διὰ τοῦτο ἐγένετο εἰς
prouerbium: num et ſaul inter prophās? et com
παραβολήν, ἦ καὶ σαοὺλ ἐν προφήταις; καὶ συνε=
pleuit prophetare: et venit in excelſum. et
τέλεσεν προφητεύων, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βαμᾶ. καὶ
dixit ei patruus ſuus et puero
εἶπεν αὐτῷ ὁ πατράδελφος αὐτοῦ καὶ τῷ παιδαρίῳ
eius: quo abiſtis? et dixit: querere aſinas:
αὐτοῦ, ποῦ ἐπορεύθητε; καὶ εἶπεν, ζητεῖν τὰς ὄνους,
et vidimus φ non erant: et ingreſſi ſumus ad ſamue=
καὶ εἴδομεν ὅτι οὐκ ἦσαν, καὶ εἰσήλθομεν πρὸς σαμου
lem: et dixit patruus ſaulis: indi
ήλ, καὶ εἶπεν ὁ πατράδελφος τοῦ σαοὺλ, ἀπάγ=
ca iam mihi qd dixit tibi ſamuel. et ait ſa
γειλον δή μοι τί εἶπέν σοι σαμουήλ. καὶ εἶπεν σα=
ul ad cognatū ſuum: indicans indicauit
οὺλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ, ἀπαγγέλων ἀπήγγειλέ
mihi: quia inuēte eſſent aſine. at ſermonē regni
μοι, ὅτι εὕρηνται αἱ ὄνοι. τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας
non indicauit ei quē dixit ſamuel. et cōgrega
οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ὃ εἶπεν σαμουήλ. καὶ συνήγα
uit ſamuel vniuerſum populū ad dñm in maſe
γε σαμουὴλ πάντα τὸν λαὸν πρὸς κύριον εἰς μασση=
pha, et dixit ad filios iſrael: hec ait dñs
φά. καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ, τάδε εἶπεν κύριος
iſrael dicens: ego eduxi iſrael de
ἰσραὴλ λέγων, ἐγὼ ἀνήγαγον τὸν ἰσραὴλ ἐξ

spūs dñi & pphetabis cū eis: & mutaberis in virum alium. Quādo ergo euenerint signa hec omnia tibi: fac quecunqȝ inuenerit manus tua: quia deus tecum eſt. Et deſcendes añ me in galgala. Ego quippe deſcendā ad te vt offeras oblationē: & immoles victimas pacificas. Septē diebus expectabis donec veniam ad te & oſtendam tibi que facias. Itaqȝ cum auertiſſet humerū ſuū vt abiret a ſamuele: immutauit ei deus cor aliud: & venerūt omnia signa hec in die illa. Venerūtqȝ ad pdictum collem: & ecce cuneus prophetarum obuius ei. Et inſiluit ſuper eum ſpiritus dei: & pphetauit in medio eorū. Vidētes autē oēs q nouerāt eū heri & nudiuſtertius φ eēt cū pphetis & pphetaret: dixerunt ad inuicem. Que nam res accidit filio cis? Num & ſaul inter prophetas? Rñditqȝ alius ad alterū dicens. Et quis pater eorum? Propterea verſum eſt in puerbiū. Nū & ſaul iter prophetas? Ceſſauit āt pphetare & venit ad excelſū. Dixitqȝ patruus ſaul ad eū & ad puerū eius. Quo abiſtis? Qui rñderunt. Querere aſinas. Quas cū nō repiſſemus: venimus ad ſamuelem. Et dixit ei patruus ſuꝰ. Indica mihi quid dixerit tibi ſamuel. Et ait ſaul ad patruum ſuum. Indicauit nobis: quia inuēte eſſent aſine. De ſermōe āt regni nō indicauit ei que locutꝰ fuerat ei ſamuel. Et conuocauit ſamuel populum ad dominum in maſphat: & ait ad filios iſrael. Hec dicit dominus deus iſrael. Ego eduxi iſrael

רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת — נבא הפך
לאיש אחר: והיה כי תבאינה — בוא
האתות האלה לך עשה לך אשר — אות
תמצא ידך כי האלהים עמך: — מצא
וירדת לפני הגלגל והנה אנכי
ירד אליך להעלות עלות לזבח — עלה
זבחי שלמים שבעת ימים תוחל — יום יחל
עד בואי אליך והודעתי לך את — בוא ידע
אשר תעשה: והיה כהפנתו — עשה פנה
שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך — ילך הפך
לו אלהים לב אחר ויבאו כל — בוא
האתות האלה ביום ההוא: ויבאו — אות
שם הגבעתה והנה חבל נבאים
לקראתו ותצלח עליו רוח — צלח
אלהים ויתנבא בתוכם: ויהי — נבא היה
כל יודעו מאתמול שלשום ויראו — תמל ראה
והנה עם נבאים נבא ויאמר
העם איש אל רעהו מה זה היה
לבן קיש הגם שאול בנביאים:
ויען איש משם ויאמר ומי — ענה אמר
אביהם על כן היתה למשל הגם — היה
שאול בנביאים: ויכל מהתנבות — כלה
ויבא הבמה: ויאמר דוד שאול
אליו ואל נערו אן הלכתם
ויאמר לבקש את האתנות
ונראה כי אין ונבוא אל שמואל: — ראה בוא
ויאמר דוד שאול הגידה נא — אמר נגד
לי מה אמר לכם שמואל:
ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד
לנו כי נמצאו האתנות ואת — מצא
דבר המלוכה לא הגיד לו — מלך
אשר אמר שמואל: ויצעק — צעק
שמואל את העם אל יהוה
המצפה: ויאמר אל בני
ישראל כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי העליתי אתכם — עלה

ממצרים ואציל אתכם מיד   נצל
מצרים ומיד כל הממלכות
הלחצים אתכם ׃ ואתם היום
מאסתם את אלהיכם אשר הוא
מושיע לכם מכל רעותיכם   ישע רעע
וצרתיכם ותאמרו לא כי מלך   צור אמר
תשים עלינו ועתה התיצבו לפני   שום יצב
יהוה לשבטיכם ולאלפיכם ׃   פנה
ויקרב שמואל את כל שבטי   קרב
ישראל וילכד שבט בנימן ׃   לכד
ויקרב את שבט בנימן
למשפחתיו ותלכד משפחת   שפחה לכד
המטרי וילכד שאול בן קיש
ויבקשהו ולא נמצא ׃ וישאלו   בקש מצא
עוד ביהוה הבא עוד הלם איש   שאל בוא
ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל   חבא
הכלים ׃ וירצו ויקחהו משם   כלה רוץ
ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל   לקח יצב
העם משכמו ומעלה ׃ ויאמר   גבה עלה
שמואל אל כל העם הראיתם   ראה
אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו   כמו
בכל העם ויריעו כל העם ויאמרו   רוע אמר
יחי המלך ׃ וידבר שמואל אל   חיה דבר
העם את משפט המלוכה ויכתב   שפט מלך
בספר וינח לפני יהוה וישלח   כתב פנה
שמואל את כל העם איש לביתו ׃   שלח
וגם שאול הלך לביתו גבעתה
וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים
בלבם ׃ ובני בליעל אמרו מה   בל
ישענו זה ויבזהו ולא הביאו   ישע בזה
לו מנחה ויהי כמחריש ׃   בוא היה
ויעל נחש העמוני ויחן על יביש   חרש
Cap. xi.
גלעד ויאמרו כל אנשי יביש   עלה חנה
אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך ׃   אמר
ויאמר אליהם נחש העמוני   כרת עבד
בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל   כרת נקר

de egypto: & erui vos de manu egyptiorum & de mãu omnium regum qui affligebant vos. Vos autem hodie proiecistis deum vr̃m qui solus saluauit vos de vniuersis malis & tribulatiōibus vr̃is: & dixistis. Nequaq̃: sed regē constitue sup nos. Nūc ergo state coram dño per tribus vestras & per familias. Et applicuit samuel omnes tribus israel: & cecidit sors super tribum beniamin. Et applicuit tribū beniamin & cognatiões ei⁹: & cecidit sors sup cognationē methri: & puenit vsq; ad saul filiū cis. Quesierūt ergo eū & nō ē iuētus illic. Et cōsuluerūt post hec dñm vtrū nā vēturus eēt illuc. Rñditq; dñs. Ecce absconditus est domi. Cucurrerūt itaq; & tulerūt eū inde: stetitq; i medio populi: & altior fuit vniuerso populo ab humero & sursum. Et ait samuel ad omne populū. Certe videtis quē elegit dñs: q̃m non sit similis illi in oī pplo. Et clamauit omnis populus & ait. Viuat rex. Locutus est autem samuel ad populum legem regni & scripsit in libro: & reposuit coram domino. Et dimisit samuel oēm populū singulos in domū suā. Sed & saul abiit in domū suā in gabaa. Et abiit cū eo ps exercitus quorum tetigerat deus corda. Filii vero belial dixerunt. Num saluare nos poterit iste? Et despexerūt eū & nō attulerūt ei mūera. Ille ei dissimulabat se audire.

.11 ET ascēdit naas āmōites & pugnare cepit aduersū iabes galaad: dixerūtq; oēs viri iabes ad naas. Habeto nos federatos & seruiemus tibi. Et rñdit ad eos naas āmonites. In hoc feriā vobiscū fed⁹ vt eruā oim ve

egypto: τ erui vos de manu pharaōis re
αἰγύπτου, καὶ ἐξειλόμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς φαραὼ βασι-
gis egypti: τ de manu omniū regnoꝝ
λέως αἰγύπτου, καὶ ἐκ χειρὸς πασῶν τῶν βασιλειῶν
affligentium vos. τ vos hodie cōtempsi
τῶν ἐκθλιβουσῶν ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουδενώσα
stis deū vr̃m: qui ipse est vr̃ saluator de vniuer
τε τὸν θεὸν ὑμῶν, ὃς αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάν-
sis malis vr̃is τ tribulatiōib⁹ vr̃is. τ dixi-
των τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ τῶν θλίψεων ὑμῶν. καὶ εἴπα
stis nequaq̃: sed regem cōstitues sup nos. τ nūc
τε οὐχί, ἀλλ᾽ ἢ βασιλέα καταστήσεις ἐφ᾽ ἡμᾶς. καὶ νῦν
state coram dño per tribus vr̃as τ per
κατάστητε ἐνώπιον κυρίου κατὰ φυλὰς ὑμῶν καὶ κατὰ
tribunatus vr̃os. τ applicuit samuel omnes
χιλιάδας ὑμῶν. καὶ προσήγαγε σαμουὴλ πάσας τὰς
tribus israel: τ sors cecidit tribui benia
φυλὰς τοῦ ἰσραήλ, καὶ κατακληροῦται φυλὴ βενια-
min. τ applicuit tribū beniamin per fami
μίν. καὶ προσήγαγε τὴν φυλὴν βενιαμὶν κατὰ πατρι
liam: τ sors cecidit familie amattari in viros: τ sors
άν, καὶ κατακληροῦται πατριὰ ἀματταρὶ εἰς ἄνδρας, καὶ κα
cecidit saul filio cis. τ querebat eum: τ
τακληροῦται σαοὺλ υἱὸς κίς. καὶ ἐζήτει αὐτόν, καὶ
nō inueniebatur. τ interrogauit adhuc samuel in do
οὐχ εὑρίσκετο. καὶ ἐπηρώτησεν ἔτι σαμουὴλ ἐν κυ
mino: si venit adhuc huc vir. τ dixit dñs:
ρίῳ, εἰ ἔρχεται ἔτι ἐνταῦθα ὁ ἀνήρ. καὶ εἶπεν κύριος,
ecce ipse abscōditus est in vasis. τ cucurrit
ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσιν. καὶ ἔδραμε
τ accepit eum inde: τ stetit saul in medio
καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ κατέστη σαοὺλ ἐν μέσῳ
populi: τ exaltat⁹ est sup vniuersum pplm ab hume
τοῦ λαοῦ, καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπερωμί
ro τ sursum. τ dixit samuel ad oēs po
αν καὶ ἐπάνω. καὶ εἶπεν σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λα
pulū: vidistis quē elegit sibi ipsi dñs: quia nō
όν, ἑωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ ὁ κύριος, ὅτι οὐκ
est similis ipsi in oīb⁹ vobis: τ cognouit vniuersus ppl's
ἔστιν ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν; καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς
τ dixit: viuat rex. τ locutus est samuel
καὶ εἶπεν, ζήτω ὁ βασιλεύς. καὶ ἐλάλησε σαμουὴλ
ad populū legem regni. τ scrip
πρὸς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τῆς βασιλείας. καὶ ἔγρα
sit in libro: τ reposuit coram dño. τ di-
ψεν εἰς βιβλίον, καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἐξα
misit samuel oēm populū τ abierunt qui
πέστειλε σαμουὴλ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἀπῆλθον ἕκα
libet in locum suum. τ samuel abijt in
στος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ σαμουὴλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν
domū suam in gabaa. τ abierunt filij exer
οἶκον αὐτοῦ εἰς γαβαά. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ δυ
cituum: quoꝝ tetigit dñs corda eoꝝ cum sa
νάμεων, ὧν ἥψατο κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ σα-
ul. τ filij pestilētes dixerūt: quis saluabit nos iste?
ούλ. καὶ οἱ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν, τίς σώσει ἡμᾶς οὗτος;
τ despexerunt eum τ non attulerūt ei munera: τ
καὶ ἠτίμωσαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα, καὶ
fact⁹ est obmutēscēs.
ἐγενήθη κωφεύων.

Ca.11.

ET ascendit naas ammonites: τ castrametat⁹ ē
Καὶ ἀνέβη ναὰς ὁ ἀμμανίτης, καὶ παρενέβαλεν
cōtra iabes galaad. τ dixerunt omnes viri ia-
ἐπὶ ἰαβὴς γαλαάδ. καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄνδρες ἰα
bes ad naas ammonitem: pange nobiscū fedus τ
βὴς πρὸς ναὰς τὸν ἀμμανίτην, διάθου ἡμῖν διαθήκην καὶ
seruiemus tibi. τ dixit ad eos naas am-
δουλεύσομέν σοι. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ναὰς ὁ ἀμ-
monites: in hoc pangam vobiscū fedus vt
μανίτης, ἐν τούτῳ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην ἐν τῷ
eruam vestrum omnem
ἐξορύξαι ὑμῶν πάντα

oculum dextrū: ⁊ ponam eum in oppbriū in vni
ὀφθαλμὸν δεξιόν, καὶ θήσομαι αὐτὸν εἰς ὄνειδος ἐπὶ πάν
uerſo iſrael. ⁊ dicunt ei viri iabes: remitte
τα ἰσραήλ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες ἰαβὴς, ἄνες
nos ſeptē dies ⁊ mittemus nuncios ī vniuerſū
ἡμᾶς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν
terminū iſrl. ⁊ ſi nō fuerit ſaluās nos ⁊ egre
ὅριον ἰσραήλ. καὶ ἐὰν μὴ ᾖ ὁ σώζων ἡμᾶς καὶ ἐξελευ
diemur ad vos. ⁊ venerūt nuncij in col
σόμεθα πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὸν βου
lem ad ſaulem: ⁊ locuti ſunt verba hec
νὸν πρὸς σαοὺλ, καὶ ἐλάλησαν τοὺς λόγους τούτους
in aures ppli: ⁊ leuauerūt oīs ppls vo-
εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φω
cem ſuam: ⁊ fleuerūt. ⁊ ecce ſaul veniebat
νὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν. καὶ ἰδοὺ σαοὺλ ἤρχετο
poſt boues de agro: ⁊ dixit ſaul:
κατόπισθεν τῶν βοῶν ἐξ ἀγροῦ, καὶ εἶπεν σαοὺλ,
quid eſt pplo ꝙ plorant? ⁊ narrauerunt ei
τί ἐστιν τῷ λαῷ ὅτι κλαίουσιν; καὶ διηγήσαντο αὐ
verba virorum iabes: ⁊ inſiluit
τῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν ἰαβὴς, καὶ ἐφήλατο
ſpiritus dñi ſup ſaul vt audiuit verba
πνεῦμα κυρίου ἐπὶ σαοὺλ ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα
hec: ⁊ iratus eſt cōtra eos furore ſuo valde.
ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ᾽ αὐτοὺς ὀργὴ αὐτοῦ σφόδρα.
⁊ accepit duas vaccas ⁊ ī mēbra ꝯcidit eas: ⁊ mi
καὶ ἔλαβε δύο βόας καὶ ἐμέλισεν αὐτάς, καὶ ἀπέ
ſit in oēm terminū iſrael in manu nunciorꝫ
στειλεν εἰς πᾶν ὅριον ἰσραὴλ ἐν χειρὶ τῶν ἀγγέλων
dicens: qui non erit exiens poſt ſaulem
λέγων, ὃς οὐκ ἔσται ἐκπορευόμενος ὀπίσω σαοὺλ
⁊ poſt ſamuelem. ſm̄ hec facient
καὶ ὀπίσω σαμουήλ, κατὰ τάδε ποιήσουσιν ταῖς
bobus eius. ⁊ cecidit extaſis dñi ſup
βουσὶν αὐτοῦ. καὶ ἔπεσεν ἔκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν
pplm: ⁊ clamauerūt q̄ſi vir vnus. ⁊ recenſet e-
λαόν, καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς. καὶ ἐπισκέπτεται αὐ
os ſaul in bazec omnē virū iſrael tre-
τοὺς σαοὺλ ἐν βαζὴκ πάντα ἄνδρα ἰσραὴλ τρια-
centa milia: ⁊ viros iuda triginta mi-
κοσίας χιλιάδας, καὶ ἄνδρας ἰούδα τριάκοντα χι-
lia. ⁊ dixit ſaul nuncijs qui ve
λιάδας. καὶ εἶπε σαοὺλ τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐλθοῦ
nerāt: hec dicetis viris iabes galaad: cras
σι, τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν ἰαβὴς γαλαάδ, αὔ-
vobiꝫ erit ſalus cum incaluerit ſol.
ριον ὑμῖν ἔσται ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου.
⁊ venerūt nuncij in ciuitatē ⁊ nunciauerūt
καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνήγγειλαν τοῖς
viris iabes: ⁊ letati ſunt. ⁊ dixerūt viri
ἀνδράσιν ἰαβὴς, καὶ εὐφράνθησαν. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες
iabes ad naas ammanitē cras exibimus
ἰαβὴς πρὸς ναὰς τὸν ἀμμονίτην, αὔριον ἐξελευσόμεθα
ad vos: ⁊ facietis nobis oīe qđ placuerit coram
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν πᾶν τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον
vobis: ⁊ factū eſt poſt cras ⁊ cōſtituit ſaul
ὑμῶν. καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὔριον καὶ διέταξε σαοὺλ
pplm in tres acies: ⁊ ingreſſi ſunt in mediū
τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς μέσον
caſtrorum in matutina cuſtodia: ⁊ percuſſit filios
τῆς παρεμβολῆς ἐν τῇ πρωϊνῇ φυλακῇ, καὶ ἔπληξε τοὺς υἱοὺς
ammon vſqꝫ q̄ incaleſceret dies. ⁊ factū eſt qui
ἀμμὼν ἕως οὗ διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα. καὶ ἐγενήθη οἱ
relicti erant diſperſi ſunt: ⁊ non relicti ſunt
ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν
in eis duo in idipſum: ⁊ dixit ppls ad
ἐν αὐτοῖς δύο ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς
ſamuel: qs ē q̄ dixit ſaul nō regnabit
σαμουήλ, τίς ὁ εἰπὼν σαοὺλ οὐ βασιλεύσει

ſtrū [e]oculos [f]dextros: [g]po
nāqꝫ vos [h]oppbriū [i]ī [k]vni
uerſo [l]iſrael. [m]Et dixerūt
[n]ad eū [o]ſeniores [p]iabes.
[q]Cōcede [r]nobis [s]ſeptem
[t]dies [u]vt mittamus
[x]nuncios [y]ad vniuerſos
[z]terminos [a]iſrael: [b]& ſi
[c]non fuerit [d]qui defēdat
[e]nos: [f]egredíemur [g]ad te
[h]Venerunt ergo [i]nuncii
in [k]gabaa [l]ſaulis:
[m]& locuti ſūt [n]verba hec
[o]audiente [p]populo.
[q]Et leuauit [r]oīs [s]populus
[u]vocem ſuam [x]& fleuit.
[y]Et ecce [z]ſaul [a]veniebat
[b]ſequens [c]boues [d] de
[e]agro: [f]& ait. [h]Quid ha-
bet [i]populus
[k]ꝙ [l]plorat: [m] Et narraue-
runt [n]ei [p]verba
[q]virorū [r]iabes. [s]Et inſilu
it [t]ſpiritus [u]dei
[x]in [y]ſaul [z]cū audiſſet [c]hec
[b]verba:
[d]& iratus eſt [e] furor eius
[f]nimis. [g]Et aſſumens
[h]vtrūqꝫ [i]bouē [k]concidit ī
fruſta: [l]miſitqꝫ [m]in oēs
[n]terminos [o]iſrael [p]p ma-
num [q]nunciorum
[r]dicēs. [s]Quicūqꝫ [t]nō [u]ex
ierit & [x]ſecutus fuerit
[y]ſaul [z]& [a]ſamuel: [b] ſic [c] fiet
[d]bobus eius. [e] Inuaſit er
go [f]timor [g]domini
[i]pplm [k]& egreſſi ſunt [l]q̄ſi
vir [m]vnus: [n]& receſſit e
os [o]in bezech. [p]Fuerūtqꝫ
[q]filiorum [r]iſrael [s] trecēta
[u]milia: [x]virorum autem
[y]iuda [z]triginta
[a]milia. [b]Et dixerūt [c]nun-
ciis [d]qui venerant.
[e]Sic [f]dicetis [g] viris q̄ ſunt
in [h]iabes [i]galaad.
[k]Cras [l]erit [m]vobis [n] ſalus
[o]cum incaluerit
[p]ſol. [q]Venerūt ergo [r]nū-
cii [s]& nūciauerunt
[t]viris [u]iabes. Qui [x]letati
ſunt: [y]& dixerunt.
[b]Mane [c]exibimꝰ [d]ad vos
[e]& facietis [f]nobis [g]omne
[h]quod placuerit [i] uobis.
[k]Et factū ē cum dies [l]cra
ſtinus ueniſſet: [m]cōſtitu
it [n]ſaul [p]pplm in [q]tres [r]p-
tes. [s]Et ingreſſus eſt
[t]media [u]caſtra [x]in uigilia
[y]matutina
[z]& pcuſſit [b]āmon [c]uſqꝫ dū
[d]incaleſceret [d] dies
[f]Reliqui autē [g] diſpſi ſūt
ita [h]ut non [i]relinq̄rentur
[k]ex eis [l]duo [m]pariter. [n]Et
ait [o] populus [p]ad [q]ſamue-
lē. [r]Quis eſt iſte [r] qui di-
xit [s]ſaul non [t]regnabit

עין ימין ושמתיה חרפה על כל — ימן שום
ישראל: ויאמרו אליו זקני יבש — רפה
הרף לנו שבעת ימים ונשלחה — יום שלח
מלאכים בכל גבול ישראל ואם — לאך גבל
אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: — ישע
ויבאו המלאכים גבעת שאול — בוא
וידברו הדברים באזני העם — דבר
וישאו כל העם את קולם ויבכו: — נשא בכה
והנה שאול בא אחרי הבקר מן
השדה ויאמר שאול מה לעם
כי יבכו ויספרו לו את דברי — ספר
אנשי יביש: ותצלח רוח אלהים — צלח
על שאול בשמעו את הדברים
האלה ויחר אפו מאד: ויקח — חרה לקח
צמד בקר וינתחהו וישלח בכל — נתח
גבול ישראל ביד המלאכים
לאמר אשר איננו יצא אחרי — יצא
שאול ואחרי שמואל כה יעשה — עשה
לבקרו ויפל פחד יהוה על — נפל
העם ויצאו כאיש אחד: ויפקדם — פקד
בבזק ויהיו בני ישראל שלש — היה
מאות אלף ואיש יהודה שלשים — מאה
אלף: ויאמרו למלאכים הבאים — אמר לאך
כה תאמרון לאיש יביש גלעד — בוא
מחר תהיה לכם תשועה בחום — היה ישע
השמש ויבאו המלאכים ויגידו — חמם בוא
לאנשי יבש וישמחו: ויאמרו — נגד שמח
אנשי יבש מחר נצא אליכם — יצא
ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם:
ויהי ממחרת וישם שאול — שום
את העם שלשה ראשים ויבאו
בתוך המחנה באשמרת הבקר — חנה שמר
ויכו את עמון עד חם היום — נכה
ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו — שאר פוץ
בם שנים יחד: ויאמר העם אל — שנה
שמואל מי האמר שאול ימלך — מלך

עָלֵינוּ תְּנוּ הָאֲנָשִׁים וּנְמִיתֵם׃ נָתַן מוּת
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לֹא יוּמַת אִישׁ
בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה
תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל יָשַׁע
אֶל הָעָם לְכוּ וְנֵלְכָה הַגִּלְגָּל וּנְחַדֵּשׁ יָלַךְ חָדַשׁ
שָׁם הַמְּלוּכָה׃ וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם
הַגִּלְגָּל וַיַּמְלִכוּ שָׁם אֶת שָׁאוּל
לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם פָּנָה זָבַח
זְבָחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּשְׂמַח שָׁם שָׁאוּל וְכָל אַנְשֵׁי שָׂמַח
יִשְׂרָאֵל עַד מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר Cap. xij.
שְׁמוּאֵל אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל הִנֵּה
שָׁמַעְתִּי בְקֹלְכֶם לְכֹל אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם קוֹל
לִי וָאַמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ וְעַתָּה מָלַךְ
הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם הָלַךְ פָּנָה
וַאֲנִי זָקַנְתִּי וָשַׂבְתִּי וּבָנַי הִנָּם שׁוּב הִנֵּה
אִתְּכֶם וַאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם
מִנְּעֻרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ הִנְנִי עֲנוּ בִי עָנָה
נֶגֶד יְהוָה וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ אֶת שׁוֹר מִי מָשַׁח
לָקַחְתִּי וַחֲמוֹר מִי לָקַחְתִּי וְאֶת מִי חָמַר
עָשַׁקְתִּי וְאֶת מִי רַצּוֹתִי וּמִיַּד מִי רָצַץ
לָקַחְתִּי כֹפֶר וְאַעְלִים עֵינַי בּוֹ וְאָשִׁיב עָלַם שׁוּב
לָכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשַׁקְתָּנוּ וְלֹא אָמַר
רַצּוֹתָנוּ וְלֹא לָקַחְתָּ מִיַּד אִישׁ
מְאוּמָה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֵד יְהוָה מְאֹם עוּד
בָּכֶם וְעֵד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מָשַׁח
מְצָאתֶם בְּיָדִי מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עֵד׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם יְהוָה אֲשֶׁר
עָשָׂה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן וַאֲשֶׁר
הֶעֱלָה אֶת אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ עָלָה
מִצְרָיִם׃ וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ וְאִשָּׁפְטָה יָצַב שָׁפַט
אִתְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל פָּנָה
צִדְקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּכֶם
וְאֶת אֲבוֹתֵיכֶם׃ כַּאֲשֶׁר בָּא יַעֲקֹב בּוֹא
מִצְרָיִם וַיִּזְעֲקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל יְהוָה זָעַק
וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת שָׁלַח

super nos. Date viros & interficiemus eos. Et ait saul. Non occidetur quisq̃ in die hac: quia hodie fecit dominus salutem in israel. Dixit ãt samuel ad populũ. Veñite & eamus in galgala: & innouemus ibi regnũ. Et p̃rexit ois populus in galgala: & fecerunt ibi regem saul coram dño in galgala: Et imolauerũt ibi victimas pacificas coram domino. Et letatus ẽ ibi saul & cũcti viri israel nimis. 12.

Dixit autem samuel ad vniuersum israel. Ecce audiui vocẽ vestrã iuxta oĩa que locuti estis ad me: & cõstitui sup vos regem. Et nunc rex graditur ante vos. Ego ãt senui & ĩcanui. Porro filii mei vobiscũ sũt. Itaq̃ conuersatus coram vobis ab adolescẽtia mea vsq̃ ad hãc diẽ: ecce p̃sto sum. Loq̃mini de me corã dño & corã xp̃o eius: vtrũ bouẽ cuiusq̃ tulerim aut asinũ: si quẽ q̃ calũniatꝰ sum: si op̃p̃ssi aliquẽ: si đ mãu cuiusq̃ munus accepi: & cõtenã illud hodie restituãq̃ vobis. Et dixerũt. Nõ es calũniatus nos: neq̃ opp̃ssisti: neq̃ tulisti de manu alicuius q̃ppiã. Dixitq̃ ad eos. Testis est dominus aduersum vos & testis xp̃s eius in die hac: quia nõ inueneritis in manu mea q̃ppiã. Et dixerũt. Testis. Et ait samuel ad pp̃lm. Dñs q fecit moysen & aaron & eduxit patres nostros de terra egypti adest. Nunc ergo state vt iudicio cõtendã aduersũ vos corã domino de oĩbus misericordiis domini quas fecit dominus vobiscum & cum patribus vestris quomodo iacob igressus est in egyptũ: & clamauerunt patres vestri ad dominum: & misit dominus moysen &

super nos. da viros ⁊ interficiemus eos.
ἐφ᾽ ἡμᾶς. παράδος τοὺς ἄνδρας καὶ θανατώσομεν αὐτούς.
⁊ dixit saul non occidetur q̃sq̃ in die i-
καὶ εἶπεν σαοὺλ οὐκ ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύ-
sta: quia hodie fecit dñs salutem in israel. ⁊
τῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν ἐν ἰσραήλ. καὶ 15
ait samuel ad populũ dicens: venite ea-
εἶπεν σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων, δεῦτε πορευθῶ-
mus in galgala: ⁊ innouemus ibi re-
μεν εἰς γάλγαλα, καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλεί-
gnũ. ⁊ perrexit oĩs pp̃ls in galgala ⁊ vn-
αν. καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς γάλγαλα καὶ ἔχρι-
xit ibi samuel saulem in regem coram do-
σεν ἐκεῖ σαμουὴλ τὸν σαοὺλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον κυ-
mino in galgalis. ⁊ imolauerũt ibi victimas pacificas co-
ρίου ἐν γαλγάλοις. καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ θυσίας εἰρηνικὰς ἐνώ-
ram dño. ⁊ letatus est ibi saul ⁊ cũcti viri
πιον κυρίου. καὶ εὐφράνθη ἐκεῖ σαοὺλ καὶ πάντες ἄνδρες.
israel nimis.
ἰσραὴλ σφόδρα.

Ca. 12.

Et dixit samuel ad vniuersum virũ israel: ec-
Καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς πάντα ἄνδρα ἰσραήλ, ἰ-
ce audiui vocem vr̃am ⁊ oĩa q̃cũq̃ locuti estis mihi:
δοὺ ἤκουσα τῆς φωνῆς ὑμῶν καὶ πάντα ὅσα εἴπατέ μοι,
⁊ regnare feci sup vos regem. ⁊ nunc ecce
καὶ ἐβασίλευσα ἐφ᾽ ὑμᾶς βασιλέα. καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βα-
rex gradietur ante vos. ⁊ ego senui
σιλεὺς διαπορεύσεται ἐνώπιον ὑμῶν. καὶ ἐγὼ γεγήρακα
⁊ incanui: ⁊ ecce filij mei in vobis sunt.
καὶ πεπολίωμαι, καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοί μου ἐν ὑμῖν εἰσίν.
⁊ ego ecce cõuersatꝰ sum coram vobis ab adolescẽtia
καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἀνέστραμμαι ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητός
mea ⁊ vsq̃ ad diẽ hanc ecce ego: respondete
μου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἰδοὺ ἐγώ, ἀποκρίθητε
cõtra me coram dño ⁊ coram xp̃o eius:
κατ᾽ ἐμοῦ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνώπιον τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ,
si bouem cuius vr̃m accepi vel asinũ cuius accepi: vel
εἰ μόσχον τίνος ὑμῶν εἴληφα ἢ ὄνον τίνος εἴληφα, ἢ
cui vr̃m vim intuli: vel quem] oppressi ve-
τίνα ὑμῶν κατεδυνάστευσα, ἢ τίνα ἐξεπίεσα ὑ-
strũ: vel de manu cuius vr̃m accepi munus: vel calcia-
μῶν, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος ὑμῶν εἴληφα ἐξίλασμα, ἢ ὑπό-
mẽtum? dicite cõtra me ⁊ restituam vobis: ⁊ dixe-
δημα; εἴπατε κατ᾽ ἐμοῦ καὶ ἀποδώσω ὑμῖν; καὶ εἶπον
runt ad samuelẽ nõ iniuria affecisti nos ⁊ nõ vim intulisti
πρὸς σαμουὴλ οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς καὶ οὐ κατεδυνάστευσας
nobis: nõ accepisti de manu nr̃a q̃ppiã. ⁊ dixit samuel
ἡμᾶς, οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς ἡμῶν οὐδέν. καὶ εἶπε σαμουὴλ
ad pp̃lm: testis dñs in vobis: ⁊ testis chri-
πρὸς τὸν λαὸν, μάρτυς κύριος ἐν ὑμῖν, καὶ μάρτυς ὁ χρι-
stus eius in die hac: quia nõ inuenistis in ma-
στὸς αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι οὐχ εὑρήκατε ἐν τῇ χει-
nu mea q̃ppiã. ⁊ dixit pp̃ls: testis. ⁊ ait samuel
ρί μου οὐδέν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς, μάρτυς. καὶ εἶπε σαμουὴλ
ad pp̃lm dicens: testis dñs q̃ fecit moysen
πρὸς τὸν λαὸν λέγων, μάρτυς κύριος ὁ ποιήσας τὸν μωυσῆν
⁊ aaron: ⁊ qui eduxit patres nr̃os ex
καὶ τὸν ἀαρών, καὶ ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ
egypto: ⁊ nũc state: ⁊ iudicabo vos coram
αἰγύπτου, καὶ νῦν κατάστητε, καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον
dño: ⁊ nunciabo vobis omnem iustitiam
κυρίου, καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν πᾶσαν τὴν δικαιοσύνην
dñi: quã fecit nobis ⁊ patribus nr̃is:
κυρίου, ἣν ἐποίησεν ἡμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν,
quõ ingressus ẽ iacob ⁊ filij eius in egyptum: ⁊ hu-
ὡς εἰσῆλθεν ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς αἴγυπτον, καὶ ἐ-
miliauit eos egyptus. ⁊ clamauerũt pr̃es
ταπείνωσεν αὐτοὺς αἴγυπτος. καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες
nr̃i ad dñm: ⁊ misit dñs moysen ⁊
ἡμῶν πρὸς κύριον, καὶ ἀπέστειλε κύριος τὸν μωυσῆν καὶ

aaron: ⁊ eduxit patres nr̄os de egy
τὸν ἀαρὼν, καὶ ἐξήγαγε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ αἰγύ=
pto: ⁊ collocauit eos in loco hoc.
πτου, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
⁊ obliti ſūt dn̄i dei eorū: ⁊ tradidit e=
καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐ
os in manus ſiſara magr̄i militie iabin re
τοὺς εἰς χεῖρας σισάρα ἀρχιστρατήγου ἰαβὶν βασι=
gis aſor: ⁊ in manus philiſtinorū: ⁊ in
λέως ἀσώρ, καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων. καὶ εἰς
manus regis moab ⁊ pugnauerūt in eis. ⁊ cla
χεῖρας βασιλέως μωὰβ καὶ ἐπολέμησαν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐβό
mauerūt ad dn̄m ⁊ dixerūt: peccauimus quia dereliqui
ησαν πρὸς κύριον καὶ εἶπον, ἡμάρτομεν ὅτι ἐγκατελίπο=
mus dn̄m ⁊ ſeruiuimus baalim ⁊
μεν τὸν κύριον καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς βααλὶμ καὶ τοῖς
lucis. ⁊ nunc erue nos de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ
ἄλσεσι. καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
⁊ ſeruiemus tibi. ⁊ miſit dn̄s hierobaal
καὶ δουλεύσομεν σοι. καὶ ἐξαπέστειλε κύριος τὸν ἱεροβαὰλ
⁊ barac ⁊ iephthae ⁊ ſamuel: ⁊
καὶ τὸν βαρὰκ καὶ τὸν ἰεφθάε καὶ τὸν σαμουήλ, καὶ
eruit vos ꝑ circuitū de manu inimicoꝝ vr̄oꝝ:
ἐξείλετο ὑμᾶς κυκλόθεν ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
⁊ habitaſtis cōfidētes. ⁊ vidiſtis ꝙ naas
καὶ κατῳκήκατε πεποιθότες. καὶ εἴδετε ὅτι ναὰς
rex filioꝝ ammon venit aduerſū vos: ⁊ dixiſtis:
βασιλεὺς υἱῶν ἀμμὼν ἦλθεν ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ εἴπατε,
nequaquā: rex regnabit in nobis. ⁊ do
οὐχὶ ὅτι, βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ᾽ ἡμῶν. καὶ κύ=
minus deus nr̄ rex veſter. ⁊ nunc ecce
ριος ὁ θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ὑμῶν. καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βα
rex quē elegiſtis ⁊ quē petiiſtis. ⁊ ecce de=
σιλεὺς ὃν ἐξελέξασθε καὶ ὃν ἠτήσασθε. καὶ ἰδοὺ δέ=
dit dn̄s ſuꝑ vos regem: vt timeatis
δωκε κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς βασιλέα, ὅπως ἂν φοβῆσθε τὸν
dn̄m ⁊ ſeruiatis ei ⁊ audiatis vocē
κύριον καὶ δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς
eius ⁊ nō obiurgetis ori dn̄i: ⁊ fueritꝭ
αὐτοῦ καὶ μὴ ἐρίζητε τῷ στόματι κυρίου, καὶ ἦτε
⁊ nos ⁊ rex regnās ſuꝑ vos eun
καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ᾽ ὑμᾶς πο
tes poſt dn̄m deum vr̄m: ⁊ liberabit
ρευόμενοι ὀπίσω κυρίου θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐξελεῖται
vos. ſi āt nō audieritis vocem dn̄i: ⁊ ob
ὑμᾶς. ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ ἐρί
iurgaueritis ori eius: ⁊ erit manꝰ dn̄i ſuꝑ vos ⁊
σητε τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἔσται χεὶρ κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ
ſuper regem veſtrū. ⁊ nunc ēt ſtate ⁊
ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν. καὶ νῦν ἔτι καταστῆτε καὶ
videte verbū magnū hoc qđ faciet dn̄s in
ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο ὃ ποιήσει κύριος ἐν
oculis veſtris. nūqđ nō meſſis tritici hodie?
ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον;
inuocabo dn̄m ⁊ dabit voces ⁊ pluuiā.
ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν.
⁊ cognoſcite ⁊ videte: quia magna malitia vr̄a ꝙ
καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι μεγάλη ἡ κακία ὑμῶν ἣν
feciſtis in cōſpectu dn̄i. petentes vobiſ ipſis re
ἐποιήσατε ἐνώπιον κυρίου, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βα
gem. ⁊ vocauit ſamuel dn̄m: ⁊
σιλέα. καὶ ἐπεκαλέσατο σαμουὴλ τὸν κύριον, καὶ
dedit dn̄s voces ⁊ pluuiā in die illa.
ἔδωκε κύριος φωνὰς καὶ ὑετὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
⁊ timuit oīs pp̄ls dn̄m nimis ⁊
καὶ ἐφοβήθη πᾶς ὁ λαὸς τὸν κύριον σφόδρα καὶ

[z]aaron:[a]& eduxit[c]patres
veſtros
[d]de egypto[e]& collocauit
eos[f]in[g]hoc[f]loco. Qui
[h]obliti ſunt[k]domini[l]dei
ſui:[m]& tradidit
[n]eos[o]in manus[p]ſyſare
[q]magiſtri[r]militie[s]aſor:
[t]& in manu[u]philiſtinoꝝ
[x]& in manu[y]regis[z]moab
[a]& pugnauerūt[b]aduer=
ſū eos. Poſtea āt[c]clama=
uerūt[d]ad[e]dn̄m:[f]Et dixe
rūt.[g]Peccauimus:[h]qa[i]de
reliquimus[l]dn̄m[m]& ſer=
uiuimus[o]baalim[p]&
[q]aſtaroth.[r]Nunc ergo
[s]erue nos[t]de manu
[u]inimicorū nr̄oꝝ[x]& ſer=
uiemus tibi.[y]Et miſit[z]do
minus[b]hierobaal[c]&[d]ba
dā[e]&[f]iepte[g]&
[h]ſamuel:[i]& eruit[k]vos[l]de
manu[m]inimicorū vr̄orū
[n]ꝑ circuitum:[o]& hitaſtis
[p]cōfidēter.[q]Vidētes aūt
[r]ꝙ[s]naas[t]rex[u]filiorū[x]am
mō[y]veniſſet[z]aduerſum
vos:[a]dixiſtis[b]mihi.[c]Neq̄
q̄:[d]ſed[e]rex[e]imperabit
[f]nobis[g]cū dn̄s[h]deus vr̄
[i]regnaret in vobis.
[k]Nunc ergo[l]p̄ſto eſt[l]rex
veſter[m]quem[n]elegiſtis
[o]&[p]petiſtis.[q]Ecce[r]dedit
[t]vobis[s]dominus
[u]regem.[x]Si[y]timueritis
[a]dominum[b]& ſeruietis
[c]ei:[d]& audieritis
[e]vocem eius[f]& nō[g]exaſ=
peraueritis[i]os[k]domini:
[l]eritis[m]&[n]vos[o]&[p]rex
[q]qui[r]ip̄at[s]vobis[t]ſequē=
tes[u]dominum
[x]deū vr̄m.[y]Si āt[z]nō[a]audi
eritis[b]vocem
[c]dn̄i:[d]ſed exaſpaueritis
[f]ſermones eius:[h]erit
[i]manus[k]dn̄i[l]ſuꝑ vos[m]&
ſuꝑ patres vr̄os. Sed[n]&
[o]nunc[p]ſtate[q]& videte[s]rē
[u]iſtā[t]grandem[x]quam[z]fa
cturus eſt[y]dominus
[a]in conſpectu veſtro.
[b]Nunquid non[c]meſſis
[d]tritici eſt[e]hodie?[f]Inuo=
cabo[g]dominum
[h]& dabit[i]voces[k]& pluui
as:[l]& ſcietis[m]& videbitis:
[n]quia[p]grande[o]malū[r]fe=
ceritis vobis[s]ī cōſpectu
[t]dn̄i[u]petētes[x]ſuꝑ vos[y]re
gem.[z]Et clamauit
[a]ſamuel[b]ad[c]dominū[d]&
dedit[e]dominus
[f]voces[g]& pluuias[h]in die
[i]illa.[k]Et timuit
[l]omnis[m]populus[n]nimis
[p]dominum[q]&

אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת אֲבֹתֵיכֶם
מִמִּצְרַיִם וַיֹּשִׁבוּם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃
וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכֹּר
אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא שַׂר צְבָא חָצוֹר
וּבְיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב
וַיִּלָּחֲמוּ בָּם׃ וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה
וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי עָזַבְנוּ אֶת
יְהוָה וַנַּעֲבֹד אֶת הַבְּעָלִים וְאֶת
הָעַשְׁתָּרוֹת וְעַתָּה הַצִּילֵנוּ מִיַּד
אֹיְבֵינוּ וְנַעַבְדֶךָּ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת
יְרֻבַּעַל וְאֶת בְּדָן וְאֶת יִפְתָּח וְאֶת
שְׁמוּאֵל וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד אֹיְבֵיכֶם
מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ בֶּטַח׃ וַתִּרְאוּ כִּי
נָחָשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם
וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי מֶלֶךְ יִמְלֹךְ
עָלֵינוּ וַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַלְכְּכֶם׃
וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם
אֲשֶׁר שְׁאֶלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה
עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ אִם תִּירְאוּ אֶת
יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם
בְּקוֹלוֹ וְלֹא תַמְרוּ אֶת פִּי יְהוָה
וִהְיִתֶם גַּם אַתֶּם וְגַם הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר מָלַךְ עֲלֵיכֶם אַחַר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל
יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת פִּי יְהוָה וְהָיְתָה
יַד יְהוָה בָּכֶם וּבַאֲבֹתֵיכֶם׃ גַּם
עַתָּה הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת הַדָּבָר
הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה
עֹשֶׂה לְעֵינֵיכֶם׃ הֲלוֹא קְצִיר
חִטִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל יְהוָה
וְיִתֵּן קֹלוֹת וּמָטָר וּדְעוּ וּרְאוּ כִּי
רָעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי
יְהוָה לִשְׁאֹל לָכֶם מֶלֶךְ׃ וַיִּקְרָא
שְׁמוּאֵל אֶל יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה
קֹלֹת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא
כָל הָעָם מְאֹד אֶת יְהוָה וְאֶת

יָצָא
קוּם
שָׁכַח מָכַר
שׁוּר
לָחַם
עָבַד
נָצַל
שָׁלַח
סָבַב יָשַׁב
רָאָה בּוֹא
אָמַר
יָרֵא
מָרָה פֶּה
הָיָה
שָׁמַע
יָצַב רָאָה
גָּדַל
קָצַר
חִטָּה קָרָא
נָתַן קוֹל
יָדַע רוּעַ
רָבַב עָשָׂה
יָרֵא

שְׁמוּאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אֶל אמר
שְׁמוּאֵל הִתְפַּלֵּל בְּעַד עֲבָדֶיךָ אֶל פלל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאַל נָמוּת כִּי יָסַפְנוּ מות
עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ רָעָה לִשְׁאֹל
לָנוּ מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל
הָעָם אַל תִּירָאוּ אַתֶּם עֲשִׂיתֶם
אֵת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת אַךְ אַל
תָּסוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם סור
אֶת יְהוָה בְּכָל לְבַבְכֶם׃ וְלֹא
תָּסוּרוּ כִּי אַחֲרֵי הַתֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא תהה
יוֹעִילוּ וְלֹא יַצִּילוּ כִּי תֹהוּ הֵמָּה׃ יעל נצל
כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר נטש
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה גדל יאל
לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם׃ גַּם אָנֹכִי עשה
חָלִילָה לִּי מֵחֲטֹא לַיהוָה מֵחֲדֹל חלל
לְהִתְפַּלֵּל בַּעַדְכֶם וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם פלל ירה
בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהַיְשָׁרָה׃ אַךְ יְראוּ
אֶת יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ בֶּאֱמֶת בְּכָל
לְבַבְכֶם כִּי רְאוּ אֵת אֲשֶׁר הִגְדִּל ראה גדל
עִמָּכֶם׃ וְאִם הָרֵעַ תָּרֵעוּ גַּם אַתֶּם רעע ספה
גַּם מַלְכְּכֶם תִּסָּפוּ׃ בֶּן שָׁנָה Cap. xiii.
שָׁאוּל בְּמָלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מָלַךְ שנה
עַל יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּבְחַר לוֹ שָׁאוּל בחר
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ היה
עִם שָׁאוּל אַלְפַּיִם בְּמִכְמָשׂ וּבְהַר
בֵּית אֵל וְאֶלֶף הָיוּ עִם יוֹנָתָן בְּגִבְעַת
בִּנְיָמִין וְיֶתֶר הָעָם שִׁלַּח אִישׁ
לְאֹהָלָיו׃ וַיַּךְ יוֹנָתָן אֵת נְצִיב נכה יצב
פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגֶבַע וַיִּשְׁמְעוּ שמע
פְּלִשְׁתִּים וְשָׁאוּל תָּקַע בַּשּׁוֹפָר בְּכָל
הָאָרֶץ לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים׃ וְכָל
יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִכָּה נכה
שָׁאוּל אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם
נִבְאַשׁ יִשְׂרָאֵל בַּפְּלִשְׁתִּים באש
וַיִּצָּעֲקוּ הָעָם אַחֲרֵי שָׁאוּל הַגִּלְגָּל׃ צעק
וּפְלִשְׁתִּים נֶאֶסְפוּ לְהִלָּחֵם עִם אסף לחם

samuelẽ. Et dixit vniuersus populus ad samuelem. Ora pro seruis tuis ad dñm deum tuũ vt non moriamur. Addidimus eñ vniuersis pctis nr̃is malum vt peteremus nobis regem. Dixit ãt samuel ad populum. Nolite timere. Vos fecistis vniuersum malũ hoc. Verumtamen nolite recedere a tergo domini: sed seruite dño in oĩ corde vr̃o: & nolite declinare post vana q̃ non proderũt vobis: neq̧ eruẽt vos: quia vana sũt: & nõ dereliquet dñs populum suũ propter nomẽ suum magnũ: quia iurauit dominus facere vos sibi populum. Absit ãt a me hoc peccatum in dño vt cessem orare pro vobis: & docebo vos viam bonam & rectã. Igitur timete dominum & seruite ei in veritate & ex toto corde vr̃o. Vidistis enĩ magnifica q̃ ĩ vobis gesserit dñs: q̃ si p̃seuerauerítis in malicia: & vos & rex vester pariter p̃ibitis. 13.

Filius vnius anni erat saul cũ regnare cepisset: duobus ãt ãnis regnauit sup̃ israel. Et elegit sibi saul tria milia de israel. Et erant cum saul duo milia in machmas & in monte bethel: mille autem cum ionatha in gabaa bẽiamĩ. Porro ceterum pp̃lm remisit vnũquẽq̧ ĩ tabernacula sua. Et p̃cussit ionathas stationẽ philistinorũ q̃ erat ĩ gabaa. Qđ cũ audisset philistiĩ: saul cecĩit buccina in omni terra dicens. Audiant hebrei. Et vniuersus israel audiuit huiuscemodi famam: percussit saul stationem philistinorum. Et erexit se israel aduersus philistiim. Clamauit ergo pp̃lus post saul in galgala: & philistiim congregati sũt ad preliandum contra

samuelem. ⁊ dixit oĩs pp̃ls ad samuelem ora
τὸν σαμουὴλ. καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς σαμουὴλ εὖξαι
pro seruis tuis ad dñm deũ tuũ: vt non
ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς κύριον τὸν θεόν σου, ἵνα μὴ
moriamur: quia addidimus sup̃ vniuersa peccata
ἀποθάνωμεν, ὅτι προσεθήκαμεν ἐπὶ πάσας τὰς ἁμαρ-
cata ⁊ malicias nr̃as: petentes nobis ipsis regem.
τίας καὶ κακίας ἡμῶν, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.
⁊ dixit samuel ad pp̃lm: non timeatis: vos
καὶ εἶπεν σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, μὴ φοβεῖσθε, ὑμεῖς
fecistis vniuersum malũ hoc verũtñ ne de-
πεποιήκατε πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην πλὴν μὴ ἐκ-
clinetis a tergo dñi: ⁊ seruite do
κλίνητε ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ κυρίου, καὶ δουλεύσατε τῷ κυ-
mino in toto corde vr̃o: ⁊ non declinetis post eos q̃
ρίῳ ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνητε ὀπίσω τῶν
nihil sunt qui perficient nihil: ⁊ qui non eruent:
μηθὲν ὄντων οἳ περανοῦσιν οὐδέν, καὶ οἳ οὐκ ἐξελοῦνται,
qm̃ nihil sunt: quoniã nõ proijciet dñs pp̃lm suuz
ὅτι οὐδέν εἰσιν, διότι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ
propter nomẽ suũ magnũ: quia accepit dñs vos
διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι προσελάβετο κύριος ὑμᾶς
vt faceret in pp̃lm sibi. mihi ãt non fiat peccare
ποιῆσαι εἰς λαὸν ἑαυτῷ. ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο ἁμαρτεῖν τῷ
dño vt cessem orare pro vobis do-
κυρίῳ τοῦ διαλείπειν προσευχόμενον ὑπὲρ ὑμῶν τῷ κυ-
mino: ⁊ manifestabo vobis viam bonam ⁊ re
ρίῳ, καὶ δηλώσω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖ-
ctam. verũtñ timete dñm ⁊ seruite ei in
αν. πλὴν φοβεῖσθε τὸν κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν
veritate ⁊ in toto corde vr̃o: quia vidistis q̃cũq̧ ma
ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι εἴδετε ὅσα ἐμε-
gnificauit dñs vobiscum. ⁊ si malefacientes malefece-
γάλυνε κύριος μεθ᾽ ὑμῶν. καὶ ἐὰν κακοποιοῦντες κακοποιή-
ritis: ⁊ vos ⁊ rex vester peribitis.
σητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν ἀπολεῖσθε. Ca. 13.

Filius anni saul cum regnaret ipse: ⁊
Υἱὸς ἐνιαυτοῦ σαοὺλ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ
duob⁹ ãnis regnauit in israel. ⁊ elegit sibi sa-
δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἰσραήλ. καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ σα-
ul tria milia viroꝝ de filijs israel. ⁊ e-
οὺλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἦ-
rant cum saule duo milia in machmas in mõte bethel:
σαν μετὰ σαοὺλ δισχίλιοι ἐν μαχμὰς ἐν τῷ ὄρει βαιθήλ,
⁊ mille erant cum ionathan in gabaa beniamin.
καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ ἰωναθὰν ἐν γαβαᾷ τοῦ βενιαμίν.
⁊ reliquum ppl̃i remisit vnũquẽq̧
καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον
in tabernaculũ suũ. ⁊ percussit ionathan sta
εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν ἰωναθὰν τὸ ὑπό-
tionẽ philistinoꝝ q̃ in colle. ⁊ audierũt
στεμα τῶν ἀλλοφύλων τὸ ἐν τῷ βουνῷ. καὶ ἤκουσαν
philistijm: ⁊ saul cecinit tuba in om-
οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ σαοὺλ ἐσάλπισεν σάλπιγγι εἰς πᾶ-
ni terra dicens: inobediẽtes fuerũt serui. ⁊ vniuersus
σαν τὴν γῆν λέγων, ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι. καὶ πᾶς
israel audiuerũt dicentes: q̃ percussit saul
ἰσραὴλ ἤκουσαν λεγόντων, ὅτι ἔκοψε σαοὺλ τὸ
stationem philistinoꝝ: ⁊ cõtẽpsit israel
ὑπόστεμα τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξουδένωσεν ἰσραὴλ
philistijm. ⁊ ascendit ppl̃s post saulem
τοὺς ἀλλοφύλους. καὶ ἀνέβη ὁ λαὸς ὀπίσω σαοὺλ
in galgala: ⁊ philistijm congregãtur in prelium
εἰς γάλγαλα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον
ad israel. ⁊ ascendunt contra
πρὸς τὸν ἰσραήλ. καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὸν

israel in bellum triginta millia currū & sex mi
ἰηλ εἰς πόλεμον τριάκοντα χιλιάδες ἁρμάτων καὶ ἕξ χι
lia equitum: & pplſ vt arena q̄ est in labio
λιάδες ἱππέων, καὶ λαὸς ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
maris multitudine. & ascendunt & castrametan
θαλάσσης τῷ πλήθει. καὶ ἀναβαίνουσι καὶ παρεμβάλλου
tur in machmas e regione per dorsum bethaben. &
σιν ἐν μαχμὰς ἐξεναντίας κατὰ νώτου βαιθαβέν. καὶ
vir israel vidit q̄ affliguntur: & recessit ppſ:
ἀνὴρ ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι ἐκθλίβονται, καὶ ἀνεχώρησεν ὁ λαός,
& abscōdit⁹ ē in speluncis & in abditis & in
καὶ ἐκρύβη ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς μάνδραις καὶ ἐν
petris & in foueis & in cisternis.
ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις καὶ ἐν τοῖς λάκκοις.
& transeuntes trāsierunt iordanem in terrā gad &
καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν ἰορδάνην εἰς γῆν γὰδ καὶ
galaad. & saul adhuc erat in galgalis: & vniuersus ppſ p
γαλαάδ. καὶ σαοὺλ ἔτι ἦν ἐν γαλγάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέ
territi sūt post eum. & distulit septē dies testi
στησαν ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ διέλειπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυ
monio vt dixit samuel. & non venit samuel in
ρίῳ ὡς εἶπεν σαμουήλ. καὶ οὐ παρεγένετο σαμουὴλ εἰς
galgala. & dixit saul nō venit samuel in galga
γάλγαλα. καὶ εἶπε σαοὺλ οὐκ ἦλθεν σαμουὴλ εἰς γάλγα
la & dispersus ē ppſ eius ab eo. & ait saul:
λα καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν σαούλ,
afferte vt faciam holocaustum & pacifica.
προσαγάγετε ὅπως ποιήσω ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς.
& obtulit holocaustum. & factū ē vt comple
καὶ ἀνήνεγκε τὴν ὁλοκαύτωσιν. καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλε-
uit offerens holocaustum: & ecce samuel ve
σεν ἀναφέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἰδοὺ σαμουὴλ παρε
niebat. & egressus ē saul in occursum samueli
γένετο. καὶ ἐξῆλθε σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν τῷ σαμουὴλ τοῦ
vt benediceret ei. & dixit samuel: quid fecisti? & di
εὐλογῆσαι αὐτόν, καὶ εἶπε σαμουήλ, τί πεποίηκας; καὶ εἶ
xit saul: quia vidi q̄ dilaberetur ppſ a me: & tu
πε σαούλ, διότι εἶδον ὅτι διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ
non veneras in testimonio dierū vt cōstituisti.
οὐ παρεγένου ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν ὡς διέταξας.
& philistijm cōgregati fuerāt in machmas. & dixi: nūc
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς μαχμάς. καὶ εἶπον, νῦν
descēdent philistijm ad me in galgala: &
καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρός με εἰς γάλγαλα, καὶ τοῦ
faciem dn̄i non deprecat⁹ sū: & confortatus sum &
προσώπου κυρίου οὐκ ἐδεήθην, καὶ ἐνεγκρατευσάμην καὶ
obtuli holocaustum. & dixit samuel ad saulem:
ἀνήνεγκα τὴν ὁλοκαύτωσιν. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς σαούλ,
stulte actum est a te quia nō custodisti mandatū meū: qđ p̄=
μεματαίωταί σοι ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου, ἣν ἐνε
cepit tibi dn̄s: vt preparasset re=
τείλατό σοι κύριος, ὡς ἡτοίμασεν ἂν τὴν βασιλεί-
gnū tuū sup israel vsq̄ in seculū. & nunc regnum tuū
αν σου ἐπὶ ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου
non stabit. & queret dn̄s sibi ipsi hominē iuxta
οὐ στήσεται. καὶ ζητήσει κύριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν
cor suum. & precipiet ei dn̄s in du
καρδίαν αὐτοῦ. καὶ ἐντελεῖται αὐτῷ κύριος εἰς ἄρχον
cem super ppl'm suum: quia non seruasti que prece=
τα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετεί
pit tibi dn̄s. & surrexit samuel: & recessit de
λατό σοι ὁ κύριος. καὶ ἀνέστη σαμουήλ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ
galgalis in collem beniamin. & recensuit saul
γαλγάλων εἰς βουνὸν βενιαμίν. καὶ ἐπεσκέψατο σαοὺλ
populum inuentum cum eo q̄si sexcentos viros.
τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας.
& saul & ionathan filius eius: & ppſ q̄ inuēti fue
καὶ σαοὺλ καὶ ἰωναθὰν υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸς οἱ εὑρεθέν
rāt cum eis sederunt in gabaa beniamin & phi
τες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν γαβαὰ βενιαμὶν καὶ οἱ ἀλ-
listijm castrametati sunt in machmas.
λόφυλοι παρεμβεβλήκησαν ἐν μαχμάς.

israel: triginta milia curruū: & sex milia equitū & reliquum vulgus sicut arena que est in littore maris plurima. Et ascēdētes castrametati sūt in machmas ad oriētē bethauē. Quod cū vidissent viri israel se i arcto positos: afflictus enī erat populus: absconderunt se in speluncis: & in abditis: in petris quoq̄ & in antris: & i cisternis. Hebrei aūt trāsierūt iordanē in terrā gad & galaad. Cumq̄ adhuc esset saul in galgala: vniuersus ppl's pterritus ē qui se q̄batur eū. Et expectauit septem diebus iuxta placitum samuelis: & non venit samuel in galgala. Dilapsusq̄ est populus ab eo. Ait ergo saul. Afferte mihi holocaustū & pacifica. Et obtulit holocaustū. Cūq̄ cōplesset offerēs holocaustū ecce samuel vēiebat. Et egress⁹ ē saul obuiā ei vt salutaret eū. Locutusq̄ est ad eū samuel. Quid fecisti? Rn̄dit saul. Quia vidi q̄ populus dilaberetur a me: & tu non veneras iuxta placitos dies. Porro philistiim congregati fuerant in machmas: dixi. Nūc descēdēt philistiim ad me in galgala: & faciē dn̄i nō placaui. Necessitate cōpulsus obtuli holocaustū. Dixitq̄ samuel ad saul. Stulte egisti: nec custodisti mādata dn̄i dei tui que precepi tibi. Quod si nō fecisses iā nūc p̄parasset dn̄s regnū tuū sup israel in sempiternum. Sed nequaq̄ regnum tuū vltra cōsurget. quesiuit dn̄s sibi virū iuxta cor suū: & p̄cepit ei dominus vt eēt dux sup populū suū: eo q̄ nō s̄uaueris q̄ p̄cepit dn̄s. Surrexit aūt samuel & ascēdit de galgalis in gabaa beniamin. Et recēsuit saul populū qui inuenti fuerant cum eo quasi sexcentos viros: & saul & ionathas filius eius: populusq̄ qui inuētus fuerat cū eis erat in gabaa beniamin. Porro philistiī cōsederant in machmas

יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְשֵׁשֶׁת	שֵׁשָׁה
אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעָם כַּחוֹל אֲשֶׁר	
עַל שְׂפַת הַיָּם לָרֹב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ	שָׂפָה עָלָה
בְּמִכְמַשׂ קִדְמַת בֵּית אָוֶן׃ וְאִישׁ	חָנָה
יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי צַר לוֹ כִּי נִגַּשׂ	רָאָה צוּר
הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם בַּמְּעָרוֹת	חָבָא
וּבַחֲוָחִים וּבַסְּלָעִים וּבַצְּרִחִים	
וּבַבֹּרוֹת׃ וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן	בּוֹר
אֶרֶץ גָּד וְגִלְעָד וְשָׁאוּל עוֹדֶנּוּ	
בַגִּלְגָּל וְכָל הָעָם חָרְדוּ אַחֲרָיו׃	
וַיּוֹחֶל שִׁבְעַת יָמִים לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר	יָחַל יוֹם
שְׁמוּאֵל וְלֹא בָא שְׁמוּאֵל הַגִּלְגָּל	יָעַד בּוֹא
וַיָּפֶץ הָעָם מֵעָלָיו׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל	פּוּץ
הַגִּשׁוּ אֵלַי הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיַּעַל	נָגַשׁ עָלָה
הָעֹלָה׃ וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְהַעֲלוֹת הָעֹלָה	הָיָה כָּלָה
וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל בָּא וַיֵּצֵא שָׁאוּל	
לִקְרָאתוֹ לְבָרְכוֹ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל	
מֶה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כִּי רָאִיתִי	עָשָׂה אָמַר
כִּי נָפַץ הָעָם מֵעָלַי וְאַתָּה לֹא	רָאָה
בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים	בּוֹא
נֶאֱסָפִים מִכְמָשׂ׃ וָאֹמַר עַתָּה יֵרְדוּ	אָסַף
פְלִשְׁתִּים אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפְנֵי יְהוָה לֹא	פָּנָה
חִלִּיתִי וָאֶתְאַפַּק וָאַעֲלֶה הָעֹלָה׃	חָלָה אָפַק
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל נִסְכַּלְתָּ	עָלָה סָכַל
לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ	צָוָה
אֲשֶׁר צִוָּךְ כִּי עַתָּה הֵכִין יְהוָה אֶת	כּוּן
מַמְלַכְתְּךָ אֶל יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם׃	מָלַךְ עָלַם
וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא תָקוּם בִּקֵּשׁ	קוּם
יְהוָה לוֹ אִישׁ כִּלְבָבוֹ וַיְצַוֵּהוּ יְהוָה	
לְנָגִיד עַל עַמּוֹ כִּי לֹא שָׁמַרְתָּ אֵת	נָגַד
אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה׃ וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיַּעַל	
מִן הַגִּלְגָּל גִּבְעַת בִּנְיָמִן וַיִּפְקֹד	פָּקַד
שָׁאוּל אֶת הָעָם הַנִּמְצְאִים עִמּוֹ	מָצָא
כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃ וְשָׁאוּל וְיוֹנָתָן	מֵאָה
בְּנוֹ וְהָעָם הַנִּמְצָא עִמָּם יֹשְׁבִים	
בְּגֶבַע בִּנְיָמִן וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְמִכְמָשׂ׃	חָנָה

ויצא המשחית ממחנה פלשתים — שחת חנה
שלשה ראשים הראש אחד
יפנה אל דרך עפרה אל ארץ — פנה
שועל והראש אחד יפנה דרך
בית חרון והראש אחד יפנה דרך
הגבול הנשקף על גי הצבעים — גבל שקף
המדברה וחרש לא ימצא בכל — גיא דבר מצא
ארץ ישראל כי אמרו פלשתים
פן יעשו העברים חרב או חנית — עשה חנה
וירדו כל ישראל הפלשתים
ללטוש איש את מחרשתו ואת — לטש חרש
אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו — את
והיתה הפצירה פים למחרשות — היה פצר
ולאתים ולשלוש קלשון — פה שלש
ולהקרדמים ולהציב הדרבן — יצב
והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב — לחם מצא
וחנית ביד כל העם אשר את
שאול ואת יונתן ותמצא לשאול
וליונתן בנו ויצא מצב פלשתים — יצב עבר
אל מעבר מכמש ויהי היום — Cap. xiiij — היה
ויאמר יונתן בן שאול אל הנער
נשא כליו לכה ונעברה אל מצב — כלה ילך עבר
פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו
לא הגיד ושאול יושב בקצה — נגד
הגבעה תחת הרמון אשר במגרון — רמן
והעם אשר עמו כשש מאות — מאה
איש ואחיה בן אחיטוב אחי
איכבוד בן פינחס בן עלי כהן
יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא — אפד
ידע כי הלך יונתן ובין המעברות — עבר
אשר בקש יונתן לעבר על מצב
פלשתים שן הסלע מהעבר
מזה ושן הסלע מהעבר מזה
ושם האחד בוצץ ושם האחד
סנה השן האחד מצוק מצפון מול — צוק
מכמש והאחד מנגב מול גבע

Et egressi sunt ad p̄liandū de castris philistinoꝝ tres cunei. Vnus cuneus pergebat contra viam effraim ad terram saul. Porro alius īgrediebatur per viam bethorō. Tertius āt verterat se ad iter termini imminentis vallis seboim contra desertū. Porro faber ferrarius nō inueniebatur in oī terra israel. Cauerant eī philistiī ne forte facerēt hebrei gladium aut lanceam. Descēdebat ergo oīs israel ad philistiīm vt acueret vnusquisq̧ vomerem suum & ligonem & securim & sarculum. Retuse itaq̧ erant acies vomerum & ligonum & tridentium & securiū vsq̧ ad stimulum corrigendum. Cūq̧ venisset dies prelii non est inuētus ensis & lancea in manu totius populi q erat cum saul & iōatha: excepto saul & ionatha filio eiꝰ. Egressa ē āt statio philistiī: vt trāscenderet in machmas. 14.

ET accidit in q̄dā die vt diceret ionathas filius saul ad adolescētē armigerū suū. Veni & trāseamꝰ ad stationē philistinorū q̄ ē trās locū illū. Patri aūt suo hoc ipsum nō idicauit. Porro saul morabatur ī extrema parte gabaa sub malogranato q̄ erat ī agro gabaa. Et erat ppl̄s cū eo q̄si sexcētorū viroꝝ. Et achias filius achitob fr̄is ichabod filii phinees q ortꝰ fuerat ex heli sacerdote dn̄i in sylo: portabat ephot. Sed & ppl̄s ignorabat quo īsset ionathas. Erant aūt inter ascensus p̄ quos nitebatur ionathas transire ad stationē philistinorum eminētes petre ex vtraq̧ p̄te: & quasi in modū dentiū scopuli hinc inde prerupti. Nomē vni boses: & nomen alteri sene. Vnꝰ scopulus p̄minēs ad aquilonē ex aduerso machmas: & alt̄ ad meridiē ꝯtra gabaa

ꝛ egressus est vt p̄deret ex agro philistinorum in tribus cu
καὶ ἐξῆλθε διαφθείρων ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων ἐν τρισὶν ἀρ
neis. cuneus vnus aspiciens viam gophera ad
χαῖς. ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν γοφερὰ ἐπὶ τὴν
terrā sogal. ꝛ cuneus vnus aspiciens viam betho
γῆν σωγάλ. καὶ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν βαιθω
ron: ꝛ cuneus vnus aspiciens viam termini
ρών, καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν γαβὲλ
que vergit in vallem sabain: versertū. ꝛ
τὴν ἐκκύπτουσαν ἐπὶ γαὶ τὴν σαβαῒν τὴν ἔρημον. καὶ
faber ferri nō inueniebatur in omni terra isra
τέκτων σιδήρου οὐχ εὑρίσκετο ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἰσρα
el. quia dixerunt philistijm: ne forte faciant
ήλ. ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, μή ποτε ποιήσωσιν οἱ
hebrei gladium ꝛ lanceam. ꝛ descendebat oīs is
ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ. καὶ κατέβαινε πᾶς ἰσ
rael in terrā philistijm vt fabricaret quilibet fal
ραὴλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θεριστή
cem suam ꝛ instrumētū suum: ꝛ vnusq̄sq̧ secu
ριον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀξί
rim suā ꝛ falcem suam. ꝛ erat vinde
νην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ. καὶ ἦν ὁ τρυγη
mia parata ad metēdū. in instrumenta āt erāt tres
τὸς ἕτοιμος τοῦ θερίζειν. εἰς δὲ τὰ σκεύη ἦσαν τρεῖς
sicli in dentem ꝛ securi ꝛ fal
σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπά
ci: ꝛ ad corrigendū stimulū boum substātia erat
νῳ, καὶ τοῦ κατορθῶσαι τὸ βούκεντρον ὑπόστασις ἦν
eadem. ꝛ factū ē in diebus belli
ἡ αὐτή. καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου
ꝛ non est inuētus ensis ꝛ lancea in manu totius
καὶ οὐχ εὑρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς
populi qui erat cum saul ꝛ ionathan. ꝛ inuētꝰ est
τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ σαοὺλ καὶ ἰωναθάν. καὶ ηὑρέθη
saul ꝛ ionathan filio eius. ꝛ e
τῷ σαοὺλ καὶ τῷ ἰωναθὰν τῷ υἱῷ αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλ
gressus ē de statione philistijm trans
θεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων εἰς τὸ πέραν
bachmas.
βαχμάς.

Ca. 14.

ET fit dies: ꝛ dicit ionathan filius sa
Καὶ γίνεται ἡμέρα, καὶ λέγει ἰωναθὰν υἱὸς σα
ulis puero ferenti arma eius: ve
οὺλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ, δεῦ
ni ꝛ trāseamus in stationem philistinorum
ρο καὶ διαβῶμεν εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων
qui sunt trās locū illum: ꝛ patri suo
τῶν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ, καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ
non dixit. ꝛ saul sedebat super collem:
οὐκ εἶπεν. καὶ σαοὺλ ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ βουνοῦ,
sub malogranato q̄ in magdon. ꝛ ppl̄s qui cum eo
ὑπὸ τὴν ῥοὰν τὴν ἐν μαγδών. καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ
quasi sexcēti viri ꝛ achias filius echitob fratris
ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες καὶ ἀχία υἱὸς ἐχιτὼβ ἀδελφοῦ
iochabed filij phinees filij heli sacerdos dn̄i in sy
ἰωχαβὲδ υἱοῦ φινεὲς υἱοῦ ἡλὶ ἱερεὺς τοῦ κυρίου ἐν συ
lo portās ephod. ꝛ ppl̄s non sciuit: q̧ abijs
λῷ αἴρων ἐφούδ. καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει, ὅτι πεπό
set ionathan. ꝛ in medio transitus vbi que
ρευται ἰωναθάν. καὶ ἀναμέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἐζή
rebat ionathan trāsire in stationem philisti
τει ἰωναθὰν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύ
norū eminēs pars lapidis hinc: ꝛ eminēs p̄s
λων ἀκρωτήριον πέτρας ἐντεῦθεν, καὶ ἀκρωτήριον
lapidis hic: nomē vni bozes ꝛ nomen
πέτρας ἐντεῦθεν, ὄνομα τῷ ἑνὶ βοζὴς καὶ ὄνομα τῷ
alteri sena. scopulus q̄ ab aquilone adherens ma
ἄλλῳ σεννά. τὸ ἀκρωτήριον τὸ ἀπὸ βορρᾶ ἐχόμενον τῆς μα
chmas: ꝛ scopulus alter a meridie adhe
χμὰς, καὶ τὸ ἀκρωτήριον τὸ ἄλλο ἀπὸ νότου ἐχό
rens gabaa.
μενον τῆς γαβαά.

⁊ dixit ionathan ad puerum gerentem
καὶ εἶπεν ἰωναθὰν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ
arma eius: veni ⁊ transeamus ad stationem
σκεύη αὐτοῦ, δεῦρο καὶ διαβῶμεν εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν
incircunciſorum horum ſi forte faciet aliquid dn̄s
ἀπεριτμήτων τούτων εἴ πως ποιήσει τί κύριος
nobis: quia non eſt dn̄o continentia ſaluare in
ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τῷ κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν ἐν
multis vel in paucis. ⁊ dixit ei gerens arma
πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων τὰ σκεύη
eius: fac oīe quod cor tuum voluerit: in
αὐτοῦ, ποίει πᾶν ὃ ἂν ἡ καρδία σου θελήσῃ, ἔγ
clina te ipſum: ecce ego tecum ſum. ſicut cor
κλινον σεαυτόν, ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ εἰμί. ὡς ἡ καρ=
tuum cor meum. ⁊ dixit ionathan: ecce nos
δία σου ἡ καρδία μου. καὶ εἶπεν ἰωναθάν, ἰδοὺ ἡμεῖς
tranſimus ad viros ⁊ volue
διαβαίνομεν πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ κατακυλισθησόμε
mur ad eos. ſi hec locuti fuerit ad nos: ſtate
θα πρὸς αὐτούς. ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, στῆτε
ibi donec appropinq̄mus vobis. ⁊ ſtemus apd̄ nos met
ἐκεῖ ἕως ἂν ἐγγίσωμεν ὑμῖν. καὶ στησώμεθα ἐφ᾽ ἑαυ=
ipſos ⁊ non aſcendamus ad eos. ⁊ ſi hec di
τοὺς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ᾽ αὐτούς. καὶ ἐὰν τάδε εἴ
xerint ad nos: aſcendite ad nos: ⁊ aſcenda
πωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀναβησόμε=
mus: quia tradidit eos dn̄s in manibus nr̄is. hoc
θα, ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς κς̄ εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. τοῦ
nobis ſignū. ⁊ ingreſſi ſunt ambo in
το ἡμῖν τὸ σημεῖον. καὶ εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς τὴν
ſtationem philiſtinorū. ⁊ dixerūt philiſtijm:
ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων. καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι,
ecce egrediuntur hebrei de cauernis vbi abſcō
ἰδοὺ ἐκπορεύονται οἱ ἑβραῖοι ἐκ τῶν τρωγλῶν οὗ ἐκρύ=
diti fuerāt ibi. ⁊ reſponderunt viri ſtatio
βησαν ἐκεῖ. καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες τῆς ὑποστά=
nis philiſtinorum ad ionathan ⁊ ad gerentē
σεως τῶν ἀλλοφύλων πρὸς ἰωναθὰν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα
arma eius ⁊ dicunt: aſcendite ad nos: ⁊
τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ λέγουσιν, ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ
oſtendemus vobis verbū. ⁊ ait ionathan ad ge
γνωριοῦμεν ὑμῖν ῥῆμα. καὶ εἶπεν ἰωναθὰν πρὸς τὸν αἴ=
rentem arma eius: aſcende poſt me: quia tra=
ροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι πα
didit eos dn̄s in manus iſrael. ⁊ aſcē
ρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἰσραήλ. καὶ ἀνέ
dit ionathan per manus ſuas ⁊ per pe
βη ἰωναθὰν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πό=
des ſuos: ⁊ gerens arma eius poſt eum. ⁊ vide=
δας αὐτοῦ, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ ἔβλε=
runt philiſtijm contra faciem ionathan: ⁊ percuſ
ψαν οἱ ἀλλόφυλοι κατὰ πρόσωπον ἰωναθάν, καὶ ἐπάτα=
ſit in eis: ⁊ gerens arma eius porrigebat poſt e=
ξεν ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐ
um. ⁊ facta eſt plaga prima quā percuſſit ionathan ⁊
τοῦ. καὶ ἐγένετο πληγὴ ἡ πρώτη ἣν ἐπάταξεν ἰωναθὰν καὶ ὁ
gerēs arma eius q̄ſi viginti viros in iaculis ⁊ in lapidū
αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὡς εἴκοσι ἄνδρας ἐν βολίσι καὶ ἐν πετρο
iaculatiōe. ⁊ ſilicibus campi. ⁊ fact⁹ eſt ſtupor in
βόλοις καὶ ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου. καὶ ἐγένετο ἔκστασις ἐν τῇ
caſtris ⁊ in campo. ⁊ oīs pp̄ls q̄ in ſta
παρεμβολῇ καὶ ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ ὑπο=
tione: ⁊ qui occidunt obſtupuerūt ⁊ ipſi. ⁊ obſtu
στάσει, καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν καὶ αὐτοί. καὶ ἐθαμβή
puit fra. ⁊ factus ē ſtupor a dn̄o. ⁊ videſt ſpeculatores
θη ἡ γῆ. καὶ ἐγένετο ἔκστασις παρὰ κυρίου. καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ
ſaulis in gabaa beniamin: ⁊ ecce caſtra con
τοῦ σαοὺλ ἐν γαβαᾶ βενιαμίν, καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τετα
turbata hinc ⁊ hinc. ⁊ ait ſaul populo qui cum
ραγμένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ εἶπε σαοὺλ τῷ λαῷ τῷ μετ᾽ αὐ
eo: requirite iā ⁊ videte quis abijt ex nobi.
τοῦ, ἐπισκέψασθε δὴ καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ἡμῶν.

Dixit aūt ionathas ad adoleſcentē armigerū ſuū. Veni transeamus ad ſtationem incircunciſorum horū ſi forte faciat dn̄s pro nobis: q̄a nō eſt domino difficile ſaluare vel in multis vl̄ in paucis. Dixitq; ei armiger ſuus. Fac omnia que placent animo tuo. Perge quo cupis & ero tecū vbicūq; volueris. Et ait ionathas. Ecce nos trāſim⁹ ad viros iſtos. Cumq; apparuerimus eis: ſi taliter locuti fuerint ad nos: manete donec veniamus ad vos: ſtemus in loco noſtro: nec aſcēdamus ad eos. Si autem dixerint aſcendite ad nos: aſcēdamus ad eos: quia tradidit eos dn̄s in manibus nr̄is. Hoc erit nobis ſignū. Apparuit igr̄ vterq; ſtatiōi philiſtinorū. Dixeruntq; philiſtiim. En hebrei egrediuntur de cauernis in quibus abſconditi fuerāt. Et locuti ſunt viri de ſtatione ad ionathā & ad armigerū eius. Dixeruntq;. Aſcēdite ad nos & oſtēdemus vobis rem. Et ait ionathas ad armigerum ſuū. Aſcēdamus. Seq̄re me. Tradidit ei dn̄s eos in man⁹ iſrael. Aſcēdit āt ionathas manibus & pedibus reptans: & armiger eius poſt eū. Itaq;: alii cadebāt ante ionathan: alios armiger eius īterficiebat ſeq̄ns eū Et fctā eſt plaga prima quā p̄cuſſit ionathas & armiger eius q̄ſi viginti virorum: ī media p̄te iugeris: quā par boū in die arare cōſueuit. Et factū ē miraculū ī caſtris & p̄ agros. Sed & oīs pp̄ls ſtatiōis eorū q ierāt ad predandū obſtupuit: & cōturbata ſt̄ caſtra. Et accidit q̄ſi miraculū a deo. Et reſpexerūt ſpeculatores ſaul q erāt in gabaa bēiamī: & ecce ml̄titudo p̄ſtrata: & huc illucq; diffugiens. Et ait ſaul pp̄lo q erat cū eo. Requirite & videte quis abierit ex nobis. Cūq;

ויאמר יהונתן אל הנער נשא
כליו לכה ונעברה אל מצב
הערלים האלה אולי יעשה
יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור
להושיע ברב או במעט: ויאמר
לו נשא כליו עשה כל אשר
בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך:
ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים
אל האנשים ונגלינו אליהם:
אם כה יאמרו אלינו דמו עד
הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו
ולא נעלה אליהם: ואם כה
יאמרו עלו עלינו ועלינו כי
נתנם יהוה בידנו וזה לנו האות:
ויגלו שניהם אל מצב פלשתים
ויאמרו פלשתים הנה עברים
יצאים מן החרים אשר התחבאו
שם: ויענו אנשי המצבה את
יונתן ואת נשא כליו ויאמרו
עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר
ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה
אחרי כי נתנם יהוה ביד
ישראל: ויעל יונתן על ידיו ועל
רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו
לפני יונתן ונשא כליו ממותת
אחריו: ותהי המכה הראשנה
אשר הכה יונתן ונשא כליו
כעשרים איש כבחצי מענה
צמד שדה: ותהי חרדה במחנה
בשדה ובכל העם המצב והמשחית
חרדו גם המה ותרגז הארץ ותהי
לחרדת אלהים: ויראו הצפים
לשאול בגבעת בנימן והנה
ההמון נמוג וילך והלם: ויאמר
שאול לעם אשר אתו פקדו נא
וראו מי הלך מעמנו ויפקדו

אמר
ילך עבר
אלי עשה
עצר
ישע
גלה
דמם
נגע
עלה
יצב
חור חבא
ענה
כלה
עלה ידע
נפל
פנה מות
היה נכה
חצה ענה
חנה
שחת
רגז
ראה
המן מוג
אמר
ראה פקד

וְהִנֵּה אֵין יוֹנָתָן וְנֹשֵׂא כֵלָיו׃ וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל לַאֲחִיָּה הַגִּישָׁה אֲרוֹן — נָגַשׁ אָרַן
הָאֱלֹהִים כִּי הָיָה אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַהוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי עַד
דִּבֶּר שָׁאוּל אֶל הַכֹּהֵן וְהֶהָמוֹן
אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיֵּלֶךְ
הָלוֹךְ וָרָב וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל — הָלַךְ
הַכֹּהֵן אֱסֹף יָדֶךָ׃ וַיִּזָּעֵק שָׁאוּל — זָעַק
וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד — בּוֹא
הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה הָיְתָה חֶרֶב אִישׁ — לָחַם הָיָה
בְּרֵעֵהוּ מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד׃ — הִים
וְהָעִבְרִים הָיוּ לַפְּלִשְׁתִּים כְּאֶתְמוֹל — תְּמֹל
שִׁלְשׁוֹם אֲשֶׁר עָלוּ עִמָּם בַּמַּחֲנֶה — עָלָה חָנָה
סָבִיב וְגַם הֵמָּה לִהְיוֹת עִם יִשְׂרָאֵל — סָבַב הָיָה
אֲשֶׁר עִם שָׁאוּל וְיוֹנָתָן׃ וְכֹל
אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְחַבְּאִים בְּהַר — חָבָא
אֶפְרַיִם שָׁמְעוּ כִּי נָסוּ פְּלִשְׁתִּים — נוּס דָּבַק
וַיַּדְבְּקוּ גַם הֵמָּה אַחֲרֵיהֶם
בַּמִּלְחָמָה׃ וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא — לָחַם יָשַׁע
אֶת יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה עָבְרָה אֶת
בֵּית אָוֶן׃ וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִגַּשׂ
בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאֶל שָׁאוּל אֶת — יָאַל
הָעָם לֵאמֹר אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר — אָרַר
יֹאכַל לֶחֶם עַד הָעֶרֶב וְנִקַּמְתִּי — אָכַל
מֵאֹיְבַי וְלֹא טָעַם כָּל הָעָם לָחֶם׃
וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ בַיָּעַר וַיְהִי דְבַשׁ — בּוֹא
עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃ וַיָּבֹא הָעָם אֶל — פָּנָה
הַיַּעַר וְהִנֵּה הֵלֶךְ דְּבָשׁ וְאֵין מַשִּׂיג — נָשַׂג
יָדוֹ אֶל פִּיו כִּי יָרֵא הָעָם אֶת — פֶּה
הַשְּׁבֻעָה׃ וְיוֹנָתָן לֹא שָׁמַע
בְּהַשְׁבִּיעַ אָבִיו אֶת הָעָם וַיִּשְׁלַח — שָׁבַע שָׁלַח
אֶת קְצֵה הַמַּטֶּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
וַיִּטְבֹּל אוֹתָהּ בְּיַעְרַת הַדְּבָשׁ — טָבַל
וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל פִּיו וַתָּרֹאנָה עֵינָיו׃ — שׁוּב אוֹר
וַיַּעַן אִישׁ מֵהָעָם וַיֹּאמֶר הַשְׁבֵּעַ — עָנָה
הִשְׁבִּיעַ אָבִיךָ אֶת הָעָם לֵאמֹר

requiſiſſent: repertū eſt non adeſſe ionathan & armigerū eius. Et ait ſaul ad achiam. Applica arcā dei. Erat enī ibi arca dei in die illa cum filiis iſrael. Cumq̧ loqueretur ſaul ad ſacerdotē: tumultus magn⁹ exort⁹ eſt in caſtris philiſtinorum. Creſcebatq̧ paulatim & clarius reſonabat. Et ait ſaul ad ſacerdotem. Contrahe manū tuā. Cōclamauit ergo ſaul & oīs popul⁹ q erat cū eo & venerūt vſq̧ ad locū certaminis. Et ecce verſus fuerat gladius vniuſcuiuſq̧ ad proximū ſuum: & cedes magna nimis. Sed & hebrei qui fuerāt cū philiſtiim heri & nudiuſtertius aſcēderantq̧ cū eis i caſtris reuerſi ſunt vt eſſent cū iſrael: & his qui erāt cū ſaul & ionatha. Oms quoq̧ iſraelite qui ſe abſcōderāt i mōte effraim audientes q̄ fugiſſent philiſtei: ſociauerunt ſe cū ſuis in prelio. & ſaluauit dominus iſrael i die illa. Pugna āt peruenit vſq̧ ad bethauē. Et viri iſrael ſociati ſunt ſibi in die illa. Adiurauit āt ſaul populum dicens. Maledictus vir qui comederit panem vſq̧ ad veſperū: dōec vlciſcar de inimicis meis. Et nō māducauit vniuerſus ppl's panē. Oīſq̧ terre vulgus venit in ſaltū: i quo erat mel ſup̄ faciē agri. Ingreſſ⁹ ē itaq̧ ppl's ſaltū & appuit flues mel: nl'luſq̧ applicuit manū ad os ſuum. Timebat enī ppl's iuramētū. Porro ionathas non audierat cū adiuraret pater ei⁹ populum. Extenditq̧ ſūmitatē virge quā habebat in manu & intinxit in fauum mellis. Et cōuertit manū ſuā ad os ſuū & illuminati ſūt oculi eius. Rñdēſq̧ vnus d̄ populo ait. Iureiurādo cōſtrixit pr̄ tuus populum dicens.

⁊ requirerunt: ⁊ ecce non reptus fuit ionathan ⁊
καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ εὑρίσκετο ἰωναθὰν καὶ
gerens arma eius. ⁊ dixit ſaul achia: ap-
ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. καὶ εἶπεν σαοὺλ τῷ ἀχιᾳ, προ-
plica ephud: qm̄ erat arca dei in die
σάγαγε τὸ ἐφούδ, ὅτι ἦν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέ-
illa coram iſrael. ⁊ factū eſt vt locut⁹ eſt ſaul
ρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησε σαοὺλ
ad ſacerdotē: ⁊ tumult⁹ in caſtris philiſti
πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύ-
norū vadens ibat ⁊ multiplicabat. ⁊ dixit ſa
λων πορευόμενος ἐπορεύετο καὶ ἐπληθύνετο. καὶ εἶπε σα-
ul ad ſacerdotē: contrahe manus tuas. ⁊ aſcēdit
οὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, συνάγαγε τὰς χεῖράς σου. καὶ ἀνέβη
ſaul ⁊ oīs ppl's q̄ cum eo: ⁊ veniunt vſq̧ ad
σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ
bellum. ⁊ ecce fuerat gladius viri ad proxi
πολέμου. καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλη-
mum ſuum: ⁊ confuſio magna nimis. ⁊ ſer-
σίον αὐτοῦ, καὶ σύγχυσις μεγάλη σφόδρα. καὶ οἱ δοῦ-
ui exñtes heri ⁊ nudi⁹ terti⁹ cum philiſtijm qui aſ
λοι οἱ ὄντες χθὲς καὶ τρίτης μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀνα-
cenderūt in caſtra: reuerſi ſunt ⁊ ipſi
βάντες εἰς τὴν παρεμβολήν, ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ
vt eſſent cum iſrael q̄ erāt cum ſaul ⁊ ionathan. ⁊
εἶναι μετὰ ἰσραὴλ τῶν μετὰ σαοὺλ καὶ ἰωναθάν. καὶ
oīs vir iſrael abſconditi in mōte ephraiz audi
πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει ἐφραῒμ ἤκου-
eruntq̧ fugierunt philiſtei. ⁊ cōiunguntur ⁊
σαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι. καὶ συνάπτουσι καὶ
ipſi poſt eos in prelio: ⁊ ſaluauit dñs
αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ ἔσωσε κύριος τὸν
iſrael in die illa. ⁊ pugna p̄uenit bethauē.
ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ὁ πόλεμος διῆλθε βηθαῦν.
⁊ iſrael erat cum ſaul quaſi decem milia virorū.
καὶ ἰσραὴλ ἦν μετὰ σαοὺλ ὡσεὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν.
⁊ fuit bellum ſparſum in tota ciuitate in
καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἐν τῷ
mōte ephraim. ⁊ ſaul ignorauit ignorātiā magnam
ὄρει ἐφραΐμ. καὶ σαοὺλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην
in die illa: ⁊ maledicit pp'lo dicens: ma
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ λέγων, ἐπι-
ledictus homo qui comederit panē vſq̧ ad veſpe
κατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἑσπέ-
ram. ⁊ vlciſcar de inimico meo. ⁊ non guſta-
ρας. καὶ ἐκδικήσω εἰς τὸν ἐχθρόν μου. καὶ οὐκ ἐγεύ-
uit vniuerſus ppl's panem: ⁊ omnis terra venit in ſal
σατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἦλθεν εἰς δρυ-
tum. ⁊ ſaltus erat apiarij ſuper faciem
μόν. καὶ ὁ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ
agri: ⁊ ingreſſus eſt ppl's in apiarium: ⁊ ecce
ἀγροῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ
fluebat mel. ⁊ non fuit cōuertens manū
διεπορεύετο μέλι. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα
in os ſuum: quia timuit ppl's iuramētū dñi.
εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὅρκον κυρίου.
⁊ ionathan nō audierat cum adiuraret pater eius
καὶ ἰωναθὰν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὁρκίζειν τὸν πατέρα αὐτοῦ
populum. ⁊ extēdit ſūmitatē ſceptri ſui
τὸν λαόν. καὶ ἐξέτεινεν τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ
qui erat in manu eius ⁊ tinxit ipſum in fa
τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνέβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κη-
uum mellis: ⁊ conuertit manū ſuam
ρίον τοῦ μέλιτος, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
in os ſuum: ⁊ viderunt oculi e-
εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ-
ius. ⁊ reſpondit vn⁹ de pp'lo ⁊ ait: adiu-
τοῦ. καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν, ὁρκί-
rans adiurauit pr̄ tuus ppl'm dicens:
σας ὥρκισεν ὁ πατήρ σου τὸν λαὸν λέγων,

maledictus homo qui comederit panē hodie:
ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον,
τ defecit ppl's. τ cognouit ionathan τ dixit: contur
καὶ ἐξελύθη ὁ λαός. καὶ ἔγνω ἰωναθὰν καὶ εἶπεν, ἀπή=
bauit pater meus terrā: vide quia gustaui
λαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν, ἴδε διότι ἐγευσάμην
paululū qd mellis huius: viderūt oculi
βραχύ τι τοῦ μέλιτος τούτου, εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
mei: quāto magis si τ comedisset ppl's hodie vescens de
μου, ἀλλ' ὅτι εἰ καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς σήμερον ἐσθίων τῶν
spolijs inimicoꝝ suoꝝ que reppit: nūc maior facta
σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὧν εὗρε, νῦν ἂν μείζων ἐγε=
fuisset plaga in philistijm τ percussit
γόνει ἡ πληγὴ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. καὶ ἐπάταξεν ἂν
in die illa ex philistijm plures quā i mach=
ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ τῶν ἀλλοφύλων πλείους ἢ ἐν μαχ
mas. defatigat' est ppl's nimis: τ irruit
μάς. καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα, καὶ ὥρμησεν ὁ
populus sup spolia. τ accepit ppl's ouilia τ
λαὸς ἐπὶ τὰ σκύλα. καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ
armēta boū τ filios boum: τ mactauerūt in terra:
βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν, καὶ ἔσφαξαν ἐπὶ τὴν γῆν,
τ comedit ppl's cum sanguine. τ nunciauerunt
καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ
saul dicentes: peccauit populus dn̄o in co
σαοὺλ λέγοντες, ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ τοῦ φα=
medēdo in sanguine. τ dixit saul peccauistis. vo
γεῖν ἐν τῷ αἵματι. καὶ εἶπε σαοὺλ ἡμάρτητε. κυ=
luite iā mihi hic saxum grande. τ dixit sa
λίσατέ μοι ἐνταῦθα λίθον μέγαν. καὶ εἶπε σα=
ul dispergamini in pplo τ dicite eis: ad
οὺλ διασπάρητε ἐν τῷ λαῷ καὶ εἴπατε αὐτοῖς, προ
ducite huc vnusqsq3 vitulū suum: τ vnus
σαγάγετε ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ, καὶ ἕκα
quisq3 ouem suam: τ occidite sup lapidem
στος τὸ πρόβατον αὐτοῦ, καὶ σφάξατε ἐπὶ τοῦ λίθου
hunc τ comedite: τ non peccetis dn̄o
τούτου καὶ φάγετε, καὶ οὐ μὴ ἁμάρτητε τῷ κυρίῳ τοῦ
comedētes cum sanguine. τ adduxit oīs popul'
ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι. καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς
vnusqsq3 qd in manu sua nocte: τ occi=
ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν νύκτα, καὶ ἔσφα
debāt ibi. τ edificauit saul dn̄o altare:
ζον ἐκεῖ. καὶ ᾠκοδόμησε σαοὺλ τῷ κυρίῳ θυσιαστήριον,
hoc incepit saul edificare altare do
τοῦτο ἤρξατο σαοὺλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυ=
mino: τ dixit saul: descēdamus post phi
ρίῳ. καὶ εἶπε σαούλ, καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλ
listijm nocte: τ diripiam' eos vsq3 dū
λοφύλων τὴν νύκτα, καὶ διαρπάσωμεν αὐτοὺς ἕως
illucescat mane: τ non relinquamus in eis
διαφωτίσῃ τὸ πρωΐ, καὶ μὴ ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς
virum. τ dixerūt om̄e qd placuerit i ꝯspectu tuo fac.
ἄνδρα. καὶ εἶπον πᾶν τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου ποίει.
τ dixit sacerdos: accedamus huc ad
καὶ εἶπεν ὁ ἱερεύς, προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν
deū. τ interrogauit saul deū: si descēderi
θεόν. καὶ ἐπηρώτησε σαοὺλ τὸν θεόν, εἰ καταβῶ
post philistijm: τ si trades e=
ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἰ παραδώσεις αὐ=
os in manus israel? τ nō respondit ei in
τοὺς εἰς χεῖρας ἰσραήλ; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ
die illa dn̄s. τ dixit saul: applicate
ἡμέρα ἐκείνῃ κύριος. καὶ εἶπε σαούλ, προσαγάγετε ἐν
huc vniuersos angulos populi: τ cognoscite
ταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ λαοῦ, καὶ γνῶτε
τ videte in quo factū est peccatū hoc hodie.
καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον.
quia viuit dn̄s q̄ saluauit israel: quia si
ὅτι ζῇ κύριος ὁ σώσας τὸν ἰσραήλ, ὅτι ἐὰν ꝏꝏ

ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

Maledictus vir qui comederit panem ꝏꝏꝏ hodie. Defecerat autē populus. Dixitq3 ionathas. Turbauit pr̄ meus terram. Vidistis ipi qa illūīnati sūt oculi mei: eo q gustauerī paululū de melle isto: quanto magis si comedisset ꝏ populus de p̄da inimicorū suorū quam ꝏꝏꝏ repperit. Nōne maior plaga facta fuisset ꝏꝏ in philistiim? Percusserunt ergo in die illa ꝏꝏ philisteos a machmis vsq3 in hailon. Defatigatus est aūt populus nimis: & versus ad ꝏꝏꝏ predam tulit oues & boues & vitulos ꝏꝏꝏ & mactauerūt in terra. Comeditq3 populus ꝏ cū sanguine. Nunciauerūt āt sauli dicentes q populus peccasset domino: comedens ꝏ cū sanguine. Qui ait p̄uaricati estis. Voluite ad me iam nūc saxū grande. Et dixit ꝏꝏꝏ saul. Dispergamini in vulgus: & dicite eis: vt adducat ad me vnusqsq3 bouē suū & ꝏꝏꝏꝏ arietē: & occidite sup istud & vescimini ꝏꝏꝏ & nō peccabitis domino comedentes cū sanguine. Adduxit itaq3 oīs populus vnusqsq3 bouē in manu sua vsq3 ad noctē: & occiderunt ibi. Edificauit āt saul altare dn̄o. Tūcq3 primū cepit edificare altare domino. Et dixit ꝏ saul. Irruam9 sup philisteos ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ nocte: & vastemus eos vsq3 dum illucescat ꝏꝏ mane: nec relinquam9 ex eis virum. ꝏꝏꝏꝏ Dixitq3 ppl's. Oē qd bonum videtur in oculis tuis fac. Et ait sacerdos. Accedamus huc ad deū. Et cōsuluit saul deū dicens. ꝏꝏ Num persequar philistiim? Si trades eos ꝏꝏ in manu israel? Et non rn̄dit ei in die ꝏꝏꝏ illa. Dixitq3 saul. Applicate huc vniuersos angulos populi: & scitote & videte p quē acciderit hoc pctm̄ hodie. Viuit dominus ꝏꝏ saluator israel: quia si ꝏꝏꝏꝏꝏ ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

ארור האיש אשר יאכל לחם
היום ויעף העם: ויאמר יונתן
עכר אבי את הארץ ראו נא כי — ראה
ארו עיני כי טעמתי מעט דבש
הזה: אף כי לוא אכל אכל
היום העם משלל איביו אשר
מצא כי עתה לא רבתה מכה — רבה נכה
בפלשתים: ויכו ביום ההוא
בפלשתים ממכמש אילונה ויעף
העם מאד: ויעט העם אל — עטה
השלל ויקחו צאן ובקר ובני — לקח
בקר וישחטו ארצה ויאכל העם — שחט אכל
על הדם: ויגידו לשאול לאמר — נגד
הנה העם חטאים ליהוה לאכל
על הדם ויאמר בגדתם גלו — גלל
אלי היום אבן גדולה: ויאמר — גדל אמר
שאול פצו בעם ואמרתם להם — פוץ
הגישו אלי איש שורו ואיש — נגש
שיהו ושחטתם בזה ואכלתם — שה
ולא תחטאו ליהוה לאכל אל — חטא
הדם ויגשו כל העם איש שורו
בידו הלילה וישחטו שם: ויבן — בנה
שאול מזבח ליהוה אתו החל — זבח חלל
לבנות מזבח ליהוה: ויאמר — אמר
שאול נרדה אחרי פלשתים — ירד
לילה ונבזה בהם עד אור — בזז
הבקר ולא נשאר בהם איש — שאר
ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה
ויאמר הכהן נקרבה הלם אל — קרב
האלהים: וישאל שאול באלהים — שאל
הארד אחרי פלשתים התתנם — נתן
ביד ישראל ולא ענהו ביום
ההוא: ויאמר שאול גשו הלם כל — נגש
פנות העם ודעו וראו במה היתה — פנה ידע
החטאת הזאת היום: כי חי יהוה — ראה היה
המושיע את ישראל כי אם — ישע

יֶשְׁנוֹ בְּיוֹנָתָן בְּנִי כִּי מוֹת יָמוּת יֵשׁ
וְאֵין עֹנֵהוּ מִכָּל הָעָם: וַיֹּאמֶר אֶל
כָּל יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תִּהְיוּ לְעֵבֶר הָיָה
אֶחָד וַאֲנִי וְיוֹנָתָן בְּנִי נִהְיֶה לְעֵבֶר
אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל שָׁאוּל
הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה: וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הָבָה תָמִים וַיִּלָּכֵד יוֹנָתָן וְשָׁאוּל יָהַב תָּמַם
וְהָעָם יָצָאוּ: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הַפִּילוּ לָכַד נָפַל
בֵּינִי וּבֵין יוֹנָתָן בְּנִי וַיִּלָּכֵד יוֹנָתָן:
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל יוֹנָתָן הַגִּידָה נָגַד
לִּי מֶה עָשִׂיתָ וַיַּגֶּד לוֹ יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר עָשָׂה
טָעֹם טָעַמְתִּי בִּקְצֵה הַמַּטֶּה אֲשֶׁר
בְּיָדִי מְעַט דְּבַשׁ הִנְנִי אָמוּת: מוּת
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים אָמַר
וְכֹה יוֹסִף כִּי מוֹת תָּמוּת יוֹנָתָן: יָסַף
וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שָׁאוּל הֲיוֹנָתָן
יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה יָשַׁע
הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חָלִילָה גָּדַל חָלַל
חַי יְהוָה אִם יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת רֹאשׁוֹ נָפַל
אַרְצָה כִּי עִם אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם
הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא פָּדָה
מֵת: וַיַּעַל שָׁאוּל מֵאַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים עָלָה
וּפְלִשְׁתִּים הָלְכוּ לִמְקוֹמָם: וְשָׁאוּל קוּם
לָכַד הַמְּלוּכָה עַל יִשְׂרָאֵל מָלַךְ
וַיִּלָּחֶם סָבִיב בְּכָל אֹיְבָיו לָחַם סָבַב
בְּמוֹאָב וּבִבְנֵי עַמּוֹן וּבֶאֱדוֹם
וּבְמַלְכֵי צוֹבָה וּבַפְּלִשְׁתִּים
וּבְכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַרְשִׁיעַ: וַיַּעַשׂ פָּנָה רָשַׁע
חַיִל וַיַּךְ אֶת עֲמָלֵק וַיַּצֵּל עָשָׂה נָכָה
אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד שֹׁסֵהוּ: וַיִּהְיוּ נָצַל הָיָה
בְּנֵי שָׁאוּל יוֹנָתָן וְיִשְׁוִי וּמַלְכִּי
שׁוּעַ וְשֵׁם שְׁתֵּי בְנֹתָיו שֵׁם בָּנָה
הַבְּכִירָה מֵרַב וְשֵׁם הַקְּטַנָּה מִיכַל: בָּכַר
וְשֵׁם אֵשֶׁת שָׁאוּל אֲחִינֹעַם בַּת אִישׁ
אֲחִימָעַץ וְשֵׁם שַׂר צְבָאוֹ אֲבִינֵר בֶּן שׂוּר

p ionathā filiū meū factū ē absq3 retractione morietur. Ad qd null9 cōtradixit ei de oī populo. Et ait ad vniuersū israel. Sepamini vos in ptē vnā: & ego cum ionatha filio meo ero ī pte altera. Rn̄ditq3 populus ad saul. ∞∞∞∞ Quod bonum videtur in oculis tuis fac. Et dixit ad dn̄m deū israel. Dn̄e deus israel ∞∞∞∞ da iudiciū. Et dephensus est ionathas & saul: populus āt exiuit. Et ait saul. Mittite sortem īter me & īter ionathā filiū meū: & capt9 ē ionathas. Dixit autē saul ad ionathan. Indica mihi qd feceris. Et indicauit ei ionathas: & ait. Gustās gustaui in sūmitate virge que erat in māu mea paululum mellis: & ecce ego morior & ait saul. Hec faciat mihi deus ∞∞∞∞∞∞∞ & hec addat qa morte morieris ionatha. ∞ Dixitq3 popul9 ad saul. Ergo ne ionathas ∞ morietur quia fecit salutem ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ hanc magnā in israel? Hoc nephas est. ∞∞∞∞ Viuit dn̄s: si ceciderit capillus de capite eius ī terra: quia cū deo operatus est hodie. ∞∞∞ Liberauit ergo popul9 ionathan vt non ∞∞∞ moreretur. Recessitq3 saul: nec psecut9 ē philistiim. Porro philistiim abierūt in loca sua. Et saul confirmato regno super israel ∞∞∞∞∞∞∞ pugnabat p circuitum aduersū oēs inimicos eius cōtra moab & filios ammō & edom ∞∞∞∞ & reges soba & philisteos: ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ & quocūq3 se verterat supabat. Congregatoq3 exercitu pcussit amalech: & eruit ∞∞∞∞∞∞∞ israel de manu vastatorū eius. Fuerunt autem filii saul: ionathas & iesui & melchisua: ∞∞∞∞ & nomina duarum filiarum eius: nomen ∞∞ primogenite merob & nomen minoris michol & nomē vxoris saul achinoē filia achimaas. Et nomen pricipis militie eius abner filius ∞∞

respondérit cōtra ionathan filiū meū: morte mo
ἀποκριθῆ κατὰ ἰωναθὰν τοῦ υἱοῦ μου, θανάτῳ ἀπο
rietur. ꝛ non fuit respondens ex omni
θανεῖται. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τοῦ
populo. ꝛ ait vniuerso viro israel: vos eritis
λαοῦ. καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ ἰσραὴλ, ὑμεῖς ἔσεσθε
in vnā partē ꝛ ego ꝛ ionathan filius me9 erimus in
εἰς ἓν μέρος καὶ ἐγὼ καὶ ἰωναθὰν ὁ υἱός μου ἐσόμεθα εἰς
vnā partē. ꝛ dixit popul9 ad saulem: qd placuerit in
ἓν μέρος. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς σαοὺλ, τὸ ἀρεστὸν ἐνώ-
cōspectu tuo fac. ꝛ dixit saul: dn̄e deus israel
πιόν σου ποίει. καὶ εἶπε σαοὺλ, κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ
da manifestatiōes. ꝛ sorte cōprehēdit saul ꝛ ionathan: ꝛ
δὸς δήλους. καὶ κατακληροῦται σαοὺλ καὶ ἰωναθὰν, καὶ
exiuit populus. ꝛ dixit saul: mitte sortem inter me
ἐξῆλθεν ὁ λαός. καὶ εἶπε σαοὺλ, βάλε κλῆρον ἀναμέσον ἐμοῦ
ꝛ inter ionathan filiū meū. ꝛ quē sorte cōp
καὶ ἀναμέσον ἰωναθὰν τοῦ υἱοῦ μου. καὶ ὃν ἂν κατακλη-
henderit dn̄s moriatur. ꝛ mittunt sortes in
ρώσηται κύριος ἀποθανέτω. καὶ βάλλουσι κλήρους ἀνα-
ter eum ꝛ inter ionathan: ꝛ sorte cōprehēdit
μέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον ἰωναθάν, καὶ κατακληροῦται
ionathan. ꝛ dixit saul ad ionathan: indica mihi
ἰωναθάν. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς ἰωναθάν, ἀπάγγειλόν μοι
quid fecisti. ꝛ indicauit ei ionathan dicens: gu
τί πεποίηκας. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἰωναθὰν λέγων, γευσά-
stans gustaui in sūmitate sceptri qd in manu mea paululū
μενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τοῦ σκήπτρου τοῦ ἐν τῇ χειρί μου μικρὸν
mellis: ꝛ ecce ego morior. ꝛ ait ei saul:
μέλιτος, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω. καὶ εἶπεν αὐτῷ σαοὺλ,
hec faciat mihi deus ꝛ hec addat: quia morte
τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θανάτῳ
morietur hodie ionathan. ꝛ dixit ppl's ad sau
ἀποθανεῖται σήμερον ἰωναθάν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς σα-
lem: si hodie morte morietur qui fecit salu
ούλ, εἰ σήμερον θανάτῳ ἀποθανεῖται ὁ ποιήσας τὴν σω-
tem magnam hanc in israel: ppiti9: viuit dn̄s si
τηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην ἐν τῷ ἰηλ̄, ἵλεως, ζῇ κύριος εἰ
ceciderit de capillo capitis eius in terrā: qz
πεσεῖται τῆς τριχὸς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι ἔ-
miam dei fecit in die hac. ꝛ orauit po-
λεος θεοῦ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. καὶ προσηύξατο ὁ λα-
pulus p ionathan in die illa: ꝛ non est mortuus. ꝛ
ὸς περὶ ἰωναθὰν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε. καὶ
ascendit saul a tergo philistijm. ꝛ
ἀνέβη σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων. καὶ οἱ
philistijm recesserūt in locū suū. ꝛ saul sor
ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. καὶ σαοὺλ κατα-
titus est vt regnaret sup israel. ꝛ oppugnabat i circuitu
κληροῦται τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ ἰηλ̄. καὶ ἐπολέμει κύκλῳ
omnes inimicos eius ꝯ moab ꝛ cōtra filios am
πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὴν μωὰβ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς ἀμ-
mon: ꝛ cōtra filios edom ꝛ cōtra reges
μών, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς ἐδὼμ καὶ εἰς τοὺς βασιλέας
suba ꝛ cōtra philistijm. quocūq3 aspiciebat
σουβὰ καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους. οὗ ἂν ἐπέβλεψεν
saluabatur. ꝛ fecit exercitū: ꝛ percussit ama
ἐσώζετο. καὶ ἐποίησεν δύναμιν, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀμα-
lec: ꝛ eruit israel de manu concul
λήκ, καὶ ἐξείλετο τὸν ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπα-
cantium ipsum. ꝛ fuerūt filij saulis ionathan ꝛ ie
τούντων αὐτόν. καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ σαοὺλ ἰωναθὰν καὶ ἰη-
sui. ꝛ melchisue. ꝛ noīa duarū fili
σουὶ. καὶ μελχισουέ. καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγα-
arum suarū: nomē primogenite merob: ꝛ
τέρων αὐτοῦ, ὄνομα τῇ πρωτοτόκῳ μερόβ, καὶ
nomē secunde mechol. ꝛ nomē vxori sa
ὄνομα τῇ δευτέρᾳ μεχόλ. καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ σα-
ul achinaam filia achimaas. ꝛ nomē princi
οὺλ ἀχιναὰμ θυγάτηρ ἀχιμαάς. καὶ ὄνομα τῷ ἀρχι-
pi militie eius abener filius
στρατήγῳ αὐτοῦ ἀβεννὴρ υἱὸς ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

ner cognati saul. ⁊ cis pater saul ⁊ ner pa=
τὴρ οἰκείου σαοὺλ. καὶ κὶς πατὴρ σαοὺλ καὶ νὴρ πα=
ter abener filij abiel. ⁊ erat bellum potens nimis
τὴρ ἀβεννὴρ υἱοῦ ἀβιὴλ. καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταιὸς σφόδρα
contra philisteos oibus diebus saul. ⁊
ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας σαούλ. καὶ
videns saul quēcūq; virū fortē: ⁊ quēcūq;
ἰδὼν σαοὺλ ἅπαντα ἄνδρα δυνατόν, καὶ πάντα
virum filiū virtutis: ⁊ congregauit eos ad
ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως, καὶ συνήθροισεν αὐτοὺς πρὸς
seipsum.
ἑαυτόν.

Ca. 15.

Et dixit samuel ad saulē me misit
Καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς σαοὺλ ἐμὲ ἀπέσταλκεν ὁ
dn̄s vt vngerē te in regem sup israel po=
κύριος τοῦ χρῖσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ ἰσραὴλ τὸν λα
pulū eius. ⁊ nūc audi vocē verbi do=
ὸν αὐτοῦ. καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ ῥήματος κυ=
mini. hec dixit dn̄s exercituū: nūc ego vlciscar que fe
ρίου. τάδε εἶπε κύριος σαβαώθ, νῦν ἐγὼ ἐκδικήσω ἃ ἐποί
cit amalec israel quō obuiauit ei in via
ησεν ἀμαλὴκ τῷ ἰσραὴλ ὡς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ
ascendenti ex egypto. ⁊ nūc vade ⁊ percuties
ἀναβαίνοντι ἐξ αἰγύπτου. καὶ νῦν πορεύου καὶ πατάξεις
amalec: ⁊ disperdes eum ⁊ omnia e=
τὸν ἀμαλήκ, καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐ=
ius. ⁊ detestaberis eum ⁊ oīa eius: ⁊ nō
τοῦ. καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ
parces ei. ⁊ interficies a viro ⁊ vsq; ad
μὴ φείσῃ αὐτοῦ. καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως
mulierem: ⁊ a paruulo ⁊ vsq; ad lanctatem. ⁊
γυναικός, καὶ ἀπὸ νηπίου καὶ ἕως θηλάζοντος. καὶ
a vitulo ⁊ vsq; ad ouem: ⁊ a camelo
ἀπὸ μόσχου καὶ ἕως προβάτου, καὶ ἀπὸ καμήλου
⁊ vsq; ad asinū. ⁊ nunciauit saul pplo ⁊ recē
καὶ ἕως ὄνου. καὶ παρήγγειλε σαοὺλ τῷ λαῷ καὶ ἐπι
suit eos in galgalis ducenta milia
σκέπτεται αὐτοὺς ἐν γαλγάλοις διακοσίας χιλιάδας
pugnatorū: ⁊ decem milia viroꝝ iude.
ταγμάτων, καὶ δέκα χιλιάδας τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἰούδα.
⁊ venit saul vsq; ad ciuitatem amalec ⁊ tetēdit īsidias
καὶ ἦλθε σαοὺλ ἕως τῆς πόλεως ἀμαλὴκ καὶ ἐνήδρευσεν
in torrente. ⁊ dixit saul ad cineum: a
ἐν τῷ χειμάρρῳ. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς τὸν κιναῖον, ἄπελ
bi ⁊ declina de medio amalec: ⁊ nō addā te cū
θε καὶ ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ ἀμαλήκ, καὶ οὐ προσθῶ σε με
eo: ⁊ tu fecisti miam cum filijs israel:
τ' αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν ἰσραήλ,
cum ascēderēt ipsi de egypto. ⁊ re=
ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ αἰγύπτου. καὶ ἐξέ=
cessit cineus de medio amalec. ⁊ percus
κλινεν ὁ κιναῖος ἐκ μέσου τοῦ ἀμαλήκ. καὶ ἐπάτα=
sit saul amalec ab euilat vsq; ad sur que ē
ξε σαοὺλ τὸν ἀμαλὴκ ἀπὸ εὐιλὰτ ἕως σοὺρ τῆς
e regione egypti. ⁊ apphendit agag re=
ἐπὶ προσώπου αἰγύπτου. καὶ συνέλαβε τὸν ἀγὰγ βα
gem amalec viuum: ⁊ omnem pplm e=
σιλέα τοῦ ἀμαλὴκ ζῶντα, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐ
ius disperdidit in ore gladij. ⁊ vē
τοῦ ἐξωλόθρευσεν ἐν στόματι ῥομφαίας. καὶ περιε=
dicauit saul ⁊ ppls agag ⁊ bonas
ποιήσατο σαοὺλ καὶ ὁ λαὸς τὸν ἀγὰγ καὶ τὰ ἀγαθὰ
greges ouiū ⁊ armēta boū ⁊ fercu
τῶν ποιμνίων καὶ τῶν βουκολίων καὶ τῶν ἐδεσμά=
la ⁊ vineta ⁊ omnia bona: ⁊
των καὶ τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ
non voluerūt ea disperdere. omne aūt opus vi
οὐκ ἐβούλοντο αὐτὰ ἐξολοθρεῦσαι. πᾶν δὲ ἔργον ἠτι=
le ⁊ reprobum id disperdiderūt. ⁊
μωμένον καὶ ἀπεγνωσμένον αὐτὸ ἐξωλόθρευσαν. καὶ
factū ē verbū dn̄i
ἐγένετο ῥῆμα κυρίου

ner patruelis saul. Porro cis fuit pater saul: & ner pater abner filius abiel. Erat autem bellum potens aduersum philisteos oībus diebus saul. Nā quēcunq; viderat saul virum fortē & aptū ad prelium: sociabat eum sibi.

15.

Et dixit samuel ad saul. Me misit dn̄s vt vngerem te in regē super populum eius israel. Nunc ergo audi vocem domini. Hec dicit dominus exercituum. Recensui quecunq; fecit amalech israeli: quō restitit ei ī via cū ascēderet đ egypto. Nūc ergo vade & pcute amalech & demolire vniuersa ei9. Nō parcas ei: sed interfice a viro vsq; ad mulierē: & paruulum atq; lactentē: bouē & ouē camelum & asinum. Precepit itaq; saul populo & recensuit eos quasi agnos ducenta milia peditum: & decem milia virorum iuda. Cūq; venisset saul vsq; ad ciuitatem amalech: tetēdit insidias in torrente. Dixitq; saul cyneo. Abite: recedite: atq; discedite ab amalech ne forte inuoluā te cū eo. Tu enim fecisti miam cum oībus filiis israel: cū ascēderēt đ egypto. Et recessit cyneus đ medio amalech. Percussitq; saul amalech ab euila: dōec venias ad sur que est e regione egypti. Et apprehendit agag regē amalech viuū. Oē autem vulgus interfecit ī ore gladii. Et pepercit saul & ppls agag & optimis gregibus ouium & armentorū: vestibus & arietibus & vniuersis q̄ pulchra erant: nec voluerūt disp̄dere ea. Quicqd ergo vile fuit & rep̄bū hoc demoliti sunt. Fctm̄ est autem verbum domini

נר דוד שאול׃ וקיש אבי שאול
היה — ונר אבי אבנר בן אביאל׃ ותהי
לחם — המלחמה חזקה על פלשתים
יום — כל ימי שאול וראה שאול כל
גבר אסף — איש גבור וכל בן חיל ויאספהו
Cap. xv. — אליו׃ ויאמר שמואל
אל שאול אתי שלח יהוה
למשחך למלך על עמו על
ישראל ועתה שמע לקול דברי
יהוה׃ כה אמר יהוה צבאות
פקדתי את אשר עשה עמלק
שום — לישראל אשר שם לו בדרך
עלה ילך — בעלתו ממצרים׃ עתה לך והכית
נכה חרם — את עמלק והחרמתם את כל
חמל מות — אשר לו ולא תחמל עליו והמתה
איש עלל — מאיש ועד אשה מעולל ועד
ינק — יונק משור ועד שה מגמל ועד
חמר שמע — חמור׃ וישמע שאול את העם
פקד מאה — ויפקדם בטלאים מאתים אלף
רגלי ועשרת אלפים את איש
בוא — יהודה׃ ויבא שאול עד עיר
רוב — עמלק וירב בנחל׃ ויאמר שאול
ילך סור — אל הקיני לכו סרו רדו מתוך
ירד — עמלקי פן אספך עמו ואתה
עשה — עשיתה חסד עם כל בני ישראל
בעלותם ממצרים ויסר קיני
נכה — מתוך עמלק׃ ויך שאול את
בוא — עמלק מחוילה באך שור אשר
פנה תפש — על פני מצרים׃ ויתפש את
אגג מלך עמלק חי ואת כל העם
חרם פה — החרים לפי חרב׃ ויחמל שאול
חמל יטב — והעם על אגג ועל מיטב הצאן
שנה כר — והבקר והמשנים ועל הכרים
אבה — ועל כל הטוב ולא אבו החרימם
לאך בזה — וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה
מסס היה — החרימו׃ ויהי דבר יהוה

אל שמואל לאמר: נחמתי כי
המלכתי את שאול למלך כי שב — מלך שוב
מאחרי ואת דברי לא הקים — קום
ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה — חרה זעק
כל הלילה: וישכם שמואל — שכם
לקראת שאול בבקר ויגד — נגד
לשמואל לאמר בא שאול — בוא
הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב — יצב סבב
ויעבר וירד הגלגל: ויבא שמואל — עבר
אל שאול ויאמר לו שאול — אמר
ברוך אתה ליהוה הקימתי את — ברך קום
דבר יהוה: ויאמר שמואל ומה
קול הצאן הזה באזני וקול
הבקר אשר אנכי שמע: ויאמר
שאול מעמלקי הביאום אשר — בוא
חמל העם על מיטב הצאן והבקר — יטב
למען זבח ליהוה אלהיך ואת
היותר החרמנו: ויאמר שמואל — יתר חרם
אל שאול הרף ואגידה לך את — רפה נגד
אשר דבר יהוה אלי הלילה
ויאמרו לו דבר: ויאמר שמואל
הלוא אם קטן אתה בעיניך — קטן
ראש שבטי ישראל אתה
וימשחך יהוה למלך על ישראל: — משח
וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך — שלח ילך
והחרמתה את החטאים את עמלק — חרם
ונלחמת בו עד כלותם אתם: — לחם כלה
ולמה לא שמעת בקול יהוה
ותעט אל השלל ותעש הרע — עטה עשה
בעיני יהוה: ויאמר שאול אל — רוע
שמואל אשר שמעתי בקול
יהוה ואלך בדרך אשר שלחני
יהוה ואביא את אגג מלך — בוא
עמלק ואת עמלק החרמתי:
ויקח העם מהשלל צאן ובקר — לקח
ראשית החרם לזבח ליהוה

ad samuel dicēs. Penitet me q̄ cōstituerim saul regē: quia dereliquit me & verba mea opere non impleuit. Cōtristatusq̄ē samuel & clamauit ad dn̄m tota nocte. Cumq̄ de nocte surrexisset samuel vt iret ad saul mane: nunciatum est samueli eo q̄ venisset saul ī carmelū: & erexisset sibi fornicē triūphalē: & reuersus trāsisset ꝺ scēdissetq̄ in galgala. Venit ergo samuel ad saul. Et dixit ei saul. Benedictus tu domino. Impleui verbū domini. Dixitq̄ samuel. Et que est hec vox gregū q̄ resōat in auribus meis & armentorū quam ego audio? Et ait saul. De amalech adduxerunt ea. Pepcit enī popul9 melioribus ouib9 & armētis vt immolarētur domino deo tuo: reliqua vero occidim9. Ait autem samuel ad saul. Sine me & indicabo tibi que locutus sit dominus ad me nocte. Dixitq̄ ei. Loq̄re. Et ait samuel. Nonne cum paruulus esses in oculis tuis: caput in tribubus israel factus es? Vnxitq̄ te dominus ī regem super israel & misit te dn̄s in viam & ait. Vade & interfice peccatores amalech & pugnabis cōtra eos vsq̄ ad internitionē eorum. Quare ergo non audisti vocem domini sed versus ad predā es: & fecisti malum ī oculis domini? Et ait saul ad samuelem. Immo audiui vocem dn̄i: & ambulaui in via per quam misit me dominus: & adduxi agag regem amalech: & amalech interfeci. Tulit aūt ꝑ de p̄da popu lus oues & boues primitias earū q̄ cesa st̄ vt immolet domino

ad samuelem dicens: penitet me q2 consti
πρὸς σαμουὴλ λέγων, μεταμεμέλημαι ὅτι ἐβασίλευ-
tui saul in regem: q2 auersus est a ter
σα τὸν σαοὺλ εἰς βασιλέα, διότι ἀπεστράφη ἀπὸ ὄπι-
go meo: ꝛ non cōfirmauit verba mea. ꝛ contri
σθέν μου, καὶ οὐκ ἔστησε τοὺς λόγους μου. καὶ ἠθύμη-
status est samuel: ꝛ clamauit ad dn̄m tota nocte. ꝛ
σε σαμουὴλ, καὶ ἐβόησεν πρὸς κύριον ὅλην τὴν νύκτα. καὶ
surrexit samuel ꝛ abijt obuiam isrl̄ mane.
ὤρθρισε σαμουὴλ καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν τῷ ἰηλ̄ πρωΐ.
ꝛ nūciauerūt samueli dicentes: venit saul in
καὶ ἀνήγγειλαν τῷ σαμουὴλ λέγοντες, ἥκει σαοὺλ εἰς τὸν
carmelu3: ꝛ ecce erexit sibi manū. ꝛ ver
κάρμηλον, καὶ ἰδοὺ ἀνέστακεν ἑαυτῷ χεῖρα. καὶ ἀπέστρε-
tit currū suū: ꝛ descēdit in galgala. ꝛ ve-
ψε τὸ ἅρμα αὐτοῦ, καὶ κατέβη εἰς γάλγαλα. καὶ παρέ-
nit samuel ad saul: ꝛ dixit ei saul: be
γένετο σαμουὴλ πρὸς σαούλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ σαούλ, εὐ-
nedictus tu dn̄o: impleui omnia que locut9 est
λογημένος σὺ τῷ κυρίῳ, ἔστησα ἅπαντα ὅσα ἐλάλησε
dn̄s. ꝛ dixit samuel: ꝛ que vox hec
κύριος. καὶ εἶπε σαμουήλ, καὶ τίς ἡ φωνὴ αὕτη τοῦ
gregis huius in aurib9 meis: ꝛ vox bo
ποιμνίου τούτου ἐν τοῖς ὠσί μου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν βο-
um q̄s ego audio? ꝛ dixit saul: ex amalec adduxi
ῶν ὧν ἐγὼ ἀκούω; καὶ εἶπε σαούλ, ἐξ ἀμαλὴκ ἤνεγκα
ea q̄ vendicauit ppl̄s optima ouiū
αὐτὰ ἃ περιεποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα τῶν ποι-
gregis ꝛ boū armētoꝝ: vt sacrificet dn̄o deo
μνίων καὶ τῶν βουκολίων, ὅπως τυθῇ κυρίῳ τῷ θεῷ
tuo: at reliqua destruxi. ꝛ dixit samuel
σου, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξωλόθρευσα. καὶ εἶπε σαμουὴλ
ad saul: sine ꝛ indicabo tibi q̄cūq̄ locutus ē
πρὸς σαούλ, ἄνες καὶ ἀπαγγελῶ σοι ὅσα ἐλάλησε
dn̄s ad me nocte. ꝛ dixit ei: loque
κύριος πρός με τὴν νύκτα. καὶ εἶπεν αὐτῷ, λάλη-
re. ꝛ dixit samuel ad saul: nonne paruus tu
σον. καὶ εἶπεν σαμουὴλ πρὸς σαούλ, οὐχὶ μικρὸς σὺ
coram te in ducē sceptri tribuū isra
ἐνώπιον σεαυτοῦ εἰς ἡγούμενον σκήπτρου φυλῶν ἰσρα-
el? ꝛ vnxit te dn̄s in regē sup isra
ήλ; καὶ ἔχρισέ σε κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ ἰσρα-
el: ꝛ misit te in via dn̄s. ꝛ dixit tibi:
ήλ. καὶ ἀπέστειλέ σε ἐν ὁδῷ κύριος. καὶ εἶπέ σοι,
abi ꝛ destrue amalec eos qui pec-
πορεύθητι καὶ ἐξολόθρευσον τὸν ἀμαλὴκ τοὺς ἡμαρτη-
cauerūt in me: ꝛ debellabis eos donec fi
κότας εἰς ἐμέ, καὶ πολεμήσεις αὐτοὺς ἕως ἂν συν-
nias eos. ꝛ quare non audisti vocem do
τελέσης αὐτούς. καὶ ἵνα τί οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυ-
mini sed versus es ad spolia: ꝛ fecisti
ρίου ἀλλὰ ὥρμησας ἐπὶ τὰ σκῦλα, καὶ ἐποίησας τὸ
malum coram dn̄o? ꝛ dixit saul ad sa
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου; καὶ εἶπεν σαοὺλ πρὸς σα-
muel: q2 audiui ego vocem ppl̄i ꝛ
μουήλ, διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καὶ
ambulaui in via in qua misit me dn̄s: ꝛ
ἐπορεύθην ἐν τῇ ὁδῷ ἐν ᾗ ἀπέστειλέ με κύριος, καὶ
adduxi agag regem amalec: ꝛ amalec
ἤγαγον τὸν ἀγὰγ βασιλέα ἀμαλήκ, καὶ τὸν ἀμαλὴκ
vastaui. ꝛ accepit ppl̄s de spolijs ouiū
ἐξωλόθρευσα. καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων ποί-
greges ꝛ armēta boū primitias anathemati
μνια καὶ βουκόλια τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἀναθέματος
vt immolet coram dn̄o
τοῦ θῦσαι ἐνώπιον κυρίου τοῦ

deo nro in galgalis. ꝛ dixit ſamuel ad ſaul:
θεοῦ ἡμῶν ἐν γαλγάλοις. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς σαοὺλ,
ſi volũtati eſt dño holocauſta ꝛ victimas vt
εἰ θελητὸν τῷ κυρίῳ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὡς τὸ
audire vocẽ ei⁹: ecce enĩ auſcultatio bona magiſ ꝙ ſa
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ; ἰδοὺ γὰρ ἀκοὴ ἀγαθὴ ὑπὲρ θυ
crificiũ: ꝛ obediẽtia magis ꝙ adeps arietũ: qm̃ pctm̃ ario
σίαν, καὶ ἀκρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν, ὅτι ἁμαρτία οἰ-
latio eſt irritatio: iniuſtitia ꝛ theraphi dolo-
ώνισμά ἐστι παραπικρασμός, ἀδικία καὶ θεραφὶν ὀδύ-
rem ꝛ labores inducũt. eo ꝙ contẽpſiſti ꝟbũ
νην καὶ πόνους ἐπάγουσιν. ἀνθ᾽ ὧν ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα
dñi: contẽnet te dñs ne regnes ſup
κυρίου, ἐξουδενώσει σε κύριος τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπὶ
iſrael. ꝛ dixit ſaul ad ſamuelẽ: peccaui: qꝛ
ἰσραήλ. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς σαμουὴλ, ἡμάρτηκα, ὅτι
preuaricat⁹ ſũ verbũ dñi ꝛ verbũ tuũ: qꝛ ti
παρέβην τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου, ὅτι ἐφοβή-
mui ppl̃m: ꝛ obediui voci eorũ. ꝛ nũc porta
θην τὸν λαόν, καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν. καὶ νῦν ἆρον
iã pctm̃ meũ: ꝛ reuertere mecũ: ꝛ ado
δὴ τὸ ἁμάρτημά μου, καὶ ἀνάστρεψον μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ προ-
rabo dñm deũ tuũ. ꝛ ait ſamuel ad ſa
σκυνήσω κυρίῳ τῷ θεῷ σου. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς σα-
ul: non reuertar tecum: qꝛ contẽpſiſti
οὺλ, οὐκ ἀναστρέψω μετὰ σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ
verbũ dñi: ꝛ cõtemnet te dñs ne ſis
ῥῆμα κυρίου, καὶ ἐξουδενώσει σε κύριος τοῦ μὴ εἶ-
rex ſup iſrael. ꝛ reuerſus ẽ ſamuel
ναι βασιλέα ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἀπέστρεψε σαμουὴλ τὸ
faciem ſuã vt abiret: ꝛ apprehẽdit ſa-
πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ ἐπελάβετο σα-
ul pinnaculũ diploidis eius: ꝛ ſci
οὺλ τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ, καὶ διέῤῥη-
dit illud. ꝛ dixit ad eum ſamuel ſcidit do
ξεν αὐτό. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν σαμουὴλ διέῤῥηξε κύ-
minus regnũ tuũ ab iſrael de manu tua
ριος τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ ἰσραὴλ ἐκ χειρός σου
hodie: ꝛ dabit illud proximo tuo bo
σήμερον, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγα-
no magis ꝙ tu. ꝛ ſcindetur iſrael in duo: ꝛ nõ
θῷ ὑπὲρ σέ. καὶ διαιρεθήσεται ἰσραὴλ εἰς δύο, καὶ οὐκ
reuertetur neq̃ pñam aget ſctũs iſrael: quia
ἐπιστρέψει οὐδὲ μετανοήσει ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραήλ, ὅτι
non vt homo eſt vt agat pñam. ꝛ ait ſa
οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστι τοῦ μετανοῆσαι. καὶ εἶπε σα-
ul: peccaui: ſed honora me corã ſenio
οὺλ, ἡμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με ἐνώπιον τῶν πρεσ-
ribus ppl̃i mei ꝛ corã iſrl̃. ꝛ
βυτέρων τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἰσραήλ. καὶ
reuertere mecũ ꝛ adorabo dñm deũ tuũ.
ἀνάστρεψον μετ᾽ ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω κυρίῳ τῷ θεῷ σου.
ꝛ reuerſus ẽ ſamuel poſt ſaul: ꝛ adorauit
καὶ ἀνέστρεψε σαμουὴλ ὀπίσω σαοὺλ, καὶ προσεκύνησε τῷ
dñz. ꝛ dixit ſamuel adducite mihi agag
κυρίῳ. καὶ εἶπεν σαμουὴλ προσαγάγετέ μοι τὸν ἀγὰγ
regem amalec. ꝛ acceſſit ad eũ agag tre
βασιλέα ἀμαλήκ. καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ἀγὰγ τρέ-
mẽs. ꝛ dixit agag: ſi ſic amara mors. ꝛ
μων. καὶ εἶπεν ὁ ἀγάγ, εἰ οὕτω πικρὸς ὁ θάνατος. καὶ
ait ſamuel ad agag: ſicut fecit abſq̃ liberis mulieres
εἶπε σαμουὴλ πρὸς ἀγάγ, καθὼς ἠτέκνωσε γυναῖκας
gladius tuus: ſic abſq̃ liberis erit de mulieribus ma
ἡ ῥομφαία σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ μή-
ter tua. ꝛ trucidauit ſamuel agag corã do
τηρ σου. καὶ ἔσφαξε σαμουὴλ τὸν ἀγὰγ ἐνώπιον κυ-
mino in galgalis. ꝛ abijt ſamuel in armathẽ.
ρίου ἐν γαλγάλοις. καὶ ἀπῆλθε σαμουὴλ εἰς ἀρμαθέμ.
ꝛ ſaul aſcẽdit in domũ ſuã in collẽ.
καὶ σαοὺλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὸν βουνόν.
ꝛ nõ addidit ſamuel
καὶ οὐ προσέθετο σαμουὴλ

deo tuo in galgalis. Et ait ſamuel.
Nunquid vult domin⁹ holocauſta & victimas & non potius vt obediatur voci domini. Melior eſt enim obedientia ꝙ victime: & auſcultare magis ꝙ offerre adipem arietum: quoniã quaſi peccatum ariolandi eſt repugnare: & quaſi ſcel⁹ idololatrie nolle acquieſcere. Pro eo ergo ꝙ abieciſti ſermonẽ domini: abiecit te dominus ne ſis rex. Dixitq̃ ſaul ad ſamuelẽ. Peccaui: quia preuaricatus ſum ſermonem domini & verba tua: timens popolum & obediens voci eorum. Sed nunc porta queſo peccatũ meum & reuertere mecum vt adorem dominũ. Et ait ſamuel ad ſaul. Non reuertar tecũ: quia proieciſti ſermonem domini: & proiecit te dñs ne ſis rex ſuper iſrael. Et cõuerſus eſt ſamuel vt abiret. Ille aũt apprehendit ſummitatem pallii eius que & ſciſſa eſt. Et ait ad eum ſamuel. Scidit dñs regnum iſrael a te hodie: & tradidit illud ꝓximo tuo meliori te.
Porro triumphator in iſrael nõ parcet & pe nitudine non flectetur. Neq̃ enim hõ eſt vt agat penitentiã. At ille ait. Peccaui. Sed nũc honora me coram ſenioribus populi mei & corã iſrael: & reuertere mecum vt adorẽ dñm deum tuum. Reuerſus ergo ſamuel ſecutus ẽ ſaulem. Et adorauit ſaul dñm. Dixitq̃ ſamuel. adducite ad me agag regem amalech. Et oblatus eſt ei agag pinguiſſimus tremens. Et dixit agag. Siccine ſeparat amara mors. Et ait ſamuel. Sicut fecit abſq̃ liberis mulieres gladius tuus: ſic abſq̃ liberis erit inter mulieres mater tua. Et ĩ fruſta concidit eũ ſamuel corã dño in galgalis. Abiit aũt ſamuel in ramatha: ſaul vero aſcẽdit ĩ domũ ſuã in gabaa. Et non vidit ſamuel vltra

אֱלֹהֶיךָ בַּגִּלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
הַחֵפֶץ לַיהוָה בְּעֹלוֹת וּזְבָחִים
כִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה שְׁמֹעַ
מִזֶּבַח טוֹב לְהַקְשִׁיב מֵחֵלֶב אֵילִים׃
כִּי חַטַּאת קֶסֶם מֶרִי וְאָוֶן וּתְרָפִים
הַפְצַר יַעַן מָאַסְתָּ אֶת דְּבַר יְהוָה
וַיִּמְאָסְךָ מִמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
אֶל שְׁמוּאֵל חָטָאתִי כִּי עָבַרְתִּי
אֶת פִּי יְהוָה וְאֶת דְּבָרֶיךָ כִּי
יָרֵאתִי אֶת הָעָם וָאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם׃
וְעַתָּה שָׂא נָא אֶת חַטָּאתִי וְשׁוּב
עִמִּי וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל לֹא אָשׁוּב
עִמָּךְ כִּי מָאַסְתָּה אֶת דְּבַר יְהוָה
וַיִּמְאָסְךָ יְהוָה מִהְיוֹת מֶלֶךְ עַל
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסֹּב שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת
וַיַּחֲזֵק בִּכְנַף מְעִילוֹ וַיִּקָּרַע׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו שְׁמוּאֵל קָרַע יְהוָה אֶת
מַמְלְכוּת יִשְׂרָאֵל מֵעָלֶיךָ הַיּוֹם
וּנְתָנָהּ לְרֵעֲךָ הַטּוֹב מִמֶּךָּ׃ וְגַם
נֵצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יְשַׁקֵּר וְלֹא יִנָּחֵם
כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם׃ וַיֹּאמֶר
חָטָאתִי עַתָּה כַּבְּדֵנִי נָא נֶגֶד זִקְנֵי
עַמִּי וְנֶגֶד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי
וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיָּשָׁב
שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שָׁאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ
שָׁאוּל לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
הַגִּישׁוּ אֵלַי אֶת אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק
וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אֲגַג מַעֲדַנֹּת וַיֹּאמֶר
אֲגַג אָכֵן סָר מַר הַמָּוֶת׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר שִׁכְּלָה נָשִׁים
חַרְבֶּךָ כֵּן תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמֶּךָ
וַיְשַׁסֵּף שְׁמוּאֵל אֶת אֲגַג לִפְנֵי
יְהוָה בַּגִּלְגָּל׃ וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל
הָרָמָתָה וְשָׁאוּל עָלָה אֶל בֵּיתוֹ
גִּבְעַת שָׁאוּל׃ וְלֹא יָסַף שְׁמוּאֵל

עָלָה
קָשַׁב אַיִל
מָרָה
פָּצַר
מָאַס
פֶּה
שָׁמַע
נָשָׂא
שָׁחָה אָמַר
שׁוּב
סָבַב הָלַךְ
חָזַק מָעַל
קָרַע
מָלַךְ
רָעָה מִן
שָׁקַר נָחַם
נָגַשׁ
עָדַן
סוּר מָרַר
נָשָׁה
שָׁכַל
שָׁסַף כָּנָה

לִרְאוֹת אֶת שָׁאוּל עַד יוֹם מוֹתוֹ כִּי — רָאָה
כִּי הִתְאַבֵּל שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל — אָבַל
וַיהוָה נִחָם כִּי הִמְלִיךְ אֶת שָׁאוּל — מָלַךְ
עַל יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה — Cap. xvi. אָמַר
אֶל שְׁמוּאֵל עַד מָתַי אַתָּה מִתְאַבֵּל
אֶל שָׁאוּל וַאֲנִי מְאַסְתִּיו מִמְּלֹךְ
עַל יִשְׂרָאֵל מַלֵּא קַרְנְךָ שֶׁמֶן
וְלֵךְ אֶשְׁלָחֲךָ אֶל יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי — יָלַךְ שָׁלַח
כִּי רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר — רָאָה
שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֵךְ וְשָׁמַע שָׁאוּל — יָלַךְ
וַהֲרָגָנִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עֶגְלַת בָּקָר
תִּקַּח בְּיָדֶךָ וְאָמַרְתָּ לִזְבֹּחַ לַיהוָה — לָקַח
בָּאתִי׃ וְקָרָאתָ לְיִשַׁי בַּזָּבַח וְאָנֹכִי — בּוא
אוֹדִיעֲךָ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה — יָדַע עָשָׂה
וּמָשַׁחְתָּ לִי אֵת אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃
וַיַּעַשׂ שְׁמוּאֵל אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה וַיָּבֹא בֵּית לָחֶם וַיֶּחֶרְדוּ — בּוא חָרַד
זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר
שָׁלֹם בּוֹאֶךָ׃ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לִזְבֹּחַ — בּוא
לַיהוָה בָּאתִי הִתְקַדְּשׁוּ וּבָאתֶם — קָדַשׁ
אִתִּי בַּזָּבַח וַיְקַדֵּשׁ אֶת יִשַׁי וְאֶת
בָּנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם לַזָּבַח׃ וַיְהִי — קָרָא הָיָה
בְּבוֹאָם וַיַּרְא אֶת אֱלִיאָב וַיֹּאמֶר — רָאָה
אַךְ נֶגֶד יְהוָה מְשִׁיחוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה — מָשַׁח
אֶל שְׁמוּאֵל אַל תַּבֵּט אֶל מַרְאֵהוּ — נָבַט רָאָה
וְאֶל גְּבֹהַּ קוֹמָתוֹ כִּי מְאַסְתִּיהוּ כִּי
לֹא אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם כִּי הָאָדָם
יִרְאֶה לַעֵינַיִם וַיהוָה יִרְאֶה לַלֵּבָב׃
וַיִּקְרָא יִשַׁי אֶל אֲבִינָדָב וַיַּעֲבִרֵהוּ — קָרָא עָבַר
לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם בָּזֶה
לֹא בָחַר יְהוָה׃ וַיַּעֲבֵר יִשַׁי
שַׁמָּה וַיֹּאמֶר גַּם בָּזֶה לֹא בָחַר
יְהוָה׃ וַיַּעֲבֵר יִשַׁי שִׁבְעַת בָּנָיו
לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל — פָּנָה
אֶל יִשַׁי לֹא בָחַר יְהוָה בָּאֵלֶּה׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל יִשַׁי הֲתַמּוּ — תָּמַם

ſaul vſq͡z in diē mortis ſue. Verūtñ lugebat ſamuel ſaul: quoniam dominū penitebat φ conſtituiſſet regē ſaul ſuper iſrael. 16.

Dixitq͡z dominus ad ſamuelē. Vſq͡z quo tu luges ſaul: cum ego proiecerim eum ne regnet ſup iſrael? Imple cornu tuum oleo: & veni vt mittā te ad iſai bethleemitem. Prouidi ei in filiis eius mihi regem. Et ait ſamuel. Quomodo vadam? Audiet enim ſaul: & īterficiet me. Et ait dñs. Vitulū de armēto tolles in manu tua & dices. Ad īmolādum dño vēi. Et vocabis iſai ad victimam: & ego oſtendam tibi qd facias: & vnges quēcūq͡z mōſtrauero tibi. Fecit ergo ſamuel ſicut locutus eſt ei dñs. Venitq͡z in bethleem. Et admirati ſunt ſeniores ciuitatis: occurrētes ei. Dixerūtq͡z. Pacificus ne ē ingreſſuſ tu?? Et ait. Pacific⁹: ad īmolandū dño vēi. Sāctificamini & venite mecū vt īmolē. Sāctificauit ergo iſai & filios eius: & vocauit eos ad ſacrificium. Cūq͡z ingreſſi eēnt vidit heliab & ait. Nū corā dño eſt xp̄s eius? Dixit dominus ad ſamuelē. Ne reſpicias vultum eius neq͡z altitudinē ſtature eius: quoniam abieci eum: nec iuxta ītuitum hoīs ego iudico. Hō ei videt ea q̄ parēt: dñs āt intuetur cor. Et vocauit iſai aminadab & adduxit eum coram ſamuel. Qui dixit. Nec hunc elegit dominus. Adduxit autem iſai ſamma de quo ait. Etiam hunc non elegit dñs. Adduxit itaq͡z iſai ſeptem filios ſuos coram ſamuel. Et ait ſamuel ad iſai. Non elegit dominus ex iſtis. Dixitq͡z ſamuel ad iſai. Nunquid iam completi ſunt

videre ſaul vſq͡z in diē mortis ſue: q² lugebat ſamuel ſup ſaul: ⁊ dñm penituit φ regnare fecit ſaul ſup iſrael.
ἰδεῖν τὸν σαοὺλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει σαμουὴλ ἐπὶ σαούλ, καὶ κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσε τὸν σαοὺλ ἐπὶ ἰσραήλ. Ca.16.

Et dixit dñs ad ſamuelē: vſque quo luges tu ſup ſaul: ⁊ ego proieci eū vt nō regnet ſup iſrael? imple cornu tuū oleo ⁊ veni mittā te vſq͡z ad bethleē ad ieſſe: qm̄ vidi in filijs eius mihi in regem. ⁊ dixit ſamuel quō vadā? ⁊ audiet ſaul ⁊ interficiet me. ⁊ dixit dñs: accipe in manu tua iuuēcā boū ⁊ dices: ad imolādū dño venio: ⁊ vocabis ieſſe ⁊ filios eius ad victimā: ⁊ oñdā tibi que facies. ⁊ vnges mihi quē dixero ad te. ⁊ fecit ſamuel oīa q̄ locutus eſt dñs. ⁊ venit in bethleem: ⁊ admirati ſūt ſeniores ciuitatis occurſu eius. ⁊ dixerūt: pax ingreſſus tuus? ⁊ dixit pax: ad imolādū dño venio: ſctificamini ⁊ diſcūbite mecū hodie in ſacrificiū. ⁊ ſctificauit ieſſe ⁊ filios eius: ⁊ vocauit eos in ſacrificiū. ⁊ factū eſt cū venirēt ipſi: ⁊ vidit eliab: ⁊ dixit: vtiq͡z corā dño xp̄s eius: ⁊ dixit dñs ad ſamuel: ne attēdas in vultū eius neq͡z in habitū magnitudinis ei⁹: qm̄ contēpſi eū: qm̄ non ſic̄ viderit hō: ſic videbit deus. qm̄ homo videbit in faciem: deus āt in cor. ⁊ vocauit ieſſe aminadab: ⁊ trāſijt iuxta faciē ſamuelis. ⁊ dixit: neq͡z hunc elegit dñs. ⁊ adduxit ieſſe ſamma. ⁊ dixit: neq͡z in hoc elegit dñs. ⁊ adduxit ieſſe ſeptē filios ſuos corā ſamuel. ⁊ ait ſamuel ad ieſſe: non elegit dñs in iſtis. ⁊ dixit ſamuel ad ieſſe: nūqd defuerūt

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς σαμουὴλ, ἕως πότε πενθεῖς σὺ ἐπὶ σαούλ, κἀγὼ ἀπῶσμαι αὐτὸν τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπὶ ἰσραήλ; πλῆσον τὸ κέρας σου ἐλαίου καὶ δεῦρο ἀποστελῶ σε ἕως βηθλεὲμ πρὸς ἰεσσαί, ὅτι ἑώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ εἰς βασιλέα. καὶ εἶπε σαμουὴλ πῶς πορευθῶ; καὶ ἀκούσεται σαοὺλ καὶ ἀποκτενεῖ με. καὶ εἶπε κύριος, λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου δάμαλιν βοῶν καὶ ἐρεῖς, θῦσαι τῷ κυρίῳ ἥκω. καὶ καλέσεις τὸν ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἰς τὴν θυσίαν, καὶ γνωριῶ σοι ἃ ποιήσεις. καὶ χρίσεις μοι ὃν ἂν εἴπω πρὸς σέ. καὶ ἐποίησε σαμουὴλ πάντα ὅσα ἐλάλησε κύριος. καὶ ἦλθεν εἰς βηθλεέμ, καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ. καὶ εἶπον, εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου; καὶ εἶπεν εἰρήνη, θῦσαι τῷ κυρίῳ ἥκω, ἁγιάσθητε καὶ ἀνακλίθητε μετ᾽ ἐμοῦ σήμερον εἰς τὴν θυσίαν. καὶ ἡγίασε τὸν ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτούς, καὶ εἶδε τὸν ἐλιάβ, καὶ εἶπεν, ἀλλ᾽ ἢ ἐνώπιον κυρίου ὁ χριστὸς αὐτοῦ, καὶ εἶπε κύριος πρὸς σαμουὴλ, μὴ προσχῇς εἰς τὴν ὄψιν αὐτοῦ μηδὲ εἰς τὴν ἕξιν τοῦ μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν, ὅτι οὐχ ὡς ἂν ἴδῃ ἄνθρωπος, οὕτως ὄψεται ὁ θεός. ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον, ὁ θεὸς δὲ εἰς καρδίαν. καὶ ἐκάλεσε ἰεσσαὶ τὸν ἀμιναδάβ, καὶ παρῆλθε κατὰ πρόσωπον σαμουήλ. καὶ εἶπεν, οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ κύριος. καὶ παρήγαγεν ἰεσσαὶ τὸν σαμαά. καὶ εἶπεν, οὐδὲ ἐν τούτῳ ἐξελέξατο ὁ κύριος. καὶ παρήγαγεν ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον σαμουήλ. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς ἰεσσαί, οὐκ ἐξελέξατο κύριος ἐν τούτοις. καὶ εἶπεν σαμουὴλ πρὸς ἰεσσαί, μὴ ἐκλέλοιπε

filij tui: ⁊ dixit ieſſe: adhuc eſt minor:
τὰ παιδάρια σου; καὶ εἶπεν ἰεσσαί, ἔτι ἐστὶν ὁ μικρότερος·
⁊ ecce paſcit oues in ouile. ⁊ dixit ſamuel ad
καὶ ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ· καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς
ieſſe: mitte ⁊ accipe eū: qm̄ non diſcūbemus
ἰεσσαί, ἀπόστειλον καὶ λάβε αὐτόν, ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν
donec veniat ipſe huc. ⁊ miſit ⁊ adduxit eum
ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐνταῦθα. καὶ ἀπέστειλεν καὶ εἰσήγαγεν αὐ
corā ſamuel. ⁊ ipſe erat ruffus cū pulchritudie
τὸν ἐνώπιον σαμουήλ. καὶ αὐτὸς ἦν πυῤῥάκης μετὰ κάλλους
oculorū: ⁊ bonus aſpectu. ⁊ dixit dn̄s ad
ὀφθαλμῶν, καὶ ἀγαθὸς τῇ ὁράσει. καὶ εἶπε κύριος πρὸς
ſamuel: ſurge vnge eū: qm̄ ipſe eſt. ⁊ ac
σαμουήλ, ἀνάστα χρίσον αὐτόν, ὅτι οὗτός ἐστι. καὶ ἔλα
cepit ſamuel cornu olei: ⁊ vnxit eū in me=
βε σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν μέ=
dio fratrū eius. ⁊ inſiluit ſpūs dn̄i
σῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου
ſup dauid a die illa ⁊ deinceps. ⁊ ſur
ἐπὶ δαυίδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα. καὶ ἀνέ
rexit ſamuel ⁊ abijt in armathē. ⁊ ſpūs dn̄i
στη σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἀρμαθέμ. καὶ πνεῦμα κυρίου
receſſit a ſaul: ⁊ ſuffocabat eū ſpūs nequā
ἀπέστη ἀπὸ σαούλ, καὶ ἔπνιγεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν
a dn̄o. ⁊ dixerūt ſerui ſaul ad eū:
παρὰ κυρίου. καὶ εἶπον οἱ παῖδες σαοὺλ πρὸς αὐτόν,
ecce ſpūs malus a dn̄o ſuffocat te: di
ἰδοὺ πνεῦμα πονηρὸν παρὰ κυρίου πνίγει σε, εἰπάτω
cāt iā dn̄e ſerui tui corā te: ⁊ que=
σαν δὴ κύριε οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου, καὶ ζητησά=
rant dn̄o nr̄o virū ſciētē pſallere in ci
τωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κι=
thara. ⁊ erit cū ſit in te ſpūs malus a
νύρᾳ. καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι ἐπὶ σοὶ πνεῦμα πονηρὸν παρὰ
deo: ⁊ pſallet in cithara ſua: ⁊ bonū tibi erit.
θεοῦ, καὶ ψαλεῖ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγαθόν σοι ἔσται.
⁊ dixit ſaul ad ſeruos ſuos: videte iā
καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ἴδετε δή
mihi virū bn̄ pſallentē: ⁊ adducite eū
μοι ἄνδρα ἀγαθῶς ψάλλοντα, καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν
ad me. ⁊ rn̄dit vn⁹ de pueris eius ⁊ ait:
πρός με. καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ εἶπεν;
ecce vidi filiū ieſſe in bethleem ſcientē
ἰδοὺ ἑώρακα υἱὸν τοῦ ἰεσσαὶ ἐν τῇ βηθλεὲμ ἐπιστάμενον
pſallere: ⁊ vir prudēs: ⁊ homo belli=
ψάλλειν, καὶ ὁ ἀνὴρ συνετός, καὶ ὁ ἄνθρωπος πολε
coſus potēs robore: ⁊ ſapiēs in verbo: ⁊ bonus
μιστὴς δυνατὸς ἰσχύϊ, καὶ σοφὸς ἐν λόγῳ, καὶ ἀγαθὸς
forma: ⁊ dn̄s cū eo. ⁊ miſit ſa
τῷ εἴδει, καὶ κύριος μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε σα=
ul nuncios ad ieſſe dicēs: mitte ad
οὺλ ἀγγέλους πρὸς ἰεσσαὶ λέγων, ἐξαπόστειλον πρός
me dauid filiū tuū q̄ eſt in ouile. ⁊ tu=
με δαυὶδ τὸν υἱόν σου τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ. καὶ ἔλα
lit ieſſe aſinū: ⁊ impoſuit ei gomor panū ⁊
βεν ἰεσσαὶ ὄνον, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ γόμορ ἄρτων καὶ
vtrē vini ⁊ hedū capraꝝ vnū: ⁊ miſit in
ἀσκὸν οἴνου καὶ ἔριφον αἰγῶν ἕνα, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν
manu dauid filij ſui ad ſaul. ⁊ in=
χειρὶ δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς σαούλ. καὶ εἰ=
greſſus ē dauid ad ſaul ⁊ ſtetit corā eo:
σῆλθε δαυὶδ πρὸς σαοὺλ καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ,
⁊ amauit eū ſaul valde. ⁊ factū eſt ei
καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σαοὺλ σφόδρα. καὶ ἐγένετο αὐ
dauid gerēs arma eius. ⁊ miſit ſaul
τῷ δαυὶδ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν σαοὺλ
ad ieſſe dicēs: adſit iā dauid i ↄſpectu meo:
πρὸς ἰεσσαὶ λέγων, παριστάσθω δὴ δαυὶδ ἐνώπιόν μου,
qm̄ iuenit grām in oculis meis. ⁊ factū eſt cū eſ
ὅτι εὗρεν χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶ=
ſet a deo malus ſpūs ſup ſaul: ⁊ accipiebat
ναι παρὰ θεοῦ πονηρὸν πνεῦμα ἐπὶ σαούλ, καὶ ἐλάμβανε

filii: Qui rn̄dit. Adhuc reliquus eſt paruulus & paſcit oues. Et ait ſamuel ad iſai. Mitte & adduc eum. Nec enim diſcumbemus priuſq̄ huc ille veniat. Miſit ergo & adduxit eū. Erat āt ruff⁹ & pulcher aſpectu decoraq̄ facie: & ait dominus. Surge & vnge eum: ipſe eſt ei. Tulit ergo ſamuel cornu olei & vnxit eū in medio fratrū ei⁹. Et directus eſt ſpūs dn̄i a die illa in dauid & d̄inceps. Surgenſq̄ ſamuel abiit in ramatha. Spūs aūt domini receſſit a ſaul & exagitabat eum ſpiritus neq̄ a domio. Dixeruntq̄ ſerui ſaul ad eum. Ecce ſpiritus dei malus exagitat te. Iubeat dn̄s nr̄ rex & ſerui tui qui corā te ſunt q̄rēt hominē ſciētē pſallere cithara vt q̄n arripuerit te ſpūs dei malus pſallat manu ſua & leuius feras. Et ait ſaul ad ſeruos ſuos. Prouidete ergo mihi aliquē bene pſallētē: & adducite eū ad me. Et rn̄dens vn⁹ de pueris ait. Ecce vidi filium iſai bethleemitē ſciētē pſallere & fortiſſimum robore: & virū bellicoſum & prudentē in verbis & virū pulchrū: & dominus eſt cū eo. Miſit ergo ſaul nūcios ad iſai: dicens. Mitte ad me dauid filium tuum qui eſt ī paſcuis. Tulit itaq̄ iſai aſinū plenū panibus & lagenam vini & hedū de capris vnū & miſit per manum dauid filii ſui ſauli. & venit dauid ad ſaul & ſtetit coram eo. At ille dilexit eum nimis: & factus eſt ei armiger. Miſitq̄ ſaul ad iſai dicens. Stet dauid in cōſpectu meo. Inuenit enim gratiā in oculis meis. Igitur quandocunq̄ ſpiritus dei malus arripiebat ſaul:

הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר עוֹד שָׁאַר הַקָּטָן
וְהִנֵּה רֹעֶה בַּצֹּאן וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל יִשַׁי שִׁלְחָה וְקָחֶנּוּ כִּי לֹא
נָסֹב עַד בֹּאוֹ פֹה׃ וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ
וְהוּא אַדְמוֹנִי עִם יְפֵה עֵינַיִם
וְטוֹב רֹאִי וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם
מְשָׁחֵהוּ כִּי זֶה הוּא׃ וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל
אֶת קֶרֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ
בְּקֶרֶב אֶחָיו וַתִּצְלַח רוּחַ יְהוָה
אֶל דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וָמָעְלָה
וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הָרָמָתָה׃ וְרוּחַ
יְהוָה סָרָה מֵעִם שָׁאוּל וּבִעֲתַתּוּ
רוּחַ רָעָה מֵאֵת יְהוָה׃ וַיֹּאמְרוּ
עַבְדֵי שָׁאוּל אֵלָיו הִנֵּה נָא רוּחַ
אֱלֹהִים רָעָה מְבַעִתֶּךָ׃ יֹאמַר נָא
אֲדֹנֵנוּ עֲבָדֶיךָ לְפָנֶיךָ יְבַקְשׁוּ אִישׁ
יֹדֵעַ מְנַגֵּן בַּכִּנּוֹר וְהָיָה בִּהְיוֹת
עָלֶיךָ רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה וְנִגֵּן בְּיָדוֹ
וְטוֹב לָךְ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל
עֲבָדָיו רְאוּ נָא לִי אִישׁ מֵיטִיב לְנַגֵּן
וַהֲבִיאוֹתֶם אֵלָי׃ וַיַּעַן אֶחָד
מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי בֵּן
לְיִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי יֹדֵעַ נַגֵּן וְגִבּוֹר
חַיִל וְאִישׁ מִלְחָמָה וּנְבוֹן דָּבָר
וְאִישׁ תֹּאַר וַיהוָה עִמּוֹ׃ וַיִּשְׁלַח
שָׁאוּל מַלְאָכִים אֶל יִשָׁי וַיֹּאמֶר
שִׁלְחָה אֵלַי אֶת דָּוִד בִּנְךָ אֲשֶׁר
בַּצֹּאן׃ וַיִּקַּח יִשַׁי חֲמוֹר לֶחֶם
וְנֹאד יַיִן וּגְדִי עִזִּים אֶחָד וַיִּשְׁלַח
בְּיַד דָּוִד בְּנוֹ אֶל שָׁאוּל׃ וַיָּבֹא
דָוִד אֶל שָׁאוּל וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו
וַיֶּאֱהָבֵהוּ מְאֹד וַיְהִי לוֹ נֹשֵׂא
כֵלִים׃ וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל אֶל יִשַׁי
לֵאמֹר יַעֲמָד נָא דָוִד לְפָנַי כִּי
מָצָא חֵן בְּעֵינָי׃ וְהָיָה בִּהְיוֹת
רוּחַ אֱלֹהִים אֶל שָׁאוּל וְלָקַח

לָקַח
סָבַב בּוֹא
שָׁלַח בּוֹא
רָאָה
מָשַׁח
צָלַח
עָלָה
קוּם
סוּר
רוּעַ
בָּעַת אָמַר
פָּנָה בָּקַשׁ
נָגַן כִּנֹּר
הָיָה
רָאָה יָטַב
בּוֹא עָנָה
גָּבַר
לָחַם בִּין
לָאַךְ
לָקַח חָמַר
שָׁלַח
בּוֹא
עָמַד
אָהַב הָיָה
כָּלָה
פָּנָה
הָיָה

דוד את הכנור ונגן בידו ורוח
לשאול וטוב לו וסרה מעליו סור
רוח הרעה ׃ רוע

Cap.xvij ויאספו פלשתים את
אסף חנה מחניהם למלחמה ויאספו
חנה שכה אשר ליהודה ויחנו בין
שוכה ובין עזקה באפס דמים ׃
ושאול ואיש ישראל נאספו
ערך ויחנו בעמק האלה ויערכו
לחם מלחמה לקראת פלשתים ׃
ופלשתים עמדים אל ההר מזה
וישראל עמדים אל ההר מזה
בין והגיא ביניהם ׃ ויצא איש הבנים
ממחנות פלשתים גלית שמו מגת
אמה גבע גבהו שש אמות וזרת ׃ וכובע נחשת
שרה על ראשו ושרין קשקשים הוא
לבש שקל לבוש ומשקל השרין חמשת אלפים
שקלים נחשת ׃ ומצחת נחשת על
רגליו וכידון נחשת בין כתפיו ׃
חנה מנר וחץ חניתו כמנור ארגים ולהבת
מאה חניתו שש מאות שקלים ברזל
צנן פנה ונשא הצנה הלך לפניו ׃ ויעמד
עמד קרא ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר
ערך יצא להם למה תצאו לערך מלחמה
הלא אנכי הפלשתי ואתם עבדים
ברה לשאול ברו לכם איש וירד
יכל לחם אליו ׃ אם יוכל להלחם אתי והכני
נכה היה והיינו לכם לעבדים ואם אני
אוכל לו והכיתיו והייתם לנו
לעבדים ועבדתם אתנו ׃ ויאמר
הפלשתי אני חרפתי את מערכות
נתן ישראל היום הזה תנו לי איש
לחם שמע ונלחמה יחד ׃ וישמע שאול וכל
ישראל את דברי הפלשתי
חתת האלה ויחתו ויראו מאד ׃ ודוד
בן איש אפרתי הזה מבית לחם

david tollebat citharā & percutiebat māu sua: & refocillabatur saul & leuius habebat. Recedebat enim ab eo spiritus malus. 17.

Congregantes autē philistiim agmina sua in prelium conuenerunt in sochot iude & castrametati sunt inter sochot & azecha in finibus domim. Porro saul & filii israel congregati venerūt in valle therebinthi: & direxerūt aciem ad pugnandū cōtra philistiim. Et philistiim stabāt super mōtem ex pte hac: & israel stabat supra montem ex altera pte: vallisq; erat īter eos. & egressus ē vir spurius de castris philistinorū noīe goliath de geth: altitudīs sex cubitoꝝ & palmo: & cassis erea super caput eius: & lorica hamata induebatur. Porro pōdus lorice eius quinq; milia siclorū eris erat: & ocreas ereas habebat in cruribus: & clypeus ereus tegebat hūeros eius. Hastile āt haste ei9 erat quasi liciatoriū texētiū. Ipsū āt ferrū haste eius sexcētos siclos hēbat ferri. Et armiger eius antecedebat eum. Stāsq; clamabat aduersum phalāgas israel: & dicebat eis. Quare venistis parati ad preliū? Nunquid ego nō sum philisteus & vos serui saul? Eligite ex vobis virum & descendat ad singulare certamen. Si quiuerit pugnare mecū & pcusserit me: erimus vobis serui. Si autem ego pualuero & percussero eū: vos serui eritis & seruietis nobis. Et aiebat philisteus. Ego exprobraui agminibus israel hodie. Date mihi virū & ineat mecū singulare certamē. Audiens aūt saul & omnes israelite sermones philistei huiuscemodi: stupebāt & metuebant nimis. Dauid āt erat filius viri effratei: de quo supra dictū ē: de bethleē

david citharā: τ canebat in manu sua: τ
δαυὶδ τὴν κινύραν, καὶ ἔψαλλεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
refocillabaꝫ saul: τ bonū erat ei: τ recedebat ab
ἀνέψυχε σαοὺλ, καὶ ἀγαθὸν ἦν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ᾽
eo spiritus malus.
αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν. Ca.17.
Et cōgregant philistijm castra A
Καὶ συνάγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς
sua in preliū: τ cōueniūt in socho iu
αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ συνάγονται εἰς σοχὼ τῆς ἰουδαί
de. τ castrametātur inter socho τ in
ας. καὶ παρεμβάλλουσιν ἀναμέσον σοχὼ καὶ ἀναμέ=
ter azeca in aphesdomin. τ saul τ viri israel
σον ἀζηκὰ ἐν ἀφεσδομίν. καὶ σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες ἰσραὴλ
cōgregati sūt: τ castrametati sūt in valle q̄rcus
συνήχθησαν, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δρυὸς
isti τ isti: τ direxerūt aciē in bellū con
οὗτοι καὶ οὗτοι, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξεναν
tra philistijm. τ philistijm stabat sup
τίας τῶν ἀλλοφύλων. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἵστανται ἐπὶ τ͂
mōtē hinc. τ israel stabat de mōte hinc:
ὄρους ἐντεῦθεν. καὶ ἰσραὴλ ἵσταται ἐκ τοῦ ὄρους ἐντεῦ
τ vallis inter eos. τ egressus ē vir po
θεν, καὶ ὁ αὐλὼν ἀναμέσον αὐτῶν. καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνα
tēs de acie philistijm: goliath erat no
τὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, γολιὰθ ἦν ὄνο
mē ei de geth. altitudo ei quattuor cubitoꝝ τ
μα αὐτῷ ἐκ γέθ. ὕψος αὐτῷ τεσσάρων πηχέων καὶ
palmi: τ cassis erea sup caput
σπιθαμῆς, καὶ περικεφαλαία χαλκῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
eius: τ thoracē hamatū ipe indut9. τ erat
αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἁλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς. καὶ ἦν
pōdus thoracis eius quinq; milia sicloꝝ
ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων
eris τ ferri. τ ocree eius eree
χαλκοῦ καὶ σιδήρου. καὶ αἱ κνημίδες αὐτοῦ χαλκαῖ
que sup crura eius. τ clypeus ereus in medio
αἱ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ. καὶ ἀσπὶς χαλκῆ ἀναμέσον
humeroꝝ eius τ hastile haste eius vt liciatoriū
τῶν ὤμων αὐτ͂ καὶ ὁ κοντὸς τ͂ δόρατος αὐτ͂ ὡσεὶ μεσάντιον
texenciū: τ lācea q̄ sup eū sexcētoꝝ sicloꝝ fer
ὑφαινόντων, καὶ λόγχη ἐπ᾽ αὐτῷ ἑξακοσίων σίκλων σιδή
ri. τ gerēs arma eius antecedebat eū an
ρου. καὶ ὁ αἴρων τὰ ὅπλα αὐτ͂ προεπορεύετο αὐτοῦ ἔμ= 2.Re. 21.c.
te. τ stetit τ clamauit aduersū aciē is
προσθεν. καὶ ἔστη καὶ ἐβόησεν εἰς τὴν παράταξιν ἰσ=
rael. τ dixit eis: quare venitis vt ordi
ραὴλ. καὶ εἶπε αὐτοῖς, ἵνα τί ἐκπορεύεσθε παρα
netis aciē ad bellū aduersum nos: nōne ego sum
τάξασθαι εἰς πόλεμον ἐξ ἐναντίας ἡμῶν, οὐκ ἐγώ εἰμι
philisteus: τ vos hebrei saul? eligite
ἀλλόφυλος, καὶ ὑμεῖς ἑβραῖοι τοῦ σαοὺλ; ἐκλέξασθε
vobis virū τ descēdat ad me. τ si qui= B
ἑαυτοῖς ἄνδρα καὶ καταβήτω πρός με. καὶ ἐὰν δυνη
uerit pugnare mecū τ pcusserit me: erimus vobi
θῇ πολεμῆσαι μετ᾽ ἐμοῦ καὶ πατάξῃ με, ἐσόμεθα ὑμῖν
in seruos. si āt ego oppressero eum τ per
εἰς δούλους. ἐὰν δὲ ἐγὼ καταδυναστεύσω αὐτοῦ καὶ πα=
cussero eū: eritis nobis in seruos τ seuietis
τάξω αὐτόν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύσετε
nobis. τ dixit philisteus: ecce ego expbraui
ἡμῖν. καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος, ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν
aciem israel in die hac. date ergo mihi
παράταξιν ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. δότε οὖν μοι
virū τ singulariter certabim9 ambo. τ audiuit
ἄνδρα καὶ μονομαχήσομεν ἀμφότεροι. καὶ ἤκουσε
saul τ oīs israel verba philistei
σαοὺλ καὶ πᾶς ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου
hec: τ stupebāt τ metuebāt nimis. τ dauid
ταῦτα, καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ δαυὶδ
filius viri ephrathei iste de bethleem
υἱὸς ἀνδρὸς ἐφραθαίου οὗτος ἐκ βηθλεέμ

tude: ⁊ nomen ei ieſſe: ⁊ ei octo filij. ⁊
ἰούδα, καὶ ὄνομα αὐτῷ ἰεσσαί, καὶ αὐτῷ ὀκτὼ υἱοί. καὶ
vir ſenex in diebus ſaul qui venit in an
ὁ ἀνὴρ πρεσβύτερος ἐν ἡμέραις σαοὺλ ἐληλυθὼς ἐν ἔτε-
nis. ⁊ abierũt tres filij ieſſe maiores
σιν. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρεῖς υἱοὶ ἰεσσαὶ οἱ μείζονες
poſt ſaul in bellum. ⁊ nomen filioꝝ e-
ὀπίσω σαοὺλ εἰς τὸν πόλεμον. καὶ ὄνομα τῶν υἱῶν αὐ-
ius qui perrexerunt ad bellum: eliab pri
τοῦ τῶν πορευθέντων εἰς τὸν πόλεμον, ἐλιὰβ ὁ πρω-
mogenitus eius: ⁊ ſecundus aminadab: ⁊ ter
τότοκος αὐτοῦ, καὶ ὁ δεύτερος ἀμιναδάβ, καὶ ὁ τρί-
tius ſama: ⁊ dauid ipſe iunior. ⁊ tres
τος σαμά, καὶ δαυὶδ αὐτὸς ὁ νεώτερος. καὶ οἱ τρεῖς
maiores abierunt poſt ſaul. ⁊ dauid abi
οἱ μείζονες ἐπορεύθησαν ὀπίσω σαούλ. καὶ δαυὶδ ἀπῆλ-
it ⁊ reuerſus eſt a ſaul vt paſceret o-
θε καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ σαοὺλ ποιμαίνειν τὰ πρόβα-
ues patris ſui in bethleem. ⁊ procedebat
τα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν βηθλεέμ. καὶ προσῆγεν
philiſteus mane ſurgēs ⁊ veſpere: ⁊ firmat⁹ erat aduer
ὁ ἀλλόφυλος ὀρθρίζων καὶ ὀψίζων, καὶ ἐστηλώθη ἐναντί-
ſum iſrael quadraginta diebus. ⁊ dixit ieſſe dauid
ον ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἡμέρας. καὶ εἶπεν ἰεσσαὶ δαυὶδ
filio ſuo: accipe tā fratribus tuis ephi
τῷ υἱῷ αὐτοῦ, λάβε δὴ τοῖς ἀδελφοῖς σου τὸ οἰφὶ
farine huius ⁊ decē panes i-
τοῦ ἀλφίτου τούτου καὶ τοὺς δέκα ἄρτους τού-
ſtos: ⁊ curre in caſtra ad fra-
τους, καὶ δράμε εἰς τὴν παρεμβολὴν πρὸς τοὺς ἀδελ-
tres tuos. ⁊ decem formellas lactis has
φούς σου. καὶ τὰς δέκα τρυφαλίδας τοῦ γάλακτος ταύ-
deferes: tribuno ⁊ fratres tuos
τας εἰσοίσεις τῷ χιλιάρχῳ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου
viſitabis in pacem: ⁊ q̄buſcū̄q; indigeant cognoſces.
ἐπισκέψῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ὅσα ἂν χρήζωσιν γνώσῃ.
⁊ ſaul ⁊ ipſi ⁊ oīs vir iſrael in val-
καὶ σαοὺλ καὶ αὐτοὶ καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐν τῇ κοι-
le quercus pugnantes cum philiſtijm.
λάδι τῆς δρυὸς πολεμοῦντες μετὰ τῶν ἀλλοφύλων.
⁊ ſurrexit dauid mane ⁊ dimiſit oues in
καὶ ὤρθρισε δαυὶδ τὸ πρωῒ καὶ ἀφῆκε τὰ πρόβατα ἐπὶ
cuſtodia: ⁊ accepit ⁊ abijt ſicut preceperat
φυλακῇ, καὶ ἔλαβε καὶ ἀπῆλθε καθὼς ἐνετείλατο
ei ieſſe. ⁊ venit in rotūditatē ⁊
αὐτῷ ἰεσσαί. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν στρογγύλωσιν καὶ τὴν
exercitū egrediēs in pugnam. ⁊
δύναμιν τὴν ἐκπορευομένην εἰς τὴν παράταξιν. καὶ
vociferati ſūt in bello ⁊ direxerūt aciē iſ-
ἠλάλαξαν ἐπὶ τῷ πολέμῳ καὶ παρετάξαντο ἰσ-
rael: ⁊ philiſtijm direxerūt aciē ex cōtraria a-
ραήλ, καὶ ἀλλόφυλοι παρέταξαν ἐκ τῆς ἐναντίας πα-
cie. ⁊ dereliqt dauid vaſa ſua a ſe
ρατάξεως. καὶ ἀφῆκεν δαυὶδ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀφ᾽ ἑαυ-
ipſo in manu cuſtodis ad ſarcinas: ⁊ cucurrit in
τοῦ ἐπὶ χεῖρα τοῦ σκευοφύλακος, καὶ ἔδραμεν εἰς
aciem: ⁊ venit ⁊ interrogauit fra-
τὴν παράταξιν, καὶ ἦλθε καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀδελ-
tres ſuos que ad pacem. ⁊ eo loq̄nte cum
φοὺς αὐτοῦ τὰ εἰς εἰρήνην. καὶ αὐτοῦ λαλοῦντος μετ᾽ αὐ-
eis: ⁊ ecce vir medius aſcēdebat: nomen ei
τῶν, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὁ μεσαῖος ἀνέβαινεν, ὄνομα αὐτῷ
goliath philiſteus de geth de acie
γολιὰθ ὁ φιλισταῖος ἐκ γὲθ ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν
philiſtijm: ⁊ locutus eſt ſm verba hec.
ἀλλοφύλων, καὶ ἐλάλησε κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.
⁊ audiuit dauid ⁊ oīs vir iſrael cū vidiſſent
καὶ ἤκουσε δαυὶδ καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν
ipſi virum timuerunt nimis. ⁊ fugerūt
αὐτοὺς τὸν ἄνδρα ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ ἔφυγον
a facie eius.
ἐκ προσώπου αὐτοῦ.

iuda: cui nomē erat iſai: qui habebat octo filios: & erat vir in dieb⁹ ſaul ſenex & grādeuus inter viros. Abierūt āt tres filii eius maiores poſt ſaul in preliū. Et noīa triū filiorū eius qui perrexerunt ad bellū: heliab primogenitus & ſcd̄s aminadab: tertius quoq; ſamma. Dauid āt erat minim⁹. Tribus ergo maioribus ſecutis ſaulem: abiit dauid & reuerſus eſt a ſaul vt paſceret gregē p̄ris ſui in bethleem. Procedebat vero philiſteus mane & veſpere & ſtabat quadragīta dieb⁹. Dixit autem iſai ad dauid filium ſuū. Accipe fratribus tuis ephi polēte & decem panes iſtos & curre ī caſtra ad fratres tuos: & decem formellas caſei has deferes ad tribunum. Et fratres tuos viſitabis ſi recte agant: & cū q̄bus ordīati ſūt diſce. Saul autem & illi & oēſ filii iſrael in valle therebinthi pugnabant aduerſum philiſtiim. Surrexit itaq; dauid mane & cōmēdauit gregem cuſtodi: & onuſtus abiit ſicut p̄cepat ei iſai. Et venit ad locū magala & ad exercitū q egreſſus ad pugnā vociferat⁹ erat in certamine. Direxerat enim aciem iſrael: ſed & philiſtiim ex aduerſo fuerant preparati. Dereliquēs ergo dauid vaſa q̄ attulerat ſub manu cuſtodis ad ſarcinas: cucurrit ad locū certaminis: & īterrogabat ſi oīa recte agerētur erga frēs ſuos. Cūq; adhuc ille loq̄retur eis apparuit vir ille ſpuri⁹ aſcendens goliath nomine philiſteus de geth d̄ caſtris philiſtinorum. Et loquēte eo hec eadē verba audiuit dauid. Omnes autem iſraelite cum vidiſſent virū fugerunt a facie eius

יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים
והאיש בימי שאול זקן בא — יום בוא
באנשים: וילכו שלשת בני
ישי הגדלים הלכו אחרי שאול
למלחמה ושם שלשת בניו אשר — לחם
הלכו במלחמה אליאב הבכור — בכר
ומשנהו אבינדב והשלשי שמה: — שנה
ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים
הלכו אחרי שאול: ודוד הולך — הלך
ושב מעל שאול לרעות את — שוב רעה
צאן אביו בית לחם: ויגש — נגש
הפלשתי השכם והערב ויתיצב — שכם ערב
ארבעים יום: ויאמר ישי לדוד — יצב רבע
בנו קח נא לאחיך איפת הקליא — אמר
הזה ועשרה לחם הזה והרץ — לקח קלה
המחנה לאחיך: ואת עשרת חריצי — רוץ
החלב האלה תביא לשר האלף — חנה חרץ
ואת אחיך תפקד לשלום ואת — בוא שור
ערבתם תקח: ושאול והמה וכל — פקד שלם
איש ישראל בעמק האלה
נלחמים עם פלשתים: וישכם — לחם
דוד בבקר ויטש את הצאן — נטש
על שמר וישא וילך כאשר — נשא
צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל — בוא עגל
היצא אל המערכה והרעו — ערך רוע
במלחמה: ותערך ישראל — לחם
ופלשתים מערכה לקראת
מערכה: ויטש דוד את הכלים — כלה
מעליו על יד שומר הכלים וירץ — רוץ
המערכה ויבא וישאל לאחיו — בוא שאל
לשלום: והוא מדבר עמם — דבר
והנה איש הבנים עולה גלית — בין
הפלשתי שמו מגת ממערכות
פלשתים וידבר כדברים האלה
וישמע דוד: וכל איש ישראל — שמע ראה
בראותם את האיש וינסו מפניו — נוס פנה

וַיִּירְאוּ מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ   ירא
יִשְׂרָאֵל הַרְאִיתֶם הָאִישׁ הָעֹלֶה
הַזֶּה כִּי לְחָרֵף אֶת יִשְׂרָאֵל עֹלֶה
וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יַכֶּנּוּ יַעְשְׁרֶנּוּ   נכה עשר
הַמֶּלֶךְ עֹשֶׁר גָּדוֹל וְאֶת בִּתּוֹ יִתֶּן   גדל נתן
לוֹ וְאֵת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חָפְשִׁי   עשה
בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
הָאֲנָשִׁים הָעֹמְדִים אִתּוֹ לֵאמֹר
מַה יֵּעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת   נכה
הַפְּלִשְׁתִּי הַלָּז וְהֵסִיר חֶרְפָּה מֵעַל   סור
יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הֶעָרֵל
הַזֶּה כִּי חֵרֵף מַעַרְכוֹת אֱלֹהִים
חַיִּים׃ וַיֹּאמֶר לוֹ הָעָם כַּדָּבָר הַזֶּה   אמר
לֵאמֹר כֹּה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַכֶּנּוּ׃
וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אָחִיו הַגָּדוֹל בְּדַבְּרוֹ   שמע גדל
אֶל הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר אַף אֱלִיאָב   חרה
בְּדָוִד וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה יָרַדְתָּ וְעַל
מִי נָטַשְׁתָּ מְעַט הַצֹּאן הָהֵנָּה
בַּמִּדְבָּר אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת זְדֹנְךָ וְאֵת   דבר זוד
רֹעַ לְבָבֶךָ כִּי לְמַעַן רְאוֹת   רעע ראה
הַמִּלְחָמָה יָרָדְתָּ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד מֶה   לחם
עָשִׂיתִי עָתָּה הֲלוֹא דָּבָר הוּא׃   עשה
וַיִּסֹּב מֵאֶצְלוֹ אֶל מוּל אַחֵר וַיֹּאמֶר   סבב
כַּדָּבָר הַזֶּה וַיְשִׁבֻהוּ הָעָם דָּבָר   שוב
כַּדָּבָר הָרִאשׁוֹן׃ וַיִּשָּׁמְעוּ הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר דָּוִד וַיַּגִּדוּ לִפְנֵי   נגד פנה
שָׁאוּל וַיִּקָּחֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל   לקח
שָׁאוּל אַל יִפֹּל לֵב אָדָם עָלָיו   נפל
עַבְדְּךָ יֵלֵךְ וְנִלְחַם עִם הַפְּלִשְׁתִּי
הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל דָּוִד לֹא
תוּכַל לָלֶכֶת אֶל הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה   יכל ילך
לְהִלָּחֵם עִמּוֹ כִּי נַעַר אַתָּה וְהוּא
אִישׁ מִלְחָמָה מִנְּעֻרָיו׃ וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל שָׁאוּל רֹעֶה הָיָה עַבְדְּךָ
לְאָבִיו בַּצֹּאן וּבָא הָאֲרִי וְאֶת הַדּוֹב   בוא ארה
וְנָשָׂא שֶׂה מֵהָעֵדֶר׃ וְיָצָאתִי

timētes eū valde. Et dixit vnuſquiſpiam de iſrael. Nū vidiſtis virū hunc qui aſcendit? Ad exprobrādū enim iſrael aſcendit. Virum ergo qui pcuſſerit eum ditabit rex diuitiis magnis: & filiam ſuam dabit ei: & domum patris eius faciet abſq; tributo in iſrael. Et ait dauid ad viros qui ſtabant ſecū dicens. Quid dabitur viro q pcuſſerit philiſteū hūc & tulerit opprobriū de iſrael? Quis eſt enī hic philiſteus incircūciſus qui exprobrauit aciē dei viuētis? Referebat aūt ei populus eūdē ſermonē dicēs. Hec dabūtur viro qui percuſſerit eū. Qđ cū audiſſet heliab frater eius maior loq̄nte eo cum aliis iratus eſt cōtra dauid & ait. quare veniſti: & quare dereliquiſti pauculas oues illas in deſerto? Ego noui ſuperbiam tuam & nequitiam cordis tui: quia vt videres preliū deſcendiſti. Et dixit dauid. Quid feci? Nunquid non verbum eſt? Et declinavit paululū ab eo ad aliū. Dixitq; eundē ſermonem. Et rñdit ei populus verbū ſicut prius. Audita ſūt autem verba que locutus eſt dauid: & annunciata in cōſpectu ſaul. Ad quē cū fuiſſet adductus locutus eſt ei. Non concidat cor cuiuſq; in eo. Ego ſeruus tuus vadam & pugnabo aduerſus philiſteum. Et ait ſaul ad dauid. Non vales reſiſtere philiſteo iſti: nec pugnare aduerſus eum quia puer es. Hic autē vir bellator eſt ab adoleſcentia ſua. Dixitq; dauid ad ſaul. Paſcebat ſeruus tuus patris ſui gregē: & veniebat leo vel vrſus & tollebat arietē đ medio gregis: & perſeq̄bar

⁊ dixit vir de iſrael: ſi vidiſtis virū
καὶ εἶπεν ἀνὴρ ἐξ ἰσραήλ, εἰ ἑωράκατε τὸν ἄνδρα τὸν
aſcendentem hunc: qm̄ ad exprobrādū iſrael aſcēdit:
ἀναβαίνοντα τοῦτον, ὅτι ὀνειδίσαι τὸν ἰσραὴλ ἀνέβη,
⁊ erit vir qui pcuſſerit eum ditabit eum
καὶ ἔσαι ἀνὴρ ὃς ἂν πατάξῃ αὐτὸν πλουτιεῖ αὐτὸν ὁ βα
rex diuitijs magnis: ⁊ filiam ſuam da
σιλεὺς πλούτῳ μεγάλῳ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ δώ
bit ei: ⁊ domū patris eius faciet
σει αὐτῷ, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ποιήσει
liberam in iſrael. ⁊ dixit dauid ad vi
ἐλεύθερον ἐν ἰσραήλ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄν-
ros qui aſtabant ſecum dicens: quid fiet
δρας τοὺς συνεστηκότας αὐτῷ λέγων, τί ποιηθήσεται
viro qui percuſſerit philiſteum illum: ⁊
τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξῃ τὸν ἀλλόφυλον ἐκεῖνον, καὶ
abſtulerit opprobriū ab iſrael: qm̄ quis eſt philiſteus
ἀφέλῃ ὄνειδος ἀπὸ ἰσραήλ; ὅτι τίς ἐστιν ὁ ἀλλόφυλος
incircūciſus iſte qui exprobrauit aciem dei viuē
ὁ ἀπερίτμητος οὗτος ὃς ὠνείδισε παράταξιν θεοῦ ζῶν
tis? ⁊ dixit ei pplſ ſm̄ verbū hoc di
τος; καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λέ
cens: ſic fiet viro qui percuſſerit e-
γων, οὕτως ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξῃ αὐ-
um. ⁊ audiuit eliab frater eius maior cū
τόν. καὶ ἤκουσεν ἐλιὰβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μείζων ἐν
loq̄retur ipſe ad viros: ⁊ irat⁹ eſt furore
τῷ λαλεῖν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ ὠργίσθη θυμῷ
eliab ꝯ̄ dauid ⁊ dixit: quare deſcendiſti: ⁊
ἐλιὰβ ἐν τῷ δαυὶδ καὶ εἶπεν, ἱνατί τοῦτο κατέβης, καὶ
ad quē dereliq̄ſti paruas oues illas in deſerto.
ἐπὶ τίνα ἀφῆκας τὰ μικρὰ πρόβατα ἐκεῖνα ἐν τῇ ἐρήμῳ.
ego noui ſuperbiam tuam ⁊ nequitiā cor-
ἐγὼ οἶδα τὴν ὑπερηφανίαν σου καὶ τὴν κακίαν τῆς καρ
dis tui: qm̄ cauſa vidēdi prelium deſcēdiſti.
δίας σου, ὅτι ἕνεκεν τοῦ ἰδεῖν τὸν πόλεμον κατέβης.
⁊ dixit dauid: quid feci nūc: nūqd nō ṽbū eſt:
καὶ εἶπε δαυὶδ, τί ἐποίησα νῦν, οὐχὶ ῥῆμα ἐστίν;
⁊ reuerſus eſt ab eo in partē alteram: ⁊ dixit
καὶ ἀπέστρεψεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς μέρος ἕτερον, καὶ εἶπεν
ſic. ⁊ reſponderunt ei ſm̄ ſermonē pri
οὕτως. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πρό
orem. ⁊ audita ſunt verba dauid que locut⁹ eſt. ⁊
τερον. καὶ ἠκούσθησαν οἱ λόγοι δαυὶδ οὓς ἐλάλησε. καὶ
annūciata ſūt coram ſaul. ⁊ dixit dauid ad
ἀνηγγέλησαν ἐνώπιον σαούλ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς
ſaul: nō concidat cor dñi mei ſup
σαούλ, μὴ συμπεσέτω ἡ καρδία τοῦ κυρίου μου ἐπ'-
eum: qm̄ ſeruus tuus vadet ⁊ pugnabit cū
αὐτόν, ὅτι δοῦλός σου πορεύσεται καὶ πολεμήσει με-
philiſteo iſto. ⁊ ait ſaul ad
τὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς
dauid: non poteris ire cōtra philiſteum
δαυὶδ, οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον
iſtum vt pugnes aduerſus eū: qm̄ tu pu
τοῦτον τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτόν, ὅτι σὺ παιδά-
er es: ipſe āt vir eſt bellator ab adoleſcētia ſua.
ριον εἶ, αὐτὸς δὲ ἀνήρ ἐστι πολεμιστὴς ἐκ νεότητος αὐ-
⁊ dixit dauid ad ſaul: paſcens erat ſer-
τοῦ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς σαούλ, ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦ
uus tuus in grege patri ſuo. ⁊ qñ
λός σου ἐν τῷ ποιμνίῳ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. καὶ ὅταν
veniebat leon vel vrſus ⁊ accipiebat ouem de
ἤρχετο λέων ἢ ἄρκτος καὶ ἐλάμβανε πρόβατον ἐκ
grege: ⁊ egrediebar
τῆς ἀγέλης, καὶ ἐξηρχόμην

post eum ꝛ percutiebā eum ꝛ eruebam de
κατόπισθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξον αὐτὸν καὶ ἐξέσπων ἐκ τοῦ
oꝛe eius: ꝛ ſi inſurgebat aduerſū me apphēdebā gut
ςόματος αὐτοῦ, καὶ εἰ ἐπανίςατο ἐπ᾽ ἐμὲ ἐκράτουν τοῦ φά-
tur eius ꝛ percutiebam eum ꝛ interficiebā eum:
ρυγγος αὐτοῦ καὶ ἐπάταξον αὐτὸν καὶ ἐθανάτουν αὐτόν,
ꝛ leonem ꝛ vꝛſum pcutiebat ſeruus tuus. ꝛ
καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκτον ἔτυπτεν ὁ δοῦλός σου. καὶ
erit philiſteus iſte incircūciſus vt vn⁹ hoꝛum.
ἔςαι ὁ ἀλλόφυλος οὗτος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἓν τούτων.
qui ipꝛoperauit aciem dei viuētis. ꝛ ait dauid:
ὃς ὠνείδισε παράταξιν θεοῦ ζῶντος. καὶ εἶπε δαυίδ,
dn̄s deus eripuit me de oꝛe leonis ꝛ de
κύριος ὁ θεὸς ἐξείλετό με ἐκ ςόματος τοῦ λέοντος καὶ ἐκ
manu vꝛſi: ipſe liberabit me de manu phi
χειρὸς τῆς ἄρκτου, αὐτὸς ἐξελεῖταί με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλ-
liſtei incircumciſi huius. ꝛ dixit ſaul ad
λοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου τούτου. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς
dauid: vade ꝛ erit dn̄s tecum. ꝛ induit
δαυίδ, πορεύου καὶ ἔςαι ὁ κύριος μετὰ σοῦ. καὶ ἐνέδυσε
ſaul dauid veſtimēto ſuo: ꝛ galeam
σαοὺλ τὸν δαυίδ τὸν μανδύαν αὐτοῦ, καὶ περικεφαλαίαν
eream impoſuit ſup caput eius: ꝛ veſtiuit
χαλκῆν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσεν
eum loꝛica: ꝛ accinct⁹ ē dauid gladio ei⁹ ſu
αὐτὸν θώρακα, καὶ ἐζώσατο δαυίδ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐπά-
per thoꝛacem ſuum. ꝛ laboꝛauit circūambulās dauid
νω τοῦ θώρακος αὐτοῦ. καὶ ἐκοπίασε περιπατήσας δαδ᾽
cū ambularet in eis: qm̄ inexptus erat. ꝛ dixit dd
ἐν τῷ βαδίζειν ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἄπειρος ἦν. καὶ εἶπε δαδ᾽
ad ſaul: non poſſum incedere in iſtis: qm̄ nō
πρὸς σαούλ, οὐ μὴ δύνωμαι πορευθῆναι ἐν τούτοις, ὅτι οὐ
expertus ſum: ꝛ depoſuit ea a ſeipo. ꝛ acce
πεπείρασμαι, καὶ περιείλετο αὐτὰ ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἔλα-
pit dauid baculum ſuum in manu ſua: ꝛ ele
βε δαυίδ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξε-
git ſibi quinq̧ lapides lipidos de toꝛrente.
λέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου.
ꝛ poſuit eos in pera paſtoꝛali que erat
καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὄντι
ei ad collectionē. ꝛ funda ſua in manu
αὐτῷ εἰς συλλογήν. καὶ ἡ σφενδόνη αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ
ſua: ꝛ proceſſit aduerſum virum philiſteum.
αὐτοῦ, καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλόφυλον.
ꝛ iuit philiſteus icedēs ꝛ appꝛopīquās aduerſū
καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀλλόφυλος πορευόμενος καὶ ἐγγίζων πρὸς
dauid. ꝛ vir gerens ſcutū ante eum.
δαυίδ. καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ αἴρων τὸν θυρεὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
ꝛ inſpexit philiſteus ꝛ vidit dauid: ꝛ
καὶ ἐπέβλεψεν ὁ ἀλλόφυλος καὶ εἶδε τὸν δαυίδ, καὶ
deſpexit eum: qm̄ erat puer: ꝛ ipſe ruf
ἐξουδένωσεν αὐτόν, ὅτι ἦν παιδάριον, καὶ αὐτὸς πυρά-
fus cū pulchꝛitudine oculoꝛum. ꝛ dixit philiſte
κης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν. καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυ-
us ad dauid: nūqd canis ego ſum q̄ egreſſus es i
λος πρὸς δαυίδ, μὴ κύων ἐγώ εἰμι ὅτι ἐξῆλθες ἐν
baculo ꝛ lapidib⁹ cōtra me? ꝛ maledixit phili
ῥάβδῳ καὶ λίθοις ἐπ᾽ ἐμέ; καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυ-
ſteus dauid in diȷs ſuis: ꝛ dixit phili
λος τὸν δαυίδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυ-
ſteus ad dauid: veni ad me ꝛ dabo
λος πρὸς δαυίδ, δεῦρο πρός με καὶ δώσω τὰς
carnes tuas volatilibus celi ꝛ
σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς
beſtiȷs terre. ꝛ dixit dauid ad phili
θηρίοις τῆς γῆς. καὶ εἶπε δαυίδ πρὸς τὸν ἀλλόφυ-
ſteū: tu venis ad me in gladio ꝛ in haſta ꝛ
λον, σὺ ἔρχῃ πρός με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ
in clypeo: ego āt venio ad te in noīe domi
ἐν ἀσπίδι, ἐγὼ δὲ ἔρχομαι πρὸς σὲ ἐν ὀνόματι κυρί-
ni exercituū dei aciei iſrael cui expꝛobꝛaſti
ου σαβαὼθ θεοῦ παρατάξεως ἰσραήλ, ἣν ὠνείδισας

eos & percutiebā: erue
bāq̧ de ore eorum.
Et illi cōſurgebāt ad
uerſum me: & apphēde
bā mētū eorū & ſuffo-
cabā: interficiebāq̧ eos.
Nā & leonē & vrſum
interfeci ego ſeru⁹ tu⁹.
Erit igitur & philiſteus
hic incircūciſus q̄ſi vn⁹
ex eis: qui auſus eſt ma
ledicere exercitui dei
viuētis. Et ait dauid.
Dominus qui eripuit
me de manu leonis &
de manu vrſi: ipſe me li
berabit de manu phili-
ſtei huius. Dixit āt ſaul
ad dauid. Vade: & do-
minus tecum ſit.
Et induit ſaul dauid
veſtimentis ſuis:
& impoſuit galeam e-
ream ſuper caput eius:
& veſtiuit eum lorica.
Accinctus ergo dauid
gladio eius ſup veſtē ſu
am cepit temptare ſi ar
matus poſſet incedere.
Nō enim hēbat cōſue
tudinē. Dixitq̧ dauid
ad ſaul. Nō poſſum ſic
incedere: q̄a nō vſum
habeo. Et depoſuit eā.
Et tulit baculū ſuū quē
ſp hēbat in manib⁹: &
elegit ſibi quīq̧ lipidiſ
ſimos lapides de torren
te & miſit eos in perā
paſtoralem quam
habebat ſecum: & fun-
dā manu tulit: & proceſ
ſit aduerſum philiſteū.
Ibat autem philiſteus
īcedēs & appꝛopinquās
aduerſū dauid: & armi
ger eius ante eū. Cūq̧
inſpexiſſet eū philiſteus
& vidiſſet dauid: deſpe
xit eum. Erat autem
adoleſcens ruffus: &
pulcher aſpectu.
Et dixit philiſteus ad
dauid. Nunquid
ego canis ſum q̄ tu ve
nis ad me cum baculo?
Et maledixit philiſteus
dauid
in diis ſuis. Dixitq̧ ad
dauid: Veni ad me &
dabo carnes tuas
volatilibus celi & beſti
is terre.
Dixit āt dauid ad phi-
liſteum. Tu venis
ad me cū gladio & ha-
ſta & clypeo: ego autē
venio ad te ī noīe dn̄i
exercituū dei
agminum iſrael: quib⁹
exprobraſti,

אחריו והכיתיו והצלתי מפיו	נכה נצל
ויקם עלי והחזקתי בזקנו	כה קום
והכיתיו והמיתיו: גם את הארי	חזק מות
גם הדב הכה עבדך והיה	דוב
הפלשתי הערל הזה כאחד מהם	
כי חרף מערכת אלהים חיים:	ערך
ויאמר דוד יהוה אשר הצלני	אמר
מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני	
מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול	
אל דוד לך ויהוה יהיה עמך:	ילך היה
וילבש שאול את דוד מדיו	לבש מד
ונתן קובע נחשת על ראשו	קבע
וילבש אתו שריון: ויחגר דוד	שרה חגר
את חרבו מעל למדיו ויאל	
ללכת כי לא נסה ויאמר דוד	
אל שאול לא אוכל ללכת באלה	יכל ילך
כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו:	נסה סור
ויקח מקלו בידו ויבחר לו	לקח בחר
חמשה חלקי אבנים מן הנחל	
וישם אתם בכלי הרעים אשר	שום כלה
לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש	רעה לקט
אל הפלשתי: וילך הפלשתי	נגש
הולך וקרב אל דוד והאיש נשא	הלך
הצנה לפניו: ויבט הפלשתי	צנן פנה
ויראה את דוד ויבזהו כי היה	נבט ראה
נער ואדמני עם יפה מראה:	בזה
ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב	ראה
אנכי כי אתה בא אלי במקלות	
ויקלל הפלשתי את דוד	בוא
באלהיו: ויאמר הפלשתי אל	קלל
דוד לכה אלי ואתנה את בשרך	אמר
לעוף השמים ולבהמת השדה:	ילך נתן
ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא	
אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי	בוא
בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי	חנה
מערכות ישראל אשר חרפת:	ערך

היום הזה יסגרך יהוה בידי — סגר
והכיתך והסרתי את ראשך — נכה סור
מעליך ונתתי פגר מחנה — נתן חנה
פלשתים היום הזה לעוף
השמים ולחית הארץ וידעו כל
הארץ כי יש אלהים לישראל:
וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב
ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה — ישע
המלחמה ונתן אתכם בידנו: — לחם
והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב — קום קרב
לקראת דוד וימהר דוד וירץ — מהר רוץ
המערכה לקראת הפלשתי:
וישלח דוד את ידו אל הכלי — שלח כלה
ויקח משם אבן ויקלע ויך אל — לקח קלע
הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן — נכה טבע
במצחו ויפל על פניו ארצה: — נפל פנה
ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע — חזק
ובאבן ויך את הפלשתי וימיתהו — מות
וחרב אין ביד דוד: וירץ דוד
ויעמד אל הפלשתי ויקח את — עמד
חרבו וישלפה מתערה וימתתהו — שלף
ויכרת בה את ראשו ויראו — כרת ראה
הפלשתים כי מת גבורם וינסו: — גבר נוס
ויקמו אנשי ישראל ויהודה — קום
וירעו וירדפו את הפלשתים עד — רוע רדף
בואך גיא ועד שערי עקרון — בוא
ויפלו חללי פלשתים בדרך
שערים ועד גת ועד עקרון:
וישבו בני ישראל מדלק אחרי — שוב
פלשתים וישסו את מחניהם: — שסס חנה
ויקח דוד את ראש הפלשתי
ויבאהו ירושלם ואת כליו — בוא כלה
שם באהלו: וכראות שאול — שום ראה
את דוד יצא לקראת הפלשתי
אמר אל אבנר שר הצבא — שור
בן מי זה הנער אבנר ויאמר

hodie: & dabit te dñs in manu mea: & percutiam te & auferam caput tuum a te. Et dabo cadauera caſtrorum philiſtiim hodie volatilibus celi & beſtiis terre: vt ſciat omnis terra: quia eſt deus in iſrael: & nouerit vniuerſa eccleſia hec: quia non in gladio nec in haſta ſaluat dominus. Ipſius enim eſt bellum & tradet vos in manus noſtras. Cum ergo ſurrexiſſet philiſteus & veniret & appropinq̃ret cõtra dauid: feſtinauit dauid & occurrit ad pugnam ex aduerſo philiſtei. Et miſit manum ſuam in peram: tulitq; vnũ lapidẽ & fũda iecit: & circũducẽs ꝑcuſſit eũ in fronte. Et infixus eſt lapis in frõte eius: & cecidit in faciẽ ſuam ſup terrã. Preualuitq; dauid aduerſum philiſteũ in funda & lapide: ꝑcuſſumq; philiſteum interfecit. Cũq; gladiũ nõ hẽret in manu dauid: cucurrit & ſtetit ſup philiſteum & tulit gladiũ eius: & eduxit eum de vagina ſua: & interfecit eũ: ꝑciditq; caput eius. Videntes autẽ philiſtiim ꝙ mortuus eẽt fortiſſimus eorũ: fugerũt. Et cõſurgẽtes viri iſrael & iuda vociferati ſũt: & ꝓſecuti ſunt philiſteos vſq; dũ veniret in vallẽ & vſq; ad portas accharon. Ceciderũtq; vulnerati de philiſtiim in via ſarim & vſq; ad geth & vſq; ad accharon. Et reuertẽtes filii iſrael poſtq̃ ꝓſecuti ſunt philiſteos inuaſerũt caſtra eorum. Aſſumẽs autem dauid caput philiſtei: attulit illud in hieruſalem: arma vero eius poſuit in tabernaculo ſuo. Eo ãt tpe quo viderat ſaul dauid egredientem contra philiſteum ait ad abner principẽ militie ſue. De qua ſtirpe deſcẽdit hic adoleſcens. Dixitq;

hodie. ⁊ claudet te dñs hodie in manus — 1.Mac
σήμερον. καὶ συγκλείσει σε κύριος σήμερον εἰς τὰς χεῖράς — 4.d.
meas: ⁊ interficiã te ⁊ auferã caput tuũ a
μου, καὶ ἀποκτενῶ σε καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ
te: ⁊ dabo cadauera tua ⁊ cadauera caſtrorũ
σοῦ, καὶ δώσω τὰ κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα τῆς παρεμβολῆς
philiſtijm in die hac volatilibus
τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τοῖς πετεινοῖς τοῦ
celi ⁊ beſtijs t̃re. ⁊ cognoſcet oĩs
οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ
terra ꝙ erit deus in iſrael: ⁊ nouerit vniuerſa eccle=
γῆ ὅτι ἔσται θεὸς ἐν ἰσραήλ, καὶ γνώσεται πᾶσα ἐκκλη
ſia hec: ꝙ nõ in haſta neq; in gladio ſaluat
σία αὕτη, ὅτι οὐκ ἐν δόρατι οὐδὲ ἐν μαχαίρᾳ σώζει
dñs: q̃m dñi bellũ: ⁊ tradet vos
κύριος, ὅτι τοῦ κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδώσει ὑμᾶς
in manus nr̃as. ⁊ ſurrexit philiſteus ⁊ iuit
εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύ
⁊ appropinquit in cõgreſſum dauid: ⁊ dauid feſti
θη καὶ ἤγγισεν εἰς συνάντησιν τῷ δαυίδ, καὶ δαυίδ ἐτά
nauit ⁊ egreſſus ẽ ⁊ ipſe in pugnã in occur
χυνε καὶ ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν παράταξιν εἰς συνάν
ſum philiſtei. ⁊ extẽdit dauid manũ
τησιν τοῦ ἀλλοφύλου. καὶ ἐξέτεινε δαυίδ τὴν χεῖρα
ſuam in perã: ⁊ accepit inde lapidẽ vnũ: ⁊
αὐτοῦ εἰς τὸ κάδιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἕνα, καὶ
funda iecit ⁊ ꝑcuſſit philiſteũ in fron=
ἐσφενδόνησε καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον εἰς τὸ μέτω
te ſua: ⁊ infixus ẽ lapis in frõte eius:
πον αὐτοῦ, καὶ διέδυ ὁ λίθος ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ,
⁊ cecidit in faciẽ ſuã ſup t̃rã. ⁊ pre
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐκρα — Eccle. 47.d.
ualuit dauid ſup philiſteũ funda ⁊ — 1.Mac
ταιώθη δαυίδ ὑπὲρ τὸν ἀλλόφυλον τῇ σφενδόνῃ καὶ τῷ — 4.d.
lapide in die illa. ⁊ ꝑcuſſit phili
λίθῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυ
ſteũ ⁊ interfecit eũ: ⁊ gladius nõ erat in
λον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ῥομφαία οὐκ ἦν ἐν
manu dauid. ⁊ cucurrit dauid ⁊ ſtetit ſup
τῇ χειρὶ δαυίδ. καὶ ἔδραμε δαυίδ καὶ ἐπέστη ἐπ᾿
eum ⁊ tulit gladiũ eius ⁊ eduxit e=
αὐτὸν καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐξέσπασεν αὐ=
um de vagina ſua ⁊ interfecit eũ: ⁊ abſtu
τὴν ἐκ τοῦ κουλεοῦ αὐτῆς καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἀφεῖ
lit in eo caput eius. ⁊ viderũt philiſtijm
λεν ἐν αὐτῇ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι — G
ꝙ mortuꝰ eẽt fortis eorũ: ⁊ fugerũt. ⁊ ſurrexerũt
ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν, καὶ ἔφυγον. καὶ ἀνέστησαν
viri iſrael ⁊ iuda ⁊ vociferati ſũt ⁊ ꝓſecuti
ἄνδρες ἰσραὴλ καὶ ἰούδα καὶ ἠλάλαξαν καὶ κατεδίω
ſunt poſt philiſteos vſq; ad ingreſſũ geth ⁊
ξαν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων ἕως τῆς εἰσόδου γὲθ καὶ
vſq; ad portã accaron. ⁊ ceciderũt vulnerati
ἕως τῆς πύλης ἀκκαρών. καὶ ἔπεσον τραυματίαι τῶν
philiſtijm in via portarũ ⁊ vſq; ad geth ⁊ vſq; ad ac
ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως γὲθ καὶ ἕως ἀκκα
carõ. ⁊ reuerſi ſũt viri iſrael declinãtes poſt
ρών. καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες ἰσραὴλ ἐκκλίνοντος ὀπίσω τῶν
philiſtijm: ⁊ predati ſũt caſtra eorũ.
ἀλλοφύλων, καὶ προενόμευσαν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν.
⁊ accepit dauid caput philiſtei ⁊ attu
καὶ ἔλαβε δαυίδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου καὶ ἀνήνεγ
lit illud in hieruſalẽ. ⁊ arma eius poſuit in
κεν αὐτὴν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθετο ἐν τῷ
tabernaculo ſuo. ⁊ vt vidit ſaul dauid exe
σκηνώματι αὐτοῦ. καὶ ὡς εἶδε σαοὺλ τὸν δαυίδ ἐκπο
untem in occurſũ philiſtei: ait ad
ρευόμενον εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀλλοφύλου, εἶπε πρὸς
abener principẽ exercitus: filius cuius ado
ἀβεννὴρ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως, υἱὸς τίνος ὁ νεα
leſcẽs iſte abener? ⁊ rñdit abener ⁊ dixit:
νίσκος οὗτος ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρίθη ἀβεννὴρ καὶ εἶπε,

viuit aĩa tua dñe mi rex nõ noui. ⁊ dixit
ζῆ ἡ ψυχή σου κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ οἶδα. καὶ εἶπεν
rex: interroga tu filius cuius adoleſcẽs iſte:
βασιλεύς, ἐπερώτησον σὺ υἱὸς τίνος ὁ νεανίας οὗτος,
⁊ vt reuerſus ẽ dauid cũ pcuſſit philiſteũ:
καὶ ὡς ἐπέστρεψε δαυὶδ πατάξας τὸν ἀλλόφυλον,
apprehẽdit eũ abener ⁊ introduxit eũ corã
παρέλαβεν αὐτὸν ἀβενὴρ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν ἐνώπιον
ſaul. ⁊ caput philiſtei in manu e=
σαούλ. καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀλλοφύλου ἐν τῇ χειρὶ αὐ
ius. ⁊ ait ad eũ ſaul: filius cuius es ado
τοῦ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν σαούλ, υἱὸς τίνος εἶ νεα
leſcẽs? ⁊ dixit dauid: filius ſerui tui ieſſe
νία; καὶ εἶπε δαυίδ, υἱὸς τοῦ δούλου σου ἰεσσαὶ
bethleemite.
τοῦ βηθλεεμίτου. Ca.18.

Et factũ eſt vt cõpleuit loqui ad ſa
Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν λαλῶν πρὸς σα=
ul: ⁊ aĩa ionathan cõglutinata ẽ aĩe
ούλ, καὶ ἡ ψυχὴ ἰωναθὰν συνεδέθη τῇ ψυχῇ
dauid: ⁊ dilexit eũ ionathã ſm aĩam
δαυίδ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν ἰωναθὰν κατὰ τὴν ψυχὴν
ſuã. ⁊ accepit eũ ſaul in die illa
αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνη
⁊ non dimiſit eũ reuerti in domũ
καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐπιστρέψαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ
fra. pr̃is ſui. ⁊ iniit ionathan ⁊ dauid fe=
πατρὸς αὐτοῦ. καὶ διέθετο ἰωναθὰν καὶ δαυὶδ δια
dus: qm̃ dilexit eũ ſm aĩam ſuã.
θήκην, ὅτι ἠγάπησεν αὐτὸν κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
⁊ expoliauit ionathã tunicã q̃ ſup eũ:
καὶ ἐξεδύσατο ἰωναθὰν τὸν ἐπενδύτην τὸν ἐπ' αὐτῷ,
⁊ dedit eã dauid: ⁊ veſtimẽtũ ſuũ
καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῷ δαυίδ, καὶ τὸν μανδύαν αὐτοῦ
⁊ vſq ad gladiũ ſuũ ⁊ arcũ ⁊
καὶ ἕως τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ τοῦ τόξου καὶ τῆς
balteũ ſuũ. ⁊ egrediebatur dauid intelligẽs in cũ=
ζώνης αὐτοῦ. καὶ ἐξεπορεύετο δαυὶδ συνιῶν ἐν πᾶ
ctis qb⁹ miſiſſet eũ ſaul. ⁊ cõſtituit e=
σιν οἷς ἂν ἀπέστειλεν αὐτὸν σαούλ. καὶ κατέστησεν αὐ=
um ſaul ſup viros belli. ⁊ ac
τὸν σαοὺλ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου. καὶ ἤ=
cept⁹ erat ĩ oculis vniuerſi ppli: ⁊ in
ρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ, καί γε καὶ ἐν
oculis famuloꝝ ſaul. ⁊ factũ eſt cũ in
ὀφθαλμοῖς τῶν δούλων σαούλ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰ
grederẽtur ipſi: quũ reuerſus eſt dauid vt pcuſſit
σπορεύεσθαι αὐτούς, ὅτε ἐπέστρεψε δαυὶδ πατάξας
philiſteũ: ⁊ egreſſe ſunt choros ducẽtes ⁊ can=
τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι καὶ ᾄδου
tãtes in occurſum ſaul regis de vniuerſis
σαι εἰς ἀπάντησιν σαοὺλ τοῦ βασιλέως ἐκ πασῶν
vrbibus iſrael in tympanis ⁊ in leti
τῶν πόλεων ἰσραὴλ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν χαρμοσύ=
tia ⁊ in cymbalis. ⁊ egrediebãtur mulieres
νῃ καὶ ἐν κυμβάλοις. καὶ ἐξήρχοντο αἱ γυναῖκες αἱ
ludẽtes ⁊ dicebãt: pcuſſit ſaul in mili
παίζουσαι καὶ ἔλεγον, ἐπάταξε σαοὺλ ἐν χιλιά=
bus ſuis: ⁊ dauid in decẽ milib⁹ ſuis. ⁊ ira
σιν αὐτοῦ, καὶ δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ. καὶ ὠρ
tus eſt ſaul ⁊ appuit prauũ verbũ nimis in
γίσθη σαοὺλ καὶ ἐφάνη πονηρὸν τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐνώ
cõſpectu ſaul de verbo iſto. ⁊ dixit: dederũt
πιον σαοὺλ περὶ τοῦ λόγου τούτου. καὶ εἶπεν, ἔδωκαν τῷ
dauid decẽ milia: ⁊ mihi dederũt mille. ⁊ qd
δαυὶδ τὰς μυριάδας, καὶ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας. καὶ τί
ei preter regnũ? ⁊ erat ſaul intuens
αὐτῷ πλὴν ἡ βασιλεία; καὶ ἦν σαοὺλ ὑποβλεπόμενος τὸν
dauid a die illa ⁊ deinceps. ⁊ factũ ẽ a
δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα. καὶ ἐγενήθη ἀπὸ
craſtino die: ⁊ cecidit ſpũs a deo malus ſup
τῆς ἐπαυρίον, καὶ ἔπεσε πνεῦμα παρὰ θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ

abner. Viuit anĩa tua rex ſi noui. Et ait rex. Interroga tu cuius filius ſit iſte puer. Cũq regreſſus eſſet dauid percuſſo philiſteo: tulit eum abner & introduxit corã ſaule: caput philiſtei hñtẽ in manu ſua. Et ait ad eum ſaul. De q̃ pgẽie es o adoleſcẽs? Dixitq dd. Fili⁹ ſerui tui iſai bethleemite ego ſum. 18.

Et factum eſt cum compleſſet loqui ad ſaul: anima ionathe conglutinata eſt anime dauid: & dilexit eum ionathas quaſi aĩam ſuam. Tulit q eum ſaul in die illa: & nõ cõceſſit ei vt reuerteretur in domum pr̃is ſui. Inierũt ãt dauid & ionathas fedus. Diligebat ei eũ q̃ſi anĩmam ſuã. Nã expoliauit ſe ionathas tunica qua erat indutus & dedit eã dauid & reliqua veſtimenta ſua vſq ad gladiũ & arcũ ſuũ & vſq ad balteum. Egrediebatur quoq dauid ad omnia quecunq miſiſſet eũ ſaul: & prudenter ſe agebat. Poſuit q eũ ſaul ſup viros belli: & accept⁹ erat ĩ oculis vniuerſi populi: maximeq in cõſpectu famulorũ ſaul. Porro cũ reuerteretur percuſſo philiſteo dauid: egreſſe ſunt mulieres de vniuerſis vrbibus iſrael cãtãtes chorosq ducẽtes in occurſum ſaul regis: in tympanis leticie & in ſiſtris & precinebant mulieres ludentes atq dicentes. Percuſſit ſaul mille: & dauid decem milia. Iratus eſt autem ſaul nimis & diſplicuit in oculis eius iſte ſermo. Dixitq. Dederunt dd decẽ milia: & mihi mille dederunt. Quid ei ſupeſt niſi ſolũ regnũ? Nõ rectis ergo oculis ſaul aſpiciebat dauid a die illa & deinceps: poſt diem autem alteram inuaſit ſpiritus dei malus

אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי׃
ויאמר המלך שאל אתה בן מי
זה העלם׃ וכשוב דוד מהכות את — נכה
הפלשתי ויקח אתו אבנר — לקח
ויבאהו לפני שאול וראש — בוא פנה
הפלשתי בידו׃ ויאמר אליו
שאול בן מי אתה הנער ויאמר
דוד בן עבדך ישי בית הלחמי׃
ויהי ככלתו לדבר — Cap.xviij
אל שאול ונפש יהונתן נקשרה — היה כלה
בנפש דוד ויאהבהו יהונתן — קשר
כנפשו׃ ויקחהו שאול ביום — אהב
ההוא ולא נתנו לשוב בית
אביו׃ ויכרת יהונתן ודוד ברית — כרת ברת
באהבתו אתו כנפשו׃ ויתפשט — פשט
יהונתן את המעיל אשר עליו — מעל נתן
ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו — מד
ועד קשתו ועד חגרו׃ ויצא דוד
בכל אשר ישלחנו שאול — שלח
ישכיל וישמהו שאול על — שכל שום
אנשי המלחמה וייטב בעיני כל — לחם יטב
העם וגם בעיני עבדי שאול׃
ויהי בבואם בשוב דוד מהכות — היה בוא
את הפלשתי ותצאנה הנשים — נכה יצא
מכל ערי ישראל לשיר והמחלות — נשה שור
לקראת שאול המלך בתפים — חלל תפף
בשמחה ובשלשים׃ ותענינה — שלש ענה
הנשים המשחקות ותאמרן — שחק אמר
הכה שאול באלפיו ודוד
ברבבתיו׃ ויחר לשאול מאד — חרה
וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר — רוע
נתנו לדוד רבבות ולי נתנו
האלפים ועוד לו אך המלוכה׃ — מלך
ויהי שאול עון את דוד מהיום — עין
ההוא והלאה׃ ויהי ממחרת
ותצלח רוח אלהים רעה אל — צלח רוע

שָׁאוּל וַיִּתְנַבֵּא בְתוֹךְ הַבַּיִת וְדָוִד נָבָא
מְנַגֵּן בְּיָדוֹ כְּיוֹם בְּיוֹם וְהַחֲנִית בְּיַד נָגַן חָנָה
שָׁאוּל׃ וַיָּטֶל שָׁאוּל אֶת הַחֲנִית טוּל
וַיֹּאמֶר אַכֶּה בְדָוִד וּבַקִּיר וַיִּסֹּב נָכָה סָבַב
דָּוִד מִפָּנָיו פַּעֲמָיִם׃ וַיִּרָא שָׁאוּל
מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי הָיָה יְהוָה עִמּוֹ
וּמֵעִם שָׁאוּל סָר׃ וַיְסִרֵהוּ שָׁאוּל סוּר
מֵעִמּוֹ וַיְשִׂמֵהוּ לוֹ שַׂר אֶלֶף וַיֵּצֵא שׂוּם שׁוּר
וַיָּבֹא לִפְנֵי הָעָם׃ וַיְהִי דָוִד לְכָל בּוֹא פָּנָה
דְּרָכָו מַשְׂכִּיל וַיהוָה עִמּוֹ׃ וַיַּרְא שָׂכַל רָאָה
שָׁאוּל אֲשֶׁר הוּא מַשְׂכִּיל מְאֹד
וַיָּגָר מִפָּנָיו׃ וְכָל יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה גּוּר
אֹהֵב אֶת דָּוִד כִּי הוּא יוֹצֵא וָבָא יָצָא בּוֹא
לִפְנֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל דָּוִד אָמַר
הִנֵּה בִתִּי הַגְּדוֹלָה מֵרַב אֹתָהּ אֶתֶּן נָתַן
לְךָ לְאִשָּׁה אַךְ הֱיֵה לִי לְבֶן חַיִל אִישׁ
וְהִלָּחֵם מִלְחֲמוֹת יְהוָה וְשָׁאוּל לָחַם
אָמַר אַל תְּהִי יָדִי בּוֹ וּתְהִי בוֹ הָיָה
יַד פְּלִשְׁתִּים׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
שָׁאוּל מִי אָנֹכִי וּמִי חַיַּי מִשְׁפַּחַת חָיָה שָׁפַח
אָבִי בְּיִשְׂרָאֵל כִּי אֶהְיֶה חָתָן לַמֶּלֶךְ׃
וַיְהִי בְּעֵת תֵּת אֶת מֵרַב בַּת שָׁאוּל נָתַן
לְדָוִד וְהִיא נִתְּנָה לְעַדְרִיאֵל
הַמְּחֹלָתִי לְאִשָּׁה׃ וַתֶּאֱהַב מִיכַל אָהַב
בַּת שָׁאוּל אֶת דָּוִד וַיַּגִּדוּ לְשָׁאוּל נָגַד
וַיִּשַׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו׃ וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶתְּנֶנָּה לּוֹ וּתְהִי לוֹ לְמוֹקֵשׁ נָתַן הָיָה
וּתְהִי בוֹ יַד פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר יָקַשׁ
שָׁאוּל אֶל דָּוִד בִּשְׁתַּיִם תִּתְחַתֵּן חָתַן
בִּי הַיּוֹם׃ וַיְצַו שָׁאוּל אֶת עֲבָדָו צָוָה
דַּבְּרוּ אֶל דָּוִד בַּלָּט לֵאמֹר הִנֵּה אַט
חָפֵץ בְּךָ הַמֶּלֶךְ וְכָל עֲבָדָיו אֲהֵבוּךָ
וְעַתָּה הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ׃ וַיְדַבְּרוּ עַבְדֵי דָּבַר
שָׁאוּל בְּאָזְנֵי דָוִד אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד הַנְקַלָּה קָלַל
בְעֵינֵיכֶם הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְאָנֹכִי

saul: & pphetabat in medio dom⁹ sue. Dauid aũt psallebat manu sua sicut p singulos dies. Tenebatq́ꝫ saul lãceam & misit eam: putãs φ configere posset dauid cũ pariete. Et declinauit dauid a facie eius scđo. Et timuit saul dauid eo φ dominus esset cũ eo & a se recessisset. Amouit ergo eum saul a se & fecit eũ tribunũ sup mille viros. Et egrediebatur & intrabat in cõspectu ppl̃i. In oĩbus quoq́ꝫ viis suis dauid prudenter agebat: & dñs erat cũ eo. Vidit itaq́ꝫ saul φ prudẽs eẽt nimis: & cepit cauere eũ. Oĩs ãt israel & iuda diligebat dauid. Ipse aũt ingrediebatur & egrediebatur añ eos. Dixitq́ꝫ saul ad dauid. Ecce filia mea maior merob: ipsam dabo tibi vxorem: tantũmõ esto vir fortis & preliare bella domini. Saul autem reputabat dicẽs. Non sit manus mea in eo: sed sit sup eũ manus philistinorum. Ait aũt dauid ad saul. Quis ego sum aut q̃ ẽ vita mea aut cognatio pr̃is mei ĩ israel vt fiã gener regis. Factũ ẽ ãt tp̃s cũ deberet dari merob filia saul dauid: data est hadrieli molathite vxor. Dilexit autẽ dauid michol filiã saul alterã. Et nũciatum est saul & placuit ei. Dixitq́ꝫ saul. Dabo eam illi vt fiat ei in scandalum: & sit super eũ manus philistinorum. Dixitq́ꝫ saul ad dauid. In duabus gener meus eris hodie. Et mandauit saul seruis suis. Loq̃mini ad dauid clam me dicẽtes. Ecce places regi: & omnes serui eius diligunt te. Nũc ergo esto gener regis. Et locuti sunt serui saul in aurib⁹ dauid omnia verba hec: & ait dauid. Nũ parum videtur vobis generũ esse regis? Ego ãt sum

saul: & pphetabat in medio dom⁹ sue. &
σαούλ, καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. καὶ
dauid psallebat in manu sua sic p singulos dies
δαυὶδ ἔψαλλεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ὡς καθ᾽ ἑκάστην ἡμέρας
& lãcea in manu saul: & sustulit saul lãceã & dixit
καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ σαούλ, καὶ ἦρε σαοὺλ τὸ δόρυ καὶ εἶ
xit pcutiã in dauid & in parietẽ. & declinauit dd
πε παταξω ἐν δαυὶδ καὶ ἐν τῷ τοίχῳ. καὶ ἐξέκλινε δαδ
a facie eius bis. & timuit saul a fa
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ δίς. καὶ ἐφοβήθη σαοὺλ ἀπὸ προ
cie dauid: qm̃ erat dñs cũ eo & a saul
σώπου δαυίδ, ὅτι ἦν κύριος μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σαοὺλ
recessit. & amouit eũ saul a se: & cõsti
ἀπέστη. καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν σαοὺλ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ κατέστη
tuit eũ tribunũ sibi. & egrediebatur & ingredie
σεν αὐτὸν χιλίαρχον ἑαυτῷ. καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύ
batur corã pplo. & erat dd intelligẽs in oib⁹
ετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. καὶ ἦν δαδ συνιὼν ἐν πάσαις ταῖς
viis eius: & dñs cũ eo. & vidit saul φ ipse
ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ κύριος μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ εἶδε σαοὺλ ὡς αὐτὸς
intelligit nimis: & cauebat a facie eius.
συνιεῖ σφόδρα, καὶ εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
& oĩs israel & iuda diligebat dauid: qm̃ ip
καὶ πᾶς ἰσραὴλ καὶ ἰούδας ἠγάπα τὸν δαυίδ, ὅτι αὐ
se egrediebatur & ingrediebatur añ faciẽ ppl̃i.
τὸς ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ.
& dixit saul ad dauid: ecce filia mea ma
καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς δαυίδ, ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ μου ἡ μεί
ior merob dabo tibi ipsam in vxorẽ: cete⁊ fias mihi
ζων μερὼβ δώσω σοι αὐτὴν εἰς γυναῖκα, πλὴν γίνου μοι
in filiũ fortitudinis: & preliare bella dñi.
εἰς υἱὸν δυνάμεως, καὶ πολέμει τοὺς πολέμους κυρίου.
& saul dixit: nõ sit manus mea in eo: sed sit
καὶ σαοὺλ εἶπε, μὴ ἔστω ἡ χείρ μου ἐπ᾽ αὐτῷ, ἀλλ᾽ ἔστω
in eo manus philistino⁊. & dixit dauid
ἐν αὐτῷ ἡ χεὶρ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ εἶπε δαυίδ
ad saul quis sum ego: & que vita cogna
πρὸς σαοὺλ τίς εἰμὶ ἐγώ, καὶ τίς ἡ ζωὴ τῆς συγγε 2.Re. 9.a.
tiõis pr̃is mei in israel φ ero gener
νείας τοῦ πατρός μου ἐν ἰσραὴλ ὅτι ἔσομαι γαμβρὸς
regis? & factũ est in tp̃e cũ daretur
τοῦ βασιλέως; καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ δοθῆναι τὴν
merob filia saul dauid: & ipsa data est
μερὼβ θυγατέρα σαοὺλ τῷ δαυίδ, καὶ αὕτη ἐδόθη τῷ
edrieli maulahtite in vxorẽ. & dilexit me
ἐδριὴλ τῷ μαουλαθίτῃ εἰς γυναῖκα. καὶ ἠγάπησεν με
chol filia saul dauid. & nũciatũ est
χὸλ ἡ θυγάτηρ σαοὺλ τὸν δαυίδ. καὶ ἀπηγγέλη
saul: & placuit in oculis eius verbũ.
τῷ σαούλ, καὶ ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ τὸ ῥῆμα.
& dixit saul dabo eam illi: & erit ei
καὶ εἶπεν σαοὺλ δώσω αὐτὴν αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐ
in scandalũ: & erit sup eũ manus philisti
τῷ εἰς σκάνδαλον; καὶ ἔσται ἐπ᾽ αὐτῷ χεὶρ ἀλλοφύ
no⁊ũ. & dixit saul ad dauid: in duabus
λων. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς δαυίδ, ἐν ταῖς δυσὶν
eris gener mihi hodie. & mãdauit sa
ἐπιγαμβρεύσεις μοι σήμερον. καὶ ἐνετείλατο σα
ul seruis suis dicẽs: loquimini vos clã
οὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων; λαλήσατε ὑμεῖς λά
dauid dicẽtes: ecce rex vult in
θρᾳ τῷ δαυὶδ λέγοντες, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς θέλει ἐν
te & oẽs serui eius diligũt te: &
σοὶ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσί σε, καὶ
tu gener esto regi. & locuti sunt
σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ. καὶ ἐλάλησαν οἱ
serui saul verba hec in aurib⁹ dd.
παῖδες σαοὺλ τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα δαδ.
& dixit dauid: nũ leue est in oculis vr̃is ge
καὶ εἶπε δαυίδ, ἦ κοῦφόν ἐστιν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπι
nerũ esse regi? ego ãt
γαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ; ἐγὼ δὲ

vir humilis ꝛ nō honorabilis. ꝛ renūciauerūt sa=
ἀνὴρ ταπεινὸς καὶ οὐκ ἔντιμος. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ σα
ul serui eius ſm oia verba q̄ locut⁹
οὺλ οἱ παῖδες αὐτοῦ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ἃ ἐλάλη
eſt dauid. ꝛ dixit saul: dicite dauid: nō
σε δαυίδ. καὶ εἶπεν σαούλ, εἴπατε τῷ δαυίδ, οὐ βού
vult rex ſpōſalia: ſed cētū pputia phili
λεται ὁ βασιλεὺς ἔδνα, ἀλλ' ἢ ἑκατὸν ἀκροβυστίας ἀλλο=
ſtinoꝝ: vt fiat vltio in inimicos regis. ꝛ ſa
φύλων, ἐκδικῆσαι εἰς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως. καὶ σα
ul cogitauit iniicere dauid in manus
οὺλ ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν τὸν δαυὶδ εἰς τὰς χεῖρας τῶν
philiſtinoꝝ. ꝛ renūciauerūt serui saul
ἀλλοφύλων. καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες σαοὺλ τῷ
dauid verba hec. ꝛ direct⁹ fuit ſermo in
δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ εὐθύνθη ὁ λόγος ἐν
oculis dauid vt fieret gener regi. ꝛ nō
ὀφθαλμοῖς δαυὶδ ἐπιγαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ. καὶ οὐκ
implete fuerūt dies: ꝛ ſurrexit dauid ꝛ abijt
ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι, καὶ ἀνέστη δαυὶδ καὶ ἐπορεύθη
ipſe ꝛ viri eius: ꝛ pcuſſit in phi
αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλο
liſteis ducētos viros. ꝛ attulit preputia
φύλοις διακοσίους ἄνδρας. καὶ ἤνεγκε τὰς ἀκροβυστίας
eoꝝ: ꝛ impleuit eas regi ꝛ gener
αὐτῶν, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὰς τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπιγαμ
fit regi. ꝛ dat ei saul me
βρεύεται τῷ βασιλεῖ. καὶ δίδωσιν αὐτῷ ὁ σαοὺλ τὴν με
chol filiā ſuā in vxorē. ꝛ vidit saul ꝛ
χὸλ θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. καὶ εἶδε σαοὺλ καὶ
cognouit ꝙ dn̄s cū dauid. ꝛ mechol filia e=
ἔγνω ὅτι κύριος μετὰ δαυίδ. καὶ μεχὸλ ἡ θυγάτηρ αὐ
ius ꝛ oīs iſrael diligebat eū. ꝛ addidit ſa
τοῦ καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἠγάπα αὐτόν. καὶ προσέθετο σα
ul timere a facie dauid adhuc. ꝛ factus ē
οὺλ φοβεῖσθαι ἀπὸ προσώπου δαυὶδ ἔτι. καὶ ἐγένετο
saul inimicus dauid oībus diebus. ꝛ e=
σαοὺλ ἐχθραίνων τῷ δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἐξ
greſſi ſūt pricipes philiſtinoꝝ: ꝛ factū eſt a ſuffi
ῆλθον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκα
ciēti egreſſione eoꝝ: ꝛ dauid itelligebat magis ꝙ om
νοῦ τῆς ἐξοδίας αὐτῶν, καὶ δαυὶδ συνῆκε παρὰ πάν=
nes serui saul. ꝛ honoratū eſt nomē e=
τας τοὺς δούλους σαούλ. καὶ ἐτιμήθη τὸ ὄνομα αὐ=
ius nimis.
τοῦ σφόδρα.

Ca.19.

Et locutus eſt saul ad ionathan filiū ſuū
Καὶ ἐλάλησε σαοὺλ πρὸς ἰωναθὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ꝛ ad oēs ſeruos ſuos: vt occi
καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, τοῦ θανατῶ=
derēt dauid. ꝛ ionathan filius saul diligebat
σαι τὸν δαυίδ. καὶ ἰωναθὰν ὁ υἱὸς σαοὺλ ἠγάπα τὸν
dauid valde. ꝛ indicauit ionathan dauid di
δαυὶδ σφόδρα. καὶ ἀνήγγειλεν ἰωναθὰν τῷ δαυὶδ λέ
cens: saul pr̄ meus q̄rit occidere te: ꝛ nūc
γων, σαοὺλ ὁ πατήρ μου ζητεῖ θανατῶσαί σε, καὶ νῦν
obſerua te cras mane: ꝛ abſcōdere ꝛ mane clam:
φύλαξαι αὔριον πρωΐ, καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον κρυφῇ,
ꝛ ego egrediar ꝛ ſtabo inherēs pa
καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πα=
tri meo in agro vbi fueris tu ibi. ꝛ ego loquar
τρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἂν ᾖς σὺ ἐκεῖ. καὶ ἐγὼ λαλήσω
de te ad patrē meū: ꝛ videbo qd̄ cūq;
περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ὄψομαι ὅτι ἂν
fuerit: ꝛ nunciabo tibi. ꝛ locutus eſt ionathan de
ᾖ, καὶ ἀπαγγελῶ σοι. καὶ ἐλάλησεν ἰωναθὰν περὶ
dauid bona ad saul patrē ſuū: ꝛ dixit
δαυὶδ ἀγαθὰ πρὸς σαοὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ εἶπε
ad eum: ne tā peccet rex in ſer
πρὸς αὐτόν, μὴ δὴ ἁμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦ
uum ſuū dauid: quia nō peccauit in te:
λον αὐτοῦ τὸν δαυίδ, ὅτι οὐχ ἥμαρτεν εἰς σέ,

vir paup & tenuis. Et renūciauerunt serui saul dicentes. Huiuſce modi verba locutus eſt dauid. Dixit autem saul. Sic loqmini ad dauid. Nō habet rex ſpōſalia neceſſe: niſi tantum centū preputia philiſtinorū: vt fiat vltio de inimicis regis. Porro saul cogitabat dauid tradere in manus philiſtinorū. Cunq; renunciaſſent serui ei⁹ dauid verba q̄ dixerat saul placuit ſermo in oculis dauid vt fieret gener regis. Et poſt paucos dies ſurgens dauid abiit cū viris q ſub eo erant: & pcuſſit ex philiſtiim ducētos viros: & attulit eorū preputia & annumerauit ea regi: vt eſſet gener eius. Dedit itaq; saul ei michol filiam ſuam vxorē. Et vidit saul & intellexit ꝙ dn̄s eſſet cum dauid. Michol āt filia saul diligebat eum: & saul magis cepit timere dauid. Factuſq; eſt saul inimicus dauid cunctis diebus. Et egreſſi ſunt pricipes philiſtinorū. A principio āt egreſſionis eorū: prudētius ſe gerebat dauid q̄ oēs viri saul & celebre factū ē nomē eius nimis.

19.

Locutus eſt āt saul ad iōathā filiū ſuū & ad oēs ſeruos ſuos vt occiderēt dd̄. Porro ionathas filius saul diligebat dauid valde. Et idicauit iōathas dauid dicens. Querit saul pr̄ meus occidere te: q̄propter obſerua te queſo mane: & mäebis clā & abſconderis. Ego aūt egrediēs ſtabo iuxta patrem meū in agro vbicunq; fuerit: & ego loquar de te ad prēm meū: & qd̄cūq; videro nunciabo tibi. Locutus eſt ergo ionathas de dauid bona ad saul patrem ſuum. Dixitq; ad eum. Ne pecces rex in ſeruū tuū dauid: quia non peccauit tibi.

אִישׁ רָשׁ וְנִקְלֶה׃ וַיַּגִּדוּ עַבְדֵי
שָׁאוּל לוֹ לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
דִּבֶּר דָּוִד׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה
תֹאמְרוּ לְדָוִד אֵין חֵפֶץ לַמֶּלֶךְ
בְּמֹהַר כִּי בְּמֵאָה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים
לְהִנָּקֵם בְּאֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ וְשָׁאוּל
חָשַׁב לְהַפִּיל אֶת דָּוִד בְּיַד
פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּגִּדוּ עֲבָדָיו לְדָוִד אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשַׁר הַדָּבָר
בְּעֵינֵי דָוִד לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְלֹא
מָלְאוּ הַיָּמִים׃ וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּלֶךְ הוּא
וַאֲנָשָׁיו וַיַּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים מָאתַיִם
אִישׁ וַיָּבֵא דָוִד אֶת עָרְלֹתֵיהֶם
וַיְמַלְאוּם לַמֶּלֶךְ לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ
וַיִּתֶּן לוֹ שָׁאוּל אֶת מִיכַל בִּתּוֹ
לְאִשָּׁה׃ וַיַּרְא שָׁאוּל וַיֵּדַע כִּי יְהוָה
עִם דָּוִד וּמִיכַל בַּת שָׁאוּל
אֲהֵבַתְהוּ׃ וַיֹּאסֶף שָׁאוּל לֵרֹא
מִפְּנֵי דָוִד עוֹד וַיְהִי שָׁאוּל אֹיֵב
אֶת דָּוִד כָּל הַיָּמִים׃ וַיֵּצְאוּ שָׂרֵי
פְלִשְׁתִּים וַיְהִי מִדֵּי צֵאתָם שָׂכַל
דָּוִד מִכֹּל עַבְדֵי שָׁאוּל וַיִּיקַר שְׁמוֹ
מְאֹד׃ וַיְדַבֵּר שָׁאוּל
אֶל יוֹנָתָן בְּנוֹ וְאֶל כָּל עֲבָדָיו
לְהָמִית אֶת דָּוִד וִיהוֹנָתָן בֶּן
שָׁאוּל חָפֵץ בְּדָוִד מְאֹד׃ וַיַּגֵּד
יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵאמֹר מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל
אָבִי לַהֲמִיתֶךָ וְעַתָּה הִשָּׁמֶר נָא
בַבֹּקֶר וְיָשַׁבְתָּ בַסֵּתֶר וְנַחְבֵּאתָ׃
וַאֲנִי אֵצֵא וְעָמַדְתִּי לְיַד אָבִי
בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר אַתָּה שָׁם וַאֲנִי
אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל אָבִי וְרָאִיתִי מָה
וְהִגַּדְתִּי לָךְ׃ וַיְדַבֵּר יְהוֹנָתָן
בְּדָוִד טוֹב אֶל שָׁאוּל אָבִיו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל יֶחֱטָא הַמֶּלֶךְ
בְּעַבְדּוֹ בְדָוִד כִּי לֹא חָטָא לָךְ

רוש קלה
אמר
נקם
נפל
יום קום
נכה מאה
בוא
מלא
נתן
איש ראה
יסף ירא
פנה היה
יום שור
יצא

Cap. xix.

דבר
מות
נגד
בקש
שמר
חבא
ראה
חטא

וכי מעשיו טוב לך מאד׃ וישם   עשה שום
את נפשו בכפו ויך את הפלשתי   נכה
ויעש יהוה תשועה גדולה לכל   ישע גדל
ישראל ראית ותשמח ולמה   שמח
תחטא בדם נקי להמית את דוד   נקה מות
חנם׃ וישמע שאול בקול יהונתן   שמע
וישבע שאול חי יהוה אם יומת׃   שבע
ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו   קרא נגד
יהונתן את כל הדברים האלה
ויבא יהונתן את דוד אל שאול   בוא
ויהי לפניו כאתמול שלשום׃   היה פנה
ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד   תמל יסף
וילחם בפלשתים ויך בהם מכה   לחם
גדלה וינסו מפניו׃ ותהי רוח   נוס
יהוה רעה אל שאול והוא   רוע
בביתו ישב וחניתו בידו ודוד   חנה
מנגן ביד׃ ויבקש שאול להכות   נגן בקש
בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני   נכה פטר
שאול ויך את החנית בקיר   פנה
ודוד נס וימלט בלילה הוא׃   מלט
וישלח שאול מלאכים אל בית   שלח לאך
דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד   מות נגד
לדוד מיכל אשתו לאמר אם   איש
אינך ממלט את נפשך הלילה
מחר אתה מומת׃ ותרד מיכל את   ירד
דוד בעד החלון וילך ויברח   חלל ברח
וימלט׃ ותקח מיכל את התרפים   לקח
ותשם אל המטה ואת כביר   שום כבר
העזים שמה מראשתיו ותכס   עז כסה
בבגד׃ וישלח שאול מלאכים
לקחת את דוד ותאמר חלה   לקח אמר
הוא׃ וישלח שאול את המלאכים
לראות את דוד לאמר העלו   ראה עלה
אתו במטה אלי להמתו׃ ויבאו   בוא
המלאכים והנה התרפים אל
המטה וכביר העזים מראשתיו׃

& opera eius bona sũt
tibi valde: & posuit
aĩam suam ĩ manu sua:
& percussit philisteũ:
& fecit dominus salutẽ
magnam vniuerso
israeli. Vidisti & letat⁹
es. Quare ergo
peccas in sanguĩe inno
xio interficiẽs dd̃ qui ẽ
absq̃ culpa? Q d̃ cũ au
disset saul: placatus vo
ce ionathe iurauit. Vi
uit dñs: quia nõ occi
detur. Vocauit itaq̃ io
nathas dauid: & indica
uit ei oĩa verba hec.
Et introduxit iõathas
dauid ad saul:
& fuit añ eũ sicut erat
heri & nudiustertius.
Motũ ẽ ãt rursum bel
lum: & egressus dauid
pugnauit aduersũ phi
listiĩ: pcussitq̃ eos pla
ga magna: & fugerunt
a facie eius. Et factus ẽ
spũs dñi malus in saul
Sedebat autẽ in domo
sua & tenebat lãceam.
Porro dauid psallebat
in manu sua. Nisusq̃ ẽ
saul cõfigere dauid lã
cea in pariete. Et decli
nauit dauid a facie saul.
Lãcea ãt casso vulnere
plata ẽ ĩ pariete: & da
uid fugit & saluatus est
nocte illa. Misit ergo
saul satellites suos no
cte in domũ dauid vt
custodirẽt eũ & interfi
ceretur mane. Quod
cũ annunciasset dauid
michol vxor sua dicẽs.
Nisi saluaueris te no
cte hac: cras morieris:
deposuit eum
per fenestram. Porro il
le abiit & aufugit:
atq̃ saluatus est. Tulit
autem michol statuam:
& posuit eam super le
ctum: & pellem pilosã
caprarum posuit ad ca
put eius: & operuit eam
vestimẽtis. Misit autẽ
saul apparitores qui
raperent dauid: & rñ
sum ẽ q̃ egrotaret. Rur
sumq̃ misit saul nunci
os
vt viderẽt dauid dicẽs.
Afferte
eum ad me in lecto vt
occidatur. Cũq̃ veũisset
nuncii inuentum ẽ si
mulacrum super
lectum & pellis capra
rum ad caput eius.

τ opera eius bona valde: τ posuit anĩ
καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ καλὰ σφόδρα, καὶ ἔθετο τὴν ψυ
mam suã in manibus suis: τ pcussit
χὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν
philisteũ. τ fecit dñs salutẽ magnã.
ἀλλόφυλον. καὶ ἐποίησε κύριος σωτηρίαν μεγάλην.
τ oĩs israel vidit τ letati sunt. τ quare
καὶ πᾶς ἰσραὴλ εἶδε καὶ ἐχάρησαν. καὶ ἱνατί
peccas in sãguinẽ ĩnoxiũ vt interficias dauid absq̃
ἁμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῶον θανατῶσαι τὸν δαυὶδ δω   B
culpa? τ audiuit saul vocẽ ionathan: τ iura
ρεάν; καὶ ἤκουσε σαοὺλ τῆς φωνῆς ἰωναθάν, καὶ ὤμο
uit saul dicens: viuit dñs si morietur? τ vo
σε σαοὺλ λέγων, ζῇ κύριος εἰ ἀποθανεῖται; καὶ ἐκά
cauit ionathan dauid: τ indicauit ei om
λεσεν ἰωναθὰν τὸν δαυίδ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάν
nia verba hec. τ introduxit ionathan
τα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ εἰσήγαγεν ἰωναθὰν τὸν
dauid ad saul: τ erat corã eo sicut
δαυὶδ πρὸς σαούλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ καθὼς
heri τ nudius tertius. τ processit fieri
ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν. καὶ προσετέθη γενέσθαι
bellum: τ preualuit dauid τ debellauit
πόλεμος, καὶ κατίσχυσε δαυὶδ καὶ ἐπολέμησε τοὺς
philistijm: τ pcussit eos plaga nimis
ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξε αὐτοὺς πληγὴν σφόδρα
magna. τ fugerũt a facie eius. τ fact⁹ est
μεγάλην. καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο
spũs malus sup saul a dño: τ ip
πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σαοὺλ παρὰ κυρίου, καὶ αὐ
se in domo sua sedebat τ lãcea in manu
τὸς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐκάθητο καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ
eius. τ dauid psallebat in manibus suis. τ
αὐτοῦ. καὶ δαυὶδ ἔψαλλεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ
querebat saul pcutere in lãcea dauid. τ re
ἐζήτει σαοὺλ πατάξαι ἐν δόρατι τὸν δαυίδ. καὶ ἀ
cessit dauid a facie saul: τ cõfixit
πέστη δαυὶδ ἐκ προσώπου σαούλ, καὶ ἐπάταξε τὸ
lãceã in parietẽ. τ dauid secessit τ saluat⁹
δόρυ εἰς τὸν τοῖχον. καὶ δαυὶδ ἀπεχώρησε καὶ διεσώ
est in nocte illa. τ misit saul nũcios in
θη ἐν νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ ἀπέστειλε σαοὺλ ἀγγέλους εἰς
domũ dauid vt custodirẽt eũ vt interficeret e
τὸν οἶκον δαυὶδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐ
um mane. τ nunciauit mechol vxor eius
τὸν τοπρωΐ. καὶ ἀπήγγειλε μελχὸλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ τῷ   C
dauid dicẽs: nisi tu saluaueris aĩam tuam
δαυὶδ λέγουσα, ἐὰν μὴ σὺ σώσεις τὴν ψυχήν σου
nocte ista: cras tu interficieris. τ de
τὴν νύκτα ταύτην, αὔριον σὺ θανατωθήσῃ. καὶ κα
ducit mechol dauid per fenestrã. τ abi
τάγει μελχὸλ τὸν δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος. καὶ ἀπῆλ
it τ aufugit τ saluatur. τ accepit mechol si
θε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται. καὶ ἔλαβε μελχὸλ τὰ κε
mulacra vana: τ posuit sup lectũ: τ stragu
νοτάφια, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ στρογγύλω
lum pilorũ capraꝝ posuit ad caput eius: τ
μα τριχῶν αἰγῶν ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ
operuit ea vestimẽto. τ misit saul nun
ἐκάλυψεν αὐτὰ ἱματίῳ. καὶ ἀπέστειλε σαοὺλ ἀγγέ
cios vt acciperẽt dauid. τ dixit mechol infirmatũ eẽ
λους λαβεῖν τὸν δαυίδ. καὶ εἶπε μελχὸλ ἐνοχλεῖσθαι
eum. τ misit saul nũcios vt viderẽt dauid
αὐτόν. καὶ ἀπέστειλε σαοὺλ ἀγγέλους ἰδεῖν τὸν δαυίδ
dicens: ducite eum in lecto ad me vt oc
λέγων, ἀγάγετε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης πρός με τοῦ θανα
cidam eũ. τ veniũt nũcij: τ ecce
τῶσαι αὐτόν. καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἰδοὺ τὰ
simulatra vana sup lectũ τ stragulũ pi
κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ στρογγύλωμα τῶν τρι
lorũ capraꝝ ad caput eius.
χῶν τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ.

ꝛ dixit saul mechol quare sic illusi
καὶ εἶπε σαοὺλ τῇ μεχὸλ ἱνατί οὕτως παρελογί-
sti mihi ꝛ dimisisti inimicū meū ꝛ saluat⁹ ē: ꝛ
σω με καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν μου καὶ διεσώθη; καὶ
dixit mechol ad saul: ipse dixit ad me: di
εἶπε μεχὸλ πρὸς σαούλ, αὐτὸς εἶπεν πρός με, ἐξα-
mitte me: siāt nō interficiā te. ꝛ dauid fu
πόστειλόν με, εἰ δὲ μὴ θανατώσω σε. καὶ δαυὶδ ἔφυ-
git ꝛ saluat⁹ est: ꝛ venit ad samuel in arma
γε καὶ διεσώθη, καὶ παραγίνεται πρὸς σαμουὴλ εἰς ἀρμα
thaim: ꝛ nunciat ei omnia que fecit ei
θαΐμ, καὶ ἀπαγγέλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐ
saul. ꝛ abierunt samuel ꝛ dauid ꝛ
τῷ σαούλ. καὶ ἐπορεύθησαν σαμουὴλ καὶ δαυὶδ καὶ
sederūt in nabath in rama. ꝛ nūciatū est saul a di
ἐκάθισαν ἐν ναβὰθ ἐν ῥαμᾶ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ σαοὺλ λε
cētibus: ecce dauid in nabath in rama: ꝛ misit sa
γόντων, ἰδοὺ δαυὶδ ἐν ναβὰθ ἐν ῥαμᾶ, καὶ ἀπέστειλε σα-
ul nūcios vt caperēt dauid. ꝛ veniētes viderūt
οὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν δαυίδ. καὶ ἐλθόντες εἶδον τὴν
cetum pphat vaticinātiū: ꝛ sa-
ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων, καὶ σα
muel stetit stans super eos. ꝛ fact⁹ ē sup
μουὴλ εἱστήκει καθεστηκὼς ἐπ' αὐτῶν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς
nuncios saul spūs dei: ꝛ prophetarūt ꝛ
ἀγγέλους σαοὺλ πνεῦμα θεοῦ, καὶ προεφήτευσαν καὶ
ipsi. ꝛ nūciatū est saul: ꝛ misit nun
αὐτοί. καὶ ἀπηγγέλη τῷ σαούλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέ
cios alios: ꝛ pphauerūt ꝛ ipsi. ꝛ ad-
λους ἑτέρους, καὶ προεφήτευσαν καὶ αὐτοί. καὶ προ
didit saul mittere nūcios tertios: ꝛ pro
σέθετο σαοὺλ ἀποστεῖλαι ἀγγέλους τρίτους, καὶ προε
phetauerūt ꝛ ipsi. ꝛ iratus est saul furore. ꝛ abi-
φήτευσαν καὶ αὐτοί. καὶ ἐθυμώθη σαοὺλ ὀργῇ. καὶ ἐπο
it ꝛ ipse in armathaim: ꝛ venit vsq; in cister
ρεύθη καὶ αὐτὸς εἰς ἀρμαθαΐμ, καὶ ἔρχεται ἕως φρέα-
nam aree que in sechi: ꝛ interrogauit ꝛ dixit: vbi
τος τῆς ἅλω τῆς ἐν σεχί, καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε, ποῦ
samuel ꝛ dauid? ꝛ dixerūt: ecce in nabath en ra-
σαμουὴλ καὶ δαυίδ; καὶ εἶπον, ἰδοὺ ἐν ναβὰθ ἐν ῥα
ma. ꝛ abit inde in nabath in rama. ꝛ fact⁹
μᾶ. καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς ναβὰθ εἰς ῥαμᾶ. καὶ ἐγένε
est sup eū spūs dei. ꝛ abiit ambulans
το ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ. καὶ ἐπορεύθη πορευόμενος
ꝛ prophetauit vsq; dū veniret ipse in nabath in
καὶ προεφήτευσεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς ναβὰθ εἰς
rama. ꝛ spoliauit vestimēta sua ꝛ ppheta
ῥαμᾶ. καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ προεφήτευ
uit corā samuel. ꝛ cecidit nudus tota die
σεν ἐνώπιον σαμουήλ. καὶ ἔπεσε γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέ
illa ꝛ tota nocte illa. pp hoc dice-
ραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην. διὰ τοῦτο ἔλε-
bāt: nū ꝛ saul inter pphetas?
γον, εἰ καὶ σαοὺλ ἐν προφήταις; Ca. 20.

Et fugit dauid de nabath de rama: ꝛ ve-
Καὶ ἀπέδρα δαυὶδ ἐξ ναβὰθ ἐκ ῥαμᾶ, καὶ ἔρ-
nit ad faciē ionathan. ꝛ dixit qd̄ fe
χεται εἰς πρόσωπον ἰωναθάν. καὶ λέγει τί πε-
ci: vel q̄ iniquitas mea: vel qd̄ peccaui corā
ποίηκα, ἢ τί τὸ ἀδίκημά μου, ἢ τί ἥμαρτον ἐνώπιον
patre tuo qm̄ q̄rebat aīam meā? ꝛ dixit
τοῦ πατρός σου ὅτι ἐζήτει τὴν ψυχήν μου; καὶ εἶπεν
ei ionathan: nequaq̄ tibi: nō morieris. ecce em̄
αὐτῷ ἰωναθάν, μηδαμῶς σοι, μὴ ἀποθάνῃς. ἰδοὺ γὰρ
non faciet pater meus grāde v̄bū vel paruū qd̄ nō
οὐ μὴ ποιήσει ὁ πατήρ μου μέγα ῥῆμα ἢ μικρὸν ὃ οὐκ
reuelet auriculā meā. ꝛ cur abscōdet
ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μου. καὶ τί ὅτι ἀποκρύψει ὁ
pater meus
πατήρ μου ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

[s]Dixitq; [t]saul [u]ad [x]michol. [y]Quare [z]sic [a]illusisti mihi [b]& dimisisti [c]inimicū meū [e]vt fugeret? [f]Et rñdit [g]michol [h]ad [i]saul. Quia [k]ipse [l]locut⁹ ē [m]mihi dicēs. [n]Dimitte me: [o]alioquin [p]interficiam te. [q]Dauid autem [r]fugiens [s]saluatus est. [t]Et vēit [u]ad [x]samuel [y]in ramatha: [z]& nunciauit [a]ei [c]omnia [d]q̄ [e]fecerat [f]sibi [g]saul. [h]Et abierūt [i]ipse [k]& samuel [l]& morati sunt [m]in naioth. [n]Nunciatum est autem [o]sauli [p]a dicentibus. [q]Ecce [r]dauid [s]in naioth [t]in ramatha. [u]Misit ergo [x]saul [y]lictores [z]vt rapent [b]dd̄. Qui [c]cum vidissent [e]cuneum [f]prophetarum [g]vaticinantinm: [h]& samuelem [i]stantem [l]super eos: [m]factus est etiam [q]spiritus [r]dei [n]in illis: [s]& pphetare ceperunt [t]etiam [u]ipsi. Qd̄ [x]cū nunciatū esset [y]sauli: [z]misit & [b]alios [a]nūcios. [c]Prophetauerūt āt [d]& [e]illi. [f]Et rursum [h]misit [g]saul [k]tertios [l]nuncios q [m]& [n]ipsi [l]pphetauerēt. [o]Abiit [p]etiam [q]ipse [r]in ramatha [s]& venit [t]vsq; ad [u]cisternam [x]magnam [y]que est [z]in sochoth: [a]& interrogauit [b]& dixit. [c]In quo loco sunt [d]samuel [e]& dauid? [f]Dictūq; est ei. [g]Ecce [h]in naioth sunt [i]in ramatha. [k]Et abiit [m]i[n] naioth [o]in ramatha. [p]Et factus est etiam [q]super eū [t]spiritus [u]dei: [x]& ambulauit [y]ingrediens [z]& prophetabat [a]vsq;dum [b]veniret [c]in naioth [d]in ramatha. [e]Et expoliauit [f]etiam [g]ipse se [i]vestimentis suis [k]& prophetauit cū ceteris [n]coram [o]samuel: [p]& cecidit [q]nudus [r]tota [s]die [t]illa [u]& [x]nocte. [y]Unde & exiuit prouerbium. [b]Nun & [c]saul [d]inter prophetas. zo.

Fugit autem [b]dauid [c]de naioth que est [e]in ramatha: [f]veniensq; [g]locutus est [h]coram [i]ionatha. [k]Quid [l]feci? [m]Que ē [n]iniquitas mea: [o]& quod [p]peccatum meū [q]in [r]patrem tuum: [s]quia [t]querit [x]animam meam? Qui [y]dixit [z]ei. [a]Absit a te: [b]nō [c]morieris. [f]Neq; [e]enim [g]faciet [h]pater meu s[i]quicq̄ [k]grāde [l]vel [n]paruū: [o]nisi prius [p]indicauerit mihi. [q]Hunc ergo [t]celauit

ויאמר שאול אל מיכל למה ככה
רמיתני ותשלחי את איבי וימלט
ותאמר מיכל אל שאול הוא
אמר אלי שלחני למה אמיתך:
ודוד ברח וימלט ויבא אל
שמואל הרמתה ויגד לו את כל
אשר עשה לו שאול וילך הוא
ושמואל וישבו בניות: ויגד
לשאול לאמר הנה דוד בניות
ברמה: וישלח שאול מלאכים
לקחת את דוד וירא את להקת
הנביאים נבאים ושמואל עמד
נצב עליהם ותהי על מלאכי
שאול רוח אלהים ויתנבאו גם
המה: ויגדו לשאול וישלח
מלאכים אחרים ויתנבאו גם
המה ויסף שאול וישלח מלאכים
שלשים ויתנבאו גם המה: וילך
גם הוא הרמתה ויבא עד בור הגדול
אשר בשכו וישאל ויאמר איפה
שמואל ודוד ויאמר הנה בניות
ברמה: וילך שם אל ניות ברמה
ותהי עליו גם הוא רוח אלהים
וילך הלוך ויתנבא עד באו
בניות ברמה: ויפשט גם הוא את
בגדיו ויתנבא גם הוא לפני
שמואל ויפל ערם כל היום
ההוא וכל הלילה על כן יאמרו
הגם שאול בנביאים:

Cap. xx.

ויברח דוד מניות ברמה ויבא
ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה
עוני ומה חטאתי לפני אביך כי
מבקש את נפשי: ויאמר לו חלילה
לא תמות הנה לא יעשה אבי
דבר גדול או דבר קטן ולא
יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי

רמה שלח
מלט
מות
בוא
נגד
לאך
ראה
נבא
היה
בוא גדל
שאל
היה
הלך נבא
פשט
פנה
נפל
אמר
עשה
בקש חלל
מות
גלה מדע
סתר

מִמֶּנִּי אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֵין זֹאת׃
וַיִּשָּׁבַע עוֹד דָּוִד וַיֹּאמֶר יָדֹעַ יָדַע שָׁבַע
אָבִיךָ כִּי מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
וַיֹּאמֶר אַל יֵדַע זֹאת יְהוֹנָתָן פֶּן
יֵעָצֵב וְאוּלָם חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשֶׁךָ עָצַב אָלַם
כִּי כְפֶשַׂע בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֶת׃ וַיֹּאמֶר
יְהוֹנָתָן אֶל דָּוִד מַה תֹּאמַר נַפְשְׁךָ
וְאֶעֱשֶׂה לָּךְ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל יְהוֹנָתָן
הִנֵּה חֹדֶשׁ מָחָר וְאָנֹכִי יָשֹׁב אֵשֵׁב יָשַׁב
עִם הַמֶּלֶךְ לֶאֱכֹל וְשִׁלַּחְתַּנִי
וְנִסְתַּרְתִּי בַשָּׂדֶה עַד הָעֶרֶב סָתַר
הַשְּׁלִשִׁית׃ אִם פָּקֹד יִפְקְדֵנִי שָׁלֹשׁ פָּקַד
אָבִיךָ וְאָמַרְתָּ נִשְׁאֹל נִשְׁאַל שָׁאַל
מִמֶּנִּי דָוִד לָרוּץ בֵּית לֶחֶם עִירוֹ
כִּי זֶבַח הַיָּמִים שָׁם לְכָל הַמִּשְׁפָּחָה׃ יוֹם שָׁפַח
אִם כֹּה יֹאמַר טוֹב שָׁלוֹם אָמַר שָׁלַם
לְעַבְדֶּךָ וְאִם חָרֹה יֶחֱרֶה לוֹ דַּע חָרָה יָדַע
כִּי כָלְתָה הָרָעָה מֵעִמּוֹ׃ וְעָשִׂיתָ כָּלָה רוּעַ
חֶסֶד עַל עַבְדֶּךָ כִּי בִּבְרִית יְהוָה עָשָׂה בָּרַת
הֵבֵאתָ אֶת עַבְדְּךָ עִמָּךְ וְאִם יֶשׁ בּוֹא
בִּי עָוֹן הֲמִיתֵנִי אַתָּה וְעַד אָבִיךָ מוּת
לָמָּה זֶּה תְבִיאֵנִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אָמַר
חָלִילָה לָּךְ כִּי אִם יָדֹעַ אֵדַע כִּי כָלְתָה חָלַל יָדַע
הָרָעָה מֵעִם אָבִי לָבוֹא עָלֶיךָ וְלֹא
אֹתָהּ אַגִּיד לָךְ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל נָגַד
יְהוֹנָתָן מִי יַגִּיד לִי אוֹ מַה יַּעַנְךָ עָנָה
אָבִיךָ קָשָׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל
דָּוִד לְכָה וְנֵצֵא הַשָּׂדֶה וַיֵּצְאוּ יָלַךְ יָצָא
שְׁנֵיהֶם הַשָּׂדֶה׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל
דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אֶחְקֹר חָקַר
אֶת אָבִי כָּעֵת מָחָר הַשְּׁלִשִׁית שָׁלֹשׁ
וְהִנֵּה טוֹב אֶל דָּוִד וְלֹא אָז
אֶשְׁלַח אֵלֶיךָ וְגָלִיתִי אֶת אָזְנֶךָ׃ כֹּה שָׁלַח גָּלָה
יַעֲשֶׂה יְהוָה לִיהוֹנָתָן וְכֹה יֹסִיף כִּי יָסַף
יֵיטִב אֶל אָבִי אֶת הָרָעָה עָלֶיךָ יָטַב
וְגָלִיתִי אֶת אָזְנֶךָ וְשִׁלַּחְתִּיךָ

a me pater meus ſmonem tantũmõ: Nequaq̃ ei erit iſtud. Et iurauit rurſum dauid. Et ille ait. Scit pfecto pater tuus ꝙ inueni gratiam in oculis tuis & dicet. Neſciat hoc ionathas: ne forte triſtetur. Quinimmo viuit dñs & viuit aĩa tua: qa vno tm̃: vt ita dicã: gradu ego morſq; diuidimur. Et ait ionathas ad dauid. Quodcũq; dixerit mihi aĩa tua faciã tibi. Dixit ãt dauid ad ionathan. Ecce calẽde ſũt craſtino: & ego ex more ſedere ſoleo iuxta regẽ ad veſcẽdũ. Dimitte ergo me vt abſcondar in agro vſq; ad veſperam diei tertie. Si reſpiciens requiſierit me pater tuus: rñdebis ei. Rogauit me dauid vt iret celeriter in bethleẽ ciuitatẽ ſuã: quia victime ſolennes ibi ſũt vniuerſis contribulibus ſuis. Si dixerit bene: pax erit ſeruo tuo. Si ãt fuerit iratus: ſcito quia cõpleta eſt malicia eius. Fac ergo miſericordiam in ſeruũ tuũ: quia fedus dñi me famulũ tuũ tecum inire feciſti. Si ãt eſt iniquitas aliq̃ in me: tu me interfice & ad patrem tuum ne introducas me. Et ait ionathas. Abſit hoc a te. Neq; enim fieri poteſt vt ſi certe cognouero cõpletã eẽ patris mei maliciã cõtra te nõ annũciẽ tibi. Rñdit dauid ad ionathan. Quis renũciabit mihi: ſi quid forte rñderit tibi pater tuus dure de me. Et ait ionathas ad dauid. Veni & egrediamur foras in agrum. Cumq; exiſſent ambo in agrum ait ionathas ad dauid. Domine deus iſrael ſi inueſtigauero ſententiam patris mei craſtino vel perendie & aliquid boni fuerit ſuper dauid & non ſtatim miſero ad te & notum tibi fecero: hec faciat dñs ionathe & hec augeat. Si autem perſeuerauerit patris mei malicia aduerſum te: reuelabo aurem tuam & dimittam te

a me verbũ hoc: nõ eſt hoc. ⁊ rñdit dd.
ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο; οὐκ ἔστι τοῦτο. καὶ ἀπεκρίθη δαυίδ
ionathan: ⁊ dixit: cognoſcẽs ſcit pater tuus: ꝙ
τῷ ἰωναθάν, καὶ εἶπεν, γινώσκων εἶδεν ὁ πατήρ σου, ὅτι
inueni grãm in oculis tuis. ⁊ dixit: nõ ſci
εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ εἶπεν, μὴ γνώ-
at hec ionathã: vt nõ nũciet dd.
τω ταῦτα ἰωναθάν, ὅπως μὴ ἀναγγείλῃ τῷ δαυίδ.
verũ viuit dñs ⁊ viuit aĩa tua: qm̃ ſicut di
πλὴν ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, ὅτι καθὼς εἴ-
xi impletũ eſt inter me ⁊ inter
πον πεπλήρωται ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον τοῦ
patrẽ tuũ vſq; ad mortẽ. ⁊ dixit ionathan ad
πατρός σου ἕως θανάτου. καὶ εἶπεν ἰωναθὰν πρὸς
dauid: qd deſiderat aĩa tua: ⁊ faciã tibi?
δαυίδ, τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ ποιήσω σοι;
⁊ dixit dauid ad ionathan: ecce iã calẽde cra
καὶ εἶπε δαυίδ πρὸς ἰωναθάν, ἰδοὺ δὴ νουμηνία αὔ-
ſtino: ⁊ ego ſedens ſedebo cũ re-
ριον, καὶ ἐγὼ καθίσας καθίσομαι μετὰ τοῦ βασι-
ge ad veſcẽdũ. ⁊ dimittes me ⁊ abſcõdar
λέως φαγεῖν. καὶ ἐξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι
in agro vſq; ad veſperã. ſi requirẽs re
ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δείλης. ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπι-
quiſierit me pr̃ tuus: dices rogans ro-
σκέψηταί με ὁ πατήρ σου, ἐρεῖς παραιτούμενος πα-
gauit a me dauid vt curreret vſq; ĩ bethleem
ρῄτηται παρ᾽ ἐμοῦ δαυίδ δραμεῖν ἕως βηθλεὲμ τῆς
ciuitatẽ ſuã: qm̃ ſacrificiũ dierũ ibi vniuerſe
πόλεως αὐτοῦ, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλῃ τῇ
tribui. ⁊ ſi dixerit pater tuus: bene pax
φυλῇ. καὶ ἐὰν εἴπῃ ὁ πατήρ σου, ἀγαθῶς εἰρήνη τῷ
ſeruo tuo. ſi ãt dura rñderit tibi: ſcito qꝛ
δούλῳ σου. ἐὰν δὲ σκληρὰ ἀποκριθῇ σοι, γνῶθι ὅτι
cõpleta eſt malicia ab eo. ⁊ facies miſi-
συντετέλεσται ἡ κακία παρ᾽ αὐτοῦ. καὶ ποιήσεις ἔλε-
cordiã cũ ſeruo tuo: quia in fedus dñi
ος μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι εἰς διαθήκην κυρίου
induxiſti ſeruũ tuũ tecum. ⁊ ſi eſt
εἰσήγαγες τὸν δοῦλόν σου μετὰ σεαυτοῦ. καὶ εἰ ἔστιν
iniq̃tas in ſeruo tuo: interfice me tu. ⁊ vſq; ad
ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου, θανάτωσόν με σύ. καὶ ἕως
pr̃em tuũ cur introducas me? ⁊ dixit ionathã:
τοῦ πατρός σου ἱνατί τοῦτο εἰσαγάγῃς με; καὶ εἶπεν ἰωναθάν,
nequaq̃ tibi: qm̃ ſi cognoſcẽs cognouero ꝙ cõpleta eſt
μηδαμῶς σοι, ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ
malicia a patre meo vt veniat cõtra te:
κακία παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ,
⁊ nõ nunciabo tibi? ⁊ dixit dauid ad iona
καὶ μὴ ἀπαγγελῶ σοι; καὶ εἶπε δαυίδ πρὸς ἰωνα-
than: qs nũciabit mihi: ſi rñderit pater tuꝰ
θάν, τίς ἀπαγγελεῖ μοι, ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου
dura. ⁊ dixit ionathã ad dauid: vade
σκληρά. καὶ εἶπεν ἰωναθὰν πρὸς δαυίδ, πορεύου
⁊ exeamus in agrũ. ⁊ exeunt am
καὶ ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν. καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότε-
bo in agrũ. ⁊ dixit ionathan ad dauid: dñs
ροι εἰς ἀγρόν. καὶ εἶπεν ἰωναθὰν πρὸς δαυίδ, κύριος
deus iſrael nouit: ꝙ ſi interrogauero pr̃em
ὁ θεὸς ἰσραὴλ οἶδεν, ὅτι ἐὰν ἀνακρίνω τὸν πατέρα
meũ ad tẽpus tribꝰ vicibꝰ: ⁊ ecce bonũ fuerit ſup
μου κατὰ καιρὸν τρισσῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ᾖ ὑπὲρ
dauid: ⁊ nonne mittã ad te in agrũ? hec
δαυίδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστελῶ πρὸς σὲ εἰς τὸ πεδίον; τάδε
faciat deus ionathã ⁊ hec augeat: ſi nõ
ποιήσαι θεὸς τῷ ἰωναθὰν καὶ τάδε προσθείη, ἐὰν μὴ
deferã mala ad te ⁊ reuelabo auriculã
ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σὲ καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὠτίον
tuã: ⁊ mittã te
σου, καὶ ἀποστελῶ σε

τ vades in pace. τ erit dn̄s tecum
καὶ ἀπελεύσῃ εἰς εἰρήνην. καὶ ἔσαι κύριος μετὰ σοῦ
ſicut fuit cum patre meo. τ ſi ēt me viuē
καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου. καὶ ἐὰν ἔτι ἐμοῦ ζῶν
te facies mecū miam dn̄i: τ ſi morte
τος ποιήσεις μετ᾽ ἐμοῦ ἔλεος κυρίου, καὶ ἐὰν θανάτῳ
mortu⁹ fuero nō auferes miam tuā a domo mea
ἀποθάνω οὐκ ἐξάρῃς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου
vſqȝ in ſeculū. τ nō: cū euerterit dn̄s ini=
ἕως αἰῶνος. καὶ μή, ἐν τῷ ἐξαίρειν κύριον τοὺς ἐχ=
micos dauid vnūq̄mqȝ a facie terre: au
θροὺς δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἐξαρθῆ
ferek ionathan a domo dauid: τ requirat
ναι τῷ ἰωναθὰν ἀπὸ τοῦ οἴκου δαυίδ, καὶ ἐκζητῆσαι
dn̄s de manibus inimicoꝝ dauid. τ addidit io=
κύριος ἐκ χειρῶν ἐχθρῶν δαυίδ. καὶ προσέθετο ἰω
nathan deierare dauid eo φ diligeret eum: qm̄
ναθὰν ὀμόσαι τῷ δαυὶδ διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτόν, ὅτι
amauit aīam amantis eū. τ dixit ei
ἠγάπησεν ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν. καὶ εἶπεν αὐτῷ
ionathan: cras calēde: τ viſitatiōe requi
ἰωναθάν, αὔριον νουμηνία, καὶ ἐπισκοπῇ ἐπισκεφθή=
retur̄ ſeſſio tua. τ tres dies manebis τ requireris
σεται ἡ καθέδρα σου. καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψῃ
τ venies in locū vbi abſcōdit⁹ es ibi die
καὶ ἥξεις εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκρύβης ἐκεῖ τῇ ἡμέρᾳ τῆς
qñ opari licebat: τ ſedebis iuxta lapidē illū. τ ego ter
ἐργασίας, καὶ καθίσῃ παρὰ τῷ λίθῳ ἐκείνῳ. καὶ ἐγὼ τρισ
ſagittabo in ſagittis iaculās: τ mittens
σεύσω ἐν ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων, καὶ ἐκπέμπων
in ſcopon. τ ecce mittā puerū
εἰς τὴν ἀματταρά. καὶ ἰδοὺ ἀποστελῶ τὸ παιδάριον
dicēs: veni inueni mihi ſagittā. ſi dixero pu
λέγων, δεῦρο εὑρέ μοι τὴν σχίζαν. ἐὰν εἴπω τῷ παι
ro ſic ſagitta a te τ hic: tolle eam:
δαρίῳ ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε, λάβε αὐτήν,
veni: φ pax tibi τ nō eſt ſermo malus:
παραγίνου, ὅτι εἰρήνη σοι καὶ οὐκ ἔσι λόγος πονηρός,
viuit dn̄s. ſi āt hec dixero adoleſcēti: ibi ſagitta
ζῇ κύριος. ἐὰν δὲ τάδε εἴπω τῷ νεανίᾳ, ἐκεῖ ἡ σχίζα
a te τ vltra: vade qm̄ dimiſit
ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα, πορεύου ὅτι ἐξαπέσταλκέ
te dn̄s. τ de verbo qđ locuti ſumus
σε κύριος. καὶ περὶ τοῦ ῥήματος οὗ λελαλήκαμεν
ego τ tu: ecce dn̄s teſtis inter me τ
ἐγὼ καὶ σύ, ἰδοὺ κύριος μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ
te vſqȝ in ſēpiternū. τ abſcōdit⁹ eſt dauid in agro.
σοῦ ἕως αἰῶνος. καὶ κέκρυπται δαυὶδ ἐν τῷ πεδίῳ.
τ venerūt calēde: τ venit rex ad
καὶ ἐγένετο νουμηνία, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν
menſam ad comedēdū: τ ſedit rex ſup
τράπεζαν τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
cathedram ſuā ſicut cōſueuerat iuxta parietē.
τὴν καθέδραν αὐτοῦ καθὼς εἰώθει παρὰ τὸν τοῖχον.
τ preuenit eum ionathan. τ ſedit abener
καὶ προέφθασεν αὐτὸν ἰωναθάν. καὶ ἐκάθισεν ἀβεννὴρ
ex latere ſaul. cōſiderabat̄ locus
ἐκ πλαγίων τοῦ σαούλ. καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος
dauid. τ nō locutus ē ſaul quicq̄ in
τοῦ δαυίδ. καὶ οὐκ ἐλάλησεν σαοὺλ οὐδὲν ἐν τῇ
die illa: qm̄ dixit caſus q̄dā apparet: vt nō
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἶπεν σύμπτωμά τι φαίνεται, μὴ
mūdus ſit: quia nō purificat⁹ ē. τ fact⁹ eſt
καθαρὸς εἶναι, διότι οὐ κεκάθαρται. καὶ ἐγένετο τῇ
die craſtina mēſis die ſcđa τ reqſi
ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπε=
tus fuit locus
σκέπη ὁ τόπος

vt vadas in pace: & ſit dominus tecum ſicut fuit cum patre meo. Et ſi vixero facias mihi miſericordiam dn̄i: ſi vero mortuus fuero: non auferes miām a domo mea vſqȝ in ſempiternum: quādo eradicauerit dominus inimicos dauid vnumquēqȝ de terra: Pepigit ergo ionathas fedus cū domo dauid. Et requiſiuit dn̄s de manu inimicorū đđ. Et addidit ionathas deierare dauid eo φ diligeret illum. Sicut eī aīam ſuā: ita diligebat eū. Dixitqȝ ad eum iōathas. Cras calēde ſūt: & reqreris. Requiretur enī ſeſſio tua vſqȝ pendie. Deſcendes ergo feſtinus & venies in locum vbi celandus es in die qñ operari licet: & ſedebis iuxta lapidē cui nomē ē ezel. Et ego tres ſagittas mittā iuxta eum: & iaciā q̄ſi exercēs me ad ſignū. Mittā quoqȝ & puerū dicēs ei. Vade & affer mihi ſagittas. Si dixero puero. Ecce ſagitte intra te ſunt: tolle eas: tu veni ad me: quia pax eſt & nihil eſt mali: viuit dn̄s. Si autem ſic locutus fuero puero: ecce ſagitte vltra te ſt: vade in pace: quia dimiſit te dn̄s. De verbo āt qđ locuti fuim⁹ ego & tu: ſit dominus inter me & te vſqȝ ī ſēpiternum. Abſcōdit⁹ ē ergo dauid in agro: & venerunt calēde & ſedit rex ad comedendum panem. Cunqȝ ſediſſet rex ſup cathedrā ſuā ſc̄m cōſuetudinē q̄ erat iuxta parietē: ſurrexit iōathas & ſedit abner ex latere ſaul: vacuuſqȝ apparuit locus dauid. Et non eſt locutus ſaul quicq̄ in die illa. Cogitabat eī φ forte euenıſſet ei vt nō eēt mūdus nec purificat⁹. Cūqȝ illuxiſſet dies ſecūda poſt calendas: rurſus apparuit vacuus locus

וְהָלַכְתָּ לְשָׁלוֹם וִיהִי יְהוָה עִמָּךְ — שָׁלַם הָיָה
כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אָבִי׃ וְלֹא אִם
עוֹדֶנִּי חָי וְלֹא תַעֲשֶׂה עִמָּדִי חֶסֶד — עָשָׂה
יְהוָה וְלֹא אָמוּת׃ וְלֹא תַכְרִית אֶת — מוּת כָּרַת
חַסְדְּךָ מֵעִם בֵּיתִי עַד עוֹלָם — עָלַם
וְלֹא בְּהַכְרִית יְהוָה אֶת אֹיְבֵי דָוִד
אִישׁ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיִּכְרֹת — פָּנָה
יְהוֹנָתָן עִם בֵּית דָּוִד וּבִקֵּשׁ יְהוָה
מִיַּד אֹיְבֵי דָוִד׃ וַיּוֹסֶף יְהוֹנָתָן — יָסַף
לְהַשְׁבִּיעַ אֶת דָּוִד בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ — שָׁבַע
כִּי אַהֲבַת נַפְשׁוֹ אֲהֵבוֹ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ — אָמַר
יְהוֹנָתָן מָחָר חֹדֶשׁ וְנִפְקַדְתָּ כִּי — פָּקַד
יִפָּקֵד מוֹשָׁבֶךָ׃ וְשִׁלַּשְׁתָּ תֵּרֵד — יָשַׁב יָרַד
מְאֹד וּבָאתָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר — בּוֹא קוּם
נִסְתַּרְתָּ שָּׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה — סָתַר
וְיָשַׁבְתָּ אֵצֶל הָאֶבֶן הָאָזֶל׃ וַאֲנִי
שְׁלֹשֶׁת הַחִצִּים צִדָּה אוֹרֶה — צָדַד יָרָה
לְשַׁלַּח לִי לְמַטָּרָה׃ וְהִנֵּה אֶשְׁלַח — נָטַר שָׁלַח
אֶת הַנַּעַר לֵךְ מְצָא אֶת הַחִצִּים — יָלַךְ
אִם אָמֹר אֹמַר לַנַּעַר הִנֵּה הַחִצִּים
מִמְּךָ וָהֵנָּה קָחֶנּוּ וָבֹאָה כִּי שָׁלוֹם — מִן לָקַח
לְךָ וְאֵין דָּבָר חַי יְהוָה׃ וְאִם כֹּה — בּוֹא שָׁלַם
אֹמַר לָעֶלֶם הִנֵּה הַחִצִּים מִמְּךָ
וָהָלְאָה לֵךְ כִּי שִׁלַּחֲךָ יְהוָה׃ וְהַדָּבָר
אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וָאָתָּה הִנֵּה
יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ עַד עוֹלָם׃
וַיִּסָּתֵר דָּוִד בַּשָּׂדֶה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ — סָתַר הָיָה
וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ אֶל הַלֶּחֶם לֶאֱכוֹל׃
וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל מוֹשָׁבוֹ כְּפַעַם — יָשַׁב
בְּפַעַם אֶל מוֹשַׁב הַקִּיר וַיָּקָם — קוּם
יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב אַבְנֵר מִצַּד שָׁאוּל — צָדַד
וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד׃ וְלֹא דִבֶּר — פָּקַד קוּם
שָׁאוּל מְאוּמָה בַּיּוֹם הַהוּא — מְאָם
כִּי אָמַר מִקְרֶה הוּא בִּלְתִּי טָהוֹר — קָרָה טָהַר
הוּא כִּי לֹא טָהוֹר׃ וַיְהִי מִמָּחֳרַת
הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפָּקֵד מְקוֹם — שָׁנָה פָּקַד

דָּוִד׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל יְהוֹנָתָן
בְּנוֹ מַדּוּעַ לֹא בָא בֶן יִשַׁי גַּם תְּמוֹל מָדַע בוא
גַּם הַיּוֹם אֶל הַלָּחֶם׃ וַיַּעַן יְהוֹנָתָן תְּמֹל עָנָה
אֶת שָׁאוּל נִשְׁאֹל נִשְׁאַל דָּוִד שָׁאַל
מֵעִמָּדִי עַד בֵּית לָחֶם׃ וַיֹּאמֶר אָמַר
שַׁלְּחֵנִי נָא כִּי זֶבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ שפחה
בָּעִיר וְהוּא צִוָּה לִי אָחִי וְעַתָּה
אִם מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אִמָּלְטָה מָלַט
נָּא וְאֶרְאֶה אֶת אֶחָי עַל כֵּן לֹא רָאָה
בָא אֶל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּחַר אַף חָרָה
שָׁאוּל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶּן
נַעֲוַת הַמַּרְדּוּת הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי עָוַת
בֹחֵר אַתָּה לְבֶן יִשַׁי לְבָשְׁתְּךָ בוש
וּלְבֹשֶׁת עֶרְוַת אִמֶּךָ׃ כִּי כָל הַיָּמִים עָרָה יום
אֲשֶׁר בֶּן יִשַׁי חַי עַל הָאֲדָמָה לֹא
תִכּוֹן אַתָּה וּמַלְכוּתֶךָ וְעַתָּה שְׁלַח כון
וְקַח אֹתוֹ אֵלַי כִּי בֶן מָוֶת הוּא׃ לָקַח
וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת שָׁאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר עָנָה
אֵלָיו לָמָּה יוּמַת מֶה עָשָׂה׃ וַיָּטֶל מות טיל
שָׁאוּל אֶת הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ חָנָה נָכָה
וַיֵּדַע יְהוֹנָתָן כִּי כָלָה הִיא מֵעִם
אָבִיו לְהָמִית אֶת דָּוִד׃ וַיָּקָם יְהוֹנָתָן קום
מֵעִם הַשֻּׁלְחָן בָּחֳרִי אָף וְלֹא אָכַל חָרָה
בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לֶחֶם כִּי נֶעְצַב שָׁנָה עָצַב
אֶל דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ אָבִיו׃ וַיְהִי כָּלַם הָיָה
בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשָּׂדֶה לְמוֹעֵד יָעַד
דָּוִד וְנַעַר קָטֹן עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ
רֻץ מְצָא נָא אֶת הַחִצִּים אֲשֶׁר רוץ
אָנֹכִי מוֹרֶה הַנַּעַר רָץ וְהוּא יָרָה
יָרָה הַחֵצִי לְהַעֲבִרוֹ׃ וַיָּבֹא הַנַּעַר עָבַר בוא
עַד מְקוֹם הַחֵצִי אֲשֶׁר יָרָה קום
יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי קָרָא
הַנַּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֵצִי
מִמְּךָ וָהָלְאָה׃ וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן מִן
אַחֲרֵי הַנַּעַר מְהֵרָה חוּשָׁה אַל
תַּעֲמֹד וַיְלַקֵּט נַעַר יְהוֹנָתָן לָקַט

dauid. Dixitq; saul ad
ionathan
filiū suū. Cur nō venit
filius isai nec heri
nec hodie ad vescēdū?
Rñditq; ionathas
sauli. Rogauit
me obnixe vt iret in
bethleem: & ait.
Dimitte me: quoniam
sacrificium solenne est
in ciuitate mea. vnus de
frībus meis accersiuit
me. Nūc ergo si inueni
grām in oculis tuis va-
dā cito & videbo frēs
meos. Ob hāc cām nō
venit ad mēsam regis.
Iratus autem
saul aduersū ionathan
dixit ei. Fili mulieris vl
tro virum rapientis: nū
quid ignoro quia
diligis filium isai in cō
fusionem tuam:
& ī cōfusionē ignomi-
niose matris tue? Oībꝰ
eī diebꝰ qbus filiꝰ isai
vixerit sup terram: nō
stabilieris tu neq; re-
gnū tuū. Itaq; iā nunc
mitte & adduc eum ad
me: quia filius mortis
est. Rñdēs āt ionathas
sauli patri suo ait?
Quare morietur?
Quid fecit? Et arripuit
saul lanceam vt percu-
teret eum.
Et intellexit ionathas
q̄ diffinitū esset a
patre suo vt īterficere-
tur dauid. Surrexit er-
go ionathas a mēsa in
ira furoris: & nō come
dit in die calēdarū scđa
panem. Cōtristatus ē
eni sup dauid eo q̄ cō
fudisset eū pr̄ suus. Cū
q; illuxisset mane venit
ionathas in agrū iux-
ta placitū dauid: & pu-
er puulus cū eo. Et ait
ad puerꝝ suū. Vade &
affer mihi sagittas q̄s
ego iacio. Cūq; puer
cucurrisset
iecit aliā sagittā trans
puerū. Venit itaq; pu-
er ad locū iaculi quod
miserat
ionathas. Et clamauit
ionathas post tergum
pueri & ait. Ecce ibi est
sagitta. Porro
vltra te. Clamauit ite-
rum ionathas
post tergū pueri dicēs.
Festina velociter ne
steteris. Collegit autē
puer ionathe

dauid. ⁊ dixit saul ad ionathan filiū suum:
δαυίδ. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς ἰωναθὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
cur nō venit filius iesse ⁊ heri ⁊ ho-
τί ὅτι οὐ παραγέγονεν υἱὸς ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σή-
die ad mēsam: ⁊ rñdit ionathan sa
μερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν; καὶ ἀπεκρίθη ἰωναθὰν τῷ σα
ul ⁊ dixit petijt a me dauid vt curreret:
οὺλ καὶ εἶπε, παρῄτηται παρ' ἐμοῦ δαυὶδ δραμεῖν,
vsq; in bethleē ciuitatē suā: ⁊ dixit mihi dimit
ἕως βηθλεὲμ τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ εἶπέ μοι ἐξαπό-
te iā me: q2 sacrificiū tribus nobis in ciuitate:
στειλον δή με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει,
⁊ mādauerūt ad me fratres mei. ⁊ nunc si
καὶ ἐνετείλαντο πρός με οἱ ἀδελφοί μου. καὶ νῦν εἰ
inueni grām in oculis tuis: vadam iā ⁊
εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ἀπελεύσομαι δὴ καὶ
videbo fratres meos: pp hoc nō ve
ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου, διὰ τοῦτο οὐ παραγέ-
nit ad mēsam regis. ⁊ iratus ē
γονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. καὶ ἐθυμώθη
saul ꝯ ionathan valde: ⁊ dixit ei: fili puel
σαοὺλ ἐπὶ ἰωναθὰν σφόδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, υἱὲ κο
larum spōte venētiū nūqd nō scio q̄ tu particeps
ρασίων αὐτομολούντων οὐ γὰρ οἶδα ὅτι σὺ μέτοχος
es filio iesse in cōfusionē tuā: ⁊ in cōfusionē re-
εἶ τῷ υἱῷ ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου, καὶ εἰς αἰσχύνην ἀπο
uelationis matris tue? qm̄ oibus diebus
καλύψεως μητρός σου; διότι πάσας τὰς ἡμέρας ὁ
filius iesse vixerit sup terrā: non eris paratus tu ne
υἱὸς ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχ ἑτοιμασθήσῃ σὺ οὐ
q; regnū tuū. nūc igiť mitte ⁊ accipe
δὲ ἡ βασιλεία σου. νῦν οὖν ἀπόστειλον καὶ λάβε τὸν
adolescētē: qm̄ filius mortis est. ⁊ rñdit iona
νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου ἐστίν. καὶ ἀπεκρίθη ἰωνα-
than sauli patri suo ⁊ ait: quare moritur?
θὰν τῷ σαοὺλ πατρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν, ἱνατί ἀποθνήσκει;
quid fecit? ⁊ sustulit saul lāceā cōtra ionathā
τί πεποίηκεν; καὶ ἐπῆρε σαοὺλ τὸ δόρυ ἐπὶ ἰωναθὰν
vt occideret eū. ⁊ nouit ionathan q̄ diffinita
τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. καὶ ἔγνω ἰωναθὰν ὅτι συντετέ-
esset malicia hec a patre suo
λεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ
vt interficeret dauid. ⁊ salijt ionathan a
θανατῶσαι δαυίδ. καὶ ἀνεπήδησεν ἰωναθὰν ἀπὸ τῆς
mēsa in ira furoris. ⁊ nō comedit panē in se-
τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμοῦ. καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον ἐν τῇ δευ
cūda die mēsis: q̄ cōtristatꝰ est sup dauid: q2
τέρᾳ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός. ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν δαυίδ, ὅτι
deliberauit pater suus finire eū. ⁊
ἐβουλεύσατο ὁ πατὴρ αὐτοῦ συντελέσαι αὐτόν. καὶ
factū ē mane ⁊ exijt ionathan in agrū: in
ἐγένετο πρωῒ καὶ ἐξῆλθεν ἰωναθὰν εἰς τὸ πεδίον, εἰς τὸ
testimoniū vt ordinauit dauid: ⁊ puer
μαρτύριον καθὼς ἐτάξατο τῷ δαυίδ, καὶ παιδάριον
paruus cū eo. ⁊ ait puero: curre tu
μικρὸν μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ, δράμε σὺ
⁊ inueni mihi sagittas q̄s ego iaculor. ⁊ pu
καὶ εὑρέ μοι τὰς σχίζας ἃς ἐγὼ ἀκοντίζω. καὶ τὸ παι
er cucurrit ⁊ ipse iaculatus est iacula: ⁊ trā-
δάριον ἔδραμε καὶ αὐτὸς ἠκόντισε τὰ βέλη, καὶ πα
sire fecit hec. ⁊ abijt puer vsq; ad locū
ρήγαγεν αὐτά. καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου
iaculorꝝ q̄ iaculatꝰ fuerat ionathan. ⁊ clamauit iona
τῶν βελῶν ὧν ἠκόντισεν ἰωναθάν. καὶ ἀνεβόησεν ἰωνα-
than post puerū: ⁊ ait: ibi sagitta a
θὰν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου, καὶ εἶπεν, ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ
te ⁊ vlterius. ⁊ clamauit ionathan post
σοῦ καὶ ἐπέκεινα. καὶ ἀνεβόησε ἰωναθὰν ὀπίσω τοῦ
puerū suū dicēs: velociter festina ⁊ non
παιδαρίου αὐτοῦ λέγων, ταχύνας σπεῦσον καὶ μὴ
stes. ⁊ collegit puer ionathā
στῇς. καὶ ἀνέλεξε τὸ παιδάριον ἰωναθὰν

sagittas: ⁊ attulit ad dñm suũ. ⁊
τὰς χίζας, καὶ ἤνεγκε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. καὶ τὸ
puer nõ nouit quicq̃: tñmõ ionathan ⁊ dauid no
παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐδέν, πλὴν ἰωναθὰν καὶ δαυὶδ ἤ=
uerant verbũ. ⁊ imposuit arma sua sup
δεισαν τὸ ῥῆμα. καὶ ἐπέθηκεν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ
puerũ suũ: ⁊ dixit ei: vade in
τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, πορεύου εἰς τὴν
ciuitatẽ. ⁊ ingressus est puer in ciuitatẽ. ⁊
πόλιν. καὶ εἰσῆλθε τὸ παιδάριον εἰς τὴν πόλιν. καὶ
dauid surrexit a austro: ⁊ cecidit sup fa=
δαυὶδ ἀνέστησε ἀπὸ τοῦ νεγὴβ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρό
ciem suã sup terrã: ⁊ adorauit eũ ter
σωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρὶς
⁊ deosculatus est vnusq̃sq; proximũ suũ: ⁊ fle=
καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔ=
uit vnusq̃sq; sup proximũ suũ: vsq; ad cõsu=
κλαυσεν ἕκαστος ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἕως συντε
mationẽ magnã dauid superauit. ⁊ dixit iona
λείας μεγάλης δαυὶδ ὑπερέβαλεν. καὶ εἶπεν ἰωνα=
than ad dauid: vade in pace. ⁊ vt iuraui
θὰν πρὸς δαυὶδ, πορεύου εἰς εἰρήνην. καὶ ὡς ὀμωμό
mus nos ambo in noĩe dñi dicẽtes:
καμεν ἡμεῖς ἀμφότεροι ἐν ὀνόματι κυρίου λέγοντες,
dñs erit testis inter me ⁊ te ⁊ in
κύριος ἔσαι μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνα=
ter semen meũ ⁊ semen tuũ
μέσον τοῦ σπέρματός μου καὶ τοῦ σπέρματός σου
vsq; in sẽpiternũ. ⁊ surrexit dauid ⁊ abijt. ⁊ io
ἕως αἰῶνος. καὶ ἀνέστη δαυὶδ καὶ ἀπῆλθεν. καὶ ἰω=
nathan ingressus ẽ in ciuitatẽ.
ναθὰν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. Ca. 21.

ET venit dauid in noba ad achimelech
Καὶ ἔρχεται δαυὶδ εἰς νοβὰ πρὸς ἀχιμέλεχ
sacerdotẽ. ⁊ obstupuit achimelech occursu dauid.
τὸν ἱερέα. καὶ ἐξέστη ὁ ἀχιμέλεχ τῇ ἀπαντήσει δαδ.
⁊ dixit: cur solus tu ⁊ nemo tecum? ⁊
καὶ εἶπε, τί ὅτι μόνος σὺ καὶ οὐδεὶς μετὰ σοῦ; καὶ
dixit dauid sacerdoti achimelech: rex prece
εἶπε δαυὶδ τῷ ἱερεῖ ἀχιμέλεχ, ὁ βασιλεὺς ἐντέταλ
pit mihi hodie sermonẽ: ⁊ dixit ad me: nemo
ταί μοι σήμερον ῥῆμα, καὶ εἶπε πρός με, μηδεὶς
cognoscat q̃ppiã de verbo pp̄ qđ ego mi
γνώτω μηδὲν περὶ τοῦ ῥήματος ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐξαπέστει
si te ⁊ de quo precepi tibi. ⁊ pue
λά σε καὶ περὶ οὗ ἐντέταλμαί σοι. καὶ τοῖς παιδα
ris testatus sum in loco dicto phelãni
ρίοις διαμεμαρτύρημαι ἐν τόπῳ λεγομένῳ φελανὶ
alõni. ⁊ nũc si sunt ad manũ tuã quinq; pa=
ἀλμωνί. καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρ=
nes: da in manũ meã: vł qđ inueneris. ⁊ respõ=
τοι, δὸς εἰς τὴν χεῖρά μου, ἢ ὃ ἂν εὕρῃς. καὶ ἀπεκρί
dit sacerdos dauid ⁊ dixit: nõ sunt panes propha
θη ὁ ἱερεὺς τῷ δαυὶδ καὶ εἶπεν, οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βέβη=
ni sub manu mea nisi pãis sctũs. si sũt pueri
λοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου εἰμὴ ὁ ἄρτος ὁ ἅγιος. εἰ ἔστι παιδάρια
custoditi a muliere ⁊ comedãt. ⁊ respõ
πεφυλαγμένα ἀπὸ γυναικὸς καὶ φάγωνται. καὶ ἀπεκρί=
dit dauid sacerdoti ⁊ dixit ei: sed ⁊ a mu
θη δαυὶδ τῷ ἱερεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ γυ
liere abstinuimus ab heri ⁊ nudius tertius.
ναικὸς ἀπεχήμεθα ἀπὸ τῆς ἐχθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας.
quãdo eñi egrediebar ego in viã fuerunt oẽs pue
ἐν τῷ παρ ἐξελθεῖν με εἰς τὴν ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παι
ri purificati: ⁊ hec via impura: qm̃ ho
δάρια ἡγνισμένα, καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι σήμε
die sctificabitur pp̄ vasa mea. ⁊ dedit ei
ρον ἁγιασθήσεται διὰ τὰ σκεύη μου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
achimelech sacerdos panes propositiõis: quia nõ erat ibi
ἀχιμέλεχ ὁ ἱερεὺς ἄρτους προθέσεως, ὅτι οὐκ ἦν ἐκεῖ
panis alius: nisi panes
ἄρτος ἕτερος, ἀλλ᾽ ἢ οἱ ἄρτοι

sagittas: & attulit ad dominum suum: & quid ageretur penitus ignorabat. Tantũmodo enim ionathas & dauid rẽ nouerant. Dedit ergo ionathas arma sua puero: & dixit ei. Vade & defer in ciuitatẽ. Cũq; abiisset puer surrexit dauid de loco qui vergebat ad austrũ: & cadens p̄nus in terram adorauit tertio. Et osculantes se alterutrum: fleuerũt pariter: dauid autem āplius. Dixit ergo ionathas ad dauid. Vade in pace. Quecũq; iurauimus ambo in nomine domini dicentes: dominus sit inter me & te: & inter semen tuum & semẽ meũ vsq; ĩ sempiternũ. Et surrexit dauid & abiit: sed & ionathas ĩgressus est ciuitatẽ. 21.

VEnit autem dauid in nobe ad achimelech sacerdotem. Et obstupuit achimelech eo q̃ venisset dauid & dixit ei. Quare tu solus & nullus ẽ tecum. Et ait dauid ad achimelech sacerdotem. Rex precepit mihi sermõem & dixit. Nemo sciat rem propter quam missus es a me: & cuiusmodi precepta tibi dederim. Nam & pueris meis cõdixi in illum & illum locũ. Nunc ergo si quid habes ad manum vel quinq; panes da mihi aut quicquid inueneris. Et respondens sacerdos ad dauid: ait illi. Nõ habeo laicos panes ad manũ: sed tantum panem sãctum. Si mundi sunt pueri: maxime a mulieribus. Et respõdit dauid sacerdoti & dixit ei. Et quidem si de mulieribus agitur continuimus nos ab heri & nudiustertius quãdo egrediebamur: & fuerunt vasa puerorum sancta. Porro via hec polluta est: sed & ipsa hodie sctĩficabitur ĩ vasis. Dedit ergo ei sacerdos sanctificatũ panem. Neq; enĩ erat ibi panis nisi tantũ panes

את החצים ויבא אל אדניו: והנער
לא ידע מאומה, אך יהונתן ודוד
ידעו את הדבר: ויתן יהונתן את
כליו אל הנער אשר לו, ויאמר
לו לך הביא העיר: הנער בא,
ודוד קם מאצל הנגב, ויפל
לאפיו ארצה וישתחו שלש
פעמים, וישקו איש את רעהו,
ויבכו איש את רעהו, עד דוד
הגדיל: ויאמר יהונתן לדוד לך
לשלום, אשר נשבענו שנינו
אנחנו בשם יהוה לאמר, יהוה
יהיה ביני וביניך ובין זרעי ובין
זרעך עד עולם: ויקם וילך,
ויהונתן בא העיר:

Cap. xxi.

ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן,
ויחרד אחימלך לקראת דוד,
ויאמר לו מדוע אתה לבדך,
ואיש אין אתך: ויאמר דוד
לאחימלך הכהן, המלך צוני דבר,
ויאמר אלי איש אל ידע
מאומה, את הדבר אשר אנכי
שלחך ואשר צויתך, ואת
הנערים יודעתי אל מקום פלני
אלמוני: ועתה מה יש תחת
ידך חמשה לחם תנה בידי, או
הנמצא: ויען הכהן את דוד ויאמר
אין לחם חל אל תחת ידי, כי
אם לחם קדש יש, אם נשמרו
הנערים אך מאשה: ויען דוד
את הכהן, ויאמר לו כי אם
אשה עצרה לנו כתמול שלשם
בצאתי, ויהיו כלי הנערים קדש,
והוא דרך חל, ואף כי היום
יקדש בכלי: ויתן לו הכהן קדש,
כי לא היה שם לחם, כי אם לחם

בוא
מאם
נתן
כלה
ילך בוא
בוא קום
נפל שחה
נשק
בכה
גדל
שלם שבע
שנה
עלם קום
בוא
חרד
אמר מדע
בדד
צוה
קום
נתן
מצא ענה
חלל
שמר
איש
יצא היה
קדש כלה
נתן

הפנים המוסרים מלפני יהוה — פנה סור
לשום לחם חם ביום הלקחו׃ — חמם לקח
ושם איש מעבדי שאול ביום
ההוא נעצר לפני יהוה ושמו — עצר
דאג האדמי אביר הרעים אשר — אבר רעה
לשאול׃ ויאמר דוד לאחימלך — אמר
ואין יש פה תחת ידך חנית או — חנה
חרב כי גם חרבי וגם כלי לא — כלה
לקחתי בידי כי היה דבר המלך
נחוץ׃ ויאמר הכהן חרב גלית — נחץ
הפלשתי אשר הכית בעמק — נכה
האלה הנה היא לוטה בשמלה
אחרי האפד אם אתה תקח לך — לקח
קח כי אין אחרת זולתה בזה — זלת
ויאמר דוד אין כמוה תננה לי׃ — נתן
ויקם דוד ויברח ביום ההוא — קום ברח
מפני שאול ויבא אל אכיש — בוא
מלך גת׃ ויאמרו עבדי אכיש
אליו הלוא זה דוד מלך הארץ
הלוא לזה יענו במחלות לאמר — ענה חלל
הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו׃ — נכה
וישם דוד את הדברים — שום
האלה בלבבו ויירא מאד — ירא
מפני אכיש מלך גת׃ וישנו את — פנה שנה
טעמו בעיניהם ויתהלל בידם — הלל
ויתו על דלתות השער וירד — תוה
רירו אל זקנו׃ ויאמר אכיש
אל עבדיו הנה תראו איש — ראה
משתגע למה תביאו אתו אליו׃ — שגע
חסר משגעים אני כי הבאתם — בוא
את זה להשתגע עלי הזה
יבא אל ביתי׃ וילך דוד — Cap.xxij.
משם וימלט אל מערת עדלם — מלט
וישמעו אחיו וכל בית אביו — שמע
וירדו אליו שמה׃ ויתקבצו אליו — קבץ
כל איש מצוק וכל איש — צוק

ꝑpositionis qui ſublati fuerant a facie dñi vt ponerentur pães calidi. Erat autem ibi vir quidam de ſeruis ſaul in die illa intus in tabernaculo dñi: & nomen eius doech idumeus potentiſſimus paſtorum ſaul. Dixit aũt dauid ad achimelech. Si habes hic ad manũ haſtam aut gladiũ: da mihi: quia gladiũ meum & arma mea nõ tuli mecũ. Sermo enim regis vrgebat. Et dixit ſacerdos. Ecce hic gladiꝰ goliath philiſtei quem ꝑcuſſiſti in valle therebĩthi: eſt inuolutꝰ pallio poſt ephot. Si iſtũ vis tollere: tolle. Neqꝫ enim hic ẽ alius abſqꝫ eo. Et ait dauid. Nõ eſt huic alt ſilis. Da mihi eũ. Surrexit itaqꝫ dauid: & fugit in die illa a facie ſaul & venit ad achis regẽ geth. Dixerũtqꝫ ſerui achis cũ vidiſſent dauid. Nũquid nõ iſte eſt dauid rex terre? Nõne huic cantabant per choros dicentes: ꝑcuſſit ſaul mille: & dauid decem milia? Poſuit autẽ dauid ſermones iſtos ĩ corde ſuo: & extimuit valde a facie achis regis geth. Et mutauit os ſuũ coram achis: & collabebatur ĩter manꝰ eoꝝ: & ĩpĩgebat ĩ oſtia porte: defluebantqꝫ ſaliue eius in barbam. Et ait achis ad ſeruos ſuos. Vidiſtis hominem inſanum: quare adduxiſtis eum ad me? An deſũt nobis furioſi? qa introduxiſtis iſtũ vt fureret me pñte. Dimittite illũ hĩc ne igrediatur domũ meã. zz.

Abiit ergo dauid inde & fugit ĩ ſpeluncã odollam. Quod cũ audiſſent frẽs eius & omnis domꝰ pr̃is eius descẽderũt ad eũ illuc. Et cõuenerũt ad eũ omnes qui erãt ĩ anguſtia conſtituti: &

faciei ſubleuati a facie dñi: vt — Mat. 12. Luc. 6. a.
τοῦ προσώπου οἱ ἀφῃρημένοι ἐκ προσώπου κυρίου, τοῦ
poneretur panes calidi in die qua accepit e=
παρατεθῆναι ἄρτους θερμοὺς ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἔλαβεν αὐ=
os. & erat qdã ibi ſeruoꝝ ſaul in die — Infra 22.b
τούς. καὶ ἦν τις ἐκεῖ τῶν δούλων σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέ
illa retentus corã dño: nomẽ ei
ρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος ἐνώπιον κυρίου, ὄνομα αὐτῷ
doec idumeus paſcẽs mulas ſaul. & di
δωὴκ ὁ ἰδουμαῖος νέμων τὰς ἡμιόνους σαούλ. καὶ εἶ
xit dauid ad achimelech: vide ſi eſt hic ſub
πε δαυὶδ πρὸς ἀχιμέλεχ, ἴδε εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ
manu tua haſta aut gladius: quia gladiũ
τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ μάχαιρα, ὅτι τὴν μάχαιράν
meũ & arma mea nõ accepi in manu mea:
μου καὶ τὰ σκεύη μου οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χειρί μου,
quia verbũ regis vrgebat. &
διότι τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἦν κατὰ σπουδήν. καὶ
dixit ſacerdos: ecce gladius goliath philiſtei
εἶπεν ὁ ἱερεύς, ἰδοὺ ἡ ῥομφαία γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου
quẽ ꝑcuſſiſti in valle q̃rcus. & hic inuolutus
ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι ἠλά. καὶ αὕτη ἐνειλυμένη
in pallio poſt ſuphumeralẽ, ſi hunc accipies — Infra 22.c
ἐν ἱματίῳ ὀπίσω τῆς ἐπωμίδος. εἰ ταύτην λήψῃ
tibi accipe iã eũ: qꝛ nõ eſt alius preter
σεαυτῷ λάβε δὴ αὐτήν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα πάρεξ
eum hic. & dixit dauid: nõ eſt ſicut hic:
αὐτῆς ὧδε. καὶ εἶπε δαυίδ, οὐκ ἔστιν ὥσπερ αὕτη,
da mihi hunc. & dedit eum ei. ſurrexit
δός μοι αὐτήν. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ. καὶ ἀνέστη
dauid & fugit in die illa a facie
δαυὶδ καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου
ſaul. & abijt dauid ad acchis regẽ geth.
σαούλ. καὶ ἀπῆλθε δαυὶδ πρὸς ἀγχὶς βασιλέα γέθ.
& dixerũt ſerui acchis ad eũ: nõne iſte
καὶ εἶπον οἱ παῖδες ἀγχὶς πρὸς αὐτόν, οὐχ οὗτός
eſt dauid rex terre? nõne huic canta
ἐστι δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρ=
bãt choros ducẽtes dicẽtes: percuſſit ſaul in
χοντο αἱ χορεύουσαι λέγουσαι, ἐπάταξε σαοὺλ ἐν — S.18
mille ſuis: & dauid in decẽ milibꝰ ſuis. & po — & infra
χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ. καὶ ἔθε — 29.b
ſuit dauid ſermones iſtos in corde ſuo.
το δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
& timuit valde a facie acchis re
καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου ἀγχὶς βασι= — Eccli
gis geth. & mutauit os ſuum corã — 47.a
λέως γέθ. καὶ ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπι
eis. & collabebatur in manibus ſuis:
ον αὐτῶν. καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ,
& cadebat in ianuis porte. & ſa
καὶ ἐπίπτεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πύλης. καὶ τὰ σία
liue eius defluebãt in barbam eius. & di
λα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ. καὶ εἶ
xit acchis ad ſeruos ſuos: ecce vidiſtis
πεν ἀγχὶς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ἰδοὺ ἴδετε
virũ inſanũ: & quare adduxiſtis eũ ad me: an
ἄνδρα ἐπίληπτον, καὶ ἵνα τί εἰσηγάγετε αὐτὸν πρός με; ἢ
egeo furioſis ego: qꝛ introduxiſtis eum vt fu=
προσδέομαι ἐπιλήπτων ἐγώ, ὅτι εἰσενέγκατε αὐτὸν ἐπιλή
reret in me. ſi iſte ingredietur in domũ meã?
πτεσθαι ἐπ᾽ ἐμέ. εἰ οὗτος εἰσελεύσεται εἰς τὴν οἰκίαν μου;

Et abijt dauid inde & ſaluatꝰ eſt: & ve — C.2
Καὶ ἀπῆλθε δαυὶδ ἐκεῖθεν καὶ διεσώθη, καὶ ἔρ
nit in ſpelũcã odollam: & audiũt fra — S.20
χεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ὀδολλάμ, καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελ=
tres eius & oĩs domus patris eius: & deſ
φοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ κα
cendunt ad eũ illuc. & cõuenerũt ad e=
ταβαίνουσι πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ συνήγοντο πρὸς αὐ=
um qcũqꝫ in neceſſitate exñs: & oĩs
τὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ ὤν, καὶ πᾶς

debitor: ⁊ oīs amaro aīo: ⁊ erat ſup
ὑπόχρεως, καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ᾽ αὐ-
eos dux. ⁊ erāt cū eo q̄ſi quadrin
τῶν ἡγούμενος. καὶ ἐγένοντο μετ᾽ αὐτοῦ ὡσεὶ τετρακό-
gēti viri: ⁊ profect⁹ eſt inde in maſſepha mo
σιοι ἄνδρες, καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς μασσηφὰ τῆς μω-
ab. ⁊ dixit dauid ad regē moab: ſint
άβ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς τὸν βασιλέα μωάβ, γινέσθω-
iam pater meus ⁊ mater mea apud te do
σαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοὶ ἕως ὅ-
nec ſciā: qd faciet mihi deus. ⁊ orauit
του γνῶ, τί ποιήσει μοι ὁ θεός. καὶ παρεκάλεσε τὸ
faciem regis moab: ⁊ habitauerūt cū eo
πρόσωπον τοῦ βασιλέως μωάβ, καὶ κατῴκουν μετ᾽ αὐ-
oībus diebus: exīte dauid in preſidio.
τοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὄντος τοῦ δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ.
⁊ dixit gad ꝓpha ad dauid: non maneas in p̄
καὶ εἶπε γὰδ ὁ προφήτης πρὸς δαυίδ, μὴ κάθου ἐν τῇ πε-
ſidio: ꝓficiſcere ⁊ venies in terrā iuda. ⁊ ꝓfectu⁹ ē
ριοχῇ, πορεύου καὶ ἥξεις εἰς γῆν ἰούδα. καὶ ἐπορεύθη
dauid ⁊ venit ⁊ habitabat in ciuitate chareth. ⁊ audi
δαυὶδ καὶ ἦλθε καὶ κατῴκει ἐν πόλει χαρήθ. καὶ ἤκου-
uit ſaul ꝙ cognitus ē dauid: ⁊ viri qui cum
σε σαοὺλ ὅτι ἔγνωσται δαυίδ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐ-
eo. ⁊ ſaul manebat in colle ſub aruo qui
τοῦ. καὶ σαοὺλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν
in rhama: ⁊ haſta in manu ſua: ⁊ oēs
ἐν ῥαμᾷ, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ
ſerui eius aſſiſtebāt ei. ⁊ ait ſaul
παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ. καὶ εἶπεν σαοὺλ
ad ſeruos ſuos qui aſſiſtebāt ei:
πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ,
audite iā filij beniamin: ſi vere oībus vobis da-
ἀκούετε δὴ οἱ υἱοὶ βενιαμίν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώ-
bit filius ieſſe agros ⁊ vineas: aut oēs vos
σει ὁ υἱὸς ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας, ἢ πάντας ὑμᾶς
cōſtituet tribunos ⁊ cēturiones: qm̄ cōiuratis
τάξει χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους; ὅτι συγκεῖσθε
oēs vos aduerſū me: ⁊ non eſt qui reuelet
πάντες ὑμεῖς ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ
auriculā meā: cū pepigerit filius meus fedus cū
ὠτίον μου, ἐν τῷ διατίθεσθαι τὸν υἱόν μου διαθήκην με-
filio ieſſe. ⁊ nō eſt q̄ doleat de me
τὰ τοῦ υἱοῦ ἰεσσαί. καὶ οὐκ ἔστιν ὁ πονῶν περὶ ἐμοῦ
ex vobis ⁊ qui reuelet auriculā meā. qm̄ ſuſcita
ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου. ὅτι ἐπήγει-
uit filius meus ſeruū meū aduerſū me in inimicū ſicut
ρεν ὁ υἱός μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ᾽ ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν ὡς ἡ
dies hec: ⁊ rn̄dit doeg idumeus: q̄ aſ
ἡμέρα αὕτη. καὶ ἀπεκρίνετο δωὴγ ὁ ἰδουμαῖος, ὁ κα-
ſiſtebat ſup mulas ſaul: ⁊ dicit: vidi
θεστηκὼς ἐπὶ τὰς ἡμιόνους σαοὺλ. καὶ λέγει, ἑώρακα
filiū ieſſe veniētem in noba apud achime
τὸν υἱὸν ἰεσσαὶ παραγενόμενον εἰς νοβὰ πρὸς ἀχιμέ-
lech filiū achitob ſacerdotē. ⁊ cōſulebat ei per
λεχ υἱὸν ἀχιτὼβ τὸν ἱερέα. καὶ ἐπηρώτα αὐτῷ διὰ
deū: ⁊ cibaria dedit ei: ⁊
τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν
gladium goliath philiſtei dedit ei. ⁊
ῥομφαίαν γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ. καὶ
miſit rex ad accerſendū achimelech filiū
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν ἀχιμέλεχ υἱὸν
achitob ſacerdotē ⁊ oēs filios pa-
ἀχιτὼβ τὸν ἱερέα καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πα-
tris eius ſacerdotes qui in nobe. ⁊ vene
τρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν νοβᾷ. καὶ παρεγέ-
runt vniuerſi in regē. ⁊ ait ſaul:
νοντο πάντες εἰς τὸν βασιλέα. καὶ εἶπε σαοὺλ,
audi iā fili achitob. ⁊ dixit: ecce ego loq̄re
ἄκουε δὴ υἱὲ ἀχιτώβ. καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ λάλει
dn̄e. ⁊ dixit
κύριε. καὶ εἶπεν

oppreſſi ere alieno & amaro animo: Et factus eſt eorū princeps. Fueruntq̄ cū eo quaſi quadringenti viri. Et profectus eſt dauid inde in maſphat: q̄ ē moab. Et dixit ad regē moab. Maneat oro pater meus & mater mea vobiſcum dōec ſciam quid faciat mihi deus. Et reliquit eos ante faciem regis moab. Mānſerūtq̄ apd̄ eū cūctis diebus quib⁹ dauid fuit in preſidio. Dixitq̄ gad ꝓpheta ad dd̄. Noli manere ī preſidio: proficiſcere & vade in terram iuda. Et profectus eſt dauid & venit in ſaltū areth. Et audiuit ſaul ꝙ apparuiſſet dauid & viri qui erant cū eo. Saul aūt cū maneret in gabaa & eſſet ī nemore qd̄ eſt ī rama: haſtā manu tenēs: cunctiq̄ ſerui eius circūſtarent eum: ait ad ſeruos ſuos q aſſiſtebant ei. Audite me nūc filii gemini. Nūqd oībus vobis dabit filius iſai agros & vineas: & vniuerſos vos faciet tribunos & cēturiōes quoniam cōiuraſtis oēs aduerſū me: & non eſt qui mihi renūciet: maxime cum & filius meus fedus iunxerit cū filio iſai. Nō ē q vicē meā doleat ex vobis: nec q annūciet mihi: eo ꝙ ſuſcitauerit filius meus ſeruū meū aduerſū me īſidiantē mihi vſq̄ hodie. Rn̄dēs aūt doech idume⁹ q aſſiſtebat & erat prim⁹ īter ſ ꝑuos ſaul. Vidi inqt filium iſai in nobe apud achimelech filium achitob ſacerdotē. Qui cōſuluit ꝓ eo dn̄m & cibaria dedit ei. Sed & gladium goliath philiſtei dedit illi. Miſit ergo rex ad accerſiendum achimelech ſacerdotē filium achitob: & oēm domum p̄ris eius ſacerdotum qui erant in nobe. Qui vniuerſi venerūt ad regē. Et ait ſaul ad achimelech. Audi fili achitob. Qui rn̄dit. Preſto ſum domine. Dixitq̄

אשר לו נשא וכל איש מר נפש
ויהי עליהם לשר ויהיו עמו
כארבע מאות איש׃ וילך דוד
משם מצפה מואב ויאמר אל
מלך מואב יצא נא אבי ואמי
אתכם עד אשר אדע מה יעשה
לי אלהים׃ וינחם את פני מלך
מואב וישבו עמו כל ימי היות
דוד במצודה׃ ויאמר גד הנביא
אל דוד לא תשב במצודה לך
ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד
ויבא יער חרת׃ וישמע שאול
כי נודע דוד ואנשים אשר
אתו ושאול יושב בגבעה תחת
האשל ברמה וחניתו בידו וכל
עבדיו נצבים עליו׃ ויאמר שאול
לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא
בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי
שדות וכרמים לכלכם ישים
שרי אלפים ושרי מאות׃ כי
קשרתם כלכם עלי ואין גלה
את אזני בכרת בני עם בן ישי
ואין חלה מכם עלי וגלה את
אזני כי הקים בני את עבדי
עלי לארב כיום הזה׃ ויען דאג
האדמי והוא נצב על עבדי
שאול ויאמר ראיתי את בן
ישי בא נבה אל אחימלך בן
אחיטוב׃ וישאל לו ביהוה וצידה
נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי
נתן לו׃ וישלח המלך לקרא את
אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת
כל בית אביו הכהנים אשר
בנב ויבאו כלם אל המלך׃ ויאמר
שאול שמע נא בן אחיטוב
ויאמר הנני אדני׃ ויאמר

נשה מרר
היה שור
רבע מאה
ידע עשה
נחה
יום היה
צוד נבא
ישב הלך
בוא
ישב
חנה
ימן נתן
שדה שום
שור מאה
קום
ענה
אמר
בוא
שאל צוד
שלח
בוא

אליו שאול למה קשרתם עלי
אתה ובן ישי בתתך לו לחם נתן
וחרב ושאול לו באלהים לקום
אלי לארב כיום הזה: ויען ענה
אחימלך את המלך ויאמר ומי
בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן אמן
המלך וסר אל משמעתך ונכבד סור שמע
בביתך: היום החלתי לשאל לו חלל
באלהים חלילה לי אל ישם שום
המלך בעבדו דבר בכל בית אבי
כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר
קטן או גדול: ויאמר המלך מות גלה
תמות אחימלך אתה וכל בית
אביך: ויאמר המלך לרצים רוץ
הנצבים עליו סבו והמיתו כהני סבב
יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו
כי ברח הוא ולא גלו את אזני גדל
ולא אבו עבדי המלך לשלח את אבה
ידם לפגע בכהני יהוה: ויאמר
המלך לדויג סב אתה ופגע סבב
בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע פגע
הוא בכהנים וימת ביום ההוא
שמנים וחמשה איש נשא אפד
בד: ואת נב עיר הכהנים הכה נכה
לפי חרב מאיש ועד אשה כהה איש
מעולל ועד יונק ושור וחמור עלל ינק
ושה לפי חרב: וימלט בן אחד חמר מלט
לאחימלך בן אחיטוב ושמו
אביתר ויברח אחרי דוד: ויגד ברח נגד
אביתר לדוד כי הרג שאול את
כהני יהוה: ויאמר דוד לאביתר אמר
ידעתי ביום ההוא כי שם דויג
האדמי כי הגד יגיד לשאול אנכי
סבתי בכל נפש בית אביך: שבה סבב ישב
אתי אל תירא כי אשר יבקש ירא בקש
את נפשי יבקש את נפשך כי

ad eū saul. Quare cō
iurastis aduersum me
tu & filius isai: & dedi-
sti eis panes
& gladium & cōsuluisti
pro eo deū vt cōsurge
ret aduersum me insidia-
tor vsq; hodie pmanēs?
Respondensq; achime
lech regi ait. Et quis
in oībus seruis tuis si-
cut dd fidelis & gener
regis: & pgens ad ipe
rium tuum: & gloriosꝰ
in domo tua? Num ho
die cepi pro eo cōsule-
re deū? Absit hoc a me
Ne suspicetur
rex aduersum seruum
suū rē huiuscemodi in
vniuersa domo patris
mei. Nō eī sciuit seruꝰ
tuus qcq̄ sup hoc nego
cio vel modicū vl grā-
de. Dixitq; rex. Mor-
te morieris achimelech
tu & oīs domꝰ patris
tui. & ait rex emissariis
qui circūstabāt eū. Cō
uertimini & interficite
sacerdotes dñi. Nam
manus eorꝝ cū dauid ē
scientes q̄ fugisset: &
non indicauerūt mihi.
Noluerūt autem serui
regis extendere
manus suas in sacerdo-
tes domini. Et ait
rex ad doech. Conuer
tere tu & irrue
in sacerdotes dñi. Cō-
uersusq; doech idumeꝰ
irruit in sacerdotes &
trucidauit in die illa
octoginta quīq; viros
vestitos ephot
lineo: nobe aūt ciuita
tē sacerdotū percussit
in ore gladii viros &
mulieres &
paruulos & lactentes:
bouemq; & asinum
& ouē in ore gladii. E
uadens autem vnus fili
us achimelech filii achi
tob cuius nomen erat
abiathar: fugit ad da-
uid: & annunciauit
ei q̄ occidisset saul
sacerdotes dñi. Et ait
dauid ad abiathar.
Sciebam enī in die illa
q̄ cū ibi esset doech
idumeus: proculdubio
annūciaret sauli. Ego
sum reus oīum aīarum
patris tui. Mane
mecū: ne timeas. Si
quis quesierit
animam meam queret
& animam tuam:

ei saul: quare cōiurasti aduersū me tu ꝛ filius iesse
αὐτῷ σαούλ, ἱνατί συνέθου κατ᾽ ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς ἰεσσαὶ
vt dares tu ei panē ꝛ gladiū: ꝛ ꝯsuleres tu ei
τοῦ δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ῥομφαίαν, καὶ ἐρωτᾶν σε αὐτῷ
per deū vt poneres eū aduersū me in inimicū: sicut di
διὰ τοῦ θεοῦ τοῦ θέσθαι αὐτὸν ἐπ᾽ ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέ-
es hec? ꝛ rñdit achimelech regi ꝛ dixit:
ρα αὕτη; καὶ ἀπεκρίθη ἀχιμέλεχ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν,
ꝛ quis in oibus seruis tuis fidelis sicut dauid: ꝛ
καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου πιστὸς ὡς δαυίδ; καὶ
gener regis ꝛ cōplēs oē impe
γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγ-
rium tuū: ꝛ gloriosus in domo tua? an hodie in
γέλματός σου, καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου; ἢ σήμερον ἦρ-
cepi cōsulere ei per deū? nequaq̄ ne det
γμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ; μηδαμῶς μὴ δότω
rex aduersū seruū tuū verbū ꝛ in totā
ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου σου λόγον καὶ ἐφ᾽ ὅλον τὸν
domū patris mei: q: nō sciuit seruus tuus in
οἶκον τοῦ πατρός μου, ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δοῦλός σου ἐν
oibus istis verbū paruū vel grāde. ꝛ dixit rex
πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα. καὶ εἶπεν ὁ βασι-
saul: morte morieris achimelech tu ꝛ ois
λεὺς σαούλ, θανάτῳ ἀποθανῇ ἀχιμέλεχ σὺ καὶ πᾶς
domus patris tui. ꝛ dixit rex S.14.
ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς
emissarijs qui circūstabāt apud eū: addu
παρατρέχουσι τοῖς ἐφεστηκόσιν ἐπ᾽ αὐτόν, προσαγά-
cite ꝛ interficite sacerdotes dñi: qm̄ manꝰ eo-
γετε καὶ θανατώσατε τοὺς ἱερεῖς κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐ-
rum cū dauid: qm̄ cognouerūt q̄ fugit ipse: ꝛ non
τῶν μετὰ δαυίδ, διότι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός, καὶ οὐκ
reuelauerūt auriculā meā. ꝛ non voluerūt ser
ἀπεκάλυψαν τὸ ὠτίον μου. καὶ οὐκ ἠβουλήθησαν οἱ παῖ-
ui regis inferre manus eorꝝ irrue
δες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαν-
re in sacerdotes dñi. ꝛ dixit rex
τῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς κυρίου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ
doec: reuertere tu: ꝛ irrue in sacerdotes. ꝛ
δωήκ, ἐπίστρεφε σύ, καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς. καὶ
reuersus est doec idumeus ꝛ interfecit ipse D
ἐπέστρεψε δωὴκ ὁ ἰδουμαῖος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸς
sacerdotes dñi. ꝛ interfecit in die illa
τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου. καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
octoginta quinq; viros: oēs gerētes ephud. ꝛ
ὀγδοηκονταπέντε ἄνδρας, πάντας αἴροντας ἐφούδ. καὶ τὴν
noba ciuitatē sacerdotū pcussit in ore gladij
νοβὰ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας
a viro vsq; ad mulierē a paruulo ꝛ vsq; ad lactētem:
ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἀπὸ νηπίου καὶ ἕως θηλάζοντος,
ꝛ a vitulo ꝛ asino ꝛ oue pcussit in ore
καὶ ἀπὸ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου ἐπάταξεν ἐν στόμα-
gladij. ꝛ saluatur filius vnꝰ achimelech fi-
τι ῥομφαίας. καὶ διασώζεται υἱὸς εἷς τοῦ ἀχιμέλεχ υἱ-
lij achitob: nomē ei abiathar: ꝛ fugit post
οῦ ἀχιτώβ, ὄνομα αὐτῷ ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω
dauid. ꝛ nunciauit abiathar dauid: q̄
δαυίδ. καὶ ἀπήγγειλεν ἀβιάθαρ τῷ δαυίδ, ὅτι
occidit saul oēs sacerdotes. ꝛ dixit
ἐθανάτωσε σαοὺλ πάντας τοὺς ἱερεῖς. καὶ εἶπεν
dauid abiathar: sciui q̄ in die illa ibi erat
δαυίδ τῷ ἀβιάθαρ, ᾔδειν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκεῖ ἦν
doec idumeus: ꝛ nūciās nunciabit saul.
δωὴκ ὁ ἰδουμαῖος, καὶ ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ σαούλ.
ego sum causa aiarꝝ vniuerse domus
ἐγώ εἰμι ὁ αἴτιος τῶν ψυχῶν ὅλου τοῦ οἴκου τοῦ
patris tui. maneas mecū ꝛ ne timeas: qm̄
πατρός σου. κάθησο μετ᾽ ἐμοῦ καὶ μὴ φοβοῦ, ὅτι
vbi q̄siero aie mee querā ꝛ aie
οὗ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ
tue locum:
σου τόπον,

qm̄ ſeruatus es tu apud me.
ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί. Ca.23.
Et annūciauerūt dauid dicentes: ecce
Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ δαυίδ λέγοντες, ἰδοὺ οἱ
philiſtei pugnāt in ceila: ⁊ ipſi diri
ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ κεϊλά, καὶ αὐτοὶ διαρπά
piunt areas ⁊ cūſuluit dauid per dn̄s di=
ζουσιν τὰς ἅλω. καὶ ἐπηρώτησε δαυίδ διὰ τοῦ κυρίου λέ
cens: ſi vadam ⁊ percutiā philiſteos iſtos?
γων, εἰ πορευθῶ καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους;
⁊ dixit dn̄s ad dauid: vade ⁊ percuties
καὶ εἶπε κύριος πρὸς δαυίδ, πορεύου καὶ πατάξεις τοὺς
philiſteos: ⁊ ſaluabis ceila. ⁊ dixerūt viri
ἀλλοφύλους, καὶ σώσεις τὴν κεϊλά. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες
dauid ad eū: ecce nos hic exn̄tes ī
τοῦ δαυίδ πρὸς αὐτόν, ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ὄντες ἐν
iudea timemus: ⁊ quō erit ſi abierimus in
τῇ ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσαι ἐὰν πορευθῶμεν εἰς
ceila aduerſus valles philiſtinorū. ⁊ ad
τὴν κεϊλὰ εἰς τὰς κοιλάδας τῶν ἀλλοφύλων. καὶ προ=
iecit rurſum dauid cōſulere per dn̄m. ⁊ reſ
σέθετο ἔτι δαυίδ ἐπερωτῆσαι διὰ τοῦ κυρίου. καὶ ἀπε
pōdit ei dn̄s: ⁊ dixit ad eum: ſurge ⁊ deſ
κρίθη αὐτῷ κύριος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, ἀνάστηθι καὶ κατά
cēde in ceila: qm̄ ego trado phili
βηθι εἰς κεϊλά, ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύ=
ſteos in manus tuas. ⁊ abijt dauid ⁊ vi
λους εἰς τὰς χεῖράς σου. καὶ ἐπορεύθη δαυίδ καὶ οἱ ἄν=
ri qui cum eo in ceila: ⁊ debellauit
δρες οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κεϊλά, καὶ ἐπολέμησε τοὺς
philiſteos. ⁊ fugerūt a facie eius: ⁊ per=
ἀλλοφύλους. καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐπά
cuſſit eos plaga magna nimis. ⁊ abegit
ταξεν αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἀπήλασε
iumēta eoꝝ ⁊ ſaluauit dauid habitatores
τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ ἔσωσε δαυίδ τοὺς κατοικοῦντας
ceila. ⁊ factū ē cū fugeret abiathar fili⁹ achi
κεϊλά. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φεύγειν ἀβιάθαρ τὸν υἱὸν ἀχι
melech ad dauid in ceila: deſcēderat hn̄s ephud in
μέλεχ πρὸς δαυίδ εἰς κεϊλά, κατέβη ἔχων ἐφοὺδ ἐν τῇ
manu ſua. ⁊ nūciauerūt ſaul dicentes:
χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ σαοὺλ λέγοντες,
ꝙ venit dauid in ceila. ⁊ dixit ſual: tradi=
ὅτι ἥκει δαυίδ εἰς κεϊλά. καὶ εἶπε σαούλ, πέπρα=
dit eū deus in manus meas: qm̄ cōcluſus
κεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκέκλει=
eſt introgreſſus in vrbē portaꝝ ⁊ ſerarum. ⁊ pre
σαι εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν. καὶ πα
cipit ſaul oī pp'lo in pugnā deſ
ραγγέλλει σαοὺλ παντὶ τῷ λαῷ εἰς πόλεμον κα
cendere in ceila vt obſideret dauid ⁊
ταβαίνειν ἐπὶ κεϊλὰ τοῦ συνέχειν τὸν δαυίδ καὶ
viros q̄ cum eo. ⁊ cognouit dauid: ꝙ
τοὺς ἄνδρας τοὺς μετ' αὐτοῦ. καὶ ἔγνω δαυίδ, ὅτι
ſaul tacebat de eo malū. ⁊ dixit
σαοὺλ παρεσιώπα περὶ αὐτοῦ τὴν κακίαν. καὶ εἶπε
dauid ad abiathar ſacerdotē: adduc ephud.
3 Fra. δαυίδ πρὸς ἀβιαθὰρ τὸν ἱερέα προσάγαγε τὸ ἐφούδ.
5 ib. ⁊ dixit dauid: dn̄e deus iſrael audiēs audi
καὶ εἶπε δαυίδ, κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἀκούων ἀκή=
uit ſeru⁹ tuus: ꝙ q̄rit ſaul venire ꝯtra me
κοεν ὁ δοῦλός σου, ὅτι ζητεῖ σαοὺλ ἐλθεῖν ἐπ' ἐμὲ
in ceila vt euertat vrbem pp̄ me ſi exclu
εἰς κεϊλὰ διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι' ἐμὲ εἰ ἀποκλεί
detur. ⁊ nunc ſi deſcendet ſaul ſicut audi
σθήσεται. καὶ νῦν εἰ καταβήσεται σαοὺλ καθὼς ἤκου
uit ſeru⁹ tuus dn̄e deus iſrael indica
σεν ὁ δοῦλός σου κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἀπάγγειλον
ſeruo tuo. ⁊ dixit dn̄s
τῷ δούλῳ σου. καὶ εἶπε κύριος

---

[f]mecumq̄ [e]ſeruaberis.
23.
Et annunciauerunt [b]dauid [c]dicentes. [d]Ecce [e]philiſtiim [f]oppugnant [g]ceilam [h]& [i]diripiunt [k]areas. [l]cōſuluit ergo [m]dauid [n]dominum [o]dicens. [p]Nū vadam [q]& percutiam [r]philiſteos [s]iſtos. [t]Et ait [u]dominus [x]ad [y]dauid. [z]Vade [a]& percuties [b]philiſteos [c]& ſaluabis [e]ceilam: [f]& dixerunt [g]viri qui erant cū [h]dauid [i]ad eum. [k]Ecce [l]nos [m]hic [n]ī iudea cōſiſtētes [o]timem⁹: [p]quātomagis [q]ſi [r]ierimus in [s]ceilā [t]aduerſum [u]agmina [x]philiſtinorum. [y]Rurſum ergo [a]dauid [b]cōſuluit [c]dn̄m. Qui [o]reſpondens [f]ait ei. [g]Surge & [h]vade in [i]ceilam. [l]Ego [k]enim [m]tradam [o]philiſteos [p]in manu tua. [q]Abiit ergo [r]dauid [s]& viri eius in [t]ceilam [u]& pugnauit [x]aduerſum philiſteos. [y]Et abegit [a]iumēta eoꝝ: [b]& pcuſſit [c]eos [d]plaga [e]magna [f]& ſaluauit [g]dauid [i]habitatores [k]ceile. Porro eo tpe [m]quo fugiebat [n]abiathar [o]filius [p]achimelech [q]ad [r]dauid in [s]ceilam [t]ephod [x]ſecū hn̄s [u]deſcēderat. [y]Nūciatū eſt āt [z]ſauli [a]ꝙ [b]veniſſet [c]dd̄ in [d]ceilā. [e]Et ait [f]ſaul. [g]Tradidit [h]eum [i]deus [k]ī man⁹ meas [m]cōcluſuſq̄ eſt [n]ītrogreſſus [o]vrbē ī qua [p]porte [q]& ſere ſunt. [r]Et precepit [s]ſaul [u]oī [x]pp'lo [z]vt [y]ad pugnam [z]deſcenderet in [a]ceilam [b]& obſideret [d]dauid [c]& [f]viros eius. [g]Qd̄ cū [h]dd̄ [g]reſciſſet: [m]quia p̄pararet [k]ei ſaul [m]clam [n]malum. [o]Dixit [p]ad [q]abiathar [r]ſacerdotem. [s]Applica [t]ephod. [u]Et ait [x]dauid. [y]Domine [z]deus [a]iſrael: [c]audiuit famam [d]ſeruus tuus [e]ꝙ [f]diſponat [g]ſaul [h]venire [i]in [k]ceilā [l]vt euertat [m]vrbē [n]propter me. [o]Si tradent me [p]viri [q]ceile [r]in manus eius: & [s]ſi deſcēdet [t]ſaul [u]ſicut [x]audiuit [y]ſeruus tu⁹ [z]dn̄e [a]deus [b]iſrael [c]indica [d]ſeruo tuo. [f]Et ait [g]dominus.

שָׁמַר מִשְׁמֶרֶת אַתָּה עִמָּדִי׃
Cap. xxiij וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה
פְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּקְעִילָה וְהֵמָּה
לָחַם
שָׁסָה שָׁאַל שֹׁסִים אֶת הַגְּרָנוֹת׃ וַיִּשְׁאַל דָּוִד
הָלַךְ נָכָה בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֵלֵךְ וְהִכֵּיתִי
בַּפְּלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל דָּוִד לֵךְ וְהִכִּיתָ בַפְּלִשְׁתִּים
יָשַׁע וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת קְעִילָה׃ וַיֹּאמְרוּ
אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה
בִּיהוּדָה יְרֵאִים וְאַף כִּי נֵלֵךְ
עָרַךְ קְעִילָה אֶל מַעַרְכוֹת פְּלִשְׁתִּים׃
וַיּוֹסֶף עוֹד דָּוִד לִשְׁאֹל בַּיהוָה
עָנָה יָרַד וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר קוּם רֵד
קְעִילָה כִּי אֲנִי נֹתֵן אֶת פְּלִשְׁתִּים
בְּיָדֶךָ׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁיו קְעִילָה
נָהַג וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיִּנְהַג אֶת
קָנָה נָכָה מִקְנֵיהֶם וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה
גָּדַל וַיֹּשַׁע דָּוִד אֵת יֹשְׁבֵי קְעִילָה׃
הָיָה וַיְהִי בִּבְרֹחַ אֶבְיָתָר בֶּן אֲחִימֶלֶךְ
אֶל דָּוִד קְעִילָה אֵפוֹד יָרַד בְּיָדוֹ׃
בּוֹא וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי בָא דָוִד קְעִילָה
אָמַר וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִכַּר אֹתוֹ אֱלֹהִים
סָגַר בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר לָבוֹא בְּעִיר
בָּרַח שָׁמַע דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ׃ וַיְשַׁמַּע שָׁאוּל
לָחַם יָרַד אֶת כָּל הָעָם לַמִּלְחָמָה לָרֶדֶת
קְעִילָה לָצוּר אֶל דָּוִד וְאֶל
אֲנָשָׁיו׃ וַיֵּדַע דָּוִד כִּי עָלָיו שָׁאוּל
חָרַשׁ רוּעַ מַחֲרִישׁ הָרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל
נָגַשׁ אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה הָאֵפוֹד׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בָּקַשׁ שָׁמֹעַ שָׁמַע עַבְדְּךָ כִּי מְבַקֵּשׁ
בּוֹא שָׁאוּל לָבוֹא אֶל קְעִילָה לְשַׁחֵת
עָבַר לָעִיר בַּעֲבוּרִי׃ הֲיַסְגִּרֻנִי בַעֲלֵי
קְעִילָה בְיָדוֹ הֲיֵרֵד שָׁאוּל כַּאֲשֶׁר
שָׁמַע עַבְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
נָגַד הַגֶּד נָא לְעַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה

ירדו: ויאמר דוד היסגרו בעלי סגר
קעילה אתי ואת אנשי ביד
שאול ויאמר יהוה יסגירו:
קום מאה ויקם דוד ואנשיו כשש מאות
הלך איש ויצאו מקעילה ויתהלכו
נגד באשר יתהלכו ולשאול הגד כי
מלט חדל נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת:
יצא דבר וישב דוד במדבר במצדות וישב
צוד בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול
בקש כל הימים ולא נתנו אלהים
יום בידו: וירא דוד כי יצא שאול
ראה לבקש את נפשו ודוד במדבר
זיף בחרשה: ויקם יהונתן בן
קום שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק
חזק את ידו באלהים: ויאמר אליו
אל תירא כי לא תמצאך יד
ירא מצא שאול אבי ואתה תמלך על
מלך ישראל ואנכי אהיה לך למשנה
היה שנה וגם שאול אבי ידע כן: ויכרתו
כרת שניהם ברית לפני יהוה וישב
שנה כרת דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו:
פנה ויעלו זפים אל שאול הגבעתה
עלה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו
סתר במצדות בחרשה בגבעת החכילה
צוד אשר מימין הישימון: ועתה לכל
ימן אות נפשך המלך לרדת רד ולנו
אוה ירד הסגירו ביד המלך: ויאמר שאול
סגר ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם
ברך עלי: לכו נא הכינו עוד ודעו
הלך כון וראו את מקומו אשר תהיה
ידע ראה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי
ערום יערם הוא: וראו ודעו מכל
ערם המחבאים אשר יתחבא שם
חבא ושבתם אלי אל נכון והלכתי
כון אתכם והיה אם ישנו בארץ
יש וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה:

Descẽdet. Dixitq̃ rursum david. Si tradent me viri ceile & viros qui sunt mecũ in manus saul. Et dixit dominus. Tradent. Surrexit ergo david & viri eius quasi sexcenti & egressi de ceila huc atq̃ illuc vagabantur incerti. Nũciatũq̃ ẽ saul q̃ fugisset dd̃ de ceila & saluatus eẽt: quãobrẽ dissimulavit exire. Morabatur ãt david ĩ deserto in locis firmissimis: mãsitq̃ in monte solitudinis ziph. Querebat eũ tñ saul cũctis diebus: & nõ tradidit eũ deus in manus eius. Et vidit david q̃ egressus eẽt saul vt q̃reret aĩam eius. Porro dd̃ erat in deserto ziph ĩ silua. Et surrexit iõathas filius saul & abiit ad david in siluã: & cõfortavit manus eius ĩ deo: dixitq̃ ei. Ne tĩeas. Neq̃ enĩ ĩveniet te manus saul patris mei. Et tu regnabis super israel: & ego ero tibi secundus. Sed & saul pr̃ meus scit hoc. Percussit ergo vterq̃ fedus corã domino. Mansitq̃ david in silua: iõathas ãt reversus est in domũ suã. Ascẽderũt autẽ ziphei ad saul in gabaa dicẽtes. Nõne ecce david latitat apud nos in locis tutissimis silue in colle achile q̃ est ad dextrã deserti. Nunc ergo sicut desideravit aĩa tua vt d̃scẽderes: descẽde: nostrũ aũt erit vt tradamus eũ in manus regis. Dixitq̃ saul. Bñdicti vos a dño: quia doluistis vicẽ meã. Abite ergo oro & diligẽtius p̃parate & curiosius agite: & cõsiderate locũ vbi sit pes eius: vel quis viderit eũ ibi vbi dixistis. Recogitat enĩ de me q̃ callide insidier ei. Cõsiderate & videte oĩa latibula eius in quibus abscõditur: & revertimini ad me ad rẽ certã vt vadã vobiscũ. Q̃d si ãt in terrã se obstruxerit: perscrutabor eũ in cũctis milibus iuda.

descendet. & dixit david: si tradent qui
καταβήσεται. καὶ εἶπε δαυίδ, εἰ παραδώσουσιν οἱ
de ceila me & viros meos in manus sa-
ἀπὸ τῆς κεϊλὰ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄνδρας μου εἰς χεῖρας σα-
ul? & dixit dñs tradent. & surrexit david
οὺλ; καὶ εἶπε κύριος παραδώσουσι. καὶ ἀνέστη δαυίδ
& viri sui q̃si sexcẽti: & egressi sũt de ceila
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι, καὶ ἐξῆλθον ἐκ κεϊλὰ
& ibant quocũq̃ ibant. & nũciatũ est
καὶ ἐπορεύοντο οὗ ἂν ἐπορεύοντο. καὶ ἀπηγγέλη τῷ
saul q̃ saluatus esset david de ceila: & dimisit vt
σαοὺλ ὅτι διασέσωσται δαυὶδ ἐκ κεϊλά, καὶ ἀνῆκεν τοῦ
exiret. & mãsit david in deserto in angustis.
ἐξελθεῖν. καὶ ἐκάθισε δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς στενοῖς.
& sedebat in mõte in deserto ziph. & q̃rebat sa-
καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει ἐν τῇ ἐρήμῳ ζίφ. καὶ ἐζήτει σα-
ul cunctis diebus david. & non tradidit
οὺλ πάσας τὰς ἡμέρας τὸν δαυίδ. καὶ οὐ παρέδωκεν
eum dñs in manus eius. & vidit david q̃
αὐτὸν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. καὶ εἶδε δαυὶδ ὅτι
egrederetur saul vt q̃reret eum. & david erat i de-
ἐξέρχεται σαοὺλ τοῦ ζητεῖν αὐτόν. καὶ δαυὶδ ἦν ἐν τῇ ἐρή-
serto ziph in noua. & surrexit ionathan filius saul &
μῳ ζίφ ἐν τῇ καινῇ. καὶ ἀνέστη ἰωναθὰν υἱὸς σαοὺλ καὶ
abiit ad david in nouã: & cõfortavit
ἐπορεύθη πρὸς δαυὶδ εἰς τὴν καινήν, καὶ ἐκραταίωσε
manus eius in dño. & dixit ad eũ: ne
τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, μὴ
timeas q: nõ te inveniet manus saul patris
φοβοῦ ὅτι οὐ μή σε εὕρῃ ἡ χεὶρ σαοὺλ τοῦ πατρός
mei. & tu regnabis sup israel: & ego ero
μου. καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ τὸν ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ ἔσο-
tibi in secũdũ. & saul pater meus sciuit sic.
μαί σοι εἰς δεύτερον. καὶ σαοὺλ ὁ πατήρ μου ἔγνω οὕ-
& percusserũt ambo fedus corã dño.
τως. καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην ἐνώπιον κυρίου.
& mãsit david in noua: & ionathan abiit
καὶ ἐκάθητο δαυὶδ ἐν τῇ καινῇ, καὶ ἰωναθὰν ἀπῆλθεν
in domũ suã. & ascẽderũt ziphei ad saul
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἀνέβησαν οἱ ζιφαῖοι πρὸς σαοὺλ
ad collẽ dicẽtes: nõne ecce david abscõditus ẽ
ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες, οὐκ ἰδοὺ δαυὶδ κέκρυπται
apud nos in angustis in noua in colle
παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ καινῇ ἐν τῷ βουνῷ
achile q̃ est a dextris iessemũ. & nunc
τοῦ ἐχελᾶ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ ἰεσσεμοῦν. καὶ νῦν
oĩe q̃d iuxta aĩam regis in descen- 2.Re.
πᾶν τὸ πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατά- 5.8.
sum: descendat ad nos: cõclusi
βασιν, καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς, ἀποκεκλεισμένοι
enĩ sunt in manibus regis. & dixit
γάρ εἰσιν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ βασιλέως. καὶ εἶπεν
eis saul benedicti vos dño: q: do-
αὐτοῖς σαοὺλ εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἐπο-
luistis de me. abite iã & preparate
νέσατε περὶ ἐμοῦ. πορεύθητε δὴ καὶ ἑτοιμάσατε
adhuc & cognoscite & videte locũ eius vbi est
ἔτι καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ ἐστὶν
pes eius velociter ibi vbi dixistis: q: dixit
ὁ ποῦς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὗ εἴπατε, ὅτι εἶπεν ὁ
saul ne forte callide agens hic callide
σαοὺλ μήποτε πανουργεύσαμενος οὗτος πανουργεύ-
agat. & videte & cõsiderate de oibus locis
σηται. καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε ἐκ πάντων τῶν τόπων
vbi ipse abscõditur ibi: & revertimini ad
ὅπου αὐτὸς κρύπτεται ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψατε πρός
me in preparatũ: & vadam vobiscũ. & erit
με εἰς ἕτοιμον, καὶ πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν. καὶ ἔσται
si est sup terrã: p̃scrutabor eũ in cũctis mi-
εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσι χι-
libus iuda.
λιάσιν ἰούδα.

D

τ surrexerūt ziphei τ abierūt ante sa=
καὶ ἀνέστησαν οἱ ζιφαῖοι καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν σα=
ul: τ dauid τ viri eius in deserto ma=
οὺλ, καὶ δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ μα
on in vespere a dextris iesemū. τ iuit
ὼν καθ᾽ ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ ἰεσσεμοῦν. καὶ ἐπορεύθη
saul τ viri eius ad q̄rēdū dauid. τ nūcia=
σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτ̃ ζητεῖν τὸν δαυίδ. καὶ ἀπηγ
tū est dauid: τ descēdit ad petrā in
γέλη τῷ δαυίδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν ἐν τῇ
deserto maon. τ audiuit saul τ p̄secutus est in
ἐρήμῳ τῇ μαών. καὶ ἤκουσεν σαοὺλ καὶ κατεδίωξεν εἰς
deserto maon post dauid. τ it sa
τὴν ἔρημον τὴν μαὼν ὀπίσω δαυίδ. καὶ πορεύεται σα
ul τ viri eius ex parte mōtis huius.
οὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου.
τ dauid τ viri eius ex parte mōtis
καὶ δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τ̃
altera. τ dauid erat tectus vt iret a
ἑτέρου. καὶ δαυὶδ ἦν σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ
facie saul. τ saul τ viri eius ap=
προσώπου σαούλ. καὶ σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ πα
propinquabāt sup̄ dauid τ viros eius vt
ρεπλαγίαζον ἐπὶ δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ τ̃
caperēt eos. τ nūcius venit ad sa=
συλλαβεῖν αὐτούς. καὶ ἄγγελος παρεγένετο πρὸς σα
ul dicēs: festina τ veni q2 infusi sūt phili
οὺλ λέγων, σπεῦδε καὶ ἧκε ὅτι ἐχύθησαν οἱ ἀλλόφυ=
stijm sup̄ terrā. τ reuersus est saul vt nō per=
λοι ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἀνέστρεψε σαοὺλ τοῦ μὴ κα=
sequeref post dauid: τ perrexit in occur
ταδιώκειν ὀπίσω δαυίδ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντη=
sum philistinorū. p̄p̄ hoc vocat᷒ est locus il
σιν τῶν ἀλλοφύλων. διὰ τοῦτο ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖ
le petra diuisa.
νος πέτρα ἡ μερισθεῖσα.

Ca.24.

E t ascendit dauid inde τ sedit in
Καὶ ἀνέβη δαυὶδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθησεν ἐν τοῖς
angustis in gaddi. τ factū est vt reuersus ē saul a
στενοῖς ἐν γαδδί. καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέστρεψε σαοὺλ ἀπὸ
tergo philistinorū: τ nūciauerūt ei di=
ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ λέ
cētes: ecce dauid in deserto in gaddi. τ acce
γοντες, ἰδοὺ δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γαδδί. καὶ ἔλα
pit secum tria milia virorū electorū ex
βε μεθ᾽ ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ
omni israel: τ perrexit ad iuestigādū dauid
παντὸς τοῦ ἰσραήλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν δαυίδ
τ viros eius p̄ anteriorē partē venatiōis
καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τῆς θήρας
ceruorū. τ venit ad armēta gre
τῶν ἐλάφων. καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὰς ἀγέλας τῶν ποι=
gum que in via. τ erat ibi spelūca: τ
μνίων τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον, καὶ
ingressus ē saul vt prepararetur. τ dauid τ
εἰσῆλθε σαοὺλ παρασκευάσασθαι. καὶ δαυὶδ καὶ οἱ
viri eius in spelūca interius sedebāt in
ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐσώτερον ἐκάθηντο ἐν
ea. τ dixerūt viri dauid ad eum: ecce
αὐτῷ. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες δαυὶδ πρὸς αὐτόν, ἰδοὺ
dies hec: quā dixit dn̄s ad te: ecce ego tra
ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣν εἶπε κύριος πρὸς σέ, ἰδοὺ ἐγὼ δί
do inimicū tuū in manus tuas: τ fa
δωμι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιή=
cies ei qđ placuerit in oculis tuis. τ sur=
σεις αὐτῷ τὸ ἀρεστὸν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἀνέ
rexit dauid τ abstulit alam diploidis sa
στη δαυὶδ καὶ ἀφεῖλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος σα
ul latēter. τ factū est post hec: τ percus
οὺλ λαθραίως. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάτα=
sit dauid cor suū: qm̄ abstulit
ξεν τὸν δαυὶδ ἡ καρδία αὐτοῦ, ὅτι ἀφείλετο

At illi surgētes abierūt in ziph ante saul. Dauid āt & viri ei᷒ erāt ī deserto maō in cāpestribus ad dexterā iesimuth. Iuit ergo saul & socii eius ad querendū eū. Et nunciatū est dd̄: statim̄q̄ descendit ad petrā: & versabatur in deserto maon. Qđ cū audisset saul p̄secutus ē dauid in deserto maō. Et ibat saul & viri eius ad latus mōtis ex p̄te vna: dd̄ āt & viri ei᷒ erāt in latere mōtis ex p̄te altera. Porro dauid desp̄abat se posse euadere a facie saul. Itaq̄ saul & viri eius in modum corone cingebāt dd̄ & viros eius vt capent eos. Et nūcius venit ad saul dicens. Festina & veni qm̄ infuderunt se philistiim sup̄ terram. Reuersus est ergo saul dessistens p̄sequi dauid: & perrexit in occursū philistinorum. p̄pter hoc vocauerūt locum illum petram diuidentem.

24.

A Scendit ergo dd̄ īde & habitauit in locis tutissimis ēgaddi. Cunq̄ reuersus eēt saul postq̄ p̄secutus ē philisteos: nūciauerunt ei dicentes. Ecce dauid in deserto ē engaddi. Assumēs ergo saul tria milia electoꝝ virorum ex omni israel p̄rexit ad inuestigandum dauid & viros eius ēt sup̄ abruptissimas petras q̄ solis ibicibus p̄uie sūt. Et venit ad caulas ouiū q̄ se offerebāt viāti: eratq̄ ibi spelūca quā īgress᷒ est saul vt purgaret ventrē. Porro dauid & viri eius in interiore p̄te spelūce latebāt. Et dixerūt serui dauid ad eū. Ecce dies de qua locutus est dominus ad te: ego tradam tibi inimicum tuū vt facias ei sicut placuerit ī oculis tuis. Surrexit ergo dd̄ & p̄scidit orā chlamidis saul silenter. Post hec percussit cor suum dauid eo q̄ abscidisset

וַיָּקוּמוּ וַיֵּלְכוּ זִיפָה לִפְנֵי שָׁאוּל — קוּם
וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו בְּמִדְבַּר מָעוֹן בָּעֲרָבָה — דָּבַר עוֹן
אֶל יְמִין הַיְשִׁימוֹן׃ וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל
וַאֲנָשָׁיו לְבַקֵּשׁ וַיַּגִּדוּ לְדָוִד — נָגַד
וַיֵּרֶד הַסֶּלַע וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר מָעוֹן
וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי דָוִד — שָׁמַע רָדַף
מִדְבַּר מָעוֹן׃ וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל מִצַּד — צָדַד
הָהָר מִזֶּה וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו מִצַּד
הָהָר מִזֶּה וַיְהִי דָוִד נֶחְפָּז לָלֶכֶת — הָיָה חָפַז
מִפְּנֵי שָׁאוּל וְשָׁאוּל וַאֲנָשָׁיו — יָלַךְ פָּנָה
עֹטְרִים אֶל דָּוִד וְאֶל אֲנָשָׁיו
לְתָפְשָׂם׃ וּמַלְאָךְ בָּא אֶל שָׁאוּל — לָאַךְ בּוֹא
לֵאמֹר מַהֲרָה וְלֵכָה כִּי פָשְׁטוּ — יָלַךְ
פְלִשְׁתִּים עַל הָאָרֶץ׃ וַיָּשָׁב שָׁאוּל
מִרְדֹף אַחֲרֵי דָוִד וַיֵּלֶךְ לִקְרַאת
פְּלִשְׁתִּים עַל כֵּן קָרְאוּ לַמָּקוֹם — קוּם
הַהוּא סֶלַע הַמַּחְלְקוֹת׃ — חָלַק
וַיַּעַל דָּוִד מִשָּׁם וַיֵּשֶׁב — cap.xxiiij.
בִּמְצָדוֹת עֵין גֶּדִי׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר — עָלָה הָיָה
שָׁב שָׁאוּל מֵאַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים — שׁוּב
וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד — נָגַד
בְּמִדְבַּר עֵין גֶּדִי׃ וַיִּקַּח שָׁאוּל — לָקַח
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בָּחוּר מִכָּל — בָּחַר
יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד
וַאֲנָשָׁיו עַל פְּנֵי צוּרֵי הַיְּעֵלִים׃ — פָּנָה
וַיָּבֹא אֶל גִּדְרוֹת הַצֹּאן עַל — בּוֹא
הַדֶּרֶךְ וְשָׁם מְעָרָה וַיָּבֹא שָׁאוּל
לְהָסֵךְ אֶת רַגְלָיו וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו — סוּךְ
בְּיַרְכְּתֵי הַמְּעָרָה יֹשְׁבִים׃ וַיֹּאמְרוּ — אָמַר
אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה אֵלֶיךָ הִנֵּה אָנֹכִי נֹתֵן
אֶת אֹיִבְךָ בְּיָדֶךָ וְעָשִׂיתָ לּוֹ — עָשָׂה
כַּאֲשֶׁר יִטַב בְּעֵינֶיךָ וַיָּקָם דָּוִד — קוּם
וַיִּכְרֹת אֶת כְּנַף הַמְּעִיל אֲשֶׁר — כָּרַת מָעַל
לְשָׁאוּל בַּלָּט׃ וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיַּךְ — אַם הָיָה
לֵב דָּוִד אֹתוֹ עַל אֲשֶׁר כָּרַת אֶת — נָכָה

כנף אשר לשאול: ויאמר
לאנשיו חלילה לי מיהוה אם — חלל
אעשה את הדבר הזה לאדני
למשיח יהוה לשלח ידי בו כי — משח
משיח יהוה הוא: וישסע דוד את — שסע
אנשיו בדברים ולא נתנם לקום
אל שאול ושאול קם מהמערה — קום
וילך בדרך: ויקם דוד אחרי כן
ויצא מן המערה ויקרא אחרי
שאול לאמר אדני המלך ויבט — נבט
שאול אחריו ויקד דוד אפים — קדד
ארצה וישתחו: ויאמר דוד — שחה
לשאול למה תשמע את דברי — שמע
אדם לאמר הנה דוד מבקש — בקש
רעתך: הנה היום הזה ראו עיניך — רוע ראה
את אשר נתנך יהוה היום בידי
במערה ואמר להרגך ותחס עליך — חוס
ואמר לא אשלח ידי באדני כי — שלח
משיח יהוה הוא: ואבי ראה גם ראה
את כנף מעילך בידי כי בכרתי — מעל
את כנף מעילך ולא הרגתיך דע — ידע
וראה כי אין בידי רעה ופשע — רוע
ולא חטאתי לך ואתה צדה את — צוד
נפשי לקחתה: ישפט יהוה ביני — לקח שפט
ובינך ונקמני יהוה ממך וידי — מן
לא תהיה בך: כאשר יאמר משל — היה אמר
הקדמני מרשעים יצא רשע
וידי לא תהיה בך: אחרי מי יצא
מלך ישראל אחרי מי אתה
רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש — מות
אחד: והיה יהוה לדין ושפט — דון
ביני ובינך וירא וירב את ריבי — רוב
וישפטני מידך: ויהי ככלות — שפט היה
דוד לדבר את הדברים האלה — כלה
אל שאול ויאמר שאול הקלך — קול
זה בני דוד וישא שאול קלו — נשא

oram chlamidis ſaul. Dixitq̃ ad viros ſuos. Propiti⁹ ſit mihi dominus ne faciam hanc rem domino meo chriſto dñi: vt mittam manũ meã in eũ: quia xp̃s dñi eſt. Et confregit dauid viros ſuos ſermõibus iſtis: & nõ p̃miſit eos vt cõſurgerẽt in ſaul. Porro ſaul exurgẽs de ſpelũca p̃gebat cepto itinere. Surrexit ãt dd̃ poſt eũ: & egreſſus de ſpelũca clamauit poſt tergũ ſaul dicens. Domĩe mi rex. Et reſpexit ſaul poſt ſe: & ĩclinãs ſe dauid pronus in terram adorauit. Dixitq̃ ad ſaul. Quare audis verba hominum loquentiũ: dauid querit malũ aduerſũ te. Ecce hodie viderũt ocl'i tui q̃ tradiderit te dñs in manu mea in ſpelũca: & cogitaui vt occiderẽ te: ſed pep̃cit tibi oculus me⁹. Dixi ei. Nõ extẽdã manũ meã in dñm meũ: quia xp̃s dñi eſt. Quinpotius p̃r mi vide & cognoſce orã chlamidis tue ĩ manu mea: quõ cũ p̃ſciderẽ ſũmitatẽ chlamidis tue: nolui extẽdere manũ meã in te. Aĩaduerte & vide q̃m nõ eſt ĩ mãu mea malũ: neq̃ iniq̃tas: neq̃ peccaui ĩ te. Tu ãt ĩſidiaris aĩe mee vt auferas eã. Iudicet dñs inter me & te: & vlciſcatur me dñs ex te: man⁹ ãt mea nõ ſit in te: ſicut & ĩ p̃uerbio antiquo dicitur. Ab ĩpiis egredietur impietas. Manus ergo mea non ſit in te. Quẽ p̃ſeq̃ris rex iſrael? quẽ p̃ſeq̃ris? Canẽ mortuũ p̃ſeq̃ris & pulicem vnũ? Sit dñs iudex & iudicet inter me & te: & videat & iudicet cãm meã: & eruat me de mãu tua. Cum autem cõpleſſet dauid loquens ſermones huiuſcemodi ad ſaul: dixit ſaul. Nũquid vox hec tua eſt fili mi dauid? Et leuauit ſaul vocem ſuam

alam diploidis eius. & dixit dauid ad
τὸ πλερύγιον τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ. καὶ εἶπε δαυίδ πρὸς
viros ſuos: nequaq̃ mihi a dño: ſi
τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, μηδαμῶς ἐμοὶ παρὰ κυρίου, εἰ
faciam verbũ hoc dño meo xp̃o dñi vt
ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ κυρίου ἐπε-
inferã manũ meã in eum: q̃m xp̃s dñi hic
νεγκεῖν χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν, ὅτι χριστὸς κυρίου οὗτός
eſt. & perſuaſit dauid viris ſuis in ſer-
ἐστιν. καὶ ἔπεισε δαυίδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λό-
mõib⁹: & nõ p̃miſit eis vt cõſurgerẽt & interficerẽt
γοις, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστῆναι καὶ θανατῶσαι
ſaul. & ſurrexit ſaul & egreſſus ẽ in viam
τὸν σαούλ. καὶ ἀνέστη σαοὺλ καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν
de ſpelũca. & egreſſus ẽ dauid poſt ſaul
ἐκ τοῦ σπηλαίου. καὶ ἐξῆλθεν δαυίδ ὀπίσω σαοὺλ
de ſpelũca. & clamauit dauid poſt ſaul di-
ἐκ τοῦ σπηλαίου. καὶ ἐβόησε δαυίδ ὀπίσω σαοὺλ λέ-
cens: dñe rex. & reſpexit ſaul poſt ſe.
γων, κύριε βασιλεῦ. καὶ ἐπέβλεψε σαοὺλ ὀπίσω αὐ-
& inclinauit dauid ſup faciẽ ſuã ſup
τοῦ. καὶ ἔκυψε δαυίδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
terrã: & adorauit eũ. & dixit dauid ad ſaul:
γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπε δαυίδ πρὸς σαούλ,
quare audis verba pp̃li dicẽtiũ: ecce
ἵνα τί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ λεγόντων, ἰδοὺ
dauid querit aĩam tuã. & in die iſta
δαυίδ ζητεῖ τὴν ψυχήν σου. καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύ-
viderũt oculi tui q̃ tradidit te do-
τῃ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέ σε κύ-
minus hodie in manus meas in ſpelũca: &
ριος σήμερον εἰς τὰς χεῖράς μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ
nõ volui occidere te: & peperci tibi. &
οὐκ ἐβουλήθην ἀποκτεῖναί σε, καὶ ἐφεισάμην σου. καὶ
dixi nõ inferã manũ meã in dñm meũ: q̃m
εἶπα οὐκ ἐποίσω χεῖρά μου ἐπὶ τὸν κύριόν μου, ὅτι
chriſtus dñi iſte eſt & pater meus. & ecce
χριστὸς κυρίου οὗτός ἐστι καὶ πατήρ μου. καὶ ἰδοὺ τὸ
ala diploidis in manu mea. ego abſtu-
πτερύγιον τῆς διπλοΐδος ἐν τῇ χειρί μου. ἐγὼ ἀφεῖ-
li alam diploidis & nõ interfeci
λον τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος καὶ οὐκ ἀπέκτεινά
te. & cognoſce & vide hodie q̃ nõ eſt in
σε. καὶ γνῶθι καὶ ἴδε σήμερον ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ
manu mea malũ neq̃ iniq̃tas neq̃ impietas: & non
χειρί μου κακία οὐδὲ ἀθέτησις οὐδὲ ἀσέβεια, καὶ οὐχ
peccaui in te. & tu inſidiaris aĩe mee vt
ἥμαρτον εἰς σέ. καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχήν μου τοῦ
auferas eã. iudicet dñs inter me & in-
λαβεῖν αὐτήν. κρίναι κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀνα-
ter te: & vlciſcatur me dñs ex te. at
μέσον σου, καὶ ἐκδικήσαι μοι κύριος ἐκ σοῦ. ἡ δὲ
man⁹ mea nõ erit in te ſicut dicitur in prouer-
χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σὲ καθὼς λέγεται ἐν παραβο-
bio antiquo. ab impiis egredietur delictũ. &
λῇ ἀρχαίᾳ. ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια. καὶ
man⁹ mea nõ erit in te. & nunc poſt quem
ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ. καὶ νῦν ὀπίσω τίνος
perſequeris rex iſrael poſt quẽ egre-
καταδιώκεις βασιλεῦ τοῦ ἰσραήλ ὀπίσω τίνος ἐκ-
deris? poſt canẽ mortuũ & poſt pulicẽ
πορεύῃ; ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος καὶ ὀπίσω ψύλλου
vnũ? ſit dñs in iudicẽ & cẽſorẽ inter me &
ἑνός; γένοιτο κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ
te: & videat dñs & iudicet cauſã meã & vlciſcatur me
σοῦ, καὶ ἴδοι κύριος καὶ κρίναι τὴν δίκην μου καὶ δικάσαι μοι
de manu tua. & factũ ẽ vt cõpleuit dauid loquẽs
ἐκ χειρός σου. καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε δαυίδ λαλῶν
ſermões iſtos ad ſaul: & dixit ſaul: vox
τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς σαούλ, καὶ εἶπε σαούλ, ἡ φωνή
tua hec fili dauid? & eleuauit ſaul vocẽ ſuã
σου αὕτη τέκνον δαυίδ; καὶ ἐπῆρε σαοὺλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ

τ fleuit. τ dixit ad dauid: iuſtus tu ma
καὶ ἔκλαυσε. καὶ εἶπε πρὸς δαυίδ, δίκαιος σὺ ὑ-
gis ꝙ ego: quia tu q̄dē tribuiſti mihi bona: ego
πὲρ ἐμέ, ὅτι σὺ μὲν ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθά, ἐγὼ
aūt reddidi tibi mala. τ tu nunciaſti
δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά. καὶ σὺ ἀπήγγελκας
hodie que feciſti mihi bona: quō incluſit me
σήμερον ἃ ἐποίησας μοι ἀγαθά, ὡς ἀπέκλεισέ με
dn̄s hodie in manus tuas: τ non interfeci
κύριος σήμερον εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ οὐκ ἀπέκτει-
ſti me. τ quia ſi iuenerit aliq̄s inimicū ſuū in an=
νάς με. καὶ ὅτι εἰ εὕροι τὶς τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλί-
guſtia: τ miſerit eū in via bona: τ dn̄s
ψει, καὶ ἐκπέμψοι αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ κύριος
reddet ei bona: ſicut feciſti tu ho
ἀνταποδώσει αὐτῷ ἀγαθά, καθὼς πεποίηκας σὺ σή-
die. τ nūc ecce ego cognoſco: q̄m regnās re
μερον. καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω, ὅτι βασιλεύων βα-
gnabis: τ cōſtitueṫ regnū iſrael in manu
σιλεύσεις, καὶ στήσεται ἡ βασιλεία ἰσραὴλ ἐν χειρί
tua. τ nūc iura mihi in dn̄o: vt nō diſ
σου. καὶ νῦν ὅμοσόν μοι κατὰ τοῦ κυρίου, ἵνα μὴ ἐξο-
perdas ſemen meū poſt me: τ nō de
λοθρεύσῃς τὸ σπέρμα μου ὀπίσω μου, καὶ μὴ ἀφα-
leas nomē meū de domo patris mei.
νίσῃς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου.
τ iurauit dauid ſaul. τ abijt ſaul in
καὶ ὤμοσε δαυὶδ τῷ σαούλ. καὶ ἀπῆλθεν σαοὺλ εἰς
domū ſuā. τ dauid τ viri ſui aſcē
τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέ-
derūt in munitionē arctā.
βησαν εἰς μεσσαρὰ τὴν στενήν. Ca. 25.

Et ſamuel mortu⁹ eſt: τ cōgregatur vniuerſus
Καὶ σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ συναθροίζεται πᾶς
iſrael τ plāgūt eū τ ſepeliūt eū in
ἰσραὴλ καὶ κόπτονται αὐτὸν καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ
domo ſua in armathaim. τ ſurrexit dauid deſcēdit
οἴκῳ αὐτοῦ ἐν ἀρμαθαίμ. καὶ ἀνέστη δαυὶδ καὶ κατέβη
in deſertū pharā. τ erat homo in ſoli=
εἰς τὴν ἔρημον φαράν. καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ ἐρή-
tudine: τ poſſeſſio eius in carmelo: τ
μῳ, καὶ ἡ ἐργασία αὐτοῦ ἐν τῷ καρμήλῳ, καὶ ὁ
homo magnus nimis. τ huic oues tria
ἄνθρωπος μέγας σφόδρα. καὶ τούτῳ πρόβατα τρισ-
milia: τ capre mille. τ factū eſt cū tōderēt
χίλια, καὶ αἶγες χίλιαι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κείρειν
ipſi oues eius in carmelo: τ nomē
αὐτοὺς τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ καρμήλῳ, καὶ ὄνομα
homini nabal: τ vxori nomē abygail.
τῷ ἀνθρώπῳ ναβάλ, καὶ τῇ γυναικὶ ὄνομα ἀβιγαΐλ.
τ erat mulier bona prudētia τ pulchra forma nimis.
καὶ ἦν ἡ γυνὴ ἀγαθὴ συνέσει καὶ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα
τ homo durus τ maliciosus in exercitijs:
καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασι,
τ homo caninus. τ audiuit dauid in deſerto
καὶ ἄνθρωπος κυνικός. καὶ ἤκουσε δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ꝙ tōdit nabal carmelius greges ſuos. τ
ὅτι κείρει ναβὰλ ὁ καρμήλιος τὰ ποίμνια αὐτοῦ. καὶ
miſit dauid decē pueros. τ dixit ad
ἀπέστειλε δαυὶδ δέκα παιδάρια. καὶ εἶπε πρὸς τὰ
pueros: aſcendite in carmelū: τ venite ad
παιδάρια, ἀνάβητε εἰς τὸν κάρμηλον, καὶ ἥκατε πρὸς
nabal: τ ſalutate eū in noīe meo
τὸν ναβάλ. καὶ ἀσπάσασθε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
in pace: τ dicetis ei hec: ad tp̄s τ tu ſal
ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐρεῖτε αὐτῷ τάδε, εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγι-
uus τ omnia ſalua τ dom⁹ tua.
αίνων καὶ πάντα τὰ ὑγιαίνοντα καὶ ὁ οἶκός σου.
τ nūc ecce audiui ꝙ tōdent tibi nunc paſtores
καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες

Et fleuit: dixitq̧ ad dauid. Iuſtior tu es quā ego. Tu enim tribuiſti mihi bona: ego autem reddidi tibi mala. Et tu indicaſti mihi hodie que feceris mihi bona: quomodo tradiderit me dn̄s in manu tua & non occideris me. Quis enim cū inuenerit inimicum ſuū dimittet eum in via bona?

Sed dominus reddat tibi viciſſitudinem hanc: pro eo ꝙ hodie operatus es in me. Et nunc quia ſcio ꝙ certiſſime regnaturus ſis: & habiturus i manu tua regnū iſrael: iura mihi in domino ne deleas ſemen meum poſt me: neq̧ auferas nomen meum de domo patris mei. Et iurauit dauid ſauli. Abiit ergo ſaul in domum ſuam: & dauid & viri eius aſcenderūt ad tutiora loca. 25.

Mortuus eſt autē ſamuel & cōgregat⁹ eſt vniuerſus iſrael & planxerunt eum nimis & ſepelierūt eum in domo ſua in ramatha. Cōſurgenſq̧ dauid deſcēdit in deſertum pharā. Erat autem vir quiſpiam in ſolitudine maō: & poſſeſſio eius in carmelo: & homo ille magnus nimis. Erantq̧ ei oues tria milia: & mille capre. Et accidit vt tonderetur grex eius in carmelo. Nomen autem viri illius erat nabal: & nomen vxoris eius abigail. Eratq̧ mulier illa prudentiſſima & ſpecioſa. Porro vir eius durus & peſſimus & malicioſus. Erat autem de genere caleph. Cum autem audiſſet dauid in deſerto ꝙ tonderet nabal gregem ſuum: miſit decem iuuenes & dixit eis. Aſcendite in carmelum & venietis ad nabal: & ſalutabitis eum ex nomine meo pacifice: & ſic dicetis. Sit fratribus meis & tibi pax: & domui tue pax: & omnibus q̄cunq̧ habes ſit pax. Audiui ꝙ tonderēt paſtores tui greges

וַיֵּבְךְּ׃ וַיֹּאמֶר אֶל דָּוִד צַדִּיק אַתָּה	בכה אמר
מִמֶּנִּי כִּי אַתָּה גְּמַלְתַּנִי הַטּוֹבָה	צדק
וַאֲנִי גְּמַלְתִּיךָ הָרָעָה׃ וְאַתָּה הִגַּדְתָּ	רוע נגד
הַיּוֹם אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתָה אִתִּי	עשה
טוֹבָה אֵת אֲשֶׁר סִגְּרַנִי יְהוָה בְּיָדְךָ	
וְלֹא הֲרַגְתָּנִי׃ וְכִי יִמְצָא אִישׁ אֶת	מצא
אֹיְבוֹ וְשִׁלְּחוֹ בְּדֶרֶךְ טוֹבָה	
וַיהוָה יְשַׁלֶּמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם	שלם
הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִי׃ וְעַתָּה	
הִנֵּה יָדַעְתִּי כִּי מָלֹךְ תִּמְלוֹךְ	מלך
וְקָמָה בְּיָדְךָ מַמְלֶכֶת יִשְׂרָאֵל׃	קום
וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בַּיהוָה אִם	שבע
תַּכְרִית אֶת זַרְעִי אַחֲרָי וְאִם	כרת
תַּשְׁמִיד אֶת שְׁמִי מִבֵּית אָבִי׃	שמד
וַיִּשָּׁבַע דָּוִד לְשָׁאוּל וַיֵּלֶךְ	
שָׁאוּל אֶל בֵּיתוֹ וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו	
עָלוּ עַל הַמְּצוּדָה׃	עלה צוד
וַיָּמָת שְׁמוּאֵל וַיִּקָּבְצוּ	Cap.xxv.
כָל יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ לוֹ וַיִּקְבְּרֻהוּ	מות קבץ
בְּבֵיתוֹ בָּרָמָה וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּרֶד	ספד קבר קום
אֶל מִדְבַּר פָּארָן׃ וְאִישׁ בְּמָעוֹן	דבר
וּמַעֲשֵׂהוּ בַכַּרְמֶל וְהָאִישׁ גָּדוֹל	עשה גדל
מְאֹד וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים	
וְאֶלֶף עִזִּים וַיְהִי בִּגְזֹז אֶת צֹאנוֹ	היה
בַּכַּרְמֶל׃ וְשֵׁם הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם	
אִשְׁתּוֹ אֲבִגָיִל וְהָאִשָּׁה טוֹבַת	איש
שֶׂכֶל וִיפַת תֹּאַר וְהָאִישׁ קָשֶׁה	יפה
וְרַע מַעֲלָלִים וְהוּא כָלִבִּי׃ וַיִּשְׁמַע	רוע עלל
דָּוִד בַּמִּדְבָּר כִּי גֹזֵז נָבָל אֶת צֹאנוֹ׃	שמע
וַיִּשְׁלַח דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים	שלח
וַיֹּאמֶר דָּוִד לַנְּעָרִים עֲלוּ כַרְמֶלָה	אמר עלה
וּבָאתֶם אֶל נָבָל וּשְׁאֶלְתֶּם לוֹ בִשְׁמִי	בוא
לְשָׁלוֹם׃ וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה	שלם
שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר	
לְךָ שָׁלוֹם׃ וְעַתָּה שָׁמַעְתִּי כִּי	
גֹזְזִים לָךְ עַתָּה הָרֹעִים אֲשֶׁר	רעה

לְךָ הָיוּ עִמָּנוּ לֹא הֶכְלַמְנוּם וְלֹא נִפְקַד לָהֶם מְאוּמָה כָּל יְמֵי הֱיוֹתָם בַּכַּרְמֶל׃ שְׁאַל אֶת נְעָרֶיךָ וְיַגִּידוּ לָךְ וְיִמְצְאוּ הַנְּעָרִים חֵן בְּעֵינֶיךָ כִּי עַל יוֹם טוֹב בָּנוּ תְּנָה נָּא אֵת אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲבָדֶיךָ וּלְבִנְךָ לְדָוִד׃ וַיָּבֹאוּ נַעֲרֵי דָוִד וַיְדַבְּרוּ אֶל נָבָל כְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דָּוִד וַיָּנוּחוּ׃ וַיַּעַן נָבָל אֶת עַבְדֵי דָוִד וַיֹּאמֶר מִי דָוִד וּמִי בֶן יִשָׁי הַיּוֹם רַבּוּ עֲבָדִים הַמִּתְפָּרְצִים אִישׁ מִפְּנֵי אֲדֹנָיו׃ וְלָקַחְתִּי אֶת לַחְמִי וְאֶת מֵימַי וְאֵת טִבְחָתִי אֲשֶׁר טָבַחְתִּי לְגֹזְזָי וְנָתַתִּי לַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי אֵי מִזֶּה הֵמָּה׃ וַיַּהַפְכוּ נַעֲרֵי דָוִד לְדַרְכָּם וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲנָשָׁיו חִגְרוּ אִישׁ אֶת חַרְבּוֹ וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת חַרְבּוֹ וַיַּחְגֹּר גַּם דָּוִד אֶת חַרְבּוֹ וַיַּעֲלוּ אַחֲרֵי דָוִד כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וּמָאתַיִם יָשְׁבוּ עַל הַכֵּלִים׃ וְלַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל הִגִּיד נַעַר אֶחָד מֵהַנְּעָרִים לֵאמֹר הִנֵּה שָׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים מֵהַמִּדְבָּר לְבָרֵךְ אֶת אֲדֹנֵינוּ וַיָּעַט בָּהֶם׃ וְהָאֲנָשִׁים טֹבִים לָנוּ מְאֹד וְלֹא הָכְלַמְנוּ וְלֹא פָקַדְנוּ מְאוּמָה כָּל יְמֵי הִתְהַלַּכְנוּ אִתָּם בִּהְיוֹתֵנוּ בַּשָּׂדֶה׃ חוֹמָה הָיוּ עָלֵינוּ גַּם לַיְלָה גַּם יוֹמָם כָּל יְמֵי הֱיוֹתֵנוּ עִמָּם רֹעִים הַצֹּאן׃ וְעַתָּה דְּעִי וּרְאִי מַה תַּעֲשִׂי כִּי כָלְתָה הָרָעָה אֶל אֲדֹנֵינוּ וְעַל כָּל בֵּיתוֹ וְהוּא בֶּן בְּלִיַּעַל מִדַּבֵּר אֵלָיו׃ וַתְּמַהֵר אֲבִיגַיִל וַתִּקַּח

הָיָה כָּלַם · פָּקַד מְאַם · יוֹם הָיָה · נָגַד מָצָא · בּוֹא · נָתַן · בּוֹא · דָּבַר · נוּחַ · אָמַר · רָבָה · פָּרַץ פָּנָה · נָתַן · הָפַךְ · שׁוּב נָגַד · חָגַר · עָלָה · רָבַע מֵאָה · כָּלָה אִישׁ · לָאַךְ · דָּבַר · עָטָה טוֹב · כָּלַם מְאַם · יוֹם הָלַךְ · הָיָה חָמָה · רָעָה · יָדַע רָאָה · עָשָׂה כָּלָה · רוּעַ · יָעַל · מָהַר לָקַח

tuos qui erãt nobiscũ ĩ deserto. Nũq̃ eis molesti fuimus nec aliqñ defuit quicq̃ eis de grege omni tẽpore quo fuerũt nobiscũ in carmelo. Interroga pueros tuos & indicabunt tibi. Nũc ergo ĩueniãt pueri gratiã ĩ oculis tuis. In die enĩ bõa venimus. Quodcunq̃ inuenerit manus tua da seruis tuis & filio tuo dd̃. Cũq̃ venisset pueri dauid: locuti sunt ad nabal omnia verba hec ex noĩe dauid & siluerunt. Rñdens autem nabal pueris dauid ait. Quis est dauid & qs est filius isai? Hodie increuerunt serui qui fugiunt dominos suos. Tollã ergo pães meos & aquas meas & carnes pecorũ q̃ occidi tõsoribus meis: & dabo viris quos nescio vnde sint? Regressi sũt itaq̃ pueri dauid p viã suã: & reuersi venerũt & annũciauerunt ei oia verba q̃ dixerat nabal. Tũc ait dauid pueris suis. Accigatur vnusquisq̃ gladio suo. Et accicti sunt singuli gladiis suis. Accictusq̃ est & dauid ense suo: & secuti sunt dauid q̃si q̃dringẽti viri. Porro ducenti remãserũt ad sarcinas. Abigail autem vxori nabal nunciauit vnus de pueris suis: dicens. Ecce dauid misit nuncios de deserto vt bñdiceret dño nostro: & auersatus ẽ eos. Homies isti boni satis fuerũt nobis & non molesti: nec quicq̃ aliqñ periit oĩ tpe quo fuimus conuersati cum eis in deserto. Pro muro erant nobis tam in nocte q̃ in die omnibus diebus quibus pauim⁹ apud eos greges. Quãobrẽ cõsidera & recogita quid facias: qm̃ cõpleta ẽ malicia aduersũ virũ tuũ & aduersũ domũ tuã: & ipse est filius belial: ita vt nemo possit ei loqui. Festinauit igitur abigail & tulit

tui qui fuerũt nobiscũ in deserto: & nõ prohibuimus eos: & nõ mãdauimus eis quippiã oibus
σου οἱ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς οὐδὲν πάσας
diebus: exñtib⁹ eis in carmelo. interroga pueros tuos: & annũciabũt tibi. & inueniãt
τὰς ἡμέρας, ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ καρμήλῳ. ἐρώτησον τὰ παιδάριά σου, καὶ ἀπαγγελοῦσί σοι. καὶ εὑρέτω
pueri tui grãm in oculis tuis: qm̃ in die bona venimus. da tã qđ inuenerit man⁹ tua: ser-
τὰ παιδάριά σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἥκομεν. δὸς δὴ ὃ ἂν εὕρῃ ἡ χείρ σου, τοῖς παι- b
uis tuis & filio tuo dauid. & veniũt pueri dauid: & loquũtur ad nabal scđm oĩa S.21.a
σί σου καὶ τῷ υἱῷ σου δαυίδ. καὶ ἔρχεται τὰ παιδάρια δαυίδ, καὶ λαλοῦσι πρὸς ναβὰλ κατὰ πάντα
verba hec in noĩe dauid. & exiliit nabal: & respõdit pueris dauid &
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ τῷ ὀνόματι δαυίδ. καὶ ἀνεπήδησεν ναβάλ, καὶ ἀπεκρίθη τοῖς παισὶ δαυίδ καὶ
dixit: quis dauid & quis filius iesse? hodie multiplicati sunt serui q̃ fugiunt vnusq̃sq̃ a
εἶπε, τίς δαυίδ καὶ τίς υἱὸς ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυμμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι οἱ ἀποδιδράσκοντες ἕκαστος ἀπὸ
facie dñi sui. & tollã panes meos & vinũ meũ & pecora mea que
προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ. καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ
occidi tõdẽtibus mihi oues: & dabo ea viris: q̃s nõ scio vnde sunt? & reuersi sunt
τέθυκα τοῖς κείρουσί μοι τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν, οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσίν; καὶ ἀπεστράφη-
pueri dauid in viã suam: & reuersi sunt & venerũt: & nũciauerũt dauid scđm
σαν τὰ παιδάρια δαυίδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον, καὶ ἀπήγγειλαν τῷ δαυίδ κατὰ
omnia verba hec. & dixit dauid viris suis: accingimini vnusq̃sq̃ gladio suo.
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ εἶπε δαυίδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ, ζώσασθε ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ.
& accincti sunt gladiis suis: & dauid & ipse accinct⁹ est ense suo: & ascẽderũt
καὶ περιεζώσαντο τὰς μαχαίρας αὐτοῦ, καὶ δαυίδ καὶ αὐτὸς ἐζώσατο τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβησαν
post dauid quadringẽti viri: & ducẽti sederunt ad sarcinas. & abygail vxori nabal C
ὀπίσω δαυίδ τετρακόσιοι ἄνδρες, καὶ διακόσιοι ἐκάθισαν ἐπὶ τῶν σκευῶν. καὶ τῇ ἀβυγαΐλ γυναικὶ ναβὰλ
nunciauit vnus de pueris dicẽs: ecce misit dauid nuncios de deserto vt bñdiceret
ἀπήγγειλεν ἓν ἀπὸ τῶν παιδαρίων λέγων, ἰδοὺ ἀπέστειλε δαυίδ ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν
dñõ nrõ: & declinauit ab eis. & viri boni nobis nimis & nõ prohibuerũt nos: neq̃
κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν. καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα καὶ οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς, οὐδὲ
preceperũt nobis quicq̃ oibus diebus qb⁹ fuim⁹ apđ eos cũ eram⁹ nos in agro: quasi murus fuerũt circa
ἐνετείλαντο ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ' αὐτοῖς ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ, ὡσεὶ τεῖχος ἦσαν περὶ
nos & die & nocte oibus diebus exñtib⁹ nobis cum eis & pascẽtibus greges.
ἡμᾶς καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων ἡμῶν μετ' αὐτῶν καὶ ποιμαινόντων τὰ ποίμνια.
& nũc cõsidera & vide qđ facias: qm̃ cõpleta est malicia aduersũ dñm nrm & aduersũ domũ suã: &
καὶ νῦν γνῶθι καὶ ἴδε τί ποιήσαις, ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία ἐπὶ τὸν κύριον ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
ipse filius pestilẽs: & nõ est loqui ad eũ. & festinauit abygail & tulit
αὐτὸς υἱὸς λοιμός, καὶ οὐκ ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν. καὶ ἔσπευσεν ἀβυγαΐλ καὶ ἔλαβε

ducētos panes τ duo vaſa vini: τ quinq̄
διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου, καὶ πέντε
oues factas: τ quinq̄ oephi farinarū: τ
πρόβατα πεποιημένα, καὶ πέντε οἰφὶ ἀλφίτων, καὶ
gomor vnū vue paſſe: τ ducētas maſſas caricarū: τ
γόμορ ἓν σαφίδων, καὶ διακοσίους παλάθας, καὶ
poſuit ſup aſinos. τ dixit pueris ſuis:
ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους. καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς,
abite ante me: τ ecce ego poſt vos
πορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν
venio: at viro ſuo nabal nō nuncia
παραγίνομαι, τῷ δὲ ἀνδρὶ αὐτῆς νάβαλ οὐκ ἀπήγγει
uit. τ factū eſt cū ipſa aſcendiſſet ſup aſinā: τ
λεν. καὶ ἐγένετο αὐτῆς ἐπιβεβηκυίας ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ
deſcenderet in tegmine mōtis. τ ecce dauid
καταβαινούσης ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρους. καὶ ἰδοὺ δαυὶδ
τ viri eius deſcēdebāt in occurſum eius:
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς,
τ occurrit eis. τ dauid dixit: forte ad ma
καὶ ὑπήντησεν αὐτοῖς. καὶ δαυὶδ εἶπεν, ἴσως εἰς ἄδι-
lū ſeruaui oīa nabal in deſerto.
κον ἐφύλαξα πάντα τὰ τοῦ νάβαλ ἐν τῇ ἐρήμῳ.
τ nō petij vt caperē ex oībus eius q̄c
καὶ οὐκ ᾐτησάμην λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐ
qnā. τ reddidit mihi mala pro bonis. hec
δέν. καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. τάδε
faciat deus inimicis dauid: τ hec ad=
δὲ ποιήσαι ὁ θεὸς τοῖς ἐχθροῖς δαυὶδ, καὶ τάδε προ
dat: ſi reliquero de oībus nabal vſq̄ ad
σθείη, εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν νάβαλ ἕως
mane meiētē ad parietē. τ vidit abygail
πρωῒ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον. καὶ εἶδεν ἀβιγαῒλ τὸν
dauid: τ feſtinās deſcendit ab aſina τ
δαυὶδ, καὶ σπεύσασα κατέβη ἀπὸ τῆς ὄνου, καὶ
cecidit corā dauid ſup faciem ſuā: τ
ἔπεσεν ἐνώπιον δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ
adorauit eū ſup terrā: τ ſup pe=
προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ τοὺς πό=
des eius cecidit: τ dixit in me dn̄e mi ini=
δας αὐτοῦ ἔπεσε, καὶ εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἡ ἀδι
quitas: loquatur iā ancilla tua in aures tuas:
κία, λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά σου,
τ audi verba famule tue: ne iā ponat
καὶ ἄκουσον τὸν λόγον τῆς δούλης σου, μὴ δὴ θέσθω
dn̄s meus cor ſup virū iniquū
ὁ κύριός μου τὴν καρδίαν ἐπὶ τὸν ἄνδρα τὸν λοιμὸν
iſtū ſup nabal. qm̄ ſm̄ nomē ſuū ſic
τοῦτον ἐπὶ νάβαλ. ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὕτως
eſt ipſe nabal nomē eius: τ ſtultitia cū
ἐστὶν αὐτὸς νάβαλ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐ
eo. τ ego famula tua nō vidi pueros
τοῦ. καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάρια
dn̄i mei q̄s miſiſti. τ nūc dn̄e mi viuit do
τοῦ κυρίου μου ἃ ἀπέστειλας. καὶ νῦν κύριέ μου ζῇ κύ
minus τ viuit aīa tua: ſicut prohibuit te dn̄s
ριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, καθὼς ἐκώλυσέ σε κύριος
ne venires in ſāguinē inocētē: τ ſaluares manū tuā
τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῷον, καὶ σώζειν τὴν χεῖρά σου
tibi. τ nūc fiat vt nabal inimici tui τ q̄
σοί. καὶ νῦν γένοιτο ὡς νάβαλ οἱ ἐχθροί σου καὶ οἱ
querūt dn̄o meo mala. τ nūc accipe be
ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά. καὶ νῦν λάβε τὴν εὐ
nedictionē hāc: quā attulit ancilla tua dn̄o
λογίαν ταύτην, ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου τῷ κυρίῳ
meo: τ dabis pueris qui aſſi
μου, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκό=
ſtūt dn̄o meo. aufer iā iniquitatē famule
σι τῷ κυρίῳ μου. ἆρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης
tue: q2 faciēs faciet dn̄s dn̄o meo do
σου, ὅτι ποιῶν ποιήσει ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶ-
mū fidelē: q2
κον πιστόν, ὅτι

ducentos panes & duos vtres vini: & quinq̄ arietes coctos: & quinq̄ ſata polente: & centum ligaturas vue paſſe: & ducentas maſſas caricarū: & poſuit ſuper aſinos: dixitq̄ pueris ſuis. Precedite me & ecce ego poſt tergum ſequar vos. Viro autem ſuo nabal non indicauit. Cū ergo aſcendiſſet aſinum & deſcenderet ad radicem montis: dauid & viri eius deſcēdebant in occurſum ei9. Quibus & illa occurrit. Et ait dauid. Vere fruſtra ſeruaui omnia que huius erant in deſerto & nō periit quicq̄ de cunctis que ad eū pertinebant: & reddidit mihi malum pro bono. Hec faciat deus inimicis dauid & hec addat: ſi reliquero de omnibus que ad ipſum pertinēt vſq̄ mane mingentem ad parietem. Cum aūt vidiſſet abigail dauid: feſtinauit & deſcendit de aſino: & procidit coram dauid ſuper faciem ſuam & adorauit ſuper terram & cecidit ad pedes eius & dixit. In me ſit domine mi hec iniquitas. Loquatur obſecro ancilla tua in aurib9 tuis: & audi verba famule tue. Ne ponat oro dominus meus rex cor ſuum ſuper virum iſtum iniquum nabal: quoniam ſecundum nomen ſuū ſtultus eſt: & eſt ſtultitia cum eo. Ego autem ancilla tua nō vidi pueros tuos domine mi quos miſiſti. Nūc ergo domine mi viuit dominus & viuit anima tua qui prohibuit te ne venires in ſanguinem: & ſaluauit manum tuam tibi. Et nunc fiāt ſicut nabal inimici tui: & qui querunt domino meo malum. Quapropter ſuſcipe benedictionem hanc quam attulit ancilla tua tibi dño meo: & da pueris qui ſequūtur te dominū meum. Aufer iniquitatē famule tue. Faciens enim faciet dominus tibi dño meo domum fidelē: qa

מאתים לחם ושנים נבלי יין | מאה שנה
וחמש צאן עשויות וחמש סאים | עשה סאה
קלי ומאה צמקים ומאתים | קלה
דבלים ותשם על החמרים: | שום
ותאמר לנעריה עברו לפני הנני | אמר פנה
אחריכם באה ולאישה נבל לא | בוא
הגידה: והיה היא רכבת על | נגד
החמור וירדת בסתר ההר והנה | חמר
דוד ואנשיו ירדים לקראתה
ותפגש אתם: ודוד אמר אך | פגש
לשקר שמרתי את כל אשר לזה
במדבר ולא נפקד מכל אשר | דבר פקד
לו מאומה וישב לי רעה תחת | שוב רוע
טובה: כה יעשה אלהים לאיבי | עשה
דוד וכה יסיף אם אשאיר מכל | יסף שאר
אשר לו עד הבקר משתין בקיר: | שתן
ותרא אביגיל את דוד ותמהר | ראה
ותרד מעל החמור ותפל לאפי | ירד נפל
דוד על פניה ותשתחו ארץ: ותפל | פנה
על רגליו ותאמר בי אני אדני | שחה
העון ותדבר נא אמתך באזניך | דבר אמה
ושמע את דברי אמתך: אל נא
ישים אדני את לבו אל איש | שום
הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן | בל
הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני
אמתך לא ראיתי את נערי אדני | ראה
אשר שלחת: ועתה אדני חי יהוה
וחי נפשך אשר מנעך יהוה
מבוא בדמים והושע ידך לך | בוא ישע
ועתה יהיו כנבל איביך | היה
והמבקשים אל אדני רעה: ועתה | בקש רוע
הברכה הזאת אשר הביא | בוא
שפחתך לאדני ונתנה לנערים
המתהלכים ברגלי אדני: שא | הלך נשא
נא לפשע אמתך כי עשה יעשה | עשה
יהוה לאדני בית נאמן כי | אמן

מִלְחֲמוֹת יְהוָה אֲדֹנִי נִלְחָם וְרָעָה לָחַם
לֹא תִמָּצֵא בְךָ מִיָּמֶיךָ׃ וַיָּקָם אָדָם מָצָא יוֹם
לִרְדָפְךָ וּלְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשֶׁךָ וְהָיְתָה קוּם הָיָה
נֶפֶשׁ אֲדֹנִי צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים צָרַר
אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֵת נֶפֶשׁ
אֹיְבֶיךָ יְקַלְּעֶנָּה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע׃ קָלַע
וְהָיָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה לַאדֹנִי כְּכֹל עָשָׂה
אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶת הַטּוֹבָה עָלֶיךָ
וְצִוְּךָ לְנָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל׃ וְלֹא צָוָה נָגַד
תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפוּקָה וּלְמִכְשׁוֹל הָיָה כָּשַׁל
לֵב לַאדֹנִי וְלִשְׁפָּךְ דָּם חִנָּם
וּלְהוֹשִׁיעַ אֲדֹנִי לוֹ וְהֵיטִב יְהוָה יָשַׁע יָטַב
לַאדֹנִי וְזָכַרְתָּ אֶת אֲמָתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אָמָה אָמַר
דָּוִד לַאֲבִיגַל בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי בָּרַךְ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלָחֵךְ הַיּוֹם
הַזֶּה לִקְרָאתִי׃ וּבָרוּךְ טַעְמֵךְ
וּבְרוּכָה אָתְּ אֲשֶׁר כְּלִתִנִי הַיּוֹם כָּלָה
הַזֶּה מִבּוֹא בְדָמִים וְהֹשֵׁעַ יָשַׁע
יָדִי לִי׃ וְאוּלָם חַי יְהוָה אֱלֹהֵי אָלַם
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְנָעַנִי מֵהָרַע רוּעַ
אֹתָךְ כִּי לוּלֵי מִהַרְתְּ
וַתָּבֹאתִי לִקְרָאתִי כִּי אִם בּוֹא
נוֹתַר לְנָבָל עַד אוֹר הַבֹּקֶר יָתַר
מַשְׁתִּין בְּקִיר׃ וַיִּקַּח דָּוִד מִיָּדָהּ שָׁתַן לָקַח
אֵת אֲשֶׁר הֵבִיאָה לוֹ וְלָהּ אָמַר בּוֹא
עֲלִי לְשָׁלוֹם לְבֵיתֵךְ רְאִי שָׁמַעְתִּי עָלָה רָאָה
בְקוֹלֵךְ וָאֶשָּׂא פָּנָיִךְ׃ וַתָּבֹא נָשָׂא פָּנָה
אֲבִיגַיִל אֶל נָבָל וְהִנֵּה לוֹ
מִשְׁתֶּה בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתֵּה הַמֶּלֶךְ שָׁתָה
וְלֵב נָבָל טוֹב עָלָיו וְהוּא שִׁכֹּר
עַד מְאֹד וְלֹא הִגִּידָה לּוֹ דָּבָר נָגַד
קָטֹן וְגָדוֹל עַד אוֹר הַבֹּקֶר׃
וַיְהִי בַבֹּקֶר בְּצֵאת הַיַּיִן מִנָּבָל הָיָה יָצָא
וַתַּגֶּד לוֹ אִשְׁתּוֹ אֶת הַדְּבָרִים נָגַד אִישׁ
הָאֵלֶּה וַיָּמָת לִבּוֹ בְּקִרְבּוֹ וְהוּא מוּת
הָיָה לְאָבֶן׃ וַיְהִי כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים יוֹם

prelia dñi dñe mi tu ꝓ
liaris. Malicia ergo
nõ ĩueniatur in te oĩ
bus diebus vite tue. Si
ei ſurrexerit aliqñ hõ ꝑ
ſequẽs te vel q̃rẽs aĩam
tuã: erit aĩa dñi mei cu
ſtodita q̃ſi ĩ faſciculo vi
uentium apud dominũ
deum tuum. Porro ini
micorũ tuorũ aĩa rota
bitur quaſi in impetu &
circulo fũde. Cũ ergo
fecerit tibi dñs domio
meo oĩa hec q̃ locutus
ẽ bona de te:
& conſtituerit te ducẽ
ſuper iſrael: non
erit tibi hoc in ſingul
tum & in ſcrupulum
cordis dño meo q effu
deris ſanguinẽ ĩnoxiũ:
aut ipſe te vltus fueris
Et cũ benefecerit dñs
domino meo: recorda
beris ancille tue. Et ait
dauid ad abigail. Bñdi
ctus dominus deus
iſrael qui miſit te ho
die
in occurſũ meũ: & bñ
dictũ eloquium tuum:
& benedicta tu que ꝓ
hibuiſti me hodie
ne irem ad ſanguinẽ:
& vlciſcerer
me manu mea. Alioqn
viuit dominus deus
iſrael qui ꝓhibuit me
ne malum facerem
tibi: niſi cito
veniſſes in occurſum
mihi: non
remanſiſſet nabal vſq
ad lucem matutinam
mingens ad parietem.
Suſcepit ergo dd̃ d̃ ma
nu eius oĩa que attule
rat ei. Dixitq ei.
Vade pacifice ĩ domũ
tuam. Ecce audiui
vocem tuã & honoraui
faciem tuam. Venit ãt
abigail ad nabal. Et
ecce erat ei
conuiuiũ in domo ei⁹
quaſi cõuiuiũ regis:
& cor nabal iocundũ.
Erat enim ebrius
nimis: & non indica
uit ei verbum
puſillum aut grãde vſ
q mane.
Diluculo aũt cũ digeſ
ſiſſet vinum nabal:
indicauit ei vxor ſua
verba
hec. Et emortuum eſt
cor eius intrinſecus: &
fctũs ẽ quaſi lapis. Cũ
q pertrãſiſſet decẽ dies

prelĩu dñi dñs meus prẽliabitur. ⁊ malicia
πόλεμον κυρίου ὁ κύριός μου πολεμήσει. καὶ κακία
nõ inuenietur in te vnquã. ⁊ ſi ſurrexerit ho
οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε. καὶ ἐὰν ἀναστῇ ἄνθρω
mo perſequẽs te ⁊ querẽs aĩam tuã: ⁊
πος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχήν σου, καὶ
erit aĩa dñi mei ligata in vinculo
ἔσται ἡ ψυχὴ τοῦ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ
vite a dño deo: ⁊ aĩam
τῆς ζωῆς παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν
inimicoꝝ tuoꝝ funda iaculaberis in medio funde.
ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης.
⁊ erit qñ fecerit dñs dño meo ſm
καὶ ἔσται ὅταν ποιήσει κύριος τῷ κυρίῳ μου κατὰ
omnia que locutus eſt bona de te: ⁊ cõſtituerit
πάντα ἃ ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖταί
te dñs in ducẽ ſup iſrael: ⁊ nõ erit
σοι κύριος εἰς ἡγούμενον ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἔσται
tibi hoc abominatio ⁊ ſcandalũ cordis
σοι τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον καρδίας τῷ
dño meo effũdere ſãguinẽ inocẽtẽ gratis: ⁊ ſaluare
κυρίῳ μου ἐκχέαι αἷμα ἀθῷον δωρεάν, καὶ σῶσαι
manũ dñi mei ſibi. ⁊ bñfaciet dñs do
χεῖρα κυρίου μου ἑαυτῷ. καὶ ἀγαθυνεῖ κύριος τῷ κυ
mino meo ⁊ recordaberis ancille tue: vt bñ
ρίῳ μου καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου, τοῦ καλῶς
facias ei. ⁊ ait dauid abygail: bñdictus
ποιῆσαι αὐτῇ. καὶ εἶπε δαυίδ τῇ ἀβυγαΐλ, εὐλογητὸς
dñs deus iſrael: q̃ miſit te hodie in
κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, ὃς ἀπέστειλέ σε σήμερον ἐν
hac in occurſũ mihi ⁊ benedictus: mos
ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μοι, καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος
tuus: ⁊ benedicta tu que prohibuiſti me hodie in
σου, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν
hac ne irem in ſanguinẽ: ⁊ ſaluarẽ manũ meã
ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα, καὶ σῶσαι χεῖρά μου
mihi. verũ viuit dñs deus iſrael qui prohibuit me
ἐμοί. πλὴν ζῇ κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ὃς ἀπεκώλυσέ με
hodie malũ facere tibi. q2 niſi feſtinaſſes ⁊
σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σοι. ὅτι εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ
veniſſes in occurſũ mihi: nõ relictus eſſet
παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μου, οὐκ ἂν ὑπελείφθη τῷ
nabal vſq ad lucẽ matutinã meiẽs ad parietẽ. ⁊
ναβὰλ ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ οὐρῶν πρὸς τοῖχον. καὶ
accepit dauid oĩa de manu eius q̃ attu
ἔλαβε δαυὶδ πάντα τὰ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς ἃ ἤνεγ
lit ei. ⁊ dixit ei dauid: aſcẽde in pace
κεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν αὐτῇ δαυίδ, ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην
in domũ tuã. aſpice iã qm̃ audiui vocẽ
εἰς τὸν οἶκόν σου. βλέπε δὴ ὅτι ἤκουσα τῆς φωνῆς
tuã: ⁊ reuerit⁹ ſum faciẽ tuã. ⁊ venit
σου, καὶ ἐνετράπην τὸ πρόσωπόν σου. καὶ παρεγένετο
abygail ad nabal. ⁊ ecce erat ei cõuiuiũ q̃ſi
ἀβυγαΐλ πρὸς ναβάλ. καὶ ἰδοὺ ἦν αὐτῷ πότος ὡς ὁ
cõuiuiũ regum in domo eius. ⁊ cor
πότος τῶν βασιλέων ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ ἡ καρ
nabal iocũdũ in eo: ⁊ ipſe ebrius nimis.
δία ναβὰλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτῷ, καὶ αὐτὸς μεθύων σφόδρα.
⁊ nõ nunciauit abygail nabal verbũ grãde vł
καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν ἀβυγαΐλ τῷ ναβὰλ ῥῆμα μέγα ἢ
puſillũ vſq ad lumẽ matutinũ: ⁊ factũ ẽ mane ⁊ vt
μικρὸν ἕως φωτὸς τοῦ πρωΐ, καὶ ἐγένετο πρωΐ, καὶ ὡς
reſipuit a vino nabal: nũciauit ei
ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου ναβάλ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ
vxor eius oĩa verba hec. ⁊ ĩmor
ἡ γυνὴ αὐτοῦ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ ἐνα
tuũ eſt ei cor eius: ⁊ ipſe fit vt
πέθανεν αὐτῷ ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς
lapis. ⁊ facte ſunt quaſi decẽ dies:
λίθος. καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι,

τ percuſſit dn̄s nabal τ mortuus eſt. τ
καὶ ἐπάταξε κύριος τὸν ναβὰλ καὶ ἀπέθανεν. καὶ
audiuit dauid ꝙ mortuus eēt nabal τ dixit: bene
ἤκουσε δαυὶδ ὅτι ἀπέθανε ναβὰλ καὶ εἶπεν, εὐλο
dictus dn̄s deus qui iudicauit iudiciū obpro=
γητὸς κύριος ὁ θεὸς ὃς ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ ὀνειδισ
brij mei de manu nabal: τ ſeruū ſuū
μοῦ μου ἐκ χειρὸς ναβάλ, καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ
cuſtodiuit de manu malorū. τ maliciā na
περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν. καὶ τὴν κακίαν να=
bal cōuertit dn̄s in caput eius. τ
βὰλ ἐπέστρεψε κύριος εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ
miſit dauid τ locutus eſt de abigail: vt
ἀπέστειλε δαυὶδ καὶ ἐλάλησε περὶ ἀβιγαΐλ, λα=
ſumeret eā ſibi in vxorē. τ venerūt pue=
βεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἦλθον οἱ παῖ
ri dauid ad abigail in carmelū. τ locu
δες δαυὶδ πρὸς ἀβιγαΐλ εἰς τὸν κάρμηλον. καὶ ἐλά
ti ſunt ei dicētes: dauid miſit nos ad
λησαν αὐτῇ λέγοντες, δαυὶδ ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς
te vt accipiat ſibi in vxorē. τ cōſurgēs ado
σὲ λαβεῖν σεαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἀναστᾶσα προ
rauit ſup faciē ſup terrā. τ ait:
σεκύνησεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ εἶπεν,
ecce famula tua in ancillā vt lauet pe
ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νίπτειν τοὺς πό=
des ſeruorū dn̄i mei. τ feſtinauit τ
δας τῶν παίδων τοῦ κυρίου μου. καὶ ἐτάχυνε καὶ
ſurrexit abigail τ aſcēdit ſup aſinū: τ quinqꝫ
ἀνέστη ἀβιγαΐλ καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ πέντε
puelle eius ſecute ſunt eā. τ abijt poſt
κοράσια αὐτῆς ἠκολούθησαν αὐτῇ. καὶ ἐπορεύθη ὀπί
nuncios dauid: τ fit illi in vxorē.
σω τῶν ἀγγέλων δαυὶδ, καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα.
τ achinaam accepit ſibi dauid ex izrael:
καὶ τὴν ἀχιναὰμ ἔλαβεν ἑαυτῷ δαυὶδ ἐξ ἰζραήλ,
τ fuerūt ei ambe in vxores. τ ſaul dedit
καὶ ἦσαν αὐτῷ ἀμφότεραι εἰς γυναῖκας. καὶ σαοὺλ ἔδωκε
mechol filiā ſuā vxorē dauid
μεχὸλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα δαυὶδ
phalti filio lais qui de galim.
τῷ φαλτὶ υἱῷ λαῒς τῷ ἐκ γαλίμ. Ca. 26.

Et veniūt ziphei in collem ad ſaul
Καὶ ἔρχονται οἱ ζηφαῖοι εἰς τὸν βουνὸν πρὸς σαοὺλ
dicētes: ecce dauid abſcōditus eſt apud nos in
λέγοντες, ἰδοὺ δαυὶδ κέκρυπται παρ᾽ ἡμῖν ἐν
colle echela q̄ eſt ex aduerſo ieſſe
τῷ βουνῷ τῷ ἐχελὰ τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ ἰεσσε
mū. τ ſurrexit ſaul τ deſcēdit in deſertū ziph.
μοῦν. καὶ ἀνέστη σαοὺλ καὶ κατέβη ἐς τὴν ἔρημον ζίφ.
τ cum eo tria milia virorū electorū de
καὶ μετ᾽ αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐξ
iſrael vt quererēt dauid in deſerto ziph. τ
ἰσραὴλ τοῦ ζητεῖν τὸν δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ζίφ. καὶ
caſtrametat⁹ eſt ſaul in colle echela ex
παρενέβαλεν σαοὺλ ἐν τῷ βουνῷ τῷ ἐχελὰ ἐπὶ
aduerſo teſſemū q̄ eſt in via. τ
πρόσωπον ἰεσσεμοῦν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. καὶ ὁ
dauid ſedebat in deſerto. τ vidit dauid ꝙ
δαυὶδ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ εἶδε δαυὶδ ὅτι
veniſſet ſaul poſt ſe in deſertū. τ mi=
ἥκει σαοὺλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἀπέ
ſit dauid exploratores: τ cognouit ꝙ veniſſet ſa
στειλε δαυὶδ κατασκόπους, καὶ ἔγνω ὅτι ἥκει σα
ul paratus illuc. τ ſurrexit dauid clam τ a=
οὺλ ἕτοιμος ἐκεῖ. καὶ ἀνέστη δαυὶδ λάθρα καὶ ἐπο
bijt in locū vbi dormiebat illic ſaul. τ vi
ρεύθη εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθευδε ἐκεῖ σαούλ. καὶ εἶ
dit dd̄ locum vbi dormiuit ibi ſaul: τ
δε δαυὶδ τὸν τόπον οὗ ἐκοιμήθη ἐκεῖ σαούλ, καὶ
abener
ἀβεννὴρ

percuſſit dn̄s nabal: & mortuus eſt. Qd̄ cū audiſſet dauid mortuum nabal: ait. Benedictus dn̄s qui iudicauit cām obprobrii mei de manu nabal: & ſerū ſuū cuſtodiuit a malo: & maliciam nabal reddidit dominus in caput eius. Miſit ergo dauid & locutus eſt ad abigail vt ſumeret eam ſibi in vxorem. Et venerunt pueri dauid ad abigail in carmelū: & locuti ſt̄ ad eam dicentes. Dauid miſit nos ad te vt accipiat te ſibi in vxorē. Que conſurgens adorauit prona in terram: & ait. Ecce famula tua ſit in ancillā: vt lauet pedes ſeruorū dn̄i mei. Et feſtinauit & ſurrexit abigail & aſcēdit ſuper aſinum: & quinqꝫ puelle ierunt cū ea pediſeque eius: & ſecuta eſt nūcios dd̄: & fctā eſt illi vxor. Sed & achinoē accepit dd̄ de iezrael: & fuit vtraqꝫ vxor eius. Saul autem dedit michol filiā ſuam vxorē dauid phalti filio lais qui erat de gallim.

Et venerunt 26. ziphei ad ſaul in gabaa dicentes. Ecce dauid abſcōditus eſt in colle achile que ē ex aduerſo ſolitudinis. Et ſurrexit ſaul & deſcēdit in deſertum ziph & cum eo tria milia virorū de electis iſrael: vt quereret dauid ī deſerto ziph. Et caſtrametatus eſt ſaul in gabaa achile que erat ex aduerſo ſolitudinis in via. Dauid āt hītabat in deſerto. Vidēs āt ꝙ veniſſet ſaul poſt ſe in deſertum: miſit exploratores: & didicit ꝙ illuc veniſſet certiſſime. Et ſurrexit dauid & venit ad locum vbi erat ſaul. Cumqꝫ vidiſſet locum in quo dormiebat ſaul & abner

וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת נָבָל וַיָּמֹת׃ וַיִּשְׁמַע	נָגַף שָׁמַע
דָּוִד כִּי מֵת נָבָל וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ	מוּת אָמַר
יְהוָה אֲשֶׁר רָב אֶת רִיב חֶרְפָּתִי	רוּב
מִיַּד נָבָל וְאֶת עַבְדּוֹ חָשַׂךְ מֵרָעָה	רוּעַ
וְאֵת רָעַת נָבָל הֵשִׁיב יְהוָה	שׁוּב
בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַבֵּר	שָׁלַח דִּבֵּר
בַּאֲבִיגַיִל לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃	לָקַח אִישׁ
וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶל אֲבִיגַיִל	בּוֹא
הַכַּרְמֶלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר	
דָּוִד שְׁלָחָנוּ אֵלַיִךְ לְקַחְתֵּךְ לוֹ	
לְאִשָּׁה׃ וַתָּקָם וַתִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם	קוּם שָׁחָה
אַרְצָה וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתְךָ	אָמָה
לְשִׁפְחָה לִרְחֹץ רַגְלֵי עַבְדֵי אֲדֹנִי׃	
וַתְּמַהֵר וַתָּקָם אֲבִיגַיִל וַתִּרְכַּב עַל	מָהַר קוּם
הַחֲמוֹר וְחָמֵשׁ נַעֲרֹתֶיהָ הַהֹלְכוֹת	רָכַב חָמַר
לְרַגְלָהּ וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מַלְאֲכֵי דָוִד	יָלַךְ לָאַךְ
וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה׃ וְאֶת אֲחִינֹעַם	הָיָה
לָקַח דָּוִד מִיִּזְרְעֶאל וַתִּהְיֶיןָ גַּם	
שְׁתֵּיהֶן לוֹ לְנָשִׁים׃ וְשָׁאוּל נָתַן אֶת	נָשָׁה
מִיכַל בִּתּוֹ אֵשֶׁת דָּוִד לְפַלְטִי בֶן	אִישׁ
לַיִשׁ אֲשֶׁר מִגַּלִּים׃ וַיָּבֹאוּ	Cap. xxvi
הַזִּפִים אֶל שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר	
הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה	סָתַר
עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ וַיָּקָם שָׁאוּל	פָּנָה קוּם
וַיֵּרֶד אֶל מִדְבַּר זִיף וְאִתּוֹ שְׁלֹשֶׁת	דָּבַר
אֲלָפִים אִישׁ בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל	בָּחַר
לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד בְּמִדְבַּר זִיף׃	
וַיִּחַן שָׁאוּל בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה	חָנָה
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן עַל הַדָּרֶךְ	
וְדָוִד יֹשֵׁב בַּמִּדְבָּר וַיַּרְא כִּי בָא	רָאָה בּוֹא
שָׁאוּל אַחֲרָיו הַמִּדְבָּרָה׃	
וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְּלִים וַיֵּדַע כִּי בָא	שָׁלַח רָגַל
שָׁאוּל אֶל נָכוֹן׃ וַיָּקָם דָּוִד וַיָּבֹא	בּוֹא קוּם
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה שָׁם	קוּם
שָׁאוּל וַיַּרְא דָּוִד אֶת הַמָּקוֹם	
אֲשֶׁר שָׁכַב שָׁם שָׁאוּל וְאַבְנֵר	

בן נר שר צבאו ושאול שכב שור
במעגל והעם חנים סביבתו ויען עגל חנה
דוד ויאמר אל אחימלך החתי סבב ענה
ואל אבישי בן צרויה אחי יואב
לאמר מי ירד אתי אל שאול
אל המחנה ויאמר אבישי אני חנה אמר
ארד עמך ויבא דוד ואבישי אל ירד
העם לילה והנה שאול שכב
ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ חנה מעך
מראשתיו ואבנר והעם שכבים
סביבתיו ויאמר אבישי אל
דוד סגר אלהים היום את איבך
בידך ועתה אכנו נא בחנית נכה
ובארץ פעם אחת ולא אשנה שנה
לו ויאמר דוד אל אבישי אל
תשחיתהו כי מי שלח ידו שחת
במשיח יהוה ונקה ויאמר דוד משח
חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או נגף
יומו יבא ומת או במלחמה ירד בוא לחם
ונספה חלילה לי מיהוה משלח ספה חלל
ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את לקח
החנית אשר מראשתו ואת צפחת חנה
המים ונלכה לנו ויקח דוד את ילך
החנית ואת צפחת המים מראשתי
שאול וילכו להם ואין ראה ואין
יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי ידע קוץ
תרדמת יהוה נפלה עליהם רדם
ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש עבר עמד
ההר מרחוק רב המקום בינהם רחק קום
ויקרא דוד אל העם ואל אבנר קרא
בן נר לאמר הלוא תענה אבנר ענה
ויען אבנר ויאמר מי אתה
קראת אל המלך ויאמר דוד
אל אבנר הלוא איש אתה ומי
כמוך בישראל ולמה לא שמרת
אל אדניך המלך כי בא אחד בוא

filius ner princeps militie eius: & faulē dormiētē in tētorio & reliquū vulgus p circuitū eius: ait dauid ad achimelech etheum: ooooooooo & abisai filium saruie fratrem ioab oooooooo dicēs. Quis descendet mecum ad saul oooooo in castra? Dixitq; abisai. Ego oooooooooooooo descendā tecū. Venerūt ergo dauid & abisai ad populū nocte: & inuenerunt saul iacentē & dormientē in tentorio: & hastam fixā in terra ad caput eius. Abner aūt & populum dormientes in circuitu eius. Dixitq; abisai ad ooooooo dauid. Cōclusit deus inimicū tuū hodie ooooo in manus tuas. Nūc ergo perfodiam eū lācea in terra semel: & secūdo opus non erit. ooooo & dixit dd̄ ad abisai. Ne ooooooooooooooooooo interficias eū. Quis enī extendet manum suā in xp̄m dn̄i & innocēs erit? Et dixit dauid. oooo Viuit dn̄s: qa nisi dn̄s percusserit eum: aut dies eius venerit vt moriatur: aut in p̄liū descēdens perierit: propitius mihi sit dn̄s ne extēdā manū meā in xp̄m dn̄i. Nūc igitur tolle hastam que ē ad caput eius & ciphum ooooooo aque & abeamus. Tulit igitur dauid oooooo hastam & ciphū aq̄ q erat ad caput eius: ooooo & abierūt. Et nō erat quisq̄ qui videret & itelligeret & euigilaret sed oēs dormiebāt: qa sopor domini irruerat sup eos. ooooooooooooooo Cūq; trāsisset dd̄ ex aduerso & stetisset in vertice mōtis de lōge: & esset grāde interuallū inter eos: clamauit dauid ad pplm̄ & ad abner filiū ner dicens. Nōne rn̄debis abner? oooo Et rn̄dēs abner ait. Quis es tu qui oooooo clamas & inqetas regē? Et ait dauid oooooooooo ad abner. Nūquid nō vir tu es? Et quis alius silis tui in israel? Quare ergo non custodisti dn̄m tuum regē? Ingressus est enim vnus

filius ner p̄iceps militie eius ibi: ꝛ saul dormiebat
υἱὸς νὴρ ἀρχιςράτηγος αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ σαοὺλ ἐκάθευδεν
in curru. ꝛ ppl's castrametatus erat p circuitū eius.
ἐν λαμπήνῃ. καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκὼς κύκλῳ αὐτοῦ.
ꝛ rn̄dit dauid ꝛ dixit ad achimelech
καὶ ἀπεκρίθη δαυὶδ καὶ εἶπε πρὸς ἀχιμέλεχ τὸν
chetteū: ꝛ ad abessai filiū saruie fratrē io
χετταῖον καὶ πρὸς ἀβεσσαῖ υἱὸν σαρουΐα ἀδελφὸν ἰω
ab dicēs: quis ingredietur mecū in ca
ὰβ λέγων, τίς εἰσελεύσεται μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν πα=
stra ad saul? ꝛ dixit abessa: ego in
ρεμβολὴν πρὸς σαοὺλ; καὶ εἶπεν ἀβεσσά, ἐγὼ εἰσε=
grediar tecum. ꝛ abeunt dauid ꝛ
λεύσομαι μετὰ σοῦ. καὶ εἰσπορεύονται δαυὶδ καὶ
abessai in pplm̄ nocte. ꝛ ecce saul dor
ἀβεσσαῖ εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα. καὶ ἰδοὺ σαοὺλ κα
miēs dormiuit in curru: ꝛ hasta fixa
θεύδων ὕπνωσεν ἐν λαμπήνῃ, καὶ τὸ δόρυ ἐμπεπηγὸς
in terra ad caput eius. ꝛ abener ꝛ po
εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἀβεννὴρ καὶ ὁ λα
pul' dormiebat i circuitu ei'. ꝛ dixit abessai ad
ὸς ἐκάθευδεν κύκλῳ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἀβεσσαῖ πρὸς
dauid: cōclusit dn̄s inimicū tuū hodie in
δαυὶδ, ἀπέκλεισε κύριος τὸν ἐχθρόν σου σήμερον εἰς
manus tuas. ꝛ nūc percutiā iā eū lancea
χεῖράς σου. καὶ νῦν πατάξω δὴ αὐτὸν τῷ δόρατι
semel in terra ꝛ nō scdo percutiā eū. ꝛ dixit
ἅπαξ εἰς τὴν γῆν καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ. καὶ εἶπε
dauid ad abessai: ne interficias eū: qm̄ quis
δαυὶδ πρὸς ἀβεσσαῖ, μὴ διαφθείρῃς αὐτόν, ὅτι τίς
inferet manus suas in xp̄m dn̄i ꝛ innocēs erit? 3.24.b
ἐποίσει χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν χριστὸν κυρίου καὶ ἀθῳω
ꝛ dixit dauid viuit dn̄s: q nisi dn̄s
θήσεται; καὶ εἶπε δαυὶδ ζῇ κύριος, ὅτι ἐὰν μὴ κύριος
percusserit eū: aut dies eius venerit ꝛ moriatur: vel in
παίσῃ αὐτόν, ἢ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ, ἢ εἰς
pugnā descēdat ꝛ apponatur: mihi āt nō fiat a
πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ, ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο παρὰ
dn̄o inferre manū meā in xp̄m dn̄i. ꝛ
κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου. καὶ
nūc accipe iā hastā q̄ ad caput eius ꝛ lēticulā aque a capite eius: ꝛ abea
νῦν λάβε δὴ τὸ δόρυ τὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθωμεν
mus nos. ꝛ tulit dd̄ hastā ꝛ lēticulā
ἡμεῖς. καὶ ἔλαβε δαυὶδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν
aque a capite ei': ꝛ abierūt
τοῦ ὕδατος ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον
ipsi. ꝛ non erat q̄ videret ꝛ nō erat q̄ itelligeret
αὐτοί. καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων
ꝛ nō erat q̄ surgeret: oēs dormiētes: quia
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγειρόμενος, πάντες ὑπνοῦντες, ὅτι
stupor dn̄i irruerat super eos. ꝛ trāsijt dauid
θάμβος κυρίου ἔπεσεν ἐπ' αὐτούς. καὶ διέβη δαυὶδ
in vlteriorē ptē: ꝛ stetit in v'tice mōtis
εἰς τὸ πέραν, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους
de lōge: ꝛ multa via inter eos: ꝛ vocauit
μακρόθεν, καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀναμέσον αὐτῶν; καὶ προ
cauit dauid pplm̄: ꝛ abener filio ner
σεκαλέσατο δαυὶδ τὸν λαόν, καὶ τῷ ἀβεννὴρ υἱῷ νὴρ
locut' est dicēs: nō rn̄debis abener? ꝛ rn̄
ἐλάλησε λέγων, οὐκ ἀποκριθήσῃ ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρί
dit abener ꝛ dixit: quis es q̄ vocas me: quis es tu?
θη ἀβεννὴρ καὶ εἶπεν, τίς εἶ ὁ καλῶν με, τίς εἶ σύ;
ꝛ dixit dauid ad abener: nūqd nō vir tu? ꝛ qs
καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἀβεννήρ, οὐχὶ ἀνὴρ σύ; καὶ τίς
in israel sicut tu? ꝛ quare nō custodis dn̄m
ἐν ἰσραὴλ ὡς σύ; καὶ ἱνατί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν
tuū regem? qm̄ ingressus ē vnus
σου τὸν βασιλέα; ὅτι εἰσῆλθε εἷς ooooooooooooo

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

B

C

de pplo vt interficeret dn̄m tuū regē:
ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα,
non bonū verbū hoc qđ fecisti. viuit dn̄s: qm̄
οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ πεποίηκας. ζῇ κύριος, ὅτι
filij mortis vos q̄ nō custoditis dn̄m vr̄m
υἱοὶ θανάτου ὑμεῖς οἱ μὴ φυλάσσοντες τὸν κύριον ὑμῶν
regem xp̄m dn̄i. ⁊ nūc vide vbi est
τὸν βασιλέα τὸν χριστὸν κυρίου. καὶ νῦν ἴδε ποῦ ἐστὶ
hasta regis: ⁊ lēticula aque q̄
τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος τὰ
ad caput eius. ⁊ cognouit saul vocē
πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἐπέγνω σαοὺλ τὴν φωνὴν
dauid: ⁊ dixit vox tua hec fili dđ:
δαυὶδ, καὶ εἶπεν ἡ φωνή σου αὕτη τέκνον δαυίδ;
⁊ dixit dauid: vox mea dn̄e mi seruus tuus do
καὶ εἶπε δαυίδ, φωνή μου κύριέ μου δοῦλος σὸς κύ-
mine rex. ⁊ dixit quare persequitur do-
ριε βασιλεῦ. καὶ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύ
min⁹ meus post seruū suū: qm̄ qđ peccaui:
ριός μου ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ; ὅτι τί ἥμαρτον;
vel qđ in me malū inuētū est: ⁊ nūc audiat tā do
ἢ τίς ἐν ἐμοὶ κακία εὑρέθη; καὶ νῦν ἀκουσάτω δὴ ὁ κύ
min⁹ meus rex verba serui sui:
ριός μου ὁ βασιλεὺς τὰ ῥήματα τοῦ δούλου αὐτοῦ,
si deus icitauit te aduersū me: odoretur sacrificiū tuū.
εἰ ὁ θεὸς ἐπισείει σε ἐπ' ἐμέ, ὀσφρανθείη ἡ θυσία σου.
si āt filij hoīuz: maledicti isti corā do
εἰ δὲ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον κυ
mino: quia eiecerūt me hodie vt nō firmer in here-
ρίου, ὅτι ἐξέβαλόν με σήμερον μὴ στηριχθῆναι ἐν κληρο
ditate dn̄i: dicētes vade serui dijs alijs.
νομίᾳ κυρίου, λέγοντες πορεύου δούλευε θεοῖς ἑτέροις.
⁊ nūc nō cadat sanguis me⁹ sup terrā ex aduerso
καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξ ἐναντίας
faciei dn̄i. qꝛ egressus est rex israel
προσώπου κυρίου. ὅτι ἐξελήλυθεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ
vt q̄rat pulicē vnū: sicut psequitur nycticorax in
ζητεῖν ψύλλον ἕνα, καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν
mōtibus. ⁊ dixit saul peccaui: reuertere fi
τοῖς ὄρεσιν. καὶ εἶπε σαοὺλ ἥμαρτον, ἐπίστρεφε τέκ
li dauid: qꝛ nō malefaciā tibi rursū eo ꝙ preciosa
νον δαυίδ, ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἔτι ἀνθ' ὧν ἔντιμος
fuerit aīa mea in oculis tuis in die
γεγένηται ἡ ψυχή μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
hac: stulte egi: ⁊ ignoraui multa nimis.
ταύτῃ, μεματαίωμαι, καὶ ἠγνόηκα πολλὰ σφόδρα.
⁊ rn̄dit dauid ⁊ dixit: ecce hasta re-
καὶ ἀπεκρίθη δαυὶδ καὶ εἶπεν, ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέ-
gis: transeat tā vnus puerorū ⁊ accipiat eā. ⁊
ως, διελθέτω δὴ εἷς τῶν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό. καὶ
dn̄s retribuet vnicuiqꝫ iusticias suas ⁊
κύριος ἐπιστρέψει ἑκάστῳ τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν
fidē suā. vt tradidit te dn̄s hodie in
πίστιν αὐτοῦ. ὡς παρέδωκέ σε κύριος σήμερον εἰς
manus meas: ⁊ nō volui inferre manū meā
χεῖράς μου, καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου
in xp̄m dn̄i. ⁊ ecce sicut magnificata ē in
ἐπὶ χριστὸν κυρίου. καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἐν τῇ
die hac aīa tua in oculis meis: sic ma
ἡμέρᾳ ταύτῃ ἡ ψυχή σου ἐν ὀφθαλμοῖς μου, οὕτως με
gnificetur aīa mea in cōspectu dn̄i: ⁊ eruat
γαλυνθείη ἡ ψυχή μου ἐναντίον κυρίου, καὶ ἐκσπάσαι
me ⁊ liberet me ex oī angustia. ⁊ dixit
με καὶ ἐξέλοιτό με ἐκ πάσης θλίψεως. καὶ εἶπε
saul ad dauid: benedictus tu
σαοὺλ πρὸς δαυίδ, εὐλογημένος σύ

de turba vt interficeret
regem
dominum tuum. Non
est bonum hoc quod
fecisti. Viuit dn̄s: qm̄
filii mortis estis vos:
quia non custodistis
dominum vestrum
christum dn̄i. Nūc er-
go vide vbi sit
hasta regis & vbi sit
ciphus aque
qui erat ad caput eius.
Cognouit autem saul
vocem dauid: & dixit.
Nunquid vox hec tua
fili mi dauid? Et ait da
uid. Vox mea dn̄e mi
rex. Et ait. Quāobcau
sam dominus me⁹ psequ
tur seruū suum? Quid
feci: aut quod est
malum in manu mea?
Nunc ergo audi oro
domine mi rex verba
serui tui. Si
dn̄s incitat te aduersū
me: odoretur sacrificiū
Si āt filii hoīm: maledi
cti sunt in conspectu
dn̄i qui eiecerunt me
hodie vt nō habitem
in hereditate dn̄i dicē
tes. vade serui
diis alienis. Et nunc
non effundatur
sanguis meus in terra
coram domino: quia
egressus est rex israel
vt querat
pulicem vnum sicut
persequitur perdix
in montibus: Et ait sa
ul. Peccaui.
Reuertere fili mi dauid
Nequaq̄ꝫ ei vltra tibi
malefaciā eo ꝙ p̄ciosa
fuerit anima mea
in oculis tuis hodie. Ap
paret ei ꝙ stulte egerim
& ignorauerim multa
nimis. Et rn̄dens dđ
ait. Ecce hasta regis:
transeat
vnus de pueris regis &
tollat eam. Dominus āt
retribuet vnicuiqꝫ ſm
iusticiam suam
& fidē. Tradidit enim
te dominus
hodie ī manū meā: &
nolui extendere
manū meā in xp̄m do
mini. Et sicut
magnificata est aīa tua
hodie in oculis meis:
sic magnificetur aīa
mea in oculis domini
& liberet me de omni
angustia. Ait ergo
saul ad dauid. Benedi
ctus tu

הָעָם לְהַשְׁחִית אֶת הַמֶּלֶךְ — שחת
אֲדֹנֶיךָ׃ לֹא טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ חַי יְהוָה כִּי בְנֵי מָוֶת אַתֶּם — עשה
אֲשֶׁר לֹא שְׁמַרְתֶּם עַל אֲדֹנֵיכֶם
עַל מְשִׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה רְאֵה אֵי — משח
חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְאֶת צַפַּחַת הַמַּיִם — חנה
אֲשֶׁר מְרַאֲשֹׁתָיו׃ וַיַּכֵּר שָׁאוּל — נכר
אֶת קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר הֲקוֹלְךָ זֶה — אמר
בְּנִי דָוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֲדֹנִי רֹדֵף
אַחֲרֵי עַבְדּוֹ כִּי מֶה עָשִׂיתִי וּמַה
בְּיָדִי רָעָה׃ וְעַתָּה יִשְׁמַע נָא — רוע שמע
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֵת דִּבְרֵי עַבְדּוֹ אִם
יְהוָה הֱסִיתְךָ בִי יָרַח מִנְחָה וְאִם — סות ריח
בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לִפְנֵי — ארר פנה
יְהוָה כִּי גֵרְשׁוּנִי הַיּוֹם מֵהִסְתַּפֵּחַ — ספח
בְּנַחֲלַת יְהוָה לֵאמֹר לֵךְ עֲבֹד — ילך
אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ וְעַתָּה אַל יִפֹּל — נפל
דָּמִי אַרְצָה מִנֶּגֶד פְּנֵי יְהוָה כִּי
יָצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת
פַּרְעֹשׁ אֶחָד כַּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקֹּרֵא — רדף
בֶּהָרִים׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל חָטָאתִי — אמר
שׁוּב בְּנִי דָוִד כִּי לֹא אָרַע לְךָ — רוע
עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יָקְרָה נַפְשִׁי
בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה הִסְכַּלְתִּי — סכל
וָאֶשְׁגֶּה הַרְבֵּה מְאֹד׃ וַיַּעַן דָּוִד — שגה רבה
וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְיַעֲבֹר — ענה חנה
אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְיִקָּחֶהָ׃ וַיהוָה — עבר לקח
יָשִׁיב לָאִישׁ אֶת צִדְקָתוֹ — שוב
וְאֶת אֱמֻנָתוֹ אֲשֶׁר נְתָנְךָ יְהוָה
הַיּוֹם בְּיָדִי וְלֹא אָבִיתִי לִשְׁלֹחַ — אבה
יָדִי בִּמְשִׁיחַ יְהוָה׃ וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר — משח
גָּדְלָה נַפְשְׁךָ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינָי
כֵּן תִּגְדַּל נַפְשִׁי בְּעֵינֵי יְהוָה — גדל
וְיַצִּלֵנִי מִכָּל צָרָה׃ וַיֹּאמֶר — נצל צור
שָׁאוּל אֶל דָּוִד בָּרוּךְ אַתָּה — ברך

בְּנִי דָוִד גַּם עָשֹׂה תַעֲשֶׂה וְגַם
יָכוֹל תּוּכָל וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ יכל
וְשָׁאוּל שָׁב לִמְקוֹמוֹ׃ שוב קום
cap. xxvii וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל לִבּוֹ עַתָּה אֶסָּפֶה
יוֹם אֶחָד בְּיַד שָׁאוּל אֵין לִי טוֹב ספה
כִּי הִמָּלֵט אִמָּלֵט אֶל אֶרֶץ מלט
פְּלִשְׁתִּים וְנוֹאַשׁ מִמֶּנִּי שָׁאוּל יאש
לְבַקְשֵׁנִי עוֹד בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל גבל
וְנִמְלַטְתִּי מִיָּדוֹ׃ וַיָּקָם דָּוִד וַיַּעֲבֹר מלט קום
הוּא וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עבר מאה
עִמּוֹ אֶל אָכִישׁ בֶּן מָעוֹךְ מֶלֶךְ
גַּת׃ וַיֵּשֶׁב דָּוִד עִם אָכִישׁ בְּגַת
הוּא וַאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד
וּשְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית נשה
וַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמְלִית׃ איש
וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי בָרַח דָּוִד גַּת נגד
וְלֹא יָסַף עוֹד לְבַקְשׁוֹ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אמר
אֶל אָכִישׁ אִם נָא מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ יִתְּנוּ לִי מָקוֹם בְּאַחַת נתן קום
עָרֵי הַשָּׂדֶה וְאֵשְׁבָה שָּׁם וְלָמָּה עיר ישב
יֵשֵׁב עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ׃ מלך
וַיִּתֶּן לוֹ אָכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת נתן
צִקְלָג לָכֵן הָיְתָה צִקְלַג לְמַלְכֵי היה
יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיְהִי מִסְפַּר ספר
הַיָּמִים אֲשֶׁר יָשַׁב דָּוִד בִּשְׂדֵה
פְלִשְׁתִּים יָמִים וְאַרְבָּעָה חֳדָשִׁים׃ יום רבע
וַיַּעַל דָּוִד וַאֲנָשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶל עלה פשט
הַגְּשׁוּרִי וְהַגִּרְזִי וְהָעֲמָלֵקִי כִּי
הֵנָּה יֹשְׁבוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם עלם
בֹּאֲךָ שׁוּרָה וְעַד אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ בוא
וְהִכָּה דָוִד אֶת הָאָרֶץ וְלֹא יְחַיֶּה נכה חיה
אִישׁ וְאִשָּׁה וְלָקַח צֹאן וּבָקָר איש
וַחֲמֹרִים וּגְמַלִּים וּבְגָדִים וַיָּשָׁב שוב
וַיָּבֹא אֶל אָכִישׁ׃ וַיֹּאמֶר אָכִישׁ בוא
אַל פְּשַׁטְתֶּם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר
דָּוִד עַל נֶגֶב יְהוּדָה וְעַל נֶגֶב

fili mi dauid. Et quidẽ faciens facies: & potens poteris. Abiit aũt dauid in viam suam: & saul reuersus est ĩ locum suum.

27.

Et ait dauid in corde suo. Aliqñ incidã vna die in manꝰ saul. Nonne melius est vt fugiam: & saluer in terra philistinorum: vt dspe ret saul: cessetqꝫ me querere in cunctis finibus israel. Fugiã ergo manus eiꝰ. Et surrexit dauid & abiit ipse & sexcenti viri cum eo ad achis filiũ maoch regem geth. Et habitauit dd̃ cum achis in geth: ipse & viri eius: vir & domus eius & due vxores eius: achinoem iezraelites & abigail vxor nabal carmeli. Et nũciatum est saul ꝙ fugisset dauid in geth: & nõ addidit vltra q̃rere eũ. Dixit autem dd̃ ad achis. Si inuẽi gratiam ĩ oculis tuis detur mihi locus in vna vrbiũ regiõis huius vt habitem ibi. Cur enim manet seruꝰ tuus in ciuitate regis tecum. Dedit itaqꝫ ei achis in die illa sicelech. Propter quã cãm fctã est sicelech regũ iuda vsqꝫ in diẽ hãc. Fuit autem numerus dierũ quibꝰ habitauit dauid in regione philistinorum quattuor mensium. Et ascẽdit dd̃ & viri eiꝰ & agebant predas de gessuri & de gezre & de amalechitis. Hi enĩ pagi hĩtabant in terra antiquitꝰs eũtibus sur vsqꝫ ad terram egypti. Et pcutiebat dd̃ omnẽ terrã illorũ: nec relinq̃bat viuẽtẽ virũ & mulierẽ: tollensqꝫ boues & oues & asinos & camelos & vestes reuertebatur & veiebat ad achis. Dicebat aũt ei achis. In quẽ irruistĩ hodie? Rñdebat dauid. Contra meridiem iude & contra meridiem

fili dauid: & faciẽs facies & potẽs po
τέκνον δαυίδ, καὶ ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος δυ
teris. & abijt dauid in viã suam: & sa
νήσῃ. καὶ ἀπῆλθε δαυίδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ σα
ul reuersus est in locũ suũ.
οὺλ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Ca.27.
Et ait dauid in corde suo dicẽs: nũc
Καὶ εἶπε δαυίδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων, νῦν
apponar in die vna in manus saul: & nõ
προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας σαοὺλ, καὶ οὐκ
erit mihi bonũ nisi saluer in terra philistinorũ &
ἔσται μοι ἀγαθὸν ἐὰν μὴ διασωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων καὶ
cesset a me saul vt querat me in cũctis finibꝰ isra
ἀνῇ ἀπ' ἐμοῦ σαοὺλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὅριον ἰσρα
el: & saluabor de manu eius. & surrexit dauid
ήλ, καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. καὶ ἀνέστη δαυίδ
& trãsijt ipse & sexcenti viri q̃ cũ eo:
καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ,
& abijt ad achis filiũ maoch regẽ geth. &
καὶ ἐπορεύθη πρὸς ἀγχὶς υἱὸν μαὼχ βασιλέα γέθ. καὶ
sedit dauid ad achis regẽ in geth ipse & In
ἐκάθισε δαυίδ πρὸς ἀγχὶς βασιλέα ἐν γὲθ αὐτὸς καὶ
viri q̃ cum eo vnusq̃sqꝫ & domus eius: & 50
οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ
dauid & ambe vxores eius achinaam izraeli
δαυίδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἀχιναὰμ ἰζραηλί
tes & abigail vxor nabal carmeli. &
τις καὶ ἀβιγαὶλ ἡ γυνὴ ναβὰλ τοῦ καρμηλίου. καὶ
nũciatũ est sauli ꝙ fugit dauid in geth:
ἀπηγγέλη τῷ σαοὺλ ὅτι πέφευγε δαυίδ εἰς γέθ,
& nõ addidit vltra querere eũ. & dixit dauid
καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν. καὶ εἶπε δαυίδ
ad achis: si iã inuenit grãm seruus tuus in ocu
πρὸς ἀγχὶς, εἰ δὴ εὕρηκε χάριν ὁ δοῦλός σου ἐν ὀφθαλ
lis tuis dent iã mihi locum in vna vr
μοῖς σου δότωσαν δή μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλε
biũ que in agro & habitabo ibi. & quare ma
ων τῶν κατ' ἀγρὸν καὶ καθίσομαι ἐκεῖ. καὶ ἱνατί κά
net seruus tuus in ciuitate regali tecum?
θηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευομένῃ μετὰ σοῦ;
& dedit ei achis in die illa sece
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀγχὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν σεκε
lag. pp hoc facta est secelag regi iu
λάγ. διὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ σεκελὰγ τῷ βασιλεῖ τῆς ἰου
dee vsqꝫ in diẽ hanc. & fuit numerꝰ
δαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς
dierũ qbꝰ mãsit dauid in agro philisti
τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισε δαυίδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύ
norũ mẽses quattuor. & ascẽdebat dauid & vi
λων μῆνες τέσσαρες. καὶ ἀνέβαινε δαυίδ καὶ οἱ ἄν
ri eius & irruebant in gessureũ &
δρες αὐτοῦ καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ τὸν γεσουραῖον καὶ
iezreũ & in amalecitẽ: qm̃ habitabatur
τὸν ἰεζραῖον καὶ ἐπὶ τὸν ἀμαληκίτην, ὅτι κατῳκεῖτο ἡ
terra q̃ a gessur & vsqꝫ ad trã egypti: & percu
γῆ ἡ ἀπὸ γεσοὺρ καὶ ἕως γῆς αἰγύπτου, καὶ ἔτυ
ciebat trã: & nõ reliq̃bat viuẽtẽ virũ & mulierẽ:
πτε τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐζωογόνει ἄνδρα καὶ γυναῖκα,
& capiebãt greges ouiũ & boũ armẽta & asinos &
καὶ ἐλάμβανον ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους καὶ
camelos & vestẽ. & reuertebãtur & venie
καμήλους καὶ ἱματισμόν. καὶ ἀνέστρεφον καὶ ἤρχον
bãt ad achis. & dixit achis ad dauid: in
το πρὸς ἀγχίς. καὶ εἶπεν ἀγχὶς πρὸς δαυίδ, ἐπὶ
quẽ irruistis hodie? & dixit dauid ad achis:
τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ εἶπε δαυίδ πρὸς ἀγχίς,
cõtra meridiẽ iude & cõtra meridiẽ
κατὰ νότον τῆς ἰουδαίας καὶ κατὰ νότον

ieramiel τ cōtra meridiē cenezi. τ oēm virū
ἱεραμιὴλ καὶ κατὰ νότον τοῦ κενεζί. καὶ πάντα ἄνδρα
τ mulierē nō viuificabat dauid vt adduceret in
καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογόνει δαυὶδ τοῦ εἰσαγαγεῖν εἰς
geth: dicēs ne forte annūciēt cōtra nos dicen
γέθ, λέγων μήποτε ἀπαγγείλωσι καθ' ἡμῶν λέγον-
tes: hec facit dauid. τ hec iuſtificatio e-
τες, τάδε ποιεῖ δαυίδ. καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα αὐ-
ius oībus diebus qb⁹ māſit dauid in agro
τοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐκάθητο δαυὶδ ἐν ἀγρῷ
philiſtinorū. τ credidit achis in dauid
τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐπιστεύθη ἀγχὶς ἐν δαυὶδ
dicēs: cōfūdebat cōfuſus in pplo ſuo in
λέγων, ᾔσχυνται αἰσχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν τῷ
iſrael: τ erit me⁹ ſeruus in ſeculū.
ἰσραήλ, καὶ ἔσται μου δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα. Ca. 28.
ET factū eſt in diebus illis τ cōgre
Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συνα
gant philiſtijm caſtra ſua
θροίζουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν τοῦ
vt egrederētur in bellū cōtra iſrael. τ dixit achis
ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπεν ἀγχὶς
ad dauid: ſciens cognoſces qm̄ mecū egre
πρὸς τὸν δαυίδ, γινώσκων γνώσει ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξε
dieris in bellū tu τ viri tui. τ
λεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου. καὶ
dixit dauid ad achis: ſic nunc ſcies que fa
εἶπε δαυὶδ πρὸς ἀγχίς, οὕτως νῦν γνώσει ἃ ποιή
ciet ſeruus tuus. τ dixit achis ad dauid: ſic
σει ὁ δοῦλός σου. καὶ εἶπεν ἀγχὶς πρὸς δαυίδ, οὗ
corporis cuſtodē ponā te oībus
τως ἀρχισωματοφύλακα θήσομαί σε πάσας τὰς
a. diebus. τ ſamuel mortu⁹ eſt: τ planxerūt eum
ἡμέρας. καὶ σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν
oīs iſrael: τ ſepeliūt eū in armathaim in
πᾶς ἰσραήλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν ἀρμαθαὶμ ἐν τῇ
vrbe ſua. τ ſaul abſtulit ventriloquos
πόλει αὐτοῦ. καὶ σαοὺλ ἐξῆρε τοὺς ἐγγαστριμύθους
τ diuinatores a terra. τ congregātur
καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ συναθροίζονται οἱ
philiſtijm τ veniūt τ caſtrametātur in ſu
ἀλλόφυλοι καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς σου
nam. τ cōgregat ſaul vniuerſū virū iſrael:
νάμ. καὶ συναθροίζει σαοὺλ πάντα ἄνδρα ἰσραήλ,
τ caſtrametātur in gelbue. τ vidit ſaul
καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς γελβουέ. καὶ εἶδε σαοὺλ
caſtra philiſtijm: τ timuit τ
τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐφοβήθη καὶ
expauit cor eius nimis. τ cōſuluit ſa-
ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα. καὶ ἐπηρώτησεν σα-
ul p̄ dn̄m. τ nō rn̄dit ei dn̄s
οὺλ διὰ τοῦ κυρίου. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος
τ in inſomnijs τ in manifeſtis τ in
καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς δήλοις καὶ ἐν τοῖς
prophetis. τ dixit ſaul ſeruis ſuis: que
προφήταις. καὶ εἶπε σαοὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, ζη-
rite mihi mulierē vētriloquā τ vadam
τήσατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστρίμυθον καὶ πορεύσομαι
ad eam τ ſciſcitabor per eā. τ dixerūt ſer
πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκζητήσω ἐν αὐτῇ. καὶ εἶπαν οἱ παῖ
ui eius ad eum: ecce mulier ventriloqua in
δες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστρίμυθος ἐν
endor. τ mutat⁹ eſt ſaul τ veſtitus eſt veſtimētis
ἐνδώρ. καὶ ἠλλοιώθη σαοὺλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια
alijs: τ vadit ipſe τ duo viri cum
ἕτερα, καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ'
eo: τ venerūt ad mulierē nocte: τ di-
αὐτοῦ, καὶ ἦλθον πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτός, καὶ εἶ-
xit ei ſaul: diuina iā mihi in ven-
πεν αὐτῇ σαοὺλ, μάντευσαι δή μοι ἐν τῷ ἐγγα-
triloquio:
στριμύθῳ,

hieramel: & cōtra meridiem ceni. Virum
& mulierē nō viuifica-
bat dauid: nec adduce
bat in geth: dicens. Ne
forte loquātur aduerſū
nos. Hec fecit dd. Et
hoc erat decretū illi oī-
bus diebus quibus ha-
bitauit in regione
philiſtinorū. Credidit
ergo Achis Dauid:
dicēs. Multa mala opa
tus ē cōtra ppl'm ſuū iſ-
rael. Erit igitur mihi ſ-
uus ſempiternus. 28.
FActum eſt āt in die-
bus illis. Cōgrega
uerūt philiſtiim agmia
ſua vt prepararentur
ad bellū contra iſrael.
Dixitq; achis
ad dauid. Sciēs nūc ſci
to qm̄ mecum egredie
ris in caſtris tu & viri
tui. Dixitq; dauid
ad achis. Nunc ſcies
q̄ facturus eſt ſeruus tu
us. Et ait achis
ad dauid. Et ego cuſto
dem capitis mei
ponā te cūctis diebus.
Samuel autem
mortuus eſt: plāxitq; e
um omnis iſrael:
& ſepelierūt eū in rama
tha vrbe ſua. Et ſaul
abſtulit magos & ario
los
de terra: Congrega-
tiq; ſunt philiſtiim
& venerunt & caſtra-
metati ſunt in ſunam.
Congregauit autem &
ſaul vniuerſū iſrl: & ve
nit in gelboe. Et vidit
ſaul caſtra
philiſtiim & timuit &
expauit cor eius
nimis. Cōſuluitq; do
minum
& nō rn̄dit ei: neq; per
ſomnia neq;
p ſacerdotes: neq; per
prophetas. Dixitq;
ſaul ſeruis ſuis. Queri
te mihi mulierem
habentem phitonē &
vadam ad eam &
ſciſcitabor p illā. Et di
xerunt ſerui eius ad eū.
Eſt mulier phitonem
hn̄s in endor.
Mutauit ergo habitum
ſuum: veſtituſq; eſt ali-
is veſtimentis: & abiit
ipſe & duo viri
cum eo. venerūtq; ad
mulierem nocte:
& ait illi. Diuina mihi
in phitone:

הַיְּרַחְמְאֵלִי וְאֶל נֶגֶב הַקֵּינִי׃ וְאִישׁ
וְאִשָּׁה לֹא יְחַיֶּה דָוִד לְהָבִיא גַת בוא
לֵאמֹר פֶּן יַגִּדוּ עָלֵינוּ לֵאמֹר נגד
כֹּה עָשָׂה דָוִד וְכֹה מִשְׁפָּטוֹ כָּל שָׁפַט
הַיָּמִים אֲשֶׁר יָשַׁב בִּשְׂדֵה יוֹם
פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּאֲמֵן אָכִישׁ בְּדָוִד אָמַן
לֵאמֹר הַבְאֵשׁ הִבְאִישׁ בְּעַמּוֹ בָּאַשׁ
בְּיִשְׂרָאֵל וְהָיָה לִי לְעֶבֶד עוֹלָם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ cap. xxviii
פְּלִשְׁתִּים אֶת מַחֲנֵיהֶם לַצָּבָא הָיָה קָבַץ
לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אָכִישׁ חָנָה
אֶל דָּוִד יָדֹעַ תֵּדַע כִּי אִתִּי תֵּצֵא לָחַם אָמַר
בַּמַּחֲנֶה אַתָּה וַאֲנָשֶׁיךָ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד יָדַע יָצָא
אֶל אָכִישׁ לָכֵן אַתָּה תֵדַע אֵת
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר אָכִישׁ עָשָׂה
אֶל דָּוִד לָכֵן שֹׁמֵר לְרֹאשִׁי
אֲשִׂימְךָ כָּל הַיָּמִים׃ וּשְׁמוּאֵל שׂוּם
מֵת וַיִּסְפְּדוּ לוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מוּת סָפַד
וַיִּקְבְּרֻהוּ בָרָמָה וּבְעִירוֹ וְשָׁאוּל קָבַר
הֵסִיר אֶת הָאֹבוֹת וְאֶת הַיִּדְּעֹנִים סוּר אוֹב
מֵהָאָרֶץ׃ וַיִּקָּבְצוּ פְלִשְׁתִּים קָבַץ
וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְשׁוּנֵם וַיִּקְבֹּץ בּוֹא חָנָה
שָׁאוּל אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ
בַּגִּלְבֹּעַ׃ וַיַּרְא שָׁאוּל אֶת מַחֲנֵה רָאָה
פְלִשְׁתִּים וַיִּרָא וַיֶּחֱרַד לִבּוֹ חָרַד
מְאֹד׃ וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בַּיהוָה שָׁאַל
וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה גַּם בַּחֲלֹמוֹת גַּם
בָּאוּרִים גַּם בַּנְּבִיאִם׃ וַיֹּאמֶר נָבָא
שָׁאוּל אֶל עֲבָדָיו בַּקְּשׁוּ לִי אֵשֶׁת אִישׁ
בַּעֲלַת אוֹב וְאֵלְכָה אֵלֶיהָ הָלַךְ
וְאֶדְרְשָׁה בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו דָּרַשׁ
הִנֵּה אֵשֶׁת בַּעֲלַת אוֹב בְּעֵין דּוֹר׃
וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׁאוּל וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדִים חָפַשׂ לָבַשׁ
אֲחֵרִים וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים שָׁנָה
עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל הָאִשָּׁה לָיְלָה
וַיֹּאמֶר קָסֳומִי נָא לִי בָּאוֹב קָסַם

וְהַעֲלִי לִי אֵת אֲשֶׁר אֹמַר אֵלָיִךְ׃ עָלָה
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה אָמַר
יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁאוּל
אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת הָאֹבוֹת וְאֶת כָּרַת
הַיִּדְּעֹנִי מִן הָאָרֶץ וְלָמָה אַתָּה
מִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי לַהֲמִיתֵנִי׃ וַיִּשָּׁבַע נָקַשׁ מוּת
לָהּ שָׁאוּל בַּיהוָה לֵאמֹר חַי יְהוָה שָׁבַע
אִם יִקְּרֵךְ עָוֹן בַּדָּבָר הַזֶּה׃ וַתֹּאמֶר קָרָה אָמַר
הָאִשָּׁה אֶת מִי אַעֲלֶה לָּךְ וַיֹּאמֶר אִישׁ
אֶת שְׁמוּאֵל הַעֲלִי לִי׃ וַתֵּרֶא רָאָה
הָאִשָּׁה אֶת שְׁמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל זָעַק
גָּדוֹל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל שָׁאוּל גָּדַל
לֵאמֹר לָמָּה רִמִּיתָנִי וְאַתָּה שָׁאוּל׃ רָמָה
וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אַל תִּירְאִי כִּי אָמַר יָרֵא
מָה רָאִית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל רָאָה
שָׁאוּל אֱלֹהִים רָאִיתִי עֹלִים מִן עָלָה
הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מַה תָּאֳרוֹ
וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֹלֶה וְהוּא עֹטֶה
מְעִיל וַיֵּדַע שָׁאוּל כִּי שְׁמוּאֵל מָעַל
הוּא וַיִּקֹּד אַפַּיִם אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ קָדַד שָׁחָה
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל לָמָּה
הִרְגַּזְתַּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר רָגַז עָלָה
שָׁאוּל צַר לִי מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים צוּר
נִלְחָמִים בִּי וֵאלֹהִים סָר מֵעָלַי לָחַם סוּר
וְלֹא עָנָנִי עוֹד גַּם בְּיַד הַנְּבִיאִים עָנָה נָבָא
גַּם בַּחֲלֹמוֹת וָאֶקְרָאֶה לְךָ קָרָא
לְהוֹדִיעֵנִי מָה אֶעֱשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר יָדַע עָשָׂה
שְׁמוּאֵל וְלָמָּה תִּשְׁאָלֵנִי וַיהוָה שָׁאַל
סָר מֵעָלֶיךָ וַיְהִי עָרֶךָ׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה סוּר הָיָה
לוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיָדִי וַיִּקְרַע עוּר קָרַע
יְהוָה אֶת הַמַּמְלָכָה מִיָּדֶךָ וַיִּתְּנָהּ מָלַךְ נָתַן
לְרֵעֲךָ לְדָוִד׃ כַּאֲשֶׁר לֹא שָׁמַעְתָּ רָעָה
בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא עָשִׂיתָ חֲרוֹן חָרָה
אַפּוֹ בַּעֲמָלֵק עַל כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה
עָשָׂה לְךָ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה׃
וְיִתֵּן יְהוָה גַּם אֶת יִשְׂרָאֵל עִמְּךָ

& suscita mihi quem dixero tibi. Et ait mulier ad eum. Ecce tu nosti quanta fecerit saul: & quomodo eraserit magos & ariolos de terra. Quare ergo insidiaris aie mee vt occidar? Et iurauit ei saul in domino dicens. Viuit dominus: quia nō eueniet tibi qcq̄ mali pp hāc rē. Dixitq́ ei mulier. Quem suscitabo tibi? Qui ait. Samuelē mihi suscita. Cum autem vidisset mulier samuelem: exclamauit voce magna: & dixit ad saul. Quare imposuisti mihi? Tu es enim saul. Dixitq́ ei rex. Noli timere. Quid vidisti? Et ait mulier ad saul. Deos vidi ascendentes de terra. Dixitq́ ei. Qualis est forma eius. Que ait. Vir senex ascēdit & ipse amictus est pallio. Et intellexit saul q̄ samuel esset: & inclinauit se sup faciē suā in terra: & adorauit. Dixit āt samuel ad saul. Quare inquietasti me vt suscitarer? Et ait saul. Coarctor nimis. Siquidem philistiim pugnāt aduersum me: & deus recessit a me: & exaudire me noluit: neq́ in manu pphetarum: neq́ per somnia. Vocaui ergo te vt ostenderes mihi qd faciam. Et ait samuel. Quid interrogas me cum dominus recesserit a te: & trāsierit ad emulū tuū? Faciet eī tibi dn̄s sicut locutus ē in manu mea: & scīdet regnum tuum de māu tua: & dabit illud pximo tuo dauid: qa non obedisti voci domini: neq́ fecisti iram furoris eius in amalech. Idcirco qd pateris fecit tibi dominus hodie: & dabit dominus etiā israel tecum

ꝛ suscita mihi quem dixero tibi. ꝛ ait mulier ei:
καὶ ἀνάγαγέ μοι ὃν ἂν εἴπω σοι. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ αὐ-
ecce tu nosti q̄ fecit saul: quō disperde-
τῷ, ἰδοὺ σὺ οἶδας ἃ ἐποίησε σαούλ, ὡς ἐξωλόθρευ-
rit vētriloquos ꝛ diuinatores a terra:
σε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς.
ꝛ quare tu illaquearis aie mee vt occidas
καὶ ἱνατί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχήν μου θανατῶσαι
me? ꝛ iurauit ei saul per deū dicēs: viuit
με; καὶ ὤμοσεν αὐτῇ σαοὺλ κατὰ τοῦ θεοῦ λέγων, ζῇ
dn̄s: si obuiabit tibi malū in sermone hoc.
κύριος, εἰ ἀπαντήσει σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.
ꝛ dixit mulier saul: quem suscitabo tibi? ꝛ
καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ σαούλ, τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ
dixit: samuelē suscita mihi. ꝛ dixit mulier:
εἶπε, τὸν σαμουὴλ ἀνάγαγέ μοι. καὶ εἶπεν ἡ γυνή, τὸν
samuelē? ꝛ clamauit mulier voce magna. ꝛ dixit
σαμουήλ; καὶ ἐβόησεν ἡ γυνὴ φωνῇ μεγάλῃ. καὶ εἶπεν
mulier ad saulē: quare imposuisti mihi? ꝛ tu es
ἡ γυνὴ πρὸς σαούλ, ἱνατί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἶ
saul. ꝛ dixit ei rex: ne timeas: quem
σαούλ. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεύς, μὴ φοβοῦ, τίνα
vidisti dic? ꝛ dixit mulier ad saul: deos
ἑώρακας εἰπέ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς σαούλ, θεοὺς
vidi ego ascēdentes de terra. ꝛ dixit ei:
εἶδον ἐγὼ ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς. καὶ εἶπεν αὐτῇ,
quid cognouisti? ꝛ ait ei: senem ascendētē
τί ἔγνως; καὶ εἶπεν αὐτῷ, γέροντα ἀναβαίνοντα
amictum pallio. ꝛ cognouit saul q̄ sa-
ἀναβεβλημένον διπλοΐδα. καὶ ἔγνω σαοὺλ ὅτι σα-
muel est hic. ꝛ inclinauit sup faciē in
μουὴλ ἐστὶν οὗτος. καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν
terra ꝛ adorauit eū. ꝛ ait samuel: qua-
γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπε σαμουήλ, ἱνα-
re inquietasti me vt ascēderē ego? ꝛ ait sa-
τί παρηνώχλησάς μοι τοῦ ἀναβῆναί με; καὶ εἶπε σα-
ul: coarctor nimis: ꝛ philistijm pugnāt
ούλ, θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν
in me: ꝛ deus recessit a me: ꝛ nō exaudi-
ἐν ἐμοί, καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐπακή-
uit me adhuc neq́ in manu prophetarum neq́ in
κοέ μου ἔτι οὔτε ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν οὔτε ἐν
insomnijs. ꝛ nūc vocaui te vt ōnderes mihi
τοῖς ἐνυπνίοις. καὶ νῦν κέκληκά σε τοῦ γνωρίσαι μοι
quid faciā. ꝛ dixit samuel: quare interrogas me
τί ποιήσω. καὶ εἶπε σαμουήλ, ἱνατί ἐπερωτᾷς με
ꝛ dn̄s recessit a te ꝛ factus est cū pro-
καὶ κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλη-
ximo tuo: ꝛ fecit ei sicut locutus ē in
σίον σου, καὶ ἐποίησεν αὐτῷ καθὼς ἐλάλησεν ἐν
manu mea. ꝛ scindet dn̄s regnum de ē.15.f
χειρί μου. καὶ διαρρήξει κύριος τὴν βασιλείαν ἐκ
manu tua: ꝛ dabit illud proximo tuo
χειρός σου, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ
dauid: quia nō obedisti voci dn̄i:
δαυίδ, διότι οὐχ ὑπήκουσας τῆς φωνῆς κυρίου,
ꝛ non implesti irā furoris eius in amalec.
καὶ οὐκ ἔπλησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν τῷ ἀμαλήκ.
pp verbū hoc fecit tibi dn̄s sic
διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐποίησέ σοι κύριος οὕτως τῇ
die hac. ꝛ tradet dn̄s israel
ἡμέρᾳ ταύτῃ. καὶ παραδώσει κύριος τὸν ἰσραὴλ
tecum
μετὰ σοῦ

in manus philistijm: ⁊ cras tu ⁊ filij tui
ἐις χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ ἄυριον σὺ καὶ ὁι ὑιοί σου
mecum. ⁊ castra israel ⁊ te tradet
μετ᾽ἐμοῦ. καὶ τὴν παρεμβολὴν ἰσραὴλ καὶ σὲ δώσει
dn̄s in manus philistijm. ⁊ festinauit saul ⁊ ceci
κύριος ἐις χεῖρας ἀλλοφύλων. καὶ ἔσπευσε σαοὺλ καὶ ἔπε
dit a statione sua sup̄ terrā ⁊ timuit ni
σεν ἀπὸ στάσεως ἀυτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐφοβήθη σφό-
mis a verbis samuelis ⁊ nō erat in eo āpli⁹
δρα ἀπὸ τῶν λόγων σαμουήλ. καὶ ὀυκ ἦν ἐν ἀυτῷ ἔτι
robur: quia nō comedit panē tota die illa
ἰχὺς, ὅτι ὀυκ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην
⁊ tota nocte. ⁊ ingressa est mulier ad saul: ⁊ vi
καὶ ὅλην τὴν νύκτα. καὶ ἐισῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς σαούλ, καὶ ἐῖ
dit q̄ turbat⁹ erat saul valde. ⁊ dixit ad e-
δεν ὅτι ἔσπευσεν σαοὺλ σφόδρα. καὶ ἐῖπε πρὸς ἀυ-
um: ecce obediuit ancilla tua voci tue: ⁊ po
τόν, ἰδοὺ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐθέ
sui aiam meā in manu mea: ⁊ audiui
μην τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρί μου, καὶ ἤκουσα τοὺς
sermōes tuos q̄s locutus es mihi. ⁊ nūc audi ⁊
λόγους σου ὅυς ἐλάλησάς μοι. καὶ νῦν ἄκουσον καὶ
vocem ancille tue: ⁊ ponā corā
τῆς φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήσω ἐνώπιόν
te buccellā panis ⁊ comede: ⁊ erit in te robur
σου ψωμὸν ἄρτου καὶ φάγε, καὶ ἔσαι ἐν σοὶ ἰχὺς
quia vadis in via. ⁊ renuit ⁊ nō voluit
ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ. καὶ ἠπείθησε καὶ ὀυκ ἐβούλετο
comedere. ⁊ coegerūt eū serui eius
φαγεῖν. καὶ παρεβιάσαντο ἀυτὸν ὁι παῖδες ἀυτοῦ
⁊ mulier: ⁊ audiuit vocē eoꝝ: ⁊ surrexit
καὶ ἡ γυνή, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς ἀυτῶν, καὶ ἀνέστη
de terra ⁊ sedit sup̄ sellam. at mu
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον. τῇ δὲ γυ
lieri erat vitulus lactās in domo: ⁊ festinauit
ναικὶ ἦν μοσχάριον γαλαθηνὸν ἐν τῇ ὀικίᾳ, καὶ ἔσπευσε
⁊ immolauit eum. ⁊ accepit farinas ⁊ miscuit
καὶ ἔθυσεν ἀυτό. καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασε
⁊ coxit azyma: ⁊ attulit corā saul ⁊
καὶ ἔπεψεν ἄζυμα, καὶ προσήνεγκεν ἐνώπιον σαοὺλ καὶ
corā seruis eius: ⁊ comederūt. ⁊ surgen
ἐνώπιον τῶν παίδων ἀυτοῦ, καὶ ἔφαγον. καὶ ἀναστάν
tes abierūt nocte illa.
τες ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην. Ca. 29.

Et congregant philistijm vniuersa
Καὶ συναθροίζουσιν ὁι ἀλλόφυλοι πάσας τὰς
agmina eoꝝ in aphec. ⁊ israel castrametat⁹
παρεμβολὰς ἀυτῶν ἐις ἀφέκ. καὶ ἰσραὴλ παρενέβαλ
est in nain q̄ erat in izrael. ⁊ satrape phi
λεν ἐν ναῒν τῇ ἐν ἰζραήλ. καὶ ὁι σατράπαι τῶν ἀλ
listijm incedebāt in centurijs ⁊ mi
λοφύλων παρεπορεύοντο ἐις ἑκατοντάδας καὶ χι-
libus. ⁊ dauid ⁊ viri ei⁹ incede
λιάδας. καὶ δαυὶδ καὶ ὁι ἄνδρες ἀυτοῦ παρεπο-
bant in nouissimis cum acchis. ⁊ dixerūt sa
ρεύοντο ἐπ᾽ἐσχάτων μετὰ ἀκχίς. καὶ ἐῖπον ὁι σα-
trape philistijm: qui s̄ꝫ incedunt
τράπαι τῶν ἀλλοφύλων, τίνες ὁι παραπορευόμενοι
isti: ⁊ dixit acchis ad satrapas
ὅυτοι; καὶ ἐῖπεν ἀκχὶς πρὸς τοὺς σατράπας τῶν
philistinoꝝ: nōne iste est dauid seru⁹ saul
ἀλλοφύλων, ὀυχ ὅυτός ἐστι δαυὶδ ὁ δοῦλος σαοὺλ
regis israel: qui fact⁹ est mecum iam
τοῦ βασιλέως ἰσραήλ; ὃς γέγονε μετ᾽ἐμοῦ ἤδη
secundus annus hodie. ⁊ non inueni in eo q̄c
δεύτερον ἔτος σήμερον. καὶ ὀυχ ἕυρον ἐν ἀυτῷ ὀυ
quā a qua die venit ad me vsq̄ ad diem
δὲν ἀφ᾽ἧς ἡμέρας ἐισῆλθε πρός με ἕως τῆς ἡμέρας
hanc. ⁊ irati sunt aduersus eū satrape
ταύτης. καὶ ἐθυμώθησαν ἐπ᾽ἀυτῷ ὁι σατράπαι

in manu philistiim.
Cras autē tu & filii tui
mecum eritis: sed & ca
stra israel tradet
dominus in manus phi
listiim. Statimq̄ꝫ
saul cecidit porrectus
in terram.
Extimuerat enim ver-
ba samuelis: &
robur non erat in eo:
quia nō comederat pa
nem tota die illa. In-
gressa est itaq̄ꝫ
mulier illa ad saul.
Cōturbatus enim erat
valde. Dixitq̄ꝫ ad eum.
Ecce obediuit ancilla
tua voci tue: & posui
aīam meā in mānu mea:
& audiui sermones tu-
os quos locutus es ad
me. Nunc igitur audi
& tu vocē ancille tue:
& ponā corā te buccel-
lam panis vt comedens
conualescas: & possis i-
ter agere. Qui renuit
& ait. Non comedam.
Coegerunt autem eum
serui sui & mulier: &
tandem audita
voce eorū surrexit de
terra: & sedit super
lectū. Mulier āt illa hē
bat vitulum pascualē ī
domo: & festinauit & oc
cidit eum. Tollēsq̄ꝫ fari
nā miscuit eā: & coxit a
zyma: & posuit ante
saul & ante seruos ei⁹.
Qui cū comedissent sur
rexerūt & ābulauerūt p̄
totā noctē illam. 29.

Congregata sūt er-
go philistiim vni-
uersa agmina in aphec.
Sed & israel castrameta
tus ē sup fontē q̄ erat ī
iezrael. Et satrape qdē
philistiim incedebāt ī
centuriis
& milibus. Dauid autē
& viri eius erant
in nouissimo agmine
cum achis. Dixeruntq̄ꝫ
pricipes philistiim ad a
chis. Quid sibi volunt
hebrei isti? Et ait achis
ad principes
philistiim. Nūqd igno
ratis dauid q̄ fuit seru⁹
saul regis israel: & est
apud me multis dieb⁹
& annis? Et non
inueni in eo quicq̄ꝫ ex
die qua trāsfugit ad me
vsq̄ꝫ ad diē hāc. Irati
sunt autem aduersus eū
principes

בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וּמָחָר אַתָּה וּבָנֶיךָ
עִמִּי גַּם אֶת מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן
יְהוָה בְּיַד פְּלִשְׁתִּים׃ וַיְמַהֵר
שָׁאוּל וַיִּפֹּל מְלֹא קוֹמָתוֹ אַרְצָה
וַיִּרָא מְאֹד מִדִּבְרֵי שְׁמוּאֵל גַּם
כֹּחַ לֹא הָיָה בוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם
כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלָּיְלָה׃ וַתָּבוֹא
הָאִשָּׁה אֶל שָׁאוּל וַתֵּרֶא כִּי
נִבְהַל מְאֹד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
שָׁמְעָה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלֶךָ וָאָשִׂים
נַפְשִׁי בְּכַפִּי וָאֶשְׁמַע אֶת דְּבָרֶיךָ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי׃ וְעַתָּה שְׁמַע
נָא גַם אַתָּה בְּקוֹל שִׁפְחָתֶךָ
וְאָשִׂמָה לְפָנֶיךָ פַּת לֶחֶם וֶאֱכוֹל
וִיהִי בְךָ כֹּחַ כִּי תֵלֵךְ בַּדָּרֶךְ׃ וַיְמָאֵן
וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל וַיִּפְרְצוּ בוֹ
עֲבָדָיו וְגַם הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע
לְקֹלָם וַיָּקָם מֵהָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶל
הַמִּטָּה׃ וְלָאִשָּׁה עֵגֶל מַרְבֵּק בַּבַּיִת
וַתְּמַהֵר וַתִּזְבָּחֵהוּ וַתִּקַּח קֶמַח
וַתָּלָשׁ וַתֹּפֵהוּ מַצּוֹת׃ וַתַּגֵּשׁ לִפְנֵי
שָׁאוּל וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיֹּאכֵלוּ
וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ בַּלַּיְלָה הַהוּא׃
וַיִּקְבְּצוּ פְלִשְׁתִּים אֶת כָּל
מַחֲנֵיהֶם אֲפֵקָה וְיִשְׂרָאֵל חֹנִים
בַּעַיִן אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֶאל׃ וְסַרְנֵי
פְלִשְׁתִּים עֹבְרִים לְמֵאוֹת
וְלַאֲלָפִים וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו עֹבְרִים
בָּאַחֲרֹנָה עִם אָכִישׁ׃ וַיֹּאמְרוּ
שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים מָה הָעִבְרִים
הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל שָׂרֵי
פְלִשְׁתִּים הֲלוֹא זֶה דָוִד עֶבֶד
שָׁאוּל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה
אִתִּי זֶה יָמִים אוֹ זֶה שָׁנִים וְלֹא
מָצָאתִי בוֹ מְאוּמָה מִיּוֹם נָפְלוֹ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שָׂרֵי

חָנָה
מָהַר
נָפַל
כּוּחַ
בּוֹא
אִישׁ רָאָה
בָּהַל אָמַר
שׂוּם
שָׁמַע
פָּנָה פָּתַת
הָיָה יָלַךְ
מָאַן
פָּרַץ אִישׁ
שָׁמַע קוּם
רָבַק
זָבַח לָקַח
לוּשׁ אָפָה
מִין נָגַשׁ
אָכַל קוּם
Cap. xxix
קָבַץ
חָנָה
מֵאָה
שׁוּר
יוֹם שָׁנָה
מְאֹם
קָצַף

פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שָׂרֵי   אָמַר
פְּלִשְׁתִּים הָשֵׁב אֶת הָאִישׁ וְיָשֹׁב   שׁוּב
אֶל מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקַדְתּוֹ שָׁם   קוּם פָּקַד
וְלֹא יֵרֵד עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה וְלֹא יִהְיֶה   לָחַם הָיָה
לָנוּ לְשָׂטָן בַּמִּלְחָמָה וּבַמֶּה
יִתְרַצֶּה זֶה אֶל אֲדֹנָיו הֲלוֹא   רָצָה
בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם׃ הֲלוֹא
זֶה דָוִד אֲשֶׁר יַעֲנוּ לוֹ בַּמְּחֹלוֹת   עָנָה חָלַל
לֵאמֹר הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפָו וְדָוִד   נָכָה
בְּרִבְבֹתָו׃ וַיִּקְרָא אָכִישׁ אֶל דָּוִד   קָרָא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו חַי יְהוָה כִּי יָשָׁר
אַתָּה וְטוֹב בְּעֵינַי צֵאתְךָ וּבֹאֲךָ   יָצָא בּוֹא
אִתִּי בַּמַּחֲנֶה כִּי לֹא מָצָאתִי בְךָ   חָנָה
רָעָה מִיּוֹם בֹּאֲךָ אֵלַי עַד הַיּוֹם   רוּעַ
הַזֶּה וּבְעֵינֵי הַסְּרָנִים לֹא טוֹב
אָתָּה׃ וְעַתָּה שׁוּב וְלֵךְ בְּשָׁלוֹם   יָלַךְ שָׁלַם
וְלֹא תַעֲשֶׂה רָע בְּעֵינֵי סַרְנֵי   עָשָׂה
פְלִשְׁתִּים׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אָכִישׁ
כִּי מֶה עָשִׂיתִי וּמַה מָּצָאתָ בְעַבְדְּךָ
מִיּוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי לְפָנֶיךָ עַד   הָיָה פָּנָה
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא אָבוֹא וְנִלְחַמְתִּי   בּוֹא לָחַם
בְּאֹיְבֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיַּעַן אָכִישׁ   עָנָה
וַיֹּאמֶר אֶל דָּוִד יָדַעְתִּי כִּי טוֹב   [illegible]
אַתָּה בְּעֵינַי כְּמַלְאַךְ אֱלֹהִים אַךְ   לָאַךְ
שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים אָמְרוּ לֹא יַעֲלֶה   שׂוּר עָלָה
עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה׃ וְעַתָּה הַשְׁכֵּם   לָחַם שָׁכַם
בַּבֹּקֶר וְעַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ אֲשֶׁר בָּאוּ   בּוֹא
אִתָּךְ וְהִשְׁכַּמְתֶּם בַּבֹּקֶר וְאוֹר
לָכֶם וָלֵכוּ׃ וַיַּשְׁכֵּם דָּוִד הוּא   יָלַךְ
וַאֲנָשָׁיו לָלֶכֶת בַּבֹּקֶר לָשׁוּב אֶל
אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עָלוּ

Cap. xxx.

יִזְרְעֶאל׃ וַיְהִי בְּבֹא דָוִד   הָיָה בּוֹא
וַאֲנָשָׁיו צִקְלַג בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי   שָׁלַשׁ
וַעֲמָלֵקִי פָּשְׁטוּ אֶל נֶגֶב וְאֶל
צִקְלַג וַיַּכּוּ אֶת צִקְלַג וַיִּשְׂרְפוּ   נָכָה שָׂרַף
אֹתָהּ בָּאֵשׁ׃ וַיִּשְׁבּוּ אֶת הַנָּשִׁים   שָׁבָה נָשָׁה

philistiim: & dixerunt ei: reuertatur vir: & sedeat in loco suo in quo cõstituisti eum: & non descendat nobiscum in prelium: ne fiat nobis aduersarius cũ preliari cepimus: quõ enim aliter poterit placare dominũ suum nisi in capitibus nostris? Nonne iste est dauid cui cantabant in choris: dicẽtes: ꝑcussit saul in milibus suis: & dauid in decẽ milibꝰ suis? Vocauit ergo achis dauid & ait ei. Viuit dominꝰ quia rectus es & bonus ĩ cõspectu meo: & exitus tuus & ĩtroitus tuus mecũ est ĩ castris. Et nõ ĩueni ĩ te quicꝙ̃ mali ex die qua venisti ad me vsq; ĩ diem hanc: sed satrapis non places. Reuertere ergo & vade in pace: & nõ offendas oculos satraparum philistiim. Dixitq; dauid ad achis. Quid enĩ feci & quid ĩuenisti in me seruo tuo a die qua fui in conspectu tuo vsq; in diem hanc: vt nõ veniam & pugnẽ contra inimicos domini mei regis? Respondẽs ãt achis locutus est ad dd̃. Scio quia bonus es tu in oculis meis sicut angelus dei: sed principes philistinorũ dixerũt. Nõ ascendat nobiscum in preliũ. Igitur consurge mane tu & serui domini tui qui venerũt tecũ: & cum de nocte surrexeritis & cepit dilucescere: ꝑgite. Surrexit itaq; de nocte dauid ipse & viri eius vt proficiscerẽtur mane: & reuerterentur ad terram philistiim: philistiim ãt ascẽderunt in iezrael. 30.

Qunq; venissent dd̃ & viri eius in sicelech die tertia: amalechite impetũ fecerant ex ꝑte australi ĩ sicelech: & ꝑcusserãt sicelech & succẽderãt eam igni. Et captiuas duxerant mulieres

philistijm: & dicunt ei: auerte vi
τῶν ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ἀπόστρεψον τὸν ἄν-
rũ: & reuertatur in locũ suũ: vbi cõstitui-
δρα, καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, οὗ κατέστη-
sti eum ibi: & nõ veniat nobiscũ in prelium: &
σας αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ᾽ ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ
nõ fiat insidiator castris. & in quo con-
μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῇ παρεμβολῇ. καὶ ἐν τίνι διαλ-
ciliabitur iste dño suo nisi in ca
λαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ἢ οὐχὶ ἐν ταῖς κε-
pitibus virorũ illorum: nõne iste est dauid cui
φαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων; οὐχ οὗτός ἐστι δαυὶδ ᾧ
cãtabãt choros ducẽtes dicẽtes: ꝑcussit saul in
ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι λέγουσαι, ἐπάταξε σαοὺλ ἐν
milibus suis: & dauid in decẽ milibꝰ suis? &
χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ; καὶ
vocauit acchis dauid & dixit ei: viuit do
ἐκάλεσεν ἀγχὶς τὸν δαυὶδ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ζῇ κύ-
minus qꝛ rectus tu & bonus in oculis meis: &
ριος ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ
exitus tuus & introitus tuus mecum in ca
ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμ-
stris: qꝛ nõ inueni cõtra te malũ a qua die
βολῇ, ὅτι οὐχ εὗρον κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ᾽ ἧς ἡμέ-
venisti ad me vsq; in diem hanc: & in
ρας ἥκεις πρός με ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν
oculis satraparũ nõ bonus tu. & nũc
ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σύ. καὶ νῦν
reuertere & vade in pace: & non facias
ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃς
malũ in oculis satraparũ phili
κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύ-
stijm. & dixit dauid ad acchis: qd feci tibi
λων. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἀγχὶς, τί ἐποίησά σοι
vel qd inuenisti in seruo tuo a qua die fuimꝰ
ἢ τί εὗρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἤμην
corã te & vsq; in diẽ hunc: qm̃ non ve
ἐνώπιόν σου καὶ ἕως ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλ-
neriꝫ ad debellãdũ inimicos dñi mei
θω πολεμῆσαι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ
regis? & rñdit acchis & dixit ad dauid:
βασιλέως; καὶ ἀπεκρίθη ἀγχὶς καὶ εἶπε πρὸς δαυὶδ,
scio ꝙ bonus tu in oculis meis sicut angelus
οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου καθὼς ἄγγελος
dei: sed pricipes militie philistinorũ dicunt: non
θεοῦ, ἀλλ᾽ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν, οὐχ
veniet nobiscũ in preliũ. & nũc cõsurge mane
ἥξει μεθ᾽ ἡμῶν εἰς πόλεμον. καὶ νῦν ὄρθρισον τοπρωῒ
tu & serui dñi tui q̃ venerũt te
σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἥκοντες μετὰ
cum: & vadite in locũ vbi constitui vos ibi.
σοῦ, καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ.
& surgite in via & dilucescat vobis & per
καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν καὶ πο-
gite. & surrexit dauid ipse & viri e-
ρεύθητε. καὶ ὤρθρισε δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐ-
ius vt proficiscerẽtur mane & custodirẽt terrã
τοῦ τοῦ ἀπελθεῖν τοπρωῒ καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν
philistijm. & philistijm ascẽderũt in iz-
τῶν ἀλλοφύλων. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν ἐπὶ ἰζ-
rael ad pugnãdũ.
ραὴλ πολεμεῖν.

Ca.30.

Et factũ est cũ venissent dauid &
Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ παραγενέσθαι δαυὶδ καὶ
viri eius in sicelag die tertia:
τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ εἰς σικελὰγ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
& amalec impetũ fecit in austrũ & in sicelag.
καὶ ἀμαλὴκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ σικελάγ.
& percusserãt sicelag & succẽderãt eam in
καὶ ἐπάταξαν τὴν σικελὰγ καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὴν ἐν
igne. & mulieres & oẽs
πυρί. καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντας

qui in ea a paruo vſq; ad magnū nō interfece=
τοὺς ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτω=
rant virū neq; mulierē: ſed captiuauerūt: τ
σαν ἄνδρα οὐδὲ γυναῖκα, ἀλλ᾽ ἠχμαλώτευσαν, καὶ
abierūt in viā ſuā. τ venit dauid τ
ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν. καὶ ἦλθεν δαυὶδ καὶ οἱ
viri eius ad ciuitatē: τ ecce ſuccēſa eſt in igne.
ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ἐνεπύριστο ἐν πυρί.
at mulieres eorū τ filie eorū τ
αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν καὶ οἱ
filij eorū captiui ducti ſunt. τ leuauit dauid τ
υἱοὶ αὐτῶν αἰχμαλωτευόμενοι. καὶ ἐπῆρε δαυὶδ καὶ
viri eius vocē ſuā: τ plāxerūt:
οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν,
donec nō erat robur in eis vt flerēt amplius. τ
ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἰσχὺς ἐν αὐτοῖς τοῦ κλαίειν ἔτι. καὶ
ambe vxores dauid captiue ducte fuerāt achi
27.a ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες δαυὶδ ἠχμαλωτεύθησαν ἀχι
naam izraelites τ abygail vxor nabal car
νάαμ ἡ ἰζραηλῖτις καὶ ἀβιγαΐλ ἡ γυνὴ ναβὰλ τοῦ καρ
meli. τ cōtriſtatus ē dauid valde: qm̄ dixit popu
μηλίου. καὶ ἐθλίβη δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς
lus lapidare eū: q2 amara aīa totius
λιθοβολῆσαι αὐτόν, διότι κατώδυνος ψυχὴ παντὸς
ppl̄i vniuſcuiuſq; ſup filijs ſuis τ ſup
τοῦ λαοῦ ἑκάστου ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς
filiabus ſuis. τ cōfortatus ē dauid in dn̄o
θυγατράσιν αὐτοῦ. καὶ ἐκραταιώθη δαυὶδ ἐν κυρίῳ
deo ſuo. τ dixit dd̄ ad abiathar ſacerdotē filiū achi
23.b. θεῷ αὐτοῦ. καὶ εἶπε δαδ πρὸς ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν ἀχι
melech: applica ephud. τ applicuit abiathar
μέλεχ, προσάγαγε τὸ ἐφούδ. καὶ προσήγαγεν ἀβιάθαρ
ephud ad dauid τ cōſuluit dauid per
τὸ ἐφοὺδ πρὸς δαυὶδ καὶ ἐπηρώτησε δαυὶδ διὰ τοῦ
dn̄z dicēs: ſi perſequar poſt exerci=
κυρίου λέγων, εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ στρατεύμα=
tum hunc: τ ſi cōprehendā eos? τ dixit
τος τούτου, καὶ εἰ καταλήψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν
ei dn̄s: perſequere: qm̄ comprehēdēs com
αὐτῷ κύριος, καταδίωκε, ὅτι καταλαμβάνων κα=
prehēdes eos: τ recuperās recuperabis. τ abi
ταλήψῃ αὐτούς, καὶ ἐξαιρούμενος ἐξαρῇ. καὶ ἐπορεύ
it dauid ipſe τ ſexcēti viri q̄ cum eo:
θη δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ,
τ venīūt vſq; in torrentē boſor. τ di
καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάρρου τοῦ βοσόρ. καὶ κα=
mittit ibi ducētos viros: τ perſecutus eſt in
ταλείπει ἐκεῖ διακοσίους ἄνδρας, καὶ κατεδίωξεν ἐν
quadringētis viris. ſubſtiterūt āt ducēti vi
τετρακοσίοις ἀνδράσι. ὑπέστησαν δὲ οἱ διακόσιοι ἄν=
ri: qui ſederūt trās torrētē bo
δρες, οἵτινες ἐκάθησαν πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ βο
ſor. τ inuenīūt virū egyptiū in agro: τ ca
σόρ. καὶ εὑρίσκουσιν ἄνδρα αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ, καὶ λαμ
piunt eum: τ ducūt ad dauid eū. τ dede
βάνουσιν αὐτόν, καὶ ἄγουσιν πρὸς δαυὶδ αὐτόν. καὶ διδόα
rūt ei panē τ comedit: τ aqua potauerūt eum.
σιν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ ἐπότισαν αὐτόν.
τ dederūt ei fragmētū maſſe caricarū τ duas vuas paſſas τ
καὶ ἔδωκαν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ δύο σταφίδας καὶ
medit: τ reuerſus eſt ſpūs eius in eo: quia nō come=
[φ]αγεν, καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, διότι οὐ βεβρώ
rat panē τ nō biberat aquā tribus diebus τ tribus
[κει] ἄρτον καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρισὶν ἡμέραις καὶ τρισὶ
[no]ctib9. τ dixit ei dauid: vnde es τ cuius es tu? τ di
[νυκτ]ίν. καὶ εἶπεν αὐτῷ δαυίδ, πόθεν εἶ καὶ τίνος εἶ σύ; καὶ εἶ=
[xit:] puer egyptius: ſeruus ſum ego viri amale=
[π]εν τὸ παιδάριον τὸ αἰγύπτιον, δοῦλός εἰμι ἐγὼ ἀνδρὸς ἀμαλη
[cite]: τ dereliquit me dn̄s me9: qm̄ egrotaui ego nu=
[κί]του, καὶ ἐγκατέλειπέ με ὁ κύριός μου, ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον
[di]us tertius. nos āt irruimus in auſtrū chorethi:
[τρι]ταῖος. ἡμεῖς δὲ ἐπεθέμεθα ἐπὶ νότου τοῦ χορεθί, ∞∞

[a]ex ea [b]a minimo [c]vſq; ad [d]magnū & [e]non [f]interfe=
cerāt [g]quenq;: ſed ſecum [h]duxerant: [i]& pergebāt
[k]itinere ſuo. [l]Cū ergo ve niſſet [m]dauid [n]& viri eius
[o]ad [p]ciuitatem: [q]& īueniſ ſent eā [r]ſuccēſam [s]igni:
[t]& vxores ſuas [u]& filios ſuos [x]& filias [y]ductas eſſe
captiuas. [z]Leuauerūt [a]dd̄ [b]& populus [c]q erat [d]cum
eo [e]voces ſuas: [f]& plāxe= runt: [h]dōec deficerēt [i]in
eis lachryme. Siquidem [o]& due [p]vxores [q]dd̄ [r]cap=
tiue ducte fuerāt [s]achi= noem [t]iezraelites [u]& abi
gail [x]vxor [y]nabal [z]carme li. [a]& contriſtatus ē [b]da=
uid [c]valde. [e]Volebat [d]enī [g]eū [f]populus [g]lapidare:
[h]quia [i]amara erat [l]aīa [k]v= niuſcuiuſq; [m]viri [n]ſuper
[o]filiis ſuis [p]& [q]filiab9. [r]Cō fortatus ē āt [s]dauid [t]ī do
mino [u]deo ſuo: [x]& ait [z]ad [a]abiathar ∞∞∞∞
[b]ſacerdotē [c]filium [d]achi= melech. [e]Applica [g]ad me
[h]ephot. [i]Et applicuit [k]abiathar [m]ephot ∞∞
[n]ad [o]dauid [p]& conſuluit [q]dauid [r]dominum ∞∞
[s]dicens. [t]Perſequar [x]la= trunculos [y]hos & ∞∞∞
[z]cōprehendā eos: an nō? [a]Dixitq; [b]ei dn̄s. [c]Perſeq̄
re: abſq; dubio [d]ei [f]cōpre hēdes eos: [g]& excuties p̄
dam. [i]Abiit ergo [k]dd̄ [l]ip ſe [m]& ſexcēti [o]viri [p]qui e=
rāt [q]cū eo: [r]& venerūt [s]vſ q; ad [t]torrentē [u]beſor: [x]&
laſſi quidā [y]ſubſtiterunt. [z]Perſecutus ē āt [a]dd̄ [b]ipſe
[c]& q̄dringēti [e]viri cū eo. [f]Subſtiterāt eī [g]ducēti [i]q
laſſi [l]trāſire [k]nō poterant [n]torrētē [o]beſor. [p]Et inue
nerunt [q]virū [r]egyptiū [s]in agro [t]& adduxerūt [u]eum
[x]ad [y]dauid. [z]Dederuntq; [a]ei [b]panē [c]vt comederet
[d]& biberet [e]aquā: ſed [f]& [h]fragmē [l]maſſe caricarū
[k]& duas ligaturas vue [l]paſſe. [m]Qui cū comedif ſet [n]reuerſus ē [o]ſpūs ei9:
& refocillatus eſt. [r]Nō [q]eī [s]comederat [t]panē [u]neq;
[x]biberat [y]aquā [z]trib9 [a]die bus [b]& trib9 [c]noctibus.
[d]Dixit itaq; [e]ei [e]dauid. ∞ [f]Cuius es [g]tu: [h]vel [i]vnde?
Qui [l]ait. [m]Puer [n]egypti9 [o]ego ſū: [p]ſeru9 [q]viri [r]ama
lechite. [s]Dereliquit aūt me [t]dn̄s me9: [u]quia [x]egro
tare cepi [y]nudiuſtertius. Siqdē [a]nos [b]erupim9 ad
[c]auſtralē plagā [d]cerethi

אשר בה מקטן ועד גדול לא
המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם׃
ויבא דוד ואנשיו אל העיר
והנה שרופה באש ונשיהם
ובניהם ובנתיהם נשבו׃ וישא
דוד והעם אשר אתו את קולם
ויבכו עד אשר אין בהם כח
לבכות׃ ושתי נשי דוד נשבו
אחינעם היזרעאלית ואביגיל
אשת נבל הכרמלי׃ ותצר לדוד
מאד כי אמרו העם לסקלו כי
מרה נפש כל העם איש על בנו
ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה
אלהיו׃ ויאמר דוד אל אביתר
הכהן בן אחימלך הגישה נא לי
האפוד ויגש אביתר את האפוד
אל דוד׃ וישאל דוד ביהוה
לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה
האשגנו ויאמר לו רדף כי השג
תשיג והצל תציל׃ וילך דוד הוא
ושש מאות איש אשר אתו
ויבאו עד נחל הבשור והנותרים
עמדו׃ וירדף דוד הוא וארבע
מאות איש ויעמדו מאתים איש
אשר פגרו מעבר את נחל
הבשור׃ וימצאו איש מצרי בשדה
ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם
ויאכל וישקהו מים׃ ויתנו לו
פלח דבלה ושני צמקים ויאכל
ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם
ולא שתה מים שלשה ימים
ושלשה לילות׃ ויאמר לו דוד
למי אתה ואי מזה אתה ויאמר
נער מצרי אנכי עבד לאיש
עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום
שלשה׃ אנחנו פשטנו נגב הכרתי

גדל
מות נהג
שרף
בנה נשא
בכה כוח
איש צור
מרר
בנה חזק
נגש
אפד
שאל
רדף גדד
נשג
נצל
מאה
בוא יתר
רדף רבע
עמד מאה
מצא
לקח נתן
אכל שקה
שנה
שוב
יום

על אשר ליהודה ועל נגב כלב
ואת צקלג שרפנו באש: ויאמר
אליו דוד התורדני אל הגדוד — ירד גדד
הזה ויאמר השבעה לי באלהים — שבע
אם תמיתני ואם תסגרני ביד — מות סגר
אדני ואורדך אל הגדוד הזה: — ירד
וירדהו והנה נטשים על פני — פנה
כל הארץ אכלים ושתים — שתה
וחגגים בכל השלל הגדול אשר — גדל
לקחו מארץ פלשתים ומארץ
יהודה: ויכם דוד מהנשף ועד — נכה
הערב למחרתם ולא נמלט מהם — מלט
איש כי אם ארבע מאות איש — רבע מאה
נער אשר רכבו על הגמלים
וינסו: ויצל דוד את כל אשר — נוס נצל
לקחו עמלק ואת שתי נשיו — נשה
הציל דוד: ולא נעדר להם מן — עדר
הקטן ועד הגדול ועד בנים
ובנות ומשלל ועד כל אשר
לקחו להם הכל השיב דוד: ויקח — שוב לקח
דוד את כל הצאן והבקר נהגו
לפני המקנה ההוא ויאמרו זה — פנה קנה
שלל דוד: ויבא דוד אל מאתים — אמר בוא
האנשים אשר פגרו מלכת — ילך
אחרי דוד וישיבם בנחל — ישב
הבשור ויצאו לקראת דוד
ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד — נגש
את העם וישאל להם לשלום: — שאל שלם
ויען כל איש רע ובליעל — ענה רוע
מהאנשים אשר הלכו עם דוד — כל
ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי
לא נתן להם מהשלל אשר
הצלנו כי אם איש את אשתו — נצל איש
ואת בניו וינהגו וילכו: ויאמר — נהג
דוד לא תעשו כן אחי את אשר — עשה
נתן יהוה לנו וישמר אתנו — שמר

& contra iudam: & ad meridiem caleph: & sicelech succēdimus igni. Dixitq; ei dauid. Potes me ducere ad istum cuneum? Qui ait. Iura mihi per deum q̄ nō occidas me: & nō tradas me in manus domini mei: & ego ducam te ad cuneū istum. Qui cū duxisset eū: ecce illi discūbebāt sup faciem vniuerse terre: comedentes & bibentes: & q̄si festū celebrātes diem, p cūcta p̄da & spoliis q̄ ceperāt de tra philistiim & de terra iuda. Et pcussit eos dauid a vespe vsq; ad vesperam alterius diei: & non euasit ex eis quisq̄ nisi tm̄ quadringenti viri adolescētes qui ascenderant camelos & fugerant. Eruit ergo dauid omnia que tulerāt amalechite: & duas vxores suas eruit. Nec defuit quisquam a paruo vsq; ad magnū tam de filiis q̄ de filiabus & de spoliis: & quecunq; rapuerant omnia reduxit dauid: & tulit vniuersos greges & armenta & minauit ante faciem suam. Dixeruntq;. Hec est preda dauid. Venit āt dauid ad ducentos viros qui lassi substiterant: nec sequi poterāt dd̄: & residere eos iusserat in torrente besor. Qui egressi sūt obuiam dauid & populo qui erat cū eo. Accedēs aūt dauid ad populum: salutauit eos pacifice. Rn̄densq; omnis vir pessimus & iniquus de viris qui ierant cū dauid dixit. Quia nō venerunt nobiscum non dabimus eis quicq̄ de preda quam eruimus: sed sufficiat vnicuiq; vxor sua & filii quos cū acceperit recedant. Dixit aūt dauid. Nō sic facietis fratres mei de his que tradidit nobis dn̄s: & custodiuit nos:

τ cōtra iudee ptes: τ cōtra austrū
καὶ ἐπὶ τὰ τῆς ἰουδαίας μέρη, καὶ ἐπὶ νότον τῆς
chileb: τ sicelag succēdimus in igne. τ
χελέβ, καὶ τὴν σικελὰγ ἐνεπρήσαμεν ἐν πυρί. καὶ
dixit ad eum dauid: si deduces me ad exer
εἶπε πρὸς αὐτὸν δαυίδ, εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ στρά
citū hunc? τ dixit: iura iā mihi per deū
τευμα τοῦτο; καὶ εἶπεν, ὄμοσον δή μοι κατὰ τοῦ θεοῦ
q̄ nō occidas me: τ nō tradas me in ma
μὴ θανατῶσαί με, καὶ μὴ παραδοῦναί με εἰς χεῖ-
nus dn̄i mei: τ ducā te ad exercitū hūc.
ρας τοῦ κυρίου μου, καὶ κατάξω σε ἐπὶ τὸ σύστρεμμα τοῦτο.
τ iurauit ei: τ duxit eū. τ ecce ip-
καὶ ὤμοσεν αὐτῷ, καὶ κατήγαγεν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ αὐ
si diffusi sup faciem vniuerse terre come
τοὶ διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐσθίον
dētes τ bibētes τ festū celebrātes sup oib⁹ spo
τες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες ἐπὶ πᾶσι τοῖς σκύ
liis magnis que ceperūt de terra philistijm: τ
λοις τοῖς μεγάλοις οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων, καὶ
de terra iuda. τ venit cōtra eos dauid: τ percus
ἐκ γῆς ἰούδα. καὶ ἦλθεν ἐπ᾿ αὐτοὺς δαυίδ, καὶ ἐπάτα E
sit eos ab hora matutina τ vsq; ad vesperā τ
ξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἑωσφόρου καὶ ἕως ἑσπέρας καὶ τῆς
crastinū diē. τ nō saluatus ē ex eis vir: sed quadri
ἐπαύριον. καὶ οὐ διεσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνήρ, ἀλλ᾿ ἢ τετρα
genti pueri qui ascēderūt sup camelos: τ fugerūt.
κόσια παιδάρια ἃ ἐπέβη ἐπὶ καμήλων, καὶ ἔφυγεν.
τ eruit dauid oīa que cepit amalec:
καὶ ἀφείλετο δαυίδ πάντα ὅσα ἔλαβεν ὁ ἀμαλήκ,
τ ambas vxores suas liberauit. τ nō
καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλετο. καὶ οὐ
defuit illis a paruo τ vsq; ad magnū: τ
διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, καὶ
vsq; ad filios τ filias: τ a spoliis τ vsq; ad
ἕως υἱῶν καὶ θυγατέρων, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἕως
omnia que ceperūt eoꝝ oīa reduxit dauid.
πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν τὰ πάντα ἀπέστρεψε δαυίδ.
τ tulit dauid vniuersos greges eoꝝ τ
καὶ ἔλαβε δαυίδ πάντα τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ τὰ
armēta: τ abegit ante spolia. τ
βουκόλια, καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύλων. καὶ
spoliis illis dicebatur: hec spolia dauid.
τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο, ταῦτα σκῦλα δαυίδ.
τ venit dauid ad ducētos viros
καὶ παραγίνεται δαυίδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας
relictos vt irent post dauid:
τοὺς ἀπολειφθέντας τοῦ πορευθῆναι ὀπίσω δαυίδ,
quos collocauit in torrēte bosor. τ egressi sunt in
οὓς ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ βοσόρ. καὶ ἐξῆλθον εἰς
occursum dauid τ in occursū ppli qui
ἀπάντησιν δαυίδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ
cum eo. τ accessit dauid vsq; ad ppl'm: τ
μετ᾿ αὐτοῦ. καὶ προσῆλθε δαυίδ ἕως τοῦ λαοῦ, καὶ
interrogauit eos q̄ ad pacē. τ rn̄dit oīs vir F
ἠρώτησεν αὐτοὺς τὰ εἰς εἰρήνην. καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ
malus τ pestifer de viris bellatoribus qui
πονηρὸς καὶ λοιμὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν
iuerant cū dauid τ dixerūt: quia nō psecu
πορευθέντων μετὰ δαυίδ καὶ εἶπον, διότι οὐ κατε
ti fuerūt nobiscū: nō dabimus eis de spoliis
δίωξαν μεθ᾿ ἡμῶν, οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων
que eruimus: sed vnusq̄sq; vxorē suā τ
ὧν ἐξῃρήμεθα, ἀλλὰ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
filios suos reducant: τ reuer
τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγαγέσθωσαν, καὶ ἀποστραφή-
tantur. τ dixit dauid: nō facietis fratres mei
τωσαν. καὶ εἶπε δαυίδ, οὐ ποιήσετε ἀδελφοί μου
sic postq̄ tradidit dn̄s nobis aduersa-
οὕτως μετὰ τὸ παραδοῦναι κύριον ἡμῖν τοὺς ὑπεναν
rios: τ custodiuit nos
τίους, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς

τ tradidit exercitū qđ eruperat ꝯtra nos
καὶ παραδοῦναι τὸ σύστρεμμα τὸ ἐπελθὸν ἐφ᾽ ἡμᾶς
in manus nr̄as. τ quis audiet sermões vr̄os
εἰς χεῖρας ἡμῶν. καὶ τίς ἀκούσεται τῶν λόγων ὑμῶν
istos: qm̄ nõ minores nobis sunt: pp̄ hoc ſm
τούτων; ὅτι οὐχ ἥττους ἡμῶν εἰσί, διὰ τοῦτο κατὰ
partē descēdētis ad preliū: sic
τὴν μερίδα τοῦ καταβάντος εἰς τὸν πόλεμον, οὕ
erit pars remanētis ad sarcinas: τ
τως ἔσαι ἡ μερὶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη, καὶ
diuident ſm idē. τ factū est ex die
μεριοῦνται κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέ
illa τ deinceps τ fuit in preceptū τ
ρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ
in cōstitutū israel vsq; in diē hanc.
εἰς δικαίωμα τῷ ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
τ venit dauid in sicelag: τ misit
καὶ ἦλθε δαυὶδ εἰς σικελάγ, καὶ ἀπέστειλε τοῖς
senioribus iuda τ proximis suis de
πρεσβυτέροις ἰούδα καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ τῶν
spolijs dicēs: ecce bñdictio vobis de spolijs
σκύλων λέγων, ἰδοὺ εὐλογία ὑμῖν ἐκ τῶν σκύλων
inimicoꝝ dñi. τ his q̄ erāt in bethel: τ q̄
τῶν ἐχθρῶν κυρίου. καὶ τοῖς ἐν βαιθήλ, καὶ τοῖς
in rama austri: τ q̄ iather τ qui in aroer
ἐν ῥαμᾶ νότου, καὶ τοῖς ἰαθὴρ καὶ τοῖς ἐν ἀρωὴρ
τ q̄ in siphamoth: τ qui in esthemoa: τ qui
καὶ τοῖς ἐν σιφαμώθ, καὶ τοῖς ἐν ἐσθημοά, καὶ τοῖς
in rachal: τ qui in vrbibus ieramiel:
ἐν ῥαχάλ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι ἰεραμιήλ,
τ qui in vrbibus ceni τ qui in
καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ κενὶ καὶ τοῖς ἐν
erma: τ qui in lacu asan: τ qui in athach:
ἑρμᾶ, καὶ τοῖς ἐν βὴρ ἀσάν, καὶ τοῖς ἐν ἀθάχ,
τ qui in chebron: τ in oēs locos
καὶ τοῖς ἐν χεβρών, καὶ εἰς πάντας τοὺς τόπους
quos ptrāsijt dauid ibi ipse τ viri eius.
οὓς διῆλθε δαυὶδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ. Ca.31.

ET philistijm pugnabāt aduersū israel: τ fuge
ΚΑὶ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐν ἰσραήλ, καὶ ἔφυ
rūt viri israel de facie philistijm: τ
γον ἄνδρες ἰσραὴλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
cadunt interfecti in mõte gelboe. τ cõmi
πίπτουσι τραυματίαι ἐν τῷ ὄρει γελβουέ. καὶ συνά
serūt pugnā philistijm cū saul τ filijs eius:
πτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ σαοὺλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,
τ pcutiunt philistijm ionathan τ abi
καὶ τύπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν ἰωναθὰν καὶ τὸν ἀβι
nadab τ melchisue filios saul. τ grauatur
ναδὰβ καὶ τὸν μελχισουὲ υἱοὺς σαούλ. καὶ βαρύνεται
p̄liū in saul. τ inueniūt eum iacu
ὁ πόλεμος ἐπὶ σαούλ. καὶ εὑρίσκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκον
latores viri sagittarij: τ vulnerauerūt eum in
τισαὶ ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυμάτισαν αὐτὸν εἰς τὰ
ilibus. τ dixit saul ad gerētē arma
ὑποχόνδρια. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη
sua: euagina gladiū tuū τ trāsfige me
αὐτοῦ, σπάσαι τὴν μάχαιράν σου καὶ ἐκκέντησόν με
in eo: ne forte veniant incircūcisi isti τ
ἐν αὐτῇ, μήποτε ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ
interficiant me τ illudant in me. τ nõ voluit
ἀποκτείνωσί με καὶ ἐμπαίξωσιν ἐν ἐμοί. καὶ οὐκ ἐβούλε
gerēs arma eius: quia timuit nimis.
το ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, διότι ἐφοβήθη σφόδρα.
τ cepit saul gladiū suū: τ cecidit
καὶ ἔλαβε σαοὺλ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν
sup eū. τ vidit gerēs arma eius φ mor
ἐπ᾽ αὐτήν. καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθ
tuus eēt saul: τ cecidit τ ipse sup gladiū
νηκε σαούλ, καὶ ἔπεσεν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν μάχαιραν
τ mortuus est cū eo. τ mortuus est
καὶ ἀπέθανεν μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἀπέθανε

[f]& dedit[h]latrunculos[i]qui e
rumperant[k]aduersū nos
[l]in manus nr̄as:[m]nec[n]au
diet[o]vos[m]quisq̃[p]sup ser
mone[q]hoc.[s]Equa[r]ei[s]ps
erit[t]descēdētis[u]ad preliū
[x]&[y]remanentis[z]ad[a]sarci
nas &[b]similiter[c]diuidēt.
[d]Et factū est hoc[e]ex die
[f]illa[g]& deinceps[h]consti=
tutū &[i]p̄finitū:[k]& q̄si lex
[l]in israel[m]vsq; in[n]diem
[o]hanc.[p]Venit ergo[q]dd̄[r]i
[s]sicelech:[t]& misit dona
[u]de preda[x]senioribus[y]iu
da[z]proximis suis
[a]dicens. Accipite[b]bene=
dictionem[c]de preda
[f]hostium[g]domini.[h]His
qui erant[i]in bethel
[k]& qui[l]i ramoth ad[m]me
ridiem:[n]& qui
[o]in iether:[p]& qui[q]in a=
roer:[r]& qui
[s]in sephamoth:[t]& qui
[u]in esthama:
[x]& qui[y]in rachal:[z]& qui
[a]in vrbibus
[b]hierameli:[c]& qui[d]in vr
bibus[e]ceni:
[f]& qui[g]in rama:[h]& qui
[i]in lacu
[k]asan:[l]& qui[m]in atach:
[n]& qui
[o]in hebrō:[p]& reliqs qui
erant in his[q]locis
[r]in qbus[s]cōmoratus fue
rat[u]dauid[y]& viri eius.31.

PHilistiim autem[b]pu
gnabant
[c]aduersum israel.[d]Et fu=
gerunt[f]viri[f]israel
[g]āte faciē[h]philistiim:[i]&
ceciderunt[k]interfecti
[l]in monte[m]gelboe.[n]Ir=
rueruntq;[o]philistiim
[p]in[q]saul[r]& in[s]filios eius.
[t]& pcusserunt
[y]ionathan:[z]&[a]abinadab
[b]&[c]melchisue
[e]filios[f]saul: totūq;[g]pon=
dus[h]prelii
[g]versum est[i]in[k]saul.[k]Et
cōsecuti sunt eū[m]viri[l]sa
gittarii[o]& vulneratus est
[p]vehementer
[q]a sagittariis.[r]Dixitq;[s]sa
ul[t]ad armigerum suum.
[x]Euagina[y]gladiū tuū[z]&
pcute me:[a]ne forte
[b]veniāt[c]incircuncisi[d]isti
[e]& interficiant me
[f]illudētes[g]mihi.[h]Et no=
luit[k]armiger eius: fuerat
[m]ei[o]nimio terrore[n]pter=
ritus.[p]Arripuit itaq;[q]sa
ul[s]gladiū suum[t]& irruit
[u]sup eū. Qđ[x]cū vidisset
[y]armiger eius videlicet[a]φ
[b]mortuus eēt[c]saul[d]irru=
it[e]etiam[f]ipse[g]sup[h]gladiū
suū:[i]& mortuus est[k]cum
eo.[l]Mortuus est ergo

וַיִּתֵּן אֶת הַגְּדוּד הַבָּא עָלֵינוּ בְּיָדֵנוּ׃ | נָתַן גָּדַד
וּמִי יִשְׁמַע לָכֶם לַדָּבָר הַזֶּה כִּי | בּוֹא שָׁמַע
כְּחֵלֶק הַיֹּרֵד בַּמִּלְחָמָה וּכְחֵלֶק | לָחַם
הַיֹּשֵׁב עַל הַכֵּלִים יַחְדָּו יַחֲלֹקוּ׃ | כָּלָה חָלַק
וַיְהִי מֵהַיּוֹם הַהוּא וָמָעְלָה וַיְשִׂמֶהָ | הָיָה עָלָה
לְחֹק וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם | שׂוּם שָׁפַט
הַזֶּה׃ וַיָּבֹא דָוִד אֶל צִקְלַג וַיְשַׁלַּח | בּוֹא שָׁלַח
מֵהַשָּׁלָל לְזִקְנֵי יְהוּדָה לְרֵעֵהוּ
לֵאמֹר הִנֵּה לָכֶם בְּרָכָה מִשְּׁלַל
אֹיְבֵי יְהוָה׃ לַאֲשֶׁר בְּבֵית אֵל
וְלַאֲשֶׁר בְּרָמוֹת נֶגֶב וְלַאֲשֶׁר
בְּיַתִּר׃ וְלַאֲשֶׁר בַּעֲרֹעֵר וְלַאֲשֶׁר
בְּשִׂפְמוֹת וְלַאֲשֶׁר בְּאֶשְׁתְּמֹעַ׃
וְלַאֲשֶׁר בְּרָכָל וְלַאֲשֶׁר בְּעָרֵי | עִיר
הַיְּרַחְמְאֵלִי וְלַאֲשֶׁר בְּעָרֵי הַקֵּינִי׃
וְלַאֲשֶׁר בְּחָרְמָה וְלַאֲשֶׁר בְּבוֹר
עָשָׁן וְלַאֲשֶׁר בַּעֲתָךְ׃ וְלַאֲשֶׁר
בְּחֶבְרוֹן וּלְכָל הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר | קוּם
הִתְהַלֶּךְ שָׁם דָּוִד הוּא וַאֲנָשָׁיו׃ | הָלַךְ
וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים | Cap. xxxi
בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל | לָחַם נוּס
מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים | פָּנָה נָפַל
בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ׃ וַיַּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים | דָּבַק
אֶת שָׁאוּל וְאֶת בָּנָיו וַיַּכּוּ פְלִשְׁתִּים | נָכָה
אֶת יְהוֹנָתָן וְאֶת אֲבִינָדָב וְאֶת מַלְכִּי
שׁוּעַ בְּנֵי שָׁאוּל׃ וַתִּכְבַּד הַמִּלְחָמָה | כָּבַד
אֶל שָׁאוּל וַיִּמְצָאֻהוּ הַמּוֹרִים | מָצָא יָרָה
אֲנָשִׁים בַּקָּשֶׁת וַיָּחֶל מְאֹד | חוּל
מֵהַמּוֹרִים׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנֹשֵׂא
כֵלָיו שְׁלֹף חַרְבְּךָ וְדָקְרֵנִי בָהּ פֶּן | כָּלָה
יָבוֹאוּ הָעֲרֵלִים הָאֵלֶּה וּדְקָרֻנִי
וְהִתְעַלְּלוּ בִי וְלֹא אָבָה נֹשֵׂא כֵלָיו | עָלַל
כִּי יָרֵא מְאֹד וַיִּקַּח שָׁאוּל אֶת | לָקַח
הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ׃ וַיַּרְא נֹשֵׂא | נָפַל רָאָה
כֵלָיו כִּי מֵת שָׁאוּל וַיִּפֹּל גַּם | מוּת
הוּא עַל חַרְבּוֹ וַיָּמָת עִמּוֹ׃ וַיָּמָת

שאול ושלשת בניו ונשא כליו
גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו׃
ויראו אנשי ישראל אשר
בעבר העמק ואשר בעבר הירדן
כי נסו אנשי ישראל וכי נוס
מתו שאול ובניו ויעזבו את עזב
הערים וינסו ויבאו פלשתים עיר בוא
וישבו בהן׃ ויהי ממחרת ויבאו היה
פלשתים לפשט את החללים
וימצאו את שאול ואת שלשת מצא
בניו נפלים בהר הגלבע׃ ויכרתו כרת
את ראשו ויפשטו את כליו פשט
וישלחו בארץ פלשתים סביב שלח סבב
לבשר בית עצביהם ואת העם׃
וישימו את כליו בית עשתרות שום כלה
ואת גויתו תקעו בחומת בית שן׃ חמה
וישמעו אליו ישבי יביש גלעד שמע
את אשר עשו פלשתים עשה
לשאול׃ ויקומו כל איש חיל קום
וילכו כל הלילה ויקחו את לקח
גוית שאול ואת גוית בניו
מחומת בית שן ויבאו יבשה
וישרפו אתם שם׃ ויקחו את שרף
עצמתיהם ויקברו תחת קבר
האשל ביבשה ויצמו שבעת צום
ימים׃ יום

Cap.1. ויהי אחרי מות שאול
ודוד שב מהכות את העמלק היה
וישב דוד בצקלג ימים שנים׃ שוב נכה
ויהי ביום השלישי והנה איש שנה
בא מן המחנה מעם שאול שלש
ובגדיו קרעים ואדמה על בוא חנה
ראשו ויהי בבאו אל דוד
ויפל ארצה וישתחו׃ ויאמר נפל שחה
לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אמר

saul & tres filii eius:
& armiger illius:
& vniuersi viri eius in
die illa pariter.
Videntes autem viri is-
rael qui erant
trans vallem & trans
iordanem
quod fugissent viri israeli-
te: & quod
mortuus esset saul &
tres filii eius: reliquerunt
ciuitates suas & fugerunt.
Veneruntque philistiim
& habitauerunt ibi. Fa-
cta autem die altera vene-
runt philistiim vt expo-
liarent interfectos:
& inuenerunt saul &
tres
filios eius iacentes in
monte gelboe. Et precī-
derunt caput saul & ex-
poliauerunt eum armis:
& miserunt in terram phi-
listinorum per circuitum
vt annunciaretur in tem-
plis idolorum & in populis.
Et posuerunt arma eius
in templo astaroth.
corpus vero eius suspen-
derunt in muro beth-
san. Quod cum audis-
sent habitatores iabes
galaad quecunque fece-
rant philistiim
saul: surrexerunt om-
nes viri fortissimi:
& ambulauerunt tota
nocte: & tulerunt
cadauer saul & cada-
uera filiorum eius
de muro bethsan. Ve-
neruntque viri iabes ga-
laad & combusserunt ea
igni: & tulerunt
ossa eorum & sepelierunt
in
nemore iabes: & ieiu-
nauerunt septem
diebus.

Explicit primus liber
regum.
Incipit secundus liber
regum. 1.

Factum est autem postquam
mortuus est saul: vt
dauid reuerteretur a cede
amalech & maneret in
sicelech duos dies.
In die autem tertia ap-
paruit homo
veniens de castris saul
veste conscissa & pulue-
re conspersus
caput. Et vt venit ad
dauid
cecidit super faciem suam &
adorauit. Dixitque
ad eum dauid. Vnde
venis? Qui ait

saul & tres filii eius & gerens arma
σαοὺλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη
eius: & vniuersi viri eius in die illa
αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
pariter. & viderunt viri israel qui
νῃ κατὰ τὸ αὐτό. καὶ εἶδον ἄνδρες ἰσραὴλ οἱ ἐν
trans vallem & qui trans ior-
τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορ-
danem: quod fugissent viri israel: & quod mortuus est
δάνου, ὅτι ἔφυγον ἄνδρες ἰσραὴλ, καὶ ὅτι τέθνηκε
saul & filii eius: & relinquunt ciui-
σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ καταλείπουσι τὰς πό-
tates suas & fugiunt. & veniunt philistiim
λεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι. καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι
& habitant in eis. & factum est crastina
καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς. καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον
& veniunt philistiim vt expoliarent interfe-
καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδύσαι τοὺς τραυμα-
ctos: & inueniunt saul & tres fi-
τίας, καὶ εὑρίσκουσι τὸν σαοὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱ-
lios eius iacentes in monte gelboe. &
οὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει γελβουέ. καὶ
precindunt caput eius & expoliant eum
ἀποκεφαλίζουσιν αὐτὸν καὶ ἐκδιδύσκουσιν αὐτὸν τὰ
armis eius: & mittunt in terram philistinorum
σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀποστέλλουσιν εἰς γῆν ἀλλοφύλων
per circuitum annunciantes idolis eorum &
κύκλῳ εὐαγγελιζόμενοι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ
populo eorum: & posuerunt arma saul in
λαῷ αὐτῶν, καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη τοῦ σαοὺλ εἰς
astarot: & corpus eius infixerunt in
τὸ ἀστάρτιον, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν
muro bethsan. & audiunt de eo
τῷ τείχει βαιθσάν. καὶ ἀκούουσι περὶ αὐτοῦ οἱ
habitatores iabes galaad quecunque fece-
κατοικοῦντες ἰαβὴς τῆς γαλααδίτιδος ὅσα ἐποίη-
runt philistiim saul: & surrexerunt omnes
σαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ σαοὺλ, καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ
viri fortitudinis: & ambulauerunt tota nocte
ἄνδρες δυνάμεως, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα
& ceperunt corpus saul & corpus filiorum eius
καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ
a muro bethsan: & tulerunt eos in ia- 2.Re.
ἀπὸ τοῦ τείχους βεθσάν, καὶ ἤνεγκαν αὐτοὺς εἰς ἰα- 2.a.
bes. & combusserunt eos ibi: & ceperunt
βὴς. καὶ κατέκαυσαν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἔλαβον τὰ
ossa eorum & sepelierunt sub aruo in iabes
ὀστᾶ αὐτῶν καὶ ἔθαψαν ὑπὸ τὴν ἄρουραν ἐν ἰαβὴς
& ieiunauerunt septem diebus.
καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας.

Regnorum.ii.
Βασιλειῶν. β´. Ca.1.

Et factum est postquam mortuus est saul: A
a Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν σαοὺλ,
& dauid reuersus est percutiens ama-
καὶ δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν ἀμα-
lec. & mansit dauid in secelag dies duos.
λήκ. καὶ ἐκάθισε δαυὶδ ἐν σεκελὰγ ἡμέρας δύο.
& factum est in die tertia & ecce vir ve-
καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλ-
nit de castris populi qui cum sa-
θεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ σα-
ul: & vestes eius conscisse & terra super ca-
οὺλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρωγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφα-
put eius. factum est autem cum ingrederetur ipse ad dauid:
λῆς αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς δαυὶδ,
& cecidit super terram & adorauit eum. &
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ
dixit ad eum dauid: vnde venisti? & dixit 1.Re.
εἶπεν πρὸς αὐτὸν δαυὶδ, πόθεν παραγίνου; καὶ εἶπε 9.c.

ad eū: de castris israel saluatus sum.
πρὸς αὐτόν, ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἰσραὴλ διασέσωσμαι.
ꝛ dixit dauid ad eū: quod verbū hoc: nun
καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς αὐτόν, τίς ὁ λόγος οὗτος, ἀπάγ
cia mihi: ꝛ ait: fugit pp̄ls de pꝛe
γειλόν μοι; καὶ εἶπε, πέφευγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέ
lio: ꝛ cozruerūt multi de pp̄lo: ꝛ saul ꝛ
μου, καὶ ἔπεσον πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ σαοὺλ καὶ
ionathan filius eius moꝛtui sunt. ꝛ dixit dauid
ἰωναθὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τεθνήκασιν. καὶ εἶπε δαυὶδ τῷ
puero qui nunciabat ei: quō scis φ
παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ, πῶς οἶδας ὅτι
moꝛtuꝰ est saul ꝛ ionathan filius eius? ꝛ dixit
τέθνηκε σαοὺλ καὶ ἰωναθὰν υἱὸς αὐτοῦ; καὶ εἶπε τὸ
adolescens qui nunciabat ei: casu inci
παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ, περιπτώματι περιέ
di in mōtē gelboe: ꝛ ecce saul firma
πεσον ἐν τῷ ὄρει γελβουέ, καὶ ἰδοὺ σαοὺλ ἐπεστή
tus erat sup lāceā suā: ꝛ ecce currus ꝛ equi
ριχτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἵπ
tū pꝛīcipes ꝯiūcti erāt ei. ꝛ respexit post se
παρχοι συνῆψαν αὐτῷ. καὶ ἐπέβλεψεν ὀπίσω αὐτοῦ
ꝛ vidit me ꝛ vocauit me. ꝛ dixi: ecce ego. ꝛ
καὶ εἶδέ με καὶ ἐκάλεσέ με. καὶ εἶπα, ἰδοὺ ἐγώ. καὶ
dixit mihi: quis es tu? ꝛ dixi ad eū: amalect
εἶπέ μοι, τίς εἶ σύ; καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, ἀμαληκί
tes ego sum. ꝛ dixit ad me: sta iā sup me
της ἐγώ εἰμι. καὶ εἶπε πρός με, ἐπίστηθι δὴ ἐπ᾽ ἐμὲ
ꝛ interfice me: qm̄ detinent me tenebꝛe graues
καὶ θανάτωσόν με, ὅτι κατέχει με σκότος δεινὸν
ꝛ adhuc aīa mea est in me. ꝛ steti sup
καὶ ἔτι ἡ ψυχή μου ἐστὶν ἐν ἐμοί. καὶ ἐπέστησα ἐπ᾽
eum ꝛ interfeci eū: qꝛ vidi φ non vi=
αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ᾔδειν ὅτι οὐ ζή=
ueū postφ cecidit ipse. ꝛ accepi diade
σεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν. καὶ ἔλαβον τὸ διάδη=
ma qd̄ in capite eius ꝛ armillā que
μα τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδόνα τὸν
in brachio illius: ꝛ attuli ea do=
ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυ=
mino meo hac. ꝛ apphendit dauid vestimēta sua
ρίῳ μου ὧδε. καὶ ἐκράτησε δαυὶδ τῶν ἱματίων αὐ
ꝛ scidit ea: ꝛ oēs viri q̄ cū eo: ꝛ
τοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτά, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ
planxerūt ꝛ fleuerūt ꝛ ieiunauerūt vsq̃ ad crepusculū
ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δείλης
sup saul ꝛ sup ionathan filiū eius ꝛ sup
ἐπὶ σαοὺλ καὶ ἐπὶ ἰωναθὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
pp̄lm iuda ꝛ sup domū israel: qm̄ pcus
τὸν λαὸν ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον ἰσραήλ, ὅτι ἐπλή
si fuerūt in gladio. ꝛ dixit dauid iuueni
γησαν ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ εἶπε δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ
qui nūciauerat ei: vnde es tu? ꝛ dixit
τῷ ἀπαγγείλαντι αὐτῷ, πόθεν εἶ σύ; καὶ εἶπεν
filius viri aduene amalecite ego sum. ꝛ di
υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου ἀμαληκίτου ἐγώ εἰμι. καὶ εἶ=
xit ei dauid: quō nō timuisti inferre
πεν αὐτῷ δαυίδ, πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν
manū tuā vt occideres xp̄m dn̄i? ꝛ
τὴν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν κυρίου; καὶ
vocauit dauid vnū de pueris suis ꝛ di
ἐκάλεσε δαυὶδ ἓν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶ=
xit: accedēs obuia ei: ꝛ percussit e=
πεν, προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐ
um ꝛ moꝛtuus ē. ꝛ ait dauid ad eū: san
τὸν καὶ ἀπέθανεν. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς αὐτόν, τὸ αἷ
guis tuus sup caput tuū: qꝛ os tuū
μά σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, ὅτι τὸ στόμα σου
respondit cōtra te dicēs: ego interfeci
ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγων, ἐγὼ τεθανάτωκα

ad eum. De castris israel fugi. Et dixit ad eum dauid. Quod est verbū quod factum est? Indica mihi. Qui ait. Fugit populus ex prelio & multi corruentes e populo mortui sunt: sed & saul & ionathas filius eius interierunt. Dixitq; dauid ad adolescentē qui nunciabat ei. Vnde scis quia mortuus est saul & ionathas filius eius? Ait adolescens qui nunciabat ei. Casu veni in montē gelboe: & saul incumbebat super hastā suam. Porro currus & equites appropinquabāt ei: & cōuersus post tergum suum: vidensq; me vocauit. Cui cū respōdissem: adsum. Dixit mihi. Quisnam es tu? Et aio ad eum. Amalechites ego sum. Et locutus est mihi. Sta super me & interfice me: quoniam tenent me angustie: & adhuc tota anima mea in me est. Stansq; super eum: occidi illum. Sciebā enim φ viuere non poterat post ruinā. Et tuli diadema qd̄ erat in capite eius: & armillam de brachio illius: & attuli ad te dominum meum huc. Apprehendens autē dauid vestimenta sua scidit: omnesq; viri qui erāt cū eo: & planxerūt & fleuerunt & ieiunauerunt vsq; ad vesperam super saul & super ionathan filium eius: & super populum dn̄i: & super domū israel: eo φ corruisset gladio: dixitq; dauid ad iuuenē qui nunciauerat ei: vnde es tu? qui respondit. Filius hominis aduene amalechite ego sum. Et ait ad eū dd̄. Quare non timuisti mittere manū tuam vt occideres christū dn̄i? Vocansq; dauid vnum de pueris suis ait. Accedēs irrue in eū. Qui percussit illum & mortuus est. Et ait ad eum dauid. Sanguis tuus super caput tuū. Os enim tuū locutū est aduersum te dicens: ego interfeci

אֵלָיו מִמַּחֲנֵה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי׃ — מָלַט
וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד מֶה הָיָה הַדָּבָר
הַגֶּד נָא לִי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר נָס — נָגַד נוּס
הָעָם מִן הַמִּלְחָמָה וְגַם הַרְבֵּה נָפַל — לָחַם רָבָה
מִן הָעָם וַיָּמֻתוּ וְגַם שָׁאוּל — מוּת
וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ מֵתוּ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵיךְ יָדַעְתָּ — נָגַד
כִּי מֵת שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ׃ וַיֹּאמֶר
הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרֹא נִקְרֵיתִי — קָרָא
בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ וְהִנֵּה שָׁאוּל נִשְׁעָן — שָׁעַן
עַל חֲנִיתוֹ וְהִנֵּה הָרֶכֶב וּבַעֲלֵי — חָנָה
הַפָּרָשִׁים הִדְבִּקֻהוּ׃ וַיִּפֶן אַחֲרָיו — דָּבַק פָּנָה
וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלָי וָאֹמַר הִנֵּנִי׃ — רָאָה
וַיֹּאמֶר לִי מִי אָתָּה וָאֹמַר אֵלָיו
עֲמָלֵקִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲמָד
נָא עָלַי וּמֹתְתֵנִי כִּי אֲחָזַנִי — מוּת
הַשָּׁבָץ כִּי כָל עוֹד נַפְשִׁי בִּי׃
וָאֶעֱמֹד עָלָיו וַאֲמֹתְתֵהוּ כִּי יָדַעְתִּי — עָמַד
כִּי לֹא יִחְיֶה אַחֲרֵי נִפְלוֹ וָאֶקַּח — חָיָה לָקַח
הַנֵּזֶר אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ וְאֶצְעָדָה — צָעַד
אֲשֶׁר עַל זְרֹעוֹ וָאֲבִיאֵם אֶל — בּוֹא
אֲדֹנִי הֵנָּה׃ וַיַּחֲזֵק דָּוִד בִּבְגָדָו — חָזַק
וַיִּקְרָעֵם וְגַם כָּל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר — קָרַע
אִתּוֹ׃ וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ וַיָּצֻמוּ עַד — סָפַד בָּכָה
הָעֶרֶב עַל שָׁאוּל וְעַל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ — צוּם
וְעַל עַם יְהוָה וְעַל בֵּית יִשְׂרָאֵל
כִּי נָפְלוּ בֶּחָרֶב׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵי מִזֶּה אָתָּה
וַיֹּאמֶר בֶּן אִישׁ גֵּר עֲמָלֵקִי אָנֹכִי׃ — גּוּר
וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד אֵיךְ לֹא יָרֵאתָ
לִשְׁלֹחַ יָדְךָ לְשַׁחֵת אֶת מְשִׁיחַ — מָשַׁח
יְהוָה׃ וַיִּקְרָא דָוִד לְאַחַד — קָרָא
מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר גַּשׁ פְּגַע — נָגַשׁ
בּוֹ וַיַּכֵּהוּ וַיָּמֹת׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו — נָכָה מוּת
דָּוִד דָּמְךָ עַל רֹאשֶׁךָ כִּי פִיךָ — כָּה
עָנָה בְךָ לֵאמֹר אָנֹכִי מֹתַתִּי אֶת

מְשִׁיחַ יְהוָה׃ וַיְקֹנֵן דָּוִד אֶת הַקִּינָה קון
הַזֹּאת עַל שָׁאוּל וְעַל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ׃
וַיֹּאמֶר לְלַמֵּד בְּנֵי יְהוּדָה קָשֶׁת
הִנֵּה כְתוּבָה עַל סֵפֶר הַיָּשָׁר׃ הַצְּבִי כָּתַב צָבָה
יִשְׂרָאֵל עַל בָּמוֹתֶיךָ חָלָל אֵיךְ בָּמָה
נָפְלוּ גִבּוֹרִים׃ אַל תַּגִּידוּ בְגַת גָּבַר נָגַד
אַל תְּבַשְּׂרוּ בְּחוּצֹת אַשְׁקְלוֹן פֶּן בָּשַׂר
תִּשְׂמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פֶּן שָׂמַח
תַּעֲלֹזְנָה בְּנוֹת הָעֲרֵלִים׃ הָרֵי עָלַז
בַגִּלְבֹּעַ אַל טַל וְאַל מָטָר עֲלֵיכֶם
וּשְׂדֵי תְרוּמֹת כִּי שָׁם נִגְעַל מָגֵן שָׂדֶה רום
גִּבּוֹרִים מָגֵן שָׁאוּל בְּלִי מָשִׁיחַ גָּעַל בָּל
בַּשָּׁמֶן׃ מִדַּם חֲלָלִים מֵחֵלֶב גִּבּוֹרִים
קֶשֶׁת יְהוֹנָתָן לֹא נָשׂוֹג אָחוֹר סוג
וְחֶרֶב שָׁאוּל לֹא תָשׁוּב רֵיקָם׃ שוב
שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן הַנֶּאֱהָבִים אָהַב
וְהַנְּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נָעַם חָיָה
נִפְרָדוּ מִנְּשָׁרִים קַלּוּ מֵאֲרָיוֹת פָּרַד קָלַל
גָּבֵרוּ׃ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל שָׁאוּל אָבָה
בְּכֶינָה הַמַּלְבִּשְׁכֶם שָׁנִי עִם בָּכָה לָבַשׁ
עֲדָנִים הַמַּעֲלֶה עֲדִי זָהָב עַל שָׁנָה עָלָה
לְבוּשְׁכֶן׃ אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים בְּתוֹךְ עָדָה
הַמִּלְחָמָה יְהוֹנָתָן עַל בָּמוֹתֶיךָ חָלָל׃ לָחַם בָּמָה
צַר לִי עָלֶיךָ אָחִי יְהוֹנָתָן נָעַמְתָּ צור
לִּי מְאֹד נִפְלְאַתָה אַהֲבָתְךָ לִי פָּלָא
מֵאַהֲבַת נָשִׁים׃ אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים נָשָׁה
וַיֹּאבְדוּ כְּלֵי מִלְחָמָה׃ אָבַד כָּלָה
Cap. ii. וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה
לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה בְּאַחַת עָרֵי יְהוּדָה הָיָה שָׁאַל
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲלֵה וַיֹּאמֶר עִיר
דָּוִד אָנָה אֶעֱלֶה וַיֹּאמֶר חֶבְרֹנָה׃
וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו
אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית וַאֲבִיגַיִל
אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמְלִי׃ וַאֲנָשָׁיו איש
אֲשֶׁר עִמּוֹ הֶעֱלָה דָוִד אִישׁ עָלָה
וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵי חֶבְרוֹן׃

christum dñi. Planxit aūt dauid planctum huiuſcemodi ſuper ſaul & ſup ionathan filium ei9: & p̄cepit vt docerent filios iuda arcū: ſicut ſcriptū ē in libro iuſtorum. Incliti iſrael ſuper mōtes tuos interfecti ſunt. Quō ceciderūt fortes. Nolite annunciare in geth: neq̄ annūcietis in cōpitis aſcalonis: ne forte letētur filie philiſtiim: ne exultent filie incircunciſorum. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant ſup vos. Neq̄ ſint agri primitiarū: quia ibi abiectus ē clypeus fortiū: clype9 ſaul quaſi nō eēt vnct9 oleo: a ſanguine interfectorū ab adipe fortiū. Sagitta ionathe nunq̄ rediit retrorſum: & gladius ſaul non eſt reuerſus inanis. Saul & ionathas amabiles & decori valde in vita ſua: in morte quoq̄ nō ſunt diuiſi. Aquilis velociores: leonibus fortiores. Filie iſrael ſuper ſaul flete: qui veſtiebat vos coccino in delitiis: q p̄bebat ornamenta aurea cultui veſtro. Quō ceciderunt fortes in prelio. Ionathas in excelſis tuis occiſus es. Doleo ſuper te frater mi ionatha decore nimis & amabilis ſup amorē mulierum. Quō ceciderūt robuſti & perierunt arma bellica. z.

IGitur poſt hec conſuluit dauid dñm dicēs. Num aſcendā in vnā de ciuitatibus iuda? Et ait dñs ad eū. Aſcende. Dixitq̄ dd. Quo aſcēdam? Et reſpondit ei. In hebrō. Aſcēdit ergo dauid & due vxores eius achinoē iezraelites & abigail vxor nabal carmeli: ſed & viros qui erant cum eo duxit dauid ſingulos cū domo ſua: & manſerūt in oppidis hebron.

xp̄m dñi. ⁊ planxit dauid plāctū hūc
τὸν χριστὸν κυρίου. καὶ ἐθρήνησε δαυὶδ τὸν θρῆνον τοῦ
ſup ſaul ⁊ ſup ionathan filiū eius. ⁊
τον ἐπὶ σαοὺλ καὶ ἐπὶ ἰωναθὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ
dixit vt docerēt filios iuda. ecce ſcriptū eſt
εἶπε τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς ἰούδα. ἰδοὺ γέγραπται
in libro iuſti. ⁊ dixit: cōſidera iſ
ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθοῦς. καὶ εἶπεν, ἀκρίβασαι ἰσ-
rael ſuper mortuis tuis vulneratis quō
ραὴλ ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων σου τραυματιῶν πῶς
ceciderūt fortes. ne annūcietis in geth: neq̄ an
ἔπεσον δυνατοί. μὴ ἀπαγγείλητε εἰς γέθ, μηδὲ εὐαγ
nuncietis in viis aſcalonis: vt nō leten
γελίσησθε ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀσκάλωνος, ὅπως μὴ εὐφραν
tur filie philiſtijm neq̄ exultent fi
θῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων μηδὲ γαυριάσωσι θυγατέ
lie incircūciſorū. mōtes q̄ in gelboe nō cadat ſup
ρες ἀπεριτμήτων. ὄρη τὰ ἐν γελβουὲ μὴ πέσοι ἐφ᾽
vos neq̄ ros neq̄ pluuia. ⁊ agri primitiarū q̄
ὑμᾶς μήτε δρόσος μήτε ὑετός. καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν ὅτι
abiectus eſt clypeus fortiū ⁊ clypeus ſaul non
προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν καὶ θυρεὸς σαοὺλ οὐκ
vnctus ē i oleo a ſanguine interfectorū ⁊ ab adipe
ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ ἀφ᾽ αἵματος τραυματιῶν καὶ ἀπὸ στέατος
fortiū. arc9 ionathan nō reuerſus eſt vacu9 retrorſū.
δυνατῶν. τόξον ἰωναθὰν οὐκ ἀνέστρεψε κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω.
⁊ gladius ſaul nō reuerſus ē inanis. ſaul ⁊ io
καὶ ῥομφαία σαοὺλ οὐκ ἀνέστρεψε κενή. σαοὺλ καὶ ἰω
nathan amati ⁊ pulchri nō diuiſi in
ναθὰν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὡραῖοι οὐ διακεχωρισμένοι ἐν
vita ſua: ⁊ in morte ſua nō diuiſi fue
τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρί-
runt: magis q̄ aquile veloces magis q̄ leones for
σθησαν, ὑπὲρ ἀετοὺς κοῦφοι ὑπὲρ λέοντας δυνα-
tes. filie iſrael flete ſup ſaul qui
τοί. θυγατέρες ἰσραὴλ κλαύσατε ἐπὶ σαοὺλ τὸν ἐν-
veſtiebat vos coccino cū ornamēto vr̄o: qui
διδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν, τὸν ἀνα
referebat ornamētū aureū ſup veſtimētū vr̄m.
φέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν ὑμῶν.
quō ceciderūt fortes in medio prelior: ionathā
πῶς ἔπεσον δυνατοὶ ἐν μέσῳ πολέμων, ἰωναθὰν
in excelſis tuis occiſus es. doleo ſup te iona-
εἰς τὰ ὕψη σου ἐτραυματίσθης. ἀλγῶ ἐπὶ σοὶ ἰωνα
than frater mi: ſpecioſus fuiſti mihi nimis: admirabilis
θὰν ἀδελφέ μου, ὡραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώ-
fuit amor tuus mih ſuper amorē mulierū:
θη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν.
quō ceciderūt fortes ⁊ perierūt arma bellica.
πῶς ἔπεσον δυνατοὶ καὶ ἀπώλοντο σκεύη πολεμικά.
ET factū eſt poſt hec ⁊ conſuluit dauid Ca.
Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησεν δαδ
in dño dicēs: ſi aſcēdā in vnā de ciuitatibus
ἐν κυρίῳ λέγων, εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων τῆς
iuda? ⁊ ait dñs ad eum: aſcēde.
ἰουδαίας; καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν, ἀνάβηθι.
⁊ dixit dauid: quo aſcendā? ⁊ dixit: i chebron.
καὶ εἶπε δαυίδ, ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν, εἰς χεβρών.
⁊ aſcēdit illuc dauid: ⁊ ambe vxores
καὶ ἀνέβη ἐκεῖ δαυίδ, καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες
eius achinoem izraelites ⁊ abygail vxor na-
αὐτοῦ ἀχιναὰμ ἡ ἰζραηλῖτις καὶ ἀβυγαῖλ ἡ γυνὴ να-
bal carmeli: ⁊ viri eius q̄ cum
βὰλ τοῦ καρμηλίτου, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ μετ᾽
eo vnuſq̄ſq̄: ⁊ domus ſua. ⁊ habitāt
αὐτοῦ ἕκαστος, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ. καὶ κατοικοῦσιν
in ciuitatib9 chebron.
ἐν ταῖς πόλεσι χεβρών.

τ veniũt viri iuda τ vngunt
καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες τῆς ἰουδαίας καὶ χρίουσι τὸν
dauid ibi vt regnaret ſup domũ iuda.
δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον ἰούδα·
τ annũciauerũt dauid dicentes: viri ia
καὶ ἀπήγγειλαν τῷ δαυὶδ λέγοντες, οἱ ἄνδρες ἰα
bis galaad ipſi ſepelierũt ſaul.
βὶς τῆς γαλααδίτιδος αὐτοὶ ἔθαψαν τὸν σαοὺλ.
τ miſit dauid nuncios ad duces iabis
καὶ ἀπέστειλε δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς ἡγεμόνας ἰαβὶς
galaad: τ dixit ad eos: bene
τῆς γαλααδίτιδος, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, εὐλο=
dicti vos a dño: quia feciſtis miam
γημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, ὅτι πεποιήκατε ἔλεος
ſup dñm vr̃m ſup ſaul τ ſepeliſtis
ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν ἐπὶ τὸν σαοὺλ καὶ ἐθάψατε
eum. τ nũc faciat dñs vobiſcũ miam τ veri
αὐτόν. καὶ νῦν ποιήσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλή
tatẽ: τ ego aũt faciã vobiſcũ bona hec:
θειαν, καὶ ἐγὼ δὲ ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ταῦ
quia feciſtis verbũ iſtud. τ nũc con
τα, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ νῦν κρα
fortentur manus vr̃e τ eſtote in filios
ταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς
fortes: qm̃ mortuꝰ eſt ſaul dñs veſter: τ
δυνατούς, ὅτι τέθνηκε σαοὺλ ὁ κύριος ὑμῶν, καὶ
quia me vnxit domus iuda ſup ſe in re
ὅτι ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος ἰούδα ἐφ' ἑαυτῆς εἰς βα=
gem. τ abener filius ner prĩceps exercitꝰ ſaul tu
σιλέα. καὶ ἀβεννὴρ υἱὸς νὴρ ἀρχιστράτηγος σαοὺλ ἔ=
lit iſboſeth filiũ ſaul: τ traduxit
λαβε τὸν ἰσβόσεθ υἱὸν τοῦ σαοὺλ, καὶ διεβίβασεν
eum de caſtris: τ regẽ cõſtituit eũ
αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν
ſup galaad: τ ſup aſeri: τ ſup
ἐπὶ τὴν γαλααδίτιν, καὶ ἐπὶ τὸν ἀσερί, καὶ ἐπὶ
izrael: τ ſup ephraim: τ ſup benia
τὸν ἰζραήλ, καὶ ἐπὶ τὸν ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ βενια=
min: τ ſup vniuerſũ iſrael. filiꝰ quadraginta
μίν, καὶ ἐπὶ πάντα ἰσραήλ. υἱὸς τεσσαράκοντα
annoꝝ erat iſboſeth filius ſaul qñ regnauit ſup
ἐτῶν ἦν ἰσβόσεθ υἱὸς σαοὺλ ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ
iſrael: τ duobꝰ annis regnauit: preter do
ἰσραήλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν, πλὴν τοῦ οἴ=
mũ iuda: qui fuerũt poſt dauid. τ fuit nu=
κου ἰούδα, οἳ ἦσαν ὀπίσω δαυίδ. καὶ ἐγένετο ἀρι
merus dierũ qbꝰ regnauit dauid in chebron
θμὸς τῶν ἡμερῶν ἃς ἐβασίλευσε δαυὶδ ἐν χεβρὼν
ſup domũ iuda ſeptẽ anni τ mẽſes ſex: τ
ἐπὶ τὸν οἶκον ἰούδα ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνες ἕξ, καὶ
egreſſus ẽ abener filiꝰ ner τ pueri iſboſeth filij
ἐξῆλθεν ἀβεννὴρ υἱὸς νὴρ καὶ οἱ παῖδες ἰσβόσεθ υἱοῦ
ſaul de caſtris collis. τ ioab filius ſa
σαοὺλ ἐκ παρεμβολῆς βουνοῦ. καὶ ἰωὰβ υἱὸς σα
ruia egreſſus eſt de chebron: τ pueri dauid:
ρουΐα ἐξῆλθεν ἐκ χεβρών, καὶ οἱ παῖδες δαυίδ,
τ occurrũt ad inuicẽ ſup fontẽ gabaon.
καὶ συναντῶσιν ἀλλήλοις ἐπὶ τὴν κρήνην γαβαών.
τ ſederũt iſti ex vna pte: τ iſti ex alte
καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι ἐντεῦ=
ra pte iuxta fontẽ. τ dixit abener ad ioab:
θεν ἐπὶ τὴν κρήνην. καὶ εἶπεν ἀβεννὴρ πρὸς ἰωάβ,
ſurgant iã pueri τ ludant co
ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιξάτωσαν ἐνώ=
ram nobis.
πιον ἡμῶν.

Veneruntqʒ viri iuda: & vnxerunt ibi dauid vt regnaret ſup domũ iuda: Et nũciatum eſt dauid ꝙ viri iabes galaad ſepeliſſent ſaul. Miſit ergo dauid nuncios ad viros iabes galaad. Dixitqʒ ad eos. Benedicti vos a domino qui feciſtis miſericordiam hãc cũ domino veſtro ſaul: & ſepeliſtis eum. Et nunc retribuet vobis qdẽ dñs miam & veritatem: & ego reddam gratiam eo ꝙ feciſtis verbum iſtud. Cõfortẽtur manꝰ vr̃e: & eſtote filii fortitudinis: licet ei mortuus ſit dñs veſter ſaul: tñ me vnxit domus iuda in regem ſibi. Abner aũt filius ner prĩceps exercitus ſaul tulit iſboſeth filium ſaul: & circũduxit eũ ꝑ caſtra: regemqʒ conſtituit ſup galaad: & ſup geſſuri: & ſuper iezrael: & ſuper effraim: & ſuper beniamin: & ſup iſrael vniuerſũ. Quadraginta annorũ erat iſboſeth filius ſaul cum regnare cepiſſet ſuper iſrael: & duobus annis regnauit. Sola autem domus iuda ſequebatur dauid. Et fuit numerus dierum quos commoratus eſt dauid impans in hebron ſup domũ iuda ſeptem annorum & ſex menſium. Egreſſuſqʒ eſt abner filiꝰ ner & pueri iſboſeth filii ſaul de caſtris in gabaon. Porro ioab filius ſaruie & pueri dd̃ egreſſi ſunt: & occurrerũt eis iuxta piſcinã gabaõ. Et cũ in vnũ cõueniſſent e regiõe ſederunt hi in vna pte piſcine: & illi ex altera. Dixitqʒ abner ad ioab. Surgant pueri: & ludant corã nobis.

ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם | בוא משח
את דוד למלך על בית יהודה
ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש | נגד
גלעד אשר קברו את שאול:
וישלח דוד מלאכים אל אנשי | שלח לאך
יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים
אתם ליהוה אשר עשיתם | עשה
החסד הזה עם אדניכם עם
שאול ותקברו אתו: ועתה יעש | קבר
יהוה עמכם חסד ואמת וגם
אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת
אשר עשיתם הדבר הזה: ועתה
תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל | חזק היה
כי מת אדניכם שאול וגם אתי | מות
משחו בית יהודה למלך עליהם:
ואבנר בן נר שר צבא אשר | שור
לשאול לקח את איש בשת בן
שאול ויעברהו מחנים: וימליכהו | עבר מלך
אל הגלעד ואל האשורי ואל
יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן
ועל ישראל כלה: בן ארבעים | רבע
שנה איש בשת בן שאול
במלכו על ישראל ושתים
שנים מלך אך בית יהודה | שנה
היו אחרי דוד: ויהי מספר | היה ספר
הימים אשר היה דוד מלך | יום
בחברון על בית יהודה שבע
שנים וששה חדשים: ויצא
אבנר בן נר ועבדי איש
בשת בן שאול ממחנים
גבעונה: ויואב בן צרויה ועבדי
דוד יצאו ויפגשום על ברכת | פגש
גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה
מזה ואלה על הברכה מזה:
ויאמר אבנר אל יואב יקומו | קום
נא הנערים וישחקו לפנינו | שחק פנה

ויאמר יואב יקמו: ויקמו ויעברו — עבר
במספר שנים עשר לבנימן
ולאיש בשת בן שאול ושנים
עשר מעבדי דוד: ויחזקו איש — חזק
בראש רעהו וחרבו בצד רעהו — צדד
ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא — נפל קרא
חלקת הצרים אשר בגבעון: ותהי — היה
המלחמה קשה עד מאד ביום — לחם
ההוא וינגף אבנר ואנשי — נגף
ישראל לפני עבדי דוד: ויהיו — פנה
שם שלשה בני צרויה יואב
ואבישי ועשהאל ועשהאל קל — קלל
ברגליו כאחד הצבים אשר — צבה
בשדה: וירדף עשהאל אחרי — רדף
אבנר ולא נטה ללכת על הימין — ילך ימן
ועל השמאל מאחרי אבנר: ויפן — שמל פנה
אבנר אחריו ויאמר האתה זה
עשהאל ויאמר אנכי: ויאמר
לו אבנר נטה לך על ימינך או
על שמאלך ואחז לך אחד
מהנערים וקח לך את חליצתו — לקח
ולא אבה עשהאל לסור מאחריו:
ויסף עוד אבנר לאמר אל
עשהאל סור לך מאחרי למה
אככה ארצה ואיך אשא פני — נכה נשא
אל יואב אחיך: וימאן לסור — פנה מאן
ויכהו אבנר באחרי החנית אל — חנה
החמש ותצא החנית מאחריו — יצא
ויפל שם וימת תחתו ויהי כל — נפל מות
הבא אל המקום אשר נפל שם — היה בוא
עשהאל וימת ויעמדו: וירדפו — קום
יואב ואבישי אחרי אבנר — עמד רדף
והשמש באה והמה באו עד
גבעת אמה אשר על פני גיח
דרך מדבר גבעון: ויתקבצו — דבר קבץ
בני בנימן אחרי אבנר ויהיו

Et rn̄dit ioab. Surgāt. Surrexerūt ergo & trāſierunt numero duodecim de beniamin ex parte iſboſeth filii ſaul: & duodecim de pueris dauid. Apprehenſoq̄ȝ vnuſquiſq̄ȝ capite cōparis ſui defixit gladium in latus cōtrarii: & ceciderūt ſimul. Vocatūq̄ȝ eſt nomē loci illius ager robuſtorū in gabaon. Et ortū eſt bellum durum ſatis in die illa: fugatuſq̄ȝ eſt abner & viri iſrael a pueris dauid. Erant autem ibi tres filii ſaruie: ioab & abiſai & aſahel. Porro aſahel curſor velociſſimus fuit quaſi vnus de capreis qui morantur in ſiluis. Perſequebatur autem aſahel abner: & non declinauit ad dextrā ſiue ad ſiniſtram omittens perſequi abner. Reſpexit itaq̄ȝ abner poſt tergū ſuum & ait. Tu ne es aſahel? Qui rn̄dit. Ego ſū. Dixitq̄ȝ ei abner. Vade ad dexterā ſiue ad ſiniſtram: & apprehende vnum de adoleſcētibus & tolle tibi ſpolia eius: Noluit āt aſahel omittere quin vrgeret eum: Rurſumq̄ȝ locutus ē abner ad aſahel. Recede & noli me ſequi: ne forte compellar cōfodere te in terram: & leuare nō potero faciē meam ad ioab fratrē tuū. Qui audire cōtēpſit: & noluit declinare. Percuſſit ergo eū abner auerſa haſta in inguine: & tranſfodit: & mortuus eſt in eodē loco. Omnes qui trāſibāt per locū illum in quo ceciderat aſahel & mortu⁹ erat: ſubſiſtebāt. Perſequētibus autem ioab & abiſai fugientem abner ſol occubuit. Et venerunt vſq̄ȝ ad collē aq̄ductus: qui eſt ex aduerſo vallis & itineris deſerti in gabaon. Congregatiq̄ȝ ſunt filii bēiamin ad abner & conglobati

ꝛ dixit ioab: ſurgant. ꝛ ſurrexerūt ꝛ tranſie-
καὶ εἶπεν ἰωάβ, ἀναστήτωσαν. καὶ ἀνέστησαν καὶ παρῆλ-
rūt in numero duodecim de filijs beniamin iſboſeth
θον ἐν ἀριθμῷ δώδεκα τῶν υἱῶν βενιαμὶν τοῦ ἰσβόσεθ
filij ſaul: ꝛ duodecim de pueris dauid. ꝛ apphēde
υἱοῦ σαοὺλ, καὶ δώδεκα τῶν παίδων δαυίδ. καὶ ἐκράτη-
rūt vnuſq̄ſq̄ȝ manu caput proximi ſui: ꝛ
σαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ
gladius eius in latus proximi ſui: ꝛ
ἡ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ
cadūt pariter. ꝛ nomē poſitū eſt loco il-
πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ἐπεκλήθη τῷ τόπῳ ἐκεί-
li pars inſidiatorū que eſt in gabaon. ꝛ factū
νῳ μερὶς τῶν ἐπιβούλων ἥ ἐστιν ἐν γαβαὼν. καὶ ἐγένε-
eſt bellū durū valde in die illa.
το ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
ꝛ cecidit abener ꝛ viri iſrael corā
καὶ ἔπεσεν ἀβεννὴρ καὶ οἱ ἄνδρες ἰσραὴλ ἐνώπιον
pueris dauid. ꝛ erāt ibi tres filij ſaruia
τῶν παίδων δαυίδ. καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ σαρουίας
ioab ꝛ abeſſa ꝛ aſſael. ꝛ aſſael le-
ἰωὰβ καὶ ἀβεσσὰ καὶ ἀσαήλ. καὶ ἀσαὴλ κοῦ-
uis pedibus ſuis quaſi vna caprea que in agro.
φος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὡσεὶ μία δορκὰς τῶν ἐν ἀγρῷ.
ꝛ perſecutus eſt aſſael poſt abener: ꝛ nō de-
καὶ κατεδίωξεν ὁ ἀσαὴλ ὀπίσω ἀβεννὴρ, καὶ οὐκ ἐξέ-
clinauit vt ambularet ad dexterā neq̄ȝ ad ſiniſtrā
κλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς τὰ δεξιὰ οὐδὲ εἰς τὰ ἀριστερὰ
a tergo abener. ꝛ reſpexit abener poſt
ἀπὸ ὄπισθεν ἀβεννήρ. καὶ ἐπέβλεψεν ἀβεννὴρ ὀπίσω
ſe ꝛ ait: tu es ipſe aſſael? ꝛ dixit ego
αὐτοῦ καὶ εἶπε, σὺ εἶ αὐτὸς ἀσαήλ; καὶ εἶπεν ἐγώ
ſum. ꝛ dixit ipſi abener: declina tu ad
εἰμι. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀβεννὴρ, ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ
dexterā vł ad ſiniſtrā ꝛ apphēde tibi vnū
δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ κατάσχε σεαυτῷ ἓν τῶν
de adoleſcētib⁹ ꝛ tolle tibi armaturā eius.
παιδαρίων καὶ λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.
ꝛ non voluit aſſael declinare ab his qui poſt
καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀσαὴλ ἐκκλῖναι ἀπὸ τῶν ὄπισθεν
eum. ꝛ addidit abener rurſū dicere aſſael:
αὐτοῦ. καὶ προσέθετο ἀβεννὴρ ἔτι εἰπεῖν τῷ ἀσαήλ,
recede tu a me: vt nō percutiā te in terrā. ꝛ
ἀπόστηθι σὺ ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν. καὶ
quō leuabo faciē meā ad ioab fratrē
πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς ἰωὰβ τὸν ἀδελφόν
tuū? ꝛ nō voluit aſſael recedere. ꝛ pcutit
σου; καὶ οὐκ ἐβούλετο ἀσαὴλ ἀποστῆναι. καὶ τύπτει
eum abener poſteriori parte haſte in ingui-
αὐτὸν ὁ ἀβεννὴρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψύ-
ne: ꝛ tranſijt lācea de poſterioribus ei⁹: ꝛ
αν, καὶ διεξῆλθεν τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
cadit ibi ꝛ moritur ſub eum. ꝛ factū
πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ. καὶ ἐγένε-
eſt oīs q̄ veniebat vſq̄ȝ ad locū vbi cecidit aſ-
το πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἀσ-
ſael ꝛ mortu⁹ eſt ꝛ ſubſiſtebat. ꝛ perſecut⁹ eſt io- — Infra. to.d.
σαὴλ καὶ ἀπέθανε καὶ ἵστατο. καὶ κατεδίωξεν ἰω-
ab ꝛ abeſſa poſt abener: ꝛ ſol occubuit.
ὰβ καὶ ἀβεσσὰ ὀπίσω ἀβεννήρ, καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνε.
ꝛ ipſi venerūt vſq̄ȝ ad collē amma qui ex ad-
καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ ἀμμὰ τοῦ κατα-
uerſo gie iter deſertū gabaon. ꝛ cōgregā-
πρόσωπον γὶε ὁδὸν ἔρημον γαβαών. καὶ συναθροί-
tur filij beniamin poſt abener: ꝛ facti ſūt
ζονται οἱ υἱοὶ βενιαμὶν ὀπίσω ἀβεννήρ, καὶ ἐγένοντο

in cōgregationē vnā: ⁊ steterūt in sūmitate collis
εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ
vnius. ⁊ vocauit abener ioab ⁊ dixit: nū vsq̄ī
ἑνός. καὶ ἐκάλεσεν ἀβεννὴρ τὸν ἰωὰβ καὶ εἶπε, μὴ εἰς
victoriā deuorabit mucro? nōne scis φ acer
Nu.17 d. νῖκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία; οὐκ οἶδας ὅτι πι=
ba erit in vltimis? ⁊ vsq̄ quo non dicis
κρὰ ἔσαι εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως πότε οὐ μὴ εἴπῃς
pplo vt reuertatur a tergo fratrū suo
τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀδελφῶν αὐ=
G rum. ⁊ dixit ioab: viuit dñs: qm̄ nisi locut⁹ fuisses:
τῶν. καὶ εἶπεν ἰωάβ, ζῇ κύριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας,
qm̄ tunc de mane ascēdisset ppl̄s mane vnus
διότι τότε ἐκ πρωΐθεν ἀνέβη ἂν ὁ λαὸς πρωΐθεν ἕκα=
quisq̄ post fratrē suum. ⁊ buccina
στος κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐσάλπι=
Infra. o.g. uit ioab buccina: ⁊ recessit oīs ppl̄s ⁊
σεν ἰωὰβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησε πᾶς ὁ λαὸς καὶ
nō persecut⁹ est amplius post israel: ⁊
οὐ κατεδίωκεν οὐκέτι κατόπισθεν τοῦ ἰσραήλ, καὶ
nō additus est vltra pugnare. ⁊ abener ⁊ vi
οὐ προσέθεντο ἔτι πολεμεῖν. καὶ ἀβεννὴρ καὶ οἱ ἄν=
ri eius abierūt in occasū tota nocte
δρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα
illa. ⁊ transierūt iordanē: ⁊ transierunt
ἐκείνην. καὶ διέβησαν τὸν ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν
totā planiciē: ⁊ veniūt in ca
ὅλην τὴν παρατείνουσαν, καὶ ἔρχονται εἰς παρεμβο
stra. ⁊ ioab reuersus est ab abener: ⁊ cōgre
λάς. καὶ ἰωὰβ ἀνέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἀβεννήρ, καὶ συνή
gauit oēm pplm. ⁊ recensiti sunt de pue
θροισε πάντα τὸν λαόν. καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παι
ris dauid q̄ ceciderūt nouē ⁊ decē viri:
δων δαυὶδ οἱ πεπτωκότες ἐννέα καὶ δέκα ἄνδρες,
⁊ asael ⁊ pueri dauid percusserūt de filiis
καὶ ἀσαὴλ καὶ οἱ παῖδες δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν
beniamin de viris abener trecentos ⁊ sexa
βενιαμὶν τῶν ἀνδρῶν ἀβεννὴρ τριακοσίους καὶ ἑξήκον
ginta viros. ⁊ tollūt asael ⁊ sepeliūt e=
τα ἄνδρας. καὶ αἴρουσι τὸν ἀσαὴλ καὶ θάπτουσιν αὐ
um in sepulchro patris sui in beth
τὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ ἐν βηθλε
leē. ⁊ ambulauerūt tota nocte ioab ⁊ vi=
έμ. καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα ἰωὰβ καὶ οἱ ἄν=
ri eius: ⁊ lux orta est ipsis in chebron.
δρες αὐτοῦ, καὶ διεφωτίσθη αὐτοῖς ἐν χεβρών. Ca.3.
ET facta est cōcertatio multū inter
Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐπιπολὺ ἀναμέσον τοῦ
domū saul ⁊ inter domū dauid: ⁊ do
οἴκου σαοὺλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου δαυίδ, καὶ ὁ οἶ
mus dauid procedebat ⁊ fortificabatur. ⁊ dom⁹
κος δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο. καὶ ὁ οἶκος
saul procedebat ⁊ debilis fiebat. ⁊ nati sunt
σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἠσθένει. καὶ ἐτέχθησαν τῷ
dauid in chebron filii sex: ⁊ erat primogenitus
δαυὶδ ἐν χεβρὼν υἱοὶ ἕξ, καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος
eius amnō achinaā izraelite. ⁊
αὐτοῦ ἀμνὼν τῆς ἀχιναὰμ τῆς ἰζραηλίτιδος. καὶ ὁ
secūdus eius celeab abygail carme=
δεύτερος αὐτοῦ κελεὰβ τῆς ἀβιγαΐλ τῆς καρμη=
li. ⁊ tertius abesalon filius maacha fi
λίας. καὶ ὁ τρίτος ἀβεσαλὼν υἱὸς μααχὰ θυγα
lie thalmi regis geesser. ⁊ quartus
τρὸς θαλμὶ βασιλέως γεεσσήρ. καὶ ὁ τέταρτος ἀ=
donia filius aggith. ⁊ quintus saphatias
δωνία υἱὸς ἀγγίθ. καὶ ὁ πέμπτος σαφατίας τῆς
abitaal. ⁊ sextus iethran egal vxoris
ἀβιταάλ. καὶ ὁ ἕκτος ἰεθρὰν τῆς αἰγὰλ γυναικὸς
dauid. isti nati sunt ipsi dauid in che
δαυίδ. οὗτοι ἐτέχθησαν αὐτῷ τῷ δαυὶδ ἐν χε
bron. ⁊ factū est
βρών. καὶ ἐγένετο

in vnum cuneum: steterunt in summitate tumuli vnius. Et exclamauit abner ad ioab & ait. Nū vsq̄ ad internitionem tu⁹ mucro deseuiet? An ignoras φ piculosa sit desperatio? Vsq̄quo non dicis populo vt omittat p̄sequi fratres suos? Et ait ioab. Viuit deus: si locut⁹ fuisses mane: recessisset populus p̄seq̄ns fratrē suū. Insonuit ergo ioab buccina: & stetit oīs exercitus: nec persecuti sunt vltra israel: neq̄ iniere certamen. Abner autem & viri eius abierūt p̄ cāpestria tota nocte illa: & trāsierūt iordanem: & lustrata oī bethoron venerūt ad castra. Porro ioab reuers⁹ omisso abner congregauit omnem populū: & defuerūt de pueris dauid decē & nouē viri excepto asahele. Serui autem dauid p̄cusserūt de beniamin & de viris q̄ erāt cū abner trecētos sexagita: qui & mortui sūt. Tuleruntq̄ asahel & sepelierūt eū in sepulchro p̄ris sui in bethleē: & ambulauerunt tota nocte ioab & viri q̄ erāt cū eo: & in ip̄o crepusculo p̄uenerunt in hebron. 3.

FActa est ergo lōga cōcertatio īter domum dauid & īter domū saulis: dd̄ p̄ficiens & sp̄ seipso robustior: dom⁹ āt saul decrescēs quotidie. Natiq̄ sūt filii dd̄ in hebrō. Fuitq̄ primogenitus ei⁹ āmō de achinoē iezraelite: & post eum cheleab de abigail vxore nabal carmeli. Porro tertius absalom filius maacha filie tholomai regis gessur. Quartus āt adonias filius agith. Et quintus saphatias filius abithal. Sextus quoq̄ hietraā de egla vxore dauid. Hi nati sunt dauid in hebron. Cū ergo esset

לַאֲגֻדָּה אֶחָת וַיַּעַמְדוּ עַל רֹאשׁ
גִּבְעָה אֶחָת׃ וַיִּקְרָא אַבְנֵר אֶל קרא
יוֹאָב וַיֹּאמֶר הֲלָנֶצַח תֹּאכַל חֶרֶב אמר אכל
הֲלוֹא יָדַעְתָּה כִּי מָרָה תִהְיֶה מרר
בָּאַחֲרוֹנָה וְעַד מָתַי לֹא תֹאמַר
לָעָם לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי אֲחֵיהֶם׃
וַיֹּאמֶר יוֹאָב חַי הָאֱלֹהִים כִּי
לוּלֵא דִּבַּרְתָּ כִּי אָז מֵהַבֹּקֶר נַעֲלָה עלה
הָעָם אִישׁ מֵאַחֲרֵי אָחִיו׃ וַיִּתְקַע
יוֹאָב בַּשּׁוֹפָר וַיַּעַמְדוּ כָּל הָעָם תקע שׁפר
וְלֹא יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל רדף
וְלֹא יָסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם׃ וְאַבְנֵר לחם
וַאֲנָשָׁיו הָלְכוּ בָּעֲרָבָה כֹּל הַלַּיְלָה
הַהוּא וַיַּעַבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן וַיֵּלְכוּ עבר
כָּל הַבִּתְרוֹן וַיָּבֹאוּ מַחֲנָיִם׃ וְיוֹאָב
שָׁב מֵאַחֲרֵי אַבְנֵר וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל שוב קבץ
הָעָם וַיִּפָּקְדוּ מֵעַבְדֵי דָוִד תִּשְׁעָה
עָשָׂר אִישׁ וַעֲשָׂהאֵל׃ וְעַבְדֵי דָוִד פקד
הִכּוּ מִבִּנְיָמִן וּבְאַנְשֵׁי אַבְנֵר שְׁלֹשׁ נכה
מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵתוּ׃ וַיִּשְׂאוּ מאה שׁשׁה
אֶת עֲשָׂהאֵל וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּקֶבֶר אָבִיו נשׂא קבר
אֲשֶׁר בֵּית לָחֶם וַיֵּלְכוּ כָל הַלַּיְלָה
יוֹאָב וַאֲנָשָׁיו וַיֵּאֹר לָהֶם אור
בְּחֶבְרוֹן׃ וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה Cap.iij. היה לחם
אֲרֻכָּה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית
דָּוִד וְדָוִד הֹלֵךְ וְחָזֵק וּבֵית שָׁאוּל הלך
הֹלְכִים וְדַלִּים׃ וַיִּוָּלְדוּ לְדָוִד דלל ילד
בָּנִים בְּחֶבְרוֹן וַיְהִי בְכוֹרוֹ אַמְנוֹן היה בכר
לַאֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִת׃ וּמִשְׁנֵהוּ שׁנה
כִלְאָב לַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל אישׁ
הַכַּרְמְלִי וְהַשְּׁלִשִׁי אַבְשָׁלוֹם בֶּן
מַעֲכָה בַּת תַּלְמַי מֶלֶךְ גְּשׁוּר׃
וְהָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶן חַגִּית וְהַחֲמִישִׁי רבע חמשׁ
שְׁפַטְיָה בֶן אֲבִיטָל׃ וְהַשִּׁשִּׁי שׁשׁה
יִתְרְעָם לְעֶגְלָה אֵשֶׁת דָּוִד אֵלֶּה
יֻלְּדוּ לְדָוִד בְּחֶבְרוֹן׃ וַיְהִי בִּהְיוֹת

הַמִּלְחָמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין   לָחַם
בֵּית דָּוִד וְאַבְנֵר הָיָה מִתְחַזֵּק   חָזַק
בְּבֵית שָׁאוּל׃ וּלְשָׁאוּל פִּלֶגֶשׁ
וּשְׁמָהּ רִצְפָּה בַת אַיָּה וַיֹּאמֶר אֶל   אָמַר
אַבְנֵר מַדּוּעַ בָּאתָ אֶל פִּילֶגֶשׁ   מָדַע בּוֹא
אָבִי׃ וַיִּחַר לְאַבְנֵר מְאֹד עַל דִּבְרֵי   חָרָה
אִישׁ בֹּשֶׁת וַיֹּאמֶר הֲרֹאשׁ כֶּלֶב
אָנֹכִי אֲשֶׁר לִיהוּדָה הַיּוֹם אֶעֱשֶׂה   עָשָׂה
חֶסֶד עִם בֵּית שָׁאוּל אָבִיךָ אֶל
אֶחָיו וְאֶל מֵרֵעֵהוּ וְלֹא הִמְצִיתִךָ   רָעָה מָצָא
בְּיַד דָּוִד וַתִּפְקֹד עָלַי עֲוֹן הָאִשָּׁה   פָּקַד אִישׁ
הַיּוֹם׃ כֹּה יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאַבְנֵר
וְכֹה יֹסִיף לוֹ כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע   יָסַף שָׁבַע
יְהוָה לְדָוִד כִּי כֵן אֶעֱשֶׂה לּוֹ׃
לְהַעֲבִיר הַמַּמְלָכָה מִבֵּית שָׁאוּל   מָלַךְ
וּלְהָקִים אֶת כִּסֵּא דָוִד עַל יִשְׂרָאֵל   קוּם
וְעַל יְהוּדָה מִדָּן וְעַד בְּאֵר שָׁבַע׃
וְלֹא יָכֹל עוֹד לְהָשִׁיב אֶת אַבְנֵר   שׁוּב
דָּבָר מִיִּרְאָתוֹ אֹתוֹ׃ וַיִּשְׁלַח אַבְנֵר   שָׁלַח
מַלְאָכִים אֶל דָּוִד תַּחְתָּיו לֵאמֹר   לָאַךְ
לְמִי אָרֶץ לֵאמֹר כָּרְתָה בְרִיתְךָ   כָּרַת
אִתִּי וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ לְהָסֵב אֵלֶיךָ   סָבַב
אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר טוֹב
אֲנִי אֶכְרֹת אִתְּךָ בְּרִית אַךְ דָּבָר   כָּרַת
אֶחָד אָנֹכִי שֹׁאֵל מֵאִתְּךָ לֵאמֹר
לֹא תִרְאֶה אֶת פָּנַי כִּי אִם לִפְנֵי   רָאָה פָּנָה
הֱבִיאֲךָ אֵת מִיכַל בַּת שָׁאוּל   בּוֹא
בְּבֹאֲךָ לִרְאוֹת אֶת פָּנָי׃ וַיִּשְׁלַח   בּוֹא
דָּוִד מַלְאָכִים אֶל אִישׁ בֹּשֶׁת בֶּן
שָׁאוּל לֵאמֹר תְּנָה אֶת אִשְׁתִּי   נָתַן אִישׁ
אֶת מִיכַל אֲשֶׁר אֵרַשְׂתִּי לִי
בְּמֵאָה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּשְׁלַח
אִישׁ בֹּשֶׁת וַיִּקָּחֶהָ מֵעִם אִישׁ   לָקַח
מֵעִם פַּלְטִיאֵל בֶּן לָיִשׁ׃ וַיֵּלֶךְ אִתָּהּ
אִישָׁהּ הָלוֹךְ וּבָכֹה אַחֲרֶיהָ עַד
בַּחֻרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְנֵר לֵךְ   אָמַר יָלַךְ

prelium inter domũ
saul &
domũ dauid: abner fi
lius ner regebat
domum saul. Fuerat ãt
sauli concubina
noĩe respha filia achia
Dixitq; isboseth ad ab
ner. Quare ingress⁹ es
ad concubinam
patris mei? Qui iratus
nimis propter verba
isboseth: ait. Nũqd ca
put canis
ego sum aduersum iu=
dam hodie qui fecerim
mĩam sup domũ saul
patris tui: & super
fratres & proximos e
ius: & non tradidi te
in man⁹ dd̃: & tu reqsi
sti me q̃ argueres pro
muliere hodie? Hec fa
ciat deus abner
& hec addat ei: nisi
quomodo iurauit
dominus dauid sic fa=
ciam cum eo
vt trãsferatur regnum
de domo saul:
& eleuetur thronus da
uid super israel
& super iudã a dan vs=
q; bersabee.
Et non potuit respon
dere ei
qcq̃: quia metuebat il
lum. Misit ergo abner
nuncios ad dauid pro
se dicentes.
Cuius est terra? Et vt
loq̃rẽtur. Fac mecũ a=
micitias. & erit manus
mea tecum: & reducam
ad te vniuersũ israel.
Qui ait. Optime.
Ego faciam tecum a=
micitias: sed
vnã rem peto a te di=
cens.
Non videbis faciẽ meã
anteq̃
adduxeris mihi michol:
filiam saul: & sic
venies & videbis me.
Misit autem dauid
nuncios ad isboseth fi
lium
saul dicens. Redde v=
xorem meam
michol quam despon
di mihi
centum preputiis phi
listiim. Misit ergo
isboseth & tulit eam a
viro suo
phaltiel filio lais. Seq̃=
baturq; eam
vir suus plorans vsq;
bahurim. Et dixit ad e
um abner. Vade &

cũ esset preliũ inter domũ saul
ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀναμέσον τοῦ οἴκου σαοὺλ
& inter domũ dauid: & abener erat re
καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου δαυίδ, καὶ ἀβεννὴρ ἦν κρα=
gens domũ saul. & saul erat cõcubina:
τῶν τοῦ οἴκου σαούλ. καὶ τῷ σαοὺλ ἦν παλλακή,
& nomẽ ei respha filia aia. & dixit isbo= B
καὶ ὄνομα αὐτῇ ῥεσφὰ θυγάτηρ αἰά. καὶ εἶπεν ἰσβό
seth filius saul ad abener: quare ingressus es ad
σεθ υἱὸς σαοὺλ πρὸς ἀβεννὴρ, τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς
cõcubinã patris mei. & iratus ẽ abe=
τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου. καὶ ἐθυμώθη ἀβε
ner nimis de verbo hoc isboseth.
νὴρ σφόδρα περὶ τοῦ λόγου τούτου τῷ ἰσβόσεθ.
& dixit ei abener: nũqd caput canis sum? &
καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀβεννήρ, μὴ κεφαλὴ κυνός εἰμι; καὶ
feci miam cum domo saul patris
ἐποίησα ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου σαοὺλ τοῦ πατρός
tui & de fratribus & de proximis eius:
σου καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων αὐτοῦ,
& nõ transfugi in domũ dauid: & requi=
καὶ οὐκ ηὐτομόλησα εἰς τὸν οἶκον δαυίδ, καὶ ἐπιζη=
ris in me de iniuria mulieris hodie? hec
τεῖς ἐπ᾿ ἐμὲ περὶ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον; τάδε
faciat mihi deus & hec addat: q̃ sicut iu=
ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι καθὼς ὤ=
rauit dñs dauid sic faciã ei in Infra. eo.
μοσε κύριος τῷ δαυίδ οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ
die hac: vt auferat regnum a do
ἡμέρᾳ ταύτῃ, περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴ
mo saul & eleuet thronũ dauid sup
κου σαοὺλ καὶ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον δαυίδ ἐπὶ τὸν
israel & sup iudã a dan vsq; ad bersa
ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν ἰούδαν ἀπὸ δὰν ἕως βηρσα=
bee. & nõ potuit rursũ isboseth rñdere
βεέ. καὶ οὐκ ἠδυνήθη ἔτι ἰσβόσεθ ἀνταποκριθῆναι
abener verbũ eo q̃ metuebat illũ. &
τῷ ἀβεννὴρ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβηθῆναι αὐτόν. καὶ
misit abener nuncios ad dauid in chebron
ἀπέστειλεν ἀβεννὴρ ἀγγέλους πρὸς δαυίδ εἰς χεβρὼν
dicẽs: pãge fedus tuũ mecum: & ecce
λέγων, διάθου διαθήκην σου μετ᾿ ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ
manus mea tecum vt reducã ad te om C
χείρ μου μετὰ σοῦ τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάν=
nem israel. & dixit dauid: bene ego pã
τα τὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπε δαυίδ, καλῶς ἐγὼ διαθή
gam ad te fedus: cetere verbũ vnũ ego peto
σομαι πρὸς σὲ διαθήκην, πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦ
a te dicẽs: non videas faciẽ meã ni
μαι παρὰ σοῦ λέγων, οὐ μὴ ἴδῃς τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν
si adduxeris mechol filiã saul veniẽ
μὴ ἀγάγῃς τὴν μεχὸλ θυγατέρα σαοὺλ παραγινομέ
te te ad vidẽdũ faciẽ meã. & misit
νου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. καὶ ἐξαπέστειλε
dauid nuncios ad isboseth filiũ saul dicẽs:
δαυίδ ἀγγέλους πρὸς ἰσβόσεθ υἱὸν σαοὺλ λέγων,
redde mihi vxorẽ meã mechol: quã acce=
ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν μεχόλ, ἣν ἔλα= 1.Re. 18.b.
pi in cẽtũ preputiis philistijm. & mi
βον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων. καὶ ἀπέ=
sit isboseth & accepit eam a vi
στειλεν ἰσβόσεθ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀν=
ro suo phaltiel filio lais: & ibat post
δρὸς αὐτῆς φαλτιὴλ υἱοῦ λαΐς, καὶ ἐπορεύετο με=
eã vir eius pergens & plorãs post
τ᾿ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πορευόμενος καὶ κλαίων ὀπί
eam vsq; ad bachurim. & dixit abener ad
σω αὐτῆς ἕως βαχουρίμ. καὶ εἶπεν ἀβεννὴρ πρὸς
eum:
αὐτόν.

vade ⁊ reuertere. ⁊ reuerſus eſt. ⁊ ſermo abe
πορεύου καὶ ἀνάστρεφε. καὶ ἀνέστρεφεν. καὶ λόγος ἀβε
ner fact⁹ eſt ad ſeniores iſrael: ⁊ dixit:
νὴρ ἐγένετο πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν,
heri ⁊ nudi⁹ tertius q̃rẽtes fuiſtis dauid vt regnaret
χθὲς καὶ τρίτης ζητοῦντες ἦτε δαυὶδ βασιλεῦσαι
ſup vos. ⁊ nũc facite: quia dñs locutus ẽ de
ἐφ᾽ ὑμᾶς. καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι κύριος ἐλάλησε περὶ
dauid dicẽs: in manu ſerui tui dauid ſal=
δαυὶδ λέγων, ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου δαυὶδ σώ
uabo pplm̃ meũ iſrael de manu philiſtijm
σω τὸν λαόν μου ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων
⁊ de manu oĩum inimicoꝝ eius. ⁊ locutus
καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. καὶ ἐλάλη=
eſt abener ⁊ in aures filioꝝ beniamin: ⁊
σεν ἀβεννὴρ καὶ εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν βενιαμίν, καὶ
abijt abener vt loq̃retur in aures dauid in
ἐπορεύθη ἀβεννὴρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα δαυὶδ εἰς
chebron oĩa que placebãt in oculis filioꝝ iſra
χεβρὼν πάντα ὅσα ἤρεσκεν ἐν ὀφθαλμοῖς υἱῶν ἰσρα=
el: ⁊ in oculis vniuerſe domus bẽiamin. ⁊ venit
ὴλ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς οἴκου βενιαμίν. καὶ ἦλθεν
abener ad dauid in chebron ⁊ cum eo viginti
ἀβεννὴρ πρὸς δαυὶδ εἰς χεβρὼν καὶ μετ᾽ αὐτοῦ εἴκοσι
viri. ⁊ fecit dauid abener ⁊ vi
ἄνδρες. καὶ ἐποίησε δαυὶδ τῷ ἀβεννὴρ καὶ τοῖς ἀν=
ris qui cum eo cõuiuiũ. ⁊ dixit abener ad
δράσι τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ πότον. καὶ εἶπεν ἀβεννὴρ πρὸς
dauid: ſurgam iã ⁊ ibo ⁊ cõgrega=
δαυὶδ, ἀναστήσομαι δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροί
bo ad dñm meũ regẽ oẽm popu
σω πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα τὸν λα=
lũ iſrael: ⁊ pangã tecum fedus ⁊ re=
ὸν ἰσραὴλ, καὶ διαθήσομαι μετὰ σοῦ διαθήκην καὶ βα
gnabis in oĩbus q̃ deſiderat aĩa tua. ⁊ mi
σιλεύσεις ἐν πᾶσιν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου. καὶ ἐξα
ſit dauid abener ⁊ iuit in pace. ⁊
πέστειλε δαυὶδ τὸν ἀβεννὴρ καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ. καὶ
ecce pueri dauid ⁊ ioab venerũt ab
ἰδοὺ οἱ παῖδες δαυὶδ καὶ ἰωὰβ παρεγίνοντο ἀπὸ
exitu: ⁊ ſpolia afferebãt ſecum ⁊ abe
τῆς ἐξοδίας, καὶ σκῦλα ἔφερον μεθ᾽ ἑαυτῶν καὶ ἀβε
ner nõ erat cũ dauid in chebron: q: miſerat eũ:
νὴρ οὐκ ἦν μετὰ δαυὶδ ἐν χεβρὼν, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτόν,
⁊ ꝓfect⁹ fuit in pace. ⁊ ioab ⁊ oĩs exercit⁹
καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ. καὶ ἰωὰβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ
qui cũ eo audierũt: ⁊ nũciauerũt ioab di
ἡ μετ᾽ αὐτοῦ ἤκουσαν, καὶ ἀπήγγειλαν τῷ ἰωὰβ λέ=
cẽtes: venit abener filius ner ad dauid: ⁊ mi
γοντες, ἦλθεν ἀβεννὴρ υἱὸς νὴρ πρὸς δαυὶδ, καὶ ἀπέ=
ſit eũ ⁊ abijt in pace. ⁊ ingreſſus ẽ ioab
στειλεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ. καὶ εἰσῆλθεν ἰωὰβ
ad regem: ⁊ dixit ei: q̃d hoc feci
πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τί τοῦτο ἐποίη
ſti? ecce venit abener ad te: ⁊ quare hoc
σας; ἰδοὺ ἦλθεν ἀβεννὴρ πρὸς σέ, καὶ ἵνα τί τοῦτο
dimiſiſti eũ ⁊ abijt in pace: vel nõ
ἐξαπέστειλας αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ; ἢ οὐκ
noſti malitiã abener filij ner: q̃m ad decipiẽdũ
οἶδας τὴν κακίαν ἀβεννὴρ υἱοῦ νὴρ, ὅτι ἀπατῆσαί
te venit ⁊ ad ſciẽdũ ingreſſum tuũ ⁊
σε παρεγίνετο καὶ γνῶναι τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν
egreſſũ tuũ ⁊ ad ſciendũ oĩa q̃ tu agis.
ἔξοδόν σου καὶ γνῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς.
⁊ egreſſus ẽ ioab a dauid ⁊ miſit nũ=
καὶ ἐξῆλθεν ἰωὰβ ἀπὸ δαυὶδ καὶ ἀπέστειλεν ἀγ=
tios poſt abener: ⁊ reducunt eũ a
γέλους ὀπίσω ἀβεννὴρ, καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ
ciſterna ſira: ⁊ dauid nõ ſciuit.
τοῦ φρέατος σειρᾶ, καὶ δαυὶδ οὐκ ᾔδει.

reuertere. Qui reuerſus eſt. Sermonẽ quoq; intulit abner ad ſeniores iſrael dicens. Tã heri q̃ nudiuſtertius querebatis dauid vt regnaret ſup vos. Nunc ergo facite: q̃m dñs locutus eſt ad dauid dicẽs. In manu ſerui mei dauid ſaluabo populũ meũ iſrael de manu philiſtiim & oĩm inimicorũ ei⁹. Locutus eſt autem abner etiã ad beniamin. Et abiit vt loqueretur ad dauid in hebron oĩa q̃ placuerant iſraeli & vniuerſo beniamin: venitq; ad dauid in hebron cum vigĩti viris. Et fecit dd̃ abner & viris eius qui venerant cũ eo cõuiuiũ. Et dixit abner ad dauid. Surgam vt congregem ad te dominũ meũ regem omnem iſrael & ineant tecum fed⁹: & imperes omnibus ſicut deſiderat aĩa tua. Cũ ergo deduxiſſet dauid abner & ille iſſet in pace: ſtatim pueri dauid & ioab venerũt ceſis latronibus cum preda magna nimis. Abner autem non erat cum dauid ĩ hebrõ: q̃a iã dimiſerat eũ: & ꝓfectus fuerat in pace: & ioab & omnis exercitus q̃ erãt cũ eo poſtea venerãt. Nũciatũ eſt itaq; ioab a narrãtibus. Vẽit abner filius ner ad regẽ: & dimiſit eũ: & abiit ĩ pace. Et ingreſſus ẽ ioab ad regem & ait. Quid feciſti? Ecce venit abner ad te. Quare dimiſiſti eũ: & abiit & receſſit? Ignoras abner filiũ ner: q̃m ad hoc venit ad te vt d̃ciperet te: & sciret exitũ tuum & introitum tuũ: & noſſet oĩa que agis. Egreſſus itaq; ioab a dauid miſit nuncios poſt abner: & reduxit eum a ciſterna ſyra: ignorante dauid.

שוב	שוב וישב: וידבר אבנר היה עם
	זקני ישראל לאמר גם תמול
היה בקש	גם שלשם הייתם מבקשים את
עשה	דוד למלך עליכם: ועתה עשו כי
	יהוה אמר אל דוד לאמר ביד
	דוד עבדי הושיע את עמי
ישע	ישראל מיד פלשתים ומיד כל
דבר	איביהם: וידבר גם אבנר באזני
	בנימין וילך גם אבנר לדבר
	באזני דוד בחברון את כל אשר
	טוב בעיני ישראל ובעיני כל
בוא	בית בנימין: ויבא אבנר אל דוד
	חברון ואתו עשרים אנשים
	ויעש דוד לאבנר ולאנשים
שתה	אשר אתו משתה: ויאמר אבנר
קום ילך	אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה
קבץ	אל אדני המלך את כל ישראל
כרת ברת	ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל
אוה שלח	אשר תאוה נפשך: וישלח דוד
שלם	את אבנר וילך בשלום: והנה
בוא נגד	עבדי דוד ויואב בא מהגדוד
בוא	ושלל רב עמם הביאו ואבנר
	איננו עם דוד בחברון כי שלחו
	וילך בשלום: ויואב וכל הצבא
נגד	אשר אתו באו ויגדו ליואב
	לאמר בא אבנר בן נר אל המלך
	וישלחהו וילך בשלום: ויבא
	יואב אל המלך ויאמר מה
אמר	עשיתה הנה בא אבנר אליך
עשה בוא	למה זה שלחתו וילך הלוך: ידעת
	את אבנר בן נר כי לפתתך בא
פתה	ולדעת את מוצאך ואת מבואך
ידע יצא	ולדעת את כל אשר אתה עשה:
בוא	ויצא יואב מעם דוד וישלח
לאך שוב	מלאכים אחרי אבנר וישיבו
	אתו מבור הסרה ודוד לא ידע:

וַיָּשָׁב אַבְנֵר חֶבְרוֹן וַיַּטֵּהוּ יוֹאָב נָטָה
אֶל תּוֹךְ הַשַּׁעַר לְדַבֵּר אִתּוֹ בַּשֶּׁלִי שָׁלָה
וַיַּכֵּהוּ שָׁם הַחֹמֶשׁ וַיָּמָת בְּדַם נָכָה מוּת
עֲשָׂהאֵל אָחִיו ׃ וַיִּשְׁמַע דָּוִד שָׁמַע
מֵאַחֲרֵי כֵן וַיֹּאמֶר נָקִי אָנֹכִי אָמַר נָקָה
וּמַמְלַכְתִּי מֵעִם יְהוָה עַד מָלַךְ
עוֹלָם מִדְּמֵי אַבְנֵר בֶּן נֵר׃ יָחֻלוּ עָלַם חוּל
עַל רֹאשׁ יוֹאָב וְאֶל כָּל בֵּית
אָבִיו וְאַל יִכָּרֵת מִבֵּית יוֹאָב זָב כָּרַת זוּב
וּמְצֹרָע וּמַחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ וְנֹפֵל צָרַע חָזַק
בַּחֶרֶב וַחֲסַר לָחֶם׃ וְיוֹאָב וַאֲבִישַׁי
אָחִיו הָרְגוּ לְאַבְנֵר עַל אֲשֶׁר
הֵמִית אֶת עֲשָׂהאֵל אֲחִיהֶם מוּת
בְּגִבְעוֹן בַּמִּלְחָמָה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לָחַם
אֶל יוֹאָב וְאֶל כָּל הָעָם אֲשֶׁר
אִתּוֹ קִרְעוּ בִגְדֵיכֶם וְחִגְרוּ שַׂקִּים
וְסִפְדוּ לִפְנֵי אַבְנֵר וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד פָּנָה
הֹלֵךְ אַחֲרֵי הַמִּטָּה׃ וַיִּקְבְּרוּ אֶת קָבַר
אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת נָשָׂא
קוֹלוֹ וַיֵּבְךְּ אֶל קֶבֶר אַבְנֵר וַיִּבְכּוּ בָּכָה
כָּל הָעָם׃ וַיְקֹנֵן הַמֶּלֶךְ אֶל אַבְנֵר קוּן
וַיֹּאמַר הַכְּמוֹת נָבָל יָמוּת אַבְנֵר׃
יָדֶיךָ לֹא אֲסֻרוֹת וְרַגְלֶיךָ לֹא
לִנְחֻשְׁתַּיִם הֻגָּשׁוּ כִּנְפוֹל לִפְנֵי בְנֵי נָגַשׁ
עַוְלָה נָפָלְתָּ וַיֹּסִפוּ כָל הָעָם יָסַף
לִבְכּוֹת עָלָיו׃ וַיָּבֹא כָל הָעָם בּוֹא
לְהַבְרוֹת אֶת דָּוִד לֶחֶם בְּעוֹד בָּרָה
הַיּוֹם וַיִּשָּׁבַע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה שָׁבַע עָשָׂה
לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יֹסִיף כִּי אִם
לִפְנֵי בוֹא הַשֶּׁמֶשׁ אֶטְעַם לֶחֶם טָעַם
אוֹ כָל מְאוּמָה׃ וְכָל הָעָם הִכִּירוּ מְאֹם נָכַר
וַיִּיטַב בְּעֵינֵיהֶם כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יָטַב
הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָּל הָעָם טוֹב׃
וַיֵּדְעוּ כָל הָעָם וְכָל יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם
הַהוּא כִּי לֹא הָיְתָה מֵהַמֶּלֶךְ לְהָמִית הָיָה מוּת
אֶת אַבְנֵר בֶּן נֵר׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל אָמַר

Cũqȝ redisset abner in hebrõ: seorsũ adduxit eum ioab ad medium porte: vt loq̃retur ei ĩ dolo: & pcussit illũ ibi ĩ inguine & mortuus est in vltionẽ sanguinis asahel fris ei9. Q d° cũ audisset dauid rẽ iam gestã ait. Mũdus ego sũ & regnum meum apđ dominum vsqȝ in sempiternum a sanguine abner filii ner: & veniat sup caput ioab & super omnem domũ patris ei9: nec deficiat de domo ioab fluxum seminis sustinẽs & leprosus & tenẽs fusũ: & cadẽs gladio & indigens pane. Igitur ioab & abisai frater eius interfecerunt abner: eo q occidisset asahel fratrẽ eorum in gabaon in p̃lio. Dixit autem dauid ad ioab & ad omnem populum qui erat cũ eo. Scindite vestimẽta vr̃a & accingimini saccis: & plangite ante exequias abner. Porro rex dauid seq̃batur feretrũ. Cũqȝ sepelissent abner in hebron: leuauit rex dauid vocẽ suã & fleuit super tumulũ abner. Fleuit aũt & oĩs ppls. Plãgensqȝ rex & lugens abner ait. Nequaq̃ȝ vt mori solẽt ignaui: mortuus es abner. Manus tue ligate nõ sunt: & pedes tui nõ sunt cõpedibus aggrauati: sed sicut solẽt cadere corã filiis iniq̃tatis sic corruisti. Congeminãsqȝ oĩs populus fleuit sup eũ. Cũqȝ venisset vniuersa multitudo cibũ cape cũ dauid clara adhuc die: iurauit dauid dicens. Hec faciat mihi deus: & hec addat: si ante occasum solis gustauero panem vel aliud quicq̃ȝ. Oĩsqȝ populus audiuit: & placuerũt eis cuncta que fecit rex in cõspectu omnis populi. Et cognouit oẽ vulg9 & vniuersus israel ĩ die illa: q̃m nõ actum fuisset a rege vt occideretur abner filius ner. Dixit quoqȝ rex ad

⁊ reuersus est abener ad chebron ⁊ declinare fecit eũ io
καὶ ἐπέστρεψεν ἀβεννὴρ εἰς χεβρὼν καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν ἰω
ab a latere porte: vt loq̃retur ad eũ in do
αβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης, λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν ἐν πα
lo. ⁊ percussit eum ibi in inguine
ραλογισμῷ. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ψύαν
⁊ mortuus est in sanguine asael fratris eius.
καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτ̃.
⁊ audiuit dauid post hec: ⁊ dixit: inocẽs sum
καὶ ἤκουσε δαυὶδ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶπεν, ἀθῶός εἰμι
ego ⁊ regnum meũ a dño ⁊ vsqȝ in seculũ a Dañ. 13.c.
ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ Actu 20.f.
sanguinib9 abener filij ner: veniant sup
τῶν αἱμάτων ἀβεννὴρ υἱοῦ νὴρ, καταντησάτωσαν ἐπὶ
caput ioab ⁊ sup oẽm domũ pr̃is
κεφαλὴν ἰωὰβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
ei9: ⁊ nõ deficiat de domo ioab fluxũ seminis sustinẽs ⁊
αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλίποι ἐκ τ̃ οἴκου ἰωὰβ γονοῤῥυὴς καὶ
leprosus ⁊ tenes scuticã: ⁊ cadẽs in gladio ⁊
λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλην, καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
indigẽs panibus. ioab aũt ⁊ abessai fra
ἐλαττονούμενος ἄρτοις. ἰωὰβ δὲ καὶ ἀβεσαὶ ὁ ἀδελ=
ter eius obseruabãt abener eo q occi
φὸς αὐτοῦ διετηροῦντο τὸν ἀβεννὴρ ἀνθ' ὧν ἐθανάτω=
dit asael fratrẽ eoꝝ in gabaon in
σεν τὸν ἀσαὴλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν γαβαὼν ἐν τῷ
prelio. ⁊ dixit dauid ad ioab ⁊ ad oẽm
πολέμῳ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἰωὰβ καὶ πρὸς πάντα
pplm q cum eo: scindite vestimẽta vr̃a
τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, διαῤῥήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν s.1. ⁊ ifra
⁊ accingimini saccis ⁊ plãgite ante abe 13.f.
καὶ περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν ἀβε
ner. ⁊ rex dauid ibat ante
νήρ. καὶ ὁ βασιλεὺς δαυὶδ ἐπορεύετο ἔμπροσθεν τῆς
feretrũ. ⁊ sepeliũt abener in chebron. ⁊ leuauit
κλίνης. καὶ θάπτουσι τὸν ἀβεννὴρ ἐν χεβρών. καὶ ἐπῆρεν
rex vocẽ suã ⁊ fleuit sup
ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ
tumulũ abener: ⁊ fleuit oĩs ppl's: ⁊ luxit
τάφῳ ἀβεννήρ, καὶ ἔκλαυσε πᾶς ὁ λαός. καὶ ἐθρήνησεν
rex sup abener ⁊ dixit: si sm̃ mortẽ na
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ ἀβεννὴρ καὶ εἶπεν, εἰ κατὰ θάνατον να
bal morietur abener: manus tue nõ ligate sunt:
βὰλ ἀποθανεῖται ἀβεννήρ; αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν,
neqȝ pedes tui in cõpedib9: nõ adduxisti vt na
οὐδὲ οἱ πόδες σου ἐν πέδαις, οὐ προσήγαγες ὡς να
bal: corã filio iniq̃tatis corruisti. ⁊ cõgregat9 ẽ oĩs
βάλ, ἐνώπιον υἱοῦ ἀδικίας ἔπεσες. καὶ συνῆλθε πᾶς
ppl's vt flerent eũ. ⁊ venit vniuersus ppl's vt
ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν. καὶ ἦλθεν πᾶς ὁ λαὸς πε
cenã darẽt dauid panib9 adhuc exñte die. ⁊
ριδειπνίσαι τὸν δαυὶδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας. καὶ
iurauit dauid dicẽs: hec faciat mihi de9
ὤμοσε δαυὶδ λέγων, τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
hec addat: q̃m nisi occiderit sol nõ gu=
τάδε προσθείη, ὅτι ἐὰν μὴ δύνῃ ὁ ἥλιος οὐ μὴ γεύ
stabo panẽ neqȝ omne q̃cq̃ȝ. ⁊ oĩs po=
σομαι ἄρτου οὐδὲ παντός τινος. καὶ πᾶς ὁ λα=
pul9 sciuit: ⁊ placuerũt ĩ cõspectu eoꝝ cuncta que
ὸς ἐπέγνω, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα
fecit rex in cõspectu oĩs ppl'i.
ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ.
⁊ cognouerũt oĩs ppl's ⁊ oĩs israel in
καὶ ἐπέγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἐν
die illa: q̃m nõ actũ est a re
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασι=
ge vt occideret abener filiũ ner. ⁊ di=
λέως τοῦ θανατῶσαι τὸν ἀβεννὴρ υἱὸν νήρ. καὶ εἶ=
xit rex ad
πεν ὁ βασιλεὺς πρὸς

seruos suos: nōne scitis ꝙ princeps ⁊
τοὺς παῖδας αὐτοῦ, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡγούμενος καὶ
magnus cecidit in die hac in israel? ⁊
μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ ἰσραήλ; καὶ
ꝙ ego hodie ꝓpinquus cōstitutus in regem?
ὅτι ἐγὼ σήμερον συγγενὴς κατεσταμένος εἰς βασιλέα;
⁊ viri isti filij saruia duriores me
καὶ οἱ ἄνδρες οὗτοι οἱ υἱοὶ σαρουίας σκληρότεροί μου εἰ
sunt. retribuat dñs facienti mala iuxta
σίν. ἀνταποδῷ κύριος τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ
malicīā suam.
τὴν κακίαν αὐτοῦ.

Ca.4.

Et audiuit isboseth filius saul: ꝙ mortuꝰ eēt
Καὶ ἤκουσεν ἰσβόσεθ υἱὸς σαούλ, ὅτι τέθνηκεν
abener in chebron: ⁊ dissolute sunt manus eius:
ἀβεννὴρ ἐν χεβρών, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ,
⁊ oēs viri israel turbati sunt: ⁊ duo
καὶ πάντες οἱ ἄνδρες ἰσραὴλ ἐταράχθησαν, καὶ δύο
viri principes turmarū isboseth filio saul.
ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ ἰσβόσεθ υἱῷ σαούλ.
nomē vni baana: ⁊ secūdo nomē rechab
ὄνομα τῷ ἑνὶ βαανά, καὶ τῷ δευτέρῳ ὄνομα ῥηχάβ
filij remmō berothei de filijs beniamī:
οἱ υἱοὶ ῥεμμὼν τοῦ βηροθαίου ἐκ τῶν υἱῶν βενιαμίν,
quia ⁊ beroth reputata est filijs beniamin. ⁊ fu
ὅτι καὶ βηρὼθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς βενιαμίν. καὶ ἀπέ-
gerunt berothite in gethaim: ⁊ fuerūt ibi aduene
δρασαν οἱ βηροθαῖοι εἰς γεθαΐμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦν
vsqȝ in diē hunc. ⁊ ionathan filio sa
τες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ τῷ ἰωναθὰν υἱῷ σα
ul filius percussus pedes filius ānoꝝ quinqȝ
ούλ υἱὸς πεπληγὼς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε
⁊ iste cū venit nuncius saul ⁊ iona
καὶ οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν σαοὺλ καὶ ἰωνα
than filij eius de izrael: ⁊ substulit eū nu
θὰν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ ἰεζραήλ, καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιθη
trix sua: ⁊ fugit. ⁊ factū est cū festinaret ip=
νὸς αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐ
sa ⁊ secederet: cecidit ⁊ claudꝰ effectꝰ ē. ⁊ nomē
τὴν καὶ ἀναχωρεῖν, ἔπεσε καὶ ἐχωλάνθη. καὶ ὄνομα
ei mephiboseth. ⁊ abierūt filij remmō be
αὐτῷ μεφιβόσεθ. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ ῥεμμὼν τοῦ βη
rothite rechab ⁊ baana: ⁊ ingressi sūt in fer
ροθαίου ῥηχὰβ καὶ βαανά, καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύ=
uore diei in domū isboseth: ⁊ ipse dor
ματι τῆς ἡμέρας εἰς τὸν οἶκον ἰσβόσεθ, καὶ αὐτὸς ἐκά
miebat in lecto meridiei: ⁊ ecce hostiaria
θευδε ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας, καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς
domus purgabat triticū: ⁊ dormitauit ⁊ dormiuit.
τοῦ οἴκου ἐκάθαιρε πυρούς, καὶ ἐνύσταξε καὶ ἐκάθευδεν.
⁊ rechab ⁊ baana frater eius latuerūt ⁊ in=
καὶ ῥηχὰβ καὶ βαανὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διέλαθον καὶ εἰσε
gressi sunt in domū. ⁊ isboseth dormiebat sup
πορεύθησαν εἰς τὸν οἶκον. καὶ ἰσβόσεθ ἐκάθευδεν ἐπὶ
lectū suū in cubiculo suo. ⁊ percutiūt
τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ. καὶ τύπτουσιν
eum ⁊ interficiūt: ⁊ auferūt caput eius.
αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν, καὶ ἀφαιροῦσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
⁊ ceperūt caput eius ⁊ abierūt viā q̄ ad
καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον τὴν ὁδὸν τὴν κα=
occasum tota nocte. ⁊ attulerūt caput is
τὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα. καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν ἰσ
boseth dauid in chebron. ⁊ dixerūt ad regem:
βόσεθ τῷ δαυὶδ εἰς χεβρών. καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα,
ecce caput isboseth filij saul inimici tui: q̄ q̄re=
ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ ἰσβόσεθ υἱοῦ σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὃς ἐζή=
biam tuā: ⁊ dedit dñs dño nr̄o regi vltio
τει τὴν ψυχήν σου, καὶ ἔδωκε κύριος τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ ἐκδίκη
inimicoꝝ suoꝝ vt dies hec de saul inimico tuo ⁊ de
σιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἐκ σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ
semine eius. ⁊ rñdit dauid rechab ⁊ baana
σπέρματος αὐτοῦ. καὶ ἀπεκρίθη δαυὶδ τῷ ῥηχὰβ καὶ τῷ βαανὰ

[z]seruos suos. [a]Nū igno=
ratis[c]qm̄[b]p̄riceps[c]& ma
ximus[f]cecidit[g]hodie[i]in
israel?[k] Ego autē adhuc
[m]delicatꝰ[n]& vnctꝰ[o]rex.
[p]Porro viri
[q]isti[r]filii[s]saruie[t]duri sūt
[u]mihi.
[x]Retribuat[y]dñs[z]facienti
[a]malū[b]iuxta maliciā suā.

Audiuit āt[b]filiꝰ 4.
[c]saul[d]ꝙ[e]cecidisset
[f]abner[g]in hebrō:[h]& dis=
solute sunt[i]manus eius:
[k]oīsqȝ[l]israel[m]pturbatꝰ ē.
[n]Duo autem[o]viri
[p]principes[q]latronū[r]erāt
[s]filio[t]saul:[u]nomen
[x]vni[y]banaa:[z]& nomē[a]al
teri[b]rechab
[c]filii[d]rēmō[e] berothite:
[f]de filiis[g]bēiamī. [h]Siqdē
[h]&[i]beroth[k]reputata est
[l]in[m]beniamin.
[n]Et fugerunt[o]berothite
[p]in gethaim:[q]fueruntqȝ
[r]ibi[s]aduene[t]vsqȝ ad[u]tp̄s
[x]illud. Erat autem
[a]ionathe[b]filio[c]saul[d]filius
[e]debilis[f]pedibus.
[h]Quinquēnis enim[k]fuit
[l]quādo venit[m]nūciꝰ de
[n]saul[o]& ionatha[p]ex iez=
rael.
[q]Tollens itaqȝ eum[r]nu=
trix sua[s]fugit.
[u]Cūqȝ festinaret[x]vt fuge
ret:[y]cecidit:[z]& claudꝰ ef
fectꝰ est: habuitqȝ[a]voca=
bulū[b]miphiboseth. [c]Ve
niētes igitur[d]filii[e]rēmō
[f]berothite[g]rechab[h]& ba
naa:[i]ingressi sūt[k]feruen
te[l]die[n]domū[o]isboseth.
[q]Qui[r]dormiebat[s]super
[t]stratū suū[u]meridie. [y]In
gressi sūt āt[a]domū laten
ter[b]assumētes spicas[c] tri
tici:[d]& p̄cusserūt eū[e]in[f]i
guine[g]rechab[h]& banaa
[i]frī eius &[k] fugerunt. [l]Cū
āt igressi fuissent[m]domū
[n]ille[o]dormiebat[p]sup[q]le=
ctū suū[r]in cōclaui:[t]& p̄=
cutientes[u]iterfecerīt eū.
[x]Sublatoqȝ[y]capite eius:
[b]abierunt per[e]viam[f]de=
serti[g]tota[h]nocte
[i]& attulerunt[l]caput[m]is=
boseth[o]ad
[p]dauid in[q]hebrō. [r]Dixe
runtqȝ[s]ad[t]regem.
[u]Ecce[x]caput[y]isboseth[a]fi
lii[b]saul
[c]inimici tui[d]qui[e] quere
bat[g]animam tuam:
[h]& dedit[i]dñs[k] dño meo
[l]regi[m]vltionem
[n]hodie[p]de saul[q] & de se=
mine eius.
[r]Rñdens autem[s] dauid
[x]rechab[x]&[y]banaa

עבדיו הלא תדעו כי שר וגדול
נפל היום הזה בישראל: ואנכי
היום רך ומשוח מלך והאנשים
האלה בני צרויה קשים ממני
ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו:
Cap. iiij.
וישמע בן שאול כי מת
אבנר בחברון וירפו ידיו וכל
ישראל נבהלו: ושני אנשים
שרי גדודים היו בן שאול שם
האחד בענה ושם השני רכב
בני רמון הבארתי מבני בנימן כי
גם בארות תחשב על בנימן:
ויברחו הבארתים גתימה ויהיו
שם גרים עד היום הזה:
וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים
בן חמש שנים היה בבא שמעת
שאול ויהונתן מיזרעאל
ותשאהו אמנתו ותנס ויהי
בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו
מפיבשת: וילכו בני רמון הבארתי
רכב ובענה ויבאו כחם היום אל
בית איש בשת והוא שכב את
משכב הצהרים: והנה באו עד
תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל
החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו:
ויבאו הבית והוא שכב על מטתו
בחדר משכבו ויכהו וימתהו
ויסירו את ראשו ויקחו את
ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה
ויבאו את ראש איש בשת אל
דוד חברון ויאמרו אל המלך
הנה ראש איש בשת בן שאול
איבך אשר בקש את נפשך
ויתן יהוה לאדני המלך נקמות
היום הזה משאול ומזרעו:
ויען דוד את רכב ואת בענה

ידע שור
גדל
רכך משח
קשה
שלם רוע
שמע
רפה
בהל שנה
שור גדד
היה
חשב
ברח
גור
שנה בוא
נשא נוס
היה נפל
פסח
בוא חמם
שכב
חטה נכה
נטה
שכב מות
סור לקח
בוא
נתן
ענה

אחיו בני רמון הבארתי ויאמר אמר
להם חי יהוה אשר פדה את
נפשי מכל צרה׃ כי המגיד לי צור נגד
לאמר הנה מת שאול והוא היה מות
כמבשר בעיניו ואחזה בו בשר
ואהרגהו בצקלג אשר לתתי לו הרג נתן
בשרה׃ אף כי אנשים רשעים
הרגו את איש צדיק בביתו על צדק
משכבו ועתה הלא אבקש את שכב בקש
דמו מידכם ובערתי אתכם מן
הארץ׃ ויצו דוד את הנערים צוה
ויהרגום ויקצצו את ידיהם קצץ
ואת רגליהם ויתלו על הברכה תלה
בחברון ואת ראש איש בשת לקחו
ויקברו בקבר אבנר בחברון׃ קבר

Cap. v.

ויבאו כל שבטי ישראל בוא
אל דוד חברונה ויאמרו לאמר אמר
הננו עצמך ובשרך אנחנו׃ גם
אתמול גם שלשום בהיות תמל היה
שאול מלך עלינו אתה היית
המוציא והמביא את ישראל יצא בוא
ויאמר יהוה לך אתה תרעה את רעה
עמי את ישראל ואתה תהיה היה
לנגיד על ישראל׃ ויבאו כל זקני נגד
ישראל אל המלך חברונה ויכרת כרת
להם המלך דוד ברית בחברון ברת
לפני יהוה וימשחו את דוד פנה משח
למלך על ישראל׃ בן שלשים
שנה דוד במלכו ארבעים שנה רבע
מלך׃ בחברון מלך על יהודה
שבע שנים וששה חדשים
ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנה על כל ישראל ויהודה׃
וילך המלך ואנשיו ירושלם
אל היבסי יושב הארץ ישב
ויאמר לדוד לאמר לא תבוא בוא

fratri eius filiis remmō berothite: dixit ad eos. Viuit dominus qui eruit aīam meā de oī angustia: qm̄ eū q annunciauerat mihi & dixerat: mortuus est saul: q putabat se prospera nūciare: tenui & occidi eū in sicelech: cui oportebat me mercedē dare pro nuncio. Quanto magis nūc cū hoīes ipii interfecerīt virū innoxiū in domo sua super lectum suum non queram sanguinē eius de māu vestra: & auferā vos de tra? Precepit itaq̧ dauid pueris suis: & interfecerūt eos: p̄cidētesq̧ manus & pedes eorū: suspenderūt eos super piscinā in hebron. Caput autem isboseth tulerunt: & sepelierunt in sepulchro abner in hebrō. 5.

ET venerunt vniuerse tribus israel ad dauid in hebron dicentes. Ecce nos os tuū & caro tua sumus. Sed & heri & nudiustertius cum esset saul rex super nos: tu eras educens & reducens israel. Dixit autem dominus ad te. Tu pasces populum meum israel: & tu eris dux super israel. Venerūt quoq̧ & seniores israel ad regem in hebron: & pcussit cū eis rex dauid fedus in hebron coram domino: vnxeruntq̧ dauid in regem super israel. Filius triginta annorum erat dd̄ cū regnare cepisset: & quadraginta annis regnauit. In hebrō regnauit sup iudā septē annis & sex mensibus. In ierusalem aūt regnauit triginta tribus annis super omnē israel & iudam. Et abiit rex & oēs viri qui erāt cū eo in ierusalem ad iebuseum habitatorem terre. Dictūq̧ est dauid ab eis. Non ingredieris

fratris eius filijs remon berothei: ꝛ dixit
ἀδελφοῦ αὐτοῦ υἱοῖς ῥεμμὰν τοῦ βηρωθαίου, καὶ εἶπεν
eis: viuit dn̄s qui eruit aiaȝ meā de
αὐτοῖς, ζῇ κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ
omni angustia: q̇ q annūciauerat mihi dicēs q̇
πάσης θλίψεως, ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι λέγων ὅτι
mortuus eēt saul ꝛ ionathan: licet ipse erat q̄si prospera
τέθνηκε σαοὺλ καὶ ἰωναθάν, κἂν αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγε-
nūcians corā me: ꝛ detinui eū ꝛ occi
λιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέ-
di eū in secelag: cui oportebat me dare premia
κτεινα αὐτὸν ἐν σεκελάγ, ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέ-
nūciaciōis: sȝ ꝛ nūc viri mali interfecerūt virū
λια. ἀλλὰ καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπέκτειναν ἄνδρα
iustū sup lectū suū in domo sua.
δίκαιον ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
ꝛ nūc querā sāguinē eius de manu vrā
καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς ὑμῶν
ꝛ delebo vos de terra. ꝛ precepit
καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς. καὶ ἐνετείλατο
dauid pueris suis: ꝛ interfecerūt eos
δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτούς
ꝛ pciderūt manꝰ eorū ꝛ pe
καὶ ἐκολόβωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πό-
des eorū: ꝛ suspēderūt eos sup fontē
δας αὐτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης
in chebron: ꝛ caput isboseth sepelierūt in
ἐν χεβρών, καὶ τὴν κεφαλὴν ἰσβόσεθ ἔθαψαν ἐν τῷ
sepulchro abener filij ner in chebron.
τάφῳ ἀβεννὴρ υἱοῦ νὴρ ἐν χεβρών. Ca. 5.
ET veniūt vniuerse tribus israel
Καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ ἰσραὴλ 1. P
ad dauid in chebron: ꝛ dicūt: ecce nos 11.
πρὸς δαυὶδ ἐν χεβρών, καὶ λέγουσιν, ἰδοὺ ἡμεῖς
ossa tua ꝛ carnes tue: ꝛ heri ꝛ nudiꝰ tertiꝰ cū
ὀστᾶ σου καὶ σάρκες σου, καὶ χθὲς καὶ τρίτης ὄν-
esset saul rex sup nos: tu eras educens ꝛ
τος σαοὺλ βασιλέως ἐφ᾽ ἡμῖν, σὺ ἦσθα ἐξαγαγὼν καὶ
inducens israel. ꝛ dixit dn̄s ad te tu
εἰσαγαγὼν τὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς σέ, σὺ
pasces pplm̄ meū israel: ꝛ tu eris in
ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς
ducē sup israel. ꝛ veniūt oēs
ἡγούμενον ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. καὶ ἔρχονται πάντες οἱ
seniores israel in chebron ad regē.
πρεσβύτεροι ἰσραὴλ εἰς χεβρὼν πρὸς τὸν βασιλέα.
ꝛ pepigit rex dauid fedus in chebron
καὶ διέθετο ὁ βασιλεὺς δαυὶδ διαθήκην ἐν χεβρὼν
corā dn̄o. ꝛ vngunt dauid in re
ἐνώπιον κυρίου. καὶ χρίουσι τὸν δαυὶδ εἰς βασι-
gem sup vniuersū israel. filius triginta annoꝝ
λέα ἐπὶ πάντα τὸν ἰσραήλ. υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν
erat dauid cū regnaret ipse. ꝛ quadragin
ἦν δαυὶδ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ τεσσαράκον-
ta ānis regnauit. ꝛ regnauit in chebron sup
τα ἔτη ἐβασίλευσεν. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν χεβρὼν ἐπὶ
iuda ānis septē ꝛ mēsibꝰ sex. ꝛ in hierusalē
ἰούδα ἔτη ἑπτὰ καὶ μῆνας ἕξ. καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ
regnauit trigīta ꝛ duobꝰ ānis sup oēm
ἐβασίλευσε τριάκοντα καὶ τρία ἔτη ἐπὶ πάντα
israel ꝛ iudā. ꝛ abijt rex ꝛ
ἰσραὴλ καὶ ἰούδαν. καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ
omnes viri eius in hierusalē ad ie
πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν ἰε-
busseum habitatorem terre. ꝛ dictū est
βουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν. καὶ ἐρρέθη τῷ
dauid: non ingredieris
δαυίδ, οὐκ εἰσελεύσῃ

huc quia insurrexerūt claudi & ceci dicen
ὧδε, διότι ἀντέστησαν οἱ χωλοὶ καὶ οἱ τυφλοὶ λέγον-
tes: nō ingredietur dauid huc. & cepit
τες, οὐκ εἰσελεύσεται δαυὶδ ὧδε. καὶ κατελάβετο
dauid arcē sion: hec ciuitas dauid. &
δαυὶδ τὴν περιοχὴν σιών, αὕτη ἡ πόλις δαυὶδ. καὶ
dixit dauid in die illa: quicūq; percutiēs iebuseū
εἶπε δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, πᾶς τύπτων ἰεβουσαῖ
tāgat in gladio & claudos & ce
ον, ἁπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τυφ
cos odiētes aiaʒ dauid. idcirco di
λοὺς τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν δαυὶδ. διὰ τοῦτο ἐροῦ
cēt: cecus & claudus nō ingredietur in domū dñi.
σι, τυφλὸς καὶ χωλὸς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἶκον κυρίου.
& habitauit dauid in arce: & vocata ē hec ci-
καὶ ἐκάθισε δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πό
uitas dauid. & edificauit dauid ciuitatē p gyrū
λις δαυὶδ. καὶ ᾠκοδόμησε δαυὶδ τὴν πόλιν κύκλῳ
ab extremitate: & domū suā. & ibat
ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύετο
dauid proficiēs magnificatus: & dñs omni
δαυὶδ πορευόμενος μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντο
potēs cū eo. & misit chirā rex ty
κράτωρ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε χειρὰμ βασιλεὺς τύ
ri nūcios ad dauid & ligna cedrina & artifices
ρου ἀγγέλους πρὸς δαυὶδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ τέκτονας
lignorū & artifices parietis lapidū: & edificauerūt do
ξύλων καὶ τέκτονας τοίχου λίθων, καὶ ᾠκοδόμησαν οἶ
mū dauid. & cognouit dauid: qm̄ parasset eū
κον τῷ δαυίδ. καὶ ἔγνω δαυίδ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν
dñs in regē sup israel: & qm̄ exaltatū esset re
κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βα
gnū ei⁹ pp pplm suū israel. & acce
σιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἰσραήλ. καὶ ἔλα
pit dauid adhuc vxores & cōcubinas de hierusa
βε δαυὶδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ ἱερουσα-
lem postq̄ venerat ipse de chebron. & fuerunt
λὴμ μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ χεβρών. καὶ ἐγένοντο
dauid adhuc filij & filie. & hec
τῷ δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες. καὶ ταῦτα τὰ
noīa coꝝ qui nati sunt ei in hierusalem. sa
ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν ἱερουσαλήμ. σα-
maa & sobab & nathan & salomon & iebaar
μαὰ καὶ σωβὰβ καὶ ναθὰν καὶ σαλωμὼν καὶ ἰεβαὰρ
& napheg & iaphie & elisama & eliada & eliphalet
καὶ ναφὴγ καὶ ἰαφιὲ καὶ ἐλισαμὰ καὶ ἐλιαδὰ καὶ ἐλιφαλὲτ
& elisua. & audierūt philistijm q̄ vnct⁹ est dauid
καὶ ἐλισουέ. καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισαι δαυὶδ
rex israel: & ascenderūt philistijm vt q̄rerēt
βασιλεὺς ἰσραήλ, καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν
dauid. & audiuit dauid: & descēdit in locū
δαυίδ. καὶ ἤκουσε δαυίδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν περι
munitū. & philistijm venerūt & cōciderūt in
οχήν. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεγένοντο καὶ συνέπεσον εἰς
vallem gigātū. & cōsuluit dauid
τὴν κοιλάδα τῶν τιτάνων. καὶ ἠρώτησε δαυὶδ τὸν
dñm dicēs: si ascēdā ad philistijm &
κύριον λέγων, εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ
si trades eos in manibus meis? & di-
εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶ-
xit dñs ad dauid: ascende: qm̄ tradēs
πε κύριος πρὸς δαυίδ, ἀνάβαινε, ὅτι παραδιδοὺς
dabo eos in manib⁹ tuis. & venit
παραδώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου. καὶ ἦλθε
dauid de superiorib⁹ incisionib⁹: & pcussit eos
δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν, καὶ ἔκοψεν αὐτοὺς
dauid ibi. & dixit dauid: intercidit dñs
δαυὶδ ἐκεῖ. καὶ εἶπε δαυίδ, διέκοψε κύριος τοὺς
inimicos meos corā me
ἐχθρούς μου ἐνώπιόν μου.

huc nisi abstuleris cecos & claudos: dicētes. Nō ingredietur dauid huc. Cepit autem dauid arcem syon: hec ē ciuitas dd. Proposuerat enī dauid i die illa p̄miū qui percussisset iebuseum & tetigisset domatū fistulas & abstulisset cecos & claudos odiētes aiam dd. Idcirco dicitur in puerbio. Cecus & claudus non intrabūt in tēplū. Hitauit āt dauid in arce syon: & vocauit eā ciuitatē dauid. Et edificauit p gyrū a mello & itrīsecus. Et īgrediebatur pficiēs atq; succrescēs: & dñs deus exercituū erat cū eo. Misit quoq; hirā rex tiri nuncios ad dd & ligna cedrina & artifices lignorū: artificesq; lapidū ad parietes: & edificauerūt domū dd. Et cognouit dauid qm̄ cōfirmasset eū dñs regē sup israel: & qm̄ exaltasset regnū ei⁹ sup populū suū israel. Accepit ergo dauid adhuc concubinas & vxores de ierusalē postq̄ venerat de hebrō. Natiq; sunt dauid & alii filii & filie: & hec noīa eorū qui nati sunt ei in ierusalē. Samua & sobab & nathan & salomon & iabaar & helisua & nepheg & iaphia & helisama & helida & helifeleth. Audierūt ergo philistiim q̄ vnxissent dauid in regem super israel: & ascēderūt vniuersi vt q̄rerēt dd. Qd̄ cum audisset dd descendit in presidium. Philistiim autem venientes diffusi sunt in valle raphaim. Et consuluit dauid dominū dicens. Si ascendam ad philistiim: & si dabis eos in manu mea? Et dixit dñs ad dd. Ascēde quia tradens dabo philistiim in māu tua. Venit ergo dauid in baalpharasim: & pcussit eos ibi: & dixit. Diuisit dñs inimicos meos coram me

הנה כי אם הסירך העורים | סור
והפסחים לאמר לא יבוא דוד
הנה: וילכד דוד את מצדת ציון | לכד
היא עיר דוד: ויאמר דוד ביום
ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור | נכה נגע
ואת הפסחים ואת העורים | צנר
שנאי נפש דוד על כן יאמרו
עור ופסח לא יבוא אל הבית:
וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר | קרא
דוד ויבן דוד סביב מן המלוא | בנה סבב
וביתה: וילך דוד הלוך וגדל ויהוה | מלא הלך
אלהי צבאות עמו: וישלח חירם | שלח
מלך צר מלאכים אל דוד ועצי | לאך
ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן
קיר ויבנו בית לדוד: וידע דוד
כי הכינו יהוה למלך על ישראל | כון
וכי נשא ממלכתו בעבור עמו | מלך עבר
ישראל: ויקח דוד עוד פלגשים | לקח
ונשים מירושלם אחרי באו | נשה בוא
מחברון ויולדו עוד לדוד בנים | ילד
ובנות: ואלה שמות הילדים לו | בנה
בירושלם שמוע ושובב ונתן
ושלמה: ויבחר ואלישוע ונפג
ויפיע: ואלישמע ואלידע
ואליפלט: וישמעו פלשתים כי | שמע
משחו את דוד למלך על
ישראל ויעלו כל פלשתים | עלה
לבקש את דוד וישמע דוד וירד
אל המצודה: ופלשתים באו | מצד בוא
וינטשו בעמק רפאים: וישאל | נטש שאל
דוד ביהוה לאמר האעלה אל
פלשתים התתנם בידי ויאמר | נתן אמר
יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן
את הפלשתים בידך: ויבא דוד
בבעל פרצים ויכם שם דוד | נכה
ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני | פנה

כְּפֶרֶץ מָיִם עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים׃ וַיַּעַזְבוּ קוּם עָזַב
שָׁם אֶת־עֲצַבֵּיהֶם וַיִּשָּׂאֵם דָּוִד נָשָׂא
וַאֲנָשָׁיו׃ וַיֹּסִיפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים יָסַף
לַעֲלוֹת וַיִּנָּטְשׁוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ עָלָה
וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא שָׁאַל
תַעֲלֶה הָסֵב אֶל־אַחֲרֵיהֶם וּבָאתָ סָבַב
לָהֶם מִמּוּל בְּכָאִים׃ וִיהִי בְּשָׁמְעֲךָ הָיָה
אֶת־קוֹל צְעָדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים
אָז תֶּחֱרָץ כִּי אָז יָצָא יְהוָה חָרַץ
לְפָנֶיךָ לְהַכּוֹת בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים׃ נָכָה חָנָה
וַיַּעַשׂ דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה עָשָׂה
וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים מִגֶּבַע עַד־בּוֹאֲךָ נָכָה בּוֹא
גָזֶר׃ וַיֹּסֶף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל
Cap. vi.
בָּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אָלֶף׃ בָּחַר
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר קוּם
אִתּוֹ מִבַּעֲלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם
אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִקְרָא אָרוֹן קָרָא
שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב
הַכְּרֻבִים עָלָיו׃ וַיַּרְכִּבוּ אֶת־אֲרוֹן רָכַב
הָאֱלֹהִים אֶל־עֲגָלָה חֲדָשָׁה וַיִּשָּׂאֻהוּ נָשָׂא
מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וְעֻזָּא
וְאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבִינָדָב נֹהֲגִים אֶת
הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה׃ וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית
אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה עִם אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים וְאַחְיוֹ הֹלֵךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן׃ פָּנָה
וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׂחֲקִים שָׂחַק
לִפְנֵי יְהוָה בְּכֹל עֲצֵי בְרוֹשִׁים בָּרַשׁ
וּבְכִנֹּרוֹת וּבִנְבָלִים וּבְתֻפִּים תָּפַף
וּבִמְנַעַנְעִים וּבְצֶלְצֶלִים׃ וַיָּבֹאוּ נוּעַ צָלַל
עַד־גֹּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּא אֶל־אֲרוֹן בּוֹא כּוּן
הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֶז בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ שָׁלַח אָחַז
הַבָּקָר׃ וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעֻזָּה וַיַּכֵּהוּ חָרָה נָכָה
שָׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁלָה מוּת
שָׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃ וַיִּחַר
לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ

sicut diuiduntur aque. Propterea vocatū ē nomen loci illius baalpharasim. Et reliquerunt ibi sculptilia sua: q̄ tulit dauid ∞∞∞ & viri eius. Et addiderūt adhuc philistiim ∞ vt ascēderet: & diffusi sunt in valle raphaim. Consuluit aūt dd̄ dominum. Qui respondit. Nō ascēdas contra eos sed gyra post tergū eorū: & vēies ad eos ex aduerso pirorū. Et cū audieris sonitū clamoris gradiētis in cacumine pirorū: tūc inibis p̄liū: qa tūc egredietur dn̄s ante faciē tuā: vt pcutiat castra philistiim Fecit itaq̧ dauid sicut preceperat ei dominꝰ. & pcussit philistiim de gabaa vsq̧ dum venias gezer.

6.

Congregauit āt rursum dd̄ oēs electos ex israel trigīta milia. Surrexitq̧ dd̄ & abiit: & vniuersus ppl's q erat cū eo de viris iuda: vt adducerent ∞∞ arcam dei: super quā inuocatum est ∞∞ nomen domini exercituum sedentis in ∞∞ cherubin sup eam. Et imposuerunt arcam dei super plaustrū nouum. Tuleruntq̧ eam de domo aminadab q erat in gabaa. Oza aūt & haio filii aminadab minabant ∞∞∞ plaustrū nouū. Cumq̧ tulissent eā de domo ∞ aminadab qui erat in gabaa custodiens arcā dei: haio precedebat arcam dei: ∞∞∞ dauid autem & oīs israel ludebant ∞∞∞ coram domino in omnibus lignis fabrefactis & citharis & lyris & tympanis ∞∞∞ & systris & cymbalis. Postq̄ āt venerunt ad aream nachor extendit oza manū ad arcā dei & tenuit eā: quoniam calcitrabant ∞∞ boues. Iratusq̧ est indignatiōe dn̄s cōtra ozan & pcussit eum sup temeritate: qui mortuus est ibi iuxta arcam dei. Contristatus ē aūt dauid eo q pcussisset dominus ∞∞∞

sicut interciduntur aque. pp hoc vocatū est nome
ὡς διακόπτεται τὰ ὕδατα. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνο
loci illius sup incisiones. & relin
μα τοῦ τόπου ἐκείνου ἐπάνω διακοπῶν. καὶ καταλεί
quunt ibi philistijm deos suos: & capi
πουσιν ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ λαμβά
unt eos dauid & viri eiꝰ. & addi
νουσιν αὐτοὺς δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ. καὶ προσέ
derūt adhuc philistijm vt ascēderēt: & diffusi sunt
θεντο ἔτι οἱ ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι, καὶ συνέπεσον
sup valle titanorū. & cōsuluit dauid
ἐπὶ τὴν κοιλάδα τῶν τιτάνων. καὶ ἐπηρώτησε δαδ
per dn̄m. & dixit ei dn̄s: nō ascen
διὰ κυρίου. καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος, οὐκ ἂν ἀναβή
des in occursū eorū: reuertere ab eis: &
σῃ εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν, καὶ
aderis eis prope fletū. & erit
παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος. καὶ ἔσαι
cum audieris tu vocē cōcussionis ne
ἐν τῷ ἀκοῦσαι σε τὴν φωνὴν τοῦ συσσεισμοῦ τῶν ἀλ
morū fletus: tunc descēdes in p̄re
σῶν τοῦ κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ εἰς τὸν πόλε
liū. qm̄ tūc egredietur dn̄s ante te vt
μον. ὅτι τότε ἐξελεύσεται κύριος ἔμπροσθέν σου τύ
percutiat in bello philistijm. & fecit
πτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐποίησε
dauid sic sicut preceperat ei dn̄s: & per
δαυὶδ οὕτως καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος, καὶ ἐπά
cussit philistijm a gabaon vsq̧ gezer.
ταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ γαβαὼν ἕως γαζηρά. Ca. 6.
Et cōgregauit rursū dauid oēm adolescētē de is
Καὶ συνήγαγεν ἔτι δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ ἰσ 1.P
rael triginta milia. & surrexit & abijt dauid 11.b
ραὴλ τριάκοντα χιλιάδας. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη δαυὶδ
& vniuersus ppl's q̄ cū eo de principibꝰ iuda:
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ἰούδα,
vt reducerēt inde arcā dei sup q̄ in
τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐφ' ἣν ἐπε
uocatū est nomē dn̄i exercituū sedētis in cheru
κλήθη τὸ ὄνομα κυρίου σαβαὼθ καθημένου ἐπὶ τῶν χερου
bin sup eā. & imposuerūt arcā dei sup
βὶν ἐπ' αὐτῆς. καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐπὶ
plaustrū nouū & tulerūt eā de domo abinadab q̄ in
ἅμαξαν καινὴν καὶ ἦραν αὐτὴν ἐξ οἴκου ἀβιναδὰβ τοῦ ἐν τῷ
colle. & oza & fratres eius filij abinadab duce
βουνῷ. καὶ ὀζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ ἀβιναδὰβ ἦγον
bāt plaustrū cū arca: & fratres eius i
τὴν ἅμαξαν σὺν τῇ κιβωτῷ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπο
bant ante arcā: & dauid & oēs
ρεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ, καὶ δαυὶδ καὶ πάντες
filij israel ludētes corā dn̄o in organis cōci
υἱοὶ ἰσραὴλ παίζοντες ἐνώπιον κυρίου ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμέ
nis: & in cātibus & in citharis & in naulis & in
νοις, καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν ναύλαις καὶ ἐν
tympanis & in cymbalis: & in tibijs. & veniunt
τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν αὐλοῖς. καὶ παραγίνον
vsq̧ ad areā nachō: & extēdit oza manū suā
ται ἕως τῆς ἅλω ναχών, καὶ ἐξέτεινεν ὀζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ad arcā dei vt teneret eā: &
πρὸς τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κατασχεῖν αὐτήν, καὶ
tenuit eā: qm̄ circūflectebat eā vitulus.
ἐκράτησεν αὐτήν, ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος.
& iratus est indignatiōe dn̄s cōtra ozā: & percussit
καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος ἐν τῷ ὀζᾷ, καὶ ἐπάταξεν
eum ibi deꝰ sup temeritate: & mortuꝰ est
αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ προπετείᾳ, καὶ ἀπέθανεν
ibi iuxta arcā dn̄i corā
ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐνώπιον τοῦ
deo. cōtristatꝰ est dauid eo q̄ pcussit dn̄s pcussionē
θεοῦ. καὶ ἠθύμησε δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε κύριος διακοπὴν

in oza. τ vocatus eſt locus ille ꝑcuſſio oza
ἐν τῷ ὀζᾷ. καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος διακοπὴ ὀζᾶ
vſqꝫ in diē hunc. τ extimuit dauid do=
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐφοβήθη δαυίδ τὸν κύ
minū in die illa dicēs: quō ingredietur
ριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, πῶς εἰσελεύσεται
ad me arca dei? τ nō voluit dauid
πρός με ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ; καὶ οὐκ ἐβούλετο δαυίδ
diuertere ad ſe arcā federis dn̄i
τοῦ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου
in ciuitatē dauid: τ diuertit eā dd̄ in
εἰς τὴν πόλιν δαυίδ, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὴν δαυίδ εἰς
domū obed edom gethei mēſes tres. τ bene=
οἶκον ὀβὴδ ἐδὼμ τοῦ γεθαίου μῆνας τρεῖς. καὶ εὐλό=
dixit dn̄s domui obed edom τ oib⁹ e=
γησε κύριος τὸν οἶκον ὀβὴδ ἐδὼμ καὶ πάντα τὰ αὐ
ius. τ nūciauerūt regi dauid dicētes:
τοῦ. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ δαυίδ λέγοντες,
benedixit dn̄s domui obed edom τ oib⁹
εὐλόγησε κύριος τὸν οἶκον ὀβὴδ ἐδὼμ καὶ πάντα τὰ
eius ꝑꝑ arcā dei. τ abijt
αὐτοῦ ἕνεκεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπορεύθη
dauid τ reduxit arcā dn̄i de
δαυίδ καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐκ τοῦ
domo obed edom in ciuitatē dauid cū gaudio.
οἴκου ὀβὴδ ἐδὼμ εἰς πόλιν δαυίδ ἐν εὐφροσύνῃ.
τ erāt cum eo portātes arcā do=
καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τοῦ κυ=
mini ſeptē chori: τ victima vituli τ agni. τ dauid
ρίου ἑπτὰ χοροί, καὶ θῦμα μόσχου καὶ ἀρνός. καὶ δαδ
pulſabat in organis concinis corā dn̄o τ
ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐνώπιον κυρίου καὶ
ipſe indutus ſtola admirabili. τ dauid τ
αὐτὸς ἐνδεδυμένος στολὴν ἔξαλλον. καὶ δαυίδ καὶ
oīs iſrael reducebāt arcā dn̄i cum
πᾶς ἰσραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου μετὰ
a iubileo τ clāgore buccine. τ factū ē ar
κραυγῆς καὶ φωνῆς σάλπιγγος. καὶ ἐγένετο τῆς κιβω
ca dn̄i veniēte vſqꝫ in ciuitatē dauid:
τοῦ κυρίου παραγινομένης ἕως τῆς πόλεως δαυίδ,
τ mechol filia ſaul ꝓſpexit ꝑ feneſtrā:
καὶ μελχὸλ θυγάτηρ σαοὺλ διέκυπτε διὰ τῆς θυρίδος,
τ vidit regē dd̄ ludētē τ ſaltan
καὶ εἶδε τὸν βασιλέα δαυίδ παίζοντα καὶ ὀρχούμε
tem τ pulſantē corā dn̄o: τ deſpe=
νον καὶ ἀνακρουόμενον ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐξουδένω=
xit eum in corde ſuo. τ introducūt ar
σεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ εἰσφέρουσι τὴν κι
cam dn̄i τ impoſuerūt eā in loco ſuo
βωτὸν τοῦ κυρίου καὶ ἀπέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς
in medio tabnaculi qd̄ infixerat ei dauid. τ ob
ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ δαυίδ. καὶ ἀνή=
tulit dauid holocauſta corā dn̄o τ pa=
νεγκε δαυίδ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου καὶ εἰρη=
cifica. τ cōpleuit dauid offerēs holocau
νικάς. καὶ συνετέλεσε δαυίδ ἀναφέρων τὰς ὁλοκαυ=
ſta τ pacifica: τ benedixit ꝑplo in
τώσεις καὶ τὰς εἰρηνικάς, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν
nomine dn̄i exercituū. τ partit⁹ eſt vniuerſo
ὀνόματι κυρίου τῶν δυνάμεων. καὶ ἐμέρισε παντὶ τῷ
ꝑplo in oēm exercitū iſrael a vi
λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἰσραὴλ ἀπὸ ἀν=
ro vſqꝫ ad mulierē vnicuiqꝫ collyridā panis τ pla
δρὸς ἕως γυναικὸς ἑκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχα
cētā τ laganū de ſartagine. τ abijt oīs
ρίτην καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου. καὶ ἀπῆλθε πᾶς
populus vnuſqſqꝫ.
ὁ λαὸς ἕκαστος.

ozā: & vocatū ē nomē loci illius percuſſio oze vſqꝫ in diē hanc. Et extimuit dauid dominum in die illa dicens. Quomodo ingredietur ad me arca domini? Et noluit diuertere ad ſe arcam domini ī ciuitatē dauid ſed diuertit eā in domū obededom gethei. Et hītauit arca domini in domo obededom gethei tribus mēſibus: & bn̄dixit dominus obededom & oēm domum eius. Nunciatumqꝫ eſt regi dauid ꝙ benedixiſſet dominus obededom & omnia eius propter arcā dei. Abiit ergo dauid & adduxit arcā dei de domo obededom in ciuitatē dauid cum gaudio. Cūqꝫ trāſcēdiſſet qui portabant arcam dn̄i ſex paſſus īmolabant bouem & arietem. & dd̄ ſaltabat totis viribꝰ ante dominum. Porro dd̄ erat accinctꝰ ephoth lineo. & dd̄ & oīs domus iſrael ducebant arcam teſtamenti dn̄i in iubilo & in clangore buccine. Cūqꝫ ītraſſet arca dn̄i in ciuitatem dauid: michol filia ſaul proſpiciēs per feneſtrā vidit regē dd̄ ſubſilientē atqꝫ ſaltantem coram domino: & deſpexit eū ī corde ſuo. Et introduxerunt arcā dn̄i & īpoſuerūt eam ī loco ſuo in medio tabernaculi qd̄ tetēderat ei dauid. Et obtulit dd̄ holocauſta coram dn̄o & pacifica. Cūqꝫ compleſſet offerens holocauſta & pacifica: bn̄dixit populo in noīe dn̄i exercituū. Et partitus eſt vniuerſe multitudini iſrael tam viro ꝙ̄ mulieri ſingulis collyridam panis vnā & aſſaturā bubale carnis vnā & ſimilā frixā oleo. & abiit omnis populus vnuſquiſqꝫ

בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ   קרא קום
עזה עד היום הזה׃ ויירא דוד את
יהוה ביום ההוא ויאמר איך
יבוא אלי ארון יהוה׃ ולא אבה   בוא
דוד להסיר אליו את ארון יהוה   סור
על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד   נטה
אדם הגתי׃ וישב ארון יהוה
בית עבד אדם הגתי שלשה
חדשים ויברך יהוה את עבד   ברך
אדם ואת כל ביתו׃ ויגד למלך   נגד
דוד לאמר ברך יהוה את בית
עבד אדם ואת כל אשר לו
בעבור ארון האלהים וילך דוד   עבר
ויעל את ארון האלהים מבית   עלה
עבד אדם עיר דוד בשמחה׃
ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה   היה
ששה צעדים ויזבח שור ומריא׃   זבח מרא
ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה   כרכר עזז
ודוד חגור אפוד בד׃ ודוד וכל   כנה חגר
בית ישראל מעלים את ארון   אפד עלה
יהוה בתרועה ובקול שופר׃   ארן רוע
והיה ארון יהוה בא עיר דוד   שפר בוא
ומיכל בת שאול נשקפה בעד   שקף
החלון ותרא את המלך דוד   חלל ראה
מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז   פזז פנה
לו בלבה׃ ויביאו את ארון יהוה   בזה בוא
ויצגו אתו במקומו בתוך האהל   יצג קום
אשר נטה לו דוד ויעל דוד   עלה
עלות לפני יהוה ושלמים׃
ויכל דוד מהעלות העולה   כלה
והשלמים ויברך את העם   ברך
בשם יהוה צבאות׃ ויחלק לכל   חלק
העם לכל המון ישראל למאיש   המן איש
ועד אשה לאיש חלת לחם   חל
אחת ואשפר אחד ואשישה   שפר אשש
אחת וילך כל העם איש

לְבֵיתוֹ׃ וַיָּשָׁב דָּוִד לְבָרֵךְ אֶת בֵּיתוֹ, שׁוּב
וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת שָׁאוּל לִקְרַאת יָצָא
דָּוִד, וַתֹּאמֶר מַה נִּכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ אָמַר כָּבַד
יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי גָּלָה
אַמְהוֹת עֲבָדָיו כְּהִגָּלוֹת נִגְלוֹת אַחַד
הָרֵקִים׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל מִיכַל, רִיק
לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר בִּי מֵאָבִיךְ פָּנָה
וּמִכָּל בֵּיתוֹ, לְצַוֹּת אֹתִי נָגִיד עַל צָוָה נָגַד
עַם יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל, וְשִׂחַקְתִּי
לִפְנֵי יְהוָה׃ וּנְקַלֹּתִי עוֹד מִזֹּאת, קָלַל
וְהָיִיתִי שָׁפָל בְּעֵינָי, וְעִם הָאֲמָהוֹת
אֲשֶׁר אָמַרְתְּ עִמָּם אִכָּבֵדָה׃
וּלְמִיכַל בַּת שָׁאוּל לֹא הָיָה לָהּ
Cap. vij. וָלֶד, עַד יוֹם מוֹתָהּ׃ וַיְהִי כִּי
יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ, וַיהוָה הֵנִיחַ הָיָה
לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל אֹיְבָיו׃ וַיֹּאמֶר נוּחַ
הַמֶּלֶךְ אֶל נָתָן הַנָּבִיא, רְאֵה נָא סָבַב
אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים, וַאֲרוֹן יָשַׁב
הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה׃ יָרַע
וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל הַמֶּלֶךְ, כֹּל אֲשֶׁר
בִּלְבָבְךָ לֵךְ עֲשֵׂה, כִּי יְהוָה עִמָּךְ׃ יָלַךְ
וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא, וַיְהִי דְּבַר
יְהוָה אֶל נָתָן לֵאמֹר׃ לֵךְ וְאָמַרְתָּ
אֶל עַבְדִּי אֶל דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה,
הַאַתָּה תִּבְנֶה לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי׃ בָּנָה יָשַׁב
כִּי לֹא יָשַׁבְתִּי בְּבַיִת, לְמִיּוֹם
הַעֲלֹתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עָלָה
וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, וָאֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ הָלַךְ
בְּאֹהֶל וּבְמִשְׁכָּן׃ בְּכֹל אֲשֶׁר שָׁכַן
הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
הֲדָבָר דִּבַּרְתִּי אֶת אַחַד
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר צִוִּיתִי צָוָה
לִרְעוֹת אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל רָעָה
לֵאמֹר, לָמָּה לֹא בְנִיתֶם לִי בֵּית בָּנָה
אֲרָזִים׃ וְעַתָּה כֹּה תֹאמַר לְעַבְדִּי אָמַר
לְדָוִד, כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת,

in domū suā. Reuersus q̄ ē dd̄ vt bn̄diceret domui sue: & egressa michol filia saul in occursum dauid ait. Quam glorios⁹ fuit hodie rex israel discooperiens se ante ancillas seruoꝝ suorū: & nudatus ē quasi si nudetur vnus de scurris. Dixitq̄ dauid ad michol. Añ dñm q elegit me potius q̄ patrē tuū & q̄ oēm domū eius: & p̄cepit mihi vt essem dux sup populū dñi ī israel: et ludā & vilior fiam plusq̄ factus sum: & ero hūilis in oculis meis: & cū ancillis de quibus locuta es gloriosior apparebo. Igitur michol filie saul non est natus filius vsq̄ in diē mortis sue. 7.

Factū ē āt cū sedisset rex ī domo sua: & dñs dedisset ei requiem vndiq̄ ab vniuersis inimicis suis: dixit ad nathan p̄phetam. Vides ne q̄ ego habitē in domo cedrina: & arca dei posita sit in medio pellium? Dixitq̄ nathan ad regem. Omne quod est in corde tuo vade fac: quia dñs tecum est. Factū est autem in illa nocte: & ecce sermo dñi ad nathan dicens. Vade & loquere ad seruum meū dauid. Hec dicit dominus. Nūquid tu edificabis mihi domū ad habitādum? Neq̄ enī hītaui ī domo ex die illa qua eduxi israel de terra egypti vsq̄ in diem hanc: sed ambulabam in tabernaculo & in tentorio per cuncta loca q̄ transiui cum oībus filiis israel. Nunquid loquens locutus sum ad vnam de tribubus israel cui precepi vt pasceret populū meum israel dicens: quare non edificasti mihi domum cedrinam? Et nūc hec dices seruo meo dauid. Hec dicit dominus exercituum.

in domū suā τ reuersus est dauid vt bene
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀπέστρεψεν δαυὶδ τοῦ εὐλο
diceret domui sue: τ egressa est mechol filia
γῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν μεχὸλ ἡ θυγάτηρ
saul in occursū dauid: τ ait: quare gl̄iosus
σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν δαυίδ, καὶ εἶπεν, τί δεδόξα-
fuit hodie rex israel: qui discopert⁹ ē ho
σται σήμερον ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ; ὃς ἀπεκαλύφθη σή
die in oculis ancillaꝝ seruorū suoꝝ sicut
μερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων αὐτοῦ καθὰς
discooperitur vnus saltātiū nudatus.
ἀποκαλύπτεται εἷς τῶν ὀρχουμένων ἀποκαλυφθείς.
τ dixit dauid ad mechol: coram dño sal
καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς μεχόλ, ἐνώπιον κυρίου ὀρχήσο-
tabo: qui elegit me potiusq̄ p̄rem tuū τ quā
μαι, ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ
omnē domū eius vt cōstitueret me in
πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστῆσαί με εἰς ἡ-
ducem sup pplm eius israel: τ lu
γούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ τοῦ ἰσραήλ, καὶ παίξο-
dam τ tripudiabo corā dño τ nuda
μαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀποκαλυφθήσο
bor adhuc sic: τ ero inutilis in oculis
μαι ἔτι οὕτως, καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς
tuis τ cum ancillis de qb⁹ locut⁹ ē mihi gloria-
σου καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν ὧν εἶπάς με δοξασθῆ-
ri. τ mechol filie saul nō fuit fi
ναι. καὶ τῇ μεχὸλ θυγατρὶ σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παι-
lius vsq̄ in diē in qua mortua est ipsa.
δίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν. Ca.7.
Et factū est cū sedisset rex dauid in
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ ἐν τῷ
domo sua τ dñs dedisset requiē ei vndiq̄ ab 1.Par.
οἴκῳ αὐτοῦ καὶ κύριος κατέπαυσεν αὐτὸν κυκλόθεν ἀπὸ 17.a.
vniuersis inimicis suis. τ dixit rex
πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
ad nathan prophetā: ecce ego habito in domo
πρὸς ναθὰν τὸν προφήτην, ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ
cedrina: τ arca dei posita est in medio
κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ
tabnaculi. τ dixit nathan ad regem: oīa
σκηνῆς. καὶ εἶπεν ναθὰν πρὸς τὸν βασιλέα, πάντα
que fuerit in corde tuo: vade τ fac: qm̄ do-
ὅσα ἂν ᾖ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βάδιζε καὶ ποίει, ὅτι ὁ κύ-
minus tecum. τ factū est in nocte illa: τ fact⁹
ριος μετὰ σοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένε
est sermo dñi ad nathā dicens: vade τ
το ῥῆμα κυρίου πρὸς ναθὰν λέγων, πορεύθητι καὶ
loq̄re ad seruū meū dauid: hec dicit do
εἰπὲ πρὸς τὸν δοῦλόν μου δαυίδ, τάδε λέγει κύ
min⁹: nō tu edificabis mihi domū vt habitē
ριος, οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί
ego: qm̄ nō habitaui in domo ex q̄ die edu
με, ὅτι οὐ κατῴκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἀνήγα
xi filios israel de egypto τ vsq̄ in di-
γον τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέ-
em hanc. τ fui deambulās in tabernacu-
ρας ταύτης. καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύμα
lo in tētorio in cūctis que trāsiui cū omi is
τι ἐν σκηνῇ ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ τῷ ἰσ-
rael. si loquēs locut⁹ sū ad vnā tribū is
ραήλ. εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ ἰσ-
rael: cui precepi vt pasceret pplm meū is
ραήλ, ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου ἰσ-
rael dicēs: quare nō edificastis mihi domū ce-
ραὴλ λέγων, τί ὅτι οὐκ ᾠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέ-
drinā: τ nūc hec dices seruo meo dauid:
δρινον; καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου δαυίδ,
hec dicit dñs ops
τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ,

c. tuli te de pascuis ex vna ouium vt
d. ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξ ἑνὸς τῶν προβάτων τοῦ
esses tu in ducē sup pp̄lm meū israel:
εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ,
⁊ fui tecum in oibus qb⁹ ambulasti: ⁊ de
καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξω=
struxi vniuersos inimicos tuos a facie
λόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου
tua: ⁊ feci tibi nomē grāde iuxta nomē
σου, καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα μέγα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν
magnorū qui sūt in terra. ⁊ ponā locū pp̄lo
μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ
meo israel: ⁊ plātabo eū: ⁊ habita
μου ἰσραήλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώ=
bit fm seipsum: ⁊ nō erit sollicitus amplius. ⁊ nō
σει καθ᾽ ἑαυτόν, καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκ ἔτι. καὶ οὐ
addet filius iniqtatis vt humiliet eum: sicut
προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν, καθὼς
ab initio ⁊ ex diebus qb⁹ cōstitui iudices sup
ἀπ᾽ ἀρχῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ
pp̄lm meū israel. ⁊ requiē dabo tibi ab oib⁹
τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ. καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάν
inimicis tuis. ⁊ nunciabit tibi dn̄s ꝙ
των τῶν ἐχθρῶν σου. καὶ ἀναγγελεῖ σοι κύριος ὅτι
domū edificabit tibi. ⁊ erit si cōpleti fuerūt di=
οἶκον οἰκοδομήσει σοι. καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέ
e. es tui: ⁊ dormieris cū p̄ribus tuis: ⁊
ραι σου, καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ
suscitabo semē tuū post te: q̄ erit de v=
ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοι
tero tuo: ⁊ preparabo regnū eius. hic
λίας σου, καὶ ἑτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. οὗ
edificabit mihi domū noī meo. ⁊ eri
τος οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου. καὶ ἀνορ
a. gam thronū eius vsq͡ in sēpiternū: ⁊ ego ero
b. θώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐγὼ ἔσο
ei in p̄rem: ⁊ ipse erit mihi in filiū.
μαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν.
⁊ si venerit iniqtas eius: ⁊ arguā eū in vir
καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβ
ga virorū ⁊ in plagis filioꝝ hoium. at miseri
δῳ ἀνδρῶν καὶ ἐν ἁφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων. τὸ δὲ ἔλε
cordiā meā nō auferā ab eo sicut abstuli a
ός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ᾽ αὐτοῦ καθὼς ἀπέστησα ἀπὸ
saul: quē amoui a facie tua. ⁊ fide
σαοὺλ, ὃν ἀπέστησα ἀπὸ προσώπου σου. καὶ πιστω
lis erit dom⁹ tua ⁊ regnū tuū vsq͡ in eternū co=
θήσεται ὁ οἶκός σου καὶ ἡ βασιλεία σου ἕως αἰῶνος ἐνώ
ram me. ⁊ thronus tuus erit erectus in
πιόν μου. καὶ ὁ θρόνος σου ἔσται ἀνορθωμένος εἰς τὸν
seculū fm oia verba hec ⁊ fm
αἰῶνα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ
vniuersam visionē istā. sic locutus est nathan ad
πᾶσαν τὴν ὅρασιν ταύτην. οὕτως ἐλάλησεν ναθὰν πρὸς
dauid. ⁊ ingressus est rex dauid ⁊ sedit
δαυίδ. καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς δαυίδ καὶ ἐκάθισεν
coram dn̄o ⁊ dixit: quis sum ego dn̄e mi do
ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν, τίς εἰμι ἐγὼ κύριέ μου κύ
mine. ⁊ que domus mea ꝙ amasti me vsq͡ ad hec:
ριε. καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἠγάπησάς με ἕως τούτων;
⁊ parua visa sunt parua hec in cōspectu tuo dn̄e
καὶ κατεσμικρύνθη τὰ μικρὰ ταῦτα ἐνώπιόν σου κύριέ
mi dn̄e: ⁊ locutus es de domo serui
μου κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου
tui in lōgiquū. ista āt lex hois dn̄e
σου εἰς μακράν. οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριέ
mi dn̄e. ⁊ q̄d addet dauid adhuc vt loqua=
μου κύριε. καὶ τί προσθήσει δαυίδ ἔτι τοῦ λαλῆ=
tur ad te: ⁊ nūc tu seruū tuū scis
σαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ δοῦλόν σου οἶδας

Ego tuli te de pascuis sequentem greges vt esses dux super populum meum israel: & fui tecum in omnibus vbicunq͡ ābulasti: & interfeci vniuersos inimicos tuos a facie tua: feciq͡ tibi nomen grande iuxta nomē magnoꝝ qui sunt in terra. Et ponam locum populo meo israel: & plātabo eum: & hītabit sub eo: & nō turbabitur āplius: nec addēt filii iniqtatis vt affligāt eū sicut prius: ex die qua cōstitui iudices sup populum meum isrl̄. Et requiē dabo tibi ab oībus inimicis tuis: predicitq͡ tibi dn̄s ꝙ domum faciat tibi dn̄s. Cūq͡ cōpleti fuerint dies tui: & dormieris cū patrib⁹ tuis: suscitabo semen tuum post te: quod egredietur de vtero tuo: & firmabo regnū eius. Ipse edificabit domum nomini meo: & stabiliam thronum regni eius vsq͡ in sempiternū. Ego ero ei in patrē: & ipse erit mihi in filiū. Qui si inique aliqd gesserit: arguā eum in virga virorū & in plagis filioꝝ hoīm. Miam āt meam non auferam ab eo sicut abstuli a saul quem amoui a facie tua. Et fidelis erit domus tua & regnū tuū vsq͡ in eternum āte faciē tuā: & thronus tuus erit firmus iugiter. Scd̄m oīa verba hec & iuxta vniuersā visionē istam: sic locutus ē nathā ad dd̄. Ingressus ē āt rex dd̄ & sedit coram domino & dixit. Quis ego sū domine deus: & que domus mea: qa adduxisti me hucusq͡. Sed & hoc parū visū est in cōspectu tuo domine deus: nisi loq̄reris etiam de domo serui tui in longinquū. Ista est enim lex adam domine deus. Quid ergo addere poterit adhuc dauid vt loquatur ad te: Tu enim scis seruū tuū

אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן הַנָּוֶה מֵאַחַר
הַצֹּאן לִהְיוֹת נָגִיד עַל עַמִּי — הָיָה נָגַד
יִשְׂרָאֵל: וָאֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר
הָלַכְתָּ וָאַכְרִתָה אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ — כָּרַת
מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל — פָּנָה עָשָׂה
כְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: — גָּדַל
וְשַׂמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל — שׂוּם קוּם
וּנְטַעְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז — רָגַז
עוֹד וְלֹא יֹסִיפוּ בְנֵי עַוְלָה לְעַנּוֹתוֹ — יָסַף עָנָה
כַּאֲשֶׁר בָּרִאשׁוֹנָה: וּלְמִן הַיּוֹם
אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל עַמִּי
יִשְׂרָאֵל וַהֲנִחֹתִי לְךָ מִכָּל אֹיְבֶיךָ — נוּחַ
וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי בַיִת יַעֲשֶׂה — נָגַד
לְךָ יְהוָה: כִּי יִמְלְאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ — מָלֵא יוֹם
אֶת אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִימֹתִי אֶת זַרְעֲךָ — קוּם
אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ — מֵעָה כּוּן
וַהֲכִינֹתִי אֶת מַמְלַכְתּוֹ: הוּא יִבְנֶה — מֶלֶךְ בָּנָה
בַּיִת לִשְׁמִי וְכֹנַנְתִּי אֶת כִּסֵּא
מַמְלַכְתּוֹ עַד עוֹלָם: אֲנִי אֶהְיֶה — עָלַם הָיָה
לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְבֵן אֲשֶׁר
בְּהַעֲוֹתוֹ וְהֹכַחְתִּיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים — עָוָה יָכַח
וּבְנִגְעֵי בְּנֵי אָדָם: וְחַסְדִּי לֹא
יָסוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מֵעִם — סוּר
שָׁאוּל אֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ: — פָּנָה
וְנֶאְמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד עוֹלָם — אָמַן
לְפָנֶיךָ כִּסְאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד — כּוּן
עוֹלָם: כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכֹל
הַחִזָּיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל דָּוִד: — חָזָה
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה — בּוֹא
וַיֹּאמֶר מִי אָנֹכִי אֲדֹנָי יְהוָה וּמִי
בֵיתִי כִּי הֲבִיאֹתַנִי עַד הֲלֹם: — בּוֹא
וַתִּקְטַן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי — קָטַן
יְהוָה וַתְּדַבֵּר גַּם אֶל בֵּית עַבְדְּךָ — דָּבַר
לְמֵרָחוֹק וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי — רָחַק יָרָה
יְהוָה: וּמַה יּוֹסִיף דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר — יָסַף
אֵלֶיךָ וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת עַבְדְּךָ

אדני יהוה: בעבור דברך וכלבך   עבר
עשית את כל הגדולה הזאת   עשה גדל
להודיע את עבדך: על כן גדלת   ידע
יהוה אלהים, כי אין כמוך ואין
אלהים זולתך בכל אשר שמענו   זולת
באזנינו: ומי כעמך כישראל גוי
אחד בארץ, אשר הלכו אלהים
לפדות לו לעם ולשום לו שם   פדה
ולעשות לכם הגדולה ונראות   עשה ירא
לארצך מפני עמך אשר פדית   פדה
לך ממצרים גוים ואלהיו: ותכונן   כון
לך את עמך ישראל לך לעם
עד עולם ואתה יהוה היית להם   עלם היה
לאלהים: ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר דברת על עבדך
ועל ביתו הקם עד עולם ועשה   קום
כאשר דברת: ויגדל שמך עד   גדל
עולם לאמר יהוה צבאות אלהים
על ישראל ובית עבדך דוד יהיה
נכון לפניך: כי אתה יהוה צבאות   כון
אלהי ישראל גליתה את אזן   גלה
עבדך לאמר בית אבנה לך, על כן   בנה
מצא עבדך את לבו להתפלל אליך   פלל
את התפלה הזאת: ועתה אדני
יהוה אתה הוא האלהים, ודבריך
יהיו אמת, ותדבר אל עבדך את   היה דבר
הטובה הזאת: ועתה הואל וברך   יאל
את בית עבדך להיות לעולם
לפניך, כי אתה אדני יהוה דברת,   פנה
ומברכתך יברך בית עבדך   ברך
לעולם: ויהי אחרי כן

Cap. viij.

ויך דוד את פלשתים ויכניעם,   נכה כנע
ויקח דוד את מתג האמה מיד   לקח
פלשתים: ויך את מואב
וימדדם בחבל, השכב אותם   מדד שכב
ארצה, וימדד שני חבלים   את שנה

dñe deus. Propter verbum tuū & ſm cor tuū fecisti omnia magnalia hec: ita vt notū faceres ſeruo tuo. Idcirco magnificatus es dñe deus: quia nō ē ſimilis tui: neq; est deus extra te in omnibus que audiuimus auribus noſtris. Que ē aūt vt populus tuus isrl gens in terra propter quam iuit deus vt redimeret eā ſibi in populū & poneret ſibi nomen: faceretq; eis magnalia & horribilia ſup terrā a facie populi tui quem redemiſti tibi ex egypto gentem & deū eius. Firmasti ei tibi populum tuum iſrael in populum ſempiternū: & tu dñe deus factus es eis in deū. Nunc ergo domine deus verbum quod locutus es ſuper ſeruum tuum & ſup domū eius ſuſcita in ſempiternū: & fac ſicut locutus es vt magnificetur nomē tuū vſq; in ſempiternum: atq; dicatur. Dñs de' exercituū deus ſup iſrael. Et domus ſerui tui dd̄ erit ſtabilita corā dño: quia tu dñe exercituū de' iſrael reuelaſti auriculam ſerui tui dicens: domū edificabo tibi: ꝓpterea inuenit ſeruus tuus cor ſuum vt oraret te oratione hac. Nūc ergo domine deus tu es de': & verba tua erunt vera. Locut' es enim ad ſeruum tuum bōa hec. Incipe ergo & benedic domui ſerui tui vt ſit i ſempiternum corā te: quia tu dñe d̄us locutus es: bñdictiōe tua benedicetur domus ſerui tui in ſempiternum. 8.

Factū ē āt poſt hec ꝑcuſſit dauid philiſtiim & humiliauit eos & tulit dauid frenū tributi de manu philiſtiim: & percuſſit moab: & menſus eſt eos funiculo coequans terre. Menſus eſt autē duos funiculos: vnum

dñe mi dñe. pp verbū tuū ⁊ pp seruū
κύριέ μου κύριε. διὰ τὸν λόγον σου καὶ διὰ τὸν δοῦλόν
tuū fecisti ⁊ ſm cor tuū feci
σου πεποίηκας καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου πεποίη-
sti oīa magnalia tua hec: vt notū
κας πᾶσαν τὴν μεγαλοσύνην σου ταύτην, γνωρί-
faceres seruo tuo: idcirco magnificat' es tu do-
σαι τῷ δούλῳ σου, ἕνεκεν τοῦ μεγαλυνθῆναί σε κύ-
mine mi dñe: quia nō est sicut tu: ⁊ nō est deus
ριέ μου κύριε, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σύ, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς
extra te in oībus q̄b' audiuimus in aurib' no
πλήν σου ἐν πᾶσιν οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσὶν ἡ-
stris. ⁊ quis vt pp̄ls tuus israel gens alia in
μῶν. καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ
terra: vt in viā duxit eū deus vt redimeres ti
γῇ; ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι σε-
bi pp̄lm: vt poneres tu nomē vt faceres ma
αυτῷ λαόν, τοῦ θέσθαι σε ὄνομα τοῦ ποιῆσαι μεγα-
gnalia ⁊ illustria vt eiicias tu a fa
λωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώ-
cie pp̄li tui: quos redemisti tibi ex e-
που τοῦ λαοῦ σου, οὓς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ αἰ-
gypto gētes ⁊ tabernacula. ⁊ preparasti tibi
γύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα. καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ
pp̄lm tuū israel in pp̄lm vsq; in sēpiternū. ⁊ tu
τὸν λαόν σου ἰσραὴλ εἰς λαὸν ἕως αἰῶνος. καὶ σὺ
dñe fact' es eis in deū. ⁊ nūc dñe mi dñe
κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν. καὶ νῦν κύριέ μου κύριε τὸ
verbū qd̄ locutus es sup seruū tuū ⁊ sup
ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου καὶ ὑπὲρ
domū eius cōfirmetur vsq; in sēpiternū: ⁊ sicut
τοῦ οἴκου αὐτοῦ πιστωθήτω ἕως αἰῶνος, καὶ καθὼς
locutus es fac. ⁊ nūc magnificetur nomē
ἐλάλησας ποίησον. καὶ νῦν μεγαλυνθείη τὸ ὄνομά
tuū vsq; in sēpiternū dicēs: dñs oīps de'
σου ἕως αἰῶνος λέγων, κύριος παντοκράτωρ ὁ θεὸς
sup israel. ⁊ domus serui tui dd̄
ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. καὶ ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου δαδ
erit erecta corā te: quia tu dñs omni
ἔσται ἀνορθωμένος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ κύριος παν-
potens deus israel reuelasti auriculā
τοκράτωρ ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ ἀπεκάλυψας τὸ ὠτίον
serui tui dicēs: domū edificabo tibi. pp
τοῦ δούλου σου λέγων, οἶκον οἰκοδομήσω σοι. διὰ
hoc inuenit seruus tuus cor suū vt
τοῦτο εὗρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ
oraret ad te orōnem hanc. ⁊
προσεύξασθαι πρὸς σὲ τὴν προσευχὴν ταύτην. καὶ
nūc dñe mi dñe tu es deus: ⁊ verba tua
νῦν κύριέ μου κύριε σὺ εἶ ὁ θεός, καὶ οἱ λόγοι σου
erunt vera: ⁊ locutus es de seruo tuo
ἔσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου
bona hec. ⁊ nūc incipe ⁊ benedic
τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν
domui serui tui vt sit in sēpiternū corā
οἶκον τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν
te: qr tu dñe mi dñe locutus es: ⁊ a
σου, ὅτι σὺ κύριέ μου κύριε ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς
bñdictione tua bñdicetur domus serui tui
εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου
in sempiternū.
εἰς τὸν αἰῶνα.

Ca. 8.

Et factū est post hec percussit dauid
Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἐπάταξε δαυὶδ τοὺς 1. Pa. 19.a.
philistijm ⁊ in fugā vertit eos: ⁊ tulit dauid
ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ ἔλαβε δαδ
segregatā de manu philistijm. ⁊ percus
τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐπάτα-
sit dauid moab: ⁊ mēsus est eos funiculo: ster
ξε δαυὶδ τὴν μωάβ, καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς χοινίῳ, κοι-
nens eos sup terrā: ⁊ facti sunt duo funiculi
μίσας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο τὰ δύο χοινίσματα

ad occidendū: ꝛ ſupplemētū tertiū funi
τοῦ θανατῶσαι, καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ τρίτου χοινι-
culi viuificauit. ꝛ fact⁹ eſt moab dauid in
σματος ἐζώγρησεν. καὶ ἐγένετο μωὰβ τῷ δαυὶδ εἰς
ſeruos ferētes tributa. ꝛ percuſſit dauid adra
δούλους φέροντας ξένια. καὶ ἐπάταξε δαυὶδ τὸν ἀδρα
ezer filiū raaph regē ſuba: proficiſcēte ipſo
εζὲρ υἱὸν ῥαὰφ βασιλέα σουβᾶ, πορευομένου αὐτοῦ
vt iponeret manū ſuā ſup euphratē fluuium.
ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν εὐφράτην ποταμόν.
ꝛ cepit dauid de reb⁹ eius mille curr⁹ ꝛ
καὶ προκατελάβετο δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἅρματα καὶ
ſeptē milia equitū: ꝛ viginti milia virorꝫ pe
ἑπτακισχιλίους ἱππεῖς, καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πε
ditū. ꝛ diſſoluit dauid oēs currus: ꝛ
ζῶν. καὶ παρέλυσε δαυὶδ πάντα τὰ ἅρματα, καὶ
relicti fuerūt ſibi de eis cētū currus. ꝛ ve
ὑπελείπετο ἑαυτῷ ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἅρματα. καὶ πα-
nit ſyria de damaſco vt p̄ſidiū ferret adrae-
ραγίνεται ἡ συρία ἐκ δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ ἀδραε-
zer regi ſuba. ꝛ percuſſit dauid in ſy-
ζὲρ βασιλεῖ σουβᾶ. καὶ ἐπάταξε δαυὶδ ἐν τῷ σύ-
ro viginti ꝛ duo milia virorū. ꝛ poſuit dd
ρῳ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ ἔθετο δαδ
cuſtodiā in ſyria que in damaſco. ꝛ facti ſunt
φρουρὰν ἐν τῇ συρίᾳ τῇ κατὰ δαμασκόν. καὶ ἐγένοντο οἱ
ſyri dauid in ſeruos ferētes tributa. ꝛ ſal
σύροι τῷ δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. καὶ ἔ-
uauit dñs dauid in oib⁹ ad que p̄fect⁹ eſt. ꝛ
σωσε κύριος τὸν δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. καὶ
cepit dauid armillas aureas que fuerāt
ἔλαβε δαυὶδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν
in famulis adraezer regis ſuba:
ἐπὶ τῶν παίδων ἀδραεζὲρ τοῦ βασιλέως σουβᾶ,
ꝛ tulit ea in hieruſalē. ꝛ de ba
καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἐκ τῆς βα-
tac ꝛ de electis ciuitatib⁹ adraezer
τὰκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ ἀδραεζὲρ
cepit rex dauid es multū nimis.
ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα.
ꝛ audiuit thou rex emath: ꝙ percuſſit
καὶ ἤκουσεν θοοὺ βασιλεὺς ἠμάθ, ὅτι ἐπάταξε
dauid oē robur adraezer: ꝛ miſit
δαυὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἀδραεζέρ, καὶ ἀπέστει-
thou filiū ſuū ad regem dauid vt in
λε θοοὺ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα δαυὶδ ἐρω-
terrogaret eū q̄ ad pacē: ꝛ bñdiceret ei pro eo
τῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ
qḋ expugnaſſet adraezer: ꝛ pcuſſiſſet eū: qm̄
οὗ ἐπολέμησε τὸν ἀδραεζέρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι
vir aduerſarius erat adraezer. ꝛ in ma-
ἀνὴρ ἀντικείμενος ἦν τῷ ἀδραεζέρ. καὶ ἐν ταῖς χερ-
nib⁹ eius erāt vaſa argētea ꝛ vaſa aurea ꝛ vaſa e-
σὶν αὐτοῦ ἦν σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ σκεύη χαλ-
rea. ꝛ hec ſctificauit rex dauid dño cum
κᾶ. καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ τῷ κυρίῳ, μετὰ
argēto ꝛ auro qḋ ſctificauit de vniuerſis
τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν
ciuitatib⁹ q̄s ſubegerat: ꝛ de idumea: ꝛ de
πόλεων ὧν κατεδυνάστευσεν, καὶ ἐκ τῆς ἰδουμαίας, καὶ ἐκ
moab: ꝛ de filijs ammon: ꝛ de philiſtījm:
μωὰβ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν ἀμμών, καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων,
ꝛ de amalec: ꝛ de manubijs adraezer filij raaph
καὶ ἐξ ἀμαλήκ, καὶ ἐκ τῶν σκύλων ἀδραεζὲρ υἱοῦ ῥαὰφ
regis ſuba. ꝛ fecit dauid nomē: ꝛ cū
βασιλέως σουβᾶ. καὶ ἐποίησε δαυὶδ ὄνομα, καὶ ἐν τῷ
reuerteretur ipſe percuſſit idumeā in valle ſa
ἀνακάμπτειν αὐτὸν ἐπάταξε τὴν ἰδουμαίαν ἐν γεμε-
linarū ad decē ꝛ octo milia: ꝛ poſuit dauid
λὲχ εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας, καὶ ἔθετο δαυὶδ
in idumea cuſtodiā: in omni
ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ φρουράν, ἐν πάσῃ

ad occidendum & vnū
ad viuificandum:
Factuſq; eſt moab dd̄
ſeruiens ſub tributo.
Et percuſſit dauid ada
dezer filium
roob regem ſoba: qn̄
p̄fectus eſt vt dñaretur
ſup flumē eufratē. Et
captis dauid ex pte eius
mille ſeptingētis equi
tibus:
& viginti milibus pe-
ditum: ſubneruauit
oēs iugales curruum.
Dereliquit autē ex eis
centū currus. Venit
quoq; ſyria damaſci
vt p̄ſidiū ferret adade-
zer regi ſoba. Et pcuſ-
ſit dauid de ſyria vigin-
ti duo milia
virorū: & poſuit dauid
preſidium in ſyria
damaſci: factaq; eſt ſy-
ria dauid ſeruiēs ſub tri
buto. Seruauitq; domi
nus dauid
in oībus ad quecunq;
profectus ē. Et tulit dd̄
arma aurea que ha-
bebant ſerui
adadezer: & detulit ea
in ieruſalem.
Et de bethe & d̄ beroth
ciuitatibus adadezer
tulit rex dauid es mul
tum
nimis. Audiuit āt thou
rex emath ꝙ
pcuſſiſſet dauid omne
robur adadezer.
Et miſit thou ioran fi-
lium ſuum ad
regem dauid vt ſaluta
ret eum congratulans
& gratias ageret: eo ꝙ
expugnaſſet adadezer
& pcuſſiſſet eū. Hoſtis
quippe erat thou
adadezer. Et in manu
eius erant vaſa aurea
& vaſa argentea & va-
ſa erea: que & ipſa
ſanctificauit rex dauid
domino cum
argento & auro que
ſanctificauerat
de vniuerſis gentibus
quas ſubegerat d̄ ſyria
& moab & filiis ammō
& philiſtiim
& amalech & de manu
biis adadezer filii
roob regis ſoba. Fecit
quoq; ſibi dauid
nomen cum reuertere
tur capta ſyria
in valle ſalinarū ceſis
decem octo milibus:
& poſuit in idumea cu
ſtodes:

לְהָמִית וּמְלֹא הַחֶבֶל לְהַחֲיוֹת
וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד לַעֲבָדִים נֹשְׂאֵי
מִנְחָה׃ וַיַּךְ דָּוִד אֶת הֲדַדְעֶזֶר בֶּן
רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה בְּלֶכְתּוֹ לְהָשִׁיב
יָדוֹ בִּנְהַר פְּרָת׃ וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת פָּרָשִׁים
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיְעַקֵּר
דָּוִד אֶת כָּל הָרֶכֶב וַיּוֹתֵר מִמֶּנּוּ
מֵאָה רָכֶב׃ וַתָּבֹא אֲרַם דַּמֶּשֶׂק
לַעְזֹר לַהֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה וַיַּךְ
דָּוִד בַּאֲרָם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף
אִישׁ׃ וַיָּשֶׂם דָּוִד נְצִבִים בַּאֲרַם
דַּמֶּשֶׂק וַתְּהִי אֲרָם לְדָוִד לַעֲבָדִים
נוֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת דָּוִד
בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃ וַיִּקַּח דָּוִד אֵת
שִׁלְטֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ אֶל עַבְדֵי
הֲדַדְעָזֶר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלָםִ׃
וּמִבֶּטַח וּמִבֵּרֹתַי עָרֵי הֲדַדְעָזֶר
לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת הַרְבֵּה
מְאֹד׃ וַיִּשְׁמַע תֹּעִי מֶלֶךְ חֲמָת כִּי
הִכָּה דָוִד אֵת כָּל חֵיל הֲדַדְעָזֶר׃
וַיִּשְׁלַח תֹּעִי אֶת יוֹרָם בְּנוֹ אֶל
הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִשְׁאָל לוֹ לְשָׁלוֹם
וּלְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר נִלְחַם בַּהֲדַדְעֶזֶר
וַיַּכֵּהוּ כִּי אִישׁ מִלְחֲמוֹת תֹּעִי
הָיָה הֲדַדְעָזֶר וּבְיָדוֹ הָיוּ כְּלֵי כֶסֶף
וּכְלֵי זָהָב וּכְלֵי נְחֹשֶׁת׃ גַּם אֹתָם
הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה עִם
הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
מִכָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כִּבֵּשׁ׃ מֵאֲרָם
וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים
וּמֵעֲמָלֵק וּמִשְּׁלַל הֲדַדְעֶזֶר בֶּן
רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה׃ וַיַּעַשׂ דָּוִד
שֵׁם בְּשֻׁבוֹ מֵהַכּוֹתוֹ אֶת אֲרָם
בְּגֵיא מֶלַח שְׁמוֹנָה עָשָׂר אָלֶף׃
וַיָּשֶׂם בֶּאֱדוֹם נְצִבִים בְּכָל

מות חיה
היה
ילך שוב
לכד
מאה
עקר
יתר
בוא
נכה
שנה
שום
לקח
היה
בוא
עיר
רבה
שמע
נכה
שלח
שלם
לחם
כלה
קדש
עשה
שוב נכה

אֱדוֹם שָׂם נְצִבִים, וַיְהִי כָל אֱדוֹם הָיָה
עֲבָדִים לְדָוִד, וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת יָשַׁע
דָּוִד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ: וַיִּמְלֹךְ דָּוִד מָלַךְ
עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיְהִי דָוִד עֹשֶׂה
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְכָל עַמּוֹ: וְיוֹאָב
בֶּן צְרוּיָה עַל הַצָּבָא, וִיהוֹשָׁפָט
בֶּן אֲחִילוּד מַזְכִּיר: וְצָדוֹק בֶּן זָכַר
אֲחִיטוּב וַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן אֶבְיָתָר
כֹּהֲנִים, וּשְׂרָיָה סוֹפֵר: וּבְנָיָהוּ בֶּן סָפַר
יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי, וּבְנֵי הָיָה
דָוִד כֹּהֲנִים הָיוּ: וַיֹּאמֶר Cap.ix.
דָּוִד הֲכִי יֶשׁ עוֹד אֲשֶׁר נוֹתַר אָמַר יָתַר
לְבֵית שָׁאוּל, וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד עָשָׂה
בַּעֲבוּר יְהוֹנָתָן: וּלְבֵית שָׁאוּל עָבַר
עֶבֶד וּשְׁמוֹ צִיבָא, וַיִּקְרְאוּ לוֹ אֶל קָרָא
דָּוִד, וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַאַתָּה צִיבָא
וַיֹּאמֶר עַבְדֶּךָ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַאֶפֶס
עוֹד אִישׁ לְבֵית שָׁאוּל, וְאֶעֱשֶׂה
עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר צִיבָא
אֶל הַמֶּלֶךְ, עוֹד בֵּן לִיהוֹנָתָן נְכֵה
רַגְלָיִם: וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ אֵיפֹה
הוּא, וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל הַמֶּלֶךְ,
הִנֵּה הוּא בֵּית מָכִיר בֶּן עַמִּיאֵל
בְּלוֹ דְבָר: וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד, שָׁלַח
וַיִּקָּחֵהוּ מִבֵּית מָכִיר בֶּן עַמִּיאֵל לָקַח
מִלּוֹ דְבָר: וַיָּבֹא מְפִיבֹשֶׁת בֶּן בּוֹא
יְהוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל אֶל דָּוִד, וַיִּפֹּל נָפַל
עַל פָּנָיו וַיִּשְׁתָּחוּ, וַיֹּאמֶר דָּוִד פָּנָה שָׁחָה
מְפִיבֹשֶׁת, וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַבְדֶּךָ:
וַיֹּאמֶר לוֹ דָוִד, אַל תִּירָא כִּי עָשֹׂה יָרֵא
אֶעֱשֶׂה עִמְּךָ חֶסֶד בַּעֲבוּר עָשָׂה עָבַר
יְהוֹנָתָן אָבִיךָ, וַהֲשִׁבֹתִי לְךָ אֶת שׁוּב
כָּל שְׂדֵה שָׁאוּל אָבִיךָ, וְאַתָּה
תֹּאכַל לֶחֶם עַל שֻׁלְחָנִי תָּמִיד: אָכַל תָּמַד
וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר מֶה עַבְדֶּךָ, כִּי
פָנִיתָ אֶל הַכֶּלֶב הַמֵּת אֲשֶׁר כָּמוֹנִי פָּנָה מוּת

statuitq; psidiū. Et facta est vniuersa idumea seruiens dauid: & seruauit dominus dd̄ in oībus ad q̄cūq; pfectus ē. Et regnauit dauid super oēm israel: faciebat quoq; dauid iudiciū & iustitiam omni populo suo. Ioab āt filius saruie erat super exercitū. Porro iosaphat filius achilud erat a cōmētariis & sadoch filius achitob & achimelech filius abiathar erāt sacerdotes: & saraias scriba. Banaias āt filius ioiade sup cerethi & felethi. Filii autem dd̄ sacerdotes erāt. 9.

Et dixit dauid. Putas ne ē aliquis qui remanserit de domo saul vt faciā cum eo misericordiam pp ionathan? Erat autem de domo saul seruus noīe syba. Quē cum vocasset rex ad se: dixit ei. Tu ne es syba? & ille rn̄dit. Ego sū seruus tuus. Et ait rex. Nunqd supest aliquis de domo saul: vt faciam cū eo mīam dī? Dixitq; syba regi. Superest filius ionathe debilis pedibus. Vbi inquit ē? Et syba ad regem. Ecce ait in domo est machir filii amihel in lodabar. Misit ergo rex dauid & tulit eū de domo machir filii amihel de lodabar. Cū āt venisset miphiboseth filius iōathe filii saul ad dauid: corruit in faciem suam & adorauit. Dixitq; dauid. Miphiboseth. Qui rn̄dit. Adsum seruus tu⁹. Et ait ei dauid. Ne timeas: quia faciens faciam in te misericordiam propter ionathan patrem tuū: & restituā tibi omnes agros saul patris tui: & tu comedes panē in mēsa mea semper. Qui adorās eū dixit. Quis ego sum seruus tu⁹: qm̄ respexisti super canē mortuum

idumea posuit presidētes: & facti sūt vniuersi
τῇ ἰδουμαίᾳ ἔθηκεν ἐνστηλωμένους, καὶ ἐγένοντο πάντες
qui in idumea serui dauid. & saluauit dn̄s
οἱ ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ δοῦλοι τῷ δαυίδ. καὶ ἔσωσε κύριος
dauid in oībus ad q̄ pfectus est. & regnauit
τὸν δαυίδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. καὶ ἐβασίλευσε
dauid sup israel. & erat dauid faciēs iudiciū & iu
δαυίδ ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἦν δαυίδ ποιῶν κρίμα καὶ δι
stitiam in omni pplo suo. & ioab fili⁹
καιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἰωὰβ υἱὸς Infr
saruia sup exercitū. & iosaphat filius achilud 20.
σαρουΐα ἐπὶ τῆς στρατιᾶς. καὶ ἰωσαφὰτ υἱὸς ἀχιλούδ
in cōmētariis. & saduc filius achitob &
ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων. καὶ σαδοὺκ υἱὸς ἀχιτὼβ καὶ
achimelech filius abiathar sacerdotes. & sareas scriba.
ἀχιμέλεχ υἱὸς ἀβιαθὰρ ἱερεῖς. καὶ σαρέας γραμματεύς.
& banaias filius ioiada cōsiliarius. & phelethi
καὶ βαναΐας υἱὸς ἰωιαδὰ σύμβουλος. καὶ ὁ φελετὶ
& cherethi & filii dauid aule pricepes fuerūt.
καὶ ὁ χερεθὶ καὶ οἱ υἱοὶ δαδ αὐλάρχαι ἦσαν. Ca. 9.

Et dixit dauid: si est aliqs adhuc qui remāserit
Καὶ εἶπε δαυίδ, εἰ ἔστι τις ἔτι ὑπολελειμμένος
domui saul: & faciā cum eo miam pp ionathan.
τῷ οἴκῳ σαούλ, καὶ ποιήσω μετ᾽ αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν ἰωναθάν.
& de domo saul erat seruus: & nomē ei siba.
καὶ ἐκ τοῦ οἴκου σαοὺλ ἦν παῖς, καὶ ὄνομα αὐτῷ σιβά.
& vocant eū ad dauid. & dicit
καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς δαυίδ. καὶ λέγει
rex ad eū: tu es siba? & dixit seruus tuus.
ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν, σὺ εἶ σιβά; καὶ εἶπε, δοῦλος σός.
& ait rex: si supest adhuc vir de
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, εἰ ὑπολέλειπται ἔτι ἀνὴρ ἐκ
domo saul: & faciā cum eo miam dei?
τοῦ οἴκου σαούλ, καὶ ποιήσω μετ᾽ αὐτοῦ ἔλεος θεοῦ;
& dixit siba ad regem: est adhuc filius
καὶ εἶπε σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, ἔστιν ἔτι υἱὸς
ionathā percussus pedib⁹. & dixit ei
τῷ ἰωναθὰν πεπληγὼς τοὺς πόδας. καὶ εἶπεν αὐτῷ
rex: vbi iste? & dixit siba ad
ὁ βασιλεύς, ποῦ οὗτος; καὶ εἶπε σιβὰ πρὸς
regē: ecce in domo machir filii amiel de
τὸν βασιλέα, ἰδοὺ ἐν οἴκῳ μαχεὶρ υἱοῦ ἀμιὴλ ἐκ τῆς
lodabar. & misit rex dauid & tulit
λοδαβάρ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ καὶ ἔλαβεν
eū de domo machir filii amiel de lodabar.
αὐτὸν ἐξ οἴκου μαχεὶρ υἱοῦ ἀμιὴλ ἐκ τῆς λοδαβάρ.
& venit mephiboseth filius ionathā filii saul
καὶ παρεγένετο μεφιβόσθε υἱὸς ἰωναθὰν υἱοῦ σαούλ
ad regē dauid: & corruit sup faciem suā:
πρὸς τὸν βασιλέα δαυίδ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ,
& adorauit eū. & dixit
καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν
et dauid: mephiboseth. & dixit: ecce seruus tuus.
αὐτῷ δαυίδ, μεφιβόσθε. καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου.
& ait ei dauid: ne timeas: quia
καὶ εἶπεν αὐτῷ δαυίδ, μὴ φοβοῦ, ὅτι In
faciēs faciā miam tecum pp ionathan 19.
ποιῶν ποιήσω ἔλεος μετὰ σοῦ ἕνεκεν ἰωναθὰν τοῦ
patrē tuū: & restituam tibi oēs
πατρός σου, καὶ ἀποδώσω σοι πάντας τοὺς
agros saul pris tui. & tu comedes panē
ἀγροὺς σαοὺλ τοῦ πατρός σου. καὶ σὺ φαγῇ ἄρτον
in mensa mea semper. & adorauit
ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διαπαντός. καὶ προσεκύνησεν
eū & dixit: quis sum seruus tuus:
αὐτῷ καὶ εἶπεν, τίς εἰμὶ ὁ δοῦλός σου, 1.R.
q respexisti sup canē mortuum 18.
ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα

ſimilē mei: ⁊ vocauit rex dauid
τὸν ὅμοιον ἐμοί; καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ τὸν
ſibā puerū ſaul ⁊ dixit ad eum: oīa
σιβὰ τὸν παῖδα σαοὺλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, πάντα
quecūqꝫ erāt ſaul ⁊ oēm domū eius
ὅσα ὑπῆρχε τῷ σαοὺλ καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ
dedi filio dn̄i tui: ⁊ oꝑare ei
δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου, καὶ ἐργᾷ αὐτῷ τὴν
terrā tu ⁊ filij tui ⁊ ſerui tui: ⁊ inferes
γῆν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ δοῦλοί σου, καὶ εἰσοίσεις
filio dn̄i tui panes ⁊ comedēt. ⁊ mephi
τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους καὶ φάγονται. καὶ μεφι=
boſeth filius dn̄i tui comedet ſemper panes
βόσεθ υἱὸς τοῦ κυρίου σου φάγεται διαπαντὸς ἄρτους
ſuꝑ mēſam meā. ⁊ ſiba erāt quinde
ἐπὶ τῆς τραπέζης μου. καὶ τῷ σιβὰ ἦσαν πεντεκαί=
cim filij ⁊ viginti ſerui. ⁊ dixit ſiba ad
δεκα υἱοὶ καὶ εἴκοσι δοῦλοι. καὶ εἶπε σιβὰ πρὸς τὸν
regem: oīa q̄cūqꝫ pꝛecepit dn̄s meus
βασιλέα, πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου
rex ſeruo ſuo: ſic faciet ſer
ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτως ποιήσει ὁ δοῦ
uus tuus. ⁊ mephiboſeth comedebat ſuꝑ mēſam
λός σου. καὶ μεφιβόσεθ ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ
regis ſicut vnus de filijs regis. ⁊
βασιλέως καθὼς εἷς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. καὶ τῷ
mephiboſeth erat filius puus: ⁊ nomē ei micha. ⁊
μεφιβόσεθ ἦν υἱὸς μικρός, καὶ ὄνομα αὐτῷ μιχά. καὶ
oīs cognatio domus ſiba ſerui mephi
πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου σιβὰ δοῦλοι τῷ μεφι
boſeth: ⁊ mephiboſeth habitabat in hieruſalem: quia
βόσεθ. καὶ μεφιβόσεθ κατῴκει ἐν ἱερουσαλήμ, διό=
ſuꝑ mēſam regis veſcebatur iugiter.
τι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως ἤσθιε διαπαντός.
⁊ ipſe erat claudus vtriſqꝫ pedib⁹ ſuis.
καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ca. 10

Et factū eſt poſt hec ⁊ mortuus eſt
Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανεν ὁ βα
rex filioꝝ ammō: ⁊ regnauit pꝛo eo
σιλεὺς υἱῶν ἀμμάν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ
annon filius eius. ⁊ dixit dauid faciā miām cum
ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ. καὶ εἶπε δαυὶδ ποιήσω ἔλεος με=
annon filio naas: ſicut fecit pater eius
τὰ ἀννὼν υἱοῦ ναάς, καθὼς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
miām mecū. ⁊ miſit dauid adconſolādū
ἔλεος μετ᾽ ἐμοῦ. καὶ ἀπέστειλε δαυὶδ παρακαλέσαι
eum in manu ſeruoꝝ ſuoꝝ de pꝛe
αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς
eius. ⁊ venerūt ſerui dauid in terrā
αὐτοῦ. καὶ παρεγένοντο οἱ δοῦλοι δαυὶδ εἰς γῆν
filioꝝ ammō. ⁊ dixerūt pꝛīcipes filioꝝ ammon ad annō
υἱῶν ἀμμάν. καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν ἀμμὼν πρὸς ἀννὼν
dn̄m ſuū: nūq̄d honorās dauid pr̄em
τὸν κύριον αὐτῶν, οὐχὶ δοξάζων δαυὶδ τὸν πατέρα
tuū corā te miſit tibi conſolatoꝛes: ſꝫ
σου ἐνώπιόν σου ἀπέσταλκέ σοι παρακαλοῦντας, ἀλ
vt inueſtigarēt ciuitatē tuā ⁊ explora
λ᾽ ὅπως ἐξερευνήσωσι τὴν πόλιν σου καὶ κατασκοπή
rent eam: q̄ꝛ vt exploꝛarēt eam mi
σωσιν αὐτήν, ὅτι κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέσταλ=
ſit dauid ſeruos ſuos ad te. ⁊ tulit
κε δαυὶδ τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς σέ. καὶ ἔλαβεν
annon ſeruos dauid ⁊ raſit bar=
ἀννὼν τοὺς δούλους δαυὶδ καὶ ἐξύρησε τοὺς πώγω=
baꝝ eoꝝ dimidiā ꝑtē: ⁊ pꝛeſcidit de veſtibus eoꝝ
νας αὐτῶν τὸ ἥμισυ, καὶ ἀπέκοψε τῶν μανδύων αὐτῶν
mediā ꝑtē vſqꝫ ad nates eoꝝ: ⁊ dimiſit eos.
τὸ ἥμισυ ἕως τῶν ἰσχίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.
⁊ nūciatū eſt dauid de viris: ⁊ mi
καὶ ἀπήγγειλαν τῷ δαυὶδ περὶ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐξαπέ=
ſit in occurſum eoꝝ: q̄m erant viri
στειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες

similem mei. Vocauit
itaqꝫ rex sybam
puerū saul: & dixit ei.
Omnia
q̄cūqꝫ fuerūt saul & v=
niuersam domum eius
dedi filio dn̄i tui. Ope
rare igitur ei
terram tu & filii tui &
serui tui
& inferes filio domini
tui cibos
vt alatur. Miphiboseth
aūt filius dn̄i tui come
det sp̄ panē sup mensā
meā. Erāt autem sybe
quindecim filii & vigī
ti
serui. Dixitqꝫ syba ad
regem.
Sicut iussisti domīe mi
rex
seruo tuo: sic faciet ser
uus tuus. Et miphibo=
seth comedet sup men
sam meā q̄si vnus de fili
is regis. Hēbat āt mi=
phiboseth filiū paruulū
noīe micha. Oīs vero
cognatio domus sybe
seruiebat miphiboseth
Porro miphiboseth
habitabat in ierusalē:
quia de mensa
regis iugiter vesceba=
tur: & erat claudus
vtroqꝫ pede. 10.

FActum est aūt post
hec vt moreretur
rex filiorū ammon: &
regnauit anon filius ei⁹
p eo. Dixitqꝫ dauid.
Faciā miam cū anō fi
lio naas: sicut
fecit pater eius mecum
miam. Misit ergo
dauid cōsolans eū per
seruos suos sup patris
interitu. Cū āt venissēt
serui dauid in terrā fi=
liorū āmō: dixerīt pri=
cipes filiorum ammon
ad anon dn̄m suum.
Putas q̄ propter hono=
rem patris tui
miserit dd̄ ad te cōso=
latores: & nō ideo vt te
inuestigaret & explo=
raret ciuitatē & euerte=
ret eā misit dauid ser=
uos suos ad te.
Tulit itaqꝫ anon seruos
dauid: rasitqꝫ
dimidiam partem bar=
be eorum: & prescidit
vestes eorum medias
vsqꝫ ad nates:
& dimisit eos. Q̄d cū
nunciatū eēt dd̄: misit
in occursum eorū. E=
rant enim viri

כמוני׃ ויקרא המלך אל ציבא — קרא
נער שאול ויאמר אליו כל
אשר היה לשאול ולכל ביתו
נתתי לבן אדניך׃ ועבדת לו את — נתן
האדמה אתה ובניך ועבדיך
והבאת והיה לבן אדניך לחם — בוא
ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל
תמיד לחם על שלחני ולציבא
חמשה עשר בנים ועשרים
עבדים׃ ויאמר ציבא אל המלך
ככל אשר יצוה אדני המלך את — צוה
עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת — עשה
אכל על שלחני כאחד מבני
המלך׃ ולמפיבשת בן קטן
ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא — ישב
עבדים למפיבשת׃ ומפיבשת
ישב בירושלם כי על שלחן
המלך תמיד הוא אכל והוא פסח
שתי רגליו׃ ויהי אחרי — Cap. x.
כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון — היה מות
בנו תחתיו׃ ויאמר דוד אעשה — מלך אמר
חסד עם חנון בן נחש כאשר
עשה אביו עמדי חסד וישלח — שלח
דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו׃
ויבאו עבדי דוד ארץ בני — בוא
עמון׃ ויאמרו שרי בני עמון — שור
אל חנון אדניהם המכבד — כבד
דוד את אביך בעיניך כי
שלח לך מנחמים הלוא בעבור — נחם עבר
חקר את העיר ולרגלה ולהפכה
שלח דוד את עבדיו אליך׃
ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח — לקח גלח
את חצי זקנם ויכרת את — חצה כרת
מדויהם בחצי עד שתותיהם — דוה שתה
וישלחם׃ ויגדו לדוד וישלח — שלח נגד
לקראתם כי היו האנשים — היה

נכלמים מאד ויאמר המלך שבו — כלם ישב
בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם: — צמח שוב
ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד — ראה באש
וישלחו בני עמון וישכרו את — שלח שכר
ארם בית רחוב ואת ארם צובא
עשרים אלף רגלי ואת מלך
מעכה אלף איש ואיש טוב
שנים עשר אלף איש: וישמע — שמע
דוד וישלח את יואב ואת כל
הצבא הגברים: ויצאו בני עמון
ויערכו מלחמה פתח השער — ערך לחם
וארם צובא ורחוב ואיש טוב
ומעכה לבדם בשדה: וירא יואב — בדד ראה
כי היתה אליו פני המלחמה — היה פנה
מפנים ומאחור ויבחר מכל — אחר בחר
בחורי ישראל ויערך לקראת — ערך
ארם: ואת יתר העם נתן ביד
אבשי אחיו ויערך לקראת בני
עמון: ויאמר אם תחזק ארם — אמר חזק
ממני והיתה לי לישועה ואם — ישע
בני עמון יחזקו ממך והלכתי — חזק מן
להושיע לך: חזק ונתחזק בעד
עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה — עיר
יעשה הטוב בעיניו: ויגש יואב — עשה נגש
והעם אשר עמו למלחמה בארם
וינסו מפניו: ובני עמון ראו כי — נוס
נס ארם וינסו מפני אבישי — ראה
ויבאו העיר וישב יואב מעל — בוא שוב
בני עמון ויבא ירושלם: וירא
ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו — אסף
יחד: וישלח הדדעזר ויצא — שלח
את ארם אשר מעבר הנהר
ויבאו חילם ושובך שר צבא — שור
הדדעזר לפניהם: ויגד לדוד — נגד
ויאסף את כל ישראל ויעבר — עבר
את הירדן ויבא חלאמה:

cōfusi turpiter valde. Et mādauit eis dd. Manete in hiericho donec crescat barba vestra: & tūc reuertimini. Videntes āt filii ammō q iniuriā fecissent dauid: miserūt & cōduxerūt mercede syrum roob & syrum soba viginti milia peditum: & a rege maacha mille viros: & ab histob duodecim milia virorum. Quod cū audisset dd misit ioab & oēm exercitū bellatorū. Egressi sunt ergo filii ammon & direxerunt aciē ante ipsum ītroitū porte. Syrus aūt soba & roob & histob & maacha seorsū erāt in campo. Vidēs ergo ioab q p̄patū eēt aduersum se prelium: & ex aduerso & post tergum elegit sibi ex oib9 electis israel: & instruxit aciem contra syrū: reliquā āt partē populi tradidit abisai fratri suo. Qui direxit aciē aduersus filios ammon. Et ait ioab. Si p̄ualuerint aduersū me syri: eris mihi in adiutoriū: si āt filii ammon preualuerint aduersum te: auxiliabor tibi. Esto vir fortis & pugnemus p̄ pplo nostro & ciuitate dei nostri. Dñs aūt faciet qd bonū est i cōspectu suo. Iniit itaq3 ioab & populus qui erat cum eo certamē cōtra syros: q statī fugerunt a facie ei9. Filii āt ammon vidētes qa fugisset syri: fugerūt & ipsi a facie abisai: & igressi sūt ciuitatē. Reuersusq3 ē ioab a filiis ammō: & venit i ierusalē. Videntes igitur syri qm̄ corruissent coram israel cōgregati sunt piter. Misitq3 adadezer & eduxit syros qui erant trans fluuium & adduxit eoꝝ exercitū. Sobach āt magister militie adadezer erat princeps eorū. Qd cū nūciatū eēt dauid: contraxit oēm israelem: & transiuit iordanē: & venitq3 in helam.

inhonorati valde. & dixit rex: manete
ἠτιμωμένοι σφόδρα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, καθίσατε
in hiericho donec oriatur barbe vre &
ἐν ἱεριχῶ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν καὶ
reuertimini. & viderūt filii ammō q cōfusi sunt
ἐπιστραφήσεσθε. καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ ἀμμὼν ὅτι ᾐσχύνθησαν
serui dauid: & miserūt filii ammō: & cō
οἱ δοῦλοι δαυίδ, καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ ἀμμὼν, καὶ ἐμι
duxerūt mercede syrū bethraab: & syrū syba:
σθώσαντο τὸν σύρον βεθραάβ, καὶ τὸν σύρον συβᾶ,
viginti milia peditū: & regem maacha mi
εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα μααχὰ χι
le viros: & istob duodecim milia virorū.
λίους ἄνδρας, καὶ τὸν ἰστὼβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.
& audiuit dauid & misit ioab & oēm
καὶ ἤκουσε δαυίδ καὶ ἀπέστειλε τὸν ἰωὰβ καὶ πᾶσαν
exercitū bellatorū. & egressi sūt filii ammō &
τὴν στρατιὰν τῶν δυνατῶν. καὶ ἐξῆλθον υἱοὶ ἀμμὼν καὶ
direxerūt aciem ante portā
παρετάξαντο τὸν πόλεμον παρὰ τὸν πυλῶνα τῆς
ciuitatis. & syrus syba & roob & istob &
πόλεως. καὶ ὁ σύρος συβᾶ καὶ ῥοὼβ καὶ ἰστὼβ καὶ
maacha seorsum in cāpo: & vidit ioab q
μααχὰ καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ εἶδεν ἰωὰβ ὅτι
facti essent e regione belli cōtra eum ex
γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολέμου πρὸς αὐτὸν ἐξ
aduerso & post tergū. & elegit de oībus iuueni
ἐναντίας καὶ ὄπισθεν. καὶ ἐξελέξατο ἐκ πάντων νεανί
bus filioꝝ israel: & instruxit aciē aduersum
σκων υἱῶν ἰσραὴλ, καὶ παρετάξατο ἐξεναντίας τοῦ
syrū. at reliquā partē ppli tradidit in
σύρου. τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν εἰς τὴν
manū abessa fratris sui. & direxit aciē
χεῖρα ἀβεσσᾶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ παρετάξατο
aduersus filios ammō. & dixit ad abessa: si
ἐξεναντίας τῶν υἱῶν ἀμμών. καὶ εἶπεν πρὸς ἀβεσσᾶ, ἐὰν
preualuerit syrus sup me: & eris mihi in salutē.
κρατήσῃ σύρος ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν.
& si filii ammon preualuerint sup te. &
καὶ ἐὰν οἱ υἱοὶ ἀμμὼν κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ, καὶ πο
ibo vt saluē te. esto vir fortis: & cōfortemur
ρεύσομαι τοῦ σῶσαί σε. ἀνδρίζου, καὶ κραταιωθῶμεν
pro pplo nr̄o: & pro ciuitatib9 dei
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ
nostri. & dn̄s faciet bonū in oculis su
ἡμῶν. καὶ ὁ κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐ
is. & accessit ioab & ppl's q cū eo. in
τοῦ. καὶ προσῆλθεν ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ, εἰς
bellū cōtra syrū. & fugit syrus a fa
πόλεμον ἐπὶ τὸν σύρον. καὶ ἔφυγεν ὁ σύρος ἐκ προσώ
cie eius. & filii ammō viderūt: q fugerit
που αὐτοῦ. καὶ οἱ υἱοὶ ἀμμὼν εἶδον, ὅτι πέφευγεν ὁ
syrus: & fugerūt a facie abessa: & ingressi sūt
σύρος, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου ἀβεσσά, καὶ εἰσῆλθον
in ciuitatē. & reuersus est ioab a filiis am
εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀνέστρεψεν ἰωὰβ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀμ
mon in hierusalē. & vidit syrus q corruit
μὼν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ εἶδεν ὁ σύρος ὅτι ἔπεσεν
corā filiis israel. & cōgregati sunt pari
ἐνώπιον τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ συνήχθησαν κατὰ τὸ
ter: & misit adraezer: & eduxit sy
αὐτό, καὶ ἀπέστειλεν ἀδρααζάρ, καὶ ἐξήγαγεν τὸν σύ
rum q erat trans fluuiū & vene
ρον τὸν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ παρεγένον
rūt in elam. & sobach pnceps militie adraezer
το εἰς ἐλάμ. καὶ σωβὰχ ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ ἀδρααζὰρ
ante eos. & nūciatū est dauid & cōtra
ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ ἀπηγγέλη τῷ δαυίδ καὶ συνή
xit omnē israel: & trāsiit iordanē: &
γαγε πάντα ἰσραήλ, καὶ διέβη τὸν ἰορδάνην, καὶ
venit in chalaama.
παρεγένετο εἰς χαλααμᾶ.

τ direxit aciē syrus ex aduerso dauid: τ
καὶ παρετάξατο ὁ σύρος ἐξεναντίας δαυὶδ, καὶ
pugnauit cum eo. τ fugit syrus a fa
ἐπολέμησεν μετ' αὐτοῦ. καὶ ἔφυγεν ὁ σύρος ἐκ προσώ
cie israel. τ occidit dauid de syris
που ἰσραήλ. καὶ ἀπέκτεινε δαυὶδ ἐκ τῶν σύρων
septingētos currus τ quadraginta milia equi
ἑπτακόσια ἅρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱπ=
tum: τ sobach pricipē militie eius percussit: τ
πέων, καὶ τὸν σωβὰχ ἀρχιστράτηγον αὐτοῦ ἐπάταξεν, καὶ
mortu9 est ibi. τ viderūt vniuersi reges serui
ἀπέθανεν ἐκεῖ. καὶ εἶδον πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι
adraazar qm̄ corruerūt corā israel: τ pepi=
ἀδραάζαρ ὅτι ἔπταισαν ἐνώπιον ἰσραήλ, καὶ διέθεν
gerūt fedus cū israel: τ seruierūt israel.
το διαθήκην μετὰ ἰσραήλ, καὶ ἐδούλευον τῷ ἰσραήλ.
τ timuerūt syri vt saluēt filios
καὶ ἐφοβήθησαν σύροι τοῦ διασῶσαι τοὺς υἱοὺς
ammō rursum.
ἀμμὼν ἔτι. Ca. 11.

Et factū est vertente anno in
Καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν
a. tpe egressus regū: τ misit
καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων, καὶ ἐξαπέστειλε
dauid ioab τ seruos suos cū
δαυὶδ τὸν ἰωὰβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐ=
eo τ vniuersū israel: τ vastauit fi
τοῦ καὶ πάντα τὸν ἰσραήλ, καὶ διέφθειρε τοὺς υἱ
lios ammō. τ obsederūt cōtra rabath. τ dauid
οὺς ἀμμών. καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ ῥαβάθ. καὶ δαυὶδ
habitabat in hierusalē. factū est āt in tpe post me=
κατῴκει ἐν ἱερουσαλήμ. ἐγένετο δὲ ἐν καιρῷ τῆς δεί
ridiē: τ surrexit dauid a lecto suo τ de=
λης, καὶ ἀνέστη δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ πε
ambulabat in solario domus re
ριεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέ=
gis. τ vidit a solario mulierē lauātē se:
ως. καὶ εἶδεν ἀπὸ τοῦ δώματος γυναῖκα λουομένην,
τ mulier pulchra aspectu valde. τ misit
καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα. καὶ ἀπέστειλε
dauid τ reqsiuit mulierē. τ dixerūt: nōne hec
δαυὶδ καὶ ἐζήτησε τὴν γυναῖκα. καὶ εἶπον, οὐχὶ αὕ
est bersabee filia eliā vxor vrie chet
τη ἐστὶν βηρσαβεαὶ θυγάτηρ ἐλιὰμ γυνὴ οὐρίου τοῦ χετταί
tei: τ misit dauid nūcios: τ tulit eā:
ου; καὶ ἀπέστειλε δαυὶδ ἀγγέλους, καὶ ἔλαβεν αὐτήν,
τ igressus est ad eā τ dormiuit cū ea. τ hec
καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. καὶ αὕ
erat sctificata ab immūditia sua. τ reuersa
τη ἦν ἁγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς. καὶ ἀπέστρε
est in domū suā: τ cōcepit mulier.
ψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ συνέλαβεν ἡ γυνή.
τ misit τ nunciauit dauid τ dixit: cō
καὶ ἀπέστειλε καὶ ἀπήγγειλε δαυὶδ καὶ εἶπεν, συ
cepi ego. τ misit dauid ad ioab τ
νείληφα ἐγώ. καὶ ἀπέστειλε δαυὶδ πρὸς ἰωὰβ καὶ
dixit: mitte mihi vriā chetteū. τ
εἶπεν, ἀπόστειλόν μοι τὸν οὐρίαν τὸν χετταῖον. καὶ
misit ioab vriā ad eū. τ ve
ἀπέστειλεν ἰωὰβ τὸν οὐρίαν πρὸς αὐτόν. καὶ πα
nit vrias ad dauid. τ interrogauit eū
ραγίνεται οὐρίας πρὸς δαυὶδ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν
dauid: si valeret ioab: τ si valeret ppl's: τ si
δαυὶδ, εἰ ὑγιαίνει ἰωὰβ, καὶ εἰ ὑγιαίνει ὁ λαός, καὶ εἰ
valeret bellū. τ dixit dauid vrie: des
ὑγιαίνει ὁ πόλεμος. καὶ εἶπεν δαυὶδ τῷ οὐρίᾳ, κα=
cende in domū tuā: τ laua pedes tuos. τ egres
τάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου. καὶ ἐξῆλ
sus ē vrias a facie regis: τ egressa est post
θεν οὐρίας ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω
eum portio regis. τ dormiuit vrias in vestibulo
αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως. καὶ ἐκοιμήθη οὐρίας ἐν τῷ πυλῶνι

Et direxerunt aciē syri ex aduerso dauid & pugnauerūt cōtra israel. Fugeruntq; syri a facie israel: & occidit dauid de syris septigē=tos currus & quadragi=ta milia equitum: & sobach principem militie percussit: & stati mortuus est. Vidētes āt vniuersi reges q erant in p̄sidio adadezer se victos esse ab israel: fecerunt pacem cum israel & seruierunt eis: timueruntq; syri auxiliū p̄bere filiis ammon. 11.

Factum est autem vertente anno eo tempore quo solent reges ad bella procedere: misit dauid ioab & seruos suos cum eo: & vniuersum israel & vastauerunt filios ammon & obsederūt rabba. Dauid autem remā=sit in ierusalem. Dum hec agerentur accidit quadam die vt surgeret dauid d̄ stratu suo post meridiem: & deambularet in solario domus regie: viditq; mulierē se lauantem ex aduerso super solarium suum. Erat autem mulier pulchra valde. Misit ergo rex & requisiuit que esset mulier. Nunciatumq; est ei q̄ ipsa esset bersabee filia heliam vxor vrie ethei. Missis itaq; dauid nunciis tulit eam. Que cū ingressa esset ad illum: dormiuit cum ea. Statimq; sanctificata est ab immundicia sua: & reuersa est domum suam concepto fetu. Mittensq; nunciauit dauid & ait. Concepi. Misit autem dauid ad ioab dicens. Mitte ad me vriam etheum. Misitq; ioab vriam ad dauid. Et venit vrias ad dauid. Quesiuitq; dauid q̄ recte ageret ioab & populus: & quomodo amministraretur bellū. Et dixit dauid ad vriam. Vade in domū tuam: & laua pedes tuos. Et egressus est urias d̄ domo regis: secutusq; est eum cibus regius. Dormiuit autem vrias ante portam

ויערכו ארם לקראת דוד — ערך
וילחמו עמו: וינס ארם מפני
ישראל ויהרג דוד מארם שבע — הרג
מאות רכב וארבעים אלף — מאה רבע
פרשים ואת שובך שר צבאו
הכה וימת שם: ויראו כל המלכים — נכה מות
עבדי הדרעזר כי נגפו לפני — ראה נגף
ישראל וישלמו את ישראל — שלם
ויעבדום ויראו ארם להושיע — עבד ישע
עוד את בני עמון: ויהי — Cap. xi.
לתשובת השנה לעת צאת — היה שוב
המלכים וישלח דוד את יואב — יצא
ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל — שלח
וישחיתו את בני עמון ויצרו על — שחת צור
רבה ודוד ישב בירושלם: ויהי
לעת הערב ויקם דוד מעל — קום
משכבו ויתהלך על גג בית המלך — שכב הלך
וירא אשה רחצת מעל הגג — ראה איש
והאשה טובת מראה מאד: וישלח — ראה
דוד וידרש לאשה ויאמר הלא — דרש אמר
זאת בת שבע בת אליעם אשת — איש
אוריה החתי: וישלח דוד
מלאכים ויקחה ותבא אליו וישכב — לאך לקח
עמה והיא מתקדשת מטמאתה — בוא קדש
ותשב אל ביתה: ותהר האשה — שוב הרה
ותשלח ותגד לדוד ותאמר — שלח נגד
הרה אנכי: וישלח דוד אל יואב
שלח אלי את אוריה החתי
וישלח יואב את אוריה אל דוד:
ויבא אוריה אליו וישאל — שאל
דוד לשלום יואב ולשלום — שלם
העם ולשלום המלחמה: ויאמר — לחם
דוד לאוריה רד לביתך ורחץ — ירד
רגליך ויצא אוריה מבית
המלך ותצא אחריו משאת — יצא נשא
המלך: וישכב אוריה פתח — שכב

בית המלך את כל עבדי אדניו
ולא ירד אל ביתו: ויגדו
לדוד לאמר לא ירד אוריה
אל ביתו ויאמר דוד אל
אוריה הלוא מדרך אתה בא — בוא
מדוע לא ירדת אל ביתך: — מדע
ויאמר אוריה אל דוד — אמר
הארון וישראל ויהודה ישבים — ארן
בסכות ואדני יואב ועבדי אדני — סכך
על פני השדה חנים ואני אבוא — פנה חנה
אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב — בוא שתה
עם אשתי חיך וחי נפשך אם — איש חיה
אעשה את הדבר הזה: ויאמר — עשה
דוד אל אוריה שב בזה גם היום — ישב
ומחר אשלחך וישב אוריה — שלח
בירושלם ביום ההוא וממחרת:
ויקרא לו דוד ויאכל לפניו — קרא אכל
וישת וישכרהו ויצא בערב — פנה שתה
לשכב במשכבו עם עבדי אדניו — שכר שכב
ואל ביתו לא ירד: ויהי בבקר — היה
ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח — כתב
ביד אוריה: ויכתב בספר לאמר
הבו את אוריה אל מול פני — יהב
המלחמה החזקה ושבתם — לחם שוב
מאחריו ונכה ומת: ויהי בשמור — מות
יואב אל העיר ויתן את אוריה אל — שמר נתן
המקום אשר ידע כי אנשי חיל — קום
שם: ויצאו אנשי העיר וילחמו
את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד — נפל
וימת גם אוריה החתי: וישלח — שלח
יואב ויגד לדוד את כל דברי — נגד
המלחמה: ויצו את המלאך — צוה לאך
לאמר ככלותך את כל דברי — כלה
המלחמה לדבר את המלך:
והיה אם תעלה חמת המלך — עלה יחם
ואמר לך מדוע נגשתם אל — מדע

domus regie cum aliis seruis domini sui: & nō descendit ad domum suam. Nūciatūq; est dauid a dicentibus. Non iuit vrias in domum suam. Et ait dauid ad vriam. Nunquid nō de via venisti? Quare nō descendisti in domum tuam? Et ait vrias ad dauid. Arca dei & israel & iuda habitant in papilionibus: & dn̄s meus ioab & serui dn̄i mei sup faciē terre manēt: & ego igrediar domū meā vt comedā & bibā & dormiam cū vxore mea? Per salutē tuam & p salutē aīe tue non faciam rē hāc. Ait ergo dauid ad vriā. Mane hic etiam hodie: & cras dimittā te. Mansit vrias in ierusalem in die illa & altera: & vocauit eū dauid vt comederet coram se & biberet: & iebriauit eū. Qui egressus vespe dormiuit in stratu suo cū seruis domini sui. & in domū suā nō descēdit. Factū ē ergo mane: & scripsit dauid epistolam ad ioab: misitq; per manum vrie: scribens in epistola. Ponite vriam ex aduerso belli vbi fortissimū est prelium: & derelinqte eū vt pcussus intereat. Igitur cū ioab obsideret vrbem posuit vriā in loco vbi sciebat viros esse fortissimos: egressiq; viri de ciuitate bellabant aduersum ioab: & ceciderunt de populo seruorū dauid: & mortu9 ē et urias etheus. Misit itaq; ioab & nūciauit dauid omnia uerba prelii: pcepitq; nūcio dicens. Cū cōpleueris uniuersos sermones belli ad regem: si eum uideris indignari & dixerit: quare accessistis ad

domus regis cū oībus ser
τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ πάντων τῶν παί-
uis dn̄i sui. & nō descēdit ad domū
δων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον
suā. & nūciauerūt dauid dicētes: q̄ nō
αὐτοῦ. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ δαυίδ λέγοντες, ὅτι οὐ
descēdit vrias in domū suā. & ait dauid
κατέβη οὐρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ εἶπε δαυίδ
ad vriā: nōne de via venisti tu?
πρὸς τὸν οὐρίαν. οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ παραγέγονας σύ;
quare nō descēdisti in domū tuā? & ait vrias
τί οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου; καὶ εἶπεν οὐρίας
ad dauid: arca & israel & iudas ha
πρὸς δαυίδ, ἡ κιβωτὸς καὶ ἰσραὴλ καὶ ἰούδας κα
bitant in papiliōib9: & dn̄s meus ioab &
τοικοῦσι ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου ἰωὰβ καὶ οἱ
serui dn̄i mei sup faciē cam
παῖδες τοῦ κυρίου μου ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδί-
pi castrametati: & quō ego ingrediar
ου παρεμβεβληκότες, καὶ πῶς ἐγὼ εἰσελεύσομαι
in domū meā vt comedā & bibā & dormiā
εἰς τὸν οἶκόν μου φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι
cum vxore mea? per vitā tuā & per
μετὰ τῆς γυναικός μου; μὰ τὴν ζωήν σου καὶ μὰ
vitā aīe tue non faciā rem
τὴν ζωὴν τῆς ψυχῆς σου οὐ μὴ ποιήσω τὸ πρᾶγμα — Infra. 14.c.
hanc. & dixit dauid ad vriā: mane
τοῦτο. καὶ εἶπε δαυίδ πρὸς τὸν οὐρίαν, κάθισον
hic & hodie: & cras te dimittā: & mā-
ὧδε καὶ σήμερον, καὶ αὔριον σὲ ἐξαποστελῶ, καὶ ἐκά
sit vrias in hierusalē in die illa &
θισεν οὐρίας ἐν ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ
crastina: & vocauit eū dauid & comedit co
ἐπαύριον, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν δαυίδ καὶ ἔφαγεν ἐνώ
ram se & bibit & inebriat9 ē: & egressus ē vesperi
πιον αὐτοῦ καὶ ἔπιεν καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐξῆλθεν ἑσπέ
pere & dormiuit vrias in cubili cū ser
ρας καὶ ἐκοιμήθη ὁ οὐρίας ἐν τῇ κοίτῃ μετὰ τῶν παί
uis dn̄i sui: in āt domū suā nō
δων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, εἰς δὲ τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ
descēdit. & factū est mane: & scripsit dauid e-
κατέβη. καὶ ἐγένετο πρωῒ, καὶ ἔγραψε δαυίδ βι-
pistolā ad ioab: & misit in manu vrie.
βλίον πρὸς ἰωὰβ, καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ οὐρίου.
scripsit āt in epl'a dicēs: trade v-
ἔγραψε δὲ ἐν τῷ βιβλίῳ λέγων, παράδος τὸν οὐρί
riā in preliū forte: & reuertimini a
αν εἰς τὸν πόλεμον τὸν κραταιόν, καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ
tergo eius: & percucietur & morietur.
ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται.
& factū est cū obsideret ioab in
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πολιορκῆσαι τὸν ἰωὰβ ἐπὶ τὴν
vrbē & dedit vriā in locū vbi sciebat
πόλιν καὶ ἔδωκε τὸν οὐρίαν ἐπὶ τὸν τόπον οὗ ᾔδει
q̄m viri fortitudinis erant ibi. & egressi sūt vi
ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἦσαν ἐκεῖ. καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄν-
ri ciuitatis & bellabant aduersū ioab. &
δρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν πρὸς ἰωάβ. καὶ
ceciderūt de pp'lo de seruis dauid: &
ἔπεσον ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων δαυίδ, καὶ
mortu9 est vrias chetteus. & misit ioab &
ἀπέθανεν οὐρίας ὁ χετταῖος. καὶ ἀπέστειλεν ἰωὰβ καὶ
nunciauit dauid oīa verba pre
ἀπήγγειλεν τῷ δαυίδ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πο
lij. & precepit ioab nūcio dicēs: cū
λέμου. καὶ ἐνετείλατο ἰωὰβ τῷ ἀγγέλῳ λέγων, ἐν
cōpleueris tu vniuersos sermones bel
τῷ συντελέσαι σε πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέ-
li loquens ad regē: & erit si ascēderit
μου λαλοῦντα πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῇ
ira regis: & dixerit tibi: quare accessistis ad
ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἴπῃ σοι, τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς

vrbē vt p̄liaremini: nōne ſciebati q̄ percutiemini de
τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ ᾔδητε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ
muro: quis percuſſit abimelech filiū hie
D τοῦ τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν ἀβιμέλεχ τὸν υἱὸν ἱε
ii. robaal: nōne mulier proiecit ſup eū fragmē mole
ροβαάλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου
de muro ⁊ mortuꝰ eſt in thabes: quare ac
ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν θαβής; ἵνα τί προσ=
ceſſiſtis ad murū: ⁊ dices ⁊ ſeruus
ηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς καί γε ὁ δοῦλός
tuus vrias chetteus mortuꝰ ē. ⁊ venit nun
σου οὐρίας ὁ χετταῖος τέθνηκε. καὶ παρεγένετο ὁ ἄγγε=
cius ioab ad regē in hieruſalem ⁊ nūcia
λος ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπήγ=
uit dauid oīa que locutꝰ eſt ioab. ⁊ di=
γειλε τῷ δαυὶδ πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἰωάβ. καὶ εἶ
xit nūcius ad dauid: q̄ preualuerūt viri
πεν ὁ ἄγγελος πρὸς δαυὶδ, ὅτι κατεκράτουν οἱ ἄνδρες
aduerſū nos ⁊ egreſſi ſūt viri ad nos in agrū:
ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸ πεδίον,
⁊ venimus cōtra eos vſq̧ ad portas veſtibuli:
καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῶν θυρῶν τοῦ πυλῶνος,
⁊ ſagittauerūt ſagittarij ad ſeruos tuos
καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες ἐπὶ τοὺς δούλους σου
ex muro: ⁊ mortui ſunt de ſeruis
ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανον ἀπὸ τῶν δούλων τοῦ
regis ⁊ ſeruus tuus vrias chetteus mor
βασιλέως καί γε ὁ δοῦλός σου οὐρίας ὁ χετταῖος τέθνη
tuꝰ eſt. ⁊ dixit dauid ad nūciū: hec dices
κεν. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον, τάδε ἐρεῖς
ad ioab: nō malū ſit in oculis tuis de
πρὸς ἰωάβ, μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου περὶ τοῦ
verbo hoc: qm̄ q̄ndoq̧ q̄dē ſic q̄ndoq̧ āt ſic
ῥήματος τούτου, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως ποτὲ δὲ οὕ=
conſumet gladius. conforta bel
τως καταφάγεται ἡ ῥομφαία. κραταίωσον τὸν πόλε=
lum tuū aduerſus vrbē: ⁊ deſtruas eam: ⁊
μόν σου ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ κατάσκαψον αὐτήν, καὶ
fortifica eā. ⁊ audiuit vxor vrie q̄ mor
κραταίωσον αὐτήν. καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ οὐρίου ὅτι τέ
tuus eēt vir ſuus vrias: ⁊ plāxit ſup virū
θνηκεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐρίας, καὶ ἐκόψατο ἐπὶ τὸν ἄνδρα
ſuū. ⁊ trāſijt luctus: ⁊ miſit dauid
αὐτῆς. καὶ διῆλθε τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλε δαυὶδ
⁊ accepit berſabee in domū ſuā: ⁊
καὶ ἔλαβε τὴν βηρσαβεαὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
facta eſt ei in vxorē: ⁊ parit ei filiū.
ἐγένετο αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ τίκτει αὐτῷ υἱόν. Ca. 12.

Et viſa eſt mala res quā fecit dauid
Καὶ ἐφάνη πονηρὸν τὸ πρᾶγμα ὃ ἐποίησε δαυὶδ
corā dn̄o: ⁊ miſit dn̄s nathan prophe
ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπέστειλε κύριος ναθὰν τὸν προφή=
tam ad dauid. ⁊ ingreſſus ē nathā ad dauid: ⁊
την πρὸς τὸν δαυίδ. καὶ εἰσῆλθε ναθὰν πρὸς δαυίδ, καὶ
dixit ei: indica iā mihi iudiciū hoc.
εἶπεν αὐτῷ, ἀπάγγειλον δή μοι τὴν κρίσιν ταύτην.
duo viri erāt in vna ciuitate: vnꝰ diues ⁊
δύο ἄνδρες ἦσαν ἐν μιᾷ πόλει, εἷς πλούσιος καὶ
vnꝰ pauper: ⁊ erāt diuiti greges ouiū ⁊ armē=
εἷς πένης, καὶ ἦν τῷ πλουσίῳ ποίμνια καὶ βου=
ta boū multa valde: ⁊ pauperi nō erat q̄ppiā aliō
κόλια πολλὰ σφόδρα, καὶ τῷ πένητι οὐκ ἦν οὐθὲν ἀλλ'
quā agna vna parua quā poſſedit ⁊ fouit
ἢ ἀμνὰς μία μικρὰ ἣν ἐκτήσατο καὶ περιεποιήσατο
⁊ nutriuit eā ⁊ nutrita fuit cū eo ⁊ cū
καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὴν καὶ συνετράφη μετ' αὐτοῦ καὶ με=
filijs eius pariter: de pane
τὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ κατὰ τὸ αὐτό, ἀπὸ τοῦ ἄρτου
eius comedebat ⁊ de calice bibebat: ⁊ in
αὐτοῦ ἤσθιεν καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου ἔπινε, καὶ ἐν τῷ
ſinu eius
κόλπῳ αὐτοῦ

murū vt preliaremini: an ignorabatis q̄ multa deſup ex muro tela mittantur? qs p̄cuſſit abimelech filium hieroboal: nonne mulier miſit ſuper eū fragmen mole de muro: & interfecit eū in thebes? quare iuxta murū acceſſiſtis? dices. Etiam ſeruus tuus vrias etheus occubuit. Abiit ergo nuncius & venit & narrauit dauid omnia que ei precepat ioab: & dixit nūcius ad dd̄. Preualuerunt aduerſum nos viri: & egreſſi ſunt ad nos in agrū. Nos autem fctō īpetu p̄ſecuti eos ſumus vſq̧ ad portā ciuitatis: & direxerūt iacula ſagittarii ad ſeruos tuos ex muro deſuper: mortuiq̧ ſunt de ſuis regis. Quinetiā ſeruꝰ tuus vrias etheus mortuus eſt. Et dixit dauid ad nuncium. Hec dices ioab. Nō te frangat iſta res. Varius enī euentus eſt belli: & nunc hūc & nunc illum conſumit gladius. Conforta bellatores tuos aduerſus vrbem vt d̄ſtruas eā & exhortare eos. Audiuit autem vxor vrie q̄ mortuus eſſet vrias vir ſuus: & planxit eum. Trāſactoq̧ luctu miſit dauid & ītroduxit eā ī domū ſuam: & fctā eſt ei vxor: peperitq̧ ei filium. Et diſplicuit verbum hoc quod fecerat dauid coram domino. 12.

Miſit ergo dominꝰ nathan ad dauid. Qui cum veniſſet ad eum: dixit ei. Duo viri erant in ciuitate vna: vnus diues & alter pauper. Diues habebat oues & boues plurimos valde: pauper aūt nihil hēbat oīno p̄ter ouem vnam puulā quā emerat & nutrierat & q̄ creuerat apud eū cū filiis eius: ſimul de pane illius comedēs & de calice eius bibēs: & in ſinu illiꝰ

העיר להלחם הלוא ידעתם את
אשר ירו מעל החומה: מי הכה
את אבימלך בן ירבשת הלוא
אשה השליכה עליו פלח רכב
מעל החומה וימת בתבץ למה
נגשתם אל החומה ואמרת גם
עבדך אוריה החתי מת: וילך
המלאך ויבא ויגד לדוד את כל
אשר שלחו יואב: ויאמר
המלאך אל דוד כי גברו עלינו
האנשים ויצאו אלינו השדה
ונהיה עליהם עד פתח השער:
ויראו המוראים אל עבדיך מעל
החומה וימותו מעבדי המלך
וגם עבדך אוריה החתי מת:
ויאמר דוד אל המלאך כה
תאמר אל יואב אל ירע
בעיניך את הדבר הזה כי כזה
וכזה תאכל החרב החזק
מלחמתך אל העיר והרסה
וחזקהו: ותשמע אשת אוריה
כי מת אוריה אישה ותספד
על בעלה: ויעבר האבל וישלח
דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו
לאשה ותלד לו בן וירע
הדבר אשר עשה דוד בעיני
יהוה: וישלח
יהוה את נתן אל דוד ויבא
אליו ויאמר לו שני אנשים
היו בעיר אחת אחד עשיר
ואחד ראש: לעשיר היה
צאן ובקר הרבה מאד: ולרש
אין כל כי אם כבשה אחת
קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל
עמו ועם בניו יחדו מפתו
תאכל ומכסו תשתה ובחיקו

ירה חמה
נכה
איש שלך
מות
בוא
היה
ירה
אמר לאך
רוע
אכל חזק
לחם
שמע
מות ספד
עבר שלח
אסף היה
ילד רוע
Cap. xij.
בוא
שנה
עשר
רוש
רבה
חיה גדל
פתת אכל
כוס שתה

תשכב ותהי לו כבת׃ ויבא הלך   שכב
לאיש העשיר ויחמל לקחת   חמל
מצאנו ומבקרו לעשות לארח   עשה
הבא לו ויקח את כבשת האיש   בוא לקח
הראש ויעשה לאיש הבא אליו׃
ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר   חרה
אל נתן חי יהוה כי בן מות
האיש העשה זאת׃ ואת
הכבשה ישלם ארבעתים   שלם רבע
עקב אשר עשה את הדבר הזה
ועל אשר לא חמל׃ ויאמר נתן
אל דוד אתה האיש כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי
משחתיך למלך על ישראל
ואנכי הצלתיך מיד שאול׃   נצל
ואתנה לך את בית אדניך ואת   נתן
נשי אדניך בחיקך ואתנה   נשה
לך את בית ישראל ויהודה
ואם מעט ואספה לך כהנה   יסף
וכהנה׃ מדוע בזית את דבר   מדע בזה
יהוה לעשות הרע בעינו את   עשה
אוריה החתי הכית בחרב ואת   נכה
אשתו לקחת לך לאשה   איש
ואתו הרגת בחרב בני עמון׃
ועתה לא תסור חרב מביתך   סור
עד עולם עקב כי בזתני ותקח   עלם לקח
את אשת אוריה החתי להיות   היה
לך לאשה׃ כה אמר יהוה
הנני מקים עליך רעה מביתך   קום רוע
ולקחתי את נשיך לעיניך   נשה
ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך   נתן רעה
לעיני השמש הזאת׃ כי
אתה עשית בסתר ואני אעשה
את הדבר הזה נגד כל
ישראל ונגד השמש׃ ויאמר   אמר
דוד אל נתן חטאתי ליהוה

dormiēs: eratq; illi si-
cut filia. Cū āt pegrinꝰ
quidā venisset ad diui-
tem: parcēs ille sumere
de ouibus & de bobus
suis: vt exhiberet conui
uium pegrino illi q ve-
nerat ad se: tulit ouē vi
ri paupis & pparauit ci
bos hoi qui venerat ad
se. Iratus āt indignatio
ne dd̄ aduersus hoiem
illum nimis: dixit ad
nathā. Viuit dn̄s: qm̄
filius mortis est vir q
fecit hoc.
Ouem reddet in qua-
druplum:
eo ꝙ fecerit verbum i
stud
& non pepercerit. Di
xit autem nathan
ad dd̄. Tu es ille vir.
Hec dicit
dn̄s deus israel. Ego
vnxi te in regē sup is-
rael:
& ego erui te de manu
saul:
& dedi tibi domū dn̄i
tui: &
vxores dn̄i tui:
in sinu tuo: dediq;
tibi domū israel & iu-
da:
& si parua sūt ista adii-
ciā tibi multo maiora.
Quare ergo contem-
psisti verbum
dn̄i vt faceres malū in
conspectu meo?
Vriam etheum pcussi
sti gladio: &
vxorem illius accepisti
in vxorem tibi:
& interfecisti eum gla-
dio filioꝝ ammō. Quā
obrē non recedet gladi
us de domo tua
vsq; in sempiternū: eo
ꝙ despexeris me: & tu
leris vxorē vrie ethei
vt esset
vxor tua. Itaq; hec di-
cit dominus.
Ecce ego suscitabo su-
per te malum de domo
tua: & tollam vxores tu
as in oculis tuis:
& dabo pximo tuo: &
dormiet cum vxoribus
tuis in oculis solis huiꝰ.
Tu enim
fecisti abscondite: ego
autem faciam
verbum istud in cōspe
ctu omnis
israel: & in conspectu
solis. Et dixit
dauid ad nathā. Pec-
caui domino.

dormiebat: ⁊ erat ei sicut filia sua. venit āt
ἐκάθευδεν, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ αὐτοῦ. ἦλθε δὲ
viator ad virū diuitē: ⁊ pe-
ὁδοιπόρος πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν πλούσιον, καὶ ἐφεί-
percit vt sumeret de grege ouiū sua ⁊ de
σατο τοῦ λαβεῖν ἐκ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ
armēto boū suo vt faceret viro peregrino
βουκολίου αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ἀνδρὶ τῷ ξένῳ τῷ
veniēti ad se: ⁊ tulit agnā
ἥκοντι πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ
viri pauperis: ⁊ imolauit eā ⁊ fe-
ἀνδρὸς τοῦ πένητος, καὶ ἔθυσεν αὐτὴν καὶ ἐποίη-
cit eā viro qui venerat ad se. ⁊
σεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἥκοντι πρὸς αὐτόν. καὶ
iratus est dauid nimis idignatiōe aduersū virū. ⁊ dixit
ἐθυμώθη δαυὶδ σφόδρα ὀργῇ ἐπὶ τὸν ἄνδρα. καὶ εἶπεν
ad nathan: viuit dn̄s qm̄ filius mortis vir q̄ fecit
πρὸς ναθάν, ζῇ κύριος ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας
hoc. ⁊ agnam reddet in quadruplū eo ꝙ
τοῦτο. καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτίσεται τετραπλάσιον ἀνθ᾽ ὧν
fecit rem hanc: ⁊ eo ꝙ nō pepercit.
ἐποίησε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ὑπὲρ οὗ οὐκ ἐφείσατο.
⁊ dixit nathan ad dauid: tu es vir q̄ fecisti
καὶ εἶπε ναθὰν πρὸς δαυίδ, σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας
hoc. hec dicit dn̄s deus israel: ego vnxi
τοῦτο. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, ἐγὼ ἔχρισά
te in regē sup israel: ⁊ ego elegi te
σε εἰς βασιλέα ἐπὶ τὸν ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ ἐξελεξάμην σε
de manu saul: ⁊ dedi tibi domū domi
ἐκ χειρὸς σαούλ, καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρί-
ni tui: ⁊ vxores eius in sinu
ου σου, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον
tuo: ⁊ dedi tibi domū israel ⁊ iu-
σου, καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον ἰσραὴλ καὶ ἰού-
da. ⁊ si pauca tibi sūt addam tibi sicut
δα. καὶ εἰ ὀλίγα σοι ἐστὶ προσθήσω σοι καθὼς
hec. ⁊ quare contēpsisti verbū dn̄i vt
ταῦτα. καὶ τί ὅτι ἐξουδένωσας τὸν λόγον κυρίου τοῦ
faceres malū corā eo: vriam chet-
ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον αὐτοῦ; τὸν οὐρίαν τὸν χετ-
teum pcussisti in gladio: ⁊ vxorē illiꝰ
ταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
accepisti tibi ipsi in vxorē: ⁊ eum interfecisti
ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας
in gladio filioꝝ ammō. ⁊ nūc nō auferetur gla
ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν ἀμμών. καὶ νῦν οὐκ ἐξαρθήσεται ῥομ-
dius de domo tua in sēpiternū causa huius:
φαία ἐκ τοῦ οἴκου σου εἰς τὸν αἰῶνα ἕνεκεν τούτου,
quia cōtēpsisti me: ⁊ accepisti vxorē vrie
ὅτι ἐξουδένωσάς με, καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα οὐρίου
chettei tibi ipsi vxorē. hec dicit dn̄s:
τοῦ χετταίου σεαυτῷ γυναῖκα. τάδε λέγει κύριος,
ecce ego suscitabo sup te mala de domo tua.
ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγερῶ ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου,
⁊ tollā vxores tuas corā te: ⁊
καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου ἐνώπιόν σου, καὶ
dabo eas proximo tuo: ⁊ dormiet cū
δώσω αὐτὰς τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθήσεται με-
vxoribus tuis corā sole hoc:
τὰ τῶν γυναικῶν σου ἐνώπιον τοῦ ἡλίου τούτου,
quia tu fecisti in abscōdito: ego āt faciā ver
ὅτι σὺ ἐποίησας ἐν κρυπτῷ, ἐγὼ δὲ ποιήσω τὸ ῥῆ-
bum istud in cōspectu oīs israel ⁊ in cōspectu
μα τοῦτο ἐνώπιον παντὸς ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον τοῦ
solis huius. ⁊ dixit dauid ad nathan: pecca
ἡλίου τούτου. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ναθάν, ἡμάρτη-
ui dn̄o.
κα τῷ κυρίῳ.

τ dixit nathan ad dauid: τ dñs abſtulit
καὶ εἶπε ναθὰν πρὸς δαυίδ, καὶ κύριος ἀφείλετο τὸ
pctm̄ tuū: τ tu nō morieris. verūtñ qꝛ ir=
ἁμάρτημά σου, καὶ σὺ μὴ ἀποθάνῃς. πλὴν ὅτι πα=
ritans irritaſti in inimicis dñm in
ροργίζων παρώργισας ἐν τοῖς ὑπεναντίοις τὸν κύριον ἐν
verbo hoc: τ filius tuꝰ ꝗ natus eſt tibi mo=
τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ὁ υἱός σου ὁ τικτόμενός σοι θανά
te morietur. τ reuerſus ē nathan in domū ſuā.
τῳ ἀποθανεῖται. καὶ ἀπῆλθε ναθὰν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
τ percuſſit deus puerū quē peperit vxor vrie
καὶ ἐπάταξεν ὁ θεὸς τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ οὐρίου τῷ
dauid: τ egrotabat. τ dep̄catꝰ ē dauid dñm pro
δαυίδ, καὶ ἠῤῥώστει. καὶ ἠξίου δαυὶδ τὸν κύριον ὑπὲρ
puero: τ ieiunauit dauid ieiunio: τ in
τοῦ παιδίου, καὶ ἐνήστευσεν δαυὶδ νηστείαν, καὶ εἰ=
greſſus ē τ manſit ſup terrā τ ſurrexerūt ſenio
σῆλθεν καὶ ηὐλίσθη ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἀνέστησαν οἱ πρεσβύτε
res domus eius ad eū: vt eleuarēt eum de t̄ra:
ροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, τοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς,
τ nō voluit: neqꝫ cenauit panē cū eis.
καὶ οὐκ ἐβούλετο, οὐδὲ συνεδειπνησεν ἄρτον μετ' αὐτῶν.
factū eſt āt in die ſeptima τ mortuꝰ eſt pu
ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπέθανε τὸ παι
er: τ timuerūt ſerui dauid nūciare
δίον, καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι δαυὶδ ἀπαγγεῖλαι
ei: ꝙ mortuꝰ eēt puer dicētes: ꝙ adhuc pue
αὐτῷ, ὅτι τέθνηκε τὸ παιδίον λέγοντες, ὅτι ἔτι τοῦ παι
ro viuēte loquebamur ad eū: τ nō audiebat
δίου ζῶντος ἐλαλοῦμεν πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἤκουεν τῆς
vocē nr̄am: τ quō dicemus ad eū ꝙ mortuꝰ ē
φωνῆς ἡμῶν, καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκεν
puer? τ faciet mala. τ vidit dauid
τὸ παιδίον; καὶ ποιήσει κακά. καὶ εἶδεν δαυὶδ
ſeruos ſuos ꝙ muſitāt: τ ſenſit dd
τοὺς παῖδας αὐτοῦ ὅτι ψιθυρίζουσιν, καὶ ἤσθετο δαδ
ꝙ mortuꝰ eſſet puer. τ dixit dauid ad
ὅτι τέθνηκε τὸ παιδίον. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς τοὺς
ſeruos ſuos: ſi mortuꝰ eſt puer? τ dixerūt: mor
παῖδας αὐτοῦ, εἰ τέθνηκε τὸ παιδίον; καὶ εἶπον, τέ
tuus eſt. τ ſurrexit dauid de t̄ra: τ lauit ſe
θνηκεν. καὶ ἀνέστη δαυὶδ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐλούσατο
τ vnxit ſe: τ mutauit veſtē ſuā: τ
καὶ ἐχρίσατο, καὶ ἤλλαξε τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ, καὶ
ingreſſus ē ī domū dei τ adorauit eū: τ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ
ingreſſus eſt in domū ſuā: τ petiuit panē vt comederet.
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ᾔτησεν ἄρτον φαγεῖν.
τ dixerūt ei ſerui ſui: quis ſermo iſte quē
καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ, τίς ὁ λόγος οὗτος ὃν
feciſti? adhuc eñi infante viuēte ieiunaſti τ
πεποίηκας; ἔτι γὰρ τοῦ παιδίου ζῶντος ἐνήστευες καὶ
flebas: τ vt mortuꝰ eſt puer: ſurrexiſti τ come
ἔκλαιες, καὶ ὡς ἀπέθανε τὸ παιδίον, ἀνέστης καὶ ἔφα=
diſti panē τ bibiſti vinū? τ dixit dauid: adhuc
γες ἄρτον καὶ πέπωκας οἶνον; καὶ εἶπε δαυίδ, ἔτι
puero viuēte ieiunaui τ fleui: qꝛ dixi:
τοῦ παιδίου ζῶντος ἐνήστευον καὶ ἔκλαιον, ὅτι εἶπον,
quis nouit ſi miſerebit̄ mei dñs: τ viuet in
τίς οἶδε εἰ ἐλεήσει με κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδί
fans? nūc āt mortuus eſt infans: quare igit̄ ieiunabo
ον; νῦν δὲ τέθνηκεν τὸ παιδάριον, ἵνα τί οὖν νηστεύσω
ego? nūqd potero vt reducā eum? ego va
ἐγώ; μὴ δυνήσομαι τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτό; ἐγὼ πο=
dam ad eū: ipſe āt nō reuertet̄ ad
ρεύσομαι πρὸς αὐτόν, αὐτὸς δὲ οὐκ ἀναστρέψει πρός
me. τ cōſolatꝰ eſt dauid vxorē ſuā ber
με. καὶ παρεκάλεσε δαυὶδ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ βηρ
ſabee: τ ingreſſus ad eam: τ dormiuit cū
σαβεαί, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐ
ea: τ cōcepit τ peperit
τῆς, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν

Dixitqꝫ nathan ad dauid. Dñs quoqꝫ trāſtulit pctm̄ tuū. Nō morieris. Verūtñ qm̄ blaſphemare feciſti inimicos domini ꝓpter verbum hoc: filius qui natus eſt tibi morte morietur. Et reuerſus ē nathan in domum ſuam. Percuſſitqꝫ dñs paruulū quem peperit vxor vrie dauid: & deſperatus eſt. Deprecatuſqꝫ eſt dauid deū ꝓ paruulo & ieiunauit dd̄ ieiūio: & ingreſſus ſeorſum iacuit ſup terrā. Venerūt autem ſeniores domus eius cogentes eum vt ſurgeret de terra. Qui noluit: nec comedit cum eis cibum. Accidit aūt die ſeptima vt moreretur īfans: timueruntqꝫ ſerui dauid nūciare ei ꝙ mortuus eēt paruulus: dixerūt ei. Ecce cū puulus adhuc viueret loq̄bamur ad eum: & nō audiebat vocē nr̄am: q̄ntomagis ſi dixerimꝰ mortuꝰ ē puer ſe affliget. Cū ergo dd̄ audiſſet ſeruos ſuos muſitantes intellexit ꝙ mortuus eſſet infantulus. Dixitqꝫ ad ſeruos ſuos. Nū mortuus ē puer? Qui rñderūt ei. Mortuꝰ ē. Surrexit ergo dd̄ de terra: & lotꝰ vnctuſqꝫ ē. Cūqꝫ mutaſſet veſtē: īgreſſus eſt domū dñi & adorauit & venit in domū ſuā: petiuitqꝫ vt ponerēt ei panem: & comedit. Dixerunt autē ei ſerui ſui. Quis eſt ſermo quem feciſti? Propter infantē cū adhuc viueret ieiunaſti & flebas: mortuo aūt puero ſurrexiſti & comediſti panē? Qui ait. Propter īfantē dū adhuc viueret ieiunaui & fleui. Dicebā ei. Quis ſcit ſi forte donet eū mihi dñs & viuat infās. Nūc āt quia mortuus eſt q̄re ieiūo? Nūqd potero reuocare eū āplius? Ego vadā magis ad eum: ille vero nō reuertetur ad me. Et cōſolatꝰ eſt dd̄ berſabee vxorem ſuam: ingreſſuſqꝫ ad eā dormiuit cū ea. Que genuit

וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל דָּוִד גַּם יְהוָה
הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת: אֶפֶס — עבר מות
כִּי נִאֵץ נִאַצְתָּ אֶת אֹיְבֵי יְהוָה
בַּדָּבָר הַזֶּה גַּם הַבֵּן הַיִּלּוֹד לְךָ מוֹת — ילד
יָמוּת: וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל בֵּיתוֹ וַיִּגֹּף — נגף
יְהוָה אֶת הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֵשֶׁת — איש
אוּרִיָּה לְדָוִד וַיֵּאָנַשׁ: וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד — אנש בקש
אֶת הָאֱלֹהִים בְּעַד הַנָּעַר וַיָּצָם — צום
דָּוִד צוֹם וּבָא וְלָן וְשָׁכַב אָרְצָה: — בוא לון
וַיָּקֻמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לַהֲקִימוֹ — קום
מִן הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא בָרָה
אִתָּם לָחֶם: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי — היה שבע
וַיָּמָת הַיָּלֶד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָוִד — מות ראה
לְהַגִּיד לוֹ כִּי מֵת הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ — נגד
הִנֵּה בִהְיוֹת הַיֶּלֶד חַי דִּבַּרְנוּ אֵלָיו — היה
וְלֹא שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאֵיךְ נֹאמַר — אמר
אֵלָיו מֵת הַיֶּלֶד וְעָשָׂה רָעָה: וַיַּרְא — רוע ראה
דָּוִד כִּי עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבֶן — לחש בין
דָּוִד כִּי מֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
עֲבָדָיו הֲמֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מֵת:
וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיָּסֶךְ — קום רחץ
וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָו וַיָּבֹא בֵית — סוך חלף
יְהוָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ — בוא שחה
וַיִּשְׁאַל וַיָּשִׂימוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל: — שאל שום
וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו מָה — אכל אמר
הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה — עשה עבר
בַּעֲבוּר הַיֶּלֶד חַי צַמְתָּ וַתֵּבְךְּ — צום בכה
וְכַאֲשֶׁר מֵת הַיֶּלֶד קַמְתָּ — מות קום
וַתֹּאכַל לָחֶם: וַיֹּאמֶר בְּעוֹד
הַיֶּלֶד חַי צַמְתִּי וָאֶבְכֶּה כִּי אָמַרְתִּי
מִי יוֹדֵעַ וְחַנַּנִי יְהוָה וְחַי הַיָּלֶד: — ידע
וְעַתָּה מֵת לָמָּה זֶּה אֲנִי צָם
הַאוּכַל לַהֲשִׁיבוֹ עוֹד אֲנִי הֹלֵךְ — יכל שוב
אֵלָיו וְהוּא לֹא יָשׁוּב אֵלָי: וַיְנַחֵם — נחם
דָּוִד אֵת בַּת שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ — איש
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַתֵּלֶד — שכב ילד

בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיהוָה   קָרָא
אֲהֵבוֹ: וַיִּשְׁלַח בְּיַד נָתָן הַנָּבִיא   שָׁלַח
וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יְדִידְיָה בַּעֲבוּר   עָבַר
יְהוָה: וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בְּרַבַּת בְּנֵי   לָחַם
עַמּוֹן וַיִּלְכֹּד אֶת עִיר הַמְּלוּכָה: לָכַד מָלַךְ
וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל דָּוִד   לָאַךְ
וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי בְרַבָּה גַּם לָכַדְתִּי
אֶת עִיר הַמָּיִם: וְעַתָּה אֱסֹף אֶת
יֶתֶר הָעָם וַחֲנֵה עַל הָעִיר וְלָכְדָהּ
פֶּן אֶלְכֹּד אֲנִי אֶת הָעִיר וְנִקְרָא
שְׁמִי עָלֶיהָ: וַיֶּאֱסֹף דָּוִד אֶת כָּל   אָסַף
הָעָם וַיֵּלֶךְ רַבָּתָה וַיִּלָּחֶם בָּהּ
וַיִּלְכְּדָהּ: וַיִּקַּח אֶת עֲטֶרֶת מַלְכָּם   לָקַח
מֵעַל רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כִּכַּר זָהָב   שָׁקַל
וְאֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי עַל רֹאשׁ דָּוִד   הָיָה
וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד: יָצָא רָבָה
וְאֶת הָעָם אֲשֶׁר בָּהּ הוֹצִיא
וַיָּשֶׂם בַּמְּגֵרָה וּבַחֲרִצֵי הַבַּרְזֶל   שׂוּם גָּרַר
וּבְמַגְזְרֹת הַבַּרְזֶל וְהֶעֱבִיר אוֹתָם   גָּזַר עָבַר
בַּמַּלְבֵּן וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכֹל עָרֵי בְנֵי   אֵת לָבֵן
עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל הָעָם   עָשָׂה עִיר
יְרוּשָׁלָם: וַיְהִי אַחֲרֵי   שׁוּב

Cap. xiij.

כֵן וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּן דָּוִד אָחוֹת יָפָה   הָיָה
וּשְׁמָהּ תָּמָר וַיֶּאֱהָבֶהָ אַמְנוֹן בֶּן   אָהַב
דָּוִד: וַיֵּצֶר לְאַמְנוֹן לְהִתְחַלּוֹת   צוּר חָלָה
בַּעֲבוּר תָּמָר אֲחֹתוֹ כִּי בְתוּלָה הִיא   עָבַר בָּתַל
וַיִּפָּלֵא בְּעֵינֵי אַמְנוֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ   פָּלָא עָשָׂה
מְאוּמָה: וּלְאַמְנוֹן רֵעַ וּשְׁמוֹ יוֹנָדָב   מְאֹם רָעָה
בֶּן שִׁמְעָה אֲחִי דָוִד וְיוֹנָדָב
אִישׁ חָכָם מְאֹד: וַיֹּאמֶר לוֹ   אָמַר
מַדּוּעַ אַתָּה כָּכָה דַּל בֶּן הַמֶּלֶךְ   מָדַע
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר הֲלוֹא תַגִּיד לִי וַיֹּאמֶר   נָגַד
לוֹ אַמְנוֹן אֶת תָּמָר אֲחוֹת
אַבְשָׁלוֹם אָחִי אֲנִי אֹהֵב: וַיֹּאמֶר
לוֹ יְהוֹנָדָב שְׁכַב עַל מִשְׁכָּבְךָ   שָׁכַב
וְהִתְחָל וּבָא אָבִיךָ לִרְאוֹתֶךָ   בּוֹא רָאָה

filiũ: & vocauit nomen eius salomon: & dñs dilexit eum. Miſitq́ in manu nathan ꝓphete: & vocauit nomen eius: amabilis dño: eo ꝙ diligeret eũ dñs. Igitur pugnabat ioab cõtra rabaath filiorũ ãmon & expugnabat vrbẽ regiã. Miſitq́ ioab nuncios ad dauid dicẽs. Dimicaui aduerſum rabba: & capiẽda ẽ vrbs aquarum. Nunc igitur congrega reliquã ptẽ ppli: & obſide ciuitatẽ & cape eã: ne cũ a me vaſtata fuerit vrbs noĩ meo aſcribatur victoria. Congregauit itaq́ dauid omnẽ pplm: & ꝓfectus ẽ ad uerſum rabba. Cũq́ dimicaſſet cepit eã. Et tulit dyadema regis eorũ de capite eius põdo auri talẽtum habẽs gẽmas ꝓcioſiſſimas: & impoſitũ ẽ ſup caput dauid. Sed & predã ciuitatis aſportauit multam valde: pplm quoq́ ei⁹ adducens ſerrauit: & circũegit ſup eos ferrata carpenta. Diuiſitq́ cultris & traduxit ĩ typo laterũ. Sic fecit vniuerſis ciuitatib⁹ filiorũ ãmon. Et reuerſus eſt dauid & oĩs exercitus in ierusalem. 13.

Factum eſt ãt poſt hec vt abſalõ filii dd̃ ſororem ſpecioſiſſimã vocabulo thamar adamaret amnon filius dauid: & depiret in eã valde: ita vt ꝑ amorẽ eius egrotaret: quia cũ eſſet virgo difficile ei videbatur: vt quippiã inhoneſte ageret cũ ea. Erat ãt amnon amicus noĩe ionadab filius ſemmaa fratris dauid: vir prudẽs valde. Qui dixit ad eum. Quare ſic attenuaris macie fili regis per ſingulos dies? Cur nõ indicas mihi? Dixit q́ ei amnon. Thamar ſororem fratris mei abſalom amo. Cui reſpondit ionadab. Cuba ſuper lectũ tuũ & languorem ſimula. Cũq́ venerit pater tuus vt viſitet te

filiũ: & vocauit nomẽ eius ſolomon.
υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ σολομών,
& dñs dilexit eum. & miſit in
καὶ κύριος ἠγάπησεν αὐτόν. καὶ ἀπέστειλεν ἐν
manu nathan ꝓphe: & vocauit nomẽ eius
χειρὶ ναθὰν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ieddidia in verbo dñi. & expugnauit ioab
ἰεδδιδία ἐν λόγῳ κυρίου. καὶ ἐπολέμησεν ἰωὰβ τὴν
rabbath filioꝝ ammõ: & cepit vrbẽ regni.
ῥαββὰθ υἱῶν ἀμμών, καὶ προκατελάβετο τὴν πόλιν τῆς βασιλείας.
& miſit ioab nũcios ad dauid dicens: expugnaui rabbath & cepi
καὶ ἀπέστειλεν ἰωὰβ ἀγγέλους πρὸς δαυὶδ λέγων, πεπολέμηκα τὴν ῥαββὰθ καὶ κατελαβόμην τὴν
vrbem aquaꝝ. & nũc cõgrega reliquã ptẽ ppli: & caſtrametare cõtra ciuitatẽ. & capẽ eam tu: ne preoccupem eam
πόλιν τῶν ὑδάτων. καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ, καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν. καὶ προκαταλαβοῦ αὐτὴν σύ, ὅπως μὴ προκαταλάβωμαι αὐτὴν
ego vrbẽ: & vocetur nomẽ meũ ſup eã. & cõgregauit dauid oẽm pplm & ꝓfect⁹ ẽ aduerſũ rabbath:
ἐγὼ τὴν πόλιν, καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ᾿ αὐτήν. καὶ συνήγαγε δαυὶδ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς ῥαββάθ,
& expugnauit eam & cepit eã. & tulit diadema regis eoꝝ de capite   1. Pa. 20. b.
καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν καὶ κατελάβετο αὐτήν. καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
eius. & põd⁹ eius talẽtũ auri & lapidis ꝓcioſi: & erat ſup caput dauid. & ſpolia
αὐτοῦ. καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου καὶ λίθου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δαυίδ. καὶ τὰ σκῦλα
ciuitatis aſportauit multa valde. & pplm q̃ in ea eduxit: & poſuit in ſerra & in tribulis ferreis & aſciis ferreis: & circũegit
τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα. καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔθηκε ἐν τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ σκεπάρνοις σιδηροῖς, καὶ περιήγαγεν
eos per aciem: & ſic faciebat vniuerſis ciuitatibus filioꝝ ammõ. & reuerſus eſt dauid & ois ppls in hieruſalem.
αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου, καὶ οὕτως ἐποίει πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν ἀμμών. καὶ ἀνέστρεψε δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς ἱερουσαλήμ.

Ca. 13.

Et factũ ẽ poſt hec & erat abſalom filio dauid ſoror pulchra forma nimis:
Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἦν τῷ ἀβεσσαλὼμ υἱῷ δαυὶδ ἀδελφὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα,
& nomẽ ei thamar: & adamauit eam amnõ filius dauid. & tribulabaẽ egritudine amnõ ꝑ thamar
καὶ ὄνομα αὐτῇ θαμάρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν ἀμνὼν υἱὸς δαυίδ. καὶ ἐθλίβετο ἀρρωστείᾳ ἀμνὼν διὰ θαμὰρ
ſororẽ ſuã: quia virgo erat ipſa: & nõ poterat in oculis eius ammon vt faceret aliq̃d ei.
τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὐτή, καὶ ἠδυνάτει ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἀμνὼν τοῦ ποιῆσαί τι αὐτῇ.
& amnõ amicus: & nomẽ ei ionadab fili⁹ ſamaa fratris dauid. & ionadab erat prudens nimis.
καὶ τῷ ἀμνὼν ἑταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ ἰωναδὰβ υἱὸς σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ δαυίδ. καὶ ἰωναδὰβ ἦν φρόνιμος σφόδρα.
& dixit amnõ: q̃d tibi ꝙ ſic cõtabuiſti mane mane fili regis & nõ nuncias mihi? & dixit ei amnõ: thamar
καὶ εἶπε τῷ ἀμνών, τί σοι ὅτι οὕτως συντέτηκας τὸ πρωὶ πρωὶ υἱὲ τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἀπαγγέλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀμνών, θαμὰρ τὴν
ſororem fratris mei abſalom ego amo. & dixit ei ionadab: cuba ſup lectũ tuũ. & ſimula egrotare: & veniet pr̃ tuus viſitare te:
ἀδελφὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἀβεσσαλὼμ ἐγὼ ἀγαπῶ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰωναδάβ, κατακλίθητι ἐπὶ τὴν κοίτην σου. καὶ προσποιοῦ ἐνοχλεῖσθαι, καὶ ἥξει ὁ πατήρ σου ἐπισκέψασθαί σε,

& dices ei: veniat iā thamar ſoror mea:
καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, ἐλθέτω δὴ θαμὰρ ἡ ἀδελφή μου,
& adſit mihi dās cibū mihi: & faciet co=
καὶ παρεστηκέτω μοι ψωμίζουσά με, καὶ ποιήσει ἐνώ
ram me pulmētū vt videā & comedā de manu
πιόν μου βρῶμα ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῆς χειρὸς
eius. & dormiuit amnon: & ſimulauit egro
αὐτῆς. καὶ ἐκοιμήθη ἀμνὼν, καὶ προσεποιήσατο ἐνοχ=
tare. & venit rex ad viſitādū e=
λεῖσθαι. καὶ παρεγένετο ὁ βασιλεὺς ἐπισκέψασθαι αὐ
um. & ait amnō ad regem: veniat
τόν. καὶ εἶπεν ἀμνὼν πρὸς τὸν βασιλέα, παραγενηθή=
iā thamar ſoror mea ad me: & faciat collyri
τω δὴ θαμὰρ ἡ ἀδελφή μου πρός με, καὶ κολλυρισά=
das corā me duas collyridas & comedā de
τω ἐνώπιόν μου δύο κολλυρίδας καὶ φαγοῦμαι ἐκ τῆς
manu eius. & miſit dauid in domū ad
χειρὸς αὐτῆς. καὶ ἀπέστειλε δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον πρὸς
thamar dicēs: vade iā ad amnon fratrē
θαμὰρ λέγων, πορεύθητι δὴ πρὸς ἀμνὼν τὸν ἀδελφόν
tuū & fac ei cenā. & tulit thamar
σου καὶ ποίησον αὐτῷ δεῖπνον. καὶ ἐπορεύθη θαμὰρ
in domū amnon fratris ſui: & ipſe dor
εἰς τὸν οἶκον ἀμνὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς ἐκά=
miebat. & accepit thamar farinā & cōmiſcuit & fecit
θευδε. καὶ ἔλαβε θαμὰρ τὸ στέαρ καὶ ἐφύρασε καὶ ἐκολ=
collyridas corā eo: & coxit collyridas.
λύρισεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἥψησε τὰς κολλυρίδας.
& tulit in qd̄ effundūt: & effudit corā
καὶ ἔλαβεν εἰς ὃ ἀποχέουσιν, καὶ ἐπέχεεν ἐνώπιον
eo: & nō voluit comedere. & dixit amnō: edu=
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐβούλετο φαγεῖν. καὶ εἶπεν ἀμνών. ἐξα=
cite a me vniuerſos viros. & eduxerūt ab eo
γάγετε ἀπ' ἐμοῦ πάντα ἄνδρα. καὶ ἐξήγαγον ἀπ' αὐτοῦ
oēs viros. & dixit amnō ad thamar: infer
πάντα ἄνδρα. καὶ εἶπεν ἀμνὼν πρὸς θαμὰρ, εἰσένεγκέ
mihi cibū in cōclaue & comedā de ma
μοι τὸ βρῶμα εἰς τὸν κοιτῶνα καὶ φαγοῦμαι ἐκ τῆς χει=
nu tua. & accepit thamar collyridas quas fecit
ρός σου. καὶ ἔλαβε θαμὰρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησεν
& intulit amnō fratri ſuo in cōclaue:
καὶ εἰσήνεγκεν ἀμνὼν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα,
& obtulit ei vt comederet. & apprehēdit eā amnō
καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν. καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν ἀμνὼν
& dixit ei: ingredere dormi mecū. & dixit ei:
καὶ εἶπεν αὐτῇ, εἴσελθε κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. καὶ εἶπεν αὐ=
nō frater nō humilies me: qm̄ nō fiet
τῷ, μὴ ἀδελφὲ μὴ ταπεινώσῃς με, ὅτι οὐ ποιηθήσε=
ſic in iſrael. ne facias ſtultitiā
ται οὕτως ἐν τῷ ἰσραήλ. μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην
hanc. & ego quo ferā obprobriū meū: & tu
ταύτην. καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου, καὶ σὺ
eris q̄ſi vnus de inſipiētib9 in iſrael. & nūc loquere
ἔσῃ ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν ἰσραήλ. καὶ νῦν λάλησον
iā ad regem: qm̄ non prohibebit me a
δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ ἀποκωλύσει με ἀπὸ
te. & nō voluit amnon audire vocē e=
σοῦ. καὶ οὐκ ἐβούλετο ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐ=
ius. & preualuit magis q̄ ea & humiliauit
τῆς. καὶ ἐκράτησεν ὑπὲρ αὐτὴν καὶ ἐταπείνωσεν
eam & dormiuit cum ea. & exoſā habuit eā am
αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν ἀμ
nō odio magno nimis: qr magnū odiū q̄ ode
νὼν μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμί
rat eam magis q̄ amor quo dilexerat eam.
σησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτήν.
& dixit ei amnon: ſurge & reuertere. &
καὶ εἶπεν αὐτῇ ἀμνών, ἀνάστηθι καὶ ἀπότρεχε. καὶ
dixit
εἶπεν

dic ei. Veniat oro thamar ſoror mea vt det mihi cibum: & faciat pulmentum vt comedam de māu eius. Accubuit itaqꝫ amnō: & q̄ſi egrotare cepit. Cūqꝫ vēiſſet rex ad viſitandū eū ait amnon ad regem. Veniat obſecro thamar ſoror mea vt faciat in oculis meis duas ſorbitiūculas: & cibū paratū capiā de māu ei9. Miſit ergo dd̄ ad thamar domū dicēs. Vēi ī domum amnon fris tui: & fac ei pulmētū. Venitqꝫ thamar in domū amnon fris ſui. ille āt iacebat. Que tollens farinā cōmiſcuit & liq̄faciens in oculis eius coxit ſorbitiunculas: tollenſqꝫ qd̄ coxerat effudit & poſuit coram eo: & noluit comedere. Dixitqꝫ amnō. Eiicite vniuerſos a me. Cunqꝫ eieciſſet omnes: dixit amnon ad thamar. Infer cibū in conclaui vt veſcar de manu tua. Tulit ergo thamar ſorbitiunculas quas fecerat: & intulit ad amnon fratrē ſuū in conclaui. Cunqꝫ obtuliſſet ei cibum: apprehēdit eā & ait. Veni cuba mecū ſoror mea. Que rn̄dit ei. Noli frater mi: noli opprimere me: neqꝫ enim hoc fas eſt in iſrael. Noli facere ſtulticiam hāc. Ego enī ferre non potero opprobriū meū. Et tu eris quaſi vn9 de inſipientibus in iſrael. quinpotius loquere ad regem & non negabit me tibi. Noluit aūt amnō acqeſcere p̄cibus eius: ſed p̄ualēs virib9 oppreſſit eā & cubauit cū ea. Et exoſam eā habuit odio magno nimis ita vt maius eſſet odiū quo oderat eam: amore quo ante dilexerat. Dixitqꝫ ei amnō. Surge & vade. Que reſpondit.

ואמרת אליו תבא נא תמר
אחותי ותברני לחם ועשתה   ברה עשה
לעיני את הבריה למען אשר
אראה ואכלתי מידה׃ וישכב
אמנון ויתחל ויבא המלך
לראותו ויאמר אמנון אל המלך
תבוא נא תמר אחותי ותלבב   בוא לבב
לעיני שתי לבבות ואברה מידה׃
וישלח דוד אל תמר הביתה   שלח
לאמר לכי נא בית אמנון אחיך   הלך
ועשי לו הבריה׃ ותלך תמר בית   עשה
אמנון אחיה והוא שכב ותקח   לקח
את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו   לוש
ותבשל את הלבבות׃ ותקח את   בשל
המשרת ותצק לפניו וימאן   שרת יצק
לאכל ויאמר אמנון הוציאו כל   פנה מאן
איש מעלי ויצאו כל איש   יצא
מעליו׃ ויאמר אמנון אל תמר
הביאי הבריה החדר ואברה   בוא ברה
מידך ותקח תמר את הלבבות
אשר עשתה ותבא לאמנון   עשה בוא
אחיה החדרה׃ ותגש אליו לאכל   נגש
ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי   חזק
עמי אחותי׃ ותאמר לו אל אחי   אמר
אל תענני כי לא יעשה כן   ענה
בישראל אל תעשה את הנבלה
הזאת׃ ואני אנה אוליך את   ילך
חרפתי ואתה תהיה כאחד   היה
הנבלים בישראל ועתה דבר
נא אל המלך כי לא ימנעני   מנע
ממך׃ ולא אבה לשמע בקולה   מן
ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה׃   ענה שכב
וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד   את שנא
כי גדולה השנאה אשר שנאה   גדל
מאהבה אשר אהבה ויאמר
לה אמנון קומי לכי׃ ותאמר   הלך

לוֹ אַל אוֹדֹת הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת — רוע
מֵאַחֶרֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי
לְשַׁלְּחֵנִי וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ לָהּ׃
וַיִּקְרָא אֶת נַעֲרוֹ מְשָׁרְתוֹ וַיֹּאמֶר — קרא שרת
שִׁלְחוּ נָא אֶת זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה
וּנְעֹל הַדֶּלֶת אַחֲרֶיהָ׃ וְעָלֶיהָ
כְּתֹנֶת פַּסִּים כִּי כֵן תִּלְבַּשְׁןָ בְנוֹת — פסס לבש
הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלֹת מְעִילִים וַיֹּצֵא — בתל מעל
אוֹתָהּ מְשָׁרְתוֹ הַחוּץ וְנָעַל הַדֶּלֶת — את
אַחֲרֶיהָ׃ וַתִּקַּח תָּמָר אֵפֶר עַל — לקח
רֹאשָׁהּ וּכְתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר
עָלֶיהָ קָרָעָה וַתָּשֶׂם יָדָהּ עַל — שום
רֹאשָׁהּ וַתֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְזָעָקָה׃ — ילך
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַבְשָׁלוֹם אָחִיהָ
הַאֲמִינוֹן אָחִיךְ הָיָה עִמָּךְ וְעַתָּה
אֲחוֹתִי הַחֲרִישִׁי אָחִיךְ הוּא אַל — חרש
תָּשִׁיתִי אֶת לִבֵּךְ לַדָּבָר הַזֶּה — שות
וַתֵּשֶׁב תָּמָר וְשֹׁמֵמָה בֵּית — ישב שמם
אַבְשָׁלוֹם אָחִיהָ׃ וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד
שָׁמַע אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיִּחַר לוֹ מְאֹד׃ וְלֹא דִבֶּר אַבְשָׁלוֹם — חרה
עִם אַמְנוֹן לְמֵרָע וְעַד טוֹב כִּי — רוע
שָׂנֵא אַבְשָׁלוֹם אֶת אַמְנוֹן עַל
דְּבַר אֲשֶׁר עִנָּה אֵת תָּמָר אֲחֹתוֹ׃
וַיְהִי לִשְׁנָתַיִם יָמִים וַיִּהְיוּ גֹזְזִים — היה שנה
לְאַבְשָׁלוֹם בְּבַעַל חָצוֹר אֲשֶׁר — יום
עִם אֶפְרָיִם וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם — קרא
לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם — בוא
אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא גֹזְזִים — אמר
לְעַבְדֶּךָ יֵלֶךְ נָא הַמֶּלֶךְ וַעֲבָדָיו
עִם עַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל
אַבְשָׁלוֹם אַל בְּנִי אַל נָא נֵלֵךְ — ילך
כֻּלָּנוּ וְלֹא נִכְבַּד עָלֶיךָ וַיִּפְרָץ בּוֹ — כבד פרץ
וְלֹא אָבָה לָלֶכֶת וַיְבָרְכֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר — ברך
אַבְשָׁלוֹם וָלֹא יֵלֶךְ נָא אִתָּנוּ
אַמְנוֹן אָחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ

Maius eſt hoc malum quod nunc agis aduerſum me: ꝙ quod añ feciſti: expellēs me. Et noluit audire eam: ſed vocato puero qui miniſtrabat ei dixit. Eiice hanc a me foras: & claude oſtiū poſt eā. Que induta erat talari tunica: huiuſcemodi enim filie regis virgīes veſtibus vtebantur. Eiecit itaq; eā miniſter illius foras: clauſitq; fores poſt eam. Que aſpgēs cinerem capiti ſuo ſciſſa talari tunica: impoſitiſq; manib9 ſuper caput ſuū: ibat ingrediens & clamans. Dixit autem ei abſalō frater ſuus. Nūqd āmon frater tu9 cōcubuit tecum? Sed nunc ſoror tace: frater tuus eſt. Neq; affligas cor tuum pro hac re. Māſit itaq; thamar cōtabeſcēs in domo abſalom fris ſui. Cū āt audiſſet rex dauid verba hec: contriſtatus eſt valde. Porro non eſt locutus abſalō ad amnon malū nec bonū. Oderat enim abſalom amnon eo ꝙ violaſſet thamar ſororem ſuam. Factum eſt aūt poſt tp̄s biennii vt tonderētur oues abſalom ī balaſor que eſt iuxta effraim. Et vocauit abſalom omnes filios regis: venitq; ad regem & ait ad eū. Ecce tondentur oues ſerui tui: veniat oro rex cum ſeruis ſuis ad ſeruum ſuum. Dixit q; rex ad abſalom. Noli fili mi: noli rogare vt vēiam9 omēs & grauem9 te. Cum aūt cogeret eum & noluiſſet ire: benedixit ei. Et ait abſalō ad dd. Si nō vis venire: veniat obſecro nobiſcū ſaltē amnon fr meus. Dixitq; ad eum

ei thamar: qm̄ magnū malū vltimū magis ꝙ pri
αὐτῷ θαμάρ, ὅτι μεγάλη κακία ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώ
mū qđ feciſti mecū vt mittas me. ⁊ nō
την ἣν πεποίηκας μετ᾽ ἐμοῦ ἐξαποστεῖλαί με. καὶ οὐκ
voluit amnō audire vocē eius: ⁊ voca
ἐβούλετο ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς, καὶ ἐκάλε
uit puerū ſuū aſſiſtētē in domo ei9
σε τὸν παῖδα αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου αὐτοῦ
⁊ dicit ei: emitte iā hāc a me foras:
καὶ λέγει αὐτῷ, ἐξαπόστειλον δὴ ταύτην ἀπ᾽ ἐμοῦ ἔξω,
⁊ claude hoſtiū poſt eam. ⁊ ſup eā erat
καὶ κλεῖσον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς. καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς ἦν
tunica talaris: qm̄ ſic induebātur
χιτὼν ἀστραγαλωτός, ὅτι οὕτως ἐπεδιδύσκοντο αἱ
filie regis virgines tuni=
θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύ=
cis ſuis. ⁊ eiecit eā miniſter am=
τας αὐτῶν. καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς τοῦ ἀμ=
non foras: ⁊ clauſit hoſtiū poſt eā. ⁊
νὼν ἔξω, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς. καὶ
accepit thamar cinerē: ⁊ impoſuit ſup caput
ἔλαβε θαμὰρ σποδὸν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
ſuū: ⁊ tunicā talarē que ſup eā
αὐτῆς, καὶ τὸν χιτῶνα τὸν ἀστραγαλωτὸν τὸν ἐπ᾽ αὐτῇ
ſcidit: ⁊ poſuit manus ſuas ſup caput
διέῤῥηξεν, καὶ ἔθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
ſuū: ⁊ ibat vadēs ⁊ clamās. ⁊ di=
αὐτῆς, καὶ ἐπορεύετο πορευομένη καὶ βοῶσα. καὶ εἶ=
xit ei abeſalō frater eius: nūqd amnon
πεν αὐτῇ ἀβεσαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, μὴ ἀμνὼν ὁ
frater tuus fuit tecum? ⁊ nūc ſoror ta
ἀδελφός σου γέγονεν μετὰ σοῦ; καὶ νῦν ἀδελφή σιώ=
ce: qm̄ frater tuus ipſe. nō ponas cor
πησον, ὅτι ἀδελφός σου αὐτός. μὴ θῇς τὴν καρδίαν
tuū loqui aliqd. ⁊ ſedit thamar contabeſcēs in
σου λαλῆσαί τι. καὶ ἐκάθισε θαμὰρ ἐκψύχουσα ἐν τῷ
domo abeſalō fratris ſui. ⁊ rex
οἴκῳ ἀβεσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. καὶ ὁ βασιλεὺς
dauid audiuit oia verba hec: ⁊
δαυὶδ ἤκουσε πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ
cōtriſtat9 ē nimis. ⁊ nō locut9 eſt abeſalō am
ἠθύμησε σφόδρα. καὶ οὐκ ἐλάλησε ἀβεσαλὼμ τῷ ἀμ
non a malo vſq; ad bonū: q2 oderat abeſalom
νὼν ἀπὸ κακοῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει ἀβεσαλὼμ
amnō eo ꝙ humiliauit thamar ſororē ſuā.
ἀμνὼν ἀνθ᾽ ὧν ἐταπείνωσε θαμὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.
⁊ factū ē poſt duos annos dierū ⁊ fuerūt tōden
καὶ ἐγένετο μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείρον=
tes abeſalō in baalaſor q̄ apud ephraim.
τες τῷ ἀβεσαλὼμ ἐν βααλασὼρ τῇ παρὰ ἐφραΐμ.
⁊ vocauit abeſalom oēs filios
καὶ ἐκάλεσεν ἀβεσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ
regis: ⁊ venit abeſalō ad regē
βασιλέως, καὶ ἦλθεν ἀβεσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα
⁊ dixit: ecce iā tondūt ſeruo tuo:
καὶ εἶπεν, ἰδοὺ δὴ κείρουσιν τῷ δούλῳ σου, πο
eat iā rex ⁊ ſerui ſui cū
ρευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ με=
ſeruo ſuo. ⁊ dixit rex abe
τὰ τοῦ δούλου σου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ ἀβε
ſalom: nō fili: non veniam9 oēs nos:
σαλὼμ, μὴ τέκνον, οὐ μὴ ἔλθωμεν πάντες ἡμεῖς,
ne grauemur in te. ⁊ coegit e=
ὅπως μὴ βαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ. καὶ κατεβιάζετο αὐ=
um abeſalom: ⁊ nō voluit rex
τὸν ἀβεσαλὼμ, καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ βασιλεὺς τοῦ
ire: ⁊ benedixit ei. ⁊ dixit abe
πορευθῆναι, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν. καὶ εἶπεν ἀβε=
ſalom: ſed veniat iā mecū amnon frater
σαλὼμ, ἀλλὰ πορευθήτω δὴ μετ᾽ ἐμοῦ ἀμνὼν ὁ ἀδελφός
meus. ⁊ dixit rex:
μου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς,

quare ibit tecum: ⁊ coegit eum abeſa
ἵνα τί πορευθῇ μετὰ σοῦ; καὶ κατεβιάσατο αὐτὸν ἀβε-
om: ⁊ miſit cũ eo amnõ: ⁊ om-
σαλώμ, καὶ ἐξαπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν ἀμνών, καὶ πάν
nes filios regis. ⁊ iuſſit abeſalom
τας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. καὶ ἐνετείλατο ἀβεσαλὼμ
pueris ſuis dicẽs: ecce quũ bñ habuerit cor
τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων, ἴδετε ὅτ' ἂν εὖ ἔχῃ ἡ καρ-
amnõ in vino: ⁊ dicã ad vos: percutite
δία ἀμνὼν ἐν τῷ οἴνῳ, καὶ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, πατάξατε
amnon: ⁊ interficite eũ: ne timeatis: qm̃ ego
τὸν ἀμνών, καὶ θανατώσατε αὐτόν, μὴ φοβεῖσθε, ὅτι ἐγώ
precipio vobis. roboramini ⁊ eſtote in filios forti
ἐντέλλομαι ὑμῖν. κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνά-
tudinis. ⁊ fecerũt pueri abeſalom amnõ
μεως. καὶ ἐποίησαν οἱ παῖδες ἀβεσαλὼμ τῷ ἀμνὼν
ſicut preceperat eis. ⁊ ſurrexerũt oẽs filij
καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς. καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ
regis ⁊ aſcenderũt vnuſqſq; ſup mulã ſu-
τοῦ βασιλέως καὶ ἐπέβησαν ἕκαστος ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐ-
am: ⁊ fugerũt. ⁊ factũ eſt cũ ipſi eſſent in via:
τοῦ, καὶ ἔφυγον. καὶ ἐγένετο ὡς αὐτοὶ ἦσαν ἐν τῇ ὁδῷ,
⁊ nũciũ venit ad dauid dicẽtiũ: percuſſit
καὶ ἡ ἀγγελία ἦλθε πρὸς δαυὶδ λεγόντων, πέπαικεν
abeſalom oẽs filios regis. ⁊ non
ἀβεσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. καὶ οὐχ
remãſit in eis vſq; ad vnũ. ⁊ ſurrexit rex
ὑπολέλειπται ἐν αὐτοῖς ἕως ἑνός. καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς
D. ⁊ ſcidit veſtimẽta ſua: ⁊ ſedit ſup trã.
καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς γῆς.
⁊ oẽs ſerui eius aſſiſtebãt ei qui ſci
καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρεστήκασιν αὐτῷ διερρω-
derũt veſtimẽta. ⁊ rñdit ionadab filius ſamaa
γότες τὰ ἱμάτια. καὶ ἀπεκρίθη ἰωναδὰβ υἱὸς σαμαὰ
fratris dauid dicẽs: nõ dicat dñs meus rex:
ἀδελφοῦ δαυὶδ λέγων, μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασι-
ꝙ oẽs pueri filij regis mor
λεύς, ὅτι πάντα τὰ παιδάρια οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως τεθνή-
tui ſũt: ſed amnon ſolus mortu⁹ eſt: qm̃ in ira erat ei
κασιν, ἀλλ' ἢ ἀμνὼν μόνος τέθνηκεν, ὅτι ἐν ὀργῇ ἦν αὐτῷ
abeſalom ex qua die humiliauit amnõ ſororem
ἀβεσαλὼμ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐταπείνωσεν ἀμνὼν τὴν ἀδελφὴν
ſuã thamar. ⁊ nũc dñs me⁹ rex nõ ponat in
αὐτοῦ θαμάρ. καὶ νῦν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μὴ θέσθω ἐπὶ τὴν
corde ſuo verbũ dicẽs: qm̃ oẽs filij
καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα λέγων, ὅτι πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ
regis mortui ſunt: ſed amnon ſolus mortu⁹ eſt. ⁊
βασιλέως τεθνήκασιν, ἀλλ' ἢ ἀμνὼν μόνος τέθνηκεν. καὶ
fugit abeſalom. ⁊ aſcẽdit puer ſpeculator:
ἀπέδρα ἀβεσαλώμ. καὶ ἀνέβη τὸ παιδάριον ὁ σκοπός,
⁊ eleuauit oculos ſuos ⁊ vidit: ⁊ ecce pp̃ls
καὶ ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ λαὸς
mult⁹ veniens in via poſt eũ ex late
πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευ-
re mõtis. ⁊ dixit ionadab ad regem: ecce
ρᾶς τοῦ ὄρους. καὶ εἶπεν ἰωναδὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, ἰδοὺ οἱ
filij regis adſunt: ſm̃ verbũ ſerui
υἱοὶ τοῦ βασιλέως παραγεγόνασιν, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ δούλου
tui ſic factũ ẽ. ⁊ factũ ẽ cũ cõpleſſet ipſe
σου οὕτως γέγονεν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συντελέσαι αὐτὸν
loqui: ⁊ ecce filij regis vene
λαλοῦντα, καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως παραγε-
runt. ⁊ leuauerũt vocẽ ſuã ⁊ fleuerũt: ⁊
γόνασιν. καὶ ἦραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καὶ
rex ⁊ oẽs ſerui eius fleuerũt
ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν
ploratu magno nimis. ⁊ abeſalom fugit ⁊
κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα. καὶ ἀβεσαλὼμ ἀπέδρα καὶ
abijt ad tholmi filiũ amiud regẽ geſſer.
ἐπορεύθη πρὸς θολμὶ υἱὸν ἀμιοὺδ βασιλέα γεσσήρ.

rex. Nõ eſt neceſſe vt vadat tecũ. Coegit itaq; abſalom eum & dimiſit cum eo amnon & vniuerſos filios regis. Precepat aũt abſalõ pueris ſuis dicẽs. Obſeruate cũ temulẽt⁹ fuerit amnon vino: & dixero vobis: percutite eum & interficite: nolite timere. Ego enim ſũ qui precipio vobis. Roboramini & eſtote viri fortes. Fecerũt ergo pueri abſalõ aduerſum amnon ſicut p̃cepat eis abſalom. Surgẽteſq; omnes filii regis aſcenderunt ſinguli mulas ſuas & fugerunt. Cũq; adhuc pgerent in itinere: fama puenit ad dauid dicens. Percuſſit abſalõ omnes filios regis: & non remãſit ex eis ſaltẽ vnus. Surrexit itaq; rex dauid: & ſcidit veſtimẽta ſua: & cecidit ſup terram: & oẽs ſerui illius q aſſiſtebãt ei ſciderũt veſtimẽta ſua. Rñdẽs autẽ ionadab filius ſemmaa fr̃is dd̃: dixit. Ne eſtimet dñs me⁹ rex ꝙ oẽs pueri filii regis occiſi ſint. Amnõ ſolus mortuus eſt: quoniã in ore abſalom erat poſitus ex die qua oppreſſit thamar ſororem eius. Nũc ergo ne ponat dñs meus rex ſup cor ſuũ verbũ iſtud dicens: oẽs filii regis occiſi ſt: quoniam amnon ſolus mortuus ẽ. Fugit aũt abſalõ. Et eleuauit puer ſpeculator oclos ſuos & aſpexit: & ecce populus mult⁹ veniebat per iter deuiũ ex latere mõtis. Dixit autem ionadab ad regem. Ecce filii regis adſunt: iuxta verbũ ſerui tui ſic factum eſt. Cũq; ceſſaſſet loqui: apparuerunt & filii regis. Et intrãtes leuauerũt vocẽ ſuã & fleuerũt. Sed & rex & oẽs ſerui eius fleuerunt: ploratu magno nimis. Porro abſalõ fugiẽs abiit ad tholomai filiũ ammiur regem geſſur.

לָמָּה יֵלֵךְ עִמָּךְ׃ וַיִּפְרָץ בּוֹ	פָּרַץ
אַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אִתּוֹ אֶת אַמְנוֹן	שָׁלַח
וְאֵת כָּל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיְצַו אַבְשָׁלוֹם	צִוָּה
אֶת נְעָרָיו לֵאמֹר רְאוּ נָא כְּטוֹב	רָאָה
לֵב אַמְנוֹן בַּיַּיִן וְאָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם	
הַכּוּ אֶת אַמְנוֹן וַהֲמִתֶּם אֹתוֹ אַל	נָכָה מוּת
תִּירָאוּ הֲלוֹא כִּי אָנֹכִי צִוִּיתִי	יָרֵא
אֶתְכֶם חִזְקוּ וִהְיוּ לִבְנֵי חָיִל׃	הָיָה
וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לְאַמְנוֹן	עָשָׂה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אַבְשָׁלוֹם וַיָּקֻמוּ כָּל	קוּם
בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל פִּרְדּוֹ	רָכַב
וַיָּנֻסוּ׃ וַיְהִי הֵמָּה בַדֶּרֶךְ וְהַשְּׁמֻעָה	נוּס
בָּאָה אֶל דָּוִד לֵאמֹר הִכָּה	בּוֹא
אַבְשָׁלוֹם אֶת כָּל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא	
נוֹתַר מֵהֶם אֶחָד׃ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ	יָתַר קוּם
וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אָרְצָה	קָרַע שָׁכַב
וְכָל עֲבָדָיו נִצָּבִים קְרֻעֵי בְגָדִים׃	
וַיַּעַן יוֹנָדָב בֶּן שִׁמְעָה אֲחִי דָוִד	עָנָה
וַיֹּאמֶר אַל יֹאמַר אֲדֹנִי אֵת כָּל	אָמַר
הַנְּעָרִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הֵמִיתוּ כִּי	מוּת
אַמְנוֹן לְבַדּוֹ מֵת כִּי עַל פִּי	בָּדַד פֶּה
אַבְשָׁלוֹם הָיְתָה שׂוּמָה מִיּוֹם עַנֹּתוֹ	הָיָה שׂוּם
אֵת תָּמָר אֲחֹתוֹ׃ וְעַתָּה אַל יָשֵׂם	עָנָה שׂוּם
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶל לִבּוֹ דָּבָר לֵאמֹר	
כָּל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי אַמְנוֹן	
לְבַדּוֹ מֵת׃ וַיִּבְרַח אַבְשָׁלוֹם וַיִּשָּׂא	בָּרַח נָשָׂא
הַנַּעַר הַצֹּפֶה אֶת עֵינָיו וַיַּרְא	רָאָה
וְהִנֵּה עַם רַב הֹלְכִים מִדֶּרֶךְ	
אַחֲרָיו מִצַּד הָהָר׃ וַיֹּאמֶר יוֹנָדָב	צָדַד
אֶל הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנֵי הַמֶּלֶךְ בָּאוּ	בּוֹא
כִּדְבַר עַבְדְּךָ כֵּן הָיָה׃ וַיְהִי	הָיָה
כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר וְהִנֵּה בְנֵי הַמֶּלֶךְ	כָּלָה
בָּאוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם	בָּכָה
הַמֶּלֶךְ וְכָל עֲבָדָיו בָּכוּ בְּכִי גָּדוֹל	גָּדַל
מְאֹד׃ וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל	
תַּלְמַי בֶּן עַמִּיהוּד מֶלֶךְ גְּשׁוּר	

וַיִּתְאַבֵּל עַל בְּנוֹ כָּל הַיָּמִים׃ אָבַל יוֹם
וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ גְּשׁוּר וַיְהִי
שָׁם שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ וַתְּכַל דָּוִד שָׁנָה כָּלָה
הַמֶּלֶךְ לָצֵאת אֶל אַבְשָׁלוֹם כִּי יָצָא
נִחַם עַל אַמְנוֹן כִּי מֵת׃ מוּת
Cap. xiiii וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּן צְרֻיָה כִּי לֵב הַמֶּלֶךְ
עַל אַבְשָׁלוֹם׃ וַיִּשְׁלַח יוֹאָב שָׁלַח
תְּקוֹעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה חֲכָמָה לָקַח אִישׁ
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִתְאַבְּלִי נָא וְלִבְשִׁי אָמַר אָבַל
נָא בִגְדֵי אֵבֶל וְאַל תָּסוּכִי שֶׁמֶן סוּךְ
וְהָיִית כְּאִשָּׁה זֶה יָמִים רַבִּים הָיָה
מִתְאַבֶּלֶת עַל מֵת׃ וּבָאת אֶל בּוֹא
הַמֶּלֶךְ וְדִבַּרְתְּ אֵלָיו כַּדָּבָר הַזֶּה
וַיָּשֶׂם יוֹאָב אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיהָ׃ שׂוּם פֶּה
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקֹעִית אֶל
הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל אַפֶּיהָ אַרְצָה נָפַל
וַתִּשְׁתָּחוּ וַתֹּאמֶר הוֹשִׁעָה שָׁחָה יָשַׁע
הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ
וַתֹּאמֶר אֲבָל אִשָּׁה אַלְמָנָה אָנִי
וַיָּמָת אִישִׁי׃ וּלְשִׁפְחָתְךָ שְׁנֵי מוּת שָׁנָה
בָנִים וַיִּנָּצוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה וְאֵין נָצָה
מַצִּיל בֵּינֵיהֶם וַיַּכּוּ הָאֶחָד אֶת נָצַל נָכָה
הָאֶחָד וַיָּמֶת אֹתוֹ׃ וְהִנֵּה קָמָה כָל קוּם
הַמִּשְׁפָּחָה עַל שִׁפְחָתֶךָ וַיֹּאמְרוּ שִׁפְחָה
תְּנִי אֶת מַכֵּה אָחִיו וּנְמִתֵהוּ בְּנֶפֶשׁ נָתַן
אָחִיו אֲשֶׁר הָרָג וְנַשְׁמִידָה גַּם שָׁמַד
אֶת הַיּוֹרֵשׁ וְכִבּוּ אֶת גַּחַלְתִּי יָרַשׁ כָּבָה
אֲשֶׁר נִשְׁאָרָה לְבִלְתִּי שִׂים
לְאִישִׁי שֵׁם וּשְׁאֵרִית עַל פְּנֵי פָּנָה
הָאֲדָמָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל הָאִשָּׁה אִישׁ
לְכִי לְבֵיתֵךְ וַאֲנִי אֲצַוֶּה עָלָיִךְ׃ יָלַךְ צָוָה
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוֹעִית אֶל
הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הֶעָוֹן
וְעַל בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי׃ נָקָה
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַבֵּר אֵלַיִךְ דָּבַר
וַהֲבֵאתוֹ אֵלַי וְלֹא יֹסִיף עוֹד בּוֹא יָסַף

Luxit ergo dauid filiũ ſuũ amnon multis diebus. Abſalon aũt cũ fugiſſet & veniſſet in geſſur fuit ibi tribus ãnis: ceſſauitq; rex dauid perſequi abſalõ: eo q̄ conſolatus eſſet ſuper amnon interitu. 14.

Intelligẽs ãt ioab filius ſaruie q̄ cor regis verſum eſſet ad abſalom miſit thecuã & tulit ĩde mulierem ſapientem: dixitq; ad eã. Lugere te ſimula: & induere veſte lugubri: & ne vngaris oleo: vt ſis quaſi mulier iam plurimo tempore lugens mortuũ. Et ingredieris ad regẽ & loq̄ris ad eum ſermões huiuſcemodi. Poſuit ãt ioab verba ĩ ore eius. Itaq; cũ ĩgreſſa fuiſſet mulier thecuites ad regem cecidit corã eo ſuper terram: & adorauit & dixit. Salua me rex. Et ait ad eã rex. Quid cauſe habes? que rñdit. Heu mulier vidua ego ſum. Mortuus eſt eĩ vir me⁹ & ancille tue erant duo filii: q rixati ſunt aduerſum ſe in agro: nullusq; erat q eos ꝓhibere poſſet: & ꝑcuſſit alter alterũ & interfecit eũ. Et ecce conſurgẽs vniuerſa cognatio aduerſũ ancillam tuam: dicit. Trade eũ q ꝑcuſſit fratrẽ ſuũ vt occidam⁹ eũ ꝓ aĩa fratris ſui quẽ interfecit: & deleamus heredẽ: & q̄rũt extinguere ſcintillam meam que relicta eſt: vt non ſuperſit viro meo nomen & reliquie ſuper terram. Et ait rex ad mulierem. Vade in domum tuam & ego iubebo pro te. Dixitq; mulier thecuites ad regem. In me dñe mi rex ſit iniquitas: & in domo pr̄is mei: rex ãt & thronus eius ſit ĩnocens. Et ait rex. Qui cõtradixerit tibi: adduc eũ ad me: & vltra non addet

ꝛ luxit rex ſup filiũ ſuũ oĩb⁹
καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς
diebus. ꝛ abeſalom fugit ꝛ abijt in geſſer:
ἡμέρας. καὶ ἀβεσσαλὼμ ἔφυγε καὶ ἀπῆλθεν εἰς γεσσήρ,
ꝛ fuit ibi ãnis tribus. ꝛ ceſſauit ſp̃us
καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία. καὶ ἐκόπασε τὸ πνεῦμα τοῦ
regis dauid vt egrederet̃ cõtra abeſalom: q̃m
βασιλέως δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν ἐπὶ ἀβεσσαλώμ, ὅτι In 15.
cõſolatus eſt ſup amnõ filio ſuo mortuo.
παρεκλήθη ὑπὲρ ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ τεθνηκότος.
Et intellexit ioab filius ſaruia q̄ cor
Καὶ ἔγνω ἰωὰβ υἱὸς σαρουΐα ὅτι ἡ καρδία τοῦ C.
regis cõſolatũ ẽ ad abeſalom: ꝛ miſit
βασιλέως παρεκλήθη ἐπὶ ἀβεσσαλώμ, καὶ ἀπέστειλεν
ioab in thecue: ꝛ tulit inde mulierẽ ſapiẽtẽ.
ἰωὰβ εἰς θεκουέ, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα φρονίμην.
ꝛ dixit ei: luge iã ꝛ induere veſtibus
καὶ εἶπεν αὐτῇ, πένθησον δὴ καὶ περιβαλοῦ ἱμάτια
lugubribus: ꝛ ne vngaris oleo. ꝛ ſis q̃ſi mulier
πενθικά, καὶ μὴ χρίσῃ ἔλαιον. καὶ γενήθητι ὡς γυνὴ
diebus multis lugẽs ſup mortuũ. ꝛ venies ad
ἡμέρας πολλὰς πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι. καὶ ἥξεις πρὸς
regem ꝛ loqueris ad eum ſ̃m ſmonẽ
τὸν βασιλέα καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα
hunc. ꝛ poſuit ioab verba in ore
τοῦτο. καὶ ἔθετο ἰωὰβ τοὺς λόγους ἐπὶ τῷ στόματι
eius. ꝛ venit mulier thecuites ad re-
αὐτῆς. καὶ παρεγένετο ἡ γυνὴ ἡ θεκουΐτις πρὸς τὸν βα-
gem: ꝛ cecidit ſup faciẽ ei⁹ ad terrã:
σιλέα, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς ἐπὶ τὴν γῆν,
ꝛ adorauit eũ. ꝛ dixit: ſalua rex
καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν, σῶσον ὁ βασι-
ſalua. ꝛ ait ad eam rex: q̃d 4.
λεὺς σῶσον. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεύς, τί 6.
tibi eſt? ꝛ dixit mulier: vere mulier vidua ego ſum:
σοι ἐστίν; καὶ εἶπεν ἡ γυνή, ὄντως γυνὴ χήρα ἐγώ εἰμι,
ꝛ mortu⁹ eſt vir meus: ꝛ ancille tue duo filij:
καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ μου, καὶ τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί,
ꝛ rixati ſunt in agro ambo: ꝛ nõ
καὶ διεμάχοντο ἐν τῷ πεδίῳ ἀμφότεροι, καὶ οὐκ
fuit q̃ erueret inter eos. ꝛ percuſſit vn⁹
ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀναμέσον αὐτῶν. καὶ ἐπάταξεν ὁ εἷς
fratrẽ ſuũ ꝛ interfecit. eũ. ꝛ ecce
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ
cõſurrexeſt vniuerſa trib⁹ aduerſũ ancillã tuã dicẽtes:
ἐξανέστησαν ὅλη ἡ φυλὴ ἐπὶ τὴν δούλην σου λέγοντες,
trade eũ qui percuſſit fratrẽ ſuũ: ꝛ
παράδος τὸν πατάξαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
occidemus pro aĩa fratris ſui:
θανατώσομεν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
quẽ interfecit: ꝛ delebim⁹ heredẽ. ꝛ extin
ὃν ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαροῦμεν τὸν κληρονόμον. καὶ σβε-
guetur ſcintilla q̃ relicta eſt mihi: vt nõ
σθήσεται ὁ σπινθὴρ ὁ ὑπολελειμμένος μοι, τοῦ μὴ
ſit viro meo nomẽ ꝛ reliquie ſup fa-
ὑπάρξαι τῷ ἀνδρί μου ὄνομα καὶ λεῖμμα ἐπὶ προ-
ciem terre. ꝛ dixit rex ad mu-
σώπου τῆς γῆς. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυ-
lierẽ: vade in domũ tuã bñ valẽs: ꝛ ego in
ναῖκα, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου ὑγιαίνουσα, κἀγὼ ἐν-
bebo pro te. ꝛ dixit mulier thecuites ad
τελοῦμαι περὶ σοῦ. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ θεκουΐτις πρὸς
regẽ: dñe mi rex in me ini-
τὸν βασιλέα, κύριέ μου βασιλεῦ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἀδι-
quitas ꝛ in domo pr̃is mei. ꝛ
κία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου. καὶ ὁ βα-
rex ꝛ thronus eius innocẽs. ꝛ ait rex:
σιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῷος. καὶ εἶπεν ὁ βασι-
quis locut⁹ fuerit cõtra te verbũ: adduc eũ ad
λεύς, τὸν λαλοῦντα πρὸς σὲ ῥῆμα, ἄγαγε αὐτὸν πρὸς
me: ꝛ non addet vltra
με, καὶ οὐ μὴ προσθήσῃ ἔτι πρὸ

vt tangat te. τ dixit mulier:recordetur iā
ἅψασθαί σου. καὶ εἶπεν ἡ γυνή, μνησθήτω δὴ ὁ βα-
rex dñi dei tui. φ ſi multiplicauerit
σιλεὺς κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ὅτι ἐὰν πληθύνωσιν οἱ
proximi ſāguine vt interficiāt: τ nō diſpdāt
ἀγχιστεύοντες τὸ αἷμα τοῦ διαφθεῖραι, καὶ οὐκ ἐξάρωσι
filiū meū. τ ait rex: viuit dñs: nō ca-
τὸν υἱόν μου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, ζῇ κύριος, οὐ πε
det de capillis filij tui ſup terrā.
σεῖται ἀπὸ τῶν τριχῶν τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν.
τ dixit: mulier:loquatur iā ancilla tua ad
καὶ εἶπεν ἡ γυνή, λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν
dñm meū regē verbū. τ ait rex: lo-
κύριόν μου τὸν βασιλέα ῥῆμα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, λά
quere. τ dixit mulier:quare cogitatū fuit ſic cōtra ꝑplm
λει. καὶ εἶπεν ἡ γυνή, ἱνατί ἐλογίσθη οὕτως ἐπὶ λαὸν
dei? τ vt loq̄tur rex verbū iſtud
θεοῦ; καὶ ἐκ τοῦ λαλεῖν τὸν βασιλέα τὸν λόγον τοῦτο
quaſi delictū: vt nō reducat rex
ὡς πλημμέλεια, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν
eiectū a ſe: qm̄ morte moriemur: τ
ἀπωσμένον ἀπ᾽ αὐτοῦ, ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα, καὶ
ſicut aqua effuſſa ſup terrā nō cōgre-
ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκχεόμενον ἐπὶ τὴν γῆν οὐ συναχ
gabitur: τ nō auferet deus aiam. τ cogitauit
θήσεται, καὶ οὐ λήψεται ὁ θεὸς ψυχήν. καὶ ἐλογίσατο
cogitationē vt nō abijceret a ſe eiectū.
λογισμὸν τοῦ μὴ ἀπώσασθαι ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀπωσμένον.
τ nūc pro qb⁹ venio vt loquar ad regem
καὶ νῦν ὑπὲρ ὧν ἥκω λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν
dñm meū verbū hoc: qm̄ aſpiciet me ppls. τ dicet
κύριόν μου τὸν λόγον τοῦτον, ὅτι ὄψεταί με ὁ λαός. καὶ ἐρεῖ
ancilla tua: loquatur iā ancilla tua ad do
ἡ δούλη σου, λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύ
minū meū regem: ſi forte faciat rex
ριόν μου τὸν βασιλέα, εἴ πως ποιήσῃ ὁ βασιλεὺς τὸ
verbū ancille ſue: qꝛ audiet rex
ῥῆμα τῆς παιδίσκης αὐτοῦ, ὅτι ἀκούσεται ὁ βασι-
τ liberabit ancillā ſuā de manu
λεὺς καὶ ἐξελεῖται τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ
viri querētis delere me τ filiū meū
ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξολοθρεῦσαί με καὶ τὸν υἱόν μου
ſimul de hereditate dñi. τ dicet
κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκ τῆς κληρονομίας κυρίου. καὶ ἐρεῖ ἡ
ancilla tua: fiat iā verbū dñi mei regis
δούλη σου, γενηθήτω δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως
in ſacrificiū. qm̄ ſicut angelus dei ſic dñs me⁹
εἰς θυσίαν. ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ οὕτως ὁ κύριός μου
rex: vt audiat bonū τ malū: τ
ὁ βασιλεύς, τοῦ εἰσακούειν τὸ καλὸν καὶ τὸ πονηρόν, καὶ
dñs deus tuus tecum ſit. τ rñdit rex
κύριος ὁ θεός σου μετὰ σοῦ ἔσω. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασι
τ dixit mulieri: nō iā abſcōdas a me
λεὺς καὶ εἶπε τῇ γυναικί, μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸ
verbū qđ ego interrogabo te. τ dixit muli-
ῥῆμα ὃ ἂν ἐγὼ ἐπερωτήσω σε. καὶ εἶπεν ἡ γυ-
er: loquatur iā dñs me⁹ rex.
νή, λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς.
τ dixit rex: ſi iā manus ioab te
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, εἰ δὴ ἡ χεὶρ ἰωὰβ με
cum in oibus iſtis? τ rñdit τ ait mu
τὰ σοῦ ἐν πᾶσι τούτοις; καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν ἡ γυ
lier regi: viuit aia tua dñe mi rex
νὴ τῷ βασιλεῖ, ζῇ ἡ ψυχή σου κύριέ μου βασιλεῦ
ſi eſt ad dexterā aut ad ſiniſtrā ex oib⁹ q̄ locutus eſt
εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν
dñs meus rex: qm̄ ſeruus tuus ioab ipſe
ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, ὅτι ὁ δοῦλός σου ἰωὰβ αὐτὸς
precepit mihi: τ ipſe
ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς

vt tangat te. Que ait. Recordetur rex dñi dei ſui vt nō multiplicentur proximi ſanguinis ad vlciſcendū: & nequaq̄ interficiant filiū meū: Qui ait. Viuit dñs: qa non cadet de capillis filii tui ſup terram. Dixit ergo mulier. Loquatur ancilla tua ad dñm meū regē verbū. Et ait. Loquere. Dixitq̄ mulier. Quare cogitaſti huiuſcemodi rē contra populum dei: & locutus eſt rex verbū iſtud vt peccet: & non reducat eiectum ſuum? Omnes morimur & q̄ſi aq̄ dilabimur in terram q̄ nō reuertūtur. Nec vult deus perire animam: ſed retractat cogitans ne penitus pereat qui abiectus eſt. Nūc igitur veni vt loquar ad dñm meum regem verbum hoc preſente populo. Et dixit ancilla tua. Loquar ad regem: ſi quomodo faciat rex verbum ancille ſue. Et audiuit rex vt liberaret ancillā ſuā de manu oīm q volebāt de hereditate dei delere me & filiū meū ſiml'. Dicat ergo ancilla tua vt fiat verbum domini mei regis ſicut ſacrificium. Sicut enim angel⁹ dei: ſic ē dñs meus rex: vt nec bñdictiōe nec maledictōe moueatur. Vnde & dñs deus tuus ē tecū. Et rñdēs rex dixit ad mulierem. Ne abſcondas a me verbū quod te interrogo. Dixitq̄ ei mulier. Loquere dñe mi rex. Et ait rex. Nunquid manus ioab tecum eſt in oībus iſtis? Reſpondit mulier & ait. Per ſalutē aīe tue domine mi rex nec ad ſiniſtrā nec ad dextram eſt ex oībus his q̄ locutus eſt dominus meus rex. Seru⁹ eī tuus ioab ipe precepit mihi & ipſe

לנגעת בך: ותאמר יזכר נא המלך
את יהוה אלהיך מהרבית גואל
הדם לשחת, ולא ישמידו את
בני ויאמר חי יהוה אם יפל
משערת בנך ארצה: ותאמר
האשה תדבר נא שפחתך אל
אדני המלך דבר, ויאמר דברי:
ותאמר האשה, ולמה חשבתה
כזאת על עם אלהים, ומדבר
המלך הדבר הזה כאשם, לבלתי
השיב המלך את נדחו: כי מות
נמות, וכמים הנגרים ארצה
אשר לא יאספו, ולא ישא
אלהים נפש וחשב מחשבות,
לבלתי ידח ממנו נדח: ועתה
אשר באתי לדבר אל המלך
אדני את הדבר הזה, כי יראני
העם, ותאמר שפחתך אדברה
נא אל המלך, אולי יעשה המלך
את דבר אמתו: כי ישמע המלך,
להציל את אמתו מכף האיש,
להשמיד אתי ואת בני יחד
מנחלת אלהים: ותאמר
שפחתך, יהיה נא דבר אדני
המלך למנוחה, כי כמלאך האלהים
כן אדני המלך לשמע הטוב והרע,
ויהוה אלהיך יהי עמך: ויען
המלך ויאמר אל האשה, אל
נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי
שאל אתך, ותאמר האשה ידבר
נא אדני המלך: ויאמר המלך, היד
יואב אתך בכל זאת, ותען
האשה ותאמר חי נפשך אדני
המלך אם אש להמין ולהשמיל
מכל אשר דבר אדני המלך, כי
עבדך יואב הוא צוני, והוא

נגע גאל
רבה
שמד
נפל
איש
שוב
מות
אסף נשא
חשב
נדח
בוא
אמר דבר
עשה
אמה שמע
נצל
שמד
היה
לאך
רוע
ענה
איש
כחד
ענה
אמר
ימן שמל
צוה

שָׂם בְּפִי שִׁפְחָתְךָ אֵת כָּל הַדְּבָרִים שׂוּם פֶּה
הָאֵלֶּה׃ לְבַעֲבוּר סַבֵּב אֶת פְּנֵי עָבַר פָּנָה
הַדָּבָר עָשָׂה עַבְדְּךָ יוֹאָב אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה וַאדֹנִי חָכָם כְּחָכְמַת
מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים לָדַעַת אֶת כָּל לָאַךְ יָדַע
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל
יוֹאָב הִנֵּה נָא עָשִׂיתִי אֶת הַדָּבָר עָשָׂה
הַזֶּה וְלֵךְ הָשֵׁב אֶת הַנַּעַר אֶת יָלַךְ שׁוּב
אַבְשָׁלוֹם׃ וַיִּפֹּל יוֹאָב אֶל פָּנָיו נָפַל
אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיְבָרֶךְ אֶת הַמֶּלֶךְ שָׁחָה בָּרַךְ
וַיֹּאמֶר יוֹאָב הַיּוֹם יָדַע עַבְדְּךָ כִּי
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבַר
עַבְדֶּךָ׃ וַיָּקָם יוֹאָב וַיֵּלֶךְ גְּשׁוּרָה קוּם
וַיָּבֵא אֶת אַבְשָׁלוֹם יְרוּשָׁלִָם׃ בּוֹא
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יִסֹּב אֶל בֵּיתוֹ וּפָנַי אָמַר סָבַב
לֹא יִרְאֶה וַיִּסֹּב אַבְשָׁלוֹם אֶל רָאָה
בֵּיתוֹ וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה׃
וּכְאַבְשָׁלוֹם לֹא הָיָה אִישׁ יָפֶה
בְּכָל יִשְׂרָאֵל לְהַלֵּל מְאֹד מִכַּף
רַגְלוֹ וְעַד קָדְקֳדוֹ לֹא הָיָה בוֹ מָאַד
מוּם׃ וּבְגַלְּחוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְהָיָה
מִקֵּץ יָמִים לַיָּמִים אֲשֶׁר יְגַלֵּחַ כִּי יוֹם גָּלַח
כָבֵד עָלָיו וְגִלְּחוֹ וְשָׁקַל אֶת שְׂעַר
רֹאשׁוֹ מָאתַיִם שְׁקָלִים בְּאֶבֶן מֵאָה
הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּוָּלְדוּ לְאַבְשָׁלוֹם שְׁלוֹשָׁה יָלַד שָׁלֹשׁ
בָנִים וּבַת אַחַת וּשְׁמָהּ תָּמָר
הִיא הָיְתָה אִשָּׁה יְפַת מַרְאֶה׃ הָיָה אִישׁ
וַיֵּשֶׁב אַבְשָׁלוֹם בִּירוּשָׁלִַם יָפָה רָאָה
שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא שָׁנָה יוֹם
רָאָה׃ וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶל יוֹאָב פָּנָה שָׁלַח
לִשְׁלֹחַ אֹתוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ וְלֹא אָבָה
לָבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁלַח עוֹד שֵׁנִית שָׁנָה
וְלֹא אָבָה לָבוֹא׃ וַיֹּאמֶר אֶל
עֲבָדָיו רְאוּ חֶלְקַת יוֹאָב אֶל יָדִי רָאָה
וְלוֹ שָׁם שְׂעֹרִים לְכוּ וְהוֹצִתֶּהָ צית

posuit in os ancille tue omnia verba hec: vt verterē figurā sermonis huius. Seru⁹ enī tuus ioab precepit istud. Tu āt dñe mi rex sapiēs es sicut habet sapientiā angelus dei: vt intelligas omnia super terrā. Et ait rex ad ioab. Ecce placatus feci verbum tuum. Vade ergo & reuoca puerum absalom. Cadēsq; ioab super faciem suam in terram adorauit: & benedixit regi. Et dixit ioab. Hodie itellexit seruus tuus: qa inueni gratiā in oculis tuis domine mi rex. Fecisti enim sermonē domine mi rex serui tui. Surrexit ergo ioab & abiit ī gessur & adduxit absalō in ierusalem. Dixit autem rex. Reuertatur in domū suā: & faciē meā nō videat. Reuersus est itaq; absalō in domum suam: & faciē regis non vidit. Porro sicut absalō vir nō erat pulcher in oī israel: & decorus nimis. A vestigio pedis vsq; ad verticem nō erat in eo vlla macula. Et qñ tōdebat capillum: semel autem in anno tōdebatur: qa grauabat eū cesaries: ponderabat capillos capitis sui ducentis siclis pondere publico. Nati sunt autem absalō filii tres: & filia vna nomīe thamar elegantis forme. Mansitq; absalom in ierusalem duobus annis: & faciē regis non vidit. Misit itaq; ad ioab vt mitteret eū ad regē Qui noluit venire ad eum. Cumq; secundo misisset & ille noluisset venire ad eum: dixit seruis suis. Scitis agrū ioab iuxta agrū meum hñtem messem ordei. Ite igr̃ & succēdite eū

posuit in ore ancille tue oia ver
ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λό-
ba hec: vt verteret figurā s̃mōis
γους τούτους, ὅπως κυκλώσῃ τὸ πρόσωπον τοῦ λόγου
huius: fecit seruus tuus ioab verbū istō.
τούτου, ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου ἰωὰβ τὸν λόγον τοῦτον.
τ dñs meus rex sapiēs scđm sapiē
καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς φρόνιμος κατὰ τὴν φρό-
tiam angeli dei vt intelligat omnia q̃ sūt sup
νησιν ἀγγέλου τοῦ θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐπὶ
terrā. τ dixit rex ad ioab: ecce fe
τῆς γῆς. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἰωάβ, ἰδοὺ πε-
ci tibi verbū hoc. vade τ reduc
ποίηκά σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο. πορεύου καὶ ἐπίστρεφε
puerū abesalom. τ cecidit ioab sup
τὸ παιδάριον τὸν ἀβεσσαλώμ. καὶ ἔπεσεν ἰωὰβ ἐπὶ
faciem suā sup terrā. τ adorauit: τ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν, καὶ
benedixit regi. τ dixit ioab: hodie cogno
εὐλόγησε τὸν βασιλέα. καὶ εἶπεν ἰωάβ, σήμερον ἔγνω-
uit seruus tuus: φ inueni grām in oculis tuis
κε ὁ δοῦλός σου, ὅτι εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου
dñe mi rex: quia fecit rex
κύριέ μου βασιλεῦ, καθότι ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὸ
verbū serui sui. τ surrexit ioab τ a-
ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ. καὶ ἀνέστη ἰωὰβ καὶ ἐπο-
biit in gessur: τ adduxit abesalom in hierusa
ρεύθη εἰς γεσσούρ, καὶ ἤγαγε τὸν ἀβεσσαλὼμ εἰς ἱερουσα-
lem. τ dixit rex: reuertatur in do-
λήμ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶ-
mū suam: τ faciē meā nō videat. τ
κον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ ἰδέτω. καὶ
reuersus est abesalō in domū suā: τ fa-
ἀπεστράφη ὁ ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρό-
ciem regis nō vidit. τ sicut abesa
σωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε. καὶ καθὼς ἀβεσσα-
lom nō erat vir pulcher in omni israel laudabilis
λὼμ οὐκ ἦν ἀνὴρ καλὸς ἐν παντὶ τῷ ἰσραὴλ αἰνετὸς
nimis a vestigio pedis eius τ vsq; ad verticē
σφόδρα ἀπὸ ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς
eius nō erat in eo macula. τ quādo tōdebat ipse
αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος. καὶ ἐν τῷ κείρασθαι αὐτὸν
caput suū: τ erat a fine dierū
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγίνετο ἀπὸ τέλους ἡμερῶν
in dies qñ tōdebatur: qꝛ grauabatur sup eū τ
εἰς ἡμέρας ὅτ' ἀνεκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν, καὶ
tonsus pōderabat capillū capitis sui: τ erat cē-
κειράμενος ἵστα τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἦν ἑκα-
tū sicloꝝ in pōdere regali. τ nati sunt
τὸν σίκλων ἐν τῷ σταθμῷ τῷ βασιλικῷ. καὶ ἐτέχθησαν τῷ
abesalom tres filij τ filia vna: τ nomē ei⁹
ἀβεσσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς
thamar: τ hec mulier pulchra valde. τ māsit abe-
θαμάρ, καὶ αὐτὴ ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα. καὶ ἐκάθισεν ἀβε-
salom in hierusalem duob⁹ ānis dierū. τ fa-
σσαλὼμ ἐν ἱερουσαλὴμ δύο ἔτη ἡμερῶν. καὶ τὸ πρόσω-
ciē regis nō vidit. τ misit abesa
πον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε. καὶ ἐξαπέστειλεν ἀβεσσα-
lom ad ioab vt mitteret eū ad
λὼμ πρὸς ἰωὰβ τοῦ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν
regem. τ nō voluit ioab venire ad
βασιλέα. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἰωὰβ παραγενέσθαι πρὸς
eum. τ misit rursū scđo ad eū.
αὐτόν. καὶ ἀπέστειλεν ἔτι ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν.
τ nō voluit venire. τ dixit abesalom
καὶ οὐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι. καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ
ad seruos suos: videte pars in agro
πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, ἴδετε ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τοῦ
ioab iuxta meū: τ ipsi ibi ordea: ite
ἰωὰβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαί, πορεύεσθε
tā τ succendite ea in
τε δὴ καὶ ἐμπυρίσατε αὐτὰ ἐν

igne. ⁊ ſuccēderūt ea ſerui abeſalō in
πυρί. καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὰς οἱ δοῦλοι ἀβεσαλὼμ ἐν
igne partē ioab. ⁊ ſurrexit ioab ⁊ abijt
πυρὶ τὴν μερίδα ἰωάβ. καὶ ἀνέστη ἰωὰβ καὶ ἐπορεύθη
ad abeſalom in domū: ⁊ dixit ad eū: qua
πρὸς ἀβεσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, ἵνα
re ſuccēderūt ſerui tui agrū meū in igne?
τί ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοί σου τὸν ἀγρόν μου ἐν πυρί;
⁊ dixit abeſalom ad ioab: ecce miſi ad
καὶ εἶπεν ἀβεσαλὼμ πρὸς ἰωάβ, ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς
te dicēs: veni iā: vt mittā te ad
σὲ λέγων, παραγενοῦ δή, ὅπως ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν
regem dicentē: quare veni de geſſur?
βασιλέα λέγοντα, ἱνατί παραγενόμην ἐκ γεσούρ;
bonū erat mihi vt eſſē ego ibi. ⁊ nūc videbo iā
καλὸν ἦν μοι τοῦ εἶναί με ἐκεῖ. καὶ νῦν ὄψομαι δὴ
faciem regis: ⁊ ſi eſt in me iniqtas
πρόσωπον τοῦ βασιλέως, καὶ εἰ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία
⁊ interficiar. ⁊ abijt ioab ad re
καὶ θανατωθήσομαι. καὶ ἐπορεύθη ἰωὰβ πρὸς τὸν βα-
gem: ⁊ nunciauit ei. ⁊ vocauit abe
σιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ. καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἀβε
ſalom: ⁊ ingreſſus ē ad regē: ⁊ adora
σαλώμ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσεκύ
uit eū ⁊ cecidit ſup faciē ſuā ſup
νησεν αὐτῷ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
terrā corā rege. ⁊ oſculatus eſt
γῆν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ κατεφίλησεν ὁ βα
rex abeſalom.
σιλεὺς τὸν ἀβεσαλώμ. Ca.15.

Et factū eſt poſt hec ⁊ fecit ſibi
Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ
abeſalom currus ⁊ equites: ⁊ quīquaginta
ἀβεσαλὼμ ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ πεντήκοντα
viros precurrētes an̄ faciē ſuā. ⁊ ma-
ἄνδρας προτρέχοντας πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ὤρ
ne ſurrexit abeſalō ⁊ ſtabat in via por
θρισεν ἀβεσαλὼμ καὶ ἐφίστατο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς πύ
te. ⁊ erat ōis vir cui erat iudiciū: ⁊ veniebat
λης. καὶ ἦν πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐγένετο κρίσις, καὶ ἤρχετο
ad regem in iudiciū: ⁊ vocabat eū abe
πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐκάλει αὐτὸν ἀβε
ſalom ⁊ dicebat ei: de qua ciuitate es tu? ⁊
σαλὼμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ, ἐκ ποίας πόλεως εἶ σύ; καὶ
dicebat: de vna tribuū iſrael ſeruus
ἔλεγεν, ἐκ μιᾶς τῶν φυλῶν τοῦ ἰσραὴλ ὁ δοῦλός
tuus. ⁊ dicebat ad eū abeſalom: ecce ſer-
σου. καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ἀβεσαλώμ, ἰδοὺ οἱ λό-
mōes tui boni ⁊ recti: ⁊ q̄ audiat
γοι σου καλοὶ καὶ κατευθύνοντες, καὶ ὁ ἀκουσόμενος
non eſt tibi a rege. ⁊ dice
οὐχ ὑπάρχει σοι παρὰ τοῦ βασιλέως. καὶ ἔλε-
bat abeſalom: quis cōſtituet me iudicē ſup
γεν ἀβεσαλώμ, τίς καταστήσει με κριτὴν ἐπὶ τῆς
terrā ſup iſrael: ⁊ ad me veniet ōis vir
γῆς ἐπὶ τὸν ἰσραήλ, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ
cui ſit lis ⁊ iudiciū: ⁊ iuſte iudicabo eū?
ᾧ ἂν ᾖ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαιώσω αὐτόν;
⁊ factū eſt cū accederet vir vt ado
καὶ ἐγίνετο ἐπὶ τὸ προσάγειν τὸν ἄνδρα τοῦ προσκυ-
raret eū: ⁊ extēdebat manū ſuam: ⁊ appre
νεῖν αὐτῷ, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπε-
hendebat eū ⁊ oſculabatur eū. ⁊ faciebat
λαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλει αὐτόν. καὶ ἐποίει
abeſalō ſm̄ verbū hoc omni iſrael
ἀβεσαλὼμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ ἰσραὴλ
venientibus in iudiciū ad regem
τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα
⁊ vendicabat
καὶ ἰδιεποιεῖτο

igni. Succenderunt ergo ſerui abſalom ſegetē igni. Surrexitq; ioab & venit ad abſalom in domum eius & dixit. Quare ſuccenderunt ſerui tui ſegetem meam igni. Et reſpondit abſalō ad ioab. Miſi ad te obſecrans vt venires ad me & mitterem te ad regem: & diceres ei. Quare veni de geſſur. Melius mihi erat ibi eſſe. Obſecro ergo vt videam faciē regis: q; ſi memor ē iniqtatis mee: interficiat me. Ingreſſus itaq; ioab ad regē nunciauit ei oīa. Vocatuſq; eſt abſalom & intrauit ad regem: & adorauit ſuper faciē terre coram eo. Oſculatuſq; eſt rex abſalom.

15

IGitur poſt hec fecit ſibi abſalō currus & equites & quinquaginta viros qui precederent eum. Et mane conſurgēs abſalom ſtabat iuxta introitum porte ī via: & omnem virum qui habebat negociū vt veniret ad regis iudicium: vocabat abſalom ad ſe & dicebat. De q̄ ciuitate es tu? Qui rn̄dens aiebat. Ex vna tribu iſrael ego ſum ſeruus tuus. Reſpondebatq; ei abſalom. Videtur mihi ſermōes tui boni & iuſti: ſed non eſt qui te audiat conſtitutus a rege. Dicebatq; abſalom. Quis me conſtituat iudicem ſuper terrā vt ad me veniant omnes qui habent negocium: & iuſte iudicem. Sed & cum accederet ad eum homo vt ſalutaret illū: extendebat manū ſuā & apphēdēs oſculabatur eū. Faciebatq; hoc omni iſrael venienti ad iudiciū vt audiretur a rege: & ſollicitabat

בָּאֵשׁ וַיַּצִּתוּ עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם אֶת
הַחֶלְקָה בָּאֵשׁ׃ וַיָּקָם יוֹאָב וַיָּבֹא — קוּם בּוֹא
אֶל אַבְשָׁלוֹם הַבָּיְתָה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו לָמָּה הִצִּיתוּ עֲבָדֶיךָ אֶת
הַחֶלְקָה אֲשֶׁר לִי בָּאֵשׁ׃ וַיֹּאמֶר
אַבְשָׁלוֹם אֶל יוֹאָב הִנֵּה שָׁלַחְתִּי
אֵלֶיךָ לֵאמֹר בֹּא הֵנָּה וְאֶשְׁלְחָה — שָׁלַח
אֹתְךָ אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה בָּאתִי — בּוֹא
מִגְּשׁוּר טוֹב לִי עֹד אֲנִי שָׁם
וְעַתָּה אֶרְאֶה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם — רָאָה פָּנָה
יֶשׁ בִּי עָוֹן וֶהֱמִתָנִי׃ וַיָּבֹא יוֹאָב — עָוָה מוּת
אֶל הַמֶּלֶךְ וַיַּגֶּד לוֹ וַיִּקְרָא אֶל — נָגַד קָרָא
אַבְשָׁלוֹם וַיָּבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ עַל אַפָּיו אַרְצָה לִפְנֵי — שָׁחָה
הַמֶּלֶךְ וַיִּשַּׁק הַמֶּלֶךְ לְאַבְשָׁלוֹם׃ — נָשַׁק

Cap. xv.

וַיְהִי מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ
אַבְשָׁלוֹם מֶרְכָּבָה וְסֻסִים — הָיָה עָשָׂה
וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃ — רָכַב סוּס
וְהִשְׁכִּים אַבְשָׁלוֹם וְעָמַד עַל — רוּץ
יַד דֶּרֶךְ הַשָּׁעַר וַיְהִי כָּל הָאִישׁ — שָׁכַם
אֲשֶׁר יִהְיֶה לּוֹ רִיב לָבוֹא אֶל — רִיב
הַמֶּלֶךְ לַמִּשְׁפָּט וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם — שָׁפַט
אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֵי מִזֶּה עִיר אַתָּה
וַיֹּאמֶר מֵאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְשָׁלוֹם
רְאֵה דְבָרֶיךָ טוֹבִים וּנְכֹחִים
וְשֹׁמֵעַ אֵין לְךָ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם מִי יְשִׂמֵנִי — שׂוּם
שֹׁפֵט בָּאָרֶץ וְעָלַי יָבוֹא כָּל — בּוֹא
אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה לּוֹ רִיב — הָיָה
וּמִשְׁפָּט וְהִצְדַּקְתִּיו׃ וְהָיָה — צָדַק
בִּקְרָב אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ — שָׁחָה
וְשָׁלַח אֶת יָדוֹ וְהֶחֱזִיק לוֹ וְנָשַׁק — חָזַק
לוֹ׃ וַיַּעַשׂ אַבְשָׁלוֹם כַּדָּבָר — עָשָׂה
הַזֶּה לְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָבֹאוּ — בּוֹא
לַמִּשְׁפָּט אֶל הַמֶּלֶךְ וַיְגַנֵּב — גָּנַב

אבשלום את לב אנשי ישראל׃
ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר — היה רבע
אבשלום אל המלך אלכה — אמר ילך
נא ואשלם את נדרי אשר — שלם
נדרתי ליהוה בחברון׃ כי נדר
נדר עבדך בשבתי בגשור בארם — ישב
לאמר אם ישוב ישיבני יהוה — שוב
ירושלם ועבדתי את יהוה׃
ויאמר לו המלך לך בשלום — ילך
ויקם וילך חברונה׃ וישלח — קום שלח
אבשלום מרגלים בכל שבטי — רגל
ישראל לאמר כשמעכם את
קול השופר ואמרתם מלך — שפר
אבשלום בחברון׃ ואת אבשלום
הלכו מאתים איש מירושלם — מאה
קראים והלכים לתמם ולא
ידעו כל דבר׃ וישלח אבשלום
את אחיתפל הגילני יועץ דוד — יעץ
מעירו מגלה בזבחו את
הזבחים ויהי הקשר אמץ
והעם הולך ורב את אבשלום׃ — הלך
ויבא המגיד אל דוד לאמר היה — בוא נגד
לב איש ישראל אחרי אבשלום׃
ויאמר דוד לכל עבדיו אשר
אתו בירושלם קומו ונברחה כי — ברח
לא תהיה לנו פליטה מפני — היה פלט
אבשלום מהרו ללכת פן ימהר — פנה ילך מהר
והשגנו והדיח עלינו את — נשג נדח
הרעה והכה העיר לפי חרב׃ — רוע נכה
ויאמרו עבדי המלך אל — פה אמר
המלך ככל אשר יבחר — בחר
אדני המלך הנה עבדיך׃ ויצא
המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב — עזב
המלך את עשר נשים — נשה
פלגשים לשמר הבית׃ ויצא
המלך וכל העם ברגליו ויעמדו — עמד

corda virorum israel. Post quadraginta autē annos dixit absalom ad regem dauid. Vadam & reddam vota mea q̄ voui dño in hebron. Vouens enim vouit seruus tuus cum esset in gessur syrie dicēs. Si reduxerit me dominus in ierusalem: sacrificabo domino. Dixitq; ei rex dđ. Vade in pace. Et surrexit & abiit in hebron. Misit autem absalom exploratores in vniuersas tribus israel dicēs. Statī vt audieritis clangorem buccine dicite. Regnabit absalom in hebrō. Porro cum absalom ierunt ducenti viri de ierusalem vocati: euntes simplici corde & causam penitus ignorantes. Accersiuit quoq; absalō achitofel gilonitem consiliariū dđ de ciuitate sua gilo. Cumq; immolaret victimas facta est coniuratio valida: populusq; concurrens augebatur cū absalō. Venit igitur nūcius ad dauid dicens. Toto corde vniuersus israel sequitur absalom. Et ait dauid seruis suis qui erant cū eo in ierusalē. Surgite & fugiam⁹: neq; enim erit nobis effugium a facie absalō. Festinate egredi: ne forte veniens occupet nos: & impellat super nos ruinā: & pcutiat ciuitatē in ore gladii. Dixeruntq; serui regis ad eum: Omnia quecunq; precepit dñs noster rex libenter exequimur serui tui. Egressus ē ergo rex & vniuersa domus eius pedib⁹ suis. Et reliqt rex decem mulieres cōcubinas ad custodiēdam domum. Egressusq; rex & ois israel pedibus suis stetit

abesalom corda oīum virorū
ἀβεσαλὼμ τὰς καρδίας πάντων τῶν ἀνδρῶν τοῦ
israel. ꝛ factū est post quadraginta ānos: ꝛ a-
ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ εἶ-
it abesalom ad regē dicēs: va-
πεν ἀβεσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα λέγων, πορεύσο-
dam iā ꝛ reddā vota mea q̄ voui
μαι δὴ καὶ ἀποδώσω τὰς εὐχάς μου ἃς ηὐξάμην
dño in chebron. qm̄ votū vouit seruus tu⁹
τῷ κυρίῳ ἐν χεβρών. ὅτι εὐχὴν ηὔξατο ὁ δοῦλός σου
qñ manebā in gessur in syria dicēs: si redu
ὅτε ἐκαθήμην εἰς γεσοὺρ ἐν συρίᾳ λέγων, ἐὰν ἐπιστρέ-
cens reduxerit me dñs in hierusalē: ꝛ seruiam
φων ἐπιστρέψῃ με ὁ κύριος εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ λατρεύσω
dño. ꝛ dixit ei rex: vade in pace.
τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπεν αὐτῷ βασιλεύς, πορεύου εἰς εἰρήνην.
ꝛ surrexit ꝛ abijt abesalom in chebron. ꝛ misit
καὶ ἀνέστη καὶ ᾤχετο ἀβεσαλὼμ εἰς χεβρών. καὶ ἀπέστειλεν
abesalom exploratores in vniuersas tribus
ἀβεσαλὼμ κατασκόπους εἰς πάσας τὰς φυλὰς τοῦ
israel dicēs: cū audieritis vos vocē buci
ἰσραὴλ λέγων, ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς φωνὴν σάλπιγ-
ne ꝛ dicetis: regnauit abesalom in chebron.
γος καὶ ἐρεῖτε, βεβασίλευκεν ἀβεσαλὼμ ἐν χεβρών.
ꝛ ierunt cū abesalō ducenti viri
καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ ἀβεσαλὼμ διακόσιοι ἄνδρες
de hierusalem vocati: ꝛ ibant in simplici
ἐξ ἱερουσαλὴμ ἐπίκλητοι, καὶ ἐπορεύοντο ἁπλότη-
tate: ꝛ nō nouerūt aliqđ verbū. ꝛ misit abe-
τι, καὶ οὐκ ᾔδεισαν οὐδὲν ῥῆμα. καὶ ἀπέστειλεν ἀβε-
salom ꝛ vocauit achitophel geloneū
σαλὼμ καὶ ἐκάλεσε τὸν ἀχιτόφελ τὸν γελωναῖον τὸν
cōsiliariū dauid de ciuitate sua gelo.
σύμβουλον δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ τῆς γελώ.
cū imolaret ipse victimas: ꝛ fuit cōiuratio
ἐν τῷ θύειν αὐτὸν τὰς θυσίας, καὶ ἦν τὸ διαβούλιον
valida. ꝛ ppl's ibat ꝛ augebatur cū
ἰσχυρόν. καὶ ὁ λαὸς ἐπορεύετο καὶ ἐπληθύνετο μετὰ
abesalom. ꝛ venit nuncius ad
ἀβεσαλώμ. καὶ παραγίνεται ὁ ἀπαγγέλων πρὸς
dauid dicēs: factū est cor virorū israel post
δαυὶδ λέγων, ἐγενήθη καρδία ἀνδρῶν ἰσραὴλ ὀπί-
abesalom. ꝛ dixit dauid oībus ser
σω ἀβεσαλώμ. καὶ εἶπε δαυὶδ πᾶσι τοῖς δού-
uis suis q̄ cū eo in hierusalem: surgite
λοις αὐτοῦ τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ εἰς ἱερουσαλήμ, ἀνάστητε
ꝛ fugiamus: qm̄ nō est nobis salus a fa
καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προ-
cie abesalom. festinate recedere ne ꝑueniat
σώπου ἀβεσαλώμ. σπεύσατε ἀπελθεῖν μὴ φθάσῃ
ꝛ occupet nos: ꝛ impellat sup nos ma
καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ ἐξώσηται ἐφ᾽ ἡμᾶς τὴν κα-
litiā: ꝛ percutiat ciuitatē in ore gladij.
κίαν, καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας.
ꝛ dixerūt serui regis ad eum: in
καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν, ἐν
oībus que eligit dñs nr̄ rex: ecce
πᾶσιν οἷς αἱρεῖται κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεύς, ἰδοὺ οἱ
serui tui. ꝛ egressus est rex ꝛ vniuersa dom⁹
παῖδές σου. καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος
eius pedites pedibus suis. ꝛ reliquit
αὐτοῦ πεζοὶ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ. καὶ κατέλειπεν
rex decē mulieres de cōcubinis suis
ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ
vt custodirēt domū suā. ꝛ egressus est rex
τοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτῶν. καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασι-
ꝛ oīs ppl's eius pedites. ꝛ steterūt
λεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ πεζοί. καὶ ἔστησαν

in domo lōginqua ⁊ vniuersi serui eius p
ἐν ὄικω τῶ μακρὰν κὰι πάντες οἱ παῖδες ἀυτοῦ ἀνὰ
manū eius pteribāt. ⁊ oīs cherethi ⁊ oīs
χεῖρα ἀυτοῦ παρῆγον. κὰι πᾶς ὁ χερεθὶ κὰι πᾶς ὁ
phelethi ⁊ oēs zethei sexcēti viri q venerūt
φελεθὶ κὰι πάντες οἱ ζεθαῖοι ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἥκοντες
de geth pedites accedebāt añ faciē re=
ἐκ γὲθ πεζοὶ παρεπορεύοντο κατὰ πρόσωπον τοῦ βα
gis. ⁊ dixit rex ad ethi getheū:
σιλέως. κὰι ἔιπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἐθὶ τὸν γεθαῖον,
cur vadis ⁊ tu nobiscū? reuertere ⁊ habita
ἱνατί πορεύῃ κὰι σὺ μεθ' ἡμῶν; ἐπίστρεφε κὰι ὄικει
cum rege: qꝛ peregrinus tu ⁊ q egres
μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἀλλότριος σὺ κὰι ὅτι με
sus es de loco tuo. si heri venisti tu:
τώκισας ἐκ τοῦ τόπου σου. ἐι ἐχθὲς παραγέγονας σύ,
⁊ hodie cōpellā te vt eas nobiscū? ego
κὰι σήμερον κινήσω σε τοῦ πορεύεσθαι μεθ' ἡμῶν; ἐγὼ
aūt vadā quo vado. vade ⁊ re
δὲ πορεύσομαι οὗ ἂν πορεύομαι. πορεύου κὰι ἀνάστρε
duc fratres tuos tecum: ⁊ dñs faciet
φε τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, κὰι κύριος ποιήσει
tecum miam ⁊ veritatē. ⁊ rñdit ethi
μετὰ σοῦ ἔλεος κὰι ἀλήθειαν. κὰι ἀπεκρίθη ὁ ἐθὶ τῶ
regi ⁊ dixit: viuit dñs ⁊ viuit aīa tua do=
βασιλεῖ κὰι ἔιπεν, ζῆ κύριος κὰι ζῆ ἡ ψυχή σου κύ=
mine mi rex: qm̄ in loco vbi fuerit dñs
ριέ μου βασιλεῦ, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ᾖ ὁ κύριός
meus rex ⁊ si in mortē ⁊ si in vitā
μου ὁ βασιλεὺς κὰι ἐὰν εἰς θάνατον κὰι ἐὰν εἰς ζωὴν
qm̄ ibi erit seru⁹ tuus. ⁊ dixit dauid ad ethi:
ὅτι ἐκεῖ ἔσαι ὁ δοῦλός σου. κὰι ἔιπεν δαυὶδ πρὸς ἐθί,
vade ⁊ trāsi mecū. ⁊ trāsiuit ethi ge=
πορεύου κὰι δίελθε μετ' ἐμοῦ. κὰι παρῆλθεν ἐθὶ ὁ γε=
theus ⁊ oēs viri q cū eo ⁊ oēs
θαῖος κὰι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἀυτοῦ κὰι πάντες
serui eius ⁊ oīs terra voce magna flen
οἱ παῖδες ἀυτοῦ κὰι πᾶσα ἡ γῆ φωνῇ μεγάλῃ κλαί
tes. ⁊ oīs ppl's trāsgrediebat̄ in torrēte
οντες. κὰι πᾶς ὁ λαὸς διεπορεύετο ἐν τῶ χειμάρρω
cedron. ⁊ rex trāsiuit torrentē ce=
τοῦ κεδρών. κὰι ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάρρουν κε=
dron. ⁊ cūctus ppl's incedebat ante faci
δρών. κὰι πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐπὶ πρόσω=
em eius p desertū. ⁊ ecce sadoc ⁊ vniuer=
πον ἀυτοῦ τὴν ἔρημον. κὰι ἰδοὺ σαδὼκ κὰι πάν=
si leuite cū eo portātes arcā
τες οἱ λευῖται μετὰ ἀυτοῦ ἄιροντες τὴν κιβωτὸν τῆς
federis dei. ⁊ deposuerūt arcā dei.
διαθήκης τοῦ θεοῦ. κὰι ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ.
⁊ ascēdit abiathar donec cessauit ppl's exire ex
κὰι ἀνέβη ἀβιαθὰρ ἕως ἐπαύσατο ὁ λαὸς διελθεῖν ἐκ
ciuitate. ⁊ dixit rex ad sadoc:
τῆς πόλεως. κὰι ἔιπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σαδώκ,
reduc arcā dei in vrbē: si
ἐπίστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς τὴν πόλιν, ἐὰν
inuenero grām corā dño: ⁊ reducet me: ⁊
ἕυρω χάριν ἐνώπιον κυρίου, κὰι ἐπιστρέψει με, κὰι
ondet eā ⁊ decorē eius. ⁊ si di=
δείξει ἀυτὴν κὰι τὴν ἐυπρέπειαν ἀυτῆς. κὰι ἐὰν ἔι=
xerit mihi: neqȝ volui te: ecce ego: faciat mihi qd̄ pla
πῃ μοι, ὄυτε ἠθέληκά σε, ἰδοὺ ἐγώ, ποιείτω μοι τὸ ἀρε
cuerit corā se. ⁊ dixit rex sa
στὸν ἐνώπιον ἀυτοῦ. κὰι ἔιπεν ὁ βασιλεὺς τῶ σα=
doc sacerdoti: vide tu reuertere in ciuitatē in
δὼκ τῶ ἱερεῖ, βλέπε σὺ ἀνάστρεφε εἰς τὴν πόλιν ἐν
pace: ⁊ ecce achimaas filius tu⁹ ⁊ ionathan
ἐιρήνῃ, κὰι ἰδοὺ ἀχιμαὰς ὁ υἱός σου κὰι ἰωναθὰν

ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

[i]procul a [h]domo: [k]& ꝏ
vniuersi[l]serui eius [m]am=
bulabāt[n]iuxta[o]eū:[p]& le=
giões[q]cerethi[r]&[s] felethi
[t]& oēs[u]gethei pugnato=
res validi[x]sexcenti[y]viri
[a]qui secuti eū fuerāt [b]de
geth pedites [c] pcedebāt
[d]regē.[i]Dixit aūt[k] rex[l]ad
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[m]ethai[n] getheum. [o] Cur
[p]venis ꝏꝏꝏꝏꝏ
[q] nobiscum ? [t]Reuertere
[u]& habita[x]cū[y]rege:[z]quia
[a]pegrin⁹[b]es[c]& [d]egressus
es[f]de loco tuo. ꝏꝏꝏ
[g]Heri[h]venisti: [i]& hodie
[k]cōpelleris[l]nobiscum ꝏ
[m]egredi?[n]Ego autē [o]va=
dam[q]quo ꝏꝏꝏꝏꝏ
[s]iturus sum. [t] Reuertere
[u]& reduc[y]tecum[r]fres tu=
os: & dñs faciet tecū[a]mi
sericordiā[b]& veritatem.
[c]Et rñdit[d]ethai[f]regi [g]di=
cens.[h]Viuit[i]dñs[k]& viuit
[l]dñs meus[m]rex: [n] qm̄[p]in
quocunqȝ loco[r]fueris ꝏ
[t]dñe mi[u]rex[x]siue[y]in mor
te[z]siue[a]in vita:ꝏꝏꝏ
[c]ibi[d]erit[e]seruus tuus.[f]Et
ait[g]dauid ꝏꝏꝏꝏ
[i]ethai.[k]Veni[l]& trāsi.[m]Et
transiuit[n]ethai ꝏꝏꝏ
[o]getheus [p] & oms̄ [q] viri
q cū eo erāt: [r]& reliqua
multitudo. [x]Oēsqȝ[z]fle=
bant[a]voce ꝏꝏꝏꝏ
[b]magna:[c]& vniuers⁹[d]po
pulus[e]transibat.[f]Rex ve
ro[g]trāsgrediebatur[h] tor
rentē[i]cedrō:[k] & cunctus
[l]ppl's[m] incedebat[n] cōtra
[p]viā q̄ respicit[q]ad [r] deser
tū. Venit aūt[u]sadoch sa=
cerdos [x]& vniuersi [y] leui
te[z]cum eo[a]portantes[c]ar
cam[d]federis[e]dei:ꝏꝏꝏ
[f]& deposuerunt [h] arcam
[i]dei. ꝏꝏꝏꝏꝏ
[k]Et ascendit [l] abiathar
[m]donec [n] expletus esset
[o]oīs[p]ppl's q egressus fue
rat[r]de[s]ciuitate.[t]Et dixit
[u]rex[x]ad sadoch. [y] Repor
ta[a]arcam ꝏꝏꝏꝏꝏ
[b]dei[c]in vrbē.[d]Si[e] inuene
ro[f]gratiam ꝏꝏꝏꝏ
[g]in oculis[h]dñi: [i]reducet
me[k]& ostendet mihi ꝏ
[l]eā[m]&[n]tabernaculū suū.
•Si autem[p]dixerit mihi:
[q]nō[r]places: [t]presto sum:
[u]faciat ꝏꝏꝏꝏꝏ
[y]quod[z]bonum est[a]corā
se. ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[b]Et dixit[c]rex[d]ad[e]sadoch
[f]sacerdotem .O ꝏꝏꝏ
[g]videns[i]reuertere in [k] ci
uitatem ꝏꝏꝏꝏꝏ
[l]in pace:[m]& achimaas[n]fi
lius tuus [o]& ionathan ꝏ

בית המרחק: וכל עבדיו עברים — רחק
על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי
וכל הגתים שש מאות איש — מאה
אשר באו ברגלו מגת עברים — בוא
על פני המלך: ויאמר המלך אל — פנה אמר
אתי הגתי למה תלך גם אתה — הלך
אתנו שוב ושב עם המלך כי — ישב
נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך: — קום
תמול בואך והיום אנועך עמנו — תמל נוע
ללכת ואני הולך על אשר אני — הלך הלך
הולך שוב והשב את אחיך עמך — שוב
חסד ואמת: ויען אתי את המלך — ענה
ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך
כי אם במקום אשר יהיה שם — היה
אדני המלך אם למות אם לחיים
כי שם יהיה עבדך: ויאמר דוד — אמר
אל אתי לך ועבר ויעבר אתי — הלך עבר
הגתי וכל אנשיו וכל הטף אשר
אתו: וכל הארץ בוכים קול — בכה
גדול וכל העם עברים והמלך — גדל
עבר בנחל קדרון וכל העם
עברים על פני דרך את המדבר: — פנה דבר
והנה גם צדוק וכל הלוים אתו
נשאים את ארון ברית האלהים — ארן ברת
ויצקו את ארון האלהים
ויעל אביתר עד תם כל העם — עלה תמם
לעבור מן העיר: ויאמר המלך — אמר
לצדוק השב את ארון
האלהים העיר אם אמצא חן — מצא
בעיני יהוה והשבני והראני — שוב ראה
אתו ואת נוהו: ואם כה יאמר
לא חפצתי בך הנני יעשה — עשה
לי כאשר טוב בעיניו:
ויאמר המלך אל צדוק הכהן
הרואה אתה שבה העיר — ראה שוב
בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן

בֶּן־אֶבְיָתָר שְׁנֵי בְנֵיכֶם אִתְּכֶם׃ שָׁנָה
רְאוּ אָנֹכִי מִתְמַהְמֵהַּ בְּעַרְבוֹת מָהַהּ
הַמִּדְבָּר עַד בּוֹא דָבָר מֵעִמָּכֶם
לְהַגִּיד לִי׃ וַיָּשֶׁב צָדוֹק וְאֶבְיָתָר נָגַד
אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְרוּשָׁלָם אָרוֹן
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ וְדָוִד עֹלֶה בְמַעֲלֵה עָלָה
הַזֵּיתִים עֹלֶה וּבוֹכֶה וְרֹאשׁ לוֹ בָּכָה
חָפוּי וְהוּא הֹלֵךְ יָחֵף וְכָל הָעָם חָפָה
אֲשֶׁר אִתּוֹ חָפוּ אִישׁ רֹאשׁוֹ
וְעָלוּ עָלֹה וּבָכֹה׃ וְדָוִד הִגִּיד
לֵאמֹר אֲחִיתֹפֶל בַּקֹּשְׁרִים עִם
אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סַכֶּל נָא אָמַר
אֶת עֲצַת אֲחִיתֹפֶל יְהוָה׃ וַיְהִי יָעַץ הָיָה
דָוִד בָּא עַד הָרֹאשׁ אֲשֶׁר בּוֹא
יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לֵאלֹהִים וְהִנֵּה שָׁחָה
לִקְרָאתוֹ חוּשַׁי הָאַרְכִּי קָרוּעַ קָרַע
כֻּתָּנְתּוֹ וַאֲדָמָה עַל רֹאשׁוֹ׃ וַיֹּאמֶר
לוֹ דָוִד אִם עָבַרְתָּ אִתִּי וְהָיִתָ
עָלַי לְמַשָּׂא׃ וְאִם הָעִיר תָּשׁוּב נָשָׂא שׁוּב
וְאָמַרְתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עַבְדְּךָ אֲנִי
הַמֶּלֶךְ אֶהְיֶה עֶבֶד אָבִיךָ וַאֲנִי הָיָה
מֵאָז וְעַתָּה וַאֲנִי עַבְדֶּךָ וְהֵפַרְתָּה פּוּר
לִי אֵת עֲצַת אֲחִיתֹפֶל׃ וַהֲלוֹא יָעַץ
עִמְּךָ שָׁם צָדוֹק וְאֶבְיָתָר
הַכֹּהֲנִים וְהָיָה כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר
תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תַּגִּיד לְצָדוֹק שָׁמַע נָגַד
וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים׃ הִנֵּה שָׁם
עִמָּם שְׁנֵי בְנֵיהֶם אֲחִימַעַץ שָׁנָה
לְצָדוֹק וִיהוֹנָתָן לְאֶבְיָתָר וּשְׁלַחְתֶּם
בְּיָדָם אֵלַי כָּל דָּבָר אֲשֶׁר
תִּשְׁמָעוּ׃ וַיָּבֹא חוּשַׁי רֵעֶה דָוִד בּוֹא
הָעִיר וְאַבְשָׁלוֹם יָבוֹא יְרוּשָׁלָם׃
וְדָוִד עָבַר מְעַט מֵהָרֹאשׁ
וְהִנֵּה צִיבָא נַעַר מְפִיבֹשֶׁת
לִקְרָאתוֹ וְצֶמֶד חֲמֹרִים חֲבֻשִׁים
וַעֲלֵיהֶם מָאתַיִם לֶחֶם וּמֵאָה מֵאָה

filius abiathar duo filii vestri sint vobiscum. Ecce ego abscondar in cāpestribus deserti: donec veniat sermo a vobis īdicās mihi. Reportauerunt ergo sadoch & abiathar arcam dei in ierusalem: & manserunt ibi. Porro dauid ascēdebat cliuū oliuarū scādēs & flēs nudis pedibus incedēs & operto capite. Sed & omnis populus qui erat cū eo operto capite ascēdebat plorās. Nūciatū est aūt dauid q̄ achitofel esset in coniuratiōe cum absalom. Dixitq̄ dd̄. Infatua queso dn̄e consiliū achitofel. Cumq̄ ascenderet dauid summitatē mōtis in quo adoraturus erat deū: ecce occurrit ei chusi arachites scissa veste & terra pleno capite. Et dixit ei dd̄. Si veneris mecum: eris mihi oneri: si aūt ī ciuitatem reuertaris & dixeris absalom seruus tuus sum rex: sicut fui seruꝰ patris tui: sic ero seruus tuus: dissipabis consiliū achitofel. Habes autem tecum sadoch & abiathar sacerdotes: & oē verbum quodcunq̄ audieris in domo regis: indicabis sadoch & abiathar sacerdotibus. Sunt enim cū eis duo filii eorū achimaas filius sadoch: & ionathan filius abiatar: & mittetis per eos ad me oē verbum quod audieritis. Veniēte ergo chusi amico dd̄ in ciuitatē: absalō quoq̄ ingressus ē ierusalē. 16.

Cumq̄ dd̄ trāsisset paululū mōtis verticē: apparuit syba puer miphiboseth in occursū eius cū duobus asinis qui onerati erāt ducētis panibus: & centum alligaturis vue

filius abiathar ambo filij vr̄i vobiscū. ecce
υἱὸς ἀβιαθὰρ ἀμφότεροι υἱοὶ ὑμῶν μεθ᾽ ὑμῶν. ἰδοὺ
ego expecto vos in cāpestribꝰ deserti: donec
ἐγὼ προσδέχομαι ὑμᾶς ἐν ἀραβὼθ τῆς ἐρήμου, ἕως ἂν
veniat sermo a vobis vt nūcietur mihi. ꝛ re
ἔλθῃ ὁ λόγος παρ᾽ ὑμῶν τοῦ ἀπαγγελθῆναί μοι. καὶ ἀνέ
duxerūt sadoc ꝛ abiathar arcam dei
στρεψαν σαδὼκ καὶ ἀβιαθὰρ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
in hierusalem: ꝛ māserūt ibi. ꝛ dauid ascen
εἰς ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ. καὶ δαυὶδ ἀνέβαι
debat sup ascēsum oliuarū ꝛ flebat: ꝛ
νεν ἐπὶ τὴν ἀνάβασιν τῶν ἐλαιῶν καὶ ἔκλαιεν, καὶ
caput eius opertū: ꝛ ipse i=
ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπικεκαλυμμένη, καὶ αὐτὸς ἐπορεύε=
bat nudis pedibꝰ: ꝛ oīs pp̄ls q̄ cum
το ἀνυπόδετος, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐ=
eo operuit vnusq̄sq̄ caput suū. ꝛ
τοῦ ἐπεκάλυψεν ἕκαστος τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ
ascendebāt ascendētes ꝛ flentes. ꝛ dauid
ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες. καὶ τῷ δαδ
nunciauerūt dicentes: ꝛ achitophel in cōiu
ἀπήγγειλαν λέγοντες, καὶ ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συσ=
ratis cū abesalom. ꝛ dixit dauid: dn̄e
τρεφομένοις μετὰ ἀβεσαλώμ. καὶ εἶπε δαυίδ, κύριε
deus meꝰ infatua iā cōsiliū achitophel. ꝛ
ὁ θεός μου ματαίωσον δὴ τὴν βουλὴν ἀχιτόφελ. καὶ
factū est dauid veniente vsq̄ ad cacumē vbi adorauit
ἐγένετο δαυὶδ παραγενομένου ἕως ῥὼς οὗ προσεκύνησεν
ibi deū: ꝛ ecce venit in occursum eius
ἐκεῖ τῷ θεῷ, καὶ ἰδοὺ ἥκει εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ
chusi archi socius dauid scissa ve
χουσὶ ὁ ἀρχὶ ἑταῖρος δαυὶδ διερρηχὼς τὸν χιτῶ=
ste ꝛ terra sup caput eius. ꝛ dixit ei
να καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ
dauid: si trāsieris mecū eris sup me onus.
δαυίδ, ἐὰν διέλθῃς μετ᾽ ἐμοῦ ἔσῃ ἐπ᾽ ἐμὲ φορτίον.
si in ciuitatē reuertaris: ꝛ dices abesa
ἐὰν εἰς τὴν πόλιν ἀναστρέψῃς, καὶ ἐρεῖς τῷ ἀβεσα
lom: seruus tuus sum rex: sine me viuere.
λώμ, παῖς σου εἰμὶ βασιλεῦ, ἔασόν με ζῆσαι.
seruus patris tui fui tunc ꝛ nuper: ꝛ
παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως, καὶ
nūc ego seruus tuus. ꝛ dissipa mihi con
νῦν ἐγὼ δοῦλός σου, καὶ διασκέδασόν μοι τὴν βου=
siliū achitophel. ꝛ ecce ibi tecum sadoc ꝛ
λὴν ἀχιτόφελ. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ σοῦ σαδὼκ καὶ
abiathar sacerdotes. ꝛ erit oē verbū qđ audieris
ἀβιαθὰρ οἱ ἱερεῖς. καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα ὃ ἂν ἀκούσῃς
a rege renūciabis sadoc ꝛ
παρὰ τοῦ βασιλέως ἀναγγελεῖς τῷ σαδὼκ καὶ
abiathar sacerdotibꝰ. ꝛ ecce ibi duo filij eo=
τῷ ἀβιαθὰρ τοῖς ἱερεῦσι. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δύο υἱοὶ αὐ
rū cum eis achimaas filius sadoc ꝛ ionathan
τῶν μετ᾽ αὐτῶν ἀχιμάας ὁ υἱὸς σαδὼκ καὶ ἰωναθὰν
filius abiathar. ꝛ mittetis in manibus eo
υἱὸς ἀβιαθάρ. καὶ ἐξαποστελεῖτε ἐν ταῖς χερσὶν αὐ=
rū ad me oē verbū qđ audieritis. ꝛ ingredi
τῶν πρός με πᾶν ῥῆμα ὃ ἂν ἀκούσητε. καὶ εἰσπορεύε
tur chusi amicus dauid in ciuitatē: ꝛ abe
ται χουσὶ ἑταῖρος δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀβε=
salom nuper ingrediebat̄ in hierusalem.
σαλὼμ ἄρτι εἰσεπορεύετο εἰς ἱερουσαλήμ. Ca. 16.

Et dauid trāsijt paululū a cacumine: ꝛ
Καὶ δαυὶδ διῆλθε μικρὸν ἀπὸ τῆς ῥὼς, καὶ
ecce siba puer mephiboseth, veniebat in
ἰδοὺ σιβὰ τὸ παιδάριον μεφιβόσεθ ἤρχετο εἰς
occursum ei: ꝛ par asinorū qui onerati erāt: ꝛ
ἀπάντησιν αὐτῷ, καὶ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ
sup eos ducēti panes: ꝛ oephi
ἐπ᾽ αὐτῶν διακόσιοι ἄρτοι, καὶ οἰφὶ

vue paſſe. τ cētū maſſe palatharū. τ vter vini. τ di
σαφίδων. καὶ ἑκατὸν παλάθαι. καὶ νέβελ οἴνου. καὶ εἶ
xit rex ad ſiba: q̄d hec tibi? τ dixit
πεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σιβά, τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε
ſiba: aſini domui regis vt aſcēdant: τ
σιβά, οἱ ὄνοι τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως ἐπιβαίνειν, καὶ
panes τ palathe τ vue paſſe in cibū
οἱ ἄρτοι καὶ αἱ παλάθαι καὶ σαφίδες εἰς βρῶσιν τοῖς
pueris: τ vinū vt bibat qui defecerit in
παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πίνειν τῷ ἐκλελυμένῳ ἐν τῇ
deſerto. τ dixit rex: vbi eſt filiꝰ do
ἐρήμῳ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, ποῦ ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ κυ
mini tui? τ dixit ſiba ad regem: ecce ma=
ρίου σου; καὶ εἶπε σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, ἰδοὺ κά=
net in hieruſalē. τ dicit: hodie reducēt
θηται ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ λέγει, σήμερον ἐπιστρέψουσί
mihi domꝰ iſrael regnum patris mei.
μοι ὁ οἶκος ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.
τ ait rex ad ſiba: ecce tibi erūt om
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σιβά, ἰδού σοι ἔσαι πάν
nia q̄ erāt mephiboſeth. τ dixit ſiba: adoro:
τα τὰ τοῦ μεφιβόσεθ. καὶ εἶπε σιβά, προσκυνῶ,
inueniā grām in oculis tuis dn̄e mi rex. τ
εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ. καὶ
venit rex dauid vſq; ad bauriz. τ ecce
παραγίνεται ὁ βασιλεὺς δαυὶδ ἕως βαουρίμ. καὶ ἰδοὺ
inde vir egrediebat̄ de cognatiōe domus ſaul: τ no
ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ πατριᾶς οἴκου σαούλ, καὶ ὄνο
mē ei ſemei filius gera procedebat egrediēs: τ
μα αὐτῷ σεμεῒ υἱὸς γηρὰ ἐξεπορεύετο ἐκπορευόμενος, καὶ
maledicēs τ mittens lapides cōtra dauid τ
κακολογῶν καὶ βάλλων λίθους ἐπὶ τὸν δαυὶδ καὶ
cōtra vniuerſos ſeruos eius. τ oīs ppl's
ἐπὶ πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς
τ omnes bellatores a dextris τ a ſiniſtris
καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν
regis. τ ita dixit ſemei cū ma
τοῦ βασιλέως. καὶ οὕτως εἶπε σεμεῒ ἐν τῷ κα=
lediceret ei: egredere egredere vir ſanguinū
ταρᾶσθαι αὐτόν, ἔξελθε ἔξελθε ἀνὴρ τῶν αἱμάτων
τ vir iniquus: reduxit in te dn̄s vniuer
καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος, ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ κύριος πάν
ſum ſanguinē domus ſaul: eo φ regna
τα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου σαούλ, ἀνθ' ὧν ἐβασίλευ
ſti pro eo. τ dedit dn̄s regnum in
σας ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε κύριος τὴν βασιλείαν εἰς
manus abeſalom filij tui. τ indicauit tibi
χεῖρας ἀβεσαλὼμ τοῦ υἱοῦ σου. καὶ ἔδειξέ σοι τὴν
maliciā tuā qm̄ vir ſāguinū tu es. τ dixit
κακίαν σου ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σὺ εἶ. καὶ εἶπεν
abeſſa filius ſaruie ad regem: quare ma
ἀβεσσὰ υἱὸς σαρουίας πρὸς τὸν βασιλέα, ἵνα τί κα=
ledicit canis mortuus iſte dn̄o meo
ταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς οὗτος τὸν κύριόν μου
regi? vadā iā τ auferā ca
τὸν βασιλέα; διελεύσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφα
put eius. τ dixit rex ad abeſſa: q̄d
λὴν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἀβεσσά, τί
mihi τ vobis filij ſaruia? τ dimittite eū: ſi=
ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ σαρουίας; καὶ ἄφετε αὐτόν, διό=
deo maledicit mihi: q? dn̄s dixit ei vt male=
τι καταρᾶται μοι, ὅτι κύριος εἶπεν αὐτῷ κακολο=
diceret dauid. τ quis dicet ei quare fe
γεῖν τὸν δαυίδ. καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ὅτι πε=
ciſti ſic? τ dixit dauid ad abeſſa τ
ποίηκας οὕτως; καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἀβεσσὰ καὶ
ad vniuerſos ſeruos ſuos: ecce
πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ἰδοὺ

passe. & centum maſſis palatarum & vtre vini. Et dixit rex ſybe. Quid ſibi volunt hec? Rn̄ditq; ſyba. Dn̄e mi rex: aſini domeſticis regis vt ſedeāt: & panes & palate ad veſcendū pueris tuis: vinū āt vt bibat ſi quis defecerit ī deſerto. Et ait rex. Vbi eſt filius domini tui? Reſpōditq; ſyba regi. Remanſit in ieruſalem dicens. Hodie reſtituet mihi domus iſrael regnum patris mei. Et ait rex ſybe. Tua ſint oīa que fuerunt mephiboſeth. Dixitq; ſyba. Oro vt inueniā gratiā apud te dn̄e mi rex. Vēit ergo rex dauid vſq; bahurim. Et ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus ſaul nomine ſemei filius gera: pcedebatq; egrediēs & maledicebat: mittebatq; lapides cōtra dd̄ & cōtra vniuerſos ſeruos regis dauid. Oīs āt ppl's & vniuerſi bellatores a dextro & a ſiniſtro latere regis incedebāt. Ita aūt loq̄batur ſemei cū malediceret regi. Egredere: egredere vir ſanguinū & vir belial. Reddidit tibi dn̄s vniuerſū ſanguinē domus ſaul: qm̄ inuaſiſti regnū p eo: & dedit domīus regnum in manu abſalō filii tui: & ecce premunt te mala tua: qm̄ vir ſanguinū es. Dixit autem abiſai filius ſaruie regi. Quare maledicit canis hic moriturus domino meo regi? Vadam & amputabo caput eiꝰ. Et ait rex. Quid mihi & vobis eſt filii ſaruie? Dimitte eū vt maledicat. Dominus enī p̄cepit ei vt malediceret dd̄? Et qs eſt qui audeat dicere quare ſic fecerit. Et ait rex abiſai & vniuerſis ſeruis ſuis. Ecce

צמוקים ומאה קיץ ונבל יין׃	צמק קוץ
ויאמר המלך אל ציבא מה אלה	אמר
לך ויאמר ציבא החמורים לבית	
המלך לרכב והלחם והקיץ לאכל	
הנערים והיין לשתות היעף	שתה
במדבר׃ ויאמר המלך ואיה בן	דבר
אדניך ויאמר ציבא אל המלך	
הנה יושב בירושלם כי אמר	ישב
היום ישיבו לי בית ישראל את	שוב
ממלכות אבי׃ ויאמר המלך	מלך
לציבא הנה לך כל אשר	
למפיבשת ויאמר ציבא	
השתחויתי אמצא חן בעיניך	שחה מצא
אדני המלך׃ ובא המלך דוד עד	בוא
בחורים והנה משם איש יוצא	יצא
ממשפחת בית שאול ושמו	שפחה
שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל׃	קלל
ויסקל באבנים את דוד ואת כל	סקל
עבדי המלך דוד וכל העם וכל	
הגברים מימינו ומשמאלו׃ וכה	ימן שמל
אמר שמעי בקללו צא צא	יצא
איש הדמים ואיש הבליעל׃	בל
השיב עליך יהוה כל דמי	שוב
בית שאול אשר מלכת תחתו	
ויתן יהוה את המלוכה ביד	נתן
אבשלום בנך והנך ברעתך	רוע
כי איש דמים אתה׃ ויאמר	
אבישי בן צרויה אל המלך	
למה יקלל הכלב המת הזה	מות
את אדני המלך אעברה נא	עבר
ואסירה את ראשו׃ ויאמר	סור
המלך מה לי ולכם בני צרויה	
כי יקלל כי יהוה אמר לו	
קלל את דוד ומי יאמר	אמר
מדוע עשיתה כן׃ ויאמר דוד אל	ידע עשה
אבישי ואל כל עבדיו הנה	

בְּנִי אֲשֶׁר יָצָא מִמֵּעַי מְבַקֵּשׁ אֶת מָצָא בָּקַשׁ
נַפְשִׁי וְאַף כִּי עַתָּה בֶּן הַיְמִינִי יָמַן
הַנִּחוּ לוֹ וִיקַלֵּל כִּי אָמַר לוֹ יְהוָה׃ יָנַח קָלַל
אוּלַי יִרְאֶה יְהוָה בְּעֵינִי וְהֵשִׁיב אוּלַי רָאָה
יְהוָה לִי טוֹבָה תַּחַת קִלְלָתוֹ הַיּוֹם שׁוּב
הַזֶּה׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁיו בַּדָּרֶךְ
וְשִׁמְעִי הֹלֵךְ בְּצֵלַע הָהָר לְעֻמָּתוֹ
הָלוֹךְ וַיְקַלֵּל וַיְסַקֵּל בָּאֲבָנִים סָקַל
לְעֻמָּתוֹ וְעִפַּר בֶּעָפָר׃ וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ בּוֹא
וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ עֲיֵפִים
וַיִּנָּפֵשׁ שָׁם׃ וְאַבְשָׁלוֹם וְכָל הָעָם נָפַשׁ
אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלָם
וַאֲחִיתֹפֶל אִתּוֹ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא הָיָה
חוּשַׁי הָאַרְכִּי רֵעֶה דָוִד אֶל
אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל אָמַר
אַבְשָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ חָיָה
וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל חוּשַׁי זֶה
חַסְדְּךָ אֶת רֵעֶךָ לָמָּה לֹא הָלַכְתָּ רָעָה
אֶת רֵעֶךָ׃ וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל
אַבְשָׁלוֹם לֹא כִּי אֲשֶׁר בָּחַר
יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
לוֹ אֶהְיֶה וְאִתּוֹ אֵשֵׁב׃ וְהַשֵּׁנִית יָשַׁב שָׁנָה
לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד הֲלוֹא לִפְנֵי עָבַד בָּנָה
בְנוֹ כַּאֲשֶׁר עָבַדְתִּי לִפְנֵי אָבִיךָ
כֵּן אֶהְיֶה לְפָנֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם
אֶל אֲחִיתֹפֶל הָבוּ לָכֶם עֵצָה יָהַב יָעַץ
מַה נַּעֲשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר אֲחִיתֹפֶל אֶל עָשָׂה
אַבְשָׁלֹם בּוֹא אֶל פִּלַגְשֵׁי אָבִיךָ
אֲשֶׁר הִנִּיחַ לִשְׁמוֹר הַבָּיִת וְשָׁמַע כָּל יָנַח שָׁמַר
יִשְׂרָאֵל כִּי נִבְאַשְׁתָּ אֶת אָבִיךָ וְחָזְקוּ בָּאַשׁ
יְדֵי כָּל אֲשֶׁר אִתָּךְ׃ וַיַּטּוּ לְאַבְשָׁלוֹם נָטָה
הָאֹהֶל עַל הַגָּג וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם בּוֹא
אֶל פִּלַגְשֵׁי אָבִיו לְעֵינֵי כָּל
יִשְׂרָאֵל׃ וַעֲצַת אֲחִיתֹפֶל אֲשֶׁר
יָעַץ בַּיָּמִים הָהֵם כַּאֲשֶׁר יִשְׁאַל יוֹם שָׁאַל
אִישׁ בִּדְבַר הָאֱלֹהִים כֵּן כָּל עֲצַת
אֲחִיתֹפֶל גַּם לְדָוִד גַּם לְאַבְשָׁלוֹם׃

filius meus qui egressus est de vtero meo q̃rit animam meam: quãtomagis hic filius gemini: dimittite eum vt maledicat iuxta p̃ceptũ dñi si forte r̃spiciat dominus afflictionẽ meã: & reddat mihi dominus bonũ p maledictione hac hodierna. Ambulabat itaq; dauid & socii eius per viã cũ eo. Semei autem per iugũ montis ex latere contra illum gradiebatur maledicens & mittens lapides aduersum eũ: terramq; spargens. Venit itaq; rex dauid & vniuersus populus cum eo lassus: & refocillati sunt ibi. Absalom ãt & oĩs populus eius ingressi sũt ierusalẽ sed & achitofel cum eo. Cum autẽ venisset chusi arachites amicus dauid ad absalom locutus est ad eum. Salue rex. salue rex. At quem absalõ. Hec est inquit gratia tua ad amicum tuum? Quare nõ iuisti cũ amico tuo? Responditq; chusi ad absalõ. Nequaq̃: quia illius ero quem elegit dñs: & oĩs hic popul⁹ & vniuersus israel: & cum eo manebo. Sed vt & hoc inferam cui ego seruiturus sum? Nonne filio regis? Sicut parui patri tuo: ita pebo & tibi. Dixit autem absalom ad achitofel. Inite consilium quid agere debeamus. Et ait achitofel ad absalom. Ingredere ad concubinas patris tui quas dimisit ad custodiendã domum: vt cum audierit omnis israel q fedaueris patrem tuum: roborentur tecum manus eorum. Tetenderunt ergo absalom tabernaculum in solario: ingressusq; est ad concubinas patris sui coram vniuerso israel. Consilium autem achitofel qd dabat in diebus illis: quasi si quis consuleret deum. Sic erat omne cõsilium achitofel: & cum esset cum dauid: & cũ esset cum absalom. 17.

filius me⁹ q̃ egressus ẽ de vtero meo querit aiam
ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχήν
meã. si ãt & nũc hic filius iemini: dimittite eũ
μου. εἰ δὲ καὶ νῦν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἰεμιναίου, ἄφετε αὐτὸν
& maledicat: q̃m dñs dixit ei: si forte respiciat
καὶ καταράσθω, ὅτι κύριος εἴρηκεν αὐτῷ, εἴ πως εἴδῃ
humilitatẽ meã: & reddat mihi dñs bona
τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἀνταποδώσῃ μοι κύριος ἀγαθὰ
pro maledictione ei⁹ in die ista. et ambulabat dauid & oẽs viri eius in via.
ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. καὶ ἐπορεύετο δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.
& semei ibat per latus mõtis: ad herẽs ei ibat & maledicebat: & mittebat lapides aduersus eũ & puluere spargẽs. & venit
καὶ σεμεῒ ἐπορεύετο κατὰ τὸ κλίτος τοῦ ὄρους, ἐχόμενα αὐτοῦ ἐπορεύετο καὶ κατηρᾶτο, καὶ ἔβαλλε λίθους ἐπ' αὐτὸν καὶ τῷ χοῒ πάσσων. καὶ παρεγένετο
rex & vniuersus ppls q̃ cũ eo deficientes.
ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκλελυμένοι.
& refocillati sũt ibi. & abesalom & oĩs ppls virorũ israel ingressi sũt in hierusalẽ: & achitophel cum eo.
καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ. καὶ ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνδρῶν ἰσραὴλ εἰσῆλθον εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ.
& factũ ẽ cũ venit chusi archi amicus dauid ad abesalom: & dixit chusi abesalom: viuat rex viuat rex.
καὶ ἐγένετο ὅτε ἦλθε χουσὶ ὁ ἀρχὶ ἑταῖρος δαυὶδ πρὸς ἀβεσσαλώμ, καὶ εἶπε χουσὶ τῷ ἀβεσσαλώμ, ζήτω ὁ βασιλεὺς ζήτω ὁ βασιλεύς.
& dixit abesalom chusi: hec mia tua cũ amico tuo? quare nõ iuisti cũ amico tuo? &
καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ τῷ χουσί, τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἑταίρου σου; ἵνα τί οὐκ ἐπορεύθης μετὰ τοῦ ἑταίρου σου; καὶ
dixit chusi ad abesalom: nequaq̃: sed post quẽ elegit dñs & ppls hic & vniuersus vir israel: ei ero & cũ eo manebo.
εἶπε χουσὶ πρὸς τὸν ἀβεσσαλώμ, οὐχί, ἀλλ' ἢ κατόπισθεν οὗ ἐξελέξατο κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραήλ, αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετ' αὐτοῦ καθίσομαι.
& secundo cui ego seruiã: nõne corã filio eius? sicut seruiui patri tuo sic ero tecum.
καὶ τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω, οὐκ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; ὡς ἐδούλευσα τῷ πατρί σου οὕτως ἔσομαι μετὰ σοῦ.
& dixit abesalom ad achitophel: date nobis cõsiliũ q̃d agemus?
καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ πρὸς ἀχιτόφελ, δότε ἑαυτοῖς βουλὴν τί ποιήσομεν;
& dixit achitophel abesalom: ingredere ad cõcubinas patris tui quas dimisit ad custodiẽdũ domũ suã:
καὶ εἶπεν ἀχιτόφελ πρὸς ἀβεσσαλώμ, εἴσελθε πρὸς παλλακὰς τοῦ πατρός σου ἃς κατέλειπε φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ,
& audiet oĩs israel: q̃ fedaueris patrẽ tuũ: & roborabũtur manus oium q̃ sũt tecum.
καὶ ἀκούσεται πᾶς ἰσραήλ, ὅτι κατῄσχυνας τὸν πατέρα σου, καὶ κρατήσουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ.
& fixerũt tabnaculũ abesalom in solario: & ingressus est abesalõ ad cõcubinas patris sui in oculis vniuersi israel.
καὶ ἔπηξαν σκηνὴν τῷ ἀβεσσαλὼμ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ εἰσῆλθεν ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ ἰσραήλ.
& cõsiliũ achitophel q̃d cõsulebat in diebus priorib⁹: sicut cõsulit q̃s per deũ: sic oẽ cõsiliũ achitophel & dauid & abesalom.
καὶ ἡ βουλὴ ἀχιτόφελ ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις, καθὼς ἐρωτᾷ τις διὰ τοῦ θεοῦ, οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ ἀχιτόφελ καὶ τῷ δαυὶδ καὶ τῷ ἀβεσσαλώμ.

Ca.17.

Et dixit achitophel ad abeſalō: eligam
Καὶ ἔιπεν ἀχιτόφελ πρὸς ἀβεσαλώμ, ἐκλέξομαι
tā mihi duodecim milia virorū: ⁊ ſurgēs per
δὴ ἐμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἀναςὰς κα
ſequar poſt dauid nocte: ⁊ irruam ſuper
ταδιώξω ὀπίσω δαυὶδ τὴν νύκτα, καὶ ἐισελεύσομαι ἐπ᾽ ἀυ
eū. ⁊ ipſe laſſus ⁊ ſolutus manib⁹:
τόν. καὶ ἀυτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος τὰς χεῖρας,
⁊ terrebo eū: ⁊ fugiet oīs pplſ q̄ cū
καὶ ἐκςήσω ἀυτόν, καὶ ἐκφεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽
eo: ⁊ percutiā regē ſolū. ⁊ re
ἀυτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον. καὶ ἐπι
ducā vniuerſū pplm ad te: ſicut reuertetur
ςρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ, καθὼς ἐπιςρέφει
ſpōſa ad virū ſuum. verū aiam viri vni⁹
νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα ἀυτῆς. πλὴν ψυχὴν ἀνδρὸς ἑνὸς
queres: ⁊ omi pplo erit pax. ⁊ placuit
ἐκζητήσεις, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔςαι ἐιρήνη. καὶ ἤρεσεν
ſermo in oculis abeſalom ⁊ in oculis om-
ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς ἀβεσαλὼμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάν
niū ſeniorum iſrael. ⁊ ait abeſalom:
των τῶν πρεσβυτέρων ἰσραήλ. καὶ ἔιπεν ἀβεσαλώμ,
vocate tā chuſi arachi: ⁊ audiemus qd
καλέσατε δὴ τὸν χουσὶ τὸν ἀραχί, καὶ ἀκουσόμεθα τί
in oꝛe eius ⁊ ipſius. ⁊ venit chu
ἐν τῷ ςόματι ἀυτοῦ καί γε ἀυτοῦ. καὶ παρεγένετο χου
ſi ad abeſalom. ⁊ ait abeſalom ad eum di
σὶ πρὸς ἀβεσαλώμ. καὶ ἔιπεν ἀβεσαλὼμ πρὸς ἀυτὸν λέ
cens: ſm verbū hoc locutus eſt achitophel: ſi
γων, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λελάληκεν ἀχιτόφελ, ἐι
faciemus ſm verbū eius: ſi āt nō: tu loque
ποιήσομεν κατὰ τὸ ῥῆμα ἀυτοῦ, ἐι δὲ μή, σὺ λάλη-
re. ⁊ dixit chuſi ad abeſalom: nō bonū
σον. καὶ ἔιπε χουσὶ πρὸς ἀβεσαλώμ, ὀυκ ἀγαθὴ ἡ
cōſiliū qδ cōſuluit achitophel nūc iſtud. ⁊ di
βουλὴ ἣν βεβούλευται ἀχιτόφελ νυνὶ ταύτην. καὶ ἔι
xit chuſi: tu noſti patrē tuū ⁊ vi
πεν χουσί, σὺ ὄιδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄν
ros qui cum eo: ꝙ foꝛtes ſūt nimis ⁊
δρας τοὺς μετ᾽ ἀυτοῦ, ὅτι δυνατοί ἐισι σφόδρα καὶ
amari aīo ſuo: ⁊ ſunt veluti vrſa
κατάπικροι τῇ ψυχῇ ἀυτῶν, καὶ ἐισὶν ὥσπερ ἄρκτος
filijs priuata in cāpo. ⁊ pater tuus vir bella-
ἠτεκνωμένη ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολε
toꝛ: ⁊ nō ſedabit pplm. ⁊ ecce ip
μιςής, καὶ ὀυ καταπαύσει τὸν λαόν. καὶ ἰδοὺ ἀυ
ſe abſcōdit⁹ eſt in vna valliū vel in vno locoꝝ.
τὸς κέκρυπται ἐν ἑνὶ τῶν ἀυλώνων ἢ ἐν ἑνὶ τῶν τόπων.
⁊ erit cū caderēt ipſi in pꝛīcipio: ⁊ au
καὶ ἔςαι ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν ἀυτοὺς ἐν ἀρχῇ, καὶ ἀκού
diet audiēs ⁊ dicet: fctā ē ruina in pplo q
σεται ὁ ἀκούων καὶ ἐρεῖ, γέγονε θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ
poſt abeſalom. ⁊ erit fili⁹ pugnatoꝛ: cui⁹
ὀπίσω ἀβεσαλώμ. καὶ ἔςαι ὁ ὑιὸς ὁ μαχητής, ὁῦ
eſt coꝛ q̄ſi coꝛ leonis: fractū frā
ἐςὶν ἡ καρδία ὡς καρδία λέοντος, θραυομένη θραυ-
getur: qm̄ cognoſcet oīs iſrael: ꝙ foꝛtis
σθήσεται, ὅτι γνώσεται πᾶς ἰσραήλ, ὅτι δυνατὸς
fuit pater tu⁹ ⁊ bellatoꝛes oēs qui cū
ςευκεν ὁ πατήρ σου καὶ ὁι μαχηταὶ πάντες ὁι με-
eo. ſic conſulo ego: cōgregatus cō
τ᾽ ἀυτοῦ. ὄυτως συμβουλεύω ἐγώ, συναγόμενος συ-
gregabitur ad te vniuerſus iſrl̄ a dan ⁊ vſq; ad
ναχθήσεται πρὸς σὲ πᾶς ἰσραὴλ ἀπὸ δὰν καὶ ἕως
berſabee: q̄ſi arena q̄ ē in mari in mul
βηρσαβεέ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐις πλῆ
titudinē. ⁊ facies tua ibit in medio eoꝝ:
θος. καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορεύσεται ἐις μέσον ἀυτῶν,

Dixit ergo achitofel ad abſalom. Eligam mihi duodecim milia virorum: & cōſurgens perſequar dauid hac nocte: & irruam ſup eū: quippe q laſſus eſt & ſolutis manibus: pcutiā eū. Cūq; fugerit oīs pplus qui cum eo eſt: percutiā regem deſolatum: & reducā vniuerſū populum quomodo vnus hō reuerti ſolet. Vnū enim virum tu q̄ris: & omnis populus erit in pace. Placuitq; ſermo eius abſalom & cunctis maioribus natu iſrael. Ait autem abſalom. Vocate chuſi arachitē: & audiamus qd ēt ip̄e dicat. Cumq; veniſſet chuſi ad abſalō: ait abſalō ad eum. Huiuſcemodi ſermonem locutus eſt achitofel. Facere debemus: an non quod das cōſiliū? Et dixit chuſi ad abſalom. Non ē bonum conſilium quod dedit achitofel hac vice. Et rurſum ītulit chuſi. Tu noſti patrē tuū & viros q cū eo ſunt eſſe fortiſſimos & amaro animo veluti ſi vrſa raptis catulis in ſaltu ſeuiat. Sed & pr̄ tuus vir bellator eſt: nec morabitur cū populo. Forſitan nūc latitat in foueis aut in vno quo voluerit loco: & cū ciciderit vnus quilibet in prīcipio: audiet quicunq; audierit: & dicet. Facta eſt plaga in populo qui ſequebatur abſalō. Et fortiſſim⁹ quiſq; cui⁹ cor ē q̄ſi leōis: pauore ſoluetur. Scit enī oīs populus iſrael fortem eſſe patrem tuum: & robuſtos oēs qui cū eo ſunt. Sed hoc mihi videtur rectū eē cōſiliū. Cōgregetur ad te vniuerſus ppls iſrl̄ a dā vſq; berſabee quaſi arena maris innumerabilis: & tu eris in medio eorum

Cap. xvij

ויאמר אחיתפל אל
בחר אבשלום אבחרה נא שנים
קום עשר אלף איש ואקומה
רדף וארדפה אחרי דוד הלילה:
בוא ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים
חרד והחרדתי אתו ונס כל העם אשר
נכה בדד אתו והכיתי את המלך לבדו:
שוב ואשיבה כל העם אליך כשוב
בקש הכל האיש אשר אתה מבקש
היה שלם כל העם יהיה שלום: ויישר
ישר הדבר בעיני אבשלם ובעיני כל
אמר זקני ישראל: ויאמר אבשלום
קרא נא גם לחושי הארכי
שמע פה ונשמעה מה בפיו גם הוא: ויבא
חושי אל אבשלום ויאמר
אבשלום אליו לאמר כדבר הזה
עשה דבר אחיתפל הנעשה את דברו
אם אין אתה דבר: ויאמר חושי
יעץ אל אבשלום לא טובה העצה
אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת:
ויאמר חושי אתה ידעת את
אביך ואת אנשיו כי גברים
מרר דוב המה ומרי נפש המה כדב שכול
שכל לחם בשדה ואביך איש מלחמה ולא
לון ילין את העם: הנה עתה הוא
חבא נחבא באחת הפחתים או באחת
קום המקומות והיה כנפל בהם
חלל בתחלה ושמע השמע ואמר
היה נגף היתה מגפה בעם אשר אחרי
אבשלם: והוא גם בן חיל אשר
ארה מסס לבו כלב האריה המס ימס כי
גבר ידע כל ישראל כי גבור אביך
ובני חיל אשר אתו: כי יעצתי
אסף האסף יאסף עליך כל ישראל
מדן ועד באר שבע כחול אשר
פנה על הים לרב ופניך הלכים בקרב:

ובאנו אליו באחת המקומת בוא קום
אשר נמצא שם ונחנו עליו מצא חנה
כאשר יפל הטל על האדמה נפל
ולא נותר בו ובכל האנשים יתר
אשר אתו גם אחד ׃ ואם אל
עיר יאסף והשיאו כל ישראל אסף נשא
אל העיר ההיא חבלים וסחבנו
אתו עד הנחל עד אשר לא
נמצא שם גם צרור ׃ ויאמר צרר
אבשלום וכל איש ישראל
טובה עצת חושי הארכי מעצת יעץ
אחיתפל ויהוה צוה להפר את פור
עצת אחיתפל הטובה לבעבור עבר
הביא יהוה אל אבשלום את בוא
הרעה ׃ ויאמר חושי אל צדוק רוע אמר
ואל אביתר הכהנים כזאת
וכזאת יעץ אחיתפל את
אבשלום ואת זקני ישראל
וכזאת וכזאת יעצתי אני ׃
ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד נגד
לאמר אל תלן הלילה בערבות לון
המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע דבר עבר
למלך ולכל העם אשר אתו ׃ בלע
ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין
רגל והלכה השפחה והגידה
להם והם ילכו והגידו למלך דוד
כי לא יוכלו להראות לבוא יכל ראה
העירה ׃ וירא אתם נער ויגד
לאבשלום וילכו שניהם מהרה שנה
ויבאו אל בית איש בבחורים בוא
ולו באר בחצרו וירדו שם ׃
ותקח האשה ותפרש את המסך לקח איש
על פני הבאר ותשטח עליו פרש נסך
הרפות ולא נודע דבר ׃ ויבאו פנה שטח
עבדי אבשלום אל האשה רוף ידע
הביתה ויאמרו איה אחימעץ אמר

& irruemus super eum in quocunq; loco inuentus fuerit: & operiemus eum sicut cadere solet ros super terram: & non relinquemus de viris qui cū eo sunt: nec vnū quidem. Quod si vrbē aliquā fuerit igressus: circūdabit oīs israel ciuitati illi funes: & trahemus eam in torrentem vt non reperiatur nec calculus quidem ex ea. Dixitq; absalom & omnes viri israel. Melius est cōsiliū chusi arachite consilio achitofel. Dñi autē nutu dissipatum est consilium achitofel vtile: vt induceret domin⁹ sup absalom malum. Et ait chusi sadoch & abiathar sacerdotibus. Hoc & hoc modo consilium dedit achitofel absalō & senioribus israel: & ego tale & tale dedi consilium. Nūc ergo mittite cito & nunciate dauid dicētes. Ne moreris nocte hac in cāpestrib⁹ deserti sed absq; dilatione trāsgredere: ne forte absorbeatur rex & oīs populus qui cū eo est. Ionathas āt & achimaas stabant iuxta fontē rogel. Abiit ancilla & nunciauit eis: & illi pfecti sūt vt referrēt ad regē dauid nūciū. Nō ei poterant videri aut introire ciuitatē. Vidit āt eos quidam puer: & indicauit absalom. Illi vero concito gradu ingressi sunt domū cuiusdam viri in bahurim q hēbat puteum in vestibulo suo: & descēderūt in eū. Tulit āt mulier: & expandit velamen sup os putei quasi siccans ptisanas: & sic latuit res. Cunq; venissent serui absalō in domū ad mulierem dixerunt. Vbi est achimaas

τ irruemus sup eū in vno locorū vbi inue
καὶ ἥξομεν ἐπ᾽ αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν τόπων οὗ ἂν εὕρω
nerim⁹ eū ibi τ castrametabimur aduersus eū: sicut
μεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ᾽ αὐτόν, ὡσεὶ
cadit ros sup terrā: τ nō relinquemus
πίπτει δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχὶ ὑπολειψόμεθα
in eo τ in oībus viris q̄ cū eo vl
ἐν αὐτῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ οὐ-
lum. si āt in vrbē cōducetur: τ adducēt oīs
δένα. ἐὰν δὲ εἰς πόλιν συναχθῇ, καὶ προσάξουσι πᾶς
israel funes ad ciuitatē illā: τ extra-
ἰσραὴλ σχοινία ἐπὶ τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ἐπισπάσου-
hent eā in torrētē: donec nō derelinquat ibi
σιν αὐτὴν εἰς τὸν χειμάῤῥουν, ἕως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ
neq; lapis. τ dixit abesalō τ oīs vir is
μηδὲ λίθος. καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσ-
rael: bonū cōsiliū chusi arachi magis q̄ con
ραήλ, ἀγαθὴ ἡ βουλὴ χουσὶ τοῦ ἀραχὶ ὑπὲρ τὴν βου-
siliū achitophel. τ dñs precepit vt dissipa
λὴν ἀχιτόφελ. καὶ κύριος ἐνετείλατο τοῦ διασκεδά-
retur cōsiliū achitophel bonū: vt
σαι τὴν βουλὴν τοῦ ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθήν, ὅπως ἂν
induceret dñs mala sup abesalom. τ ait
ἐπαγάγῃ κύριος τὰ κακὰ ἐπὶ ἀβεσσαλώμ. καὶ εἶπε
chusi ad sadoc τ ad abiathar sacdotes:
χουσὶ πρὸς σαδὼκ καὶ πρὸς ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς,
sic τ sic consuluit achitophel abesa-
οὕτω καὶ οὕτω βεβούλευται ἀχιτόφελ τῷ ἀβεσσα-
lom τ senioribus israel: τ sic
λὼμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἰσραήλ, καὶ οὕτω
τ sic cōsului ego. τ nunc mitti
καὶ οὕτω συμβεβούλευκα ἐγώ. καὶ νῦν ἀποστείλα-
te cito τ nūciate dauid dicētes:
τε ταχὺ καὶ ἀπαγγείλατε τῷ δαυὶδ λέγοντες,
ne moreris nocte in occidēte deserti:
μὴ αὐλισθῇς τὴν νύκτα κατὰ δυσμὰς τῆς ἐρήμου,
sed transiēs trāsgredere: vt nō absorbeatur
ἀλλὰ διαβαίνων διάβηθι, ὅπως μὴ καταποθῇ ὁ βα-
rex τ oīs ppls q̄ cū eo. τ ionathan
σιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἰωναθὰν
τ achimaas steterūt in fonte ro
καὶ ἀχιμαὰς εἱστήκεισαν ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ῥω-
gel: τ abijt ancilla: τ nūciauit e-
γήλ, καὶ ἐπορεύετο ἡ παιδίσκη, καὶ ἀπήγγειλεν αὐ-
is. τ ipsi pfecti sūt. τ nūciauerūt
τοῖς. καὶ αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἀπήγγειλαν τῷ
regi dauid: qm̄ nō poterāt videri τ in
βασιλεῖ δαυίδ, ὅτι οὐκ ἐδύναντο ὀφθῆναι καὶ εἰ-
troire in ciuitatē. τ vidit eos pu
σελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάρι-
er: τ indicauit abesalom: τ recesserūt fe
ον, καὶ ἀπήγγειλε τῷ ἀβεσσαλώμ, καὶ ἀπῆλθον τα-
stināter: τ ingressi sunt in domū viri in baurim.
χέως, καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον ἀνδρὸς ἐν βαουρίμ.
τ hoī puteus in aula: τ descendūt
καὶ τῷ ἀνθρώπῳ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ καταβαίνουσιν
illuc. τ tulit mulier τ expādit ve-
ἐκεῖ. καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασεν τὸ ἐπι-
lamē sup os putei τ siccabat
κάλυμμα ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ λάκκου καὶ ἔψυχεν
sup eū palathas: τ nō cognitū fuit verbū. τ in
ἐπ᾽ αὐτῷ παλάθας, καὶ οὐκ ἐγνώσθη τὸ ῥῆμα. καὶ εἰ-
gressi sūt serui abesalom ad mulierē in
σῆλθον οἱ παῖδες ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς
domū: τ dixerūt: vbi est achimaas
τὸν οἶκον, καὶ εἶπον, ποῦ ἐστιν ἀχιμαάς

& ionathan: & dixit ad viros mulier: trā
καὶ ἰωναθάν; καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἄνδρας ἡ γυνή, πα=
ſierūt guſtātes parū aque. & queſierūt & nō
ρῆλθον γευσάμενοι μικρὸν τοῦ ὕδατος. καὶ ἐζήτουν καὶ οὐχ
inuenerūt eos: & reuertuntur in hieruſalem. &
εὕρισκον αὐτούς, καὶ ἀναστρέφουσιν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ
factū eſt poſtq̄ abierūt ipſi: aſcēderūt de
ἐγένετο μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτούς, ἀνέβησαν ἐκ τοῦ
puteo & abierūt. & nūciauerūt regi
λάκκου καὶ ἀπῆλθον. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ
dauid: & dicūt ei: ſurgite & trāſite
δαυίδ, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ἀνάστητε καὶ διάβητε
cito aquas: qm̄ hec conſuluit cōtra
τοτάχος τὰ ὕδατα, ὅτι τάδε βεβούλευται καθ' ὑ=
vos achitophel. & ſurrexit dauid & oīs pplſs q̄
μῶν ἀχιτόφελ. καὶ ἀνέστη δαυίδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
cum eo & trāſierūt iordanē vſq; ad lu
μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν ἰορδάνην ἕως τοῦ φω=
cem matutinā: vſq; ad vnū nō latuit q̄ nō trāſiuit ior
τὸς τοῦ πρωΐ, ἕως ἑνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς οὐ διέβη τὸν ἰορ
danē. & achitophel vidit: q̄ nō factū fuit cōſiliū
δάνην. καὶ ἀχιτόφελ εἶδεν, ὅτι οὐ γέγονεν ἡ βουλὴ
ſuū: & ſtrauit aſinū ſuū & ſurrexit &
αὐτοῦ, καὶ ἐπέσαξε τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ
abijt in domū ſuā in ciuitatē ſuā.
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.
& precepit domui ſue & ſuffocauit ſe & mor=
καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπέ=
tuus ē: & ſepult⁹ eſt in ſepulchro patris ſui.
θανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
& dauid venit in caſtra: & abe=
καὶ δαυίδ παρεγένετο εἰς παρεμβολάς, καὶ ἀβε=
ſalom trāſijt iordanē ipſe & oīs vir iſra
σαλὼμ διέβη τὸν ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσρα
el cū eo. & ameſſa cōſtituit abeſalom
ὴλ μετ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀμεσσὰ κατέστησεν ἀβεσσαλὼμ
pro ioab ſup exercitū. at ameſſa erat filius vi=
ἀντὶ ἰωὰβ ἐπὶ τὴν στρατιάν. ὁ δὲ ἀμεσσὰ ἦν υἱὸς ἀν=
ri: & nomē ei iether izraelite: q̄ venit ad
δρός, καὶ ὄνομα αὐτῷ ἰεθὲρ τοῦ ἰζραηλίτου, ὃς ἦλθεν ἐπὶ
abigail filiā ieſſe ſororē ſaruia ma=
τὴν ἀβιγαΐλ θυγατέρα ἰεσσαὶ ἀδελφὴν σαρουΐα μη=
tris ioab. & caſtrametat⁹ eſt abeſalom & oīs
τρὸς ἰωάβ. καὶ παρενέβαλεν ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς
vir iſrael in terra galaath. & factū eſt qn̄ igreſſus ē
ἀνὴρ ἰσραὴλ εἰς γῆν γαλαάδ. καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθε
dauid in caſtra & ſobi & filius naas de ra
δαυίδ εἰς παρεμβολάς καὶ σοβὶ καὶ υἱὸς ναὰς ἐκ ῥα
bath filioꝝ ammō: & machir filius amiel de loda=
βὰθ υἱῶν ἀμμῶν, καὶ μαχὶρ υἱὸς ἀμιὴλ ὁ ἐκ λοδα
bar: & berzelai galaadites q̄ de rogelim tulerūt
βάρ, καὶ βερζελλαῒ ὁ γαλααδίτης ὁ ἐκ ῥογελὶμ ἤνεγκαν
cubilia & tapetes: & lebetes & vaſa fi=
κοίτας καὶ ἀμφιτάπους, καὶ λέβητας καὶ σκεύη κε
ctilia: & frumētū & ordeū & farinā & fabam
ράμων, καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ ἄλευρα καὶ κύαμον
& lētē & ſimilā & mel & butyrum &
καὶ φακὸν καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ
oues & lactentes vitulos. & attulerūt
πρόβατα καὶ γαλαθηνὰ μοσχάρια. καὶ προσήνεγκαν
dauid & pplo q̄ cum eo ad veſcēdū: qm̄ dicebāt
τῷ δαυίδ καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ ἐσθίειν, ὅτι ἔλεγον
pplm fameſcere & deficere ſitiētē in deſerto.
τὸν λαὸν πεινᾶν καὶ ἐκλελύσθαι διψήσαντα ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Et recēſuit dauid oēm pplm q̄
Καὶ ἐπεσκέψατο δαυίδ πάντα τὸν λαὸν τὸν
cum eo. & conſtituit ſup eos tribunos &
μετ' αὐτοῦ. καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς χιλιάρχους καὶ
centuriones. & miſit dauid ppl'z:
ἑκατοντάρχους. καὶ ἀπέστειλε δαυίδ τὸν λαόν, τὸ
tertiā ptē in manu ioab: & tertiā ptē in manu
τρίτον ἐν χειρὶ ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ

& ionathas? Et rn̄dit
eis mulier.
Trāſierūt feſtināter gu
ſtata paululū aq̄. At hi q
q̄rebāt cū nō repperiſ=
ſent: reuerſi ſunt in ieru
ſalem. Cumq; abiiſſent
aſcēderūt illi de puteo:
& pgētes nūciauerunt
regi dd̄ & dixerūt.
Surgite & tranſite cito
fluuiū:
qm̄ huiuſcemodi dedit
cōſiliū cōtra vos achi=
tofel. Surrexit ergo dd̄
& oīs pplus q cū eo e=
rat: & trāſierūt iordanē
donec diluceſceret: &
nec vnus quidē reſidu
us fuit qui non
trāſiret fluuiū. Porro a
chitofel videns
q non fuiſſet factū cō
ſilium ſuum: ſtrauit
aſinū ſuū: ſurrexitq; &
abiit in domū ſuā & in
ciuitatē ſuā: & diſpoſi=
ta domo ſua: ſuſpēdio i
teriit: & ſepult⁹ ē in ſe=
pulchro pris ſui. Dauid
āt vēit in caſtra: & abſa
lom tranſiit iordanem:
ipſe & omnes viri iſra=
el cum eo.
Amaſam vero cōſtitu
it abſalom pro ioab
ſup exercitū. Amaſa
āt erat filius viri qui vo
cabatur iethra de iezra
eli: qui igreſſus eſt ad
abigail filiā naas ſoro=
rem ſaruie q̄ fuit mater
ioab. Et caſtrametat⁹
eſt iſrael cū abſalom in
terra galaad. Cūq; ve=
niſſet dauid
in caſtra ſobi filius na
as de rabbath
filiorū āmō & machir
filius amihel de loda=
bar: & berzellai gaala=
dites de rogelī obtulerīt
ei ſtratoria & tapetia &
vaſa fictilia: frumentū
& ordeū & farinā &
polentam & fabam
& lentē & frixum oleo
cicer & mel & butyrum
oues & pingues vitu=
los: dederuntq; dauid
& populo qui cum eo
erat ad veſcēdū. Suſpi=
cati enim ſunt populū
fame & ſiti fatigari
in deſerto.
18.
Igitur cōſiderato da
uid populo ſuo: conſti
tuit
ſup eos tribunos & cē=
turiones:
& dedit populi tertiā
partem

ויהונתן ותאמר להם האשה
עברו מיכל המים ויבקשו ולא בקש
מצאו וישבו ירושלם: ויהי שוב היה
אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ילך עלה
ויגדו למלך דוד ויאמרו אל נגד
דוד קומו ועברו מהרה את המים
כי ככה יעץ עליכם אחיתפל:
ויקם דוד וכל העם אשר אתו קום
ויעברו את הירדן עד אור הבקר עבר
עד אחד לא נעדר אשר לא עדר
עבר את הירדן: ואחיתפל ראה
כי לא נעשתה עצתו ויחבש את עשה יעץ
החמור ויקם וילך אל ביתו אל חבש חמר
עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת צוה חנק
ויקבר בקבר אביו: ודוד בא מות קבר
מחנימה ואבשלום עבר את הירדן בוא
הוא וכל איש ישראל עמו: ואת
עמשא שם אבשלום תחת יואב שום
על הצבא ועמשא בן איש ושמו
יתרא הישראלי אשר בא אל
אביגל בת נחש אחות צרויה אם אח
יואב: ויחן ישראל ואבשלם חנה
ארץ הגלעד: ויהי כבוא דוד היה
מחנימה ושבי בן נחש מרבת
בני עמון ומכיר בן עמיאל מלו
דבר וברזלי הגלעדי מרגלים:
משכב וספות וכלי יוצר וחטים שכב ספף
ושערים וקמח וקלי ופול כלה יצר
ועדשים וקלי: ודבש וחמאה חטה קלה
וצאן ושפות בקר הגישו לדוד שפה נגש
ולעם אשר אתו לאכול כי אכל
אמרו העם רעב ועיף וצמא
דבר
במדבר: ויפקד דוד Cap. xviij
את העם אשר אתו וישם פקד
עליהם שרי אלפים ושרי מאות: שום שור
וישלח דוד את העם השלשית שלח

בְּיַד יוֹאָב וְהַשְּׁלִשִׁית בְּיַד אֲבִישַׁי
בֶּן צְרוּיָה אֲחִי יוֹאָב וְהַשְּׁלִשִׁית
בְּיַד אִתַּי הַגִּתִּי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אָמַר
אֶל הָעָם יָצֹא אֵצֵא גַּם אֲנִי יָצָא
עִמָּכֶם: וַיֹּאמֶר הָעָם לֹא תֵצֵא כִּי
אִם נֹס נָנוּס לֹא יָשִׂימוּ אֵלֵינוּ נוּס שׂוּם
לֵב וְאִם יָמֻתוּ חֶצְיֵנוּ לֹא יָשִׂימוּ מוּת חָצָה
אֵלֵינוּ לֵב כִּי עַתָּה כָּמֹנוּ עֲשָׂרָה כְּמוֹ
אֲלָפִים וְעַתָּה טוֹב כִּי תִהְיֶה לָּנוּ הָיָה
מֵעִיר לַעְזוֹר: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עָזַר
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִיטַב בְּעֵינֵיכֶם יָטַב
אֶעֱשֶׂה וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ אֶל יַד עָשָׂה עָמַד
הַשַּׁעַר וְכָל הָעָם יָצְאוּ לְמֵאוֹת מֵאָה
וְלַאֲלָפִים: וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת יוֹאָב צָוָה
וְאֶת אֲבִישַׁי וְאֶת אִתַּי לֵאמֹר
לְאַט לִי לַנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם וְכָל אָט
הָעָם שָׁמְעוּ בְּצַוֺּת הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל
הַשָּׂרִים עַל דְּבַר אַבְשָׁלוֹם: וַיֵּצֵא שׂוּר
הָעָם הַשָּׂדֶה לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל
וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה בְּיַעַר אֶפְרָיִם: הָיָה לָחַם
וַיִּנָּגְפוּ שָׁם עַם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי נָגַף פָּנָה
עַבְדֵי דָוִד וַתְּהִי שָׁם הַמַּגֵּפָה
גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים אָלֶף: גָּדַל
וַתְּהִי שָׁם הַמִּלְחָמָה נָפֹצֶת עַל
פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיֶּרֶב הַיַּעַר לֶאֱכֹל רָבָה
בָּעָם מֵאֲשֶׁר אָכְלָה הַחֶרֶב בַּיּוֹם
הַהוּא: וַיִּקָּרֵא אַבְשָׁלוֹם לִפְנֵי קָרָא
עַבְדֵי דָוִד וְאַבְשָׁלוֹם רֹכֵב עַל
הַפֶּרֶד וַיָּבֹא הַפֶּרֶד תַּחַת שׂוֹבֶךְ בּוֹא שָׂבַךְ
הָאֵלָה הַגְּדוֹלָה וַיֶּחֱזַק רֹאשׁוֹ גָּדַל חָזַק
בָאֵלָה וַיֻּתַּן בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין נָתַן
הָאָרֶץ וְהַפֶּרֶד אֲשֶׁר תַּחְתָּיו
עָבָר: וַיַּרְא אִישׁ אֶחָד וַיַּגֵּד רָאָה
לְיוֹאָב וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי אֶת
אַבְשָׁלוֹם תָּלוּי בָּאֵלָה: וַיֹּאמֶר תָּלָה
יוֹאָב לָאִישׁ הַמַּגִּיד לוֹ וְהִנֵּה נָגַד

sub manu ioab: & tertiã ptẽ sub manu abisai filii saruie fratris ioab: & tertiam partem sub manu ethai q erat de geth. Dixitq; rex ad populum. Egrediar & ego vobiscum. Et rñdit populus. Nõ exibis. Siue enim fugerimus non magnope ad eos de nobis ptinebit: siue media ps ceciderit e nobis nõ satis curabũt: quia tu vnus solus pro decẽ milibus cõputaris. Melius est igitur vt sis nobis in vrbe psidio. Ad quos rex ait. Quod vobis videtur rectum hoc faciam. Stetit ergo rex iuxta portã. Egrediebaturq; ppl's p turmas suas cẽteni & milleni. Et pcepit rex ioab & abisai & ethai dicẽs Seruate mihi puer absalom. Et omnis populus audiebat pcipientẽ regem cunctis principibus pro absalom. Itaq; egressus est populus in cãpũ cõtra israel: & factum est preliũ in saltu effraim. Et cesus est ibi populus israel ab exercitu dauid: factaq; est plaga magna in die illa vigĩti milium. Fuit autem ibi preliũ dispersum super faciẽ oĩs terre: & multo plures erãt quos saltꝰ cõsũpserat de populo q̃ hi quos vorauerat gladius in die illa. Accidit ãt vt occurreret absalom seruis dd̃: sedẽs mulo. Cunq; ĩgressus fuisset mulus subter cõdensam quercũ & magnã: adhesit caput eius quercui & illo suspenso inter celum & terram mulus cui insederat ptrãsiuit. Vidit ãt hoc quispiam: & nunciauit ioab dicens. Vidi absalom pendere de quercu. Et ait ioab viro qui nunciauerat ei. Si

abessa fr̃is ioab: ꝛ filiũ saruia: ꝛ ter
ἀβεσσὰ ἀδελφοῦ ἰωάβ, καὶ υἱοῦ σαρουΐα, καὶ τὸ τρί
tiã ptẽ ĩ manu ethi gethei. ꝛ dixit rex
τον ἐν χειρὶ ἐθὶ τοῦ γεθαίου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
ad ppl'm: egrediẽs egrediar ꝛ ego
πρὸς τὸν λαόν, ἐκπορευόμενος ἐκπορεύσομαι καὶ ἐγὼ
vobiscum. ꝛ dixit ppl's nõ exibis: qm̃ si fu
μεθ᾽ ὑμῶν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν φυ
giẽtes fugerimus: nõ ponetur in nos cor. ꝛ si
γόντες φύγωμεν, οὐ στήσεται ἐν ἡμῖν καρδία. καὶ ἐὰν
mortui fuerimꝰ media ps nr̃m nõ ponent in nos
ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν οὐ θήσουσιν εἰς ἡμᾶς
cor: qr tu sicut nos decẽ milia. ꝛ nũc bo
καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες. καὶ νῦν κα
nũ est nobis vt sis tu in vrbe in presidiũ
λόν ἐστιν ἡμῖν τοῦ εἶναί σε ἐν τῇ πόλει εἰς βοηθὸν
nr̃m. ꝛ dixit eis rex: qđ placuerit co
ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς, τὸ ἀρεστὸν ἐνώπι
rã vobis faciã. ꝛ stetit rex iuxta latus
ον ὑμῶν ποιήσω. καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς παρὰ τὸ κλίτος
porte: ꝛ oĩs ppl's egrediebatur in cẽtenis
τῆς πύλης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο ἐν ἑκατοντάσι
ꝛ in millenis. ꝛ precepit rex ioab
καὶ ἐν χιλιάσι. καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ ἰωὰβ
ꝛ abessa ꝛ ethi dicẽs: parcite mihi
καὶ τῷ ἀβεσσὰ καὶ τῷ ἐθὶ λέγων, φείσασθέ μοι τοῦ
puero abesalom. ꝛ oĩs ppl's audiuit
παιδαρίου ἀβεσσαλώμ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐν
precipiẽtẽ regẽ oĩbus pricipibꝰ pro
τελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ
abesalom. ꝛ egressus ẽ oĩs ppl's in cãpũ in
ἀβεσσαλώμ. καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸ πεδίον εἰς
occursum israel. ꝛ factũ est preliũ in
ἀπάντησιν τῷ ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ
saltu ephraim. ꝛ cesus est ibi ppl's israel co
δρυμῷ ἐφραίμ. καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς ἰσραὴλ ἐνώ
ram seruis dauid. ꝛ factũ est plaga ma
πιον τῶν παίδων δαυίδ. καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγά
gna in die illa: ꝛ cadunt viginti mi
λη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πίπτουσιν εἴκοσι χιλιά
lia virorũ. ꝛ fuit preliũ dispersũ sup
δες ἀνδρῶν. καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ
faciem totius silue. ꝛ supabũdauit sil
προσώπου ὅλου τοῦ δρυμοῦ. καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυ
ua vt cõsumeret de pplo magis q̃ q̃s vora
μὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέ
uerat gladius in die illa. ꝛ occurrit
φαγεν ἡ ῥομφαία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ συνήντησεν
abesalom corã seruis dauid: ꝛ abe
ἀβεσσαλὼμ ἐνώπιον τῶν παίδων δαυίδ, καὶ ἀβεσ
salom sedebat in mulo: ꝛ ingressus ẽ
σαλὼμ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου, καὶ εἰσῆλθεν
mulus subter plãtaꝫ arboris magnã: ꝛ implica
ὁ ἡμίονος ὑπὸ φυτὸν δένδρου μέγα, καὶ περιεπλά
tũ est caput eius in arbore: ꝛ suspẽsus est
κη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῷ δένδρῳ, καὶ ἀνεκρεμάσθη
in arbore inter terrã ꝛ inter
ἐν τῷ δένδρῳ ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ ἀναμέσον τοῦ
celũ: ꝛ mulus q erat sub eo ptrãsiuit.
οὐρανοῦ, καὶ ὁ ἡμίονος ὁ ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθε.
ꝛ vidit vir vnus ꝛ nũciauit ioab. ꝛ di
καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀπήγγειλε τῷ ἰωάβ. καὶ εἶ
xit: ecce ego vidi abesalom suspẽsum in
πεν, ἰδοὺ ἐγὼ ἑώρακα τὸν ἀβεσσαλὼμ κρεμάμενον ἐπὶ
arbore. ꝛ dixit ioab viro qui nũciauerat ei: ꝛ ecce
τὸ δένδρον. καὶ εἶπεν ἰωὰβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀπαγ
γείλαντι αὐτῷ, καὶ ἰδοὺ

vidiſti: ⁊ quare nō percuſſiſti eū ibi ſup
ἴιδες, καὶ διατί ὀυκ ἐπάταξας ἀυτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν
terrā? ⁊ dediſſem tibi ego decē ſiclos argēti
γῆν; καὶ ἔδωκα ἄν σοι ἐγὼ δέκα σίκλους ἀργυρίου
⁊ balteū vnū. ⁊ dixit vir ad ioab:
καὶ παραζώνην μίαν. καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρὸς ἰωάβ,
⁊ ſi exhiberes tu in manib⁹ meis mile ar
καὶ ἐὰν παραστῆς σὺ ἐν ταῖς χερσί μου χιλίους ἀρ=
genti ſiclos non inferrē manus meas in
γυρίου σίκλους ὀυ μὴ ἐπιβάλω τὰς χεῖράς μου ἐπὶ τὸν
filiū regis, qm̄ in auribus nr̄is p̄cece
υἱὸν τοῦ βασιλέως. ὅτι ἐν ταῖς ὠσὶν ἡμῶν ἐνετείλα
pit rex tibi ⁊ abeſſa ⁊ ethi di
το ὁ βασιλεύς σοι καὶ τῷ ἀβεσσᾷ καὶ τῷ ἐθὶ λέ=
cēs: cuſtodite mihi puerū abeſalom. ⁊
γων, φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν ἀβεσσαλώμ. καὶ
quō faciā in aīa mea iniquū: ⁊ oē ver
πῶς ποιήσω ἐν τῇ ψυχῇ μου ἄδικον, καὶ πᾶς ὁ λό
bū nō abſcōdetur a rege: ⁊ tu ſta
γος ὀυ κρυβήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ στή
res ex aduerſo. ⁊ dixit ioab pp̄ hoc ego ag
σῃ ἐξ ἐναντίας. καὶ εἶπεν ἰωάβ διὰ τοῦτο ἐγὼ ἄρ
grediar corā te. ⁊ tulit ioab tria iacula
ξομαι ἐνώπιόν σου. καὶ ἔλαβε ἰωὰβ τρία βέλη
in manu ſua: ⁊ infixit ea in cor
ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ εἰς τὴν καρ
de abeſalom adhuc eo viuēte in corde
δίαν, ἀβεσσαλὼμ ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ
arboris. ⁊ circuiuerūt decē pueri de
τοῦ δένδρου. καὶ ἐκύκλωσε δέκα παιδάρια τῶν
gerētibus arma ioab: ⁊ percuſſerūt abeſalom:
αἰρόντων τὰ σκεύη ἰωάβ, καὶ ἐπάταξαν τὸν ἀβεσσαλώμ,
⁊ interfecerūt eū. ⁊ cecinit ioab in
καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. καὶ ἐσάλπισεν ἰωὰβ ἐν
buccina: ⁊ reuerſus eſt pp̄ls vt nō perſeque
σάλπιγγι, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ καταδιώ=
retur poſt iſrael: qm̄ pepercit ioab
κειν κατόπισθεν τοῦ ἰσραήλ, ὅτι ἐφείδετο ἰωὰβ τοῦ
pp̄lo. ⁊ tulit ioab abeſalom: ⁊ proiecit
λαοῦ. καὶ ἔλαβεν ἰωὰβ τὸν ἀβεσσαλώμ, καὶ ἔρριψεν
eum in foueā magnā in ſaltu in foueā
αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν
grandē: ⁊ ſtatuerūt ſup eū aceruū lapidū magnū ni
μέγαν, καὶ ἔστησαν ἐπ᾽ αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφό=
mis. ⁊ oīs iſrael fugerūt vnuſqſq; in tabnacu
δρα. καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἔφυγον ἕκαστος εἰς τὸ σκήνω
lum ſuū. ⁊ abeſalom adhuc viuēs tulit ⁊ ere
μα αὐτοῦ. καὶ ἀβεσσαλὼμ ἔτι ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστη=
xit ſibi titulū in valle regis: qm̄
σεν ἑαυτῷ στήλην ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως, ὅτι
dixit nō eſt mihi filius: vt ſit memoria nomi
ἔλεγεν ὀυκ ἔστι μοι υἱός, ἵνα ἀναμιμνήσκηται τὸ ὄνο=
nis mei. ⁊ vocauit titulū in noīe ſuo:
μά μου. καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐ=
⁊ appellauerūt eū manus abeſalom vſq; in
τοῦ, καὶ ἐπεκάλεσαν αὐτὴν χεὶρ ἀβεσσαλὼμ ἕως τῆς
diem hunc. ⁊ achimaas filius ſadoc ait ioab:
ἡμέρας ταύτης. καὶ ἀχιμαὰς υἱὸς σαδὼκ εἶπε τῷ ἰωάβ,
currens iā nūciabo regi: q᷑ iudiciū fecit
δραμὼν δὴ εὐαγγελιοῦμαι τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινεν
ei dn̄s de manu inimicorū eius. ⁊ dixit ei
αὐτῷ κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐ
ioab: nō vir nuncij es tu in die hac:
τῷ ἰωάβ, ὀυκ ἀνὴρ εὐαγγελισμοῦ εἶ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
⁊ tu nūciabis in die alia: in āt die
καὶ σὺ εὐαγγελιεῖ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ
hac nō nūciabis: qm̄ filius regis mortu⁹
ταύτῃ ὀυκ εὐαγγελιεῖ, ὅτι υἱὸς τοῦ βασιλέως τέθνη
eſt. ⁊ dixit ioab chuſi: vade ⁊ nun
κε. καὶ εἶπεν ἰωὰβ τῷ χουσί, πορεύου καὶ ἀπάγγε
cia regi que vidiſti.
λλε τῷ βασιλεῖ ἃ ἑώρακας.

vidiſti: quare non cōfodiſti eum cū terra: & ego dediſſē tibi decē argēti ſiclos & vnum baltheū? Qui dixit ad ioab. Si appēderes in manibus meis mille argēteos: nequaq̄ mitterē manū meā in filiū regis. Audiētibus enī nobis precepit rex tibi & abiſai & ethai dicēs. Cuſtodite mihi puerū abſalom. Sed & ſi feciſſem cōtra aīam meam audacter: nequaq̄ hoc regem latere potuiſſet: & tu ſtares ex aduerſo. Et ait ioab. Non ſicut tu vis: ſed aggrediar eū corā te. Tulit ergo ioab tres lāceas in manu ſua: & infixit eas in corde abſalom. Cumq; adhuc palpitaret herēs in quercu cucurrerūt decē iuuenes armigeri ioab: & pcutiētes interfecerunt eum. Cecinit aūt ioab buccina & retinuit populum ne pſequeretur fugiētē iſrael: volēs pcere multitudini. Et tulerūt abſalom & proiecerūt eum in ſaltu in foueā grādē: & cōportauerūt ſup eū aceruū lapidū magnū nimis. Omnis autem iſrael fugit in tabernacula ſua. Porro abſalom erexerat ſibi cū adhuc viueret titulum qui eſt in valle regis. Dixerat enim. Non habeo filiū: & hoc erit monimentū nois mei. vocauitq; titulū nomine ſuo: & appellatur manus abſalō vſq; ad hanc diem. Achimaas aūt filius ſadoch ait. Curram & nunciabo regi quia iudiciū fecerit ei dn̄s d manu inimicorum eius. Ad quem ioab dixit. Non eris nuncius in hac die: ſed nunciabis in alia. Hodie nolo te nunciare. Filius enim regis eſt mortuus. Et ait ioab chuſi. Vade & nuncia regi que vidiſti.

רָאִיתָ וּמַדּוּעַ לֹא הִכִּיתוֹ שָׁם | מַדּוּעַ נָכָה
אַרְצָה וְעָלַי לָתֶת לְךָ עֲשָׂרָה כֶסֶף | נָתַן
וַחֲגֹרָה אֶחָת: וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל | אָמַר
יוֹאָב וְלֹא אָנֹכִי שֹׁקֵל עַל כַּפַּי
אֶלֶף כֶּסֶף לֹא אֶשְׁלַח יָדִי אֶל בֶּן | שָׁלַח
הַמֶּלֶךְ כִּי בְאָזְנֵינוּ צִוָּה הַמֶּלֶךְ
אֹתְךָ וְאֶת אֲבִישַׁי וְאֶת אִתַּי
לֵאמֹר שִׁמְרוּ מִי בַּנַּעַר בְּאַבְשָׁלוֹם:
אוֹ עָשִׂיתִי בְנַפְשׁוֹ שֶׁקֶר וְכָל | עָשָׂה
דָּבָר לֹא יִכָּחֵד מִן הַמֶּלֶךְ וְאַתָּה | כָּחַד
תִּתְיַצֵּב מִנֶּגֶד: וַיֹּאמֶר יוֹאָב לֹא | יָצַב
כֵן אֹחִילָה לְפָנֶיךָ וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה | יָחַל פָּנָה
שְׁבָטִים בְּכַפּוֹ וַיִּתְקָעֵם בְּלֵב | לָקַח תָּקַע
אַבְשָׁלוֹם עוֹדֶנּוּ חַי בְּלֵב הָאֵלָה:
וַיָּסֹבּוּ עֲשָׂרָה נְעָרִים נֹשְׂאֵי כְּלֵי | סָבַב כָּלָה
יוֹאָב וַיַּכּוּ אֶת אַבְשָׁלוֹם וַיְמִיתֻהוּ: | נָכָה מוּת
וַיִּתְקַע יוֹאָב בַּשּׁוֹפָר וַיָּשָׁב הָעָם | שָׁפַר שׁוּב
מִרְדֹף אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל כִּי חָשַׂךְ
יוֹאָב אֶת הָעָם: וַיִּקְחוּ אֶת
אַבְשָׁלוֹם וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ בַיַּעַר אֶל | שָׁלַךְ
הַפַּחַת הַגָּדוֹל וַיַּצִּבוּ עָלָיו גַּל | גָּדַל גָּלַל
אֲבָנִים גָּדוֹל מְאֹד וְכָל יִשְׂרָאֵל
נָסוּ אִישׁ לְאֹהָלָיו: וְאַבְשָׁלוֹם | נוּס
לָקַח וַיַּצֶּב לוֹ בְחַיָּו אֶת מַצֶּבֶת | חָיָה יָצַב
אֲשֶׁר בְּעֵמֶק הַמֶּלֶךְ כִּי אָמַר אֵין
לִי בֵן בַּעֲבוּר הַזְכִּיר שְׁמִי וַיִּקְרָא | עָבַר זָכַר
לַמַּצֶּבֶת עַל שְׁמוֹ וַיִּקָּרֵא לָהּ | קָרָא
יַד אַבְשָׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
וַאֲחִימַעַץ בֶּן צָדוֹק אָמַר אָרוּצָה | רוּץ
נָּא וַאֲבַשְּׂרָה אֶת הַמֶּלֶךְ כִּי | בָּשַׂר
שְׁפָטוֹ יְהוָה מִיַּד אֹיְבָיו: וַיֹּאמֶר | אָמַר
לוֹ יוֹאָב לֹא אִישׁ בְּשֹׂרָה אַתָּה
הַיּוֹם הַזֶּה וּבִשַּׂרְתָּ בְּיוֹם אַחֵר
וְהַיּוֹם הַזֶּה לֹא תְבַשֵּׂר כִּי עַל בֵּן
הַמֶּלֶךְ מֵת: וַיֹּאמֶר יוֹאָב לַכּוּשִׁי | מוּת יָלַךְ
לֵךְ הַגֵּד לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתָה | נָגַד רָאָה

וישתחו כושי ליואב וירץ: ויסף שחה רוץ
עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר
אל יואב ויהי מה ארצה נא גם היה
אני אחרי הכושי ויאמר יואב
למה זה אתה רץ בני ולכה אין
בשרה מצאת: ויהי מה ארוץ
ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ
דרך הככר ויעבר את הכושי: עבר
ודוד יושב בין שני השערים ישב
וילך הצפה אל גג השער אל
החומה וישא את עיניו וירא חמה נשא
והנה איש רץ לבדו: ויקרא ראה רוץ
הצפה ויגד למלך ויאמר המלך בדד קרא
אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך בשר נגד
וקרב: וירא הצפה איש אחר הלך
רץ ויקרא הצפה אל השער
ויאמר הנה איש רץ לבדו אמר
ויאמר המלך גם זה מבשר: ויאמר
הצפה אני ראה את מרוצת
הראשון כמרצת אחימעץ בן
צדוק ויאמר המלך איש טוב
זה ואל בשורה טובה יבוא: בוא
ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך
שלום וישתחו למלך לאפיו שלם
ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך ברך
אשר סגר את האנשים אשר
נשאו את ידם בארני המלך:
ויאמר המלך שלום לנער
לאבשלום ויאמר אחימעץ
ראיתי ההמון הגדול לשלח את ראה המן
עבד המלך יואב ואת עבדך ולא גדל
ידעתי מה: ויאמר המלך סב סבב
התיצב כה ויסב ויעמד: והנה יצב עמד
הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר בוא בשר
ארני המלך כי שפטך יהוה
היום מיד כל הקמים עליך: קום

Adorauit chusi ioab: & cucurrit. Rursus aũt achimaas filius sadoch dixit ad ioab. Quid ĩpedit si etiam ego curro post chusi? Dixitq; ei ioab. Quid vis currere fili mi? Veni huc. Non eris boni nũcii baiulꝰ. Qui rñdit. Quid enĩ si cucurrero? Et ait ei. Curre. Currẽs ergo achimaas per viam compendii transiuit chusi. Dauid autem sedebat inter duas portas. Speculator vero q̃ erat in fastigio porte super murum: eleuans oculos vidit hominem currentem solum: & exclamans indicauit regi. Dixitq; rex. Si solus est: bõus ẽ nũcius in ore eius. Properãte ãt illo & accedẽte ꝓpiꝰ vidit speculator hominẽ alterũ currentẽ: & vociferãs in culmine ait. Apparet mihi alter homo currens solus. Dixitq; rex. Et iste bonus est nuncius. Speculator aũt contẽplor ait cursum prioris quasi cursum achimaas filii sadoch. Et ait rex. Vir bonus est & nũcium portans bonum venit. Clamãs ãt achimaas dixit ad regem. Salue rex. Et adorans regem corã eo pronus in terrã ait. Bñdictus dominus deus tuus qui conclusit homines qui leuauerũt manus suas cõtra dñm meũ regẽ. Et ait rex. Est ne pax puero absalom? Dixitq; achimaas. Vidi tumultũ magnũ cum mitteret ioab seruus tuus o rex me seruũ tuum: nescio aliud. Ad quẽ rex: transi ait & sta hic. Cumq; ille transisset & staret: apparuit chusi. Et veniẽs ait. Bonũ apporto nuncium dñe mi rex. Iudicauit enim pro te dominus hodie de manu oĩum q̃ surrexerunt cõtra te

τ adorauit chusi ioab: τ cucurrit. τ
καὶ προσεκύνησε χουσὶ τῷ ἰωάβ, καὶ ἔδραμεν. καὶ
addidit rursus achimaas filiꝰ sadoc: τ dixit ioab:
προσέθετο ἔτι ἀχιμαὰς υἱὸς σαδὼκ, καὶ εἶπε τῷ ἰωάβ,
τ q̃d erit si cucurrero post chusi? τ dixit
καὶ τί ἔσται ἐὰν δράμω ὀπίσω τοῦ χουσί; καὶ εἶπεν
ioab: quare tu curris fili mi? τ tibi nõ est
ἰωάβ, ἱνατί σὺ τρέχεις τέκνον μου; καὶ σοὶ οὐκ ἔστιν
bonũ nũciũ in vtilitatẽ eunti. τ dixit achi-
εὐαγγελία εἰς ὀφέλειαν πορευομένῳ. καὶ εἶπεν ἀχι-
maas: τ q̃d erit si cucurrero: τ dixit ei ioab:
μαὰς, καὶ τί ἔσται ἐὰν δράμω, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰωάβ,
curre. τ cucurrit achimaas per viã pla
δράμε. καὶ ἔδραμεν ἀχιμαὰς κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ κε
niciei: τ trãsiuit chusi. τ dauid sedebat in
χὰρ, καὶ παρῆλθε τὸν χουσί. καὶ δαυὶδ ἐκάθητο ἀνὰ
ter ambas portas. τ abijt speculator
μέσον ἀμφοτέρων τῶν πυλῶν. καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς
in fastigio porte sup murũ: τ
ἐπὶ τῷ δώματι τῆς πύλης ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ
eleuauit oculos suos τ vidit: τ ecce vir
ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
currẽs solus corã eo. τ exclamauit specu
τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκο-
lator: τ nũciauit regi. τ dixit
πὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βα
rex: si solus currit: bonũ nũciũ in o-
σιλεύς; εἰ μόνος τρέχει, εὐαγγελισμὸς ἐν τῷ στό-
re eius. τ ibat ambulãs τ accedebat.
ματι αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἤγγιζε.
τ vidit speculator virũ alterũ currentẽ: τ cla
καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα, καὶ ἀνε
mauit speculator sup portã τ dixit: ecce
βόησεν ὁ σκοπὸς ἐπὶ τὴν πύλην καὶ εἶπεν, ἰδοὺ
vir alter solus currẽs. τ dixit rex τ
ἀνὴρ ἕτερος μόνος τρέχων. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ
hic bonũ nũciãs est. τ dixit speculator ↄtẽpla
οὗτος εὐαγγελιζόμενός ἐστι. καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς ἑώρα
tus sum cursũ primi q̃si cursum achimaas filij
κα τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον ἀχιμαὰς υἱοῦ
sadoc. τ dixit rex: vir bonus iste τ
σαδώκ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καί
ad nũciũ bonũ veniet. τ clamauit achi-
γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται. καὶ ἐβόησεν ἀχι-
maas τ dixit regi: pax. τ adora
μαὰς καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, εἰρήνη. καὶ προσεκύνη-
uit eum sup faciẽ sup terrã: τ dixit: be-
σεν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, εὐ
nedictus dñs deus tuus q̃ conclusit viros
λογητὸς κύριος ὁ θεός σου ὃς συνέκλεισε τοὺς ἄνδρας
qui leuauerũt manus suas cõtra dñm
τοὺς ἐπηρμένους τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὸν κύριον
meũ regẽ. τ ait rex: pax
μου τὸν βασιλέα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, εἰρήνη τῷ
puero abesalom? τ dixit achimaas: vidi
παιδαρίῳ ἀβεσαλώμ; καὶ εἶπεν ἀχιμαάς, εἶδον τὸ
tumultũ magnũ letum cũ mitteret ioab
πλῆθος μέγα εὐφραινόμενον ἐν τῷ ἀποστεῖλαι ἰωὰβ
seruũ regis τ me seruũ tuũ: τ
τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως καί με τὸν δοῦλόν σου, καὶ
nõ noui q̃ ibi. τ dixit rex: trãsi
οὐκ ἔγνων τὰ ἐκεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, πάρελθε
τ sta hic. τ transijt τ stetit post
καὶ παράστηθι ὧδε. καὶ παρῆλθε καὶ ἔστη ὀπίσω
eum. τ ecce chusi venit: τ dixit chusi
αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ χουσὶ παρεγένετο, καὶ εἶπεν ὁ χουσὶ
regi: bonũ nũciũ audiat dñs meꝰ rex
τῷ βασιλεῖ, εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς
q̃m iudicauit tibi dñs hodie de manu oium
ὅτι ἐδίκασέ σοι κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων
qui surrexerũt tibi.
τῶν ἀνθεστηκότων σοι.

τ dixit rex ad chuſi: valet pu-
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν χουσί, ὑγιαίνει τὸ παιδά-
er abeſalom: τ dixit chuſi: fiāt ſicͭ pu-
ριον ἀβεσαλώμ; καὶ εἶπεν ὁ χουσί, γένοιντο ὡς τὸ παιδά-
er inimici dn̄i mei regis: τ om
ριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ πάν-
nes q̄ cōſurrexerūt tibi in mala. τ plorauit rex
τες ὅσοι ἐπανέστησάν σοι εἰς κακά. καὶ ἐδάκρυσεν ὁ βασι-
τ aſcēdit in cenaculū porte τ fleuit:
λεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶον τῆς πύλης καὶ ἔκλαυσεν,
τ hec dixit cū lugeret ipſe: fili mi abe
καὶ τάδε εἶπεν ἐν τῷ κλαίειν αὐτόν, τέκνον ἐμὸν ἀβε-
ſalom: fili mi fili mi abeſalom fili. q̄s
σαλώμ, τέκνον ἐμὸν τέκνον ἐμὸν ἀβεσαλὼμ τέκνον. τίς
dabit mihi mortē pro te abeſalom fili mi fili mi:
δώσει μοι θάνατον ἀντὶ σοῦ ἀβεσαλὼμ υἱέ μου υἱέ μου;
Et nūciauerūt ioab dicētes: ecce
Καὶ ἀνήγγειλαν τῷ ἰωὰβ λέγοντες, ἰδοὺ ὁ βα-
rex flet τ luget pro abeſalom. τ facta ē
σιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ὑπὲρ ἀβεσαλώμ. καὶ ἐγένετο ἡ
ſalus in die illa in luctū omni pplo. qm̄
σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ. ὅτι
audiuit ppls in die illa dicētes: φ dolet
ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λεγόντων, ὅτι λυπεῖ-
rex pro filio ſuo. τ declinabat
ται ὁ βασιλεὺς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ διεκλέπτετο
ppls in die illa ingredi in ciuitatē:
ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν,
ſicut declinat ppls confuſi vt fugiant
καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ φεύγειν
ipſi in prelio. τ rex operuit
αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ ὁ βασιλεὺς παρεκάλυψε τὸ
faciem ſuā: τ clamabat voce magna dicēs: fi
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀνεβόα φωνῇ μεγάλῃ λέγων, τέκ-
li mi abeſalom abeſalom fili mi fili mi.
νον ἐμὸν ἀβεσαλὼμ ἀβεσαλὼμ τέκνον ἐμὸν τέκνον ἐμόν.
τ ingreſſus eſt ioab ad regem in domū τ
καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον καὶ
dixit: cōfudiſti tu hodie vultus oīuʒ
εἶπεν, κατῄσχυνας σὺ σήμερον τὰ πρόσωπα πάντων
ſeruorū tuorū q̄ ſaluā fecerūt aīam tuā
τῶν παίδων σου τῶν διασωσάντων τὴν ψυχήν σου
hodie: τ aīam filiorꝝ tuorꝝ τ filia
σήμερον, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέ-
rū tuarū: τ aīam vxorū tuarū τ ;ani
ρων σου, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τὴν ψυ-
mā cōcubinarꝝ tuarꝝ: quia diligis odientes te
χὴν τῶν παλλακῶν σου, τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε
τ odio habes diligētes te: quia oſtēdiſti hodie
καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε, ὅτι ἀπήγγελκας σήμερον
φ nō ſunt tibi pricipes neq̧ ſerui: q̄ cognoui φ abe
ὅτι οὐκ εἰσί σοι ἄρχοντες οὐδὲ παῖδες, ὅτι οἶδα ὅτι ἀβε-
ſalom ſi viueret hodie: τ oēs nos mortui eſſem⁹:
σαλὼμ εἰ ἔζη σήμερον, καὶ πάντες ἂν ἡμεῖς ἀπεθάνομεν,
quia tūc placeret corā te. τ nūc ſurge τ lo
ὅτι τότε ἤρεσκεν ἐνώπιόν σου. καὶ νῦν ἀνάστηθι καὶ λά-
quere ad cor ſeruorꝝ tuorū: qm̄ per
λησον ἐπὶ τὴν καρδίαν τῶν παίδων σου, ὅτι κατὰ τοῦ
dn̄m iurauerūt: φ ſi nō tu exieris: neq̧ manebit
κυρίου ὀμωμόκασιν, ὅτι εἰ μὴ σὺ ἐξελεύσῃ, οὐ μὴ μείνῃ
aliq̄s tecum nocte hac. τ ſcias hoc
τις μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην. καὶ ἐπίγνωθι τοῦτο
tibi ipſi: qm̄ peius tibi erit hoc ex oibus malis
σαυτῷ, ὅτι χεῖρόν σοι ἔσται τοῦτο ἐκ πάντων τῶν κακῶν
que venerūt ſup te ex adoleſcētia tua vſq̧ nūc.
τῶν ἐπεληλυθότων ἐπὶ σὲ ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.
[S]rexit rex τ ſedit ſup portā: τ nūciatū eſt
[ἀνέ]στη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς πύλης, καὶ ἀπηγγέλη
pplo a dicētibus: ecce rex ſedet ſup portā:
τῷ λαῷ λεγόντων, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐπὶ τὴν πύλην,
[ve]nit ois ppls corā rege. at iſrael fugit
[καὶ] ἐγένετο πᾶς ὁ λαὸς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ ἰσραὴλ ἔφυγεν

Dixit aūt rex ad chuſi. Eſt ne pax puero abſalom? Cui reſpondens chuſi: fiant inquit ſicut puer inimici dn̄i mei regis: & vniuerſi qui conſurgunt aduerſus eum in malū. Contriſtatus itaq̧ rex aſcēdit cenaculū porte & fleuit. Et ſic loq̄batur vadēs: Fili mi abſalō. abſalō fili mi. Quis mihi tribuat vt ego moriar p̄ te Abſalō fili mi: fili mi abſalō.

Nunciatū eſt autē 19
ioab φ rex fleret & lugeret filium ſuum: & verſa eſt victoria in luctum in die illa omni populo. Audiuit enim populus in die illa dici: dolet rex ſuper filio ſuo. Et declinauit populus in die illa ingredi ciuitatem: quomodo declinare ſolet populus verſus & fugiens de prelio. Porro rex operuit caput ſuum: & clamabat voce magna. Fili mi abſalom: abſalō fili mi. Ingreſſus ergo ioab ad regem in domum dixit. Cōfudiſti hodie vult⁹ omnium ſeruorū tuorum qui ſaluam fecerūt animam tuam: & aīam filiorū tuorū: & filiarū tuarū: & animā vxorꝝ tuarꝝ: & aīam cōcubinarū tuarū. Diligis odiētes te: & odio habes diligētes te. Et oſtēdiſti hodie quia nō curas de ducibus tuis & de ſeruis tuis: & vere cognoui mō: q̄a ſi abſalō viueret & oēs nos occubuiſſemus: tūc placeret tibi. Nūc igitur ſurge & p̄cede: & alloquēs ſatiſfac ſeruis tuis. Iuro enim tibi p̄ dominum φ ſi nō exieris: ne vn⁹ q̄dē remāſurus ſit tecū nocte hac: & peius erit hoc tibi quā oīa mala q̄ venerūt ſup̄ te ab adoleſcentia tua vſq̧ in p̄ns. Surrexit ergo rex & ſedit in porta. Et omni populo nūciatum eſt φ rex ſederet ī porta. Venitq̧ vniuerſa multitudo corā rege: iſrael autem fugit

ויאמר המלך אל הכושי השלום
לנער לאבשלום ויאמר הכושי
יהיו כנער איבי אדני המלך וכל
אשר קמו עליך לרעה: וירגז
המלך ויעל על עלית השער ויבך
וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני
בני אבשלום מי יתן מותי אני
תחתיך אבשלום בני בני:

Cap. xix.

ויגד ליואב הנה המלך בכה
ויתאבל על אבשלום: ותהי
התשעה ביום ההוא לאבל לכל
העם כי שמע העם ביום ההוא
לאמר נעצב המלך על בנו: ויתגנב
העם ביום ההוא לבוא העיר
כאשר יתגנב העם הנכלמים
בנסם במלחמה: והמלך לאט את
פניו ויזעק המלך קול גדול בני
אבשלום אבשלום בני בני: ויבא
יואב אל המלך הבית ויאמר
הובשת היום את פני כל עבדיך
הממלטים את נפשך היום ואת
נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך
ונפש פלגשיך: לאהבה את שנאיך
ולשנא את אהביך כי הגדת היום
כי אין לך שרים ועבדים כי
ידעתי היום כי לא אבשלום חי
וכלנו היום מתים כי אז ישר
בעיניך: ועתה קום צא ודבר על
לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי
כי אינך יוצא אם ילין איש אתך
הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה
אשר באה עליך מנעוריך עד
עתה: ויקם המלך וישב בשער
ולכל העם הגידו לאמר הנה
המלך יושב בשער ויבא כל
העם לפני המלך וישראל נס

אמר שלם
היה
קום רוע
רגז
עלה בכה
ילך
נתן
נגד אבל
היה ישע
עצב גנב
כלם
נוס לחם
פנה זעק
גדל בוא
בוש
מלט
פנה נשה
נגד
שור
לו
מות
יצא
שבע
לון
רוע
בוא נער
קום
נגד
ישב
פנה נוס

איש לאהליו: ויהי כל העם נדון — היה דון
בכל שבטי ישראל לאמר המלך
הצילנו מכף איבינו והוא — נצל
מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח
מן הארץ מעל אבשלום:
ואבשלום אשר משחנו עלינו
מת במלחמה ועתה למה אתם — מות לחם
מחרשים להשיב את המלך: והמלך — חרש שוב
דוד שלח אל צדוק ואל אביתר
הכהנים לאמר דברו אל זקני
יהודה לאמר למה תהיו אחרנים — היה
להשיב את המלך אל ביתו ודבר
כל ישראל בא אל המלך אל — בוא
ביתו: אחי אתם עצמי ובשרי
אתם ולמה תהיו אחרנים
להשיב את המלך: ולעמשא
תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה — אמר
כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף — עשה יסף
אם לא שר צבא תהיה לפני — שור
כל הימים תחת יואב: ויט את — יום נטה
לבב כל איש יהודה כאיש אחד
וישלחו אל המלך שוב אתה — שלח
וכל עבדיך: וישב המלך ויבא עד — שוב בוא
הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת — הלך
לקראת המלך להעביר את — עבר
המלך את הירדן: וימהר שמעי — מהר
בן גרא בן הימיני אשר
מבחורים וירד עם איש יהודה
לקראת המלך דוד: ואלף איש
עמו מבנימן וציבא נער בית
שאול וחמשת עשר בניו ועשרים
עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני — פנה
המלך: ועברה העברה להעביר את
בית המלך ולעשות הטוב בעיניו — עשה
ושמעי בן גרא נפל לפני
המלך בעברו בירדן: ויאמר — אמר

in tabernacula sua. Ois quoq3 popul⁹ certabat in cunctis tribubus israel dicens. Rex liberauit nos de manu inimicorum nostrorū: ipse saluauit nos de manu philistinorū: & nūc fugit de terra pp absalom. Absalō autem quem vnximus super nos: mortuus est in bello. Visquequo siletis & non reducitis regem? Rex vero dauid misit ad sadoch & abiathar sacerdotes dicēs. Loquimini ad maiores natu iuda dicentes. Cur venitis nouissimi ad reducendū regē in domum suam. Sermo autem omnis israel puenerat ad regem in domo eius: qa dixerat rex. Hec dicetis ad populū. Fratres mei vos: os meum & caro mea vos. Quare nouissimi reducitis regē? Et amase dicite. Nōne os meū es & caro mea? Hec faciat mihi deus: & hec addat. Si non magister militie fueris coram me omni tempore pro ioab. Et inclinauit cor oim virorum iuda quasi viri vnius. Miserūtq3 ad regē dicētes. Reuertere tu & oēs serui tui. Et reuersus est rex. Et venit vsq3 iordanē: & ois iuda venit vsq3 in galgala vt occurreret regi & traduceret eum iordanē. Festinaait aūt semei filius gera filii gemini de bahurim: & descendit cū viris iuda in occursum regis dauid cum mille viris de beniamin: & syba puer de domo saul: & quindecim filii eius ac viginti serui erāt cū eo: & irrūpentes iordanem ante regem trāsierunt vada vt traducerent domū regis & facerēt iuxta iussionem eius. Semei autem filius gera prostratus coram rege cum iam transisset iordanem: dixit

vnusq́sq3 in tabernaculū suū. ⁊ erat ois ppls cer
ἕκασος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς διακρι
tans in cunctis tribubus israel dicētes: rex
νόμθνος ἐν πάσαις ταῖς φυλαῖς ἰσραὴλ λέγοντες, ὁ βα
dauid liberauit nos de manu oium ini
σιλεὺς δαυὶδ ἐξήρηται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχ
micoꝝ nroꝝ: ⁊ ipse saluauit nos de manu phi
θρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ἀλ
listinorū. ⁊ nūc fugit de terra. ⁊ abe
λοφύλων. καὶ νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἀβε
salom: quē vnxim⁹ sup nos: mortu⁹ est in bello.
σαλώμ, ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν, τέθνηκεν ἐν τῷ πολέμῳ.
⁊ nunc quare siletis vos vt reuertamini ad re
καὶ νῦν ἱνατί σιωπᾶτε ὑμεῖς ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν βα
gem? ⁊ verbū ois israel venit ad re
σιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βα
gem. at rex dauid misit ad sadoc
σιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς δαδ ἐξαπέστειλε πρὸς σαδὼκ
⁊ ad abiathar sacerdotes dicēs: loquimini ad
καὶ πρὸς ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων, λαλήσατε πρὸς
maiores natu iuda dicētes: quare venitis
τοὺς πρεσβυτέρους ἰούδα λέγοντες, ἱνατί γίνεσθε
nouissimi vt reducatis regem in domū su
ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐ
am? ⁊ sermo ois israel puenerat ad re
τοῦ; καὶ ὁ λόγος παντὸς ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασι
gem. fratres mei vos estis: os meū ⁊ caro mea:
λέα. ἀδελφοί μου ὑμεῖς ἐστέ, ὀστοῦν μου καὶ σάρξ μου,
⁊ quare venistis in nouissimos ad reducēdū
καὶ ἱνατί γίνεσθε εἰς τοὺς ἐσχάτους τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν
regem in domū suā? ⁊ amessa dicetis: nōne
βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; καὶ τῷ ἀμεσσᾶ ἐρεῖτε, οὐχὶ
os meū ⁊ caro mea es tu? ⁊ nūc hec faciat
ὀστοῦν μου καὶ σάρξ μου εἶ σύ; καὶ νῦν τάδε ποιήσαι
mihi deus ⁊ hec addat: si nō magr militie fuerī
μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ μὴ ἀρχιστράτηγος ἔσῃ
corā me oibus diebus pro ioab. ⁊ incli
ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ ἰωάβ. καὶ ἔκλι
nauit cor ois viri iuda vt viri vni⁹.
νεν τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς ἰούδα ὡς ἀνδρὸς ἑνός.
⁊ miserūt ad regem dicētes: reuertere
καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες, ἐπίστρεφε
tu ⁊ oēs serui tui. ⁊ reuersus ē rex
σὺ καὶ πάντες οἱ παῖδές σου. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασι
⁊ venit vsq3 ad iordanē. ⁊ omnes vi
λεὺς καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ ἰορδάνου. καὶ πάντες οἱ ἄν
ri iude venerūt vsq3 in galgala vt descēderēt
δρες ἰούδα παρεγένοντο ἕως εἰς γάλγαλα καταβῆναι
in occursum regi: vt traducerēt re
εἰς ἀπάντησιν τῷ βασιλεῖ, τοῦ διαβιβάσαι τὸν βα
gem iordanē. ⁊ festinauit semei filius gera filii
σιλέα τὸν ἰορδάνην. καὶ ἔσπευσε σεμεῒ υἱὸς γηρᾶ υἱοῦ 3.
iemeni de bachurin: ⁊ descendit cū viris 2.
ἰεμενὶ ἐκ βαχουρίν, καὶ κατέβη μετὰ τῶν ἀνδρῶν
iude in occursum regi dauid: ⁊ mil
ἰούδα εἰς ἀπάντησιν τῷ βασιλεῖ δαυίδ, καὶ χί
le viri cū eo de beniamin: ⁊ siba
λιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ βενιαμίν, καὶ σιβὰ
puer domus saul: ⁊ quindecim
τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου σαοὺλ, καὶ πεντεκαίδεκα
filii eius: ⁊ viginti serui eius cū eo. ⁊
υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ
direxerūt in iordanē ante regem.
κατεύθυναν ἐπὶ τὸν ἰορδάνην ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
⁊ traiectū ē vadū vt traducerēt domū
καὶ διέβη ἡ διάβασις τοῦ διαβιβάσαι τὸν οἶκον τοῦ
regis in oculis eius. ⁊ semei filius ge
βασιλέως ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. καὶ σεμεῒ υἱὸς γη
ra cecidit sup faciē suā corā rege
ρᾶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως
cū trāsiret ipse iordanē. ⁊ dixit
διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ἰορδάνην. καὶ εἶπε

ad regem: ne iā putet dñs meus ini-
b πρὸς τὸν βασιλέα, μὴ δὴ λογισάσθω ὁ κύριός μου ἀδι
quitatē: τ nō meminerit qb⁹ iniuria affecit ſeruus tuus in
κίαν, καὶ μὴ μνησθήτω ὧν ἠδίκησεν ὁ δοῦλός σου ἐν τῇ
die qua egreſſus ē dñs meus rex de hieruſalem:
ἡμέρᾳ ᾗ ἐξῆλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξ ἱερουσαλήμ,
vt ponat rex in corde ſuo: qm̄
τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι
cognoui ego ſeruus tu⁹ φ peccaui: τ ecce ve-
ἔγνων ἐγὼ ὁ δοῦλός σου ὅτι ἡμάρτηκα, καὶ ἰδοὺ πα
ni hodie prim⁹ de omni domo ioſeph vt
ραγέγονα σήμερον πρῶτος παντὸς τοῦ οἴκου ἰωσὴφ τοῦ
deſcendā ego in occurſum dñi mei
καταβῆναί με εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ κυρίου μου τοῦ
regis. τ reſpōdit abeſſa filius ſaruia τ dixit:
βασιλέως. καὶ ἀπεκρίθη ἀβεσσὰ υἱὸς σαρουίας καὶ εἶπεν,
pro hoc nō occidetur ſemei: qm̄ maledixit
ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται σεμεΐ, ὅτι κατηράσατο
chriſto dñi? τ ait dauid: qd mihi τ vobis
τὸν χριστὸν κυρίου; καὶ εἶπεν δαυίδ, τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν
filii ſaruia: φ efficimini mihi hodie in inſidiatorē: ſi
υἱοὶ σαρουίας, ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον; εἰ
hodie interficietur qs in iſrael: nō ſcio φ
σήμερον θανατωθήσεταί τις ἐν ἰσραήλ; οὐκ οἶδα ὅτι
hodie regno ego ſup iſrael? τ ait
σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν ἰσραήλ; καὶ εἶπεν ὁ
rex ad ſemei: nō morieris. τ iurauit
βασιλεὺς πρὸς σεμεΐ, οὐ θανατωθήσῃ. καὶ ὤμοσεν
ei rex. τ mephiboſeth fili⁹ ionathā filij ſa
αὐτῷ ὁ βασιλεύς. καὶ μεφιβόσεθ υἱὸς ἰωναθὰν υἱοῦ σα
ul deſcēdit in occurſum regi: τ nō
οὺλ κατέβαινεν εἰς ἀπάντησιν τῷ βασιλεῖ, καὶ οὐκ
curauit pedes ſuos: neqꝫ fecit bar
ἐθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύ
bam ſuā: τ veſtes ſuas nō lauit a
στακα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἔπλυνεν ἀφ᾽
qua die egreſſus eſt rex vſqꝫ ad diē qua
ἧς ἡμέρας ἐξεπορεύθη ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς ἡμέρας ἧς
venit in pace in hieruſalem. τ factū eſt qn̄
παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἐγένετο ὅτε
venit in hieruſalem in occurſum re
παρεγένετο εἰς ἱερουσαλὴμ εἰς ἀπάντησιν τῷ βασι-
gi: τ dixit ei rex: quare nō iuiſti
λεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς, τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης
mecum mephiboſeth? τ dixit ad eū mephibo
μετ᾽ ἐμοῦ μεφιβόσεθ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν μεφιβό-
ſeth: dñe mi rex ſeruus meus decepit
σεθ, κύριέ μου βασιλεῦ ὁ δοῦλός μου παρελογίσατό
me: qm̄ dixit ſeruus tuus ei: ſterne mihi aſinū τ
με, ὅτι εἶπεν ὁ δοῦλός σου αὐτῷ, ἐπίσαξόν μοι τὸν ὄνον καὶ
aſcendā ſup eū τ ibo cū re
ἀναβήσομαι ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βα-
ge: qm̄ claudus ſeruus tuus: τ accuſauit
σιλέως, ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός σου, καὶ κατηγόρηκε τοῦ
ſeruū tuū ad dñm meū regē. at
δούλου σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα. ὁ δὲ
dñs meus rex vt angelus dei fecit bonū
κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος θεοῦ ἐποίησεν καλὸν
in cōſpectu dei: qm̄ nō eſt vniuerſa domus patris
ἐνώπιον θεοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὅλος ὁ οἶκος τοῦ πατρός
mei niſi viri mortis dño meo regi.
μου ἀλλ᾽ ἢ ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ.
τ cōſtituiſti ſeruū tuū inter comedētes in
καὶ κατέστησας τὸν δοῦλόν σου ἐν τοῖς ἐσθίουσιν ἐν τῇ
mēſa tua. τ q̄ eſt mihi āpli⁹ iuſtificatio: τ vt vo
τραπέζῃ σου. καὶ τί ἐστι μοι ἔτι δικαίωμα, καὶ τοῦ κε
ciferer vltra ad regem? τ dixit ei
κραγέναι ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα; καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βα
rex: quare loq̄ris āpli⁹ verba tua? dixi:
σιλεύς, ἵνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου; εἴρηκα,
te τ ſiba
σὲ καὶ σιβᾶ

ad eū. Ne reputes mi-
hi dñe mi iniquitatem:
neqꝫ memineris iniuria-
rum ſerui tui
in die qua egreſſus es
dñe mi rex
de ieruſalem: neqꝫ pōas
rex in corde tuo.
Agnoſco ei ſeruus tu-
us peccatum meum:
& idcirco hodie prim⁹
veni de omni
domo ioſeph: a deſcen
diqꝫ in occurſum dñi
mei regis. Rn̄dēs vero
abiſai filius ſaruie
dixit. Nūquid pro his
verbis non occidetur
ſemei qui maledixit
chriſto domini?
Et ait dauid. Quid mi
hi & vobis filii
ſaruie? Cur efficimini
mihi hodie in ſathan?
Ergo ne hodie interfi-
cietur vir in iſrael?
An ignoro hodie me
factum regem
ſuper iſrael? Et ait rex
ſemei. Non morieris.
Iurauitqꝫ ei.
Miphiboſeth quoqꝫ fi-
lius ſaul deſcendit
in occurſum regis illo
tis pedibus
& intonſa barba: ve
ſteſqꝫ ſuas
nō lauerat a die qua e-
greſſus fuerat rex
vſqꝫ ad diem reuerſio-
nis eius in pace.
Cunqꝫ occurriſſet re-
gi:
dixit ei rex. Quare
non veniſti
mecum miphiboſeth?
Et rn̄dens ait. Dñe mi
rex ſeru⁹ me⁹ cōtēpſit
me. Dixiqꝫ ei ego fa-
mulus tuus vt ſterneret
mihi aſinū: & aſcēdens
abirē cū rege: claud⁹
eī ſum ſeruus tuus. In-
ſup & accuſauit me ſer-
uū tuū ad te dn̄m meū
regē. Tu āt dñe mi rex
ſicut angelus dei es:
fac qđ placitū eſt tibi.
Neqꝫ enim fuit
domus patris mei niſi
morti obnoxia
dño meo regi: tu āt po
ſuiſti me ſeruū tuū iter
conuiuas menſe tue:
Quid ergo habeo
iuſte q̄rele: aut qd poſ-
ſum vltra vociferari ad
regē? Ait ergo ei rex.
Quid vltra loqueris.
Fixum eſt qđ locutus
ſum. tu & ſyba

אֶל־הַמֶּלֶךְ אַל־יַחֲשָׁב־לִי אֲדֹנִי עָוֺן
וְאַל־תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר הֶעֱוָה עַבְדְּךָ
בַּיּוֹם אֲשֶׁר יָצָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
מִירוּשָׁלָ͏ִם לָשׂוּם הַמֶּלֶךְ אֶל־לִבּוֹ׃
כִּי יָדַע עַבְדְּךָ כִּי אֲנִי חָטָאתִי
וְהִנֵּה בָאתִי הַיּוֹם רִאשׁוֹן לְכָל
בֵּית יוֹסֵף לָרֶדֶת לִקְרַאת אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ׃ וַיַּעַן אֲבִישַׁי בֶּן צְרוּיָה
וַיֹּאמֶר הֲתַחַת זֹאת לֹא יוּמַת
שִׁמְעִי כִּי קִלֵּל אֶת מְשִׁיחַ יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד מַה לִּי וְלָכֶם בְּנֵי
צְרוּיָה כִּי תִהְיוּ לִי הַיּוֹם לְשָׂטָן
הַיּוֹם יוּמַת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי
הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי הַיּוֹם אֲנִי מֶלֶךְ
עַל יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל
שִׁמְעִי לֹא תָמוּת וַיִּשָּׁבַע לוֹ
הַמֶּלֶךְ׃ וּמְפִיבֹשֶׁת בֶּן שָׁאוּל יָרַד
לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ וְלֹא עָשָׂה רַגְלָיו
וְלֹא עָשָׂה שְׂפָמוֹ וְאֶת בְּגָדָיו
לֹא כִבֵּס לְמִן הַיּוֹם לֶכֶת הַמֶּלֶךְ
עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּא בְשָׁלוֹם׃ וַיְהִי
כִּי בָא יְרוּשָׁלַ͏ִם לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא הָלַכְתָּ
עִמִּי מְפִיבֹשֶׁת׃ וַיֹּאמַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
עַבְדִּי רִמָּנִי כִּי אָמַר עַבְדְּךָ
אֶחְבְּשָׁה לִּי הַחֲמוֹר וְאֶרְכַּב עָלֶיהָ
וְאֵלֵךְ אֶת הַמֶּלֶךְ כִּי פִסֵּחַ עַבְדֶּךָ׃
וַיְרַגֵּל בְּעַבְדְּךָ אֶל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
וַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כְּמַלְאַךְ הָאֱלֹהִים
וַעֲשֵׂה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ׃ כִּי לֹא הָיָה
כָּל בֵּית אָבִי כִּי אִם אַנְשֵׁי מָוֶת
לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַתָּשֶׁת אֶת עַבְדְּךָ
בְּאֹכְלֵי שֻׁלְחָנֶךָ וּמַה יֶּשׁ לִי עוֹד
צְדָקָה וְלִזְעֹק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה תְּדַבֵּר עוֹד
דְּבָרֶיךָ אָמַרְתִּי אַתָּה וְצִיבָא

חָשַׁב עָוָה
זָכַר עָוָה
בּוֹא
יָרַד
עָנָה
מָשַׁח
הָיָה
מוּת
שָׁבַע
יָלַךְ
בּוֹא הָיָה
רָמָה
חָבַשׁ חָמַר
רָכַב יָלַךְ
רָגַל
לָאַךְ
שׁוּת
אָמַר דָּבַר

תחלקו את השדה׃ ויאמר מפיבשת   חלק
אל המלך גם את הכל יקח אחרי   לקח
אשר בא אדני המלך בשלום   בוא שלם
אל ביתו׃ וברזלי הגלעדי ירד
מרגלים ויעבר את המלך הירדן   עבר
לשלחו את הירדן׃ וברזלי זקן
מאד בן שמנים שנה והוא
כלכל את המלך בשיבתו במחנים   ישב
כי איש גדול הוא מאד׃ ויאמר   גדל אמר
המלך אל ברזלי אתה עבר אתי
וכלכלתי אתך עמדי בירושלם׃
ויאמר ברזלי אל המלך כמה
ימי שני חיי כי אעלה את   יום שנה
המלך ירושלם׃ בן שמנים שנה   חיה עלה
אנכי היום האדע בין טוב לרע   ידע רוע
אם יטעם עבדך את אשר אכל   טעם
ואת אשר אשתה אם אשמע   שתה שמע
עוד בקול שרים ושרות ולמה   שור
יהיה עבדך עוד למשא אל אדני   היה נשא
המלך׃ כמעט יעבר עבדך את   עבר
הירדן את המלך ולמה יגמלני   גמל
המלך הגמולה הזאת׃ ישב נא   שוב
עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי   מות
ואמי והנה עבדך כמהם יעבר
עם אדני המלך ועשה לו את
אשר טוב בעיניך׃ ויאמר
המלך אתי יעבר כמהם ואני
אעשה לו את הטוב בעיניך   עשה
וכל אשר תבחר עלי אעשה   בחר
לך׃ ויעבר כל העם את
הירדן והמלך עבר וישק המלך   נשק
לברזלי ויברכהו וישב למקומו׃   ברך שוב
ויעבר המלך הגלגלה וכמהן   קום
עבר עמו וכל עם יהודה
העבירו את המלך וגם חצי   חצה
עם ישראל׃ והנה כל איש

diuidite possessiones. Responditq; miphiboseth regi. Etiam cūcta accipiat postq̄ reuersus est dñs meus rex pacifice in domū suā. Berzellai quoq; galladites descēdēs de rogelim traduxit regem iordanem paratus ēt vltra fluuium ꝓsequi eū. Erat āt berzellai galaadites senex valde.i. octogenarius: & ip̄e ꝓbuit alimēta regi cū moraretur in castris. Fuit quippe vir diues nimis. Dixit itaq; rex ad Berzellai. Veni mecum vt requiescas securus ī ierusalem. Et ait berzellai ad regem. Quot sunt dies annorū vite mee: vt ascendam cum rege in ierusalem. Octogenarius sū hodie. Nūqd vigēt sensus mei ad discernendū suaue aut amarꝶ. aut delectare pōt seruū tuū cibus aut potus: vel audire possum vltra vocē cantorū atq; cātatricū. Quare seruus tu9 sit oneri domino meo regi. Paululū procedā famulus tuus ab iordane tecum. Non indigeo hac vicissitudie: sed obsecro vt reuertar seruus tuus & moriar ī ciuitate mea: & sepeliar iuxta sepulcꝶ pris mei & matris mee. Est autē seruus tuus chamaā: ipse vadat tecū dñe mi rex & fac ei quicquid bonū tibi videtur. Dixit itaq; ei rex. Mecum trāseat chamaā: & ego faciam ei quicquid tibi placuerit: & oē qđ petieris a me impetrabis. Cunq; transisset vniuersus populus & rex iordanem: osculatus est rex berzellai & bñdixit ei: & ille reuersus ē ī locū suū. Trāsiuit ergo rex ad galgalam & chamaā cū eo. Oīs aūt popul9 iuda traduxerat regem: & media tantū pars affuerat de populo israel. Itaq; omnes viri

diuidere agrū. ⁊ dixit mephiboseth ad re
διελέσθαι τὸν ἀγρόν. καὶ εἶπε μεφιβόσεθ πρὸς τὸν βα
gem: ⁊ cūcta accipiat postq̄ reuersus
σιλέα, καὶ τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέ=
est dñs meus rex in pace in do
σθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶ
mū suā. ⁊ berzelli galaadites descēdit de 3.
κον αὐτοῦ. καὶ βερζελλὶ ὁ γαλααδίτης κατέβη ἐκ 2.
rogellin: ⁊ trāsijt cū rege iorda
ῥωγελλίν, καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν ἰορδά
nem vt premittat eū ex iordane. ⁊ ber
νην τοῦ προπέμψαι αὐτὸν ἐκ τοῦ ἰορδάνου. καὶ ὁ βερ
zelli senex valde filius ānoꝝ octoginta. ⁊
ζελλὶ πρεσβύτης σφόδρα υἱὸς ἐτῶν ὀγδοήκοντα. καὶ
ipse educauit regē cū maneret ipse in
αὐτὸς διέθρεψε τὸν βασιλέα ἐν τῷ καθῆσθαι αὐτὸν ἐν
castris: qm̄ vir magn9 erat valde. ⁊ dixit
παρεμβολαῖς, ὅτι ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα. καὶ εἶπεν
rex ad berzelli: tu trāsibis mecum
ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν βερζελλί, σὺ διαβήσῃ μετ᾽ ἐμοῦ
⁊ alam senectutē tuā mecum in hierusalem.
καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ᾽ ἐμοῦ ἐν ἱερουσαλήμ.
⁊ dixit berzelli ad regē: quot dies erunt
καὶ εἶπε βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα, πόσαι αἱ ἡμέραι ἐτῶν
ānoꝝ vite mee: vt ascēdā cū rege in hieru
ζωῆς μου, ἵνα ἀναβῶ μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς ἱερου=
salē: filius octoginta ānoꝝ ego sum hodie. nūqd cogno
σαλήμ; υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον. μὴ γνώσο
scā inter bonū ⁊ inter malū: si gustabit
μαι ἀναμέσον ἀγαθοῦ καὶ ἀναμέσον κακοῦ; εἰ γεύσεται
adhuc seruus tuus que comederit vel que potauerit: si au
ἔτι ὁ δοῦλός σου ὅσα ἂν ἐσθίῃ ἢ ὅσα ἂν πίνῃ; εἰ ἀκού
diā āpli9 vocē canētiū ⁊ cātatricū: ⁊ quare
σομαι ἔτι φωνὴν ᾀδόντων καὶ ᾀδουσῶν; καὶ ἱνατί
fit seruus tuus onus sup dñm meū
γίνεται ὁ δοῦλός σου φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν
regem: qm̄ paululū trāsibit seruus tuus ior
βασιλέα, ὅτι ὀλίγον διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν ἰορ
danē cū rege: ⁊ quare dñs meus
δάνην μετὰ τοῦ βασιλέως; καὶ ἱνατί ὁ κύριός μου ὁ
rex reddit mihi hanc vicissitudinē:
βασιλεὺς ἀνταποδίδωσί μοι τοῦτο ἀνταπόδομα;
reuertatur iā seruus tuus: ⁊ moriatur in
ἀποστρεψάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ τελευτησάτω ἐν τῇ
ciuitate mea: ⁊ sepeliar in sepulchro pris
πόλει μου, καὶ ταφήσομαι ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρός
mei ⁊ matris mee. ⁊ ecce seruus tuus chi
μου καὶ τῆς μητρός μου. καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου χι=
maan filius me9 trāsibit cū dño meo
μαὰν ὁ υἱός μου διελεύσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ
rege: ⁊ facies ei qđ placuerit corā te.
βασιλέως, καὶ ποιήσεις αὐτῷ τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου.
⁊ dixit rex ad eum: trāseat mecum
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν, διελθέτω μετ᾽ ἐμοῦ
achimaan: ⁊ ego faciā ei qđ placuerit corā te:
ἀχιμαάν, καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου,
⁊ quod iusseris mihi faciā tibi. ⁊ trāsijt vniuersus
καὶ ὃ ἂν ἐπιτάξῃς μοι ποιήσω σοι. καὶ διέβη πᾶς ὁ
ppls iordanē: ⁊ rex restitit: ⁊ oscula
λαὸς τὸν ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς εἱστήκει, καὶ κατε=
tus est rex berzelli: ⁊ bñdixit ei:
φίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν βερζελλί, καὶ εὐλόγησεν αὐ=
⁊ reuersus est in locū suū. ⁊ trāsiuit
τόν, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ διέβη ὁ
rex in galgala ⁊ achimaan trāsiuit cū
βασιλεὺς εἰς γάλγαλα καὶ ἀχιμαὰν διέβη μετ᾽
eo: ⁊ ois ppls iude traduxerāt eum: ⁊
αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰούδα διεβίβασαν αὐτόν, καὶ
media ps ppli israel. ⁊ ecce ois vir
τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ ἰσραήλ. καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ

israel venerūt ad regem. ⁊ dixerūt
ἰσραὴλ παρεγίνοντο πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ εἶπον
regi: quare furati sūt te fratres nři
τῷ βασιλεῖ, τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν
viri iuda: ⁊ traduxerūt regem ⁊
οἱ ἄνδρες ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ
domū eius iordanē: ⁊ oēs vi
τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἰορδάνην, καὶ πάντας τοὺς ἄν-
ros dauid cū eo? ⁊ rñderūt viri
δρας δαυὶδ μετ' αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθησαν ἄνδρες
iuda viris israel ⁊ dixerūt: q꞉ appꝑi
ἰούδα τοῖς ἀνδράσιν ἰσραὴλ καὶ εἶπον, ὅτι ἐγγί-
quat nobis rex. ⁊ quare iratus es de
ζει ἡμῖν ὁ βασιλεύς. καὶ ἵνα τί τοῦτο ἐθυμώθης περὶ τοῦ
sermōe hoc? nūqd comedētes comedimus aliquē cibū
λόγου τούτου; ἢ ἐσθίοντες βεβρώκαμέν τι βρῶμα
ex rege: vel mun⁹ dedit nobis? ⁊ res
παρὰ τοῦ βασιλέως, ἢ δόμα δέδωκεν ἡμῖν; καὶ ἀπε-
pōderūt viri israel ad viros iuda
κρίθησαν οἱ ἄνδρες ἰσραὴλ πρὸς τοὺς ἄνδρας ἰούδα
⁊ dixerūt: decē mihi manus in rege: ⁊
καὶ εἶπον, δέκα μοι χεῖρες ἐν τῷ βασιλεῖ, καί
in dauid sum supra te. ⁊ cur iiuriā fecisti
γε ἐν τῷ δαυὶδ εἰμὶ ὑπὲρ σέ. καὶ τί ὅτι ὕβρισάς
mihi: ⁊ nō factū est verbū meū prius vt re
με, καὶ οὐκ ἐγένετο τὸ ῥῆμά μου πρότερον τοῦ ἐπι-
ducerē regē meū? ⁊ durū visū ē verbū vi
στρέψαι τὸν βασιλέα μου; καὶ ἐσκληρύνθη τὸ ῥῆμα ἀν-
rorū iuda magis ꝙ verbū virorū israel.
δρῶν ἰούδα ὑπὲρ τὸ ῥῆμα ἀνδρῶν ἰσραήλ. Ca.20.

ET ibi occurit vir filius pestilēs: ⁊ nomē
Καὶ ἐκεῖ ἀπήντα ἀνὴρ υἱὸς λοιμός, καὶ ὄνομα
ei sabee filius bochori vir iemini: ⁊ cecinit
αὐτῷ σαβεαὶ υἱὸς βοχορὶ ἀνὴρ ἰεμινί, καὶ ἐσάλπισε
buccina: ⁊ ait: nō est nobis pars in dauid
σάλπιγγι, καὶ εἶπεν, οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερὶς ἐν δαυὶδ
neqꝫ hereditas in filio iesse: eamus vnusqsqꝫ
οὐδὲ κληρονομία ἐν υἱῷ ἰεσσαί, πορευσώμεθα ἕκαστος
in tabernacula sua israel. ⁊ ascēdit oīs vir
εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἰσραήλ. καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ
israel a tergo dauid post sabee filiū bo-
ἰσραὴλ ἀπὸ ὄπισθεν δαυὶδ ὀπίσω σαβεαὶ υἱοῦ βο-
chori. at viri iuda adheserūt ad
χορί. οἱ δὲ ἄνδρες ἰούδα προσεκολλήθησαν πρὸς τὸν
regem suū a iordane ⁊ vsqꝫ ad hie
βασιλέα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου καὶ ἕως τῆς ἱε-
rusalem: ⁊ ingressus est dauid in domū suā in
ρουσαλήμ, καὶ εἰσῆλθε δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς
hierusalem: ⁊ tulit rex decē mu
ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυ-
lieres cōcubinas suas: quas dereliqrat ad custo
ναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ἃς κατέλιπε φυλάσ-
diēdā domū suam: ⁊ tradidit eas in do-
σειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς εἰς οἶ-
mū custodie: ⁊ aluit eas: ⁊ ad eas
κον φυλακῆς, καὶ διέτρεφεν αὐτάς, καὶ πρὸς αὐτὰς
nō est igressus: ⁊ erāt concluse vsqꝫ ad diē mor-
οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανά-
tis sue vidue viuētes. ⁊ dixit rex ad
του αὐτῶν χῆραι ζῶσαι. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
amassa: cōuoca mihi viros iuda in tribus diebus:
ἀμεσσά, βόησόν μοι ἄνδρας ἰούδα ἐν τρισὶν ἡμέραις,
tu aūt hic sta. ⁊ abiit amassa vt nūcia
σὺ δὲ ἐνταῦθα στῆθι. καὶ ἐπορεύθη ἀμεσσὰ παραγ-
ret iuda: ⁊ morat⁹ est a tp̄e qđ cōsti-
γεῖλαι τῷ ἰούδα, καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτά-
tuerat ei dauid. ⁊ ait dauid ad abessa:
ξατο αὐτῷ δαυίδ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἀβεσσά,
nunc malefaciet nobis
νῦν κακοποιήσει ἡμᾶς

israel concurrentes ad regem dixerunt ei. Quare te furati sūt fratres nostri viri iuda & traduxerūt regem & domum eius iordanem: omnesqꝫ viros dauid cū eo. Et rñdit omnis vir iuda ad viros israel. Quia mihi propior est rex. Cur irasceris super hac re? Nūquid comedimus aliquid ex rege: aut mūera nobis data sūt. Et respondit vir israel ad viros iuda & ait. Decē ptib⁹ maior ego sum apud regē: magisqꝫ ad me pertinet dauid ꝙ ad te. Cur fecisti mihi iniuriam: & nō mihi nūciatū ē priori vt reducerem regē meū? Durius āt rñderunt viri iuda viris israel. 20.

ACcidit quoqꝫ vt ibi esset vir belial nomine syba filius bochri vir gemineus: & cecinit buccina & ait. Non est nobis pars in dauid: neqꝫ hereditas in filio isai. Reuertere in tabernacula tua israel. Et separatus est omnis israel a dauid: secutusqꝫ est syba filiū bochri. Viri autem iuda adheserunt regi suo a iordane vsqꝫ ierusalem. Cunqꝫ venisset rex in domum suam in ierusalem: tulit decem mulieres concubinas quas dereliqrat ad custodiendā domū: & tradidit eas in custodiā alimenta eis prebēs. Et non est ingressus ad eas sed erant clause vsqꝫ in diē mortis sue in viduitate viuentes. Dixit autem rex amase. Conuoca mihi omnes viros iuda ī diē tertiū: & tu adesto presens. Abiit ergo amasa vt conuocaret iudā: & moratus est extra placitū qđ ei cōstituerat rex. Ait autē dauid ad abisai. Nūc magis afflicturus est nos

יִשְׂרָאֵל בָּאִים אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ — בוא אמר
אֶל הַמֶּלֶךְ מַדּוּעַ גְּנָבוּךָ אַחֵינוּ — מַדֻּעַ
אִישׁ יְהוּדָה וַיַּעֲבִרוּ אֶת הַמֶּלֶךְ
וְאֶת בֵּיתוֹ אֶת הַיַּרְדֵּן וְכָל אַנְשֵׁי
דָוִד עִמּוֹ: וַיַּעַן כָּל אִישׁ יְהוּדָה עַל — ענה
אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי קָרוֹב הַמֶּלֶךְ — קרב
אֵלַי וְלָמָּה זֶּה חָרָה לְךָ עַל הַדָּבָר
הַזֶּה הֶאָכוֹל אָכַלְנוּ מִן הַמֶּלֶךְ אִם — אכל
נִשֵּׂאת נִשָּׂא לָנוּ: וַיַּעַן אִישׁ
יִשְׂרָאֵל אֶת אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
עֶשֶׂר יָדוֹת לִי בַמֶּלֶךְ וְגַם בְּדָוִד
אֲנִי מִמְּךָ וּמַדּוּעַ הֱקִלֹּתַנִי וְלֹא — מן
הָיָה דְבָרִי רִאשׁוֹן לִי לְהָשִׁיב אֶת — קלל שוב
מַלְכִּי וַיִּקֶשׁ דְּבַר אִישׁ יְהוּדָה — קשה
מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל:

Cap. xx.

וְשָׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיַּעַל — קרא בל
וּשְׁמוֹ שֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי אִישׁ יְמִינִי — ימן
וַיִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמֶר אֵין לָנוּ — תקע שפר
חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא נַחֲלָה לָנוּ בְּבֶן
יִשַׁי אִישׁ לְאֹהָלָיו יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַל — עלה
כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דָוִד
אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי וְאִישׁ
יְהוּדָה דָּבְקוּ בְמַלְכָּם מִן הַיַּרְדֵּן
וְעַד יְרוּשָׁלִַם: וַיָּבֹא דָוִד אֶל — בוא
בֵּיתוֹ יְרוּשָׁלִַם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֵת — לקח
עֶשֶׂר נָשִׁים פִּלַגְשִׁים אֲשֶׁר — נשה
הִנִּיחַ לִשְׁמֹר הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית — נוח נתן
מִשְׁמֶרֶת וַיְכַלְכְּלֵם וַאֲלֵיהֶם לֹא — שמר כלכל
בָא וַתִּהְיֶינָה צְרֻרוֹת עַד יוֹם — בוא היה
מֻתָן אַלְמְנוּת חַיּוּת: וַיֹּאמֶר — מות חיה
הַמֶּלֶךְ אֶל עֲמָשָׂא הַזְעֶק לִי — זעק
אֶת אִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים — יום
וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד: וַיֵּלֶךְ עֲמָשָׂא
לְהַזְעִיק אֶת יְהוּדָה וַיִּיחֶר מִן — אחר
הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יְעָדוֹ: וַיֹּאמֶר דָּוִד — יעד אמר
אֶל אֲבִישַׁי עַתָּה יֵרַע לָנוּ — רעע

שֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי מִן אַבְשָׁלוֹם אַתָּה
קַח אֶת עַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ וּרְדֹף אַחֲרָיו
פֶּן מָצָא לוֹ עָרִים בְּצֻרוֹת וְהִצִּיל עיר נצל
עֵינֵנוּ׃ וַיֵּצְאוּ אַחֲרָיו אַנְשֵׁי יוֹאָב
וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וְכָל הַגִּבֹּרִים
וַיֵּצְאוּ מִירוּשָׁלַםִ לִרְדֹּף אַחֲרֵי
שֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי׃ הֵם עִם הָאֶבֶן
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן וַעֲמָשָׂא גדל
בָּא לִפְנֵיהֶם וְיוֹאָב חָגוּר מִדּוֹ בוא פנה
לְבֻשׁוֹ וְעָלָיו חֲגוֹר חֶרֶב מְצֻמֶּדֶת חגר צמד
עַל מָתְנָיו בְּתַעְרָהּ וְהוּא יָצָא
וַתִּפֹּל׃ וַיֹּאמֶר יוֹאָב לַעֲמָשָׂא נפל
הֲשָׁלוֹם אַתָּה אָחִי וַתֹּחֶז יַד יְמִין אחז
יוֹאָב בִּזְקַן עֲמָשָׂא לִנְשָׁק לוֹ
וַעֲמָשָׂא לֹא נִשְׁמַר בַּחֶרֶב אֲשֶׁר שמר
בְּיַד יוֹאָב וַיַּכֵּהוּ בָהּ אֶל הַחֹמֶשׁ נכה
וַיִּשְׁפֹּךְ מֵעָיו אַרְצָה וְלֹא שָׁנָה לוֹ שפך מעה
וַיָּמֹת וְיוֹאָב וַאֲבִישַׁי אָחִיו רָדַף מות
אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי׃ וְאִישׁ עָמַד
עָלָיו מִנַּעֲרֵי יוֹאָב וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר
חָפֵץ בְּיוֹאָב וּמִי אֲשֶׁר לְדָוִד אַחֲרֵי
יוֹאָב׃ וַעֲמָשָׂא מִתְגֹּלֵל בַּדָּם בְּתוֹךְ גלל
הַמְסִלָּה וַיַּרְא הָאִישׁ כִּי עָמַד כָּל סלל ראה
הָעָם וַיַּסֵּב אֶת עֲמָשָׂא מִן הַמְסִלָּה סבב
הַשָּׂדֶה וַיַּשְׁלֵךְ עָלָיו בֶּגֶד כַּאֲשֶׁר שלך
רָאָה כָּל הַבָּא עָלָיו וְעָמָד׃ בוא
כַּאֲשֶׁר הֹנָה מִן הַמְסִלָּה עָבַר כָּל
אִישׁ אַחֲרֵי יוֹאָב לִרְדֹּף אַחֲרֵי
שֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי׃ וַיַּעֲבֹר בְּכָל שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל אָבֵלָה וּבֵית מַעֲכָה
וְכָל הַבֵּרִים וַיִּקָּהֲלוּ וַיָּבֹאוּ אַף קהל
אַחֲרָיו׃ וַיָּבֹאוּ וַיָּצֻרוּ עָלָיו בְּאָבֵלָה צור
בֵּית הַמַּעֲכָה וַיִּשְׁפְּכוּ סֹלְלָה
אֶל הָעִיר וַתַּעֲמֹד בַּחֵל וְכָל עמד חיל
הָעָם אֲשֶׁר אֶת יוֹאָב מַשְׁחִיתִם שחת נפל
לְהַפִּיל הַחוֹמָה׃ וַתִּקְרָא חמה קרא

syba filius bochri ꝙ absalõ. Tolle ergo seruos dñi tui & ꝑsequere eũ: ne forte iueniat ciuitates munitas: & effugiat nos. Egressi sunt ergo cum eo viri ioab: cerethi quoqꝫ & felethi: & omnes robusti exierunt de ierusalẽ ad ꝑsequendũ syba filiũ bochri. Cumqꝫ illi essẽt iuxta lapidem grandẽ qui est in gabaon: amasa veniens occurrit eis. Porro ioab vestitus erat tunica stricta ad mẽsuram habitus sui: & desuper accict⁹ gladio dependente vsqꝫ ad ilia in vagina: qui fabricatus leui motu egredi poterat & percutere. Dixit itaqꝫ ioab ad amasam. Salue mi frater. Et tenuit mãu dextra mentum amase quasi osculans eum. Porro amasa non obseruauit gladium quem habebat ioab. Qui percussit eum in latere & effudit intestina eius in terrã. & mortu⁹ ẽ: nec scđm vulnus apposuit. Ioab autem & abisai frater eius persecuti sunt siba filium bochri. Interea quidam viri cum stetissent iuxta cadauer amase de sociis ioab: dixerunt. Ecce qui esse voluit pro ioab comes dauid. Amasa autem conspersus sanguie iacebat in media via. Vidit hoc quidam vir ꝙ subsisteret omnis populus ad videndum eum: & amouit amasam de via in agrum: operuitqꝫ eum vestimento ne subsisterent transeuntes propter eum. Amoto ergo illo de via transibat omnis vir sequens ioab ad persequendum siba filium bochri. Porro ille transierat per omnes tribus israel vsqꝫ in abelã & in bethmacha: omnesqꝫ viri electi cõgregati fuerãt ad eum. Venerunt itaqꝫ & oppugnabant eum in abela & in bethmacha & circundederũt munitionibus ciuitatẽ & obsessa ẽ vrbs. Oĩs aũt turba q̄ erat cum ioab moliebatur destruere muros. Et exclamauit

sabee fili⁹ bochori magis ꝙ abesalõ. ⁊ nũc tolle
σαβεαὶ υἱὸς βοχορὶ ὑπὲρ ἀβεσαλώμ. καὶ νῦν λάβε
tecum seruos dñi tui: ⁊ per-
μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου, καὶ κατα
sequere post eũ: vt nõ inueniat sibi ciuitates
δίωκε ὀπίσω αὐτοῦ, ὅπως μὴ εὕρῃ ἑαυτῷ πόλεις
munitas: ⁊ inumbret oculos nr̃os. ⁊ egressi sũt
ὀχυράς, καὶ σκιάσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν. καὶ ἐξῆλθον
post eum viri ioab: ⁊ cherethi ⁊ phele
ὀπίσω αὐτοῦ ἄνδρες ἰωάβ, καὶ ὁ χερεθὶ καὶ ὁ φελε
ti ⁊ oẽs robusti ex hierusalem. ⁊ perse-
τὶ καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐξ ἱερουσαλήμ. καὶ κατε-
cuti sũt post sabee filiũ bochori. ⁊ illi erant
δίωξαν ὀπίσω σαβεαὶ υἱοῦ βοχορί. καὶ αὐτοὶ ἦσαν
iuxta lapidẽ grãdẽ q̄ in gabaon. ⁊
παρὰ τὸν λίθον τὸν μέγαν τὸν ἐπὶ γαβαών. καὶ
amassa venit cõtra faciẽ eorũ. ⁊ io
ἀμεσσὰ παρεγένετο κατὰ πρόσωπον αὐτῶν. καὶ ἰω-
ab cinctus erat tunica: veste sua sup
ὰβ περιεζωσμένος μανδύαν, τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐ-
se: ⁊ sup eã accinctus gladio ancipi
τόν, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ περιεζωσμένος μάχαιραν ἀμφή-
te sup ilia sua in vagina sua. ⁊
κη ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν τῷ κολεῷ αὐτῆς. καὶ ἡ
gladius egressus ẽ ⁊ cecidit. ⁊ dixit ioab ames
μάχαιρα ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε. καὶ εἶπεν ἰωὰβ τῷ ἀμεσ-
sa: si vales tu frater mi: ⁊ tenuit ioab ma
σά, εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέ μου; καὶ κατέσχεν ἰωὰβ τῇ χει-
nu dextera mentũ amessa vt oscularetur e-
ρὶ τῇ δεξιᾷ τοῦ πώγωνος ἀμεσσὰ τοῦ φιλῆσαι αὐ-
um. ⁊ amessa nõ custodiuit se a gladio
τόν. καὶ ἀμεσσὰ οὐκ ἐφυλάξατο ἀπὸ τῆς μαχαίρας
qui erat in manu ioab. ⁊ percussit eũ in eo ioab
τῆς ἐν τῇ χειρὶ ἰωάβ. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ ἰωὰβ
sup inguine: ⁊ effudit intestina eius sup 3
ἐπὶ τὴν ψύαν, καὶ ἐξέχεεν τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐπὶ 2
terrã ⁊ nõ secũdo ꝑcussit eũ: ⁊ mortu⁹ est. ⁊
τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε. καὶ
ioab ⁊ abessa frater eius ꝑsecuti sunt post
ἰωὰβ καὶ ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κατεδίωκον ὀπί-
sabee filiũ bochori. ⁊ vir stetit iuxta eũ de pue
σω σαβεαὶ υἱοῦ βοχορί. καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ᾽ αὐτὸν τῶν παι-
ris ioab. ⁊ dixit: q̄s est q̄ vult ioab: ⁊
δαρίων ἰωάβ. καὶ εἶπε, τίς ὁ βουλόμενος ἰωάβ, καὶ
quis dauid: post ioab. ⁊ amessa mortu⁹ ẽ
τίς τῷ δαυίδ; ὀπίσω τοῦ ἰωάβ. καὶ ἀμεσσὰ τεθνηκὼς
⁊ cõmixtus in sãguine suo in media via.
καὶ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ ἐν μέσῃ τῇ ὁδῷ.
⁊ vidit vir ꝙ subsisteret oĩs ppl̃s: ⁊ proie
καὶ εἶδεν ἀνὴρ ὅτι εἱστήκει πᾶς ὁ λαός, καὶ ἀπέρρι-
cit amessa de via in agrũ: ⁊ proiecit
ψε τὸν ἀμεσσὰ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρόν, καὶ ἀπέρριψεν
sup eũ vestimẽtũ: q2 vidit ꝙ oĩs q̄ veniebat subsistebat sup
ἐπ᾽ αὐτὸν ἱμάτιον, ὅτι εἶδεν ὅτι πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἵστατο ἐπ᾽
eum. ⁊ factũ ẽ qñ amouit amessa de via:
αὐτόν. καὶ ἐγένετο ὅτε μετέστησε τὸν ἀμεσσὰ ἀπὸ τῆς τρί-
transijt oĩs ppl̃s post ioab vt persequeretur post
βου, παρῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω ἰωὰβ καταδιώκειν ὀπί-
sabee filiũ bochori. ⁊ trãsijt in oẽs tribus
σω σαβεαὶ υἱοῦ βοχορί. καὶ διῆλθεν εἰς πάσας τὰς φυλὰς
israel: in abela ⁊ bethmaaca. ⁊ oẽs ciui
τοῦ ἰσραήλ, εἰς ἀβηλὰ καὶ βαιθμααχά. καὶ πᾶσαι αἱ πό-
tates cõgregate sunt: ⁊ venerũt post eũ. ⁊
λεις ἐξεκκλησιάσθησαν, καὶ παραγίνονται ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ
venerũt ⁊ obsederũt eum in abel ⁊ beth
παρεγένοντο καὶ περιεκάθησαν αὐτὸν ἐν τῇ ἀβὲλ καὶ βαιθ-
maaca. ⁊ fecerũt vallũ cõtra ciuitatẽ: ⁊ stetit in
μααχά. καὶ ἔβαλον χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔστη ἐν
valle. ⁊ oĩs ppl̃s q̄ cũ ioab cogi-
τῷ προτειχίσματι. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ ἰωὰβ ἐνε-
tabãt destruere murũ. ⁊ exclamauit
νόουν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος. καὶ ἐβόησε

mulier ſapiēs de ciuitate ⁊ dixit: audite tā audi
γυνὴ σοφὴ ἐκ τῆς πόλεως καὶ εἶπεν, ἀκούετε δὴ ἀκούε
te: dicite tā ioab vt appropinquet huc vſq; ⁊ lo
τε, εἴπατε δὴ τῷ ἰωὰβ ἐγγίσαι ὧς ὧδε καὶ λαλή=
quar ad eū. ⁊ acceſſit ioab ad eā: ⁊ a=
σω πρὸς αὐτόν. καὶ ἤγγισεν ἰωὰβ πρὸς αὐτήν. καὶ εἶ=
it mulier: es tu ioab? ⁊ dixit: ego. ⁊ dixit:
πεν ἡ γυνή, εἰ σὺ ἰωάβ; καὶ εἶπεν, ἐγώ. καὶ εἶπεν,
audi tā verba ancille tue. ⁊ dixit: audio
ἄκουε δὴ τοὺς λόγους τῆς δούλης σου. καὶ εἶπεν, ἀκούω
ego: dic. ⁊ dixit ſermo dict⁹ fuit in primis dicen
ἐγώ, λέγε. καὶ εἶπε λόγος ἐλαλήθη ἐν πρώτοις λεγόν=
tiū: interrogātes interrogabūt in abel: ⁊ ſic defi
των, ἐρωτῶντες ἐρωτήσουσιν ἐν ἀβέλ, καὶ οὕτως ἐξέ
ciebāt: ego ſum pacifica firmamētoꝝ iſrael: tu āt
λιπον, ἐγώ εἰμι εἰρηνικὰ στηριγμάτων ἰσραήλ, σὺ δὲ
queris occidere ciuitatē ⁊ metropolin in iſrael.
ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν ἰσραήλ.
quid abſorbes hereditatē dñi: ⁊ rñdit ioab
τί καταπίνεις κληρονομίαν κυρίου; καὶ ἀπεκρίθη ἰωὰβ
⁊ ait. nō mihi fiat vt abſorbeā. ⁊ ſi demo
καὶ εἶπε. μήμοι γένοιτο εἰς καταπίομαι. καὶ εἰ διαφ
lit⁹ fuero: nō iſtud verbū: qm̄ vir de mōte ephraim ſa=
θερῶ, οὐχ οὗτος ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους ἐφραὶμ σα
bee filius bochori leuauit manū ſuā cōtra
βεαὶ υἱὸς βοχορὶ ἀντῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
regem dauid. tradite mihi eū ſolū: ⁊ rece
βασιλέα δαυίδ. παράδοτέ μοι αὐτὸν μόνον, καὶ ἀπε
dam a ciuitate. ⁊ dixit mulier ad io=
λεύσομαι ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς ἰω
ab: ecce caput eius proiicietur a muro.
άβ, ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφήσεται ἀπὸ τοῦ τείχους.
⁊ abiit mulier ad oēm ppl'm: ⁊ locu=
καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐλά=
ta eſt ad oēm ciuitatē iuxta ſuam prudē
λησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν κατὰ τὴν αὐτῆς φρόνη
tiam. ⁊ auferūt caput ſabee filij bocho
σιν. καὶ ἀφαιροῦσι τὴν κεφαλὴν σαβεαὶ υἱοῦ βοχο
ri: ⁊ proiiciūt illud ad ioab. ⁊ cecinit ioab
ρί, καὶ ῥίπτουσιν αὐτὴν πρὸς ἰωάβ. καὶ ἐσάλπισεν ἰωὰβ
in buccina: ⁊ diſp'ſus fuit ppl's a ciuitate vnuſ
ἐν σάλπιγγι, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐκ τῆς πόλεως ἕκα
quiſq; in tabernaculū ſuū. ⁊ ioab reuerſus eſt in
στος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ ἰωὰβ ἐπέστρεψεν εἰς
hieruſalem ad regem. at ioab fuit ſup
ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ ἰωὰβ ἦν ἐπὶ
oēm exercitū iſrael. ⁊ baneas fili⁹ ioiade
πάσης τῆς στρατιᾶς ἰσραήλ. καὶ βανέας υἱὸς ἰωιαδὲ
ſup cherethi ⁊ pheleti. ⁊ adorā ſup
ἐπὶ τοῦ χερεθὶ καὶ τοῦ φελετί. καὶ ἀδωρὰν ἐπὶ
tributa. ⁊ ioſaphat filius achilud a cōmētariis.
τῶν φόρων. καὶ ἰωσαφὰτ υἱὸς ἀχιλοὺδ ὑπομιμνήσκων.
⁊ ſuſa ſcriba. ⁊ ſadoc ⁊ abiathar ſa=
καὶ σουσὰ γραμματεύς. καὶ σαδὼκ καὶ ἀβιαθὰρ ἱε
cerdotes. ⁊ iras fili⁹ iari erat ſacerdos dauid.
ρεῖς. καί γε ἴρας ὁ ἰαρὶ ἦν ἱερεὺς τῷ δαυίδ. Ca. 21.

Et facta eſt fames in diebus dauid trib⁹
Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις δαυὶδ τρία
annis: ānus adherēs anno. ⁊ querebat dauid
ἔτη, ἐνιαυτὸς ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ. καὶ ἐζήτει δαυὶδ
faciem a dño. ⁊ dixit dñs: ſup
τὸ πρόσωπον παρὰ κυρίου. καὶ εἶπε κύριος, ἐπὶ
ſaul ⁊ ſup domū eius iniqtas: eo q̄ occi
σαοὺλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἡ ἀδικία, διὰ τὸ θανατῶ
dit ipſe gabaonitas. ⁊ vocauit
σαι αὐτὸν τοὺς γαβαωνίτας. καὶ ἐκάλεσεν

mulier ſapiens de ciuitate. Audite: audite: dicite ioab. appropinqua huc & loquar tecum. Qui cum acceſſiſſet ad eam: ait illi. Tu es ioab? Et ille rñdit. Ego. Ad quē ſic locuta eſt. Audi ſermones ancille tue. Qui rñdit. Audio. Rurſumq; illa. Sermo īquit dicebatur in veteri puerbio. Qui īterrogant interrogēt ī abela: & ſic pficiebāt. Nonne ego ſum que rñdeo veritatē in iſrael? & tu queris ſubuertere ciuitatē & euertere mrēm in iſrael. Quare p̄cipitas hereditatem dñi? Rñdenſq; ioab ait. Abſit: abſit hoc a me: non p̄cipito neq; d̄molior. Non ſe ſic habet res. Sed homo de mōte effraim ſyba filius bochri cognomine leuauit manū ſuā cōtra regē dd. Tradite illū ſolū: & recedem⁹ a ciuitate. Et ait mulier ad ioab. Ecce caput eius mittetur ad te per murum. Ingreſſa eſt ergo ad oēm ppl'm: & locuta eſt eis ſapiēter. Qui abſciſum caput ſybe filii bochri piecerūt ad ioab. Et ille cecinit tuba: & receſſerūt ab vrbe: vnuſquiſq; in tabernacula ſua. Ioab aūt reuerſus ē ieruſalem ad regē. Fuit ergo ioab ſup oēm exercitū iſrael. Banaias āt filius ioiade ſuper ceretheos & feletheos aduram vero ſuper tributa. Porro ioſaphat filius ahilud a cōmētariis. Syba aūt ſcriba. Sadoch vero & abiathar ſacerdotes: hyram autem hyraites erat ſacerdos dauid. 21.

Facta eſt quoq; fames ī diebus dd̄ tribus annis iugiter. Et cōſuluit dauid oraculū dñi. Dixitq; dominus. Propter ſaul & domum ei⁹ ſanguinum: quia occidit gabaonitas. Vocatis ergo

אשה חכמה מן העיר שמעו — איש
שמעו אמרו נא אל יואב קרב
עד הנה ואדברה אליך׃ ויקרב — דבר קרב
אליה ותאמר האשה האתה יואב — אמר
ויאמר אני ותאמר לו שמע
דברי אמתך ויאמר שמע אנכי׃ — אמה
ותאמר לאמר דבר ידברו
בראשנה לאמר שאל ישאלו — שאל
באבל וכן התמו׃ אנכי שלמי
אמוני ישראל אתה מבקש — בקש
להמית עיר ואם בישראל למה — מות
תבלע נחלת יהוה׃ ויען יואב — בלע ענה
ויאמר חלילה חלילה לי אם — חלל
אבלע ואם אשחית׃ לא כן הדבר — שחת
כי איש מהר אפרים שבע בן
בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד
תנו אתו לבדו ואלכה מעל העיר — נתן בדד
ותאמר האשה אל יואב הנה — ילך
ראשו משלך אליך בעד החומה׃
ותבא האשה אל כל העם — שלך בוא
בחכמתה ויכרתו את ראש שבע — כרת
בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע
בשופר ויפצו מעל העיר איש — פוץ
לאהליו ויואב שב ירושלם אל — שוב
המלך׃ ויואב אל כל הצבא
ישראל ובניה בן יהוידע על
הכרתי ועל הפלתי׃ ואדרם על
המס ויהושפט בן אחילוד
המזכיר׃ ושיא ספר וצדוק — זכר
ואביתר כהנים׃ וגם עירא
היארי היה כהן לדוד׃
ויהי רעב בימי דוד שלש שנים — Cap. xxi.
שנה אחרי שנה ויבקש דוד — היה יום
את פני יהוה ויאמר יהוה אל — שנה בקש
שאול ואל בית הדמים על — פנה
אשר המית את הגבענים׃ ויקרא — מות קרא

הַמֶּלֶךְ לַגִּבְעֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמַר
וְהַגִּבְעֹנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה
כִּי אִם מִיֶּתֶר הָאֱמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
נִשְׁבְּעוּ לָהֶם וַיְבַקֵּשׁ שָׁאוּל שָׁבַע
לְהַכֹּתָם בְּקַנֹּאתוֹ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָכָה
וִיהוּדָה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַגִּבְעֹנִים
מָה אֶעֱשֶׂה לָכֶם וּבַמָּה אֲכַפֵּר עָשָׂה כָּפַר
וּבָרְכוּ אֶת נַחֲלַת יְהוָה׃ וַיֹּאמְרוּ
לוֹ הַגִּבְעֹנִים אֵין לָנוּ כֶּסֶף וְזָהָב
עִם שָׁאוּל וְעִם בֵּיתוֹ וְאֵין לָנוּ
אִישׁ לְהָמִית בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מות
מָה אַתֶּם אֹמְרִים אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר
כִּלָּנוּ וַאֲשֶׁר דִּמָּה לָנוּ נִשְׁמַדְנוּ כָּלָה שָׁמַד
מֵהִתְיַצֵּב בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל׃ יָצַב גָּבַל
יֻתַּן לָנוּ שִׁבְעָה אֲנָשִׁים מִבָּנָיו נָתַן
וְהוֹקַעֲנוּם לַיהוָה בְּגִבְעַת שָׁאוּל יָקַע
בְּחִיר יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי בָּחַר
אֶתֵּן׃ וַיַּחְמֹל הַמֶּלֶךְ עַל מְפִיבֹשֶׁת נָתַן חָמַל
בֶּן יְהוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל עַל שְׁבֻעַת
יְהוָה אֲשֶׁר בֵּינֹתָם בֵּין דָּוִד וּבֵין
יְהוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל׃ וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת לָקַח
שְׁנֵי בְּנֵי רִצְפָּה בַת אַיָּה אֲשֶׁר שָׁנָה
יָלְדָה לְשָׁאוּל אֶת אַרְמֹנִי וְאֶת
מְפִיבֹשֶׁת וְאֶת חֲמֵשֶׁת בְּנֵי מִיכַל
בַּת שָׁאוּל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעַדְרִיאֵל
בֶּן בַּרְזִלַּי הַמְּחֹלָתִי׃ וַיִּתְּנֵם בְּיַד נָתַן
הַגִּבְעֹנִים וַיֹּקִיעֻם בָּהָר לִפְנֵי יָקַע פָּנָה
יְהוָה וַיִּפְּלוּ שְׁבַעְתָּים יָחַד וְהֵמָּה נָפַל
הֻמְתוּ בִּימֵי קָצִיר בָּרִאשֹׁנִים מות יום
בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים׃ וַתִּקַּח קָצַר חָלַל
רִצְפָּה בַת אַיָּה אֶת הַשַּׂק וַתַּטֵּהוּ נָטָה
לָהּ אֶל הַצּוּר מִתְּחִלַּת קָצִיר עַד
נִתַּךְ מַיִם עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמָיִם
וְלֹא נָתְנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ
עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְאֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה חָיָה

gabaonitis. rex dixit ad eos. Porro gabaonite non erant de filiis israel: sed reliquie āmorreorum. Filii quippe israel iurauerant eis: & voluit saul percutere eos zelo quasi pro filiis israel & iuda. Dixit ergo dauid ad gabaonitas. Quid faciā vobis: & qd̄ erit vestri piaculum vt bn̄dicatis hereditati domini. Dixeruntq; ei gabaonite. Nō ē nobis super argento & auro questio: sed cōtra saul & cōtra domum ei9: neq; volum9 vt interficiatur hō de israel. Ad quos rex ait. Quid ergo vultis vt faciam vobis? Qui dixerūt regi. Virum qui attriuit nos & oppssit iniq̄:ta delere debem9 vt nec vnus qdē residuus sit de stirpe eius in cūctis finibus israel. Dentur nobis septē viri de filiis eius vt crucifigam9 eos dn̄o in gabaa saul quondā electi dn̄o. Et ait rex. Ego dabo. Pepercitq; rex miphiboseth filio ionathe filii saul propter iusiurandum domini quod fuit īter dauid & ionathan filiū saul. Tulit itaq; rex duos filios respha filie ahia: quos peperit saul armoni & miphiboseth: & quinq; filios michol filie saul quos genuerat hadrieli filio berzellai q fuit de molathi: & dedit eos ī manus gabaonitarū: q crucifixerūt eos in mōte corā dn̄o. Et ceciderunt hi septem simul occisi in diebus messis prime incipiente messiōe ordei. Tollens autem respha filia ahia ciliciū substrauit sibi supra petram ab initio messis donec stillaret aqua super eos de celo: & non dimisit aues lacerare eos per diem neq; bestias

rex gabaonitas: τ dixit ad eos.
ὁ βασιλεὺς τοὺς γαβαωνίτας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς.
τ gabaonite nō erāt de filiis israel: qm̄
καὶ οἱ γαβαωνῖται οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραήλ, ὅτι
a reliquiis ammorreoꝝ erāt: τ filii
ἀπὸ τῶν καταλοίπων ἀμορραίων ἦσαν, καὶ οἱ υἱοὶ
israel iurauerāt eis. τ quesiuit saul percutere
ἰσραὴλ ὤμοσαν αὐτοῖς. καὶ ἐζήτησε σαοὺλ πατάξαι
eos cū zelaret ipse filios israel τ iu
αὐτοὺς ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ καὶ ἰού
da. τ dixit dauid ad gabaonitas: qd fa
δα. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς τοὺς γαβαωνίτας, τί ποι
ciā vobis: τ in quo placabo: τ benedicetis
ήσω ὑμῖν, καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσομαι, καὶ εὐλογήσετε
hereditati dn̄i? τ dixerūt ei gabaoni
τὴν κληρονομίαν κυρίου; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ γαβαωνῖ
te: nō est nobis argētū neq; aurū cū saul
ται, οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον μετὰ σαοὺλ
τ cū domo ei9: τ nō est nobis vt iter
καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν θανα
ficiamus virū de omī israel. τ dixit: qd vos
τῶσαι ἄνδρα ἐκ παντὸς ἰσραήλ. καὶ εἶπεν, τί ὑμεῖς
vultis: τ faciā vobis? τ dixerūt ad re
θέλετε, καὶ ποιήσω ὑμῖν; καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασι
gem: vir q̄ finiuit nos τ q̄ psecut9 est nos
λέα, ὁ ἀνὴρ ὃς συνετέλεσεν ἡμᾶς καὶ ὃς ἐδίωξεν ἡμᾶς
τ q̄ cogitauit disperdere nos: delebimus
καὶ ὃς παρελογίσατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς, ἀφανίσωμεν
eum: vt nō residuus sit in cūctis finib9 isra
αὐτόν, τοῦ μὴ ἀντικαθίστασθαι ἐν παντὶ ὁρίῳ ἰσρα
el. τ dentur nobis septē viri de filiis e
ήλ. καὶ δοθήτωσαν ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρες ἐκ τῶν υἱῶν αὐ
ius: τ placabimus in eis dn̄m in col
τοῦ, καὶ ἐξιλασόμεθα ἐν αὐτοῖς τῷ κυρίῳ ἐν τῷ βου
le saul electi dn̄o. τ ait rex:
νῷ τοῦ σαοὺλ ἐκλεκτοῦ τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπεν ὁ βασι
ego dabo. τ pepercit rex sup
λεύς, ἐγὼ δώσω. καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν
mephiboseth filiū ionathan filiī saul pp iusiurādū
μεφιβόσεθ υἱὸν ἰωναθὰν υἱοῦ σαοὺλ διὰ τὸν ὅρκον
dn̄i qd iurauerūt inter eos: inter dauid
κυρίου ὃν ὤμοσαν ἀναμέσον αὐτῶν, ἀναμέσον δαυὶδ
τ inter ionathā filiū saul. τ tulit rex
καὶ ἀναμέσον ἰωναθὰν υἱοῦ σαοὺλ. καὶ ἔλαβεν ὁ βασι
duos filios respha filie aia quos pepe
λεὺς τοὺς δύο υἱοὺς ῥεσφὰ θυγατρὸς αἰὰ οὓς ἔτε
rit saul: armoni mephiboseth: τ
κε τῷ σαούλ, τὸν ἀρμωνὶ καὶ μεφιβόσεθ, καὶ τοὺς
quinq; filios mechol filie saul: q̄ geni
πέντε υἱοὺς τῆς μεχὸλ θυγατρὸς σαούλ, τοὺς τεχ
ti sunt adriel berzelli moulathi: τ de
θέντας τῷ ἀδριὴλ βερζελλὶ τῷ μοουλαθί, καὶ ἔδω
dit eos in manus gabaonitaꝝ. τ ppicia
κεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν γαβαωνιτῶν. καὶ ἐξιλέω
tionē fecerūt eos corā dn̄o in mōte. τ ceci
σαν αὐτοὺς ἔναντι τοῦ κυρίου ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἔπε
derūt ibi septē simul. τ ipsi occisi
σαν ἐκεῖ οἱ ἑπτὰ κατὰ τὸ αὐτό. καὶ αὐτοὶ ἐθανα
sunt in diebus messis in primis: ī pricipio
τώθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ
messiōis ordeoꝝ. τ accepit respha filia aia
θερισμοῦ κριθῶν. καὶ ἔλαβε ῥεσφὰ θυγάτηρ αἰὰ τὸν
saccum τ substrauit eū sibi supra petrā
σάκκον καὶ ἔστρωσεν αὐτὸν ἑαυτῇ ἐπὶ τὴν πέτραν
ab initio messis ordeoꝝ donec stillauerūt aque dei
ἀπ᾽ ἀρχῆς θερισμοῦ κριθῶν ἕως οὗ ἔσταξεν ὕδατα θεοῦ
de celo. τ nō dimisit volatilia ce
ἐξ οὐρανοῦ. καὶ οὐκ ἀφῆκε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα
li sedere sup eos die: neq; bestias
νοῦ καθίσαι ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡμέρας, οὐδὲ τὰ θηρία τοῦ
agri
ἀγροῦ

nocte. ⁊ nūciata ſūt dauid omnia que fe
νυκτὸς καὶ ἀπηγγέλη τῷ δαυὶδ πάντα ὅσα ἐποίη
cit reſpha filia aia concubina ſaul: ⁊ abi
σε ῥεσφὰ θυγάτηρ αἰὰ ἡ παλλακὴ σαούλ, καὶ ἐπορεύ
it dauid ⁊ tulit oſſa ſaul ⁊ oſſa iona
θη δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ ἰωνα
than filij eius a viris iabes galaad
θὰν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν ἰαβὴς γαλαὰδ
qui furati fuerāt eos a muro bethſan
τῶν κλεψάντων αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ τείχους βεθσὰν
cū ſuſpēdiſſent eos ibi philiſtijm in die
κρεμασάντων αὐτοὺς ἐκεῖ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ἡμέρᾳ
qua ꝑcuſſerūt philiſtijm ſaul in gelboe. ⁊
ᾗ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν σαοὺλ ἐν γελβουέ. καὶ
aſportauit dauid inde oſſa ſaul ⁊ oſſa
ἀνήνεγκεν δαυὶδ ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ
ionathan filij ei⁹: ⁊ cōgregauit oſſa propicia-
ἰωναθὰν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε τὰ ὀστᾶ τῶν ἐξιλεασ-
torum. ⁊ ſepeliuit oſſa ſaul ⁊ ionathā filij
μένων. καὶ ἔθαψε τὰ ὀστᾶ σαοὺλ καὶ ἰωναθὰν τοῦ υἱοῦ
eius ⁊ oſſa propiciatorū in terra benia
αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἐξιλεασμένων ἐν τῇ γῇ βενια
min in latere ſepulchri cis patris eius.
μὶν ἐν τῇ πλευρᾷ τοῦ τάφου κὶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
⁊ fecerūt ſm̄ oīa que preceperat
καὶ ἐποίησαν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βα-
rex. ⁊ ꝓpitiat⁹ eſt deus terre poſt hec.
σιλεύς. καὶ ἐξιλάσατο ὁ θεὸς τὴν γῆν μετὰ ταῦτα.
⁊ factū eſt rurſū bellū philiſtijm ad iſ
καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις πρὸς ἰσ-
rael. ⁊ deſcēdit dauid ⁊ ſerui eius cū
ραήλ. καὶ κατέβη δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ'
eo: ⁊ pugnauerūt cū philiſtijm: ⁊
αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
defecit dauid. ⁊ ieſbi de nob q̄ erat de gene
ἐξελύθη δαυίδ. καὶ ἰεσβὶ ἀπὸ νὼβ ὃς ἦν ἐκ τῶν ἀπογό
re gigātū: ⁊ pōdus haſte eius trecento-
νων τῶν γιγάντων, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ τριακοσί
rū ſiclorum eris. ⁊ iſte accinctus balteo:
ων σίκλων χαλκοῦ. καὶ οὗτος περιεζωσμένος παραζώνην,
⁊ cogitabat vt percuteret dauid. ⁊ p̄ſidio fuit
καὶ διενοεῖτο τοῦ πατάξαι τὸν δαυίδ. καὶ ἐβοήθησεν
ei abeſa filius ſaruie: ⁊ percuſſit philiſteū
αὐτῷ ἀβεσὰ υἱὸς σαρουΐα, καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον
⁊ interfecit eum. tunc iurauerūt viri dauid
καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες δαυὶδ
dicētes: nō egredieris nobiſcū rurſū in bellum:
λέγοντες, οὐκ ἐξελεύσῃ μεθ' ἡμῶν ἔτι εἰς πόλεμον,
⁊ non extingues lucernā iſrael. ⁊ factū eſt poſt
καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο με-
hec bellū rurſū cū philiſteis in
τὰ ταῦτα πόλεμος ἔτι μετὰ τῶν ἀλλοφύλων ἐν
nob. tunc percuſſit ſobecchi aſothi cōgre
νώβ. τότε ἐπάταξε σοβεκχὶ ὁ ἀσωθὶ τοὺς ἐπισυ-
gratos de ſtirpe gigantū. ⁊ factū eſt
νηγμένους τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων. καὶ ἐγένετο
rurſū bellū cū philiſteis in nob. ⁊ per
ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων ἐν νώβ. καὶ ἐπά
cuſſit ellanan filius iare de texētibus bethleemi:
ταξεν ἐλλαναν υἱὸς ἰαρὲ τῶν ὑφαινόντων βεθλεεμί, τὸν
goliath getheū. ⁊ haſtile haſte e-
γολιὰθ τὸν γεθαῖον. καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐ
ius erat q̄ſi liciatoriū texentiū. ⁊ factū eſt rurſū bel
τοῦ ἦν ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. καὶ ἐγένετο ἔτι πό
lum cū philiſteis in geth. ⁊ fuit vir
λεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων ἐν γέθ. καὶ ἦν ἀνὴρ
ex madon:
ἐκ μαδών,

per noctem. Et nunciata ſunt dauid que fecerat reſpha filia aia concubina ſaul. Et abiit dauid & tulit oſſa ſaul & oſſa ionathe filii eius a viris iabes galaad: qui furati fuerant ea de platea bethſan in qua ſuſpenderāt eos philiſtiim: cum interfeciſſent ſaul in gelboe: & aſportauit inde oſſa ſaul & oſſa ionathe filii eius: & colligentes oſſa eorum qui affixi fuerant: ſepelierunt ea cum oſſibus ſaul & ionathe filii eius in terra beniamin in latere in ſepulchro cis patris eius. Feceruntq̄ omnia que p̄ceperat rex: & repropitiatus eſt deus terre poſt hec. Factum eſt aūt rurſum prelium philiſtinorum aduerſū iſrael: & deſcendit dauid & ſerui eius cum eo: & pugnabāt contra philiſtiim. Deficiente āt dauid ieſbi de nob: qui fuit de genere arafa: cuius ferrū haſte trecētas vncias appēdebat: & accīct⁹ erat enſe nouo niſus eſt percutere dauid: preſidioq̄ ei fuit abiſai filius ſaruie: & percuſſū philiſteū interfecit. Tūc iurauerūt viri dauid dicentes. Iam non egredieris nobiſcum in bellum ne extīguas lucernā iſrael. Scd̄m quoq̄ fuit bellū in gob cōtra philiſteos. Tunc ꝑcuſſit ſobochai de vſathi ſaph de ſtirpe arafa. Tertium quoq̄ fuit bellum in gob cōtra philiſteos in quo ꝑcuſſit a deo datus filius ſaltus polymitarius bethleemites goliath getheū: cuius haſtile haſte erat quaſi liciatorium texētium. Quartū bellū fuit in geth in quo vir fuit excelſus qui

לָ֫יְלָה׃ וַיֻּגַּד לְדָוִד אֵת אֲשֶׁר
עָשְׂתָה רִצְפָּה בַת אַיָּה פִּלֶגֶשׁ
שָׁאוּל׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת עַצְמוֹת
שָׁאוּל וְאֶת עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
מֵאֵת בַּעֲלֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר
גָּנְבוּ אֹתָם מֵרְחֹב בֵּית שַׁן אֲשֶׁר
תְּלָאוּם שָׁמָּה פְּלִשְׁתִּים בְּיוֹם
הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת שָׁאוּל
בַּגִּלְבֹּעַ׃ וַיַּעַל מִשָּׁם אֶת עַצְמוֹת
שָׁאוּל וְאֶת עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
וַיַּאַסְפוּ אֶת עַצְמוֹת הַמּוּקָעִים׃
וַיִּקְבְּרוּ אֶת עַצְמוֹת שָׁאוּל
וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִין בְּצֵלָע
בְּקֶבֶר קִישׁ אָבִיו וַיַּעֲשׂוּ כֹּל
אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיֵּעָתֵר אֱלֹהִים
לָאָרֶץ אַחֲרֵי כֵן׃ וַתְּהִי עוֹד מִלְחָמָה
לַפְּלִשְׁתִּים אֶת יִשְׂרָאֵל וַיֵּרֶד
דָּוִד וַעֲבָדָיו עִמּוֹ וַיִּלָּחֲמוּ אֶת
פְּלִשְׁתִּים וַיָּעַף דָּוִד׃ וְיִשְׁבִּי בְּנֹב
אֲשֶׁר בִּילִידֵי הָרָפָה וּמִשְׁקַל
קֵינוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁקַל נְחֹשֶׁת
וְהוּא חָגוּר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת
אֶת דָּוִד׃ וַיַּעֲזָר לוֹ אֲבִישַׁי בֶּן
צְרוּיָה וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיְמִתֵהוּ
אָז נִשְׁבְּעוּ אַנְשֵׁי דָוִד לוֹ לֵאמֹר
לֹא תֵצֵא עוֹד אִתָּנוּ לַמִּלְחָמָה
וְלֹא תְכַבֶּה אֶת נֵר יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי
אַחֲרֵי כֵן וַתְּהִי עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּנוֹב
עִם פְּלִשְׁתִּים אָז הִכָּה סִבְּכַי
הַחֻשָׁתִי אֶת סַף אֲשֶׁר בִּילִדֵי
הָרָפָה׃ וַתְּהִי עוֹד הַמִּלְחָמָה
בְּנוֹב עִם פְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ אֶלְחָנָן
בֶּן יַעְרֵי אֹרְגִים בֵּית הַלַּחְמִי
אֵת גָּלְיַת הַגִּתִּי וְעֵץ חֲנִיתוֹ
כִּמְנוֹר אֹרְגִים׃ וַתְּהִי עוֹד
מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי אִישׁ מָדוֹן

נָגַד עָשָׂה
תָּלָה נָכָה עָלָה
אָסַף יָקַע קָבַר
עָשָׂה עָתַר הָיָה לָחַם
יָלַד רָפָא קוּן מֵאָה שָׁקַל חָגַר נָכָה עָזַר נָכָה מוּת
שָׁבַע יָצָא כָּבָה נוּר הָיָה
רָגָה מָנוֹר דוּן

ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו — צבע
שש ושש עשרים וארבע מספר — רבע
וגם הוא ילד להרפה: ויחרף את — חרף
ישראל ויכהו יהונתן בן שמעה — נכה
אחי דוד: את ארבעת אלה ילדו
להרפה בגת ויפלו ביד דוד — נפל
וביד עבדיו:

Cap. xxij.
וידבר דוד ליהוה את דברי
השירה הזאת ביום הציל יהוה — דבר
אתו מכף כל איביו ומכף שאול: — נצל שור
ויאמר יהוה סלעי ומצדתי — אמר מצר
ומפלטי לי: אלהי צורי אחסה — פלט חסה
בו מגני וקרן ישעי משגבי — שגב
ומנוסי משעי מחמס תשעני: — נוס ישע
מהלל אקרא יהוה ומאיבי — ישע הלל
אושע: כי אפפני משברי מות — שבר
נחלי בליעל יבעתני: חבלי — בל
שאול סבני קדמני מקשי — שאל סבב
מות: בצר לי אקרא יהוה ואל — יקש
אלהי אקרא וישמע מהיכלו — צור קרא
קולי ושועתי באזניו: ויתגעש — שמע
ותרעש הארץ מוסדות השמים — היכל געש
ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: עלה — רעש יסד
עשן באפו ואש מפיו תאכל — רגז
גחלים בערו ממנו: ויט שמים — פה אכל
וירד וערפל תחת רגליו: וירכב — נטה
על כרוב ויעף וירא על כנפי — רכב
רוח: וישת חשך סביבתיו סכות — כרב עוף
חשרת מים עבי שחקים: מנגה — ראה שות
נגדו בערו גחלי אש: ירעם מן — סבב סכך
שמים יהוה ועליון יתן קולו: — רעם
וישלח חצים ויפיצם ברק ויהם: — עלה נתן
ויראו אפקי ים יגלו מסדות — שלח פוץ
תבל בגערת יהוה מנשמת רוח — המם אפק גלה
אפו: ישלח ממרום יקחני ימשני — רום לקח
ממים רבים: יצילני מאיבי עז — משה רבב
נצל עזז

ſenos in manibus pedibuſq; habebat digitos. ideſt viginti quattuor: & erat de origine arafa: & blaſphemauit iſrael. Percuſſit autē eū ionathas fili⁹ ſammaa fratris dauid. Hi quattuor nati ſunt de arafa in geth: & ceciderunt in manu dauid & ſeruorum eius. zz.

LOcutus ē āt dd̄ dn̄o verba carminis huius: in die qua liberauit eū dn̄s de manu oīm inimicorū ſuorū & de manu ſaul. Et ait. Dn̄s petra mea & robur meum & ſaluator me⁹. Deus fortis meus: ſpabo in eū. Scutū meum & cornu ſalutis mee: eleuator meus & refugiū meū: ſaluator meus: de iniquitate liberabis me. Laudabilē inuocabo dn̄m: & ab inimicis meis ſaluus ero. Quia circūdederūt me cōtritiones mortis: torrētes belial terruerūt me. Fūes inferni circundederūt me: p̄uenerunt me laq̄i mortis. In tribulatione mea inuocabo dn̄m: & ad deū meū clamabo. Et exaudiet de tēplo ſācto ſuo vocē meā: & clamor me⁹ vēiet ad aures eius. Cōmota ē & cōtremuit terra: fundamēta montiū cōcuſſa ſūt & cōquaſſata: q̄m irat⁹ ē. Aſcēdit fumus de naribus eius: & ignis de ore eius vorauit: carbones ſuccēſi ſunt ab eo. Et inclinauit celos & dſcēdit: & caligo ſub pedibus eius. Et aſcēdit ſup cherubin & volauit: & lapſus eſt ſup pēnas vēti. Poſuit tenebras ī circuitu ſuo latibulum: cribrās aq̄s de nubib⁹ celorū. Pre fulgore in cōſpectu eius: ſuccēſi ſunt carbones ignis. Tonabit de celo dn̄s: & excelſus dabit vocē ſuam. Miſit ſagittas & diſſipauit eos: fulgura & cōſūpſit eos. Et appuerūt effuſiōes maris: & reuelata ſunt fundamēta orbis ab īcrepatione dn̄i: ab īſpiratiōe ſpūs furoris eius. Miſit de excelſo & aſſūpſit me: & traxit me de aquis multis

τ digiti manuū eius τ digiti
καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν
pedū eius ſex τ ſex: viginti τ quattuoꝛ numero. τ
ποδῶν αὐτοῦ ἓξ καὶ ἕξ, εἴκοσι καὶ τέσσαρες ἀριθμῷ. καί
ipſe de genere titanoꝝ: τ impperauit iſrael.
γε αὐτὸς ἀπόγονος τιτάνων, καὶ ὠνείδισε τὸν ἰσραήλ.
τ percuſſit eū ionathan filius ſamaa fratris dauid
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἰωναθὰν υἱὸς σαμαὰ ἀδελφοῦ δαδ
quattuoꝛ iſtos natos de genere
τοὺς τέσσαρας τούτους τοὺς τεχθέντας ἀπογόνους
gigātū in geth. τ ceciderūt in manu dauid τ
τῶν γιγάντων ἐν γέθ. καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ δαυὶδ καὶ
in manu ſeruoꝝū eius.
ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ.
Ca. 22.
ET locut⁹ eſt dauid dn̄o verba
Καὶ ἐλάλησε δαυὶδ τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς
carminis hui⁹ in die qua liberauit eū dn̄s de ma-
ᾠδῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐξείλετο αὐτὸν κύριος ἐκ χει-
nu oīum inimicoꝝ ſuoꝝū: τ de manu ſaul.
ρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς σαούλ.
τ dixit: dn̄s petra mea τ munitio mea τ eru
καὶ εἶπεν, κύριος πέτρα μου καὶ ὀχύρωμά μου καὶ ἐξαι-
ens me mihi deus me⁹: cuſtos me⁹: cōfiſus e-
ρούμενός με ἐμοί ὁ θεός μου, φύλαξ μου, πεποιθὼς ἔσο-
ro in eo. protectoꝛ meus τ cornu ſalutis
μαι ἐπ᾽ αὐτῷ. ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας
mee: ſuſceptoꝛ me⁹ τ refugiū ſalutis mee: de
μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ σωτηρίας μου, ἐξ
iniquo ſaluabis me: laudabilē inuocabo dn̄z: τ ab
ἀδίκου σώσεις με, αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι κύριον, καὶ ἀπὸ
inimicis meis ſaluus ero: q̄m circūdederūt me cōtritio
τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι, ὅτι περιέσχον με συντριμ-
nes moꝛtis τ toꝛrētes iniq̄tatis terruerūt me. funes
μοὶ θανάτου, καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐθάμβησάν με. χοινία
inferni circūdederūt me: τ pꝛeuenerūt me laquei moꝛ
ᾅδου ἐκύκλωσάν με, καὶ προέφθασάν με πέδαι θανά-
tis: in tribulatiōe mea inuocabo dn̄m: τ ad
του, ἐν θλίψει μου ἐπεκαλέσομαι τὸν κύριον, καὶ πρὸς
deū meū clamabo. τ audiuit de tēplo ſuo vo-
τὸν θεόν μου βοήσομαι. καὶ ἤκουσεν ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φω-
cem meā: τ clamoꝛ me⁹ in aurib⁹ eius. τ cō-
νῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ. καὶ ἐσεί-
mota ē τ turbata eſt terra τ fundamēta celi cōcuſ-
σθη καὶ ἐταράχθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ συνε-
ſa ſunt: q̄m iratus eſt eis dn̄s. aſcēdit fumus in i-
ταράχθη, ὅτι ἐθυμώθη αὐτοῖς κύριος. ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀρ-
ra ei⁹ τ ignis ex oꝛe eius voꝛauit. carbo
γῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέφαγε. ἄνθρα-
nes ſuccēſi ſūt ab eo: τ inclinauit celos τ deſ
κες ἀνήφθησαν ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κα-
cēdit: τ caligo ſub pedibus eius. τ aſcen
τέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. καὶ ἐπέ-
dit ſup cherubim τ volauit: τ viſus ē ſup pen
βη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύ-
nas vētoꝝū: τ poſuit tenebꝛas latibulū ſuū. incir
γων ἀνέμων, καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ. κύ-
cuitu ſuo tabnaculū ſuū tenebꝛe aquaꝝū: nubes ae
κλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων, νεφέλαι ἀέ-
ris. de lumine in cōſpectu eius ſuccēſi ſunt carbones ig
ρος. ἐκ φέγγους ἀπέναντι αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυ
τ intonuit de celo dn̄s: τ excelſus dedit vo
καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φ
ſuā: τ miſit ſagittas τ diſſipauit eos. τ f
αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε βέλη καὶ διεσκόρπισεν αὐτούς. καὶ ἤσ-
rauit coꝛruſcatiōes τ terruit eos: τ appuerūt emiſſiones maris.
τραψεν ἀστραπὴν καὶ ἐξέστησεν αὐτούς, καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης
reuelata ſunt fundamēta oꝛbis in increpatiōe dn̄i
ἀπεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμήσει τοῦ κυ-
ſpiratiōe ſpūs furoꝛis ei⁹. miſit de altitudine τ aſſūpſit me: tr
πνοῆς πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ. ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, εἵλκ
me de aquis multis: liberauit me de roboꝛe inimicoꝝ meoꝝ:
με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐξείλετό με ἐξ ἰσχύος ἐχθρῶν μου, ἐκ

de odiētibus me: qm̄ robuſti erāt magis ꝙ ego. ꝑuene
ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἴσχυον ὑπὲρ ἐμέ. προέφθα
rūt me in die perditiōis mee. ⁊ fact⁹ ē dn̄s fir
σάν με ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας μου. καὶ ἐγένετο κύριος ἀντι
mamētū meū: ⁊ eduxit me in latitudinē. liberauit me:
στήριγμά μου, καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν. ἐξέσπασέ με,
quia voluit me. ⁊ retribuit mihi dn̄s ſcd̄m
ὅτι ἠθέλησέ με. καὶ ἀνταπέδωκέ μοι κύριος κατὰ τὴν
iuſtitiā meā ⁊ ſm̄ mūdiciā manuū
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν
mearū reddet mihi: q2 cuſtodiui vias dn̄i:
μου ἀνταποδώσει μοι, ὅτι ἐφυλαξάμην ὁδοὺς κυρίου,
⁊ nō ipie egi corā deo meo. qm̄ oīa iudi
καὶ οὐκ ἠνόμησα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου. ὅτι πάντα τὰ κρί
cia eius in cōſpectu meo: ⁊ precepta eius
ματα αὐτοῦ ἀπέναντί μου, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ
nō amouebūtur a me. ⁊ ero imaculat⁹ ei ⁊
οὐκ ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ καὶ
cuſtodiā me ab iniq̄tate mea. ⁊ reſtituet mihi
φυλάξω με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. καὶ ἀνταποδώσει μοι
dn̄s ſcd̄m iuſtitiā meā: ⁊ ſm̄ mūdi
κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριό
ciam manuū meaꝝ in cōſpectu oculoꝝ ſuoꝝ.
τητα τῶν χειρῶν μου ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
cū ſctō ſctūs eris: ⁊ cū inocēti inocēs eris: ⁊ cū
μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀθῴου ἀθῷος ἔσῃ, καὶ με
electo electus eris: ⁊ cū peruerſo peruer
τὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρεβλω=
teris: qm̄ tu ppl̄m māſuetū ſaluabis: ⁊ ocu=
θήσῃ, ὅτι σὺ τὸν λαὸν τὸν πρᾶον σώσεις, καὶ ὀφθαλ=
los excelſoꝝ humiliabis. qm̄ tu illumiabis lucernā meā
μοὺς ὑψηλῶν ταπεινώσεις. ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου
dn̄e: ⁊ dn̄s illuminabit in tenebris meis: q2 in te cur
κύριε, καὶ ὁ κύριος ἐκλάμψει ἐν σκότει μου, ὅτι ἐν σοὶ δρα=
ram accinctus: ⁊ in deo meo trāſiliā murū.
μοῦμαι μονόζωνος, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ἐξαλοῦμαι τεῖχος. ὁ
deus imaculata via ei⁹. eloq̄ū dn̄i igne examinatū. prote
θεὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. τὸ ῥῆμα κυρίου πεπυρωμένον. ὑπερα
ctor ipſe eſt oīb⁹ cōfidētib⁹ in eo. quia
σπιστὴς αὐτός ἐστι πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν. διότι
q̄s deus preter dn̄m: ⁊ q̄s creator p̄ter deū no
τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου; καὶ τίς κτίστης πλὴν τοῦ θεοῦ ἡ=
ſtrū: de⁹ corroberās me fortitudine: ⁊ poſuit imaculatā
μῶν; ὁ θεὸς ὁ κραταιῶν με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν
viā meā. ponēs pedes meos vt cerui: ⁊ ſta
ὁδόν μου. τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου, καὶ ἱ=
tuēs me ſup excelſa: docēs manus meas ad pre
στῶν με ἐπὶ τὰ ὑψηλά, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς πό
liū: ⁊ frāgēs arcū ereū ſup brachia mea. ⁊
λεμον, καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐπὶ βραχίονάς μου. καὶ
dediſti mihi clypeū ſalutis mee: ⁊ humilitas tua mul=
ἔδωκάς μοι ὅπλον τῆς σωτηρίας μου, καὶ ὑπακοή σου ἐπλή
tiplicauit me. ⁊ dilataſti greſſus meos ſub
θυνέ με. καὶ ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑπο=
tus me: ⁊ nō defeci in viīs meis.
κάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησα ἐν ταῖς τρίβοις μου.
perſequar inimicos meos: ⁊ conterā eos. ⁊ nō
διώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀφανιῶ αὐτούς. καὶ οὐκ
conuertar donec cōſumā eos. cōfringā eos
ἀποστρέψω ἕως οὗ συντελέσω αὐτούς. θλάσω αὐτοὺς
⁊ non conſurgāt: ⁊ cadent ſub pedibus
καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσι, καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας
meis. ⁊ accinxiſti me fortitudine vt expugnē: ⁊ incur=
μου. καὶ περιέζωσάς με δύναμιν τοῦ πολεμεῖν, καὶ κάμ=
uabis inſurgentes cōtra me. ⁊ inimici mei
ψεις τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ. καὶ οἱ ἐχθροί μου
traditi ſunt mihi. ceruices odiētiū me cōculca=
παρεδόθησάν μοι. αὐχένας μισούντων με κατεπά
ſti. clamauerūt ⁊ nō fuit q̄ ſaluaret: deus dn̄s ⁊ nō
τησα. ἀνεβόησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων, θεὸς κύριος καὶ οὐκ
exaudiuit eos. ⁊ delebo eos vt puluerē ſre: q̄ſi lutū:
εἰσήκουσεν αὐτῶν. καὶ λεανῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς, ὡς πηλὸν

Liberauit me ab inimico meo potentiſſimo & ab his q oderāt me: qm̄ robuſtiores me erant. Preuenit me in die afflictionis mee: & fctūs eſt dn̄s firmamētū meū. Et eduxit me in latitudinē: liberauit me: qa complacui ei. Retribuet mihi dn̄s ſm̄ iuſticiā meā: & ſm̄ mūdiciā manuū mearū reddet mihi. Quia cuſtodiui vias dn̄i: & nō egi impie a deo meo. Omnia enī iudicia eius in conſpectu meo: & p̄cepta eius nō amoui a me. Et ero p̄fectus corā eo: & cuſtodiā me ab iniquitate mea. Et reſtituet mihi dn̄s ſm̄ iuſtitiā meā: & ſm̄ mundiciā manuū mearū in cōſpectu oculorū ſuorū. Cū ſancto ſctūs eris: & cum robuſto p̄fectus. Et cū electo electus eris: & cū p̄uerſo p̄uerteris. Et populū paupere ſaluū facies: oculiſq; tuis excelſos hūiliabis. Quia tu lucerna mea dn̄e: & tu dn̄e illuminabis tenebras meas. In te ei currā accinctus: in deo meo trāſiliā murū. Deus imaculata via eius: eloquium dn̄i igne examinatū: ſcutum eſt oīm ſp̄atiū ī ſe. Quis eſt deus p̄ter dn̄m: & quis fortis p̄ter deum noſtrū? Deus qui accinxit me fortitudie: & cōplanauit perfectā viam meā. Coequans pedes meos ceruis: & ſup excelſa mea ſtatuens me. Docēs manus meas ad p̄liū: & cōponēs quaſi arcum ereum brachia mea. Dediſti mihi clypeū ſalutis tue: & manſuetudo mea multiplicauit me. Dilatabis greſſus meos ſubtus me: & nō d̄ficiēt tali mei. Perſequar inimicos meos & cōterā: & nō conuertar donec conſumā eos. Cōſumam eos: & cōfringam vt non conſurgāt: cadēt ſub pedibus meis. Accixiſti me fortitudine ad preliū: incuruaſti reſiſtētes mihi ſubtus me. Inimicos meos dediſti mihi dorſum: odientes me & diſpdā eos. Clamabūt & nō erit q ſaluet ad dn̄m:

מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃ יְקַדְּמוּנִי קָדַם
בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעָן הָיָה שָׁעַן
לִי׃ וַיֹּצֵא לַמֶּרְחָב אֹתִי יְחַלְּצֵנִי רָחַב חָלַץ
כִּי חָפֵץ בִּי׃ יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקָתִי גָּמַל
כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ כִּי שָׁמַרְתִּי שׁוּב
דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃
כִּי כָל מִשְׁפָּטָו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו שָׁפַט חָקַק
לֹא אָסוּר מִמֶּנָּה׃ וָאֶהְיֶה תָמִים סוּר תָּמַם
לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃ וַיָּשֶׁב שָׁמַר
יְהוָה לִי כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד
עֵינָיו׃ עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם חָסַד
גִּבּוֹר תָּמִים תִּתַּמָּם׃ עִם נָבָר גָּבַר בָּרַר
תִּתָּבָר וְעִם עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃ וְאֶת פָּתַל
עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל רָמִים עָנָה יָשַׁע
תַּשְׁפִּיל׃ כִּי אַתָּה נֵירִי יְהוָה רוּם שָׁפֵל
וַיהוָה יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃ כִּי בְכָה אָרוּץ נוּר נָגַהּ
גְּדוּד בֵּאלֹהַי אֲדַלֶּג שׁוּר׃ הָאֵל רוּץ גָּדַד
תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה דָּלַג צָרַף
מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׃ כִּי מִי חָסָה
אֵל מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר
מִבַּלְעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל מָעוּזִּי עָזַז
חָיִל וַיַּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃ מְשַׁוֶּה נָתַר
רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמֹתַי שָׁוָה בָּמָה
יַעֲמִידֵנִי׃ מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה עָמַד לָמַד
וְנִחַת קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרֹעֹתָי׃ לָחַם חָתַת
וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתְךָ נָחַשׁ
תַּרְבֵּנִי׃ תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתֵּנִי נָתַן עָנָה
וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃ אֶרְדְּפָה אֹיְבַי רָבָה רָחַב רָדַף
וָאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד שָׁמַד שׁוּב
כַּלּוֹתָם׃ וָאֲכַלֵּם וָאֶמְחָצֵם וְלֹא כָּלָה מָחַץ
יְקוּמוּן וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃ וַתַּזְרֵנִי קוּם נָפַל
חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי אָזַר כָּרַע
תַּחְתֵּנִי׃ וְאֹיְבַי תַּתָּה לִּי עֹרֶף קוּם
מְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃ יִשְׁעוּ וְאֵין נָתַן שָׂנֵא
מֹשִׁיעַ אֶל יְהוָה וְלֹא עָנָם׃ צָמַת שָׁוַע
וְאֶשְׁחָקֵם כַּעֲפַר אֶרֶץ כְּטִיט יָשַׁע עָנָה שָׁחַק

חֻצוֹת אֲדִיקֵם אֶרְקָעֵם׃ וַתְּפַלְּטֵנִי   חוץ דקק
מֵרִיבֵי עַמִּי תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ   רקע פלט
גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדֻנִי׃ בְּנֵי   רוב שמר
נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ לִי לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן   עבד כחש
יִשָּׁמְעוּ לִי׃ בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְגְּרוּ   שמע
מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ חַי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי   נבל חגר
וְיָרֻם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃ הָאֵל   סגר ברך
הַנֹּתֵן נְקָמֹת לִי וּמוֹרִיד עַמִּים   רום
תַּחְתֵּנִי׃ וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי וּמִקָּמַי   ירד
תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃   יצא קום
עַל כֵּן אוֹדְךָ יְהוָה בַּגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ   רום נצל
אֲזַמֵּר׃ מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ   ידה
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ   זמר גדל
עַד עוֹלָם׃ וְאֵלֶּה דִּבְרֵי   ישע משח

Cap. xxiij

דָוִד הָאַחֲרֹנִים נְאֻם דָּוִד בֶּן
יִשַׁי וּנְאֻם הַגֶּבֶר הֻקַם עַל מְשִׁיחַ   קום
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וּנְעִים זְמִרוֹת   נעם
יִשְׂרָאֵל׃ רוּחַ יְהוָה דִּבֶּר בִּי וּמִלָּתוֹ   מלל
עַל לְשׁוֹנִי׃ אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל   לשן
לִי דִבֶּר צוּר יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁל   משל
בָּאָדָם צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת   צדק
אֱלֹהִים׃ וּכְאוֹר בֹּקֶר יִזְרַח שָׁמֶשׁ   זרח
בֹּקֶר לֹא עָבוֹת מִנֹּגַהּ מִמָּטָר דֶּשֶׁא   עוב
מֵאָרֶץ׃ כִּי לֹא כֵן בֵּיתִי עִם אֵל   כון
כִּי בְרִית עוֹלָם שָׂם לִי עֲרוּכָה   כרת צלם
בַכֹּל וּשְׁמֻרָה כִּי כָל יִשְׁעִי וְכָל   שום ערך
חֵפֶץ כִּי לֹא יַצְמִיחַ׃ וּבְלִיַּעַל כְּקוֹץ   צמח בל
מֻנָד כֻּלָּהַם כִּי לֹא בְיָד יִקָּחוּ׃ וְאִישׁ   קוץ נוד לקח
יִגַּע בָּהֶם יִמָּלֵא בַרְזֶל וְעֵץ חֲנִית   נגע מלא
וּבָאֵשׁ שָׂרוֹף יִשָּׂרְפוּ בַּשָּׁבֶת׃ אֵלֶּה   חנה שרף
שְׁמוֹת הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד יֹשֵׁב   ישב
בַּשֶּׁבֶת תַּחְכְּמֹנִי רֹאשׁ הַשָּׁלִשִׁי
הוּא עֲדִינוֹ הָעֶצְנִי עַל שְׁמֹנֶה
מֵאוֹת חָלָל בְּפַעַם אֶחָת׃ וְאַחֲרָיו   מאה
אֶלְעָזָר בֶּן דֹּדוֹ בֶּן אֲחֹחִי בִּשְׁלֹשָׁה
הַגִּבֹּרִים עִם דָּוִד בְּחָרְפָם

& non exaudiet eos. Delebo eos vt puluerē terre: q̄ſi lutū platearū cōminuā eos atq͡ꝫ cōfrigā. Saluabis me a cōtradictiōibus populi mei. custodies me in caput gentiū. Populus quē ignoro seruiet mihi: filii alieni resistent mihi: auditu auris obedient mihi. Filii alieni defluxerūt: & cōtrahentur ī angustiis suis. Viuit dominus & bn̄dictus deus meus: & exaltabitur deus fortis salutis mee. Deus qui das vīdictas mihi: & deiicis pp̄los sub me. Qui educis me ab inimicis meis: & a resistentibus mihi eleuas me: a viro iniquo liberabis me. Propterea cōfitebor tibi dn̄e ī gētibus: & noī tuo cantabo. Magnificās salutes regis sui: & faciēs misericordiā xp̄o suo dd̄ & semini ei⁹ ī sempitnū.

Hec ūt sūt verba 25. nouissima q̄ dixit dd̄ filius isai. Dixit vir cui cōstitutū ē de xp̄o dī iacob: egregi⁹ psaltes israel. Spūs dn̄i locutus est p me: & ſmo eius p liguā meā: dixit. Deus israel mihi locutus est fortis isrl̄. Dn̄atur hoīum iustus: dn̄atur in timore ꝏꝏꝏ dei. Sicut lux aurore oriente sole ꝏꝏꝏ mane absq͡ꝫ nubib⁹ rutilat: & sicut pluuiis germinat herba de terra. Nec tāta ē domus mea apud deū vt pactū eternū iniret mecū firmū in oībus atq͡ꝫ munitū. Cūcta enī sal⁹ mea & oīs volūtas: nec ē qcq͡ꝫ ex eo qd̄ nō germinet. Preuaricatores aūt q̄ſi spine euellētur vniuersi q̄ nō tollūtur manib⁹. Et si qs tāgere voluerit eas: armabitur ferro & ligno lāceato. igneq͡ꝫ succense cōburentur vsq͡ꝫ ad nihilū. Hec noīa fortiū dd̄: sedēs in cathedra sapiētissim⁹ prīceps īter tres. Ipse ē q̄ſi tenerrim⁹ ligni vermicul⁹: qui octigētos īter fecit impetu vno. Post hūc eleazar fili⁹ patrui eius ahoites inter tres fortes qui erant cū dd̄ quādo exprobrauerūt

qui est de viis cōminuā eos. ⁊ libera me de ɔtradictiōib⁹
γὸν ἐξ ὁδῶν λεπτυνῶ αὐτούς. καὶ ἐξελοῦ με ἐξ ἀντιλογιῶν
ppl̄i: custodies me in caput gētiū. ppl̄s quē nō cognoui
λαοῦ, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων
seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. filij alie
ἐδούλευσέ μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μοι. υἱοὶ ἀλλό-
ni mētiti sūt mihi: filij alieni abijcietur: ⁊
τριοι ἐψεύσαντό μοι, υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορριφθήσονται, καὶ
errabūt ex angustijs suis. viuit dn̄s ⁊ bene
σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν. ζῇ κύριος καὶ εὐλο-
dictus q̄ creauit me: ⁊ exaltabitur deus me⁹ saluator me⁹.
γητὸς ὁ πλάσας με, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός μου ὁ σωτήρ μου.
fortis dn̄s deus q̄ dedit vindictas mihi: ⁊ humi
ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὃς ἔδωκεν ἐκδικήσεις μοι, καὶ ἐταπει-
liauit pp̄los subtus me: ⁊ eduxit me ex inimicis: ⁊
νωσεν λαοὺς ὑποκάτω μου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐξ ἐχθρῶν, καὶ
de insurgētibus cōtra me exaltabis me: de viris ini-
ἐκ τῶν ἐπεγειρομένων ἐπ᾽ ἐμὲ ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρῶν ἀσε-
quis liberabi me. pp hoc cōfitebor tibi in gētib⁹ dn̄e.
βῶν ῥύσῃ με. διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κε.
⁊ nomini tuo cātabo magnificās salutes re-
καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βα-
gis sui: ⁊ faciēs miam xp̄o suo dauid
σιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ δαυίδ
⁊ semini ei⁹ vsq͡ꝫ in sempiternū.
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Ca.23.

Et hec verba dauid nouissima. fidelis
Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι δαυὶδ οἱ ἔσχατοι. πιστὸς
dauid fili⁹ iesse. ⁊ fidelis vir: quē suscitauit de-
δαυὶδ υἱὸς ἰεσσαί. καὶ πιστὸς ἀνήρ, ὃν ἀνέστησεν ὁ θε-
us xp̄m dei iacob: ⁊ pulcher psalmus is-
ὸς χριστὸν θεοῦ ἰακώβ, καὶ ὡραῖος ὁ ψαλμὸς τοῦ ἰσ-
rael. spiritus dn̄i locutus est in me: ⁊ sermo e-
ραήλ. πνεῦμα κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ λόγος αὐ-
ius in lingua mea. dixit de⁹ israel mihi lo-
τοῦ ἐπὶ γλώσσης μου. εἶπεν ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἐμοὶ ἐλά-
cut⁹ ē plastes israel: dn̄ator in hominibus iu-
λησε πλάστης ἰσραήλ, ἄρχων ἐν ἀνθρώποις δίκαι-
stus: dn̄ator timore dei. ⁊ sicut lux matutina orie
ος, ἀρχὸς φόβῳ θεοῦ. καὶ ὡς φῶς τὸ πρωϊνὸν ἀνα-
tur sol mane ⁊ nō obscuritatē iducet. a lu
τελεῖ ἥλιος τοπρωΐ καὶ οὐ σκοτάσει. ἀπὸ φέγ-
ce ⁊ ex pluuia vt herba de terra: qm̄ nō sic do
γους καὶ ἐξ ὑετοῦ ὡς βοτάνη ἐκ γῆς, ὅτι οὐχ οὕτως ὁ οἶ-
mus mea cū deo: q̄ fedus eternū pepigit mecū
κός μου μετὰ θεοῦ, ὅτι διαθήκην αἰώνιον ἔθετό μοι
vt saluaret me paratū in omī tp̄e custoditū:
σῶσαί με ἑτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην,
qm̄ oīs salus mea ⁊ oīs volūtas in dn̄o:
ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα ἐν κυρίῳ,
qm̄ non germinabit preuaricator quasi spina
ὅτι οὐ μὴ βλαστήσει ὁ παράνομος ὥσπερ ἄκανθα
electa: vniuersi hi. ⁊ qm̄ nō manu tollen
ἐξωσμένη, πάντες αὐτοί. καὶ ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσον-
tur. ⁊ vir q̄ laborabit in eis: plenus fer
ται. καὶ ἀνὴρ ὃς κοπιάσει ἐν αὐτοῖς, πλήρης σι-
ro ⁊ lignis lācee: ⁊ in igne cōbustiōe cō
δήρου καὶ ξύλων δόρατος, καὶ ἐν πυρὶ καύσει κατα-
burētur in cōfusionē eorū. hec nomia
καυθήσονται εἰς αἰσχύνην αὐτῶν. ταῦτα τὰ ὀνόματα
potentiū dauid. iesbaab filius thecemani pri-
τῶν δυναστῶν δαυίδ. ἰεσβαὰβ υἱὸς θεκεμανὶ πρῶ-
mus triū hic. adino asoneus iste euagina
τος τῶν τριῶν οὗτος. ἀδινὼ ὁ ἀσωναῖος οὗτος ἐσπά-
bat gladiū suū cōtra octigentos interfe
σατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους τραυμα-
ctos vno ipetu. ⁊ post eū eleazar fili⁹ dudi filij
τίας εἰσάπαξ. καὶ μετ᾽ αὐτὸν ἐλεάζαρ υἱὸς δουδὶ υἱοῦ
patrui eius inter tres fortes.
πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς
hic fuit cū dauid cū exprobrauit ipse
οὗτος ἦν μετὰ δαυὶδ ἐν τῷ ὀνειδίσαι αὐτὸν ꝏꝏ

in philiſtijm. ⁊ philiſtijm ibi cōgregati
ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐκεῖ συνήχθη-
ſunt in preliū. ⁊ aſcēderūt viri iſrael an
σαν εἰς πόλεμον· καὶ ἀνέβησαν ἄνδρες ἰσραὴλ πρὸ
faciem eorū: ⁊ ipſe ſurrexit ⁊ percuſſit
προσώπου αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἐξανέστη καὶ ἐπάταξε τοὺς
philiſteos: donec defatigaretur manꝰ eius: ⁊ ad
ἀλλοφύλους, ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ προ
heſit manꝰ eius ſup gladiū. ⁊ fe-
σεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν. καὶ ἐποίη-
cit dn̄s ſalutē magnā in die illa. ⁊
σε κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ὁ
ppl's reuerſus ē poſt eū ad predādū. ⁊
λαὸς ἐπέστρεψεν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὸ σκυλεύειν. καὶ
poſt hunc ſameas filꝰ aga arari. ⁊ cōgregati
μετ' αὐτὸν σαμαίας υἱὸς ἀγὰ ὁ ἀραρί. καὶ ἐπισυνήχ-
ſunt philiſtijm in maxillā. ⁊ erat ibi pars
θησαν ἀλλόφυλοι ἐπὶ σιαγόνα. καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς
agri plena lente. ⁊ ppl's fugit de facie
ἀγροῦ πλήρης φακοῦ. καὶ ὁ λαὸς ἔφυγε ἐκ προσώπου
philiſtijm: ⁊ ſtetit in medio partis:
τῶν ἀλλοφύλων, καὶ κατέστη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος,
⁊ liberauit eā: ⁊ percuſſit philiſteos.
καὶ ἐξείλετο αὐτήν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους.
⁊ fecit dn̄s ſalutē magnā. ⁊ deſcen
καὶ ἐποίησε κύριος σωτηρίαν μεγάλην. καὶ κατέβαι-
dunt tres de triginta principibꝰ: ⁊ ingreſ
νουσι τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων, καὶ εἰσῆλ-
ſi fuerāt ad dauid in ſpelūcā odolā. ⁊
θον πρὸς δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον ὀδολάμ. καὶ τὰ
agmina philiſtinorū caſtrametata ſūt in val
τάγματα τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλεν ἐν τῇ κοι-
le titanorū. ⁊ dauid erat tūc in munı-
λάδι τῶν τιτάνων. καὶ δαυὶδ ἦν τότε ἐν τῇ περιο-
tione: ⁊ ſtatio philiſtinorū erat tunc in be
χῇ, καὶ τὸ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων ἦν τότε ἐν βη-
thleem. ⁊ deſiderauit dauid: ⁊ dixit: qͣs dabit potū
θλεέμ. καὶ ἐπεθύμησε δαυὶδ, καὶ εἶπε, τίς ποτιεῖ
mihi aque de ciſterna q̄ in bethleem q̄ in
με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ
porta? ⁊ irruperūt tres fortes ca
πύλῃ; καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ τὴν παρεμβο-
ſtra philiſtinorū: ⁊ hauſerūt aquā de
λὴν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ
ciſterna que in bethleē que in porta. ⁊ ce
λάκκου τοῦ ἐν βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ. καὶ ἔλα-
perūt ⁊ venerūt ad dauid. ⁊ nō voluit
βον καὶ παρεγένοντο πρὸς δαυίδ. καὶ οὐκ ἐβούλετο
dauid bibere illā. ⁊ libauit eā dn̄o: ⁊
δαυὶδ πιεῖν αὐτό. καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ, καὶ
dixit: nō mihi fiat a dn̄o vt faciā hoc: ſi
εἶπεν, μή μοι γένοιτο παρὰ κυρίου ποιῆσαι τοῦτο, εἰ
ſāguinē viroꝝ q̄ profecti ſūt in animis ſuis
αἷμα ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν
bibam? ⁊ nō voluit bibere eā. hec fece
πίομαι; καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτό. ταῦτα ἐποί-
runt tres bellatores. ⁊ abeſſa frater ioab filꝰ
ησαν οἱ τρεῖς μαχηταί. καὶ ἀβεσσὰ ἀδελφὸς ἰωὰβ υἱὸς
ſaruia primꝰ triū. iſte leuauit haſtā ſu-
σαρουΐα πρῶτος τῶν τριῶν. οὗτος ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐ-
am cōtra trecētos interfectos. iſte erat nomi
τοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας. οὗτος ἦν ὀνομα-
natꝰ in tribus: de tribꝰ glioſus: ⁊ erat
στὸς ἐν τοῖς τρισίν, ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος, καὶ ἦν
eis in principē: ⁊ vſq͂ ad tres nō puene
αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχε-
rat. ⁊ baneas filius ioiada filij viri fortis:
το. καὶ βαναίας υἱὸς ἰωιαδὰ υἱοῦ ἀνδρὸς δυνατοῦ,

[f]philiſtiim:[g]& congregati ſunt[h]illuc[i]in prelium. [k]Cunq͂ aſcendiſſent[l]viri[m]iſrael:[n]ipſe[o]ſtetit [p]& percuſſit[q]philiſteos [r]donec[t]deficeret[u]manꝰ eius:[x]& obrigeſceret[y]cū [a]gladio.[b]Fecitq͂[c]dominus[d]ſalutē[e]magnā[f]ī die [g]illa:[h]& ppl's qui fugerat [l]reuerſus eſt [m]ad ceſorū [m]ſpolia detrahenda.[n]Et poſt hūc[o]ſemaa[p]filiꝰ[q]agge de[r]arari.[s]Et cōgregati ſunt[t]philiſtiim[u]ī ſtatione.[x]Erat quippe[y]ibi [a]ager[c]lente[b]plenus. Cūq͂[d]fugiſſet[d]populus [e]a facie[f]philiſtiim:[g]ſtetit ille[h]in medio [i]agri[k]& tutus ē eū.[l]Percuſſitq͂[n]philiſteos: [o]& fecit[p]dn̄s[q]ſalutē[r]magnam: necnon[s]& an̄[s]deſcēderāt[t]tres q erāt[x]prīcipes[u]inter triginta. [r]& venerant tp̄e[a]meſſis [b]ad[c]dd̄[d]in [e]ſpelūcā[f]odollā.[g]Caſtra aūt[h]philiſtinorum erant [i]poſita[k]in valle[l]gigātū: [m]& dauid erat [o]in p̄ſidio.[p]Porro ſtatio [q]philiſtinorū[r]tūc erat in [s]bethleem.[t]Deſiderauit ergo[u]dd̄ aquam de lacu [x]& ait. O ſi[y]quis[z]mihi daret potum[a]aq̄[b]de ciſterna q̄ eſt in[c]bethleem[f]iuxta portam.[g]Irruperunt ergo[h]tres[i]fortes[k]caſtra [l]philiſtinorum:[m]& hauſerunt[n]aquam[o]de ciſterna[p]bethleem[r]q̄ erat[s]iuxta portam:[t]& attulerūt [x]ad[y]dauid.[z]At ille[z]noluit [b]bibere[c]ſed libauit[d]eam [e]domino [f]dicens.[g]Propitiꝰ ſit[h]mihi[i]dominus: [k]ne faciam[l]hoc.[m]Num ſanguinem[n]hoīm iſtorū [o]q profecti ſunt: &[p]aīarū periculū bibam?[q]Noluit ergo[s]bibere.[t]Hec[u]fecerunt[x]tres [y]robuſtiſſimi.[z]Abiſai quoq͂[a]frater[b]ioab[c]filius [d]ſaruie:[f]princeps erat d̄ [g]tribus. [h]Ipſe eſt[i]qui leuauit[l]haſtā ſuā[m]cōtra[n]trecentos quos[p]interfecit:[r]noīatꝰ [s]in tribus & [t]inter[u]tres[x]nobilior:[y]eratq͂[a]eorum [b]princeps:[c]ſed vſq͂ ad [d]tres primos[e]nō[f]peruenerat.[g]Et banaias[h]filius[i]iojade[l]viri[m]fortiſſimi

בַּפְּלִשְׁתִּים נֶאֶסְפוּ שָׁם לַמִּלְחָמָה
וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃ הוּא קָם
וַיַּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים עַד כִּי יָגְעָה יָדוֹ
וַתִּדְבַּק יָדוֹ אֶל הַחֶרֶב וַיַּעַשׂ יְהוָה
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם
יָשֻׁבוּ אַחֲרָיו אַךְ לְפַשֵּׁט׃ וְאַחֲרָיו
שַׁמָּא בֶן אָגֵא הָרָרִי וַיֵּאָסְפוּ
פְלִשְׁתִּים לַחַיָּה וַתְּהִי שָׁם חֶלְקַת
הַשָּׂדֶה מְלֵאָה עֲדָשִׁים וְהָעָם נָס
מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃ וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ
הַחֶלְקָה וַיַּצִּילֶהָ וַיַּךְ אֶת פְּלִשְׁתִּים
וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה׃ וַיֵּרְדוּ
שְׁלֹשָׁה מֵהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ
וַיָּבֹאוּ אֶל קָצִיר אֶל דָּוִד אֶל
מְעָרַת עֲדֻלָּם וְחַיַּת פְּלִשְׁתִּים
חֹנָה בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ וְדָוִד אָז
בַּמְּצוּדָה וּמַצַּב פְּלִשְׁתִּים אָז
בֵּית לָחֶם׃ וַיִּתְאַוֶּה דָוִד וַיֹּאמַר
מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם מִבּאר בֵּית
לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר׃ וַיִּבְקְעוּ
שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים בְּמַחֲנֵה
פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ מַיִם מִבּאר
בֵּית לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וַיִּשְׂאוּ
וַיָּבִאוּ אֶל דָּוִד וְלֹא אָבָה
לִשְׁתּוֹתָם וַיַּסֵּךְ אֹתָם לַיהוָה׃
וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי יְהוָה
מֵעֲשֹׂתִי זֹאת הֲדַם הָאֲנָשִׁים
הַהֹלְכִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא אָבָה
לִשְׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת
הַגִּבֹּרִים׃ וַאֲבִישַׁי אֲחִי יוֹאָב בֶּן
צְרוּיָה הוּא רֹאשׁ הַשְּׁלֹשָׁה
וְהוּא עוֹרֵר אֶת חֲנִיתוֹ עַל שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת חָלָל וְלוֹ שֵׁם בַּשְּׁלֹשָׁה׃
מִן הַשְּׁלֹשָׁה הֲכִי נִכְבָּד וַיְהִי
לָהֶם לְשָׂר וְעַד הַשְּׁלֹשָׁה לֹא
בָא׃ וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע בֶּן אִישׁ חַיִל

אָסַף לָחַם
עָלָה קוּם
נָכָה
דָּבַק עָשָׂה
יָשַׁע גָּדַל
שׁוּב
אָסַף
הָיָה
נוּס
יָצַב
נָצַל נָכָה
עָשָׂה
בּוֹא קָצַר
חָנָה
מָצַד יָצַב
אָוָה אָמַר
שָׁקָה
בָּקַע
חָנָה
שָׁאַב
נָשָׂא
בּוֹא
שָׁתָה נָסַךְ
חָלַל
עָשָׂה
חָנָה
מֵאָה
כָּבַד הָיָה
שׂוּר
בּוֹא

רַב פְּעָלִים מִקַּבְצְאֵל הוּא הִכָּה נכה
אֵת שְׁנֵי אֲרִאֵל מוֹאָב וְהוּא שנה ארה
יָרַד וְהִכָּה אֶת הָאֲרִי בְּתוֹךְ הַבּאֹר
בְּיוֹם הַשָּׁלֶג׃ וְהוּא הִכָּה אֶת אִישׁ
מִצְרִי אִישׁ מַרְאֶה וּבְיַד הַמִּצְרִי ראה
חֲנִית וַיֵּרֶד אֵלָיו בַּשָּׁבֶט וַיִּגְזֹל גזל
אֶת הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהַרְגֵהוּ הרג
בַּחֲנִיתוֹ׃ אֵלֶּה עָשָׂה בְּנָיָהוּ בֶּן חנה
יְהוֹיָדָע וְלוֹ שֵׁם בִּשְׁלֹשָׁה
הַגִּבֹּרִים׃ מִן הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד
וְאֶל הַשְּׁלֹשָׁה לֹא בָא וַיְשִׂמֵהוּ שום
דָּוִד אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ׃ עֲשָׂהאֵל שמע
אֲחִי יוֹאָב בַּשְּׁלֹשִׁים אֶלְחָנָן
בֶּן דֹּדוֹ בֵּית לָחֶם׃ שַׁמָּה הַחֲרֹדִי
אֱלִיקָא הַחֲרֹדִי׃ חֶלֶץ הַפַּלְטִי
עִירָא בֶן עִקֵּשׁ הַתְּקוֹעִי׃
אֲבִיעֶזֶר הָעַנְּתֹתִי מְבֻנַּי הַחֻשָׁתִי׃
צַלְמוֹן הָאֲחֹחִי מַהְרַי הַנְּטֹפָתִי׃
חֵלֶב בֶּן בַּעֲנָה הַנְּטֹפָתִי אִתַּי
בֶּן רִיבַי מִגִּבְעַת בְּנֵי בִנְיָמִן׃
בְּנָיָהוּ פִּרְעָתֹנִי הִדַּי מִנַּחֲלֵי
גָעַשׁ׃ אֲבִי עַלְבוֹן הָעַרְבָתִי
עַזְמָוֶת הַבַּרְחֻמִי׃ אֶלְיַחְבָּא
הַשַּׁעַלְבֹנִי בְּנֵי יָשֵׁן יְהוֹנָתָן׃
שַׁמָּה הַהֲרָרִי אֲחִיאָם בֶּן שָׁרָר
הָאֲרָרִי׃ אֱלִיפֶלֶט בֶּן אֲחַסְבַּי בֶּן
הַמַּעֲכָתִי אֱלִיעָם בֶּן אֲחִיתֹפֶל
הַגִּלֹנִי׃ חֶצְרַי הַכַּרְמְלִי פַּעֲרַי
הָאַרְבִּי׃ יִגְאָל בֶּן נָתָן מִצֹּבָה בָּנִי
הַגָּדִי׃ צֶלֶק הָעַמֹּנִי נַחְרַי הַבְּאֵרֹתִי
נֹשְׂאֵי כְּלֵי יוֹאָב בֶּן צְרֻיָה׃
עִירָא הַיִּתְרִי גָּרֵב הַיִּתְרִי׃ אוּרִיָּה
הַחִתִּי כֹּל שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה׃

cap. xxiiij. וַיֹּסֶף אַף יְהוָה לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל
וַיָּסֶת אֶת דָּוִד בָּהֶם לֵאמֹר חרה סית
לֵךְ מְנֵה אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת יְהוּדָה׃ ילך

magnorum operū de capseel. Ipē percussit duos leones moab: & ipse descēdit & pcussit leonem in media cisterna in dieb9 niuis. Ipē quoqꝫ interfecit virum egiptium: virū dignū spectaculo habētem in manu hastā. Itaqꝫ cū descēdisset ad eū in virga: vi extorsit hastā de manu egiptii: & interfecit eū hasta sua. Hec fecit banaias filius ioiade. Et ipse nominatus inter tres robustos qui erant inter triginta nobiliores: veruntamē vsqꝫ ad tres nō peruenerat. Fecitqꝫ eū sibi dd̄ auricularium a secreto. Asahel frater ioab inter triginta. Eleanan filius patrui eius de bethleē. Semma de arari. Elicha de arodi. Heles de phalti. Hyra filius acces de thecua. Abiezer de anathot. Mobonnai de vsati. Selmon ahoites. Macharai netophatites. Eleph filius banaa & ipse netophatites. Itai filius ribai de gebeeth filiorum beniamin. Banai pharatonites. Heltai de torrente gaas. Albialbon arbathites. Azamaueth de beromi. Eliaba de salboni. Filii iasen: ionathan: semma de orodi. Haiā filius sarar arothites. Elifeleth filius aasbai filii maachati. Heliā filius achitofel gelonites. Esrai de carmelo. Farai de arbi. Igaal filius nathā de soba. Bonni de gaddi. Selech e dāmoni. Naarai berothites armiger ioab filii saruie. Hira hietrites. Gareb ipse hietrites. Vrias etheus. Omnes triginta septem.

24.

Et addidit furor domini irasci cōtra israel: cōmouitqꝫ dauid in eis dicētē ad ioab. Vade numera israel & iudam

multa opera erāt ei de cabasael. iste percus
πολλὰ ἔργα ἦν αὐτῷ ἀπὸ καβασαήλ. οὗτος ἐπάτα
sit duos filios ariel moab. & iste descē
ξε τοὺς δύο υἱοὺς ἀριὴλ τοῦ μωάβ. καὶ οὗτος κατέ
dit & percussit leonē in medio cisterne
βη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου
in die niuis. & iste percussit virū
ἐν ἡμέρᾳ χιόνος. καὶ οὗτος ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν
egyptiū virū dignū spectaclo: & in manu egy
αἰγύπτιον ἄνδρα ὁρατόν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ αἰγυ
ptij hasta. & descēdit ad eum in virga: &
πτίου δόρυ. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ, καὶ
extorsit hastā de manu egyptij: &
ἀφεῖλε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ αἰγυπτίου, καὶ
interfecit eū in hasta eius. hec fe
ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ. ταῦτα ἐποί
cit baneas filius ioiade: & huic nomē inter
ησε βανέας υἱὸς ἰωιαδά, καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν τοῖς
tres robustos sup triginta gl'iosus: &
τρισὶν δυνατοῖς ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἔνδοξος, καὶ
ad tres nō venit. & cōstituit eū
πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο. καὶ κατέστησεν αὐτὸν
dauid ad auditus suos. & hec no
δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνό
mina fortiū dauid regis. asael
ματα τῶν δυνατῶν δαυὶδ τοῦ βασιλέως. ἀσαὴλ
frater ioab inter triginta. eleanan filius pa
ἀδελφὸς ἰωὰβ ἐν τοῖς τριάκοντα. ἐλεαναν. υἱὸς πα
trui eius de bethleem. sameas arodi. e
τραδέλφου αὐτοῦ ἐκ βηθλεέμ. σαμαίας ὁ ἀροδί. ἐ
lica arodi. challis phalti. hira filius eccis thecoi
λικὰ ὁ ἀροδί. χάλλις ὁ φαλτί. ἰρὰ υἱὸς ἐκκὶς ὁ θεκοΐ
tes. abiezer anathothites. mebunai asothites. sel
της. ἀβιέζερ ὁ ἀναθωθίτης. μεβουναΐ ὁ ἀσωθίτης. σελ
mon achoites. macharai netophathites. helab filius ba
μὼν ἀχωΐτης. μαχαραΐ ὁ νετωφαθίτης. ἐλὰβ υἱὸς βα
ana netophathites. eththi fili9 ribai q̄ de colle ben
ανὰ ὁ νετωφαθίτης. ἐθθὶ υἱὸς ῥιβαΐ ὁ ἐκ τοῦ βουνοῦ βεν
iamin. baneas pharathōites. hedai de nachaligai
ιαμίν. βανέας ὁ φαραθωνίτης. ἡδαῒ ἐκ ναχαλιγαί
as. abi albon arabothites. azmoth barchmites.
ας. ἀβὶ ἀλβὼν ὁ ἀραβωθίτης. ἀζμὼθ ὁ βαρχμίτης.
eliaba salabonites. filij iasen: ionathan: sama
ἐλιαβὰ ὁ σαλαβωνίτης. υἱοὶ ἰασέν, ἰωναθάν, σαμὰ ὁ
arorites. achiam fili9 sarar araditeṡ. eliphalat
ἀρωρίτης. ἀχιὰμ υἱὸς σαρὰρ ὁ ἀραδίτης. ἐλιφαλὰτ
filius achasbai maachathi. eliam filius achitophel
υἱὸς ἀχασβαΐ τοῦ μααχαθί. ἐλιὰμ υἱὸς ἀχιτόφελ
gelonite. asare carmelius. phaarai arbi.
τοῦ γελωνίτου. ἀσαρὲ ὁ καρμήλιος. φααραῒ ὁ ἀρβί.
igaal filius nathā de suba. bani gadi. selec
ἰγαὰλ υἱὸς ναθὰν ἐκ σουβᾶ. βανὶ ὁ γαδί. σελὴκ ὁ
amonites. nacharai berotheus q̄ portabat arma
ἀμωνίτης. ναχαραῒ ὁ βηρωθαῖος ὁ αἴρων τὰ σκεύη
ioab filij sarute. iras iethreus. gareb ie
τοῦ ἰωὰβ υἱοῦ σαρουΐα. ἰρὰς ὁ ἰεθραῖος. γαρὲβ ὁ ἰε
threus. vrias etheus. omnes triginta &
θραῖος. οὐρίας ὁ ἐθαῖος. οἱ πάντες τριάκοντα καὶ
septem.
ἑπτά.

Ca.24.

Et addidit furor dn̄i irasci cōtra isra- 1.
Καὶ προσέθετο ὀργὴ κυρίου θυμωθῆναι ἐν ἰσρα
el: & cōmouit dauid in eis dicens:
ὴλ, καὶ ἐπέσεισε τὸν δαυὶδ εἰς αὐτοὺς λέγων,
vade numera israel & iudam.
πορεύθητι ἀρίθμησον τὸν ἰσραὴλ καὶ τὸν ἰούδαν.

ꝛ dixit rex ad ioab pꝛīcipē exerci
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἰωὰβ ἄρχοντα τῶν δυνά
tuum q̄ cū eo: pambula iā in omnes
μεων τῶν μετ᾽ αὐτοῦ, περίελθε δὴ εἰς πάσας τὰς
tribus iſrael ꝛ iuda a dan ꝛ vſq; ad ber
φυλὰς τοῦ ἰσραὴλ καὶ ἰούδα ἀπὸ δὰν καὶ ἕως βηρ
ſabee: ꝛ conſidera pplm: ꝛ ſciam
σαβεαί, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν λαόν, καὶ γνώσομαι τὸν
numerū ppli. ꝛ dixit ioab ad re=
ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ. καὶ εἶπεν ἰωὰβ πρὸς τὸν βασι=
gem: adaugeat dñs deus tu⁹ ſup pplz: ſi
λέα, προσθείη κύριος ὁ θεός σου ἐπὶ τὸν λαόν, ὥσ
cut ꝛ iſtos centuplum: ꝛ ocu
περ καὶ τούτους ἑκατονταπλασίως, καὶ οἱ ὀφθαλ=
li dñi mei regis videntes. ꝛ
μοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως βλέποντες. καὶ
dñs me⁹ rex quare vult verbū hoc?
ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἱνατί θέλει τὸ ῥῆμα τοῦ=
ꝛ obtinuit ſermo regis ſup
το; καὶ κατεκράτησε τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπὲρ
ioab ꝛ ſuper pꝛincipes exercitus. ꝛ
ἰωὰβ καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως. καὶ
egreſſus ē ioab ꝛ pꝛincipes exercitus a fa=
ἐξῆλθεν ἰωὰβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκ προσώ
cie regis vt cōſiderarēt pplm iſrael.
που τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαὸν ἰσραήλ.
ꝛ ptrāſierūt iordanē: ꝛ caſtrametati ſūt in aroer
καὶ διέβησαν τὸν ἰορδάνην, καὶ παρενέβαλον ἐν ἀροὴρ
a dextris vꝛbis q̄ in medio vallis gad
ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος γὰδ
ꝛ eliezer. ꝛ venerūt in galaad ꝛ in terrā īferioꝛē
καὶ ἐλιέζερ. καὶ ἦλθον εἰς γαλαὰδ καὶ εἰς γῆν χεττιὶμ
chades: ꝛ venerūt vſq; in dan. ꝛ circūierunt
χάδης, καὶ παρεγένοντο ἕως δάν. καὶ ἐκύκλωσαν τὴν
ſidonē ꝛ venūt in munitionē tyri: ꝛ in om
σιδῶνα καὶ ἔρχονται εἰς μαβσὰρ τύρου, καὶ εἰς πά=
nes ciuitates euei ꝛ chananei: ꝛ e=
σας τὰς πόλεις τοῦ εὐαίου καὶ τοῦ χαναναίου. καὶ ἐκ
unt ad meridiē iuda ꝛ berſabee. ꝛ
πορεύονται ἐπὶ τὸν νότον ἰούδα καὶ βηρσαβεαί. καὶ
luſtrarūt vniuerſam terrā: ꝛ veniunt poſt
περιῆλθον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ παραγίνονται μετὰ
nouē mēſes ꝛ vigiti dies in hieruſalem. ꝛ de
ἐννέα μῆνας καὶ εἴκοσι ἡμέρας εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἔ=
dit ioab numerū cōſiderationis ppli
δωκεν ἰωὰβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ
regi. ꝛ erat iſrael octigenta milia viroꝝ
τῷ βασιλεῖ. καὶ ἦν ἰσραὴλ ὀκτακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν
foꝛtitudinis q̄ educerēt gladiū. ꝛ viri iuda vi
δυνάμεως ἐσπασμένων ῥομφαίαν. καὶ ἄνδρες ἰούδα ἀν=
roꝛū pugnatoꝛū quingēta milia. ꝛ percuſ
δρῶν μαχητῶν πεντακόσιαι χιλιάδες. καὶ ἐπάτα
ſit coꝛ dauid eum poſt hec: qꝛ nūerauit
ξε καρδία δαυὶδ αὐτὸν μετὰ ταῦτα, ὅτι ἠρίθμησε
pplm. ꝛ dixit dauid ad dñz: peccaui ni=
τὸν λαόν. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς κύριον, ἡμάρτηκα σφό
mis faciēs verbū hoc. ꝛ nūc dñe au=
δρα ποιήσας τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ νῦν κύριε περίε=
fer iniq̄tatē ſerui tui: qm̄ ſtulte egi
λε τὴν ἀδικίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐματαιώθην
nimis. ꝛ ſurrexit dauid mane: ꝛ ſermo domi
σφόδρα. καὶ ἀνέστη δαυὶδ τὸ πρωΐ, καὶ ῥῆμα κυρί
ni fact⁹ ē ad gad prophetā vidētē dauid
ου ἐγένετο πρὸς γὰδ τὸν προφήτην τὸν ὁρῶντα δαυὶδ
dicēs: vade ꝛ loquere ad dauid dicēs.
λέγων, πορεύου καὶ λάλησον πρὸς δαυὶδ λέγων.
hec dicit dñs: tria ego poꝛto cōtra te: eli
τάδε λέγει κύριος, τρία ἐγὼ αἴρω ἐπὶ σέ, ἔκλε=
ge tibi vnū ex eis:
ξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν, cccccccccccccccccccccc

cccccccccccccccccccccccccccccccccccccccccccc

dixitq; rex ad ioab ccc
principē exercitus ſui.
Perambula omnes tri=
bus cccccccccccccccccccc
iſrael a dan vſq; ad ber
ſabee: cccccccccccccccc
& numera populū: vt
ſciam cccccccccccccccc
numerum eius. Dixit=
q; ioab cccccccccccccc
regi. Adaugeat domi=
nus deus tuus ad cccccc
populū tuū q̄ntus nūc
eſt: iterūq; centuplicet
in cōſpectu dñi mei re
gis. Sed quid ſibi dñs
meus rex vult in re hu
iuſcemodi? Obtinuit āt
ſermo regis verba io=
ab & principum cccccc
exercit⁹. Egreſſuſq; ē
ioab & pricipes militū
a facie regis vt numera
rent populum cccccccc
iſrael. Cunq; pertrāſiſ
ſent iordanem: cccccc
venerunt in aroer ad
dexteram vrbis que ē
in valle gad: & p iazer
tranſierunt in cccccccc
galaad & in terram in
feriorem cccccccccccc
hodſi & venerūt in dā
ſilueſtria. Circūeūteſ=
q; iuxta ſydonē trāſie=
runt ppe menia tyri: &
oēm terrā euei & chana
nei: venerūtq; ad meri
diē iuda in berſabee: &
luſtrata vniuerſa cccccc
terra affuerūt poſt no
uem cccccccccccccccc
mēſes & viginti dies
ieruſalem. cccccccccc
Dedit ergo ioab nūe=
rū deſcriptionis populi
regi. Et inuenta ſunt d̄
iſrael octingenta ccccc
milia virorum fortium
qui educerent cccccccc
gladium: & de iuda qn
genta cccccccccccccccc
milia pugnatorū. Per=
cuſſit aūt cor dauid eū
poſtq̄ numeratus ē po
pulus. Et dixit ccccccc
dauid ad dominū. Pec
caui valde in hoc cccccc
facto: ſed p̄cor domie
vt transferas ccccccccc
iniquitatem ſerui tui:
quia ſtulte egi cccccccc
nimis. Surrexit itaq;
dauid mane: & ſermo
dñi fctūs eſt ad gad p
phetam & videntē dd̄
dicens. Vade & loque=
re ad dauid. ccccccccc
Hec dicit dñs. Trium
cccccccccccccccccccc
tibi datur optio: elige
vnū qd volueris ex his:

ויאמר המלך אל יואב שר החיל — אמר שור
אשר אתו שוט נא בכל שבטי
ישראל מדן ועד באר שבע
ופקדו את העם וידעתי את
מספר העם: ויאמר יואב אל — ספר
המלך ויוסף יהוה אלהיך אל — יסף
העם כהם וכהם מאה פעמים
ועיני אדני המלך ראות ואדני — ראה
המלך למה חפץ בדבר הזה: ויחזק — חזק
דבר המלך אל יואב ועל שרי
החיל ויצא יואב ושרי החיל
לפני המלך לפקד את העם את — פנה
ישראל: ויעברו את הירדן — עבר
ויחנו בערוער ימין העיר אשר — חנה
בתוך הנחל הגד ואל יעזר: ויבאו — בוא
הגלעדה ואל ארץ תחתים
חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל — סבב
צידון: ויבאו מבצר צר וכל ערי — עיר
החוי והכנעני ויצאו אל נגב
יהודה באר שבע: וישטו בכל — שוט
הארץ ויבאו מקצה תשעה
חדשים ועשרים יום ירושלם:
ויתן יואב את מספר מפקד העם — נתן ספר
אל המלך ותהי ישראל שמנה — פקד היה
מאות אלף איש חיל שלף — מאה
חרב ואיש יהודה חמש מאות
אלף איש: ויך לב דוד אתו — נכה
אחרי כן ספר את העם ויאמר
דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר
עשיתי ועתה יהוה העבר — עשה עבר
נא את עון עבדך כי נסכלתי — סכל
מאד: ויקם דוד בבקר ודבר יהוה — קום
היה אל גד הנביא חזה דוד
לאמר: הלוך ודברת אל דוד — הלך
כה אמר יהוה שלש אנכי
נוטל עליך בחר לך אחת מהם — נטל

ואעשה לך׃ ויבא גד אל דוד ויגד   עשה בוא
לו ויאמר לו התבוא לך שבע   נגד אמר
שנים רעב בארצך ואם שלשה   שנה
חדשים נסך לפני צריך והוא   נוס פנה
רדפך ואם היות שלשת ימים   צור היה
דבר בארצך עתה דע וראה   יום ידע
מה אשיב שלחי דבר׃ ויאמר   שוב
דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא
ביד יהוה כי רבים רחמיו וביד   רבב
אדם אל אפלה׃ ויתן יהוה דבר   נפל נתן
בישראל מהבקר ועד עת מועד   יעד
וימת מן העם מדן ועד באר שבע   מות
שבעים אלף איש׃ וישלח ידו   שלח
המלאך ירושלם לשחתה וינחם   לאך נחם
יהוה אל הרעה ויאמר למלאך   רוע
המשחית בעם רב עתה הרף   שחת
ידך ומלאך יהוה היה עם גרן
הארונה היבוסי׃ ויאמר דוד
אל יהוה בראתו את המלאך   ראה
המכה בעם ויאמר הנה אנכי   נכה
חטאתי ואנכי העויתי ואלה   עוה
הצאן מה עשו תהי נא ידך בי   עשה היה
ובבית אבי׃ ויבא גד אל דוד   בוא
ביום ההוא ויאמר לו עלה
הקם ליהוה מזבח בגרן ארונה   קום זבח
היבוסי׃ ויעל דוד כדבר גד
כאשר צוה יהוה׃ וישקף ארונה   שקף
וירא את המלך ואת עבדיו   ראה
עברים עליו ויצא ארונה
וישתחו למלך אפיו ארצה׃   שחה
ויאמר ארונה מדוע בא אדני   ידע בוא
המלך אל עבדו ויאמר דוד
לקנות מעמך את הגרן לבנות   קנה בנה
מזבח ליהוה ותעצר המגפה   עצר נגף
מעל העם׃ ויאמר ארונה אל

vt faciā tibi. Cumq; venisset gad ad dd̄ nūciauit ei dicens. Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua: aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos & illi te persequētur: aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua. Nunc ergo delibera & vide quē respōdeā ei q me misit sermonē. Dixit aūt dd̄ ad gad. Coarctor nimis: sed meli⁹ ē vt incidam in man⁹ dn̄i multe enim mie ei⁹ sūt q̃ in man⁹ hoīm. Immisitq; dominus pestilētiā in israel: de māe vsq; ad tempus constitutū: & mortui sūt ex populo a dan vsq; bersabee septuagīta milia virorū. Cūq; extendisset manū suā angelus dn̄i sup ierusalē vt dispderet eā: misertus est dn̄s sup afflictionē: & ait angelo pcutiēti pplm. Sufficit nunc: contine manū tuā. Erat āt angelus dn̄i iuxta aream areuna iebusei. Dixit dauid ad dominum cum vidisset angelum cedentem populum. Ego sum qui peccaui: & ego inique egi: isti qui oues sunt qd fecerunt? Vertatur obsecro manus tua cōtra me: & cōtra domū pr̄is mei. Venit aūt gad ppheta ad dd̄ in die illa: & dixit ei. Ascēde & constitue altare dn̄o ī area areuna iebusei. Et ascendit dd̄ iuxta sermonē gad quē pceperat ei dn̄s. Conspiciensq; areuna animaduertit regem & seruos eius transire ad se: & egressus adorauit regem prono vultu in terram. Et ait. Quid cause est vt veniat domin⁹ me⁹ rex ad seruum suum? Cui dauid ait. Vt emam a te areā: & edificem altare domino: & cesset interfectio que grassatur in populo. Et ait areuna ad

ꝛ faciam tibi. ꝛ venit gad ad dauid: ꝛ nūciauit ei dicēs: elige tibi vt fiāt vel tres anni famis sup terrā: vł tribus mēsib⁹ fugias tu de facie inimicoꝝ tuoꝝ: ꝛ ipsi persequātur te: aut ꝙ fiat trib⁹ diebus mors in terra. ꝛ nūc delibera ꝛ vide qd rñdeā ei qui misit me. ꝛ dixit dauid ad gad: arcta mihi nimis sunt tria: sed incidam in manus dñi: quia multe miseratiões eius nimis: ꝛ in manus hominū non icidā. ꝛ elegit sibi dauid mortē. ꝛ dedit dñs mortē in israel a mane ꝛ vsq; ad horā prādij. ꝛ mortui sūt de populo a dan ꝛ vsq; ad bersabee septuaginta milia virorū. ꝛ extēdit angelus manū suā sup hierusalem vt dispderet eam: ꝛ penituit dñs sup malū: ꝛ dixit angelo corrūpēti in pplo: sufficit nūc: remitte manū tuā: ꝛ angelus dei erat stās iuxta areā orna iebusei. ꝛ dixit dauid ad dñm: cū vidisset ipse angelū cedentem in pplo: ꝛ dixit: ecce ego peccaui: ꝛ ego pastor malefeci: ꝛ isti oues qd fecerūt? fiat man⁹ tua ꝯ me ꝛ ꝯ domū patris mei. ꝛ venit gad ad dauid in die illa ꝛ dixit: ascēde ꝛ cōstitue altare dño in area orna iebusei. ꝛ ascēdit dauid iuxta verbū gad prophete: queādmodū pcepat ei dñs. ꝛ iclinauit orna ꝛ vidit regem ꝛ seruos eius trāseuntes ad se: ꝛ egressus ē orna ꝛ adorauit regem sup faciē suā sup terrā. ꝛ dixit orna: cur venit dñs meus rex ad seruū suū? ꝛ dixit ei dauid: vt possideā a te areā ꝛ edificē altare dño: vt cesset ruina a pplo. ꝛ ait orna ad

καὶ ποιήσω σοι. καὶ ἦλθε γὰδ πρὸς δαυίδ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων, ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι ἢ τρία ἔτη λιμοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ προσώπου τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ αὐτοὺς καταδιώκειν σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ νῦν γνῶθι καὶ ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς γάδ, στενά μοι σφόδρα ἐστὶν τὰ τρία, πλὴν ἐμπεσοῦμαι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ ἐμπέσω. καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ δαυὶδ τὸν θάνατον. καὶ ἔδωκε κύριος θάνατον ἐν ἰσραὴλ ἀπὸ πρωΐθεν καὶ ἕως ὥρας ἀρίστου. καὶ ἀπέθανον ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ δὰν καὶ ἕως βηρσαβεὲ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ μετεμελήθη κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθείροντι ἐν τῷ λαῷ, ἱκανὸν νῦν, ἄνες τὴν χεῖρά σου, καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἦν ἑστηκὼς παρὰ τὴν ἅλω ὀρνὰ τοῦ ἰεβουσαίου. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς κύριον, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ ἥμαρτον, καὶ ἐγὼ ὁ ποιμὴν ἐκακοποίησα, καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. καὶ ἦλθε γὰδ πρὸς δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπε, ἀνάβηθι καὶ στῆσον θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἅλω ὀρνὰ τοῦ ἰεβουσαίου. καὶ ἀνέβη δαυὶδ κατὰ τὸ ῥῆμα γὰδ τοῦ προφήτου, ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. καὶ διέκυψεν ὀρνὰ καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ διαπορευομένους ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ ἐξῆλθεν ὀρνὰ καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ εἶπεν ὀρνά, τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ; καὶ εἶπεν αὐτῷ δαυίδ, κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὴν ἅλω καὶ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον κυρίῳ, ὅπως ἐπίσχῃ ἡ θραῦσις ἀπὸ τοῦ λαοῦ. καὶ εἶπεν ὀρνὰ πρὸς

D. 13. Ph. 1.c. 1.Ph 21.

dauid: accipe: ⁊ faciat dñs meus rex
δαυίδ, λάβε, καὶ ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασι-
dño qḋ placitū ē corā eo. ecce vi-
λεὺς τῷ κυρίῳ τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ. ἰδοὺ οἱ μό
tuli in holocauſtū ⁊ rote ⁊ inſtrumēta
σχοι εἰς ὁλοκαύτωσιν καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη τῶν
boū in ligna. ⁊ oīa dedit orna re-
βοῶν εἰς ξύλα. καὶ τὰ πάντα ἔδωκεν ὀρνὰ τῷ βα
gi. ⁊ dixit orna ad regē: dñs deus
σιλεῖ. καὶ εἶπεν ὀρνὰ πρὸς τὸν βασιλέα, κύριος ὁ θεός
tu⁹ bñdicat tibi. ⁊ dixit rex ad orna:
σου εὐλογήσαι σε. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ὀρνά,
neq̄ꝙ ſed acquirēs acquirā a te in pre-
οὐχὶ ἀλλ' ἢ κτώμενος κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀλ-
cio: ⁊ nō offerā dño deo meo ho-
λάγματι, καὶ οὐκ ἀνοίσω κυρίῳ τῷ θεῷ μου ὁλο-
locauſtū gratis: ⁊ emit dauid areaꝫ ⁊
καύτωμα δωρεάν, καὶ ἐκτήσατο δαυίδ τὴν ἅλω καὶ
boues in argēto q̄nq̄ginta ſiclis. ⁊ edi-
τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ πεντήκοντα σίκλων. καὶ ᾠκο
ficauit ibi dauid altare dño: ⁊ obtulit
δόμησε ἐκεῖ δαυίδ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγ
holocauſta ⁊ pacifica. ⁊ ꝓpici⁹ factus ē
κεν ὁλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς. καὶ ἵλεως ἐγένετο
dñs terre ⁊ ceſſauit ruina ſup iſrael.
κύριος τῇ γῇ καὶ ἐπέσχεν ἡ θραῦσις ἐπὶ ἰσραήλ.

Regnoꝝ iiij.
Βασιλειῶν γ'. Ca.i.

Et rex dauid ſenex
Καὶ ὁ βασιλεὺς δαυίδ πρεσβύτης
valde ꝓuectus in diebus ⁊
σφόδρα προβεβηκὼς ἐν ἡμέραις καὶ
induebāt cum veſtibus: ⁊ nō calefiebat. ⁊
περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίοις, καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο. καὶ
dixerūt ſerui ei⁹ ei: querāt dño
εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ αὐτῷ, ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ
nr̃o regi adoleſcētulā virginē. ⁊ aſtabit
ἡμῶν τῷ βασιλεῖ νεᾶνιν παρθένον. καὶ παραστήσεται
corā rege ⁊ erit eū fouēs: ⁊
ἔναντι τοῦ βασιλέως καὶ ἔσαι αὐτὸν θάλπουσα, καὶ
iacebit in ſinu ſuo: ⁊ calefiet
κατακείσεται ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, καὶ θερμανθήσε-
dñs nr̃ rex. ⁊ q̄ſierūt ado-
ται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεύς. καὶ ἐζήτησαν παι-
leſcētulā ſpecioſā in oīb⁹ finib⁹ iſrl. ⁊ inuenīit abi
δα καλὴν ἐν παντὶ ὁρίῳ ἰηλ. καὶ εὑρίσκουσι τὴν ἀβι
ſag ſunamitin: ⁊ adducunt eam regi. ⁊
σὰγ τὴν σουναμίτιν, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν τῷ βασιλεῖ. καὶ
puella pulchra forma nimis: ⁊ erat regi fo-
παῖς καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα, καὶ ἦν τῷ βασιλεῖ θάλ
uens ⁊ miniſtrabat ei. ⁊ rex nō co
πουσα καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγ
gnouit eā. ⁊ adonias fili⁹ aggith eleuabat dicēs: ego
νω αὐτήν. καὶ ἀδωνίας υἱὸς ἀγγὶθ ἐπῄρετο λέγων, ἐγὼ
regnabo. ⁊ fecit ſibi currus ⁊ eq̄tes
βασιλεύσω. καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἅρματα καὶ ἱππεῖς
et q̄nq̄ginta viros precurſores eius. ⁊
καὶ πεντήκοντα ἄνδρας προτρέχοντας αὐτοῦ. καὶ
nō corripuit eū pater ſuus aliq̄n di-
οὐκ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πώποτε εἰ-
cens: q̄re feciſti ſic. ⁊ iſte pulcher
πών, τί ὅτι πεποίηκας οὕτως. καὶ οὗτος καλὸς τῇ
aſpectu nimis ⁊ hūc genuit poſt abeſalom.
ὄψει σφόδρα καὶ τοῦτον ἐγέννησε μετὰ τὸν ἀβεσαλώμ.
et erant ſermōes eius cū ioab filio ſaruie: ⁊
καὶ ἦσαν οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ ἰωὰβ υἱοῦ σαρουίας, καὶ
cum abiathar ſacerdote: ⁊ adiuuabāt poſt ado-
μετὰ ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω ἀδω-
niā. ⁊ ſadoch ſacerdos ⁊ baneas fili⁹ ioiade ⁊
νίου. καὶ σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ βαναίας υἱὸς ἰωιαδὰ καὶ
nathan ꝓpheta ⁊ ſemei ⁊ amici eius
ναθὰν ὁ προφήτης καὶ σεμεὶ καὶ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ

dauid. Accipiat & offe
rat dñs meus rex: ſicut
placet ei. Habes boues
in holocauſtum:
& plauſtrū & iuga boū
ī vſum lignorū. Oīa
dedit areuna regi. Di-
xitq̄
areuna ad regē. Dñs
deus tuus
ſuſcipiat votū tuū. Cui
rn̄dēs rex ait.
Nequaquā vt vis: ſed e
mam precio a te:
& nō offerā dño deo
meo holocauſta
gratuita. Emit ergo
dauid aream &
boues argenti ſiclis q̄n
quaginta: & edificauit
ibi dauid altare dño:
& obtulit holocauſta
& pacifica. Et propitia
tus ē dñs terre. & cohi
bita eſt plaga ab iſrael.
Explicit liber ſcḋs regū.
Incipit liber primus
Malachī.i. Regū terti⁹.
ET rex dd̄ Cap.i.
ſenuerat: hēbatq̄
etatis plurimos dies.
Cūq̄ opiretur veſtibus
nō calefiebat. Dixerūt
ergo ei ſerui ſui. Que
ramus dño nr̃o regi a-
doleſcētulā virginem &
ſtet coram rege: & fo-
ueat eum: dormiatq̄
ī ſinu ſuo: & calefaciat
dn̄m nr̃m regē. Que-
ſierūt igitur adoleſcētu
lā ſpecioſam in oībus fi
nibus iſrael: & inuene
runt abiſac ſunamitē:
& adduxerūt eā ad re-
gē. Erat aūt puella pul-
chra nimis dormiebat
q̄ cum rege
& miſtrabat ei: rex ve-
ro nō cognouit eā. A-
donias āt filius agith e
leuabatur dicens.
Ego regnabo. Fecit-
q̄ ſibi currum
& equites: & quinqua-
ginta viros qui currerēt
ante eū: Nec corripuit
eū pater ſuus aliquādo
dicens. Quare hoc fe-
ciſti? Erat autem &
ipſe pulcher valde: ſcḋs
natu
poſt abſalom. Et ſer-
mo eius
cum ioab filio ſaruie:
& cum abiathar
ſacerdote qui adiuua-
bant partes adonie.
Sadoch vero ſacerdos
& banaias filius ioia-
de & nathan propheta
& ſemei & rei

דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב — לקח עלה
בעיניו ראה הבקר לעלה
והמרגים וכלי הבקר לעצים הכל
נתן ארונה המלך למלך ויאמר
ארונה אל המלך יהוה אלהיך
ירצך: ויאמר המלך אל ארונה — רצה
לא כי קנה אקנה מאתך במחיר — קנה מחר
ולא אעלה ליהוה אלהי עלות
חנם ויקן דוד את הגרן ואת
הבקר בכסף שקלים חמשים: ויבן — בנה
שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות — עלה
ושלמים ויעתר יהוה לארץ — עתר
ותעצר המגפה מעל ישראל: — עצר נגף

Cap.i.
והמלך דוד זקן בא בימים — בוא יום
ויכסהו בבגדים ולא יחם לו: — כסה חמם
ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני — אמר בקש
המלך נערה בתולה ועמדה לפני — בתל פנה
המלך ותהי לו סכנת ושכבה — היה
בחיקך וחם לאדני המלך: ויבקשו
נערה יפה בכל גבול ישראל — גבל
וימצאו את אבישג השונמית — מצא
ויבאו אתה למלך: והנערה יפה — בוא
עד מאד ותהי למלך סכנת — היה
ותשרתהו והמלך לא ידעה: — שרת
ואדניה בן חגית מתנשא לאמר — נשא
אני אמלך ויעש לו רכב — מלך עשה
ופרשים וחמשים איש רצים — רוץ
לפניו: ולא עצבו אביו מימיו — פנה יום
לאמר מדוע ככה עשית וגם — מדע
הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה
אחרי אבשלום: ויהיו דבריו — היה
עם יואב בן צרויה ועם אביתר
הכהן ויעזרו אחרי אדניה: — עזר
וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע
ונתן הנביא ושמעי ורעי — נבא

וְהַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ — הָיָה
עִם אֲדֹנִיָּהוּ׃ וַיִּזְבַּח אֲדֹנִיָּהוּ צֹאן — זָבַח
וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת — מְרִא
אֲשֶׁר אֵצֶל עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת — קָרָא
כָּל אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְכָל אַנְשֵׁי
יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְאֶת נָתָן
הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְאֶת הַגִּבּוֹרִים וְאֶת — גָּבַר
שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא׃ וַיֹּאמֶר
נָתָן אֶל בַּת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה
לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ כִּי מָלַךְ
אֲדֹנִיָּהוּ בֶן חַגִּית וַאדֹנֵינוּ דָוִד לֹא
יָדָע׃ וְעַתָּה לְכִי אִיעָצֵךְ נָא עֵצָה — יָלַךְ יָעַץ
וּמַלְּטִי אֶת נַפְשֵׁךְ וְאֶת נֶפֶשׁ בְּנֵךְ
שְׁלֹמֹה׃ לְכִי וּבֹאִי אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד — בּוֹא
וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא אַתָּה אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲמָתְךָ לֵאמֹר כִּי — שָׁבַע אָמָה
שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא — מָלַךְ
יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי וּמַדּוּעַ מָלַךְ — מָדַע
אֲדֹנִיָּהוּ׃ הִנֵּה עוֹדָךְ מְדַבֶּרֶת שָׁם — דָּבַר
עִם הַמֶּלֶךְ וַאֲנִי אָבוֹא אַחֲרַיִךְ — בּוֹא
וּמִלֵּאתִי אֶת דְּבָרָיִךְ׃ וַתָּבֹא בַת
שֶׁבַע אֶל הַמֶּלֶךְ הַחַדְרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן
מְאֹד וַאֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרַת אֶת — שָׁרַת
הַמֶּלֶךְ׃ וַתִּקֹּד בַּת שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחוּ — קָדַד שָׁחָה
לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ׃ — אָמַר
וַתֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנִי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ
בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לַאֲמָתֶךָ כִּי שְׁלֹמֹה
בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל
כִּסְאִי׃ וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנִיָּה מָלָךְ
וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעְתָּ׃
וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֹב
וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאֶבְיָתָר — קָרָא
הַכֹּהֵן וּלְיֹאָב שַׂר הַצָּבָא — שׂוּר
וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃ וְאַתָּה
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל
עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל — נָגַד

& omne robur exerci-
tus dauid non erat
cū adonia. Immolatis
ergo adonias arietibus
& vitulis & vniuerſis pī
guibus iuxta lapidē zo
eleth qui erat vicin⁹ fō
ti rogel: vocauit
vniuerſos fratres ſuos
filios regis: & oēs vi-
ros iuda ſeruos regis.
Nathan
āt pphetā & banaiam
& robuſtos quoſq; &
ſalomonē fratrē ſuum
non vocauit. Dixit ita
q; nathan ad berſabee
matrem ſalomonis.
Num audiſti q; regna
uerit
adonias fili⁹ agit & do
minus nr̄ dd̄ hoc igno-
rat? Nūc ergo veni ac-
cipe conſilium a me:
& ſalua animam tuā fi
liiq; tui
ſalomonis. Vade & in
gredere ad regem dd̄
& dic ei. Nonne tu do
mine mi
rex iuraſti mihi ancille
tue dicens: q;
ſalomon filius tuus re-
gnabit poſt me: & ipſe
ſedebit in ſolio meo?
Quare ergo regnat
adonias? Et adhuc ibi
te loquente
cum rege: ego veniā
poſt te
& cōplebo ſermōes tu-
os. Ingreſſa ē itaq; ber
ſabee ad regem in cubi
culo. Rex aūt ſenuerat
nimis & abiſac ſunami
tis miniſtrabat ei.
Inclinauit ſe berſabee
& adorauit
regem. Ad quam rex.
Quid tibi inquit vis?
Que reſpondens ait.
Domine mi rex tu iura
ſti p dn̄m deum tuū an
cille tue: ſalomon
fili⁹ tu⁹ regnabit poſt
me & ipſe ſedebit in
ſolio meo: & ecce nūc
adonias regnat:
te domīe mi rex igno
rante.
Mactauit boues & pin
guia q̄q; & arietes plu-
rimos: & vocauit oēs
filios regis: abiathar
quoq; ſacerdotē & io-
ab principem militie:
ſalomonē āt ſeruū tuū
nō vocauit. Verūtamē
dn̄e mi rex in te oculi
reſpiciunt totius iſrael:
vt indices eis qs ſede-
re debeat in

exiſtētes fortes dauid nō erāt cū adonia.
οἱ ὄντες δυνατοὶ τῷ δαυὶδ οὐκ ἦσαν μετὰ ἀδωνίου.
ꝛ īmolauit adonias ꝛ oues ꝛ boues ꝛ agnas
καὶ ἔθυσεν ἀδωνίας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ ἄρνας
iuxta lapidē zoeleth q̄ vicinus erat fonti
παρὰ τὸν λίθον τὸν ζωελὲθ τὸν ἐχόμενον τῆς πηγῆς τοῦ
rogel. ꝛ vocauit vniuerſos fratres ſuos
ῥωγήλ. καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς
filios regis: ꝛ omnes viros iuda
υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας ἰούδα
ſeruos regis. ꝛ nathan pphtā
τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως. καὶ ναθὰν τὸν προφήτην
ꝛ banean ꝛ robuſtos: ꝛ ſalomo
καὶ τὸν βανέαν καὶ τοὺς δυνατούς, καὶ τὸν σολομῶν
nem fratrē ſuū nō vocauit. ꝛ ait nathan ad
τα ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσεν. καὶ εἶπε ναθὰν πρὸς
berſabee mr̄em ſalomonis dicēs: nōne audiſti
βηρσαβεαὶ μητέρα σολομῶντος λέγων, οὐκ ἤκουσας
q; regnauit adonias fili⁹ aggith: ꝛ dn̄s nr̄
ὅτι βεβασίλευκεν ἀδωνίας υἱὸς ἀγγίθ, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν
dauid nō ſciuit: ꝛ nūc veni: cōſulā tibi
δαυὶδ οὐκ ἔγνω; καὶ νῦν δεῦρο, συμβουλεύσω σοι
conſiliū: vt ſalues aīam tuā ꝛ aīi
συμβουλίαν, ὅπως σώσῃς τὴν ψυχήν σου καὶ τὴν ψυ
mā ſalomonis filij tui. age ingredere ad
χὴν σολομῶντος τοῦ υἱοῦ σου. δεῦρο εἴσελθε πρὸς τὸν
regem dauid. ꝛ dices ad eum: nōne tu dn̄e mi
βασιλέα δαυίδ. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, οὐχὶ σὺ κύριέ μου
rex iuraſti ancille tue dicēs: q; ſalomon
βασιλεῦ ὤμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων, ὅτι σολομὼν ὁ
filius tu⁹ regnabit poſt me: ꝛ ipſe ſedebit in
υἱός σου βασιλεύσει μετ᾽ ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθίσεται ἐπὶ
ſolio meo: ꝛ quare regnauit adonias? ꝛ
θρόνου μου, καὶ τί ὅτι βεβασίλευκεν ἀδωνίας; καὶ
ecce adhuc te loquēte ibi cū rege: ꝛ
ἰδοὺ ἔτι σου λαλούσης ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ
ego ingrediar poſt te: ꝛ cōplebo ſer
ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σέ, καὶ πληρώσω τοὺς λό-
mōes tuos. ꝛ ingreſſa ē berſabee ad regē
γους σου. καὶ εἰσῆλθε βηρσαβεαὶ πρὸς τὸν βασιλέα
in cubiculū. ꝛ rex ſenex ni-
εἰς τὸν κοιτῶνα. καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφό-
mis: ꝛ abiſaac ſunamitis miniſtrās
δρα, καὶ ἀβισαὰκ ἡ σουναμῖτις λειτουργοῦσα τῷ
regi. ꝛ inclinauit ſe berſabee ꝛ adorauit
βασιλεῖ. καὶ ἔκυψεν βηρσαβεαὶ καὶ προσεκύνησε
regem. ꝛ dixit ei rex: q̄d eſt tibi?
τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεύς, τί ἐστί σοι;
ꝛ dixit berſabee: dn̄e mi rex tu iu
καὶ εἶπε βηρσαβεαί, κύριέ μου βασιλεῦ σὺ ὤμο-
raſti in dn̄o deo tuo ancille tue dicēs: q;
σας ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων, ὅτι
ſalomon filius tu⁹ regnabit poſt me: ꝛ ipſe ſe-
σολομὼν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ᾽ ἐμέ, καὶ αὐτὸς κα
debit in ſolio meo. ꝛ nūc ecce adonias re
θήσεται ἐπὶ θρόνου μου. καὶ νῦν ἰδοὺ ἀδωνίας βεβα
gnauit: ꝛ tu dn̄e mi rex nō ſciuiſti. ꝛ
σίλευκεν, καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγνως. καὶ
immolauit vitulos ꝛ agnas ꝛ oues in multitudine: ꝛ
ἔθυσε μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ
vocauit oēs filios regis ꝛ abia-
ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἀβια
thar ſacerdotē: ꝛ ioab pūcipē militie: ꝛ ſalo
θὰρ τὸν ἱερέα, καὶ ἰωὰβ τὸν ἀρχιστράτηγον, καὶ σολο-
monē ſeruū tuū nō vocauit. ꝛ tu dn̄e
μῶντα τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν. καὶ σὺ κύριέ
mi rex oculi oīs iſrael ad
μου βασιλεῦ οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς ἰσραὴλ πρὸς
te. nuncia eis q̄s ſedebit in
σέ. ἀπάγγειλαι αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ

folio dñi mei regis poſt eū. ⁊ erit
θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ᾽ αὐτόν. καὶ ἔσαι
cū dormierit dñs meus rex cū
ἐν τῷ κοιμηθῆναι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα μετὰ τῶν
patribus ſuis: ⁊ erimus ego ⁊ ſolomon filius
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐσόμεθα ἐγὼ καὶ σολομὼν ὁ υἱός
meus peccatores. ⁊ ecce ipſa loquēte adhuc cū
μου ἁμαρτωλοί. καὶ ἰδοὺ αὐτῆς λαλούσης ἔτι μετὰ
rege: ⁊ nathā ꝓpħta ingreſſus ē. ⁊
τοῦ βασιλέως, καὶ ναθὰν ὁ προφήτης εἰσῆλθεν. καὶ
nūciauerūt regi dicētes: ecce nathā pro
ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ λέγοντες, ἰδοὺ ναθὰν ὁ προ=
pheta. ⁊ ingreſſus ē nathā corā rege: ⁊
φήτης. καὶ εἰσῆλθε ναθὰν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ
adorauit regē ſup faciem ſuā ſup
προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
terrā. ⁊ dixit nathā: tu dñe mi rex locut⁹ es dicēs:
γῆν. καὶ εἶπε ναθάν, σὺ κύριέ μου βασιλεῦ εἴρηκας λέγων,
adonias regnabit poſt me: ⁊ ipſe ſedebit ſup
ἀδωνίας βασιλεύσει μετ᾽ ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ
thronū meū: q2 deſcēdit hodie ⁊ imolauit vitulos ⁊
θρόνου μου; ὅτι κατέβη σήμερον καὶ τέθυκε μόσχους καὶ
agnos ⁊ oues in multitudine: ⁊ vocauit vni
ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε πάν
uerſos filios regis ⁊ pricipē militie ⁊
τας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον καὶ
abiathar ſacerdotē: ⁊ ecce ipſi comedūt ⁊ bi=
ἀβιαθὰρ τὸν ἱερέα, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ἐσθίουσι καὶ πί
bunt corā eo. ⁊ dixerūt: viuat rex ado
νουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπον, ζήτω ὁ βασιλεὺς ἀδω
nias. ⁊ me ſeruū tuū ⁊ ſadoc ſacerdotē ⁊
νίας. καὶ ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου καὶ σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ
banean filiū ioiada ⁊ ſalomonē ſeruū tuū
βανέαν υἱὸν ἰωιαδὰ καὶ σολομῶντα τὸν δοῦλόν σου
nō vocauit. ſi per dñm meū regem fa
οὐ κέκληκε. εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέ
ctū eſt verbū hoc: ⁊ quare nō indicaſti
γονε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ διατί οὐκ ἐγνώρισας τῷ
ſeruo tuo: qs ſeſſur⁹ eſt ſup thronū dñi
δούλῳ σου, τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου
mei regis poſt eū? ⁊ rñdit rex
μου τοῦ βασιλέως μετ᾽ αὐτόν; καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασι
dauid ⁊ dixit: vocate mihi berſa
λεὺς δαυὶδ καὶ εἶπεν, καλέσατέ μοι τὴν βηρσα=
bee. ⁊ ingreſſa eſt ⁊ ſtetit corā rege.
βεαί. καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
⁊ iurauit rex ⁊ dixit: viuit dñs q̄ rede
καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν, ζῇ κύριος ὃς ἐλυτρώ
mit aīaꝫ meā de oī anguſtia: ꝙ ſicut
σατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως, ὅτι καθὼς
iuraui tibi per dñm deū iſrael dicēs: ꝙ
ὤμοσά σοι κατὰ κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραὴλ λέγων, ὅτι
ſalomon filius tu⁹ regnabit poſt me: ⁊ ipſe
σολομὼν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ᾽ ἐμέ, καὶ αὐτὸς
ſedebit ſup ſoliū meū pro me: qm̄ ſic
καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ᾽ ἐμοῦ, ὅτι οὕτως
faciā in die hac. ⁊ inclinauit berſabee ſup
ποιήσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. καὶ ἔκυψε βηρσαβεαὶ ἐπὶ
vultum ſup terrā ⁊ adorauit re
πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε τῷ βασι=
gē ⁊ dixit: viuat rex dñs meus dauid
λεῖ καὶ εἶπεν, ζήτω ὁ βασιλεὺς ὁ κύριός μου δαυὶδ
in eternū. ⁊ dixit rex dauid voca
εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς δαυίδ, καλέσα
te mihi ſadoc ſacerdotē: ⁊ nathā prophetā
τέ μοι σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ ναθὰν τὸν προφήτην
⁊ baneā filiū ioiada. ⁊ ingreſſi ſunt corā
καὶ βανέαν υἱὸν ἰωιαδά. καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ
rege. ⁊ dixit eis rex:
βασιλέως. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς,

ſolio tuo dñe mi rex poſt te. Eritq̃ cū dormierit dñs me⁹ rex cum patrib⁹ ſuis: erimus ego & fili⁹ me⁹ us pctōres. Adhuc illa loquēte cū rege: nathā ꝓpheta venit. Et nunciauerūt regi dicētes. Adeſt nathan ꝓpheta. Cūq̃ introiſ=ſet in conſpectu regis & adoraſſet eū pronus in terrā: dixit nathan. Domine mi rex tu dixiſti: adonias regnet poſt me: & ipſe ſedeat ſup thronū meū? quia deſcēdit hodie & imo=lauit boues & pinguia & arietes plurimos: & vocauit vniuerſos filios regis & principes. A=biathar quoq̃ ſacerdotem: illiſq̃ ve=ſcentibus & bibentibus coram eo & dicentib⁹: viuat rex adonias: me ſeruū tuū & ſadoch ſacerdotem & banaiā filiū ioiade & famulū tuū ſalomo=nē non vocauit. Nun=quid a domino meo rege exiuit hoc verbū & mihi non indicaſti ſeruo tuo quis ſeſſurus eēt ſuper thronū dñi mei regis poſt eum? Et reſpōdit rex dauid dicens. Vo=cate ad me berſabee. Que cū fuiſ=ſet ingreſſa corā rege: & ſtetiſſet ante eum: iu=rauit rex & ait. Viuit dñs qui e=ruit aīam meā de oī angu=ſtia: quia ſicut iuraui tibi ꝑ dñm deū iſrael dicens. Salomon fili⁹ tuus regnabit poſt me: & ipſe ſedebit ſuper ſolium meum pro me: ſic faciam ho=die. Summiſſoq̃ berſabee in terram vultu adorauit regē dicens. Viuat dominus meus rex da=uid in eternum. Dixit quoq̃ rex dd̄. Vocate mihi ſadoch ſacerdotē & nathan ꝓphetam & banaiam filium ioiade. Qui cū ingreſſi fuiſſent corā rege dixit

כסא אדני המלך אחריו: והיה
כשכב אדני המלך עם אבתיו
והייתי אני ובני שלמה חטאים: — היה
והנה עודנה מדברת עם המלך — דבר
ונתן הנביא בא: ויגידו למלך — בוא
לאמר הנה נתן הנביא ויבא — נבא
לפני המלך וישתחו למלך על — פנה שחה
אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני
המלך אתה אמרת אדניהו ימלך — מלך
אחרי והוא ישב על כסאי: כי
ירד היום ויזבח שור ומריא — מרא
וצאן לרב ויקרא לכל בני
המלך ולשרי הצבא ולאביתר
הכהן והנם אכלים ושתים — הנה שתה
לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: — פנה אמר
ולי אני עבדך ולצדק הכהן — חיה
ולבניהו בן יהוידע ולשלמה
עבדך לא קרא: אם מאת אדני
המלך נהיה הדבר הזה ולא — היה
הודעת את עבדיך מי ישב על — ידע
כסא אדני המלך אחריו: ויען — ענה
המלך דוד ויאמר קראו לי
לבת שבע ותבא לפני המלך — בוא
ותעמד לפני המלך: וישבע המלך — עמד שבע
ויאמר חי יהוה אשר פדה את
נפשי מכל צרה: כי כאשר — צור
נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל
לאמר כי שלמה בנך ימלך — מלך
אחרי והוא ישב על כסאי
תחתי כי כן אעשה היום הזה: — עשה
ותקד בת שבע אפים ארץ — קדד
ותשתחו למלך ותאמר יחי
אדני המלך דוד לעלם: ויאמר
המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן
ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע
ויבאו לפני המלך: ויאמר המלך

לָהֶם קְחוּ עִמָּכֶם אֶת עַבְדֵי לקח
אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת שְׁלֹמֹה רכב
בְנִי עַל הַפִּרְדָּה אֲשֶׁר לִי
וְהוֹרַדְתֶּם אֹתוֹ אֶל גִּחוֹן׃ וּמָשַׁח ירד
אֹתוֹ שָׁם צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא
לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וּתְקַעְתֶּם
בַּשּׁוֹפָר וַאֲמַרְתֶּם יְחִי הַמֶּלֶךְ שפר
שְׁלֹמֹה׃ וַעֲלִיתֶם אַחֲרָיו וּבָא עלה בוא
וְיָשַׁב עַל כִּסְאִי וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי מלך
וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לִהְיוֹת נָגִיד עַל צוה היה
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְהוּדָה׃ וַיַּעַן בְּנָיָהוּ נגד ענה
בֶן יְהוֹיָדָע אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אָמֵן אמר
כֵּן יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
כַּאֲשֶׁר הָיָה יְהוָה עִם אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ כֵּן יִהְיֶה עִם שְׁלֹמֹה וִיגַדֵּל היה גדל
אֶת כִּסְאוֹ מִכִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
דָּוִד׃ וַיֵּרֶד צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא
וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי
וַיַּרְכִּבוּ אֶת שְׁלֹמֹה עַל פִּרְדַּת רכב
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּלִכוּ אֹתוֹ עַל גִּחוֹן׃
וַיִּקַּח צָדוֹק הַכֹּהֵן אֶת קֶרֶן הַשֶּׁמֶן לקח
מִן הָאֹהֶל וַיִּמְשַׁח אֶת שְׁלֹמֹה משח
וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ כָּל תקע
הָעָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ וַיַּעֲלוּ כָל חיה עלה
הָעָם אַחֲרָיו וְהָעָם מְחַלְּלִים חלל
בַּחֲלִלִים וּשְׂמֵחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה גדל
וַתִּבָּקַע הָאָרֶץ בְּקוֹלָם׃ וַיִּשְׁמַע בקע שמע
אֲדֹנִיָּהוּ וְכָל הַקְּרֻאִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
וְהֵם כִּלּוּ לֶאֱכֹל וַיִּשְׁמַע יוֹאָב אֶת כלה
קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ קוֹל ידע
הַקִּרְיָה הוֹמָה׃ עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וְהִנֵּה קרה המה
יוֹנָתָן בֶּן אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן בָּא וַיֹּאמֶר דבר בוא
אֲדֹנִיָּהוּ בֹּא כִּי אִישׁ חַיִל אַתָּה
וְטוֹב תְּבַשֵּׂר׃ וַיַּעַן יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר בשר ענה
לַאֲדֹנִיָּהוּ אֲבָל אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ
דָּוִד הִמְלִיךְ אֶת שְׁלֹמֹה׃ וַיִּשְׁלַח מלך שלח

ad eos. Tollite vobiſcum ſeruos domini veſtri: & imponite ſalomonem filium meum ſup mulam meam & ducite eum in giõ: & vngat eum ibi ſadoch ſacerdos & nathan ꝓpheta in regem ſuper iſrael. Et canetis buccina atq; dicetis. Viuat rex ſalomon. Et aſcẽdetis poſt eum & veniet & ſedebit ſup ſoliũ meum: & ipſe regnabit ꝓ me: illiq; precipiã vt ſit dux ſuper iſrael & ſup iudã. Et reſpondit banaias filius ioiade regi dicẽs. Amen. Sic loquatur dñs deus domini mei regis. Quomodo fuit dominus cũ domino meo rege: ſic ſit cum ſalomõe & ſublimius faciat ſolium eius a ſolio dñi mei regis dd. Deſcẽdit ergo ſadoch ſacerdos & nathã ꝓpheta & banaias filius ioiade & cerethi & felethi: & impoſuerũt ſalomonem ſuper mulam regis dauid: & adduxerunt eum in gion. Sumpſitq; ſadoch ſacerdos cornu olei de tabernaculo: & vnxit ſalomonem & cecinerunt buccina: & dixit omnis populus. Viuat rex ſalomon. Et aſcendit vniuerſa multitudo poſt eũ: & populus canẽtiũ tibiis & letãtiũ gaudio magno: & inſonuit terra a clamore eorũ. Audiuit ãt adonias & oẽs qui inuitati fuerant ab eo. Iãq; conuiuiũ finitum erat. Sed & ioab audita voce tube: ait. Quid ſibi vult clamor ciuitatis tumultuãtis. Adhuc illo loquente: ionathã filius abiathar ſacerdotis vẽit. Cui dixit adonias. Ingredere quia vir fortis es & bona nuncians. Rñditq; ionathan adonie. Neq̃q̃. Dñs enim noſter rex dd regem cõſtituit ſalomonem: miſitq;

accipite vobiſcũ ſeruos dñi vrĩ:
λάβετε μεθ᾽ ἑαυτῶν τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου ὑμῶν,
et īponite ſalomonẽ filiũ meũ ſup mulam meã: ⁊ deducite eũ in gion: ⁊
καὶ ἐπιβιβάσατε σολομῶντα τὸν υἱόν μου ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμήν, καὶ καταβιβάσατε αὐτὸν εἰς τὸν γιών, καὶ
vngat eũ ibi ſadoch ſacerdos ⁊ nathã ꝓpheta
χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ ναθὰν ὁ προφήτης
in regẽ ſup iſrael: ⁊ canite in buccina.
εἰς βασιλέα ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι.
et dicetis: viuat rex ſalomon: ⁊ aſcendetis poſt eũ. ⁊ ingredietur ⁊ ſedebit
καὶ ἐρεῖτε, ζήτω ὁ βασιλεὺς σολομών, καὶ ἀναβήσεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἰσελεύσεται καὶ καθήσεται
ſup ſoliũ meũ: ⁊ ipſe regnabit ꝓ me. ⁊
ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ αὐτὸς βασιλεύσει ἀντ᾽ ἐμοῦ. καὶ
ei precipiã vt ſit in ducẽ ſup iudã ⁊ ſup iſrael. ⁊ rñdit baneas filius ioiade
αὐτῷ ἐντελοῦμαι τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ ἰούδαν καὶ ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἀπεκρίθη βανέας υἱὸς ἰωιαδὰ
regi ⁊ dixit: fiat ſic. confirmet
τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε, γένοιτο οὕτως. πιστώσαι ὁ
deus verba dñi mei regis: ſic
θεὸς τοὺς λόγους τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτως
dixit dñs deus tuus dñe mi rex. ⁊ ſicut
εἶπε κύριος ὁ θεός σου κύριέ μου βασιλεῦ. καὶ καθὼς
fuit dñs cum dño meo rege: ſic
ἦν ὁ κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕ-
ſit ⁊ cũ ſalomone: ⁊ magnificet ſoliũ eius magis q̃ ſoliũ dñi mei regis dauid.
τως εἴη καὶ μετὰ σολομῶντος, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως δαυίδ.
⁊ deſcẽdit ſadoch ſacerdos ⁊ nathã ꝓpheta ⁊ baneas filius ioiade ⁊ cherethi ⁊
καὶ κατέβη σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ ναθὰν ὁ προφήτης καὶ βανέας υἱὸς ἰωιαδὰ καὶ ὁ χερεθὶ καὶ
pheleti: ⁊ īpoſuerũt ſalomonẽ ſup
ὁ φελετί, καὶ ἐπεβίβασαν τὸν σολομῶντα ἐπὶ τὴν
mulã regis dauid: ⁊ abierũt poſt
ἡμίονον τοῦ βασιλέως δαυίδ, καὶ ἐπορεύοντο ὀπί-
eũ in gion ⁊ ſumpſit ſadoch ſacerdos
σω αὐτοῦ εἰς τὸν γιών. καὶ ἔλαβεν σαδὼκ ὁ ἱερεὺς
cornu olei de tabernaculo: ⁊ vnxit
τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τοῦ σκηνώματος, καὶ ἔχρι-
ſalomonẽ: ⁊ cecinit buccina. ⁊ dixit oĩs ppls: viuat rex ſalomon. ⁊ aſcẽdit vniuerſus ppls poſt eum: ⁊ oĩs ppls ſaltabãt in choris ⁊ letantes gaudio magno: ⁊ inſonuit terra in voce eoꝝ. ⁊ audiuit adonias ⁊ oẽs inuitati q̃ cũ eo: ⁊
σε τὸν σολομῶντα, καὶ ἐσάλπισε σάλπιγγι. καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαός, ζήτω ὁ βασιλεὺς σολομών. καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν. καὶ ἤκουσεν ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ
ipſi cõpleuerũt comedẽtes. ⁊ audiuit ioab
αὐτοὶ συνετέλεσαν ἐσθίοντες. καὶ ἤκουσεν ἰωὰβ τὴν
vocẽ tube ⁊ dixit: q̃ vox ciuitatis tumultuãtis. adhuc eo loquẽte: ⁊ ecce ionathã filius abiathar ſacerdotis venit. ⁊ dixit adonias: ingredere: q2 vir fortitudinis tu: ⁊ bona nũciabis.
φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ εἶπε, τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἠχούσης. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἰδοὺ ἰωναθὰν υἱὸς ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως ἦλθεν. καὶ εἶπεν ἀδωνίας, εἴσελθε, ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως σύ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγελιεῖς.
et rñdit ionathan ⁊ dixit adonie: ⁊ quidem dñs noſter rex dauid regẽ cõſtituit
καὶ ἀπεκρίθη ἰωναθὰν καὶ εἶπεν τῷ ἀδωνίᾳ, καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ βεβασίλευκε
ſalomonẽ: ⁊ miſit
τὸν σολομῶντα, καὶ ἀπέσταλκε

cum eo ſadoc ſacerdotē ⁊ nathan prophetā
μετ᾽ αὐτοῦ σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ ναθὰν τὸν προφήτην
⁊ banean filiū ioiada ⁊ cherethi ⁊ phe
καὶ βανέαν υἱὸν ἰωιαδὰ καὶ τὸν χερεθὶ καὶ τὸν φε-
leti: ⁊ impoſuerūt eum ſup mulā
λετί, καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ
regis: ⁊ vnxit eum ſadoc ſacerdos ⁊ na-
βασιλέως, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ να-
than propheta in regē in gion. ⁊ aſcēderūt
θὰν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐν τῷ γιών. καὶ ἀνέβησαν
inde letantes: ⁊ inſonuit ciuitas. hec eſt
ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι, καὶ ἤχησεν ἡ πόλις. αὕτη ἐστὶν
vox ſoni quā audiſtis. ⁊ ſedit ſalomon ſup
ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου ἣν ἠκούσατε. καὶ ἐκάθισε σολομὼν ἐπὶ
soliū regni. ⁊ venerūt ſerui
τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας. καί γε ἦλθον οἱ δοῦλοι τοῦ
regis vt bndicerēt dño nr̄o regi
βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα
dauid dicētes: bonū faciat dn̄s nomē filij
δαυὶδ λέγοντες, ἀγαθύναι κύριος τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ
tui ſalomōis ſup nomē tuū: ⁊ magnifi
σου σολομῶντος ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου, καὶ μεγαλύ-
cet thronū eius ſuper thronū tuū. ⁊ ado
ναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου. καὶ προ-
rauit rex in lecto ſuo. ⁊ ſic
σεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. καὶ οὕ-
dixit rex: benedictus dn̄s deus iſra
τως εἶπεν ὁ βασιλεύς, εὐλογημένος κύριος ὁ θεὸς ἰσρα-
el: q̄ dedit de ſemine meo ſedētē in
ήλ, ὃς ἔδωκεν ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ
ſolio meo: ⁊ oculi mei vident. ⁊
τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσιν. καὶ
territi ſūt ⁊ ſurrexerūt omnes inuitati ab
ἐξέστησαν καὶ ἐξανέστησαν πάντες οἱ κεκλημένοι ὑπὸ
adonia: ⁊ abierūt vnuſqſq; in ſuam viā.
τοῦ ἀδωνίου, καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν.
⁊ adonias timuit a facie ſalomonis:
καὶ ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου σολομῶντος,
⁊ ſurrexit ⁊ abijt ⁊ tenuit cornua
καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἐκράτησε τῶν κεράτων τοῦ
altaris. ⁊ nūciatū ē ſalomoni dicens: ecce
θυσιαστηρίου. καὶ ἀνηγγέλη τῷ σολομῶντι λέγων, ἰδοὺ
adonias timuit regem ſalomonē: ⁊ ecce
ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα σολομῶντα, καὶ ἰδοὺ
tenuit cornua altaris: dicēs: iu
ἐκράτησε τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων, ὀμο-
ret mihi hodie rex ſalomon vt nō inter
σάτω μοι σήμερον ὁ βασιλεὺς σολομὼν τοῦ μὴ θανα-
ficiat ſeruū ſuū in gladio. ⁊ dixit ſa-
τῶσαι τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ εἶπε σο-
lomon ſi fuerit in filiū virtutis non cadet a
λομὼν ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως οὐ μὴ πέσῃ ἀπὸ
capite eius capill' in terrā. ſi āt malū
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ θρὶξ ἐπὶ τὴν γῆν. ἐὰν δὲ κακία
inuētū fuerit in eo: morietur. ⁊ miſit rex
εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ, ἀποθανεῖται. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασι-
ſalomon ⁊ deduxerūt eū ab al
λεὺς σολομὼν καὶ κατήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θυσια-
tari. ⁊ ingreſſus ē ⁊ adorauit regem ſalo
στηρίου. καὶ εἰσῆλθε καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ σολο-
monē. ⁊ dixit ei ſalomon: vade in domū tuā.
μῶντι. καὶ εἶπεν αὐτῷ σολομών, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.
ET appropinquerūt dies dauid vt moreretur ip-
Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι δαυὶδ τοῦ ἀποθανεῖν αὐ-
ſe: ⁊ precepit filio ſuo ſalomoni dicēs:
τόν, καὶ ἐνετείλατο τῷ υἱῷ αὐτοῦ σολομῶντι λέγων,
ego eo in via vniuerſe terre: ⁊ con
ἐγὼ πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς, καὶ κρα-
fortaberis ⁊ eris in virū ⁊ obſeruabis cuſtodiā
ταιωθήσῃ καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα καὶ φυλάξῃ τὴν φυλακὴν
dn̄i dei tui vt ambules
κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι

cum eo ſadoch ſacerdotem & nathan prophetam & banaiam filium ioiade: & cerethi & felethi: & impoſuerunt eum ſuper mulam regis. Vnxeruntq; eum ſadoch ſacerdos & nathan propheta regem in gion: & aſcēderūt inde letantes: & inſonuit ciuitas. Hec ē vox quā audiſtis. Sed & ſalomon ſedet ſuper ſolium regni: & ingreſſi ſerui regis benedixerunt domino noſtro regi dauid dicētes. Amplificet deus nomen ſalomonis ſup nomen tuū: & magnificet thronū ei' ſup thronū tuū. Et adorauit rex in lectulo ſuo: inſuper & hec locutus eſt. Benedictus dn̄s deus iſrael qui dedit hodie ſedentē i ſolio meo videtib' oculis meis. Territi ſunt ergo & ſurrexerunt oēs q̄ iuitati fuerāt ab adonia: & iuit vnuſquiſq; in viam ſuam. Adōias autem timens ſalomonē ſurrexit & abiit in tabernaculū dn̄i. tenuitq; cornua altaris. Et nunciauerunt ſalomoni dicentes. Ecce adonias timēs regē ſalomonem tenet cornua altaris dicens. Iuret mihi rex ſalomō hodie q̄ non interficiat ſeruum ſuū gladio. Dixitq; ſalomon. Si fuerit vir bonus: non cadet ne vn' qdē capillus eius in terrā. Si aūt malū inuentū fuerit in eo: morietur. Miſit ergo rex ſalomon & eduxit eum ab altari: & ingreſſus adorauit regē ſalomonem. Dixitq; ei ſalomō. Vade in domum tuam. 2.

HAppropinquerūt āt dies dauid vt moreretur: precepitq; ſalomoni filio ſuo dicēs. Ecce ego ingredior viā vniuerſe terre. Cōfortare & eſto vir fortis: & obſerua vt cuſtodias mandata domini dei tui: vt ambules

אִתּוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת צָדוֹק הַכֹּהֵן וְאֶת
נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע
וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ עַל   רכב
פִּרְדַּת הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ צָדוֹק
הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא לְמֶלֶךְ בְּגִחוֹן   נבא
וַיַּעֲלוּ מִשָּׁם שְׂמֵחִים וַתֵּהֹם   עלה הום
הַקִּרְיָה הוּא הַקּוֹל אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃
וְגַם יָשַׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא
הַמְּלוּכָה׃ וְגַם בָּאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ   מלך בוא
לְבָרֵךְ אֶת אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד
לֵאמֹר יֵיטֵב אֱלֹהִים אֶת שֵׁם   יטב
שְׁלֹמֹה מִשְּׁמֶךָ וִיגַדֵּל אֶת כִּסְאוֹ   גדל
מִכִּסְאֶךָ וַיִּשְׁתַּחוּ הַמֶּלֶךְ עַל   שחה
הַמִּשְׁכָּב׃ וְגַם כָּכָה אָמַר הַמֶּלֶךְ   שכב
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר   ברך
נָתַן הַיּוֹם יֹשֵׁב עַל כִּסְאִי וְעֵינַי
רֹאוֹת׃ וַיֶּחֶרְדוּ וַיָּקֻמוּ כָּל הַקְּרֻאִים   ראה חרד
אֲשֶׁר לַאֲדֹנִיָּהוּ וַיֵּלְכוּ אִישׁ   קום
לְדַרְכּוֹ׃ וַאֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא מִפְּנֵי   פנה
שְׁלֹמֹה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת   חזק
הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֻּגַּד לִשְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה   זבח נגד
אֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא אֶת הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וְהִנֵּה אָחַז בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר
יִשָּׁבַע לִי כַיּוֹם הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִם   שבע
יָמִית אֶת עַבְדּוֹ בֶּחָרֶב׃ וַיֹּאמֶר   מות
שְׁלֹמֹה אִם יִהְיֶה לְבֶן חַיִל לֹא   היה
יִפֹּל מִשַּׂעֲרָתוֹ אַרְצָה וְאִם רָעָה   נפל רוע
תִּמָּצֵא בוֹ וָמֵת׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ   מצא שלח
שְׁלֹמֹה וַיֹּרִדֻהוּ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ   ירד
וַיָּבֹא וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה   בוא
וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁלֹמֹה לֵךְ לְבֵיתֶךָ׃   ילך

Cap. ij.

וַיִּקְרְבוּ יְמֵי דָוִד לָמוּת
וַיְצַו אֶת שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר׃ אָנֹכִי   קרב יום
הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ וְחָזַקְתָּ   צוה
וְהָיִיתָ לְאִישׁ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת   היה
מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת   שמר הלך

בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו חקק
ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת צוה שפט
משה למען תשכיל את כל עוד כתב
אשר תעשה ואת כל אשר ירה שכל
תפנה שם: למען יקים יהוה את עשה
דברו אשר דבר עלי לאמר פנה קום
אם ישמרו בניך את דרכם ללכת ילך
לפני באמת בכל לבבם ובכל פנה
נפשם לאמר לא יכרת לך כרת
איש מעל כסא ישראל: וגם
אתה ידעת את אשר עשה לי
יואב בן צרויה אשר עשה
לשני שרי צבאות ישראל שנה שור
לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר
ויהרגם וישם דמי מלחמה הרג שום
בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו לחם נתן
אשר במתניו ובנעלו אשר
ברגליו: ועשית כחכמתך ולא עשה ירד
תורד שיבתו בשלם שאול: שוב שאל
ולבני ברזלי הגלעדי תעשה
חסד והיו באכלי שלחנך כי כן היה
קרבו אלי בברחי מפני אבשלום
אחיך: והנה עמך שמעי בן גרא
בן הימיני מבחרים והוא קללני
קללה נמרצת ביום לכתי מחנים מרץ ילך
והוא ירד לקראתי הירדן
ואשבע לו ביהוה לאמר אם שבע
אמיתך בחרב: ועתה אל תנקהו מות נקה
כי איש חכם אתה וידעת את
אשר תעשה לו והורדת את עשה ירד
שיבתו בדם שאול: וישכב דוד שכב
עם אבתיו ויקבר בעיר דוד: קבר
והימים אשר מלך דוד על יום
ישראל ארבעים שנה בחברון רבע
מלך שבע שנים ובירושלם
מלך שלשים ושלש שנים:

in viis eius & custodias cerimonias ei⁹: & p̄cepta ei⁹ & iuditia & testimonia sicut scriptum est in lege moysi: vt intelligas vniuersa que facis & quocunq̧ te verteris: vt confirmet dominus sermones suos quos locutus est de me dicens. Si custodierint filii tui viā suā: & ambulauerint corā me in veritate in oī corde suo: & in omni anima sua: non auferetur tibi vir de solio israel. Tu quoq̧ nosti que fecerit mihi ioab filius saruie: que fecerit duob⁹ principib⁹ exercitus israel: abner filio ner & amase filio iether: quos occidit: & effudit sanguinem belli in pace: & posuit cruorem belli in balteo suo qui erat circa lūbos ei⁹ & in calciamēto suo q erat in pedib⁹ eius. Facies ergo iuxta sapiētiā tuā: & nō deduces caniciem eius pacifice ad inferos. Sed & filiis berzellai galaaditis reddes gratiam: eruntq̧ comedētes in mēsa tua. Occurrerūt enim mihi: quādo fugiebā a facie absalō fris tui. Habes quoq̧ apud te semei filiū gera filii gemini de bahurim qui maledixit mihi maledictione pessima quādo ibā ad castra. Sed quia descendit mihi in occursum cū transirē iordanē: & iuraui ei per dn̄m dicens. Non te interficiam gladio: tu noli pati eū esse inoxiū Vir aūt sapiens es: vt scias q̄ facies ei: deducesq̧ canos eius cū sanguine ad inferos. Dormiuit igr̄ dd̄ cū prib⁹ suis: & sepult⁹ est i ciuitate dd̄. Dies āt quibus regnauit dauid super israel: quadraginta anni sunt. In hebron regnauit septem ānis: in ierusalem triginta tribus.

in viis eius vt custodias mādata eius τ
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ
precepta eius τ iudicia ei⁹ τ testimōia
προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια
eius: sicut scriptū ē in lege moysi: vt
αὐτοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ μωυσῆ, ἵνα
intelligas vniuersa q̄ facies τ quocunq̧ as
συνιῇς πάντα ἃ ποιήσεις καὶ πανταχῆ οὗ ἐὰν ἐπι
pexeris ibi: vt cōfirmet dn̄s sermones suos q̄s
βλέψῃς ἐκεῖ, ὅπως στήσῃ κύριος τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἃ
locutus est de me dicēs: si custodierint filij
ἐλάλησε περὶ ἐμοῦ λέγων, ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα
tui vias suas: vt ambulēt corā me in veri
σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου ἐν ἀλη
tate τ in toto corde suo τ in tota aīa sua
θείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ αὐ
dicēs: nō auferetur tibi vir de solio
τῶν λέγων, οὐκ ἐξολοθρευθήσεταί σοι ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ θρόνου
meo israel. τ nūc tu nosti q̄ fecit mihi ioab fi
μου ἰσραήλ. καὶ νῦν σὺ οἶδας ἃ ἐποίησέ μοι ἰωὰβ υἱ
lius saruia: τ q̄ fecit duob⁹ p̄cipib⁹ exercit⁹ 2.
ὸς σαρουΐα, καὶ ἃ ἐποίησε τοῖς δύο ἀρχιστρατήγοις c.
israel abener filio ner: τ amessa filio iether: c.
ἰσραὴλ τῷ ἀβεννὴρ υἱῷ νὴρ, καὶ τῷ ἀμεσσᾷ υἱῷ ἰεθέρ,
τ occidit eos τ vltus est sāguinē belli in
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς καὶ ἐξεδίκησεν αἷμα πολέμου ἐν
pace: τ dedit sāguinē inocētē in balteo suo q̄
εἰρήνῃ, καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῷον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ
in lūbo eius τ in calciamēto suo q̄d
ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ
in pede eius. τ facies iuxta sapiētiā
ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ. καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν φρόνησίν
tuā: τ nō deduces in pace caniciē eius
σου, καὶ οὐ κατάξεις ἐν εἰρήνῃ τὴν πολιὰν αὐτοῦ
ad inferos. τ filijs berzelli galaadite
εἰς ᾅδου. καὶ τοῖς υἱοῖς βερζελλὶ τοῦ γαλααδίτου
facies miam: τ erunt in comedētib⁹
ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν 2.
mēsam tuā: q̄m sic occurrerūt mihi q̄n fugiebā 1
τράπεζάν σου, ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ φεύγειν
ego a facie fratris tui absalom. τ
με ἐκ προσώπου τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀβεσσαλώμ. καὶ
ecce tecum semei filius gera fili⁹ iemeni q̄ de bauri:
ἰδοὺ μετὰ σοῦ σεμεῒ υἱὸς γηρὰ υἱὸς τοῦ ἰεμενὶ ὁ ἐκ βαουρίν,
τ ipse maledixit mihi maledictiōe dolorosa in
καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηρὰν ἐν τῇ ἡ
die qua ibam in castra: τ ipse desc
μέρᾳ ᾗ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κα
cēdit in occursum meū in iordane. τ iura 2.
τέβη εἰς ἀπάντησίν μου ἐπὶ τὸν ἰορδάνην. καὶ ὤμο 15
ui ei in dn̄o dicēs: si interficiā te in gla
σα αὐτῷ ἐν κυρίῳ λέγων, εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομ
dio: τ nō relinq̄s inoxiū eū: q: vir sapiēs
φαίᾳ, καὶ οὐ μὴ ἀθῳώσῃς αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς
es tu: τ scies q̄ facies ei: τ deduces
εἶ σύ, καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ κατάξεις
caniciē eius in sāguine ad inferos. τ dor
τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ᾅδου. καὶ κοιμᾶ
mit dauid cū patrib⁹ suis: τ sepult⁹ ē
ται δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη
in ciuitate dauid. τ dies q̄b⁹ regnauit
ἐν τῇ πόλει δαυίδ. καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσε
dauid sup israel: quadraginta anni. in che
δαυὶδ ἐπὶ ἰσραήλ, τεσσαράκοντα ἔτη. ἐν χε
bron regnauit septē ānis: τ in hierusalem
βρὼν ἐβασίλευσεν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ
regnauit triginta τ trib⁹ annis.
ἐβασίλευσεν τριάκοντα καὶ τρία ἔτη.

τ ſalomon ſedit ſup thronū dauid
καὶ σολομὼν ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου δαυὶδ
patris ſui: τ paratū fuit rgnū [e=
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐ=
ius nimis. τ ingreſſus ē adonias fili⁹ agith ad
τοῦ σφόδρα. καὶ εἰσῆλθεν ἀδωνίας υἱὸς ἁγὶθ πρὸς
berſabee matrē ſalomonis: τ adora
βηρσαβεὲ τὴν μητέρα σολομῶντος, καὶ προσεκύνη
uit eā. τ dixit ei: pax ingreſſus tuus: τ
σεν αὐτῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου; καὶ
dixit: pax. τ dixit: ſermo mihi ad te. τ a=
εἶπεν, εἰρήνη. καὶ εἶπεν, λόγος μοι πρὸς σέ. καὶ εἶ=
it ei: loquere. τ dixit ei: tu noſti φ
πεν αὐτῷ, λάλησον. καὶ εἶπεν αὐτῇ, σὺ οἶδας ὅτι
mihi erat regnū: τ in me poſuit oīs iſrael
ἐμοὶ ἦν ἡ βασιλεία, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς ἰσραὴλ τὸ
faciem ſuā in regem: τ trāſlatū eſt re
πρόσωπον αὐτῶν εἰς βασιλέα, καὶ ἐπεστράφη ἡ βασι
gnū τ factū eſt fratri meo: qm̄ a dn̄o
λεία καὶ ἐγένετο τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρὰ κυρίου
erat ei. τ nūc petitionē vnā ego peto a
ἦν αὐτῷ. καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ
te: ne auertas faciem tuā. τ dixit
σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου. καὶ εἶπεν
ei berſabee: loquere: τ dixit ei: dic
αὐτῷ βηρσαβεὲ, λάλει, καὶ εἶπεν αὐτῇ, εἰπὸν
tā ad ſalomonem regem: q2 nō auertet
δὴ πρὸς σολομῶντα τὸν βασιλέα, ὅτι οὐκ ἀποστρέψει
faciem tuā: τ dabit mihi abiſaac
τὸ πρόσωπόν σου, καὶ δώσει μοι τὴν ἀβισαὰκ τὴν
ſunamitin in vxorē. τ dixit ei berſabee:
σουναμῖτιν εἰς γυναῖκα. καὶ εἶπεν αὐτῷ βηρσαβεὲ,
bene ego loquar pro te regi. τ ingreſ
καλῶς ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ. καὶ εἰσῆλ
ſa ē berſabee ad regem ſalomonē vt loq̄ret
θε βηρσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα σολομῶντα λαλῆσαι
ei pro adonia. τ ſurrexit rex in occur
αὐτῷ περὶ ἀδωνίου. καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπάν
ſum eius τ adorauit eā: τ ſedit
τησιν αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν αὐτήν, καὶ ἐκάθισεν
ſup thronū ſuū. τ poſit⁹ ē thron⁹ matri
ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ
regis: τ ſedit a dextris eius. τ dixit
βασιλέως, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν
ei: petitionē vnam paruā ego peto a
αὐτῷ, αἴτησιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ
te: ne auertas faciē meā. τ dixit ei
σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν μου. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ
rex: pete mater mea qm̄ nō auertā te. τ
βασιλεὺς, αἴτησαι μήτηρ ἐμὴ ὅτι οὐκ ἀποστρέψω σε. καὶ
dixit: detur abiſaac ſunamitis adonia
εἶπεν, δοθήτω ἡ ἀβισαὰκ ἡ σουναμῖτις τῷ ἀδωνίᾳ τῷ
fratri tuo in vxorē. τ rn̄dit ſalomon rex
ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα. καὶ ἀπεκρίθη σολομὼν ὁ βα
τ dixit matri ſue: τ quare tu petis
σιλεὺς καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ ἵνα τί σὺ αἰτῇ τὴν
abiſaac adonie: τ poſtula ei re
ἀβισαὰκ τῷ ἀδωνίᾳ; καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασι=
gnū: qm̄ iſte frater me⁹ magn⁹ magiſ φ ego:
λείαν, ὅτι οὗτος ὁ ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ,
τ ei abiathar ſacerdos: τ ei ioab filius ſa=
καὶ αὐτῷ ἀβιάθαρ ὁ ἱερεύς, καὶ αὐτῷ ἰωὰβ υἱὸς σα
ruie pͥceps militie amicus: τ iurauit rex
ρουΐα ὁ ἀρχιστράτηγος ἑταῖρος, καὶ ὤμοσεν ὁ βασι=
ſalomon per dn̄m dicēs: hec faciat mihi
λεὺς σολομὼν κατὰ τοῦ κυρίου λέγων, τάδε ποιήσαι μοι ὁ
deus τ hec addat: q2 cōtra aīam ſuā locut⁹ eſt
θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν
adonias verbū hoc. τ nūc viuit dn̄s q̄ p͛parauit me
ἀδωνίας τὸν λόγον τοῦτον. καὶ νῦν ζῇ κύριος ὃς ἡτοίμασέ με

Salomō āt ſedit ſuper
thronū dauid pr̄is ſui:
& firmatū eſt regnū ei⁹
nimis. Et ingreſſus eſt
adonias filius agith ad
berſabee matrē ſalomo
nis. Que dixit ei. Pacifi
cus ne eſt ingreſſus tu⁹?
Qui rn̄dit. Pacificus.
Addiditq̄. Sermo mi=
hi eſt ad te. Cui ait. Lo=
q̄re. Et ille. Tu inq̄t no
ſti q̄a meū erat regnū:
& me propoſuerat
oīs iſrael ſibi in regem:
ſed tranſlatum eſt
regnū & factū ē fratris
mei. A dn̄o ei cōſtitutū
eſt ei. Nunc ergo peti=
tionem vnam
precor a te: ne confun
das
faciē meam. Que dixit
ad eū. Loq̄re. Et ille a
it. Precor vt dicas ſalo=
mōi regi: neq̄ enī ne
gare tibi quicq̄ poteſt:
vt det mihi
abiſac ſunamitem vxo
rem. Et ait
berſabee. Bene ego lo
quar pro te
regi. Venit ergo berſa
bee ad
regem ſalomonem vt
loqueretur ei pro
adōia. Et ſurrexit rex
in occurſum eius:
adorauitq̄ eam & ſedit
ſup thronū ſuū. Poſi=
tuſq̄ eſt thronus matri
regis: q̄ ſedit ad dextrā
eius. Dixitq̄ ei. Petitio
nē vnā puulā ego
deprecor a te: ne con
fundas
faciem meam. Et dixit
ei rex. Pete
mater mea. Neq̄ enī
fas eſt vt auertā faciē tu
am. Que ait. Detur a=
biſac ſunamitis
adōie fratri tuo vxor.
Reſponditq̄
rex ſalomon & dixit
matri ſue. Quare
poſtulas abiſac ſunami
tem
adōie? Poſtula ei & re
gnum.
Ipſe eſt ei frater meus
maior me: & habet
abiathar ſacerdotē &
ioab filium ſaruie.
Iurauit itaq̄ rex ſalo=
mō per dominū dicēs.
Hec faciat mihi deus:
& hec addat:
q̄a cōtra aīam ſuā locu
tus eſt adonias verbū
hoc. Et nūc viuit dn̄s
qui firmauit me

וּשְׁלֹמֹה יָשַׁב עַל כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו,	
וַתִּכֹּן מַלְכֻתוֹ מְאֹד: וַיָּבֹא אֲדֹנִיָּהוּ	כון בוא
בֶן חַגִּית אֶל בַּת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה,	
וַתֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם בֹּאֶךָ, וַיֹּאמֶר	אמר בוא
שָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלָיִךְ,	
וַתֹּאמֶר דַּבֵּר: וַיֹּאמֶר אַתְּ יָדַעַתְּ	
כִּי לִי הָיְתָה הַמְּלוּכָה, וְעָלַי שָׂמוּ	היה מלך
כָל יִשְׂרָאֵל פְּנֵיהֶם לִמְלֹךְ, וַתִּסֹּב	שום פנה
הַמְּלוּכָה וַתְּהִי לְאָחִי, כִּי מֵיְהוָה	סבב היה
הָיְתָה לּוֹ: וְעַתָּה שְׁאֵלָה אַחַת	
אָנֹכִי שֹׁאֶלֶת מֵאִתָּךְ, אַל תָּשִׁבִי אֶת	שוב
פָּנָי, וַתֹּאמֶר אֵלָיו דַּבֵּר: וַיֹּאמֶר	
אִמְרִי נָא לִשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, כִּי לֹא	
יָשִׁיב אֶת פָּנָיִךְ, וְיִתֶּן לִי אֶת	נתן
אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית לְאִשָּׁה: וַתֹּאמֶר	איש
בַּת שֶׁבַע טוֹב, אָנֹכִי אֲדַבֵּר עָלֶיךָ	דבר
אֶל הַמֶּלֶךְ: וַתָּבֹא בַת שֶׁבַע אֶל	בוא
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְדַבֶּר לוֹ עַל	
אֲדֹנִיָּהוּ, וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לִקְרָאתָהּ	קום
וַיִּשְׁתַּחוּ לָהּ וַיֵּשֶׁב עַל כִּסְאוֹ, וַיָּשֶׂם	שחה
כִּסֵּא לְאֵם הַמֶּלֶךְ, וַתֵּשֶׁב לִימִינוֹ:	שום ישב
וַתֹּאמֶר שְׁאֵלָה אַחַת קְטַנָּה אָנֹכִי	ימן אמר
שֹׁאֶלֶת מֵאִתָּךְ, אַל תָּשֶׁב אֶת	
פָּנָי, וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ שַׁאֲלִי	
אִמִּי, כִּי לֹא אָשִׁיב אֶת פָּנָיִךְ:	
וַתֹּאמֶר יֻתַּן אֶת אֲבִישַׁג הַשֻּׁנַמִּית	נתן
לַאֲדֹנִיָּהוּ אָחִיךָ לְאִשָּׁה: וַיַּעַן	איש ענה
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ, וְלָמָה	
אַתְּ שֹׁאֶלֶת אֶת אֲבִישַׁג הַשֻּׁנַמִּית	
לַאֲדֹנִיָּהוּ, וְשַׁאֲלִי לוֹ אֶת הַמְּלוּכָה	מלך
כִּי הוּא אָחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי, וְלוֹ	גדל
וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיוֹאָב בֶּן צְרוּיָה:	
וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּיהוָה לֵאמֹר	שבע
כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף	עשה יסף
כִּי בְנַפְשׁוֹ דִּבֶּר אֲדֹנִיָּהוּ אֶת הַדָּבָר	
הַזֶּה: וְעַתָּה חַי יְהוָה אֲשֶׁר הֱכִינַנִי	כון

וַיּוֹשִׁיבַנִי עַל כִּסֵּא דָּוִד אָבִי וַאֲשֶׁר יָשַׁב
עָשָׂה לִי בַּיִת כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר כִּי הַיּוֹם
יוּמַת אֲדֹנִיָּהוּ׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מוּת שָׁלַח
בְּיַד בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע בּוֹ פָּגַע
וַיָּמֹת׃ וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ
עֲנָתֹת לֵךְ עַל שָׂדֶיךָ כִּי אִישׁ מָוֶת יָלַךְ שָׂדֶה
אָתָּה וּבַיּוֹם הַזֶּה לֹא אֲמִיתֶךָ כִּי מוּת
נָשָׂאתָ אֶת אֲרוֹן אֲדֹנָי יְהוִה לִפְנֵי אָרַן
דָּוִד אָבִי וְכִי הִתְעַנִּיתָ בְּכֹל אֲשֶׁר עָנָה
הִתְעַנָּה אָבִי׃ וַיְגָרֶשׁ שְׁלֹמֹה אֶת גָּרַשׁ
אֶבְיָתָר מִהְיוֹת כֹּהֵן לַיהוָה לְמַלֵּא הָיָה
אֶת דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל בֵּית
עֵלִי בְּשִׁלֹה׃ וְהַשְּׁמֻעָה בָּאָה עַד בּוֹא
יוֹאָב כִּי יוֹאָב נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה
וְאַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לֹא נָטָה וַיָּנָס נוּס
יוֹאָב אֶל אֹהֶל יְהוָה וַיַּחֲזֵק חָזַק
בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ זָבַח נָגַד
שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאָב אֶל אֹהֶל יְהוָה
וְהִנֵּה אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה שָׁלַח
אֶת בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע לֵאמֹר לֵךְ
פְּגַע בּוֹ׃ וַיָּבֹא בְנָיָהוּ אֶל אֹהֶל יְהוָה בּוֹא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ צֵא יָצָא
וַיֹּאמֶר לֹא כִּי פֹה אָמוּת וַיָּשֶׁב מוּת שׁוּב
בְּנָיָהוּ אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר כֹּה
דִבֶּר יוֹאָב וְכֹה עָנָנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ עָנָה
הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר וּפְגַע
בּוֹ וּקְבַרְתּוֹ וַהֲסִירֹתָ דְּמֵי חִנָּם סוּר
אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאָב מֵעָלַי וּמֵעַל
בֵּית אָבִי׃ וְהֵשִׁיב יְהוָה אֶת דָּמוֹ
עַל רֹאשׁוֹ אֲשֶׁר פָּגַע בִּשְׁנֵי
אֲנָשִׁים צַדִּקִים וְטֹבִים מִמֶּנּוּ טוֹב
וַיַּהַרְגֵם בַּחֶרֶב וְאָבִי דָוִד לֹא הָרַג
יָדָע אֶת אַבְנֵר בֶּן נֵר שַׂר צְבָא שׂוּר
יִשְׂרָאֵל וְאֶת עֲמָשָׂא בֶן יֶתֶר
שַׂר צְבָא יְהוּדָה וְשָׁבוּ
דְמֵיהֶם בְּרֹאשׁ יוֹאָב וּבְרֹאשׁ

Trāſla.B.Hie.

& colocauit me super ſolium dd patris mei: & q
fecit mihi domum ſi=
cut locut9 eſt: qa hodie
occidetur adonias. Mi
ſitq rex ſalomon
per manū banaie filii
ioiade qui interfecit eū
& mortu9 eſt. Abiathar
quoq ſacerdoti dixit
rex. Vade in anathot
ad agrū tuū. Et quidē
vir mortis es: ſed ho=
die te non interficiam:
quia portaſti arcā dñi
dei coram
dd patre meo: & ſuſti=
nuiſti laborē in oībus in
quib9 laborauit pater
meus. Eiecit ergo ſalo=
mō abiathar vt nō eſſet
ſacerdos dñi: vt imple
retur ſermo dñi quem
locutus eſt ſuper domū
heli in ſilo. Venit autē
nūcius ad ſalomonē φ
ioab declinaſſet poſt
adoniam
& poſt ſalomonem nō
declinaſſet. Fugit er=
go ioab in tabernacu=
lū dñi & apprehendit
cornu altaris. Nuncia=
tūq eſt regi
ſalomoni φ fugiſſet io
ab in tabernaculū dñi
& eſſet iuxta altare.
Miſitq ſalomon
banaiā filiū ioiade di=
cens. Vade
interfice eū. Et venit
banaias ad tabernacu=
lū dñi: & dixit ei. Hec
dicit rex. Egredere.
Qui ait. Non egrediar
ſed hic moriar. Renun
ciauit banaias regi ſer=
monē dicēs. Hec locu=
tus eſt ioab: & hec locu
tus eſt mihi. Dixitq ei
rex. Fac ſicut locutus
eſt: & interfice
eum & ſepeli: & amoue
bis ſanguinē inocentē
qui effuſus eſt a ioab a
me & a
domo patris mei: &
reddet dominus ſangui
nē eius ſuper caput ei9:
quia interfecit duos
viros iuſtos melioreſq
ſe:
& occidit eos gladio pa
tre meo dd ignorante:
abner filium ner prin
cipem militie
iſrael: & amaſam filiū
iether
principē exercitus iu=
da. Et reuertetur
ſanguis illorū in caput
ioab & in caput

Trāſ.Gre.lxx.cū interp.latina.

τ poſuit me ſup ſoliū dauid patris mei:
καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον δαυὶδ τοῦ πατρός μου,
τ ipſe fecit mihi domū ſicut locut9 ē mihi domi=
καὶ αὐτὸς ἐποίησέ μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησέ μοι κύρι=
nus: qꝛ hodie morietur adonias. τ mi
ος, ὅτι σήμερον θανατωθήσεται ἀδωνίας. καὶ ἐξαπέστει
ſit ſalomō rex in manu banaie filij ioiada: τ
λε σολομὼν ὁ βασιλεὺς ἐν χειρὶ βανέου υἱοῦ ἰωιαδά, καὶ
interfecit adoniā: τ mortu9 eſt. τ abiathar
ἀνεῖλε τὸν ἀδωνίαν, καὶ ἀπέθανεν. καὶ τῷ ἀβιάθαρ
ſacerdoti dixit rex: reuertere in anathoth
τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεύς, ἀπότρεχε εἰς ἀναθὼθ
in agrū tuū: qꝛ vir mortis es tu: τ in
εἰς τὸν ἀγρόν σου, ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἶ σύ, καὶ ἐν τῇ
die hac nō interficiā te: qꝛ portaſti ar
ἡμέρα ταύτη οὐ θανατώσω σε, ὅτι ἦρας τὴν κιβω
cam federis dñi corā dauid patre
τὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐνώπιον δαυὶδ τοῦ πατρός
meo: τ qꝛ laboraſti in oībus qb9 laborauit
μου, καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν πᾶσιν οἷς ἐκακουχήθη ὁ
pater me9. τ eiecit ſalomon abiathar vt
πατήρ μου. καὶ ἐξέβαλε σολομὼν τὸν ἀβιάθαρ τοῦ
nō eſſet in ſacerdotē dño: vt impleretur ſer
μὴ εἶναι εἰς ἱερέα τῷ κυρίῳ, τοῦ πληρωθῆναι τὸ ῥῆ 1.2
mo dñi quē locut9 eſt ſup domū heli in ſylo. τ 2.
μα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον ἠλὶ ἐν συλῶ. καὶ
fama venit vſq ad ioab filiū ſaruia: φ ioab eēt
ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως ἰωὰβ υἱοῦ σαρουΐα, ὅτι ἰωὰβ ἦν
declinans poſt adoniā: τ poſt ſalomonē
κεκλικὼς ὀπίσω ἀδωνίου, καὶ ὀπίσω σολομῶντος
nō declinaſſet. τ fugit ioab in tabernaculū
οὐκ ἐξέκλινε. καὶ ἔφυγεν ἰωὰβ εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ
dñi τ apphēdit cornua altaris. 3.
κυρίου καὶ κατέχε τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
τ nūciauerūt ſalomoni dicētes: φ fu
καὶ ἀπήγγειλαν τῷ σολομῶντι λέγοντες, ὅτι πέ=
git ioab in tabnaculū dñi: τ ecce te
φευγεν ἰωὰβ εἰς τὸ σκήνωμα κυρίου, καὶ ἰδοὺ κατέ
net cornua altaris. τ miſit
χει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἀπέστειλεν ὁ
rex ſalomō baneā filiū ioiada dicēs:
βασιλεὺς σολομὼν τὸν βανέαν υἱὸν ἰωιαδὰ λέγων,
vade τ interfice eū. τ venit baneas ad io=
πορεύου καὶ ἄνελε αὐτόν. καὶ ἦλθε βανέας πρὸς ἰω
ab in tabnaculū dñi: τ dixit ad eum: hec
ὰβ εἰς τὴν σκηνὴν κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, τά
dicit rex: egredere. τ dixit ioab nō e=
δε λέγει ὁ βασιλεύς, ἔξελθε. καὶ εἶπεν ἰωὰβ οὐκ ἐκ
grediar: qꝛ hic moriar. τ reuerſus ē ba=
πορεύομαι, ὅτι ὧδε ἀποθανοῦμαι. καὶ ἀπέστρεψε βα
neas τ dixit regi dicēs: hec locutus eſt ioab
νέας καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ λέγων, τάδε λελάληκεν ἰωὰβ
τ hec rñdit mihi. τ dixit ei rex:
καὶ τάδε ἀποκέκριταί μοι. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς,
vade: τ fac ei ſicut dixit: τ interfice eū τ
πορεύου, καὶ ποίησον αὐτῷ καθὼς εἴρηκε, καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ
ſepeli eū: τ amouebis hodie ſāguinē quē effudit ioab
θάψον αὐτόν, καὶ ἐξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ ἐξέχεεν ἰωὰβ
gratis a me τ a domo pr̄is mei. τ reddi
δωρεὰν ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου. καὶ ἀπέστρε
dit dñs ſāguinē iniqtatis eius in caput eius: qꝛ ob
ψε κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς ἀ=
uiauit duob9 viris iuſtis τ bonis
πήντησε τοῖς δυσὶν ἀνδράσι τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς
magis φ ipſe: τ occidit eos in gladio. τ pa= 1.2
ὑπὲρ αὐτόν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ὁ πα c.1
ter me9 dd nō nouit abener filiū ner pricipē militie iſ c.
τήρ μου δαδ οὐκ ἔγνω τὸν ἀβενὴρ υἱὸν νὴρ ἀρχιστράτηγον ἰσ
rael: τ amaſa filiū iether pricipē exercit9 iuda. τ re=
ραήλ, καὶ τὸν ἀμασὰ υἱὸν ἰεθὲρ ἀρχιστράτηγον ἰούδα. καὶ ἀπο
uertatur ſāguis illoꝝ in caput eius τ in caput
στραφήτω τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν κεφα

femínis eius vſq; in ſēpiternū. ⁊ dauid ⁊
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. καὶ τῷ δαυὶδ καὶ
femini ei⁹ ⁊ domui eius a thro
τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρό-
no eius fiat pax a dn̄o vſq; in eternū. ⁊
νῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη παρὰ κυρίου ἕως αἰῶνος. καὶ
aſcēdit baneas filius ioiada ⁊ obuiauit ei: ⁊ in=
ἀνέβη βαναίας υἱὸς ἰωιαδὰ καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ, καὶ ἐθα-
terfecit eum: ⁊ ſepeliuit eū in domo ſua.
νάτωσεν αὐτόν, καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
⁊ dedit rex ſalomon banean filiū io
καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν τὸν βαναίαν υἱὸν ἰω-
iada pro eo ſup exercitū. ⁊ ſadoc ſacdotē
ιαδὰ ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατιάν. καὶ τὸν σαδὼκ τὸν ἱερέα
dedit rex in ſacerdotē primū pro abiathar. ⁊
ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ ἀβιάθαρ. καὶ
mittens vocauit rex ſalomon ſemei.
ἀποστείλας ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν τὸν σεμεΐ.
⁊ dixit ei: edifica tibi domū in hieru
καὶ εἶπεν αὐτῷ, οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν ἱερου=
ſalem ⁊ habita ibi: ⁊ nō egredieris inde
σαλὴμ καὶ κατοίκει ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν
nequaq̄. ⁊ erit in die egreſſus tui ⁊
οὐδαμοῦ. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ
trāſieris torrētē cedron: cognoſcēs ſcies
διαβήσῃ τὸν χειμάρρουν τὸν κεδρών, γινώσκων γνώσῃ
ꝙ morte morieris: ⁊ ſanguis tu⁹ erit ſup
ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ, καὶ τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ
caput tuū. ⁊ dixit ſemei ad regem:
τὴν κεφαλήν σου. καὶ εἶπε σεμεΐ πρὸς τὸν βασιλέα,
bonus ſermo quē locutus es dn̄e mi rex: ſic
ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεῦ, οὕτως
faciet ſeruus tuus. ⁊ habitauit ſemei in hieruſa
ποιήσει ὁ δοῦλός σου. καὶ ἐκάθισε σεμεΐ ἐν ἱερουσα-
lem trib⁹ ānis. ⁊ factū eſt poſt tres ānos: ⁊ fu
λὴμ τρία ἔτη. καὶ ἐγένετο μετὰ τρία ἔτη, καὶ ἀπέ-
gerūt duo ſerui ſemei ad achis filiū maacha
δρασαν δύο δοῦλοι σεμεΐ πρὸς ἀχὶς υἱὸν μααχὰ
regem geth. ⁊ nūciauerūt ſemei dicētes:
βασιλέα γέθ. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ σεμεΐ λέγοντες,
ecce ſerui tui in geth. ⁊ ſurrexit ſemei ⁊ ſtra=
ἰδοὺ οἱ δοῦλοί σου ἐν γέθ. καὶ ἀνέστη σεμεΐ καὶ ἐπέ-
uit aſinū ſuū ⁊ iuit in geth ad achis
σαξε τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς γέθ πρὸς ἀχὶς
regem geth vt quereret ſeruos ſuos. ⁊
βασιλέα γέθ τοῦ ζητῆσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ. καὶ
egreſſus eſt ſemei: ⁊ duxit ſeruos ſuos.
ἐξεπορεύθη σεμεΐ, καὶ ἤγαγε τοὺς δούλους αὐτοῦ.
⁊ nūciauerūt ſalomoni dicentes ꝙ egreſ
καὶ ἀπήγγειλαν τῷ σολομῶντι λέγοντες ὅτι ἐξεπο=
ſus eſt ſemei de hieruſalem in geth: ⁊ reuerſus eſt.
ρεύθη σεμεΐ ἐξ ἱερουσαλὴμ εἰς γέθ, καὶ ἀνέστρεψε.
⁊ miſit rex ⁊ vocauit ſemei:
καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν τὸν σεμεΐ,
⁊ dixit ad eum: nōne adiuraui te per dn̄m
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τοῦ κυρίου
⁊ teſtificatus ſum tibi dicēs: in qua die egreſ
καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι λέγων, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλ-
ſus fueris de hieruſalē: ⁊ abieris dextrorſū vl' ſiniſtrorſū:
θῃς ἐξ ἱερουσαλὴμ, καὶ πορευθῇς δεξιὰ ἢ ἀριστερά,
cognoſcēs ſcies ꝙ morte morieris: ⁊ dixiſti mihi:
γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ; καὶ εἶπάς μοι,
bonus ſermo quē audiui. ⁊ nūc ꝓꝑ q̄d nō cuſtodi=
ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἤκουσα. καὶ νῦν διατί οὐκ ἐφύ=
ſti iuſiurādū dn̄i: ⁊ preceptū qd̄ prece
λαξας ὅρκον κυρίου, καὶ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετειλά-
pi cōtra te? ⁊ dixit rex ad ſemei: tu
μην κατὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σεμεΐ, σὺ
noſti omne malū tuū qd̄ cognouit cor tuū
οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν ἔγνω ἡ καρδία σου
quecūq; feciſti dauid
ὅσα ἐποίησας δαυίδ

feminis eius in ſempiternū: dauid āt & ſemini ei⁹ & domui & throno illius ſit pax vſq; in eternū a dn̄o. Aſcēdit itaq; banaias filius ioiade: & aggreſſus eū interfecit: ſepultuſq; ē in domo ſua ī deſerto. Et conſtituit rex banaiam filiū ioiade pro eo ſuper exercitū: & ſadoch ſacerdotem poſuit ꝓ abiathar. Miſit quoq; rex & vocauit ſemei. Dixitq; ei. Edifica tibi domum in ieruſalem: & habita ibi. Et nō egredieris inde huc atq; illuc. Quacūq; āt die egreſſus fueris & trāſieris torrentem cedron: ſcito te interficiendum. Sāguis tuus erit ſup caput tuū. Dixitq; ſemei regi. Bonus ſermo. Sicut locutus eſt dominus meus rex: ſic faciet ſeruus tu⁹. Habitauit itaq; ſemei in ieruſalem diebus multis. Factū ē aūt poſt ānos tres vt fugerent ſerui ſemei ad achis filium maacha regem geth. Nūciatūq; eſt ſemei ꝙ ſerui eius iſſent ī geth. Et ſurrexit ſemei & ſtrauit aſinum ſuum: iuitq; ad achis in geth ad requirendum ſeruos ſuos: & adduxit eos de geth. Nunciatum eſt aūt regi ſalomoni ꝙ iſſet ſemei in geth de ieruſalē: & rediſſet. Et mittens vocauit eum: dixitq; illi. Nonne teſtificatus ſum tibi per dominū: & p̄dixi tibi: quacunq; die egreſſus fueris huc & illuc: ſcito te eſſe moriturū? Et reſpondiſti mihi. Bon⁹ ſermo quē audiui. Quare ergo non cuſtodiſti iuſiurandum domini & preceptum qd̄ preceperā tibi? Dixitq; rex ad ſemei. Tu noſti omne malum cuius tibi conſcium eſt cor tuum quod feciſti dauid

זַרְעוֹ לְעוֹלָם וּלְדָוִד וּלְזַרְעוֹ   עלם
וּלְבֵיתוֹ וּלְכִסְאוֹ יִהְיֶה שָׁלוֹם עַד   היה שלם
עוֹלָם מֵעִם יְהוָה: וַיַּעַל בְּנָיָהוּ בֶּן   עלה
יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיְמִתֵהוּ וַיִּקָּבֵר   פגע מות
בְּבֵיתוֹ בַּמִּדְבָּר: וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת   קבר דבר
בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע תַּחְתָּיו עַל   נתן
הַצָּבָא וְאֶת צָדוֹק הַכֹּהֵן נָתַן
הַמֶּלֶךְ תַּחַת אֶבְיָתָר: וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ   שלח
וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנֵה   קרא אמר
לְךָ בַיִת בִּירוּשָׁלַםִ וְיָשַׁבְתָּ שָׁם
וְלֹא תֵצֵא מִשָּׁם אָנֶה וָאָנָה: יצא
וְהָיָה בְּיוֹם צֵאתְךָ וְעָבַרְתָּ אֶת נַחַל
קִדְרוֹן יָדֹעַ תֵּדַע כִּי מוֹת תָּמוּת   ידע
דָּמְךָ יִהְיֶה בְרֹאשֶׁךָ: וַיֹּאמֶר שִׁמְעִי
לַמֶּלֶךְ טוֹב הַדָּבָר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן יַעֲשֶׂה עַבְדֶּךָ וַיֵּשֶׁב   עשה
שִׁמְעִי בִּירוּשָׁלַםִ יָמִים רַבִּים: יום רבב
וַיְהִי מִקֵּץ שָׁלֹשׁ שָׁנִים וַיִּבְרְחוּ   היה ברח
שְׁנֵי עֲבָדִים לְשִׁמְעִי אֶל אָכִישׁ   שנה
בֶּן מַעֲכָה מֶלֶךְ גַּת וַיַּגִּידוּ לְשִׁמְעִי   נגד
לֵאמֹר הִנֵּה עֲבָדֶיךָ בְּגַת: וַיָּקָם   קום
שִׁמְעִי וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיֵּלֶךְ   חבש
גַּתָה אֶל אָכִישׁ לְבַקֵּשׁ אֶת עֲבָדָיו
וַיֵּלֶךְ שִׁמְעִי וַיָּבֵא אֶת עֲבָדָיו מִגַּת: בוא
וַיֻּגַּד לִשְׁלֹמֹה כִּי הָלַךְ שִׁמְעִי   נגד
מִירוּשָׁלַםִ גַּת וַיָּשֹׁב: וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ   שוב שלח
וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא   קרא אמר
הִשְׁבַּעְתִּיךָ בַיהוָה וָאָעִד בְּךָ לֵאמֹר   עוד
בְּיוֹם צֵאתְךָ וְהָלַכְתָּ אָנֶה וָאָנָה   יצא
יָדֹעַ תֵּדַע כִּי מוֹת תָּמוּת וַתֹּאמֶר   מות
אֵלַי טוֹב הַדָּבָר שָׁמָעְתִּי: וּמַדּוּעַ   מדע
לֹא שָׁמַרְתָּ אֵת שְׁבֻעַת יְהוָה
וְאֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי עָלֶיךָ:   צוה
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל שִׁמְעִי אַתָּה
יָדַעְתָּ אֵת כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר יָדַע   רוע
לְבָבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדָוִד   עשה

אָבִי וְהֵשִׁיב יְהוָה אֶת רָעָתְךָ שוב
בְּרֹאשֶׁךָ׃ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּרוּךְ ברך
וְכִסֵּא דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן לִפְנֵי יְהוָה כון כנה
עַד עוֹלָם׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת בְּנָיָהוּ עלם צוה
בֶּן יְהוֹיָדָע וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיָּמֹת פגע מות
Cap.iij. וְהַמַּמְלָכָה נָכוֹנָה
בְּיַד שְׁלֹמֹה׃ וַיִּתְחַתֵּן שְׁלֹמֹה מלך כון חתן
אֶת פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיִּקַּח אֶת לקח
בַּת פַּרְעֹה וַיְבִיאֶהָ אֶל עִיר דָּוִד בוא
עַד כַּלֹּתוֹ לִבְנוֹת אֶת בֵּיתוֹ וְאֶת כלה בנה
בֵּית יְהוָה וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם חמה
סָבִיב׃ רַק הָעָם מְזַבְּחִים בַּבָּמוֹת סבב זבח
כִּי לֹא נִבְנָה בַיִת לְשֵׁם יְהוָה עַד במה
הַיָּמִים הָהֵם׃ וַיֶּאֱהַב שְׁלֹמֹה אֶת יום אהב
יְהוָה לָלֶכֶת בְּחֻקּוֹת דָּוִד אָבִיו ילך חקק
רַק בַּבָּמוֹת הוּא מְזַבֵּחַ וּמַקְטִיר׃ קטר
וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ גִּבְעֹנָה לִזְבֹּחַ שָׁם כִּי
הִיא הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה אֶלֶף עֹלוֹת גדל עלה
יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא׃
בְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה ראה
בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים חלם
שְׁאַל מָה אֶתֶּן לָךְ׃ וַיֹּאמֶר נתן אמר
שְׁלֹמֹה אַתָּה עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ עשה
דָוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל כַּאֲשֶׁר הָלַךְ
לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבִצְדָקָה וּבְיִשְׁרַת פנה
לֵבָב עִמָּךְ וַתִּשְׁמָר לוֹ אֶת הַחֶסֶד שמר
הַגָּדוֹל הַזֶּה וַתִּתֶּן לוֹ בֵן יֹשֵׁב עַל
כִּסְאוֹ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה יְהוָה
אֱלֹהָי אַתָּה הִמְלַכְתָּ אֶת עַבְדְּךָ מלך
תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאָנֹכִי נַעַר קָטֹן
לֹא אֵדַע צֵאת וָבֹא׃ וְעַבְדְּךָ ידע יצא
בְּתוֹךְ עַמְּךָ אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ עַם רָב בוא
אֲשֶׁר לֹא יִמָּנֶה וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ מנה ספר
וְנָתַתָּ לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ לִשְׁפֹּט נתן
אֶת עַמְּךָ לְהָבִין בֵּין טוֹב לְרָע בין רוע
כִּי מִי יוּכַל לִשְׁפֹּט אֶת עַמְּךָ יכל

pri meo. Reddidit dñs malicia tuā in caput tuum: & rex salomon bñdictus: & thronus dd̄ erit stabilis corā domino vſq; in ſempiternum. Iuſſit itaq; rex banaie filio ioiade qui aggreſſus percuſſit eum: & mortuus eſt.

3.

Confirmatū eſt igitur regnum in manu ſalomonis: & affinitate coniunctus eſt pharaoni regi egypti. Accepit nāq; filiā eius & adduxit in ciuitatē dauid donec cōpleret edificans domū ſuam: & domum domini & murum ieruſalem p̄circuitum. Attamen populus immolabat in excelſis. Non enim edificatum erat templū nomini domini vſq; in diē illū. Dilexit āt ſalomō dñm ambulās ī p̄ceptis dd̄ patris ſui: excepto q̄ in excelſis immolabat & accendebat thymiama. Abiit itaq; ſalomon in gabaon vt īmolaret ibi. Illud q̄ppe erat excelſum maximū. Mille hoſtias ī holocauſtum obtulit ſalomon ſup altare illud in gabaon. Apparuit autem dominus ſalomoni per ſomnium nocte dicens. Poſtula quod vis vt dem tibi. Et ait ſalomon. Tu feciſti cū ſeruo tuo dauid patre meo miſericordiā magnam: ſicut ambulauit in conſpectu tuo in veritate & iuſticia & recto corde tecum. Cuſtodiſti ei miſericordiā tuā grandē: & dediſti ei filiū ſedentem ſuper thronū: ſicut ē hodie. Et nūc dñe deus tu regnare feciſti ſeruū tuū pro dauid patre meo. Ego autē ſum puer paruulus & ignorās egreſſum & introitū meum: & ſeruus tuus ī medio eſt pp̄li quē elegiſti populi infiniti: q̄ nūerari & ſupputari nō poteſt pre multitudine. Dabis ergo ſeruo tuo cor docile vt populum tuum iudicare poſſit & diſcernere inter bonū & malū. Quis enim pōt iudicare populū iſtum populum tuum

patri meo: ⁊ reddidit dñs maliciā
τῷ πατρί μου, καὶ ἀνταπέδωκε κύριος τὴν κακίαν
tuā in caput tuū. ⁊ rex ſalomō bē
σου εἰς τὴν κεφαλήν σου. καὶ ὁ βασιλεὺς σολομὼν εὐ
nedictus: ⁊ thron⁹ dauid erit paratus corā domi
λογημένος, καὶ ὁ θρόνος δαυὶδ ἔσται ἕτοιμος ἐνώπιον κυρί
no in ſēpiternū. ⁊ precepit rex ſalomon
ου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σολομὼν
banea filio ioiada: ⁊ egreſſus ē ⁊ interfecit eū.
τῷ βαναίᾳ υἱῷ ἰωιαδά, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν.
⁊ mortuus eſt.
καὶ ἀπέθανεν.

Ca.3.

Et regnū cōfirmatū eſt in manu ſalomonis.
Καὶ ἡ βασιλεία ἐστερεώθη ἐν χειρὶ τοῦ σολομῶντος.
⁊ affinitate cōiūct⁹ ē ſalomō pharaōi regi
καὶ ἐγαμβρεύσατο σολομὼν τῷ φαραὼ βασιλεῖ
egypti. ⁊ accepit ſalomō filiā pharaōis vxorem.
αἰγύπτου. καὶ ἔλαβε σολομὼν τὴν θυγατέρα φαραὼ γυναῖκα.
⁊ adduxit eā in ciuitatē dauid: donec
καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν δαυίδ, ἕως
cōpleret ipſe edificare ſuam domū:
τοῦ συντελέσαι αὐτὸν οἰκοδομῆσαι αὐτοῦ τὸν οἶκον,
⁊ domū dñi in primis: ⁊ murū hieruſalem
καὶ τὸν οἶκον κυρίου ἐν πρώτοις, καὶ τὸ τεῖχος ἱερουσαλὴμ
p̄ circuitū. ⁊ pp̄ls erāt ſacrificātes in excelſiſſimis.
κύκλῳ. καὶ ὁ λαὸς ἦσαν θύοντες ἐν τοῖς ὑψηλοτάτοις.
⁊ nō edificata fuit dom⁹ nomini domini vſq; ad nūc.
καὶ οὐκ ᾠκοδομήθη ὁ οἶκος τῷ ὀνόματι κυρίου ἕως τοῦ νῦν.
⁊ dilexit ſalomō dñm:
καὶ ἠγάπησε σολομὼν τὸν κύριον,
vt ambularet in preceptis dauid patris ſui:
τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασι δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
verū in excelſis īmolabat ⁊ adolebat.
πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυεν καὶ ἐθυμία.
⁊ ſurrexit ſalomō ⁊ abijt in gabaō vt īmolaret ibi:
καὶ ἀνέστη σολομὼν καὶ ἐπορεύθη εἰς γαβαὼν θῦσαι ἐκεῖ,
q2 excelſiſſimū ⁊ magnū. mille hoſtias
ὅτι ὑψηλοτάτη καὶ μεγάλη. χιλίαν ὁλοκαύτωσιν
obtulit ſalomon ſup altare q̄d in gabaon.
ἀνήνεγκεν σολομὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν γαβαών.
⁊ ap̄puit dñs ſalomoni in ſōmnijs nocte.
καὶ ὤφθη κύριος τῷ σολομῶντι ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα.
⁊ ait dñs ſalomoni: pete aliquā petitionē tibi:
καὶ εἶπε κύριος τῷ σολομῶντι, αἴτησαί τι αἴτημα σεαυτῷ,
⁊ dabo tibi. ⁊ dixit ſalomon:
καὶ δώσω σοί. καὶ εἶπε σολομών,
tu feciſti cū ſeruo tuo dauid patre
σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου δαυὶδ τοῦ πατρός
meo miam magnā: ſicut ābulauit ī cōſpectu tuo in
μου ἔλεος μέγα, καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν
veritate ⁊ in iuſticia ⁊ in rectitudine cordis
ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας
tecum: ⁊ cuſtodiſti ei miam grādē
μετὰ σοῦ, καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα
hanc: vt dares ei filiū ſedentē ſup thronū eius:
τοῦτο, δοῦναι αὐτῷ υἱὸν καθήμενον ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ,
ſicut dies hec. ⁊ nūc dñe mi dñe tu regnare feciſti
ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ νῦν κύριε μου κύριε σὺ ἐβασίλευσας
ſeruū tuū pro dauid patre meo. ⁊ ego ſum
τὸν δοῦλόν σου ἀντὶ δαυὶδ τοῦ πατρός μου. καὶ ἐγώ εἰμι
puer paruus: ⁊ nō noui ingreſſum meū ⁊ egreſſum meū.
παιδάριον μικρόν, καὶ οὐκ οἶδα τὴν εἴσοδόν μου καὶ τὴν ἔξοδόν μου.
⁊ ſeruus tuus in medio pp̄li tui: quē elegiſti
καὶ ὁ δοῦλός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐξελέξω
pp̄lm multū: q̄ nō numerabit a multitudie ⁊ nō recēſebitur.
λαὸν πολύν, ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους καὶ οὐ διηγηθήσεται.
⁊ dabis ſeruo tuo cor ſapiens
καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν φρονίμην
vt audiat ⁊ iudicet pp̄lm tuū in iuſticia: vt diſcernat
τοῦ ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, τοῦ συνιέναι
inter bonū ⁊ malū. qm̄ quis poterit iudicare
ἀναμέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. ὅτι τίς δυνήσεται κρίνειν

pplm tuū graue hunc? τ placuit sermo co
τὸν λαόν σου τὸν βαρὺν τοῦτον; καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώ
ram dño: φ postulauit salomon verbū hoc.
πιον κυρίου, ὅτι ἠτήσατο σολομὼν τὸ ῥῆμα τοῦτο.
τ ait dñs ad eum: quoniā postulasti verbū
καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν, ἀνθ᾽ ὧν ᾐτήσω τὸ ῥῆμα
hoc a me: τ nō petisti tibi dies mul
τοῦτο παρ᾽ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ᾐτήσω σεαυτῷ ἡμέρας πολ
tos: τ nō postulasti diuitias neqꝫ petisti aīas
λάς, καὶ οὐκ ᾐτήσω πλοῦτον οὐδὲ ᾐτήσω ψυχὰς τῶν
inimicorū tuorū: sꝫ postulasti tibi intellectū ad audiē-
ἐχθρῶν σου, ἀλλ᾽ ᾐτήσω σεαυτῷ σύνεσιν τοῦ εἰσα-
dum iudicia τ iustificationes: ecce feci
κούειν κρίματα καὶ δικαιώματα, ἰδοὺ πεποίηκα
scdm verbū tuū: τ ecce dedi tibi cor
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, καὶ ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν
sapiēs τ peritū: sicͭ tibi nō fuit ante te:
φρονίμην καὶ σοφήν, ὡς σοὶ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου,
τ post te nō surget similis tibi. τ q̄ nō peti
καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἀναστήσεται ὅμοιός σοι. καί γε ἃ οὐκ ᾐτή
sti: dedi tibi: τ diuitias τ gloriā: vt nō fue-
σω, δέδωκά σοι, καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, ὡς οὐ γέ-
rit vir similis tibi in regibus. τ si am
γονεν ἀνὴρ ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ἐὰν πο
bulaueris in via mea vt custodias mādata mea
ρευθῇς ἐν τῇ ὁδῷ μου τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου
τ precepta mea: veluti ābulauit dauid pa
καὶ τὰ προστάγματά μου, ὡς ἐπορεύθη δαυὶδ ὁ πα-
ter tuus: τ producā dies tuos. τ expgefa-
τήρ σου, καὶ μακρυνῶ τὰς ἡμέρας σου. καὶ ἐξυπνί-
ctꝰ est salomon: τ ecce insomniū. τ surrexit τ abijt
σθη σολομών, καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον. καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν
in hierusalem: τ stetit ante faciē alta
εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστη κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσια
ris qđ ante cōspectū arce federis do
στηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυ
mini: τ obtulit holocausta τ fecit paci
ρίου, καὶ ἀνήγαγεν ὁλοκαυτώσεις καὶ ἐποίησεν εἰρηνι
ficas: τ fecit cōuiuiū vniuersis famulis suis.
κάς, καὶ ἐποίησε πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ.
tunc apparuerūt due mulieres meretrices regi:
τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρναι τῷ βασιλεῖ,
τ steterūt corā eo. τ ait mulier vna:
καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία,
in me dñe mi. ego τ mulier hec hītabamꝰ in do
ἐν ἐμοὶ κύριέ μου. ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη ᾠκοῦμεν ἐν οἴ
mo vna: τ peperi in domo: τ factū est die
κῳ ἑνί, καὶ ἔτεκον ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέ
tertia postq̄ pepi ego: τ peperit τ mulier hec
ρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου, καὶ ἔτεκεν καὶ ἡ γυνὴ αὐ
filiū: τ eramus simul. nō erat vllus no
τὴ υἱόν, καὶ ἦμεν κατὰ τὸ αὐτό. οὐκ ἦν οὐθεὶς μεθ᾽-
biscū preter ambas nos in domo. τ mor
ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ ἀπέ-
tuus est filius mulieris huius nocte: qꝛ incu
θανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν νύκτα, ὡς ἐπε-
buit sup eū. τ surrexit media nocte: τ
κοιμήθη ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ ἀνέστη μέσον τῆς νυκτός, καὶ
cepit filiū meū ex vlnis meis: τ
ἔλαβε τὸν υἱόν μου ἐκ τῶν ἀγκαλῶν μου, καὶ ἡ
serua tua dormiebat: τ collocauit eū in si
δούλη σου ἐκοιμᾶτο, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸ ἐν τῷ κόλ
nu suo: τ filiū mortuū posuit in
πῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν
sinu meo. τ surrexi mane ad lactādū fi-
τῷ κόλπῳ μου. καὶ ἀνέστην τοπρωῒ θηλάσαι τὸν υἱ-
liū meū: τ ille erat mortuus.
όν μου, καὶ ἐκεῖνος ἦν τεθνηκώς.

hunc multum. Placuit ergo sermo coram dño: q̄ salomon postulasset huiuscemodi rē. Et dixit deus salomōi. Quia postulasti verbum hoc & non petisti tibi dies multos: nec diuitias: aut aīas inimicorū tuorū: sed postulasti tibi sapiē tiam ad discernēdū iu- dicium: ecce feci tibi scdm sermōes tuos: & de- di tibi cor sapiens & intelligēs: in tātū vt nullus añ te similis tui fuerit: nec post te surrecturꝰ sit. Sed & hec q̄ nō po- stulasti dedi tibi: diuitias scili- cet & gloriam: vt nemo fue- rit similis tui in regibus cūctis retro diebus. Si autem ābulaueris in viis meis & custodieris precepta mea & mādata mea: si- cut ambulauit pr̄ tuus: lōgos faciā dies tuos. I- gitur euigilauit salomō & intellexit qđ esset sō- niū. Cū venisset ierusa- lē stetit corā arca fede- ris domini & obtulit holocausta: & fecit vi- ctimas pacificas & gran de cōuiuiū vniuersis fa- mulis suis. Tūc venerūt due mulieres meretri- ces ad regem: steteruntqꝫ coram eo: quarum vna ait. Obsecro mi domine: ego & mulier hec habitabamus in domo vna: & peperi apud eā in cubiculo. Tertia aūt die postq̄ ego peperi: pepit & hec. Et eramꝰ simul: nullusqꝫ alius nobiscū ī domo: excep- tis nobis duabꝰ. Mor- tuus ē āt filius mulieris huius nocte. Dormiens qppe oppressit eū. Et cō- surgēs intēpeste noctis silētio: tulit filiū meum de latere meo ancille tue dormientis: & col- locauit in sinu suo: suū aūt filiū qui erat mor- tuus posuit ī sinu meo. Cūqꝫ surrexissem ma- ne vt darem lac filio meo: apparuit mortuus.

הכבד הזה: וייטב הדבר בעיני — יטב
אדני כי שאל שלמה את הדבר
הזה: ויאמר אלהים אליו יען
אשר שאלת את הדבר הזה
ולא שאלת לך ימים רבים — יום רבב
ולא שאלת לך עשר ולא
שאלת נפש איביך ושאלת לך — בין
הבין לשמע משפט: הנה עשיתי — שפט עשה
כדברך הנה נתתי לך לב חכם — נתן
ונבון אשר כמוך לא היה — בין
לפניך ואחריך לא יקום — פנה קום
כמוך: וגם אשר לא שאלת
נתתי לך גם עשר גם
כבוד אשר לא היה כמוך — כבד
איש במלכים כל ימיך: ואם — יום
תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי — ילך חקק
כאשר הלך דויד אביך והארכתי — צוה ארך
את ימיך: ויקץ שלמה והנה
חלום ויבא ירושלם ויעמד — חלם בוא
לפני ארון ברית אדני ויעל — עמד פנה
עלות ויעש שלמים ויעש — ארן ברת
משתה לכל עבדיו: אז תבאנה — עלה עשה
שתים נשים זנות אל המלך — שתה בוא
ותעמדנה לפניו: ותאמר האשה — נשה זנה / אמר איש
האחת בי אדני אני והאשה הזאת
ישבת בבית אחד ואלד עמה — ילד
בבית: ויהי ביום השלישי ללדתי — היה שלש
ותלד גם האשה הזאת ואנחנו
יחדו אין זר אתנו בבית זולתי — זלת
שתים אנחנו בבית: וימת בן — מות
האשה הזאת לילה אשר שכבה
עליו: ותקם בתוך הלילה ותקח — קום לקח
את בני מאצלי ואמתך ישנה — אמה
ותשכיבהו בחיקה ואת בנה — שכב
המת השכיבה בחיקי: ואקם — קום
בבקר להיניק את בני והנה מת — ינק

ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי׃ ותאמר בין
האשה האחרת לא כי בני החי
ובנך המת וזאת אמרת לא כי מות
בנך המת ובני החי ותדברנה דבר
לפני המלך׃ ויאמר המלך זאת פנה
אמרת זה בני החי ובנך המת
וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני
החי׃ ויאמר המלך קחו לי חרב לקח
ויביאו החרב לפני המלך׃ ויאמר בוא פנה
המלך גזרו את הילד החי
לשנים ותנו את החצי לאחת שנה נתן
ואת החצי לאחת׃ ותאמר האשה חצה אמר
אשר בנה החי אל המלך כי איש
נכמרו רחמיה על בנה ותאמר כמר
בי אדני תנו לה את הילוד החי נתן ילד
והמת אל תמיתהו וזאת אמרת מות
גם לי גם לך לא יהיה גזרו׃ ויען היה ענה
המלך ויאמר תנו לה את הילוד
החי והמת לא תמיתהו היא
אמו׃ וישמעו כל ישראל את שמע
המשפט אשר שפט המלך שפט
ויראו מפני המלך כי ראו כי פנה ראה
חכמת אלהים בקרבו לעשות עשה
משפט׃

Cap. iiij. ויהי המלך שלמה מלך על כל
ישראל׃ ואלה השרים אשר לו היה שור
עזריהו בן צדוק הכהן׃ אליחרף
ואחיה בני שישא ספרים
יהושפט בן אחילוד המזכיר׃ זכר
ובניהו בן יהוידע על הצבא
וצדוק ואביתר כהנים׃ ועזריהו
בן נתן על הנצבים וזבוד בן
נתן כהן רעה המלך׃ ואחישר
על הבית ואדנירם בן עבדא
על המס׃ ולשלמה שנים

Quē diligētius intuēs clara luce deprehēdi nō esse meū quē genueram. Responditq͂ altera mulier. Non est ita vt dicis: sed filius tuus mortuus est: meus āt viuit. Ecōtrario illa dicebat. Mētiris. Filius q̄ppe me⁹ viuit: & fili⁹ tu⁹ mortuus est. Atq͂ in hūc modū contēdebāt corā rege. Tūc rex ait. Hec dicit. Filius meus viuit: & fili⁹ tuus mortu⁹ ē. Et ista rñdit. Non: sed filius tuus mortuus est: me⁹ āt viuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladiū. Cūq͂ attulissēt gladiū corā rege. Diuidite inq̄t infantē viuū in duas ptes & date dimidiā ptē vni & dimidiā ptem alteri. Dixit autem mulier cuius filius erat viuus ad regē: cōmota sunt q̄ppe viscera eius sup filio suo. Obsecro dñe date illi infantem viuum: & nolite interficere eū. E cōtrario illa dicebat Nec mihi nec tibi sit: sed diuidatur. Respōdit rex & ait. Date huic infantē viuū & non occidatur. Hec est enim mater ei⁹. Audiuit itaq͂ omnis israel iudicium q̄d iudicasset rex: & timuerūt regem: videntes sapientiā dei esse in eo ad faciendum iudicium. 4.

Erat autem rex salomō regnans super oēm israel: & hi principes quos habebat. Azarias filius sadoch sacerdotis: helioreph & ahia filii sesa scribe. Iosaphat filius ahilud a commentariis. Banaias filius ioiade super exercitum. Sadoch āt & abiathar sacerdotes: azarias filius Nathan sup eos qui assistebāt regi. Sabud filius nathā sacer dos amic⁹ regis: & ahisar p̄positus domus: & adonirā filius abda sup tributa. Habebat autē salomon duodecim

ꝛ perspexi eū mane: ꝛ ecce nō erat fili⁹
καὶ κατενόησα αὐτὸν τοπρωΐ, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱός
me⁹ quē genuerā. ꝛ dixit mulier altera: nequaq͂: sed
μου ὃν ἔτεκον. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα, οὐχί, ἀλλὰ
filius me⁹ viuēs: ꝛ filius tuus mortuus. ꝛ illa di
ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς. καὶ αὐτὴ εἶ-
xit: minime: filius tuus mortuus: ꝛ filius me⁹ viuēs.
πεν, οὐχί, ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς, καὶ υἱός μου ὁ ζῶν.
ꝛ locute sunt corā rege. ꝛ dixit e-
καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ εἶπεν αὐ-
is rex: tu dicis: iste filius meus q̄ viuit:
ταῖς ὁ βασιλεύς, σὺ λέγεις, οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ζῶν,
ꝛ filius huius q̄ mortuus est. ꝛ tu dicis: nequaq͂: sed
καὶ ὁ υἱὸς ταύτης ὁ τεθνηκώς. καὶ σὺ λέγεις, οὐχί, ἀλ-
filius me⁹ q̄ viuit: at filius huius q̄ mortu⁹ est. ꝛ
λὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, ὁ δὲ υἱὸς ταύτης ὁ τεθνηκώς. καὶ
dixit rex: tollite mihi gladiū. ꝛ attule-
εἶπεν ὁ βασιλεύς, λάβετέ μοι μάχαιραν. καὶ προσή-
runt gladiū in cōspectu regis. ꝛ a-
νεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ εἶ-
it rex: diuidite puerū viuū in duo:
πεν ὁ βασιλεύς, διέλετε τὸ παιδίον τὸ ζῶν εἰς δύο,
ꝛ date dimidiā ptē eius huic: ꝛ dimidiā ptē eius
καὶ δότε τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ
huic. ꝛ rñdit mulier cuius erat fili⁹ viuēs: ꝛ a-
ταύτῃ. καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἧς ἦν υἱὸς ὁ ζῶν, καὶ εἶ-
it ad regem: q̄m turbata sūt viscera eius
πεν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς
sup filio suo: ꝛ ait: in me dñe: date ei
ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς, καὶ εἶπεν, ἐν ἐμοὶ κύριε, δότε αὐ-
puerū: ꝛ morte ne occidatis ipsū.
τῇ τὸ παιδίον, καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτό.
ꝛ altera dixit: neq͂ mihi neq͂ huic sit: di-
καὶ ἡ ἑτέρα εἶπεν, μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ ἔσω, διέ-
uidite eū. ꝛ rñdit rex ꝛ dixit: da-
λετε αὐτό. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν, δό-
te puerū viuētē mulieri q̄ dixit: date eum ei
τε τὸ παιδίον τὸ ζῶν τῇ γυναικὶ τῇ εἰπούσῃ, δότε αὐτὸ αὐ-
ꝛ morte ne occidatis ipm̄ q̄m ipsa mr̄
τῇ καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτό, ὅτι αὕτη ἡ μήτηρ
eius. ꝛ audiuit vniuersus israel iudiciū hoc
αὐτοῦ. καὶ ἤκουσε πᾶς ἰσραὴλ τὸ κρῖμα τοῦτο
q̄d iudicauit rex: ꝛ timuerūt a fa-
ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώ-
cie regis: q͂ viderūt q̄ sapiētia dei in
που τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν
eo ad faciēdū iudicia.
αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαιώματα. Ca. 4.

Et erat rex salomō regnans sup is-
Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς σολομὼν βασιλεύων ἐπὶ ἰσ-
rael. ꝛ hi principes q̄ erāt ipi. azarias fi-
ραήλ. καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἳ ἦσαν αὐτῷ. ἀζαρίας υἱ-
lius sadoc sacerdos. ꝛ elichoreph ꝛ achia filij siza
ὸς σαδὼκ ὁ ἱερεύς. καὶ ἐλιχόρεφ καὶ ἀχία υἱοὶ σιβὰ
scribe. iosaphat filius achilud a cōmētarijs.
γραμματεῖς. ἰωσαφὰτ υἱὸς ἀχιλοὺδ ὑπομιμνήσκων.
ꝛ baneas filius ioiada sup exercitū. ꝛ sa-
καὶ βανέας υἱὸς ἰωιαδὰ ἐπὶ τῆς δυνάμεως. καὶ σα-
doc ꝛ abiathar sacerdotes. ꝛ azarias filius nathā sup
δὼκ καὶ ἀβιάθαρ ἱερεῖς. καὶ ἀζαρίας υἱὸς ναθὰν ἐπὶ
assistētes regi. ꝛ zabud filius nathan amicus
τῶν καθεσταμένων. καὶ ζαβοὺδ υἱὸς ναθὰν ἑταῖρος
regis. ꝛ achisar p̄posit⁹ dom⁹. ꝛ adoniram
τοῦ βασιλέως. καὶ ἀχισὰρ οἰκονόμος. καὶ ἀδωνιρὰμ
filius abda sup tributa. ꝛ salomoni duodecim
υἱὸς ἀβδὰ ἐπὶ τῶν φόρων. καὶ τῷ σολομῶντι δώδεκα

prefecti ſup omnē iſrael: ad ſuppeditādū re
καθεςάμθνοι ἐπὶ πάντα ἰσραήλ, χορηγεῖν τῷ βασι=
gi ⁊ domui eius. mēſis in anno erat vt
λεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. μὴν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐγίνετο ἐπὶ
vnuſqſq ſubminiſtraret. hec nomina eoꝝ. be
τὸν ἕνα χορηγεῖν. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. βε=
noꝛ in mōte ephraim filius dacar in macas ⁊ in ſala
νὼρ ἐν ὄρει ἐφραΐμ υἱὸς δάκαρ ἐν μακὰς καὶ ἐν σαλα=
bin ⁊ bethſamis ⁊ elon vſq in bananā. beneſed in ara
βὶν καὶ βεθσαμὶς καὶ ἐλὼν ἕως βεναναν. βενέσεδ ἐν ἀρα
both: ipſi⁹ ſocho ⁊ oīs tra opher. filij abina
βὼθ, αὐτοῦ σοχὼ καὶ πᾶσα γῆ ὀφέρ. υἱοῦ ἀβινα=
dab oīs nephadoꝛ. taphath filia ſalomonis
δὰβ πᾶσα νεφαδώρ. ταφὰθ θυγάτηρ σολομῶντος
erat ei in vxorē. baana filius achilud thaanach
ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα. βαανὰ υἱὸς ἀχιλοὺδ θααναχ
⁊ mageddo ⁊ oēs domū ſaan q̄ a ſar=
καὶ μαγεδδὼ καὶ πάντα οἶκον σαὰν τὸν παρὰ σαρ
than ſubter izrael a bethſaā vſq in abelmola vſq ī
θὰν ὑποκάτω ἰζραὴλ ἐκ βεθσαὰν ἕως ἀβελμολὰ ἕως
macber iegmaam. filius gaber in ramoth galaa
μαῖβερ ἰεγμαάμ. υἱὸς γαβὲρ ἐν ῥαμὼθ τοῦ γαλαα
dite. huius erant ciuitates iaer filij manaſſe in
δίτου. τούτου ἦσαν πόλεις ἰαὴρ υἱοῦ μανασσῆ ἐν
galaad. huic funiculus argob in baſan ſexa
γαλαάδ. τούτῳ σχοίνισμα ἀργὼβ ἐν τῇ βασὰν ἑξήκον
ginta ciuitates magne ⁊ murate ⁊ vectes e=
τα πόλεις μεγάλαι καὶ τειχήρεις καὶ μοχλοὶ χαλ
rei. achinadab filius addo maanaim achimaas in neph
κοῖ. ἀχιναδὰβ υἱὸς ἀδδὼ μααναΐμ ἀχιμαὰς ἐν νεφ=
thali. ⁊ hic cepit baſemmath filiam ſa
θαλί. καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν βασεμμὰθ θυγατέρα σο
lomonis in vxorē. baneas fili⁹ chuſi in aſer
λομῶντος εἰς γυναῖκα. βανέας υἱὸς χουσὶ ἐν ἀσὴρ
⁊ in baaloth. ioſaphat filius pharue in iſachar.
καὶ ἐν βααλώθ. ἰωσαφὰτ υἱὸς φαρουὲ ἐν ἰσάχαρ.
ſemei filius ela in beniamin. gaber filius vri in
σεμεῒ υἱὸς ἠλᾶ ἐν τῷ βενιαμίν. γαβὲρ υἱὸς οὐρὶ ἐν
terra galaad terra ſeon regis amorreoꝝ
γῇ γαλαὰδ γῇ σηὼν τοῦ βασιλέως τῶν ἀμορραίων
⁊ og regis baſan: ⁊ p̄poſitus in terra iu
καὶ ὢγ βασιλέως βασὰν, καὶ νασὶβ ἐν τῇ γῇ ἰού=
da vn⁹. iudas ⁊ iſrael multi nimis vt
δα εἷς. ἰούδας καὶ ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα ὡς ἡ
arena in mari in multitudine comedētes ⁊ bi=
ἄμμος ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος ἐσθίοντες καὶ πίνον
bētes ⁊ letātes. ⁊ ſalomō erat pꝛiceps in cūctis
τες καὶ χαίροντες. καὶ σολομὼν ἦν ἄρχων ἐν πάσαις ταῖς
regnis a flumine terre philiſtijm ⁊ vſq ad
βασιλείαις ἀπὸ ποταμοῦ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως
terminos egypti. ⁊ erāt afferētes ei do
ὁρίων αἰγύπτου. καὶ ἦσαν προσφέροντες αὐτῷ δῶ=
na: ⁊ ſeruierūt ſalomoni cunctis die
ρα, καὶ ἐδούλευον τῷ σολομῶντι πάσας τὰς ἡ=
bus vite eius. ⁊ hoc pꝛādiū ſa
μέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. καὶ τοῦτο ἄριστον τῷ σο=
lomoni in die vna: triginta cori ſimi=
λομῶντι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, τριάκοντα κόροι σεμιδά=
le: ⁊ ſexaginta cori farine: decē vituli
λεως, καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου, δέκα μόσχοι

prefectos ſuper omnē
iſrael: qui
prebebāt annonā regi
& domui ei⁹. Per ſingu
los enī menſes in anno
ſinguli neceſſaria mini
ſtrabāt. Et hec noīa eo=
rū. Benhur
ī monte effraī. Bende
car in macces
& in ſalebī & in bethſa=
mes & in helom &
in bethanā. Beneſſed
in araboth. Ipſius enim
erat ſocho: & oīs terra
epher. Benabīadab ei⁹
oīs nephador: taphet
filiā ſalomonis
hēbat vxorē: bana fi=
lius
ahilud regebat tha=
nach & mageddo & vni
uerſam bethſā q̄ eſt iux
ta ſarthana ſubter
iezrael a bethſan vſq
abelmeula
e regiōe iecmaam. ben
gaber
in ramoth galaad hē=
bat auothiair
filii manaſſe in galaad.
Ip̄e erat in oī regione
argob que eſt in baſan
ſexaginta ciuitatibus
magnis atq muratis q̄
hēbāt ſeras ereas. Abi=
nadab filius addo pree=
rat in manaim. Achi=
maas in neptalī: ſed &
ip̄e habebat baſemath
filiā ſalomonis in con=
iugio: banaa fili⁹ huſi
in aſer & in baloth. Io
ſaphat filius
pharue in iſachar. Se=
mei filius hela
in beniamin: gaber fi
lius ſuri in terra galaad
& in terra ſeon regis ā=
morrei & og
regis baſan: ſuper om=
nia que erant
in illa terra. Iuda & iſ=
rael innumerabiles
ſicut arena maris ī mul
titudine
comedentes & biben=
tes atq letantes.
Salomon aūt erat in di
ctione ſua habens om=
nia regna: a flumine
terre philiſtiim
⁊ ꝯ ad terminum egy
pti: offerentium ſibi
munera & ſeruientium
ei cunctis
diebus vite eius. Erat
autem cibus ſalomonis
per diēs ſingulos trigi
ta chori ſimile:
& ſexaginta chori fari
ne: decem boues

עָשָׂר נִצָּבִים עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְכִלְכְּלוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וְאֶת בֵּיתוֹ
חֹדֶשׁ בַּשָּׁנָה יִהְיֶה עַל הָאֶחָד הָיָה
לְכַלְכֵּל׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בֶּן חוּר
בְּהַר אֶפְרָיִם׃ בֶּן דֶּקֶר בְּמָקַץ
וּבְשַׁעַלְבִים וּבֵית שָׁמֶשׁ וְאֵילוֹן
בֵּית חָנָן׃ בֶּן חֶסֶד בָּאֲרֻבּוֹת לוֹ
שֹׂכֹה וְכָל אֶרֶץ חֵפֶר׃ בֶּן אֲבִינָדָב
כָּל נָפַת דֹּאר טָפַת בַּת שְׁלֹמֹה נוף
הָיְתָה לּוֹ לְאִשָּׁה׃ בַּעֲנָא בֶּן הָיָה איש
אֲחִילוּד תַּעְנַךְ וּמְגִדּוֹ וְכָל בֵּית
שְׁאָן אֲשֶׁר אֵצֶל צָרְתַנָה מִתַּחַת
לְיִזְרְעֶאל מִבֵּית שְׁאָן עַד אָבֵל
מְחוֹלָה עַד מֵעֵבֶר לְיָקְמְעָם׃ בֶּן
גֶּבֶר בְּרָמֹת גִּלְעָד לוֹ חַוֹּת יָאִיר חָוָה
בֶּן מְנַשֶּׁה אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד לוֹ חֶבֶל
אַרְגֹּב אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן שִׁשִּׁים עָרִים עִיר
גְּדֹלוֹת חוֹמָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת׃ אֲחִינָדָב חָמָה
בֶּן עִדֹּא מַחֲנָיְמָה׃ אֲחִימַעַץ בָּרַח
בְּנַפְתָּלִי גַּם הוּא לָקַח אֶת בָּשְׂמַת
בַּת שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה׃ בַּעֲנָא בֶּן חוּשַׁי
בְּאָשֵׁר וּבְעָלוֹת׃ יְהוֹשָׁפָט בֶּן
פָּרוּחַ בְּיִשָּׂשכָר׃ שִׁמְעִי בֶן אֵלָא
בְּבִנְיָמִן׃ גֶּבֶר בֶּן אֻרִי בְּאֶרֶץ גִּלְעָד
אֶרֶץ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְעוֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּנְצִיב אֶחָד אֲשֶׁר נָצַב
בָּאָרֶץ׃ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל רַבִּים רָבַב
כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל הַיָּם לָרֹב
אֹכְלִים וְשֹׁתִים וּשְׂמֵחִים׃ שָׁתָה
וּשְׁלֹמֹה הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל מָשַׁל
הַמַּמְלָכוֹת מִן הַנָּהָר אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים מָלַךְ
וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם מַגִּשִׁים נָבַל נָגַשׁ
מִנְחָה וְעֹבְדִים אֶת שְׁלֹמֹה כָּל
יְמֵי חַיָּיו׃ וַיְהִי לֶחֶם שְׁלֹמֹה יוֹם חָיָה
לְיוֹם אֶחָד שְׁלֹשִׁים כֹּר סֹלֶת הָיָה כּוּר
וְשִׁשִּׁים כֹּר קֶמַח׃ עֲשָׂרָה בָקָר

בְּרִאִים וְעֶשְׂרִים בָּקָר רְעִי וּמֵאָה רָעָה
צֹאן לְבַד מֵאַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר חָמַר
וּבַרְבֻּרִים אֲבוּסִים׃ כִּי הוּא רֹדֶה אָבַס
בְּכָל עֵבֶר הַנָּהָר מִתִּפְסַח וְעַד עַזָּה
בְּכָל מַלְכֵי עֵבֶר הַנָּהָר וְשָׁלוֹם שָׁלַם
הָיָה לוֹ מִכָּל עֲבָרָיו מִסָּבִיב׃ וַיֵּשֶׁב סָבַב
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לָבֶטַח אִישׁ תַּחַת
גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִדָּן וְעַד בְּאֵר
שֶׁבַע כֹּל יְמֵי שְׁלֹמֹה׃ וַיְהִי יוֹם הָיָה
לִשְׁלֹמֹה אַרְבָּעִים אֶלֶף אֻרְוֹת רָבַע אָרָה
סוּסִים לְמֶרְכָּבוֹ וּשְׁנֵים עָשָׂר רָכַב שָׁנָה
אֶלֶף פָּרָשִׁים׃ וְכִלְכְּלוּ הַנִּצָּבִים
הָאֵלֶּה אֶת הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְאֵת כָּל
הַקָּרֵב אֶל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
אִישׁ חָדְשׁוֹ לֹא יְעַדְּרוּ דָּבָר׃ עָדַר
וְהַשְּׂעֹרִים וְהַתֶּבֶן לַסּוּסִים וְלָרֶכֶשׁ
יָבִאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹא קוּם
שָׁם אִישׁ כְּמִשְׁפָּטוֹ׃ וַיִּתֵּן אֱלֹהִים שָׁפַט נָתַן
חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה וּתְבוּנָה הַרְבֵּה בִּין רָבָה
מְאֹד וְרֹחַב לֵב כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל
שְׂפַת הַיָּם׃ וַתֵּרֶב חָכְמַת שְׁלֹמֹה שָׂפָה רָבָה
מֵחָכְמַת כָּל בְּנֵי קֶדֶם וּמִכֹּל חָכְמַת
מִצְרָיִם׃ וַיֶּחְכַּם מִכָּל הָאָדָם חָכַם
מֵאֵיתָן הָאֶזְרָחִי וְהֵימָן וְכַלְכֹּל
וְדַרְדַּע בְּנֵי מָחוֹל וַיְהִי שְׁמוֹ בְכָל
הַגּוֹיִם סָבִיב׃ וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת דָּבַר
אֲלָפִים מָשָׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה שׁוּר
וָאָלֶף׃ וַיְדַבֵּר עַל הָעֵצִים מִן
הָאֶרֶז אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן וְעַד הָאֵזוֹב אֵזֹב
אֲשֶׁר יֹצֵא בַּקִּיר וַיְדַבֵּר עַל
הַבְּהֵמָה וְעַל הָעוֹף וְעַל הָרֶמֶשׂ
וְעַל הַדָּגִים׃ וַיָּבֹאוּ מִכָּל הָעַמִּים חָנָה בּוֹא
לִשְׁמֹעַ אֵת חָכְמַת שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל
מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת
Cap.v. חָכְמָתוֹ׃ וַיִּשְׁלַח חִירָם
מֶלֶךְ צֹר אֶת עֲבָדָיו אֶל שְׁלֹמֹה שָׁלַח

pingues: & viginti boues pascuales: & centū arietes: excepta venatiōe ceruorum: caprearū atq; bubalorū & auiū altilium. Ipse eī obtiebat oēm regionē q̄ erat trāſ flumē a thapsa vſq; ab gazā & cūctos reges illarū regionum: & hēbat pacē ex oī pte in circuitu. Habitabatq; iuda & isrl absq; timore vllo vnusquisq; sub vite sua: & sub ficu sua a dan vſq; bersabee cūctis diebus salomonis. Et habebat salomon quadraginta milia presepia equorum currilium: & duodecim milia eq̄striū. nutriebantq; eos supradicti regis prefecti: sed & necessaria mense regis salomōis cū ingenti cura p̄bebāt in tempore suo. Ordeū quoq; & paleas equorum & iumētorū deferebant in locū vbi erat rex iuxta cōstitutū sibi. Dedit quoq; deus sapiētiam salomoni & prudentiā multam nimis & latitudinē cordis q̄si arena que est in littore maris. Et precedebat sapiētia salomonis sapientiā oīum orientalium & egyptiorū: & erat sapiētior cunctis hoibus. Sapiētior ethā ezraite & hemā & calchal & dorda filiis maol: & erat noiatus in vniuersis gētibus per circuitū. Locutus est quoq; salomon tria milia pabolas & fuerūt carmina eius quinq; milia. Et disputauit sup lignis: a cedro que est in libano vſq; ad hyssopum que egreditur de pariete: & disseruit de iumentis & volucrib⁹ & reptilibus & piscib⁹. Et veniebāt de cūctis populis ad audiendā sapiam salomonis: & ab vniuersis regib⁹ terre qui audiebant sapientiā eius 5.

Misit quoq; hiram rex tyri ſuos ſuos ad salomonem:

electi ꝛ viginti boues pascuales: ꝛ centū pecudes: extra ceruos ꝛ capreas ꝛ volucres electas
ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες, καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν
ꝛ agrestes: qm̄ erat pīceps in cūctis trans flumen a thapsa vſq; ad gaza in vniuersis regnis q̄ trans flumen. ꝛ erat ipsi pax ex omnibus ptibus eius in circuitu. ꝛ habitabat iudas ꝛ israel confisi vnusq̄sq; in vite sua ꝛ sub ficu sua a dan ꝛ vſq; ad bersabee oib⁹ diebus salomonis. ꝛ erant salomoni quadraginta milia in currus: ꝛ duodecim milia equitū. ꝛ sufficiebāt necessaria prefecti isti regi salomoni ſm oīa mādata sup mēsa regis: vnusq̄sq; mēse suo: nō mutabāt verbū. ꝛ ordea ꝛ paleas equis ꝛ curribus ferebāt in locū vbi erat rex: vnusq̄sq; p ordinē suū. ꝛ dedit dn̄s prudētiā salomoni: ꝛ sapiētiā multā nimis: ꝛ latitudinē cordis vt arena q̄ iuxta mare. ꝛ multiplicata ē sapiētia salomonis magis q̄ sapiētia omniū antiquoꝝ hominū: ꝛ magis q̄ omnes sapiētes egypti. ꝛ sapiēs erat sup omnes hoies: ꝛ sapiētia āncedebat sup ethā ezraitem: ꝛ eman ꝛ chalcal ꝛ dardae filiū machol. ꝛ erat nomē eius ī vniuersis gētibus ī circuitu. ꝛ locut⁹ est tria milia parabolas. ꝛ erant carmina ei⁹ quinq; milia. ꝛ locutus est de lignis a cedro q̄ in libano ꝛ vſq; ad hyssopū q̄ egreditur ex pariete. ꝛ locut⁹ est de iumētis: ꝛ de volucribus: ꝛ de reptilib⁹: ꝛ de piscibus. ꝛ veniebāt omnes ppl̄i ad audiēdā sapiētiā salomonis. ꝛ accipiebat dona a regibus terre: q̄cūq; audiebāt sapiētiā eius.
ἐκλεκτοὶ ... καὶ νομάδων, ὅτι ἦν ἄρχων ἐν παντὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ θάψα ἕως γαζὰ ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις ταῖς πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ κυκλόθεν. καὶ κατῴκει ἰούδας καὶ ἰσραὴλ πεποιθότες ἕκαστος εἰς τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκῆν αὐτοῦ ἀπὸ δὰν καὶ ἕως βηρσαβεὲ πάσας τὰς ἡμέρας σολομῶντος. καὶ ἦσαν τῷ σολομῶντι τεσσαράκοντα χιλιάδες εἰς ἅρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων. καὶ ἐχορήγουν οἱ καθεστάμενοι οὗτοι τῷ βασιλεῖ σολομῶντι κατὰ πάντα τὰ διηγγελμένα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, ἕκαστος τὸν μῆνα αὐτοῦ, οὐ παρήλλασσον λόγον. καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἅρμασιν ἔφερον εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ἦ ὁ βασιλεύς, ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε κύριος φρόνησιν τῷ σολομῶντι, καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα, καὶ χύμα καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ ἐπληθύνθη ἡ σοφία σολομῶντος ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους αἰγύπτου. καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ αἰθὰμ τὸν ἐζραΐτην, καὶ τὸν αἱμὰν καὶ τὸν χαλκὰλ καὶ τὸν δαρδαὲ υἱὸν μαχώλ. καὶ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι κύκλῳ. καὶ ἐλάλησε τρεῖς χιλιάδας παραβολάς. καὶ ἦσαν ᾠδαὶ αὐτοῦ πεντακισχίλιαι. καὶ ἐλάλησε περὶ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ λιβάνῳ καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης ἐκ τοῦ τοίχου. καὶ ἐλάλησε περὶ τῶν κτηνῶν, καὶ περὶ τῶν πετεινῶν, καὶ περὶ τῶν ἑρπετῶν, καὶ περὶ τῶν ἰχθύων. καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοὶ ἀκούειν τῆς σοφίας σολομῶντος. καὶ ἐλάμβανε δῶρα παρὰ τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ.

Et misit chirā rex tyri seruos suos ad salomonem:
Καὶ ἀπέστειλε χειρὰμ βασιλεὺς τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σολομῶντα,

audiuit eñ ꝙ ipſum vnxiſſent in regem pro dauid
ἤκουσε γὰρ ὅτι αὐτὸν ἔχρισαν εἰς βασιλέα ἀντὶ δᾱδ
patre eius. qꝛ diligēs erat chiram dauid
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ὅτι ἀγαπῶν ἦν χειρὰμ τὸν δαυὶδ
oibus diebus: ⁊ miſit ſalomon ad chi
πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἀπέστειλε σολομὼν πρὸς χει
ram dicēs: tu noſti dauid patrē meū qꝛ
ρὰμ λέγων, σὺ οἶδας δαυὶδ τὸν πατέρα μου ὅτι
nō poterat edificare domū nomini dñi
οὐκ ἠδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου
dei mei a facie bellorū cir=
τοῦ θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυ=
cueuntiū eum: donec daret eos dñs
κλωσάντων αὐτόν, ἕως τοῦ δοῦναι αὐτοὺς κύριον
ſub veſtigijs pedū eius. ⁊ nūc requiē
ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ. καὶ νῦν ἀνέπαυ=
dedit dñs deus meꝰ mihi ꝑ circuitū: nō eſt in
σέν κύριος ὁ θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν, οὐκ ἔστιν ἐπί=
ſidiatoꝛ ⁊ nō eſt occurſus malus. ⁊ ecce ego
βουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀπάντημα πονηρόν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
dico edificare domū nomini dñi dei:
λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ,
ſicut locutus eſt dñs ad dauid patrē meū
καθὼς ἐλάλησεν κύριος πρὸς δαυὶδ τὸν πατέρα μου
dicens: filius tuꝰ quē dabo pro te ſuꝑ ſoliū
λέγων, ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον
tuū: hic edificabit domū nomini meo.
σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου.
⁊ nūc precipe ⁊ precidant mihi ligna de
καὶ νῦν ἔντειλαι καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ
libano. ecce ſerui mei cū ſeruis tuis:
λιβάνου. ἰδοὺ οἱ δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων σου,
⁊ mercedē ſeruoꝝ tuoꝝ dabo tibi ſm om=
καὶ τὸν μισθὸν τῶν δούλων σου δώσω σοι κατὰ πάν
nia que dixeris. qꝛ tu ſcis: ꝙ nō eſt in
τα ὅσα ἂν εἴπῃς. ὅτι σὺ οἶδας, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν
nobis q̄ nouerit incidere ligna ſicut ſidonij. ⁊ factū
ἡμῖν εἰδὼς κόπτειν ξύλα καθὼς οἱ σιδώνιοι. καὶ ἐγένε
eſt vt audiuit chiram verba ſalomonis letatꝰ
το ὡς ἤκουσε χειρὰμ τῶν λόγων σολομῶντος ἐχά=
eſt valde. ⁊ ait: bñdictus dñs hodie q̄
ρη σφόδρα. καὶ εἶπεν, εὐλογητὸς κύριος σήμερον ὃς ἔ=
dedit dauid filiū ſapiētē ſuꝑ pp̄lm mul
δωκε τῷ δαυὶδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πο
tum hūc. ⁊ miſit chiram ad ſalomonē
λὺν τοῦτον. καὶ ἀπέστειλε χειρὰμ πρὸς σολομῶντα
dicēs: audiui de oibus q̄ miſiſti ad me:
λέγων, ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρός με,
ego faciā volūtatē tuā in lignis cedrinis ⁊ abie
ἐγὼ ποιήσω τὸ θέλημά σου εἰς ξύλα κέδρινα καὶ πεύ
gnis. ſerui mei deducēt ea de liba
κινα. οἱ δοῦλοί μου κατάξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ λιβά=
no in mare: ⁊ ego ponā ea in rati=
νου εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ εἰς σχεδί=
bus vſqꝫ ad locū quē nūciaueris ad me: ⁊ ex=
ας ἕως τοῦ τόπου οὗ ἂν ἀποστείλῃς πρός με, καὶ ἐκ=
cutiam ea ibi ⁊ tu tolles. ⁊ tu facies
τινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς. καὶ σὺ ποιήσεις τὸ
volūtatē meā vt des panes domui mee. ⁊ erat
θέλημά μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου. καὶ ἦν
chiram dans ſalomoni cedros ⁊ abietes
χειρὰμ διδοὺς τῷ σολομῶντι κέδρους καὶ πεύκας
iuxta oēm volūtatē eiꝰ. ⁊ ſalomō dedit chiram
κατὰ πᾶν τὸ θέλημα αὐτοῦ. καὶ σολομὼν ἔδωκε τῷ χειρὰμ
viginti milia choros tritici cibū domui e=
εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ μαχὰλ τῷ οἴκῳ αὐ=
ius: ⁊ viginti batus olei
τοῦ, καὶ εἴκοσι βαὶθ ἐλαίου

audiuit enim ꝙ ipſum
vnxiſſent regem
pro patre eius: qa ami
cus fuerat hiram
dauid omni tpe. Miſit
autem ſalomon
ad hiram dicens. Tu
ſcis voluntatem
dd̄ patris mei: & quia
non poterat edificare
domū noī dñi dei ſui
pp̄ bella imminētia per
circuitum donec daret
dominus eos
ſub veſtigio pedū eius.
Nūc āt requiem dedit
deus meus mihi ꝑ cir=
cuitū: & non eſt ſathan
neqꝫ occurſus malus:
quāobrem cogito edifi
care tēplū noī dñi dei
mei ſicut locutus eſt
dauid patri meo dicēs.
Filius tuus
quem dabo pro te ſu
per ſolium tuum:
ipſe edificabit domum
noī meo. Precipe igi=
tur vt precidant mihi
ſerui tui cedros de liba
no: & ſerui mei ſint cū
ſeruis tuis: mercedē āt
ſeruorū tuorū dabo ti
bi quācunqꝫ petieris.
Scis enim quō non eſt
in populo meo vir
qui nouerit ligna cede
re ſicut ſidonii.
Cum ergo audiſſet hi
ram verba ſalomonis
letatus eſt valde & ait.
Benedictus dominus
hodie qui dedit dauid
filium ſapientiſſimum
ſuꝑ populū hunc plu=
rimum. Et miſit hiram
ad ſalomonem dicens.
Audiui
quecunqꝫ mandaſti mi
hi. Ego faciam
omnem voluntatē tuā
in lignis cedrinis
& abiegnis. Serui mei
deponent ea de
libano ad mare: & ego
componā ea in ratibus
in mari vſqꝫ ad locum
quem ſignificaberis
mihi: & applicabo ea i
bi: & tu tolles ea:
Prebebiſqꝫ neceſſaria
mihi: vt detur
cibus domui mee. Ita=
qꝫ hiram dabat
ſalomoni ligna cedri=
na & ligna
abiegna iuxta oēm vo
lūtatē eius. Salomon āt
p̄bebat hirā vigīti mi
lia choros tritici in
cibū domui eius: & vi
gīti choros puriſſimi o

כִּי שָׁמַע כִּי אֹתוֹ מָשְׁחוּ לְמֶלֶךְ
תַּחַת אָבִיהוּ, כִּי אֹהֵב הָיָה חִירָם
לְדָוִד כָּל הַיָּמִים: וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה
אֶל חִירָם לֵאמֹר: אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת יוֹם
דָּוִד אָבִי כִּי לֹא יָכֹל לִבְנוֹת בַּיִת בָּנָה
לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו, מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה פָּנָה לָחַם
אֲשֶׁר סְבָבֻהוּ, עַד תֵּת יְהוָה אֹתָם נָתַן
תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלָיו: וְעַתָּה הֵנִיחַ יְהוָה נוּחַ
אֱלֹהַי לִי מִסָּבִיב, אֵין שָׂטָן וְאֵין סָבַב
פֶּגַע רָע: וְהִנְנִי אֹמֵר לִבְנוֹת בַּיִת רוּעַ
לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהַי, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֶל דָּוִד אָבִי לֵאמֹר, בִּנְךָ
אֲשֶׁר אֶתֵּן תַּחְתֶּיךָ עַל כִּסְאֶךָ, נָתַן
הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי: וְעַתָּה
צַוֵּה וְיִכְרְתוּ לִי אֲרָזִים מִן הַלְּבָנוֹן, כָּרַת
וַעֲבָדַי יִהְיוּ עִם עֲבָדֶיךָ, וּשְׂכַר הָיָה
עֲבָדֶיךָ אֶתֵּן לְךָ כְּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמֵר, אָמַר
כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין בָּנוּ אִישׁ
יֹדֵעַ לִכְרָת עֵצִים כַּצִּדֹנִים: וַיְהִי הָיָה
כִּשְׁמֹעַ חִירָם אֶת דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה
וַיִּשְׂמַח מְאֹד, וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה שָׂמַח בָּרַךְ
הַיּוֹם, אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֵּן חָכָם
עַל הָעָם הָרָב הַזֶּה: וַיִּשְׁלַח חִירָם שָׁלַח
אֶל שְׁלֹמֹה לֵאמֹר, שָׁמַעְתִּי אֵת
אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֵלָי, אֲנִי אֶעֱשֶׂה עָשָׂה
אֶת כָּל חֶפְצְךָ בַּעֲצֵי אֲרָזִים
וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים: עֲבָדַי יֹרִדוּ מִן בְּרוֹשׁ
הַלְּבָנוֹן יָמָּה, וַאֲנִי אֲשִׂימֵם דֹּבְרוֹת שׂוּם
בַּיָּם עַד הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁלַח קוּם
אֵלַי וְנִפַּצְתִּים שָׁם וְאַתָּה תִשָּׂא, נָשָׂא
וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה אֶת חֶפְצִי לָתֵת נָתַן
לֶחֶם בֵּיתִי: וַיְהִי חִירוֹם נֹתֵן
לִשְׁלֹמֹה עֲצֵי אֲרָזִים וַעֲצֵי
בְרוֹשִׁים כָּל חֶפְצוֹ: וּשְׁלֹמֹה נָתַן
לְחִירָם עֶשְׂרִים אֶלֶף כֹּר חִטִּים כּוֹר חִטָּה
מַכֹּלֶת לְבֵיתוֹ, וְעֶשְׂרִים כֹּר שֶׁמֶן אָכַל

כתית כה יתן שלמה לחירם — כתת נתן
שנה בשנה: ויהוה נתן חכמה
לשלמה כאשר דבר לו ויהי
שלם בין חירם ובין שלמה
ויכרתו ברית שניהם: ויעל המלך — כרת ברת
שלמה מס מכל ישראל ויהי — שנה עלה
המס שלשים אלף איש: וישלחם — שלח
לבנונה עשרת אלפים בחדש
חליפות חדש יהיו בלבנון — חלף היה
שנים חדשים בביתו ואדנירם — שנה
על המס: ויהי לשלמה שבעים
אלף נשא סבל ושמנים אלף
חצב בהר: לבד משרי הנצבים — בדד שור
לשלמה אשר על המלאכה — לאך
שלשת אלפים ושלש מאות — מאה
הרדים בעם העשים במלאכה: — רדה עשה
ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות — צוה נסע
אבנים יקרות ליסד הבית אבני
גזית: ויפסלו בני שלמה ובני — גזז פסל
חירום והגבלים ויכינו העצים — בנה כון
והאבנים לבנות הבית:

Cap. vi.

ויהי בשמנים שנה וארבע
מאות שנה לצאת בני ישראל — היה רבע
מארץ מצרים בשנה הרביעית — יצא
בחדש זו הוא החדש השני — שנה
למלך שלמה על ישראל ויבן
הבית ליהוה: והבית אשר בנה
המלך שלמה ליהוה ששים אמה — ששה
ארכו ועשרים רחבו ושלשים
אמה קומתו: והאולם על פני — אלם פנה
היכל הבית עשרים אמה ארכו — הכל
על פני רחב הבית עשר באמה
רחבו על פני הבית: ויעש לבית — עשה
חלוני שקפים אטומים: ויבן על — חלל אטם
קיר הבית יציע סביב את קירות — בנה יצע
הבית סביב להיכל ולדביר — סבב
דבר

lei. Hec tribuebat salomon hiram p singulos ānos. Dedit quoq dn̄s sapientiam salomoni sicut locutus est ei. Et erat pax inter hiram & salomonem: & pcusserūt ambo fedus. Elegitq rex salomon oparios de oī israel: & erat indictio triginta milia virorū. Mittebatq eos in libanū decē milia per menses singulos vicissim: ita vt duob⁹ mēsib⁹ eēnt in domibus suis. Et adonirā erat sup huiuscemodi īdictionē. Fuerūt itaq salomōi septuagita milia eorꝝ q onera portabāt: & octogita milia latomorū ī mōte: absq p̄positis q p̄erant singulis operibus numero trium milium & trecētorum precipientiū populo: & his qui faciebāt op⁹. Precepitq rex vt tollerent lapides grandes: lapides p̄ciosos in fundamentum templi: & q̄drarēt eos quos dolauerūt cemētarii salomōis & cemētarii hirā. Porro biblii p̄parauerūt ligna & lapides ad edificandā domum.

6.

Factum est ergo q̄drīgētesimo & octogesimo anno egressionis filiorum israel de terra egypti in āno quarto mense zio ipse est mēsis secundus regni salomonis super israel: edificare cepit domū dn̄o. Dom⁹ aūt quā edificabat rex salomō dn̄o habebat sexagīta cubitos in longitudine: & viginti cubitos in latitudine: & triginta cubitos in altitudine. Et porticus erat ante tēplū vigīti cubitorum longitudinis iuxta mēsurā latitudīs tēpli: & hēbat decē cubitos latitudinis an̄ faciē tēpli: fecitq in tēplo fenestras obliquas. Et edificauit super parietē tēpli tabulata p gyrum in parietibus domus per circuitū tēpli & oraculi:

contusi. scd̄m hoc dabat salomon
κεκοπανισμένου. κατὰ τοῦτο ἐδίδου σολομὼν τῷ
chiram singulis ānis. et dn̄s dedit salomo
χειρὰμ κατ' ἐνιαυτόν. καὶ κύριος ἔδωκε τῷ σολομῶν-
ni sapiaꝫ sicut locut⁹ est ei. et erat pax in
τι σοφίαν καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ. καὶ ἦν εἰρήνη ἀνα-
ter chiram et inter salomonē. et pepigerūt
μέσον χειρὰμ καὶ ἀναμέσον σολομῶντος. καὶ διέθεντο
fedus inter se. et tulit rex
διαθήκην ἀναμέσον ἑαυτῶν. καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς
salomon tributū de omni israel. et erat tributū
σολομὼν φόρον ἐκ παντὸς ἰσραήλ. καὶ ἦν ὁ φόρος
triginta milia viroꝝ. et misit eos
τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
in libanū: decē milia in mēse q vicissiꝫ mu
εἰς τὸν λίβανον, δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσό-
tabātur: mēse vno erāt in libano: et duob⁹ mē
μενοι, μῆνα ἕνα ἦσαν ἐν τῷ λιβάνῳ, καὶ δύο μῆ-
sib⁹ in domib⁹ suis. et adoniram sup tri
νας ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν. καὶ ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φό-
butū. et fuerūt salomoni septuaginta mi
ρου. καὶ ἦσαν τῷ σολομῶντι ἑβδομήκοντα χιλιά-
lia eoꝝ q portabāt on⁹: et octoginta milia lato
δες αἰρόντων ἄρσιν, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατό-
moꝝ in mōte: absq pricipib⁹ qui pre
μων ἐν τῷ ὄρει, ἐκτὸς τῶν ἀρχόντων τῶν καθεσταμέ-
erāt sup opa salomonis tria milia et
νων ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ σολομῶντος τρισχίλιοι καὶ
trecenti prefecti ppl̄i q faciebāt ope
τριακόσιοι ἐπιστάται τοῦ λαοῦ τῶν ποιούντων τὰ ἔρ-
ra. et precepit rex: et tollūt lapides grā
γα. καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς, καὶ αἴρουσι λίθους με-
des preciosos in fundamētū domus et lapides
γάλους τιμίους εἰς τὸ θεμέλιον τοῦ οἴκου καὶ λίθους
dolatos. et dolauerāt serui salomo
πελεκητούς. καὶ ἐπελέκησαν οἱ δοῦλοι σολομῶν-
nis et serui chiram et giblii: et prepa
τος καὶ οἱ δοῦλοι χειρὰμ καὶ οἱ γίβλιοι, καὶ ἡτοί-
rauerūt lapides et ligna ad edificādū
μασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τοῦ οἰκοδομῆσαι
domum.
τὸν οἶκον.

Ca. 6.

Et factū est in octogesimo et quadringētesimo āno egressiōis filioꝝ israel de egypto anno quarto in scdo mēse regnāte rege salomone sup israel: et edificauit domū dn̄o. et dom⁹ quā edificauit rex salomon dn̄o sexaginta cubiti lōgitudo eius: et viginti cubiti latitudo eius: et triginta cubiti altitudo eius. et vestibulū an̄ faciē tēpli viginti cubiti lōgitudo eius sup latitudinē dom⁹: et decē in cubito latitudo eius an̄ faciē domus. et fecit domui fenestras cācellatas secretas. et fecit sup parietē domus trabes per gyrū tēplo et oraculo.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐκ τῆς αἰγύπτου τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν τῷ δευτέρῳ μηνὶ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως σολομῶντος ἐπὶ τὸν ἰσραήλ, καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον τῷ κυρίῳ. καὶ ὁ οἶκος ὃν ᾠκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν τῷ κυρίῳ ἑξήκοντα πήχεις τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι πήχεις τὸ πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα πήχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ. καὶ τὸ ἐλὰμ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ εἴκοσι πήχεις τὸ μῆκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ πλάτος τοῦ οἴκου, καὶ δέκα ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου. καὶ ἐποίησεν τῷ οἴκῳ θυρίδας δεδικτυωμένας κρυπτάς. καὶ ἐποίησεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβίρ.

⁊ fecit latera incircuitu. latus qḋ ſubter:
καὶ ἐποίησε πλευρὰς κύκλω· ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω,
quinq̧ cubitoꝝ latitudo eius. ⁊ mediū ſex cu=
πέντε πηχέων τὸ πλάτος αὐτῆς· καὶ τὸ μέσον ἓξ πη
bitorū latitudo: ⁊ tertiū ſeptē cubitoꝝ lati
χέων τὸ πλάτος, καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ πηχέων τὸ πλά=
tudo eius: q: diſtātiā dedit domui ꝑ circuitū forin
τος αὐτῆς, ὅτι διάστημα ἔδωκεν τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἔξω
ſecus dom⁹: vt nō hererēt pietibus
θεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων
dom⁹: nā dom⁹ cū edificaretur ipſa: lapidib⁹
τοῦ οἴκου, ὁ γὰρ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν, λίθοις
integris dolatis edificata eſt. ⁊ malle⁹ ⁊ ſecu
ὁλοκλήροις ἀκροτόμοις ᾠκοδομήθη· καὶ σφύρα καὶ πέλε
ris ⁊ oīe inſtrumētū ferreū nō auditū fuit quū edi=
κυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν οὐκ ἠκούσθη ἐν τῷ οἰ=
ficabatur ipſa. ⁊ oſtium lateris
κοδομεῖσθαι αὐτόν· καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς
inferioris ad humerū dom⁹ dextrū: ⁊
ὑποκάτωθεν ἐπὶ τὴν ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν, καὶ
cochlearis aſcēſus in mediū ⁊ de medio in
ἑλικτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ
culmē tertiū. ⁊ edificauit domū ⁊ conſuma
τὰ τριώροφα· καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλε=
uit eam. ⁊ laq̄arib⁹ texit eā in cedris. ⁊
σεν αὐτόν· καὶ ἐκοιλοστάθμει αὐτὸν ἐν κέδροις· καὶ
edificauit tabulata per totā domū quin
ᾠκοδόμησε τοὺς ἐνδέσμους δι᾽ ὅλου τοῦ οἴκου πέν
q̧ cubitorū altitudo eius: ⁊ cōfudebat tabulata
τε πηχέων τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ συνέχεεν ἐνδέσμους
in lignis cedrinis. ⁊ fact⁹ eſt ſermo dn̄i ad
ἐν ξύλοις κεδρίνοις· καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
ſalomonē dicēs: domus hec quā tu edificas:
σολομῶντα λέγων, ὁ οἶκος οὗτος ὃν σὺ οἰκοδομεῖς,
ſi ābulaueris in preceptis meis: ⁊ iudi
ἐὰν πορεύσῃς ἐν τοῖς προστάγμασί μου, καὶ τὰ κρίμα
cia mea feceris: ⁊ cuſtodieris oīa mādata
τά μου ποιῇς, καὶ φυλάσσῃς πάσας τὰς ἐντολάς
mea gradiens in eis: firmabo ſermonē meū
μου ἀναστρέφεσθαι ἐν αὐταῖς, στήσω τὸν λόγον μου
tecum quē locut⁹ ſū ad dauid patrē tuū
μετὰ σοῦ ὃν ἐλάλησα πρὸς δαυὶδ τὸν πατέρα σου
⁊ habitabo in medio filioꝝ iſrael: ⁊ nō de
καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ υἱῶν ἰσραήλ, καὶ οὐ κα
relinquā pplꝫ meū iſrael. ⁊ edificauit ſa
ταλείψω τὸν λαόν μου ἰσραήλ. καὶ ᾠκοδόμησεν σο
lomon domū ⁊ cōſumauit eā. ⁊ edifi
λομὼν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν. καὶ ᾠκοδό=
cauit parietes domus intriſec⁹ per ligna ce
μησε τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου ἔσωθεν διὰ ξύλων κε
drina a pauimēto domus ⁊ vſq̧ ad
δρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἕως τῶν
parietes ⁊ vſq̧ ad trabes. ⁊ laq̄arib⁹ texit cō
τοίχων καὶ ἕως τῶν δοκῶν· καὶ ἐκοιλοστάθμησε συνε
iūctim in lignis intriſec⁹. ⁊ texit interiorē ꝑtē
χόμενα ἐν ξύλοις ἔσωθεν· καὶ περιέχεν τὸ ἔσω τοῦ
dom⁹ in abiegnis lateribus. ⁊ edificauit vi
οἴκου ἐν πευκίναις πλευραῖς· καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς εἴ
ginti cubitos a ſūmitate dom⁹ laterū
κοσι πήχεις ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ οἴκου τῶν πλευρῶν τῶν
cedrinorū a pauimēto vſq̧ ad trabes. ⁊ fe
κεδρίνων ἀπὸ ἐδάφους ἕως τῶν δοκῶν· καὶ ἐποίη=
cit eam intriſecus de oraculo in ſctm̄
σεν αὐτὸν ἔσωθεν ἐκ τοῦ δαβὶρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν
ſanctorū. ⁊ quadraginta cubitoꝝ erat ipſum tēplū
ἁγίων· καὶ τεσσαράκοντα πηχέων ἦν αὐτὸς ὁ ναὸς

[f]& fecit [g]latera [h]in circui=
tu. [i]Tabulatum
[k]quod ſubter erat [l]qnq̧
[m]cubitos hēbat [n]latitudi
nis: [o]& mediū tabulatū
[p]ſex [q]cubitorū [r]latitudīs:
[s]& tertiū tabulatū [t]ſeptē
habēs [u]cubitos [x]latitudīs
[y]Trabes autē [a]poſuit [b]in
domo [c]per circuitum
[d]foriſecus [e]vt nō [f]hererēt
[g]muris [h]templi.
[i]Domus aūt [k]cū edifica=
retur de [l]lapidib⁹ [n]dolatis
atq̧ [m]perfectis [o]edificata
eſt: [p]& malle⁹ [q]& ſecuris &
[r]omne [t]ferramentū [u] nō
[x]ſunt audita [y]in domo [z]cū
edificaretur. [a]Oſtiū [b]late
ris [c]medii [d]in [e]pariete erat
[e]domus [f]dextre: [g] & per
cochleā [h] aſcendebāt [i]in
[k]mediū cenaculum: [l]& a
[m]medio [n]in
[o]tertiū. [p]Et edificauit [r]do
mū [s]& cōſumauit eam.
[t]Texit quoq̧ [x]domū [y] la
quearibus
[a]cedrinis: [b]& edificauit
[d]tabulatum [e]ſuper
[f]oēm [g]domū [h] quinq̧ [i] cu
bitis [k]altitudinis:
[l]& operuit [n]domū [o]lignis
[p]cedrinis
[q]Et fact⁹ eſt [r]ſermo [s] dn̄i
[t]ad [u]ſalomonem
[x]dicēs. [y]Dom⁹ [z]hec [a] quā
[c]edificas: [d]ſi [e] ambulaue=
ris [f]in preceptis meis: [g]&
[h]iudicia mea [i]feceris: [k] &
cuſtodieris [m]omnia
[n]mandata mea [o] gradiēs
[p]per ea: [q]firmabo
[s]ſermonē meū [t]tibi [u]quē
[x]locutus ſum [y]ad
[z]dauid [a]patrem tuū: [b]& ha
bitabo [c]in medio [d]filiorū
[e]iſrael: [f]& nō [g]derelinquā
[i]populū meum
[k]iſrael. Igitur [l] edificauit
[m]ſalomō [o]domū
[p]& cōſumauit eā. [q]Et edi
ficauit [s]parietes [t]domus
[u]intriſecus [x]tabulatis [y]ce=
drinis [z]a pauimento
[a]domus [b]vſq̧ ad ſumita=
tē [c]parietū & vſq̧ ad [d] la=
q̄aria: & [e] operuit [f] lignis
cedrinis [g]intrinſecus: [h] &
texit [k]pauimētū [l]domus
[m]tabulis [n]abiegnis. [o]Edi=
ficauitq̧ [q]viginti [r]cubito
rū [s]ad poſteriorē partem
[t]templi [u]tabulata [x] cedri=
na [y]a [z]pauimento [a]vſq̧ ad
ſupiora: [c]& fecit [e] interio
rē domū [f]oraculi
[g]in ſctū [h]ſanctorū. [i] Por
ro quadraginta
[k]cubitorum [l]erat [n] ipſum
[o]templum

וַיַּעַשׂ צְלָעוֹת סָבִיב׃ הַיָּצִיעַ
הַתַּחְתֹּנָה חָמֵשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ
וְהַתִּיכֹנָה שֵׁשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ   תָּוֶךְ
וְהַשְּׁלִישִׁית שֶׁבַע בָּאַמָּה רָחְבָּהּ   שָׁלשׁ
כִּי מִגְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב   גָּרַע
חוּצָה לְבִלְתִּי אֲחֹז בְּקִירוֹת הַבָּיִת׃
וְהַבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ אֶבֶן שְׁלֵמָה מַסָּע   בָּנָה נָסַע
נִבְנָה וּמַקָּבוֹת וְהַגַּרְזֶן כָּל כְּלִי   נָקַב כָּלָה
בַרְזֶל לֹא נִשְׁמַע בַּבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ׃   שָׁמַע
פֶּתַח הַצֵּלָע הַתִּיכֹנָה אֶל כֶּתֶף
הַבַּיִת הַיְמָנִית וּבְלוּלִים יַעֲלוּ עַל   עָלָה
הַתִּיכֹנָה וּמִן הַתִּיכֹנָה אֶל
הַשְּׁלִשִׁים׃ וַיִּבֶן אֶת הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ   כָּלָה
וַיִּסְפֹּן אֶת הַבַּיִת גֵּבִים וּשְׂדֵרֹת   סָפַן גּוב
בָּאֲרָזִים׃ וַיִּבֶן אֶת הַיָּצִיעַ עַל
כָּל הַבַּיִת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ
וַיֶּאֱחֹז אֶת הַבַּיִת בַּעֲצֵי אֲרָזִים׃   אָחַז
וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה   הָיָה
לֵאמֹר׃ הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה
בֹנֶה אִם תֵּלֵךְ בְּחֻקֹּתַי וְאֶת   יָלַךְ
מִשְׁפָּטַי תַּעֲשֶׂה וְשָׁמַרְתָּ אֶת כָּל   שָׁפַט עָשָׂה
מִצְוֹתַי לָלֶכֶת בָּהֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת   צָוָה קוּם
דְּבָרִי אִתָּךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל
דָּוִד אָבִיךָ׃ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת עַמִּי   עָזַב
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת הַבַּיִת
וַיְכַלֵּהוּ׃ וַיִּבֶן אֶת קִירוֹת הַבַּיִת
מִבַּיְתָה בְּצַלְעוֹת אֲרָזִים מִקַּרְקַע
הַבַּיִת עַד קִירוֹת הַסִּפֻּן צִפָּה עֵץ
מִבָּיִת וַיְצַף אֶת קַרְקַע הַבַּיִת   צָפָה בָּרשׁ
בְּצַלְעוֹת בְּרוֹשִׁים׃ וַיִּבֶן אֶת
עֶשְׂרִים אַמָּה מִיַּרְכְּתֵי הַבַּיִת
בְּצַלְעוֹת אֲרָזִים מִן הַקַּרְקַע עַד
הַקִּירוֹת וַיִּבֶן לוֹ מִבַּיִת לִדְבִיר
לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ וְאַרְבָּעִים   רָבַע
בָּאַמָּה הָיָה הַבַּיִת הוּא הַהֵיכָל   הֵיכָל

לְפָנָי׃ וְאֶרֶז אֶל הַבַּיִת פְּנִימָה (פָּנָה פָּנָה)
מִקְלַעַת פְּקָעִים וּפְטוּרֵי צִצִּים (קָלַע פָּטַר)
הַכֹּל אֶרֶז אֵין אֶבֶן נִרְאָה׃ וּדְבִיר (צִיץ רָאָה)
בְּתוֹךְ הַבַּיִת מִפְּנִימָה הֵכִין לְתִתֵּן (דָּבַר כּוּן נָתַן)
שָׁם אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה׃ וְלִפְנֵי (אָרַן בְּרִת)
הַדְּבִיר עֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ
וְעֶשְׂרִים אַמָּה רֹחַב וְעֶשְׂרִים
אַמָּה קוֹמָתוֹ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב סָגוּר (סָגַר)
וַיְצַף מִזְבֵּחַ אָרֶז׃ וַיְצַף שְׁלֹמֹה (זָבַח)
אֶת הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר
וַיְעַבֵּר בְּרַתִּיקוֹת זָהָב לִפְנֵי הַדְּבִיר (עָבַר רָתַק)
וַיְצַפֵּהוּ זָהָב׃ וְאֶת כָּל הַבַּיִת צִפָּה
זָהָב עַד תֹּם כָּל הַבַּיִת וְכָל הַמִּזְבֵּחַ (תָּמַם)
אֲשֶׁר לַדְּבִיר צִפָּה זָהָב׃ וַיַּעַשׂ (עָשָׂה)
בַּדְּבִיר שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי שָׁמֶן (שָׁנָה כָּרַב)
עֶשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ׃ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת (אָמַה)
כְּנַף הַכְּרוּב הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת
כְּנַף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִית עֶשֶׂר אַמּוֹת (שָׁנָה)
מִקְצוֹת כְּנָפָיו וְעַד קְצוֹת כְּנָפָיו׃ (קָצָה)
וְעֶשֶׂר בָּאַמָּה הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי מִדָּה (מָדַד)
אַחַת וְקֶצֶב אֶחָד לִשְׁנֵי הַכְּרֻבִים׃
קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד עֶשֶׂר בָּאַמָּה
וְכֵן הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי׃ וַיִּתֵּן אֶת (נָתַן)
הַכְּרוּבִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַפְּנִימִי
וַיִּפְרְשׂוּ אֶת כַּנְפֵי הַכְּרֻבִים וַתִּגַּע (פָּרַשׂ נָגַע)
כְּנַף הָאֶחָד בַּקִּיר וּכְנַף הַכְּרוּב
הַשֵּׁנִי נֹגַעַת בַּקִּיר הַשֵּׁנִי וְכַנְפֵיהֶם
אֶל תּוֹךְ הַבַּיִת נֹגְעֹת כָּנָף אֶל
כָּנָף׃ וַיְצַף אֶת הַכְּרוּבִים זָהָב׃ (צָפָה)
וְאֵת כָּל קִירוֹת הַבַּיִת מֵסַב קָלַע (סָבַב)
פִּתּוּחֵי מִקְלְעוֹת כְּרוּבִים וְתִמֹרֹת (פָּתַח קָלַע)
וּפְטוּרֵי צִצִּים מִלִּפְנִים וְלַחִיצוֹן׃ (פָּטַר צִיץ)
וְאֶת קַרְקַע הַבַּיִת צִפָּה זָהָב (פָּנָה חוּץ)
לִפְנִימָה וְלַחִיצוֹן׃ וְאֵת פֶּתַח
הַדְּבִיר עָשָׂה דַּלְתוֹת עֲצֵי שָׁמֶן (דָּבַר)
הָאַיִל מְזוּזוֹת חֲמִשִׁית׃ וּשְׁתֵּי (זוּז)

p̄ foribus oraculi: & cedro oīs domus intrinsecus vestiebatur: hn̄s tornaturas & iūcturas suas fabrefactas & celaturas eminētes. Oīa cedrinis tabulis vestiebātur: nec oīno lapis appere poterat ī piete. Oraculū aūt ī medio domus in interiori pte fecerat: vt poneret ibi arcā federis dn̄i. Porro oraculū hēbat viginti cubitos lōgitudinis & vigīti cubitos latitudis: & viginti cubitos altitudinis: & operuit illud atq3 vestiuit auro purissimo. Sed & altare vestiuit cedro. Domū quoq3 ante oraculū opuit auro purissimo: & affixit lamias clauis aureis. Nihil erat in tēplo qđ nō auro tegeretur. Sed & totū altare oraculi texit auro. Et fecit in oraculo duos cherubin de lignis oliuarum decē cubitorum altitudinis. Quinq3 cubitoꝝ ala cherub vna: & quinq3 cubitorum ala cherub altera. i. decem cubitos habentes a summitate ale vsq3 ad ale alterius summitatē. Decē quoq3 cubitorū erat cherub scđs in mensura pari: & opus vnū erat in duob9 cherubī: i. altitudinē hēbat vnus cherub decem cubitorū: & sil'r cherub secūdus. Posuitq3 cherubin in medio tēpli interioris. Extendebant aūt alas suas cherubin & tangebat ala vna parietem: & ala cherub scđi tangebat parietē alterum: ale autem in media pte tēpli se inuicem contingebant. Texit quoq3 cherubin auro. Et omēs parietes templi p circuitū sculpsit variis celaturis & torno. Et fecit in eis cherubin & palmas: & picturas varias q̄si pminentes de piete & egredientes. Sz & pauimentū domus texit auro ītrīsecus & extrinsecus. Et ī ingressu oraculi fecit duo ostiola de lignis oliuarū postesq3 angulorū quiq3: & duo

ante facie oraculi: τ cedro ope
κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, καὶ κέδρῳ περιεσκέπα
ruit domū intrīsecus. τ sculpsit celaturas τ exten=
σε τὸν οἶκον ἔσωθεν. καὶ ἔγλυψεν κολαπτὰς καὶ διαπε
sas laminas: omnia cedrina: τ lapis nō
πετασμένα πέταλα, πάντα κέδρινα, καὶ λίθος οὐκ
apparebat. τ oraculū in medio dom9 ī interiori pte:
ἐφαίνετο. καὶ τὸ δαβὶρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν,
vt daret ibi arcā federis dn̄i. viginti cu
δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. εἴκοσι πη=
bitorū lōgitudo τ viginti cubitoꝝ latitudo: τ
χέων τὸ μῆκος καὶ εἴκοσι πηχέων τὸ πλάτος, καὶ
viginti cubitorū altitudo eius. τ operuit illud a=
εἴκοσι πηχέων τὸ ὕψος αὐτοῦ. καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυ
uro incluso. τ fecit altare ante
σίῳ συγκεκλεισμένῳ. καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον κατὰ
faciem oraculi: τ operuit illud auro.
πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ.
τ totā domū operuit auro: vsq3 ad cōsumationē
καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχε χρυσίῳ, ἕως συντελείας
totius domus. τ fecit in oraculo duo
παντὸς τοῦ οἴκου. καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβὶρ δύο
cherubim de lignis cupressinis decē cubitoꝝ
χερουβὶμ ἐκ ξύλων κυπαρισσίνων δέκα πηχέων τὸ
magnitudo mēsurata: τ quinq3 cubitorū a=
μέγεθος ἐσταθμωμένον, καὶ πέντε πηχέων τὸ πτερύ=
la cherub vnius: τ quinq3 cubitorū
γιον τοῦ χερουβ τοῦ ἑνός, καὶ πέντε πηχέων τὸ
ala eius scđa decē in cubito a
πτερύγιον αὐτοῦ τὸ δεύτερον. δέκα ἐν πήχει ἀπὸ
parte ale eius τ vsq3 ad partē ale e=
μέρους πτερυγίου αὐτοῦ καὶ ἕως μέρους πτερυγίου αὐ
ius. τ scđo cherub in mēsura vna cōsu
τοῦ. καὶ τῷ δευτέρῳ χερουβ ἐν μέτρῳ ἑνὶ συντέ
matio vna cum ambobus. τ altitudo cherub
λεια μία μετὰ ἀμφοτέρων. καὶ τὸ ὕψος τοῦ χερουβ
vnius decē in cubito. sic τ secūdus che
τοῦ ἑνὸς δέκα ἐν πήχει. οὕτως καὶ τὸ δεύτερον χε
rub. τ posuit ambo cherubim in medio
ρουβ. καὶ ἔθηκεν ἀμφότερα τὰ χερουβὶμ ἐν μέσῳ τοῦ
domus interioris. τ extēdit alas
οἴκου τοῦ ἐσωτάτου. καὶ διεπέτασε τὰς πτέρυγας
suas: τ tāgebat ala vna parietē
αὐτῶν, καὶ ἥπτετο ἡ πτέρυξ ἡ μία τοῦ τοίχου τοῦ
domus: τ ala cherub secūdi
οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ τοῦ χερουβ τοῦ δευτέρου
tangebat parietē alterū. τ ale
ἥπτετο τοῦ τοίχου τοῦ ἑτέρου. καὶ αἱ πτέρυγες
eoꝝ in medio dom9 se iuicē cōtigebāt ala ale.
αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἥπτοντο πτέρυξ πτέρυγος.
τ texit cherubim auro: τ oēs
καὶ περιέσχε τὰ χερουβὶμ χρυσίῳ, καὶ πάντας
parietes domus p circuitū in celaturis scul=
τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐν κολαπτοῖς ἔγλυ
psit in stilo cherubim: τ palmas τ ex
ψεν ἐν γραφίδι χερουβίμ, καὶ φοίνικας καὶ δια=
tensas laminas intriseco τ extri
πεπετασμένα πέταλα τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξω
seco. τ pauimētū domus texit auro
τέρῳ. καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ
interioris τ exterioris. τ hostio
τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἐξωτάτου. καὶ τῷ θυρώμα
oraculi fecit portas de lignis iuniperinis.
τι τοῦ δαβὶρ ἐποίησε θύρας ἐκ ξύλων ἀρκευθίνων.
τ limina quincuplicia τ duas
καὶ φλιὰς πενταπλᾶς καὶ δύο

portas de lignis abiegnis. τ ſculpture ſup eã
θύρας ἐκ ξύλων πευκίνων. καὶ ἐγκολαπτὰ ἐπ᾽αὐτὸν
inſculpte: in eis cherubiꝫ τ palme: τ
ἐγκεκολαμμένα, ἐπ᾽αὐτῶν χερουβὶμ καὶ φοίνικες, καὶ
extenſe lamine. τ texit auro: τ
διαπεπετασμένα πέταλα. καὶ περιέχεν χρυσίῳ, καὶ
deſcẽdebat ſup cherubim τ ſup pal
κατέβαινεν ἐπὶ τὰ χερουβὶμ καὶ ἐπὶ τοὺς φοίνι=
mas aurũ. τ ſic fecit veſtibulo
κας τὸ χρυσίον. καὶ οὕτως ἐποίησε τῷ πυλῶνι τοῦ
tẽpli.limina de lignis iuniperinis:portic⁹ q̃druplicĩter: τ
ναοῦ.φλιαὶ ἐκ ξύλων ἀρκευθίνων,ϛοαὶ τετραπλῶς, καὶ
in ambabus ianuis ligna abiegna due pli
ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα δύο πτυ=
ce ianua vna τ cardines earũ: τ due plice
χαὶ ἡ θύρα μία καὶ ϛροφεῖς αὐτῶν, καὶ δύο πτυχαὶ
ianua ſecũda: q̃ voluebãtur inſculpte cheru
ἡ θύρα ἡ δευτέρα, ϛρεφόμεναι ἐγκεκολαμμέναι χερου=
bim τ palme: τ extenſe lamine:
βὶμ καὶ φοίνικες, καὶ διαπεπετασμένα πέταλα,
τ tecte auro deducto ſup ſcul=
καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύ
pturã. τ edificauit atriũ interius: tres
πωσιν. καὶ ᾠκοδόμησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, τρεῖς
ordines per politos: τ ordo fabrefacte ce
ϛίχους διὰ πελεκητῶν, καὶ ϛίχος κατειργασμένης κέ
dri in circuitu.in quarto ãno fundata eſt do
δρου κυκλόθεν. ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐθεμελιώθη ὁ οἶ=
mus dñi in mẽſe zio. τ in ãno vndecimo in mẽſe
κος κυρίου ἐν μηνὶ ζίου. καὶ ἐν ἔτει ἑνδεκάτῳ ἐν μηνὶ
bul: ipſe eſt mẽſis octauus: perfecit domũ ſe
βούλ, οὗτός ἐϛιν μὴν ὄγδοος, συνετέλεσε τὸν οἶκον κα
cũdũ oẽs rões eius τ ſcdꝫ oĩa
τὰ πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ κατὰ πάντα
iudicia eius. τ edificauit eam in ſeptẽ
τὰ κρίματα αὐτοῦ. καὶ ᾠκοδόμησεν αὐτὸν ἐν ἑπτὰ
annis.
ἔτεσιν.

Ca.7.

Et edificauit ſalomon domũ ſuã
Καὶ ᾠκοδόμησε σολομὼν τὸν οἶκον αὐτοῦ τῷ
tredecimo anno: τ perfecit totã do
τρεισκαιδεκάτῳ ἔτει, καὶ συνετέλεσεν ὅλον τὸν οἶ
mũ ſuã: τ edificauit domũ ſaltus li=
κον αὐτοῦ, καὶ ᾠκοδόμησεν τὸν οἶκον δρυμοῦ τοῦ λι
bani: cẽtũ cubitorũ lõgitudo eius: τ quin
βάνου, ἑκατὸν πηχέων τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ πεντή
quagĩta cubitorũ latitudo eius: τ trigin=
κοντα πηχέων τὸ πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκον=
ta cubitorũ altitudo eius ſup quattuor ordines co
τα πηχέων τὸ ὕψος αὐτοῦ ἐπὶ τεσσάρων ϛίχων ϛύ
lũnarũ cedrinarũ: τ humeri cedrini colũnis. τ te
λων κεδρίνων, καὶ ὠμίαι κέδριναι τοῖς ϛύλοις. καὶ ἐφά
xit cedro domũ deſup in lateribus
τνωσε κέδρῳ τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν
colũnarũ. τ numer⁹ colũnarũ quĩqꝫ τ qua
τῶν ϛύλων. καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ϛύλων πέντε καὶ τεσ
draginta: ordo vnus decẽ τ quinqꝫ. τ
σαράκοντα, ὁ ϛίχος ὁ εἷς δέκα καὶ πέντε. καὶ
trabes tres: τ regio cõtra regionẽ tripliciter.
μέλαθρα τρία, καὶ χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς.
τ oẽs porte τ regiões quadrãgulate
καὶ πάντα τὰ θυρώματα καὶ αἱ χῶραι τετράγωνοι
trabibus cõnexe: a ianua ad ianuã tripliciter. τ
μεμελαθρωμέναι, ἀπὸ θύρας ἐπὶ θύραν τρισσῶς. καὶ
porticũ colũnarũ quinquaginta cubitorũ lõgi
τὸ ἐλὰμ τῶν ϛύλων πεντήκοντα πηχέων τὸ μῆ
tudo: τ triginta cubitorũ in latitudine: cõiũcta
κος, καὶ τριάκοντα πηχέων ἐν πλάτει, ἐζυγωμένα
porticui ante
ἐλὰμ ἐπὶ

ostia de lignis oliuarũ. Et ſculpſit in eis picturã cherubĩ & palmarũ ſpẽs & anaglypha valde prominẽtia: & texit ea auro: & operuit tã cherubin q̃ꝫ palmas & cetera auro. Fecitqꝫ in introitu templi poſtes de lignis oliuarũ quadrãgulatos: & duo oſtia de lignis abiegnis altrinſec⁹ & vtrũqꝫ oſtiũ duplex erat: & ſeinuicẽ tenens aperiebatur. Et ſculpſit cherubin & palmas & celaturas valde ẽminẽtes: operuitqꝫ oĩa laminis aureis ope q̃dro ad regulam. Et edificauit atriũ interi⁹ trib⁹ ordinibus lapidũ politorum & vno ordine lignorũ cedri. Anno quarto fundata eſt domus dñi in menſe zio: & in anno vndecimo mẽſe elul ipſe eſt mẽſis octauus: perfecta eſt domus in omni opere ſuo: & in vniuerſis vtenſilib⁹ ſuis. Edificauitqꝫ eam annis ſeptem. 7.

Domũ aũt ſuã edificauit ſalomon tredecĩ annis: & ad pfectũ vſqꝫ perduxit. Edificauit quoqꝫ domũ ſaltus libani centũ cubitorũ lõgitudinis: & quinq̃ginta cubitorũ latitudinis: & triginta cubitorũ altitudinis: & quattuor deãbulatoria inter colũnas cedrinas. Ligna qppe cedrina exciderat in colũnas: & tabulatis cedrinis veſtiuit totã camerã que quadraginta quinqꝫ colũnis ſuſtentabatur. Vnus autem ordo habebat colũnas quĩdecĩ contra ſe inuicem poſitas & e regione ſe reſpicientes equali ſpatio inter colũnas: & ſup colũnas quadrãgulata ligna in cũctis equalia. Et porticum colũnarũ fecit quinquaginta cubitorũ longitudinis: & trigĩta cubitorũ latitudinis & alterã porticũ i

דלתות עצי שמן וקלע עליהם
מקלעות כרובים ותמרות ופטורי כרב
צצים וצפה זהב וירד על רדד
הכרובים ועל התמרות את הזהב׃
וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות הכל
עצי שמן מאת רבעית׃ ושתי
דלתות עצי ברושים שני ברש
צלעים הדלת האחת גלילים גלל
ושני קלעים הדלת השנית שנה
גלילים׃ וקלע כרובים ותמרות
ופטרי צצים וצפה זהב מישר ישר
על המחקה׃ ויבן את החצר חקה בנה
הפנימית שלשה טורי גזית פנה גזז
וטור כרתת ארזים׃ בשנה
הרביעית יסד בית יהוה בירח רבע
זו׃ ובשנה האחת עשרה בירח זיו
בול הוא החדש השמיני כלה שמן
הבית לכל דבריו ולכל משפטו שפט
ויבנהו שבע שנים׃ שנה

ואת ביתו בנה שלמה Cap. vij.
שלש עשרה שנה ויכל את כל כלה
ביתו׃ ויבן את בית יער הלבנון
מאה אמה ארכו וחמשים אמה
רחבו ושלשים אמה קומתו על
ארבעה טורי עמודי ארזים רבע עמד
וכרתות ארזים על העמודים׃
וספן בארז ממעל על הצלעות עלה
אשר על העמודים ארבעים
וחמשה חמשה עשר הטור׃
ושקפים שלשה טורים ומחזה חזה
אל מחזה שלש פעמים׃ וכל
הפתחים והמזוזות רבעים שקף זוז
ומול מחזה אל מחזה שלש
פעמים׃ ואת אולם העמודים אלם
עשה חמשים אמה ארכו
ושלשים אמה רחבו ואולם על

פְּנֵיהֶם וְעַמֻּדִים וְעָב עַל־פְּנֵיהֶם׃ פָּנָה
וְאוּלָם הַכִּסֵּא אֲשֶׁר יִשְׁפָּט שָׁם
אֻלָם הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה וְסָפוּן בָּאֶרֶז שָׁפַט סָפַן
מֵהַקַּרְקַע עַד הַקַּרְקָע׃ וּבֵיתוֹ
אֲשֶׁר יֵשֶׁב שָׁם חָצֵר הָאַחֶרֶת
מִבֵּית לָאוּלָם כַּמַּעֲשֶׂה הַזֶּה הָיָה עָשָׂה
וּבַיִת יַעֲשֶׂה לְבַת פַּרְעֹה אֲשֶׁר
לָקַח שְׁלֹמֹה כָּאוּלָם הַזֶּה׃ כָּל
אֵלֶּה אֲבָנִים יְקָרֹת כְּמִדּוֹת מָדַד
גָּזִית מְגֹרָרוֹת בַּמְּגֵרָה מִבַּיִת גָּזַז גָּרַר
וּמִחוּץ וּמִמַּסָּד עַד הַטְּפָחוֹת יָסַד
וּמִחוּץ עַד הֶחָצֵר הַגְּדוֹלָה׃ וּמְיֻסָּד גָּדַל
אֲבָנִים יְקָרוֹת אֲבָנִים גְּדֹלוֹת
אַבְנֵי עֶשֶׂר אַמּוֹת וְאַבְנֵי שְׁמֹנֶה אָמָה
אַמּוֹת׃ וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים יְקָרוֹת עָלָה
כְּמִדּוֹת גָּזִית וָאָרֶז׃ וְחָצֵר הַגְּדוֹלָה
סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גָּזִית וְטוּר סָבַב
כְּרֻתֹת אֲרָזִים וְלַחֲצַר בֵּית־יְהוָה
הַפְּנִימִית וּלְאֻלָם הַבָּיִת׃ וַיִּשְׁלַח שָׁלַח
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם לָקַח
מִצֹּר׃ בֶּן־אִשָּׁה אַלְמָנָה הוּא אִישׁ
מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי
חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמָּלֵא אֶת־הַחָכְמָה מָלֵא
וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת בִּין יָדַע
כָּל־מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת וַיָּבוֹא אֶל עָשָׂה לָאַךְ
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל בּוֹא
מְלַאכְתּוֹ׃ וַיָּצַר אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים צוּר
נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת
הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסֹב אֶת־הָעַמּוּד סָבַב עָמַד
הַשֵּׁנִי׃ וּשְׁתֵּי כֹתָרֹת עָשָׂה שָׁנָה
לָתֵת עַל־רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מֻצַק נָתַן יָצַק
נְחֹשֶׁת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כָּתַר
קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ שְׂבָכִים
מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה גְּדִלִים מַעֲשֵׂה עָשָׂה

facie maioris porticus & colūnas: & epistylia sup colūnas fecit. Porticū quoqꝫ solii in q̄ tribunal est fecit: & texit lignis cedrinis a pauimēto vsqꝫ ad sūmitatē & domuncula in qua sedebatur ad iudicandum erat in medio porticu simili opere. Domū quoqꝫ fecit filie pharaonis quā vxorē duxerat salomō: tali ope quali & hāc porticū. Oīa lapidibꝰ p̄ciosis q ad normā quādam atqꝫ mēsurā: tā intrīsecus q̄ꝫ extrinsecus serrati erāt a fundamento vsqꝫ ad summitatē parietum & extrinsecus vsqꝫ ad atrium maius. Fundamēta aūt de lapidibus preciosis lapidibus magnis decem siue octo cubitorū: & desuper lapides preciosi eq̄lis mēsure secti erāt: similiterqꝫ de cedro. Et atriū maiꝰ rotūdū triū ordinū de lapidibus sectis: & vnius ordinis de dolata cedro: necnō & in atrio domus dn̄i interiori: & in porticu domꝰ. Misit quoqꝫ rex salomon & tulit hyram de tyro filiū mulieris vidue de tribu neptali patre tyrio artificē erarium & plenū sapientia intelligentia & doctrina ad faciendum omne opꝰ ex ere. Qui cum venisset ad regē salomonem fecit omne opꝰ eiꝰ: & finxit duas colūnas ereas decem & octo cubitorū altitudinis colūnam vnā: & linea duodecim cubitorū ambiebat columnam vtranqꝫ. Duo quoqꝫ capitella fecit que ponerentur super capita colūnarū fusilia ex ere: quinqꝫ cubitorū altitudinis capitellū vnū: & quiqꝫ cubitorum altitudinis capitellū alterū: & quasi in modum retis & catenarum sibi inuice miro ope cōtex

faciem eorū. & colūmne & crassitudo aū fa
πρόσωπον αὐτῶν. καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσω
ciem eis: & porticū solij vbi iudicabit ibi:
πον αὐτοῖς, καὶ τὸ ἐλὰμ τοῦ θρόνου οὗ κρινεῖ ἐκεῖ,
porticū iudicij. & tabulis texit cedrinis a
ἐλὰμ τοῦ κριτηρίου. καὶ ἐφάτνωσεν κεδρίνοις ἀπὸ
pauimēto vsqꝫ ad sūmitatē. & domus eius in qua sede
ἐδάφους ἕως ὑπερῴου. καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐν ᾧ καθή
bit ibi: & atriū vnū circūdatū his fm
σεται ἐκεῖ, καὶ αὐλὴ μία ἐξελισσομένη τούτοις κατὰ
opus hoc. & edificauit domū salomon fi
τὸ ἔργον τοῦτο. καὶ ᾠκοδόμησεν οἶκον σολομῶν τῇ θυ
lie pharaōis: quā duxit salomon: iuxta porticū
γατρὶ φαραώ, ἣν ἔλαβεν σολομών, κατὰ τὸ ἐλὰμ τοῦ
huc. hec oīa ex lapidibꝰ preciosis sculpta: ex
το. ταῦτα πάντα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα, ἐκ
distātia intrinsecꝰ & extrinsecꝰ ex fundamētis: vsqꝫ ad
διαστήματος ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἐκ τῶν θεμελίων ἕως
extremitates pietū: & extrīsecꝰ ad atriū magnū
τῶν γείσων, καὶ ἔξωθεν ἐς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην
fundatū lapidibꝰ p̄ciosis magnis decē cubi
τὴν τεθεμελιωμένην λίθοις τιμίοις μεγάλοις δέκα πή
tis & octo cubitis: & desup lapidibꝰ precio
χεσι καὶ ὀκταπήχεσι, καὶ ἐπάνωθεν λίθοις τιμί
sis fm eādem mēsurā politis & cedris:
οις κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον πελεκητοῖς καὶ κέδροις, τῆς
atrij magni ī circuitu tres ordines politorū:
αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς στίχοι πελεκητῶν,
& ordo sculpte cedri: & atrio domꝰ
καὶ στίχος ἐγκεκολαμμένης κέδρου, καὶ τῇ αὐλῇ οἴκου
dn̄i interius & porticui domus. & mi
κυρίου τὸ ἔσωθεν καὶ τῷ ἐλὰμ τοῦ οἴκου. καὶ ἀπέστει
sit rex salomon: & accepit chiram de
λεν ὁ βασιλεὺς σολομών, καὶ ἔλαβε τὸν χειρὰμ ἐκ
tyro filiū mulieris vidue: & iste de tri
τύρου υἱὸν γυναικὸς χήρας, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυ
bu nephthalim. & pater eiꝰ vir tyrius ar
λῆς νεφθαλίμ. καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ τύριος τέ
tifex eris: & repletus sapia
κτων χαλκοῦ, καὶ πεπληρωμένος τῆς σοφίας τῆς
artis & prudētia & scia ad faciēdū ome
τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν
opus in ere. & allatꝰ est ad regem salo
ἔργον ἐν χαλκῷ. καὶ εἰσήχθη πρὸς τὸν βασιλέα σολο
monē: & fecit oē opus: & cōflauit
μῶντα, καὶ ἐποίησε πᾶν ἔργον, καὶ ἐχώνευσε τοὺς
duas colūnas: decē & octo cubiti altitudo co
δύο στύλους, δέκα καὶ ὀκτὼ πήχεις τὸ ὕψος τοῦ στύ
lūne: & perimetrū duodecim cubitorū fi
λου, καὶ τὸ περίμετρον δύο καὶ δέκα πηχέων περι
lum ambiebat eam. & sic colūna scd̄a. &
τίον ἐκύκλου αὐτόν. καὶ οὕτως ὁ στῦλος ὁ δεύτερος. καὶ
duo capitella fecit: vt daret sup capi
δύο ἐπιθέματα ἐποίησε, δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφα
ta colūnarū cōflatilia erea. & quinqꝫ cubito
λὰς τῶν στύλων χωνευτὰ χαλκᾶ. καὶ πέντε πηχέ
rum altitudo capitelli vniꝰ: & quinqꝫ
ων τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνός, καὶ πέντε
cubitorū altitudo secūdi: & fecit retia
πηχέων τὸ ὕψος τοῦ δευτέρου, καὶ ἐποίησε δίκτυα

ad cooperiēdū capitella colūnaꝝ: ſeptē
ἐπικαλύψαι τὰ ἐπιθέματα τῶν στύλων, ἑπτὰ τῷ
capitello vni: ⁊ ſeptē capitello ſe
ἐπιθέματι τῷ ἑνί, καὶ ἑπτὰ τῷ ἐπιθέματι τῷ δευ
cūdo op⁹ pēſile. duo ordīes malogranatoꝝ ene
τέρῳ ἔργον κρεμαστόν. δύο στίχοι ῥοῶν χαλ=
oꝝ retib⁹ cōtexti opus pēſile: ordo
κῶν δεδικτυωμένοι ἔργον κρεμαστόν, στίχος
ſupra ordinē. ⁊ ſic fecit capitello
ἐπὶ στίχον. καὶ οὕτως ἐποίησε ἐπιθέματι τῷ
ſecundo. ⁊ capitella ſup capita
δευτέρῳ. καὶ ἐπιθέματα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν
colūnaꝝ: opus lilij iuxta veſtibulū quattuor cu=
στύλων, ἔργον κρίνου κατὰ τὸ ἐλὰμ τεσσάρων πη
bitorū. ⁊ trabs ſup ambas colūnas: ⁊
χέων. καὶ μέλαθρον ἐπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν στύλων, καὶ
ſuper latera capitellū: ⁊ malogranatoꝝ du
ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα, καὶ τῶν ῥοῶν δια=
cēti ordines ſup capitellū ſecūdū. ⁊ ſta=
κόσιοι στίχοι ἐπὶ τῆς κεφαλίδος τῆς δευτέρας. καὶ ἔστη
tuit colūnas veſtibuli tēpli. ⁊ ſtatuit
σε τοὺς στύλους τοῦ ἐλὰμ τοῦ ναοῦ. καὶ ἔστησε
colūnā dexterā: ⁊ vocauit nomē eius
τὸν στύλον τὸν δεξιόν, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
iachin. ⁊ ſtatuit colūnā ſcđam ſini
ἰαχίν. καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν δεύτερον τὸν ἀρι
ſtrā: ⁊ vocauit nomē eius boaz. ⁊
στερόν, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ βόαζ. καὶ
ſup capita colūnaꝝ opus lilij. ⁊
ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου. καὶ
perfectū eſt opus colūnarū. ⁊ fecit
ἐτελειώθη τὸ ἔργον τῶν στύλων. καὶ ἐποίησε τὴν
mare fuſile decē in cubito a la
θάλασσαν χυτὴν δέκα ἐν πήχει ἀπὸ τοῦ χεί=
bio eius vſq; ad labiū rotūdū p circuitū
λους αὐτῆς ἕως τοῦ χείλους στρογγύλην κύκλῳ
eius: quinq; in cubito altitudo eius. ⁊ re=
αὐτῆς, πέντε ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς. καὶ συ
ſticula triginta cubitoꝝ ambiebāt illud. ⁊
νηγμένα τριάκοντα πήχεις ἐκύκλουν αὐτήν. καὶ
firmamenta ſub labio eius in
ὑποστηρίγματα ὑποκάτω τοῦ χείλους αὐτῆς κυ=
circuitu ambiebāt illud. decē in cubito ābiebāt
κλόθεν ἐκύκλουν αὐτήν. δέκα ἐν πήχει ἀνίσταν τὴν
mare in circuitu. duo ordines firmamētorū fu
θάλασσαν κυκλόθεν. δύο στίχοι ὑποστηριγμάτων χυ=
ſilū in fuſorio eorū. ⁊ duodecī boues
τῶν ἐν τῷ χωνευτηρίῳ αὐτῶν. καὶ δώδεκα βόες
ſub mare: tres reſpiciētes
ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες
aquilonē: ⁊ tres reſpiciētes mare: ⁊
βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν, καὶ οἱ
tres reſpiciētes auſtrū: ⁊ tres reſpiciē
τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέ
tes oriētē: ⁊ mare ſup eos de
ποντες ἀνατολάς, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ᾽ αὐτῶν ἐπά=
ſuper: ⁊ oium poſteriora ad intus. ⁊
νωθεν, καὶ πάντων τὰ ὀπίσθια εἰς τὸ ἔνδον. καὶ τὸ
craſſitudo eius palmi: ⁊ labiū eius
πάχος αὐτῆς παλαιστῆς, καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς
quaſi opus labij calicis pullulās liliū: duorū
ὡσεὶ ἔργον χείλους ποτηρίου βλαστὸν κρίνου, δύο
miliū batoꝝ capax erat. ⁊ fecit decē baſes
χιλιάδας χόεις ἐχώρει. καὶ ἐποίησε δέκα μεχωνὼθ

tarū. Vtrūq; capitellum
columnarū fuſile erat.
Septena verſuū retia=
cula ī capitello vno: &
ſeptēa retiacula ī capitel
lo altero. Et perfecit co
lumnas & duos ordines
per circuitū retiaculoꝝ
ſingulorum vt tegerēt
capitella que erant ſu=
per ſummitatem
malogranatorū. Eodē
modo fecit & capitello
ſecūdo. Capitella āt q̄
erant ſuper capita
colūnarū quaſi ope li=
lii fabricata erāt in por=
ticu q̄ttuor cubitorum:
& rurſū alia capitella ī
ſūmitate colūnarū de=
ſup iuxta mēſurā colū=
ne contra retiacula.
Malogranatorū āt du=
cēti ordines erāt in cir=
cuitu capitelli ſecundi.
Et ſtatuit duas
colūnas in porticu tē=
pli. Cunq; ſtatuiſſet
colūnam dexterā: vo=
cauit
eā nomīe iachin. Simi=
liter erexit columnā ſe=
cūdā: & vocauit nomē
eius booz.
Et ſup capita colūnaꝝ
opus in modum lilii
poſuit: pfectūq; ē opus
colūnarū. Fecit quoq;
mare fuſile decem cu=
bitorum a labio vſq; ad
labiū rotundū in cir=
cuitu.
Quinq; cubitorū altitu
do eius: & reſticula tri=
ginta cubitorū cīgebāt
illud p circuitū: & ſcul=
ptura ſubter labiū cir=
cuibat
illud decē cubitis am=
biens
mare. Duo ordīes ſcul
pturarū hiſtriatarū erāt
fuſiles: & ſtabant ſuper
duodecim
boues. E quib⁹ tres re
ſpiciebant ad aquilonē:
& tres ad occidentem
& tres
ad meridiem: & tres
ad orientem: & mare
ſuper eos deſup erat:
quorū poſteriora vni=
uerſa ītrinſec⁹ latitabāt.
Groſſitudo aūt luteris
triū vnciarū erat: labi=
umq; eius q̄ſi labiū ca=
licis & foliū repādi lilii.
Duo milia batos capie
bat: Et fecit decem ba
ſes

שרשרות לכתרת אשר על
ראש העמודים שבעה לכתרת
האחת ושבעה לכתרת השנית:
ויעש את העמודים ושני טורים
סביב על השבכה האחת לכסות | סבב כסה
את הכתרת אשר על ראש
הרמנים וכן עשה לכתרת
השנית: וכתרת אשר על ראש
העמודים מעשה שושן באלם | שושן
ארבע אמות: וכתרת על שני | רבע שנה
העמודים גם ממעל מלעמת | עלה
הבטן אשר לעבר השבכה
והרמונים מאתים טרים סביב | מאה טור
על הכתרת השנית: ויקם את | שנה קום
העמודים לאלם ההיכל ויקם | עמד הכל
את העמוד הימני ויקרא את | קרא
שמו יכין ויקם את העמוד
השמאלי ויקרא את שמו בעז: | שמל
ועל ראש העמדים מעשה שושן | עשה
ותתם מלאכת העמודים: ויעש | תמם לאך
את הים מוצק עשר באמה | יצק
משפתו עד שפתו עגול סביב | שפה עגל
וחמש באמה קומתו וקוה שלשים
באמה יסב אתו סביב: ופקעים
מתחת לשפתו סביב סבבים
אתו עשר באמה מקפים את | נקף
הים סביב שני טורים הפקעים
יצוקים ביצקתו: עמד על שני | יצק
עשר בקר שלשה פנים צפונה | פנה צפן
ושלשה פנים ימה ושלשה
פנים נגבה ושלשה פנים
מזרחה והים עליהם מלמעלה | זרח עלה
וכל אחריהם ביתה: ועביו | עבה
טפח ושפתו כמעשה שפת | שפה עשה
כוס פרח שושן אלפים בת יכיל: | שושן כול
ויעש את המכנות עשר | כון

נחשת ארבע באמה ארך רבע
המכונה האחת וארבע באמה
רחבה ושלש באמה קומתה׃
וזה מעשה המכונה מסגרות סגר
להם ומסגרות בין השלבים׃
ועל המסגרות אשר בין
השלבים אריות בקר וכרובים ארה כרב
ועל השלבים כן ממעל ומתחת עלה
לאריות ולבקר ליות מעשה לוה עשה
מורד׃ וארבעה אופני נחשת ירד אפן
למכונה האחת וסרני נחשת
וארבעה פעמתיו כתפת להם
מתחת לכיר הכתפת יצקות
מעבר איש ליות׃ ופיהו מבית פה
לכתרת ומעלה באמה ופיה עגול עגל
מעשה כן אמה וחצי האמה חצה
וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם פה קלע
מרבעות לא עגלות׃ וארבעת רבע
האופנים למתחת למסגרות וידות
האופנים במכונה וקומת האופן כון
האחד אמה וחצי האמה׃
ומעשה האופנים כמעשה
אופן המרכבה ידותם וגביהם רכב גב
וחשקיהם וחשריהם הכל חשק
מוצק׃ וארבע כתפות אל יצק
ארבע פנות המכנה האחת פנה
מן המכנה כתפיה׃ ובראש
המכונה חצי האמה קומה חצה
עגול סביב ועל ראש
המכונה ידתיה ומסגרתיה
ממנה׃ ויפתח על הלחת פתח לוח
ידתיה ועל מסגרתיה כרובים כרב
אריות ותמרת כמער איש ארה
וליות סביב׃ כזאת עשה את לוה סבב
עשר המכנות מוצק אחד מדה כון מדד
אחת קצב אחד לכלהנה׃ כלל

eneas quattuor cubitorum longitudinis bases singulas: & quattuor cubitorum latitudinis: & triū cubitorū altitudinis: & ipsum opus basium interrasile erat. Et sculpture inter iuncturas & inter coronulas & plectas: leões & boues & cherubin: & in iuncturis similiter desuper. Et subter leones & boues quasi lora ex ere dependentia: & quattuor rote per bases singulas: & axes erei & per quattuor partes quasi humeruli subter luterē fusiles cōtra seinuicē respectātes. Os quoq; luteris ītrinsecus erat in capitis sūmitate: & qđ forinsecus apparebat vnius cubiti erat totū rotundū. Habebat vnū cubitū & dimidiū. In angulis aūt colūnarū varie celature erāt: & media intercolūnia q̄drata nō rotunda. Quattuor quoq; rote q̄ p q̄ttuor angulos basis erant coherebant sibi subter basim. Vna rota hēbat altitudīs cubitū & semis. Tales aūt rote erāt quales solēt in curru fieri. Et axes earū & radii & canti & modioli omnia fusilia. Nā & hūeruli illi quattuor per singulos angulos basis vnius ex ipsa basi fusiles & cōiuncti erāt. In summitate aūt basis erat quedā rotūditas vnius & dimidii cubiti ita fabrefacta vt luter desup posset īponi: habens celaturas suas variasq; sculpturas ex semetipsa. Sculpsit quoq; in tabulatis illis q̄ erant ex ere: & in angulis cherubin & leones & palmas quasi in siñitudinē hoīs stantis vt nō celata sed apposita per circuitū viderentur. In hūc modū fecit decē bases: fusura vna & mensura sculpturaq; consimili.

ereas quattuoꝛ cubitoꝛū lōgitudo basis
χαλκᾶς τεσσάρων πηχέων τὸ μῆκος μεχωνὰ τῆς
vnius ⁊ quattuoꝛ cubitoꝛū latitudo eius: ⁊
μιᾶς καὶ τεσσάρων πηχέων τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ
triū cubitoꝛū altitudo eius. ⁊ hoc opus
τριῶν πηχέων τὸ ὕψος αὐτῆς. καὶ τοῦτο τὸ ἔργον
basis interrasile eiꝰ: ⁊ interrasile
τῆς μεχωνὰ συγκλειστὸν αὐτῆς, καὶ συγκλειστὸν
in medio iūcturarū. ⁊ in interrasili
ἀναμέσον τῶν ἐξεχομένων. καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα
bus in medio iūcturarū leones ⁊ boues ⁊ che
τα ἀναμέσον ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ χε
rubim. ⁊ in iūcturis sic ⁊ de
ρουβίμ. καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων οὕτω καὶ ἐπά=
super: ⁊ subter leones ⁊ boues
νωθεν, καὶ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν
regiões opꝰ descēsus. ⁊ quattuoꝛ rote
χῶραι ἔργον καταβάσεως. καὶ τέσσαρες τροχοὶ
eree basi vni ⁊ excedēcia
χαλκοῖ τῇ μεχωνὰ τῇ μιᾷ καὶ τὰ προέχοντα
erea ⁊ quattuoꝛ ptes eius: humeruli eaꝝ sub
χαλκᾶ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, ὠμίαι αὐτῶν ὑπο
ter luteres. ⁊ humeruli fusiles
κάτωθεν τῶν λουτήρων, καὶ ὠμίαι κεχυμέναι ἀπὸ
trans virū apposite. ⁊ os eius
πέραν ἀνδρὸς προσκείμεναι. καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ
intrinsecus capitelli ⁊ sup in cubito. ⁊
ἔσωθεν τῆς κεφαλίδος καὶ ἄνω ἐν πήχει. καὶ τὸ
os eius rotūdū: opus sic cubiti
στόμα αὐτοῦ στρογγυλοῦν, ποίημα οὕτω πήχεως
⁊ dimidij cubiti. ⁊ in oꝛe e=
καὶ ἡμίσεως πήχεως. καὶ ἐπὶ τοῦ στόματος αὐ=
ius toꝛnature ⁊ interrasilia eoꝝ quadrā
τοῦ διατορεύματα καὶ διάπηγα αὐτῶν τετρά=
gulata nō rotūda. ⁊ quattuoꝛ rote sub
γωνα οὐ στρογγύλα. καὶ τέσσαρες οἱ τροχοὶ ὑποκάτω
ter interrasilia. ⁊ manus in rotis
θεν τῶν διαπήγων. καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς
in base. ⁊ altitudo rote vniꝰ
ἐν τῇ μεχωνά. καὶ τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἑνὸς
cubiti ⁊ dimidij. ⁊ opus rotaꝝ
πήχεως καὶ ἡμίσους. καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν
sic opus rotarū currus. ⁊ manus eaꝝ
ὡς ἔργον τροχῶν ἅρματος. καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν
⁊ humeri earū ⁊ opera earū
καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ αἱ πραγματεῖαι αὐτῶν
oīa fusilia. ⁊ quattuoꝛ humeruli in
τὰ πάντα χωνευτά. καὶ τέσσαρες ὠμίαι ἐπὶ τῶν
quattuoꝛ angulis basis vnius: ex ba
τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνὰ τῆς μιᾶς, ἐκ τῆς με
se humeri eius. ⁊ in summitate ba
χωνὰ οἱ ὦμοι αὐτῆς. καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μεχω
sis medietas cubiti magnitudo eius rotunda
νὰ ἥμισυ τοῦ πήχεως μέγεθος αὐτῆς στρογγύλον
in circuitu sup caput basis. ⁊ ma
κύκλῳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνά. καὶ αἱ χεῖ
nus eius ⁊ interrasilia eius ab ea.
ρες αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς ἀπ᾽ αὐτῆς.
⁊ aperiebaẗ sup principia manuū eius.
καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς.
⁊ interrasilia eius cherubim ⁊ leones
καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς χερουβὶμ καὶ λέοντες
⁊ palme stātia: vnūquodq; appositū iuxta fa=
καὶ φοίνικες ἑστῶτα, ἕκαστον ἐχόμενον κατὰ πρόσω
ciem eius intrīsecus in circuitu. iuxta hanc fe
πον αὐτοῦ ἔσωθεν κυκλόθεν. κατὰ ταύτην ἐποί
cit decem bases oꝛdine vno ⁊ mēsura vna
ησε τὰς δέκα μεχωνὼθ τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἐν
in omnibus.
ἐν πάσαις.

ꝛ fecit decē luteres eneos quadragin
καὶ ἐποίησε δέκα χυτρογαύλους χαλκοῦς τεσσαράκον
ta batoꝝ capacē vnū luterē mēſura
τα χόεις χωροῦντα τὸν ἕνα χυτρόγαυλον μετρήσει
quattuoꝛ cubitoꝝū. ꝛ luter vnꝰ ſup ba
τεσσάρων πηχέων. καὶ χυτρόγαυλος ὁ εἷς ἐπὶ τὴν με=
ſim vnā decē baſibus. ꝛ poſuit decē
χωνὰ τὴν μίαν ταῖς δέκα μεχωνὼθ. καὶ ἔθετο τὰς δέκα
baſes quinq; ab humero domus q̄
μεχωνὼθ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τοῦ
a dextris: ꝛ quinq; ab humero domus q̄
ἐκδεξιῶν, καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τοῦ
a ſiniſtris. ꝛ mare ab humero
ἐξαριστερῶν. καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ
domus a dextris cōtra oriētē a la
οἴκου ἐκδεξιῶν κατὰ ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλί=
tere auſtri. ꝛ fecit chirā lebetes
τους τοῦ νότου. καὶ ἐποίησε χειρὰμ τοὺς λέβητας
ꝛ calfactoꝛia ꝛ phialas. ꝛ cōple
καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας. καὶ συνετέ=
uit chirā facere oīa opera q̄cūq; fe
λεσε χειρὰμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ὅσα ἐποίη
cit regi ſalomoni in domo dn̄i.
σε τῷ βασιλεῖ σολομῶντι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. τοὺς
duas colūnas ꝛ vertibilia ſculpturarū exn̄tia
δύο στύλους καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα
ſup capitalla colūnaꝝ duo. ꝛ retiacl'a
ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο. καὶ δίκτυα
duo vt operirēt vtraq; vertibilia
δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ τῶν
ſculpturarū exn̄tia ſup colūnas. ꝛ malogranata
γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων. καὶ τὰς ῥόας
ambobus retiaculis quadrigenta. duo oꝛdi
ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις τετρακοσίας. δύο στί=
nes malogranatoꝝū retiaculo vni: ad operiēdū
χοι ῥοῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἑνί, τοῦ περικαλύπτειν
vtraq; vertibilia exn̄tia ſup ambobus
ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ τὰ ὄντα ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν
colūnis. ꝛ decē baſes: ꝛ lu
στύλων. καὶ τὰς δέκα μεχωνὼθ, καὶ τοὺς χυ=
teres decē ſup baſes: ꝛ
τρογαύλους τοὺς δέκα ἐπὶ τῶν μεχωνὼθ, καὶ
mare vnū: ꝛ duodeciꝫ boues qui
τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς δώδεκα βόας τοὺς
ſubter mare: ꝛ lebetes ꝛ
ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς
calfactoꝛia ꝛ phialas: ꝛ oīa vaſa
θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας, καὶ πάντα τὰ σκεύη
perfecit: q̄ fecit chiram regi ſa
συνετέλεσεν, ἃ ἐποίησε χειρὰμ τῷ βασιλεῖ σο=
lomoni in domo dn̄i enea valde. in
λομῶντι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου χαλκᾶ ἄρδην. ἐν τῷ
vicinis ioꝛdanis fudit ea rex
περιοίκῳ τοῦ ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασι=
in craſſitudine terre inter ſocchoth
λεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἀναμέσον σοκχὼθ
ꝛ inter ſarthan. ꝛ dedit ſalomō rex
καὶ ἀναμέσον σαρθάν. καὶ ἔδωκε σολομὼν ὁ βασι=
oīa vaſa: pꝛe multitudine nimis nō
λεὺς πάντα τὰ σκεύη, ἐκ πλήθους σφόδρα οὐκ
erat pōdus eris. ꝛ fecit ſalomon
ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ. καὶ ἐποίησεν ὁ σολομὼν
omnia vaſa in domo dn̄i: altare
πάντα τὰ σκεύη ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, τὸ θυσιαστήριον
aureū: ꝛ
τὸ χρυσοῦν, καὶ

Fecit quoq; decem luteres eneos. Quadragīta batos capiebat luter vnus: erat q; quattuor cubitorū. Singuloſq; luteres per ſingulas. ideſt decē baſes poſuit: & cōſtituit decem baſes: quinq; ad dexterā partem tēpli: & quinq; ad ſiniſtram. Mare aūt poſuit ad dexterā ptē tēpli contra orientem ad meridiem. Fecit ergo hyram lebetes & ſcutras & amulas: & perfecit omne opus regis ſalomonis in templo dn̄i. columnas duas: & funiculos capitellorum ſuper capitella colūnarū duos: & retiacula duo: vt operirent duos funiculos qui erant ſuper capita columnarum & malogranata q̄drīngenta in duobus retiaculis: duos verſus malogranatorum in retiaculis ſingulis ad operiendos funiculos capitellorum qui erant ſuper capita columnarū: & baſes decem: & luteres decem ſuper baſes: & mare vnum: & boues duodecim ſubter mare: & lebetes & ſcutras & amulas: omnia vaſa que fecit hyram regi ſalomoni in domo domini de auricalcho erant. In campeſtri regiōe iordanis fudit ea rex in argylloſa terra inter ſochot & ſarthan: & poſuit ſalomon oīa vaſa in domo domini. Propter multitudinem aūt nimiam non erat pondus eris. Fecitq; ſalomon omnia vaſa in domo domini: altare aureū &

ויעש עשרה כירות נחשת
ארבעים בת יכיל הכיור האחד
ארבע באמה הכיור האחד כיור
אחד על המכונה האחת לעשר
המכנות: ויתן את המכנות חמש
על כתף הבית מימין וחמש על
כתף הבית משמאלו ואת הים
נתן מכתף הבית הימנית קדמה
ממול נגב: ויעש חירום את
הכירות ואת היעים ואת
המזרקות ויכל חירם לעשות
את כל המלאכה אשר עשה
למלך שלמה בית יהוה: עמדים
שנים וגלת הכתרת אשר על
ראש העמודים שתים והשבכות
שתים לכסות את שתי גלות
הכתרת אשר על ראש העמודים:
ואת הרמנים ארבע מאות לשתי
השבכות שני טורים רמנים
לשבכה האחת לכסות את שתי
גלות הכתרת אשר על פני
העמודים: ואת המכנות עשר
ואת הכירת עשרה על המכנות:
ואת הים האחד ואת הבקר
שנים עשר תחת הים: ואת
הסירות ואת היעים ואת
המזרקות ואת כל הכלים האלה
אשר עשה חירם למלך שלמה
בית יהוה נחשת ממרט: בככר
הירדן יצקם המלך במעבה
האדמה בין סכות ובין צרתן:
וינח שלמה את כל הכלים
מרב מאד מאד לא נחקר
משקל הנחשת: ויעש שלמה
את כל הכלים אשר בית
יהוה את מזבח הזהב ואת

עשה · רבע כול · כיר · נתן · ימן · שמל · יעה · זרק כלה · לאך · שנה גלה · עמד · כסה · רבע מאה · גלה פנה · כון · כלה · מרט · עבה · חקר · שקל עשה · זבח

פָּנָה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים
נוּר יָמַן זָהָב׃ וְאֶת הַמְּנֹרוֹת חָמֵשׁ מִיָּמִין
שְׂמֹאל דְּבַר וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאול לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב
סָגַר נוּר סָגוּר וְהַפֶּרַח וְהַנֵּרֹת וְהַמֶּלְקָחַיִם
לָקַח סָפַף זָהָב׃ וְהַסִּפּוֹת וְהַמְזַמְּרוֹת
זָמַר זָרַק וְהַמִּזְרָקוֹת וְהַכַּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת
חָתָה זָהָב סָגוּר וְהַפֹּתוֹת לְדַלְתוֹת
פּוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
פָּנָה לְדַלְתֵי הַבַּיִת לַהֵיכָל זָהָב׃ וַתִּשְׁלַם
הֵיכַל שָׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
לָאַךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה
בּוֹא אֶת קָדְשֵׁי דָּוִד אָבִיו אֶת הַכֶּסֶף
כָּלָה וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֵּלִים נָתַן
בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃

Cap.viij. אָז יַקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת זִקְנֵי
קָהַל נָטָה יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת
נָשָׂא נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל
עָלָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלִָם לְהַעֲלוֹת
אָרוֹן בָּרַת אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מֵעִיר דָּוִד
הִיא צִיּוֹן׃ וַיִּקָּהֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח
אֵיתָן שָׁבַע הָאֵתָנִים בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃
בּוֹא נָשָׂא וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת הָאָרוֹן׃ וַיַּעֲלוּ אֶת
יָעַד אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת
כָּלָה כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ
אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃ וְהַמֶּלֶךְ
יָעַד יָעַד שְׁלֹמֹה וְכָל עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים
פָּנָה זָבַח עָלָיו אִתּוֹ לִפְנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים
סָפַר צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא יִסָּפְרוּ
מָנָה בּוֹא וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב׃ וַיָּבִאוּ הַכֹּהֲנִים
קוּם אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ
דָּבַר אֶל דְּבִיר הַבַּיִת אֶל קֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים אֶל תַּחַת כַּנְפֵי
כָּרַב הַכְּרוּבִים׃ כִּי הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים
כְּנָפַיִם אֶל מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ

mēsam sup quam po-
nerentur panes ppōnis
auream: & candelabra
aurea quiqꝫ ad dextrā
& qnqꝫ ad sinistrā con-
tra oraculū ex auro
puro & quasi lilii flores
& lucernas desup aureas
& forcipes aureos &
hydrias: & fuscinulas:
& phialas: & mortario
la: & thuribula de
auro purissimo. Et car
dines ostiorum
domus iterioris sancti
sanctorum &
ostiorū dom⁹ tēpli ex
auro erāt. Et perfecit
omne op⁹ qđ faciebat
salomon in domo do
mini: & intulit
que sctificauerat dđ pa
ter suus: argentum
& aurum & vasa: repo
suitqꝫ
in thesauris domus do
mini. 8.

TVnc congregati sūt
oēs maiores natu
israel cum principibus
tribuum &
duces familiarum filio
rum israel ad
regem salomonē in ie-
rusalem vt deferrent
arcam federis dñi de ci
uitate dauid.
id est de sion. Cōuenit-
qꝫ ad regem
salomonē vniuersus is
rael in mense
bethanim ī solēni die
ipse est mēsis septim⁹.
Venerūtqꝫ senes de is-
rael: & tulerunt
arcā sacerdotes & por-
tauerunt
arcam domini & taber
naculum federis: &
oīa vasa sanctuarii q̄ e
rant in tabernaculo: &
ferebāt ea sacerdotes &
leuite. Rex autem
salomon & oīs multitu
do israel que cōuenerat
ad eū gradiebatur cū il
lo ante arcā: & immola
bant oues & boues abs
qꝫ estimatione
& numero. Et intule
runt sacerdotes
arcam federis domini
in locum suum
in oraculum templi in
sanctum
sanctorum subter alas
cherubin. Siquidē che
rubin expandebant
alas super locū arce:
& protegebant

mensam in qua panes ꝑpositiōis aureā:
τὴν τράπεζαν ἐφ᾽ ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως χρυσῆν,
ꝛ cādelabra quinqꝫ a dextris ꝛ quinqꝫ a sini
καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ εὐ-
stris cōtra faciem oraculi aurea in-
ωνύμων κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ χρυσᾶς συγ-
clusa: ꝛ lampadas: ꝛ lucer
κεκλεισμένας, καὶ τὰ λαμπάδια, καὶ τοὺς λύχ-
nas: ꝛ hydrias aureas: ꝛ vesti-
νους, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας χρυσᾶς, καὶ τὰ πρό-
bula: ꝛ claui: ꝛ phiale: ꝛ catina: ꝛ
θυρα, καὶ οἱ ἧλοι, καὶ αἱ φιάλαι, καὶ τὰ τρυβλία, καὶ
mortariola aurea: inclusa. ꝛ cardines
αἱ θυΐσκαι χρυσαῖ, συγκλειστά. καὶ θυρώματα
ostiū domus interioris sancti
τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου τοῦ ἁγίου
sctōꝝ: ꝛ portas domus tēpli au-
τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου ναοῦ χρυ-
reas. ꝛ cōpletū est opus: qđ fecit salo
σᾶς. καὶ ἀνεπληρώθη τὸ ἔργον, ὃ ἐποίησε σολο-
mon domui dñi. ꝛ intulit salomon
μὼν τῷ οἴκῳ κυρίου, καὶ εἰσήνεγκε σολομὼν τὰ 2.Par.
scta dauid p̄ris sui: argentū ꝛ 5.a.
ἅγια δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον καὶ
aurū ꝛ vasa dedit in thesau
τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυ-
ros domus dñi.
ροὺς οἴκου κυρίου. Ca.8.

TVnc cōgregauit rex salomon
Τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν 2.Par.
omnes maiores natu israel ꝛ oēs prin- 5.a.
πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἰσραὴλ καὶ πάντας ἄρχον-
cipes tribuū duces familiarū filioꝝ israel ad
τας φυλῶν ἡγεμόνας πατριῶν υἱῶν ἰσραὴλ πρὸς
regem salomonē in hierusalem: vt
τὸν βασιλέα σολομῶντα ἐν ἱερουσαλὴμ, τοῦ
deferrent arcam federis dñi de ci-
ἐνεγκεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐκ πό-
uitate dd: hec est sion in mēse athanim in solē
λεως δαυίδ, αὕτη ἐστὶ σιὼν ἐν μηνὶ ἀθανὶμ ἐν ἑορ-
ni die: ipse est mēsis septimus. ꝛ venerūt oēs
τῇ, αὐτός ἐστιν μὴν ἕβδομος. καὶ ἦλθον πάντες
seniores israel. ꝛ tulerūt sacerdotes
οἱ πρεσβύτεροι ἰσραήλ. καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν
arcā ꝛ tabnaculū federis ꝛ om-
κιβωτὸν καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ μαρτυρίου καὶ πάν-
nia vasa sctā que in tabernaculo
τα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ
federis. ꝛ rex ꝛ oīs pp̄ls is
μαρτυρίου. καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰσ-
rael ante arcā imolātes boues ꝛ
ραὴλ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες βόας καὶ
oues innumerabiles. ꝛ inferunt sacer-
πρόβατα ἀναρίθμητα. καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱε-
dotes arcā federis dñi in locū
ρεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὸν τόπον
suū in oraculū domus in sancta
αὐτῆς εἰς τὸν δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν
sctōꝝ subter alas cherubim: quia
ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν χερουβίμ, ὅτι τὰ
cherubim expansa alis sup
χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ
locū arce. ꝛ protegebāt
τόπον τῆς κιβωτοῦ. καὶ περιεκάλυπτον

cherubim ſup arcā ⁊ ſup ſctā eius
τὰ χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς
deſuper: ⁊ eminebāt ſctificata: ⁊ appare
ἐπάνωθεν, καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἡγιασμένα καὶ ἐβλέπον
bāt ſūmitates ſctificatoꝝ de ſanctis ſup fa=
το αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων ἐπὶ πρό
ciem oraculi. ⁊ nō apparebāt extriſec⁹: ⁊ fuerūt
σωπον τοῦ δαβίρ. καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἔξω, καὶ ἦσαν
ibi vſq; in diem hanc. ⁊ nō erāt in ar
ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβω
ca niſi due tabule lapidee tabule federis:
τῷ πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι πλάκες τῆς διαθήκης,
quas poſuerat ibi moyſes in choreb: q̄s pepigit dñs cū
ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ μωυσῆς ἐν χωρὴβ, ἃς διέθετο κύριος με
filijs iſrael cū egrederētur ipſi de
τὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ
terra egypti. ⁊ factū eſt vt egreſſi ſūt ſacerdotes de
γῆς αἰγύπτου. καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ
ſctūario ⁊ nebula impleuit domū dñi. ⁊
ἁγίου καὶ ἡ νεφέλη ἀνέπλησε τὸν οἶκον κυρίου. καὶ
nō poterāt ſacerdotes ſtare adminiſtrādū a fa
οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώ
cie nebule: q2 impleuit glīa dñi do
που τῆς νεφέλης, ὅτι ἐνέπλησε δόξα κυρίου τὸν οἶ=
mū dñi. tūc dixit ſalomō: dñs dixit: vt habi=
κον κυρίου. τότε εἶπε σολομών, κύριος εἶπεν, τοῦ κατα
taret in caligine. ⁊ ego edificaui domū no=
σκηνῶσαι ἐν γνόφῳ. καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμησα οἶκον τῷ ὀνό
mini tuo ſctm̄ tibi ⁊ paratū: ⁊ ſolio tuo
ματί σου ἅγιόν σοι καὶ ἕτοιμον, καὶ τῇ καθέδρᾳ σου
vt habites tu in eo in ſēpiternū. ⁊ con=
τοῦ κατασκηνῶσαί σε ἐν αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ ἀπέ
uertit rex faciem ſuā ⁊ bene
στρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγη
dixit omī iſrael. ⁊ oīs ecclia iſra=
σε τὸν πάντα ἰσραήλ. καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἰσρα
el ſtabat. ⁊ ait: bñdict⁹ dñs deus iſrael:
ὴλ εἱστήκει. καὶ εἶπεν, εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ,
qui locut⁹ eſt in ore ſuo de dauid pa=
ὃς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ περὶ δαυὶδ τοῦ πα
tre meo: ⁊ in manib⁹ eius perfecit di
τρός μου, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέ
cens: a qua die eduxi pplm̄ meū iſrael de
γων, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἰσραὴλ ἐξ
egypto nō elegi in ciuitate in vno ſceptro iſ
αἰγύπτου οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἑνὶ σκήπτῳ ἰσ
rael: vt edificarē domū vt eſſet nomē meū
ραήλ, τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου
ibi: ſed elegi in dauid vt eſſet dux
ἐκεῖ, ἀλλ' ἐξελεξάμην ἐν δαυὶδ τοῦ εἶναι ἡγούμενον
ſup pplm̄ meū iſrael. ⁊ fuit in corde
ἐπὶ τὸν λαόν μου ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας
dauid pr̄is mei edificare domū nomi=
δαυὶδ τοῦ πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόμα
ni dñi dei iſrael. ⁊ ait dñs ad dauid
τι κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς δαδ̄
patrē meū: q2 fuit in corde tuo e=
τὸν πατέρα μου, ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τὴν καρδίαν σου οἰ
dificare domū nomini meo: benefeciſti: q2 fu
κοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, ἠγάθυνας, ὅτι ἐγένε
it in corde tuo. verūtm̄ nō tu edificabis
το ἐπὶ τὴν καρδίαν σου. πλὴν οὐ σὺ οἰκοδομήσεις
domū: ſed fili⁹ tuus q̄ egreſſus eſt ex laterib⁹
τὸν οἶκον, ἀλλ' ἢ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν
tuis: iſte edificabit domū nomini meo. ⁊
σου, οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου. καὶ
ſuſcitauit dñs ſermonē ſuū quē locut⁹ eſt: ⁊ ſteti
ἀνέστησε κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησε, καὶ ἀνέστην
pro dauid patre meo: ⁊ ſedi
ἀντὶ δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐκάθισα

arcam & vectes eius deſuper. Cūq; eminerēt vectes & apparerent ſummitates eorum foris ſanctuarium ante oraculū: nō apparebāt vltra extriſecus: qui & fuerūt ibi vſq; in p̄ntē diē. In arca aūt non erat aliud niſi due tabule lapidee q̄s poſuerat in ea moyſes in oreb qn̄ pepigit dñs fedus cū filiis iſrael cū egrederentur de terra egypti. Factū ē āt cū exiſſent ſacerdotes de ſanctuario: nebula impleuit domum dñi: & non poterāt ſacerdotes ſtare & miniſtrare pp̄ nebulā. Impleuerat eñi glīa dñi domum domini. Tunc ait ſalomon. Dñs dixit vt habitaret in nebula. Edificās edificaui domū & habitaculū tuum firmiſſimū ſoliū tuū in ſempiternū. Cōuertitq; rex faciē ſuā & bñdixit oī eccleſie iſrael. Oīs eñi eccleſia iſrael ſtabat. Et ait ſalomon. Bñdictus dñs deus iſrael qui locutus eſt ore ſuo ad dauid patrē meū: & in manibus eius pfecit dicens. A die qua eduxi populum meū iſrael de egypto: nō elegi ciuitatem de vniuerſis tribubus iſrael: vt edificaretur domus & eēt nomen meū ibi: ſed elegi dauid vt eēt ſuper pplm̄ meū iſrael. Voluitq; dauid pater me⁹ edificare domū nomini dñi dei iſrael: & ait dñs ad dauid patrē meū. Q̄d cogitaſti in corde tuo edificare domum noī meo: bn̄ feciſti hoc ip̄m mēte tractās. Veruntm̄ tu nō edificabis mihi domū: ſed fili⁹ tu⁹ q egredietur de renib⁹ tuis ipe edificabit domum noī meo. Confirmauit dominus ſermonē ſuū quē locutus eſt: ſtetiq; pro dauid patre meo: & ſedi

הכרבים על הארון ועל בדיו
מלמעלה׃ ויאריכו הבדים ויראו
ראשי הבדים מן הקדש על פני
הדביר ולא יראו החוצה ויהיו
שם עד היום הזה׃ אין בארון רק
שני לחות האבנים אשר הנח
שם משה בחרב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל בצאתם מארץ
מצרים׃ ויהי בצאת הכהנים מן
הקדש והענן מלא את בית
יהוה׃ ולא יכלו הכהנים לעמד
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד
יהוה את בית יהוה׃ אז אמר
שלמה יהוה אמר לשכן בערפל׃
בנה בניתי בית זבול לך מכון
לשבתך עולמים׃ ויסב המלך את
פניו ויברך את כל קהל ישראל
וכל קהל ישראל עמד׃ ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
דבר בפיו את דוד אבי ובידו
מלא לאמר׃ מן היום אשר
הוצאתי את עמי את ישראל
ממצרים לא בחרתי בעיר מכל
שבטי ישראל לבנות בית להיות
שמי שם ואבחר בדוד להיות על
עמי ישראל׃ ויהי עם לבב דוד
אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי
ישראל׃ ויאמר יהוה אל דוד
אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות
בית לשמי הטיבת כי היה עם
לבבך׃ רק אתה לא תבנה הבית
כי אם בנך היצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי׃ ויקם
יהוה את דברו אשר דבר
ואקם תחת דוד אבי ואשב

בד
עלה ארך
ראה
היה
שנה לוח
נוח
יצא
פנה כבד
זבל כון
ישב עלם
סבב ברך
אמר
פה
יצא
בנה היה
בחר
יטב
בנה
קום
קום ישב

על כסא ישראל כאשר דבר יהוה
ואבנה הבית לשם יהוה אלהי
ישראל: ואשם שם מקום   שום קום
לארון אשר שם ברית יהוה   ברת
אשר כרת עם אבתינו בהוציאו   יצא
אתם מארץ מצרים: ויעמד שלמה   עמד
לפני מזבח יהוה נגד כל קהל   פנה זבח
ישראל ויפרש כפיו השמים: פרש
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין
כמוך אלהים בשמים ממעל ועל   עלה
הארץ מתחת שמר הברית
והחסד לעבדיך ההלכים לפניך
בכל לבם: אשר שמרת לעבדך
דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר   דבר
בפיך ובידך מלאת כיום הזה: ועתה
יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך
דוד אבי את אשר דברת לו
לאמר לא יכרת לך איש מלפני   כרת פנה
ישב על כסא ישראל רק אם
ישמרו בניך את דרכם ללכת   שמר ילך
לפני כאשר הלכת לפני: ועתה
אלהי ישראל יאמן נא דבריך   אמן
אשר דברת לעבדך דוד אבי: כי
האמנם ישב אלהים על הארץ
הנה השמים ושמי השמים לא
יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר   כלכל
בניתי: ופנית אל תפלת עבדך   בנה פנה
ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע   פלל חנן
אל הרנה ואל התפלה אשר   רנן
עבדך מתפלל לפניך היום:
להיות עיניך פתחת אל הבית   היה
הזה לילה ויום אל המקום   קום
אשר אמרת יהיה שמי שם
לשמע אל התפלה אשר יתפלל
עבדך אל המקום הזה: ושמעת
אל תחנת עבדך ועמך ישראל

super thronum israel sicut locutus est dñs: & edificaui domũ nomini domini dei israel: & constitui ibi locum arce in qua fedꝰ dñi ẽ qđ percussit cũ patribus nostris qñ egressi sunt de terra egypti. Stetit aũt salomon ante altare dñi in conspectu ecclesie israel: & expandit manus suas in celum & ait. Dñe deus israel non est similis tui deus in celo desuper & super terram deorsum: q custodis pactum & miam seruis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo: qui custodisti seruo tuo dđ patri meo q̃ locutꝰ es ei. Ore locutus es & manibus pfecisti: vt hec dies probat. Nunc igitur dñe deus israel conserua famulo tuo dauid patri meo q̃ locutus es ei: dicẽs. Nõ auferetur đ te vir coram me q sedeat sup thronũ israel: ita tñ si custodierint filii tui viam suam vt ambulẽt corã me sicut tu ambulasti in conspectu meo. Et nũc dñe deus israel firmẽtur verba tua q̃ locutus es seruo tuo dđ patri meo. Ergo ne putandũ est ꝙ vere deus habitet super terrã? Si ei celũ & celi celorum te cape nõ possũt: quantomagis domus hec quam edificaui? Sed respice ad oratione seruí tui & ad preces eius domine deus meus. Audi hymnum & orationẽ quam seruus tuus orat corã te hodie: vt sint oculi tui aperti super domum hanc nocte ac die sup domum de qua dixisti: erit nomẽ meũ ibi: vt exaudias orationem quam orat in loco isto ad te seruꝰ tuus: vt exaudias deprecationẽ serui tui & populi tui israel

sup thronũ israel: sicut locutus est dñs. ⁊
ἐπὶ τοῦ θρόνου ἰσραήλ, καθὼς ἐλάλησε κύριος. καὶ
edificaui domũ nomini dñi dei israel:
ᾠκοδόμησα οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ,
⁊ cõstitui ibi locũ arce in qua est ibi fe
καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν ᾗ ἐστιν ἐκεῖ ἡ δια
dus dei qđ pepigit dñs cũ patribꝰ nřis cũ
θήκη θεοῦ ἣν διέθετο κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ
educeret ipse eos de terra egypti. ⁊ stetit salo
ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ ἔστη σολο
mon ante faciẽ altaris dñi in ꝯspectu
μὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἐνώπιον
omnis ecclesie israel. ⁊ expãdit ma
πάσης ἐκκλησίας ἰσραήλ. καὶ διεπέτασε τὰς χεῖ
nus suas in celũ ⁊ dixit: dñe deus
ρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε, κύριε ὁ θεὸς τοῦ
israel: nõ est sicut tu deus in celo desup ⁊
ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ
sup terrã deorsũ: vt custodias pactũ ⁊ miam
ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, φυλάσσειν διαθήκην καὶ ἔλεος
seruo tuo q ambulauit corã te in
τῷ δούλῳ σου τῷ πεπορευμένῳ ἐνώπιόν σου ἐν
toto corde suo: que custodisti seruo tuo dđ
ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου δαδ
patri meo. que locutus es in ore tuo:
τῷ πατρί μου. ἃ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου,
⁊ in manibus tuis implesti vt dies hec.
καὶ ἐν ταῖς χερσί σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕ
⁊ nũc dñe deꝰ israel: cõserua dauid
τη. καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ἰσραήλ, φύλαξον δαυίδ τῷ
seruo tuo patri meo q̃ locutus es ei dicẽs.
δούλῳ σου τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων.
nõ auferetur tibi vir de facie mea se
οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμε
dẽs sup thronũ israel: tñ si custodierit filij
νος ἐπὶ θρόνου ἰσραήλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί
tui vias suas: vt ambulent corã me
σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου
sicut ambulasti tu corã me: ⁊ nũc dñe de
καθὼς ἐπορεύθης σὺ ἐνώπιόν μου, καὶ νῦν κύριε ὁ θε
us israel firmetur iã verbũ tuũ dauid patri
ὸς ἰσραὴλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου δαυίδ τῷ πατρί
meo: qꝛ si vere habitauerit deus cũ hominibꝰ
μου, ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων
sup terrã: si celũ ⁊ celi celoꝝ nõ suffi
ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν οὐκ ἀρκέσου
ciẽt tibi: quõ domus ista quã edificaui nomi
σί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόμα
ni tuo: ⁊ respicias ⁊ ad orõnẽ meã ad
τί σου; καὶ ἐπιβλέψῃ καὶ ἐπὶ τὴν προσευχήν μου ἐπὶ
depcationẽ meã dñe deus israel: vt audias ora
τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεή
tionẽ ⁊ preces: q̃s seruus tuus o
σεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύ
rat corã te ad te hodie: vt sint ocu
χεται ἐνώπιόν σου πρός σε σήμερον, τοῦ εἶναι ὀφ
li tui aperti in domũ hanc die
θαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας
⁊ nocte in locũ istũ: quẽ dixisti erit
καὶ νυκτὸς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὃν εἶπας ἔσται τὸ
nomẽ meũ: vt exaudias orõnẽ quã o
ὄνομά μου, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προ
rat seruus tuus in loco isto: ⁊
σεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ
audias depcationẽ serui tui ⁊
εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ
ppl̃i tui israel
λαοῦ σου ἰσραήλ

quecūqꝫ orauerint in loco iſto. ⁊ tu
ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ σὺ
exaudies in loco habitaculi tui in
εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ
celo: ⁊ facies ⁊ ꝓpiti⁹ eris: q̄cūqꝫ peccauerit
οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις καὶ ἵλεως ἔσῃ, ὅσα ἂν ἁμάρτῃ
homo proximo ſuo. ⁊ ſi acceperit ſup eū
ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ. καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ' αὐτὸν
execrationē vt execret ipſe. ⁊ venerit ⁊ declarauerit
ἀρὰν τοῦ ἀράσασθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ
corā facie altaris tui in domo hac:
κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τού-
⁊ exaudies de celo ⁊ facies ⁊
τῳ, καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ
iudicabis pplm tuū iſrael. vt cōdemnes impiū:
κρινεῖς τὸν λαόν σου Ἰσραήλ. τοῦ ἀνομῆσαι ἄνομον,
vt des viā ſuā in caput eius: ⁊ vt iu
δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ δι-
ſtifices iuſtū vt des ei ſm̄ iuſticiā
καιῶσαι δίκαιον δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
ſuā. cū corruerit ppl's tu⁹ iſrael co
αὐτοῦ. ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐνώ-
ram inimicis ſuis: qꝛ peccaturi ſunt tibi: ⁊ con-
πιον ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ ἐπι-
uertētur ⁊ cōfitebūtur nomini tuo: ⁊
στρέψουσι καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ
orabunt ⁊ deprecabūtur in domo hac:
προσεύξονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,
⁊ tu exaudies de celo: ⁊ ꝓpiti⁹ eris
καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσῃ
peccatis ppl'i tui iſrael: ⁊ redu
ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, καὶ ἀποστρέ-
ces eos in terrā quā dediſti patribus
ψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν
eoꝝ. cū clauſū fuerit celū ⁊ nō fuerit
αὐτῶν. ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γίνεσθαι
pluuia: qꝛ peccabunt tibi: ⁊ orabunt in
ὑετόν, ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ προσεύξονται εἰς
loco iſto: ⁊ cōfitebūtur nomini
τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
tuo: ⁊ ab iniq̄tatib⁹ ſuis cōuertētur:
σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν,
quādo humiliaueris eos: ⁊ exaudies de ce
ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς, καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐ-
lo: ⁊ ꝓpitius eris peccatis ſer
ρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ δού-
ui tui ⁊ ppl'i tui iſrael: qꝛ oſ̄des ⁊
λου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ὅτι δηλώσεις
eis viā bonā vt ambulēt in ea: ⁊ da
αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ δώ-
bis pluuiā ſup terrā tuā: quā dediſti pplo tuo
σεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν σου, ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου
in hereditate. fames ſi fuerit: ⁊ mors ſi fue
ἐν κληρονομίᾳ. λιμὸς ἐὰν γένηται, καὶ θάνατος ἐὰν γέ-
rit: q̄ñ erit incēdiū: bruchus: rubigo ſi fue
νηται, ὅτε ἔσται ἐμπυρισμός, βροῦχος, ἐρυσίβη ἐὰν γέ-
rit: ⁊ ſi afflixerit eū inimicus eius in vna
νηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν
ciuitatū eoꝝ: oēm occurſum: oēm laborē: om
πόλεων αὐτῶν, πᾶν συνάντημα, πάντα πόνον, πᾶ-
nis oro oīs deprecatio ſi fuerit omī homi
σα προσευχὴ πᾶσα δέησις ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώ-
ni vt cognoſcāt vnuſqſqꝫ cōtactū cordis: ⁊ expā-
πῳ ὡς ἂν γνῶσιν ἕκαστος ἁφὴν καρδίας, καὶ διαπε-
derit manus in domū hanc: ⁊ tu exau-
τάσῃ τὰς χεῖρας εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσα-
dies de celo de parato habitaculo
κούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου
tuo: ⁊ ꝓpitius eris: ⁊ facies ⁊ dabis viro
σου, καὶ ἵλεως ἔσῃ, καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ
ſcd̄m oēs vias ſuas: ſicut cognoueris ꝗ
κατὰ πάντας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καθὼς ἂν γνῷς τὴν

quodcunqꝫ orauerint in loco iſto: & exaudies in loco habitaculi tui in celo: & cū exaudieris propitius eris. Si peccauerit hō in proximū ſuum: & habuerit aliqđ iuramētū quo teneatur aſtrictus: & venerit pp iuramētū corā altari tuo in domū tuā: tu exaudies in celo: & facies & iudicabis ſeruos tuos: condemnans impiū: & reddens viam ſuam ſup caput ei⁹: iuſtificāſqꝫ iuſtum & retribuens ei ſm̄ iuſticiā ſuam. Si fugerit ppl's tuus iſrael inimicos ſuos: q̄a peccaturus eſt tibi: & agētes pniam & cōfitentes nomī tuo: venerint & orauerint & dep̄catī te fuerint in domo hac: exaudi in celo: & dimitte peccatum populi tui iſrael: & reduces eos in terrā quam dediſti pr̄ibus eorū. Si clauſū fuerit celū & nō pluerit propter peccata eorū: & orantes in loco iſto penitentiam egerint nomini tuo: et a pctīs ſuis cōuerſi fuerint pp afflictionem ſuam: exaudi eos in celo: & dimitte pctā ſeruorū tuorū & populi tui iſrael: & oſtē de eis viam bonam p quā ambulent: & da pluuiam ſuper terram quā dediſti popl'o tuo in poſſeſſionē. Fames ſi oborta fuerit in terra: aut peſtilentia: aut corruptus aer: aut erugo aut locuſta: vel rubigo: & afflixerit eum inimicus eius portas obſidens: omīs plaga vniuerſa: infirmitas: cūcta deuotatio & īprecatio q̄ acciderit oī homini de populo tuo iſrael: ſi qs cognouerit plagā cordis ſui & expāderit manus ſuas in domo hac: tu exaudies in celo in loco habitationis tue: & repropitiaberis: & facies vt des vnicuiqꝫ ſm̄ oēs vias ſuas

אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה,
וְאַתָּה תִּשְׁמַע אֶל מְקוֹם
שִׁבְתְּךָ אֶל הַשָּׁמַיִם, וְשָׁמַעְתָּ
וְסָלָחְתָּ׃ אֵת אֲשֶׁר יֶחֱטָא
אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וְנָשָׁא בוֹ אָלָה
לְהַאֲלֹתוֹ, וּבָא אָלָה לִפְנֵי מִזְבַּחֲךָ
בַּבַּיִת הַזֶּה׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם,
וְעָשִׂיתָ וְשָׁפַטְתָּ אֶת עֲבָדֶיךָ,
לְהַרְשִׁיעַ רָשָׁע לָתֵת דַּרְכּוֹ
בְּרֹאשׁוֹ, וּלְהַצְדִּיק צַדִּיק לָתֶת
לוֹ כְּצִדְקָתוֹ׃ בְּהִנָּגֵף עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי אוֹיֵב אֲשֶׁר יֶחֶטְאוּ לָךְ,
וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֶת שְׁמֶךָ,
וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בַּבַּיִת
הַזֶּה׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם,
וְסָלַחְתָּ לְחַטַּאת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
וַהֲשֵׁבֹתָם אֶל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ
לַאֲבוֹתָם׃ בְּהֵעָצֵר שָׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
מָטָר כִּי יֶחֶטְאוּ לָךְ, וְהִתְפַּלְלוּ אֶל
הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת שְׁמֶךָ,
וּמֵחַטָּאתָם יְשׁוּבוּן כִּי תַעֲנֵם׃
וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ
לְחַטַּאת עֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי
תוֹרֵם אֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
יֵלְכוּ בָהּ וְנָתַתָּה מָטָר עַל אַרְצְךָ,
אֲשֶׁר נָתַתָּה לְעַמְּךָ לְנַחֲלָה׃ רָעָב
כִּי יִהְיֶה בָאָרֶץ, דֶּבֶר כִּי יִהְיֶה,
שִׁדָּפוֹן יֵרָקוֹן אַרְבֶּה חָסִיל כִּי
יִהְיֶה, כִּי יָצַר לוֹ אֹיְבוֹ בְּאֶרֶץ
שְׁעָרָיו, כָּל נֶגַע כָּל מַחֲלָה׃ כָּל
תְּפִלָּה כָל תְּחִנָּה אֲשֶׁר תִהְיֶה לְכָל
הָאָדָם לְכֹל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר
יֵדְעוּן אִישׁ נֶגַע לְבָבוֹ, וּפָרַשׂ
כַּפָּיו אֶל הַבַּיִת הַזֶּה׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ, וְסָלַחְתָּ וְעָשִׂיתָ
וְנָתַתָּ לָאִישׁ כְּכָל דְּרָכָיו, אֲשֶׁר תֵּדַע

שָׁמַע יָשַׁב
חָטָא
נָשָׁה
בּוֹא פָּנָה
זָבַח
עָשָׂה
רָשַׁע נָתַן
צָדַק
אָיַב חָטָא
שׁוּב יָדָה
פָּלַל חָנַן
שׁוּב נָתַן
עָצַר הָיָה
קוּם
שׁוּב עָנָה
יָרָה
הָיָה
רָבָה חָסַל
צוּר
חָלָה
פָּלַל חָנַן
שָׁמַע
כּוּן עָשָׂה
יָדַע

את לבבו כי אתה ידעת לבדך — בדד
את לבב כל בני האדם: למען
יראוך כל הימים אשר הם — יום
חיים על פני האדמה אשר נתתה — פנה נתן
לאבתינו: וגם אל הנכרי אשר
לא מעמך ישראל הוא ובא — בוא
מארץ רחוקה למען שמך: כי — רחק
ישמעון את שמך הגדול ואת — גדל
ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא — נטה בוא
והתפלל אל הבית הזה: אתה — פלל
תשמע השמים מכון שבתך — שמע
ועשית ככל אשר יקרא אליך — קרא
הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ
את שמך ליראה אתך כעמך
ישראל ולדעת כי שמך נקרא — ידע
על הבית הזה אשר בניתי: כי — בנה
יצא עמך למלחמה על איבו — לחם
בדרך אשר תשלחם והתפללו — שלח
אל יהוה דרך העיר אשר
בחרת בה והבית אשר בנתי
לשמך: ושמעת השמים את
תפלתם ואת תחנתם ועשית — חנן עשה
משפטם: כי יחטאו לך כי אין — שפט חטא
אדם אשר לא יחטא ואנפת
בם ונתתם לפני אויב ושבום — נתן פנה
שביהם אל ארץ האויב רחוקה — איב שבה
או קרובה: והשיבו אל לבם — רחק קרב
בארץ אשר נשבו שם ושבו — שוב
והתחננו אליך בארץ שביהם — חנן
לאמר חטאנו והעוינו רשענו: — עוה
ושבו אליך בכל לבבם ובכל
נפשם בארץ איביהם אשר
שבו אתם והתפללו אליך דרך — פלל
ארצם אשר נתתה לאבותם העיר
אשר בחרת והבית אשר בניתי — בנה
לשמך: ושמעת השמים מכון — כון

ſicut videris cor eius: quia tu noſti ſolus cor oīm filiorum hominum: vt timeant te cunctis diebus quibus viuūt ſuper faciē terre quam dediſti patribus noſtris. Inſuper & alienigena qui non eſt de populo tuo iſrael cum venerit de terra lōginqua propter nomē tuum: audietur enī nomē tuū magnum & man⁹ tua fortis & brachiū tuū extentū vbicū qꝫ. Cū venerit ergo & orauerit in hoc loco tu exaudies in celo in firmamēto habitaculi tui: & facies oīa pro quib⁹ inuocauerit te alienigēa vt diſcāt vniuerſi populi terrarum nomē tuum timere ſicut populus tuus iſrael: & probēt qꝛ nomē tuū inuocatum eſt ſup domū hanc quam edificaui. Si egreſſus fuerit popul⁹ tuus ad bellū cōtra inimicos ſuos p viā quocūqꝫ miſeris eos: orabunt te contra viam ciuitatis quam elegiſti: & cōtra domū quā edificaui nomini tuo: & exaudies in celo orationes eorū: & preces eorū: & facies iudiciū eoꝝ. Q đ ſi peccauerit tibi: nō ē enim homo qui non peccet & iratus tradideris eos inimicis ſuis: & captiui ducti fuerint in terrā inimicorū longe vel ꝓpe: & egerit penitentiā in corde ſuo in loco captiuitatis: & conuerſi deprecati te fuerint in captiuitate ſua dicētes peccauim⁹: inique egim⁹: impie geſſimus: & reuerſi fuerit ad te in vniuerſo corde ſuo et tota aīa ſua in terra inimicorum ſuorum ad quā captiui ducti fuerīt & orauerit te cōtra viā t̄re ſue quā dediſti patribus eorū & ciuitatis quā elegiſti & tēpli qđ edificaui noī tuo: exaudies ī celo in firmamento

cor eius: quia tu ſolus noſti cor
καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν
omniū filioꝝ hominū: vt timeant te omnibus
πάντων τῶν υἱῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἂν φοβῶνταί σε πάσας
diebꝰ: qbꝰ ipſi viuūt ſup terrā quā dediſti
τὰς ἡμέρας, ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκας
patribus nr̄is. ꝛ alienigene q̄ nō eſt de
τοῖς πατράσιν ἡμῶν. καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ
ppl'o tuo iſrael hic: ꝛ veniet de terra lōgiqua
τοῦ λαοῦ σου ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἥξει ἐκ γῆς μακρόθεν
ꝑꝑ nomē tuū: qm̄ audiēt nomē tuū magnū
διὰ τὸ ὄνομά σου, διότι ἀκούσονται τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα
ꝛ manū tuā fortē ꝛ brachium tuū
καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονά σου
excelſū: ꝛ veniet ꝛ orabit in loco hoc:
τὸν ὑψηλόν, καὶ ἥξει καὶ προσεύξεται εἰς τὸν τόπον τοῦτον,
ꝛ tu audies de celo de parato
καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου,
habitaculo tuo: ꝛ facies ſcd̄m oīa in qbꝰ inuocauerit te alienigena: vt cognoſcāt vniuerſi
καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ἃ ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως ἂν γνῶσι πάντες οἱ
ppl'i terre nomē tuū: ꝛ timeant te: ſicut
λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου, καὶ φοβῶνταί σε, καθὼς
ppl's tuus iſrael: ꝛ cognoſcat ꝙ nomē tuū inuocatū eſt ſup domū hanc: quā edificaui. ſi
ὁ λαός σου ἰσραὴλ, καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ᾠκοδόμησα. ἐὰν
aūt egreſſus fuerit ppl's tuꝰ ad bellū cōtra inimicos
δὲ ἐξέλθῃ ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς
ſuos in via qua miſſeris eos: ꝛ orauerit in
αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ᾗ ἀποστελεῖς αὐτούς, καὶ προσεύξωνται ἐν
nomine dn̄i viā ciuitatis quā elegiſti in ea:
ὀνόματι κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ,
ꝛ domꝰ quā edificaui nomini tuo:
καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου,
ꝛ audies de celo orōnē eoꝝ ꝛ
καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ
preces eoꝝ: ꝛ facies iuſticiā eorū:
τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν,
qꝛ peccabunt tibi: qꝛ nō eſt homo:
ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος,
qui nō peccet. ꝛ ſi induxeris cōtra eos ꝛ 2.
ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται. καὶ ἐὰν ἐπάξῃς ἐπ' αὐτοὺς καὶ
tradideris eos coram inimicis: ꝛ captiuos duxerint
παραδῷς αὐτοὺς ἐνώπιον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτεύσωσιν
captiuantes eos in terrā lōge vel
οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς εἰς γῆν μακρὰν ἢ
prope: ꝛ cōuerterit corda ſua in t̄ra vbi
ἐγγύς, καὶ ἐπιστρέψωσι τὰς καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ
trāſmigrati ſūt ibi ꝛ reuerſi fuerint ad te ꝛ dep̄cati fuerit te in terra trāſmigratiōis ſue dicētes:
μετῳκίσθησαν ἐκεῖ καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ καὶ δεηθῶσι σοῦ ἐν τῇ γῇ τῆς μετοικεσίας αὐτῶν λέγοντες, ἡμάρτομεν
peccauimꝰ iniq̄ egimꝰ impie geſſimꝰ: ꝛ reuerſi fuerint
ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν, καὶ ἐπιστρέψωσι
ad te in toto corde ſuo ꝛ in tota aīa
πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ
ſua in t̄ra inimicoꝝ ſuoꝝ quo traduxiſti eos:
αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγες αὐτούς,
ꝛ orauerit ad te viam terre ſue quā
καὶ προσεύξωνται πρὸς σὲ ὁδὸν τῆς γῆς αὐτῶν ἧς
dediſti patribus ſuis: ꝛ ciuitati quā elegiſti
ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω
ꝛ domus quā edificaui nomini tuo:
καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου,
ꝛ audies de celo de parato
καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου

habitaculo tuo: orone eoꝝ ⁊ preces
κατοικητηρίου σου, τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως
eoꝝ: ⁊ facies iudiciū eoꝝ: ⁊ ꝓpitius eris
αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν, καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς
iniq̄tatib⁹ eoꝝ q̄b⁹ peccauerūt tibi: ⁊ ſm oēs iniqui
ἀδικίαις αὐτῶν αἷς ἥμαρτόν σοι, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετή
tates eoꝝ q̄b⁹ p̄uaricati ſūt. ⁊ dabis eos in miſera
ματα αὐτῶν ἃ ἠθέτησαν. καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιρ
tiōes corā eis q̄ captiuos habuerit eos: ⁊ mi
μοὺς ἐνώπιον τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς, καὶ οἰ
ſerebūtur eoꝝ: quia pp̄ls tuus ⁊ hereditas tua
κτειρήσουσιν αὐτούς, ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου εἰ
ſunt: quos eduxiſti de terra egypti de medio for
σίν, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευ-
nacis ferree. ⁊ ſint oculi tui ⁊ aures
τηρίου σιδηροῦ. καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ τὰ ὦτά
tue aperte ad dep̄catione ſerui tui ⁊
σου ἠνεῳγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ
ad dep̄catione pp̄li tui iſrael: vt exaudias e-
εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου ἰσραήλ, εἰσακούειν αὐ
os in oībus q̄b⁹ inuocauerint te. quia tu ſe-
τῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνταί σε. ὅτι σὺ διέ
paraſti eos tibi in hereditatē de vniuerſis
στειλας αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων
pp̄lis terre: ſicut locutus es in manu
τῶν λαῶν τῆς γῆς, καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ τοῦ
ſerui tui moyſi: q̄n educeres tu pa-
δούλου σου μωυσῆ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέ-
tres nr̄os de terra egypti dn̄e dn̄e. ⁊ factū eſt vt
ρας ἡμῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου κύριε κύριε. καὶ ἐγένετο ὡς
compleuit ſalomon orans ad dn̄m totā
συνετέλεσε σολομὼν προσευχόμενος πρὸς κύριον ὅλην
orone ⁊ dep̄catione hanc: ſurrexit a
τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην, ἀνέστη ἀπὸ προσώ
facie altaris dn̄i inclinat⁹ ſup genua ſua:
που τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου κεκλικὼς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ
⁊ man⁹ ſue expāſe in celū: ⁊
καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
ſtetit: ⁊ bn̄dixit omni eccleſie iſrael voce
ἔστη, καὶ εὐλόγησε πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν ἰσραὴλ φωνῇ
magna dicēs: bn̄dictus dn̄s q̄ dedit hodie re-
μεγάλῃ λέγων, εὐλογητὸς κύριος ὃς ἔδωκε σήμερον ἀνά
quiem pp̄lo ſuo iſrael. iuxta oīa que lo-
παυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἰσραήλ. κατὰ πάντα ὅσα ἐλά
cut⁹ ē. nō diſſonuit verbū vnū in oībus verbis ſu
λησεν. οὐ διεφώνησε λόγος εἷς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐ-
is bonis: que locut⁹ eſt in manu moyſi ſer
τοῦ τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ μωυσῆ τοῦ δού
ui ſui. ſit dn̄s deus nr̄ nobiſcū ſicut fuit cū
λου αὐτοῦ. γένοιτο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καθὼς ἦν με
patribus nr̄is: nō derelinquat nos neq̄
τὰ τῶν πατέρων ἡμῶν. μὴ ἐγκαταλίποι ἡμᾶς μὴ δὲ
auertat nos: ſed inclinet corda nr̄a ad
ἀποστρέψῃ ἡμᾶς, ἀλλ' ἐπικλῖναι τὰς καρδίας ἡμῶν πρὸς
ſe: vt ambulem⁹ in oībus viis eius:
αὐτόν, τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,
⁊ cuſtodiam⁹ oīa mādata eius: ⁊ pre
καὶ φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ προ-
cepta eius: ⁊ iuſtificatiōes eius: q̄ māda
στάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετεί-
uit patribus nr̄is. ⁊ ſint ſmōes iſti
λατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν. καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι
quib⁹ dep̄cat⁹ ſū corā dn̄o deo nr̄o hodie: ap̄ppiq̄n
οὓς δεδέημαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν σήμερον, ἐγγίζον
tes ad dn̄m deū nr̄m die ⁊ nocte vt fa
τες πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, τοῦ ποι
ciat iuſtificationē ſeruo tuo ⁊ iuſtificationē po-
εῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ λα
puli tui iſrael verbū diei in die eius: vt ſciant
οῦ σου ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ, ὅπως γνῶσι
omnes pp̄li terre: q2 tu dn̄s deus
πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ꝏꝏꝏꝏ

ſolii tui orationes eorū
& preces eorum: ꝏꝏ
& facies iudicium eorū:
& ꝓpitiaberis populo
tuo q̄ peccauit tibi: &
oībus iniquitatib⁹ eorū
quib⁹ preuaricati ſunt
in te: & dabis miām ꝏ
corā eis qui eos capti-
uos habuerīt vt miſereā
tur eis. Populus enim
tuus eſt & hereditas tua
quos eduxiſti de terra
egypti de medio for-
nacis ferree vt ſint ocu
li tui aperti ad depreca
tionē ſerui tui & popu-
li tui iſrael: & ꝏꝏꝏꝏ
exaudies eos in vniuer
ſis pro quibus inuocaue
rīt te. Tu enim ſepaſti
eos tibi in hereditatem
de vniuerſis populis te
rre: ſicut locutus es ꝏꝏ
per moyſen ſeruū tuū
quando eduxiſti ꝏꝏꝏ
patres noſtros de egy-
pto dn̄e deus. ꝏꝏꝏꝏ
Factū eſt aūt cū cōpleſ
ſet ſalomō orās ꝏꝏꝏ
dominū oēm orationē
& deprecationem ꝏꝏ
hāc: ſurrexit de coſpe
ctu altaris dn̄i. Vtrunq̄
enī genu in terrā fixerat
& manus expāderat ad
celum. Stetit ergo & be
nedixit omni ꝏꝏꝏꝏ
eccleſie iſrael voce ma
gna dicens. ꝏꝏꝏꝏ
Benedict⁹ dn̄s qui de
dit requiem ꝏꝏꝏꝏ
populo ſuo iſrael iu-
xta oīa que locutus eſt.
Nō cecidit ne vnus qui
dē ſermo ex omnibus
bonis q̄ locutus eſt p̄
moyſen ſeruū ſuum. ꝏ
Sit dn̄s deus noſter no
biſcum ſicut ꝏꝏꝏꝏ
fuit cū patrib⁹ noſtris
non derelinquēs nos ꝏ
neq̄ proiiciēs: ſed incli
net corda noſtra ad ſe
vt ambulemus in vni-
uerſis viis eius & cuſto-
diamus mādata eius &
cerimonias & iudicia q̄-
cūq̄ mādauit patribus
noſtris: & ſint ſermōes
mei iſti q̄bus dep̄catus
ſum corā dn̄o: appropī
quātes dn̄o deo noſtro
die ac nocte ꝏꝏꝏꝏ
vt faciat iudicium ſer-
uo ſuo & ꝏꝏꝏꝏ
populo ſuo iſrael ꝏꝏ
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
p̄ ſingulos dies: vt ſciāt
omnes populi ꝏꝏꝏ
terre quia dn̄s ipſe eſt
deus: & ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

שִׁבְתְּךָ אֶת תְּפִלָּתָם וְאֶת תְּחִנָּתָם יָשַׁב
וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם׃ וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ
אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ וּלְכָל פִּשְׁעֵיהֶם
אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בָךְ וּנְתַתָּם לְרַחֲמִים
לִפְנֵי שֹׁבֵיהֶם וְרִחֲמוּם׃ כִּי עַמְּךָ
וְנַחֲלָתְךָ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ יָצָא
מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוּר הַבַּרְזֶל׃
לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְתֻחוֹת אֶל תְּחִנַּת הָיָה חָנַן
עַבְדְּךָ וְאֶל תְּחִנַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לִשְׁמֹעַ אֲלֵיהֶם בְּכֹל קָרְאָם אֵלֶיךָ׃
כִּי אַתָּה הִבְדַּלְתָּם לְךָ לְנַחֲלָה בָּדַל
מִכֹּל עַמֵּי הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת
אֲבֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֲדֹנָי יְהוִה׃
וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל אֶל הָיָה כָּלָה
יְהוָה אֵת כָּל הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה פָּלַל
הַזֹּאת קָם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה קוּם פָּנָה
מִכְּרֹעַ עַל בִּרְכָּיו וְכַפָּיו פְּרֻשׂוֹת זָבַח
הַשָּׁמָיִם׃ וַיַּעֲמֹד וַיְבָרֶךְ אֵת כָּל עָמַד בָּרַךְ
קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר׃ גָּדַל
בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה נוּחַ
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֵּר
לֹא נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכֹּל דְּבָרוֹ
הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃
יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר
הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ עָזַב
וְאַל יִטְּשֵׁנוּ׃ לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו נָטַשׁ נָטָה
לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו יָלַךְ צָוָה
וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת חָקַק שָׁפַט
אֲבֹתֵינוּ׃ וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הָיָה
הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרֹבִים חָנַן קָרַב
אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עָשָׂה
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם ״
בְּיוֹמוֹ׃ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי יָדַע
הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים

אין עוד: והיה לבבכם שלם עם
יהוה אלהינו ללכת בחקיו
ולשמר מצותיו כיום הזה: והמלך
וכל ישראל עמו זבחים זבח
לפני יהוה: ויזבח שלמה את זבח — זבח
השלמים אשר זבח ליהוה בקר
עשרים ושנים אלף וצאן מאה — שנה
ועשרים אלף ויחנכו את בית — חנך
יהוה המלך וכל בני ישראל:
ביום ההוא קדש המלך את תוך
החצר אשר לפני בית יהוה כי — פנה
עשה שם את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר לפני יהוה קטן
מהכיל את העלה ואת המנחה — כול
ואת חלבי השלמים: ויעש שלמה — עשה
בעת ההוא את החג וכל ישראל
עמו קהל גדול מלבוא חמת עד — גדל
נחל מצרים לפני יהוה אלהינו
שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה — יום רבע
עשר יום: ביום השמיני שלח
את העם ויברכו את המלך וילכו — ברך
לאהליהם שמחים וטובי לב
על כל הטובה אשר עשה
יהוה לדוד עבדו ולישראל
Cap.ix. עמו: ויהי ככלות
שלמה לבנות את בית יהוה — היה כלה
ואת בית המלך ואת כל חשק — בנה
שלמה אשר חפץ לעשות: וירא — ראה
יהוה אל שלמה שנית כאשר — שנה
נראה אליו בגבעון: ויאמר יהוה
אליו שמעתי את תפלתך ואת — פלל
תחנתך אשר התחננתה לפניך — חנן פנה
הקדשתי את הבית הזה אשר — קדש
בנתה לשום שמי שם עד — בנה
עולם והיו עיני ולבי שם כל — עלם היה

nō eſt vltra abſq; eo. Sit quoq; cor nr̄m pfectū cū dn̄o deo noſtro vt ambulemus ī decretis eius: & cuſtodiamus mandata eius ſicut & hodie. Igitur rex & oīs iſrael cum eo immolabāt victimas corā dn̄o. Mactauitq; ſalomō hoſtias pacificas q̄s immolauit domino: boum vigīti duo milia & ouium centum viginti milia. Et dedicauerunt templum domini rex & filii iſrael. In die illa ſanctificauit rex medium atrii quod erat an̄ domū dn̄i. Fecit quippe holocauſtum ibi & ſacrificium & adipem pacificorū: quoniam altare ereum qđ erat coram dn̄o minus erat: & capere non poterat holocauſtum & ſacrificium & adipem pacificorū. Fecit ergo ſalomon in tpe illo feſtiuitatē celebrē: & oīs iſrael cum eo multitudo magna ab introitu emath vſq; ad riuum egypti coram dn̄o đo noſtro ſeptē diebus & ſeptem diebus .i. quattuordecī diebus: & in die octauo dimiſit populos. Qui bn̄dicentes regi profecti ſunt in tabernacula ſua letātes & alacri corde ſuper oībus bonis q̄ fecerat dominus dauid ſeruo ſuo & iſrael populo ſuo.

9.

Factū eſt āt cū pfeciſſet ſalomon edificium domus domini & edificiū regis & oē quod optauerat & voluerat facere: apparuit ei dominus ſecūdo ſicut appuerat ei in gabaō. Dixitq; dominus ad eum. Exaudiui orationem tuam & depcationē tuā quam depcatus es corā me: ſanctificaui domū hāc quam edificaſti vt ponerē nomen meum ibi in ſempiternū: & erūt oculi mei & cor meū ibi cū-

τ nō eſt vltra. τ ſint corda nr̄a perfecta
καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι
ad dn̄m deū nr̄m: vt ſancte ambulem⁹ in
πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, τοῦ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς
preceptis eius τ cuſtodiamus mādata eius
προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ſicut dies hec. τ rex τ oēs filij iſ
ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἰσ
rael imolauerūt victimā corā dn̄o deo. τ ſacri
ραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ. καὶ ἔθυ
ficauit rex ſalomon victimā pacificorū: quā
σεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν τὴν θυσίαν τῶν εἰρηνικῶν, ἣν
immolauerūt dn̄o: boū duo τ viginti milia: τ
ἔθυσαν τῷ κυρίῳ, βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ
ouium cētū τ viginti milia. τ dedicauit
προβάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας. καὶ ἐνεκαίνισε τὸν
domū dn̄i rex τ oēs filij iſrael.
οἶκον κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραήλ.
in die illa ſctificauit rex mediū
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον
atrij qđ erat an̄ faciem domus dn̄i.
τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου κυρίου.
quia fecit ibi holocauſtū τ ſacri
ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυ-
ficia τ adipes pacificoꝝ: quia alta
σίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν, διότι τὸ θυσια-
re ereum qđ erat corā dn̄o paruū erat vt
στήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον κυρίου μικρὸν ἦν τοῦ
nō poſſet capere holocauſtū τ mu
μὴ δύνασθαι δέξασθαι τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὰ δῶ-
nus τ ſacrificia pacificorū. τ fecit ſa
ρον καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν. καὶ ἐποίησε σο
lomon feſtiuitatē in die illa. τ oīs iſra
λομὼν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ πᾶς ἰσρα-
el cū eo eccleſia magna ab introitu
ὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου
emath vſq; ad riuum egypti corā dn̄o deo
ἡμὰθ ἕως ποταμοῦ αἰγύπτου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ
nr̄o ſeptē diebus τ ſeptē diebus: quattuor τ de-
ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ ἡμέρας, τέσσαρες καὶ δέ
cem diebus. τ in die octauo dimiſit
κα ἡμέρας. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξαπέστειλε τὸν
pplm̄: τ bn̄dixerūt regi. τ abierūt vnuſqſq;
λαόν, καὶ εὐλόγησαν τὸν βασιλέα. καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος
in tabernaculū ſuū letātes: τ bono corde
εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ χαίροντες, καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ
ſup bonis que fecit dn̄s dauid ſer
ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε κύριος τῷ δαυὶδ δού
uo ſuo τ iſrael pplo ſuo.
λῳ αὐτοῦ καὶ τῷ ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ca.9.

Et factū eſt vt perfecit ſalomon edifica
Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε σολομὼν οἰκοδομῆ
re domū dn̄i τ domū regis: τ
σαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ
omne opus ſalomonis: q̄cūq; voluit
πᾶσαν τὴν πραγματείαν σολομῶντος, ὅσα ἠθέλησεν
facere: τ appuit dn̄s ſalomoni ſecun
ποιῆσαι, καὶ ὤφθη κύριος τῷ σολομῶντι τοδεύτε-
do ſicut appuit ei in gabaon. τ dixit ad
ρον καθὼς ὤφθη αὐτῷ ἐν γαβαών. καὶ εἶπε πρὸς
eum dn̄s: audiui orōnē tuā τ dep
αὐτὸν κύριος, ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δε
cationē tuā: qua depcat⁹ es corā me: ſctificaui do
ήσεώς σου, ἧς ἐδεήθης ἐνώπιόν μου, ἡγίασα τὸν οἶ-
mum hanc quā edificaſti: vt ponerē nomē
κον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας, τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά
meū ibi in ſēpiternū. τ erūt oculi mei
μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου
τ cor meū ibi cūctis
καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας

diebus. ⁊ tu ſi ambulaueris corā me ſicut
τὰς ἡμέρας. καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιόν μου καθὼς
ambulauit dauid pater tuus in ſanctitate cordis ⁊
ἐπορεύθη δαυὶδ ὁ πατήρ σου ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ
in rectitudine: vt facias ſm oīa q̄ precepi ei:
ἐν εὐθύτητι, τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐ
⁊ precepta mea ⁊ mādata mea ſer=
τῷ, καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυ=
uaueris: ⁊ tollam thronū regni tui ſup
λάξῃς, καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐπὶ
iſrael in ſēpiternū: ſicut locut⁹ ſū patri
ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καθὼς ἐλάλησα τῷ πατρί
tuo dauid dicens: nō auferetur tibi vir dux
σου δαυὶδ λέγων, οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ ἡγούμενος
in iſrael. ſi āt auerſione auerſi fueritis vos
ἐν ἰσραήλ. ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῆτε ὑμεῖς
⁊ filij vrī a me: ⁊ precepta
καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τὰ προστάγματά
mea q̄ dedi corā vobis nō cuſtodieritis: ⁊ abie=
μου ἃ ἔδωκα ἐνώπιον ὑμῶν μὴ φυλάξητε, καὶ πο=
ritis ⁊ ſeruieritis deis alienis ⁊ adoraueritis
ρευθῆτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε
eos: ⁊ auferā iſrael a terra quā de
αὐτοῖς, καὶ ἐξαρῶ τὸν ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδω=
di eis: ⁊ domū hanc quā ſctificaui nomi
κα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόμα
ni meo proijciā a cōſpectu meo. ⁊ erit iſrl' in
τί μου ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου. καὶ ἔσται ἰηλ εἰς
perditionē ⁊ in fabulā in cūctis pplis.
ἀφανισμὸν καὶ εἰς λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς.
⁊ dom⁹ hec alta erit in exemplū. oīs
καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλὸς ἔσται εἰς παράδειγμα. πᾶς
qui tranſierit per eā: obſtupebit ⁊ ſibilabit. ⁊
διαπορευόμενος δι' αὐτοῦ, ἐκστήσεται καὶ συριεῖ. καὶ
dicent cauſa cuius fecit dñs ſic terre
ἐροῦσιν ἕνεκεν τίνος ἐποίησε κύριος οὕτω τῇ γῇ
huic ⁊ domui huic? ⁊ dicēt: eo ꝙ dere
ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ; καὶ ἐροῦσιν, ἀνθ' ὧν ἐγκα
liquerunt dñm deū ſuū: qui eduxit
τέλιπον κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα τοὺς
patres eoꝝ de domo ſeruitutis de egypto: ⁊ ad
πατέρας αὐτῶν ἐξ οἴκου δουλείας ἐξ αἰγύπτου, καὶ ἀν
heſerunt dijs alienis ⁊ adorauerūt eos
τελάβοντο θεῶν ἀλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς
⁊ ſeruierūt eis: ꝑꝑ hoc induxit dñs
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε κύριος
ſup eos omne malū hoc. ⁊ factū ē
ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην. καὶ ἐγένετο
poſt viginti ānos in q̄b⁹ edificauit ſalomon duas
μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε σολομὼν τοὺς δύο
domos: domū dñi ⁊ domū regis:
οἴκους, τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως,
chiram rex tyri auxilio fuit ſalo
χειρὰμ βασιλεὺς τύρου ἀντελαμβάνετο τοῦ σολο=
moni in lignis cedrinis ⁊ in lignis abiegnis
μῶντος ἐν ξύλοις κεδρίνοις καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις
⁊ in auro ⁊ in oīni volūtate eius. tunc
καὶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν παντὶ θελήματι αὐτοῦ. τό=
dedit rex ſalomon chiram viginti
τε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν τῷ χειρὰμ εἴκοσι
ciuitates in terra galilea. ⁊ egreſſus eſt chirā de
πόλεις ἐν γῇ γαλιλαίᾳ. καὶ ἐξῆλθε χειρὰμ ἐκ
tyro ⁊ abijt in galileam vt videret
τύρου καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν
ciuitates q̄s dedit ei ſalomō: ⁊ nō pla
τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν αὐτῷ σολομών, καὶ οὐκ ἤρε
cuerūt ei.
σαν αὐτῷ.

ctis diebus. Tu quoqꝫ ſi ambulaueris corā me ſicut ābulauit pater tuus in ſimplicitate cordis & in equitate: & feceris omnia que precepi tibi: & iudicia mea ſeruaueris & legitima mea: ponam thronū regni tui ſuper iſrael in ſempiternū: ſicut locutus ſum dauid patri tuo dicēs. Non auferetur vir de genere tuo de ſolio iſrael. Si autem auerſione auerſi fueritis vos & filii veſtri non ſequ ētes me: nec cuſtodiētes mādata mea & cerimōias q̄s ꝓpoſui vobis: ſed abieritis & colueritis deos alienos & adoraueritis eos: auferam iſrael de ſuperficie terre quam dedi eis: & templum quod ſanctificaui nomini meo proiiciam a cōſpectu meo: eritqꝫ iſrael in ꝓuerbiū & in fabulā cunctis populis: & domus hec erit in exemplū. Oīs qui trāſierit ꝑ eā: ſtupebit & ſibilabit & dicet. Quare fecit dominus ſic terre huic & domui huic? Et rñdebunt. Quia dereliquerūt dominū deum ſuum qui eduxit patres eorū de terra egypti: & ſecuti ſunt deos alienos & coluerūt eos: & adorauerunt eos: idcirco induxit dominus ſup eos omne malum hoc. Expletis autem annis viginti poſtq̄ edificauerat ſalomon duas domos. ideſt domū domini & domum regis: hirā rege tyri prebente ſalomoni ligna cedrīa & abiegna & aurū iuxta oē qđ opus habuerat: tunc dedit ſalomō hiram viginti oppida in terra galilee. Et egreſſus eſt hiram de tyro vt videret oppida que dederat ei ſalomon: & non placuerunt ei

הימים: ואתה אם תלך לפני
כאשר הלך דוד אביך בתם לבב
ובישר לעשות ככל אשר
צויתיך חקי ומשפטי תשמר:
והקמתי את כסא ממלכתך על
ישראל לעלם כאשר דברתי
על דוד אביך לאמר לא יכרת
לך איש מעל כסא ישראל: אם
שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי
ולא תשמרו מצותי חקתי אשר
נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם
להם: והכרתי את ישראל מעל
פני האדמה אשר נתתי להם
ואת הבית אשר הקדשתי לשמי
אשלח מעל פני והיה ישראל
למשל ולשנינה בכל העמים:
והבית הזה יהיה עליון כל עבר
עליו ישם ושרק ואמרו על מה
עשה יהוה ככה לארץ הזאת
ולבית הזה: ואמרו על אשר
עזבו את יהוה אלהיהם אשר
הוציא את אבתם מארץ מצרים
ויחזקו באלהים אחרים
וישתחוו להם ויעבדם על כן
הביא יהוה עליהם את כל
הרעה הזאת: ויהי מקצה עשרים
שנה אשר בנה שלמה את שני
הבתים את בית יהוה ואת בית
המלך: חירם מלך צר נשא את
שלמה בעצי ארזים ובעצי
ברושים ובזהב לכל חפצו אז
יתן המלך שלמה לחירם עשרים
עיר בארץ הגליל: ויצא חירם
מצר לראות את הערים אשר
נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו:

יום ילך
תמם
עשה
צוה חקק
שפט שמר
קום מלך
כרת
שוב
צוה
נתן פנה
שחה
כרת
שלח
שנן
היה עלה
שמם
יצא
חזק
עבד
בוא
רוע היה
שנה
בית
ברש
נתן
ראה

ויאמר מה הערים האלה אשר | אמר עיר
נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ | נתן קרא
כבול עד היום הזה: וישלח חירם | כבל שלח
למלך מאה ועשרים ככר זהב:
וזה דבר המס אשר העלה המלך | עלה
שלמה לבנות את בית יהוה | בנה
ואת ביתו ואת המלוא ואת | מלא
חומת ירושלם ואת חצר ואת | חמה
מגדו ואת גזר: פרעה מלך מצרים
עלה וילכד את גזר וישרפה | לכד שרף
באש ואת הכנעני הישב בעיר
הרג ויתנה שלחים לבתו אשת | נתן איש
שלמה: ויבן שלמה את גזר ואת
בית חרן תחתון: ואת בעלת ואת
תדמר במדבר בארץ: ואת כל | דבר
ערי המסכנות אשר היו לשלמה | עיר סכן
ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים | היה
ואת חשק שלמה אשר חשק
לבנות בירושלם ובלבנון ובכל
ארץ ממשלתו: כל העם הנותר | משל יתר
מן האמרי החתי הפרזי החוי
והיבוסי אשר לא מבני ישראל
המה: בניהם אשר נתרו
אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני
ישראל להחרימם ויעלם שלמה | חרם עלה
למס עבד עד היום הזה: ומבני
ישראל לא נתן שלמה עבד
כי הם אנשי המלחמה ועבדיו | לחם
ושריו ושלישיו ושרי רכבו | שור שלש
ופרשיו: אלה שרי הנצבים
אשר על המלאכה לשלמה | לאך
חמשים וחמש מאות הרדים | מאה רדה
בעם העשים במלאכה: אך | עשה
בת פרעה עלתה מעיר דוד | עלה
אל ביתה אשר בנה לה אז בנה
את המלוא: והעלה שלמה | מלא

& ait. Heccine sunt ciuitates quas dedisti mihi frater? Et appellauit eas terram chabul vsq; ī diē hāc. Misit ergo hiram ad regē salomonē cētū viginti talenta auri. Hec est summa expensarum quā obtulit salomon rex ad edificandam domū domini & domū suā & mello & murum ierusalem & heser & mageddo & gazer. Pharao rex egypti ascēdit & cepit gazer: succenditq; eam igni: & chananeū qui habitabat in ciuitate ĩterfecit: & dedit eā in dotem filie sue vxori salomōis. Edificauit ergo salomon gazer & bethoron inferiorē & baalath & palmirā in terra solitudinis: & omnes vicos qui ad se ꝑtinebāt & erant absq; muro: mūiuit: & ciuitates curruū & ciuitates equitū & quodcunq; ei placuit: vt edificaret in ierusalē & in libano & in omni terra ꝑtātis sue. Vniuersum pplm qui remāserat de āmorreis & de etheis & đ pherezeis & eueis & iebuseis q non sunt de filiis israel: horum filios qui remanserant ī terra quos scilicet nō potuerant filii israel exterminare fecit salomon tributarios vsq; in diē hanc. De filiis autem israel nō cōstituit salomon seruire quenq̃: sed erant viri bellatores & ministri eius & principes & duces & prefecti curruum & equorum. Erant autem principes sup omnia opera salomonis prepositi qngēti qnq̃ginta qui habebant subiectum populū & statutis opibus imꝑabāt. Filia aūt pharaonis ascendit de ciuitate dauid in domū suā quā edificauerat ei salomō. Tūc edificauit mello. Offerebat quoq; salomon

⁊ ait chiram: q̄d sunt ciuitates iste quas
καὶ εἶπε χειράμ, τί εἰσιν αἱ πόλεις αὗται ἃς
dedisti mihi o frater? ⁊ vocauit eas terminū vsq; i
ἔδωκάς μοι ὦ ἀδελφέ; καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰς ὅριον ἕως
diem hanc. ⁊ misit chiram sa
τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἀπέστειλε χειρὰμ τῷ σο-
lomoni centū ⁊ viginti talenta auri. ⁊
λομῶντι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσίου. καὶ
hec summa distributiōis quā obtulit rex
αὕτη ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνήνεγκεν ὁ βασι-
salomon ad edificādū domū dñi: ⁊
λεὺς σολομὼν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν
domū regis: ⁊ murū hierusalē ⁊
οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τεῖχος ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν
arcem vt sepiret sepem ciuitatis dauid
ἄκραν τοῦ περιφράξαι τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως δαυίδ
⁊ assor: ⁊ mageddo: ⁊ gazer. pha
καὶ τὴν ἀσσώρ, καὶ τὴν μαγεδδώ, καὶ τὴν γαζέρ. φα-
rao rex egypti ascēdit: ⁊ cepit
ραὼ βασιλεὺς αἰγύπτου ἀνέβη, καὶ προκατελάβετο
gazer: ⁊ succendit eā in igne: ⁊ cha
τὴν γαζέρ, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρί, καὶ τὸν χα-
naneū q̄ habitabat in ciuitate interfecit. ⁊
ναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν τῇ πόλει ἐθανάτωσεν. καὶ
dedit eam pharao emissiones filie sue
ἔδωκεν αὐτὴν φαραὼ ἀποστολὰς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ
vxori salomonis. ⁊ salomon edificauit gazer:
γυναικὶ σολομῶντος. καὶ σολομὼν ᾠκοδόμησε τὴν γαζέρ,
⁊ bethorō inferiorē. ⁊ baalath:
καὶ τὴν βαιθωρὼν τὴν κατωτέραν, καὶ τὴν βααλάθ,
⁊ thamor in deserto: ⁊ oēs ciuitates
καὶ τὴν θαμὼρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πάσας τὰς πόλεις
munitas: q̄ erant salomoni: ⁊ omnes
τὰς ὀχυράς, αἳ ἦσαν τῷ σολομῶντι, καὶ πάσας τὰς
ciuitates curruum: ⁊ omnes ciuitates
πόλεις τῶν ἁρμάτων, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν
equitum: ⁊ conatum salomonis quē nego-
ἱππέων, καὶ τὴν πραγματείαν σολομῶντος ἣν ἐπραγ-
ciatus est vt edificaret in hierusalem ⁊ in
ματεύσατο οἰκοδομῆσαι ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ
libano: ⁊ in omni terra potestatis sue. vni
λιβάνῳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῆς δυναστείας αὐτοῦ. πάν-
uersum derelictum pplm a chetteo ⁊
τα τὸν ὑπολελειμμένον λαὸν ἀπὸ τοῦ χετταίου καὶ
amorreo ⁊ pherezeo ⁊ chananeo
τοῦ ἀμορραίου καὶ τοῦ φερεζαίου καὶ τοῦ χαναναίου
⁊ eueo ⁊ iebuseo ⁊ gergeseo
καὶ τοῦ εὐαίου καὶ τοῦ ἰεβουσαίου καὶ τοῦ γεργεσαί-
qui nō erant de filiis israel: filios eoꝝ
ου τῶν μὴ ὄντων ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραήλ, τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ
qui remāserāt post eos in terra: q̄s nō potuerāt
ὑπολελειμμένα μετ᾽ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ, οὓς οὐκ ἠδύναντο
filii israel exterminare eos: ⁊ adduxit eos
οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς
salomon in tributū vsq; in diē hanc. ⁊ de filiis
σολομὼν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
israel nō dedit salomon in seruitutē: q2 ipsi erant vi
ἰηλ οὐκ ἔδωκε σολομὼν εἰς δουλείαν, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἄν-
ri bellatores: ⁊ serui ei9 ⁊ principes ⁊ ter-
δρες οἱ πολεμισταί, καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ τρι-
narii eius: ⁊ principes curruū eius: ⁊ equites
στοὶ αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ, καὶ ἱππεῖς
eius. erāt āt principes prefecti sup opera sa
αὐτοῦ. ἦσαν δὲ ἄρχοντες οἱ ἐπιστάμενοι ἐπὶ τῶν ἔργων σο-
lomonis quingenti quinquaginta: dominātes in
λομῶντος πεντακόσιοι πεντήκοντα, κυριεύοντες ἐν τῷ
pplo qui faciebat opus. filia āt pharaōis ascēdit
λαῷ τῷ ποιοῦντι τὸ ἔργον. ἡ θυγάτηρ δὲ τοῦ φαραὼ ἀνέβη
a ciuitate dauid in domū suā: quā edificauerat
ἀπὸ τῆς πόλεως δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ὃν ᾠκοδόμησεν
ei. tunc edificauit mello. ⁊ offerebat salomon
αὐτῇ. τότε ᾠκοδόμησε μηλλὼ καὶ προσήνεγγεν σολομὼν

trib⁹ vicib⁹ per annū holocauſta ⁊ pacifica ſup
τριςῶς κατ' ἐνιαυτὸν ὁλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ
altare qđ edificauerat dño. ⁊ adoleuit ſup
τὸ θυσιαςήριον ὃ ᾠκοδόμησε τῷ κυρίῳ. καὶ ἐθυμίασεν ἐπ'
illud qđ erat coram dño: ⁊ perfecit domū.
αὐτὸ τὸ ὃν ἐνώπιον κυρίου, καὶ συνετέλεσε τὸν οἶκον.
⁊ fecit rex ſalomon nauē in aſion ga
καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν ναῦν ἐν ἀσιὼν γα-
ber que eſt iuxta elath in littore ma
βὲρ τὴν οὖσαν ἐχόμενα αἰλὰθ ἐπὶ τοῦ χείλους θαλάσ-
ris vltimi in terra edon. ⁊ miſit chiram in
σης τῆς ἐσχάτης ἐν γῇ ἐδώμ. καὶ ἀπέςειλε χειρὰμ ἐν τῇ
naue ſeruorū ſuo⁊ viros nauticos: pplm gna
νηῒ τῶν παίδων αὐτοῦ ἄνδρας ναυτικούς, λαὸν εἰ-
ros impellere mare cū ſeruis ſalo
δότας ἐλαύνειν θάλασσαν μετὰ τῶν παίδων σολο-
monis. ⁊ venerūt in ſophira: ⁊ ſūpſerūt inde qua
μῶντος. καὶ ἦλθον εἰς σωφειρά, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τε-
dringēta ⁊ viginti talenta auri: ⁊ detulerūt
τρακόσια καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσίου, καὶ ἤνεγκαν
regi ſalomoni.
τῷ βασιλεῖ σολομῶντι. Ca. 10.

ET regina ſaba audiuit nomē ſalo
Καὶ βασίλισσα σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα σολο-
monis ⁊ nomē dñi: ⁊ venit vt ten
μῶντος καὶ τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ ἦλθε τοῦ πειρᾶ-
taret eū in enigmatib⁹. ⁊ venit in hieruſalem in
σαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασι. καὶ ἦλθεν εἰς ἱερουσαλὴμ ἐν
potētia graui nimis. ⁊ cameli portātes aro
δυνάμει βαρείᾳ σφόδρα. καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἀρώ-
mata ⁊ aurū multū nimis: ⁊ lapidē p̄cioſū
ματα καὶ χρυσίον πολὺν σφόδρα, καὶ λίθον τίμιον
multū. ⁊ venit ad regem ſalomonē. ⁊
πολύν. καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα σολομῶντα. καὶ
locutus eſt ei vniuerſa que erāt in corde ſuo.
ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
⁊ nunciauit ei ſalomon omnia verba
καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ σολομὼν πάντας τοὺς λόγους
eius: nō fuit ſermo neglectus a re-
αὐτῆς, οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος ὑπὸ τοῦ βασι-
ge quē nō nunciauit ei. ⁊ vidit regina
λέως ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ. καὶ εἶδε βασίλισσα
ſaba oēm ſapiētiā ſalomonis: ⁊ do-
σαβὰ πᾶσαν τὴν φρόνησιν σολομῶντος, καὶ τὸν οἶ-
mum quā edificauerat: ⁊ cibos ſalomonis: ⁊
κον ὃν ᾠκοδόμησε, καὶ τὰ βρώματα σολομῶντος, καὶ
cathedrā ſeruorū eius: ⁊ aſſiſtētiā
τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ, καὶ τὴν παράςασιν
miniſtrorū ei⁹: ⁊ veſtem eo⁊: ⁊
τῶν λειτουργῶν αὐτοῦ, καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν, καὶ
pincernas eius: ⁊ holocauſtū eius
τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν αὐτοῦ
qđ offerebat in domo dñi: ⁊ extra ſe facta eſt. ⁊
ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο. καὶ
dixit ad regem ſalomonē: verus ſermo quē
εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα σολομῶντα, ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν
audiui in terra mea de ſermōe tuo ⁊ de
ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς
ſapiētia tua: ⁊ nō credidi eis q̄ dixerūt mihi:
φρονήσεώς σου, καὶ οὐκ ἐπίςευσα τοῖς εἰρηκόσι μοι,
donec veni ⁊ viderūt oculi mei: ⁊
ἕως οὗ παρεγενόμην καὶ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ
ecce nō eſt ſm medietatē ſicut annūciauerūt mihi: ad
ἰδοὺ οὐκ ἔςι κατὰ τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγγειλάν μοι, προ-
didiſti ſapia⁊ ⁊ bona ſup oēm famā quā audiui
έθεικας σοφίαν καὶ ἀγαθὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα
in terra mea. beate mulieres tue: ⁊ beati
ἐν τῇ γῇ μου. μακάριαι αἱ γυναῖκές σου, καὶ μακάριοι
ſerui tui iſti qui ſtant corā te ſem
οἱ παῖδές σου οὗτοι οἱ παρεςηκότες ἐνώπιόν σου δια-
per: q̄ audiūt ſapiētiā tuā.
παντός, οἱ ἀκούοντες τὴν φρόνησίν σου.

tribus vicibus p annos ſingulos holocauſta & pacificas victimas ſuper altare qđ edificauerat dño: & adolebat thymiama corā dño. Perfectūq; ē tēplū. Claſſē quoq; fecit rex ſalomō in aſiongaber q̄ eſt iuxta haylam in littore maris rubri in terra idumee. Miſitq; hiram in claſſe illa ſeruos ſuos viros nauticos & gnaros maris cum ſeruis ſalomonis. Qui cū veniſſent in ophir ſumptum inde aurum quadringentorum viginti talentorum detulerunt ad regem ſalomonem. 10.

SEd & regina ſaba audita fama ſalomonis: in nomine dñi venit tēptare eum in enigmatibus. Et īgreſſa ieruſalē mlto cū comitatu & diuitiis: camelis portantibus aromata: & aurū infinitū nimis: & gēmas p̄cioſas: vēit ad regē ſalomonē: & locuta eſt ei vniuerſa q̄ hēbat in corde ſuo. Et docuit eam ſalomō oīa verba q̄ pꝓpoſuit. Non fuit ſermo qui regem poſſet latere & non rñderet ei. Vidēs autē regina ſaba oēm ſapiētiā ſalomōis & domum quam edificauerat & cibos mēſe eius & habitacula ſeruorū & ordīes miniſtrantiū: veſteſq; eorū: & pīcernas & holocauſta q̄ offerebat ī domo dñi: nō habebat vltra ſpūm: dixitq; ad regē. Verus ē ſermo quem audiui in terra mea ſup ſermonib⁹ tuis & ſup ſapiētia tua: & nō credebam narrātibus mihi: donec ipſa veni & vidi oculis meis: & ꝓbaui q medía pars mihi nūciata nō fuerit. Maior eſt ſapiētia & opera tua q̄ rumor quē audiui. Beati viri tui & beati ſerui tui hi qui ſtāt coram te ſemper: & audiunt ſapientiam tuam.

שלש פעמים בשנה עלות ושלמים — עלה
על המזבח אשר בנה ליהוה — זבח קטר
והקטיר אתו אשר לפני יהוה — פנה
ושלם את הבית: ואני עשה המלך — אנה
שלמה בעציון גבר אשר את אילות
על שפת ים סוף בארץ אדום: — שפה
וישלח חירם באני את עבדיו — שלח
אנשי אניות ידעי הים עם
עבדי שלמה: ויבאו אופירה — בוא
ויקחו משם זהב ארבע מאות — לקח רבע
ועשרים ככר ויבאו אל המלך — מאה בוא
שלמה: ומלכת שבא — Cap.x.
שמעת את שמע שלמה לשם
יהוה ותבא לנסתו בחידות: — בוא נסה
ותבא ירושלמה בחיל כבד — חוד
מאד גמלים נשאים בשמים
וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא
אל שלמה ותדבר אליו את כל — דבר
אשר היה עם לבבה: ויגד לה — נגד
שלמה את כל דבריה לא היה
דבר נעלם מן המלך אשר לא — עלם
הגיד לה: ותרא מלכת שבא את — ראה
כל חכמת שלמה והבית אשר
בנה: ומאכל שלחנו ומושב — אכל ישב
עבדיו ומעמד משרתיו ומלבשיהם — עמד שרת
ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית — לבש שקה
יהוה ולא היה בה עוד רוח: ותאמר — עלה
אל המלך אמת היה הדבר אשר — אמר
שמעתי בארצי על דבריך ועל
חכמתך: ולא האמנתי לדברים — אמן
עד אשר באתי ותראינה עיני — בוא ראה
והנה לא הגד לי החצי הוספת — נגד חצה
חכמה וטוב אל השמועה אשר — יסף שמע
שמעתי: אשרי אנשיך אשרי
עבדיך אלה העמדים לפניך — בנה
תמיד השמעים את חכמתך: — תמד

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרוּךְ אֲשֶׁר הָיָה בָּרַךְ
חָפֵץ בְּךָ לְתִתְּךָ עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל נָתַן
בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם
וַיְשִׂמְךָ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט שׂוּם עָשָׂה
וּצְדָקָה׃ וַתִּתֵּן לַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁפַט נָתַן
כִּכַּר זָהָב וּבְשָׂמִים הַרְבֵּה מְאֹד רָבָה
וְאֶבֶן יְקָרָה לֹא בָא כַבֹּשֶׂם הַהוּא בּוֹא
עוֹד לָרֹב אֲשֶׁר נָתְנָה מַלְכַּת רָבַב
שְׁבָא לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ וְגַם אֳנִי אָנָה
חִירָם אֲשֶׁר נָשָׂא זָהָב מֵאוֹפִיר
הֵבִיא מֵאֹפִיר עֲצֵי אַלְמֻגִּים בּוֹא לָמַג
הַרְבֵּה מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה׃ וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ אֶת עֲצֵי הָאַלְמֻגִּים מִסְעָד סָעַד
לְבֵית יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וְכִנֹּרוֹת
וּנְבָלִים לַשָּׁרִים לֹא בָא כֵן עֲצֵי שׁוּר בּוֹא
אַלְמֻגִּים וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם רָאָה
הַזֶּה׃ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמַלְכַּת
שְׁבָא אֶת כָּל חֶפְצָהּ אֲשֶׁר
שָׁאָלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן לָהּ בָּדַד
כְּיַד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתֵּפֶן וַתֵּלֶךְ פָּנָה
לְאַרְצָהּ הִיא וַעֲבָדֶיהָ׃ וַיְהִי מִשְׁקַל הָיָה שָׁקַל
הַזָּהָב אֲשֶׁר בָּא לִשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה
אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ
כִּכַּר זָהָב׃ לְבַד מֵאַנְשֵׁי הַתָּרִים תּוּר
וּמִסְחַר הָרֹכְלִים וְכָל מַלְכֵי סָחַר
הָעֶרֶב וּפַחוֹת הָאָרֶץ׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ פֶּחָה עָשָׂה
שְׁלֹמֹה מָאתַיִם צִנָּה זָהָב שָׁחוּט מֵאָה צָנַן
שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל שָׁחַט עָלָה
הַצִּנָּה הָאֶחָת׃ וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
מָגִנִּים זָהָב שָׁחוּט שְׁלֹשֶׁת
מָנִים זָהָב יַעֲלֶה עַל הַמָּגֵן הָאֶחָת מָנָה
וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן׃ נָתַן
וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא שֵׁן גָּדוֹל גָּדַל
וַיְצַפֵּהוּ זָהָב מוּפָז׃ שֵׁשׁ מַעֲלוֹת צָפָה פָּזַז
לַכִּסֵּה וְרֹאשׁ עָגֹל לַכִּסֵּה מֵאַחֲרָיו עָלָה עָגַל
וְיָדֹת מִזֶּה וּמִזֶּה אֶל מְקוֹם קוּם

Sit dñs deus tuus benedictus cui complacuisti: & posuit te super thronum israel: eo ꝙ dilexerit dominus israel in sempiternũ & cõstituit te regem vt faceres iudicium & iusticiã. Dedit ergo regi centum viginti talenta auri: & aromata multa nimis & gẽmas p̃ciosas. Nõ sunt allata vltra aromata tam multa q̃ ea q̃ dedit regina saba regi salomõi. Sed & classis hirã q̃ portabat aurũ de ophir attulit ex ophir ligna tina multa nimis & gẽmas p̃ciosas. Fecitq; rex de lignis tinis fulcra domus dñi & dom⁹ regie & citharas lyrasq; cãtoribus. Nõ sunt allata huiuscemodi ligna tina neq; visa vsq; in presentẽ diem. Rex autem salomõ dedit regine saba omnia que voluit & petiuit ab eo: exceptis his q̃ vltro obtulerat ei munere regio. Que reuersa est & abiit in terrã suã cũ seruis suis. Erat autem pondus auri qđ offerebatur salomoni per annos singulos sexcentorum sexaginta sex taletorꝫ auri: excepto eo ꝙ offerebãt viri qui sup vectigalia erãt & negociatores: vniuersiq; scruta vendẽtes: & oẽs reges arabie ducesq; terre. Fecit quoq; rex salomõ ducẽta scuta đ auro purissimo. Sexcẽtos auri siclos dedit ĩ laminas scuti vnius: & trecentas peltas ex auro p̃bato. Trecenteq; mine auri vnam peltã vestiebant. Posuitq; eas rex in domo saltus libani. Fecit etiã rex salomon thronũ de ebore grãdẽ & vestiuit eũ auro fuluo nimis: q habebat sex gradus. Et summitas throni rotũda erat ĩ parte posteriori: & due manus hic atq; inde tenẽtes

sit dñs deus benedictus: q̃ voluit in te
γένοιτο κύριος ὁ θεὸς εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ
dare te sup thronũ israel eo ꝙ dilexerit dñs
δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου ἰσραὴλ διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον
israel vt firmaret eũ in sẽpiternũ: τ cõsti
τὸν ἰσραὴλ τοῦ στῆσαι αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔθε
tuit te in regem sup eos: vt facias iudiciũ in
τό σε εἰς βασιλέα ἐπ' αὐτούς, τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν
iusticia τ in iudicijs eius. τ dedit sa
δικαιοσύνη καὶ ἐν κρίμασιν αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε τῷ σο
lomoni centũ τ viginti talenta auri τ
λομῶντι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ καὶ
aromata multa nimis. τ lapidẽ p̃ciosũ multũ.
ἀρώματα πολλὰ σφόδρα. καὶ λίθον τίμιον πολύν.
nõ fuerũt allata s; aromata illa vltra in multi
οὐκ ἐλελύθη κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς πλῆ
tudinẽ q dedit regina saba regi salo
θος ἃ ἔδωκε βασίλισσα σαβὰ τῷ βασιλεῖ σολο-
moni. τ nauis chiram portans aurum de
μῶντι. καὶ ἡ ναῦς χειρὰμ ἡ αἴρουσα τὸ χρυσίον ἐκ
sophir attulit ligna multa nimis dolata: τ
σωφεὶρ ἤνεγκε ξύλα πολλὰ σφόδρα πελεκητά, καὶ
lapidẽ p̃ciosũ multũ. τ fecit rex li-
λίθον τίμιον πολύν. καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύ
gna dolata fulcra domus dñi
λα τὰ πελεκητὰ ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου κυρίου
τ domus regis. τ citharas τ lyras
καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως. καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς
cãtorib⁹. nõ sunt allata huiuscemõi ligna dolata: neq;
ᾠδοῖς. οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα πελεκητά, οὐδὲ
visa sũt vsq; vltra vsq; ĩ diem hunc. τ rex
ὤφθη που ἔτι ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ὁ βασι-
salomon dedit regine saba omnia
λεὺς σολομὼν ἔδωκε τῇ βασιλίσσῃ σαβὰ πάντα
quecũq; voluit: q̃cũq; petijt: absq; omnib⁹ q̃ de
ὅσα ἠθέλησεν, ὅσα ᾐτήσατο, ἐκτὸς πάντων ὧν ἔδω
dit ei per manũ regis salomonis. τ
κεν αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ βασιλέως σολομῶντος. καὶ
reuersus est τ abijt in terrã suã ipsa τ
ἀπεστράφη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὐτὴ καὶ οἱ
serui sui. τ erat põdus auri
παῖδες αὐτῆς. καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ
qđ offerebat salomoni in anno vno sexcenta sexagin
ἐληλυθότος σολομῶντι ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ ἑξακόσια ἑξήκον
ta τ sex talẽta auri: absq; tributis
τα καὶ ἓξ τάλαντα χρυσίου, χωρὶς τῶν φόρων τῶν
subditorum τ mercatorũ q̃ negociaban
ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων τῶν ἐμπορευομέ-
tur: τ omniũ: regũ q̃ erãt in vlterio
νων, καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῶν ἐν τῷ πέ-
ri parte: τ satrapaꝝ terre. τ fecit
ραν, καὶ τῶν σατραπῶν τῆς γῆς. καὶ ἐποίησεν ὁ
rex salomon ducẽtas lãceas aureas ductiles.
βασιλεὺς σολομὼν διακόσια δόρατα χρυσᾶ ἐλατά.
sexcẽti aurei inerãt sup lãceã vnã. τ
ἑξακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἕν. καὶ
fecit trecenta scuta aurea ductilia: tres
ἐποίησε τριακοσίους θυρεοὺς χρυσοῦς ἐλατούς, τρεῖς
mine auri inerãt sup scutũ vnũ. τ
μναῖ χρυσίου ἐπῆσαν ἐπὶ τὸν θυρεὸν τὸν ἕνα. καὶ
dedit ea in domũ saltus libani. τ fe
ἔδωκεν αὐτὰ εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ λιβάνου. καὶ ἐποίη
cit rex thronũ eburneũ grãdẽ: τ de
σεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν, καὶ περι
aurauit eũ auro probato. sex gradus
εχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ. ἓξ ἀναβαθμοὶ τῷ
throno. τ eminẽtia vitulorũ a posteriorib⁹ eius
θρόνῳ. καὶ προτομαὶ μόσχων ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ
throno: τ manus hinc τ hinc sup locũ
τῷ θρόνῳ, καὶ χεῖρες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ τόπου

Trāſ. Gre. lxx. cū. interp̄. latina.

sedis: τ duo leones stātes iuxta
τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἑστηκότες παρὰ τὰς
manus: τ duodecim leones stātes sup sex gra
χεῖρας, καὶ δώδεκα λέοντες ἑστῶτες ἐπὶ τῶν ἓξ ἀναβαθ=
dus hinc τ hinc. nō factū est sic in vniuerso re
μῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν. οὐκ ἐγένετο οὕτως ἐν πάσῃ βα=
gno. τ oīa vasa q̄ a salomo
σιλείᾳ. καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ὑπὸ τοῦ σολομῶν=
ne facta fuerūt aurea: τ lauacra aurea: τ vni=
τος γεγονότα χρυσᾶ, καὶ λουτῆρες χρυσοῖ, καὶ πάν
uersa vasa domus saltus libani auro in
τα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ λιβάνου χρυσίῳ συγ
clusa. τ nō erat argētū: q: nō erat ar=
κεκλεισμένα. καὶ οὐκ ἦν ἀργύριον, ὅτι οὐκ ἦν τὸ ἀρ=
gentū reputatū p̄cio in diebus salomonis: q:
γύριον λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις σολομῶντος, ὅτι
nauis tharsis regi salomoni per ma
ναῦς θαρσεὶς τῷ βασιλεῖ σολομῶντι ἐπὶ τῆς θαλάσ=
re cū seruis chiram per tres annos ve
σης μετὰ τῶν παίδων χειρὰμ διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρ=
niebat regi salomoni nauis de tharsis au
χετο τῷ βασιλεῖ σολομῶντι ναῦς ἐκ θαρσεὶς χρυσί
ri τ argenti τ lapidū torno elaboratorū τ dolatorū.
ου καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν.
τ magnificat⁹ ē salomon sup oēs re=
καὶ ἐμεγαλύνθη σολομὼν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασι=
ges terre diuitiis τ sapiā. τ omnes
λεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ φρονήσει. καὶ πάντες οἱ
reges terre q̄rebāt vultum salomonis
βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον σολομῶντος
vt audirēt prudentiā eius: quā dederat dn̄s in
τοῦ ἀκούειν τῆς φρονήσεως αὐτοῦ, ἧς ἔδωκε κύριος ἐν
corde eius. τ ipsi deferebāt vnusq̄sq; munera
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα
sua: vasa argētea τ vasa aurea τ vestem τ
αὐτοῦ, σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν καὶ
aromata τ stactē τ equos τ mulos sin
ἀρώματα καὶ στακτὴν καὶ ἵππους καὶ ἡμιόνους τὸ κα=
gulis annis. τ cōgregauit salomon currus
τ' ἐνιαυτὸν εἰς ἐνιαυτόν. καὶ συνήγαγε σολομὼν ἅρματα
τ eqtes: τ erāt ei mille τ quadringēti cur
καὶ ἱππεῖς, καὶ ἦσαν αὐτῷ χίλια καὶ τετρακόσια ἅρ
rus: τ duodecim milia equitū. τ posuit e=
ματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων. καὶ ἔθετο αὐ=
os in ciuitatib⁹ curruum τ cum re=
τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἁρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βα
ge in hierusalem. τ dedit rex salo
σιλέως ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς σολο=
mon argētū in hierusalē vt lapides: τ ce
μὼν τὸ ἀργύριον ἐν ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέ=
dros dedit q̄si sicomoros q̄ in cāpestrib⁹ in
δρους ἔδωκεν ὡς τὰς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς
multitudine. τ egressus equorū salomonis de egy
πλῆθος. καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων σολομῶντος ἐξ αἰγύ=
pto τ de ecue: negociatores regis accipiebāt
πτου καὶ ἐξ ἐκουέ, οἱ ἔμποροι τοῦ βασιλέως ἐλάμβανον
de ecue in permutatiōe. τ ascēdebat egressus de egypto
ἐξ ἐκουὲ ἐν ἀλλάγματι. καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἔξοδος ἐξ αἰγύπτου
currus pro sexcētis argenti: τ equus pro centū τ
ἅρμα ἀνθ' ἑξακοσίων ἀργυρίου, καὶ ἵππος ἀντὶ ἑκατὸν καὶ
quinquaginta argenti. τ sic cūctis regi
πεντήκοντα ἀργυρίου. καὶ οὕτως πᾶσι τοῖς βασιλεῦ
bus chettiim τ regibus syrie per manū eo
σι χεττιεὶμ καὶ τοῖς βασιλεῦσι συρίας διὰ χειρὸς αὐ=
rum egrediebātur.
τῶν ἐξεπορεύοντο.

Ca. 11.

Et rex salomon erat amator mulierū: τ du=
Καὶ ὁ βασιλεὺς σολομὼν ἦν φιλογύναιος, καὶ ἔλα
cit mulieres alienigenas: τ filiam pharaōis: τ
βε γυναῖκας ἀλλοτρίας, καὶ τὴν θυγατέρα φαραώ, καὶ
moabitidas:
μωαβίτιδας,

Trāſla. B. Hie.

[o]sedile: [e]& duo [f]leões [g]sta=
bant
[h]iuxta [i]man⁹ sigulas: [k]&
duodecim [m]leunculi
[n]stantes [r]super sex [q]gra=
dus [r]hinc
[s]atq; ide. [t]Nō [u]est factum
[x]tale op⁹ [y]i vniuersis [z]re=
gnis. Sed [a]& oīa [b]vasa de
q̄bus [c]potabat [d]rex [e]salo=
mō erāt [f]aurea [g]& vniuer
sa [h]supellex [i]domus [k]sal=
tus [l]libani de [m]auro [n]pu=
rissimo. [o]Nō erat [p]argen
tū [q]nec [u]alicui⁹ p̄cii [r]puta
batur [s]in diebus [t]salomo
nis: [x]quia [y]classis [a]regis [b]p
mare [c]cum [d]classe
[e]hiram [f]semel [g]per tres
[h]annos [i]ibat in
[l]tharsis [m]deferēs īde [n]au=
rum [o]& argentum &
[p]dentes elephantorū: [q]&
simias [r]& pauos. [s]Magni
ficatus ē ergo [t]rex [u]salo=
mō [x]sup oēs [y]reges [z]terre
[a]diuitiis [b]& sapientia. [c]Et
vniuersa [d]terra
[e]desiderabat [g]vultū [h]salo
monis [i]vt audiret
[l]sapientiam eius [m]quam
[n]dederat [o]deus
[p]in corde eius. [q]Et [s]singu
li [r]deferebant ei [t]mūera:
[u]vasa [x]argētea [y]& [z]aurea:
[a]vestes [b]& arma bellica:
[c]aromata quoq; & [d]e=
quos [e]& mulos
[h]per ānos singulos. [i]Cō
gregauitq; [k]salomō [l]cur=
rus [m]& eqtes: [n]& fcti sūt
[o]ei [p]mille [q]quadringenti
[s]currus: [t]& duodecī [u]mi=
lia
[r]eqtū: [s]& disposuit eos [a]p
cītates munitas [c]& cum
[d]rege [e]in ierusalē. [f]Fecit=
q; vt tanta eēt abūdātia
[i]argēti [k]in ierusalē [l]quan
ta & lapidum: [m]&
[n]cedrorū [o]p̄buit [s]multi=
tudinē [r]q̄si sicomoros [q]q̄
nascūtur [r]in cāpestrib⁹.
[t]Et educebātur [u]equi
[r]salomoni [s]de egypto [a]&
de choa.
[b]Negociatores ei [c]regis
[d]emebāt [e]de choa & sta=
tuto [f]p̄cio [g]pducebāt. [h]E
grediebatur aūt [i]quadri
ga [k]ex egypto [l]sexcentis
siclis [n]argenti:
[o]& equus [q]centū [p]qnq̄gi
ta. [r]atq; in hūc modū [s]cū
cti [t]reges [u]etheorū [x]& [y]sy
rie equos venūdabāt. 11.

Rex autem
[b]salomō [c]adamauit
[d]mulieres [e]alienigenas
[f]mltas. [h]Filiā [g]quoq; [i]pha
raonis & [k]moabitidas

Tex. he. iii. Regū. xi. Pritiua. heb.

השבת ושנים אריות עמדים — ישב שנה
אצל הידות ושנים עשר אריים — ארה
עמדים שם על שש המעלות מזה
ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות: — מלך
וכל כלי משקה המלך שלמה — כלה שקה
זהב וכל כלי בית יער הלבנון
זהב סגור אין כסף לא נחשב — סגר חשב
בימי שלמה למאומה: כי אני — יום מאם
תרשיש למלך בים עם אני — אנה
חירם אחת לשלש שנים תבוא — שנה בוא
אני תרשיש נשאת זהב וכסף
שנהבים וקפים ותכיים: ויגדל — קוף תכה
המלך שלמה מכל מלכי הארץ — גדל
לעשר ולחכמה: וכל הארץ
מבקשים את פני שלמה לשמע — בקש פנה
את חכמתו אשר נתן אלהים
בלבו: והמה מביאים איש מנחתו — בוא
כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק — כלה
ובשמים סוסים ופרדים דבר
שנה בשנה: ויאסף שלמה רכב — אסף
ופרשים ויהי לו אלף וארבע — היה רבע
מאות רכב ושנים עשר אלף — שנה
פרשים וינחם בערי הרכב ועם — נחה עיר
המלך בירושלם: ויתן המלך את — נתן
הכסף בירושלם כאבנים ואת
הארזים נתן כשקמים אשר
בשפלה לרב: ומוצא הסוסים — יצא
אשר לשלמה ממצרים ומקוה — קוה
סחרי המלך יקחו מקוה — לקח
במחיר: ותעלה ותצא מרכבה — מחר עלה
ממצרים בשש מאות כסף — יצא רכב
וסוס בחמשים ומאה וכן לכל — מאה
מלכי החתים ולמלכי ארם
בידם יצאו:

Cap. xi.

והמלך
שלמה אהב נשים נכריות — נשה
רבות ואת בת פרעה מואביות — רבב

עמניות ארמית צדנית חתית:
מן הגוים אשר אמר יהוה אל
בני ישראל לא תבאו בהם והם בוא
לא יבאו בכם אכן יטו את נטה
לבבכם אחרי אלהיהם בהם
דבק שלמה לאהבה: ויהי לו היה
נשים שרות שבע מאות שור מאה
ופלגשים שלש מאות ויטו
נשיו את לבו: ויהי לעת זקנת
שלמה נשיו הטו את לבבו נשה
אחרי אלהים אחרים ולא היה
לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב
דויד אביו: וילך שלמה אחרי
עשתרת אלהי צדנים ואחרי
מלכם שקץ עמנים: ויעש עשה
שלמה הרע בעיני יהוה ולא רוע
מלא אחרי יהוה כדוד אביו:
אז יבנה שלמה במה לכמוש בנה
שקץ מואב בהר אשר על פני שקץ פנה
ירושלם ולמלך שקץ בני עמון:
וכן עשה לכל נשיו הנכריות
מקטירות ומזבחות לאלהיהן: קטר זבח
ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה אנף
לבבו מעם יהוה אלהי ישראל
הנראה אליו פעמים: וצוה אליו ראה
על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי ילך
אלהים אחרים ולא שמר את
אשר צוה יהוה: ויאמר יהוה
לשלמה יען אשר היתה זאת היה
עמך ולא שמרת בריתי וחקתי ברת חקק
אשר צויתי עליך קרע אקרע את צוה קרע
הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: מלך נתן
אך בימיך לא אעשנה יום עשה
למען דוד אביך מיד בנך
אקרענה: רק את כל הממלכה
לא אקרע שבט אחד אתן נתן
לבנך למען דוד עבדי ולמען

& ammōitidas: idume
as & ſydonias & cethe-
as: de gentibus ſup q-
bus dixit dominus
filiis iſrael. Nō ingre-
diemini ad eas: neq₃ de
illis ingredietur ad vr̄as
Certiſſime ei auertent
corda vr̄a: vt ſequamini
deos earū. His itaq₃
copulatus eſt ſalomon
ardentiſſimo amore.
Fuerūtq₃ ei vxores q̄ſi
regine ſeptingente:
& concubine trecente.
Et auerterunt
mulieres cor eius. Cū-
q₃ iam eſſet ſenex
deprauatū eſt cor eius
per mulieres: vt
ſequeretur deos alie-
nos: nec erat
cor eius pfectū cū do-
mino deo ſuo: ſicut cor
dauid patris eius. Sed
colebat ſalomon
aſtherthen deam ſido-
niorum: &
moloch idolū ammo
nitarum. Fecitq₃
ſalomon qđ nō placue
rat coram dn̄o: & non
adīpleuit vt ſeq̄retur
dn̄m: ſicut dđ pr̄ eius.
Tūc edificauit ſalomō
phanum chamos
idolo moab in monte
qui eſt cōtra
ieruſalem: & moloch
idolo filiorū ammon.
Atq₃ in hūc modū fe-
cit vniuerſis vxorib⁹ ſu
is alienigenis que adole
bant thura & immola-
bant diis ſuis. Igitur ira
tus eſt dn̄s ſalomōi q᷑ a
uerſa eēt mēs eius a do
mino deo iſrael
q̄ appuerat ei ſecundo
& preceperat
de verbo hoc ne ſeq̄re
tur
deos alienos: & nō cu
ſtodiuit
q̄ mādauit ei dn̄s. Di-
xit itaq₃ dominus
ſalomoni. Quia ha-
buiſti hoc
apud te & nō cuſtodiſti
pactū meū & precepta
mea que mandaui tibi:
dirumpens ſcindam
regnum tuum & dabo
illud ſeruo tuo:
verūtamē in diebus tu
is non faciam
propter dauid patrem
tuum. De manu filii tui
ſcindam illud: nec to-
tum regnum
auferam: ſed tribū vnā
dabo
filio tuo propter dauid
ſeruum meum &

ꝛ ammonitidas: ꝛ idumeas: ꝛ ſidonias: ꝛ
καὶ ἀμμανίτιδας, καὶ ἰδουμαίας, καὶ σιδωνίας, καὶ
chetteas: de gētib⁹ quas negauit dn̄s filiis
χετταίας, ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπεῖπε κύριος τοῖς υἱοῖς
iſrael dicēs: nō ingrediemini ad eos: ꝛ ipſi
ἰσραὴλ λέγων, οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ
nō ingredietur ad vos: ne inclinēt cor-
οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς, ἵνα μὴ ἐκκλίνωσι τὰς καρ
da vr̄a poſt idola eoꝝ: ad hos copu
δίας ὑμῶν ὀπίσω τῶν εἰδώλων αὐτῶν, εἰς αὐτοὺς ἐκολ
lat⁹ eſt ſalomō vt amaret. ꝛ fuerūt ei vxo
λήθη σολομὼν τοῦ ἀγαπῆσαι. καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖ
res imperātes ſeptingēte: ꝛ cōcubine trecente.
κες ἄρχουσαι ἑπτακόσιαι, καὶ παλλακαὶ τριακόσιαι.
ꝛ auerterūt mulieres eius cor eius.
καὶ ἔκλινον αἱ γυναῖκες αὐτοῦ τὴν καρδίαν αὐτοῦ.
ꝛ factū eſt in tēpore ſenectutis ſalomonis mulieres
καὶ ἐγένετο ἐν καιρῷ γήρους σολομῶντος αἱ γυναῖκες
eius auerterūt cor eius poſt deos alie
αὐτοῦ ἐξέκλιναν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν ἑτέ-
nos: ꝛ nō erat cor eius perfectū cū
ρων, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ τοῦ
dn̄o deo ſuo: ſicut cor dauid
κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἡ καρδία δαυὶδ τοῦ
patris ſui. ꝛ abiit ſalomon poſt aſtar
πρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθη σολομὼν ὀπίσω τῆς ἀστάρ-
tes deā ſidonioꝝ: ꝛ poſt melchom abominationē
της θεοῦ σιδωνίων, καὶ ὀπίσω μελχὼμ βδελύγματος
ammon. ꝛ fecit ſalomon malū corā do
ἀμμών. καὶ ἐποίησε σολομὼν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυ
mino: ꝛ nō eſt ſecutus dn̄m vt dauid pa
ρίου, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω κυρίου ὡς δαυὶδ ὁ πα
ter eius. tūc edificauit ſalomon excelſum cha
τὴρ αὐτοῦ. τότε ᾠκοδόμησε σολομὼν ὑψηλὸν τῷ χα
mos idolo moab in mōte qui cōtra faciē
μὼς εἰδώλῳ μωὰβ ἐν τῷ ὄρει τῷ κατὰ πρόσωπον
hieruſalem: ꝛ melchom idolo filioꝝ ammō.
ἱερουσαλήμ, καὶ τῷ μελχὼμ εἰδώλῳ υἱῶν ἀμμών.
ꝛ ſic fecit vniuerſis vxoribus ſuis
καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ ταῖς
alienigenis: adolebāt thura ꝛ imolabāt idolis ſuis: ꝛ
ἀλλοτρίαις, ἐθυμίων καὶ ἔθυον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. καὶ
irat⁹ eſt dn̄s cōtra ſalomonē: q᷑ auerſū eēt cor
ὠργίσθη κύριος ἐπὶ σολομῶντι, ὅτι ἐξέκλινεν ἡ καρδία
eius a dn̄o deo iſrael q̄ apparuerat ei
αὐτοῦ ἀπὸ κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ
bis: ꝛ preceperat ei de verbo hoc:
δίς, καὶ ἐντειλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου,
omnino ne ſequeretur deos alienos. ꝛ
τοπαράπαν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων. καὶ
nō cuſtodiuit q̄ mādauit ei dn̄s. ꝛ dixit
οὐκ ἐφύλαξεν ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. καὶ εἶπε
dn̄s ad ſalomonē: quia facta ſūt hec te
κύριος πρὸς σολομῶντα, ἀνθ᾽ ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ
cum: ꝛ nō cuſtodiſti precepta mea ꝛ mā
σοῦ, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προ-
data mea q̄ mādaui tibi: dirūpēs ſcin-
στάγματά μου ἃ ἐνετειλάμην σοι, διαρρήσσων διαρρή-
dam regnū tuū de manu tua: ꝛ dabo
ξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου, καὶ δώσω
illud ſeruo tuo. verūtn̄ in diebus tuis
αὐτὴν τῷ δούλῳ σου. πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου
nō faciā hec pp dauid patrē tuū: de
οὐ ποιήσω ταῦτα διὰ δαυὶδ τὸν πατέρα σου, ἐκ
manu filii tui capiā illud: ſed totū
χειρὸς τοῦ υἱοῦ σου λήψομαι αὐτήν, πλὴν ὅλην τὴν
regnū nō capiā: ſceptrū vnū dabo filio
βασιλείαν οὐ μὴ λάβω, σκῆπτρον ἓν δώσω τῷ υἱῷ
tuo pp dauid ſeruū tuū: ꝛ pp
σου διὰ δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, καὶ διὰ

hieruſalem ciuitatẽ:quã elegi. ⁊ ſuſcitauit domi
ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν, ἣν ἐξελεξάμην. καὶ ἤγειρε κύρι-
nus aduerſariũ ſalomoni adar idumeũ de
ος σατὰν τῷ σολομῶντι τὸν ἀδὰρ τὸν ἰδουμαῖον ἐκ τοῦ
ſemine regni in idumea. ⁊ factũ
σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ. καὶ ἐγένε
eſt cũ diſperderet dauid edom cũ iret
το ἐν τῷ ἐξολοθρεύειν δαυὶδ τὸν ἐδὼμ ἐν τῷ πορευθῆ
ioab princeps militie ad ſepeliẽdũ inter
ναι ἰωὰβ τὸν ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυ
fectos: ⁊ occiderũt oẽ maſculinũ in idumea: qꝛ ſex mẽ
ματίας, καὶ ἔκοψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ, ὅτι ἓξ
ſibus moratꝰ eſt ibi ioab ⁊ oĩs iſrael donec in
μῆνας ἐνεκάθητο ἐκεῖ ἰωὰβ καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἕως οὗ ἐξω
teremit oẽ maſculinũ de idumea. ⁊ fu
λόθρευσε πᾶν ἀρσενικὸν ἐκ τῆς ἰδουμαίας. καὶ ἀπέ
git adar ipſe ⁊ viri idumei ſerui
δρα ἀδὰρ αὐτὸς καὶ ἄνδρες ἰδουμαῖοι δοῦλοι
ſeruoꝝ patris eius cum eo: ⁊ in
τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ εἰ-
greſſus ẽ in egyptũ. ⁊ adar puer paruus: ⁊ ſur
σῆλθεν εἰς αἴγυπτον. καὶ ἀδὰρ παιδάριον μικρόν, καὶ ἀνί
gunt de madiã ⁊ veniũt in pharan: ⁊ capiũt
στανται ἐκ μαδιὰμ καὶ ἔρχονται εἰς φαράν, καὶ λαμβάνου
viros ſecum: ⁊ veniũt ad pharaonẽ re
σιν ἄνδρας μεθ᾽ ἑαυτῶν, καὶ ἔρχονται πρὸς φαραὼ βα-
gem egypti. ⁊ ingreſſus eſt adar ad pharaonẽ: ⁊
σιλέα αἰγύπτου. καὶ εἰσῆλθεν ἀδὰρ πρὸς φαραώ, καὶ
dedit ei pharaõ domũ: ⁊ panes cõſtituit ei:
ἔδωκεν αὐτῷ φαραὼ οἶκον, καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ,
⁊ terrã dedit ei. ⁊ inuenit adar grãm corã
καὶ γῆν ἔδωκεν αὐτῷ. καὶ εὗρεν ἀδὰρ χάριν ἐναντίον
pharaõe valde: ⁊ dedit ei vxorẽ ſoro-
φαραὼ σφόδρα, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα τὴν ἀδελ
rem vxoris ſue: germanã thechephenes
φὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τὴν ἀδελφὴν θεχεφεινῆς τὴν
maiorẽ. ⁊ peperit ei ſoror thechephenes adar
μείζω. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ θεχεφεινῆς τῷ ἀδὰρ
ganibath filiũ ſuũ. ⁊ nutriuit eũ thechephenes
τὸν γανιβὰθ υἱὸν αὐτῆς. καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν θεχεφεινῆς
in medio domus pharaõis. ⁊ erat ganibath in domo
ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου φαραώ. καὶ ἦν γανιβὰθ ἐν τῷ οἴκῳ
pharaõis in medio filioꝝ pharaõis. ⁊ adar audiuit
φαραὼ ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν φαραώ. καὶ ἀδὰρ ἤκουσεν
in egypto ꝙ dormiuit dauid cum patri
ἐν αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται δαυὶδ μετὰ τῶν πατέ-
bus ſuis: ⁊ ꝙ mortuꝰ eſt ioab pꝛiceps mi-
ρων αὐτοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν ἰωὰβ ὁ ἄρχων τῆς στρα
licie: ⁊ dixit adar ad pharaõez: dimitte me
τιᾶς, καὶ εἶπεν ἀδὰρ πρὸς φαραώ, ἐξαπόστειλόν με
⁊ reuertar in terrã meã. ⁊ dixit pharao
καὶ ἀναστρέψω εἰς τὴν γῆν μου. καὶ εἶπε φαραὼ τῷ
adar: qua re tu indiges mecũ: qꝛ ecce tu que-
ἀδάρ, τίνι σὺ ἐλαττονῇ μετ᾽ ἐμοῦ, ὅτι ἰδοὺ σὺ ζη-
ris ire ad terrã tuã: ⁊ dixit ei
τεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ
adar: minime: qꝛ dimittens mittes me.
ἀδάρ, μηδαμῶς, ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστελεῖς με.
⁊ ſuſcitauit deꝰ aduerſariũ ei rezon filiũ eliada:
καὶ ἤγειρε θεὸς σατὰν αὐτῷ τὸν ῥεζὼν υἱὸν ἐλιαδά,
qui fugerat ab adarezer rege ſoeba dño ſuo.
ὃς ἔφυγεν ἀπὸ ἀδαρεζὲρ βασιλέως σουβὰ κυρίου αὐ-
⁊ cõgregati ſũt cõtra eũ viri: ⁊ erat
τοῦ. καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ᾽ αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἦν
pꝛiceps agminũ: ⁊ cepit dama-
ἄρχων συστρεμμάτων, καὶ προκατελάβετο τὴν δαμα
ſcũ: ⁊ habitauit in ea ⁊ regnauit in da
σκόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν αὐτῇ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν δα-
maſco. ⁊ erat aduerſariꝰ iſrael cũctis die
μασκῷ. καὶ ἦν σατὰν τῷ ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέ-
bus ſalomonis. hoc malũ
ρας σολομῶντος. αὕτη ἡ κακία

ierusalẽ quã elegi. Suſcitauit autem dominus aduerſarium ſalomoni adad idumeũ de ſemine regio: qui erat in edom. Cũ eĩ eſſet dauid in idumea: & aſcendiſſet ioab princeps militie ad ſepeliendum eos qui fuerãt ĩterfecti: & occidiſſet oẽ maſculinũ in idumea. Sex eĩ mẽſibus ibi moratus ẽ ioab & oĩs iſrael donec interimeret oẽ maſculinũ in idumea: fugit adad ipſe & viri idumei dẽ ſeruis patris eius cũ eo vt ingrederetur egyptũ. Erat autem adad puer paruulus. Cumqꝫ ſurrexiſſent de madian: venerũt ĩ pharan. Tulerũtqꝫ ſecũ viros de pharã & introierunt egyptũ ad pharaonem regẽ egypti. Qui dedit ei domum & cibos conſtituit: & terrã delegauit. Et inuenit adad gratiam coram pharaone valde: intãtũ vt daret ei vxorẽ ſororem vxoris ſue germanam thafnes regine. Gẽuitqꝫ ei ſoror thafnes genebath filiũ & nutriuit eũ thafnes in domo pharaõis. Eratqꝫ genebath habitãs apud pharaonẽ cũ filiis eius. Cũqꝫ audiſſet adad in egypto dormiſſe dauid cum patribus ſuis: & mortuũ eẽ ioab prĩcipem militie: dixit pharaoni. Dimitte me vt vadam in terrã meam. Dixitqꝫ ei pharao. Qua enim re apud me indiges vt q̃ras ire ad terrã tuã. At ille rñdit. Nulla. Sed obſecro te vt dimittas me. Suſcitauit quoqꝫ ei deus aduerſariũ razon filiũ eliadam qui fugerat adadezer regem ſaba dñm ſuũ: & congregauit cõtra eũ viros: & factus ẽ prĩceps latronũ cũ interficeret eos dd̃. abierũtqꝫ damaſcũ & hitauerũt ibi: & cõſtituerũt eũ regẽ in damaſco: eratqꝫ aduerſarius iſrael cunctis diebus ſalomõis. Et hoc ẽ malum

ירושלם אשר בחרתי: ויקם | קום
יהוה שטן לשלמה את הדד |
האדמי מזרע המלך הוא באדום: |
ויהי בהיות דוד את אדום בעלות | היה עלה
יואב שר הצבא לקבר את | שור
החללים ויך כל זכר באדום: כי | נכה
ששת חדשים ישב שם יואב | ששה
וכל ישראל עד הכרית כל זכר | כרת
באדום: ויברח אדד הוא ואנשים | ברח
אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא |
מצרים והדד נער קטן: ויקמו |
ממדין ויבאו פארן ויקחו | בוא לקח
אנשים עמם מפארן ויבאו |
מצרים אל פרעה מלך מצרים |
ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ |
נתן לו: וימצא הדד חן בעיני | נתן
פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות | מצא
אשתו אחות תחפנס הגבירה: | איש אח
ותלד לו אחות תחפנס את גנבת | גבר
בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית | ילד
פרעה ויהי גנבת בית פרעה | גמל
בתוך בני פרעה: והדד שמע | היה
במצרים כי שכב דוד עם אבתיו |
וכי מת יואב שר הצבא ויאמר | מות שור
הדד אל פרעה שלחני ואלך אל | ילך
ארצי: ויאמר לו פרעה כי מה |
אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת | הנה בקש
אל ארצך ויאמר לא כי שלח |
תשלחני: ויקם אלהים לו שטן | קום
את רזון בן אלידע אשר ברח |
מאת הדדעזר מלך צובה |
אדניו: ויקבץ עליו אנשים ויהי | קבץ היה
שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו |
דמשק וישבו בה וימלכו | נדד
בדמשק: ויהי שטן לישראל | מלך
כל ימי שלמה ואת הרעה | יום רעע

אשר הדד ויקץ בישראל וימלך — קוץ
על ארם׃ וירבעם בן נבט אפרתי
מן הצרדה ושם אמו צרועה
אשה אלמנה עבד לשלמה — איש
וירם יד במלך׃ וזה הדבר אשר — רום
הרים יד במלך שלמה בנה את
המלוא סגר את פרץ עיר דוד
אביו׃ והאיש ירבעם גבור חיל — גבר
וירא שלמה את הנער כי עשה — ראה
מלאכה הוא ויפקד אתו לכל — לאך פקד
סבל בית יוסף׃ ויהי בעת ההוא
וירבעם יצא מירושלם וימצא — מצא
אתו אחיה השילני הנביא — נבא
בדרך והוא מתכסה בשלמה — כסה
חדשה ושניהם לבדם בשדה׃ — שנה בדד
ויתפש אחיה בשלמה החדשה — תפש
אשר עליו ויקרעה שנים עשר — קרע
קרעים׃ ויאמר לירבעם קח — לקח
לך עשרה קרעים כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני קרע
את הממלכה מיד שלמה — מלך
ונתתי לך את עשרה השבטים׃ — נתן
והשבט האחד יהיה לו למען — היה
עבדי דוד ולמען ירושלם העיר
אשר בחרתי בה מכל שבטי
ישראל׃ יען אשר עזבוני
וישתחוו לעשתרת אלהי — שחה
צדנין לכמוש אלהי מואב
ולמלכם אלהי בני עמון ולא
הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני — עשה
וחקתי ומשפטי כדוד אביו׃ — חקק שפט
ולא אקח את כל הממלכה מידו — לקח
כי נשיא אשתנו כל ימי חייו — נשא שות
למען דוד עבדי אשר בחרתי — יום חיה
אתו אשר שמר מצותי — צוה
וחקתי׃ ולקחתי המלוכה מיד — מלך

adad & odium contra
iſrael: regnauitq; ∞∞∞
in ſyria. Hieroboam
quoq; filius nabath e=
frateus de ſareda ſeru⁹
ſalomōis cuius mater
erat nomine ſerua mu
lier vidua: ∞∞∞∞∞∞
leuauit manū cōtra re
gem. Et hec eſt cauſa
rebelliōis aduerſus eū:
qa ſalomō edificauit ∞
mello & coequauit vo=
raginē ciuitatis dauid
patris ſui. Erat āt hiero
boā vir fortis & potēs.
Vidēſq; ſalomō adole=
ſcētē bone indolis & in=
duſtriū: cōſtituerat eū
p̄fectū ſuper ∞∞∞∞∞
tributa vniuerſe dom⁹
ioſeph. Factū eſt igitur
i tp̄e illo vt hieroboam
egrederetur de ieruſalē
& īueniret eū ahias ſy
lonites p̄pheta ∞∞∞∞
in via opertus pallio
∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
nouo. Erāt autem duo
tantum in agro. ∞∞∞
Apphēdēſq; ahias pal
lium ſuum nouum ∞∞
quo coopertus erat ſci=
dit in duodecim ∞∞∞∞
partes: & ait ad hiero=
boam. Tolle ∞∞∞∞∞∞
tibi decem ſciſſuras.
Hec enim dicit ∞∞∞∞
dominus deus iſrael.
Ego ſcindam ∞∞∞∞∞
regnum de manu ſalo
monis: ∞∞∞∞∞∞∞∞∞
& dabo tibi decem tri=
bus. Porro ∞∞∞∞∞∞∞
vna tribus remanebit
ei propter ∞∞∞∞∞∞∞
ſeruū meū dauid: & ie
ruſalem ciuitatem ∞∞
quā elegi ex omnibus
tribubus ∞∞∞∞∞∞∞∞
iſrael: eo q̄ dereliq̄rit
me: ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
& adorauerit aſtherthē
deam ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
ſidoniorum & chamos
deum moab: ∞∞∞∞∞∞
& moloch deum filioꝝ
ammon: & non ∞∞∞∞
ābulauerit in viis meis
vt faceret iuſticiam co
rā me & precepta mea
& iudicia ſicut dd̄ pr̄ e=
ius. Nec auferam om̄e
regnum de manu eius:
ſed ducem ponā eū cū
ctis diebus vite ſue ∞∞
propter dauid ſeruum
meum quem elegi: ∞∞
qui cuſtodiuit manda
ta mea ∞∞∞∞∞∞∞∞∞
& p̄cepta mea. Auferā
autem regnū de manu

q̄ꝺ fecit adar. ⁊ graue fuit cōtra iſrael: ⁊ regna
ἣν ἐποίησεν ἀδάρ. καὶ ἐβαρύνθη ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ ἐβασί
uit in terra edom. ⁊ hieroboā filius nabat ephra
λευσεν ἐν γῇ ἐδώμ. καὶ ἱεροβοὰμ υἱὸς ναβὰτ ὁ ἐφρα
te⁹ ꝺe ſarira filius mulieris vidue ſeruus ſalo
θὶ ἐκ τῆς σαριρὰ υἱὸς γυναικὸς χήρας δοῦλος τοῦ σολο=
monis: ⁊ hanc rem fecit: q̄ eleuauit
μῶντος, καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἐποίησεν, ὡς ἐπῆρε
manū cōtra regem ſalomonē. ⁊ rex
τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸν βασιλέα σολομῶντα. καὶ ὁ βα
ſalomon edificauit arcem: ⁊ conclu
σιλεὺς σολομὼν ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν, καὶ συνέκλει=
ſit ſepem ciuitatis ꝺauid patris ſui.
σε τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐ
⁊ homo hieroboam fortis robore. ⁊
τοῦ. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἱεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει. καὶ
vidit ſalomon adoleſcentē q̄ vir operū eſt: ⁊
εἶδε σολομὼν τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐστί, καὶ
conſtituit eū ſup̄ tributa ꝺomus ioſeph. ⁊
κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου ἰωσήφ. καὶ
factū eſt in tp̄e illo ⁊ hieroboā egreſſus ē ꝺe
ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἱεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ
hieruſalem: ⁊ inuenit eū achia ſylonites p̄ro
ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρεν αὐτὸν ἀχία ὁ συλωνίτης ὁ προ
pheta in via: ⁊ ſeparauit eū a via.
φήτης ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ.
⁊ achia indutus veſte noua: ⁊ am
καὶ ἀχία περιβεβλημένος ἱμάτιον καινόν, καὶ ἀμφό
bo ſoli in agro. ⁊ apphēdit achia
τεροι μόνοι ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ἐπελάβετο ἀχία τοῦ
palliū ſuū nouū q̄ꝺ erat ſup̄ ſe: ⁊ ſcidit
ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ διέρρηξεν
illud ꝺuodeciȝ ſciſſuras. ⁊ ait hieroboā: tol
αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα. καὶ εἶπε τῷ ἱεροβοάμ, λά
le tibi ꝺecē ſciſſuras: q̄ꝛ hec ꝺicit ꝺn̄s
βε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα, ὅτι τάδε λέγει κύριος
ꝺeus iſrael. ecce ego ſcindā regnū ꝺe ma=
ὁ θεὸς ἰσραήλ. ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσσω τὴν βασιλείαν ἐκ χει
nu ſalomonis: ⁊ ꝺabo tibi ꝺecē ſceptra: ⁊
ρὸς σολομῶντος, καὶ δώσω σοι δέκα σκῆπτρα, καὶ
ꝺuo ſceptra erūt ei: p̄p̄ ſeruū meū ꝺauid:
δύο σκῆπτρα ἔσται αὐτῷ, διὰ τὸν δοῦλόν μου δαυίδ,
⁊ p̄p̄ hieruſalem ciuitatē: quā elegi in ea
καὶ διὰ ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν, ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ
ꝺe oībus tribub⁹ iſrael: eo q̄ ꝺereliquit
ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν ἰσραήλ, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπέ
me ⁊ ſeruiuit aſtarte abominatiōi ſidonioꝝ: ⁊
με καὶ ἐδούλευσε τῇ ἀστάρτῃ βδελύγματι σιδωνίων, καὶ
chamos idolo moab: ⁊ melchom ꝺeſpe=
τῷ χαμὼς εἰδώλῳ μωάβ, καὶ τῷ μελχὸμ προσοχ
ctioni filioꝝ ammō: ⁊ nō ambulauit in viīs
θίσματι υἱῶν ἀμμών, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς
meis vt faceret rectū corā me ⁊ p̄re 5.c
μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιόν μου καὶ τὰ προ=
cepta mea ⁊ iuſtificatiōes meas: ſicut fe
στάγματά μου καὶ τὰ δικαιώματά μου, καθὼς ἐποίη
cit ꝺauid pater eius. ⁊ nō auferā totū
σε δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ οὐ λήψομαι ὅλην τὴν
regnum ꝺe manu eius: q̄ ꝺefendēs ꝺe
βασιλείαν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀντιτασσόμενος ἀν
fendam eum cūctis ꝺiebus vite ſue
τιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ
p̄p̄ ꝺauid ſeruū meū: quē elegi eū: q̄
διὰ δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν, ὃς
cuſtodiuit mādata mea ⁊ iuſtificatiōes meas.
ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου.
⁊ auferā regnum ꝺe manu
καὶ λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς ∞∞∞∞∞∞

∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

filij eius: ⁊ dabo tibi decē ſceptra:
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα,
at filio eius dabo duo ſceptra: vt ſit po
τῷ δὲ υἱῷ αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα, ὅπως ᾖ θέ
ſitio ſeruo meo dauid cūctis diebus co
σις τῷ δούλῳ μου δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπι
rā me in hieruſalem ciuitate: quā elegi mi
όν μου ἐν ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἐμαυ-
hi vt ponerem nomē meū ibi. ⁊ te aſſumā
τῷ τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ σὲ λήψομαι
⁊ regnabis in q̄b⁹ deſiderat aīa tua: ⁊ tu
καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ σὺ
eris rex ſup̄ iſrael. ⁊ erit ſi cuſtodieris om
ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἔσαι ἐὰν φυλάξῃς πάν
nia que precepero tibi: ⁊ ābulaueris in
τα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, καὶ πορευθῇς ἐν ταῖς ὁ-
vijs meis: ⁊ feceris rectū corā me vt cu-
δοῖς μου, καὶ ποιήσῃς τὸ εὐθὲς ἐνώπιόν μου τοῦ φυ
ſtodias oīa mādata mea ⁊ precepta
λάξαι πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς
mea: ſicut fecit dauid ſeruus me⁹: ⁊ e-
μου, καθὼς ἐποίησε δαυὶδ ὁ δοῦλός μου, καὶ ἔσο-
ro tecum: ⁊ edificabo tibi domū fidelē: quo
μαι μετὰ σοῦ, καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστόν, κα
modo edificaui dauid: ⁊ tradā tibi iſrael:
θὼς ᾠκοδόμησα τῷ δαυίδ, καὶ δώσω σοι τὸν ἰσραήλ,
⁊ affligam ſemē dauid pp̄ hec: verūtñ
καὶ κακουχήσω τὸ σπέρμα δαυὶδ διὰ ταῦτα, πλὴν
nō cūctis diebus. ⁊ queſiuit ſalomon vt in
οὐ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἐζήτησε σολομὼν τοῦ θα
terficeret hieroboā: ⁊ ſurrexit ⁊ aufugit in egy
νατῶσαι τὸν ἱεροβοάμ, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς αἴγυ
ptum ad ſuſac regem egypti: ⁊ fuit in egy-
πτον πρὸς σουσὰκ βασιλέα αἰγύπτου, καὶ ἦν ἐν αἰγύ
pto donec mortu⁹ eſt ſalomon. ⁊ reliqua verborū
πτῳ ἕως ἀπέθανε σολομών. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
ſalomonis ⁊ omnia que fecit ⁊ omnis
σολομῶντος καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσα ἡ
ſapiētia eius: nonne hec ſcripta ſūt in li
φρόνησις αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βι-
bro verboꝝ dierū ſalomonis: ⁊ dies quos
βλίῳ λόγων ἡμερῶν σολομῶντος; καὶ αἱ ἡμέραι ἃς
regnauit ſalomon in hieruſalem: quadraginta anni
ἐβασίλευσε σολομὼν ἐν ἱερουσαλήμ, τεσσαράκοντα ἔτη
ſup̄ omnē iſrael. ⁊ dormiuit ſalomō cum
ἐπὶ πάντα ἰσραήλ. καὶ ἐκοιμήθη σολομὼν μετὰ τῶν
patribus ſuis: ⁊ ſepelierūt eū in ciuitate dauid
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει δαυίδ.
patris ſui: ⁊ regnauit roboam fili⁹
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς
eius pro eo.
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Ca. 12.

Et abijt rex roboam in ſicema:
Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς ῥοβοὰμ εἰς σίκημα,
quia in ſicema veniebāt omnis iſrl̄ ad cōſtituēdū regē e-
ὅτι εἰς σίκημα ἤρχοντο πᾶς ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐ
um. ⁊ factū eſt vt audiuit hieroboā filius nabat ⁊
τόν. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἱεροβοὰμ υἱὸς ναβὰτ καὶ
eo adhuc eñte in egypto: vt fugit a facie
αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν αἰγύπτῳ, ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου
regis ſalomonis: ⁊ manebat in egypto:
τοῦ βασιλέως σολομῶντος, καὶ ἐκάθητο ἐν αἰγύπτῳ,
⁊ miſerūt ⁊ vocauerūt eū: ⁊ venit hierobo
καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν, καὶ ἦλθεν ἱεροβο
am ⁊ oīs pp̄ls iſrael. ⁊ locutus eſt pp̄ls ad
ὰμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰσραήλ. καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς
regem roboam dicētes: pater tuus durū impoſuit
τὸν βασιλέα ῥοβοὰμ λέγοντες, ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνε τὸν
iugū nr̄m: ⁊ tu nūc eleua de ſeruitute pr̄is
κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πρός
tui dura: ⁊ de iugo eius graui:
του τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέως,

filii ei⁹ſ: & dabo tibi decem tribus: filio autem eius dabo tribum vnam vt remāeat lucerna dauid ſeruo meo cunctis diebus coram me in ieruſalem ciuitate quam elegi: vt eēt nomen meum ibi. Te aūt aſſumā & regnabis ſuper omnia que deſiderat aīa tua: eriſq; rex ſuper iſrael. Si igitur audieris omnia que precepo tibi: & ambulaueris in viis meis: & feceris qđ rectū eſt coram me cuſtodiēs mādata mea & p̄cepta mea: ſicut fecit dđ ſeruus meus: ero tecum & edificabo tibi domū fidelē: quō edificaui dđ domū: & tradā tibi iſrl̄: & affligā ſemen dđ ſuper hoc: verūtñ non cunctis diebus. Voluit ergo ſalomon interficere hieroboā: qui ſurrexit & aufugit in egyptum ad ſeſac regem egypti: & fuit i egypto vſq; ad mortem ſalomonis. Reliquū aūt verborum ſalomonis & omnia q̄ fecit & ſapiā eius: ecce vniuerſa ſcripta ſunt in libro verborū ſalomonis. Dies autem quos regnauit ſalomō in ieruſalem ſuper oēm iſrael: quadraginta anni ſunt. Dormiuitq; ſalomon cum patribus ſuis & ſepultus eſt in ciuitate dđ pr̄is ſui: regnauitq; roboā filius eius p̄ eo. 12.

Venit autem roboā in ſychē. Illuc enī cōgregatus erat oīs populus iſrael ad cōſtituēdum eū regē. At vero hieroboā fili⁹ nabath cum adhuc eſſet in egypto p̄fugus a facie ſalomōis regis: audita morte eius reuerſus ē đ egypto. Miſeruntq; & vocauerūt eū. Venit ergo hieroboā & oīs mltitudo iſrael: & locuti ſunt ad roboā dicētes. Pater tuus duriſſimū iugū īpoſuit nobis: tu itaq; nūc īminue paululū de impio pr̄is tui duriſſimo: & de iugo gra-

בנו ונתתיה לך את עשרת
השבטים: ולבנו אתן שבט אחד
למען היות ניר לדויד עבדי כל
הימים לפני בירושלם העיר
אשר בחרתי לי לשום שמי
שם: ואתך אקח ומלכת בכל
אשר תאוה נפשך והיית מלך
על ישראל: והיה אם תשמע
את כל אשר אצוך והלכת
בדרכי ועשית הישר בעיני לשמר
חקותי ומצותי כאשר עשה דוד
עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית
נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי
לך את ישראל: ואענה את זרע
דוד למען זאת אך לא כל הימים:
ויבקש שלמה להמית את
ירבעם ויקם ירבעם ויברח
מצרים אל שישק מלך מצרים
ויהי במצרים עד מות שלמה:
ויתר דברי שלמה וכל אשר
עשה וחכמתו הלא הם כתבים
על ספר דברי שלמה: והימים
אשר מלך שלמה בירושלם על
כל ישראל ארבעים שנה:
וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר
בעיר דוד אביו וימלך רחבעם
בנו תחתיו:

Cap. xij.

וילך רחבעם
שכם כי שכם בא כל ישראל
להמליך אתו: ויהי כשמע
ירבעם בן נבט והוא עודנו
במצרים אשר ברח מפני המלך
שלמה וישב ירבעם במצרים:
וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם
וכל קהל ישראל וידברו אל
רחבעם לאמר: אביך הקשה
את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד

נתן
היה נור
יום פנה
לקח
אוה
שמע
עשה
היה בנה
אמן נתן
ענה
בקש מות
קום ברח
רבע
שכב קבר
מלך
בוא
היה
פנה
שלח קרא
בוא דבר
קשה
עלל קלל

אשר נתן עלינו ונעבדך׃ ויאמר   עבד
אליהם לכו עד שלשה ימים   ילך יום
ושובו אלי וילכו העם׃ ויועץ   יעץ
המלך רחבעם את הזקנים אשר
היו עמדים את פני שלמה אביו   היה
בהיתו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב את העם הזה   שוב
דבר׃ וידברו אליו לאמר אם
היום תהיה עבד לעם הזה   היה
ועבדתם ועניתם ודברת אליהם   ענה
דברים טובים והיו לך עבדים
כל הימים׃ ויעזב את עצת הזקנים   עזב
אשר יעצהו ויועץ את הילדים
אשר גדלו אתו אשר העמדים
לפניו׃ ויאמר אליהם מה אתם   פנה
נועצים ונשיב דבר את העם   שוב
הזה אשר דברו אלי לאמר הקל   קלל
מן העל אשר נתן אביך עלינו׃
וידברו אליו הילדים אשר גדלו   דבר
אתו לאמר כה תאמר לעם הזה   אמר
אשר דברו אליך לאמר אביך
הכביד את עלנו ואתה הקל   כבד עלל
מעלינו כה תדבר אליהם קטני
עבה ממתני אבי׃ ועתה אבי
העמיס עליכם על כבד ואני אסיף   עמס יסף
על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים   שוט
ואני איסר אתכם בעקרבים׃   יסר
ויבוא ירבעם וכל העם אל   בוא
רחבעם ביום השלישי כאשר   שלש
דבר המלך לאמר שובו אלי
ביום השלישי׃ ויען המלך את   ענה
העם קשה ויעזב את עצת   עזב יעץ
הזקנים אשר יעצהו׃ וידבר   דבר
אליהם כעצת הילדים לאמר אבי
הכביד את עלכם ואני אסיף   עלל
על עלכם אבי יסר אתכם

uissimo qđ ĩposuit nobis: & ſuiem⁹ tibi. Qui ait eis. Ite vſq; ad tertium diem & reuertimini ad me. Cūq; abiſſet pp̄ls iniit cōſiliū rex roboam cū ſenioribus qui aſſiſtebant coram ſalomone patre eius cū adhuc viueret: & ait eis. Quod datis conſilium vt rñdeam populo? qui dixerunt ei. Si hodie obedieris populo huic & ſeruieris & petitioni eorū ceſſeris: locutuſq; fueris ad eos verba lenia: erunt tibi ſerui cunctis diebus. Qui đ reliq̄t conſilium ſenum qđ dederant ei: & adhibuit adoleſcentes qui nutriti fuerant cū eo: & aſſiſtebant illi: dixitq; ad eos. Quod mihi datis conſilium vt rñdeam populo huic: qui dixerūt mihi: leuius fac iugum qđ ĩpoſuit pater tuus ſuper nos. Et dixerunt ei iuuenes qui nutriti fuerant cū eo. Sic loquere populo huic: qui locuti ſunt ad te dicentes. Pater tuus aggrauauit iugum noſtrum: tu releua nos. Sic loq̄ris ad eos. Minimus digitus me⁹ groſſior eſt dorſo pr̄is mei. Et nūc pater me⁹ poſuit ſup vos iugum graue: ego aūt addam ſup iugū veſtrū. Pater meus cecidit vos flagellis: ego autē cedā vos ſcorpionibus. Venit ergo hieroboā & omnis populus ad roboā die tertia: ſicut locut⁹ fuerat rex dicēs. Reuertimini ad me die tertia. Rñditq; rex populo dura: đrelicto cōſilio ſeniorū quod ei dederant: & locutus eſt eis ſm cōſiliū iuuenū dicēs. Pater meus aggrauauit iugum veſtrum: ego autē addam iugo veſtro. Pater meus cecidit vos

qđ dedit ſup nos: ⁊ ſeruiemus tibi. ⁊ ait
ὃυ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομεν σοι. καὶ εἶπεν ὁ
rex ad eos: abite vſq; ad dies tres:
βασιλεὺς πρὸς αὐτούς, ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν,
⁊ reuertimini ad me. ⁊ abierūt. ⁊ nūcia=
καὶ ἀναστρέψατε πρός με. καὶ ἀπῆλθον. καὶ ἀπήγγει
uit rex roboam ſenioribus: q̄ erāt
λεν ὁ βασιλεὺς ῥοβοὰμ τοῖς πρεσβυτέροις, οἳ ἦσαν
aſſiſtentes corā ſalomone patre e=
παρεστηκότες ἐνώπιον σολομῶντος τοῦ πατρὸς αὐ=
ius: adhuc viuēte eo: dicēs: quō vos conſuli
τοῦ, ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, λέγων, πῶς ὑμεῖς βουλεύε=
tis vt rñdeā pp̄lo huic verbū? ⁊ locuti
τε ἵνα ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον; καὶ ἐλά=
ſunt ad eum dicētes: ſi in die hac
λησαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες, εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
fueris ſeruus pp̄lo huic: ⁊ ſerueris eis:
ἔσῃ δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ δουλεύσεις αὐτοῖς,
⁊ locut⁹ fueris ad eos verba bona: ⁊ e=
καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς λόγους ἀγαθούς, καὶ ἔσον=
runt tibi ſerui cūctis diebus. ⁊ dereli
ταί σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἐγκατέλι=
quit cōſiliū ſeniorū qđ conſulue=
πε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἣν συνεβουλεύσαν=
rant ei: ⁊ iniit cōſiliū cū pue=
το αὐτῷ, καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρί
ris qui nutriti fuerāt cū eo q̄ aſſiſtebāt
ων τῶν ἐκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων
ante faciē eius. ⁊ dixit eis: q̄d vos
πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τί ὑμεῖς
conſulitis? ⁊ q̄d rñdebo pp̄lo huic qui lo
συμβουλεύετε; καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λα
cuti ſunt ad me ⁊ q̄ dixerūt: releua a
λήσασι πρός με καὶ εἰρηκόσι, κούφισον ἀπὸ τοῦ
iugo qđ dedit pater tuus ſup nos. ⁊ locuti
κλοιοῦ ὃυ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐλάλη=
ſunt ad eū iuuenes qui nutriti fuerāt cū
σαν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ'
eo: ⁊ dixerūt: hec loqueris pp̄lo huic:
αὐτοῦ, καὶ εἶπον, τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ,
qui locuti ſunt ad te ⁊ q̄ dixerūt: pater tuus
τοῖς λαλήσασι πρὸς σὲ καὶ εἰρηκόσιν, ὁ πατήρ σου
aggrauauit iugū nr̄m: ⁊ tu nūc releua a
ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ'
nobis. hec dices ad eos: paruitas mea groſ 10
ἡμῶν. τάδε ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ἡ μικρότης μου πα
ſior eſt dorſo patris mei: ⁊ nūc
χυτέρα ἐστὶ τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου, καὶ νῦν ὁ
pater meus ſtrauit vos in iugo graui:
πατήρ μου ἐπεσάξατο ὑμᾶς ἐν κλοιῷ βαρεῖ,
⁊ ego addā ſup iugū vr̄m. pater
καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν. ὁ πατήρ
meus cecidit vos flagellis: ⁊ ego cedam
μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς μάστιξι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω
vos in ſcorpiōib⁹. ⁊ venit hieroboam ⁊ oīs
ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. καὶ παρεγένετο ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς
iſrael ad regem roboam die tertia:
ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα ῥοβοὰμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
ſicut locutus eſt rex dicēs: reuertimini ad
καθότι ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς λέγων, ἀναστρέψατε πρός
me die tertia. ⁊ rñdit rex ad
με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς
pp̄lm dura: ⁊ dereliquit roboam cōſiliū
τὸν λαὸν σκληρά. καὶ ἐγκατέλιπε ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν
ſeniorum qđ cōſuluerūt ei: ⁊ locu
τῶν πρεσβυτέρων ἣν συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἐλά=
tus eſt ad eos ſm cōſiliū puerorū di
λησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν παιδαρίων λέ
cens: pater meus aggrauauit iugū vr̄m: ⁊ ego ad
γων, ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ προ
dam ſup iugū vr̄m. pater me⁹ cecidit vos
σθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν. ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς

in flagellis ⁊ ego cedā vos in ſcorpiōibus. ⁊
ἐν μάστιξι καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. καὶ
nō audiuit rex pplm: qꝛ a dn̄o erat
οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι παρὰ κυρίου ἦν
auerſio: vt firmaret dn̄s verbū ſuū qḋ lo=
ἡ μεταστροφή, ὅπως στήσῃ κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλά
cut⁹ eſt in manu achia prophete ſylonite
λησεν ἐν χειρὶ ἀχία τοῦ προφήτου τοῦ συλωνίτου
ſup hieroboā filiū nabat. ⁊ vidit oīs iſrael: ꝙ
ἐπὶ ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβάτ. καὶ εἶδε πᾶς ἰσραήλ, ὅτι
nō audiuit eos rex. ⁊ rn̄dit ppl's
οὐκ ἤκουσεν αὐτῶν ὁ βασιλεύς. καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς
regi dicēs: q̄ nobis pars in dauid: ⁊
τῷ βασιλεῖ λέγων, τίς ἡμῖν μερὶς ἐν δαυίδ; καὶ
nō eſt nobis hereditas in filio ieſſe: currat
οὐκ ἔστιν ἡμῖν κληρονομία ἐν υἱῷ ἰεσσαί, ἀποτρεχέτω
vnuſqſqꝫ in tabnaculū tuū iſrael: nūc paſce do
ἕκαστος εἰς τὸ σκήνωμά σου ἰσραήλ, νῦν βόσκε τὸν οἶ=
mum tuā dauid: ⁊ abijt iſrael in tabnacula ſua.
κόν σου δαυίδ, καὶ ἀπῆλθεν ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐ
⁊ filij iſrael habitātes in ci=
τοῦ. καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πό
uitatib⁹ iuda: cōſtituerūt regē ſuper ſe roboā. ⁊
λεσιν ἰούδα, ἐβασίλευσαν ἐφ᾽ ἑαυτοῖς τὸν ῥοβοάμ. καὶ
miſit rex roboā adoram q̄ ſup
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ῥοβοὰμ τὸν ἀδωρὰμ τὸν ἐπὶ
tributū: ⁊ lapidauerūt eū in lapidib⁹ oīs
τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις πᾶς
iſrael ⁊ mortu⁹ eſt. ⁊ rex roboā pre
ἰσραὴλ καὶ ἀπέθανε. καὶ ὁ βασιλεὺς ῥοβοὰμ ἔφθα
uenit aſcēdere ſup currū vt fugeret in hieruſa
σεν ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ἅρμα τοῦ φυγεῖν εἰς ἱερουσα
lem. ⁊ inobediēs fuit iſrl' in domū dauid vſqꝫ in
λήμ. καὶ ἠθέτησεν ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον δαυίδ ἕως
diem hunc. ⁊ factū eſt vt audiuit oīs iſ
τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε πᾶς ἰσ=
rael ꝙ reuerſus eēt hieroboā de egypto: ⁊ mi=
ραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν ἱεροβοὰμ ἐξ αἰγύπτου, καὶ ἀπέ
ſerunt ⁊ vocauerūt eū in cōgregationē: ⁊
στειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ
cōſtituerūt regē eū ſup iſrael. ⁊ nō erat poſt
ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. καὶ οὐκ ἦν ὀπί
domū dauid preter ſceptrū iuda ⁊ ben
σω οἴκου δαυίδ πάρεξ σκήπτρου ἰούδα καὶ βεν=
iamin ſoli. ⁊ roboā ingreſſus ē in hieruſalē: ⁊
ιαμὶν μόνοι. καὶ ῥοβοὰμ εἰσῆλθεν εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ
cōgregauit vniuerſam cōgregationē iuda: ⁊
ἐξεκκλησίασε πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἰούδα, καὶ
ſceptrū beniamin: cētū ⁊ viginti milia iuue=
σκῆπτρον βενιαμίν, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας νεανι
num facientiū bellū: vt pugnarēt cōtra domū
ῶν ποιούντων πόλεμον, τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον
iſrael vt reducerēt regnū roboā filio
ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν ῥοβοὰμ τῷ υἱῷ
ſalomonis. ⁊ fact⁹ eſt ſermo dn̄i ad ſamean
σολομῶντος. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς σαμέαν
hoiēꝫ dei dicēs: dic roboam filio
ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων, εἰπὲ τῷ ῥοβοὰμ τῷ υἱῷ
ſalomonis regi iuda: ⁊ ad oēm domū
σολομῶντος βασιλεῖ ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα οἶκον
iuda ⁊ beniamin: ⁊ reliquo ppl'i
ἰούδα καὶ βενιαμίν, καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ
dicēs: hec dicit dn̄s: nō aſcēdetis neqꝫ bel
λέγων, τάδε λέγει κύριος, οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πο
labitis cum
λεμήσετε μετὰ

[d]flagellis: [e]ego aūt [f]cedā [g]vos [h]ſcorpionibus. [i]Et non [k]acquieuit [l]rex [n]populo: [o]qm̄ [q]auerſatus [p]fuerat eum [s]dominus: [t]vt [u]ſuſcitaret [y]verbū ſuū [z]quod [a]locutus fuerat [c]in manu [d]ahie [e]ſylonite [f]ad [g]hieroboā [h]filiū [i]nabath. [k]Videns itaqꝫ populus [m]ꝙ [n]noluiſſet [q]eos [o]audire [p]rex: [r]reſpondit [t]ei [y]dicens. [z]Que [a]nobis [b]ps [c]in dauid: [d]vel q̄ [e]hereditas [f]in filio [g]iſai? Vade [h]in tabernacula tua [i]iſrael: [k]nunc [l]vide [m]domum tuā [n]dauid. [o]Et abiit [p]iſrael [q]in tabernacula ſua. [z]Super [r]filios aūt [s]iſrael [t]qcūqꝫ [t]hītabāt [u]in ciuitatib⁹ [x]iuda: [y]regnauit [a]roboā. [b]Miſit ergo [c]rex [d]roboam [f]adurā [g]q erat [h]ſup [i]tributa: [k]& lapidauit [n]eū [l]omīs [m]iſrael: [p]& mortuus eſt. [q]Porro rex [r]roboam [s]feſtinus [t]aſcendit [u]currum & [x]fugit in [y]ieruſalē. [z]Receſſitqꝫ [a]iſrael [b]a domo [c]dauid [d]vſqꝫ in [f]pn̄tē [e]diē. [g]Factū eſt aūt [h]cū audiſſet [i]oīs [k]iſrael [l]ꝙ [m]reuerſus eſſet [n]hieroboam [o]miſerūt [p]& vocauerūt [q]eum congregato [s]cetu: [t]& conſtituerūt [u]eū [r]regē [x]ſuper [y]omnem [z]iſrael: [a]nec [c]ſecutus [b]eſt quiſpiā [d]domum [e]dauid [f]preter [g]tribum [h]iuda [i]ſolā. [k]Venit autem [l]roboam [m]ieruſalem [n]& congregauit [p]vniuerſam [q]domum [r]iuda [s]& [t]tribum [u]beniamin [x]cētum [y]octoginta [z]milia [a]electorū virorū & [b]bellatorum: [d]vt pugnarent [e]cōtra [f]domū [f]iſrael [g]& reducerent [i]regnum [k]roboā [l]filio [m]ſalomōis. [n]Factus ē autem [o]ſermo [p]dei [q]ad [r]ſemeiam [s]virum [t]dei [u]dicēs. [x]Loquere [y]ad [z]roboam [a]filium [b]ſalomonis [c]regem [d]iuda [e]& ad [f]omnem [g]domum [h]iuda [i]& beniamin [k]& reliquos de [l]populo [m]dicens. [n]Hec [o]dicit [p]dn̄s. [q]Nō [r]aſcendetis [s]neqꝫ [t]bellabitis [u]contra

בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי אֲיַסֵּר אֶתְכֶם
בָּעַקְרַבִּים׃ וְלֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל
הָעָם כִּי הָיְתָה סִבָּה מֵעִם יְהוָה — היה סבב
לְמַעַן הָקִים אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר — קום
יְהוָה בְּיַד אֲחִיָּה הַשִּׁלֹנִי אֶל
יָרָבְעָם בֶּן נְבָט׃ וַיַּרְא כָּל יִשְׂרָאֵל — ראה
כִּי לֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם
וַיָּשִׁיבוּ הָעָם אֶל הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר — שוב
מַה לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא נַחֲלָה בְּבֶן
יִשַׁי לְאֹהָלֶיךָ יִשְׂרָאֵל עַתָּה
רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִד וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לְאֹהָלָיו׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים
בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם — עיר מלך
רְחַבְעָם׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת — שלח
אֲדֹרָם אֲשֶׁר עַל הַמַּס וַיִּרְגְּמוּ כָל — רגם
יִשְׂרָאֵל בּוֹ אֶבֶן וַיָּמֹת וְהַמֶּלֶךְ — מות
רְחַבְעָם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה — אמץ עלה
לָנוּס יְרוּשָׁלָם׃ וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל — רכב פשע
בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיְהִי — היה
כִּשְׁמֹעַ כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי שָׁב יָרָבְעָם — שוב
וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל הָעֵדָה — קרא יעד
וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
לֹא הָיָה אַחֲרֵי בֵית דָּוִד זוּלָתִי — זלת
שֵׁבֶט יְהוּדָה לְבַדּוֹ׃ וַיָּבֹא — בדד בוא
רְחַבְעָם יְרוּשָׁלַם וַיַּקְהֵל אֶת — קהל
כָּל בֵּית יְהוּדָה וְאֶת שֵׁבֶט
בִּנְיָמִן מֵאָה וּשְׁמֹנִים אֶלֶף בָּחוּר — בחר
עֹשֵׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם בֵּית — לחם
יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת הַמְּלוּכָה — שוב מלך
לִרְחַבְעָם בֶּן שְׁלֹמֹה׃ וַיְהִי דְּבַר
הָאֱלֹהִים אֶל שְׁמַעְיָה אִישׁ
הָאֱלֹהִים לֵאמֹר׃ אֱמֹר אֶל
רְחַבְעָם בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְאֶל כָּל בֵּית יְהוּדָה וּבִנְיָמִין
וְיֶתֶר הָעָם לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלָּחֲמוּן עִם — עלה לחם

אֲחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ
לְבֵיתוֹ כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה הָיָה
וַיִּשְׁמְעוּ אֶת דְּבַר יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ שָׁמַע
לָלֶכֶת כִּדְבַר יְהוָה׃ וַיִּבֶן יָרָבְעָם בָּנָה
אֶת שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם וַיֵּשֶׁב בָּהּ
וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיִּבֶן אֶת פְּנוּאֵל׃
וַיֹּאמֶר יָרָבְעָם בְּלִבּוֹ עַתָּה תָּשׁוּב אָמַר שׁוּב
הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד׃ אִם יַעֲלֶה מָלַךְ
הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים בְּבֵית עָשָׂה
יְהוָה בִּירוּשָׁלַםִ וְשָׁב לֵב הָעָם שׁוּב
הַזֶּה אֶל אֲדֹנֵיהֶם אֶל רְחַבְעָם מֶלֶךְ
יְהוּדָה וַהֲרָגֻנִי וְשָׁבוּ אֶל רְחַבְעָם
מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ יָעַץ
שְׁנֵי עֶגְלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שָׁנָה
רַב לָכֶם מֵעֲלוֹת יְרוּשָׁלַםִ הִנֵּה עָלָה
אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיָּשֶׂם אֶת הָאֶחָד שׂוּם
בְּבֵית אֵל וְאֶת הָאֶחָד נָתַן בְּדָן׃
וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה לְחַטָּאת וַיֵּלְכוּ הָיָה
הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד דָּן׃ וַיַּעַשׂ פָּנָה עָשָׂה
אֶת בֵּית בָּמוֹת וַיַּעַשׂ כֹּהֲנִים
מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא הָיוּ מִבְּנֵי קָצָה
לֵוִי׃ וַיַּעַשׂ יָרָבְעָם חָג בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁמִינִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ שָׁמַן
כֶּחָג אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל עָלָה
הַמִּזְבֵּחַ כֵּן עָשָׂה בְּבֵית אֵל לְזַבֵּחַ זָבַח
לָעֲגָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה וְהֶעֱמִיד עָמַד
בְּבֵית אֵל אֶת כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בָּמָה
עָשָׂה׃ וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּבֵית אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר
בָּדָא מִלִּבּוֹ וַיַּעַשׂ חָג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃ קָטַר
Cap. xiij. וְהִנֵּה אִישׁ אֱלֹהִים בָּא בּוֹא
מִיהוּדָה בִּדְבַר יְהוָה אֶל בֵּית אֵל
וְיָרָבְעָם עֹמֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ

frēs vrōs filios israel. Reuertatur vir in domum suā. A me ei factū est verbū hoc. Audierūt sermonē domini: & reuersi sunt de itinere sicut eis p̄cepat dn̄s. Edificauit aūt hieroboā syche in mōte effraim: & habitauit ibi. Et egressus īde edificauit phanuel. Dixitq̧ hieroboā ī corde suo. Nūc reuertetur regnum ad domū dauid: si ascenderit popul⁹ iste vt faciat sacrificia in domo dn̄i in ierusalem: & cōuertetur cor populi huius ad dn̄m suū roboam regem iuda: interficiētq̧ me & reuertentur ad eum. & excogitato cōsilio fecit duos vitulos aureos: & dixit eis. Nolite vltra ascendere in ierusalē. Ecce dii tui israel qui te eduxerunt de terra egypti. Posuitq̧ vnum in bethel & alterum ī dan: & factū est verbū hoc in peccatum. Ibat enī ppl's ad adorādū vitulū vsq̧ in dā. Et fecit phana in excelsis: & sacerdotes de extremis populi q non erant de filiis leui. Cōstituitq̧ diem solemnem in mense octauo quintadecima die mensis in silitudinē solēnitatis q̄ celebratur ī iuda. Et ascēdēs altare similr fecit in bethel: vt īmolaret vitulis: quos fabricat⁹ fuerat. Constituitq̧ ī bethel sacerdotes excelsorum que fecerat: & ascendit sup altare quod extruxerat in bethel quintadecima die mensis octaui quē finxerat de corde suo. Et fecit solēnitatē filiis isrl: & ascēdit sup altare vt adoleret incēsū. 13.

Et ecce vir dei veīt de iuda in sermone domini in bethel: hieroboam stante sup altare &

fratribus vr̄is filijs israel: reuertatur vnusq̄sq̧
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν ἰσραήλ, ἀναστρεφέτω ἕκαστος
in domū suā: q̄ a me factū est verbū hoc.
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι ἐξ ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο.
⁊ audierūt sermonē dn̄i: ⁊ cessauerūt vt
καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου κυρίου, καὶ κατέπαυσαν τοῦ
trent fm verbū dn̄i. ⁊ edificauit hiero
πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. καὶ ᾠκοδόμησεν ἱερο-
boam sicema q̄ in mōte ephraim: ⁊ habitauit
βοὰμ τὴν σίκημα τὴν ἐν ὄρει ἐφραΐμ, καὶ κατῴκησεν
in ea: ⁊ egressus ē inde ⁊ edificauit phanu
ἐν αὐτῇ, καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ᾠκοδόμησε τὴν φανου
el. ⁊ dixit hieroboam in corde suo: ecce
ήλ. καὶ εἶπεν ἱεροβοὰμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἰδοὺ
nūc reuertetur regnū ad domū dauid: si ascēderit
νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον δαυίδ, ἐὰν ἀναβῇ
ppl's iste vt offerat sacrificia in domū dn̄i
ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν τὰς θυσίας εἰς οἶκον κυρίου
hierusalem: ⁊ conuertetur cor ppl'i ad
ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπιστραφήσεται ἡ καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς
dn̄m suū ad roboam regem iuda: ⁊
τὸν κύριον αὐτῶν πρὸς ῥοβοὰμ βασιλέα ἰούδα, καὶ
interficiēt me. ⁊ deliberauit rex ⁊
ἀποκτενοῦσί με. καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ
abijt: ⁊ fecit duas vitulas aureas. ⁊ di
ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησε δύο δαμάλεις χρυσᾶς. καὶ εἶ
xit hieroboā ad ppl'm: sufficiat vobis ascē
πεν ἱεροβοὰμ πρὸς τὸν λαόν, ἱκανούσθω ὑμῖν ἀναβαί
dere in hierusalem: ecce dei tui israel q̄ eduxe
νειν εἰς ἱερουσαλήμ, ἰδοὺ οἱ θεοί σου ἰσραὴλ οἱ ἀναγα-
runt te de terra egypti. ⁊ posuit vnā in
γόντες σε ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν
bethel: ⁊ vnā dedit in dan. ⁊ factū est
βαιθήλ, καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν δάν. καὶ ἐγένετο
verbū hoc in pctm̄. ⁊ ibat ppl's
ὁ λόγος οὗτος εἰς ἁμαρτίαν. καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς
ante faciē vnius vsq̧ in dan: ⁊ fecit hierobo
πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἕως δάν, καὶ ἐποίησεν ἱεροβο
am domos in excelsis: ⁊ fecit sacerdotes p̄tē q̄dā d
ὰμ οἴκους ἐφ᾽ ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησεν ἱερέας μέρος τι ἐκ
ppl'o q̄ nō erant de filijs leui. ⁊ fe
τοῦ λαοῦ οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν λευί. καὶ ἐποίη
cit hieroboam diē solēnē mēse octauo in quin-
σεν ἱεροβοὰμ ἑορτὴν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ πεν-
tadecima die mēsis iuxta solēnitatē q̄ ī
τεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν
iuda. ⁊ ascēdit sup altare qd̄ fecit
τῷ ἰούδα. καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν
in bethel vt īmolaret vitulis quas fecit.
ἐν βαιθὴλ τοῦ θύειν ταῖς δαμάλεσιν αἷς ἐποίησεν.
⁊ cōstituit in bethel sacerdotes excelsoꝝ
καὶ παρέστησεν ἐν βαιθὴλ τοὺς ἱερέας τῶν ὑψηλῶν
que fecerat: ⁊ ascēdit sup altare qd̄ fe-
ὧν ἐποίησεν, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίη-
cit in quintadecima die in mēse octauo
σεν ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ
in solēnitate quā finxerat de corde suo. ⁊
ἐν τῇ ἑορτῇ ᾗ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ
fecit solēnitatē filijs israel: ⁊ ascēdit sup
ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ, καὶ ἀνέβη ἐπὶ
altare vt sacrificaret.
τὸ θυσιαστήριον τοῦ θύσαι. Ca.13.

Et ecce homo dei venit de iu
Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ παρεγένετο ἐξ ἰού
da in sermōe dn̄i in bethel: ⁊ hieroboam ste-
δα ἐν λόγῳ κυρίου εἰς βαιθήλ, καὶ ἱεροβοὰμ εἱ-
tit sup altare
στήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

vt sacrificaret. τ inuocauit sup altare dei in
τ͂ ἐπιθύσαι. καὶ ἐπεκάλεσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ ἐν
sermõe dñi: τ ait: altare altare: hec dicit
λόγῳ κυρίου, καὶ εἶπεν, θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τάδε λέγει
dñs: ecce filius nascitur domui dauid iosias no=
κύριος, ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ δαυίδ ἰωσίας ὄνο
men ei: τ imolabit sup te sacerdotes excelsoꝝ
μα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερέας τῶν ὑψηλῶν
τ sacrificãtes sup te: τ ossa hoĩum in=
καὶ τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σέ, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων κα
cendet sup te. τ dedit in die illa portẽtũ di
ταναύσει ἐπὶ σέ. καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας λέ
cens: hoc verbũ qđ locut⁹ est dñs. ecce alta
γων, τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος. ἰδοὺ τὸ θυσια=
re scinditur: τ effundetur pĩguedo exñs sup
στήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πιότης ἡ οὖσα ἐπ'
eum. τ factũ est vt audiuit rex hieroboam
αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς ἱεροβοὰμ
sermões hoĩs dei qui inuo
τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσα=
cauit sup altare qđ in bethel: τ extẽdit
μένου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν βαιθήλ, καὶ ἐξέτεινεν
manũ suã de altari dicẽs: appĩ=
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων, συλ
hendite eũ: τ exaruit man⁹ eius: quã ex
λάβετε αὐτόν, καὶ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἣν ἐξέ=
tendit cõtra eũ. τ nõ valuit retrahere eam
τεινεν ἐπ' αὐτόν. καὶ οὐκ ἠδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν
ad se. τ altare scissum ẽ: τ effusa
πρὸς ἑαυτόν. καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη, καὶ ἐξεχύ
est pĩguedo de altari iuxta portẽtũ qđ de
θη ἡ πιότης ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδω
dit homo dei in sermõe dñi. τ respon
κεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ κυρίου. καὶ ἀπεκρί=
dit rex τ dixit homĩ dei: depꝛe=
θη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, δεή
care iã faciẽ dñi dei tui: τ re
θητι δὴ τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ ἐπι=
uertatur man⁹ mea ad me. τ orauit homo
στρεψάτω ἡ χείρ μου πρός με. καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τ͂
dei faciem dñi: τ reuersa est manus
θεοῦ τοῦ προσώπου κυρίου, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ χεὶρ τ͂
regis ad eum: τ facta est sicut pri=
βασιλέως πρὸς αὐτόν, καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότε=
us. τ locut⁹ est rex ad hoĩez
ρον. καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τ͂
dei: ingredere mecũ in domũ meã: τ prande:
θεοῦ, εἴσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν οἶκόν μου, καὶ ἀρίστησον,
τ dabo tibi munus. τ dixit homo di
καὶ δώσω σοι δόμα. καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θε
ad regem: si dederis mihi mediã ptẽ
οῦ πρὸς τὸν βασιλέα, ἐὰν δώσῃς μοι τὸ ἥμισυ τοῦ
domus tue: nõ ingrediar tecum: neqꝫ co=
οἴκου σου, οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φά
medã panẽ neqꝫ bibã aquã in loco hoc:
γω ἄρτον οὐδὲ μὴ πίω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ,
qꝛ sic precepit mihi in sermõe dñs dicẽs: nõ
ὅτι οὕτως ἐνετείλατό μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων, οὐ μὴ
comedas panẽ neqꝫ bibas aquã neqꝫ reuertaris
φάγῃς ἄρτον οὐδὲ μὴ πίῃς ὕδωρ οὐδὲ μὴ ἐπιστρέψῃς
in via in qua iuisti in ea. τ abijt in
ἐν τῇ ὁδῷ ἐν ᾗ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ. καὶ ἀπῆλθεν ἐν
via alia: τ nõ reuersus est in via qua venerat ĩ
ὁδῷ ἄλλῃ, καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν
ea in bethel. τ prophetes vn⁹ senex habi=
αὐτῇ εἰς βαιθήλ. καὶ προφήτης εἷς πρεσβύτης κατῴ
tabat in bethel. τ veniũt filij sui τ nar
κει ἐν βαιθήλ. καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διη
rant et
γοῦνται αὐτῷ

thus iaciente: & exclamauit contra altare in sermone domini & ait. Altare altare: hec dicit dñs. Ecce filius nascetur domui dauid iosias nomĩe & ĩmolabit super te sacerdotes excelsorũ qui nũc ĩ te thura succendunt: & ossa hoĩum super te incendet. Deditqꝫ ĩ illa die signũ dicens. Hoc erit signũ qđ locutus est domin⁹. Ecce altare scindetur: & effũdetur cinis qui in eo est. Cumqꝫ audisset rex sermonem hominis dei quem inclamauerat contra altare in bethel: extendit manum suam de altari dicens. Apphẽdite eũ. Et exaruit manus ei⁹ quã extenderat cõtra eũ: nec valuit retrahere eã ad se. Altare quoqꝫ scissũ ẽ & effusus est cinis de altari: iuxta signũ qđ predixerat vir dei in sermone domini. Et ait rex ad virum dei. Deprecare faciem domini dei tui & ora pro me: vt restituatur manus mea mihi. Orauit vir dei faciem domini: & reuersa est man⁹ regis ad eũ: & facta est sicut prius fuerat. Locutus est aũt rex ad virum dei. Veni mecũ domũ vt prandeas: & dabo tibi munera. Rñditqꝫ vir dei ad regẽ. Si dederis mihi mediam partem domus tue nõ veniam tecum nec comedam panem neqꝫ bibam aquam in loco isto. Sic ei mandatum est mihi in sermõe dñi precipientis. Non comedes panem neqꝫ bibes aquã nec reuerteris per viam q̃ venisti. Abiit ergo per aliam viam & non est reuersus per iter quo venerat in bethel: prophetes autẽ quidam senex hĩtabat in bethel ad quẽ venerũt filii sui: & narrauerũt

להקטיר: ויקרא על המזבח — קרא
בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח
כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית — ילד
דוד יאשיהו שמו וזבח עליך
את כהני הבמות המקטרים — במה
עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: — שרף
ונתן ביום ההוא מופת לאמר — יפת
זה המופת אשר דבר יהוה הנה
המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר — זבח קרע
עליו: ויהי כשמע המלך את דבר — שפך היה
איש האלהים אשר קרא על
המזבח בבית אל וישלח ירבעם — שלח
את ידו מעל המזבח לאמר
תפשהו ותיבש ידו אשר שלח — יבש
עליו ולא יכל להשיבה אליו: — שוב
והמזבח נקרע וישפך הדשן מן
המזבח כמופת אשר נתן איש
האלהים בדבר יהוה: ויען המלך — ענה
ויאמר אל איש האלהים חל — חלה
נא את פני יהוה אלהיך והתפלל — פנה פלל
בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש — שוב
האלהים את פני יהוה ותשב
יד המלך אליו ותהי כבראשנה: — היה
וידבר המלך אל איש האלהים — דבר
באה אתי הביתה וסעדה ואתנה — בוא נתן
לך מתת: ויאמר איש האלהים — נתן אמר
אל המלך אם תתן לי את חצי — חצה
ביתך לא אבוא עמך ולא אכל
לחם ולא אשתה מים במקום — שתה קום
הזה: כי כן צוה אתי בדבר יהוה
לאמר לא תאכל לחם ולא
תשתה מים ולא תשוב בדרך — שוב
אשר הלכת: וילך בדרך אחר
ולא שב בדרך אשר בא בה אל
בית אל: ונביא אחד זקן ישב
בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את — ספר

כל המעשה אשר עשה איש עשה
האלהים היום בבית אל את
הדברים אשר דבר אל המלך
ויספרום לאביהם: וידבר
אליהם אביהם אי זה הדרך
הלך ויראו בניו את הדרך אשר ראה
הלך איש האלהים אשר בא בוא
מיהודה: ויאמר אל בניו חבשו אמר
לי החמור ויחבשו לו החמור חמר חבש
וירכב עליו: וילך אחרי איש רכב
האלהים וימצאהו ישב תחת מצא
האלה ויאמר אליו האתה איש
האלהים אשר באת מיהודה בוא
ויאמר אני: ויאמר אליו לך ילך
אתי הביתה ואכל לחם: ויאמר
לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך יכל
ולא אכל לחם ולא אשתה אתך שתה
מים במקום הזה: כי דבר אלי קום
בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא אכל
תשתה שם מים ולא תשוב שוב
ללכת בדרך אשר הלכת בה: ילך
ויאמר לו גם אני נביא כמוך נבא
ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאך
לאמר השבהו אתך אל ביתך
ויאכל לחם וישת מים כחש לו:
וישב אתו ויאכל לחם בביתו שוב
וישת מים: ויהי הם ישבים אל
השלחן ויהי דבר יהוה אל היה
הנביא אשר השיבו: ויקרא אל קרא
איש האלהים אשר בא מיהודה בוא
לאמר כה אמר יהוה יען כי
מרית פי יהוה ולא שמרת את מרה פה
המצוה אשר צוך יהוה אלהיך: צוה
ותשב ותאכל לחם ותשת מים שתה
במקום אשר דבר אליך אל קום
תאכל לחם ואל תשת מים לא

ei omnia opera q̄ fecerat vir ꝏꝏꝏ dei illa die in bethel. Et ꝏꝏꝏ verba que locutus fuerat ad regem ꝏꝏꝏ narrauerunt prī ſuo. Et dixit ꝏꝏꝏ eis pater eorum. Per quam viam ꝏꝏꝏ abiit? Oſtēderūt ei filii ſui viam per quam abierat vir dei qui venerat ꝏꝏꝏ de iuda. Et ait filiis ſuis. Sternite ꝏꝏꝏ mihi aſinum. Qui cū ſtrauiſſent ꝏꝏꝏ aſcendit & abiit poſt virum ꝏꝏꝏ dei: & inuenit eū ſedētem ſubtus ꝏꝏꝏ terebinthum. Et ait illi. Tu ne es vir ꝏꝏꝏ dei qui veniſti de iuda? ꝏꝏꝏ Rn̄dit ille. Ego ſū. Dixitq̧ ad eum. Veni ꝏꝏꝏ mecū domū vt comedas panē. Qui ait. ꝏꝏꝏ Nō poſſum reuerti neq̧ venire tecum: ꝏꝏꝏ nec comedam panem neq̧ bibam ꝏꝏꝏ aquā in loco iſto: qa locutus eſt dn̄s ad me in ſermone dn̄i dicens. Nō comedas panē & nō bibas aquam ibi: nec reuerteris ꝏꝏꝏ per viā qua ieris. Qui ꝏꝏꝏ ait illi. Et ego ꝓpheta ſum ſimilis tui. ꝏꝏꝏ Et angelus locutus eſt mihi in ſermone domini dicens. Reduc eū tecum in domum tuam: vt comedat panē & bibat aquam. Fefellit eū & reduxit ſecū. Comedit ergo panē in domo eius & bibit aquā. Cū q̧ ſederent ad ꝏꝏꝏ mēſam factus eſt ſermo domini ad ꝏꝏꝏ ꝓphetā qui reduxerat eū: Et exclamauit ad virum dei qui venerat de iuda ꝏꝏꝏ dicens. Hec dicit dominus. Quia ꝏꝏꝏ non obediēs fuiſti ori domini: & nō cuſtodiſti mādatū quod precepit tibi dominus de⁹ tuus: & reuerſus es & comediſti panē & bibiſti aquam in loco in quo p̄cepit tibi ne ꝏꝏꝏ comederes panē neq̧ biberes aquam: non

omnia opera que fecit homo dei in
πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν
die illa in bethel: ⁊ verba q̄ locut⁹
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν βαιθήλ, καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλη-
fuerat regi. ⁊ locut⁹ eſt ad eos pater eo-
σε τῷ βασιλεῖ. καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐ-
rū dicēs: per quā viā abijt? ⁊ oſtdūt
τῶν λέγων, ποίᾳ ὁδῷ ἀπελήλυθεν; καὶ δεικνύουσιν
ei filij ſui viā ꝑ quā abierat homo
αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἣν ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος
dei q̄ venerat de iuda. ⁊ ait filijs ſuis:
τοῦ θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ ἰούδα. καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,
ſternite mihi aſinū. ⁊ ſtrauerūt ei aſinū.
ἐπισάξατέ μοι τὸν ὄνον. καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον.
⁊ aſcēdit ſup eū ⁊ abijt poſt ho-
καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀν-
minē dei. ⁊ inuenit eū ſedētē ſub
θρώπου τοῦ θεοῦ. καὶ εὗρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ τὴν
quercu. ⁊ ait ei: tu es homo dei qui
δρῦν. καὶ εἶπεν αὐτῷ, σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐξε-
egreſſus es de iuda? ⁊ ait: ego. ⁊ dixit ei:
ληλυθὼς ἐξ ἰούδα; καὶ εἶπεν, ἐγώ. καὶ εἶπεν αὐτῷ,
veni mecū ⁊ comede panē. ⁊ dixit: non po
δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ φάγε ἄρτον. καὶ εἶπεν, οὐ μὴ δύ-
tero reuerti tecum: neq̧ comedā panē
νωμαι τοῦ ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ, οὔτε φάγω ἄρτον
neq̧ bibā aquā in loco iſto: q̄ ſic
οὔτε μὴ πίω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὅτι οὕτως
precepit mihi in ſmōe dn̄s dicēs: nō cōedas
ἐντέταλταί μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων, μὴ φάγῃς
panē ibi ⁊ nō bibas aquā: ⁊ nō reuertaris in
ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ, καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν
via in qua ieris in ea. ⁊ dixit ad eum:
τῇ ὁδῷ ἐν ᾗ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν,
⁊ ego propheta ſum ſicͭ ⁊ tu: ⁊ angelus locu-
καὶ ἐγὼ προφήτης εἰμὶ ὡς καὶ σύ, καὶ ἄγγελος ἐλάλη-
tus ē ad me in ſmōe dn̄i dicēs: reduc eū
σε πρός με ἐν λόγῳ κυρίου λέγων, ἐπίστρεψον αὐτὸν
tecum in domū tuā: ⁊ comedat panē
μετὰ σεαυτοῦ εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ φαγέτω ἄρτον
⁊ bibat aquā. ⁊ mētitus eſt ei: ⁊ redu-
καὶ πιέτω ὕδωρ. καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ, καὶ ἐπέστρε-
xit eū ⁊ comedit panē ⁊ bibit aquā in
ψεν αὐτὸν καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ ἐν τῷ
domo eius. ⁊ factū ē cū ipſi ſederēt ad
οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθημένων ἐπὶ τῆς
mēſam: fact⁹ ē ſermo dn̄i ad prophetā
τραπέζης, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς τὸν προφήτην
qui reduxerat eum: ⁊ dixit ad homi-
τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρω-
nem dei qui venerat de iuda dicens: hec
πον τοῦ θεοῦ τὸν ἥκοντα ἐξ ἰούδα λέγων, τάδε
dicit dn̄s: quia exacerbaſti verbū dn̄i:
λέγει κύριος, ἀνθ' ὧν παρεπίκρανας τὸ ῥῆμα κυρίου,
⁊ nō cuſtodiſti mādatū qd̄ precepit tibi
καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατό σοι
dn̄s deus tuus: ⁊ reuerſus es ⁊ comediſti pa-
κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρ-
nem ⁊ bibiſti aquā in loco iſto: in q̄
τον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐν ᾧ
locut⁹ ſum ad te dicēs: nō comedas panē ⁊ non
ἐλάλησα πρὸς σὲ λέγων, μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ
bibas aquā: non
πίῃς ὕδωρ, οὐ μὴ ꝏꝏꝏ

ꝏꝏꝏ

ꝏꝏꝏ

ꝏꝏꝏ

ꝏꝏꝏ

ingrediatur corpus tuū in sepulchꝛū patrū
εἰσέλθῃ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων
tuoꝛū. ⁊ factū eſt poſtꝗ̄ comedit ipſe panē ⁊ bi
σου. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτὸν ἄρτον καὶ πι
bit aquā: ⁊ ſtrauit ipſi aſinū ꝓphe:
εῖν ὕδωρ, καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον τῷ προφήτῃ,
⁊ reuerſus eſt ⁊ abijt. ⁊ inuenit eū leo in
καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν. καὶ εὗρεν αὐτὸν ὁ λέων ἐν
via: ⁊ occidit eū. ⁊ erat corp⁹
τῇ ὁδῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. καὶ ἦν τὸ σῶμα
eius proiectū in itinere: ⁊ aſin⁹ aſtabat
αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἱστήκει
iuxta illū: ⁊ leo ſtabat iuxta cadauer. ⁊
παρ᾽ αὐτῷ, καὶ ὁ λέων εἱστήκει παρὰ τὸ σῶμα. καὶ
ecce viri tranſeuntes ⁊ viderūt morticini
ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖ
um proiectū in via: ⁊ leo ſtetit iuxta
ον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων εἱστήκει ἐχόμενα
morticiniū. ⁊ veniūt viri ⁊ loquūtur
τοῦ θνησιμαίου. καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες καὶ λαλοῦσιν
in ciuitate: vbi propheta ſenex habitabat in
ἐν τῇ πόλει, οὗ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτης κατῴκει ἐν
ea. ⁊ audiuit q̄ reduxerat eum de via:
αὐτῇ. καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ,
⁊ ait: homo dei iſte: q̄ exacer
καὶ εἶπεν, ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗτος, ὃς παρεπί-
bauit verbū dn̄i: ⁊ tradidit eū dn̄s
κρανεν τὸ ῥῆμα κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν κύριος τῷ
leoni: ⁊ cōfregit eū ⁊ occidit eū
λέοντι, καὶ συνέτριψεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.
iuxta verbū dn̄i qđ locut⁹ eſt ei. ⁊ locut⁹
κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν αὐτῷ. καὶ ἐλάλη-
eſt ad filios ſuos dicēs: ſternite mihi
σεν πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ λέγων, ἐπισάξατέ μοι
aſinū: ⁊ ſtrauerūt: ⁊ abijt ⁊ inuenit cor-
τὸν ὄνον, καὶ ἐπέσαξαν, καὶ ἐπορεύθη καὶ εὗρε τὸ σῶ-
pus eius proiectū in via: ⁊ aſinus ⁊ leo
μα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων
ſteterunt iuxta corpus. ⁊ nō comedit leo
εἱστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα. καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ
corpus vel aſinū: ⁊ nō cōfregit aſinū. ⁊ tulit
σῶμα ἢ τὸν ὄνον, καὶ οὐ συνέτριψε τὸν ὄνον. καὶ ἦρεν ὁ
propheta ſenex corpus hominis
προφήτης ὁ πρεσβύτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
dei: ⁊ impoſuit illud ſup aſinū: ⁊ redu
θεοῦ, καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρε-
xit illud in ciuitatē prophete ſe
ψεν αὐτὸ εἰς τὴν πόλιν τοῦ προφήτου τοῦ πρεσβυ
nis vt plāgerēt ⁊ ſepelirēt eū. ⁊ poſuit
τέρου τοῦ κόψασθαι καὶ θάψαι αὐτόν. καὶ ἔθηκεν τὸ
corpus eius in ſepulchꝛo ſuo: ⁊ plāxit
σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, καὶ ἐκόψατο
eum: heu frater. ⁊ factū ē poſtꝗ̄ plāxerūt
αὐτόν, οὐαὶ ἀδελφέ. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι
eum: ⁊ ait filijs ſuis dicēs: ſi moꝛtu⁹
αὐτόν, καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων, ἐὰν ἀποθά
fuero: ſepelite me ī ſepulchꝛo iſto: in quo hō
νω, θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος
dei ſepultus eſt in eo: iuxta oſſa eius po
τοῦ θεοῦ τέθαπται ἐν αὐτῷ, παρὰ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ θέ
nite me: vt ſaluētur oſſa mea cū oſſibus eius:
τέ με, ἵνα σωθῇ τὰ ὀστᾶ μου μετὰ τῶν αὐτοῦ,
quia factū erit verbū qđ locut⁹ eſt in ſmōe do-
ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ κυ
mini ſup altare qđ in bethel: ⁊ cōtra
ρίου ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐν Βαιθήλ, καὶ ἐπὶ

inferetur cadauer tuū
in ſepulchrū patrū tuo
rū. Cūq; comediſſet &
bibiſſet ſtrauit aſinum
ſuum propheta
quem reduxerat. Qui
cū abiſſet inuenit eum
leo ī via: & occidit: &
erat
cadauer eius proiectū
in itinere. Aſinus autē
ſtabat iuxta illū: & leo
ſtabat iuxta
cadauer. Et ecce viri
tranſeuntes
viderunt cadauer pro
iectum in via
& leonem ſtantē iux-
ta cadauer.
Et venerūt & diuulga-
uerūt in cītatē: in q̄ ꝓ-
phetes ille ſenex hītā-
bat. Qđ cū audiſſet pro
pheta ille q reduxerat
eū de via ait.
Vir dei eſt qui inobe
diens fuit
ori dn̄i: & tradidit eū
dn̄s leoni:
& cōfregit eum: & occi
dit iuxta verbū domini
qđ locutus eſt ei. Di-
xitq; ad filios ſuos.
Sternite mihi aſinum.
Qui
cū ſtrauiſſent & ille ab
iſſet: īuēit cadauer eius
proiectum in via: & aſi
num & leonem
ſtantes iuxta cadauer.
Non comedit
leo de cadauere: nec le
ſit
aſinum. Tulit ergo
prophetes
cadauer viri dei: & po
ſuit illud
ſup aſinū: & reuerſus
intulit in
ciuitatē ꝓphete ſenis
vt plangeret eum:
& poſuit cadauer eius
ī ſepulchro ſuo. Et plā
xerūt eū: heu heu mi
frater. Cūq; planxiſſent
eum: dixit ad filios ſu
os.
Cum mortuus fuero ſe
pelite me
in ſepulchro ī quo vir
dei ſepultus eſt:
iuxta oſſa eius ponite
oſſa mea. Profecto ei
veniet ſermo
quē predixit in ſermo
ne domini contra
altare quod ē ī bethel:
& contra

תָבוֹא נִבְלָתְךָ אֶל קֶבֶר אֲבֹתֶיךָ׃ — בוא
וַיְהִי אַחֲרֵי אָכְלוֹ לֶחֶם וְאַחֲרֵי — היה
שְׁתוֹתוֹ וַיַּחֲבָשׁ לוֹ הַחֲמוֹר לַנָּבִיא — חבש חמר
אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ׃ וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָאֵהוּ — נבא שוב
אַרְיֵה בַּדֶּרֶךְ וַיְמִיתֵהוּ וַתְּהִי — מצא ארה
נִבְלָתוֹ מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ וְהַחֲמוֹר — מות
עֹמֵד אֶצְלָהּ וְהָאַרְיֵה עֹמֵד אֵצֶל — שלך
הַנְּבֵלָה׃ וְהִנֵּה אֲנָשִׁים עֹבְרִים
וַיִּרְאוּ אֶת הַנְּבֵלָה מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ — ראה
וְאֶת הָאַרְיֵה עֹמֵד אֵצֶל הַנְּבֵלָה
וַיָּבֹאוּ וַיְדַבְּרוּ בָעִיר אֲשֶׁר הַנָּבִיא — בוא דבר
הַזָּקֵן יֹשֵׁב בָּהּ׃ וַיִּשְׁמַע הַנָּבִיא — שמע
אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ מִן הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר — אמר
אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר מָרָה
אֶת פִּי יְהוָה וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה לָאַרְיֵה — פה נתן
וַיִּשְׁבְּרֵהוּ וַיְמִתֵהוּ כִּדְבַר יְהוָה — שבר
אֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ׃ וַיְדַבֵּר אֶל בָּנָיו
לֵאמֹר חִבְשׁוּ לִי אֶת הַחֲמוֹר
וַיַּחֲבֹשׁוּ׃ וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָא אֶת נִבְלָתוֹ
מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ וַחֲמוֹר וְהָאַרְיֵה
עֹמְדִים אֵצֶל הַנְּבֵלָה לֹא אָכַל
הָאַרְיֵה אֶת הַנְּבֵלָה וְלֹא שָׁבַר
אֶת הַחֲמוֹר׃ וַיִּשָּׂא הַנָּבִיא אֶת — נשא נבא
נִבְלַת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיַּנִּחֵהוּ — ינח
אֶל הַחֲמוֹר וַיְשִׁיבֵהוּ וַיָּבֹא אֶל — שוב בוא
עִיר הַנָּבִיא הַזָּקֵן לִסְפֹּד וּלְקָבְרוֹ׃
וַיַּנַּח אֶת נִבְלָתוֹ בְּקִבְרוֹ וַיִּסְפְּדוּ — ספד
עָלָיו הוֹי אָחִי׃ וַיְהִי אַחֲרֵי — היה
קָבְרוֹ אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל בָּנָיו
לֵאמֹר בְּמוֹתִי וּקְבַרְתֶּם אֹתִי
בַּקֶּבֶר אֲשֶׁר אִישׁ הָאֱלֹהִים קָבוּר — קבר
בּוֹ אֵצֶל עַצְמֹתָיו הַנִּיחוּ אֶת
עַצְמֹתָי׃ כִּי הָיֹה יִהְיֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר קָרָא בִּדְבַר יְהוָה עַל
הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית אֵל וְעַל — זבח

כל בתי הבמות אשר בערי שמרון׃ אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות׃ ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה׃

בית במה · עיר שוב · רוע עשה · קצה מלא · כחד שמד · פנה

Cap. xiiii

בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם׃ ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי את אשת ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה׃ ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבוק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער׃ ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו׃ ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה׃ ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה׃ לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל׃ ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי

איש · שנה · נבא · בוא נגד · היה עשה · קום ילך · בוא · ראה קום · שוב · דבר · נכר · אמר איש · שלח ילך · רום נתן · נגד · קרע מלך · היה

omnia phana excelsorum que sunt in vrbibus samarie. Post verba hec non est reuersus hieroboam de via sua pessima: sed econtrario fecit de nouissimis populis sacerdotes excelsorum: quicumque volebat implebat manum suam: & fiebat sacerdos excelsorum. Et propter hanc causam peccauit domus hieroboam & euersa est & deleta de superficie terre. 14.

IN tempore illo egrotauit abia filius hieroboam. Dixitque hieroboam vxori sue. Surge & comuta habitum ne cognoscaris quod sis vxor hieroboam: & vade in silo vbi est ahias propheta qui locutus est mihi quod regnaturus essem super populum hunc. Tolle quoque in manu tua decem panes & crustulam & vas mellis: & vade ad illum. Ipse enim indicabit tibi quid euenturum sit puero huic. Fecit vt dixerat vxor hieroboam: & consurgens abiit in sylo: & venit in domum ahie. At ille non poterat videre: quia caligauerant oculi eius pre senectute. Dixit autem dominus ad ahiam. Ecce vxor hieroboam ingreditur vt consulat te super filio suo qui egrotat. Hec & hec loqueris ei. Cum ergo illa intraret & dissimularet se esse que erat: audiuit ahias sonitum pedum eius introeuntis per ostium: & ait. Ingredere vxor hieroboam. Quare aliam te esse simulas? Ego autem missus sum ad te durus nuncius. Vade & dic hieroboam. Hec dicit dominus deus israel. Quia exaltaui te de medio populi & dedi te ducem super populum meum israel: & scidi regnum domus dauid & dedi illud tibi: & non fuisti sicut seruus meus

domos excelsorũ q̃ sũt in samaria. ⁊ post
τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τῶν ἐν σαμαρείᾳ. καὶ μετὰ
verbũ hoc nõ reuersus est hieroboã de malicia
τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν ἱεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας
sua: ⁊ reuersus est ⁊ fecit de parte po-
αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λα-
puli sacerdotes excelsorũ. q̃ volebat implebat
οῦ ἱερέας τῶν ὑψηλῶν. ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν
manũ suã: ⁊ fiebat sacerdos excelsorũ. ⁊
χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγίνετο ἱερεὺς τῶν ὑψηλῶν. καὶ
factũ est verbũ hoc in peccatũ domui hierobo
ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ οἴκῳ ἱεροβο-
am: ⁊ in destructionẽ ⁊ in pdicionẽ a fa
άμ, καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμὸν ἀπὸ προσώ-
cie terre.
που τῆς γῆς.

Ca.14.

IN tpe illo egrotauit abia filius hieroboã. ⁊
ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρρώστησεν ἀβιὰ υἱὸς ἱεροβοάμ. καὶ
vxori sue dixit hieroboã: surge: ⁊ muta-
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ εἶπεν ἱεροβοάμ, ἀνάστηθι, καὶ ἀλλοι-
beris: nõ cognoscẽt q tu vxor hieroboã: ⁊ va
ώθησῃ, οὐ γνώσονται ὅτι σὺ γυνὴ ἱεροβοάμ, καὶ πο-
des in selo. ecce illic achia propheta:
ρεύθησῃ εἰς σηλώ. ἰδοὺ ἐκεῖ ἀχιὰ ὁ προφήτης,
ipse locutus est ad me q regnabo sup po
αὐτὸς ἐλάλησεν ἐπ' ἐμὲ τοῦ βασιλεῦσαι ἐπὶ τὸν λα-
pulũ hunc. ⁊ tolle in manu tua decẽ panes:
ὸν τοῦτον. καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου δέκα ἄρτους,
⁊ collyria: ⁊ vas mellis: ⁊ ibis ad
καὶ κολλύρια, καὶ στάμνον μέλιτος, καὶ ἐλεύσῃ πρὸς
illũ. ipse nũciabit tibi qd erit puero.
αὐτόν. αὐτὸς ἀναγγελεῖ σοι τί ἔσται τῷ παιδίῳ.
⁊ fecit sic vxor hieroboã: ⁊ surrexit ⁊ a-
καὶ ἐποίησεν οὕτως ἡ γυνὴ ἱεροβοάμ, καὶ ἀνέστη καὶ ἐπο-
biit in selo: ⁊ intrauit in domũ achia.
ρεύθη εἰς σηλώ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ἀχιά.
⁊ homo senex ad vidẽdũ: ⁊ caliga
καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος τοῦ ἰδεῖν, καὶ ἠμβλυώ-
bant oculi eius pre senectute eius.
πουν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ γήρως αὐτοῦ.
⁊ dixit dñs ad achia: ecce vxor hieroboã ingre
καὶ εἶπε κύριος πρὸς ἀχιά, ἰδοὺ γυνὴ ἱεροβοὰμ εἰσέρ-
ditur vt querat verbũ a te sup filio suo:
χεται τοῦ ἐκζητῆσαι ῥῆμα παρὰ σοῦ ὑπὲρ υἱοῦ αὐτῆς,
qm̃ egrotus est: fm hoc ⁊ fm hoc lo-
ὅτι ἄρρωστός ἐστι, κατὰ τοῦτο καὶ κατὰ τοῦτο λα-
queris ad eã. ⁊ factũ est cũ intraret il-
λήσεις πρὸς αὐτήν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι αὐ-
la ⁊ dissimulabat. ⁊ factũ est quũ audiuit achia
τὴν καὶ ἀπεξενοῦτο. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἀχιὰ
sonitũ pedũ eius ingrediẽte ea in ho-
τὴν φωνὴν ποδῶν αὐτῆς εἰσερχομένης αὐτῆς ἐν τῷ ἀνοίγ-
stium. ⁊ ait: ingredere vxor hieroboã: quare
ματι. καὶ εἶπεν, εἴσελθε γυνὴ ἱεροβοάμ, ἱνατί τοῦ-
tu dissimulas: ⁊ ego sum nũcius ad te
το σὺ ἀποξενοῦσαι, καὶ ἐγώ εἰμι ἀπόστολος πρὸς σὲ
durus. abiens dic hieroboã: hec di-
σκληρός. πορευθεῖσα εἰπὸν τῷ ἱεροβοάμ, τάδε λέ-
cit dñs deus israel: quia exaltaui te a
γει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, ἀνθ' οὗ ὅσον ὕψωσά σε ἀπὸ
medio ppli: ⁊ dedi te ducẽ sup
μέσου τοῦ λαοῦ, καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν
ppl̃m israel: ⁊ rupi regnũ a domo
λαὸν ἰσραήλ, καὶ ἔρρηξα τὸ βασίλειον ἀπὸ οἴκου
dauid: ⁊ dedi illud tibi: ⁊ nõ fuisti
δαυίδ, καὶ ἔδωκα αὐτὸ σοί, καὶ οὐκ ἐγένου
sicut seruus meus
ὡς ὁ δοῦλός μου

dauid: qui custodiuit mandata mea: ⁊ qui ambulauit
δαυίδ, ὃς ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς μου, καὶ ὃς ἐπορεύθη
post me in omi corde suo: ad faciēdū
ὀπίσω μου ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι τὸ
rectū in oculis meis: ⁊ male opat' es vt faceres
εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἐπονηρεύσω τοῦ ποιῆσαι
vltra oēs quicūq; fuerāt in cōspectu meo. ⁊ am-
παρὰ πάντας ὅσοι ἐγένοντο εἰς πρόσωπόν μου· καὶ ἐπο
bulasti ⁊ fecisti tibi deos alienos ⁊ cōflatilia
ρεύθης καὶ ἐποίησας σεαυτῷ θεοὺς ἑτέρους καὶ χωνευ
ad irritandum me: ⁊ me piecisti post te.
τὰ τοῦ παροργίσαι με, καὶ ἐμὲ ἔρριψας ὀπίσω σου.
idcirco ecce ego induco malū in domū hierobo
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω κακίαν πρὸς οἶκον ἱεροβο
am: ⁊ perimā hieroboā mingētē ad parietē
άμ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἱεροβοὰμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον
⁊ detentum ⁊ relictum in israel. ⁊
καὶ ἐπεχόμενον καὶ καταλελειμμένον ἐν ἰσραήλ. καὶ
colligā hieroboā vt colligit fimus vsq; dū cō
ἐπιλέξω ἱεροβοὰμ καθὼς ἐπιλέγεται ἡ κόπρος ἕως τε
sumetur ipse. mortuū ex hieroboā in
λειωθῆναι αὐτόν. τὸν τεθνηκότα τοῦ ἱεροβοὰμ ἐν τῇ
ciuitate comedent canes. ⁊ mortuū in
πόλει καταφάγονται οἱ κύνες. καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν
agro comedent volucres celi: quia
τῷ ἀγρῷ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι
dñs locut' ē. ⁊ tu surge vade in domū tuā:
κύριος ἐλάλησε. καὶ σὺ ἀνάστα πορεύθητι εἰς οἶκόν σου,
⁊ quū intrabunt pedes tui ciui
καὶ ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι τοὺς πόδας σου τὴν πό-
tatē: morietur puer: ⁊ plāgent eū oīs
λιν, ἀποθανεῖται τὸ παιδάριον, καὶ κόψονται αὐτὸ πᾶς
israel: ⁊ sepelient eum: q2 iste solus indu-
ἰσραήλ, καὶ θάψουσιν αὐτόν, ὅτι οὗτος μόνος εἰσε-
cetur hieroboā ad sepulchrū: qm̄ inuētū ē in eo
λεύσεται τῷ ἱεροβοὰμ πρὸς τάφον, ὅτι εὑρέθη ἐν αὐ-
verbū bonū de dño deo israel in do
τῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ ἐν οἴ
mo hieroboā. ⁊ suscitabit dñs sibi regem sup
κῳ ἱεροβοάμ. καὶ ἀναστήσει κύριος ἑαυτῷ βασιλέα ἐπὶ
israel: qui pcutiet domū hieroboā hac die
ἰσραήλ, ὃς πλήξει τὸν οἶκον ἱεροβοὰμ ταύτῃ τῇ ἡμέ-
⁊ adhuc ⁊ nūc. ⁊ pcutiet dñs israel: sicut
ρᾳ καὶ ἔτι καί γε νῦν. καὶ πλήξει κύριος τὸν ἰσραήλ, καθὰ
mouetur arūdo in aqua. ⁊ euellet is
κινεῖται ὁ κάλαμος ἐν τῷ ὕδατι. καὶ ἐκτιλεῖ τὸν ἰσ-
rael a sūmo terre bone huius: quā
ραὴλ ἀπὸ ἄνω τῆς χθονὸς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἧς
dedit patribus eorū. ⁊ ventilabit eos
ἔδωκε τοῖς πατράσιν αὐτῶν. καὶ λικμήσει αὐτοὺς
a trans flumine. quia fecerūt
ἀπὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ. ἀνθ᾽ οὗ ὅσον ἐποίησαν
lucos suos irritantes dñm. ⁊ tradet
τὰ ἄλση αὐτῶν παροργίζοντες τὸν κύριον. καὶ δώσει
dñs israel gr̄a pctōꝝ hieroboā: q pecca
κύριος τὸν ἰσραὴλ χάριν ἁμαρτιῶν ἱεροβοάμ, ὃς ἥμαρ
uit ⁊ q peccare fecit israel. ⁊ surrexit vxor hieroboā
τε καὶ ὃς ἐξήμαρτεν ἰσραήλ. καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ ἱεροβοὰμ
⁊ abijt in thersa. ⁊ factū est quū igrederet
καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν θερσά. καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν
in vestibulū domus: ⁊ puer mor
ἐν τῷ προθύρῳ τοῦ οἴκου, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέ-
tu' est: ⁊ sepelierūt eū: ⁊ plāxerūt eū oīs is
θανε, καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸ πᾶς ἰσ
rael sm verbū dñi qđ locut' est in manu
ραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
serui sui achia prophete. ⁊ reliquum
δούλου αὐτοῦ ἀχιὰ τοῦ προφήτου. καὶ περισσὸν

dauid qui custodiuit
mandata mea: &
secutus est me in toto
corde suo faciens
qđ placitū eēt in cōspe
ctu meo: sed opatus es
male super omnes qui
fuerunt ante te:
& fecisti tibi deos alie-
nos
& cōflatiles vt me ad i-
racundiam prouocares:
me aūt piecisti post cor
pus tuū. Idcirco ecce e-
go inducā mala sup do
mū hieroboā: & pcuti
am de hieroboā mingē
tē ad parietem clausū &
nouissimum ī israel: &
mūdabo reliqas dom'
hieroboā: sicut mūda-
ri solet fimus vsq; ad
purū. Qui mortui fue-
rint de hieroboā in ciui
tate comedēt eos canes.
q aūt mortui fuerīt in a-
gro vorabunt eos aues
celi: quia dñs locutus
est. Tu igr̄ surge & va-
de in domū tuā & in ip-
so itroitu pedū tuorū ī
vrbē morietur puer: &
planget eū oīs israel &
sepeliet. Iste enim sol'
inferetur de hieroboā
in sepulchrū: quia in-
uentus est sup eo sermo
bonus a domino deo
israel ī domo hierobo
am: Cōstituet aūt sibi do
minus regem sup israel
qui percutiet
domū hieroboā in hac
die & in hoc
tpe: & pcutiet dñs de'
israel: sicut
moueri solet arundo
in aqua. Et euellet
israel de terra bona
hac: quā dedit patri-
bus eorum: & vētilabit
eos trans flumen: quia
fecerunt sibi
lucos vt irritarent do-
minum. Et tradet domi
nus deus israel propter
peccata hieroboam
qui peccauit & pecca
re fecit
israel. Surrexit itaq; v
xor
hieroboā: & abiit: & ve
nit in thersa. Cunq; illa
ingrederetur limen do
mus: puer mortuus est
& sepeliert eū. Et plan
xit eum omnis
israel iuxta sermonem
dñi quē locutus est
in manu serui sui ahie
prophete. Reliqua aūt

צוה דָוִד אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וַאֲשֶׁר
עשה הָלַךְ אַחֲרַי בְּכָל לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת
רוע רַק הַיָּשָׁר בְּעֵינָי: וַתָּרַע לַעֲשׂוֹת
ילך מִכֹּל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ וַתֵּלֶךְ
וַתַּעֲשֶׂה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
נסך כעס וּמַסֵּכוֹת לְהַכְעִיסֵנִי וְאֹתִי הִשְׁלַכְתָּ
שלך גו אַחֲרֵי גַוֶּךָ: לָכֵן הִנְנִי מֵבִיא רָעָה
בוא רוע אֶל בֵּית יָרָבְעָם וְהִכְרַתִּי לְיָרָבְעָם
כרת מַשְׁתִּין בְּקִיר עָצוּר וְעָזוּב
שתן עצר בְּיִשְׂרָאֵל וּבִעַרְתִּי אַחֲרֵי בֵית
עזב יָרָבְעָם כַּאֲשֶׁר יְבַעֵר הַגָּלָל עַד
בער תֻּמּוֹ: הַמֵּת לְיָרָבְעָם בָּעִיר יֹאכְלוּ
תמם מות הַכְּלָבִים וְהַמֵּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ
אכל עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי יְהוָה דִּבֵּר: וְאַתְּ
ילך בוא קוּמִי לְכִי לְבֵיתֵךְ בְּבֹאָה רַגְלַיִךְ
מות הָעִירָה וּמֵת הַיָּלֶד: וְסָפְדוּ לוֹ כָל
בדד יִשְׂרָאֵל וְקָבְרוּ אֹתוֹ כִּי זֶה לְבַדּוֹ
מצא יָבֹא לְיָרָבְעָם אֶל קָבֶר יַעַן נִמְצָא
בוֹ דָּבָר טוֹב אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי
קום יִשְׂרָאֵל בְּבֵית יָרָבְעָם: וְהֵקִים יְהוָה
כרת לוֹ מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַכְרִית
אֶת בֵּית יָרָבְעָם זֶה הַיּוֹם וּמֶה גַּם
נכה עַתָּה: וְהִכָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
נוד יָנוּד הַקָּנֶה בַּמַּיִם וְנָתַשׁ אֶת
יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה
זרה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לַאֲבוֹתֵיהֶם וְזֵרָם
עשה מֵעֵבֶר לַנָּהָר יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת
כעס נתן אֲשֵׁרֵיהֶם מַכְעִיסִים אֶת יְהוָה: וְיִתֵּן
אֶת יִשְׂרָאֵל בִּגְלַל חַטֹּאות יָרָבְעָם
חטא אֲשֶׁר חָטָא וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיא
קום איש אֶת יִשְׂרָאֵל: וַתָּקָם אֵשֶׁת
ילך בוא יָרָבְעָם וַתֵּלֶךְ וַתָּבֹא תִרְצָתָה הִיא
מות בָּאָה בְסַף הַבַּיִת וְהַנַּעַר מֵת:
קבר ספד וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ וַיִּסְפְּדוּ לוֹ כָל
יִשְׂרָאֵל כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
נבא בְּיַד עַבְדּוֹ אֲחִיָּהוּ הַנָּבִיא: וְיֶתֶר

דברי ירבעם אשר נלחם ואשר לחם
מלך הנם כתובים על ספר דברי הנה כתב
הימים למלכי ישראל: והימים יום
אשר מלך ירבעם עשרים
ושתים שנה וישכב עם שכב
אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו: מלך
ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה
בן ארבעים ואחת שנה רחבעם רבע
במלכו ושבע עשרה שנה מלך
בירושלם העיר אשר בחר
יהוה לשום את שמו שם
מכל שבטי ישראל ושם אמו
נעמה העמנית: ויעש יהודה הרע עשה רוע
בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל קנא
אשר עשו אבתם בחטאתם
אשר חטאו: ויבנו גם המה להם בנה
במות ומצבות ואשרים על כל במה יצב
גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן:
וגם קדש היה בארץ עשו ככל
התועבת הגוים אשר הוריש תעב ירש
יהוה מפני בני ישראל: ויהי פנה היה
בשנה החמישית למלך רחבעם חמש
עלה שישק מלך מצרים
על ירושלם: ויקח את לקח
אצרות בית יהוה ואת אוצרות אצר
בית המלך ואת הכל לקח
ויקח את כל מגני הזהב אשר
עשה שלמה: ויעש המלך עשה
רחבעם תחתם מגני נחשת
והפקיד על יד שרי הרצים פקד שור
השמרים פתח בית המלך: ויהי רוץ היה
מדי בא המלך בית יהוה ישאום בוא נשא
הרצים והשיבום אל תא הרצים: שוב
ויתר דברי רחבעם וכל אשר
עשה הלא המה כתובים
על ספר דברי הימים למלכי

verborū hieroboā quō pugnauerit: & quō regnauerit: ecce scripta sunt in libro verborū dierum regum israel. Dies autem quibus regnauit hieroboam viginti duo anni sunt. Et dormiuit hieroboam cum p̄ribus suis: regnauitq̄ nadab filius eius ꝓ eo. Porro roboā filius salomonis regnauit in iuda. Quadraginta & vnius anni erat roboam cū regnare cepisset: & decē & septē annis regnauit in ierusalem ciuitate quam elegit dominus vt poneret nomen suum ibi ex oībus tribubus israel. Nomē āt matris eius Naama amanites. Et fecit iudas malum coram domino & irritauerūt eū super oībus que fecerant patres eorum in peccatis suis q̄ peccauerūt. Edificauerunt enī & ipsi sibi aras & statuas & lucos super omnem collē excelsum: & subter oēm arborē frōdosam: sed & effemīati fuerunt in terra: fecerūtq̄ oēs abominatiōes gentiū quas attriuit dominus ante faciē filiorum israel. In quinto aūt anno regni roboam ascendit sesac rex egypti in ierusalem: & tulit thesauros domus domini & thesauros regios & vniuersa diripuit: scuta quoq̄ aurea que fecerat salomon pro q̄bus fecit rex roboam scuta erea: & tradidit ea in manu ducū scutariorū & eorꝫ qui excubabant añ ostium domus regis. Cūq̄ īgrederetur rex in domū dñi portabāt ea q̄ p̄eundi habebāt officiū: & postea reportabāt ad armamētarium scutariorum. Reliq̄ aūt sermonū roboā & oīa que fecit: ecce scripta sunt in libro sermonū dierum regum

verbū hieroboā quātū bellauit ⁊ quātū re
ῥήματα τῶ ἱεροβοὰμ ὅσα ἐπολέμησε καὶ ὅσα ἐβα
gnauit: ecce ea scripta in libro verbo
σίλευσεν, ἰδοὺ αὐτὰ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου ῥημά
rum dierū regum israel. ⁊ dies
των τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰσραήλ. καὶ αἱ ἡμέ
qb⁹ regnauit hieroboā viginti ⁊ duo āni: ⁊
ραι ἃς ἐβασίλευσεν ἱεροβοὰμ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη, καὶ
dormiuit cū patribus suis: ⁊ regnauit
ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε
nadab fili⁹ eius pro eo. ⁊ roboā fili⁹ salo
ναδὰβ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ῥοβοὰμ υἱὸς σολο
monis regnauit in iuda: filius quadraginta
μῶντος ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰούδαν, υἱὸς τεσσαράκοντα
⁊ vni⁹ ānoꝝ roboā cū regnaret ipse. ⁊
καὶ ἑνὸς ἐτῶν ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ
septemdecim ānis regnauit in hierusalē
ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἱερουσαλὴμ τῇ
ciuitate in qua elegit dñs vt poneret nomē suū ibi
πόλει ἐν ᾗ ἐξελέξατο κύριος θέσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ
ex oibus tribubus israel. ⁊ nomē ma
ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ ἰσραήλ. καὶ τὸ ὄνομα τῆς μη
tris eius naama amanitis. ⁊ fecit iudas
τρὸς αὐτοῦ νααμὰ ἡ ἀμανῖτις. καὶ ἐποίησεν ἰούδας
malū corā dño. ⁊ emulatus est eū in
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν
oibus q̄ fecerūt patres sui: ⁊ in
πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς
peccatis suis q̄ peccauerūt. ⁊ edificauerūt si
ἁμαρτίαις αὐτῶν αἷς ἥμαρτον. καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυ
bi excelsa ⁊ statuas ⁊ lucos sup oēm collē excel
τοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψη
sum: ⁊ subter oīe lignū frōdosū. ⁊ cōiura
λόν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου συσκίου. καὶ σύνδε
tio facta est in terra: ⁊ fecit ab oibus
σμος ἐγένετο ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησεν ἀπὸ πάντων τῶν
abominatiōib⁹ gētiū quas abstulit dñs a fa
βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώ
cie filioꝝ israel. ⁊ factū est in anno
που τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ
quinto regnante roboam: ascēdit susac rex
πέμπτῳ βασιλεύοντος ῥοβοάμ, ἀνέβη σουσακ βασι
egypti in hierusalem: ⁊ tulit oēs
λεὺς αἰγύπτου ἐπὶ ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς
thesauros dom⁹ dñi ⁊ thesauros dom⁹
θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ
regis: ⁊ vniuersa cepit: ⁊ scuta
βασιλέως, καὶ τὰ πάντα ἔλαβε, καὶ τὰ ὅπλα τὰ
aurea q̄ fecit salomon. ⁊ fecit roboā
χρυσᾶ ἃ ἐποίησε σολομών. καὶ ἐποίησε ῥοβοὰμ ὁ
rex scuta erea pro eis. ⁊ ꝓpositi erāt
βασιλεὺς ὅπλα χαλκᾶ ἀντ' αὐτῶν. καὶ ἐπέθεντο
sup ea duces precursorū custo
ἐπ' αὐτῶν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσ
diētes portā domus regis. ⁊ factū
σοντες τὸν πυλῶνα οἴκου τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένε
est vt ingressus est rex in domū dñi:
το ὡς ἂν εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου,
portabāt ea precursores ⁊ firmabāt ea
ἦρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐ
in thalamū precursorū. ⁊ reliqua
τὰ εἰς τὸ θεὲ τῶν παρατρεχόντων. καὶ τὰ λοιπὰ
sermonū roboā ⁊ oīa que fecit: nō
τῶν λόγων ῥοβοὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ
ne hec scripta in libro sermonū
ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν
dierū regum
ἡμερῶν τῶν βασιλέων

iuda: τ bellum fuit inter roboā τ hierobo
ἰούδα· καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον ῥοβοὰμ καὶ ἱεροβο-
am cūctis dieb⁹: τ dormiuit roboā cū
ὰμ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἐκοιμήθη ῥοβοὰμ μετὰ τῶν
patribus ſuis: τ ſepelitur cū pr̄ibus ſu-
πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐ
is in ciuitate dauid. τ nomē mr̄is eius naa
τοῦ ἐν πόλει δαυίδ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ναα
ma ammanitis. τ regnauit abia filius eius
μὰ ἡ ἀμμανῖτις. καὶ ἐβασίλευσεν ἀβιὰ υἱὸς αὐτοῦ
pro eo.
ἀντ' αὐτοῦ. Ca. 15.

IN octauo decimo anno regnante hiero
Ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος ἱερο
boam filio nabat: regnat abia filius roboā ſup iu-
βοὰμ υἱοῦ ναβάτ, βασιλεύει ἀβιὰ υἱὸς ῥοβοὰμ ἐπὶ ἰού
dan. τ trib⁹ ānis regnauit in hieruſalem. τ no
δαν. καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνο
men mr̄is ſue maacha filia abeſalom. τ
μα τῆς μητρὸς αὐτοῦ μααχὰ θυγάτηρ ἀβεσαλώμ. καὶ
ambulauit in oībus peccatis pr̄is ſui q̄
ἐπορεύθη ἐν πάσαις ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς
fecerat ante eū: τ nō erat cor eius
ἐποίησεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ
perfectū cū dño deo ſuo: ſicut cor dauid
τελεία μετὰ κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἡ καρδία δαδ
patris ſui: quia pp dauid dedit ei do
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι διὰ δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ κύ
minus de⁹ ſu⁹ reliquias in hieruſalem: vt ſtatueret
ριος ὁ θεὸς αὐτοῦ κατάλειμμα ἐν ἱερουσαλήμ, ἵνα στήσῃ τὰ
filios eius poſt eū: τ ſtatueret hieruſalem: vt
τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτόν, καὶ στήσῃ τὴν ἱερουσαλήμ, ὡς
fecit dauid rectū corā dño: τ nō de-
ἐποίησε δαυὶδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, καὶ οὐκ ἐξέ
clinauit ab oībus que preceperat ei cūctis
κλινεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς
diebus vite ſue: p̄terq̄ in ſ̄mōe vrie
ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐν ῥήματι οὐρίου
chettei. τ bellum fuit inter roboā τ in-
τοῦ χετταίου. καὶ πόλεμος ἦν μεταξὺ ῥοβοὰμ καὶ με
ter hieroboam oīb⁹ diebus vite eius.
ταξὺ ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
τ reliqua ſermonū abia τ oīa que fe
καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἀβιὰ καὶ πάντα ὅσα ἐποί
cit: nonne hec ſcripta ſunt in libro ſermonū
ησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων
dierū regū iuda: τ preliū fuit
τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰούδα; καὶ πόλεμος ἦν
inter abia τ inter hieroboā. τ dormiuit
ἀναμέσον ἀβιὰ καὶ ἀναμέσον ἱεροβοάμ. καὶ ἐκοιμήθη
abia cū pr̄ibus ſuis: τ ſepelitur in ci-
ἀβιὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται ἐν πό
uitate dauid. τ regnauit aſa fili⁹ ei⁹ pro eo. in
λει δαυίδ. καὶ ἐβασίλευσεν ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ἐν τῷ
anno viceſimo hieroboā regis iſ
ἐνιαυτῷ τῷ εἰκοστῷ τοῦ ἱεροβοὰμ βασιλέως τοῦ ἰσ-
rael regnat aſa ſup iudā: τ quadragin-
ραὴλ βασιλεύει ἀσὰ ἐπὶ ἰούδαν, καὶ τεσσαράκον
ta τ vno anno regnauit in hieruſalem. τ nomē
τα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα
matris eius maacha filia abeſalom. τ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ μααχὰ θυγάτηρ ἀβεσαλώμ. καὶ
fecit aſa rectū corā dño: ſic̄ dauid
ἐποίησεν ἀσὰ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, ὡς δαυὶδ ὁ
pater eius. τ abſtulit iniciatos a terra: τ
πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ἀφεῖλε τοὺς τετελεσμένους ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
abſtulit vniuerſas abominatiōes q̄ fecerūt pa
ἐξῆρε πάντα τὰ βδελύγματα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέ
tres eius. τ maacha mr̄em ſuā amo-
ρες αὐτοῦ. καὶ τὴν μααχὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ με-
uit vt nō eſſet princeps: ſicut
τέστησεν τοῦ μὴ εἶναι ἡγουμένην, καθότι

iuda. Fuitq; bellum in
ter roboam
& hieroboam cunctis
diebus. Dormiuitq;
roboā cū patribus ſu-
is: & ſepultus eſt cum
eis in ciuitate dauid.
Nomen āt matris eius
naama amanitis. Et re
gnauit abia filius eius
pro eo. 15.

IGitur in octauo
decimo āno regni
hieroboā filii nabath:
regnauit abia ſuper iu
dam. Tribus
annis regnauit in ieru
ſalem. Nomen
matris eius maacha fi-
lia abeſſalon. Ambula
uitq; in oībus peccatis
patris ſui que fecerat
ante eū: nec erat cor e
ius perfectum cum
dño deo ſuo ſicut cor
dauid patris eius.
Sed propter dauid de
dit ei dominus de⁹ ſu⁹
lucernā in ierusalem vt
ſuſcitaret
filiū eius poſt eū & ſta
tueret ieruſalem: eo
q̄ feciſſet dauid rectū
in oculis
dñi: & nō declinaſſet
ab oībus q̄ p̄ceperat ei
cūctis diebus vite ſue:
excepto ſermōe vrie
ethei. Attamē bellū fu
it inter roboam
& hieroboā omni tp̄e
vite eius. Reliqua aūt
ſermonum abie & om
nia que fecit:
nōne hec ſcripta ſūt in
libro verborum
dierum regū iuda. Fu
itq; prelium
inter abiā & inter hie-
roboam. Et dormiuit
abia cū pr̄ibus ſuis: &
ſepelierūt eū in ciuitate
dd̄: regnauitq; aſa fili
us eius p̄ eo. In anno er
go viceſimo hieroboā
regis iſrael
regnauit aſa rex iuda:
& quadraginta
& vno anno regnauit
in ieruſalē. Nomen
matris eius maacha fi-
lia abeſſalon:
& fecit aſa rectū añ cō
ſpectum domini
ſicut dd̄ pr̄ eius: & ab-
ſtulit effeminatos de
terra: purgauitq; vni-
uerſas ſordes idolorum
que fecerāt pr̄es eius.
Inſuper & maacham
matrem ſuā amouit ne
eſſet princeps in ſacris

יְהוּדָה׃ וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין רְחַבְעָם
וּבֵין יָרָבְעָם כָּל הַיָּמִים׃ וַיִּשְׁכַּב
רְחַבְעָם עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם
אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וְשֵׁם אִמּוֹ
נַעֲמָה הָעַמֹּנִית וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּם בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃ וּבִשְׁנַת שְׁמֹנֶה
עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יָרָבְעָם בֶּן נְבָט
מָלַךְ אֲבִיָּם עַל יְהוּדָה׃ שָׁלֹשׁ
שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם
אִמּוֹ מַעֲכָה בַּת אֲבִישָׁלוֹם׃ וַיֵּלֶךְ
בְּכָל חַטֹּאות אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה
לְפָנָיו וְלֹא הָיָה לְבָבוֹ שָׁלֵם עִם
יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב דָּוִד אָבִיו׃
כִּי לְמַעַן דָּוִד נָתַן יְהוָה אֱלֹהָיו
לוֹ נִיר בִּירוּשָׁלָםִ לְהָקִים אֶת
בְּנוֹ אַחֲרָיו וּלְהַעֲמִיד אֶת יְרוּשָׁלָםִ׃
אֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד אֶת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה וְלֹא סָר מִכֹּל אֲשֶׁר צִוָּהוּ
כֹּל יְמֵי חַיָּיו רַק בִּדְבַר אוּרִיָּה
הַחִתִּי׃ וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵין רְחַבְעָם
וּבֵין יָרָבְעָם כָּל יְמֵי חַיָּיו׃ וְיֶתֶר
דִּבְרֵי אֲבִיָּם וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וּמִלְחָמָה
הָיְתָה בֵּין אֲבִיָּם וּבֵין יָרָבְעָם׃ וַיִּשְׁכַּב
אֲבִיָּם עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר
דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אָסָא בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ וּבִשְׁנַת
עֶשְׂרִים לְיָרָבְעָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
מָלַךְ אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וְאַרְבָּעִים
וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם
אִמּוֹ מַעֲכָה בַּת אֲבִישָׁלוֹם׃
וַיַּעַשׂ אָסָא הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
כְּדָוִד אָבִיו׃ וַיַּעֲבֵר הַקְּדֵשִׁים מִן
הָאָרֶץ וַיָּסַר אֶת כָּל הַגִּלֻּלִים
אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃ וְגַם אֶת
מַעֲכָה אִמּוֹ וַיְסִרֶהָ מִגְּבִירָה

לחם הָיָה
יום שָׁכַב
קָבַר
מָלַךְ
Cap. xv.
שָׁנָה
פָּנָה
נור קום
עָמַד
סור
יום חָיָה
לחם הָיָה
קָבַר
מָלַךְ שָׁנָה
רָבַע
עָשָׂה
עָבַר
סור גָּלַל
גָּבַר

אֲשֶׁר עָשְׂתָה מִפְלֶצֶת לָאֲשֵׁרָה פָּלַץ
וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת מִפְלַצְתָּהּ כָּרַת
וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן׃ וְהַבָּמוֹת לֹא שָׂרַף בָּמָה
סָרוּ רַק לְבַב אָסָא הָיָה שָׁלֵם
עִם יְהוָה כָּל יָמָיו׃ וַיָּבֵא אֶת יוֹם בּוֹא
קָדְשֵׁי אָבִיו וְקָדָשָׁיו בֵּית יְהוָה
כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים׃ וּמִלְחָמָה הָיְתָה כָּלָה לָחַם
בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעְשָׁא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה
כָּל יְמֵיהֶם׃ וַיַּעַל בַּעְשָׁא עָלָה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל יְהוּדָה וַיִּבֶן בָּנָה
אֶת הָרָמָה לְבִלְתִּי תֵּת יֹצֵא נָתַן יָצָא
וָבָא לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וַיִּקַּח בּוֹא לָקַח
אָסָא אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב
הַנּוֹתָרִים בְּאוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה יָתַר אָצַר
וְאֶת אוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ
וַיִּתְּנֵם בְּיַד עֲבָדָיו וַיִּשְׁלָחֵם נָתַן שָׁלַח
הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶל בֶּן הֲדַד בֶּן טַבְרִמֹּן
בֶּן חֶזְיוֹן מֶלֶךְ אֲרָם הַיֹּשֵׁב
בְּדַמֶּשֶׂק לֵאמֹר׃ בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ כָּרַת
בֵּין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי
לְךָ שֹׁחַד כֶּסֶף וְזָהָב לֵךְ הָפֵרָה אֶת יָלַךְ פּוּר
בְּרִיתְךָ אֶת בַּעְשָׁא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְיַעֲלֶה מֵעָלָי׃ וַיִּשְׁמַע בֶּן הֲדַד עָלָה שָׁמַע
אֶל הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת
שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר לוֹ עַל עָרֵי שׂוּר עִיר
יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת עִיּוֹן וְאֶת דָּן נָכָה
וְאֵת אָבֵל בֵּית מַעֲכָה וְאֵת כָּל
כִּנְרוֹת עַל כָּל אֶרֶץ נַפְתָּלִי׃
וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ בַּעְשָׁא וַיֶּחְדַּל הָיָה חָדַל
מִבְּנוֹת אֶת הָרָמָה וַיֵּשֶׁב בְּתִרְצָה׃ בָּנָה
וְהַמֶּלֶךְ אָסָא הִשְׁמִיעַ אֶת
כָּל יְהוּדָה אֵין נָקִי וַיִּשְׂאוּ נָקָה נָשָׂא
אֶת אַבְנֵי הָרָמָה וְאֶת עֵצֶיהָ
אֲשֶׁר בָּנָה בַּעְשָׁא וַיִּבֶן בָּם בָּנָה
הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶת גֶּבַע בִּנְיָמִן וְאֶת
הַמִּצְפָּה׃ וְיֶתֶר כָּל דִּבְרֵי אָסָא

priapi & in luco ei⁹ quē consecrauerat. Subuertitq; specũ eius & confregit simulacrũ turpissimũ & cōbussit ĩ torrēte cedron. Excelsa aũt nō abstulit. Verũ tamen cor asa pfectũ erat cum dño deo suo cunctis diebus suis: & intulit ea q̃ sctĩficauerat pater suus & vouerat in domũ dñi argētum & aurũ & vasa. Bellũ ãt erat inter asa & baasa regem israel cunctis diebus eorum. Ascendit quoq; baasa rex israel in iudam: & edificauit rama vt non possit quispiam egredi vel ĩgredi de pte asa regis iude. Tollens itaq; asa omne argētum & aurum qđ remãserat in thesauris domus domini: & in thesauris domus regie: dedit illud in man⁹ seruorum suorum: & misit ad benadab filiũ tabrēmon filii ezion regem syrie qui habitabat in damasco dicēs. Fedus est inter me & te & inter patrē meũ & patrem tuum: ideo misi tibi munera argētũ & aurũ: & peto vt vēias & irritũ facias fedus qđ habes cũ baasa rege israel: & recedat a me. Acquiescens benadab regi asa misit principes exercit⁹ sui ĩ ciuitates israel: & percusserunt ahion & dan & abel domum maacha & vniuersam cenneroth: oēm.s. terram neptalim. Quod cum audisset baasa intermisit edificare rama & reuersus est in thersa. Rex autem asa nunciũ misit in oēm iudã dicēs Nemo sit excusatus. Et tulerũt lapides de rama & ligna eius quibus edificauerat baasa: & extruxit đ eis rex asa gabaa beniamĩ & maspha. Reliqua autē oĩum sermonum asa

fecit synodũ luco eius. & abscidit asa
ἐποίησεν σύνοδον τῷ ἄλσει αὐτῆς. καὶ ἐξέκοψεν ἀσὰ
oĩa lustra eius: & cōbusit in
πάσας τὰς καταδύσεις αὐτῆς, καὶ ἐνέπρησεν ἐν
igne in torrēte cedrō: at excelsa nō ab
πυρὶ ἐν τῷ χειμάρρῳ κεδρών, τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆ
stulit. verũtñ cor asa erat pfectũ cũ dño cun
ρεν. πλὴν ἡ καρδία ἀσὰ ἦν τελεία μετὰ κυρίου πά
ctis diebus suis. & intulit asa in do
σας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. καὶ εἰσήνεγκεν ἀσὰ εἰς τὸν οἶ
mum dñi colũnas patris sui &
κον κυρίου τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς
colũnas argēteas & aureas: & intulit in
κίονας τοὺς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς, καὶ εἰσήνεγκεν εἰς
domũ dñi argentũ & aurũ & vasa. & bel
τὸν οἶκον κυρίου ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σκεύη. καὶ πόλε
lum erat inter asa & inter baasa regē
μος ἦν ἀναμέσον ἀσὰ καὶ ἀναμέσον βαασὰ βασιλέως
israel cunctis dieb⁹. & ascēdit baasa rex
ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἀνέβη βαασὰ βασιλεὺς
israel in iudã: & edificauit rama: vt nō
ἰσραὴλ ἐπὶ ἰούδαν, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν ῥαμά, τοῦ μὴ
esset egrediens & ingrediens asa re
εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ ἀσὰ βασι
gi iuda. & cepit asa argentũ & aurũ
λεῖ ἰούδα. καὶ ἔλαβεν ἀσὰ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον
inuētũ in thesauris domus dñi & in the
τὸ εὑρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ ἐν τοῖς θη
sauris dom⁹ regis: & dedit illud in manus
σαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς χεῖρας τῶν
seruorũ suorũ. & misit eos rex asa ad
παίδων αὐτοῦ. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἀσὰ πρὸς
filiũ ader filiũ tabremon filiũ azion regis syrie q
υἱὸν ἀδερ υἱοῦ ταβρεμὼν υἱοῦ ἀζιὼν βασιλέως συρίας τοῦ
habitabat in damasco dicēs: fedus sit in
κατοικοῦντος ἐν δαμασκῷ λέγων, διαθήκη ἔστω ἀναμέ
ter me & inter te & inter patrē
σον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον σοῦ καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρός
meũ & inter patrē tuũ: ecce misi
μου καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρός σου, ἰδοὺ ἀπέσταλκά
tibi munera argēti & auri: veni irritũ facias
σοι δῶρα ἀργυρίου καὶ χρυσίου, δεῦρο διασκέδασον τὴν
fedus tuũ qđ ad baasa regē israel: & ascen
διαθήκην σου τὴν πρὸς βαασὰ βασιλέα ἰσραήλ, καὶ ἀναβή
det a me. & audiuit fili⁹ ader regem asa:
σεται ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ἤκουσεν υἱὸς ἀδὲρ τοῦ βασιλέως ἀσά,
& misit principes exercitus sui in
καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐν
ciuitates israel. & percussit ain: &
ταῖς πόλεσι τοῦ ἰσραήλ. καὶ ἐπάταξε τὴν ἀΐν, καὶ
dan: & abel domus maacha: & vniuersam
τὴν δάν, καὶ τὴν ἀβὲλ οἴκου μααχά, καὶ πᾶσαν τὴν
chenereth vsq; ad oēm terrã nephthalim. & factũ ē vt
χενερὲθ ἕως πάσης τῆς γῆς νεφθαλίμ. καὶ ἐγένετο ὡς
audiuit baasa: & intermisit edificare ra
ἤκουσε βαασά, καὶ διέλιπεν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν ῥα
ma: & reuersus ē in thersa. & rex asa nun
μά, καὶ ἀνέστρεψεν εἰς θερσά. καὶ ὁ βασιλεὺς ἀσὰ πα
ciauit oĩ iuda vt null⁹ excusat⁹. & tollũt lapides
ρήγγειλεν παντὶ ἰούδα ἐν ἀκί. καὶ αἴρουσι τοὺς λίθους
rama & ligna eius q̃ edificauit baasa: &
τῆς ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ᾠκοδόμησεν βαασά, καὶ
edificauit in eis asa rex collē ben
ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ἀσὰ ὁ βασιλεὺς τὸν βουνὸν βεν
iamin & speculã. & reliqua fmonũ asa
ιαμὶν καὶ τὴν σκοπιάν. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἀσὰ

ꝛ vniuerſa fortitudo eius ꝛ cuncta q̄ fecit: ꝛ
καὶ πᾶσα ἡ δυναςεία αὐτοῦ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε, καὶ
ciuitates quas extruxit: nonne hec ſcripta
αἱ πόλεις ἃς ᾠκοδόμησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγρα-
ſunt in libro verborū dierū re
πται ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασι-
gum iuda: verūtū in tpe ſenectutis ſue: do-
λέων ἰούδα; πλὴν ἐν καιρῷ τοῦ γήρους αὐτοῦ, ἐπό-
luit pedes ſuos. ꝛ dormiuit aſa cū
νεσε τοὺς πόδας αὐτοῦ. καὶ ἐκοιμήθη ἀσὰ μετὰ
patribus ſuis: ꝛ ſepelitur cū pa
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πα-
tribus ſuis in ciuitate dauid patris ſui.
τέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
ꝛ regnauit ioſaphat fili⁹ eius pro eo.
καὶ ἐβασίλευσεν ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
ꝛ nabad filius hieroboā regnat ſup iſrael in
καὶ ναβὰδ υἱὸς ἱεροβοὰμ βασιλεύει ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν
anno ſecūdo aſa regis iuda. ꝛ regna-
ἔτει δευτέρῳ τοῦ ἀσὰ βασιλέως ἰούδα. καὶ ἐβασί-
uit nabad ſup iſrael duob⁹ ānis. ꝛ fecit
λευσεν ναβὰδ ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ δύο ἔτη. καὶ ἐποίησεν
malū coram dn̄o: ꝛ ambulauit in via
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ
patris ſui: ꝛ in peccatis eius in qb⁹
πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἐν αἷς
peccare fecerūt iſrael. ꝛ inſidiatus eſt cōtra eū ba-
ἐξήμαρτον τὸν ἰσραήλ. καὶ περιεκάθισεν ἐπ' αὐτὸν βα-
aſa fili⁹ achia cōtra domū iſſachar: ꝛ per
ασὰ υἱὸς ἀχία ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ ἰσάχαρ, καὶ ἐπά-
cuſſit eū in gabathō q̄ eſt philiſtinorū. ꝛ na
ταξεν αὐτὸν ἐν γαβαθὼν τῇ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ να
bad ꝛ oīs iſrael obſidebat in gabathō. ꝛ
βὰδ καὶ πᾶς ἰσραὴλ περιεκάθητο ἐπὶ γαβαθών. καὶ
interfecit eum baaſa in āno tertio aſa
ἐθανάτωσεν αὐτὸν βαασὰ ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ ἀσὰ
regis iuda. ꝛ regnauit pro eo. ꝛ
βασιλέως ἰούδα. καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. καὶ
factū ē vt regnauit: percuſſit totū domū hie
ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν, ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον ἱε
roboam: ꝛ nō reliquit oēm aīaꝫ in
ροβοάμ, καὶ οὐχ ὑπελίπετο πᾶσαν πνοὴν ἐν τῷ
hieroboā: donec deleret eū iuxta ver
ἱεροβοάμ, ἕως τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆ-
bum dn̄i qđ locut⁹ eſt in manu ſerui ſui achia
μα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ ἀχία
ſylonite de pctīs hieroboā: vt
τοῦ συλωνίτου περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἱεροβοάμ, ὡς
peccare fecit iſrl' in irritatione ſua in
ἐξήμαρτε τὸν ἰσραὴλ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτοῦ ἐν
qua irritauerat dn̄m deū iſrael. ꝛ re
ᾧ παρώργισε κύριον τὸν θεὸν ἰσραήλ. καὶ τὰ λοι-
liqua ſmonū nabad ꝛ oīa que fecit:
πὰ τῶν λόγων ναβὰδ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν,
nonne hec ſcripta ſunt in libro verboꝝ
οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων
dierū regū iſrael? ꝛ bellū fuit in
ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰσραήλ; καὶ πόλεμος ἦν ἀνα
ter aſa ꝛ inter baaſa regē iſrael
μέσον ἀσὰ καὶ ἀναμέσον βαασὰ βασιλέως ἰσραὴλ
cūctis diebus eoꝝ. in anno tertio
πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν. ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ
aſa regis iuda regnat baaſa fili⁹
τοῦ ἀσὰ βασιλέως ἰούδα βασιλεύει βαασὰ υἱὸς
ahie ſup iſrael in therſa viginti ꝛ quattuor ānis.
ἀχία ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν θερσὰ εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη.
ꝛ fecit baaſa malū corā dn̄o: ꝛ
καὶ ἐποίησε βαασὰ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ
ambulauit in via hieroboam
ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἱεροβοάμ

&-vniuerſe fortitudīes eius & cūcta que fecit: & ciuitates quas extruxit: nonne hec ſcripta ſūt in libro verborū dierum regum iuda? Verūtn̄ in tpe ſenectutis ſue doluit pedes: & dormiuit cum patribus ſuis: & ſepultus eſt cū eis in ciuitate dd̄ pris ſui. Regnauitq̄ ioſaphat filius eius pro eo. Nadab vero fili⁹ hieroboā regnauit ſuper iſrael anno ſecūdo aſa regis iuda: regnauitq̄ ſuper iſrael duob⁹ ānis. & fecit qđ malū eſt ī cōſpectu dn̄i & ābulauit in viis pr̄is ſui: & in peccatis eius q bus peccare fecit iſrael. Inſidiatus eſt autem ei baaſa filius ahie de domo iſachar: & pcuſſit eū in gebbethon q̄ eſt vrbs philiſtinorū. Siquidē nadab & omnis iſrael obſidebāt gebbethon. Interfecit ergo illū baaſa in anno tertio aſa regis iuda. Et regnauit p eo. Cūq̄ regnaſſet percuſſit omnem domum hieroboā. Nō dimiſit nec vnā qdē aīam de ſemine eius donec deleret eum iuxta verbū dn̄i qđ locutus fuerat in māu ſerui ſui ahie ſylonitis: ppter peccata hieroboam que peccauerat: & quibus peccare fecerat iſrael: & propter delictum quo irritauerat dominū deum iſrael. Reliqua autem ſermonum nadab & oīa que operatus eſt: nōne hec ſcripta ſunt in libro verborum dierū regum iſrael? Fuitq̄ bellum īter aſa & baaſa regem iſrael cunctis diebus eorum. Anno tertio aſa regis iuda regnauit baaſa filius ahie ſup omnem iſrael in therſa viginti quattuor ānis. & fecit malum corā dn̄o: ābulauitq̄ in viis hieroboam

וכל גבורתו וכל אשר עשה — גבר
והערים אשר בנה הלא המה
כתובים על ספר דברי הימים — כתב יום
למלכי יהודה רק לעת זקנתו
חלה את רגליו: וישכב אסא עם — שכב
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר — קבר
דוד אביו וימלך יהושפט בנו — מלך
תחתיו: ונדב בן ירבעם מלך על
ישראל בשנת שתים לאסא
מלך יהודה וימלך על ישראל
שנתים: ויעש הרע בעיני יהוה — שנה עשה
וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר — רוע
החטיא את ישראל: ויקשר עליו — חטא קשר
בעשא בן אחיה לבית יששכר
ויכהו בעשא בגבתון אשר — נכה
לפלשתים ונדב וכל ישראל
צרים על גבתון: וימיתהו בעשא — צור מות
בשנת שלש לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו: ויהי כמלכו הכה — היה
את כל בית ירבעם לא השאיר — שאר
כל נשמה לירבעם עד השמדו — שמד
כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו
אחיה השילני: על חטאות
ירבעם אשר חטא ואשר
החטיא את ישראל בכעסו אשר — כעס
הכעיס את יהוה אלהי ישראל:
ויתר דברי נדב וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על — כתב
ספר דברי הימים למלכי
ישראל: ומלחמה היתה בין אסא — לחם היה
ובין בעשא מלך ישראל כל
ימיהם: בשנת שלש לאסא — יום שנה
מלך יהודה מלך בעשא בן
אחיה על כל ישראל בתרצה
עשרים וארבע שנה: ויעש הרע — רבע עשה
בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם — רוע

וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת   חָטָא
Cap. xvi. יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי דְבַר יְהוָה   הָיָה
אֶל יֵהוּא בֶן חֲנָנִי עַל בַּעְשָׁא
לֵאמֹר׃ יַעַן אֲשֶׁר הֲרִימֹתִיךָ מִן   רוּם
הֶעָפָר וָאֶתֶּנְךָ נָגִיד עַל עַמִּי   נָתַן נָגַד
יִשְׂרָאֵל וַתֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם   יָלַךְ
וַתַּחֲטִא אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל
לְהַכְעִיסֵנִי בְּחַטֹּאתָם׃ הִנְנִי מַבְעִיר   בָּעַר
אַחֲרֵי בַעְשָׁא וְאַחֲרֵי בֵיתוֹ וְנָתַתִּי   נָתַן
אֶת בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן נְבָט׃
הַמֵּת לְבַעְשָׁא בָּעִיר יֹאכְלוּ   מוּת אָכַל
הַכְּלָבִים וְהַמֵּת לוֹ בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ
עוֹף הַשָּׁמָיִם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי בַעְשָׁא
וַאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא הֵם   גָּבַר
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים   כָּתַב יוֹם
לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב בַּעְשָׁא   שָׁכַב
עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּתִרְצָה וַיִּמְלֹךְ   קָבַר מָלַךְ
אֵלָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ וְגַם בְּיַד יֵהוּא
בֶן חֲנָנִי הַנָּבִיא דְּבַר יְהוָה הָיָה   נָבָא
אֶל בַּעְשָׁא וְאֶל בֵּיתוֹ וְעַל כָּל
הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּעֵינֵי יְהוָה   רוּעַ
לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו לִהְיוֹת   כָּעַס עָשָׂה
כְּבֵית יָרָבְעָם וְעַל אֲשֶׁר הִכָּה   הָיָה נָכָה
אֹתוֹ׃ בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ שָׁנָה
לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ אֵלָה בֶן
בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה
שְׁנָתָיִם׃ וַיִּקְשֹׁר עָלָיו עַבְדּוֹ זִמְרִי   שָׁנָה קָשַׁר
שַׂר מַחֲצִית הָרָכֶב וְהוּא בְתִרְצָה   שׂוּר חָצָה
שֹׁתֶה שִׁכּוֹר בֵּית אַרְצָא אֲשֶׁר   שָׁכַר
עַל הַבַּיִת בְּתִרְצָה׃ וַיָּבֹא זִמְרִי   בּוֹא
וַיַּכֵּהוּ וַיְמִיתֵהוּ בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים   מוּת שָׁנָה
וָשֶׁבַע לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו׃ וַיְהִי בְמָלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ עַל   הָיָה יָשַׁב
כִסְאוֹ הִכָּה אֶת כָּל בֵּית בַּעְשָׁא
לֹא הִשְׁאִיר לוֹ מַשְׁתִּין בְּקִיר   שָׁאַר שָׁתַן
וְגֹאֲלָיו וְרֵעֵהוּ׃ וַיַּשְׁמֵד זִמְרִי אֶת   שָׁמַד

& in peccatis eius quibus peccare fecit israel.

16.

Factus est aūt sermo dñi ad iehu filium anani cōtra baasa dicens. Pro eo φ exaltaui te de puluere & posui te ducem sup populū meum israel: tu aūt ambulasti in via hieroboam: & peccare fecisti populum meum israel: vt me irritares in peccatis eoꝝ: ecce ego demetam posteriora baasa & posteriora domus eius: & faciā domū tuā sicut domū hieroboā filii nabath. Qui mortuꝰ fuerit de baasa in ciuitate: comedēt eū canes: & q mortuus fuerit ex eo in regiōe: comedēt eū volucres celi. Reliq̄ aūt sermonū baasa & q̄cūq͂ fecit & p̄lia eius: nōne hec scripta sunt ī libro verborum dierum regum israel: Dormiuit ergo baasa cū patribus suis: sepultusq͂ ē ī thersa: & regnauit hela filius eius p eo. Cū aūt in manu iehu filii anani pphete verbum dñi factum esset cōtra baasa & cōtra domū eius: & contra omne malū qđ fecerat coram domino ad irritādū eū in opibꝰ manuū suarū vt fieret sicut domus hieroboā: ob hāc causam occidit eū: hoc ē iehu filiū anani pphetā. Anno vicesimo sexto asa regis iuda regnauit hela filius baasa super israel in thersa duobus ānis: & rebellauit cōtra eū seruus suus zambri dux medie ptis equitū. Erat āt hela in thersa bibēs & temulentus in domo arsa prefecti thersa. Irruens ergo zambri percussit & occidit eū anno vicesimo septīo asa regis iuda: & regnauit pro eo. Cunq͂ regnasset & sedisset super soliū eiꝰ: pcussit oēm domum baasa: & nō dereliquit ex ea mīgentem ad parietem & ppiquos & amicos eius. Deleuitq͂ zambri

filij nabat ꝛ in peccatis eius in q̄bꝰ peccare fecit israel.
υἱοῦ ναβὰτ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἐν αἷς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ.

Ca.16.

Et factꝰ est sermo dñi ad ieu filiū anani
Καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς ἰοῦ υἱὸν ἀνανὶ
ad baasa dicēs: p eo φ exaltaui te de terra ꝛ
πρὸς βαασὰ λέγων, ἀνθ' ὧν ὕψωσά σε ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
dedi te ducē sup pplm meū israel: ꝛ ambulasti in via hieroboā: ꝛ peccare fecisti pplm meū
ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἰσραήλ, καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ ἱεροβοάμ, καὶ ἐξήμαρτες τὸν λαόν μου
israel: vt irritaret me in vanitatibꝰ eorū:
ἰσραήλ, τοῦ παροργίσαι με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν,
ecce ego suscitabo post baasa ꝛ post domum eius mala: ꝛ dabo domū eius vt
ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγερῶ ὀπίσω βαασὰ καὶ ὀπίσω τοῦ οἴκου αὐτοῦ κακά, καὶ δώσω τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς τὸν
domū hieroboā filij nabat. qui mortuꝰ fuerit de baasa in ciuitate: vorabunt eū canes. ꝛ
οἶκον ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβάτ. τὸν τεθνηκότα τοῦ βαασὰ ἐν τῇ πόλει, καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες. καὶ
qui mortuꝰ fuerit ex eo in agro: vorabunt
τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ, καταφάγονται
eum volucres celi. ꝛ reliqua
αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
sermonū baasa: ꝛ oīa que fecit: ꝛ prelia eius: nonne hec scripta sūt in libro verboꝝ dierū regum israel? ꝛ
λόγων βαασά, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰσραήλ; καὶ
dormiuit baasa cū p̄ribus suis: ꝛ sepelitur in thersa: ꝛ regnauit ela filiꝰ eius pro
ἐκοιμήθη βαασὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται ἐν θερσᾷ, καὶ ἐβασίλευσεν ἠλὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
eo. ꝛ locutꝰ est dñs in manu ieu filij anani cōtra baasa ꝛ cōtra domū eius ꝛ cōtra
αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ ἰοῦ υἱοῦ ἀνανὶ ἐπὶ βαασὰ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
omne malū eius qđ fecerat corā domino ad irritandū eū in opibus manuū
πᾶσαν τὴν κακίαν αὐτοῦ ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
suarū: vt esset ipse sicut domꝰ hieroboā: ꝛ eo φ
αὐτοῦ, τοῦ εἶναι αὐτὸν ὡς ὁ οἶκος ἱεροβοάμ, καὶ ὑπὲρ
percussit eū. in sexto ꝛ vicesimo anno
τοῦ πατάξαι αὐτόν. ἐν τῷ ἕκτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει
asa regis iuda: ela filiꝰ baasa regnauit sup israel in thersa duobꝰ ānis. ꝛ cōuersus est cōtra eū
ἀσὰ βασιλέως ἰούδα, ἠλὰ υἱὸς βαασὰ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν θερσᾷ δύο ἔτη. καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν
seruus suus zambri: dux medie ptis curruum.
ὁ παῖς αὐτοῦ ζαμβρί, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσους τῶν ἁρμάτων.
ꝛ ipse erat in thersa bibens ꝛ temulētꝰ in
καὶ αὐτὸς ἦν ἐν θερσᾷ πίνων καὶ μεθύων ἐν τῷ
domo orsa p̄fecti domꝰ qui in thersa. ꝛ īgressus ē
οἴκῳ ὠσὰ τοῦ οἰκονόμου τοῦ ἐν θερσᾷ. καὶ εἰσῆλθε
zambri ꝛ percussit eū: ꝛ occidit eū in
ζαμβρὶ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν ἐν
anno septimo ꝛ vicesimo: ꝛ regnauit pro eo. ꝛ
ἔτει ἑβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. καὶ
factū ē cū regnasset ipse cū sedisset ipse sup soliū eius: percussit totā domū baasa: ꝛ nō dereliquit ei mingētē ad parietē ꝛ
ἐγένετο ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐν τῷ καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον βαασά, καὶ οὐ κατέλιπεν αὐτῷ οὐροῦντα πρὸς τὸν τοῖχον
propinquos ꝛ amicos eius. ꝛ deleuit zambri
καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ ἑταίρους αὐτοῦ. καὶ ἐξωλόθρευσεν ζαμβρί

totā domū baaſa: iuxta verbū dn̄i qđ locut⁹ eſt
ὅλον τὸν οἶκον βαασά, κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησε
dn̄s cōtra domū baaſa in manu ieu filij ana
κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον βαασὰ ἐν χειρὶ ἰοὺ υἱοῦ ἀνα=
nie prophete de oībus peccatis ba=
νίου τοῦ προφήτου περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν βα
aſa ⁊ ela filij eius: quō peccare fecit iſ
ασὰ καὶ ἠλὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἐξήμαρτε τὸν ἰσ
rael ad prouocādū dn̄m deū iſrael in
ραὴλ τοῦ παροργίσαι κύριον τὸν θεὸν ἰσραὴλ ἐν τοῖς
vanitatib⁹ ſuis. ⁊ reliqua ſermonū ela ⁊
ματαίοις αὐτῶν. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἠλά καὶ
omnia que fecit: nonne hec ſcripta ſūt
πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται
in libro verbo℞ dierū regum iſ
ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰσ=
rael: in viceſimo ⁊ ſeptimo anno aſa re
ραήλ; ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει ἀσὰ βασι=
gis iuda regnauit zambri in therſa ſeptē die
λέως ἰούδα ἐβασίλευσε ζαμβρί ἐν θερσᾶ ἑπτὰ ἡμέ=
bus. ⁊ caſtra iſrael ſup gabathon q̄ eſt
ρας. καὶ ἡ παρεμβολὴ ἰσραὴλ ἐπὶ γαβαθὼν τὴν
philiſtinorū. ⁊ audiuit pp̄ls q̄ in ca
τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμ=
ſtris dicētes: rebellauit zambri: ⁊ percuſſit
βολῇ λεγόντων, συνεστράφη ζαμβρί, καὶ πέπαικε
regem ela. ⁊ regē cōſtituit pp̄ls am=
τὸν βασιλέα ἠλά. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τὸν ἀμ=
bri principē militie ſup iſrael in die
βρὶ τὸν ἡγεμόνα τῆς στρατιᾶς ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέ
illa in caſtris. ⁊ aſcēdit ambri de
ρα ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ ἀνέβη ἀμβρὶ ἐκ
gabathon: ⁊ oīs iſrael cum eo. ⁊ ob
γαβαθών, καὶ πᾶς ἰσραὴλ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ περιεκά
ſedit in therſa. ⁊ factū eſt vt vidit zambri φ ex
θισεν ἐν θερσᾶ. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδε ζαμβρὶ ὅτι προ
pugnata eſt ciuitas ſua: ⁊ ingreditur in do=
κατείληπται ἡ πόλις αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν οἶ=
mum regis: ⁊ ſuccendit ſuper ſe domū
κον βασιλέως, καὶ ἐνεπύρισεν ἐφ᾽ ἑαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ
regis in igne: ⁊ mortu⁹ eſt pro pecca
βασιλέως ἐν πυρί, καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτι
tis ſuis q̄ fecit cū faceret maluʒ co
ῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώ=
ram dn̄o cū ambularet in via hieroboā filij na
πιον κυρίου τοῦ πορευθῆναι ἐν ὁδῷ ἱεροβοὰμ υἱοῦ να
bat: ⁊ in peccatis eius q̄ fecit vt
βάτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ὡς
peccare fecit iſrael. ⁊ reliqua ſmonū zam
ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ζαμ
bri ⁊ cōiurationes eius quas cōiurauit: nonne
βρὶ καὶ αἱ συνάψεις αὐτοῦ ἃς συνῆψεν, οὐκ ἰδοὺ
hec ſcripta ſunt in libro verbo℞ dierū
ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν
regum iſrael. tūc diuiſus ē pp̄ls iſrael:
τῶν βασιλέων ἰσραήλ. τότε μερίζεται ὁ λαὸς ἰσραήλ,
media ps ei⁹ fit poſt thabni filiū gineth vt cō=
ἥμισυ αὐτοῦ γίνεται ὀπίσω θαβνὶ υἱοῦ γινὴθ τοῦ βα
ſtitueret regē eū: ⁊ media ps pp̄li fit poſt
σιλεῦσαι αὐτόν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπί
ambri vt regē cōſtitueret eū. ⁊ pp̄ls exn̄s poſt
σω ἀμβρὶ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν. καὶ ὁ λαὸς ὁ ὢν ὀπί
ambri preualuit pp̄lo q̄ poſt thabni
σω ἀμβρὶ ὑπερεκράτησε τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω θαβνὶ
filiū gineth. ⁊ mortu⁹ eſt thabni. ⁊ regnauit am
υἱοῦ γινήθ. καὶ ἀπέθανε θαβνί. καὶ ἐβασίλευσεν ἀμ
bri in trigeſimo ⁊ primo anno
βρὶ ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ ἔτει

omnem domum baa=
ſa iuxta verbum domi=
ni qđ locutus fuerat ad
baaſa in manu iehu
pphete ppter vniuerſa
peccata baaſa
& peccata hela filii ei⁹
qui peccauerunt
& peccare fecerūt iſra
el
prouocantes dominū
deum iſrael
in vanitatibus ſuis. Re
liqua aūt ſermonū hela
& oīa que fecit: nōne
hec ſcripta ſunt in
libro verborum dierū
regum iſrael?
Anno viceſimo ſepti=
mo
aſa regis iuda regna=
uit zambri
ſeptē dieb⁹ in therſa.
Porro exercitus obſide
bat gebbethō vrbē phi
liſtinorum.
Cunq; audiſſet rebellaſ
ſe
zambri & occidiſſe re
gem: fecit ſibi regem
oīs iſrael amri qui erat
princeps militie
ſuper iſrael in die illa ī
caſtris.
Aſcendit ergo amri &
omnis iſrael cum eo
de gebbethon & obſi=
debāt therſa.
Videns aūt zambri φ
expugnanda eſſet ciui=
tas: īgreſſus eſt palatiū
& ſuccendit ſecum do
mū regiā:
& mortuus eſt in pctīs
ſuis: que peccauerat
faciens malum corā
domino: & ambulans
in via hieroboā & ī pec
cato eius quo
fecit peccare iſrael.
Reliqua aūt ſermonū
zambri & inſidiarū ei⁹
& tyrānidis: nonne hec
ſcripta ſunt in libro
verborum dierū regū
iſrael?
Tunc diuiſus eſt popu
lus iſrael in duas ptes.
Media ps populi ſeq̄=
batur thebni filium gi
neth vt cōſtitueret eum
regem: & media ps am
ri. Preualuit āt popul⁹
qui erat cum amri
populo qui ſequeba=
tur thebni filium
gineth: mortuuſq; eſt
thebni & regnauit am
ri. Anno triceſimo pri
mo aſa

כל בית בעשא כדבר יהוה
אשר דבר אל בעשא ביד יהוא
הנביא: אל כל חטאות בעשא — נבא
וחטאות אלה בנו אשר חטאו
ואשר החטיאו את ישראל — חטא
להכעיס את יהוה אלהי ישראל — כעס
בהבליהם: ויתר דברי אלה וכל
אשר עשה הלוא הם כתובים על — כתב
ספר דברי הימים למלכי ישראל: — יום
בשנת עשרים ושבע שנה — שנה
לאסא מלך יהודה מלך זמרי
שבעת ימים בתרצה והעם חנים — חנה
על גבתון אשר לפלשתים:
וישמע העם החנים לאמר קשר — שמע
זמרי וגם הכה את המלך וימלכו — נכה מלך
כל ישראל את עמרי שר צבא — שור
על ישראל ביום ההוא במחנה: — חנה
ויעלה עמרי וכל ישראל עמו — עלה
מגבתון ויצרו על תרצה: ויהי — צור היה
כראות זמרי כי נלכדה העיר — ראה לכד
ויבא אל ארמון בית המלך — בוא
וישרף עליו את בית מלך באש — שרף
וימת: על חטאתיו אשר חטא — מות
לעשות הרע בעיני יהוה ללכת — עשה רוע
בדרך ירבעם ובחטאתו אשר — ילך
עשה להחטיא את ישראל: — חטא
ויתר דברי זמרי וקשרו אשר
קשר הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל:
אז יחלק העם ישראל לחצי — חלק חצה
חצי העם היה אחרי תבני בן גינת
להמליכו והחצי אחרי עמרי: — מלך
ויחזק העם אשר אחרי עמרי — חזק
את העם אשר אחרי תבני בן
גינת וימת תבני וימלך עמרי:
בשנת שלשים ואחת שנה לאסא — שנה

מלך יהודה מלך עמרי על ישראל
שתים עשרה שנה בתרצה
מלך שש שנים: ויקן את ההר   קנה
שמרון מאת שמר בככרים כסף
ויבן את ההר ויקרא את שם   בנה קרא
העיר אשר בנה על שם שמר
אדני ההר שמרון: ויעשה עמרי   עשה
הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר   רוע
לפניו: וילך בכל דרך ירבעם בן   פנה
נבט ובחטאתו אשר החטיא את   חטא
ישראל להכעיס את יהוה אלהי
ישראל בהבליהם: ויתר דברי
עמרי אשר עשה וגבורתו אשר   גבר
עשה הלא הם כתובים על ספר   כתב
דברי הימים למלכי ישראל:
וישכב עמרי עם אבתיו ויקבר   שכב קבר
בשמרון וימלך אחאב בנו   מלך
תחתיו: ואחאב בן עמרי מלך
על ישראל בשנת שלשים
ושמנה שנה לאסא מלך יהודה
וימלך אחאב בן עמרי על ישראל
בשמרון עשרים ושתים שנה:
ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני   עשה רוע
יהוה מכל אשר לפניו: ויהי   היה
הנקל לכתו בחטאת ירבעם בן   קלל ילך
נבט ויקח אשה את איזבל בת   לקח איש
אתבעל מלך צידנים וילך
ויעבד את הבעל וישתחו לו: עבר שחה
ויקם מזבח לבעל בית הבעל   קום זבח
אשר בנה בשמרון: ויעש אחאב
את האשרה ויסף אחאב   יסף
לעשות להכעיס את יהוה אלהי
ישראל מכל מלכי ישראל
אשר היו לפניו: בימיו בנה   בנה יום
חיאל בית האלי את יריחה
באבירם בכרו יסדה ובשגוב

regis iuda: regnauit amri super israel duodecim annis. In thersa regnauit sex annis: emitque montem samarie a somer duobus talentis argenti: & edificauit eum: & vocauit nomen ciuitatis quam extruxerat nomine somer dñi mõtis samariã. Fecit autem amri malũ in conspectu dñi & opatus est neqter sup oẽs q fuerũt ante eũ. Ambulauitque in oĩ via hieroboã filii nabath: & in peccatis eius qbus peccare fecerat israel: vt irritaret dñm deum israel in vanitatibus suis. Reliqua aũt sermonũ amri & prelia eius q̃ gessit: nõne hec scripta sũt in libro verborũ dierũ regum israel? Dormiuitque amri cum patribus suis & sepult9 est in samaria: regnauitque achab filius eius pro eo. Achab vero filius amri regnauit super israel anno tricesimo octauo asa regis iuda. Et regnauit achab filius amri super israel in samaria viginti & duobus annis. Et fecit achab filius amri malum in conspectu dñi sup oẽs qui fuerunt ante eũ. Nec suffecit ei vt ambularet ĩ peccatis hieroboam filii nabath: insuper duxit vxorem iezabel filiam methabaal regis sidõiorum. Et abiit & seruiuit baal: & adorauit eum & posuit aram baal in templo baal: qd edificauerat ĩ samaria: & plantauit lucũ. Et addidit achab in opere suo irritãs dominum deum israel super omnes reges israel qui fuerũt añ eum. In diebus eius edificauit ahiel de bethel hiericho. In abirã primitiuo suo fũdauit eam: & ĩ segub

asa regis iuda regnat ambri sup is
τοῦ ἀσὰ βασιλέως ἰούδα βασιλεύει ἀμβρὶ ἐπὶ ἰσ
rael duodeciʒ ãnis: ⁊ in thersa regnat sex
ραὴλ δώδεκα ἔτη, καὶ ἐν τῇ θερσᾶ βασιλεύει ἓξ
annis. ⁊ possedit ambri mõtẽ somorõ a sem
ἔτη. καὶ ἐκτήσατο ἀμβρὶ τὸ ὄρος τὸ σωμορὼν παρὰ σεμ
mer dño mõtis duob9 talentis argẽti.
μὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους δύο ταλάντων ἀργυρίου.
⁊ edificauit mõtẽ: ⁊ vocauit nomẽ
καὶ ᾠκοδόμησε τὸ ὄρος, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ
mõtis quẽ edificauit in noĩe semmer do
ὄρους οὗ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σεμμὴρ τοῦ κυ
mini mõtis somorõ. ⁊ fecit ambri ma
ρίου τοῦ ὄρους σωμορών. καὶ ἐποίησεν ἀμβρὶ τὸ πο
lum in cõspectu dñi: ⁊ opat9 est neqter sup om
νηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάν-
nes qui fuerũt ante eum: ⁊ ambula-
τας τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύ-
uit in omĩ via hieroboã filij nabat ⁊ in
θη ἐν πάσῃ ὁδῷ ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβὰτ καὶ ἐν ταῖς
peccatis eius qb9 peccare fecerat israel: vt irri
ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ, τοῦ πα-
taret dñm deũ israel in vanita
ροργίσαι τὸν κύριον τὸν θεὸν ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαί
tib9 suis. ⁊ reliqua s̃monũ ambri ⁊ om
οις αὐτοῦ. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἀμβρὶ καὶ πάν-
nia que fecit ⁊ prelia eius: nonne
τα ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ
hec scripta sũt in libro verborũ dierũ re
ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν
gum israel? ⁊ dormiuit ambri cũ patri-
βασιλέων ἰσραήλ; καὶ ἐκοιμήθη ἀμβρὶ μετὰ τῶν πατέ
bus suis ⁊ sepelitur in samaria: ⁊ regna
ρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται ἐν σαμαρείᾳ, καὶ ἐβασίλευ
uit achaab filius eius pro eo. at achaab fili9
σεν ἀχαὰβ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀχαὰβ υἱὸς
ambri regnauit sup israel in anno tricesimo ⁊
ἀμβρὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ
octauo asa regis iuda. regnat ãt acha
ὀγδόῳ τοῦ ἀσὰ βασιλέως ἰούδα. βασιλεύει δὲ ἀχα-
ab fili9 ambri sup israel in samaria viginti ⁊
ὰβ υἱὸς ἀμβρὶ ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν σαμαρείᾳ εἴκοσι καὶ
duob9 ãnis. ⁊ fecit achaab malũ coram
δύο ἔτη. καὶ ἐποίησεν ἀχαὰβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
dño: ⁊ neqter opat9 est sup oẽs qui fue
κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς γενο-
runt ante eũ. ⁊ nõ erat ei sufficiẽs vt
μένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἱκανὸν τοῦ
ambularet in peccatis hieroboã filij na
πορευθῆναι ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἱεροβοὰμ υἱοῦ να-
bat. ⁊ duxit vxorẽ iezabel filiã eth
βάτ. καὶ ἔλαβε γυναῖκα ἰεζάβελ τὴν θυγατέρα ἐθ-
baal regis sidoniorũ. ⁊ abijt achaab ⁊
βαὰλ βασιλέως σιδωνίων. καὶ ἐπορεύθη ἀχαὰβ καὶ
seruiuit baal ⁊ adorauit eũ: ⁊ sta
ἐδούλευσε τῷ βάαλ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἔστη
tuit arã baal in domo baal quã edifi-
σε θυσιαστήριον τῷ βάαλ ἐν οἴκῳ τοῦ βάαλ ὃν ᾠκοδό-
cauerat in samaria: ⁊ fecit achaab lucum.
μησεν ἐν σαμαρείᾳ, καὶ ἐποίησεν ἀχαὰβ τὸ ἄλσος.
⁊ addidit achaab vt faceret irritatio
καὶ ἐπλεόνασεν ἀχαὰβ τοῦ ποιῆσαι παροργίσμα-
nes vt irritaret dñm deũ israel
τα τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον θεὸν τοῦ ἰσραὴλ
sup oẽs reges israel q̃ fue
ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλέας ἰσραὴλ τοὺς γενομέ-
runt ante eũ. in diebus eius edifi
νους ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ᾠκο-
cauit chiel bethelites hiericho: in abiron
δόμησε χιὴλ ὁ βεθελίτης τὴν ἱεριχώ, ἐν τῷ ἀβιρὼν
primogenito suo fundauit eã: ⁊ in segub
τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτήν. καὶ ἐν τῷ σεγοὺβ

nouiſſimo ſuo poſuit portas ei iuxta ver=
τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησε θύρας αὐτῆ κατὰ τὸ ῥῆ=
bum dn̄i: qd̄ locut⁹ fuerat ī manu ioſue filij num.
μα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ ναυί. Ca.17

ET dixit helias theſbites q̄ de hitorib⁹
Καὶ εἶπεν Ἠλίας ὁ θεσβίτης ὁ ἐκ θεσσεβῶν τῆς
galaad ad achaab: viuit dn̄s deus iſrael: cui a=
γαλαὰδ πρὸς ἀχαάβ, ζῇ κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ᾧ πα
ſtiti corā eo: ſi erit ānis his ros
ρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος
⁊ pluuia: niſi per verbū oris mei.
καὶ ὑετός, ὅτι ἐὰν μὴ διὰ λόγου στόματός μου.
⁊ factū eſt verbū dn̄i ad heliā: vade hinc
καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἠλίαν, πορεύου ἐν=
cōtra orīētē: ⁊ abſcōdere in torren=
τεῦθεν κατὰ ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρ
te cherith q̄ eſt cōtra faciē iordanis. ⁊ erit
ρῳ Χεῤῥὰθ τῷ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἔσται
de torrente bibes aquā: ⁊ coruis
ἐκ τοῦ χειμάῤῥου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν
precipiā vt paſcant te ibi. ⁊ abijt
ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. καὶ ἐπορεύθη
⁊ fecit helias iuxta verbū dn̄i: ⁊ ſe
καὶ ἐποίησεν Ἠλίας κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, καὶ ἐκά
dit in torrente cherith qui cōtra faciē ior=
θισεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Χεῤῥὰθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορ
danis. ⁊ corui deferebāt ei panes ⁊
δάνου. καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους καὶ
carnē mane: ⁊ panes ⁊ carnē veſperi:
κρέας τὸ πρωΐ, καὶ ἄρτους καὶ κρέας τὸ δείλης,
⁊ de torrēte bibebat aquā. ⁊ factū eſt
καὶ ἐκ τοῦ χειμάῤῥου ἔπινεν ὕδωρ. καὶ ἐγένετο
poſt dies ⁊ ſiccat⁹ eſt torrens: q: nō facta
μεθ' ἡμέρας καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάῤῥους, ὅτι οὐκ ἐγένε
eſt pluuia ſup terrā. ⁊ fact⁹ eſt ſermo dn̄i
το ὑετὸς ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου
ad heliā dicēs: ſurge ⁊ vade in ſare
πρὸς Ἠλίαν λέγον, ἀνάστηθι καὶ πορεύου εἰς σαρέ=
ptam ſidonis: ⁊ habitabis ibi: ecce pre=
πτα τῆς Σιδῶνος, καὶ κατοικήσεις ἐκεῖ, ἰδοὺ ἐντέ
cepi ibi mulieri vidue vt paſcat te. ⁊ ſurrexit
ταλμαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. καὶ ἀνέστη
helias ⁊ abijt in ſareptā ſidonis in
Ἠλίας καὶ ἐπορεύθη εἰς σαρέπτα τῆς Σιδῶνος εἰς τὸν
portā ciuitatis: ⁊ ecce mulier ibi vidua
πυλῶνα τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐκεῖ χήρα
colligebat ligna. ⁊ clamauit poſt eā helias:
συνέλεγεν ξύλα. καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλίας,
⁊ dixit ei: accipe iā mihi paululū aque in vaſe
καὶ εἶπεν αὐτῇ, λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος
⁊ bibā. ⁊ perrexit vt acciperet: ⁊ clamauit poſt
καὶ πίομαι. καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὀπί
ipſam helias ⁊ dixit ei: accipies iā mihi ⁊ bu=
σω αὐτῆς Ἠλίας καὶ εἶπεν αὐτῇ, λήψῃ δή μοι καὶ ψω
cellā panis in manu tua ⁊ comedā. ⁊ dixit
μὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου καὶ φάγομαι. καὶ εἶπεν ἡ
mulier: viuit dn̄s deus tuus: ſi eſt mihi ſubcinericius: ni
γυνή, ζῇ κύριος ὁ θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλ=
ſi quātū pugillū farine in hydria: ⁊ parū olei
λ' ἢ ὅσον δρὰξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον
in lecytho: ⁊ ecce ego colligo duo ligna:
ἐν τῷ καμψάκῃ, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέγω δύο ξυλάρια,
⁊ ingrediar ⁊ faciā illud mihi ⁊ fi
καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέ
lijs meis: ⁊ comedem⁹ ⁊ moriemur. ⁊ di
κνοις μου, καὶ φαγόμεθα καὶ ἀποθανούμεθα. καὶ εἶ=
xit ei helias: cōfide: ingredere ⁊ fac ſm̄
πεν αὐτῇ Ἠλίας, θάρσει, εἴσελθε καὶ ποίησον κατὰ
verbū tuū. ſed fac mihi inde
τὸ ῥῆμά σου. ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν

nouiſſimo ſuo poſuit
portas ei⁹ iuxta verbū
dn̄i qd̄ locutus fuerat
i manu ioſue filii nun.

ET dixit helias 17.
theſbites
de hītatoribus galaad
ad achab. Viuit
dn̄s deus iſrael
in cuius conſpectu ſto:
ſi erit annis his
ros & pluuia: niſi iux=
ta oris mei verba.
Et factū eſt verbū dn̄i
ad eū dicens. Recede
hinc & vade cōtra oriē
tē: & abſcondere
in torrente carith: qui
eſt contra iordanem:
& ibi de torrēte bibes.
Coruiſq̄
precepi vt paſcant te i=
bi. Abiit ergo & fecit
iuxta verbū dn̄i. Cūq̄
abiſſet ſedit in torrente
carith qui eſt contra
iordanem.
Corui quoq̄ deferebāt
ei panem & carnes
mane: ſimiliter panem
& carnes veſperi: & bi
bebat de torrēte. Poſt
dies autem aliquantos
ſiccatus eſt torrēs: non
enim pluerat
ſuper terrā. Factus eſt
ergo ſermo dn̄i ad eū
dicens. Surge & vade
in ſareptam
ſidoniorū: & manebis
ibi. Precepi enim
ibi mulieri vidue vt pa
ſcat te.
Surrexit & abiit in ſa=
reptā ſidoniorū. Cumq̄
veniſſet ad portā ciuita
tis: appuit ei mulier
vidua colligēs ligna &
vocauit
eam: dixitq̄ ei. Da mi
hi paululum
aque in vaſe vt bibam.
Cūq̄ illa p̄geret vt affe
rret: clamabat poſt ter
gū ei⁹ dicēs. Affer mi=
hi obſecro & buccellam
panis in manu tua: que
r̄ndit. Viuit dn̄s deus
tu⁹: q̄a nō habeo panē
niſi q̄tū pugill⁹ capere
pōt farine in hydria: &
paululū olei in lecytho.
En colligo
duo ligna vt ingrediar
& faciā illud
mihi & filio meo vt co
medamus & moriamur.
Ad quā helias ait. No
li timere: ſed vade &
fac ſicut dixiſti. Verū=
tamē mihi primū fac de

צַעִירוֹ הִצִּיב דְּלָתֶיהָ כִּדְבַר יְהוָה — צער יצב
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן׃
וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי — Cap. xvij
מִתּוֹשָׁבֵי גִלְעָד אֶל אַחְאָב חַי — אמר ישב
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַדְתִּי
לְפָנָיו אִם יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה — פנה היה
טַל וּמָטָר כִּי אִם לְפִי דְבָרִי׃ — שנה פה
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ לֵךְ — ילך
מִזֶּה וּפָנִיתָ לְּךָ קֵדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ — פנה סתר
בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃
וְהָיָה מֵהַנַּחַל תִּשְׁתֶּה וְאֶת הָעֹרְבִים — שתה
צִוִּיתִי לְכַלְכֶּלְךָ שָׁם׃ וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ — צוה עשה
כִּדְבַר יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בְּנַחַל
כְּרִית אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃
וְהָעֹרְבִים מְבִאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר — בוא
בַּבֹּקֶר וְלֶחֶם וּבָשָׂר בָּעָרֶב וּמִן
הַנַּחַל יִשְׁתֶּה׃ וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים — יום
וַיִּיבַשׁ הַנָּחַל כִּי לֹא הָיָה גֶשֶׁם
בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלָיו
לֵאמֹר׃ קוּם לֵךְ צָרְפַתָה אֲשֶׁר — ילך
לְצִידוֹן וְיָשַׁבְתָּ שָׁם הִנֵּה צִוִּיתִי
שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה לְכַלְכְּלֶךָ׃
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ צָרְפַתָה וַיָּבֹא אֶל — קום בוא
פֶּתַח הָעִיר וְהִנֵּה שָׁם אִשָּׁה — איש
אַלְמָנָה מְקֹשֶׁשֶׁת עֵצִים וַיִּקְרָא — קשש קרא
אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר קְחִי נָא לִי מְעַט — לקח
מַיִם בַּכְּלִי וְאֶשְׁתֶּה׃ וַתֵּלֶךְ לָקַחַת — כלה שתה
וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר לִקְחִי נָא — אמר
לִי פַּת לֶחֶם בְּיָדֵךְ׃ וַתֹּאמֶר חַי — פתת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם יֶשׁ לִי מָעוֹג כִּי — עוג
אִם מְלֹא כַף קֶמַח בַּכַּד וּמְעַט
שֶׁמֶן בַּצַּפָּחַת וְהִנְנִי מְקֹשֶׁשֶׁת
שְׁנַיִם עֵצִים וּבָאתִי וַעֲשִׂיתִיהוּ — שנה בוא
לִי וְלִבְנִי וַאֲכַלְנֻהוּ וָמָתְנוּ׃ וַיֹּאמֶר — עשה מות
אֵלֶיהָ אֵלִיָּהוּ אַל תִּירְאִי בֹּאִי — ירא
עֲשִׂי כִדְבָרֵךְ אַךְ עֲשִׂי לִי מִשָּׁם

עֻגָה קְטַנָּה בָּרִאשֹׁנָה וְהוֹצֵאת   יָצָא
לִי וְלָךְ וְלִבְנֵךְ תַּעֲשִׂי בָּאַחֲרֹנָה׃ כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּד
הַקֶּמַח לֹא תִכְלָה וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן   כָּלָה
לֹא תֶחְסָר עַד יוֹם תֵּת יְהוָה   חָסַר נָתַן
גֶּשֶׁם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַתֵּלֶךְ   פָּנָה יָלַךְ
וַתַּעֲשֶׂה כִּדְבַר אֵלִיָּהוּ וַתֹּאכַל   אָכַל
הִיא וָהוּא וּבֵיתָהּ יָמִים׃ כַּד   יוֹם
הַקֶּמַח לֹא כָלָתָה וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן
לֹא חָסֵר כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּיַד אֵלִיָּהוּ׃ וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים   הָיָה
הָאֵלֶּה חָלָה בֶּן הָאִשָּׁה בַּעֲלַת   אִישׁ
הַבָּיִת וַיְהִי חָלְיוֹ חָזָק מְאֹד עַד   חָלָה
אֲשֶׁר לֹא נוֹתְרָה בּוֹ נְשָׁמָה׃   יָתַר
וַתֹּאמֶר אֶל אֵלִיָּהוּ מַה לִּי וָלָךְ   אָמַר
אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּאתָ אֵלַי   בּוֹא
לְהַזְכִּיר אֶת עֲוֹנִי וּלְהָמִית אֶת   זָכַר עָוָה
בְּנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ תְּנִי לִי אֶת   מוּת נָתַן
בְּנֵךְ וַיִּקָּחֵהוּ מֵחֵיקָהּ וַיַּעֲלֵהוּ אֶל   לָקַח עָלָה
הָעֲלִיָּה אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב שָׁם   עָלָה
וַיַּשְׁכִּבֵהוּ עַל מִטָּתוֹ׃ וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה   שָׁכַב נָטָה
וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהָי הֲגַם עַל   קָרָא
הָאַלְמָנָה אֲשֶׁר אֲנִי מִתְגּוֹרֵר   גּוּר
עִמָּהּ הֲרֵעוֹתָ לְהָמִית אֶת בְּנָהּ׃   רוּעַ
וַיִּתְמֹדֵד עַל הַיֶּלֶד שָׁלֹשׁ פְּעָמִים   מָדַד
וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה
אֱלֹהָי תָּשָׁב נָא נֶפֶשׁ הַיֶּלֶד הַזֶּה   שׁוּב
עַל קִרְבּוֹ׃ וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל   שָׁמַע
אֵלִיָּהוּ וַתָּשָׁב נֶפֶשׁ הַיֶּלֶד עַל
קִרְבּוֹ וַיֶּחִי׃ וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ אֶת   חָיָה
הַיֶּלֶד וַיֹּרִדֵהוּ מִן הָעֲלִיָּה הַבַּיְתָה
וַיִּתְּנֵהוּ לְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ   נָתַן
רְאִי חַי בְּנֵךְ׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל   רָאָה אִישׁ
אֵלִיָּהוּ עַתָּה זֶה יָדַעְתִּי כִּי
אִישׁ אֱלֹהִים אָתָּה וּדְבַר יְהוָה
בְּפִיךָ אֱמֶת׃   פֶּה

ipsa farinula subcinericium panem paruulū & affer ad me: tibi autem & filio tuo facies postea. Hec āt dicit dñs deus israel. Hydria farine nō deficiet: nec lecythus olei minuetur vsqꝫ in diē i qua dominus daturꝰ ē pluuiā sup faciē terre. Que abiit & fecit iuxta verbū helie. Et comedit ipse & illa & domꝰ eiꝰ: & ex illa die hydria farine nō defecit: & lecythus olei nō est imminutus iuxta verbū dñi qd locutꝰ fuerat in manu helye. Factū est aūt post verba hec egrotauit filius mulieris matrisfamilias & erat languor fortissimus: ita vt nō remaneret in eo anhelitus. Dixit ergo ad helyam. Quid mihi & tibi vir dei: ingressus es ad me vt rememorarētur iniqtates mee: & iterficeres filiū meū: Et ait ad eā helyas. Da mihi filiū tuū. Tulitqꝫ eū de sinu eius & portauit in cenaculum vbi ipē manebat: & posuit sup lectulū suum & clamauit ad dñm & dixit. Dñe deus meꝰ etiā ne viduā apud quā ego vtcunqꝫ sustētor afflixisti vt interficeres filiū eius: Et expādit se atqꝫ mensus est sup puerū tribus vicibus: & clamauit ad dñm & ait. Domine deus meus reuertatur obsecro anima pueri huiꝰ in viscera eiꝰ. Et exaudiuit dñs vocē helye: & reuersa est anima pueri intra eum & reuixit. Tulitqꝫ helyas puerū & deposuit eū de cenaculo in inferiorem domū: & tradidit matri sue: & ait illi. En viuit filius tuꝰ. Dixitqꝫ mulier ad helyam. Nunc in isto cognoui quoniam vir dei es tu: & verbū dñi in ore tuo verum est.

subcinericiū paruū in primis inde: & afferes mihi:
ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις ἐκεῖθεν, καὶ ἐξοίσεις μοι,
tibi āt facies & filiis tuis in vltimo.
ἑαυτῇ δὲ ποιήσεις καὶ τοῖς τέκνοις σου ἐπ᾽ ἐσχάτῳ.
quia hec dicit dñs deus israel: hydria fari
ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ, ἡ ὑδρία τ̃ ἀλεύ
ne nō deficiet: & lecythus olei nō mi-
ρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλατ
nuetur vsqꝫ in diē qua dabit dñs pluuiā sup
τονήσει ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι τὸν κύριον ὑετὸν ἐπὶ
terrā. & abiit mulier & fecit iuxta
τὴν γῆν. καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν κατὰ τὸ
verbū helie: & dedit ei: & comedit ipse & ip-
ῥῆμα ἡλίου, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ ἤσθιεν αὐτὸς καὶ αὐ
sa & filii eius. & hydria farine nō
τὴ καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ
defecit: & lecythus olei nō iminutꝰ est iux-
ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἠλαττονήθη κα
ta verbū dñi: qd locutꝰ est in manu helie. & factū
τὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ ἡλίου. καὶ ἐγένε
est post hec & egrotauit filius mulieris
το μετὰ ταῦτα καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς
dñe domus: & erat languor eius for
τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἦν ἡ ἀῤῥωστία αὐτοῦ κρα-
tis valde donec nō relictus est in eo āhelitꝰ
ταιὰ σφόδρα ἕως οὗ οὐκ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνοὴ
vite. & dixit mulier ad heliā: qd mihi & tibi
ζωῆς. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς ἡλίαν, τί ἐμοὶ καὶ σοὶ
homo dei: ingressus es ad me vt rememorares
ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, εἰσῆλθες πρός με τοῦ ἀναμνῆσαι
iniqtates meas & interficeres filiū meū: & a-
τὰς ἀδικίας μου καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; καὶ εἶ
it helias ad mulierē: da mihi filiū tuū:
πεν ἡλίας πρὸς τὴν γυναῖκα, δός μοι τὸν υἱόν σου,
& accepit eum de sinu eius: & portauit
καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν
eum in cenaculū in quo ipse sedebat ibi: &
αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ
collocauit eū sup lectū suū. & exclama
ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. καὶ ἀνεβόη-
uit helias ad dñm: & dixit dñe deus meꝰ ēt ne
σεν ἡλίας πρὸς κύριον, καὶ εἶπεν, κύριε ὁ θεός μου καί γε
viduā cū qua ego habito cū ea: tu affli
τὴν χήραν μεθ᾽ ἧς ἐγὼ οἰκῶ μετ᾽ αὐτῆς, σὺ ἐκάκω-
xisti vt interficeres filiū eius: & insflauit
σας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς; καὶ ἐνεφύσησε
puero ter: & inuocauit dñm:
τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον,
& dixit: dñe deus meus reuertatur iā ani-
καὶ εἶπε, κύριε ὦ θεός μου ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυ-
ma pueri huius in eū. & factū est
χὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. καὶ ἐγένετο
sic: & reuersa est aīa pueri in
οὕτως, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου εἰς
eum. & exclamauit puer: & tulit
αὐτό. καὶ ἀνεβόησε τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν
eum de cenaculo in domū: & dedit
αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν
eum matri sue. & ait helias: vide viuit
αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἡλίας, βλέπε ζῇ
filius tuus. & dixit mulier ad heliam: ecce cogno
ὁ υἱός σου. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς ἡλίαν, ἰδοὺ ἔγνω
ui: qm̄ hō dei es tu: & verbū dñi in
κα, ὅτι ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ εἶ σύ, καὶ ῥῆμα κυρίου ἐν
ore tuo verum.
τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Ca.18.

Et factū eſt poſt dies multos: τ verbū domi
Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ ῥῆμα κυρί
ni factū eſt ad heliā in anno tertio di=
ου ἐγένετο πρὸς ἠλίαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέ=
cens: vade τ oſtēde te achaab: τ dabo
γων, πορεύου καὶ ὄφθητι τῷ ἀχαάβ, καὶ δώσω
pluuiā ſup faciē terre. τ iuit helias vt
ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. καὶ ἐπορεύθη ἠλίας τοῦ
appareret achaab: τ erat fames vehemēs in ſa
ὀφθῆναι τῷ ἀχαάβ, καὶ ἦν λιμὸς κραταιὸς ἐν τῇ σα=
maria. τ vocauit achaab abdiā diſpēſa=
μαρείᾳ. καὶ ἐκάλεσεν ἀχαὰβ τὸν ἀβδίου τὸν οἰκονό=
torē dom⁹. τ abdias erat timēs dn̄m valde. τ factū
μον. καὶ ἀβδίου ἦν φοβούμενος τὸν κν̄ σφόδρα. καὶ ἐγένε
eſt cū pcuteret iezabel pphās dn̄i:
το ἐν τῷ τύπτειν ἰεζάβελ τοὺς προφήτας κυρίου,
τ tulit abdias cētū pphās τ abſcōdit
καὶ ἔλαβεν ἀβδίου ἑκατὸν προφήτας καὶ κατέκρυψεν
eos per quīquagenos in duab⁹ ſpelūcis: τ a=
αὐτοὺς ἀνὰ πεντήκοντα ἐν δύο σπηλαίοις, καὶ διέτρε=
luit eos in pane τ aqua. τ dixit achaab ad
φεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι. καὶ εἶπεν ἀχαὰβ πρὸς
abdiam: age τ trāſeam⁹ in terra ad fon=
ἀβδίου, δεῦρο καὶ διέλθωμεν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ τὰς πη=
tes aquarū τ in cūctos torrentes:
γὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς χειμάρρους,
ſi forte īueniam⁹ herbā: τ ſuſtētabimus equos
ἐάν πως εὕρωμεν βοτάνην, καὶ περιποιησόμεθα ἵππους
τ mulos: τ nō interibunt a nobis iumēta. τ
καὶ ἡμιόνους, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀφ' ἡμῶν κτήνη. καὶ
diuiſerūt ſibi viā vt irent in ea. achaab
διεμέρισαν ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ πορευθῆναι ἐν αὐτῇ. ἀχαὰβ
iuit in via vna. τ abdias iuit in via altera
ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ. καὶ ἀβδίου ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ
ſolus: τ erat abdias in via ſolus. τ ecce helias
μόνος, καὶ ἦν ἀβδίου ἐν τῇ ὁδῷ μόνος. καὶ ἰδοὺ ἠλίας
in occurſum ei. τ feſtinauit abdias τ cecī=
εἰς συνάντησιν αὐτῷ. καὶ ἔσπευσεν ἀβδίου καὶ ἔπε=
dit ſup faciē ſuā: τ ait: ſi tu es do=
σεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, εἰ σὺ εἶ κύ=
mine mi helia? τ dixit helias ad abdiā: ego ſum:
ριέ μου ἠλία; καὶ εἶπεν ἠλίας πρὸς ἀβδίου, ἐγώ εἰμι,
vade dic dn̄o tuo: ecce helias. τ dixit
πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου, ἰδοὺ ἠλίας. καὶ εἶπεν
abdias: qd peccaui: ꝙ tu tradis ſeruū
ἀβδίου, τί ἡμάρτηκα, ὅτι σὺ δίδως τὸν δοῦλόν
tuū in manus achaab vt interficiat me? viuit dn̄s
σου εἰς χεῖρας ἀχαὰβ τοῦ θανατῶσαί με; ζῇ κύριος ὁ
deus tuus: ſi eſt gens aut regnū q̄ nō miſit
θεός σου, εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία οὗ οὐκ ἀπέσταλκέν
me dn̄s me⁹ adq̄rēdū te. τ dixerūt: nō eſt. τ ad
με ὁ κύριός μου ζητεῖν σε. καὶ εἶπον, οὐκ ἔστιν. καὶ ὥρ=
iurauit regnū τ regiōes eius: τ nō
κισεν τὴν βασιλείαν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς, καὶ οὐχ
inuenit te. τ nūc tu dicis: vade τ nun=
εὕρισκέ σε. καὶ νῦν σὺ λέγεις, πορεύου καὶ ἀπάγ=
cia dn̄o tuo: ecce helias. τ erit ſi ego
γελλε τῷ κυρίῳ σου, ἰδοὺ ἠλίας. καὶ ἔσται ἐὰν ἐγὼ
receſſero a te: τ ſpūs dn̄i aſportabit te in
ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ, καὶ πνεῦμα κυρίου ἀρεῖ σε εἰς
terrā quā nō noui: τ recedā vt nunciē
γῆν ἣν οὐκ οἶδα, καὶ ἀπελεύσομαι τοῦ ἀπαγγεῖλαι
achaab τ nō inueniet te: τ interficiet me:
τῷ ἀχαὰβ καὶ οὐχ εὕρῃ σε, καὶ ἀποκτενεῖ με,
τ ſeruus tuus timens dn̄z ab infancia
καὶ ὁ δοῦλός σου φοβούμενος τὸν κύριον ἐκ νεότητος
ua. nūqd nō nūciatū ē tibi:
αὐτοῦ. ἢ οὐκ ἀπηγγέλη σοι,

18. Poſt dies multos factū eſt verbū dn̄i ad heliam in anno tertio dicens. Vade & oſtende te achab vt dem pluuiam ſup faciē terre. Iuit ergo helias vt oſtenderet ſe achab. Erat āt fames vehemēs in ſamaria. Vocauitq; achab abdiā diſpēſatorē domus ſue. Abdias autem timebat dn̄m deū valde. Nā cum interficeret iezabel prophetas domini: tulit ille centum prophetas & abſcondit eos qnquagenos & qnq̄genos in ſpelūcis & pauit eos pane & aq̄. Dixit ergo achab ad abdiā. Vade in terram ad vniuerſos fontes aquarum: & in cūctas valles: ſi forte poſſim⁹ inuenire herbā & ſaluare equos & mulos & nō penitus iumēta intereāt. Diuiſeruntq; ſibi regiōes vt circuirēt eas. Achab ibat per viā vnam: & abdias per viam alterā ſeorſum. Cumq; eſſet abdias in via: helias occurrit ei. Qui cū cognouiſſet eum: cecidit ſup faciē ſuam & ait. Num tu es dn̄e mi helias? Cui ille rn̄dit. Ego. & dixit. vade & dic dn̄o tuo. Adeſt helias. Et ille. Quid peccaui inquit qm̄ trades me ſeruū tuum in mān⁹ achab vt interficiat me? Viuit dn̄s deus tuus: quia non eſt gens aut regnū in quo non miſerit dominus meus te requirēs. Et rn̄dentibus cūctis: nō ē hic: adiurauit regna ſingula & gentes eo ꝙ minime reperireris. Et nūc dicis mihi vade & dic dn̄o tuo: adeſt helyas? Cumq; receſſero a te: ſpiritus domini aſportabit te in locum quem ego ignoro: & ingreſſus nunciabo achab: & nō inueniēs te interficiet me. Seruus aūt tuus timet dominū ab infantia ſua. Nunquid non indicatum eſt tibi domino meo

cap. xviij.

וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר יְהוָה הָיָה
אֶל אֵלִיָּהוּ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר
לֵךְ הֵרָאֵה אֶל אַחְאָב וְאֶתְּנָה מָטָר
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ
לְהֵרָאוֹת אֶל אַחְאָב וְהָרָעָב חָזָק
בְּשֹׁמְרוֹן׃ וַיִּקְרָא אַחְאָב אֶל עֹבַדְיָהוּ
אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת וְעֹבַדְיָהוּ הָיָה
יָרֵא אֶת יְהוָה מְאֹד׃ וַיְהִי בְּהַכְרִית
אִיזֶבֶל אֵת נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח
עֹבַדְיָהוּ מֵאָה נְבִיאִים וַיַּחְבִּיאֵם
חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה וְכִלְכְּלָם
לֶחֶם וָמָיִם׃ וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל
עֹבַדְיָהוּ לֵךְ בָּאָרֶץ אֶל כָּל מַעְיְנֵי
הַמַּיִם וְאֶל כָּל הַנְּחָלִים אוּלַי
נִמְצָא חָצִיר וּנְחַיֶּה סוּס וָפֶרֶד וְלוֹא
נַכְרִית מֵהַבְּהֵמָה׃ וַיְחַלְּקוּ לָהֶם אֶת
הָאָרֶץ לַעֲבָר בָּהּ אַחְאָב הָלַךְ בְּדֶרֶךְ
אֶחָד לְבַדּוֹ וְעֹבַדְיָהוּ הָלַךְ בְּדֶרֶךְ
אֶחָד לְבַדּוֹ׃ וַיְהִי עֹבַדְיָהוּ בַּדֶּרֶךְ
וְהִנֵּה אֵלִיָּהוּ לִקְרָאתוֹ וַיַּכִּרֵהוּ
וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו וַיֹּאמֶר הַאַתָּה זֶה
אֲדֹנִי אֵלִיָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אָנִי לֵךְ
אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר
מֶה חָטָאתִי כִּי אַתָּה נֹתֵן אֶת
עַבְדְּךָ בְּיַד אַחְאָב לַהֲמִיתֵנִי׃
חַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם יֶשׁ גּוֹי
וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא שָׁלַח אֲדֹנִי שָׁם
לְבַקֶּשְׁךָ וְאָמְרוּ אָיִן וְהִשְׁבִּיעַ
אֶת הַמַּמְלָכָה וְאֶת הַגּוֹי כִּי
לֹא יִמְצָאֶכָּה׃ וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר
לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ׃
וְהָיָה אֲנִי אֵלֵךְ מֵאִתָּךְ וְרוּחַ יְהוָה
יִשָּׂאֲךָ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע
וּבָאתִי לְהַגִּיד לְאַחְאָב וְלֹא יִמְצָאֲךָ
וַהֲרָגָנִי וְעַבְדְּךָ יָרֵא אֶת יְהוָה
מִנְּעֻרָי׃ הֲלֹא הֻגַּד לַאדֹנִי אֵת

הָיָה יוֹם
רָבַב שָׁלַשׁ
הָלַךְ רָאָה
נָתַן פָּנָה
קָרָא
כָּרַת
נָבָא לָקַח
חָבָא
הָלַךְ עַיִן
אֻלַי
מָצָא חָצַר
חָיָה חָלַק
בָּדַד
נָכַר
נָפַל פָּנָה
מוּת
מָלַךְ
שָׁבַע
מָצָא
הָלַךְ
נָשָׂא יָדַע
בּוֹא נָגַד
נָעַר

אשר עשיתי בהרג איזבל את עשה
נביאי יהוה ואחבא מנביאי נבא חבא
יהוה מאה איש חמשים
חמשים איש במערה ואכלכלם כלכל
לחם ומים׃ ועתה אתה אמר
לך אמר לאדניך הנה אליהו ילך
והרגני׃ ויאמר אליהו חי יהוה אמר
צבאות אשר עמדתי לפניו פנה
כי היום אראה אליו׃ וילך ראה
עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו נגד
וילך אחאב לקראת אליהו׃ ויהי היה
כראות אחאב את אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה עכר
ישראל׃ ויאמר לא עכרתי את
ישראל כי אם אתה ובית אביך
בעזבכם את מצות יהוה ותלך צוה ילך
אחרי הבעלים׃ ועתה שלח קבץ
אלי את כל ישראל אל הר הכרמל
ואת נביאי הבעל ארבע מאות רבע מאה
וחמשים ונביאי האשרה ארבע
מאות אכלי שלחן איזבל׃ וישלח שלח
אחאב בכל בני ישראל ויקבץ קבץ
את הנביאים אל הר הכרמל׃
ויגש אליהו אל כל העם ויאמר נגש
עד מתי אתם פסחים על שתי
הסעפים אם יהוה האלהים לכו ילך
אחריו ואם הבעל לכו אחריו
ולא ענו העם אתו דבר׃ ויאמר ענה אמר
אליהו אל העם אני נותרתי יתר
נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל נבא בדד
ארבע מאות וחמשים איש׃
ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו נתן שנה
להם הפר האחד וינתחהו וישימו פר בחר
על העצים ואש לא ישימו נתח שום
ואני אעשה את הפר האחד עשה
ונתתי על העצים ואש לא אשים׃ נתן

qd feceri cū interficeret iezabel prophetas dñi: q abscōderim de prophetis dñi centū viros quinquagenos & quinquagenos in speluncis & pauerim eos pane & aqua? Et nunc tu dicis vade & dic domīo tuo: adest helyas: vt interficiat me. Et dixit helyas. Viuit dñs exercituum ante cuius vultum sto: quia hodie apparebo ei. Abiit ergo abdias i occursū achab & indicauit ei. Venitq achab i occursum helye. Et cum vidisset eum: ait. Tu ne es ille qui cōturbas israel? Et ille ait. Non ego turbaui israel: sed tu & domus patris tui qui dereliquistis mādata domini & secuti estis baalim. Verūtñ nunc mitte & congrega ad me vniuersum israel in monte carmeli & prophetas baal quadringentos quinquaginta: prophetasq lucorū quadrigētos qui comedūt de mēsa iezabel. Misit achab ad omnes filios israel: & congregauit pphetas in mōte carmeli. Accedēs aūt helyas ad oēm populū israel ait. Vsq quo claudicatis in duas partes? Si dñs est deus sequimini eū. Si autem baal sequimini illum. Et nō rñdit ei popul9 verbum. Et ait rursus helyas ad populū Ego remansi propheta domini sol9 prophete autem baal quadringenti & quinquaginta. Dentur nobis duo boues: & illi eligant sibi bouē vnū & in frusta cedentes ponant super ligna: ignem autem non supponant. Et ego faciā bouē alterum: & īponā sup ligna: ignē aūt non supponā.

que feci dñe mi cū interficeret iezabel
ἃ πεποίηκα κύριέ μου ἐν τῷ ἀποκτείνειν ἰεζάβελ τὸς
prophetas dñi: & accepi de prophetis dñi centum viros: & abscōdi eos per quinquagenos in
προφήτας κυρίου, καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν προφητῶν κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ ἔκρυψα αὐτοὺς ἀνὰ πεντήκοντα ἐν
speluncis: & alui eos in panib9 & aquis? & nūc tu dicis: vade & dic dño
τοῖς σπηλαίοις, καὶ διέθρεψα αὐτοὺς ἐν ἄρτοις καὶ ὕδασιν; καὶ νῦν σὺ λέγεις, πορεύου καὶ λέγε τῷ κυρίῳ
tuo: ecce helias: & interficiet me. & dixit helias: viuit dñs exercituū cui assui in cōspectu ei9: quia hodie apparebo ei. & abiit abdias in occursum achab: & nūciauit ei. & cucurrit achab & abiit in occursum helie. & factū est vt vidit achab heliam: & ait achab ad heliā: si tu es ipse puertēs israel? & dixit helias: nō peruerto ego israel: sed tu & domus patris tui: cū dereliquistis vos dominū deū vrm & abiistis post baalim. & nūc mitte & congrega ad me vniuersum israel in mōte carmeli. & prophetas baal quadringētos quinquagīta: & prophetas lucorū quadringētos q comedūt mensam iezabel. & misit achab ad oēm israel: & cōgregauit oēs pphas in mōte carmeli. & accessit helias ad oēm pplm: & ait ad eos: vsq quo vos claudicabitis in ambobus poplitib9 vris: si est dominus de9: ite post eum. si āt baal est: ite post eū. & nō rñdit ppls verbum. & ait helias ad pplm: ego remansi propheta dñi solus & pphe baal quadringenti & quinquaginta viri. dent igitur vobis duos boues: & eligant sibi vnū: & in frustra cedāt: & imponant sup ligna: & ignē nō apponāt. & ego faciā bouē alium: & ignē nō apponā.
σου, ἰδοὺ ἠλίας, καὶ ἀποκτενεῖ με. καὶ εἶπεν ἠλίας, ζῆ κς τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι σήμερον ὀφθήσομαι αὐτῷ. καὶ ἐπορεύθη ἀβδίου εἰς συνάντησιν τῷ ἀχαάβ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ. καὶ ἔδραμεν ἀχαὰβ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν ἠλίου. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ἀχαὰβ τὸν ἠλίαν, καὶ εἶπεν ἀχαὰβ πρὸς ἠλίαν, εἰ σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν ἰσραήλ; καὶ εἶπεν ἠλίας, οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν ἰσραήλ, ἀλλ᾽ ἢ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ καταλιπεῖν ὑμᾶς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ πορευθῆναι ὀπίσω τῶν βααλείμ. καὶ νῦν ἀπόστειλον καὶ συνάθροισον πρός με πάντα ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ καρμήλιον. καὶ τοὺς προφήτας τοῦ βαὰλ τετρακοσίους πεντήκοντα, καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίους ἐσθίοντας τράπεζαν ἰεζάβελ. καὶ ἀπέστειλεν ἀχαὰβ εἰς πάντα τὸν ἰσραήλ, καὶ συνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ καρμήλιον. καὶ προσῆλθεν ἠλίας πρὸς πάντα τὸν λαόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ᾽ ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν, εἰ ἔστι κύριος ὁ θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ βαάλ ἐστι, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον. καὶ εἶπεν ἠλίας πρὸς τὸν λαόν, ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης κυρίου μονώτατος καὶ οἱ προφῆται τοῦ βαὰλ τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα ἄνδρες. δότωσαν οὖν ὑμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλεξάτωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ.

τ clamate in noīe deoꝝ vřoꝝ: τ ego inuoca
καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τῶν θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέ
bo in noīe dn̄i dei mei. τ erit deus q̄
σομαι ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου. καὶ ἔσαι ὁ θεὸς ὃς ἂν
exaudierit in igne: iſte eſt de⁹. τ rn̄dit oīs
ἐπακούσῃ ἐν πυρί, οὗτός ἐσι θεός. καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ
ppl̄s τ ait: bonus ſmo: quē locutus es. τ di
λαὸς καὶ εἶπεν, ἀγαθὸς ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησας. καὶ εἶ-
xit helias pph̄tis baal: eligite vo
πεν ἠλίας τοῖς προφήταις τοῦ βάαλ, ἐκλέξασθε ἑαυ-
bis bouē vnū: τ facite primi: q̄ꝛ vos
τοῖς τὸν βοῦν τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, ὅτι ὑμεῖς
multi: τ inuocate in noīe deoꝝ vřoꝝ: τ ignē
πολλοί, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι τῶν θεῶν ὑμῶν, καὶ πῦρ
nō ſupponatis. τ acceperūt bouē τ fecerūt: τ inuo
μὴ ἐπίθητε. καὶ ἔλαβον τὸν βοῦν καὶ ἐποίησαν, καὶ ἐπεκα
cabant in noīe baal de mane vſq; ad meridiē:
λοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ βάαλ ἐκ πρωΐας ἕως μεσημβρί
τ dixerūt: audi nos baal audi
ας, καὶ εἶπον, ἐπάκουσον ἡμῶν ὦ βάαλ ἐπάκουσον
nos. τ nō erat vox τ nō erat auditus. τ trāſiliebāt
ἡμῶν. καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις. καὶ διέτρεχον
in altare qđ fecerūt. τ facta eſt meri
ἐπὶ τοῦ θυσιασηρίου οὗ ἐποίησαν. καὶ ἐγένετο μεσημ-
dies: τ ſubſannauit eos helias theſbites τ dixit:
βρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς ἠλίας ὁ θεσβίτης καὶ εἶπεν,
inuocate in voce magna: ne forte exercitiū aliq̄d
ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, μήποτε ἀδολεχία τίς
eſt ei: τ ſimul ne forte dat rn̄ſum ipſe vel ne forte
ἐσιν αὐτῷ, καὶ ἅμα μήποτε χρηματίζει αὐτὸς ἢ μήποτε
dormit τ excitabitur. τ inuocabant in voce ma
καθεύδει καὶ ἐξανασήσεται. καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ με
gna τ incidebant ſe iuxta ritū ſuū in cul-
γάλῃ καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν ἐν μα-
tris τ in lanceis vſq; ad effuſionē ſanguinis
χαίραις καὶ ἐν σειρομάσαις ἕως ἐκχύσεως αἵματος
ſup eos: τ pph̄tauerūt vſq; quo trāſijt meri
ἐπ' αὐτούς, καὶ προεφήτευον ἕως οὗ παρῆλθε τὸ μεσημ-
dies. τ factū eſt vt tp̄s meridiei vt aſ
βρινόν. καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τῆς μεσημβρίας τοῦ ἀνα
cenderet ſacrificiū: τ nō erat vox τ nō erat auſcltatio.
βῆναι τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις.
τ dixit helias ad ppl̄m: accedite ad me: τ
καὶ εἶπεν ἠλίας πρὸς τὸν λαόν, προσαγάγετε πρός με, καὶ
acceſſit oīs ppl̄s ad eum: τ curauit altare
προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιασήρι
deſtructū. τ accepit helias duodecī lapides iux
ον τὸ κατεσκαμμένον. καὶ ἔλαβεν ἠλίας δώδεκα λίθους κα-
ta numerū tribuū iſrl': ſicut locut⁹ eſt dn̄s ad eū di
τὰ ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τοῦ ἰηλ', ὡς ἐλάλησε κς' πρὸς αὐτὸν λέ
cens: iſrl' erit nomē tuū. τ edificauit lapides in
γων, ἰηλ' ἔσαι τὸ ὄνομά σου. καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν
nomine dn̄i: τ curauit altare dn̄i diru
ὀνόματι κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιασήριον κυ' τὸ κατεσκαμ
tum. τ fecit aq̄ductū q̄ capiebat duas metretas ſeminis
μένον. καὶ ἐποίησε θααλὰ χωροῦν δύο μετρητὰς σπέρματος
in circuitu altaris. τ poſuit ligna ſup
κυκλόθεν τοῦ θυσιασηρίου. καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας, ἐπὶ τὸ
altare qđ fecit. τ diuiſit imēbra holocauſtū τ
θυσιασήριον ὃ ἐποίησεν. καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ
poſuit ſup ligna: τ cōſtruxit ſup altare.
ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐσοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιασήρι
τ dixit helias: accipite mihi quattuoꝛ hydrias aque: τ
ον. καὶ εἶπεν ἠλίας, λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ
fundite ſup holocauſtū τ ſup ligna.
ἐπιχέατε ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας.
τ dixit ſcđo facite: τ ſcđo fecerūt. τ dixit
καὶ εἶπε δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν. καὶ εἶπεν
tertio facite: τ tertio fecerūt. τ ibat aqua
τρισσεύσατε, καὶ ἐτρίσσευσαν. καὶ ἐπορεύετο τὸ ὕδωρ
in circuitu altaris: τ aq̄ductū impleuit
κυκλόθεν τοῦ θυσιασηρίου, καὶ τὴν θααλὰ ἔπλησεν

Inuocate noīa deorū veſtroꝝ & ego inuocabo nomē domini: & de⁹ qui exaudierit p ignē ipſe ſit deus. Rn̄dens oīs ppl̄s ait. Optima propoſitio quā locutus ē helias. Dixit ergo helias pphetis baal. Eligite vobis bouem vnū & facite primi quia vos plures eſtis: & īuocate nomina deorū veſtrorū: ignēq; nō ſupponatis. Qui cū tuliſſent bouē quē dederat eis: fecerunt & inuocabant nomen baal de mane vſq; ad meridiē dicētes. Baal exaudi nos. Et nō erat vox: nec qui rn̄deret. Tranſiliebantq; altare qđ fecerāt. Cūq; eſſet iam meridies: illudebat illis helias dicens. Clamate voce maiore. Deus ei eſt & forſitā loqtur: aut in diuerſorio eſt: aut in itinere aut certe dormit vt excitetur. Clamabāt ergo voce magna: & īcidebant ſe iuxta ritum ſuū cultris & lāceolis donec pfunderētur ſāguine. Poſtq; aūt tranſiit meridies & illis pphetātibus: venerat tēp⁹ quo ſacrificiū offerri ſolet: nec audiebatur vox nec aliqs rn̄debat nec attēdebat orātes. Dixit helias oī populo. Venite ad me. Et accedente ad ſe ppl̄o curauit altare dn̄i qđ deſtructum fuerat: & tulit duodecī lapides iuxta numerū tribuū filiorum iacob: ad quē factus ē ſermo dn̄i dicens: iſrael erit nomē tuū: & edificauit de lapidibus altare in noīe dn̄i. Fecitq; aq̄ductū q̄ſi p duas aratiūculas in circuitu altaris & compoſuit ligna: diuiſitq; per membra bouē: & poſuit ſup ligna & ait. Implete quattuor hydrias aqua: & fūdite ſuper holocauſtū & ſuper ligna. Rurſumq; dixit. Etiam ſcđo hoc facite. Qui cū feciſſet ſcđo ait. Etiā tertio id ipſum facite. Feceruntq; tertio & currebant aque circum altare & foſſa aque ductus repleta eſt

וּקְרָאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וַאֲנִי אֶקְרָא — קָרָא
בְשֵׁם יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
יַעֲנֶה בָאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל — עָנָה
הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר׃ וַיֹּאמֶר
אֵלִיָּהוּ לִנְבִיאֵי הַבַּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם
הַפָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רִאשֹׁנָה כִּי
אַתֶּם הָרַבִּים וְקִרְאוּ בְּשֵׁם — רָבַב
אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תָשִׂימוּ׃ וַיִּקְחוּ — לָקַח
אֶת הַפָּר אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ
וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁם הַבַּעַל מֵהַבֹּקֶר וְעַד
הַצָּהֳרַיִם לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאֵין — עָנָה
קוֹל וְאֵין עֹנֶה וַיְפַסְּחוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ — פָּסַח
אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְהִי בַצָּהֳרַיִם וַיְהַתֵּל — הָיָה הָתַל
בָּהֶם אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְקוֹל
גָּדוֹל כִּי אֱלֹהִים הוּא כִּי שִׂיחַ וְכִי — גָּדַל שׂוּחַ
שִׂיג לוֹ וְכִי דֶרֶךְ לוֹ אוּלַי יָשֵׁן הוּא — אוּלַי
וְיִקָץ׃ וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגֹּדְדוּ — קָרָא נָדַד
כְּמִשְׁפָּטָם בַּחֲרָבוֹת וּבָרְמָחִים עַד — שָׁפַט
שְׁפָךְ דָּם עֲלֵיהֶם׃ וַיְהִי כַּעֲבֹר
הַצָּהֳרַיִם וַיִּתְנַבְּאוּ עַד לַעֲלוֹת — נָבָא עָלָה
הַמִּנְחָה וְאֵין קוֹל וְאֵין עֹנֶה וְאֵין
קָשֶׁב׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לְכָל הָעָם
גְּשׁוּ אֵלַי וַיִּגְּשׁוּ כָל הָעָם אֵלָיו — נָגַשׁ
וַיְרַפֵּא אֶת מִזְבַּח יְהוָה הֶהָרוּס׃ וַיִּקַּח — רָפָא זָבַח
אֵלִיָּהוּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים כְּמִסְפַּר — הָרַס לָקַח
שִׁבְטֵי בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר — סָפַר
יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ׃ — הָיָה
וַיִּבְנֶה אֶת הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה — בָּנָה
וַיַּעַשׂ תְּעָלָה כְּבֵית סָאתַיִם זֶרַע — עָשָׂה עָלָה
סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים — סָאָה סָבַב
וַיְנַתַּח אֶת הַפָּר וַיָּשֶׂם עַל הָעֵצִים׃ — עָרַךְ נָתַח
וַיֹּאמֶר מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַדִּים מַיִם — שׂוּם
וְיִצְקוּ עַל הָעֹלָה וְעַל הָעֵצִים — אָמַר רָבַע
וַיֹּאמֶר שְׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שַׁלֵּשׁוּ — כַּד
וַיְשַׁלֵּשׁוּ׃ וַיֵּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב — שָׁנָה
לַמִּזְבֵּחַ וְגַם אֶת הַתְּעָלָה מִלֵּא — שָׁלַשׁ

מים׃ ויהי בעלות המנחה ויגש עלה נגש
אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי נבא
אברהם יצחק וישראל היום
יודע כי אתה אלהים בישראל ואני ידע
עבדך ובדבריך עשיתי את כל עשה
הדברים האלה׃ ענני יהוה ענני ענה
וידעו העם הזה כי אתה יהוה
האלהים ואתה הסבת את לבם סבב
אחרנית׃ ותפל אש יהוה ותאכל נפל אכל
את העלה ואת העצים ואת האבנים
ואת העפר ואת המים אשר
בתעלה לחכה׃ וירא כל העם ראה
ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה
הוא האלהים יהוה הוא האלהים׃
ויאמר אליהו להם תפשו את
נביאי הבעל איש אל ימלט מלט
מהם ויתפשום ויורדם אליהו תפש ירד
אל נחל קישון וישחטם שם׃ שחט
ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל
ושתה כי קול המון הגשם׃ ויעלה המן עלה
אחאב לאכל ולשתות ואליהו שתה
עלה אל ראש הכרמל ויגהר גהר
ארצה וישם פניו בין ברכו׃ שום פנה
ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך נבט
ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה מאם
ויאמר שב שבע פעמים׃ ויהי אמר שוב
בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף היה
איש עלה מים ויאמר עלה אמר
אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה ירד עצר
הגשם׃ ויהי עד כה ועד כה והשמים
התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול קדר
וירכב אחאב וילך יזרעאלה׃ ויד רכב
יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו שנס רוץ
וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה׃ פנה בוא
Cap.xix. ויגד אחאב לאיזבל
את כל אשר עשה אליהו ואת נגד

Cūq; iā tp̄s eſſet vt offerretur holocauſtū accedens helias propheta ait. Domine deus abraam & iſaac & iſrael: oſtende hodie quia tu es deus iſrael & ego ſeruus tuus: & iuxta p̄ceptū tuum feci omnia verba hec. Exaudi me domine exaudi me vt diſcat populus iſte: quia tu es dominus deus & tu conuertiſti cor eorum iterum. Cecidit autem ignis dn̄i & vorauit holocauſtū & ligna & lapides puluerem quoq; & aquam que erat in aq̄ductu lābēs. Q d̄ cū vidiſſet oīs popul⁹ cecidit in faciem ſuā: & ait. Dominus ipſe eſt deus: dominus ipſe eſt deus. Dixitq; helias ad eos. Apprehendite pphetas baal & ne vnus quidem effugiat ex eis. Quos cū apprehēdiſſent duxit eos helias ad torrētē cyſon. Et interfecit eos ibi. Et ait helias ad achab. Aſcende comede & bibe: quia ſon⁹ multe pluuie eſt. Aſcendit achab vt comederet & biberet: helias autē aſcendit in verticē carmeli. & pronus in terrā poſuit faciem ſuam inter genua ſua: & dixit ad puerū ſuū. Aſcēde & proſpice contra mare. Qui cū aſcendiſſet & cōtēplatus eēt ait. Nō ē qcq̄. Et rurſū ait illi Reuertere ſeptē vicib⁹. In ſeptīa aūt vice ecce nubecula pua q̄ſi veſtigiū hoīs aſcēdebat de mari Qui ait. Aſcēde & dic achab. Iūge currū tuū & deſcēde ne occupet te pluuia. Cūq; ſe verteret huc atq; illuc ecce celi cōtenebrati ſūt: & nubes & vētus & fctā ē pluuia grādis. Aſcēdēs itaq; achab abiit in iezrahel & manus dn̄i fctā ē ſup heliā accinctiſq; lūbis currebat ante achab donec veniret in iezrahel. 19.

Nunciauit aūt achab iezabel omnia q̄ fecerat helias &

aque. τ cū eſſet tp̄s vt offerretur ſacrificiū: τ acceſſit helias pp̄ha τ dixit: domine deus abraā τ iſaac τ iſrael hodie cognoſcat oīs pp̄ls iſte: quia tu ſolus dn̄s de⁹ iſrael: τ ego ſeruus tuus: τ pp te feci hec oīa. exaudi me dn̄e exaudi me: τ cognoſcat pp̄ls iſte: q: tu dn̄s de⁹: τ tu cōuertiſti cor ppli poſt te. τ cecidit ignis a dn̄o de celo: τ deuorauit holocauſtū τ ligna τ aquā que erat ſup ip̄z τ aquā q̄ erat i aq̄ ductu τ lapides τ puluerē linxit ignis: τ vidit oīs pp̄ls τ cecidit ſup faciē ſuā. τ dixerūt: vere dominus eſt de⁹: dn̄s ipſe eſt de⁹. τ dixit helias ad pplm: apphēdite pphās baal: nullus ſaluetur ex eis. τ apphēderūt eos: τ duxit eos helias in torrentē ciſon: τ interfecit eos ibi. τ ait helias achaab: ſurge τ comede τ bibe: q: vox ſoni pluuie. τ ſurrexit achaab vt comederet τ biberet. τ helias aſcēdit in carmelū τ inclinauit ſe ſup frā: τ poſuit faciē ſuā inter genua ſua. τ dixit puero ſuo: aſcēde τ proſpice viā maris. τ aſcēdit τ ɔtēplat⁹ eſt puer: τ ait: nō eſt quicq̄: τ ait helias: reuertere τ aſpice ſeptē vicib⁹. τ factū eſt in ſeptima: τ ecce nubes parua q̄ſi veſtigiū viri: adducens aquā de mari. τ dixit: aſcēde τ dic achaab: iūge currū tuū τ deſcēde: ne occupet te pluuia. τ factū ē vſq; hic τ hic: τ celum cōtenebratū ē in nubibus τ vēto: τ facta ē pluuia grādis. τ equitauit achaab τ abijt in iezrael. τ manus dn̄i facta eſt ſup heliā: τ aſtrinxit lūbū ſuū: τ currebat ante achaab vſq; ad iezrl̄.

ὕδατος. καὶ ὡς ἦν καιρὸς τοῦ προσφέρεσθαι τὴν θυσίαν, καὶ παρεγένετο ἠλίας ὁ προφήτης καὶ εἶπεν, κύριε ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰσραὴλ σήμερον γνώτω πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ μόνος κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα. ἐπάκουσόν μου κύριε ἐπάκουσόν μου, καὶ γνώτω ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ ὀπίσω σου. καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ τὰς σχίδακας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῷ καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θααλὰ καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ, καὶ εἶδε πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. καὶ εἶπον, ἀληθῶς κύριός ἐστιν ὁ θεός, κύριος αὐτός ἐστι θεός. καὶ εἶπεν ἠλίας πρὸς τὸν λαόν, συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. καὶ συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς ἠλίας εἰς τὸν χειμάρρουν κισών, καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ εἶπεν ἠλίας τῷ ἀχαάβ, ἀνάστηθι καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι φωνὴ τοῦ ἤχους τοῦ ὑετοῦ. καὶ ἀνέστη ἀχαάβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν. καὶ ἠλίας ἀνέβη εἰς τὸν κάρμηλον καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ. καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, ἀνάβηθι καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν θαλάσσης. καὶ ἀνέβη καὶ ἐπέβλεψε τὸ παιδάριον, καὶ εἶπεν, οὐκ ἔστιν οὐθέν. καὶ εἶπεν ἠλίας, ἐπίστρεψον καὶ ἐπίβλεψον ἑπτάκις. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ, καὶ ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἴχνος ἀνδρός, ἀνάγουσα ὕδωρ ἀπὸ θαλάσσης. καὶ εἶπεν, ἀνάβηθι καὶ εἰπὸν τῷ ἀχαάβ, ζεῦξον τὸ ἅρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. καὶ ἐγένετο ἕως ὧδε καὶ ὧδε, καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας. καὶ ἵππευσεν ἀχαὰβ καὶ ἐπορεύετο εἰς ἰεζραήλ. καὶ χεὶρ κυρίου ἐγένετο ἐπὶ τὸν ἠλίαν, καὶ συνέσφιγξε τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν ἀχαὰβ ἕως ἰεζραήλ.

Et nunciauit achaab iezabel oīa que fecerat helias: τ

Καὶ ἀνήγγειλεν ἀχαὰβ τῇ ἰεζαβὲλ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἠλίας, καὶ

quō occidit prophetas in gladio. ⁊ mi
ὡς ἀπέκτεινε τοὺς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ἀπέστει
ſit iezabel ad heliā ⁊ dixit: hec faciāt mihi
λεν ἰεζάβελ πρὸς ἠλίαν καὶ εἶπεν, τάδε ποιήσαισάν μοι
dei ⁊ hec addāt: ꝙ hac hora cras
οἱ θεοὶ καὶ τάδε προσθείησαν, ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔρι
ponā aīam tuā: ſicut aīam vniꝰ ex il
ον θήσομαι τὴν ψυχήν σου, καθὼς ψυχὴν ἑνὸς ἐξ αὐ
lis. ⁊ timuit helias ⁊ ſurrexit ⁊ abijt iux
τῶν. καὶ ἐφοβήθη ἠλίας καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κα
ta aīam ſuā: ⁊ venit in berſa
τὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς βηρσα
bee q̄ eſt iuda. ⁊ dimiſit puerū ſu
βεὲ ἥ ἐστι τοῦ ἰούδα. καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐ
um ibi: ⁊ ipſe perrexit in deſerto viā diei.
τοῦ ἐκεῖ, καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας.
⁊ venit ⁊ ſedit ſubter iunipꝛū: ⁊ petiuit
καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ῥαθάμ, καὶ ᾐτήσατο
aīe ſue vt moreret. ⁊ ait ſufficiat
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν. καὶ εἶπεν, ἱκανούσθω
nūc dn̄e: tolle iā aīam meā a me: qꝛ nō me
νῦν κύριε, λάβε δὴ τὴν ψυχήν μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι οὐ κρείσ
lioꝛ ſum ego ſuꝑ patres meos. ⁊ dormi
σων εἰμὶ ἐγὼ ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου. καὶ ἐκοιμή
uit ⁊ obdoꝛmiuit ſub plāta ibi. ⁊ ecce q̄dā angelus
θη καὶ ὕπνωσεν ὑπὸ φυτὸν ἐκεῖ. καὶ ἰδού τις ἄγγελος
tetigit eum: ⁊ dixit illi: ſurge ⁊ comede.
ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀνάστηθι καὶ φάγε.
⁊ reſpexit: ⁊ ecce ad caput ſuū ſubci
καὶ ἐπέβλεψε, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυ
nericiꝰ panis ſiliginē ⁊ lecythus aque. ⁊ ſurrexit:
φίας ὀλυρίτης καὶ καμψάκης ὕδατος. καὶ ἀνέστη
helias ⁊ comedit ⁊ bibit: ⁊ reuerſus doꝛmiuit.
ἠλίας καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιεν, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη.
⁊ reuerſus eſt angelꝰ dn̄i ſecundo: ⁊ te
καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥ
tigit eū: ⁊ dixit ei: ſurge ⁊ comede: qꝛ mul
ψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀνάστηθι καὶ φάγε, ὅτι πολ
ta a te via. ⁊ ſurrexit ⁊ comedit ⁊ bibit.
λὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν.
⁊ abijt in foꝛtitudine cibi illius quadra
καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαρά
ginta diebus ⁊ quadraginta noctibꝰ vſq; ad mōtē
κοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρους
choꝛeb. ⁊ ingreſſus ē illuc in ſpelūcā ⁊ mā
χωρήβ. καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον καὶ κα
ſit ibi. ⁊ ecce verbū dn̄i ad eū.
τέλυσεν ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ῥῆμα κυρίου πρὸς αὐτόν.
⁊ dixit: q̄d tibi hic helia? ⁊ dixit helias: ze
καὶ εἶπε, τί σοι ἐνταῦθα ἠλία; καὶ εἶπεν ἠλίας, ζη
lans zelatꝰ ſū dn̄o oīpi: quia dereliquē
λῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλι
rūt te filij iſrael. altaria tua deſtruxerūt:
πόν σε οἱ υἱοὶ ἰσραήλ. τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν,
⁊ ꝓphās tuos occiderūt in gladio. ⁊ dere
καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπο
lictꝰ ſum ego ſolus: ⁊ querūt aīam meā vt
λείφθην ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λα
auferāt eā. ⁊ ait egredieris ⁊ ſtabis corā do
βεῖν αὐτήν. καὶ εἶπεν ἐξελεύσῃ καὶ στήσῃ ἐνώπιον κυ
mino in mōte: ⁊ ecce dn̄s tranſibit ⁊
ρίου ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἰδοὺ κύριος παρελεύσεται καὶ
ſpūs grādis foꝛtis diſſoluēs mōtes ⁊ cōterēs
πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλῦον ὄρη καὶ συντρῖβον
petras corā dn̄o: nō in ſpū dn̄s.
πέτρας ἐνώπιον κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι κύριος.
⁊ poſt ſpūm commotio: nō in cōmotio
καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισ
ne dn̄s. ⁊ poſt cōmotionē ignis: nō in
μῷ κύριος. καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν πῦρ, οὐκ ἐν
igne dn̄s. ⁊ poſt
τῷ πυρὶ κύριος. καὶ μετὰ

quomodo occidiſſet vniuerſos ꝓphetas baal gladio. Miſitq; iezabel nuncium ad heliam dicens. Hec mihi faciant dii & hec addant: niſi hac hora cras poſuero animā tuā ſicut animā vnius ex illis. Timuit ergo helias & ſurgens abiit quocunq; eū ferebat voluntas: venitq; in berſabee iuda: & dimiſit ibi puerū ſuū & perrexit in deſertum viam vnius diei. Cunq; veniſſet & ſederet ſubter vnā iuniperū petiuit anime ſue vt moreretur: & ait. Sufficit mihi domine: tolle animam meam. Neq; enim melior ſum q̄ patres mei. Proiecitq; ſe: & obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce angelus domini tetigit eum: & dixit illi. Surge comede. Reſpexit: & ecce ad caput ſuum ſubcinericius panis & vas aque. Comedit ergo & bibit: & rurſum obdormiuit. Reuerſuſq; eſt angelus domini ſecundo: & tetigit eum: dixitq; illi. Surge comede. Grandis enim tibi reſtat via. Qui cū ſurrexiſſet: comedit & bibit: & ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus & quadraginta noctibus vſq; ad montem dei oreb. Cūq; veniſſet illuc: manſit in ſpelunca. Et ecce ſermo dn̄i ad eum: dixitq; illi. Quid hic agis helia? At ille reſpōdit: zelo zelatus ſum pro domino deo exercituum: quia dereliquerūt pactum dn̄i filii iſrael. Altaria tua deſtruxerunt: & prophetas tuos occiderunt gladio: & derelictus ſum ego ſolus: & querunt animam meā vt auferant eam. Et ait ei. Egredere & ſta in monte corā dn̄o. Et ecce dn̄s tranſiit: & ſpūs grandis & fortis ſubuertens montes & cōterens petras ante dn̄m. Nō in ſpū dn̄s: & poſt ſpm̄ cōmotio. Non in cōmotiōe dn̄s. Et poſt cōmotionē ignis. Nō in igne dn̄s. Et poſt

כָּל אֲשֶׁר הָרַג אֶת כָּל הַנְּבִיאִים
בֶּחָרֶב׃ וַתִּשְׁלַח אִיזֶבֶל מַלְאָךְ אֶל
אֵלִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים
וְכֹה יוֹסִפוּן כִּי כָעֵת מָחָר אָשִׂים
אֶת נַפְשְׁךָ כְּנֶפֶשׁ אַחַד מֵהֶם׃ וַיַּרְא
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל נַפְשׁוֹ וַיָּבֹא בְּאֵר
שֶׁבַע אֲשֶׁר לִיהוּדָה וַיַּנַּח אֶת נַעֲרוֹ
שָׁם׃ וְהוּא הָלַךְ בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם
וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֹתֶם אֶחָד וַיִּשְׁאַל
אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר רַב עַתָּה
יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא טוֹב אָנֹכִי
מֵאֲבֹתָי׃ וַיִּשְׁכַּב וַיִּישַׁן תַּחַת רֹתֶם
אֶחָד וְהִנֵּה זֶה מַלְאָךְ נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר
לוֹ קוּם אֱכוֹל׃ וַיַּבֵּט וְהִנֵּה מְרַאֲשֹׁתָיו
עֻגַת רְצָפִים וְצַפַּחַת מָיִם וַיֹּאכַל
וַיֵּשְׁתְּ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁכָּב׃ וַיָּשָׁב מַלְאַךְ
יְהוָה שֵׁנִית וַיִּגַּע בּוֹ וַיֹּאמֶר קוּם
אֱכֹל כִּי רַב מִמְּךָ הַדָּרֶךְ׃ וַיָּקָם וַיֹּאכַל
וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּכֹחַ הָאֲכִילָה הַהִיא
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
עַד הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵב׃ וַיָּבֹא שָׁם
אֶל הַמְּעָרָה וַיָּלֶן שָׁם וְהִנֵּה
דְבַר יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר
לוֹ מַה לְּךָ פֹה אֵלִיָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר
קַנֹּא קִנֵּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת נְבִיאֶיךָ
הָרְגוּ בֶחָרֶב וָאִוָּתֵר אֲנִי
לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ אֶת נַפְשִׁי
לְקַחְתָּהּ׃ וַיֹּאמֶר צֵא וְעָמַדְתָּ
בָהָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר
וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחָזָק מְפָרֵק הָרִים
וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים לִפְנֵי יְהוָה
לֹא בָרוּחַ יְהוָה וְאַחַר הָרוּחַ רַעַשׁ
לֹא בָרַעַשׁ יְהוָה׃ וְאַחַר הָרַעַשׁ
אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְהוָה וְאַחַר

נָבָא
שָׁלַח לָאַךְ
עָשָׂה
יָסַף שׂוּם
רָאָה
קוּם
דָּבַר
שָׁאַל
לָקַח
שָׁכַב
נָבַט
עוּג אָכַל
שָׁתָה שׁוּב
שָׁכַב שָׁנָה
נָגַע
מִן
כּוֹחַ
רָבַע
בּוֹא
לוּן
בְּרִית
זָבַח נָבָא
יָתַר
בָּדַד בָּקַשׁ
לָקַח אָמַר
יָצָא פָּנָה
גָּדַל פָּרַק
שָׁבַר

האש קול דממה דקה׃ ויהי כשמע — דקק היה
אליהו וילט פניו באדרתו ויצא — לוט
ויעמד פתח המערה והנה אליו קול — עמד
ויאמר מה לך פה אליהו׃ ויאמר
קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות
כי עזבו בריתך בני ישראל את
מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו
בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו
את נפשי לקחתה׃ ויאמר יהוה
אליו לך שוב לדרכך מדברה — ילך דבר
דמשק ובאת ומשחת את חזאל — בוא
למלך על ארם׃ ואת יהוא בן נמשי
תמשח למלך על ישראל ואת — משח
אלישע בן שפט מאבל מחולה
תמשח לנביא תחתיך׃ והיה — נבא
הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא — מלט מות
והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע׃
והשארתי בישראל שבעת — שאר
אלפים כל הברכים אשר לא
כרעו לבעל וכל הפה אשר לא
נשק לו׃ וילך משם וימצא את — מצא
אלישע בן שפט והוא חרש שנים — שנה
עשר צמדים לפניו והוא בשנים — פנה
העשר ויעבר אליהו אליו וישלך — עבר שלך
אדרתו אליו׃ ויעזב את הבקר — עזב
וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה — רוץ אמר
נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך — נשק ילך
ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי — עשה
לך׃ וישב מאחריו ויקח את צמד — שוב לקח
הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר — זבח כלה
בשלם הבשר ויתן לעם — נתן אכל
ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו — קום שרת
וישרתהו׃

Cap.xx.

ובן הדד
מלך ארם קבץ את כל חילו
ושלשים ושנים מלך אתו — שנה
וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון — עלה צור

igne sibilus aure tenuis. Quod cum audisset helias operuit vultũ suũ pallio: & egressus stetit in ostio spelunce: & ecce vox ad eum dicens. Quid hic agis helia? Et ille respondit. zelo zelatus sum p̃ domino deo exercituum: quia dereliquerunt pactũ tuum filii israel. Altaria tua destruxerũt: & prophetas tuos occiderũt gladio: & derelictus sum ego solus: & q̃rũt aĩam meã vt auferant eam. Et ait dñs ad eũ. Vade & reuertere in viã tuã p̃ desertũ ĩ damascũ. Cũq; perueneris illuc vnges azahel regem super syriã: & iehu filium namsi vnges regem sup̃ israel. Heliseum autem filium saphat qui ẽ de abelmeula vnges prophetã p̃ te. Et erit qcũq; fugerit gladiũ azahel: occidet eũ iehu: & qcũq; fugerit gladium iehu interficiet eũ heliseus. Et derelinquã mihi in israel septem milia virorũ: quorũ genua non sunt incuruata añ baal & omne os quod non adorauerit eũ osculans manũ. Profectus ergo ĩde helias reppit heliseũ filiũ saphat arãtẽ in duodecim iugis boũ: & ipse in duodecĩ iugis boũ arãtibus vnus erat. Cũq; venisset helias ad eũ: misit palliũ suũ sup̃ eũ. Qui statim relictis bobus cucurrit post heliam: & ait. Osculor oro te patrẽ meũ & matrẽ meã: & sic sequar te. Dixitq; ei. Vade & reuertere. Q̃d ei meũ erat feci tibi. Reuersus autem ab eo: tulit par boũ & mactauit illud: & in aratro boum coxit carnes & dedit populo & comederũt. Consurgensq; abiit & secutus ẽ heliã & mĩstrabat ei. zo

Porro benadab rex syrie congregauit oẽm exercitũ suũ & triginta duos reges secum & equos & currus & ascendens pugnabat contra samariam

ignẽ vox aure tenuis: & ibi dñs. & factũ est vt au
τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, κἀκεῖ κύριος. καὶ ἐγένετο ὡς ἤ-
diuit helias: operuit vultum suũ in pal
κουσεν ἠλίας, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλω-
lio suo: & egressus ẽ & stetit iuxta speluncã. & ecce
τῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. καὶ ἰδοὺ
ad eũ vox & dixit: q̃d tibi hic helia? & di
πρὸς αὐτὸν φωνὴ καὶ εἶπε, τί σοι ἐνταῦθα ἠλία; καὶ εἶ
xit helias: zelãs zelat9 sum dño deo oĩpotẽti:
πεν ἠλίας, ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ θεῷ παντοκράτορι,
quia dereliquerũt pactũ tuũ filij israel: al-
ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ ἰσραήλ, τὰ θυ
taria tua destruxerũt: & prophetas tuos oc
σιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέ
ciderũt in gladio: & derelict9 sum ego solus:
κτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολελείφθην ἐγὼ μονώτατος,
& querũt aĩam meã vt auferãt eam. & ait
καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. καὶ εἶπε
dñs ad eum: vade & reuertere in viam
κύριος πρὸς αὐτόν, πορεύου καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν
tuã: & venies in viã deserti damasci. & vnges
σου, καὶ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου δαμασκοῦ. καὶ χρίσεις τὸν
azael in regem sup̃ syriam: & ieu filiũ namessi
ἀζαὴλ εἰς βασιλέα ἐπὶ συρίαν, καὶ τὸν ἰοῦ υἱὸν ναμεσ
si vnges in regẽ sup̃ israel: & elise
σεὶ χρίσεις εἰς βασιλέα ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ τὸν ἐλισε
um filiũ saphat de abelmeula vnges in prophetã
αὶ υἱὸν σαφὰτ ἐξ ἀβελμεούλα χρίσεις εἰς προφήτην
pro te. & erit q̃ saluat9 fuerit de gladio azael: oc
ἀντὶ σοῦ. καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας ἀζαήλ, θα
cidet ieu. & q̃ saluat9 fuerit de gladio ieu: inter-
νατώσει ἰοῦ. καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας ἰοῦ, θανα-
ficiet heliseus. & dereliquã de israel septẽ mi
τώσει ἐλισεαί. καὶ καταλείψω ἐξ ἰσραὴλ ἑπτὰ χιλιά
lia virorũ: oĩa genua q̃ nõ ĩcuruauerũt genu
δας ἀνδρῶν, πάντα τὰ γόνατα ἃ οὐκ ἔκαμψαν γόνυ
baal: & om̃e os q̃d nõ adorauit eũ. &
τῇ βαάλ, καὶ πᾶν στόμα ὃ οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ
profect9 ẽ helias inde & reperit ibi heliseũ fi-
ἀπῆλθεν ἠλίας ἐκεῖθεν καὶ εὑρίσκει ἐκεῖ τὸν ἐλισεαὶ υἱ-
liũ saphat: & ipse erat arans in bobus. duodecim
ὸν σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἦν ἀροτριῶν ἐν βουσί. δώδεκα
iuga boum erãt corã eo: & ipse in duo
ζεύγη βοῶν ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώ
decim. & abijt ad heliseũ helias: & proiecit
δεκα. καὶ ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸν ἐλισεαὶ ἠλίας, καὶ ἔρριψεν
sup̃ eũ palliũ suũ. & reliquit heliseus
ἐπ' αὐτὸν τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ. καὶ κατέλιπεν ἐλισεαὶ
boues: & cucurrit post heliã & ait: deoscu-
τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω ἠλίου καὶ εἶπε, κατα
labor patrẽ meũ & matrẽ meã: & se-
φιλήσω τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου, καὶ ἀκο
quar te post te. & dixit ei: vade
λουθήσω σοι ὀπίσω σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ, πορεύου
reuertere: q̃d feci tibi? & reuersus est a ter-
ἀνάστρεφε, τί πεποίηκά σοι; καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ ὄπι
go eius. & tulit iuga boũ: & ma-
σθεν αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε τὰ ζεύγη τῶν βοῶν, καὶ ἔθυ
ctauit & coxit ea in instrumẽtis boũ:
σε καὶ ἥψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν,
& dedit p̃p̃lo & comederũt. & surrexit & a-
καὶ ἔδωκεν τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπο
bijt post heliã: & ministrabat ei.
ρεύθη ὀπίσω ἠλίου, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Ca.20.

Et cõgregauit filius ader rex syrie om
Καὶ συνήθροισεν υἱὸς ἄδερ βασιλεὺς συρίας πᾶ
nem exercitũ suum: & triginta & duo
σαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα καὶ δύο
reges secum: & equi & currus: &
βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵπποι καὶ ἅρματα, καὶ
ascẽderũt & obsederãt cõtra samariam.
ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ σαμαρείαν.

⁊ expugnauerūt eā. ⁊ miſit nuncios ad
καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
achaab regem iſrael in ciuitatē. ⁊ dixit
τὸν ἀχαὰβ βασιλέα ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἶπε
ad eū: hec dicit filiꝰ ader: argētū tuū
πρὸς αὐτόν, τάδε λέγει υἱὸς ἄδερ, τὸ ἀργύριόν σου
⁊ aurum tuū meū eſt: ⁊ vxores tue ⁊
καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμόν ἐστι, καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ
filij tui pulcherrimi mei ſunt. ⁊ rñdit
τὰ τέκνα σου τὰ κάλλιστα ἐμά ἐστιν. καὶ ἀπεκρίθη
rex iſrael ⁊ dixit: ſicut locutꝰ es dñe
ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ εἶπεν, καθὼς ἐλάλησας κύριέ
mi rex: tuꝰ ſum ego: ⁊ omnia mea.
μου βασιλεῦ, σός εἰμι ἐγώ, καὶ πάντα τὰ ἐμά.
⁊ reuerſi ſūt nūcij ⁊ dixerūt: hec dicit fi
καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ εἶπον, τάδε λέγει υἱ-
liꝰ ader: ego miſi ad te dicēs: argētū
ὸς ἄδερ, ἐγὼ ἀπέσταλκα πρὸς σὲ λέγων, τὸ ἀργύριόν
tuū ⁊ aurū tuū ⁊ vxores tuas ⁊
σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ
filios tuos dabis mihi: qꝛ hac hora craſ
τὰ τέκνα σου δώσεις μοι, ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔ-
mittam ſeruos meos ad te: ⁊ ſcru
ριον ἐξαποστελῶ τοὺς παῖδάς μου πρὸς σέ, καὶ ἐξε-
tabūtur domus tuas ⁊ domus ſer-
ρευνήσουσι τοὺς οἴκους σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παί-
uorū tuorū: ⁊ erūt oīa deſideria oculo-
δων σου, καὶ ἔσται πάντα ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλ-
rum ſuorū: ſup q̄ iniecerint manus ſuas: ac-
μῶν αὐτῶν, ἐφ᾽ ἃ ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν, λή-
cipiēt. ⁊ vocauit rex iſrael oēs
ψονται. καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ πάντας τοὺς
ſeniores terre: ⁊ dixit eis: cognoſcite iā ⁊
πρεσβυτέρους τῆς γῆς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, γνῶτε δὴ καὶ
videte: qm̄ malū iſte querit: qm̄ miſit ad me
ἴδετε, ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέσταλκε πρός με
pro vxoribus meis ⁊ pro filijs meis. ⁊ ar
περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν τέκνων μου. καὶ τὸ ἀρ-
gētum meū ⁊ aurū meū nō prohibui ab eo.
γύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἐκώλυσα ἀπ᾽ αὐτοῦ.
⁊ dixerūt ei maiores natu ⁊ vniuerſus ppl̄s: nō audias
καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαός, μὴ ἀκούσῃς
⁊ nō velis. ⁊ dixit nuncijs filij ader: dicite
καὶ μὴ θελήσῃς. καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ ἄδερ, εἴπατε
dño vr̄o iuxta oīa q̄ miſiſti ad ſer
τῷ κυρίῳ ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλας πρὸς τὸν δοῦ-
uū tuū: in initio faciā. at verbū hoc nō potero
λόν σου, ἐν πρώτοις ποιήσω. τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ δυνήσομαι
facere. ⁊ abierūt viri ⁊ retulerūt ei verbū.
ποιῆσαι. καὶ ἀπῆλθον οἱ ἄνδρες καὶ ἀπέστρεψαν αὐτῷ λόγον.
⁊ miſit ad eū filiꝰ ader dicēs: hec faci-
καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν υἱὸς ἄδερ λέγων, τάδε ποιή-
ant mihi dij ⁊ hec addant: ſi ſuffecerit puluis
σαιέν μοι οἱ θεοὶ καὶ τάδε προσθείησαν, εἰ ἐκποιήσῃ ὁ χοῦς
ſamarie pugillis oī pp̄lo peditibꝰ meis.
σαμαρείας ταῖς δραξὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου.
⁊ rñdit rex iſrael ⁊ ait: ſufficiat vobis:
καὶ ἀπεκρίθη βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ εἶπεν, ἱκανούσθω ὑμῖν,
nō glorietur gibboſus vt rectus. ⁊ factū eſt qn̄ reſpō
μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθιος. καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρί-
dit ei verbū iſtud: bibēs erat ipſe ⁊ oēs
θη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον, πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ
reges q̄ cū eo in tabnaculis. ⁊ ait ſeruis ſu
βασιλεῖς οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ἐν σκηναῖς. καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐ-
is: edificate vallū. ⁊ poſuerūt vallū ſup
τοῦ, οἰκοδομήσατε χάρακα. καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν
ciuitatē. ⁊ ecce pp̄ha vnꝰ acceſſit achaab re
πόλιν. καὶ ἰδοὺ προφήτης εἷς προσῆλθε τῷ ἀχαὰβ βασι-
gi iſrael: ⁊ dixit: hec dicit dñs: ſi vidiſti oēm
λεῖ ἰσραὴλ, καὶ εἶπε, τάδε λέγει κς̄, εἰ ἑώρακας πάντα τὸν
turbā magnā hanc: ecce ego trado eā hodie
ὄχλον τὸν μέγαν τοῦτον; ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον

& obſedit eam. Mittēſqꝫ nuncios ad achab regem iſrael in ciuitatem ait. Hec dicit bēadab. Argentū tuū & aurū tuū meū eſt: & vxores tue & filii tui optimi mei ſunt. Rñditqꝫ rex iſrael. Iuxta verbum tuum dñe mi rex: tuus ſum ego & omnia mea. Reuertētesqꝫ nūcii dixerunt. Hec dicit benadab qui miſit noſ ad te. Argētū tuū & aurū tuum & vxores tuas & filios tuos dabis mihi. Cras igitur hac eadem hora mittā ſeruos meoſ ad te & ſcrutabūtur domū tuā & domū ſeruorū tuorū: & oē qđ eis placuerit ponēt in manibus ſuis & auferent. Vocauit aūt rex iſrael omnes ſeniores terre: & ait. Aīaduertite & videte: qm̄ inſidietur nobis. Miſit enim ad me pro vxoribus meis & filiis & pro argento & auro: & non abnui. Dixeruntqꝫ oēs maiores natu & vniuerſus populus ad eū. Nō audias neqꝫ acqeſcas illi. Rñditqꝫ nunciis benadab. Dicite dño meo regi. Oīa pp̄ q̄ miſiſti ad me ſeruum tuum in initio faciam: hanc autem rem facere nō poſſum. Reuerſiqꝫ nuncii retulerunt ei. Qui remiſit & ait. Hec faciant mihi dii & hec addāt: ſi ſuffecerit puluis ſamarie pugillis omnis populi qui ſequitur me. Et reſpondens rex iſrael ait. Dicite ei. Ne glorietur accīctus eque vt diſcīctus. Factū eſt āt cum audiſſet benadab verbum iſtud bibebat ipſe & reges in vmbraculis: & ait ſeruis ſuis. Circūdate citatē. Et circūđderūt eam. Et ecce pp̄heta vnꝰ accedens ad achab regē iſrael: ait ei. Hec dicit dn̄s. Certe vidiſti oēm multitudinē hāc nimiam. Ecce ego tradā eā in manum tuā hodie:

וילחם בה׃ וישלח מלאכים אל — לחם שלח
אחאב מלך ישראל העירה׃ ויאמר — לאך
לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי
הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם׃ — נשה
ויען מלך ישראל ויאמר כדברך — ענה
אדני המלך לך אני וכל אשר לי׃
וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר — שוב
בן הדד לאמר כי שלחתי אליך
לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך
לי תתן׃ כי אם כעת מחר אשלח — נתן שלח
את עבדי אליך וחפשו את ביתך
ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד — חמד
עיניך ישימו בידם ולקחו׃ ויקרא — שום קרא
מלך ישראל לכל זקני הארץ
ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה — ידע ראה
מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני — רוע בקש
ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו׃
ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם — אמר
אל תשמע ולוא תאבה׃ ויאמר — שמע אבה
למלאכי בן הדד אמרו לאדני — לאך
המלך כל אשר שלחת אל עבדך
בראשנה אעשה והדבר הזה — עשה
לא אוכל לעשות וילכו המלאכים — יכל
וישבהו דבר׃ וישלח אליו בן הדד — שוב שלח
ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה
יוספו אם ישפק עפר שמרון — יסף שפק
לשעלים לכל העם אשר ברגלי׃
ויען מלך ישראל ויאמר דברו — ענה
אל יתהלל חגר כמפתח׃ ויהי — הלל פתח
כשמע את הדבר הזה והוא שתה — היה
הוא והמלכים בסכות ויאמר אל — סכך
עבדיו שימו וישימו על העיר׃ — שום
והנה נביא אחד נגש אל אחאב
מלך ישראל ויאמר כה אמר
יהוה הראית את כל ההמון הגדול — ראה המן
הזה הנני נתנו בידך היום — גדל

וידעת כי אני יהוה: ויאמר אחאב — אמר
במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי
שרי המדינות ויאמר מי יאסר — שור מדן
המלחמה ויאמר אתה: ויפקד את — אסר לחם
נערי שרי המדינות ויהיו מאתים — היה מאה
שנים ושלשים ואחריהם פקד — שנה
את כל העם כל בני ישראל שבעת
אלפים: ויצאו בצהרים ובן הדד
שתה שכור בסכות הוא והמלכים — שכר סכך
שלשים ושנים מלך עזר אתו:
ויצאו נערי שרי המדינות
בראשנה וישלח בן הדד ויגידו לו — שלח נגד
לאמר אנשים יצאו משמרון:
ויאמר אם לשלום יצאו תפשום — שלם
חיים ואם למלחמה יצאו חיים
תפשום: ואלה יצאו מן העיר נערי
שרי המדינות והחיל אשר
אחריהם: ויכו איש אישו וינסו — נכה נוס
ארם וירדפם ישראל וימלט בן — רדף מלט
הדד מלך ארם על סוס ופרשים:
ויצא מלך ישראל ויך את הסוס
ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה: — גדל
ויגש הנביא אל מלך ישראל — נגש נבא
ויאמר לו לך התחזק ודע וראה — ילך חזק
את אשר תעשה כי לתשובת — ידע עשה
השנה מלך ארם עלה עליך: ועבדי — שוב
מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים
אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם — אלם
נלחם אתם במישור אם לא נחזק — לחם ישר
מהם: ואת הדבר הזה עשה הסר — סור
המלכים איש ממקמו ושים פחות — קום שום
תחתיהם: ואתה תמנה לך חיל — פחה מנה
כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס — את
ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור — את
אם לא נחזק מהם וישמע לקולם — חזק שמע
ויעש כן: ויהי לתשובת השנה — עשה היה שוב

vt scias qa ego sum do
minus. Et ait achab.
Per quem? Dixitq; ei.
Hec dicit dñs. Per pe-
dissequos principũ pro
uinciarũ. Et ait. Quis
incipiet pliari? Et ille
dixit: tu. Recensuit er
go pueros pricipũ pui
ciarũ & reppit numerũ
ducẽtorũ trigita duo-
rũ. Et recẽsuit post eos
populum omnes filios
israel septem
milia: & egressi sũt me
ridie. Benadab autem
bibebat temulẽtus in
vmbraculo suo & reges
trigĩta duo cũ eo q ad
auxilium eius venerant.
Egressi sunt aũt pueri
principum prouĩciarũ
ĩ prima frõte. Misit ita-
q; benadab: q nũciaue-
rũt ei dicentes. Viri e-
gressi sunt de samaria.
At ille ait. Siue p pace
veniũt apphendite eos
viuos: siue vt prelien-
tur viuos eos
capite. Egressi sunt er-
go pueri
principũ prouinciarũ:
ac reliquus exercitus
seq̃batur. & percussit
vnusqsq; virũ qui cõtra
se veniebat: fugeruntq;
syri & psecutus ẽ eos is
rael. Fugit quoq; bena
dab rex syrie in equo
cũ eqtibus suis. Necnõ
egressus rex isrl pcussit
equos & currus: & p-
cussit syriam plaga ma
gna nimis. Accedẽs ãt
ppheta ad regẽ israel
dixit ei. Vade & cõfor
tare: & scito & vide
quid facias. Sequẽti ei
anno rex syrie ascen-
det contra te. Serui ve-
ro regis syrie dixerunt
ei. Dii montium sunt
dii eorũ: ideo supaue-
rũt nos. Sed meli9 est vt
pugnemus cõtra eos ĩ
cãpestribus & obtinebi
mus eos. Tu ergo ver-
bũ hoc fac. Amoue
reges singulos ab exer
citu tuo & põe pricipes
p eis: & istaura nume-
rũ militũ q ceciderũt d
tuis: & equos sm equos
pristinos: & currus sm
curr9 quos añ habuisti:
& pugnabim9 cõtra e-
os ĩ cãpestrib9: & videbis
q obtiebim9 eos. Cre
didit cõsilio eoꝝ: & fecit
ita. Igitur postq̃ ann9

in manus tuas: ⁊ scies: q ego dñs. ⁊ ait a-
εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ κύριος. καὶ εἶπεν ἀ-
chaab: in quo? ⁊ dixit: hec dicit dñs in pedisse
χαάβ, ἐν τίνι; καὶ εἶπε, τάδε λέγει κύριος ἐν τοῖς παιδα-
quis principũ puinciarũ. ⁊ ait achaab: qs con
ρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν. καὶ εἶπεν ἀχαάβ, τίς συν-
iũget preliũ? ⁊ dixit: tu. ⁊ recẽsuit achaab
ψει τὸν πόλεμον; καὶ εἶπεν, σύ. καὶ ἐπεσκέψατο ἀχαὰβ
pueros principũ puinciaꝝ: ⁊ fuerũt ducen
τοὺς παῖδας τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν, καὶ ἐγένοντο διακό-
ti triginta ⁊ duo ⁊ post hec recẽsuit
σιοι τριάκοντα καὶ δύο. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν
pplm oẽs filiũ virtutis septẽ milia: ⁊ egressus ẽ me-
λαὸν πάντα υἱὸν δυνάμεως ἑπτὰ χιλιάδας, καὶ ἐξῆλθεν με-
ridie. ⁊ fili9 ader bibẽs ⁊ temulẽt9 in vmbraclis ip-
σημβρίας. καὶ υἱὸς ἄδερ πίνων καὶ μεθύων ἐν σοκχὼθ αὐτὸς
⁊ reges: triginta ⁊ duo reges auxiliarũ
καὶ οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς οἱ συμβοηθοὶ
cum eo. ⁊ egressi sunt pueri principũ
μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθον τὰ παιδάρια τῶν ἀρχόντων τῶν
prouĩciaꝝ ĩ primis. ⁊ misit fili9 abel: ⁊ nũciaue-
χωρῶν ἐν πρώτοις. καὶ ἀπέστειλεν υἱὸς ἄβελ, καὶ ἀνήγγει-
rũt ei dicẽtes: viri egressi sũt de samaria. ⁊ a-
λαν αὐτῷ λέγοντες, ἄνδρες ἐξῆλθον ἐκ σαμαρείας. καὶ εἶ-
it rex: si in pace ipsi egrediũtur: ap-
πεν ὁ βασιλεύς, εἰ εἰς εἰρήνην αὐτοὶ ἐκπορεύονται, συλ-
prehẽdite eos viuos. ⁊ si in preliũ egressi sũt: ap
λάβετε αὐτοὺς ζῶντας. καὶ εἰ εἰς πόλεμον ἐξῆλθον, συλ-
prehẽdite eos viuos. ⁊ egressi sũt de ciuitate
λάβετε αὐτοὺς ζῶντας. καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως τὰ
pueri principũ puinciarũ ⁊ exercitus post
παιδάρια τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἡ δύναμις ὀπί-
eos. ⁊ percussit vnusqsq; eũ q iuxta se: ⁊ fuge-
σω αὐτῶν. καὶ ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἔφυ-
runt syri. ⁊ persecut9 est eos israel: ⁊ saluat
γον οἱ σύροι. καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἰσραήλ, καὶ σώζεται
fili9 ader rex syrias in equis equitũ. ⁊ egres
υἱὸς ἄδερ βασιλεὺς συρίας ἐφ᾽ ἵππων ἱππέων. καὶ ἐξῆλ-
sus ẽ rex israel: ⁊ cepit equos ⁊
θεν ὁ βασιλεὺς ἰσραήλ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἵππους καὶ τὰ
currus: ⁊ percussit plaga magna in syria. ⁊
ἅρματα, καὶ ἐπάταξεν πληγὴν μεγάλην ἐν συρίᾳ. καὶ
accessit ppha ad regẽ israel dicẽs:
προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα ἰσραὴλ λέγων,
cõfortare ⁊ scito ⁊ vide qd facies: qr reuer
κραταιοῦ καὶ γνῶθι καὶ ἴδε τί ποιήσεις; ὅτι ἐπιστρέ-
tente anno: fili9 ader rex syrie as-
φοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, υἱὸς ἄδερ βασιλεὺς συρίας ἀνα-
cendit cõtra te. ⁊ serui regis syrie dixerũt
βαίνει ἐπὶ σέ. καὶ οἱ παῖδες βασιλέως συρίας εἶπον
ad eũ: de9 mõtiũ deus israel ⁊ nõ de9 val
πρὸς αὐτόν, θεὸς ὀρέων ὁ θεὸς ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοι-
lium: pp hoc preualuerũt sup nos. si ãt pu-
λάδων, διὰ τοῦτο ἐκράτησαν ὑπὲρ ἡμᾶς. ἐὰν δὲ πο-
gnauerimus cũ eis in plano pfecto obtinebim9 sup
λεμήσωμεν αὐτοὺς κατ᾽ εὐθὺ ἦ μὴν κρατήσομεν ὑπὲρ
eos. ⁊ fac iuxta verbũ hoc: amoue
αὐτούς. καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἀπόστησον
reges vnũquemq; in locũ suum:
τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ,
⁊ pone pro eis principes: ⁊ instaura tu sm
καὶ θὲς ἀντ᾽ αὐτῶν σατράπας, καὶ ἄλλαξον σὺ κατὰ
exercitũ q cecidit de te: ⁊ equũ
τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἵππον
scdm equum: ⁊ currus sm cur-
κατὰ τὸν ἵππον, καὶ ἅρματα κατὰ τὰ ἅρμα-
rus: ⁊ pugnabimus cõtra eos ĩ in plano: ⁊ obti-
τα, καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτοὺς κατ᾽ εὐθύ, καὶ κρα-
nebimus sup eos. ⁊ audiuit vocẽ eoꝝ: ⁊
τήσομεν ὑπὲρ αὐτούς. καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ
fecit ita. ⁊ factũ est trãseunte anno:
ἐποίησεν οὕτως. καὶ ἐγένετο ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ,

ꝛ recenſuit filius ader ſyriam: ꝛ aſcēdit in
καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς ἄδερ τὴν συρίαν, καὶ ἀνέβη εἰς
apheca ad pugnā cōtra iſrael. ꝛ filij iſrael recen=
ἀφεκὰ εἰς πόλεμον ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐπε=
ſiti ſunt: ꝛ venerūt in occurſū eorū.
σκέπησαν, καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν.
ꝛ caſtrametatꝰ eſt iſrael ex aduerſo eoꝝ: quaſi
καὶ παρενέβαλεν ἰσραὴλ ἐξ ἐναντίας αὐτῶν, ὡσεὶ
duo greges capraꝝ. ꝛ ſyria repleuit terrā. ꝛ
δύο ποίμνια αἰγῶν. καὶ συρία ἔπλησε τὴν γῆν. καὶ
acceſſit homo dei: ꝛ dixit regi
προσῆλθεν ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ
iſrael hec dicit dn̄s: eoꝙ dixit ſyria: ꝙ
ἰσραήλ, τάδε λέγει κύριος, ἀνθ' ὧν εἶπεν συρία, ὅτι
deus mōtiū dn̄s deꝰ iſrl̄ ꝛ nō deꝰ valliū ipſe:
θεὸς ὀρέων κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων αὐτός,
ꝛ dabo exercitū magnū hunc in manus
καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην εἰς χεῖράς
tuas: ꝛ ſcies ꝙ ego dn̄s. ꝛ caſtrametātur
σου, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος. καὶ παρεμβάλλουσιν
iſti corā his ſeptē diebus. ꝛ factū
οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ἐγένε=
eſt die ſeptima: ꝛ ap̄ppinq̄uit bellū.
το τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ προσῆγεν ὁ πόλεμος.
ꝛ percuſſit iſrael ſyriam cētū milia
καὶ ἐπάταξεν ἰσραὴλ τὴν συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας
peditū vna die. ꝛ fugerūt reliqui in aphe
πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ. καὶ ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς ἀφε
ca: in ciuitatē. ꝛ cecidit murus ſup̄ vigī
κά, εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἔπεσε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκο
ti ꝛ ſeptē milia virorū q̄ remāſerāt. ꝛ fi
σι καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοίπων. καὶ υἱ
lius ader fugit ꝛ ingreſſus eſt in domū cubicu
ὸς ἄδερ ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶ
li in p̄mptuariū. ꝛ dixerūt ſerui eiꝰ
νος εἰς τὸ ταμιεῖον. καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ
ad eū: ecce iā audiuimus: ꝙ reges do
πρὸς αὐτόν, ἰδοὺ δὴ ἠκούσαμεν, ὅτι βασιλεῖς οἴ=
mus iſrael reges mīe ſunt. ponamus igit̄
κου ἰσραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν. ἐπιθώμεθα οὖν
ſaccos ſup̄ lūbos nr̄os: ꝛ funiculos in ca=
σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφῦς ἡμῶν, καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κε
pitibus nr̄is: ꝛ eamus ad regē iſrael:
φαλὰς ἡμῶν, καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν βασιλέα ἰσραήλ,
ſi forte viuificabit aīas nr̄as. ꝛ accinxe
εἴ πως ζωογονήσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ περιεζώσαν
runt lumbos ſuos ſaccis ꝛ ligauerūt funiculis
το τὰς ὀσφύας αὐτῶν σάκκους καὶ ἔδησαν σχοινίοις
capita ſua: ꝛ dixerūt regi iſrael:
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ ἰσραήλ,
ſeruꝰ tuus filiꝰ ader dicit: viuat iā aīa mea.
δοῦλός σου υἱὸς ἄδερ λέγει, ζησάτω δὴ ἡ ψυχή μου.
ꝛ dixit: ſi adhuc viuit: frater meus eſt. ꝛ viri
καὶ εἶπεν, εἰ ἔτι ζῇ, ἀδελφός μου ἐστίν. καὶ οἱ ἄνδρες
ex ore accepert ꝛ feſtinauerūt ꝛ rapuerūt verbū eius
οἰωνίσαντο καὶ ἔσπευσαν καὶ ἀνελέξαντο τὸν λόγον αὐτοῦ
e ore eius: ꝛ dixerūt: frater tuus fi
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ εἶπον, ἀδελφός σου υἱ
lius ader. ꝛ dixit: ingredimini ꝛ capite eum.
ὸς ἄδερ. καὶ εἶπεν, εἰσέλθετε καὶ λάβετε αὐτόν.
ꝛ egreſſus ē ad eū filiꝰ ader: ꝛ imponunt
καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν υἱὸς ἄδερ, καὶ ἀναβιβάζουσιν
eum ſup̄ currū ad eū. ꝛ dixit ad eum:
αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν,
ciuitates quas tulit pater meus a patre
τὰς πόλεις ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρός
tuo reddam tibi. ꝛ exitus pones in damaſco
σου ἀποδώσω σοι. καὶ ἐξόδους θήσεις ἐν δαμασκῷ
tibi: ſicut poſuit pater meꝰ in ſamaria. ꝛ ego
ἑαυτῷ, καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν σαμαρείᾳ. καὶ ἐγὼ
in fcedere mittā te. ꝛ pepigit ei fedus:
ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ σε. καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην,

trāſierat recēſuit benadab ſyros: & aſcēdit in afec: vt pugnarēt cōtra iſrael. Porro filii iſrael recenſiti ſunt: & acceptis cibariis p̄fecti ex aduerſo: caſtraq; metati ſunt cōtra eos q̄ſi duo p̄ui greges caprarū: ſyri autem repleuerunt terram. Et accedens vnus vir dei dixit ad regem iſrael. Hec dicit dominus. Quia dixerunt ſyri: deus mōtiū eſt dominus: & non eſt deus vallium: dabo omnem multitudinem hanc grandem in manu tua: & ſcietis quia ego ſum dominꝰ. Dirigebantq; ſeptem diebus ex aduerſo hi atq; illi acies: ſeptima autē die cōmiſſum eſt bellum. Percuſſeruntq; filii iſrael de ſyris centum milia peditū in die vna. Fugerūt āt qui remanſerūt in afec ī ciuitatē: & cecidit murus ſuper viginti ſeptem milia hoīm q remanſerāt. Porro benadab fugiēs ingreſſus ē ciuitatē in cubiculū qđ erat intra cubiculū. dixerūtq; ei ſerui ſui. Ecce audiuimꝰ ꝙ reges domꝰ iſrael clementes ſint. Ponamus itaq; ſaccos in lumbis noſtris & funiculos in capitibꝰ noſtris: & egrediamur ad regē iſrael: forſitā ſaluabit aīas noſtras. Accinxerūt ſaccis lumbos ſuos & poſuerūt funiculos in capitibꝰ ſuis venerūtq; ad regē iſrael & dixerūt ei. Seruus tuꝰ benadab dicit. Viuat oro te aīa mea. Et ille ait. Si adhuc viuit frater meus eſt. Quod acceperūt viri p̄ omīe: & feſtinātes rapuerunt verbū ex ore eiꝰ atq; dixerūt. Frater tuꝰ benadab viuit. Et dixit eis. Ite & adducite eū ad me. Egreſſus eſt ergo ad eū benadab: & leuauit eū in currū ſuū. Qui dixit ei. Ciuitates q̄s tulit p̄r meꝰ a patre tuo reddā: & plateas fac tibi in damaſco ſicut fecit p̄r meus in ſamaria: & ego federatꝰ recedā a te. Pepigit ergo

וַיִּפְקֹד בֶּן הֲדַד אֶת אֲרָם וַיַּעַל אֲפֵקָה — פָּקַד עָלָה
לַמִּלְחָמָה עִם יִשְׂרָאֵל׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הָתְפָּקְדוּ וְכָלְכְּלוּ וַיֵּלְכוּ לִקְרָאתָם
וַיַּחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגְדָּם כִּשְׁנֵי — חָנָה שָׁנָה
חֲשִׂפֵי עִזִּים וַאֲרָם מִלְאוּ אֶת
הָאָרֶץ׃ וַיִּגַּשׁ אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר — נָגַשׁ
אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר
יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲרָם אֱלֹהֵי
הָרִים יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי עֲמָקִים
הוּא וְנָתַתִּי אֶת כָּל הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל — נָתַן הָמַן
הַזֶּה בְּיָדֶךָ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה׃
וַיַּחֲנוּ אֵלֶּה נֹכַח אֵלֶּה שִׁבְעַת יָמִים — יוֹם
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַתִּקְרַב — שָׁבַע קָרַב
הַמִּלְחָמָה וַיַּכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת — לָחַם נָכָה
אֲרָם מֵאָה אֶלֶף רַגְלִי בְּיוֹם אֶחָד׃
וַיָּנֻסוּ הַנּוֹתָרִים אֲפֵקָה אֶל הָעִיר — נוּס יָתַר
וַתִּפֹּל הַחוֹמָה עַל עֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה — נָפַל חָמָה
אֶלֶף אִישׁ הַנּוֹתָרִים וּבֶן הֲדַד נָס
וַיָּבֹא אֶל הָעִיר חֶדֶר בְּחָדֶר׃ וַיֹּאמְרוּ — בּוֹא אָמַר
אֵלָיו עֲבָדָיו הִנֵּה נָא שָׁמַעְנוּ כִּי
מַלְכֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי מַלְכֵי חֶסֶד
הֵם נָשִׂימָה נָּא שַׂקִּים בְּמָתְנֵינוּ — שׂוּם
וַחֲבָלִים בְּרֹאשֵׁנוּ וְנֵצֵא אֶל מֶלֶךְ — יָצָא
יִשְׂרָאֵל אוּלַי יְחַיֶּה אֶת נַפְשֶׁךָ׃ — אוּלַי
וַיַּחְגְּרוּ שַׂקִּים בְּמָתְנֵיהֶם וַחֲבָלִים — חָגַר
בְּרָאשֵׁיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ עַבְדְּךָ בֶן הֲדַד אָמַר תְּחִי נָא — חָיָה
נַפְשִׁי וַיֹּאמֶר הַעוֹדֶנּוּ חַי אָחִי הוּא׃
וְהָאֲנָשִׁים יְנַחֲשׁוּ וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלְטוּ הֲ — נָחַשׁ מָהַר
מִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אָחִיךָ בֶן הֲדַד — חָלַט
וַיֹּאמֶר בֹּאוּ קָחֻהוּ וַיֵּצֵא אֵלָיו בֶּן — בּוֹא לָקַח
הֲדַד וַיַּעֲלֵהוּ עַל הַמֶּרְכָּבָה׃ וַיֹּאמֶר — עָלָה רָכַב
אֵלָיו הֶעָרִים אֲשֶׁר לָקַח אָבִי מֵאֵת — עִיר
אָבִיךָ אָשִׁיב וְחוּצוֹת תָּשִׂים לְךָ — שׁוּב חוּץ
בְדַמֶּשֶׂק כַּאֲשֶׁר שָׂם אָבִי בְּשֹׁמְרוֹן — שׂוּם בְּרִית
וַאֲנִי בַּבְּרִית אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיִּכְרָת לוֹ — שָׁלַח כָּרַת

ברית וישלחהו׃ ואיש אחד מבני
הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה
הכיני נא וימאן האיש להכתו׃ נכה מאן
ויאמר לו יען אשר לא שמעת
בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך הנה הלך
האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה אבה מצא
ויכהו׃ וימצא איש אחר ויאמר
הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע׃
וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך נבא עמד
ויתחפש באפר על עיניו׃ ויהי חפש היה
המלך עבר והוא צעק אל המלך
ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה לחם
והנה איש סר ויבא אלי איש סור בוא
ויאמר שמר את האיש הזה אם אמר
הפקד יפקד והיתה נפשך תחת פקד היה
נפשו או ככר כסף תשקול׃ ויהי שקל
עבדך עשה הנה והנה והוא איננו
ויאמר אליו מלך ישראל כן
משפטך אתה חרצת׃ וימהר ויסר שפט מהר
את האפר מעלי עיניו ויכר אתו סור נכר
מלך ישראל כי מהנביאים הוא׃ נבא
ויאמר אליו כה אמר יהוה יען
שלחת את איש חרמי מיד
והיתה נפשך תחת נפשו ועמך
תחת עמו׃ וילך מלך ישראל על
ביתו סר וזעף ויבא שמרונה׃ בוא

Cap. xxi. ויהי אחר הדברים
האלה כרם היה לנבות היזרעאלי היה
אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב היכל
מלך שמרון׃ וידבר אחאב אל דבר
נבות לאמר תנה לי את כרמך נתן
ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב קרב
אצל ביתי ואתנה לך תחתיו נתן
כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך
אתנה לך כסף מחיר זה׃ ויאמר מחר
נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה חלל

fedus & dimisit eũ. Tũc vir quidã de filiis pphetarũ dixit ad sociũ suũ in sermone dñi. Percute me. At ille noluit percutere. Cui ait. Quia noluisti audire vocẽ dñi: ecce recedes a me & pcutiet te leo. Cũq; paululũ recessisset ab eo: iuenit eũ leo atq; pcussit. Sed & alterũ inueniẽs virum dixit ad eũ. percute me. Qui pcussit eũ: & vulnerauit. Abiit ergo pphe ta & ocurrit regi ĩ via: & mutauit aspsione pulueris os & oculos suos. Cũq; rex trãsisset: clamauit ad regẽ: & ait. Seruus tuus egressus est ad preliandum cominus. cũq; fugisset vir vnus: adduxit eum qdã ad me: & ait. Custodi virũ istũ q si lapsus fuerit: erit aĩa tua pro aĩa eius: aut talentũ argẽti appẽdes. Dũ autẽ ego turbatus huc illucq; me verterẽ: subito non cõparuit. & ait rex israel ad eũ. Hoc est iudiciũ tuũ quod ipse decreuisti. At ille statĩ abstersit puluerẽ de facie sua: & cognouit eũ rex israel q esset de pphetis. Qui ait ad eũ. Hec dicit dominus. Quia dimisisti virũ dignum morte de manu tua: erit aĩa tua pro anima eius: & populus tuus p populo eius. Reuersus est igitur rex israel in domũ suã audire cõtẽnẽs: & furibũdus vẽit in samariam. 21

Post verba autem hec vinea erat naboth iezrahelite qui erat in iezrahel iuxta palaciũ achab regis samarie. Locutus est ergo achab ad Naboth dicẽs. Da mihi vineã tuam vt faciã mihi hortũ olerũ: qa vicina est & ppe domũ meã. Daboq; tibi pro ea vineã meliorem: aut si comodius tibi putas argẽti preciũ qñtum digna est. Cui respõdit naboth. Propitius sit mihi dñs

τ dimisit eũ. τ homo vnus de filiis
καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν. καὶ ἄνθρωπος εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν
prophetarũ dixit ad proximũ suũ: in s̃mõe dñi
προφητῶν εἶπεν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἐν λόγῳ κυρίου
percute iã me: τ nõ voluit homo percutere eũ.
πάταξον δή με, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν.
τ ait ad eum: eo q̃ nõ audisti
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἤκουσας τῆς
vocẽ dñi: ecce tu recedis a me: τ percutiet te leo.
φωνῆς κυρίου, ἰδοὺ σὺ ἀποτρέχεις ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ πατάξει σε ὁ λέων.
τ recessit ab eo: τ inuenit eum leo τ percussit eum.
καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ εὗρεν αὐτὸν ὁ λέων καὶ ἐπάταξεν αὐτόν.
τ inuenit hominẽ aliũ: τ dicit ei: percute iã me. τ percussit
καὶ εὑρίσκει ἄνθρωπον ἄλλον, καὶ λέγει αὐτῷ, πάταξον δή με. καὶ ἐπάταξεν
eum homo: τ pcutiẽs cõtriuit. τ abijt ppha: τ astitit regi israel sup
αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, καὶ πατάξας συνέτριψε. καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς
via: τ ligauit in vitta oculos suos.
ὁδοῦ, καὶ κατεδήσατο ἐν τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
τ factũ ẽ cũ rex transiret: τ ipse clamabat ad regẽ. τ ait: seruus tuus egressus ẽ ad
καὶ ἐγένετο ὡς ὁ βασιλεὺς παρεπορεύετο, καὶ αὐτὸς ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ εἶπεν, ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν
exercitũ vt preliaret: τ ecce vir vnus adduxit ad me virũ: τ dixit mihi: custodi mihi hunc: τ
ἐπὶ τὴν στρατιὰν τοῦ πολεμεῖν, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς ἤγαγε πρός με ἄνδρα, καὶ εἶπε μοι, φύλαξόν μοι τοῦτον, καὶ
erit si saltiẽs saltabit: erit aĩa tua pro aĩa eius: vel talẽtũ argẽti appẽdes. τ factũ
ἔσται ἐὰν ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ, ἔσται ἡ ψυχή σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ τάλαντον ἀργυρίου στήσεις. καὶ ἐγένε-
est vt seruus tuus circumspexit huc τ illuc: τ ecce iste nõ erat. τ ait ad eum rex israel: ecce iudex tu: apud me necasti.
το ὡς ὁ δοῦλός σου περιεβλέπετο ὧδε καὶ ὧδε, καὶ ἰδοὺ οὗτος οὐκ ἦν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἰσραήλ, ἰδοὺ δικαστὴς σύ, παρ᾽ ἐμοὶ ἐφόνευσας.
τ festinauit τ abstulit vittam de oculis suis.
καὶ ἔσπευσε καὶ ἀφεῖλε τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
τ cognouit eũ rex israel q de pphetis iste.
καὶ ἐπέγνω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος.
τ ait ad eũ: hec dicit dñs: quia dimisisti tu virũ pniciosũ de manu tua: ecce aĩa tua pro aĩa eius: τ
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, τάδε λέγει κύριος, διότι ἐξαπέστειλας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ τῆς χειρός σου, ἰδοὺ ἡ ψυχή σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ
pplᵉs tuus pro pplo eius. τ abijt rex israel confusus τ flens: τ venit in samariã.
ὁ λαός σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ συγκεχυμένος καὶ κλαίων, καὶ ἔρχεται εἰς σαμάρειαν. C.21

Et factũ est post verba hec: τ vinea vna erat nabuth izraelite iuxta domũ achaab regis samarie.
Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀμπελὼν εἷς ἦν τῷ ναβουθ τῷ ἰζραηλίτῃ παρὰ τῷ οἴκῳ ἀχαὰβ βασιλέως σαμαρείας.
τ locutus est achaab ad nabuth dicẽs: da mihi vineã tuã: τ erit mihi in hortum holerũ:
καὶ ἐλάλησεν ἀχαὰβ πρὸς ναβουθ λέγων, δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου, καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων,
quia vicina hec domui mee: τ dabo tibi pro ea vineam aliã bonã magis q̃ ea: si ãt placet corã te dabo tibi argẽtũ precium pro vinea tua hac.
ὅτι ἐγγίζων οὗτος τῷ οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἀντ᾽ αὐτοῦ ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν, εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου δώσω σοι ἀργύριον ἄλλαγμα ἀντὶ τοῦ ἀμπελῶνός σου τούτου.
τ dixit nabuth ad achaab: nõ mihi fiat a dño
καὶ εἶπε ναβουθ πρὸς ἀχαάβ, μή μοι γένοιτο παρὰ κυρίου

vt dem hereditatē patrum meoꝝ tibi. ⁊ ve
δοῦναι τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων μου σοί. καὶ ἦλ-
nit achaab ad domū suā: cōfusus ⁊ cōtrista
θεν ἀχαὰβ πρὸς οἶκον αὐτοῦ, συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυ
tus sup verbo qd̄ locut⁹ est ad eū nabuth israe
μένος ἐπὶ τῷ λόγῳ ὧ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν ναβουθ ὁ ἰσραη
lites: ⁊ dixit: nō dabo tibi hereditatē
λίτης, καὶ εἶπεν, οὐ δώσω σοι τὴν κληρονομίαν τῶν
patrū meoꝝ tibi. ⁊ fuit spūs achaab tur
πατέρων μου σοί. καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα ἀχαὰβ τε
batus: ⁊ dormiuit sup lectum suū ⁊
ταραγμένον, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ
operuit faciē suā: ⁊ nō comedit pa-
συνεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρ-
nem. ⁊ egressa ē ad eū iezabel vxor sua: ⁊
τον. καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ
dixit ad eū: qd spūs tu⁹ turbat⁹ est: ⁊ nō es tu
εἶπε πρὸς αὐτόν, τί τὸ πνεῦμά σου τετάρακται, καὶ οὐκ εἶ σὺ
comedēs panē? ⁊ dixit ad eam: qm̄ locut⁹ sum ad
ἐσθίων ἄρτον; καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, ὅτι λελάληκα πρὸς
nabuth izraelitē dicēs: da mihi vineā tuā
ναβουθ τὸν ἰζραηλίτην λέγων, δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου
argento: si āt nō vis: dabo tibi vineā pro
ἀργυρίου, εἰ δὲ μὴ βούλει, δώσω σοι ἀμπελῶνα ἀντ'-
ea. ⁊ dixit: nō dabo tibi hereditatē
αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, οὐ δώσω σοι τὴν κληρονομίαν τῶν
patrū meoꝝ. ⁊ dixit ad eum iezabel vxor e-
πατέρων μου. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐ-
ius: tu nūc sic facis regnū sup israel? sur-
τοῦ, σὺ νῦν οὕτω ποιεῖς βασιλείαν ἐπὶ ἰσραήλ; ἀνά-
ge ⁊ comede panē ⁊ ad te redi: ⁊ ego dabo
στηθι καὶ φάγε ἄρτον καὶ σεαυτοῦ γενοῦ, καὶ ἐγὼ δώσω
tibi vineā nabuth izraelite. ⁊ scripsit
σοι τὸν ἀμπελῶνα ναβουθ τοῦ ἰζραηλίτου. καὶ ἔγραψεν
iezabel lr̄as in noīe achaab: ⁊ signa
ἰεζάβελ βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἀχαάβ, καὶ ἐσφρα-
uit sigillo ei⁹. ⁊ misit lr̄as
γίσατο τῇ σφραγῖδι αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε τὸ βιβλίον
ad maiores natu ⁊ ad liberos
πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς ἐλευθέρους τοὺς
habitantes cū nabuth. ⁊ scriptū erat in lr̄is
κατοικοῦντας μετὰ ναβουθ. καὶ ἐγέγραπτο ἐν τῷ βιβλίῳ
dicēs: ieiunate ieiuniū: ⁊ sedere facite nabuth
λέγων, νηστεύσατε νηστείαν, καὶ καθίσατε τὸν ναβουθ
in pricipio ppl̄i: ⁊ sedere facite duos viros filios ini
ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ, καὶ καθίσατε δύο ἄνδρας υἱοὺς παρα-
quorū ex aduerso eius: ⁊ testificentur cōtra
νόμων ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτυρησάτωσαν
eum dicētes: benedixisti deo ⁊ regi. ⁊ educi
αὐτοῦ λέγοντες, εὐλόγηκας θεὸν καὶ βασιλέα. καὶ ἐξαγάγε-
te eū extra: ⁊ lapidate eū ⁊ moria
τε αὐτὸν ἔξω, καὶ λιθοβολήσατε αὐτὸν καὶ ἀποθανέ-
tur. ⁊ fecerūt viri ciuitatis maiores
τω. καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ πρεσβύ-
natu ⁊ liberi habitātes in vrbe ei⁹:
τεροι καὶ οἱ ἐλεύθεροι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ,
sicut misit ad eos iezabel ⁊ sicut scriptū
καθὼς ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἰεζάβελ καὶ καθὼς γέγρα-
erat in lr̄is. ⁊ p̄cepunt ieiuniū: ⁊ sedere fecerūt
πται ἐν τῷ βιβλίῳ. καὶ ἐνετείλαντο νηστείαν, καὶ ἐκάθισαν
nabuth in pricipio ppl̄i: ⁊ venerūt duo viri filij iniquo
τὸν ναβουθ ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ, καὶ ἦλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανό-
rum: ⁊ sedere fecerūt ex aduerso ei⁹: ⁊ testificati sūt cōtra eū
μων, καὶ ἐκάθισαν ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, καὶ κατεμαρτύρησαν αὐ-
viri rebelliōis nabuth corā pplo dicētes: bn̄-
τοῦ ἄνδρες ἀποστασίας ναβουθ κατέναντι τοῦ λαοῦ λέγοντες, εὐ-
dixisti deo ⁊ regi. ⁊ eduxerūt eū extra ciuita
λόγηκας θεὸν καὶ βασιλέα. καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλε-
tē ⁊ lapidauerūt eū in lapidib⁹ ⁊ mortu⁹ est. ⁊ mise
ως καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἀπέ-
rūt ad iezabel dicētes: lapidat⁹ est nabuth ⁊
στειλαν πρὸς ἰεζάβελ λέγοντες, λελιθοβόληται ναβουθ καὶ

ne dē hereditatē patrū meorū tibi. Venit ergo achab in domū suā indignans & frēdēs sup verbo qd̄ locutus fuerat ad eū naboth iezrahelites dicēs: nō dabo tibi hereditatem patrū meorū. Et piiciens se in lectulū suū auertit faciē suā ad parietē & nō comedit panē. Ingressa ē āt ad eū iezabel vxor sua: dixitq̄ ei. Quid ē hoc: vn̄ aīa tua cōtristata ē: & q̄re nō comedis panem? Qui rn̄dit ei. Locutus sum naboth iezraheli te: & dixi ei. Da mihi vineā tuā: accepta pecunia: aut si tibi placet dabo tibi vineā meliorem p ea. Et ille ait. Nō dabo tibi vineā meam. Dixit ergo ad eū iezabel vxor ei⁹. Grandis autoritatis es: & bn̄ regis regnum isrl̄. Surge & comede panem & equo aīo esto. Ego dabo tibi vieā naboth iezrahelite. Scripsit itaq̄ litteras ex nomine achab: & signauit eas anulo eius: & misit ad maiores natu & optimates qui erāt in ciuitate eius & hītabant cū naboth. Lr̄arū aūt hec erat sn̄ia. Predicate ieiunium & sedere facite naboth inter primos populi: & submittite duos viros filios belial cōtra eū & falsum testimoniū dicāt: bn̄dixit naboth deū & regem: & educite eū & lapidate: sicq̄ moriatur. Fecerūt ergo ciues eius maiores natu & optimates q ha bitabāt cū eo in vrbe sicut p̄cepat eis iezabel: & sicut scriptū erat in litteris q̄s miserat ad eos. Predicauerūt ieiunium & sedere fecerūt naboth iter primos ppl̄i: & adductis duobus viris filiis diaboli fecerunt eos sedere cōtra eū. At illi scilicet vt viri diabolici dixerūt cōtra eū testimoniū corā multitudīe: Bn̄dixit naboth deū & regem: Quāobrem eduxerūt eū extra citatem & lapidibus iterfecerūt. Miserūtq̄ ad iezabel dicentes. Lapida

מִתֵּתִי אֶת נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ׃ וַיָּבֹא
אַחְאָב אֶל בֵּיתוֹ סַר וְזָעֵף עַל הַדָּבָר
אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי
וַיֹּאמֶר לֹא אֶתֵּן לְךָ אֶת נַחֲלַת
אֲבוֹתָי וַיִּשְׁכַּב עַל מִטָּתוֹ וַיַּסֵּב אֶת
פָּנָיו וְלֹא אָכַל לָחֶם׃ וַתָּבֹא אֵלָיו
אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו מַה
זֶּה רוּחֲךָ סָרָה וְאֵינְךָ אֹכֵל לָחֶם׃
וַיְדַבֵּר אֵלֶיהָ כִּי אֲדַבֵּר אֶל נָבוֹת
הַיִּזְרְעֵאלִי וָאֹמַר לוֹ תְּנָה לִּי אֶת
כַּרְמְךָ בְּכֶסֶף אוֹ אִם חָפֵץ אַתָּה
אֶתְּנָה לְךָ כֶרֶם תַּחְתָּיו וַיֹּאמֶר לֹא
אֶתֵּן לְךָ אֶת כַּרְמִי׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו
אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עַתָּה תַּעֲשֶׂה
מְלוּכָה עַל יִשְׂרָאֵל קוּם אֱכָל לֶחֶם
וְיִטַב לִבֶּךָ אֲנִי אֶתֵּן לְךָ אֶת כֶּרֶם נָבוֹת
הַיִּזְרְעֵאלִי׃ וַתִּכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם
אַחְאָב וַתַּחְתֹּם בְּחֹתָמוֹ וַתִּשְׁלַח
סְפָרִים אֶל הַזְּקֵנִים וְאֶל הַחֹרִים
אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת נָבוֹת׃
וַתִּכְתֹּב בַּסְּפָרִים לֵאמֹר קִרְאוּ צוֹם
וְהֹשִׁיבוּ אֶת נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃
וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיַּעַל
נֶגְדּוֹ וִיעִדֻהוּ לֵאמֹר בֵּרַכְתָּ אֱלֹהִים
וָמֶלֶךְ וְהוֹצִיאֻהוּ וְסִקְלֻהוּ וְיָמֹת׃
וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ הַזְּקֵנִים וְהַחֹרִים
אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שָׁלְחָה
אֲלֵיהֶם אִיזָבֶל כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בַּסְּפָרִים
אֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם׃ קָרְאוּ צוֹם
וְהֹשִׁיבוּ אֶת נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃ וַיָּבֹאוּ
שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיַּעַל וַיֵּשְׁבוּ
נֶגְדּוֹ וַיְעִדֻהוּ אַנְשֵׁי הַבְּלִיַּעַל אֶת
נָבוֹת נֶגֶד הָעָם לֵאמֹר בֵּרַךְ נָבוֹת
אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וַיֹּצִאֻהוּ מִחוּץ לָעִיר
וַיִּסְקְלֻהוּ בָאֲבָנִים וַיָּמֹת׃ וַיִּשְׁלְחוּ
אֶל אִיזֶבֶל לֵאמֹר סֻקַּל נָבוֹת

נָתַן
בּוֹא סוּר
נָתַן
שָׁכַב נָטָה
סָבַב פָּנָה
בּוֹא אִישׁ
דָּבַר
סוּר
נָתַן
אָמַר
אִישׁ עָשָׂה
מָלַךְ
כָּתַב
חָתַם שָׁלַח
חָרַר
יָשַׁב
כָּל
יָצָא מוּת
כָּתַב
בּוֹא
שָׁנָה
סָקַל שָׁלַח

ויַּמת: ויהי כשמע איזבל כי סקל
נבות וימת ותאמר איזבל אל אמר
אחאב קום רש את כרם נבות ירש
היזרעאלי אשר מאן לתת לך נתן
בכסף כי אין נבות חי כי מת: ויהי מות
כשמע אחאב כי מת נבות ויקם קום
אחאב לרדת אל כרם נבות ירד
היזרעאלי לרשתו: ויהי דבר יהוה היה
אל אליהו התשבי לאמר: קום רד
לקראת אחאב מלך ישראל אשר
בשמרון הנה בכרם נבות אשר
ירד שם לרשתו: ודברת אליו
לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם
ירשת ודברת אליו לאמר כה
אמר יהוה במקום אשר לקקו קום
הכלבים את דם נבות ילקו לקק
הכלבים את דמך גם אתה: ויאמר אמר
אחאב אל אליהו המצאתני איבי
ויאמר מצאתי יען התמכרך מכר
לעשות הרע בעיני יהוה: הנני עשה רוע
מביא אליך רעה ובערתי אחריך בוא
והכרתי לאחאב משתין בקיר כרת שתן
ועצור ועזוב בישראל: ונתתי את עצר עזב
ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית נתן
בעשא בן אחיה אל הכעס אשר
הכעסת ותחטיא את ישראל: וגם כעס חטא
לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים
יאכלו את איזבל בחל יזרעאל: חיל
המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים מות אכל
והמת בשדה יאכלו עוף השמים:
רק לא היה כאחאב אשר התמכר מכר
לעשות הרע בעיני יהוה אשר עשה רוע
הסתה אתו איזבל אשתו: ויתעב סית ארש
מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר תעב ילך
עשו האמרי אשר הוריש יהוה ירש
מפני בני ישראל: ויהי כשמע פנה היה

tus est naboth: & mortuus ē. Factũ est aũt cũ audisset iezabel lapidatũ naboth & mortuũ: locuta est ad achab. Surge possideviveam naboth iezrahelite: q noluit tibi acqescere: & dare eã accepta pecunia. nõ ei vivit naboth sed mortuus ē. Quod cũ audisset achab mortuũ videlicet naboth: surrexit & descẽdebat in vineã naboth iezrahelite vt possideret eam. Fctũs ē igitur s̃mo dñi ad heliã tesbitẽ dicẽs. Surge & descẽde in occursum achab regis israel q est in samaria. Ecce ad vineã naboth descendit vt possideat eã. Et loqueris ad eum dicens. Hec dicit dominus. Occidisti insup & possedisti. Et post hec addes. Hec dicit dominus. In loco hoc in quo linxerunt canes sãguinẽ naboth lambent quoqȝ sanguinẽ tuum. Et ait achab ad heliã. Num inuenisti me inimicũ tibi? Qui dixit. Inueni: eo qȝ venundatus sis vt faceres malũ in conspectu dñi. Ecce ego inducã sup te malum: & demetam posteriora tua & iterficiã de achab mingentẽ ad parietem & clausum & vltimum in israel. Et dabo domũ tuã sicut domũ hieroboã filii nabath & sicut domũ baasa filii ahia: qa egisti vt me ad iracundiã ꝓuocares: & peccare fecisti israel. Sed & de iezabel locutus est dñs dicẽs. Cães comedent iezabel in agro iezrahel. Si mortuꝰ fuerit achab in ciuitate: comedẽt eũ canes. Si ãt mortuꝰ fuerit in agro: comedẽt eũ volucres celi. Igr̃ nõ fuit alter talis sicut achab qui venũdatꝰ est: vt faceret malũ ĩ cõspectu dñi. Cõcitauit enĩ eũ iezabel vxor sua: & aboĩabilis fctũs ē intãtũ vt seq̃retur idola q̃ fecerant ammorrei quos consumpsit dñs a facie filiorũ israel. Ita qȝ cum audisset

mortuꝰ est. ꝛ factũ est vt audiuit iezabel dicẽtes:
τέθνηκεν. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἰεζάβελ τῶν λεγόντων,
lapidatus est nabuth ꝛ mortuꝰ est: dixit iezabel ad
λελιθοβόληται ναβουθ καὶ τέθνηκεν, εἶπεν ἰεζάβελ πρὸς
achaab: surge ꝛ posside vineã na
τὸν ἀχαάβ, ἀνάστα καὶ κληρονόμει τὸν ἀμπελῶνα να-
buth izraelite: qꝛ nõ dedit tibi argẽto: qꝛ
βουθ τοῦ ἰζραηλίτου, ὅτι οὐκ ἔδωκέ σοι ἀργυρίου, ὅτι
nõ est nabuth viuẽs sed mortuꝰ est. ꝛ factũ est vt audi-
οὐκ ἔστι ναβουθ ζῶν ἀλλὰ τέθνηκεν. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκου-
uit achaab qȝ mortuꝰ eẽt nabuth: surrexit achaab ꝛ de
σεν ἀχαὰβ ὅτι τέθνηκε ναβουθ, ἀνέστη ἀχαὰβ καὶ κα-
scẽdit in vineã nabuth iezraelite vt
τέβη εἰς τὸν ἀμπελῶνα ναβουθ τοῦ ἰζραηλίτου τοῦ
possideret eã. ꝛ dixit dñs ad heliã thes
κληρονομῆσαι αὐτόν. καὶ εἶπε κύριος πρὸς ἠλίαν τὸν θε-
bytem dicẽs: surge ꝛ descende in occursum
σβύτην λέγων, ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς ἀπάντησιν
achaab regis israel q est in samaria. ecce ip
ἀχαὰβ βασιλέως ἰσραὴλ τοῦ ἐν σαμαρείᾳ. ἰδοὺ αὐ-
se in vinea nabuth: qꝛ descendit ibi
τὸς ἐν τῷ ἀμπελῶνι ναβουθ, ὅτι καταβέβηκεν ἐκεῖ
vt possideat eã. ꝛ dices ad eũ: hec di
κληρονομῆσαι αὐτόν. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, τάδε λέ-
cit dñs: occidisti ꝛ possedisti? ꝑꝑ hoc
γει κύριος, ἐφόνευσας καὶ ἐκληρονόμησας; διὰ τοῦτο
hec dicit dñs: in loco quo linxerũt canes
τάδε λέγει κύριος, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἔλειξαν οἱ κύνες τὸ
sãguinẽ nabuth: ibi lãbẽt canes sãguinẽ tuũ. ꝛ
αἷμα ναβουθ, ἐκεῖ λείξουσι οἱ κύνες τὸ αἷμά σου. καὶ
abiit helias ad achaab. ꝛ dixit achaab
ἐπορεύθη ἠλίας πρὸς ἀχαάβ. καὶ εἶπεν ἀχαὰβ
ad heliã: si inuenisti me inimice mi? ꝛ dixit helias:
πρὸς ἠλίαν, εἰ εὕρηκάς με ὁ ἐχθρός μου; καὶ εἶπεν ἠλίας,
inueni: quia venũdatꝰ es frustra: vt faceres ma
εὕρηκα, διότι πέπρασαι μάτην, τοῦ ποιῆσαι τὸ πο-
lum in cõspectu dñi: vt irritares eũ. hec
νηρὸν ἐνώπιον κυρίου, τοῦ παροργίσαι αὐτόν. τάδε
dicit dñs: ecce ego induco sup te mala. ꝛ ac
λέγει κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακά. καὶ ἐκ-
cendã post te ꝛ destruã achaab mingẽ
καύσω ὀπίσω σου καὶ ἐξολοθρεύσω τὸν ἀχαὰβ οὐροῦν-
tem ad parietẽ ꝛ clausum ꝛ relictum
τα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον
in israel: ꝛ dabo domũ tuã sicẽ domũ hieroboã fi
ἐν ἰσραήλ, καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον ἱεροβοὰμ υἱ-
lij nabat ꝛ sicut domũ baasa filij achia pro
οῦ ναβὰτ καὶ ὡς τὸν οἶκον βαασὰ υἱοῦ ἀχιὰ περὶ τῶν
irritationibus qbꝰ irritasti ꝛ peccare fecisti
παροργισμάτων ὧν παρώργισας καὶ ἐξήμαρτες τὸν
israel. ꝛ iezabel locutꝰ est dñs dicẽs: ca
ἰσραήλ. καὶ τῇ ἰεζάβελ ἐλάλησε κύριος λέγων, οἱ κύ-
nes comedẽt eam in antemurali israel.
νες φάγονται αὐτὴν ἐν τῷ προτειχίσματι τοῦ ἰσραήλ.
mortuũ achaab in ciuitate: come
τὸν τεθνηκότα τοῦ ἀχαὰβ ἐν τῇ πόλει, καταφάγον-
dent canes. ꝛ mortuũ eius in agro: come
ται οἱ κύνες. καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ, κατα-
dent volucres celi. verũtñ nõ fuit sicut
φάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. πλὴν οὐκ ἦν ὡς
achaab q venũdatꝰ est vt faceret malũ corã dño:
ἀχαὰβ ὃς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου,
quẽadmodũ mutauit iezabel vxor sua: ꝛ abomiabil' factꝰ ẽ
ὡς μετέστησεν ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύχθη
valde vt ambularet post abominatiões
σφόδρα τοῦ πορευθῆναι ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων
scdm oia que fecit amorreus: quẽ destru
κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ ἀμορραῖος, ὃν ἐξωλόθρευ-
xit dñs a facie filioꝝ israel. ꝛ factũ
σε κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἐγέ-
est vt audiuit
νετο ὡς ἤκουσεν

achaab ſermões iſtos: ſcidit veſtē ſuā ꝛ
ἀχαὰβ τὰ ῥήματα ταῦτα, διέῤῥηξε τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ
operuit ſe cilicio ꝛ ieiunauit ꝛ dormiuit in ſac=
περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐνηστεύσατο καὶ ἐκοιμήθη ἐν σάκ
co: ꝛ ābulabat demiſſo capite. ꝛ fact⁹ eſt ſmo dñi ad
κω, καὶ ἐπορεύετο κεκυφώς. καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς
heliam theſbytē: ꝛ dixit: vidiſti vt cōpūct⁹
ἡλίαν τὸν θεσβύτην, καὶ εἶπεν, ἑώρακας ὡς κατενύ
eſt achaab a facie mea? eo ꝙ cōpūct⁹
χθη ἀχαὰβ ἀπὸ προσώπου μου; ἀνθ᾽ οὗ ὅτι κατενύ
eſt a facie mea: nō inducā malū in
χθη ἀπὸ προσώπου μου, οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς
diebus eius: ſed in diebus filij ſui
ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐ
inducā malū ſup domū eius.
τοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ca.22.

ET ſedit trib⁹ ānis: ꝛ nō erat bellū in
Καὶ ἐκάθισεν τρία ἔτη, καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀναμέ
ter ſyriā ꝛ inter iſrael. ꝛ factū ē in an=
σον συρίας καὶ ἀναμέσον ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνι
no tertio ꝛ deſcēdit ioſaphat rex iu=
αυτῷ τῷ τρίτῳ καὶ κατέβη ἰωσαφὰτ βασιλεὺς ἰού
da ad achaab regē iſrl. ꝛ dixit rex
δα πρὸς ἀχαὰβ βασιλέα ἰσραήλ. καὶ εἶπεν ὁ βασι=
iſrael ad ſeruos ſuos: ſi ſcitis ꝙ
λεὺς ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, εἰ οἴδατε ὅτι
nr̄a ſit ramoth galaad: ꝛ nos tacem⁹ vt
ἡμῶν ἐστὶ ῥαμὼθ γαλαάδ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν τοῦ
nō capiam⁹ eam de manu regis ſyrie? ꝛ
μὴ λαβεῖν αὐτὴν ἐκ χειρὸς βασιλέως συρίας; καὶ
dixit rex iſrael ad ioſaphat: aſcē
εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφάτ, ἀναβή
des mecum in ramoth galaad in bellū? ꝛ
σῃ μετ᾽ ἐμοῦ εἰς ῥαμὼθ γαλαὰδ εἰς πόλεμον; καὶ
dixit ioſaphat: ſicut tu: ita ꝛ ego. ꝛ
εἶπεν ἰωσαφάτ, καθὼς σύ, οὕτως καὶ ἐγώ. καὶ
ſicut pp̄ls tu⁹: ſic ꝛ pp̄ls me⁹. ꝛ ſi
καθὼς ὁ λαός σου, οὕτως καὶ ὁ λαός μου. καὶ κα
cut equi tui equi mei. ꝛ dixit ioſa
θὼς οἱ ἵπποι σου οἱ ἵπποι μου. καὶ εἶπεν ἰωσα=
phat rex iuda ad achaab regem iſra=
φὰτ βασιλεὺς ἰούδα πρὸς ἀχαὰβ βασιλέα ἰσρα
el: cōſulamus iā hodie dñm. ꝛ cōgrega
ήλ, ἐπερωτήσωμεν δὴ σήμερον τὸν κύριον. καὶ συνήθροι
uit rex iſrael oēs ꝓphtas
σεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ πάντας τοὺς προφήτας
q̄ſi quadringētos viros. ꝛ ait eis: ſi e=
ὡς τετρακοσίους ἄνδρας. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, εἰ πο
am in ramoth galaad ad bellū: vel ceſſem?
ρευθῶ εἰς ῥαμὼθ γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω;
ꝛ dixerūt: aſcēde: quia tradēs dabit dñs in
καὶ εἶπαν, ἀνάβαινε, ὅτι διδοὺς δώσει κύριος εἰς
manus regis. ꝛ dixit ioſaphat ad
χεῖρας τοῦ βασιλέως. καὶ εἶπεν ἰωσαφὰτ πρὸς
regē iſrael: nō eſt hic ꝓphta
τὸν βασιλέα ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ
dñi: ꝛ interrogabim⁹ dñm per eū? ꝛ di
κυρίου, καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν κύριον δι᾽ αὐτοῦ; καὶ εἶ
xit rex iſrael ad ioſaphat: adhuc vn⁹ eſt
πεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφάτ, ἔτι εἷς ἐστιν
vir vt cōſulam⁹ dñm per eū. ꝛ ego o=
ἀνὴρ τοῦ ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον δι᾽ αὐτοῦ. καὶ ἐγὼ με
di eū: quia nō loqtur de me bona: ſed
μίσηκα αὐτόν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ ἀγαθά, ἀλλ᾽
mala: micheas fili⁹ iamla. ꝛ dixit ioſaphat:
ἢ κακά, μιχαίας υἱὸς ἰαμλά. καὶ εἶπεν ἰωσαφάτ,
ne dicat rex ſic. ꝛ vocauit rex
μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτω. καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασι
iſrael eunuchū vnū: ꝛ dixit velociter mi
λεὺς ἰσραὴλ εὐνοῦχον ἕνα, καὶ εἶπε τὸ τάχος μι=
cheam filiū iamla. ꝛ ioſaphat rex
χαίαν υἱὸν ἰαμλά. καὶ ἰωσαφὰτ βασιλεὺς

achab ſermones iſtos: ſcidit veſtimenta ſua: & operuit cilicio carnē ſuā: ieiunauitq; & dormiuit i ſacco & ābulauit demiſſo capite. Et factus eſt ſermo dñi ad heliam teſbitē dicēs. Nōne vidiſti hūiliatū achab corā me? Quia igitur humiliatus eſt mei cā. Nō inducā malū in diebus eius: ſed ī diebus filii ſui iferā malū domui eius.

Rāſierūt igitur .zz. tres āni abſq; bello iter ſyriam & iſrael. In anno autem tertio deſcendit ioſaphat rex iuda ad regem iſrael. Dixitq; rex iſrael ad ſeruos ſuos. Ignoratis ꝙ noſtra ſit ramoth galaad: & negligimus tollere cā de manu regis ſyrie? Et ait ad ioſaphat. Venies ne mecum ad preliādū in ramoth galaad? Dixitq; ioſaphat ad regem iſrael. Sicut ego ſum: ita & tu. Ppl's meus & ppl's tuus vnū ſunt: & equites mei eqtes tui. Dixitq; ioſaphat ad regē iſrael. Quere oro te hodie ſermonē domini. Congregauit ergo rex iſrael prophetas quadringentos circiter viros & ait ad eos. Ire debeo ī ramoth galaad ad bellādū: an quieſcere? Qui reſponderunt. Aſcende & dabit eā dominus in manu regis. Dixit āt ioſaphat. Nō eſt hic propheta domini quiſpiam vt interrogemus per eum? Et ait rex iſrael ad ioſaphat. Remanſit vir vnus ꝑ quē poſſumus interrogare dominum: ſed ego odi eum: quia non prophetat mihi bonum ſed malum: micheas filius iēla. Cui ioſaphat ait. Ne loquaris ita rex. Vocauit ergo rex iſrael eunuchū qndam & dixit ei. Feſtina adducere micheā filiū iemla. Rex autem iſrael & ioſaphat rex

אחאב את הדברים האלה ויקרע | קרע
בגדיו וישם שק על בשרו ויצום | שום צום
וישכב בשק ויהלך אט: ויהי דבר | שכב הלך
יהוה אל אליהו התשבי לאמר:
הראית כי נכנע אחאב מלפני יען | ראה כנע
כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו | בוא רוע
בימי בנו אביא הרעה על ביתו: | יום
וישבו שלש שנים אין | Cap.xxij.
מלחמה בין ארם ובין ישראל: ויהי | לחם
בשנה השלישית וירד יהושפט | שלש
מלך יהודה אל מלך ישראל:
ויאמר מלך ישראל אל עבדיו
הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו
מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: | חשה לקח
ויאמר אל יהושפט התלך אתי | אמר הלך
למלחמה רמת גלעד ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל כמוני
כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך:
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
דרש נא כיום את דבר יהוה:
ויקבץ מלך ישראל את הנביאים | קבץ נבא
כארבע מאות איש ויאמר | רבע מאה
אלהם האלך על רמת גלעד
למלחמה אם אחדל ויאמרו | חדל
עלה ויתן אדני ביד המלך: | נתן
ויאמר יהושפט האין פה נביא
ליהוה עוד ונדרשה מאתו: | דרש
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
עוד איש אחד לדרש את
יהוה מאתו ואני שנאתיו כי
לא יתנבא עלי טוב כי אם רע | נבא
מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט
אל יאמר המלך כן: ויקרא | קרא
מלך ישראל אל סריס אחד | סרס
ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה:
ומלך ישראל ויהושפט מלך

יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל כִּסְאוֹ
מְלֻבָּשִׁים בְּגָדִים בְּגֹרֶן פֶּתַח שַׁעַר   לָבַשׁ
שֹׁמְרוֹן וְכָל הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים
לִפְנֵיהֶם: וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּה בֶן   פָּנָה עָשָׂה
כְּנַעֲנָה קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה
אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תְּנַגַּח אֶת אֲרָם   נָגַח
עַד כַּלֹּתָם: וְכָל הַנְּבִאִים נִבְּאִים כֵּן   כָּלָה
לֵאמֹר עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצְלַח   צָלַח
וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וְהַמַּלְאָךְ   לָאַךְ
אֲשֶׁר הָלַךְ לִקְרֹא מִיכָיְהוּ דִּבֶּר אֵלָיו
לֵאמֹר הִנֵּה נָא דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים
פֶּה אֶחָד טוֹב אֶל הַמֶּלֶךְ יְהִי נָא   הָיָה
דְבָרֶיךָ כִּדְבַר אַחַד מֵהֶם וְדִבַּרְתָּ
טוֹב: וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ חַי יְהוָה כִּי
אֶת אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֵלַי אֹתוֹ   אָמַר
אֲדַבֵּר: וַיָּבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר   דָּבַר בּוֹא
הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיכָיְהוּ הֲנֵלֵךְ אֶל רָמֹת   הָלַךְ
גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם נֶחְדָּל וַיֹּאמֶר   לָחַם חָדַל
אֵלָיו עֲלֵה וְהַצְלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד
הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד כַּמֶּה
פְעָמִים אֲנִי מַשְׁבִּעֶךָ אֲשֶׁר לֹא   שָׁבַע
תְדַבֵּר אֵלַי רַק אֱמֶת בְּשֵׁם יְהוָה:
וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל   רָאָה
נְפֹצִים עַל הֶהָרִים כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין
לָהֶם רֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא אֲדֹנִים
לָאֵלֶּה יָשׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם: שׁוּב שָׁלַם
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשָׁפָט
הֲלֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא יִתְנַבֵּא   נָבָא
עָלַי טוֹב כִּי אִם רָע: וַיֹּאמֶר לָכֵן   רוּעַ
שְׁמַע דְּבַר יְהוָה רָאִיתִי אֶת יְהוָה
יֹשֵׁב עַל כִּסְאוֹ וְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם
עֹמֵד עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ: וַיֹּאמֶר   יָמַן שְׂמֹאל
יְהוָה מִי יְפַתֶּה אֶת אַחְאָב וְיַעַל   פָּתָה עָלָה
וְיִפֹּל בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה   נָפַל
בְּכֹה וְזֶה אֹמֵר בְּכֹה: וַיֵּצֵא הָרוּחַ
וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי   עָמַד פָּנָה

iuda sedebāt vnusquis-
q; in solio suo
vestiti cultu regio in
area iuxta hostiū porte
samarie & vniuersi pro
phete prophetabant
in cōspectu eorū. Fecit
quoq; sibi sedechias fili
us chanaā cornua fer-
rea: & ait. Hec
dicit dn̄s. His vētilabis
syriam
donec deleas eā. Oēs-
q; prophete similiter p
phetabāt dicētes. Ascē
de in ramoth galaad: &
vade psp̄e: & tradet do
minus in manus regis.
Nūcius vero qui ierat
vt vocaret micheā locu
tus est ad eū dicēs. Ec
ce sermōes pphetarum
ore vno regi bona p̄di
cāt: sit ergo
sermo tuus similis eo-
rum: & loquere
bona. Cui micheas ait.
Viuit dn̄s: quia
quodcunq; dixerit mi
hi dominus hoc
loquar. Venit itaq; ad
regem & ait
illi rex. Michea: ire de
bemus in ramoth
galaad ad p̄liandū an
cessare? Cui ille r̄ndit.
Ascēde & vade psp̄ere
& tradet dn̄s in manu
regis. Dixit āt rex ad
eū. Iterum atq; iterum
adiuro te vt non
loquaris mihi nisi qd̄
verum est in noīe dn̄i.
Et ille ait. Vidi cun-
ctū israel
dispsum in mōtib⁹ q̄-
si oues non
hn̄tes pastorem. Et ait
dn̄s. Non hn̄t isti do-
minū: reuertatur vnus
quisq; in domū suā in
pace. Dixit ergo rex
ad Iosaphat.
Nunquid nō dixi tibi
quia nō pphetat
mihi bonū: sed semper
malū. Ille vero addēs a
it. Propt̄ hoc audi ser-
monē dn̄i. Vidi dn̄m
sedentē sup soliū suū:
& oēm exercitū celi
assistentē ei a dextris
& a sinistris. Et ait
dn̄s. Quis decipiet a-
chab regē israel vt ascen
dat & cadat in ramoth
galaad? Et dixit vnus
verba huiuscemodi: &
alius aliter. Egressus ē
autem spūs: & stetit co
ram dn̄o & ait. Ego

iuda ⁊ achaab rex israel sedebat vnusquisq; in
ἰούδα καὶ ἀχαὰβ βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐκάθητο ἕκαστος ἐπὶ
solio suo armati in area porte samarie. ⁊
τὸν θρόνον αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν ἅλω πύλης σαμαρείας. καὶ
vniuersi pphte pphtabāt in cōspectu eorū. ⁊
πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ
fecit sibi sedechias filius chanaā cornua fer
ἐποίησεν ἑαυτῷ σεδεκίας υἱὸς χαναὰμ κέρατα σιδη
rea: ⁊ ait: hec dicit dn̄s: in his vētilabis
ρᾶ, καὶ εἶπε, τάδε λέγει κς, ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν
syriam donec deleatur. ⁊ oēs pphte pro
συρίαν ἕως ἂν συντελεσθῇ. καὶ πάντες οἱ προφῆται προ
phetabāt sic dicētes: ascēde in ramoth gala
εφήτευον οὕτως λέγοντες, ἀνάβαινε εἰς ῥαμὼθ γαλα
ad: ⁊ psperū iter dabit tibi dn̄s: ⁊ dabit in manus tuas
ὰδ, καὶ εὐοδώσει σε κύριος, καὶ δώσει εἰς χεῖράς σου
regem syrie. ⁊ nūcius q̄ ierat vt voca
τὸν βασιλέα συρίας. καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέ-
ret micheam locutus est ei dicēs: ecce iā om-
σαι τὸν μιχαίαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων, ἰδοὺ δὴ πάν
nes pphte loquūtur ore vno bona de re-
τες οἱ προφῆται λαλοῦσι στόματι ἑνὶ καλὰ περὶ τοῦ βα
ge: fias iā ⁊ tu in smōib⁹ sm smōes
σιλέως, γίνου δὴ καὶ σὺ ἐν λόγοις κατὰ τοὺς λόγους
vnius horū: ⁊ loquere bona. ⁊ dixit micheas:
ἑνὸς τούτων, καὶ λάλησον καλά. καὶ εἶπε μιχαίας,
viuit dn̄s q2 qdcūq; dixerit dn̄s ad me: hec lo-
ζῇ κύριος ὅτι ὃ ἐὰν εἴπῃ κύριος πρός με, ταῦτα λαλή
quar. ⁊ venit ad regem. ⁊ ait illi
σω. καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
rex: michea si ascēdā in ramoth galaad ad
βασιλεύς, μιχαία εἰ ἀναβῶ εἰς ῥαμὼθ γαλαὰδ εἰς
prelium vel cessabo? ⁊ dixit ei: ascēde: ⁊
πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀνάβαινε, καὶ
psperū iter dabit tibi dn̄s in manu regis. ⁊
εὐοδώσει σε κύριος ἐν χειρὶ τοῦ βασιλέως. καὶ
dixit ei rex: quoties ego adiuro te: vt
εἶπεν αὐτῷ βασιλεύς, ποσάκις ἐγὼ ὁρκίζω σε, ὅπως
loquaris ad me veritatē in noīe dn̄i. ⁊ ait
λαλήσῃς πρός με ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ εἶπε
micheas sic: vidi oēm israel disper
μιχαίας οὕτως, ἑώρακα πάντα τὸν ἰσραὴλ διεσπαρμέ
sum in mōtib⁹ q̄si oues: qb⁹ nō erat pastor. ⁊
νον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα, οἷς οὐκ ἦν ποιμήν. καὶ
dixit dn̄s: nōne dn̄s his? reuertatur vnusquisq;
εἶπε κύριος, οὐ κύριος τούτοις; ἀποστραφήτω ἕκαστος
in domū in pace. ⁊ dixit rex israel
εἰς τὸν οἶκον ἐν εἰρήνῃ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ
ad iosaphat regē iude: nōne dixi tibi: q nō
πρὸς ἰωσαφὰτ βασιλέα ἰούδα, οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι οὐ
prophetat iste mihi bona sed mala? ⁊ dixit
προφητεύει οὗτος ἐμοὶ καλὰ ἀλλ᾽ ἢ κακά; καὶ εἶπε
micheas: pp hoc audi smonē dn̄i: vidi
μιχαίας, διὰ τοῦτο ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου, εἶδον
dn̄m deū israel sedētē sup soliū suū. ⁊
κύριον τὸν θεὸν ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ
ōis exercitus celi assistebat circa eū a
πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ εἱστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ
dextris eius ⁊ a sinistris eius. ⁊ ait do
δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπε κύ
minus: quis decipiet achaab regem israel:
ριος, τίς ἀπατήσει τὸν ἀχαὰβ βασιλέα ἰσραήλ,
⁊ ascēdet in ramoth galaad ⁊ cadet ibi?
καὶ ἀναβήσεται εἰς ῥαμὼθ γαλαὰδ καὶ πεσεῖται ἐκεῖ;
⁊ dixit iste sic: ⁊ iste sic. ⁊ egressus
καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως, καὶ οὗτος οὕτως. καὶ ἐξῆλθε
spiritus ⁊ stetit corā dn̄o. ⁊ dixit: ego
πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου. καὶ εἶπεν, ἐγὼ ἀ

decipiam illum. ⁊ dixit ad eum dñs: in quo?
ἀπατήσω αὐτόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν κύριος, ἐν τίνι;
⁊ ait: egrediar ⁊ ero ſpūs mēdax in
καὶ εἶπεν, ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν
ore omnium pphetaꝝ eius. ⁊ dixit: deci
στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, ἀπα
pies: et ꝑualebis: egredi ⁊ fac ita: ⁊ nūc
τήσεις, καίγε δυνήσῃ, ἔξελθε καὶ ποίησον οὕτως, καὶ νῦν
ecce dedit dñs ſpūm mēdacē in ore om
ἰδοὺ δέδωκε κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάν-
nium pphetaꝝ tuoꝝ iſtoꝝ: ⁊ dñs locutꝰ eſt ꝯtra te ma
των τῶν προφητῶν σου τούτων, καὶ κς ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κα
la. ⁊ acceſſit ſedechias filiꝰ chanaan: ⁊ ꝑcuſſit
κά. καὶ προσῆλθε σεδεκίας υἱὸς χαναάν, καὶ ἐπάταξε
micheam in maxillā. ⁊ dixit: qualis ſpiri-
τὸν μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα. καὶ εἶπεν, ποῖον πνεῦ-
tus dñi receſſit a me vt loq̄retur in te? ⁊ a-
μα κυρίου ἀπέστη ἀπ᾽ ἐμοῦ τοῦ λαλῆσαι ἐν σοί; καὶ εἶ-
it micheas: ecce tu videbis in die illa: qñ ingre-
πε μιχαίας, ἰδοὺ σὺ ὄψει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν εἰσε-
dieris in cubiculū de cubiculo vt abſcōdaris. ⁊ dixit
λεύσῃ εἰς ταμιεῖον ἐκ ταμιείου τοῦ κρυβῆναι. καὶ εἶπεν
rex iſrael: app̄hēdite micheam: ⁊ reduci-
ὁ βασιλεὺς ἰσραήλ, λάβετε τὸν μιχαίαν, καὶ ἀποστρέψα-
te eū ad amon pꝛīcipē ciuitatis: ⁊ ad
τε αὐτὸν πρὸς ἀμὼν τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ πρὸς
ioas filiū regis. ⁊ dic: ſic dicit rex:
ἰωὰς υἱὸν τοῦ βασιλέως. καὶ εἶπον, οὕτως λέγει ὁ βα-
ponite ipſum in cuſtodia: ⁊ comedat panē tri
σιλεύς, θέσθε αὐτὸν ἐν φυλακῇ, καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλί-
bulatōis ⁊ aquā anguſtie donec reuertar ego in pace.
ψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.
⁊ dixit micheas: ſi reuertēs reuerſus fueris in pace: nō
καὶ εἶπε μιχαίας, ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐ
locutus eſt dñs in me. ⁊ ait audiat oīs
λελάληκε κύριος ἐν ἐμοί. καὶ εἶπεν, ἀκουσάτω πᾶς ὁ
ppl's. ⁊ aſcēdit rex iſrael ⁊ ioſaphat rex
λαός. καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ἰωσαφὰτ βασιλεὺς
iuda cū eo in ramath galaad. ⁊ dixit rex
ἰούδα μετ᾽ αὐτοῦ εἰς ῥαμὰθ γαλαάδ. καὶ εἶπεν ὁ βασι
iſrael ad ioſaphat regē iuda: coopiā
λεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφὰτ βασιλέα ἰούδα, συγκαλύ
me ⁊ ingrediar in bellum: ⁊ tu in
ψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἔν-
duere veſtibus meis. ⁊ cooperuit ſe rex
δυσαι τὸν ἱματισμόν μου. καὶ συνεκαλύψατο ὁ βα
iſrl': ⁊ ingreſſus ē in bellū. ⁊ rex
σιλεὺς ἰσραήλ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον. καὶ ὁ βα
ſyrie pꝛecepit pꝛīcipibus currū
σιλεὺς συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσιν τῶν ἁρμάτων
ſuis triginta ⁊ duobꝰ dicēs: nō cōmittatis pu
αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο λέγων, μὴ συνάψητε πό-
gnam cōtra paruū vel magnū: niſi cōtra regē
λεμον πρὸς μικρὸν ἢ μέγαν, ἀλλ᾽ ἢ πρὸς τὸν βασιλέα
iſrael ſolum. ⁊ factū eſt vt viderūt pꝛīcipes
ἰσραὴλ μονώτατον. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες
currū ioſaphat regē iuda: ⁊ ipſi
τῶν ἁρμάτων τὸν ἰωσαφὰτ βασιλέα ἰούδα, καὶ αὐτοὶ
dixerūt: apparet rex iſrael iſte: ⁊ circūda-
εἶπον, φαίνεται βασιλεὺς ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἐκύκλω
uerūt eū ad pugnādū. ⁊ exclamauit ioſaphat. ⁊
σαν αὐτὸν τοῦ πολεμῆσαι. καὶ ἀνέκραξεν ἰωσαφάτ. καὶ
factū eſt vt viderūt pꝛīcipes currū q̄ nō
ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων ὅτι οὐκ
rex iſrael iſte: ⁊ reuerſi ſunt ab
ἔστι βασιλεὺς ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἀπεστράφησαν ἀπ᾽ αὐ
eo. ⁊ tetēdit vnꝰ arcū ſuū ſimpliciter: ⁊
τοῦ. καὶ ἐνέτεινεν εἷς τὸ τόξον αὐτοῦ ἀφελῶς, καὶ
pcuſſit regē iſrael inter pulmo-
ἐπάταξε τὸν βασιλέα ἰσραὴλ ἀναμέσον τοῦ πνεύμο
nem ⁊ inter pectus. ⁊ dixit
νος καὶ ἀναμέσον τοῦ θώρακος. καὶ εἶπεν

decipiā illū. Cui locutus eſt dñs. In quo? Et ille ait. Egrediar: et ero ſpūs mēdax in ore oīm pphetarū eius. Et dixit dñs. Decipies & ꝑualebis: egredere & fac ita. Nunc igitur ecce dedit dñs ſpm̄ mēdacii in ore oīm pphetarū tuorū qui hic ſunt: & dñs locutus ē cōtra te malū. Acceſſit āt ſedechias filius chanaan & pcuſſit micheā ī maxillā & dixit. Me ne ergo dimiſit ſpūs dñi: & locutus ē tibi? Et ait micheas. Viſurus es in die illa qñ ingredieris ī cubiculū intra cubiculū vt abſcōdaris. Et ait rex iſrael. Tollite micheam & maneat apud ammō pricipem ciuitatis & apd̄ ioas filiū amalech: & dicite eis. Hec dicit rex. Mittite virū iſtū in carcerem & ſuſtentate eum pane tribulatiōis & aq̄ anguſtie donec reuertar ī pace: dixitq micheas. Si reuerſus fueris in pace: nō eſt locutus in me dñs. Et ait. Audite populi oēs. Aſcendit itaq rex iſrael & ioſaphat rex iuda in ramoth galaad. Dixit itaq rex iſrael ad ioſaphat. Sume arma & ingredere prelium: & induere veſtibus tuis. Porro rex iſrael mutauit hitū ſuum: & ingreſſus ē bellū. Rex āt ſyrie p̄cepat principibus curruum triginta duobus dicēs. Non pugnabitis cōtra mīorem & maiorē quēpiā niſi cōtra regem iſrael ſolum. Cum ergo vidiſſet prī cipes curruum ioſaphat: ſuſpicati ſunt q̄ ipſe eſſet rex iſrael: & ipetu fctō pugnabant contra eum. Et exclamauit ioſaphat. Intellexerūtq prīcipes curruū q̄ nō eēt rex iſrael: & ceſſauerūt ab eo. Vir āt quidā tetēdit arcum in icertū ſagittā dirigēs & caſu pcuſſit regē iſrael iter pulmonē & ſtomachum. At ille dixit

אפתנו ויאמר יהוה אליו במה:
ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי — יצא היה
כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל — פה נבא
צא ועשה כן: ועתה הנה נתן יהוה — יכל
רוח שקר בפי כל נביאיך אלה
ויהוה דבר עליך רעה: ויגש צדקיה — רעע נגש
בן כנענה ויכה את מיכיהו על — נכה
הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה — לחה
מאתי לדבר אותך: ויאמר מיכיהו — את
הנך ראה ביום ההוא אשר תבא — הנה בוא
חדר בחדר להחבה: ויאמר מלך — חבא
ישראל קח את מיכיהו והשיבהו — לקח שוב
אל אמן שר העיר ואל יואש בן — שור
המלך: ואמרת כה אמר המלך שימו — שום
את זה בית הכלא והאכלהו לחם — אכל
לחץ ומים לחץ עד באי בשלום: — שלם
ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב
בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר
שמעו עמים כלם: ויעל מלך — עלה
ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת
גלעד: ויאמר מלך ישראל אל — אמר
יהושפט התחפש ובא במלחמה — חפש בוא
ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך — לבש
ישראל ויבוא במלחמה: ומלך ארם
צוה את שרי הרכב אשר לו — שור
שלשים ושנים לאמר לא — שנה
תלחמו את קטן ואת גדול כי — לחם
אם את מלך ישראל לבדו: — בדד
ויהי כראות שרי הרכב את — היה ראה
יהושפט והמה אמרו אך מלך
ישראל הוא ויסרו עליו להלחם — סור לחם
ויזעק יהושפט: ויהי כראות שרי — זעק
הרכב כי לא מלך ישראל הוא
וישבו מאחריו: ואיש משך בקשת — שוב
לתמו ויכה את מלך ישראל — תמם נכה
בין הדבקים ובין השרין ויאמר — שרה אמר

לרכבו הפך ידך והוציאני מן — יצא
המחנה כי החליתי ותעלה המלחמה — חנה חלה
ביום ההוא והמלך היה מעמד — עלה לחם עמד
במרכבה נכח ארם וימת בערב — רכב מות
ויצק דם המכה אל חיק הרכב — נכה
ויעבר הרנה במחנה כבא השמש — עבר רנן
לאמר איש אל עירו ואיש אל — בוא
ארצו וימת המלך ויבוא שמרון
ויקברו את המלך בשמרון וישטף — קבר שטף
את הרכב על ברכת שמרון וילקו — לקק
הכלבים את דמו והזנות רחצו — זנה
כדבר יהוה אשר דבר ויתר דברי
אחאב וכל אשר עשה ובית השן
אשר בנה וכל הערים אשר בנה — עיר
הלא הם כתובים על ספר דברי — כתב
הימים למלכי ישראל וישכב — יום שכב
אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו — מלך
בנו תחתיו ויהושפט בן אסא
מלך על יהודה בשנת ארבע — רבע
לאחאב מלך ישראל יהושפט בן
שלשים וחמש שנה במלכו
ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו עזובה בת שלחי וילך
בכל דרך אסא אביו לא סר — סור
ממנו לעשות הישר בעיני — עשה
יהוה אך הבמות לא סרו עוד — במה
העם מזבחים ומקטרים בבמות — זבח קטר
וישלם יהושפט עם מלך — שלם
ישראל ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ואשר — גבר
נלחם הלא הם כתובים על ספר — לחם כתב
דברי הימים למלכי יהודה ויתר — יום
הקדש אשר נשאר בימי אסא — שאר
אביו בער מן הארץ ומלך אין
באדום נצב מלך יהושפט עשה
אניות תרשיש ללכת אופירה — אנה ילך

aurige ſuo. Verte manū tuā: & eiice me de exercitu: quia grauiter vulneratus ſum. Cōmiſſū ē ergo prelium in die illa. Et rex ſtabat in curru ſuo cōtra ſyrios. Et mortu⁹ ē veſpe. Fluebat aūt ſanguis plage in ſinū currus: & preco inſonuit in vniuerſo exercitu añq̄ ſol occūberet dicēs. Vnuſquiſq̄ reuertatur ī citatē & ī terrā ſuā. Mortuus eſt aūt rex & plat⁹ ē in ſamariā. Sepelieruntq̄ regē in ſamaria & lauerūt currū eius in piſcina ſamarie: & linxerūt canes ſanguinē eius & habenas lauerūt iuxta verbū dñi qđ locutus fuerat. Reliqua aūt ſermonum achab & vniuerſa que fecit & domus eburnea quam edificauit: cunctarumq̄ vrbiū q̄s extruxit: nōne hec ſcripta ſunt ī libro ſermonū dierū regū iſrael? Dormiuit ergo achab cū p̄ribus ſuis: & regnauit ochozias filius eius ꝓ eo. Ioſaphat vero filius aſa regnare ceperat ſuper iudam anno quarto achab regis iſrael. Trigīta q̄nq̄ annorū erat cū regnare cepiſſet: & viginti quinq̄ annis regnauit in ieruſalem. Nomē mr̄is eius azuba filia ſalai. Et ambulauit in oī via aſa patris ſui & non declinauit ex ea. Fecitq̄ quod rectum eſt in conſpectu dñi: verūtn̄ excelſa nō abſtulit. Adhuc enim pp̄ls ſacrificabat & adolebat incenſū ī excelſis. Pacemq̄ habuit ioſaphat cum rege iſrael. Reliqua autem verborū ioſaphat & opera eius que geſſit & prelia: nonne hec ſcripta ſunt in libro verborū dierū regū iuda? Sed & reliquias effemiātorū q̄ remanſerant in diebus aſa p̄ris ei⁹ abſtulit de terra. Nec erat tunc rex conſtitutus in edō. Rex vero ioſaphat fecerat claſſes in mari que nauigarent in ophir

rex aurige ſuo: verte manū tuā
ὁ βασιλεὺς τῷ ἡνιόχῳ αὐτοῦ, ἐπίστρεψον τὴν χεῖρά σου
ꝛ educ me de prelio: q̄ꝛ vulneratus ſum.
καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι τετραυμάτισμαι.
ꝛ retrouerſū eſt preliū in die illa. ꝛ rex
καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ὁ βασι
erat ſtans in curru ex aduerſo ſyrie a
λεὺς ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξ ἐναντίας συρίας ἀπὸ
mane vſq̄ ad veſperā. ꝛ egrediebatur ſanguis plage
πρωῒ ἕως ἑσπέρας. καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα τῆς πληγῆς
ſtragis in ſinū currus: ꝛ mor
τῆς τροπώσεως εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἅρματος, καὶ ἀπέ
tu⁹ eſt rex veſperi. ꝛ ſtetit exercit⁹ preco ī ca
θανεν ὁ βασιλεὺς ἑσπέρας. καὶ ἔστη ὁ στρατοκήρυξ ἐν τῇ παρεμ
ſtris occidēte ſole: ꝛ dixit: vnuſq̄ſq̄ ī ſu
βολῇ δύνοντος τοῦ ἡλίου, καὶ εἶπεν, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυ
am ciuitatē: ꝛ vnuſq̄ſq̄ in ſuam hereditatē: q̄ꝛ
τοῦ πόλιν, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ κληρονομίαν, ὅτι
mortu⁹ eſt rex. ꝛ venerūt in ſamariā: ꝛ ſepe
τέθνηκεν ὁ βασιλεύς. καὶ ἦλθον εἰς σαμαρείαν, καὶ ἔθα
lierūt regem achaab in ſamaria. ꝛ lauerūt
ψαν τὸν βασιλέα ἀχαὰβ εἰς σαμαρείαν. καὶ ἀπενίψαντο
ſanguinē a curru in fonte ſamarie.
τὸ αἷμα ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἐπὶ τὴν κρήνην σαμαρείας.
ꝛ linxerūt canes ſāguinē: ꝛ meretrices lote ſunt
καὶ ἔλειξαν οἱ κύνες τὸ αἷμα, καὶ αἱ πόρναι ἐλούσαντο
in ſanguine eius iuxta verbū dn̄i: qđ locut⁹ fuit.
ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν.
ꝛ reliqua ſmōnū achaab ꝛ vniuerſa que fe
καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἀχαὰβ καὶ πάντα ὅσα ἐποίη
cit: ꝛ domū eburneā quā edificauit: ꝛ cunctas
σε, καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ᾠκοδόμησε, καὶ πάσας τὰς
vrbes quas fecit: nonne hec ſcripta ſūt in
πόλεις ἃς ἐποίησε, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ
libro ſmonū dierū regum iſrael? ꝛ dor
βιβλίου λόγων ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰσραήλ; καὶ ἐκοι
miuit achaab cū p̄ribus ſuis: ꝛ regna
μήθη ἀχαὰβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασί
uit ochozias filius eius pro eo. ꝛ ioſaphat
λευσεν ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἰωσαφὰτ
filius aſa regnauit in iuda in āno quarto
υἱὸς ἀσὰ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰούδα ἐν ἔτει τῷ τετάρτῳ
achaab regis iſrael. ꝛ ioſaphat erat qua
τοῦ ἀχαὰβ βασιλέως ἰσραήλ. καὶ ἰωσαφὰτ ἦν τεσσα
draginta ꝛ quinq̄ ānoꝝ cū regnaret ipſe. ꝛ
ράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ
viginti ꝛ quinq̄ ānos regnauit in hieruſalem.
εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ.
ꝛ nomē m̄ri eius azuba filia ſalai. ꝛ am
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἀζουβὰ θυγάτηρ σαλαΐ. καὶ ἐπο
bulauit in oīi via aſa patris eius. nō declina
ρεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. οὐκ ἐξέκλι
uit ab ea: vt faceret rectū in oculis dom
νεν ἀπ' αὐτῆς, τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρ
ni. verūtn̄ de excelſis nō abſtulit: adhuc pp̄ls ſac̄ficabat ꝛ ad
ίου. πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυ
lebāt in excelſis. ꝛ pacē habuit ioſaphat cū re
μίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. καὶ εἰρήνευσεν ἰωσαφὰτ μετὰ βασι
ge iſrl̄. ꝛ reliqua verboꝝ ioſaphat ꝛ prelia
λέως ἰσραήλ. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰωσαφὰτ καὶ αἱ δυνασ
eius q̄ fecit: nonne hec ſcripta in li
τεῖαι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβ
bro verboꝝ dierū regū iuda? ꝛ reli
λίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰούδα; καὶ τὰς λοι
quos initiatoꝝ qui remanſerāt in di
ποὺς τῶν τετελεσμένων τῶν καταλελειμμένων ἐν ταῖς ἡμέ
bus aſa p̄ris eius abſtulit de terra. ꝛ
ραις ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ
rex nō erat ꝯſtitut⁹ in idumea. ꝛ ioſaphat
βασιλεὺς οὐκ ἦν ἑστηκὼς ἐν ἰδουμαίᾳ. καὶ ἰωσαφὰτ
fecit naues maris vt irent in ophir
ἐποίησε νῆας θαρσεὶς τοῦ πορεύεσθαι εἰς ὀφείρ

propter aurum. ⁊ nō ibant: q̄ꝛ confracte
ἕνεκεν τοῦ χρυσίου. καὶ οὐκ ἐπορεύοντο, ὅτι συνετρίβη
ſunt naues in geſion gaber. tunc ait ochozias fili⁹
σαν αἱ νῆες ἐν γαισιὼν γάβερ. τότε εἶπεν ὀχοζίας υἱὸς
achaab ad ioſaphat: vadant ſerui mei cū
ἀχαὰβ πρὸς ἰωσαφάτ, πορευέσθωσαν οἱ δοῦλοί μου με
ſeruis tuis. ⁊ nō voluit ioſaphat. ⁊ dor=
τὰ τῶν δούλων σου. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἰωσαφάτ. καὶ ἐκοι
miuit ioſaphat cū p̄ribus ſuis: ⁊ ſepult⁹ ē
μήθη ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη
apud patres ſuos in ciuitate dauid p̄ris
παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει δαυὶδ τοῦ προς
ſui. ⁊ regnauit ioꝛam filius eius pꝛo eo: ⁊
αὐτοῦ. καὶ ἐβασίλευσεν ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ
ochozias fili⁹ achaab regnauit ſup iſrael in ſama
ὀχοζίας υἱὸς ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν σαμα
ria. in anno ſeptimo decimo ioſaphat regis iu=
ρεία. ἐν ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ ἰωσαφὰτ βασιλέως ἰου
da ochozias fili⁹ achaab regnauit ſup iſrael in ſa=
δα ὀχοζίας υἱὸς ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν σα
maria duob⁹ ānis: ⁊ fecit malū in cōſpectu dn̄i:
μαρεία δύο ἔτη, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου,
⁊ ambulauit in via achaab patris ſui ⁊ in
καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἀχαὰβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν
via iezabel m̄ris ei⁹: ⁊ in peccatis dom⁹ hiero
ὁδῷ ἰεζάβελ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις οἴκου ἱερο
boam filij nabat: q̄ peccare fecit iſrl̄. ⁊ ſeruiuit
βοὰμ υἱοῦ ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ. καὶ ἐδούλευσε
baalim ⁊ adoꝛauit eos. ⁊ irritauit dn̄z
τοῖς βααλὶμ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς. καὶ παρώργισε κύριον
deū iſrael iuxta oīa q̄ fecit pater eius.
τὸν θεὸν ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Regnoꝛum. iiij.

Βασιλειῶν. δ'. Ca.1.

Et p̄uaricat⁹ ē moab i iſrl̄ poſtq̄ moꝛtuus eſt
Ἀνηθέτησε μωὰβ ἐν ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
achaab: ⁊ cecidit ochozias p̄ cancellos
ἀχαάβ, καὶ ἔπεσεν ὀχοζίας διὰ τοῦ δικτυωτοῦ
q̄ in cenaculo ſuo qđ in ſamaria: ⁊ egrotauit: ⁊
τοῦ ἐν τῷ ὑπερῴῳ αὐτοῦ τῷ ἐν σαμαρείᾳ, καὶ ἠρρώστησε, καὶ
miſit nūcios. ⁊ dixit ad eos: abite ⁊
ἀπέστειλεν ἀγγέλους. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, πορεύθητε καὶ
conſulite per baal muſcā deū accarō: ſi viuam
ἐπερωτήσατε διὰ τοῦ βάαλ μυῖαν θεὸν ἀκκαρών, εἰ ζήσομαι
de egritudine mea hac. ⁊ abierūt ad cōſulē=
ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης. καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆ=
dum: ⁊ angel⁹ dei locut⁹ eſt ad heliā theſbytē di
σαι, καὶ ἄγγελος θεοῦ ἐλάλησε πρὸς ἠλίαν τὸν θεσβύτην λέ
cēs: ſurgēs occurre nuncijs ochozie regis
γων, ἀναστὰς ἀπάντησον τοῖς ἀγγέλοις ὀχοζίου βασιλέως
ſamarie: ⁊ loquere ad eos: ſi eo q̄ nō eſt de⁹ in
σαμαρείας, καὶ λάλησον πρὸς αὐτούς, εἰ διὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν
iſrael: vos itis ad cōſulēdū per baal muſcā
ἰσραήλ, ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπερωτῆσαι διὰ τοῦ βάαλ μυῖαν
deū accarō: quā obrē hec dicit dn̄s: lect⁹ ſup quē aſcē
θεὸν ἀκκαρών; διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος, ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέ=
diſti ſup eū: nō deſcēdes ab eo: q̄ꝛ in eo moꝛte
βης ἐπ' αὐτῆς, οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι ἐν αὐτῇ θανάτῳ
moꝛieris. ⁊ abijt helias: ⁊ dixit ad eos. ⁊ reuerſi
ἀποθανῇ. καὶ ἐπορεύθη ἠλίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. καὶ ἐπεστρά
ſunt nuncij ad eū. ⁊ dixit ad eos: cur
φησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, τί ὅτι
reuerſi eſtis: ⁊ dixerūt ad eū. vir aſcēdit in occur
ἐπεστρέψατε; καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάν=
ſum nr̄m: ⁊ dixit ad nos: ite reuertimini ad
τησιν ἡμῶν, καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, δεῦτε ἀποστράφητε πρὸς
regem q̄ miſit vos: ⁊ dicite ei:
τὸν βασιλέα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς, καὶ εἴπατε αὐτῷ,
hec dicit dn̄s: ſi eo q̄ nō eſt de⁹ in iſrael:
τάδε λέγει κύριος, εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν ἰσραήλ,
vadis tu ad interrogādū in baal muſcā deū
πορεύῃ σὺ ἐκζητῆσαι ἐν τῷ βάαλ μυῖαν θεὸν

pp aurū: & ire nō potuerūt: q̄a cōfracte ſunt in aſiongaber. Tūc ait ochozias filius achab ad ioſaphat. Vadant ſerui mei cū ſeruis tuis in nauibus. Et noluit ioſaphat. Dormiuitq̄ ioſaphat cū p̄ribus ſuis: & ſepultus eſt cū eis in ciuitate dauid patris ſui: regnauitq̄ iorā filius eius p̄ eo. Ochozias aūt filius achab regnare ceperat ſuper iſrael in ſamaria āno ſeptīo decimo ioſaphat regis iuda: regnauitq̄ ſup iſrl̄ duob⁹ ānis. Et fecit malū ī cōſpectu dn̄i: & ābulauit in via patris ſui & matris ſue: & ī via hieroboā filii nabath qui peccare fecit iſrael. Seruiuit quoq̄ baal & adorauit eum: & irritauit dominum deum iſrael: iuxta oīa que fecerat pater eius.

Explicit primus liber malachī.i.Regū tertius.

Incipit ſcd̄s liber malachī.i.quart⁹ Regū. 1.

Preuaricat⁹ ē āt moab in iſrael poſtq̄ mortu⁹ ē achab. Cecidítq̄ ochozias p̄ cācellos cenaculi ſui qđ hēbat ī ſamaria & egrotauit. Miſitq̄ nūcios dicēs ad eos. Ite cōſulite beelzebub deū accarō: vtrū viuere queā de infirmitate mea hac. Angelus āt dn̄i locutus eſt ad heliā theſbitē: dicēs. Surge aſcēde in occurſū nūciorū regis ſamarie: & dices ad eos. Nūqd nō eſt deus in iſrl̄ vt eatis ad cōſulēdū beelzebub deum accaron? Quā obrē hec dicit dominus. De lectulo ſup quē aſcēdiſti nō deſcēdes: ſed morte morieris. Et abiit helias: reuerſiq̄ ſunt nuncii ad ochoziam. Qui dixit eis: Quare reuerſi eſtis? At illi reſponderūt ei. Vir occurrit nobis: & dixit ad nos. Ite reuertimini ad regē q miſit vos: & dicetis ei. Hec dicit dominus. Nūquid qa nō erat deus in iſrael: mittis vt cōſulatur beelzebub deus

לזהב ולא הלך כי נשברה אניות
בעציון גבר׃ אז אמר אחזיהו בן אחאב
אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך
באניות ולא אבה יהושפט׃ וישכב
יהושפט עם אבתיו ויקבר עם — שכב קבר
אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם — מלך
בנו תחתיו׃ אחזיהו בן אחאב מלך על
ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה — שנה
ליהושפט מלך יהודה וימלך על
ישראל שנתים׃ ויעש הרע בעיני — עשה רוע
יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו
ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא — חטא
את ישראל׃ ויעבד את הבעל — עבד
וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי — שחה כעס
ישראל ככל אשר עשה אביו׃

Cap.i. ויפשע מואב בישראל אחרי מות
אחאב׃ ויפל אחזיה בעד השבכה — פשע נפל
בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח — עלה חלה
מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו — שלח לאך
בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה — דרש חיה
מחלי זה׃ ומלאך יהוה דבר אל — חלה
אליה התשבי קום עלה לקראת
מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם
המבלי אין אלהים בישראל אתם
הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי — זבב
עקרון׃ ולכן כה אמר יהוה המטה
אשר עלית שם לא תרד ממנה — עלה ירד
כי מות תמות וילך אליה׃ וישובו — שוב
המלאכים אליו ויאמר אליהם
מה זה שבתם׃ ויאמרו אליו איש
עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו — אמר
שובו אל המלך אשר שלח אתכם
ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי — כל
אין אלהים בישראל אתה
שלח לדרש בבעל זבוב אלהי

עֶקְרוֹן, לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ
שָּׁם, לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת׃
וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם, מֶה מִשְׁפַּט הָאִישׁ דבר שפט
אֲשֶׁר עָלָה לִקְרַאתְכֶם, וַיְדַבֵּר
אֲלֵיכֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו, אִישׁ בַּעַל שֵׂעָר וְאֵזוֹר עוֹר אזר
אָזוּר בְּמָתְנָיו, וַיֹּאמַר אֵלִיָּה הַתִּשְׁבִּי
הוּא׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר חֲמִשִּׁים שלח שור
וַחֲמִשָּׁיו, וַיַּעַל אֵלָיו וְהִנֵּה יֹשֵׁב עַל עלה
רֹאשׁ הָהָר, וַיְדַבֵּר אֵלָיו, אִישׁ
הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ דִּבֶּר רֵדָה׃ וַיַּעֲנֶה ירד ענה
אֵלִיָּהוּ וַיְדַבֵּר אֶל שַׂר הַחֲמִשִּׁים,
וְאִם אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד
אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ אכל
וְאֶת חֲמִשֶּׁיךָ, וַתֵּרֶד אֵשׁ מִן
הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת
חֲמִשָּׁיו׃ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר שוב
חֲמִשִּׁים אַחֵר וַחֲמִשָּׁיו, וַיַּעַן וַיְדַבֵּר
אֵלָיו, אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
מְהֵרָה רֵדָה׃ וַיַּעַן אֵלִיָּה וַיְדַבֵּר דבר
אֲלֵיהֶם, אִם אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנִי,
תֵּרֶד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם, וְתֹאכַל אֹתְךָ
וְאֶת חֲמִשֶּׁיךָ, וַתֵּרֶד אֵשׁ אֱלֹהִים מִן
הַשָּׁמַיִם, וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת חֲמִשָּׁיו׃
וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח שַׂר חֲמִשִּׁים שְׁלִשִׁים
וַחֲמִשָּׁיו, וַיַּעַל וַיָּבֹא שַׂר הַחֲמִשִּׁים בוא
הַשְּׁלִישִׁי, וַיִּכְרַע עַל בִּרְכָּיו לְנֶגֶד שלש כרע
אֵלִיָּהוּ, וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו, חנן
אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר נָא נַפְשִׁי יקר
וְנֶפֶשׁ עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה חֲמִשִּׁים בְּעֵינֶיךָ׃
הִנֵּה יָרְדָה אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם,
וַתֹּאכַל אֶת שְׁנֵי שָׂרֵי הַחֲמִשִּׁים שנה
הָרִאשֹׁנִים וְאֶת חֲמִשֵּׁיהֶם, וְעַתָּה
תִּיקַר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ׃ וַיְדַבֵּר מַלְאַךְ דבר לאך
יְהוָה אֶל אֵלִיָּהוּ רֵד אוֹתוֹ, אַל ירד ירא
תִּירָא מִפָּנָיו, וַיָּקָם וַיֵּרֶד אוֹתוֹ אֶל פנה קום

accarō. Idcirco de lectulo sup quē aſcendiſti nō deſcēdes: ſed morte morieris. Qui dixit eis. Cuius figure & habitus eſt vir ille qui occurrit vobis: & locutus eſt verba hec? At illi dixerunt. Vir piloſus & zona pellicea accinctus renib9. Qui ait. Helias teſbites eſt. Miſitq̧ ad eū quinquagenariū principem & quinq̄gita qui erant ſub eo. Qui aſcēdit ad eū: ſedētiq̧ in vertice montis: ait. Homo dei rex p̄cepit vt deſcēdas. Reſpondenſq̧ helias: dixit quinquagenario. Si homo dei ſum: deſcendat ignis de celo: & deuoret te & quinquaginta tuos. Deſcēdit ergo ignis de celo: & deuorauit eum & quinq̄ginta qui erāt cū eo. Rurſumq̧ miſit ad eū principē quinquagenariū alterū: & quīquagīta cū eo. Qui locutus eſt illi. Hō dei. Hec dicit rex. Feſtina deſcende. Rn̄dēs helias ait. Si homo dei ego ſum: deſcendat ignis de celo & deuoret te & quinq̄gita tuos. Deſcēdit ergo ignis de celo & deuorauit illū & quinquagīta eius. Iterū miſit principem quinq̄genariū tertium: & quinq̄gīta qui erātcū eo. Qui cum veniſſet: curuauit genua cōtra heliam: & precatus eſt eum: & ait. Homo dei noli deſpicere animam meam: & animas ſeruorū tuorum qui mecum ſunt. Ecce deſcēdit ignis de celo & deuorauit duos prīcipes quinquagenarios primos & quīquagēos qui cū eis erant. Sed nūc obſecro vt miſerearis anime mee. Locut9 ē aūt āgelus dn̄i ad heliā dicēs. Deſcēde cū eo. Ne timeas. Surrexit igī & deſcendit cū eo ad

accaron idcirco lectus ſup quē aſcēdiſti ſup eū:
ἀκκαρῶν διὰ τοῦτο ἡ κλίνη ἐφ᾽ ἧς ἀνέβης ἐπ᾽ αὐτῆς,
nō deſcēdes ab eo: q2 morte morieris. ⁊ dixit
οὐ καταβήσῃ ἀπ᾽ αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ. καὶ εἶπεν
eis rex: qđ iudiciū viri
αὐτοῖς ὁ βασιλεύς, τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ
qui aſcēdit in occurſum vob: ⁊ q locutus eſt ad
ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν, καὶ λαλήσαντος πρὸς
vos verba hec? ⁊ dixerūt: vir piloſus ⁊ zona
ὑμᾶς τοὺς λόγους τούτους; καὶ εἶπον, ἀνὴρ δασὺς καὶ ζώνη
pillicea accinctus lūbū ſuū. ⁊ dixit:
δερματίνη περιεζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν,
helias theſbytes hic. ⁊ mittit ad eū quinquagenariū p̄ncipē ⁊ quinquaginta eius: ⁊ abierunt ad eū.
ἠλίας ὁ θεσβύτης οὗτος. καὶ ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς αὐτόν.
ipſe āt ſedebat in vertice mōtis. ⁊ locutus eſt ad eū quinq̄genari9 p̄nceps
αὐτὸς δὲ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν ὁ πεντηκόνταρχος
⁊ dixit: homo dei hec dicit rex: deſcende.
καὶ εἶπεν, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ τάδε λέγει ὁ βασιλεύς, κατάβηθι.
⁊ rn̄dit helias ⁊ dixit ad quinquagenariū p̄ncipē: ſi homo dei ſum ego: deſcendet ignis de celo ⁊ deuorabit te ⁊ quinquaginta tuos.
καὶ ἀπεκρίθη ἠλίας καὶ εἶπε πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον, εἰ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ εἰμὶ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεταί σε καὶ τοὺς πεντήκοντά σου.
⁊ deſcēdit ignis de celo ⁊ deuorauit eū ⁊ quinquagita eius.
καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.
⁊ adijciēs rex miſit ad eū p̄icipē quinquagenariū alteꝝ ⁊ quinquaginta eius.
καὶ προσθεὶς ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πεντηκόνταρχον ἕτερον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.
⁊ aſcēdit quinq̄genari9 p̄nceps ⁊ locut9 eſt ad eū: ⁊ dixit:
καὶ ἀνέβη ὁ πεντηκόνταρχος καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν,
homo dei hec dicit rex: cito deſcende.
ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ τάδε λέγει ὁ βασιλεύς, ταχέως κατάβηθι.
⁊ rn̄dit helias ⁊ dixit ad eū: ſi homo dei ſum ego: deſcēdet ignis de celo
καὶ ἀπεκρίθη ἠλίας καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, εἰ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ εἰμὶ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
⁊ deuorabit te ⁊ quinquaginta tuos.
καὶ καταφάγεταί σε καὶ τοὺς πεντήκοντά σου.
⁊ deſcēdit ignis de celo ⁊ deuorauit illū ⁊ quinquaginta ei9.
καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.
⁊ addēs rex rurſū miſit quinq̄genariū p̄ncipē tertiū ⁊ quinquagita eius.
καὶ προσθεὶς ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀπέστειλε πεντηκόνταρχον τρίτον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.
⁊ venit quinq̄genari9 p̄nceps terti9: ⁊ curuauit in genua ſua cōtra heliā: ⁊ p̄cat9 ē eū: ⁊ locut9 eſt ad eū dicēs: homo dei honoretur iā aīa mea ⁊ aīe ſeruorū tuoꝝ quinq̄ginta in oculis tuis.
καὶ ἦλθεν ὁ πεντηκόνταρχος ὁ τρίτος, καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ ἠλίου, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν λέγων, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχή μου καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν δούλων σου τῶν πεντήκοντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου.
ecce eñi deſcēdit ignis de celo ⁊ deuorauit duos q̄nq̄genarios p̄ncipes primos ⁊ vniuſcuiuſq̧ quinq̄ginta: ⁊ nūc honoretur iā aīa ſeruorū tuoꝝ in oculis tuis.
ἰδοὺ γὰρ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγε τοὺς δύο πεντηκοντάρχους τοὺς πρώτους καὶ ἑκάστου τοὺς πεντήκοντα, καὶ νῦν ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου ἐν ὀφθαλμοῖς σου.
⁊ locut9 eſt angelus dn̄i ad heliam dicēs: deſcēde cū eo ne timeas a facie eorū.
καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος κυρίου πρὸς ἠλίαν λέγων, κατάβηθι μετ᾽ αὐτοῦ μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.
⁊ ſurgens deſcēdit helias: ⁊ abijt cū eis
καὶ ἀναστὰς κατέβη ἠλίας, καὶ ἐπορεύθη μετ᾽ αὐτῶν

ad regem. ⁊ locut⁹ eſt ad eum: hec di
πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, τάδε λέ-
cit dñs: eo ꝙ miſiſti nuncios ad cōſu-
γει κύριος, ἀνθ᾽ ὧν ἀπέςειλας ἀγγέλους ἐπερω-
lendū in baal muſcā deū accaron quaſi nō eēt
τῆσαι ἐν τῷ βάαλ μυίαν θεὸν ἀκκαρῶν ὡσεὶ μὴ ἦν
deus in iſrael vt interrogares ſermonē eius:
θεὸς ἐν ἰσραὴλ τοῦ ἐπερωτῆσαι τὸν λόγον αὐτοῦ,
ideo lectus ſup quē aſcēdiſti ſup eū nō de-
διὰ τοῦτο ἡ κλίνη ἐφ᾽ ἧς ἀνέβης ἐπ᾽ αὐτῆς οὐ κα-
ſcēdes abeo: q₂ morte morieris. ⁊ mor
ταβήσῃ ἀπ᾽ αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ. καὶ ἀπέ-
tu⁹ ē iuxta ſmonē dñi: quē locut⁹ eſt helias. ⁊
θανεν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἠλίας. καὶ
regnauit ioram frater ochozie pro eo:
ἐβασίλευσεν ἰωρὰμ ὁ ἀδελφὸς ὀχοζίου ἀντ᾽ αὐτοῦ,
quia nō erat ei fili⁹ in anno ſcdo io
ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ υἱὸς ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἰω-
ram filij ioſaphat regis iude. ⁊ reliqua
ρὰμ υἱοῦ ἰωσαφὰτ βασιλέως ἰούδα. καὶ τὰ λοιπὰ
verborū ochozie ⁊ oīa que fecit: nō
τῶν λόγων ὀχοζίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ
ne ſcripta ſūt in libro ſermonū dierū re
ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων ἡμερῶν τῶν βασι
gum iſrael:
λέων ἰσραήλ;

Ca. 2.

Et factū eſt cū leuaret dñs heliā in
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναγαγεῖν κύριον τὸν ἠλίαν ἐν
cōmotione q̄ſi in celū: ⁊ iuit helias ⁊
συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη ἠλίας καὶ
eliſeus de galgalis. ⁊ ait helias ad eliſeū:
ἐλισσαιὲ ἐκ γαλγάλων. καὶ εἶπεν ἠλίας πρὸς ἐλισσαιέ,
ſede iā hic: q₂ dñs miſit me vſq₃ in be
κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι κύριος ἀπέςαλκέ με ἕως βαι
thel. ⁊ ait eliſe⁹: viuit dñs ⁊ viuit aīa tua:
θήλ. καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ, ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου,
ſi derelinquā te. ⁊ venerūt in bethel. ⁊
εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἔρχονται εἰς βαιθήλ. καὶ
egreſſi ſūt filij prophetarū q̄ in bethel ad eli
ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν βαιθὴλ πρὸς ἐλι
ſeum: ⁊ dixerūt ei: ſi iā noſti ꝙ hodie
σσαιέ, καὶ εἶπον αὐτῷ, εἰ δὴ ἔγνως ὅτι σήμερον
tollit dñs dñm tuū ſuper ca
λαμβάνει κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφα
put tuū. ⁊ dixit: et ego noui: ſilete. ⁊
λῆς σου. καὶ εἶπε, καί γε ἐγὼ ἔγνων, σιωπᾶτε. καὶ
dixit helias eliſeo: ſede iā hic: q₂ do
εἶπεν ἠλίας τῷ ἐλισσαιέ, κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι κύ
minus miſit me in hiericho. ⁊ ait eliſeus: viuit
ριος ἀπέςαλκέ με εἰς ἱεριχώ. καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ, ζῇ
dñs ⁊ viuit aīa tua: ſi derelinquā te. ⁊
κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ
venerūt in hiericho ⁊ appropinquerūt filij p̄phetaꝝ q̄
ἦλθον εἰς ἱεριχὼ καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ
in hiericho ad eliſeū: ⁊ dixerūt ei: ſi iā
ἐν ἱεριχὼ πρὸς ἐλισσαιέ, καὶ εἶπον αὐτῷ, εἰ δὴ
noſti ꝙ hodie tollit dñs dñm tuū
ἔγνως ὅτι σήμερον λαμβάνει κύριος τὸν κύριόν σου
ſuper caput tuū: ⁊ dixit: ego noui: ſi
ἐπάνω τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπεν, ἐγὼ ἔγνων, σιω
lete. ⁊ dixit ei helias: ſede iā hic:
πᾶτε. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἠλίας, κάθου δὴ ἐνταῦθα,
quia dñs miſit me vſq₃ ad iordanē. ⁊ a-
ὅτι κύριος ἀπέςαλκέ με ἕως τοῦ ἰορδάνου. καὶ εἶ
it eliſeus: viuit dñs ⁊ viuit aīa tua: ſi dereli-
πεν ἐλισσαιέ, ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκατα
quā te. ⁊ ierunt ambo ⁊ quinq̄
λείψω σε. καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι καὶ πεντή-
ginta viri de filijs p̄phetaꝝ.
κοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν

regem & locutus eſt ei.
Hec dicit dominus.
Quia miſiſti nuncios
ad conſulendum
beelzebub deū accarō
q̄ſi non eſſet
deus ī iſrael a quo poſ
ſes interrogare
ſermonē: ideo d̄ lectu
lo ſup quem aſcendiſti
nō deſcēdes: ſed mor
te morieris. Mortu⁹ ē
aūt iuxta ſermonē dñi
quē locutus eſt helias:
& regnauit iorā fr̄ eius
pro eo: anno ſecundo
ioram filii ioſaphat re
gis iude.
Nō eī hēbat filiū. Reli
qua autem verborum
ochozie que operatus
eſt: nonne hec
ſcripta ſunt in libro
ſermonum dierum
regum iſrael? 2.

Factū ē āt cū leuare
vellet dñs heliam
p̄ turbinem in celum:
ibant helias
& heliſeus de galgalis.
Dixitq₃ helias
ad heliſeū. Sede hic:
quia dominus
miſit me vſq₃ ī bethel.
Cui ait heliſeus.
Viuit dñs & viuit aīa
tua: quia nō derelīquā
te. Cūq₃ deſcēdiſſēt be
thel: egreſſi ſunt filii p̄
phetarū qui erāt in be-
thel ad heliſeū & dixer̄t
ei. Nūqd noſti: quia
hodie dominus tollet
dominum tuum a te?
Qui reſpondit.
Et ego noui. Silete.
Dixit autem
helias ad heliſeum. Se
de hic quia
dñs miſit me in hieri-
cho. Et ille ait. Viuit
dñs & viuit anima tua:
quia nō derelinquā te.
Cūq₃ vēiſſēt hiericho:
acceſſerūt filii p̄pheta
rū q erāt in hiericho ad
heliſeū: & dixerūt ei.
Nūquid noſti: quia do
minus hodie tollet
dominum tuum a te?
Et ait. Et
ego noui. Silete. Dixit
autem ei
helias. Sede hic: quia
dñs miſit me vſq₃ ad
iordanem. Qui ait. Vi
uit dominus: & viuit
aīa tua: quia nō derelī
quā te. Ierūt igitur ābo
piter & quinquagīta vi
ri de filiis prophetarū

המלך׃ וידבר אליו כה אמר יהוה
יען אשר שלחת מלאכים לדרש
בבעל זבוב אלהי עקרון, המבלי — זבב בלל
אין אלהים בישראל לדרש
בדברו, לכן המטה אשר עלית שם — עלה
לא תרד ממנה כי מות תמות׃ וימת — ירד מות
כדבר יהוה אשר דבר אליהו,
וימלך יהורם תחתיו, בשנת שתים — מלך שנה
ליהורם בן יהושפט מלך יהודה,
כי לא היה לו בן׃ ויתר דברי
אחזיהו אשר עשה, הלוא המה
כתובים על ספר דברי הימים — כתב
למלכי ישראל׃

Cap. ij.

ויהי בהעלות יהוה את אליהו
בסערה השמים, וילך אליהו — היה עלה
ואלישע מן הגלגל׃ ויאמר אליהו
אל אלישע שב נא פה, כי יהוה — ישב
שלחני עד בית אל, ויאמר אלישע
חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך, — עזב
וירדו בית אל׃ ויצאו בני הנביאים — נבא
אשר בית אל אל אלישע, ויאמרו — אמר
אליו הידעת כי היום יהוה לקח
את אדניך מעל ראשך, ויאמר
גם אני ידעתי החשו׃ ויאמר לו — חשה
אליהו, אלישע שב נא פה, כי
יהוה שלחני יריחו, ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אם אעזבך, ויבאו — בוא
יריחו׃ ויגשו בני הנביאים אשר — נגש
ביריחו אל אלישע, ויאמרו אליו,
הידעת כי היום יהוה לקח את
אדניך מעל ראשך, ויאמר גם
אני ידעתי החשו׃ ויאמר לו
אליהו שב נא פה, כי יהוה שלחני
הירדנה, ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך, וילכו שניהם׃ — שנה
וחמשים איש מבני הנביאים — נבא

הָלְכוּ וַיַּעַמְדוּ מִנֶּגֶד מֵרָחוֹק וּשְׁנֵיהֶם עָמַד רָחַק
עָמְדוּ עַל הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ אֶת לָקַח
אַדַּרְתּוֹ וַיִּגְלֹם וַיַּכֶּה אֶת הַמַּיִם גָּלַם נָכָה
וַיֵּחָצוּ הֵנָּה וָהֵנָּה וַיַּעַבְרוּ שְׁנֵיהֶם חָצָה עָבַר
בֶּחָרָבָה׃ וַיְהִי כְעָבְרָם וְאֵלִיָּהוּ אָמַר הָיָה
אֶל אֱלִישָׁע שְׁאַל מָה אֶעֱשֶׂה לָּךְ עָשָׂה
בְּטֶרֶם אֶלָּקַח מֵעִמָּךְ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע לָקַח אָמַר
וִיהִי נָא פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחֲךָ אֵלָי׃ פֶּה שָׁנָה
וַיֹּאמֶר הִקְשִׁיתָ לִשְׁאוֹל אִם תִּרְאֶה קָשָׁה שָׁאַל
אֹתִי לֻקָּח מֵאִתָּךְ יְהִי לְךָ כֵן וְאִם רָאָה
אַיִן לֹא יִהְיֶה׃ וַיְהִי הֵמָּה הֹלְכִים
הָלוֹךְ וְדַבֵּר וְהִנֵּה רֶכֶב אֵשׁ וְסוּסֵי הָלַךְ
אֵשׁ וַיַּפְרִדוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל פָּרַד עָלָה
אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמָיִם׃ וֶאֱלִישָׁע
רֹאֶה וְהוּא מְצַעֵק אָבִי אָבִי צָעַק
רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ
עוֹד וַיַּחֲזֵק בִּבְגָדָיו וַיִּקְרָעֵם חָזַק קָרַע
לִשְׁנַיִם קְרָעִים׃ וַיָּרֶם אֶת אַדֶּרֶת שָׁנָה רוּם
אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיָּשָׁב שׁוּב
וַיַּעֲמֹד עַל שְׂפַת הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּקַּח אֶת עָמַד שָׂפָה
אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו לָקַח
וַיַּכֶּה אֶת הַמַּיִם וַיֹּאמַר אַיֵּה נָכָה
יְהוָה אֱלֹהֵי אֵלִיָּהוּ אַף הוּא וַיַּכֶּה
אֶת הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ הֵנָּה וָהֵנָּה וַיַּעֲבֹר חָצָה עָבַר
אֱלִישָׁע׃ וַיִּרְאֻהוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים רָאָה נָבָא
אֲשֶׁר בִּירִיחוֹ מִנֶּגֶד וַיֹּאמְרוּ אָמַר
נָחָה רוּחַ אֵלִיָּהוּ עַל אֱלִישָׁע וַיָּבֹאוּ נוּחַ בּוֹא
לִקְרָאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אָרְצָה׃ שָׁחָה
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה נָא יֵשׁ אֶת
עֲבָדֶיךָ חֲמִשִּׁים אֲנָשִׁים בְּנֵי חַיִל
יֵלְכוּ נָא וִיבַקְשׁוּ אֶת אֲדֹנֶיךָ פֶּן בָּקַשׁ
נְשָׂאוֹ רוּחַ יְהוָה וַיַּשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד שָׁלַךְ
הֶהָרִים אוֹ בְּאַחַת הַגֵּאָיוֹת גָּיָא
וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלָחוּ׃ וַיִּפְצְרוּ בוֹ עַד שָׁלַח פָּצַר
בֹּשׁ וַיֹּאמֶר שְׁלָחוּ וַיִּשְׁלְחוּ חֲמִשִּׁים בּוֹשׁ
אִישׁ וַיְבַקְשׁוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים יוֹם

ſecuti ſunt eos. Qui & ſteterūt ecōtra lōge. Illi āt ābo ſtabāt ſup iordanē. Tulitq̄ʒ helias palliū ſuū & inuoluit illud: & percuſſit aquas: q̄ diuiſe ſunt in vtramq̄ʒ partē: & trāſierūt ābo p ſiccū. Cunq̄ʒ tranſiſſent: helias dixit ad heliſeū. Poſtula qd̄ vis: vt faciam tibi anteq̄ tollar a te. Dixitq̄ʒ heliſeus. Obſecro vt fiat in me duplex ſpūs tu⁹. Qui rñdit. Rem difficilē poſtulaſti. Attamē ſi videris me qñ tollar a te: erit quod petiſti. Si autē non videris: non erit. Cunq̄ʒ pergerent & incedētes ſermocinarētur: ecce curr⁹ igne⁹ & equi ignei diuiſerūt vtrūq̄ʒ. Et aſcendit helias p turbinē in celū: heliſeus autem videbat & clamabat. Pater mi: pater mi currus iſrael & auriga eius. Et non vidit eum amplius. Apphēditq̄ʒ veſtimēta ſua: et ſcidit illa in duas partes. Et leuauit pallium helie quod ceciderat ei. Reuerſuſq̄ʒ ſtetit ſup ripā iordāis & pallio helie quod ceciderat ei percuſſit aquas. Et dixit. Vbi eſt deus helie etiam nūc. Percuſſitq̄ʒ aquas & diuiſe ſūt huc atq̄ʒ illuc: & tranſiit heliſeus. Videntes autē filii prophetarum qui erant in hiericho de contra dixerunt. Requieuit ſpūs helie ſup heliſeū. Et venientes in occurſū ei⁹ adorauerunt eum pni ī terrā: dixerūtq̄ʒ illi. Ecce cū ſeruis tuis ſunt quīquagīta viri fortes: qui poſſunt ire & q̄rere dominum tuum: ne forte tulerit eū ſpūs dñi & p iecerit eum in vnum mōtiū aut in vnā valli um. Qui ait. Nolite mittere. Coegeruntq̄ʒ eum donec acquieſceret & diceret. Mittite. Et miſerunt quinq̄gīta viros. Qui cū q̄ſiſſent trib⁹ dieb⁹

venerūt: ꝛ ſteterūt econtra lōge. ambo āt ſte
ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν. ἀμφότεροι δὲ ἔστη
terūt ſup iordanē. ꝛ tulit helias pallium
σαν ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου. καὶ ἔλαβεν ἠλίας τὴν μηλωτὴν
ſuum ꝛ inuoluit illud: ꝛ percuſſit in eo a-
αὐτοῦ καὶ εἴλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδα
quas: ꝛ diuiſa eſt aqua hinc ꝛ hinc. ꝛ trāſierūt
τα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ διέβησαν
ambo per ſiccū. ꝛ factū ē vt trāſiuit: dixit helias
ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθεν, εἶπεν ἠλίας
eliſeo: poſtula qd̄ faciā tibi anteq̄ tollar
τῷ ἐλισεαί, αἴτησαι τί ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί
ego a te. ꝛ dixit eliſeus: fiat iā ſpūs q̄ē
με ἀπὸ σοῦ. καὶ εἶπεν ἐλισεαί, γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ
in te dupliciter in me. ꝛ dixit helias rē durā dixiſti
ἐπὶ σοὶ διπλῶς ἐπ' ἐμέ. καὶ εἶπεν ἠλίας ἐσκλήρυνας
in petendo: attamē ſi videris me recedētē
τοῦ αἰτήσασθαι, πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον
a te: erit tibi ſic. ſi āt nō videris: non fi
ἀπὸ σοῦ, ἔσαι σοι οὕτως. ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένη
et. ꝛ factū eſt ipſis pergētibus ꝛ loquētibus: ꝛ
ται. καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ
ecce currus ignis ꝛ equi ignis: ꝛ diuiſerūt
ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισαν
inter ambos. ꝛ aſſumpt⁹ eſt helias in commotio
ἀναμέσον ἀμφοτέρων. καὶ ἀνελήφθη ἠλίας ἐν συσσεισ
ne vſq̄ʒ ad celū. ꝛ eliſe⁹ videbat ꝛ ipſe clamabat:
μῷ ἕως εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἐλισεαὶ ἑώρα καὶ αὐτὸς ἐβόα,
pater pater: currus iſrael ꝛ eques eius: ꝛ
πάτερ πάτερ, ἅρμα ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ, καὶ
nō vidit eū āpli⁹. ꝛ apphēdit eliſeus veſtimē
οὐκ εἶδε αὐτὸν ἔτι. καὶ ἐκράτησεν ἐλισεαὶ τοῦ ἱματί
tū ſuū ꝛ ſcidit illud in duas ptes: ꝛ leuauit pal
ου αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο, καὶ εἵλετο τὴν μη
lium helie eliſe⁹ qd̄ ceciderat ſuper eū.
λωτὴν ἠλίου ὁ ἐλισεαὶ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ.
ꝛ reuerſus eſt eliſe⁹ ꝛ ſtetit ſup ripā iorda
καὶ ἐπέστρεψεν ἐλισεαὶ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ἰορδά
nis: ꝛ tulit palliū helie: qd̄ ceciderat ſuper eū:
νου, καὶ ἔλαβε τὴν μηλωτὴν ἠλίου, ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ
ꝛ percuſſit aquas ꝛ nō ſūt diuiſe. ꝛ dixit eliſeus:
καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα καὶ οὐ διῃρέθη. καὶ εἶπεν ἐλισεαί,
vbi eſt deus helie ēt ipſe: ꝛ percuſſit aquas:
ποῦ ἐστὶν θεὸς ἠλίου ἀφώ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα
ꝛ diuiſe ſūt huc ꝛ huc. ꝛ trāſiit p ſiccū ꝛ viderūt
καὶ διῃρέθη ἔνθα καὶ ἔνθα. καὶ ἦλθε διὰ ξηρᾶς καὶ εἶδον
filij pphtaꝝ q̄ in hiericho ecōtra reuer
οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν ἱεριχῷ ἐξεναντίας ἀναστρέ
tentē eū. ꝛ dixerūt: requieuit ſpūs
φοντα αὐτόν. καὶ εἶπον, ἐπαναπέπαυται τὸ πνεῦμα
helie ſup eliſeum. ꝛ abierunt in occurſum
ἠλίου ἐπὶ ἐλισεαί. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς συνάντησιν
ei ꝛ adorauerunt eū ſup terrā. ꝛ dixerūt ad
αὐτῷ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ εἶπον πρὸς
eum: ecce iā ſunt cū ſeruis tuis quinqua
αὐτόν, ἰδοὺ δὴ εἰσὶ μετὰ τῶν παίδων σου πεντή
ginta viri filij roboris: euntes iā que
κοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως, πορευθέντες δὴ ζητη
rant dñm tuū ne forte tulerit eū ſpiri
σάτωσαν τὸν κύριόν σου, μήποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦ
tus dñi: ꝛ proiecit eū in vnū montiū vel in
μα κυρίου, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐφ' ἓν τῶν ὀρέων ἢ ἐπὶ
vnū colliū. ꝛ ait eliſeus: nō mitte
ἕνα τῶν βουνῶν. καὶ εἶπεν ἐλισεαί, οὐκ ἀποστελεῖ
tis. ꝛ coegerunt eū donec erubeſceret. ꝛ di
τε. καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν ἕως ᾐσχύνετο. καὶ εἶ
xit: mittite. ꝛ miſerūt quinquaginta vi
πεν, ἀποστείλατε. καὶ ἀπέστειλαν πεντήκοντα ἄν
ros: ꝛ queſierūt tribus diebus:
δρας, καὶ ἐζήτησαν τρισὶν ἡμέραις,

⁊ nō inuenerūt. ⁊ reuerſi ſunt ad eum. ⁊ eliſeus
καὶ οὐχ εὗρον. καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς αὐτόν. καὶ ἐλισσαιὲ
ſedebat in hiericho: ⁊ dixit eis: nōne dixi vobis
ἐκάθητο ἐν ἱεριχώ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, οὐκ εἶπον ὑμῖν
nō eatis? ⁊ dixerūt viri ciuitatis ad eli-
μὴ πορεύεσθε; καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς ἐλι-
ſeum: ecce iā habitatio ciuitatis huius bo-
σσαιέ, ἰδοὺ δὴ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγα-
na ſicut tu dn̄e pſpicis: ⁊ aque male: ⁊
θὴ καθὼς σὺ κύριε ὁρᾷς, καὶ τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ
terra ſterilis. ⁊ ait eliſeus: tollite mihi hydri-
γῆ ἀτεκνουμένη. καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ, λάβετέ μοι ὑδρί-
am nouā: ⁊ mittite ibi ſalē. ⁊ tulerūt ei:
σκην καινήν, καὶ ἐμβάλετε ἐκεῖ ἅλας. καὶ ἔλαβον αὐ-
⁊ egreſſus ē ad trāſitū aquarū ⁊ mi-
τῷ, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων καὶ ἔρρι-
ſit ibi ſalē. ⁊ ait: hec dicit dn̄s: ſa-
ψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας. καὶ εἶπεν, τάδε λέγει κύριος, ἴα-
naui aquas has: nō erit āpli' inde mo-
μαι τὰ ὕδατα ταῦτα, οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν ἀποθνή-
riēs neq̃ ſterilis. ⁊ ſanate ſūt aque vſq̃ ad di-
σκων οὐδὲ ἀτεκνουμένη. καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέ-
em hanc iuxta vbū qd̄ locut' eſt eliſeus. ⁊ aſcē-
ρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐλισσαιέ. καὶ ἀνέ-
dit eliſeus inde in bethel: ⁊ ipſo aſcēdē-
βη ἐλισσαιὲ ἐκεῖθεν εἰς βαιθήλ, καὶ αὐτοῦ ἀναβαίνον-
te in via: egreſſi ſūt pueri parui de ciuitate
τος ἐν τῇ ὁδῷ, ἐξῆλθε παιδάρια μικρὰ ἐκ τῆς πόλεως
⁊ illudebāt ei: ⁊ dicebāt ei: aſcēde cal-
καὶ κατέπαιζον αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον αὐτῷ, ἀνάβαινε φα-
ue aſcēde calue. ⁊ reſpexit poſt ſe:
λακρὲ ἀνάβαινε φαλακρέ. καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω αὐτοῦ,
⁊ vidit eos: ⁊ maledixit eis in noīe do-
καὶ εἶδεν αὐτά, καὶ κατηράσατο αὐτὰ ἐν ὀνόματι κυ-
mini. ⁊ egreſſi ſūt duo vrſi de ſaltu: ⁊ lacera-
ρίου. καὶ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ δρυμοῦ, καὶ ἀνέρρη-
uerūt ex eis quadraginta ⁊ duos pueros. ⁊ iiā-
ξαν ἐξ αὐτῶν τεσσαράκοντα καὶ δύο παιδάρια. καὶ διῆλ-
ſiit inde in mōtē carmeli: ⁊ inde reuerſus
θεν ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ καρμήλιον, καὶ ἐκεῖθεν ἐπέστρε-
eſt in ſamariam.
ψεν εἰς σαμάρειαν.

Ca. 3.

ET ioram filius achaab regnauit in iſrael in
Καὶ ἰωρὰμ υἱὸς ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐν ἰσραὴλ ἐν
ſamaria in octauo decimo āno ioſaphat regis
σαμαρείᾳ ἐν ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει ἰωσαφὰτ βασιλέως
iuda. ⁊ regnauit duodecim ānis: ⁊ fecit
ἰούδα. καὶ ἐβασίλευσεν δώδεκα ἔτη, καὶ ἐποίησε τὸ
malū corā dn̄o: ſed nō ſicut pater ſu-
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς ὁ πατὴρ αὐ-
us ⁊ mater ſua. ⁊ ammouit ſtatuas ba-
τοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. καὶ μετέστησε τὰς στήλας τοῦ βα-
al: q̃s fecit pater eius: verūtn̄ in pecca-
άλ, ἃς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, πλὴν ἐν ταῖς ἁμαρ-
tis hieroboā filij nabat q̄ peccare fecit iſrael:
τίαις ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ,
adheſit: ⁊ nō receſſit ab eis. ⁊ meſa rex
ἐκολλήθη, καὶ οὐκ ἀπέστη ἀπ᾽ αὐτῶν. καὶ μωσὰ βασιλεὺς
moab erat hñs pecora: ⁊ erat afferēs tributū: ⁊ reddēs
μωὰβ ἦν νωκήδ, καὶ ἦν φέρων φόρον, καὶ ἐπιστρέφων τῷ
regi iſrael cētum milia agnoꝝ ⁊ cētum
βασιλεῖ ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας ἀρνῶν καὶ ἑκατὸν
milia arietū in velleribus. ⁊ factū ē poſtq̃
χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ
mortu' eſt achaab: puaricat' ē moab in rege iſ-
ἀποθανεῖν ἀχαάβ, ἠθέτησεν μωὰβ ἐν βασιλεῖ ἰσ-
rael. ⁊ egreſſus ē ioram rex iſrael de ſa-
ραήλ. καὶ ἐξῆλθεν ἰωρὰμ ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐκ σα-
maria in die illa: ⁊ recenſuit iſrl'.
μαρείας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐπεσκέψατο τὸν ἰσλ'.

---

nō inuenerūt. Et reuerſi ſunt ad eum. At ille hītabat in hiericho: & dixit eis. Nunquid non dixi vobis: nolite mittere? Dixerunt quoq̃ viri ciuitatis ad heliſeum. Ecce hītatio ciuitatis huius optima eſt ſicut tuipſe dn̄e pſpicis. Sed aque peſſime ſūt: & terra ſterilis. At ille ait. Afferte mihi vas nouum & mittite in illud ſal. Qd̄ cū attuliſſet: egreſſus ad fōtē aq̄rū miſit in illum ſal: & ait. Hec dicit dominus. Sanaui aquas has: & non erit vltra in eis mors neq̃ ſterilitas. Sanate ſunt ergo aq̄ vſq̃ in diem hanc iuxta verbum heliſei qd̄ locutus eſt. Aſcēdit āt inde heliſe' in bethel. Cūq̃ aſcenderet p viā: pueri parui egreſſi ſunt de ciuitate & illudebāt ei dicentes. Aſcēde calue: aſcende calue. Qui cū reſpexiſſet vidit eos: & maledixit eis i noīe dn̄i. Egreſſiq̃ ſunt duo vrſi de ſaltu & lacerauerunt ex eis quadraginta duos pueros. Abiit autē inde in mōtem carmeli: & inde reuerſus eſt in ſamariam.

3.

IOram vero filius achab regnauit ſup iſrael in ſamaria: anno decio octauo ioſaphat regis iude. Regnauitq̃ duodecim annis. & fecit malū corā domino: ſed non ſicut pater ſuus & mater. Tulit enim ſtatuas baal quas fecerat pater eius: veruntn̄ in pctis hieroboā filii nabat q peccare fecit iſrael adheſit nec receſſit ab eis. Porro meſa rex moab nutriebat pecora multa: & ſoluebat regi iſrael cētū milia agnorū: & cētū milia arietū cū velleribus ſuis. Cūq̃ mortuus fuiſſet achab: puaricatus ē fedus qd̄ hēbat cū rege iſrael. Egreſſus ē igitur rex ioram in die illa de ſamaria: & recenſuit vniuerſum iſrael

---

וְלֹא מְצָאֻהוּ׃ וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו וְהוּא	שוב
יֹשֵׁב בִּירִיחוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲלֹא	
אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם אַל תֵּלֵכוּ׃ וַיֹּאמְרוּ	הלך
אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל אֱלִישָׁע הִנֵּה נָא	
מוֹשַׁב הָעִיר טוֹב כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי רֹאֶה	ישב
וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מְשַׁכָּלֶת׃	רוע שכל
וַיֹּאמֶר קְחוּ לִי צְלֹחִית חֲדָשָׁה	לקח
וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו׃ וַיֵּצֵא	שום
אֶל מוֹצָא הַמַּיִם וַיַּשְׁלֶךְ שָׁם מֶלַח	יצא
וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה רִפִּאתִי לַמַּיִם	
הָאֵלֶּה לֹא יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד מָוֶת	היה
וּמְשַׁכָּלֶת׃ וַיֵּרָפוּ הַמַּיִם עַד הַיּוֹם	רפא
הַזֶּה כִּדְבַר אֱלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֵּר׃	
וַיַּעַל מִשָּׁם בֵּית אֵל וְהוּא עֹלֶה	עלה
בַדֶּרֶךְ וּנְעָרִים קְטַנִּים יָצְאוּ מִן	
הָעִיר וַיִּתְקַלְּסוּ בוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ	קלס
עֲלֵה קֵרֵחַ עֲלֵה קֵרֵחַ׃ וַיִּפֶן אַחֲרָיו	פנה
וַיִּרְאֵם וַיְקַלְלֵם בְּשֵׁם יְהוָה וַתֵּצֶאנָה	ראה קלל
שְׁתַּיִם דֻּבִּים מִן הַיַּעַר וַתְּבַקַּעְנָה	יצא דוב
מֵהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁנֵי יְלָדִים׃ וַיֵּלֶךְ	בקע רבע
מִשָּׁם אֶל הַר הַכַּרְמֶל וּמִשָּׁם שָׁב	שנה שוב
שֹׁמְרוֹן׃ וִיהוֹרָם בֶּן אַחְאָב	Cap. iij.
מָלַךְ עַל יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן בִּשְׁנַת	שנה
שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ	
יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃	מלך
וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא	עשה רוע
כְּאָבִיו וּכְאִמּוֹ וַיָּסַר אֶת מַצֵּבַת	סור נצב
הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו׃ רַק בְּחַטֹּאת	
יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת	חטא
יִשְׂרָאֵל דָּבֵק לֹא סָר מִמֶּנָּה׃ וּמֵישַׁע	
מֶלֶךְ מוֹאָב הָיָה נֹקֵד וְהֵשִׁיב לְמֶלֶךְ	שוב
יִשְׂרָאֵל מֵאָה אֶלֶף כָּרִים וּמֵאָה אֶלֶף	כר
אֵילִים צָמֶר׃ וַיְהִי כְּמוֹת אַחְאָב	היה
וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ מוֹאָב בְּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃	פשע
וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בַּיּוֹם הַהוּא	
מִשֹּׁמְרוֹן וַיִּפְקֹד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל׃	פקד

וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ שָׁלַח
יְהוּדָה לֵאמֹר מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בִּי
הֲתֵלֵךְ אִתִּי אֶל מוֹאָב לַמִּלְחָמָה יָלַךְ לָחַם
וַיֹּאמֶר אֶעֱלֶה כָּמוֹנִי כָמוֹךָ כְּעַמִּי עָלָה
כְעַמֶּךָ כְּסוּסַי כְּסוּסֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵי אָמַר
זֶה הַדֶּרֶךְ נַעֲלֶה וַיֹּאמֶר דֶּרֶךְ מִדְבַּר דָּבַר
אֱדוֹם׃ וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ
יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אֱדוֹם וַיָּסֹבּוּ דֶּרֶךְ שִׁבְעַת סָבַב
יָמִים וְלֹא הָיָה מַיִם לַמַּחֲנֶה וְלַבְּהֵמָה יוֹם חָנָה
אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֲהָהּ כִּי קָרָא יְהוָה לִשְׁלֹשֶׁת
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לָתֵת אוֹתָם בְּיַד נָתַן אֵת
מוֹאָב׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאֵין פֹּה
נָבִיא לַיהוָה וְנִדְרְשָׁה אֶת יְהוָה נָבָא דָּרַשׁ
מֵאוֹתוֹ וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ עָנָה
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֱלִישָׁע בֶּן
שָׁפָט אֲשֶׁר יָצַק מַיִם עַל יְדֵי אֵלִיָּהוּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט יֵשׁ אוֹתוֹ דְּבַר
יְהוָה וַיֵּרְדוּ אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וִיהוֹשָׁפָט וּמֶלֶךְ אֱדוֹם׃ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע
אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַה לִּי וָלָךְ לֵךְ אֶל יָלַךְ
נְבִיאֵי אָבִיךָ וְאֶת נְבִיאֵי אִמֶּךָ
וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַל כִּי
קָרָא יְהוָה לִשְׁלֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה
לָתֵת אוֹתָם בְּיַד מוֹאָב׃ וַיֹּאמֶר
אֱלִישָׁע חַי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי
לְפָנָיו כִּי לוּלֵי פְּנֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ פָּנָה
יְהוּדָה אֲנִי נֹשֵׂא אִם אַבִּיט אֵלֶיךָ נָבַט
וְאִם אֶרְאֶךָּ׃ וְעַתָּה קְחוּ לִי מְנַגֵּן רָאָה לָקַח
וְהָיָה כְּנַגֵּן הַמְנַגֵּן וַתְּהִי עָלָיו יַד נָגַן הָיָה
יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה עָשֹׂה
הַנַּחַל הַזֶּה גֵּבִים גֵּבִים׃ כִּי כֹה אָמַר גוּב
יְהוָה לֹא תִרְאוּ רוּחַ וְלֹא תִרְאוּ גֶשֶׁם רָאָה
וְהַנַּחַל הַהוּא יִמָּלֵא מַיִם וּשְׁתִיתֶם מָלֵא שָׁתָה
אַתֶּם וּמִקְנֵיכֶם וּבְהֶמְתְּכֶם׃ וְנָקַל קָנָה קָלַל
זֹאת בְּעֵינֵי יְהוָה וְנָתַן אֶת מוֹאָב

misitq; ad iosaphat re
gem ∞∞∞
iuda dicens. Rex mo=
ab recessit a me. ∞∞∞
veni mecum cõtra eũ
ad prelium. Qui ∞∞∞
rñdit. Ascendam. Qui
meus ẽ: tuus est: popu
lus me⁹ ppl's tuus: & eq
mei eq tui. Dixitq;. per
quã viã ascẽdem⁹? At
ille rñdit. Per desertum
idumee. Perrexerũt igi
tur rex israel & rex ∞∞∞
iuda & rex edõ: & cir=
cuieruntꝑ viam septem
dierum: nec erat aqua
exercitui & iumentis
que sequebantur eos.
Dixitq; rex ∞∞∞
isrl. Heu heu heu. Cõ
gregauit nos dñs tres
reges: vt traderet ĩ ma
nu ∞∞∞
moab. Et ait iosaphat.
Est ne hic ∞∞∞
propheta dñi vt depꝛ=
cemur dominum ∞∞∞
ꝑ eũ? Et rñdit vnus d
seruis regis ∞∞∞
israel. Est hic heliseus
filius ∞∞∞
saphat qui fũdebat a=
quã sup man⁹ helie. ∞
Et ait Iosaphat. Est
apud eum sermo ∞∞∞
dñi. Descẽditq; ad eũ
rex israel ∞∞∞
& iosaphat rex iuda &
rex edõ. Dixit autẽ he=
liseus ad regem israel.
Quid mihi & tibi est?
Vade ad ꝓphetas pa=
tris tui & matris tue.
Et ait illi rex israel.
Quare ∞∞∞
congregauit dñs tres
reges hos ∞∞∞
vt traderet eos in ma=
nus moab. Dixitq; ad
eũ heliseus. Viuit dñs
exercituũ in cuius con
spectu sto: q̃ si nõ vul
tũ iosaphat regis ∞∞∞
iude erubescerẽ: nõ at
tẽdissem quidem te: ∞∞∞
nec respexissem. Nũc
aũt adducite mihi psal=
tem. Cũq; caneret psal
tes: facta est sup eũ ma
nus dñi. Et ait. Hec di
cit dominus. Facite al=
ueũ torrẽtis huius fos=
sas & fossas. Hec ei di=
cit dñs. Non videbitis
ventum neq; pluuiam:
& alue⁹ iste replebitur
aquis: & bibetis ∞∞∞
vos & familie vrẽ: & iu
menta vestra. Parũq; ẽ
hoc in cõspectu dñi: in
sup tradet etiam moab

ꝛ abijt ꝛ misit ad iosaphat regem iu=
καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστειλεν πρὸς ἰωσαφὰτ βασιλέα ἰού
da dicẽs: rex moab ꝓuaricat⁹ ẽ in me: si i=
δα λέγων, βασιλεὺς μωὰβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί, εἰ πορεύ
bis mecũ ꝯtra moab in preliũ? ꝛ dixit: i=
σῃ μετ᾽ ἐμοῦ ἐπὶ μωὰβ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν, πορεύ
bo. similis tibi: similis mihi: ꝛ vt ppl's tuus ppl's
σομαι. ὅμοιός σοι, ὅμοιος ἐμοί, καὶ ὡς ὁ λαός σου ὁ λαός
meus: ꝛ vt equi tui equi mei. ꝛ dixit qua
μου, καὶ ὡς οἱ ἵπποι σου οἱ ἵπποι μου. καὶ εἶπεν ποίᾳ
via ascẽdemus? ꝛ dixit: via deserti edom. ꝛ
ὁδῷ ἀναβησόμεθα; καὶ εἶπεν, ὁδὸν ἐρήμου ἐδώμ. καὶ
abijt rex israel ꝛ rex iuda ꝛ
ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς ἰούδα καὶ
rex edom: ꝛ ibant circũdãtes viã septẽ
ὁ βασιλεὺς ἐδώμ, καὶ ἐπορεύοντο κυκλοῦντες ὁδὸν ἑπτὰ
dierũ: ꝛ nõ erat aqua castris ꝛ iumẽ
ἡμερῶν, καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνε
tis q̃ erãt in ped'b⁹ eoꝝ. ꝛ dixit rex
σι τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
israel: heu q; vocauit dñs tres reges i=
ἰσραήλ, ὦ ὅτι κέκληκεν κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τού
stos vt traderet eos in manu moab. ꝛ ait
τους παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖρα μωάβ. καὶ εἶπεν
iosaphat ad eũ: si est hic ꝓphta dñi:
ἰωσαφὰτ πρὸς αὐτόν, εἰ ἔστιν ἐνταῦθα προφήτης τοῦ κυρίου,
ꝛ cõsulemus dñz per eũ? ꝛ rñdit
καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν κύριον δι᾽ αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη
vn⁹ de seruis regis israel. ꝛ ait: est
εἷς τῶν παίδων τοῦ βασιλέως ἰσραήλ. καὶ εἶπεν, ἔστιν
hic eliseus filius saphat: q̃ fundebat aquã sup
ἐνταῦθα ἐλισεαὶ υἱὸς σαφάτ, ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ
manus helie. ꝛ ait iosaphat: est in eo s̃mo
χεῖρας ἠλίου. καὶ εἶπεν ἰωσαφάτ, ἔστιν ἐν αὐτῷ ῥῆμα
dñi? ꝛ descẽdit ad eum rex israel ꝛ
κυρίου; καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ
iosaphat rex iuda ꝛ rex edom. ꝛ
ἰωσαφὰτ βασιλεὺς ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς ἐδώμ. καὶ
dixit eliseus ad regem israel: q̃d mihi ꝛ
εἶπεν ἐλισεαὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἰσραήλ, τί ἐμοὶ καὶ
tibi? vade ad ꝓphtas patris tui
σοί; δεῦρο πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ πατρός σου
ꝛ ad ꝓphtas mr̃is tue. ꝛ ait
καὶ πρὸς τοὺς προφήτας τῆς μητρός σου. καὶ εἶπεν
ei rex israel: nũquid vocauit dñs
αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἰσραήλ, μὴ ὅτι κέκληκε κύριος τοὺς
tres reges istos vt traderet eos in
τρεῖς βασιλεῖς τούτους τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς
manus moab? ꝛ dixit eliseus: viuit dñs exer=
χεῖρας μωάβ; καὶ εἶπεν ἐλισεαί, ζῇ κύριος τῶν δυνά
cituũ cui adfui corã eo: q̃ si nõ vultum
μεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον
iosaphat regis iuda ego accipiã: si aspe=
τοῦ ἰωσαφὰτ βασιλέως ἰούδα ἐγὼ λαμβάνω, εἰ ἐπέ=
xissem ad te vel vidissẽ te. ꝛ nũc accipite mihi psal
βλεψα πρὸς σὲ ἢ εἶδόν σε. καὶ νῦν λάβετέ μοι ψάλ=
tem. ꝛ factũ ẽ vt caneret psaltes: ꝛ fa=
λοντα. καὶ ἐγένετο ὡς ἔψαλλεν ὁ ψάλλων, καὶ ἐγέ
cta est sup eũ man⁹ dñi: ꝛ ait: hec dicit dñs:
νετο ἐπ᾽ αὐτὸν χεὶρ κυρίου, καὶ εἶπεν, τάδε λέγει κύριος,
facite torrentẽ hunc fossas fos
ποιήσατε τὸν χειμάρρουν τοῦτον βοθύνους βοθύ=
sas: q; hec dicit dñs: nõ videbitis vẽtum:
νους, ὅτι τάδε λέγει κύριος, οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα,
neq; videbitis pluuiã. ꝛ torrens iste reple
οὔτε μὴ ἴδετε ὑετόν. καὶ ὁ χειμάρρους οὗτος πλη=
bitur aqua: ꝛ bibetis vos ꝛ ca
σθήσεται ὕδατος, καὶ πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ παρεμ=
stra vr̃a: ꝛ possessiões vr̃e ꝛ iumẽta vr̃a.
βολαὶ ὑμῶν, καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν.
ꝛ leue hoc ĩ ꝯspectu dñi: ꝛ dabit dñs moab
καὶ κοῦφον τοῦτο ἐνώπιον κυρίου, καὶ δώσει κύριος τὴν μωὰβ

in manus vr̄as. ⁊ percutite oēm ciuitatē muni
εἰς χεῖρας ὑμῶν. καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυ
tam ⁊ oēm vrbē electā: ⁊ vniuerſū lignū bonū
ρὰν καὶ πᾶσαν πόλιν ἐκλεκτήν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν
ſuccidetis: ⁊ oēs fontes aque obturabitis:
καταβαλεῖτε, καὶ πάσας πηγὰς ὕδατος ἐμφράξετε,
⁊ oēm ptē bonā inutilē reddetis in lapidib⁹. ⁊
καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε ἐν λίθοις. καὶ
factū eſt in matutīo quū aſcēdebat ſacrificiū: ⁊ ecce
ἐγένετο ἐν τῇ πρωΐα ἀναβαινούσης τῆς θυσίας, καὶ ἰδοὺ
aque veniebāt de via edom: ⁊ repleta eſt terra
ὕδατα ἤρχετο ἐξ ὁδοῦ ἐδώμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ τῶν
aquis. ⁊ vniuerſa moab audiuit ꝙ aſcēderūt
ὑδάτων. καὶ πᾶσα μωὰβ ἤκουσεν ὅτι ἀνέβησαν οἱ
reges vt pugnarēt ꝯ eos: ⁊ clamauerūt de omī
βασιλεῖς πολεμῆσαι αὐτούς, καὶ ἐβόησαν ἐκ παντὸς
accincto balteum ⁊ deſuper: ⁊ ſteterūt in
περιζωννυμένου παραζώνην καὶ ἐπάνω, καὶ ἔστησαν ἐπὶ
terio: ⁊ ſurrexerūt mane: ⁊ ſol ortus eſt
τοῦ ὁρίου, καὶ ὤρθρισαν τοπρωΐ, καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν
aduerſus aquas. ⁊ vidit moab aquas ecōtra
ἐπὶ τὰ ὕδατα. καὶ εἶδε μωὰβ τὰ ὕδατα ἐξεναντίας
rubras q̄ſi ſāguinē. ⁊ dixit ſanguis iſte gladij. pu
πυρρὰ ὡσεὶ αἷμα. καὶ εἶπεν αἷμα τοῦτο ῥομφαίας. ἐμα
gnauerūt reges: ⁊ pcuſſit vnuſqſq; proxi
χέσαντο οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν πλησί
mū eius: ⁊ nūc ad ſpolia moab. ⁊ veniūt
ον αὐτοῦ, καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα μωάβ. καὶ παραγίνονται
in caſtra iſrael. ⁊ ſurgit iſrael ⁊
εἰς τὴν παρεμβολὴν ἰσραήλ. καὶ ἀνίστανται ἰσραὴλ καὶ
percutit moab. ⁊ fugit moab a facie eorū
τύπτει τὸν μωάβ. καὶ ἔφυγε μωὰβ ἐκ προσώπου αὐτῶν
⁊ ingreſſi ſūt ingrediētes ⁊ pcutiētes moab:
καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὸν μωάβ,
⁊ ciuitates deſtruxerūt: ⁊ oēm partē bonā: pro
καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθήν, ἔρ
iecit vir lapidē ſuū ⁊ repleuit eū: ⁊ vni
ριψεν ἀνὴρ τὸν λίθον αὐτοῦ καὶ ἐνέπλησεν αὐτήν, καὶ πᾶ
uerſā fontē aque obturauerūt: ⁊ oīne lignū bonū ſucci
σαν πηγὴν ὕδατος ἐνέφραξαν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέ
derūt: donec remaneret lapides in muro ope edifi
βαλον, ἕως τοῦ καταλιπεῖν λίθον ἐν τοίχῳ τεχτονι
catiōis. ⁊ circūdederūt fundibularij: ⁊ percuſ
κῆς. καὶ περιεκύκλωσαν οἱ σφενδονῆται, καὶ ἐπά
ſerunt eam. ⁊ vidit rex moab ꝙ preua
ταξαν αὐτήν. καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς μωὰβ ὅτι κεκρα
luit ſup eū bellum: ⁊ tulit ſecum
ταίωται ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος, καὶ ἔλαβε μεθ᾽ ἑαυτοῦ
ſeptingētos viros educētes gladium: vt irrūperēt
ἑπτακοσίους ἄνδρας σπωμένους ῥομφαίαν, διακόψαι
ad regem edom: ⁊ nō potuerūt. ⁊ tu
πρὸς βασιλέα ἐδώμ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. καὶ ἔλα
lit filiū ſuū primogenitū quē regē cōſtituit
βεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃν ἐβασίλευσεν
pro eo: ⁊ obtulit eū holocauſtū ſup mu
ἀντ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωσιν ἐπὶ τὸ τεῖ
rum: ⁊ facta eſt pnīa magna in iſrael. ⁊ receſſe
χος, καὶ ἐγένετο μετάμελος μέγας ἐν ἰσραήλ. καὶ ἀπῆ
runt ab eo ⁊ reuerſi ſunt in terrā ſuam.
ραν ἀπ᾽ αὐτοῦ καὶ ἀπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν. Ca. 4.

ET mulier vna de filijs pphetarū clamabat
Καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἐβόα
ad eliſeū dicēs: ſeruus tuus vir me⁹ mortu⁹
πρὸς ἐλισσαιὲ λέγουσα, ὁ δοῦλός σου ὁ ἀνήρ μου τέθνη
eſt: ⁊ tu noſti: ꝙ ſeruus tuus erat timēs
κεν, καὶ σὺ οἶδας, ὅτι ὁ δοῦλός σου ἦν φοβούμενος τὸν
dn̄m. ⁊ creditor venit vt tollat duos filios meos
κύριον. καὶ ὁ δανειστὴς ἦλθε λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου
in ſeruos ſibi. ⁊ dixit ei eliſeus: qd
εἰς δούλους ἑαυτῷ. καὶ εἶπεν αὐτῇ ἐλισσαιέ, τί

in manus vr̄as. Et pcutietis oēm citatē munitā: & oēm vrbē electā: & vniuerſū lignū fructiferū ſuccidetis: cūctoſq; fōtes aquarū obturabitis & oēm agrum egregiū opietis lapidibus. Factū eſt igr̄ mane qn̄ ſacrificiū offerri ſolet: & ecce aq̄ veniebāt per viā edom. Et repleta ē terra aq̄s. Vniuerſi āt moabite audiētes ꝙ deſcēdiſſent tres reges vt pugnarēt aduerſum eos cōuocauerūt oēs q accincti erant balteo deſup & ſteterūt in terminis. Primoq; mane ſurgētes: & orto iā ſole ex aduerſo aq̄rū viderunt moabite ecōtra aquas rubras q̄ſi ſanguinem: dixerūtq;. Sāguis gladii eſt. Pugnauerūt reges cōtra ſe & ceſi ſunt mutuo. Nūc pge ad p̄dā moab. Perrexerūtq; in caſtra iſrael. Porro conſurgens iſrael pcuſſit moab: at illi fugerūt corā eis. Venerūt igr̄ q vicerāt & pcuſſerūt moab: & citates deſtruxerūt: & oēm agrū optimum mittentes ſinguli lapides repleuerūt: & vniuerſos fontes aquarū obturauerūt: & oīa ligna fructifera ſucciderunt: ita vt muri tm̄ fictiles remanerent. Et circūdata ē citas a fūdibulariis: & magna ex pte percuſſa. Qd̄ cum vidiſſet rex moab p̄ualuiſſe. ſ. hoſtes: tulit ſecū ſeptigētos viros educentes gladios vt irrūperent ad regē edō: & nō potuerūt. Arripiēſq; filiū ſuū priogēitū q regnaturus erat p eo: obtulit holocauſtū ſup murū & fctā ē idignatio magna in iſrael. Statiq; receſſerūt ab eo: & reuerſi ſūt in terrā ſuam. 4.

MVlier aūt q̄dā de vxoribus pphetarū clamabat ad heliſeum dicens. Seruus tuus vir meus mortu⁹ ē: & tu noſti quia ſeru⁹ tuus fuit timens dn̄m. Et ecce creditor venit vt tollat duos filios meos ad ſeruiēdū ſibi. Cui dixit heliſeus. Quid vis vt

בְּיֶדְכֶם׃ וְהִכִּיתֶם כָּל עִיר מִבְצָר וְכָל
עִיר מִבְחוֹר וְכָל עֵץ טוֹב תַּפִּילוּ וְכָל
מַעְיְנֵי מַיִם תִּסְתֹּמוּ וְכֹל הַחֶלְקָה
הַטּוֹבָה תַּכְאִבוּ בָּאֲבָנִים׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר
כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְהִנֵּה מַיִם בָּאִים
מִדֶּרֶךְ אֱדוֹם וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֶת
הַמָּיִם׃ וְכָל מוֹאָב שָׁמְעוּ כִּי עָלוּ
הַמְּלָכִים לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּצָּעֲקוּ מִכֹּל
חֹגֵר חֲגֹרָה וָמָעְלָה וַיַּעַמְדוּ עַל הַגְּבוּל׃
וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל
הַמָּיִם וַיִּרְאוּ מוֹאָב מִנֶּגֶד
אֶת הַמַּיִם אֲדֻמִּים כַּדָּם׃ וַיֹּאמְרוּ
דָּם זֶה הָחֳרֵב נֶחֶרְבוּ הַמְּלָכִים
וַיַּכּוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְעַתָּה לַשָּׁלָל
מוֹאָב׃ וַיָּבֹאוּ אֶל מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
וַיָּקֻמוּ יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּ אֶת מוֹאָב
וַיָּנֻסוּ מִפְּנֵיהֶם וַיַּכּוּ בָהּ וְהַכּוֹת
אֶת מוֹאָב׃ וְהֶעָרִים יַהֲרֹסוּ וְכָל
חֶלְקָה טוֹבָה יַשְׁלִיכוּ אִישׁ אַבְנוֹ
וּמִלְאוּהָ וְכָל מַעְיַן מַיִם יִסְתְּמוּ
וְכָל עֵץ טוֹב יַפִּילוּ עַד הִשְׁאִיר
אֲבָנֶיהָ בַּקִּיר חֲרָשֶׂת וַיָּסֹבּוּ הַקַּלָּעִים
וַיַּכּוּהָ׃ וַיַּרְא מֶלֶךְ מוֹאָב כִּי חָזַק מִמֶּנּוּ
הַמִּלְחָמָה וַיִּקַּח אוֹתוֹ שְׁבַע מֵאוֹת
אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב לְהַבְקִיעַ אֶל
מֶלֶךְ אֱדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ׃ וַיִּקַּח אֶת
בְּנוֹ הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִמְלֹךְ תַּחְתָּיו
וַיַּעֲלֵהוּ עֹלָה עַל הַחֹמָה וַיְהִי קֶצֶף
גָּדוֹל עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ מֵעָלָיו
וַיָּשֻׁבוּ לָאָרֶץ׃

וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי הַנְּבִיאִים
צָעֲקָה אֶל אֱלִישָׁע לֵאמֹר עַבְדְּךָ
אִישִׁי מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עַבְדְּךָ
הָיָה יָרֵא אֶת יְהוָה וְהַנֹּשֶׁה
בָּא לָקַחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדַי לוֹ
לַעֲבָדִים׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מָה

נכה בצר
בחר נפל
עין סתם
כאב היה
עלה בוא
לחם צעק
עלה עמד
גבל שכם
ראה
אמר
חרב
נכה
חנה
קום
נוס נכה
עיר הרס
שלך
נפל שאר
סבב
ראה
לחם לקח
את מאה
בקע
בכר מלך
עלה היה
גדל נסע
שוב
Cap. iiij.
איש נשה
נבא
מות
בוא לקח
שנה

אעשה לך הגידי לי מה יש לך עשה נגד
בבית ותאמר אין לשפחתך כל אמר
בבית כי אם אסוך שמן: ויאמר סוך
לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת הלך כלה
כל שכניך כלים רקים אל ריק
תמעיטי: ובאת וסגרת הדלת מעט בוא
בעדך ובעד בניך ויצקת על כל
הכלים האלה והמלא תסיעי: נסע
ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה הלך סגר
ובעד בניה הם מגישים אליה והיא נגש
מוצקת: ויהי כמלאת הכלים יצק היה
ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד נגש
כלי ויאמר אליה אין עוד כלי
ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש עמד בוא
האלהים ויאמר לכי מכרי את נגד
השמן ושלמי את נשיך ואת ובניך נשה
תחיי בנותר: ויהי היום ויעבר חיה יתר
אלישע אל שונם ושם אשה עבר איש
גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי חזק
מדי עברו יסור שמה לאכל לחם: סור
ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי אמר
כי איש אלהים קדוש הוא עבר
עלינו תמיד: נעשה נא עלית קיר תמד עשה
קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן עלה שום
וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו נור בוא
יסור שמה: ויהי היום ויבא שמה סור
ויסר אל העליה וישכב שמה: שכב
ויאמר אל גיחזי נערו קרא
לשונמית הזאת ויקרא לה קרא
ותעמד לפניו: ויאמר לו אמר עמד פנה
נא אליה הנה חרדת אלינו את
כל החרדה הזאת מה לעשות לך עשה
היש לדבר לך אל המלך או אל
שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי שר
ישבת: ויאמר ומה לעשות לה
ויאמר גיחזי אבל בן אין לה

faciam tibi? Dic mihi. Quid habes in domo tua? At illa rñdit. Non habeo ancilla tua quicq̃ in domo mea nisi parū olei quo vngar. Cui ait. Vade pete mutuo ab oībus vicinis tuis vasa vacua non pauca: & ingredere & claude ostiū tuum: cū itrīsecus fueris tu & filii tui: & mitte inde in omnia vasa hec: & cū plena fuerint tolles. Iuit itaq̧ mulier & clausit ostium super se & sup filios suos. Illi offerebant vasa: & illa infundebat. Cūq̧ plēa fuissent vasa: dixit ad filiū suū. Affer mihi adhuc vas. Et ille rñdit. Non habeo. Stetitq̧ oleū. Venit āt illa & indicauit homini dei. Et ille. Vade inqt vende oleum: & redde creditori tuo: tu āt & filii tui viuite de reliquo. Fctā est āt quedā dies: & trāsibat heliseus per sunā ciuitatē. Erat āt ibi mulier magna: que tenuit eum vt comederet panē. Cūq̧ frequēter inde trāsiret: diuertebat ad eā vt comederet panē. Que dixit ad virū suū. Aīaduerto q̧ vir dei sctūs est iste: qui transit p nos freq̄nter. Faciamus ergo ei cenaculū paruū: & ponamus ei in eo lectulū: & mēsam & sellā: & candelabrū: vt cum venerit ad nos maneat ibi. Fctā ē ergo dies q̄dā: & veniens diuertit in cenaculū: & requieuit ibi. Dixitq̧ ad giezi puerū suū. Voca sunamitē istā: qui cum vocasset eam: & illa stetisset corā eo dixit ad puerū suū. Loquere ad eā. Ecce sedule in oībus ministrasti nobis: quid vis vt faciā tibi? Nunqd hēs negociū & vis vt loquar regi siue pricipi militie? Que rñdit. In medio ppli mei habito: & ait. Quid ergo vult vt faciam ei? Dixitq̧ giezi. Ne q̄ras. Filium enim nō habet:

feciam tibi? nuncia mihi: q̄d tibi est in domo tua: ipsa āt dixit: nō est ancille tue quicq̄: nisi vas olei in domo quo vngar. & ait ad eam: vade pete tibi vasa forinsecus ab oībus vicinis tuis vasa vacua: & nō pauca tollas: & ingredieris & claudes hostiū sup te & sup filios tuos: & effūdes in vasa hec: & qd plenū fuerit tolles. & recessit ab eo mulier & fecit sic. & clausit hostiū sup seipsā & sup filios suos: & illi adducebāt ei: & ipsa effundebat oleū. & factū est vt repleta fuerūt omnia vasa: & dixit ad filios suos: appropinq̄te mihi vas: & dixerūt ei nō est adhuc vas. & stetit oleū. & venit: & nunciat homini dei. ipse āt dixit ei: vade & redde oleū: & solue mutuum: & tu & filij tui viuetis in reliquo. & facta est dies: & trāsijt eliseus in sonam: & ibi mulier magna: & tenuit eū vt comederet panē. & factū ē a frequētia transitus ipsi⁹: inclinauit eū vt comederet panē. & dixit mulier ad virū suū: ecce iā scio q̧ homo dei sctūs iste transit per nos frequenter: faciamus iā ei cenaculū paruū: & ponam⁹ ei ibi lectū & mensam & sellam & cādelabrū: & erit cū ipse venerit ad nos & iclinabit ibi. & facta est dies: & venit eliseus illuc: & diuertit in cenaculū: & dormiuit ibi. & dixit eliseus ad giezi puerū suū: voca sunamitē istā. & vocauit eā: & stetit coram eo. & dixit puero: dic ad eam: ecce p̄parasti nobis oēm p̄parationē istā: q̄d faciamus tibi? si est tibi verbū vt loquar ad regē, vel ad principē militie? ipa āt dixit: in medio ppli mei ego habito. & ait eliseus ad giezi: q̄d oportet vt faciā ei? & dixit giezi: & profecto nō est ei filius

ποιήσω σοι; ἀπάγγειλόν μοι, τί σοι ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ σου; ἡ δὲ εἶπεν, οὐκ ἔστι τῇ δούλῃ σου οὐθέν, ἀλλ᾽ ἢ ἀγγεῖον ἐλαίου ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ἀλείψομαι. καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν δεῦρο αἴτησαι σεαυτῇ ἀγγεῖα ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σου σκεύη κενά, καὶ μὴ ὀλιγώσῃς, καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν ἐπὶ σεαυτὴν καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα σου, καὶ ἐκχεεῖς εἰς τὰ ἀγγεῖα ταῦτα, καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρεῖς. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν οὕτως. καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ἐφ᾽ ἑαυτὴν καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ προσῆγον αὐτῇ, καὶ αὐτὴ ἐνέχεεν τὸ ἔλαιον. καὶ ἐγένετο ὡς ἐπληρώθη πάντα τὰ ἀγγεῖα, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῆς ἐγγίσατέ μοι σκεῦος, καὶ εἶπον αὐτῇ οὐκ ἔστιν ἔτι ἀγγεῖον, καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον. καὶ παραγίνεται, καὶ ἀπαγγέλλει τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, πορεύου καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον, καὶ ἀπότισον τὸ δάνειον, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου ζήσεσθε ἐν τῷ καταλοίπῳ. καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ διῆλθεν ἐλισαιὲ εἰς σωνάμ, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον. καὶ ἐγένετο ἀφ᾽ ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν ἐξέκλινεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, ἰδοὺ δὴ οἶδα ὅτι ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗτος ἅγιος διαπορεύεται ἐφ᾽ ἡμᾶς διαπαντός, ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῷον μικρόν, καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν, καὶ ἔσται ἐν τῷ αὐτὸν ἔρχεσθαι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ ἔρχεται ἐλισαιὲ ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. καὶ εἶπε ἐλισαιὲ πρὸς γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, κάλεσόν τὴν σωναμίτην ταύτην. καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ, εἰπὲ πρὸς αὐτήν ἰδοὺ ἐξέταξας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκταξιν ταύτην, τί ποιήσωμέν σοι; εἰ ἔστι σοι λόγος λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως; ἡ δὲ εἶπεν, ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγὼ κατοικῶ. καὶ εἶπεν ἐλισαιὲ πρὸς γιεζί, τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; καὶ εἶπε γιεζί, καὶ μάλα οὐκ ἔστιν αὐτῇ υἱός

τ vir eius senex. τ dixit eliseus: voca
καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης. καὶ εἶπεν ἐλισεαί, κάλεσον
eam. τ vocauit eā: τ veniēs stetit iuxta ho=
αὐτήν. καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἐλθοῦσα ἔστη παρὰ τὴν θύ=
stium. τ dixit eliseus ad eā: in tpe isto:
ραν. καὶ εἶπεν ἐλισεαὶ πρὸς αὐτήν, εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον,
vt hora hec: viuēs tu cōcepisti filiū. illa āt dixit: nō
ὡς ἡ ὥρα αὕτη, ζῶσα σὺ περιειληφυῖα υἱόν. ἡ δὲ εἶπε, μὴ
dn̄e hō dei: nō mētiaris ancille tue. τ cōce
κύριε ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου. καὶ συνέλα
pit mulier τ peperit filiū in tpe hoc vt hora vi
βεν ἡ γυνὴ καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶ=
uēs: vt locutus est ad eā eliseus. τ creuit pu
σα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὴν ἐλισεαί. καὶ ἡδρύνθη τὸ παιδά
er: τ fuit dies messionis: τ egressus ē puer
ριον, καὶ ἐγένετο ἡμέρα θερισμοῦ, καὶ ἐξῆλθε τὸ παιδάριον
ad prēm suū ad messores. τ ait ad
πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας. καὶ εἶπε πρὸς τὸν
patrē suū: caput meū caput meū. τ di=
πατέρα αὐτοῦ, τὴν κεφαλήν μου τὴν κεφαλήν μου. καὶ εἶ=
xit puero: duc eum ad matrē suā. τ
πεν τῷ παιδαρίῳ, ἄγαγε αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ. καὶ
tulit eū τ adduxit eū ad matrē eius: τ
ἦρεν αὐτὸν καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ
collocauit eū mr̄ sua sup genua sua vsq; ad
ἐκάθισεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς ἕως τοῦ
meridiem: τ mortuus ē. τ tulit eū τ colloca
μεσημβρινοῦ, καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν καὶ ἐκοίμι
uit eū sup lectū hoīs dei: τ clausit
σεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπέκλεισε τὴν
hostiū sup se τ egressa est: τ vocauit virū suū:
θύραν ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ ἐξῆλθεν, καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα αὐτῆς,
τ dixit: mitte iā mecū vnū puerorū: τ vnam
καὶ εἶπεν, ἀπόστειλον δή μοι ἓν τῶν παιδαρίων, καὶ μίαν
asinarū: τ curram vsq; ad hoīem dei: τ re=
τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπι=
uertar. τ dixit: quare tu hodie vadis ad eum:
στρέψω. καὶ εἶπεν, τί ὅτι σὺ σήμερον πορεύῃ πρὸς αὐτόν,
τ nō calende τ nō sabbatū: ipsa āt dixit: pax. τ
καὶ οὐ νουμηνία καὶ οὐ σάββατον; ἡ δὲ εἶπεν, εἰρήνη. καὶ
strauit asinā τ dixit puero suo: age τ va=
ἐπέσαξε τὴν ὄνον καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτῆς, ἄγε καὶ πο
de τ nō morā facias mihi vt adeā ego donec dicā
ρεύου καὶ μὴ ἐπίσχῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναί με ἕως τοῦ εἰπεῖν
tibi. τ ibis τ venies ad hoīez dei in
σοι. καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἰς τὸ
mōtē carmeli. τ exijt τ pfecta est vsq; ad hoīez
ὄρος τὸ καρμήλιον. καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐπορεύθη ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
dei in mōtē. τ factū est vt vidit eā homo
θεοῦ εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος τοῦ
dei de cōtra: τ ait giezi puero suo: ecce
θεοῦ ἐξεναντίας, καὶ εἶπεν γιεζὶ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, ἰδοὺ
sunamitis illa: nūc curre in occursuz eius: τ
ἡ σουναμῖτις ἐκείνη, νῦν δράμε εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ
dices ei: pax tibi? pax viro tuo? pax fi=
ἐρεῖς αὐτῇ, εἰρήνη σοί; εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου; εἰρήνη τῷ παι
lio tuo? τ cucurrit in occursum eius: τ dixit
δαρίῳ σου; καὶ ἔδραμεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς, καὶ εἶπεν
pax tibi? pax viro tuo? pax fi=
εἰρήνη σοί; εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου; εἰρήνη τῷ παιδα=
lio tuo? ipsa āt dixit: pax. τ direxit ad hoīez
ρίῳ σου; ἡ δὲ εἶπεν, εἰρήνη. καὶ κατεύθυνε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ
dei in mōtē. τ apphēdit pedes eius. τ acces
θεοῦ εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἐκράτησε τῶν ποδῶν αὐτοῦ. καὶ προσῆλ
sit giezi vt amoueret eā: τ dixit ad eū ho
θε γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄνθρω=
mo dei: dimitte eā: qz amara aīa eius:
πος τοῦ θεοῦ, ἄφες αὐτήν, ὅτι κατώδυνος ἡ ψυχὴ αὐτῆς,
τ dn̄s celauit a me τ nō nūciauit mihi. τ
καὶ κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέ μοι. καὶ
dixit mulier: nūqd petiui filiū a dn̄o meo?
εἶπεν ἡ γυνή, μὴ ᾐτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου;

& vir eius senex ē. Pre
cepit itaq; vt vocaret eā
Que cū vocata fuisset
& stetisset an̄ ostiū: di=
xit ad eā. In tpe isto in
hac eadē hora: si vita co
mes fuerit: habebis in v
tero filiū. At illa. Noli
q̄so dn̄e mi vir dei: no
li mētiri ancille tue. Et
cōcepit mulier & pepit
filiū in tpe & in hora ea
dē q̄ dixerat heliseus.
Creuit aūt puer: & cū
esset q̄dā dies & egres=
sus isset ad patrē suū ad
messores: ait pr̄i suo.
Caput meum doleo:
caput meum doleo.
At ille dixit puero.
Tolle: & duc eū ad ma
trē suā. Qui cū tulisset
& duxisset eum ad ma
trem suā: posuit eū illa
sup genua sua vsq; ad
meridiē: & mortuus ē.
Ascēdit āt & collocauit
eū sup lectulū hoīs dei:
& clausit ostiū. Et egres
sa vocauit virū suum.
Et ait Mitte mecū ob
secro vnū de pueris &
asinā vt excurrā vsq; ad
hominem dei:
& reuertar. Qui ait illi.
Quā ob causam vadis
ad eū? Hodie nō sūt ca
lende neq; sabbatū: q̄
rn̄dit: vadā. Strauitq;
asinam
& precepit puero. Mi
na & ppera: ne
mihi morā facias in eū
do: & hoc age qd̄ preci=
pio tibi. Profecta ē igi=
tur: & vēit ad virū dei
in monte carmeli. Cū
q; vidisset eā vir
dei de cōtra: ait
ad giezi puerū suum.
Ecce sunamitis
illa: vade ergo ī occur
sum eius:
& dic ei. Recte ne agi=
tur circa te &
circa virū tuū: & circa
filiū tuū? Que rn̄dit.
Recte. Cunq; venisset
ad virum
dei in monte apprehē
dit
pedes eius: & accessit
giezi vt amoueret eam.
Et ait hō dei. Dimitte
illam. Anima ei
eius in amaritudine
est: & dn̄s celauit
a me & non indicauit
mihi. Que dixit illi.
Nunquid petiui filium
a domino meo?

וְאִישָׁהּ זָקֵן׃ וַיֹּאמֶר קְרָא־לָהּ וַיִּקְרָא
לָהּ וַתַּעֲמֹד בַּפָּתַח׃ וַיֹּאמֶר לַמּוֹעֵד עָמַד יָעַד
הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אַתְּ חֹבֶקֶת בֵּן וַתֹּאמֶר
אַל אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אַל תְּכַזֵּב כָּזַב
בְּשִׁפְחָתֶךָ׃ וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן הָרָה אִישׁ
לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יָלַד
אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע׃ וַיִּגְדַּל הַיָּלֶד וַיְהִי גָּדַל הָיָה
הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל אָבִיו אֶל הַקֹּצְרִים׃
וַיֹּאמֶר אֶל אָבִיו רֹאשִׁי רֹאשִׁי
וַיֹּאמֶר אֶל הַנַּעַר שָׂאֵהוּ אֶל אִמּוֹ׃
וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיְבִיאֵהוּ אֶל אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב נָשָׂא בּוֹא
עַל בִּרְכֶּיהָ עַד הַצָּהֳרַיִם וַיָּמֹת׃ מוּת
וַתַּעַל וַתַּשְׁכִּבֵהוּ עַל מִטַּת אִישׁ עָלָה שָׁכַב
הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בַּעֲדוֹ וַתֵּצֵא׃ מִטָּה סָגַר
יָצָא
וַתִּקְרָא אֶל אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה קָרָא אָמַר
נָא לִי אֶחָד מִן הַנְּעָרִים וְאַחַת
הָאֲתֹנוֹת וְאָרוּצָה עַד אִישׁ הָאֱלֹהִים רוּץ
וְאָשׁוּבָה׃ וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ אַתְּ הֹלֶכְתִּי שׁוּב מַדּוּעַ
אֵלָיו הַיּוֹם לֹא חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת
וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ וַתַּחֲבֹשׁ הָאָתוֹן חָבַשׁ אָתוֹן
וַתֹּאמֶר אֶל נַעֲרָהּ נְהַג וָלֵךְ אַל יָלַךְ
תַּעֲצָר לִי לִרְכֹּב כִּי אִם אָמַרְתִּי עָצַר
לָךְ׃ וַתֵּלֶךְ וַתָּבֹא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים בּוֹא
אֶל הַר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ הָיָה רָאָה
הָאֱלֹהִים אֹתָהּ מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר
אֶל גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה הַשּׁוּנַמִּית
הַלָּז׃ עַתָּה רוּץ נָא לִקְרָאתָהּ
וֶאֱמָר לָהּ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם שָׁלַם
לְאִישֵׁךְ הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר אָמַר
שָׁלוֹם׃ וַתָּבֹא אֶל אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶל הָהָר וַתַּחֲזֵק חָזַק
בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גֵּיחֲזִי לְהָדְפָהּ נָגַשׁ
וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הַרְפֵּה לָהּ כִּי רָפָה
נַפְשָׁהּ מָרָה לָהּ וַיהוָה הֶעְלִים מָרַר עָלַם
מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי׃ וַתֹּאמֶר נָגַד
הֲשָׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנִי

הלא אמרתי לא תשלה אתי׃ שלה
ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח לקח
משענתי בידך ולך כי תמצא שען ילך
איש לא תברכנו וכי יברכך איש מצא ברך
לא תעננו ושמת משענתי על פני ענה שום
הנער׃ ותאמר אם הנער חי יהוה פנה
וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך עזב קום
אחריה׃ וגחזי עבר לפניהם
וישם את המשענת על פני הנער
ואין קול ואין קשב וישב שוב
לקראתו ויגד לו לאמר לא נגד
הקיץ הנער׃ ויבא אלישע קוץ בוא
הביתה והנה הנער מת משכב על מות שכב
מטתו׃ ויבא ויסגר הדלת בעד נטה סגר
שניהם ויתפלל אל יהוה׃ ויעל שנה פלל
וישכב על הילד וישם פיו על עלה פה
פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו
ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃ וישב גהר חמם
וילך בבית אחת הנה ואחת הנה
ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער זור
עד שבע פעמים ויפקח הנער את פקח
עיניו׃ ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא
קרא אל השנמית הזאת
ויקראה ותבא אליו ויאמר
שאי בנך׃ ותבא ותפל על רגליו נשא נפל
ותשתחו ארצה ותשא את שחה
בנה ותצא׃ ואלישע שב יצא שוב
הגלגלה והרעב בארץ ובני
הנביאים ישבים לפניו ויאמר נבא פנה
לנערו שפת הסיר הגדולה גדל
ובשל נזיד לבני הנביאים׃ נזד
ויצא אחד אל השדה ללקט
ארת וימצא גפן שדה וילקט אור לקט
ממנו פקעת שדה מלא בגדו
ויבא ויפלח אל סיר הנזיד בוא פלח
כי לא ידעו׃ ויצקו לאנשים

Nunquid nõ dixi tibi: ne illudas me? Et ille ait ad giezi. Accinge lũbos tuos: & tolle baculũ meũ in mãu tua: & vade. Si occurrerit tibi hõ: nõ salutes eum: & si salutauerit te quispiã: nõ rñdeas illi. Et pones baculũ meũ sup faciẽ pueri. Porro mater pueri ait. Viuit dñs & viuit aĩa tua: nõ dimittã te. Surrexit ergo & secut⁹ ẽ eã. Giezi aũt p̃cesserat añ eos: & posuerat baculũ sup faciẽ pueri: & nõ erat vox neq; sensus. Reuersusq; est in ocursũ eius: & nunciauit ei dicens. Non surrexit puer. Ingressus est ergo heliseus domum. Et ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius. Ingressusq; clausit ostiũ sup se & sup puerum: & orauit ad dominũ. Et ascẽdit & incubuit sup puerũ posuitq; os suum sup os eius: & oculos suos sup oculos eius: & manus suas super manus eius: & incuruauit se super eum: & calefacta est caro pueri. At ille reuersus deambulabat in domo semel huc atq; illuc: & ascendit & incubuit super eum. Et oscitauit puer septies: aperuitq; oculos. Et ille vocauit giezi: & dixit ei. Voca sunamitẽ hãc. Que vocata ingressa ẽ ad eum. Qui ait. Tolle filium tuum. Venit illa & corruit ad pedes eius: & adorauit super terram. Tulitq; filium suum & egressa est: & heliseus reuersus est in galgalam. Erat autẽ fames in terra: & filii prophetarũ habitabãt coram eo: dixitq; vni de pueris suis. Pone ollam grandem: & coq̃ pulmentum filiis prophetarũ. Et egressus est vnus in agrũ vt colligeret herbas agrestes. Inuenitq; q̃si vitem siluestrem: & collegit ex ea colocynthidas agri & impleuit palliũ suum: & reuersus consci dit in ollã pulmẽti. Nesciebat enĩ quid eẽt. Infuderunt ergo sociis

nõ dixi nõ seduces mecum: ⁊ dixit eliseus
ὀυκ ἔιπον ὀυ πλανήσεις μετ᾽ ἐμοῦ; καὶ ἔιπεν ἐλισεαὶ τ
giezi: accinge lũbũ tuũ: ⁊ tolle baculũ meũ
γιεζὶ, ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου
manu tua ⁊ vade: ⁊ si iueneris aliquẽ: nõ bñdica
τῇ χειρί σου καὶ πορεύου, καὶ ἐὰν ἕυρῃς τινά, μὴ ἐυλογήσ
ei: ⁊ si bñdixerit tibi q̃spiã: nõ rñdeas ei: ⁊
ἀυτόν, καὶ ἐὰν ἐυλογήσῃ σε τίς, μὴ ἀποκριθῇς ἀυτῷ, κ
pones baculum meũ sup faciem pue
ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πα
ri. ⁊ dixit mater pueri: viuit dñs ⁊ viu
δαρίου. καὶ ἔιπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου, ζῇ κύριος καὶ
aĩa tua: si relinquã te. ⁊ surrexit eliseus: ⁊
ἡ ψυχή σου, ἐι ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἀνέστη ἐλισεαί, κ
abiit post eã: ⁊ giezi trãsiit ante eos:
ἐπορεύθη ὀπίσω ἀυτῆς, καὶ γιεζὶ διῆλθεν ἔμπροσθεν ἀυτῶ
⁊ posuit baculũ sup faciem pue
καὶ ἐπέθηκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδ
ri: ⁊ nõ erat vox ⁊ nõ erat auditus. ⁊ reuersus e
ρίου, καὶ ὀυκ ἦν φωνὴ καὶ ὀυκ ἦν ἀκρόασις. καὶ ὑπέστρεψ
giezi in occursum eliseo: ⁊ dixit ei: ⁊ nun
ὁ γιεζὶ ἐις ἀπάντησιν τῷ ἐλισεαί, καὶ ἔιπεν ἀυτῷ, καὶ ἀπη
ciauit ei dicẽs: q̃ nõ surrexit puer. ⁊
γειλεν ἀυτῷ λέγων, ὅτι ὀυκ ἐξεγήγερται τὸ παιδάριον. κ
ingressus ẽ eliseus ad domũ: ⁊ ecce puer mo
ἐισῆλθεν ἐλισεαὶ ἐις τὸν ὄικον, καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τ
tuus iacens sup lectũ suũ: ⁊ igressus
θνηκὸς κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην ἀυτοῦ, καὶ ἐισῆλθ
eliseus ⁊ clausit hostiũ sup ãbos eos. ⁊
ἐλισεαὶ καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἀυτῶν. κ
orauit ad dñm: ⁊ ascẽdit ⁊ incubuit sup pue
προσηύξατο πρὸς κν, καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδ
rum: ⁊ posuit faciem suã sup faciem eius
ριον, καὶ ἐπέθηκε τὸ πρόσωπον ἀυτοῦ ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἀυ
⁊ oculos suos sup oculos eius: ⁊
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀυτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀυτοῦ, καὶ τ
os suũ sup os eius: ⁊ manus suas sup
στόμα ἀυτοῦ ἐπὶ τοῦ στόματος ἀυτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας ἀυτοῦ ἐπὶ τ
manus ei⁹: ⁊ incuruauit se sup eũ: ⁊ insufflauit
χεῖρας ἀυτοῦ, καὶ συνέκαμψεν ἐπ᾽ ἀυτὸν, καὶ ἐνεφύσησε
sup eũ: ⁊ calefacte sunt carnes pueri. ⁊
ἐπ᾽ ἀυτόν, καὶ διεθερμάνθησαν αἱ σάρκες τοῦ παιδαρίου. κ
reuersus est eliseus: ⁊ trãsiit in domo hinc ⁊ hinc
ἐπέστρεψεν ἐλισεαί, καὶ διῆλθεν ἐν τῇ ὀικίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν
⁊ ascẽdit ⁊ cooperuit sup puerum ⁊ inspira
καὶ ἀνέβη καὶ συνεκάλυψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον καὶ ἐνέπνε
uit sup eũ: ⁊ cõfortat⁹ ẽ puer septies: ⁊
σεν ἐπ᾽ ἀυτό, καὶ ἠνδρίσατο τὸ παιδάριον ἑπτάκις, κ
motus est puer ⁊ aperuit oculos suos. ⁊
διεκινήθη τὸ παιδάριον καὶ διήνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀυτοῦ. κ
eliseus giezi: ⁊ dixit: voca mihi sunamitin
ἐλισεαὶ τὸν γιεζί, καὶ ἔιπεν, κάλεσόν μοι τὴν σουναμίτιν τ
vocauit eã: ⁊ ingressa ẽ ad eum. ⁊ dixit eliseus
ἐκάλεσεν ἀυτήν, καὶ ἐισῆλθε πρὸς ἀυτόν. καὶ ἔιπεν ἐλισεα
le filiũ tuũ. ⁊ ingressa mulier corruit ad pede
βε τὸν ὑιόν σου. καὶ ἐισελθοῦσα ἡ γυνὴ ἔπεσε πρὸς τοὺς πόδ
per genua sua: ⁊ adorauit eum sup trã
πὶ τὰ γόνατα ἀυτῆς, καὶ προσεκύνησεν ἀυτῷ ἐπὶ τὴν γῆν κ
filiũ suũ ⁊ egressa est. ⁊ eliseus reuersus est in galgala.
ὑιὸν ἀυτῆς καὶ ἐξῆλθεν. καὶ ἐλισεαὶ ἐπέστρεψεν ἐις γάλγαλα.
mes sup terrã: ⁊ filij p̃phetaꝝ habitabãt corã
μὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ὁι ὑιοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον
dixit eliseus puero suo: pone lebetẽ
ἔιπεν ἐλισεαὶ τῷ παιδαρίῳ ἀυτοῦ, ἐπίστησον τὸν λέβητα τ
⁊ coque pulmẽtũ filijs p̃phtaꝝ: ⁊ egressus ẽ in
καὶ ἕψει ἕψημα τοῖς ὑιοῖς τῶν προφητῶν, καὶ ἐξῆλθεν ἐις τὸν
colligeret holera. ⁊ iuenit vitẽ syluestrẽ: ⁊ collegit ex
λέξαι ἀριώθ. καὶ ἕυρεν ἄμπελον ἀγρίαν, καὶ συνέλεξεν ἀπ᾽
cynthidã agrestẽ plenũ palliũ suũ. ⁊ igressus ẽ ⁊ i
λύπην ἀγρίαν πλῆρες τὸ ἱμάτιον ἀυτοῦ, καὶ ἐισῆλθεν καὶ ἐνέ
lebetẽ coctiõis: q: nõ sciebat. ⁊ effudit
τὸν λέβητα τοῦ ἑψήματος, ὅτι ὀυκ ἤδει. καὶ ἐνέχεεν τοῖς

vt comederēt: ꝛ factū ē cū comederēt ipſi de co
φαγεῖν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἑψή-
ctione: ꝛ ipſi clamauerūt ꝛ dixerūt: mors in
ματος, καὶ αὐτοὶ ἀνεβόησαν καὶ εἶπον, θάνατος ἐν τῷ
lebete homo dei. ꝛ nō potuerūt comedere.
λέβητι ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ. καὶ οὐκ ἠδύναντο φαγεῖν.
ꝛ dixit eliſeus: accipite farinā ꝛ iniicite in
καὶ εἶπεν ἐλισαιέ, λάβετε ἄλευρον καὶ ἐμβάλετε εἰς
lebetem. ꝛ iniecerūt. ꝛ dixit eliſeus ad gie
τὸν λέβητα. καὶ ἐνέβαλον. καὶ εἶπεν ἐλισαιὲ πρὸς γιε
zi: infunde pplo ꝛ comedant. ꝛ nō fuit verbū
ζί, ἔγχει τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν. καὶ οὐκ ἐγένετο ῥῆμα
malū ampli' in lebete. ꝛ venit vir de baal ſa-
πονηρὸν ἔτι ἐν τῷ λέβητι. καὶ ἦλθεν ἀνὴρ ἐκ βααλσα
liſa: ꝛ attulit homini dei panes primi-
λισά, καὶ ἤνεγκεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ἄρτους πρωτο
tiarum vigiti panes ordeaceos: ꝛ palathas ī pera ſua.
γεννημάτων εἴκοσι κριθίνους, καὶ παλάθας ἐν τῇ πήρᾳ αὐ
ꝛ dixit eliſeus: date pplo ꝛ comedant.
τοῦ. καὶ εἶπεν ἐλισαιέ, δότε τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν.
ꝛ dixit miniſter eius: qd dem corā centū vi-
καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ, τί δῶ ἐνώπιον ἑκατὸν ἀν-
ris hoc? ꝛ dixit eliſeus: da pplo ꝛ co
δρῶν τοῦτο; καὶ εἶπεν ἐλισαιέ, δὸς τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέ-
medāt: qꝛ hec dicit dn̄s: comedēt ꝛ relin
τωσαν, ὅτι τάδε λέγει κς, φάγονται καὶ καταλείψου
quēt. ꝛ comederūt ꝛ dereliquerūt iuxta verbū dn̄i.
σιν. καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα κυ. Ca. 5.

Et neemā princeps militie regis ſyrie erat ho
Καὶ νεεμὰν ὁ ἀρχιστράτηγος βασιλέως συρίας ἦν ἄν
mo magnus corā dn̄o ſuo ꝛ admira-
θρωπος μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθαυμα-
bilis facie: qꝛ per illū dedit dn̄s ſalutem
σμένος προσώπῳ, ὅτι δι᾽ αὐτοῦ ἔδωκε κς σωτηρίαν
ſyrie. ꝛ vir erat potēs fortitudie lepſus. ꝛ egreſſi fuerāt d
τῇ συρίᾳ. καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύϊ λεπρός. καὶ ἐξῆλθον ἐκ
ſyria accincti: ꝛ captinā duxerāt de terra iſrael
συρίας μονόζωνοι, καὶ ᾐχμαλώτευσαν ἐκ γῆς ἰσραὴλ
puellam paruā: ꝛ erat corā vxore neeman.
νεάνιδα μικράν, καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς νεεμάν.
ꝛ ait dn̄e ſue: vtinā appareret dn̄s me' co
καὶ εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, ὄφελον ὀφθείη ὁ κύριός μου ἐνώ-
ram pph̄ta in ſamaria: ꝛ depcaret faci-
πιον τοῦ προφήτου ἐν σαμαρείᾳ, καὶ δεηθείη του προσώ-
em eius: ꝛ auferet ab eo lepram ſu
που αὐτοῦ, καὶ ἀποσυνάξει ἀπ᾽ αὐτοῦ τὴν λέπραν αὐ-
am. ꝛ ingreſſus ē ꝛ nunciauit dn̄o ſuo: ꝛ
τοῦ. καὶ εἰσῆλθε καὶ ἀνήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτῆς, καὶ
dixit: ſic ꝛ ſic locuta eſt puella q̄ ē de tra
εἶπεν, οὕτω καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεᾶνις ἡ ἐκ γῆς
iſrael. ꝛ dixit rex ſyrie: age va
ἰσραήλ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς συρίας, δεῦρο ἄπελ
de ꝛ mittam lr̄as ad regem iſrael.
θε καὶ ἀποστελῶ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα ἰσραήλ.
ꝛ pfectus eſt ꝛ tulit in manu ſua decē ta
καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τά-
lenta argenti ꝛ ſex milia aureos ꝛ decē
λαντα ἀργυρίου καὶ ἑξακισχιλίους χρυσοῦς καὶ δέκα
mutatorias ſtolas: ꝛ detulit lr̄as re
ἀλλασσομένας στολάς, καὶ ἤνεγκεν τὸ βιβλίον τῷ βα
gi iſrael dicēs: ꝛ nūc vt allata fuerit ep̄la
σιλεῖ ἰσραὴλ λέγων, καὶ νῦν ὡς ἂν κομισθῇ τὸ βιβλίον
hec ad te: ecce miſi tibi ſeruū meū
τοῦτο πρὸς σέ, ἰδοὺ ἀπέσταλκά σοι τὸν δοῦλόν μου τὸν
neeman ꝛ curabis eum a lepra ſua.
νεεμὰν καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐ-
ꝛ factū eſt vt legit rex iſrael
τοῦ. καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ τὸ
litteras: ſcidit
βιβλίον, διέρρηξε

vt comederēt. Cūq̧ guſtaſſent de coctione: exclamauerūt dicētes. Mors in olla vir dei. Et non potuerūt comedere. At ille. Afferte inquit farinā. Cūq̧ tuliſſent: miſit ī ollā: & ait. Infūde turbe vt comedāt. Et nō fuit amplius q̄cq̄ amaritudinis in olla. Vir aūt qdā venit de balſaliſa deferens viro dei panes primitiarū: & viginti panes ordeaceos & frumentū nouū in pera ſua. At ille dixit. Da pop̄lo vt comedat. Rn̄ditq̧ ei miniſter eius. Quantū eſt hoc vt apponā coram centū viris? Rurſū ille. Da ait populo vt comedat. Hec eīi dicit dominus. Comedēt & ſupererit. Poſuit itaq̧ corā eis. Qui comederunt & ſupfuit iuxta verbū domini. 5.

Naaman prīceps militie regis ſyrie erat vir magnus apd̄ dominū ſuū: & honoratus. Per illū enī dedit dn̄s ſalutem ſyrie. Erat aūt vir fortis & diues: ſed leproſus. Porro de ſyria egreſſi fuerant latrunculi: & captiuā duxerant de terra iſrael puellā puulā que erat ī obſequio vxoris naamā: que ait ad dominā ſuā. Vtinā iſſet dominus meus ad pphetā qui eſt in ſamaria: profecto curaſſet eum a lepra quā habet. Ingreſſus eſt itaq̧ naaman ad dn̄m ſuū: & nūciauit ei dicēs. Sic & ſic locuta eſt puella de terra iſrl'. Dixitq̧ ei rex ſyrie. Vade: & mittā lr̄as ad regem iſrael. Qui cum pfectus eēt & tuliſſet ſecū decē talenta argēti: & ſex milia aureos: & decē mutatoria veſtimētoꝝ: detulit litteras ad regem iſraelis hec verba. Cum acceperis epiſtolam hanc ſcito q̧ miſerim ad te naaman ſeruum meum vt cures eū a lepra ſua. Cunq̧ legiſſet rex iſrael litteras: ſcidit

לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה
צעקו ויאמרו מות בסיר איש
האלהים ולא יכלו לאכל: ויאמר
וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר
צק לעם ויאכלו ולא היה דבר
רע בסיר: ואיש בא מבעל שלשה
ויבא לאיש האלהים לחם בכורים
עשרים לחם שערים וכרמל
בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו:
ויאמר משרתו מה אתן זה לפני
מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו
כי כה אמר יהוה אכל והותר: ויתן
לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר
יהוה: Cap. v. ונעמן
שר צבא מלך ארם היה
איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בו נתן יהוה
תשועה לארם והאיש היה גבור
חיל מצרע: וארם יצאו גדודים
וישבו מארץ ישראל נערה קטנה
ותהי לפני אשת נעמן: ותאמר
אל גברתה אחלי אדני לפני
הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו
מצרעתו: ויבא ויגד לאדניו לאמר
כזאת וכזאת דברה הנערה אשר
מארץ ישראל: ויאמר מלך
ארם לך בא ואשלחה ספר אל
מלך ישראל וילך ויקח בידו
עשר ככרי כסף וששת אלפים
זהב ועשר חליפות בגדים: ויבא
הספר אל מלך ישראל לאמר
ועתה כבוא הספר הזה אליך
הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי
ואספתו מצרעתו: ויהי כקרא
מלך ישראל את הספר ויקרע

אכל היה
אמר
לקח שלך
יצק
רוע בוא
בכר
נתן
שרת
יתר
פנה
שור
גדל
ישע גבר
צרע גדד
שבה
היה איש
נבא אסף
בוא נגד
ילך שלח
לקח
ששה
חלף
היה
קרע

בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הַאֱלֹהִים אָנִי לְהָמִית מות
וּלְהַחֲיוֹת כִּי זֶה שֹׁלֵחַ אֵלַי לֶאֱסֹף חיה
אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ כִּי אַךְ דְּעוּ נָא ידע
וּרְאוּ כִּי מִתְאַנֶּה הוּא לִי וַיְהִי ראה אנה
כִּשְׁמֹעַ אֱלִישָׁע אִישׁ הָאֱלֹהִים
כִּי קָרַע מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת
בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שלח
לָמָּה קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ יָבֹא נָא בוא
אֵלַי וְיֵדַע כִּי יֵשׁ נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל נבא
וַיָּבֹא נַעֲמָן בְּסוּסָו וּבְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד עמד
פֶּתַח הַבַּיִת לֶאֱלִישָׁע וַיִּשְׁלַח
אֵלָיו אֱלִישָׁע מַלְאָךְ לֵאמֹר הָלוֹךְ לאך הלך
וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וְיָשֹׁב שוב
בְּשָׂרְךָ לְךָ וּטְהָר וַיִּקְצֹף נַעֲמָן קצף
וַיֵּלַךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָמַרְתִּי אֵלַי אמר
יֵצֵא יָצוֹא וְעָמַד וְקָרָא בְּשֵׁם
יְהוָה אֱלֹהָיו וְהֵנִיף יָדוֹ אֶל נוף
הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמְּצֹרָע הֲלֹא קום
טוֹב אֲמָנָה וּפַרְפַּר נַהֲרוֹת דַּמֶּשֶׂק צרע
מִכֹּל מֵימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא אֶרְחַץ רחץ
בָּהֶם וְטָהָרְתִּי וַיִּפֶן וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה פנה
וַיִּגְּשׁוּ עֲבָדָיו וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ נגש דבר
אָבִי דָּבָר גָּדוֹל הַנָּבִיא דִּבֶּר אֵלֶיךָ גדל
הֲלוֹא תַעֲשֶׂה וְאַף כִּי אָמַר אֵלֶיךָ עשה
רְחַץ וּטְהָר וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן טבל
שֶׁבַע פְּעָמִים כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים
וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ כִּבְשַׂר נַעַר קָטֹן
וַיִּטְהָר וַיָּשָׁב אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים טהר
הוּא וְכָל מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד חנה בוא
לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי עמד פנה
כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל הָאָרֶץ כִּי אִם
בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח נָא בְרָכָה לקח
מֵאֵת עַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר חַי יְהוָה
אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם אֶקָּח
וַיִּפְצַר בּוֹ לָקַחַת וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר פצר מאן
נַעֲמָן וָלֹא יֻתַּן נָא לְעַבְדְּךָ מַשָּׂא נתן נשא

vestimenta sua: & ait. Nūqd de⁹ ego sū vt occidere possim & viuificare: qa iste misit ad me vt curē hoīem a lepra sua? Animaduertite & videte q occasiones querat aduersū me. Qđ cum audisset heliseus vir dei: scidisse videlicet regē israel vestimēta sua: misit ad eum dicens. Quare scidisti vestimēta tua? Veniat ad me: & sciat esse p̄phetam in israel. Venit ergo naamā cū equis & curribus & stetit ad ostium dom⁹ helisei. Misitq̃ ad eum heliseus nūciū dicēs. Vade & lauare septies in iordane: & recipiet sanitatē caro tua: atq̃ mūdaberis. Iratus naaman recedebat dicens. Putabam q egrederetur ad me: & stans inuocaret nomen dñi dei sui: & tangeret manu sua locū lepre & curaret me. Nunquid non meliores sunt abana & pharfar fluuii damasci omnibus aquis israel: vt lauer in eis & munder? Cū ergo vertisset se & abiret idignās: accesserūt ad eū serui sui: & locuti sūt ei. Pater & si rē grādē dixisset tibi propheta: certe facere debueras. Quātomagis qa nunc dixit tibi lauare & mūdaberis. Descēdit & lauit septies in iordāe iuxta sermonē viri dei: & restituta est caro ei⁹ sicut caro pueri paruuli & mūdatus est. Reuersusq̃ ad virum dei cū vniuerso comitatu suo: venit & stetit coram eo: & ait. Vere scio q nō sit alius deus in vniuersa terra: nisi tm̄ in israel. Obsecro itaq̃ vt accipias bñdictionē a seruo tuo. At ille rñdit. viuit dñs an̄ quē sto: qa nō accipiā. Cūq̃ vim faceret: penit⁹ nō acquieuit. Dixitq̃ naaman. Vt vis. Sed obsecro concede mihi seruo tuo vt tollam onus

vestimēta sua τ dixit: nūqd de⁹ ego vt occidam
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν, μὴ θεὸς ἐγὼ θανατῶσαι
τ viuificē: qꝛ iste mittit ad me vt cu=
καὶ ζωογονῆσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρός με ἀποσυ
rem virū a lepra sua? verūtñ cognoscite τ
νάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ; πλὴν γνῶτε καὶ
videte q occasionē capit iste aduersū me. τ factū est vt
ἴδετε, ὅτι προφασίζεται οὗτος πρός με. καὶ ἐγένετο ὡς
audiuit eliseus homo dei: q scidit rex
ἤκουσεν ἐλισσαιὲ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, ὅτι διέρρηξεν ὁ βα
vestimēta sua: τ misit ad re
σιλεὺς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασι
gem israel dicēs: quare scidisti vestimēta tua?
λέα ἰσραὴλ λέγων, ἱνατί διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου;
veniat tā ad me neemā τ sciet: q est
παραγενέσθω δὴ πρός με νεεμὰν καὶ γνώσεται, ὅτι ἐστὶ
propheta in israel. τ venit neemā cū
προφήτης ἐν ἰσραήλ. καὶ παρεγένετο νεεμὰν σὺν τοῖς
curribus suis τ equis suis: τ stetit in ho=
ἅρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύ=
stio dom⁹ elisei: τ misit eliseus ad e=
ρας τοῦ οἴκου ἐλισσαιέ, καὶ ἀπέστειλεν ἐλισσαιὲ πρὸς αὐ
um nunciū dicēs: vadēs lauare in iordane
τὸν ἄγγελον λέγων, πορευθεὶς λοῦσαι ἐν τῷ ἰορδάνῃ
septies. τ redibit caro tua in te τ munda
ἕβδομον. καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοὶ καὶ καθα=
beris. τ iratus est neemā τ recessit τ dixit: ecce
ρισθήσῃ. καὶ ἐθυμώθη νεεμὰν καὶ ἀπῆλθεν καὶ εἶπεν, ἰδοὺ
dicebā: egredietur ad me τ stabit τ inuocabit
ἔλεγον, ἐξελεύσεται πρός με καὶ στήσεται καὶ ἐπικαλέσε
in noīe dñi dei sui: τ imponet ma=
ται ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖ
num suā sup lepram τ curabit eā. nōne bo=
ρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρὸν καὶ ἀποσυνάξει αὐτό. οὐκ ἀγα
nus amana τ pharphar fluuij damasci super
θὸς ἀμανὰ καὶ φαρφὰρ ποταμοὶ δαμασκοῦ ὑπὲρ τὸν
iordanē τ super oēs aquas isrł: nōne abiens
ἰορδάνην καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα ἰηλ; οὐχὶ πορευθεὶς
lauabor in eis τ mundabor? τ reuersus est τ
λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθήσομαι; καὶ ἐπέστρεψε καὶ
abijt ī indignatiōe. τ accesserūt serui sui: τ dixerūt
ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον
ad eū: pater si grādē locut⁹ eēt s̄monē ad te pro
πρὸς αὐτόν, πάτερ εἰ μέγαν λελάληκε λόγον πρὸς σὲ ὁ προ
pheta: nōne faceres scd'z qđ dixisset ad te? lauare
φήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας καθότι εἶπε πρὸς σέ; λοῦσαι
τ mundare. τ descēdit neemā: τ lauit se
καὶ καθαρίσθητι. καὶ κατέβη νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσα
in iordane septies iuxta s̄monē homi=
το ἐν τῷ ἰορδάνῃ ἑπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώ=
nis dei: τ redijt caro eius sicut caro
που τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ
pueri parui: τ mūdat⁹ ē. τ reuersus ē nee
παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη. καὶ ἐπέστρεψε νεε=
man ad hominē dei ipse τ castra
μὰν πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ αὐτὸς καὶ ἡ παρεμβο
sua: τ venit τ stetit corā eo τ ait:
λὴ αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν,
ecce iā cognoui: q nō est de⁹ in vniuersa terra: ni
ἰδοὺ δὴ ἔγνωκα, ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι
si in israel. τ nūc accipe bñdictionē d manu
ἀλλ' ἢ ἐν τῷ ἰσραήλ. καὶ νῦν λάβε εὐλογίαν ἐκ χειρὸς
serui tui. τ dixit eliseus: viuit dñs cui as
τοῦ δούλου σου. καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ, ζῇ κύριος ᾧ πα
fui corā eo: si accipiā. τ coegit
ρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι. καὶ παρεβιάσατο
eum vt acciperet: τ nō voluit. τ dixit neemā: τ
αὐτὸν λαβεῖν, καὶ οὐκ ἠθέλησε. καὶ εἶπε νεεμάν, καὶ
nisi detur seruo tuo onus
εἰ μὴ δοθήτω τῷ δούλῳ σου γόμος

iugi mularũ terre: qz nõ faciet vltra seruus tuꝰ
ζεύγους ἡμιόνων γῆς, ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός σου
holocaustũ aut victimã diis alienis: nisi dño
ὁλοκαύτωμα ἢ θυσίαν θεοῖς ἑτέροις, ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ
soli: ꝛ de verbo hoc ꝓpitiabit mihi do
μόνῳ, καὶ περὶ τοῦ λόγου τούτου ἱλάσεταί μοι κύ-
minus seruo tuo qñ ingredietur dñs meꝰ
ριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου
in domũ reman vt adoret ibi: qz ipse requie-
εἰς οἶκον ῥεμμὰν προσκυνῆσαι ἐκεῖ, ὅτι αὐτὸς ἐπανα-
scet in manu mea. ꝛ adorabo in domo
παύσεται ἐπὶ τῆς χειρός μου. καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ
reman qñ adorauerit ipse in domũ reman: ꝛ ꝓpi-
ῥεμμὰν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν εἰς οἶκον ῥεμμάν, καὶ ἱλα-
tiabit mihi dñs seruo tuo pro verbo hoc.
σεταί μοι κύριος τῷ δούλῳ σου ὑπὲρ τοῦ λόγου τού-
ꝛ dixit eliseus ad neeman: vade in pace:
του. καὶ εἶπεν ἐλισεαὶ πρὸς νεεμάν, πορεύου ἐν εἰρήνῃ,
ꝛ abijt ab eo in spatio terre. ꝛ dixit
καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν χαβραθὰ τῆς γῆς. καὶ εἶπε
giezi puer elisei hominis dei:
γιεζὶ τὸ παιδάριον ἐλισεαὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ,
ecce pepercit dñs meus neemã syro vt
ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ νεεμὰν τοῦ σύρου τοῦ
nõ acciperet de manu eius q̃ attulit. viuit dñs q̃
μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἃ ἐνήνοχε. ζῇ κύριος ὅτι
nisi curram post eũ ꝛ accipiã aliqd ab
εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ καὶ λήψομαί τι παρ'
eo. ꝛ secutus est giezi post neemã. ꝛ vidit
αὐτοῦ. καὶ κατεδίωξε γιεζὶ ὀπίσω νεεμάν. καὶ εἶδεν
eum neemã currẽtem post se: ꝛ desi-
αὐτὸν νεεμὰν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ κατεπή-
lijt de curru suo in occursum eius
δησεν ἀπὸ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ
ꝛ dixit: pax. ꝛ dixit giezi: pax. dñs meꝰ
καὶ εἶπεν, εἰρήνη. καὶ εἶπε γιεζὶ, εἰρήνη. ὁ κύριός μου
misit me dicẽs: ecce nũc venerunt ad
ἀπέσταλκέ με λέγων, ἰδοὺ νῦν παραγεγόνασι πρός
me duo adolescẽtes de mõte ephraim de filijs
με δύο παιδάρια ἐξ ὄρους ἐφραῒμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν
ꝓphetarũ: da eis talentũ argẽti ꝛ duas
προφητῶν, δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο
mutatorias vestes. ꝛ dixit neemã benigne accipe
ἀλλασσομένας στολάς. καὶ εἶπε νεεμάν, ἐπιεικαίως λάβε
duo talẽta argẽti. ꝛ coegit eum ꝛ de-
δύο τάλαντα ἀργυρίου. καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν καὶ ἔδω-
dit ei duo talẽta argẽti in duobꝰ saccis ꝛ
κεν αὐτῷ δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δυσὶ θυλακίοις καὶ
duo mutatoria vestimẽta: ꝛ imposuit sup duos pue-
δύο ἀλλασσομένας στολάς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ δύο παι-
ros suos: ꝛ portauerũt ante eũ ꝛ veniũt
δάρια αὐτοῦ, καὶ ἦραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ ἔρχονται
in obscurũ: ꝛ tulit de manu puero-
εἰς τὸ σκοτεινόν, καὶ ἔλαβεν ἐκ χειρὸς τῶν παιδα-
rum ꝛ apposuit in domo: ꝛ misit pue-
ρίων καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ, καὶ ἐξαπέστειλε τὰ παιδά-
ros ꝛ abierũt. ꝛ ipse ingressus ẽ ꝛ astitit do-
ρια καὶ ἀπῆλθον. καὶ αὐτὸς εἰσῆλθε καὶ παρέστη τῷ κυ-
mino suo. ꝛ dixit ad eũ eliseus: vnde giezi?
ρίῳ αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐλισεαὶ, πόθεν γιεζί;
ꝛ dixit giezi: nõ iuit seruus tuus huc ꝛ illuc.
καὶ εἶπεν γιεζὶ, οὐ πεπόρευται ὁ δοῦλός σου ἔνθα καὶ ἔνθα.
ꝛ dixit ei eliseus: nõne cor meũ iuit te-
καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐλισεαὶ, οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετ-
cum: qñ exilijt neemã de curru
ὰ σοῦ ὅτε κατεπήδησεν νεεμὰν ἀπὸ τοῦ ἅρματος
suo in occursum tibi. ꝛ nũc accepisti argẽtũ ꝛ
αὐτοῦ εἰς συνάντησίν σοι. καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον καὶ τὰ
vestes: ꝛ accipies in eo hortos ꝛ oliueta ꝛ vi-
ἱμάτια, καὶ λήψῃ ἐν αὐτῷ κήπους καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπε-
neas ꝛ greges ouiũ ꝛ armẽta boũ ꝛ seruos ꝛ ancillas.
λῶνας καὶ ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ δούλους καὶ δούλας.

duorũ burdonũ de terra. Non enim faciet vltra seruꝰ tuus holocaustũ aut victimã diis alienis: nisi dño. Hoc autem solum est de quo depꝛeceris dñm ꝓ seruo tuo: qñ ingredietur dominus meꝰ tẽplũ remõ vt adoret: & illo innitẽte sup manũ meã: si adorauero i tẽplo remõ adorãte eo i eodẽ loco: vt ignoscat mihi dñs seruo tuo ꝓ hac re. Qui dixit ei. Vade in pace. Abiit ergo ab eo electo tpe. Dixitq̃ giezi puer viri dei. Pepercit dominus meus naamã syro isti: vt nõ acciperet ab eo que attulit. Viuit dñs quia curram post eum: & accipiam ab eo aliquid. Et secutus ẽ giezi post tergũ naaman. Quem cũ vidisset ille currentẽ ad se: desiliit de curru i occursum eius: & ait. Recte ne sũt oĩa? Et ille ait. Recte. Dñs meus misit me ad te: dicens: Modo venerũt ad me duo adolescẽtes de mõte effraim: ex filiis prophetarũ. Da eis talentũ argenti: & vestes mutatorias duplices. Dixitq̃ naaman. Melius est vt accipias duo talẽta. Et coegit eũ: ligauitq̃ duo talẽta argẽti in duobꝰ saccis: & duplicia vestimẽta & ĩposuit duobꝰ pueris suis: qui & portauerũt corã eo. Cũq̃ venisset iam vesperi: tulit de manu eorum: & reposuit i domo. Dimisitq̃ viros & abierũt: ipse autem ingressus stetit coram dño suo. Et dixit helisꝛus. Vnde venis giezi? Qui respondit. Non iuit seruus tuus quoq̃. At ille ait. Nonne cor meum in presenti erat: quando reuersus ẽ hõ de curru suo in occursum tui? Nunc igitur accepisti argentũ & accepisti vestes: vt emas oliueta & vineas & oues & boues & seruos & ancillas.

צֶמֶד פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לֹא יַעֲשֶׂה
עוֹד עַבְדְּךָ עֹלָה וָזֶבַח לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים כִּי אִם לַיהוָה׃ לַדָּבָר הַזֶּה
יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵית סלח
רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֺת שָׁמָּה וְהוּא נִשְׁעָן שחה שען
עַל יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי בֵּית רִמֹּן
בְּהִשְׁתַּחֲוָיָתִי בֵּית רִמֹּן יִסְלַח נָא
יְהוָה לְעַבְדְּךָ בַּדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ
לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרַת אָרֶץ׃ ילך שלם
וַיֹּאמֶר גֵּיחֲזִי נַעַר אֱלִישָׁע אִישׁ ברה
הָאֱלֹהִים הִנֵּה חָשַׂךְ אֲדֹנִי אֶת
נַעֲמָן הָאֲרַמִּי הַזֶּה מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֵת לקח
אֲשֶׁר הֵבִיא חַי יְהוָה כִּי אִם רַצְתִּי בוא רוץ
אַחֲרָיו וְלָקַחְתִּי מֵאִתּוֹ מְאוּמָה׃ מאם
וַיִּרְדֹּף גֵּיחֲזִי אַחֲרֵי נַעֲמָן וַיִּרְאֶה רדף ראה
נַעֲמָן רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה נפל רכב
לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר אמר
שָׁלוֹם אֲדֹנִי שְׁלָחַנִי לֵאמֹר הִנֵּה
עַתָּה זֶה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי נְעָרִים מֵהַר בוא שנה
אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תְּנָה נָּא נבא נתן
לָהֶם כִּכַּר כֶּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃
וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוֹאֵל קַח כִּכָּרַיִם יאל לקח
וַיִּפְרָץ בּוֹ וַיָּצַר כִּכְּרַיִם כֶּסֶף בִּשְׁנֵי פרץ צור
חֲרִטִים וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים
וַיִּתֵּן אֶל שְׁנֵי נְעָרָיו וַיִּשְׂאוּ נתן נשא
לְפָנָיו׃ וַיָּבֹא אֶל הָעֹפֶל פנה
וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּפְקֵד בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח פקד שלח
אֶת הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ׃ וְהוּא
בָא וַיַּעֲמֹד אֶל אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר עמד
אֵלָיו אֱלִישָׁע מֵאַיִן גֵּחֲזִי וַיֹּאמֶר
לֹא הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנֶה וָאָנָה׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא לִבִּי הָלַךְ
כַּאֲשֶׁר הָפַךְ אִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ
לִקְרָאתֶךָ הַעֵת לָקַחַת אֶת הַכֶּסֶף
וְלָקַחַת בְּגָדִים וְזֵיתִים וּכְרָמִים
וְצֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת׃

וְצָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק בְּךָ וּבְזַרְעֲךָ דָּבַק
לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו מְצֹרָע עָלַם צָרַע
כַּשָּׁלֶג׃
Cap. vi. וַיֹּאמְרוּ
בְנֵי הַנְּבִיאִים אֶל אֱלִישָׁע הִנֵּה אָמַר נָבָא
נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים קוּם
שָׁם לְפָנֶיךָ צַר מִמֶּנּוּ׃ נֵלְכָה נָּא צוּר יָלַךְ
עַד הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה לָקַח קָרָה
אַחַת וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שָׁם מָקוֹם לָשֶׁבֶת עָשָׂה יָשַׁב
שָׁם וַיֹּאמֶר לֵכוּ׃ וַיֹּאמֶר הָאֶחָד יָלַךְ
הוֹאֶל נָא וְלֵךְ אֶת עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר יָאַל
אֲנִי אֵלֵךְ׃ וַיֵּלֶךְ אִתָּם וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּנָה בּוֹא
וַיִּגְזְרוּ הָעֵצִים׃ וַיְהִי הָאֶחָד מַפִּיל גָּזַר הָיָה
הַקּוֹרָה וְאֶת הַבַּרְזֶל נָפַל אֶל הַמָּיִם נָפַל
וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אֲהָהּ אֲדֹנִי וְהוּא
שָׁאוּל׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים
אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ אֶת הַמָּקוֹם רָאָה קוּם
וַיִּקְצָב עֵץ וַיַּשְׁלֶךְ שָׁמָּה וַיָּצֶף קָצַב שָׁלַךְ
הַבַּרְזֶל׃ וַיֹּאמֶר הָרֶם לָךְ וַיִּשְׁלַח צוּף רוּם
יָדוֹ וַיִּקָּחֵהוּ׃ וּמֶלֶךְ אֲרָם הָיָה שָׁלַח לָקַח
נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל עֲבָדָיו לָחַם יָעַץ
לֵאמֹר אֶל מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי
תַּחֲנֹתִי׃ וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים חָנָה
אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִשָּׁמֶר שָׁמַר
מֵעֲבֹר הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁם אֲרָם
נְחִתִּים׃ וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ
אִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִזְהִירֹה וְנִשְׁמַר זָהַר
שָׁם לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתָּיִם׃
וַיִּסָּעֵר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל סָעַר
הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל עֲבָדָיו קָרָא
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא תַּגִּידוּ לִי נָגַד
מִי מִשֶּׁלָּנוּ אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר אַחַד מֵעֲבָדָיו לוֹא אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ כִּי אֱלִישָׁע הַנָּבִיא אֲשֶׁר נָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר דָּבַר

Sed & lepra Naamā adherebit tibi & semini tuo vsq; in sempiternū. Et egressus est q̄si nix ab eo leprosus. 6.

Dixerunt autem filii p̄phetarū ad heliseum. Ecce locus in quo habitamus coram te angustus est nobis. Eamus vsq; ad iordanē & tollant singuli de sylua materias singulas: vt edificemus nobis ibi locum ad hītandū. Qui dixit. Ite. Et ait vnus ex illis. Veni ergo & tu cū seruis tuis. Respondit. Ego veniā. Et abiit cū eis. Cūq; vēissēt ad iordanem: cedebāt ligna. Accidit aūt vt cū vnus materiā succidisset: caderet ferrum securis ī aquā. Exclamauitq; ille: & ait. Heu heu heu domie mi: & hoc ipm mutuo acceperā. Dixit autē hō dei. Vbi cecidit? At ille mōstrauit ei locū: p̄cidit ergo lignū: & misit illuc. Natauitq; ferrum: & ait. Tolle. Qui extendit manum: & tulit illud. Rex autem syrie pugnabat cōtra israel: cōsiliūq; iniit cū seruis suis: dicens in loco illo & illo ponamus insidias. Misit itaq; vir dei ad regē israel: dicēs. Caue ne transeas in locū illum: quia ibi syri in insidiis sunt. Misit itaq; rex israel ad locū quem dixerat ei vir dei: & preoccupauit eū & obseruauit se ibi nō semel neq; bis. Cōturbatumq; est cor regis syrie pro hac re: & cōuocatis seruis suis: ait. Quare non indicatis mihi: quis proditor mei sit apud regem israel? Dixitq; vnus seruorū eius. Nequaq̄ dñe mi rex. sed heliseus propheta qui est in israel indicat regi israel omnia verba quecunq; locutus fueris

τ lepra neemā adherebit in te τ in semi
καὶ ἡ λέπρα νεεμὰν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρμα-
ne tuo vsq; in sēpiternū: τ egressus ē giezi de facie eius
τί σου ἕως αἰῶνος, καὶ ἐξῆλθε γιεζὶ ἐκ προσώπου αὐτοῦ
leprosus q̄si nix.
λεπρὸς ὡσεὶ χιών.
Ca. 6.
Et dixerūt filii p̄phtaꝝ ad eliseum: ecce
Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς ἐλισεαί, ἰδοὺ
iā locus in quo nos hītamus corā te angust⁹ a
δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου στενὸς ἀφ'
nobis. eamus iā vsq; ad iordanē τ tollamus
ἡμῶν. πορευθῶμεν δὴ ἕως τοῦ ἰορδάνου καὶ λάβωμεν
inde vir trabē vnā τ faciamus nobis tegme
ἐκεῖθεν ἀνὴρ δοκὸν μίαν καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς σκέπην
vt hitem⁹ ibi. τ dixit eliseus: ite. τ dixit
τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ. καὶ εἶπεν ἐλισεαί, πορεύεσθε. καὶ εἶπεν
vn⁹ māsuete: veni cum seruis tuis. τ di-
ὁ εἷς ἐπιεικαίως, δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου. καὶ εἶ-
xit eliseus: ego ibo vobiscū: τ abi-
πεν ἐλισεαί, ἐγὼ πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐπορεύ-
it cū eis: τ veniūt ad iordanē: τ ce-
θη μετ' αὐτῶν, καὶ ἔρχονται ἐπὶ τὸν ἰορδάνην, καὶ τέ-
dunt ligna. τ factū est cū vnus succideret
μνουσι ξύλα. καὶ ἐγένετο τοῦ ἑνὸς καταβάλλοντος τὴν
trabē τ cecidit ex manubrio ferrū in
δοκὸν καὶ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ στελέχους τὸ σίδηρον εἰς τὸ
aquā: τ clamauit vir τ dixit: heu iā dñe: τ
ὕδωρ, καὶ ἐβόησεν ὁ ἀνὴρ καὶ εἶπεν, ὢ δὴ κύριε, καὶ
ipsum mutuo acceptū. τ dixit homo dei:
αὐτὸ κεχρησμένον. καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ,
vbi cecidit? τ indicauit ei locū. τ fre-
ποῦ ἔπεσεν; καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον. καὶ ἀπ-
git eliseus lignū τ misit illuc: τ supna-
κλασεν ἐλισεαὶ ξύλον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεπό-
tauit ferrū. τ dixit eliseus: attolle τ
λασε τὸ σίδηρον. καὶ εἶπεν ἐλισεαί, μετεώρισον καὶ
accipe tibi. τ extēdit manū suā τ acce-
λάβε σεαυτῷ. καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλα-
pit illud. τ rex syrie erat pugnans is-
βεν αὐτό. καὶ βασιλεὺς συρίας ἦν πολεμῶν τὸν ἰσ-
rael: τ consuluit seruis suis dicēs:
ραήλ, καὶ συνεβουλεύσατο τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων,
in loco illo illo faciemus insidias. τ
εἰς τὸν τόπον φελωνὶ ἐλμωνὶ ποιήσωμεν ἔνεδρον. καὶ
misit homo dei ad regem is-
ἀπέστειλεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα ἰσ-
rael dicēs: attēde vt nō trāseamus locū il-
ραὴλ λέγων, πρόσεχε τοῦ μὴ διελθεῖν τὸν τόπον τοῦ-
lum: q: ibi syri insidiātur. τ misit
τον, ὅτι ἐκεῖ σύροι ἐνεδρεύουσιν. καὶ ἀπέστειλεν
rex israel in locū quē dixit ei ho-
ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄν-
mo dei: τ obseruauit inde nō semel
θρωπος τοῦ θεοῦ, καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐχ ἅπαξ
neq; bis: τ obstupuit cor regis syrie
οὐδὲ δίς, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία τοῦ βασιλέως συρίας
de verbo hoc. τ vocauit seruos
περὶ τοῦ λόγου τούτου. καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας
suos τ dixit ad eos: nō nūciatis
αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, οὐκ ἀπαγγέλλετέ
mihi: q̄s tradit me regi israel? τ
μοι, τίς προδίδωσί με τῷ βασιλεῖ ἰσραήλ; καὶ
dixit vn⁹ de seruis eius: nequaq̄ dñe mi rex:
εἶπεν εἷς ἐκ τῶν παίδων αὐτοῦ, οὐχί κύριέ μου βα-
sed eliseus p̄phta q̄ in israel: in-
σιλεῦ, ἀλλ' ἢ ἐλισεαὶ ὁ προφήτης ὁ ἐν ἰσραήλ, ἀπαγ-
dicat regi israel oīa quecūq; locu-
γέλλει τῷ βασιλεῖ ἰσραὴλ πάντα ὅσα ἂν λα-
tus fueris
λήσης

in conclaui cubilis tui. ⁊ dixit rex:
ἐν τῷ ταμιείῳ τοῦ κοιτῶνός σου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς,
ite ⁊ videte vbi est iste: ⁊ mittens ca
πορεύθητε καὶ ἴδετε ποῦ ἐστιν οὗτος, καὶ ἀποστείλας λή
piam eũ. ⁊ annũciauerũt ei dicẽtes: ecce in do
ψομαι αὐτόν. καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες, ἰδοὺ ἐν δω
thaim. ⁊ misit equos ⁊ currus ⁊ exercitũ
θαείμ. καὶ ἀπέστειλεν ἵππους καὶ ἅρματα καὶ δύναμιν
grauem: ⁊ venerũt nocte ⁊ circũdederũt ciuitatẽ.
βαρεῖαν, καὶ ἦλθον νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν.
⁊ cõsurrexit minister hoĩs dei vt surgeret ma
καὶ ὤρθρισεν ὁ λειτουργὸς τοῦ ἀν̃ου τοῦ θεοῦ ἀναστῆναι τὸ
ne ⁊ egressus ẽ. ⁊ ecce exercit⁹ circuens ciuitatẽ
πρωῒ καὶ ἐξῆλθεν. καὶ ἰδοὺ δύναμις κυκλοῦσα τὴν πόλιν
⁊ equi ⁊ currus. ⁊ dixit puer eius ad
καὶ ἵπποι καὶ ἅρματα. καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς
eum: o dñe qd faciem⁹. ⁊ dixit eliseus: nõ timeas:
αὐτόν, ὦ κύριε τί ποιήσομεν. καὶ εἶπεν ἐλισεαί, μὴ φοβοῦ,
quia plures q̃ sũt nobiscũ super eos q̃ sũt cũ eis. ⁊
ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν. καὶ
orauit eliseus ⁊ dixit: dñe aperi
προσηύξατο ἐλισεαὶ καὶ εἶπεν, κύριε ἄνοιξον τοὺς
oculos eius ⁊ videat. ⁊ aperuit dñs
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἰδέτω. καὶ διήνοιξε κύριος τοὺς
oculos pueri ⁊ vidit. ⁊ ecce mõs
ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ εἶδεν. καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος
totus plenus equoꝝ: ⁊ currus ignis in circuitu eli
ὅλον πλῆρες ἵππων, καὶ ἅρμα πυρὸς περικύκλῳ ἐλι
sei: ⁊ descẽderunt ad eum. ⁊ orauit
σεαί, καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν. καὶ προσηύξατο
eliseus ad dñm ⁊ dixit: percute iã gentẽ
ἐλισεαὶ πρὸς κύριον καὶ εἶπεν, πάταξον δὴ τὸ ἔθνος
hanc cecitate. ⁊ percussit eos dñs ceci
τοῦτο ἀορασίᾳ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κύριος ἀορα-
tate iuxta verbũ elisei. ⁊ dixit eliseus ad
σίᾳ κατὰ τὸ ῥῆμα ἐλισεαί. καὶ εἶπεν ἐλισεαὶ πρὸς
eos: nõ hec via ⁊ nõ ista ciuitas:
αὐτούς, οὐχὶ αὕτη ἡ ὁδὸς καὶ οὐχ αὕτη ἡ πόλις,
venite post me: ⁊ ducã vos ad virũ
δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ἐπάξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα
quẽ queritis: ⁊ duxit eos in samariam. ⁊
ὃν ζητεῖτε, καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς εἰς σαμάρειαν. καὶ
factũ est vt ingressi sũt in samariam: ⁊ dixit eliseus:
ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς σαμάρειαν, καὶ εἶπεν ἐλισεαί;
dñe aperi oculos istoꝝ: ⁊ vide
κύριε διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς τούτων, καὶ ἰδέτω
ant. ⁊ aperuit dñs oculos eoꝝ ⁊
σαν. καὶ διήνοιξε κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ
viderũt. ⁊ ecce ipsi in medio samarie. ⁊ di
εἶδον. καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ἐν μέσῳ σαμαρείας. καὶ εἶ-
xit rex israel ad eliseum vt vidit eos:
πεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἐλισεαὶ ὡς εἶδεν αὐτούς,
si percutiẽs percutiã pater? ⁊ dixit eliseus: nõ
εἰ πατάξας πατάξω πάτερ; καὶ εἶπεν ἐλισεαί, οὐ
percuties: quos captiuos cepisti in gladio tuo ⁊ ar=
πατάξεις, οὓς ᾐχμαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τό
cu tuo: tu percuties. appone eis panes ⁊ aquã ⁊
ξῳ σου, σὺ πατάξεις. παράθες αὐτοῖς ἄρτους καὶ ὕδωρ καὶ
comedãt ⁊ bibant ⁊ vadant ad
φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν
dñm suũ. ⁊ apposuit eis p̃parationẽ magnã: ⁊
κύριον αὐτῶν. καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεσιν μεγάλην, καὶ
comederũt ⁊ biberũt ⁊ misit eos: ⁊ abierũt ad
ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς
dñm suũ. ⁊ nõ addiderũt vltra accincti syrie ve
τὸν κύριον αὐτῶν. καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι συρίας ἐλ
nire in terrã isrl'. ⁊ factũ est post hec ⁊ cõgregauit
θεῖν εἰς γῆν ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ συνήθροισεν
fili⁹ ader rex syrie vniuersa castra sua:
υἱὸς ἄδερ βασιλεὺς συρίας πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτοῦ,
⁊ ascẽdit ⁊ obsederunt cõtra samariã. ⁊ facta est
καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ σαμάρειαν. καὶ ἐγένετο

in conclaui tuo. Dixit-
qꝫ eis. Ite & videte
vbi sit vt mittã & capi
am eũ. Annũciauerunt
ei dicẽtes. Ecce in do
thaim. Misit ergo illuc
equos & currus & ro-
bur exercitus. Qui cum
venissent nocte: circun
dederũt ciuitatẽ. Cõsur-
gens aũt diluculo mini-
ster viri dei egressus est
viditqꝫ exercitũ in cir
cuitu ciuitatis & equos
& currus. Nunciauitqꝫ
ei: dicẽs. Heu heu heu
dñe mi quid faciemus.
At ille rñdit. Noli ti-
mere. Plures enim nobiscũ
sunt q̃ cũ illis. Cumqꝫ
orasset helise⁹: ait. Do
mine aperi oculos pue-
ri huius vt videat. Et a-
peruit dominus oculos
pueri: & vidit: & ecce
mons plenus equorũ
& curruũ igneorũ ĩ cir
cuitu helisei. Hostes ve-
ro descẽderũt ad eum.
Porro helise⁹ orauit ad
dñm dicens. Percute
obsecro gentem hanc
cecitate. Percussitqꝫ e-
os dñs ne viderẽt iuxta
verbũ helisei. Dixit aũt
ad eos heliseus. Nõ est
hec via: neqꝫ ista ẽ ci
uitas. Sequimini me
& ostendam vobis vi-
rum quem
queritis. Duxit ergo e
os in samariam.
Cumqꝫ ingressi fuissent
in samariã: dixit helise⁹.
Domine aperi oculos
istorum vt videant.
Aperuitqꝫ dñs oculos
eorum: & viderunt se eẽ
in medio samarie. Di-
xitqꝫ rex
israel ad heliseum cũ
vidisset eos.
Nũquid pcutiã eos pa
ter mi? Et ille ait. Non
pcuties. Neqꝫ enim cepisti
eos gladio & arcu tuo vt
percutias. Sed põe pa-
nem & aquã coram eis:
vt comedãt & bibãt &
vadant ad dñm suum.
Appositaqꝫ ẽ eis cibo-
rũ magna prepatio. Et
comederũt & biberũt:
& dimisit eos: abierũt-
qꝫ ad dñm suũ. Et vl-
tra nõ venerũt latrões
syrie in terrã israel. Fa
ctũ ẽ aũt post hec cõgre
gauit bẽadab rex syrie
vniuersum exercitum
suũ: & ascẽdit & obside
bat samariam. Factũqꝫ est

בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ׃ וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ
אֵיכֹה הוּא וְאֶשְׁלַח וְאֶקָּחֵהוּ וַיֻּגַּד
לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְדֹתָן׃ וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה
סוּסִים וְרֶכֶב וְחַיִל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה
וַיַּקִּפוּ עַל הָעִיר׃ וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת
אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם וַיֵּצֵא וְהִנֵּה
חַיִל סוֹבֵב אֶת הָעִיר וְסוּס וָרָכֶב
וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אֵלָיו אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה
נַעֲשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר אַל תִּירָא כִּי רַבִּים
אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתָם׃ וַיִּתְפַּלֵּל
אֱלִישָׁע וַיֹּאמַר יְהוָה פְּקַח נָא אֶת
עֵינָיו וְיִרְאֶה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵי
הַנַּעַר וַיַּרְא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים
וְרֶכֶב אֵשׁ סְבִיבֹת אֱלִישָׁע׃ וַיֵּרְדוּ
אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל יְהוָה
וַיֹּאמַר הַךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה
בַּסַּנְוֵרִים וַיַּכֵּם בַּסַּנְוֵרִים כִּדְבַר
אֱלִישָׁע׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלִישָׁע לֹא
זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֹה הָעִיר לְכוּ אַחֲרַי
וְאוֹלִיכָה אֶתְכֶם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר
תְּבַקֵּשׁוּן וַיֵּלֶךְ אוֹתָם שֹׁמְרוֹנָה׃
וַיְהִי כְּבֹאָם שֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע
יְהוָה פְּקַח אֶת עֵינֵי אֵלֶּה וְיִרְאוּ
וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ
וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹן׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶל אֱלִישָׁע כִּרְאֹתוֹ אוֹתָם
הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי׃ וַיֹּאמֶר לֹא תַכֶּה
הַאֲשֶׁר שָׁבִיתָ בְּחַרְבְּךָ וּבְקַשְׁתְּךָ
אַתָּה מַכֶּה שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לִפְנֵיהֶם
וְיֹאכְלוּ וְיִשְׁתּוּ וְיֵלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם׃
וַיִּכְרֶה לָהֶם כֵּרָה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם
וְלֹא יָסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אֲרָם לָבוֹא
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן
וַיִּקְבֹּץ בֶּן הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם אֶת כָּל
מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיָּצַר עַל שֹׁמְרוֹן׃ וַיְהִי

שָׁכַב יָלַךְ
רָאָה שָׁלַח
לָקַח נָגַד
בּוֹא
שָׁכַם שָׁרַת
סָבַב
עָשָׂה אָמַר
יָרֵא רָבַב
אֵת פָּלַל
רָאָה פָּקַח
סָבַב
נָכָה
יָלַךְ
יָלַךְ
בָּקַשׁ אֵת
הָיָה
רָאָה
נָכָה
שָׁבָה
שׂוּם פָּנָה
אָכַל שָׁתָה
כָּרָה גָּדַל
שָׁלַח
הָיָה
קָבַץ חָנָה
עָלָה צוּר

רָעָב גָּדוֹל בְּשֹׁמְרוֹן, וְהִנֵּה צָרִים צור
עָלֶיהָ, עַד הֱיוֹת רֹאשׁ חֲמוֹר בִּשְׁמֹנִים חָמַר
כֶּסֶף, וְרֹבַע הַקַּב דִּבְיוֹנִים בַּחֲמִשָּׁה רִיב
כָסֶף: וַיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר עַל
הַחֹמָה, וְאִשָּׁה צָעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר אִישׁ
הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר אַל יָשַׁע
יוֹשִׁעֵךְ יְהוָה, מֵאַיִן אוֹשִׁיעֵךְ הֲמִן
הַגֹּרֶן אוֹ מִן הַיָּקֶב: וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אָמַר
מַה לָּךְ, וַתֹּאמֶר, הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה
אֵלַי תְּנִי אֶת בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ הַיּוֹם, וְאֶת נָתַן אָכַל
בְּנִי נֹאכַל מָחָר: וַנְּבַשֵּׁל אֶת בְּנִי בָּשַׁל
וַנֹּאכְלֵהוּ, וָאֹמַר אֵלֶיהָ בַּיּוֹם הָאַחֵר
תְּנִי אֶת בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ, וַתַּחְבִּא אֶת חָבָא
בְּנָהּ: וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי
הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו, וְהוּא עֹבֵר קָרַע
עַל הַחֹמָה וַיַּרְא הָעָם וְהִנֵּה הַשַּׂק עַל רָאָה
בְּשָׂרוֹ מִבָּיִת: וַיֹּאמֶר כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי עָשָׂה
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִף, אִם יַעֲמֹד רֹאשׁ יָסַף עָמַד
אֱלִישָׁע בֶּן שָׁפָט עָלָיו הַיּוֹם:
וֶאֱלִישָׁע יֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ, וְהַזְּקֵנִים
יֹשְׁבִים אִתּוֹ, וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו שָׁלַח פָּנָה
בְּטֶרֶם יָבֹא הַמַּלְאָךְ אֵלָיו, וְהוּא אָמַר בּוֹא לָאַךְ
אֶל הַזְּקֵנִים, הַרְאִיתֶם כִּי שָׁלַח בֶּן רָאָה
הַמְרַצֵּחַ הַזֶּה לְהָסִיר אֶת רֹאשִׁי, רָצַח סוּר
רְאוּ כְּבֹא הַמַּלְאָךְ סִגְרוּ הַדֶּלֶת,
וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדֶּלֶת הֲלוֹא קוֹל רַגְלֵי
אֲדֹנָיו אַחֲרָיו: עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם, דָּבַר
וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ יֹרֵד אֵלָיו, וַיֹּאמֶר הִנֵּה
זֹאת הָרָעָה מֵאֵת יְהוָה, מָה אוֹחִיל רוּעַ יָחַל
לַיהוָה עוֹד:
Cap. vij. וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע
שִׁמְעוּ דְּבַר יְהוָה, כֹּה אָמַר יְהוָה כָּעֵת אָמַר
מָחָר סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל, וְסָאתַיִם סָאָה
שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן: וַיַּעַן עָנָה
הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ נִשְׁעָן עַל יָדוֹ שָׁלַשׁ שָׁעַן
אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמַר הִנֵּה יְהוָה
עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם, הֲיִהְיֶה הַדָּבָר הָיָה

fames magna in samaria: & tādiu obsessa est donec venūdaretur caput asini octoginta argenteis: & q̄rta pars cabi stercoris colūbarū quinq; argenteis. Cū q; rex israel transiret p murū: mulier quedam exclamauit ad eum dicens. Salua me domine mi rex. Qui ait. Non te saluet dn̄s. Vnde te possum saluare: de area vel de torculari? Dixitq; ad eam rex. Quid tibi vis. Que rn̄dit. Mulier ista dixit mihi. Da filiū tuum vt cōmedamus eū hodie: & filiū meū comedem9 cras. Coxim9 ergo filium meū & comedim9: dixiq; ei altera die. Da filiū tuū vt comedamus eū. Que abscondit filium suum. Q̄d cum audisset rex: scidit vestimēta sua: & transibat p murū. Viditq; oīs ppl's ciliciū: quo vestit9 erat ad carnē ītrinsec9. Et ait rex. Hec mihi faciat deus: & hec addat: si steterit caput helisei filii saphat sup ipsum hodie. Heliseus aūt sedebat ī domo sua: & senes sedebant cū eo. Premisitq; virum & anteq; veniret nunci9: ille dixit ad senes. Nūquid scitis q; miserit filius homicide huc vt p̄sci datur caput meum. Videte ergo cū venerit nūcius: claudite ostiū: & nō sinatis eū introire. Ecce ei sonitus pedū dn̄i eius post eū est. Adhuc illo loq̄nte eis: apparuit nūcius q venie bat ad eū. Et ait. Ecce tantū malū a domino est. Quid amplius expectabo a dn̄o? 7.

Dixit autem helise9. Audite verbū domini. Hec dicit dn̄s. In tp̄e hoc cras modius simile vno statere erit: & duo modii hordei statere vno ī porta samarie. Rn̄dēs vnus de ducib9 sup cuius manū rex incūbebat: homini dei ait. Si dn̄s fecerit etiā cataractas ī celo: nunq̄d poterit eē q̄d loqueris?

fames magna in samaria. ꝛ ecce obsidebat cōtra
λιμὸς μέγας ἐν σαμαρείᾳ. καὶ ἰδοὺ περιεκάθητο ἐπ'
eam donec fieret caput asini octoginta siclis
αὐτὴν ἕως τοῦ γενέσθαι κεφαλὴν ὄνου ὀγδοήκοντα σίκλων
argēti: ꝛ quarta ps cabi stercoris colūbarū
ἀργυρίου, καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιστερῶν
quinq; siclis argēti. ꝛ erat rex israel trā
πέντε σίκλων ἀργυρίου. καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ δια
siens per murū. ꝛ mulier clamauit ad e
πορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους. καὶ γυνὴ ἐβόησε πρὸς αὐ
um dicēs: salua me dn̄e rex. ꝛ dixit ei
τὸν λέγουσα, σῶσόν με κύριε βασιλεῦ. καὶ εἶπεν αὐ
rex: nō saluet te dn̄s: vnde te saluabo: de
τῇ ὁ βασιλεύς, μὴ σώσαι σε κύριος, πόθεν σε σώσω, ἀπὸ
area vel de torculari: ꝛ dixit ei rex:
τῆς ἅλω ἢ ἀπὸ τῆς ληνοῦ; καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεύς,
quid est tibi: ꝛ dixit ei mulier: mulier hec dixit
τί ἐστί σοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνή, ἡ γυνὴ αὕτη εἶπέ
mihi: da filiū tuū ꝛ comedamus eū hodie:
μοι, δός τὸν υἱόν σου καὶ καταφάγωμεν αὐτὸν σήμερον,
ꝛ filiū meū comedem9 cras. ꝛ coximus filiū
καὶ τὸν υἱόν μου φαγόμεθα αὔριον. καὶ ἡψήσαμεν τὸν υἱόν
meū ꝛ comedim9 eū: ꝛ dixi ei in die
μου καὶ ἐφάγομεν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
alia: da filiū tuū ꝛ comedamus eū: ꝛ abscōdit
ἄλλῃ, δός τὸν υἱόν σου καὶ καταφάγωμεν αὐτόν, καὶ ἔκρυ
filiū suū. ꝛ factū est vt audiuit rex
ψεν τὸν υἱὸν αὐτῆς. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
verba mulieris: ꝛ scidit vestimēta sua
τοὺς λόγους τῆς γυναικός, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
ꝛ ipse trāsibat per murū. ꝛ vidit ppl's
καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τοῦ τείχους. καὶ εἶδεν ὁ λαὸς
ꝛ ecce saccus in carne eius intrinsec9. ꝛ a
καὶ ἰδοὺ σάκκος ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν. καὶ εἶ
it: hec faciat mihi deus ꝛ hec addat: si sta
πεν; τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ στή
bit caput elisei filij saphat sup ipsum hodie:
σεται κεφαλὴ ἐλισαιὲ υἱοῦ σαφὰτ ἐπ' αὐτῷ σήμερον,
ꝛ eliseus sedebat in domo sua: ꝛ senio
καὶ ἐλισαιὲ ἐκάθητο ἐπὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρεσβύ
res sedebāt cū eo. ꝛ misit rex vi
τεροι ἐκάθηντο μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄν
rum de facie sua ad eum. ꝛ anteq; veniret
δρα ἐκ προσώπου αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. καὶ πρὶν ἐλθεῖν
nūcius ad eū: ꝛ eliseus dixit ad
τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν, καὶ ἐλισαιὲ εἶπε πρὸς τοὺς
seniores: vidistis q; misit filius ho
πρεσβυτέρους, ἑωράκατε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φο
micide iste vt auferat caput meū: videte vt ve
νευτοῦ οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλήν μου; ἴδετε ὡς ἐὰν
nerit nūcius claudite ostiū: ꝛ illidite
ἔλθῃ ὁ ἄγγελος ἀποκλείσατε τὴν θύραν, καὶ ἐκθλίψατε
eum in ostio. nonne vox pedū dn̄i
αὐτὸν ἐν τῇ θύρᾳ. οὐκ ἰδοὺ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου
eius post eū: adhuc ipso loquente cū
αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ; ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ'
eis: ꝛ ecce angelus descēdit ad eū: ꝛ ait:
αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν,
ecce hoc malū a dn̄o: q̄d dep̄cabor dn̄z āpli9.
ἰδοὺ αὕτη ἡ κακία παρὰ τοῦ κυ, τί δεηθῶ τοῦ κυ ἔτι. Ca.7

Et dixit eliseus: audi verbū dn̄i: hec dixit
Καὶ εἶπεν ἐλισαιέ, ἄκουσον τὸν λόγον κυ, τάδε εἶπε
dn̄s vt hora hec: cras mēsura simile sicli: ꝛ
κς ὡς ἡ ὥρα αὕτη, αὔριον μέτρον σεμιδάλεως σίκλου, καὶ
due mēsure ordei siclo in porta samarie. ꝛ res
δύο μέτρα κριθῶν σίκλου ἐν τῇ πύλῃ σαμαρείας. καὶ ἀπε
pōdit tristata sup quē requiescebat rex sup
κρίθη ὁ τριστάτης ἐφ' ὃν ἐπανεπαύετο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
manū eius hoi dei: ꝛ ait: ꝛ si dn̄s
τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν, καὶ ἐὰν κς
fecerit cataractas in celo: si erit verbū hoc?
ποιήσῃ καταρράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο;

τ ait ei eliſeus: ecce tu videbis in oculis
καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐλισεαί, ἰδοὺ σὺ ὄψει ἐν ὀφθαλμοῖς
tuis: τ inde non comedes. τ quattuoꝛ leproſi vi
σου, καὶ ἐκεῖθεν οὐ μὴ φάγης. καὶ τέσαρες λεπροὶ ἄν=
ri erāt iuxta hoſtiū ciuitatis: τ dixit
δρες ἦσαν παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν
vnuſq̄ſq; ad proximū ſuū: q̄d nos ſedem⁹ donec
ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, τί ἡμεῖς καθήμεθα ἕως
moꝛiamur? ſi dixerimus ingrediamur in
ἂν ἀποθάνωμεν; ἐὰν εἴπωμεν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν
ciuitatē: τ fames in ciuitate: τ moꝛiemur ibi:
πόλιν, καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ,
τ ſi māſerimus hic: moꝛiemur. τ nūc venite
καὶ ἐὰν καθήσωμεν ὧδε, ἀποθανούμεθα. καὶ νῦν δεῦτε
τ incidamus in caſtra ſyrie: ſi vitā
καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν συρίας, ἐὰν ζωογο
dederit nobis: τ viuemus. τ ſi occiderint nos:
νήσωσιν ἡμᾶς, καὶ ζησόμεθα. καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς,
moꝛiemur. τ ſurrexerūt in tenebꝛis vt īgrederēt
ἀποθανούμεθα. καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν
in caſtra ſyrie. τ ingreſſi ſūt vſq; ad ptē
εἰς τὴν παρεμβολὴν συρίας. καὶ εἰσῆλθον ἕως μέρους τῆς
caſtroꝛum ſyrie: τ ecce nō erat vir ibi. τ
παρεμβολῆς συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐκεῖ. καὶ
dn̄s audibilia fecit caſtra ſyrie vo=
κύριος ἀκουστὴν ἐποίησε τὴν παρεμβολὴν συρίας φω
ce curruū τ voce equoꝛū τ ſonitu exercitus ma
νὴν ἁρμάτων καὶ φωνὴν ἵππων καὶ φωνὴν δυνάμεως με
gni. τ dixit vir ad proximū ſuū: ecce
γάλης. καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἰδοὺ
mercede cōduxit aduerſū nos rex iſrael reges
μεμίσθωται ἐφ' ἡμᾶς βασιλεὺς ἰσραὴλ τοὺς βασιλεῖς
chetteoꝛū τ reges egypti vt venirēt
τῶν χετταίων καὶ τοὺς βασιλεῖς αἰγύπτου τοῦ ἐλθεῖν
ſup nos. τ ſurrexerūt τ fugerūt in tenebꝛis τ
ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ
dereliquerūt tabernacula ſua τ equos ſu=
ἐγκατέλιπον τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐ=
os τ aſinos ſuos: ſic erāt in caſtris:
τῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὡς ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ,
τ fugerūt ſcd̄m aīas ſuas. τ venerūt leproſi
καὶ ἔφυγον κατὰ τὰς ψυχὰς αὐτῶν. καὶ ἦλθον οἱ λεπροὶ
iſti vſq; ad partē caſtroꝛum: τ igreſſi ſūt vſq; ad
οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἰσῆλθον ἕως
tabnaculū vnū: τ comederūt τ biberūt τ tulerūt inde
σκήνωμα ἕν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἦραν ἐκεῖθεν
argentū τ aurum τ veſtes: τ abierūt
ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμόν, καὶ ἀπῆλθον
τ abſcōderūt. τ reuerſi leproſi iſti
καὶ κατέκρυψαν. καὶ ἐπιστρέψαντες οἱ λεπροὶ οὗτοι
ingreſſi ſūt in tabnaculū aliud: τ ceperūt inde τ abie
εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν ἄλλην, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ ἀπῆλ
runt: τ abſcōderūt. τ dixerūt leproſi vnuſq̄ſq; ad
θον, καὶ κατέκρυψαν. καὶ εἶπον οἱ λεπροὶ ἕκαστος πρὸς
proximū ſuū: q̄d ſic nos facimus hodie? τ
τὸν πλησίον αὐτοῦ, τί οὕτως ἡμεῖς ποιοῦμεν σήμερον; καὶ
dies hec dies boni nuncij eſt: τ nos tace=
ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμέρα εὐαγγελισμοῦ ἐστι, καὶ ἡμεῖς σιωπῶ=
mus τ manem⁹ vſq; ad lucē matutinā: τ inueniemus iniq̄tatē.
μεν καὶ μένομεν ἕως φωτὸς τοῦ πρωί, καὶ εὑρήσομεν ἀδικίαν.
nūc igit̄ eamus τ nunciemus in domū re
νῦν οὖν πορευθῶμεν καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασι
gis. τ ingreſſi ſūt τ clamauerūt ad portā ciuitatis:
λέως. καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως,
τ nūciauerūt eis dicētes: ingreſſi ſum⁹ in ca=
καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς λέγοντες, εἰσήλθομεν εἰς τὴν παρεμ
ſtra ſyrie: τ ecce nō erat ibi vir neq; vox hoīs: ni
βολὴν συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ οὐδὲ φωνὴ ἀνθρώπου; ἀλ
ſi equus ligatus τ aſinus ligatus τ tētoꝛia eoꝛum
λ' ἢ ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος δεδεμένος καὶ σκηναὶ αὐτῶν
ſicut ſunt. τ vocauerūt portarios τ nunciant
ὡς εἰσί. καὶ ἐκάλεσαν τοὺς θυρωροὺς καὶ ἀναγγέλλουσι

Qui ait. Videbis oculis tuis & inde non comedes. Quattuor ergo viri erāt leproſi iuxta īntroitū porte: qui dixerunt adinuicem. Quid hic eſſe volumus donec moriamur? Siue ingredi voluerimus ciuitatem fame moriemur: ſiue manſerim⁹ hic moriendū nobis ē. Vēite ergo & trāſfugiamus ad caſtra ſyrie. Si pepcerint nobis viuemus: ſi aūt occidere voluerit: nihilomin⁹ moriemur. Surrexerunt ergo veſpi vt venirēt ad caſtra ſyrie. Cūq; veniſſent ad principiū caſtrorū ſyrie nullū ibidē repperūt. Siq̄dē dn̄s ſonitū audiri fecerat in caſtris ſyrie currū & equorū & exercitus plurimi: dixeruntq; adiuicē. Ecce mercede cōduxit aduerſum nos rex iſrl̄ reges getheorꝶ & egyptiorꝶ & venerūt ſup nos. Surrexerunt ergo & fugerūt in tenebris: & dereliq̄rūt tentoria ſua: & equos & aſinos in caſtris: fugeruntq;: aīas tm̄ ſuas ſaluare cupientes. Igitur cū veniſſent leproſi illi ad principiū caſtrorū ingreſſi ſunt vnū tabernaculū: & comederūt & biberūt. Tulerūtq; īde argētū & aurꝶ & veſtes: & abierūt & abſcōderunt. Et rurſū reuerſi ſunt ad aliud tabernaculū: & īde ſilr̄ auferētes abſconderunt. Dixerūtq; adinuicē. Nō recte facimus. Hec enī dies boni nuncii eſt. Si tacuerimus & noluerimus nunciare vſq; mane: ſceleris arguemur. Venite eamus & nunciemus in aula regis. Cunq; veniſſēt ad portam citatis: narrauerūt eis: dicentes. Iuimus ad caſtra ſyrie: & nullum ibidem reppimus hominem: niſi equos & aſinos alligatos: & fixa tentoria. Ierūt ergo portarii: & nunciaverunt in

הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך
ומשם לא תאכל: וארבעה אנשים
היו מצרעים פתח השער ויאמרו
איש אל רעהו מה אנחנו ישבים
פה עד מתנו: אם אמרנו נבוא
העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם
ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה
אל מחנה ארם אם יחינו נחיה
ואם ימיתנו ומתנו: ויקמו בנשף
לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד
קצה מחנה ארם והנה אין שם
איש: ואדני השמיע את מחנה
ארם קול רכב קול סוס קול חיל
גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה
שכר עלינו מלך ישראל את מלכי
החתים ואת מלכי מצרים לבוא
עלינו: ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו
את אהליהם ואת סוסיהם ואת
חמריהם המחנה כאשר היא וינסו
אל נפשם: ויבאו המצרעים האלה
עד קצה המחנה ויבאו אל אהל
אחד ויאכלו וישתו וישאו משם
כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו
וישבו ויבאו אל אהל אחר
וישאו משם וילכו ויטמנו: ויאמרו
איש אל רעהו לא כן אנחנו
עשים היום הזה יום בשרה
הוא ואנחנו מחשים וחכינו
עד אור הבקר ומצאנו עון
ועתה לכו ונבאה ונגידה בית
המלך: ויבאו ויקראו אל שער
העיר ויגידו להם לאמר באנו
אל מחנה ארם והנה אין שם
איש וקול אדם כי אם הסוס אסור
והחמור אסור ואהלים כאשר
המה: ויקרא השערים ויגידו

הנה
אכל רבע
צרע
מות בוא
ילך
חנה חיה
קום
שמע
גדל
נוס עזב
בוא
אכל שתה
נשא טמן
שוב
עשה
חשה חכה
ילך בוא
נגד קרא
אסר
חמר

בית המלך פנימה: ויקם המלך לילה   בנה קום
ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם   נגד
את אשר עשו לנו ארם ידעו כי
רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה   חנה
להחבה בהשדה לאמר כי יצאו מן   חבה
העיר ונתפשם חיים ואל העיר   תפש
נבא: ויען אחד מעבדיו ויאמר   ענה
ויקחו נא חמשה מן הסוסים   לקח
הנשארים אשר נשארו בה   שאר הנה
הנם ככל ההמון ישראל אשר   המן
נשארו בה הנם ככל המון ישראל
אשר תמו ונשלחה ונראה: ויקחו   תמם שלח
שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי   ראה שנה
מחנה ארם לאמר לכו וראו: וילכו   הלך
אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך
מלאה בגדים וכלים אשר השליכו   כלה שלך
ארם בהחפזם וישבו המלאכים   שוב לאך
ויגדו למלך: ויצא העם ויבזו את   נגד בזז
מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל   היה
וסאתים שערים בשקל כדבר   סאה
יהוה: והמלך הפקיד את השליש   פקד שלש
אשר נשען על ידו על השער   שען
וירמסהו העם בשער וימת כאשר   רמס מות
דבר איש האלהים אשר דבר
ברדת המלך אליו: ויהי כדבר איש   ירד
האלהים אל המלך לאמר סאתים
שערים בשקל וסאה סלת בשקל
יהיה כעת מחר בשער שמרון:
ויען השליש את איש האלהים   ענה
ויאמר והנה יהוה עשה ארבות
בשמים היהיה כדבר הזה
ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם
לא תאכל: ויהי לו כן וירמסו אתו   אכל רמס
העם בשער וימת: ואלישע   Cap. viij.
דבר אל האשה אשר החיה איש   חיה
את בנה לאמר קומי ולכי אתי   הלך

palatio regis intrinsecus. Qui surrexit nocte: & ait ad seruos suos. Dico vobis quid fecerint nobis syri. Sciunt quia fame laboramus: & idcirco egressi sunt de castris & latitant in agris: dicentes. Cum egressi fuerint de ciuitate capiemus eos viuos: & tunc ciuitatem ingredi poterimus. Respondit autem vnus seruorum eius. Tollamus quinque equos qui remanserunt in vrbe quia ipsi tantum sunt: in vniuersa multitudine israel alii enim consumpti sunt: & mittentes explorare poterimus. Adduxerunt ergo duos equos: misitque rex in castra syriorum dicens. Ite & videte. Qui abierunt post eos vsque ad iordanem. Ecce autem omnis via plena erat vestibus & vasis: que proiecerant syri cum turbarentur. Reuersique nuncii indicauerunt regi. Et egressus populus diripuit castra syrie: factusque est modius simile statere vno: & duo modii ordei statere vno iuxta verbum domini. Porro rex ducem illum in cuius manu incubuerat constituit ad portam: quem conculcauit turba in introitu porte & mortuus est iuxta quod locutus fuerat vir dei: quando descenderat rex ad eum. Factumque est secundum sermonem viri dei: quem dixerat regi quando ait. duo modii ordei statere vno erunt: & modius simile statere vno hoc eodem tempore cras in porta samarie: quando responderat dux ille viro dei: & dixerat: etiam si dominus fecerit cataractas in celo nunquid poterit fieri quod loqueris? & dixit ei: videbis oculis tuis: & inde non comedes. Euenit ergo ei sicut predictum erat: & conculcauit eum populus in porta: & mortuus est. 8.

Heliseus autem locutus est ad mulierem cuius viuere fecerat filium: dicens. Surge vade tu

in domo regis intrinsecus. & surrexit rex
εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω. καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς
nocte & dixit seruis suis: nunciabo vobis
νυκτὸς καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, ἀπαγγελῶ ὑμῖν
que fecerunt nobis syri. sciuerunt quod fame la
ἃ πεποιήκασιν ἡμῖν οἱ σύροι. ἔγνωσαν ὅτι πεινῶ-
boramus nos: & egressi sunt de castris vt latitarent
μεν ἡμεῖς, καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς κρυβῆναι
in agro dicentes: egredientur de ciuitate: &
ἐν ἀγρῷ λέγοντες, ἐξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως, καὶ
capiemus eos viuos & ingrediemur in
συλληψόμεθα αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰσελευσόμεθα εἰς
ciuitatem. & respondit vnus seruorum eius
τὴν πόλιν. καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ
dicens: capiant iam de equis reli
λέγων, λαβέτωσαν δὴ τῶν ἵππων τῶν ὑπολελειμ-
ctis hic quinque qui remanserunt in omni
μένων ἐνταῦθα πέντε τῶν καταλειφθέντων ἐν παν-
ni israel de relictis: ecce sunt omnis
τὶ ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἐκλειπόντων, ἰδοὺ εἰσὶν πᾶν
multitudo israel que reliqua est: & mittemus &
τὸ πλῆθος ἰσραὴλ τὸ ἐλλεῖπον, καὶ ἀποστελοῦμεν καὶ
videbimus. & ceperunt duos ascensores equorum: & mi
ὀψόμεθα. καὶ ἔλαβον δύο ἀναβάτας ἵππων, καὶ ἀπέ-
sit rex israel post syriam dicens:
στειλεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ ὀπίσω τῆς συρίας λέγων,
ite & videte. & abierunt post eos
πορεύθητε καὶ ἴδετε. καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν
vsque ad iordanem. & ecce omnis via plena
ἕως τοῦ ἰορδάνου. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης
vestibus & vasis que proiecerant syri cum stupe
ἱματισμοῦ καὶ σκευῶν ὧν ἔρριψαν οἱ σύροι ἐν τῷ θαμ-
rent ipsi. & reuersi sunt nuncii & indi
βεῖσθαι αὐτούς. καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγ-
cauerunt regi. & egressus est populus & diripue-
γειλαν τῷ βασιλεῖ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαός, καὶ διήρπα-
runt castra syrie. & facta est mensura si
σαν τὴν παρεμβολὴν συρίας. καὶ ἐγένετο μέτρον σεμι-
mile siclo: & due mensure ordei siclo iuxta
δάλεως σίκλου, καὶ δύο μέτρα κριθῆς σίκλου κατὰ
verbum domini. & rex constituit super
τὸν λόγον κυρίου. καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν ἐπὶ
porta tristatam: super quem requiescebat super
τῆς πύλης τὸν τριστάτην, ἐφ᾽ ὃν ἐπανεπαύετο ἐπὶ
manum eius: & conculcauit eum populus
τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ κατεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς
super porta & mortuus est sicut locutus est ho
ἐπὶ τῆς πύλης καὶ ἀπέθανεν καθὼς ἐλάλησεν ὁ ἄνθρω-
mo dei: qui locutus est quum descenderet
πος τοῦ θεοῦ, ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν
nuncius ad eum. & factum est sicut locutus est eli-
ἄγγελον πρὸς αὐτόν. καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν ἐλι-
seus ad regem dicens: mensura simile
σσαὶ πρὸς τὸν βασιλέα λέγων, μέτρον σεμιδάλεως
siclo & due mensure ordei siclo erunt cras vt
σίκλου καὶ δύο μέτρα κριθῶν σίκλου ἔσται αὔριον ὡς ἡ
dies hec in porta samarie. & respondit
ἡμέρα αὕτη ἐν τῇ πύλῃ σαμαρείας. καὶ ἀπεκρίθη ὁ
tristata homini dei & dixit: & si
τριστάτης τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν, καὶ ἐὰν
dominus fecerit cataractas in celo: si erit ver
κύριος ποιήσῃ καταράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰ ἔσται τὸ ῥῆ-
bum hoc? & dixit homo dei: ecce videbis o-
μα τοῦτο; καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, ἰδοὺ ὄψει τοῖς ὀφ-
culis tuis & inde non comedes. & factum est sic: & con-
θαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγῃ. καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ συ-
culcauit eum populus in porta & mortuus est.
νεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανεν. Ca. 8.

Et eliseus locutus est ad mulierem cuius viuere fe
Καὶ ἐλισσαὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα ἧς ἐζωοποί-
cit filium eius dicens: surge & vade tu
ησεν τὸν υἱὸν αὐτῆς λέγων, ἀνάστηθι καὶ πορεύου σὺ

τ dom⁹ tua τ perigrinare vbi pigrinaberis:qz dn̄s vo=
καὶ ὁ οἶκός σου καὶ παρόικει οὗ ἐὰν παροικήσῃς, ὅτι κς̄ κέ
cauit famē ſup terrā:τ aderit ſup terrā ſeptē
κληκε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ παρέςαι ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ
annis.τ fecit mulier iuxta xbū hoīs
ἔτη. καὶ ἐποίησεν ἡ γυνὴ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου
dei: τ abijt ipſa τ domus ſua: τ pere
τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ πα
grinata ē ī t̄ra philiſtijm ſeptē āīs. τ factū eſt poſt
ρώκει ἐν γῇ ἀλλοφύλων ἑπτὰ ἔτη. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ
finem ſeptē ānoꝝ τ reuerſa eſt mulier de t̄ra phi
τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ἐπέςρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἀλ=
liſtijm: τ egreſſa ē vt clamaret ad regem de
λοφύλων, καὶ ἐξῆλθε βοῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα περὶ
domo ſua τ de agris ſuis. τ rex
τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς. καὶ ὁ βα=
loquebaẗ ad giezi puerū eliſei ho
σιλεὺς ἐλάλει πρὸς γιεζὶ τὸ παιδάριον ἐλισεαὶ τοῦ ἀν
minis dei dicēs: narra mihi oīa magna
θρώπου τοῦ θεοῦ λέγων, διήγησαί μοι πάντα τὰ μεγα
lia q̄ fecit eliſeus. τ factū eſt cū ipſe nar
λεῖα ἃ ἐποίησεν ἐλισεαί. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ διηγου=
raret regi: vt viuificauit filiū mortu
μένου τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐζωοποίησεν υἱὸν τὸν τεθνηκό=
um: τ ecce mulier:cui⁹ viuificauit filiū eius cla
τα, καὶ ἰδοὺ ἡ γυνή, ἧς ἐζωοποίησε τὸν υἱὸν αὐτῆς βοῶ
mās ad regē de domo ſua τ de
σα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ περὶ
agris ſuis. τ dixit giezi: dn̄e rex hec
τῶν ἀγρῶν αὐτῆς. καὶ εἶπεν γιεζί, κύριε βασιλεῦ αὐ
mulier τ iſte filius eius quē viuificauit eli
τὴ ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν ἐζωοποίησεν ἐλι=
ſeus. τ interrogauit eā rex. τ narrauit
σεαί. καὶ ἠρώτησεν αὐτὴν ὁ βασιλεύς. καὶ διηγήσατο
mulier ei. τ dedit ei rex eunuchū vnū
ἡ γυνὴ αὐτῷ. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα
dicēs: reſtitue ei oīa q̄ ſūt eius: τ om
λέγων, ἐπίςρεψον αὐτῇ πάντα τὰ ἑαυτῆς, καὶ πάν=
nia germina agroꝝ eius a die
τα τὰ γεννήματα τῶν ἀγρῶν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας
qua reliquit t̄rā vſq; nūc. τ venit eliſeus
ἧς κατέλιπε τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν. καὶ ἦλθεν ἐλισεαὶ
in damaſcū. τ filius ader rex ſyrie erat
εἰς δαμασκόν. καὶ ὁ υἱὸς ἄδερ βασιλεὺς συρίας ἦν
egrotans.τ nunciauerūt ei dicētes: venit huc
ἀρρωςῶν. καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες, ἥκει ἐνταῦθα
hō dei. τ dixit rex azael:
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ ἀζαήλ,
tolle in manu tua munera τ vade in occur
λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου δῶρα καὶ πορεύου εἰς ἀπάν
8. ſum hoīs dei: τ cōſule do
τησιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπιζήτησον τὸν κύ=
minū per eū: τ dic ſi viuam de egritudine mea
ριον δι᾽ αὐτοῦ, καὶ εἰπὸν εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωςίας μου.
hac: τ abijt azael in occurſum eli
ταύτης; καὶ ἐπορεύθη ἀζαὴλ εἰς ἀπάντησιν τῷ ἐλι=
ſeo: τ tulit in manu ſua de oībus
σεαί, καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκ πάντων τῶν
bonis damaſci onera quadraginta cameloꝝ. τ
ἀγαθῶν δαμασκοῦ ἄρσιν τεσαράκοντα καμήλων. καὶ
venit τ ſtetit corā eliſeo τ dixit: filius tuus
ἦλθε καὶ ἔςη ἐνώπιον ἐλισεαὶ καὶ εἶπεν, ὁ υἱός σου
filius ader rex ſyrie miſit me ad te di
υἱὸς ἄδερ βασιλεὺς συρίας ἀπέςαλκέ με πρὸς σὲ λέ
cens: ſi viuam de egritudine mea hac: τ
γων, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωςίας μου ταύτης; καὶ
dixit ad eū eliſeus: vade τ dic ei
εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐλισεαί, πορεύου καὶ εἰπὲ αὐτῷ
vita viues: τ ipſe morte morietur: ſi=
ζωῇ ζήσῃ, καὶ αὐτὸς θανάτῳ ἀποθανεῖται, κα=
cut oñdit mihi dn̄s. τ ſtetit azael
θὼς ἔδειξέ μοι κύριος. καὶ ἔςη ἀζαὴλ

& domus tua & pegrinare vbicūq; repperis. Vocabit ei dn̄s famē: & veniet ſup terrā ſeptē ānis. Que ſurrexit & fecit iuxta verbum hominis dei: & vadens cum domo ſua: pegrinata eſt in terra philiſtiim diebus mltis. Cūq; finiti eſſent anni ſeptē: reuerſa eſt mulier de terra philiſtiim. Et egreſſa eſt vt interpellaret regem pro domo ſua & pro agris ſuis. Rex aūt loq̄batur cū giezi puero viri dei: dicēs. Narra mihi omnia magnalia que fecit heliſeus. Cumq; ille narraret regi quō mortuū ſuſcitaſſet: appuit mulier cuius viuificauerat filiū clamās ad regem pro domo ſua & p agris ſuis. Dixitq; giezi. Dn̄e mi rex hec eſt mulier: & hic ē filius ei⁹ quē ſuſcitauit heliſeus. Et interrogauit rex mulierem. Que narrauit ei vera eē. Deditq; ei rex eunuchum vnum: dicēs. Reſtitue ei oīa que ſua ſunt: & vniuerſos redditus agrorū a die qua reliquit terrā vſq; ad p̄ns. Venit quoq; heliſeus damaſcū & benadab rex ſyrie egrotabat. Nunciaueruntq; ei: dicētes. Venit vir dei huc. Et ait rex ad azahel. Tolle tecum munera & vade in occurſum viri dei & conſule dn̄m per eū dicēs. Si euadere potero de infirmitate mea hac. Iuit igitur azahel in occurſū eius hn̄s ſecū munera & oīa bōa damaſci onera q̄draginta camelorū. Cūq; ſtetiſſet corā eo: ait. Filius tu⁹ benadab rex ſyrie miſit me ad te: dicens. Si ſanari potero de īfirmitate mea hac. Dixitq; heliſeus. Vade dic ei. Sanaberis. Porro oñdit mihi dn̄s q̄ morte morietur. Stetitq;

וביתך ונורי באשר תגורי כי קרא
יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע בוא
שנים: ותקם האשה ותעש כדבר שנה קום
איש האלהים ותלך היא וביתה עשה ילך
ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: גור
ויהי מקצה שבע שנים ותשב היה שוב
האשה מארץ פלשתים ותצא יצא
לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה:
והמלך מדבר אל גיחזי נער איש דבר
האלהים לאמר ספרה נא לי את כל
הגדלות אשר עשה אלישע: ויהי
הוא מספר למלך את אשר החיה ספר
את המת והנה האשה אשר החיה מות
את בנה צעקת אל המלך על ביתה
ועל שדה ויאמר גיחזי אדני המלך
זאת האשה וזה בנה אשר החיה
אלישע: וישאל המלך לאשה שאל
ותספר לו ויתן לה המלך סריס ספר נתן
אחד לאמר השיב את כל אשר סרס שוב
לה ואת כל תבואת השדה מיום בוא
עזבה את הארץ ועד עתה: ויבא בוא
אלישע דמשק ובן הדד מלך
ארם חלה ויגד לו לאמר בא נגד
איש האלהים עד הנה: ויאמר
המלך אל חזהאל קח בידך מנחה לקח
ולך לקראת איש האלהים הלך
ודרשת את יהוה מאותו את
לאמר האחיה מחלי זה: חיה חלה
וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה
בידו וכל טוב דמשק משא נשא רבע
ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו עמד פנה
ויאמר בנך בן הדד מלך ארם
שלחני אליך לאמר האחיה
מחלי זה: ויאמר אליו אלישע
לך אמר לו חיה תחיה והראני ראה
יהוה כי מות ימות: ויעמד

אֶת־פָּנָיו וַיָּשֶׂם עַד־בֹּשׁ וַיֵּבְךְּ אִישׁ   שׂוּם בּוֹשׁ
הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר חֲזָאֵל מַדּוּעַ אֲדֹנִי   בָּכָה מַדּוּעַ
בֹכֶה וַיֹּאמֶר כִּי יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל רָעָה מִבְצְרֵיהֶם   עָשָׂה רוּעַ
תְּשַׁלַּח בָּאֵשׁ וּבַחֻרֵיהֶם בַּחֶרֶב   בָּצַר שָׁלַח
תַּהֲרֹג וְעֹלְלֵיהֶם תְּרַטֵּשׁ וְהָרֹתֵיהֶם   בָּחַר
תְּבַקֵּעַ׃ וַיֹּאמֶר חֲזָהאֵל כִּי מָה עַבְדְּךָ   הָרַג רָטַשׁ
הַכֶּלֶב כִּי יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה   הָרָה בָּקַע
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע הִרְאַנִי יְהוָה אֹתְךָ   אָמַר גָּדַל
מֶלֶךְ עַל־אֲרָם׃ וַיֵּלֶךְ מֵאֵת אֱלִישָׁע
וַיָּבֹא אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אָמַר לְךָ   בּוֹא
אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר אָמַר לִי חָיֹה תִחְיֶה׃   חָיָה
וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיִּקַּח הַמַּכְבֵּר וַיִּטְבֹּל   הָיָה לָקַח
בַּמַּיִם וַיִּפְרֹשׂ עַל־פָּנָיו וַיָּמֹת וַיִּמְלֹךְ   כָּבַר טָבַל
חֲזָאֵל תַּחְתָּיו׃ וּבִשְׁנַת חָמֵשׁ לְיוֹרָם   פָּרַשׂ פָּנָה
בֶּן אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט   מוּת מָלַךְ
מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹרָם בֶּן   שָׁנָה
יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ בֶּן שְׁלֹשִׁים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הָיָה בְמָלְכוֹ וּשְׁמֹנֶה
שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָם׃ וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ
מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית   עָשָׂה
אַחְאָב כִּי בַּת אַחְאָב הָיְתָה לּוֹ   הָיָה
לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃   אִישׁ
וְלֹא אָבָה יְהוָה לְהַשְׁחִית אֶת יְהוּדָה   שָׁחַת
לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ
לָתֵת לוֹ נִיר וּלְבָנָיו כָּל הַיָּמִים׃   נָתַן נוּר
בְּיָמָיו פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת יַד יְהוּדָה   יוֹם
וַיַּמְלִכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ וַיַּעֲבֹר יוֹרָם   מָלַךְ עָבַר
צָעִירָה וְכָל הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי הוּא   הָיָה
קָם לַיְלָה וַיַּכֶּה אֶת אֱדוֹם הַסֹּבֵיב   קוּם נָכָה
אֵלָיו וְאֵת שָׂרֵי הָרֶכֶב וַיָּנָס הָעָם   שׂוּר נוּס
לְאֹהָלָיו׃ וַיִּפְשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת יַד   פָּשַׁע
יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אָז תִּפְשַׁע
לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹרָם
וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים   כָּתַב
עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי

cū eo: & cōturbatus ē vſq; ad ſuffuſionē vultꝰ. Fleuitq; vir dei. Cui azahel ait. Quare dominus meus flet? At ille dixit. Quia ſcio que facturus ſis filiis iſrael mala. Ciuitates eorum munitas igne ſuccendes: & iuuenes eorum interficies gladio: & puulos eorū elides: & pgnātes diuides. Dixitq; azahel. Quid ei ſum ſeruus tuus canis: vt faciam rē iſtā magnā? Et ait heliſeus. Oſtendit mihi dominus te regē ſyrie fore. Qui cū receſſiſſet ab heliſeo: vēit ad dn̄m ſuū. Qui ait ei. Quid tibi dixit heliſeus? At ille rn̄dit. Dixit mihi. recipies ſanitatē. Cūq; vēiſſet dies altera: tulit ſtragulū & īfudit aquā: & expādit ſup faciē eiꝰ. Quo mortuo regnauit azahel p eo. Anno qnto iorā filii achab regis iſrael regnauit ioram filius ioſaphat rex iuda. Triginta duorū annorū erat cū regnare cepiſſet: & octo annis regnauit in ieruſalē. Ambulauitq; in viis regū iſrael: ſicut ambulauerat domus achab. Filia enī achab erat vxor eius. Et fecit quod malū eſt in conſpectu domini. Noluit autem dn̄s diſperdere iudam ppter dauid ſeruū ſuū ſicut promiſerat ei. vt daret illi lucernam: & filiis eiꝰ cūctis diebꝰ. In diebus eius receſſit edom ne eēt ſub iuda & cōſtituit ſibi regem. Venitq; ioram ſeyra & oīs exercitꝰ cū eo. Et ſurrexit nocte pcuſſitq; idumeos qui eū circūdederāt & prīcipes curruū. Populus aūt fugit in tabernacula ſua. Receſſit ergo edom ne eēt ſub iuda vſq; ad diem hāc. Tūc receſſit & lobna in tpe illo. Reliqua āt ſermonū iorā & vniuerſa q̄ fecit: nonne hec ſcripta ſūt in libro verborū dierū regum

ante faciem eius: ꝛ appoſuit corā eo
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ παρέθηκεν ἐνώπιον αὐτοῦ
munera donec cōfuſus eēt. ꝛ fleuit homo dei: ꝛ
δῶρα ἕως ᾐσχύνετο. καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, καὶ
dixit azael: quare dn̄s meꝰ flet? ꝛ dixit: quia ſcio
εἶπεν ἀζαὴλ, τί ὅτι ὁ κς μου κλαίει; καὶ εἶπεν, ὅτι οἶδα
cūcq; facturꝰ es filijs iſrl̄ mala. tu ciuitates eorū
ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς ἰηλ κακά. σὺ τὰς πόλεις αὐτῶν
munitas ſuccēdes in igne: ꝛ electos
τὰς ἐστερεωμένας ἐμπρήσεις ἐν πυρί, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς
eorū interficies in gladio: ꝛ puulos eorū alli
αὐτῶν ἀποκτενεῖς ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐδα
des: ꝛ pregnātes eoꝝ diuides. ꝛ
φιεῖς, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν διαρρήξεις. καὶ
xit azael: quis eſt ſeruꝰ tuus canis mortuus: q
πεν ἀζαὴλ, τίς ἐστιν ὁ δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηκώς, ὅτι
faciam verbū magnū hoc? ꝛ dixit ei eliſeus:
ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο; καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐλισεαὶ
oſtēdit mihi dn̄s te regnātē ſup ſyriam. ꝛ receſſi
ἔδειξέ μοι κς σὲ βασιλεύοντα ἐπὶ συρίαν. καὶ ἀπῆλθεν
azael ab eliſeo hoīe dei: ꝛ venit ad
ἀζαὴλ ἀπὸ ἐλισεαὶ τοῦ ἀνου τοῦ θεοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς
dn̄m ſuū. ꝛ dixit ei dn̄s ſuꝰ: q̄d dixit tibi eliſeus?
κν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κς αὐτοῦ, τί εἶπέν σοι ἐλισεαί; καὶ
ait: dixit mihi: ꝙ vita viues. ꝛ factū eſt altera die
εἶπεν, εἴρηκέ μοι, ὅτι ζωῇ ζήσῃ. καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον
ꝛ tulit ſtragulū ꝛ tinxit ipſum aqua: ꝛ inie
καὶ ἔλαβε τὸ στρῶμα καὶ ἔβαψεν αὐτὸ ὕδατι, καὶ ἐπέβα
cit ſup faciem eiꝰ ꝛ mortuꝰ eſt: ꝛ regna
λεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν, καὶ ἐβασίλευ
uit azael pro eo. in āno quinto ioram filij
σεν ἀζαὴλ ἀντ᾽ αὐτοῦ. ἐν ἔτει πέμπτῳ τοῦ ἰωρὰμ υἱοῦ
chaab regis iſrael regnauit ioram filiꝰ ioſa
χαὰβ βασιλέως ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ἰωρὰμ υἱὸς ἰωσα
phat rex iuda: filiꝰ triginta ꝛ duo ānoꝝ erat
φὰτ βασιλεὺς ἰούδα, υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἰω
ram cū regnaret ipſe: ꝛ octo ānis regnauit
ρὰμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν
in hieruſalem. ꝛ ābulauit in via regū iſra
ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων ἰσρα
ſicut fecit domꝰ achaab: q2 filia achaab erat
καθὼς ἐποίησεν οἶκος ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ ἀχαὰβ ἦν
in vxorē. ꝛ fecit malū corā dn̄o
τῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου
ꝛ nō voluit dn̄s corrūpere iudā pp dau
καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος διαφθεῖραι τὸν ἰούδαν διὰ δαυὶδ
ſeruū ſuū: ſicut dixit ei vt daret ei lucer
τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καθὰ εἶπεν αὐτῷ δοῦναι αὐτῷ λύχνον
ꝛ fillis eius oībus diebus. in dieb
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. ἐν ταῖς ἡμέραις
eius p̄uaricatꝰ ē edō ſub manu iuda. ꝛ
αὐτοῦ ἠθέτησεν ἐδὼμ ὑποκάτωθεν χειρὸς ἰούδα. καὶ
regnare fecit ſup ſe regem: ꝛ aſcēdit ioram
ἐβασίλευσεν ἐφ᾽ ἑαυτὸν βασιλέα, καὶ ἀνέβη ἰωρὰμ
ſioz ipſe ꝛ oēs currus eius. ꝛ factū
σιὼρ αὐτὸς καὶ πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ. καὶ ἐγένε
vt ſurrexit nocte: ꝛ percuſſit edom q̄ circūdederat
ὡς ἀνέστη νυκτὸς, καὶ ἐπάταξε τὸν ἐδὼμ κυκλοῦντα ἐπ᾽
cum: ꝛ prīcipes curruū. ꝛ fugit
αὐτόν, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁρμάτων. καὶ ἔφυγεν
ppl's in tabnacula ſua: ꝛ p̄uaricatꝰ ē edom ſub
λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, καὶ ἠθέτησεν ἐδὼμ ὑποκά
manu iuda vſq; ad diem hanc. ꝛ
τωθεν χειρὸς ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. τότε
p̄uaricatꝰ eſt lobna in tpe illo. ꝛ re
τε ἠθέτησε λοβνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. καὶ τὰ
qua ſermonū ioram ꝛ oīa q̄cūq; fecit:
πὰ τῶν λόγων ἰωρὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν,
nonne hec ſcripta ſunt in libro verbo
οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λό
dierū regum
τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων

iuda: ⁊ dormiuit ioram cū patribus ſuis:
ἰούδα; καὶ ἐκοιμήθη ἰωρὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
⁊ ſepelitur cū patribus ſuis in ciuitate dauid:
καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυίδ,
⁊ regnauit ochozias fili⁹ eius pro eo. in anno
καὶ ἐβασίλευσεν ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ἐν ἔτει
duodecimo iorā filij achaab regis iſrael
δωδεκάτω τοῦ ἰωρὰμ υἱοῦ ἀχαὰβ βασιλέως ἰσραὴλ
regnauit ochozias filius iorā regis iuda: fili⁹
ἐβασίλευσεν ὀχοζίας υἱὸς ἰωρὰμ βασιλέως ἰούδα, υἱὸς
viginti ⁊ duoꝝ ānoꝝ erat ochozias fili⁹ iorā cū regna
εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν ἦν ὀχοζίας υἱὸς ἰωρὰμ ἐν τῷ βασιλεύ
ret ipſe. ⁊ regnauit anno in hieruſalem: ⁊
ειν αὐτόν. καὶ ἐβασίλευσεν ἐνιαυτὸν ἐν ἱερουσαλὴμ, καὶ
nomē matris ei⁹ gotholia filia amri regis
ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ γοθολία θυγάτηρ ἀμρὶ βασιλέως
iſrael. ⁊ abijt in via dom⁹ achaab: ⁊ fecit
ἰσραήλ. καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου ἀχαὰβ, καὶ ἐποίησε
malū corā dño: ſicut domus achaab: qr ge
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καθὼς οἶκος ἀχαάβ, ὅτι γαμ
ner domus achaab eſt. ⁊ abijt ochozias cū io
βρὸς οἴκου ἀχαὰβ ἐστίν. καὶ ἐπορεύθη ὀχοζίας μετὰ ἰω
ram filio achaab in prelīū cōtra azael regē ſyrie
ρὰμ υἱοῦ ἀχαὰβ εἰς πόλεμον ἐπὶ ἀζαὴλ βασιλέα συρίας
in ramath galaad. ⁊ pcuſſerūt ſyri ioram.
εἰς ῥαμὰθ γαλαάδ. καὶ ἐπάταξαν οἱ σύροι τὸν ἰωράμ.
⁊ reuerſus eſt rex iorā vt curaretur in iez
καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς ἰωρὰμ τοῦ ἰατρευθῆναι ἐν ἰεζ
rael de plagis qb⁹ pcuſſerūt eū ſyri in
ραὴλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν οἱ σύροι ἐν
ramath galaad: cū preliaret ipſe cū azael re=
ῥαμὰθ γαλαάδ, ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ ἀζαὴλ βασι
ge ſyrie. ⁊ ochozias fili⁹ iorā rex iuda de
λέως συρίας. καὶ ὀχοζίας υἱὸς ἰωρὰμ βασιλεὺς ἰούδα κα
ſcendit vt videret iorā filiū achaab in iezrael: qr egro
τέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν ἰωρὰμ υἱὸν ἀχαὰβ ἐν ἰεζραήλ, ὅτι ἠῤ=
tabat ipſe.
ρώστει αὐτός.

Ca. 9.

Et eliſeus pphta vocauit vnū filioꝝ
Καὶ ἐλισσαὶ ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν υἱῶν
pphtaꝝ: ⁊ dixit ei: accinge lūbū tuū:
τῶν προφητῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου,
⁊ tolle lēticulā olei qđ in manu tua:
καὶ λάβε τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρί σου,
vade in ramath galaad: ⁊ ingredieris ⁊
καὶ πορεύθητι εἰς ῥαμὰθ γαλαάδ, καὶ εἰσελεύσῃ καὶ
idebꝭ ibi ieu filiū ioſaphat filij nameſſi: ⁊ ingredie=
ψει ἐκεῖ ἰοὺ υἱὸν ἰωσαφὰτ υἱοῦ ναμεσσί, καὶ εἰσελεύ
is ⁊ ſuſcitabis eū de medio fratrū ſuoꝝ:
ῃ καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ,
introduces eū in cubiculū de cubiculo: ⁊ accipies
καὶ εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμιεῖον ἐκ ταμιείου, καὶ λήψῃ
lēticulā olei: ⁊ fundes ſup caput
ὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
us. ⁊ dices: hec dicit dñs: vnxi te in re
ὐτοῦ. καὶ ἐρεῖς, τάδε λέγει κύριος, κέχρικά σε εἰς βα=
m ſup iſrael. ⁊ aperies hoſtiū ⁊ fugies
ιλέα ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἀνοίξεις τὴν θύραν καὶ φεύξῃ
nō ſubſiſtes. ⁊ abijt puer pro
ὶ οὐχ ὑπομενεῖς. καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προ
eta in ramath galaad: ⁊ ingreſſus ē. ⁊ ecce
ήτης εἰς ῥαμὰθ γαλαάδ, καὶ εἰσῆλθε. καὶ ἰδοὺ οἱ
incipes exercitus ſedebāt. ⁊ dixit: vbū mihi
χοντες τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο. καὶ εἶπεν, λόγος μοι
te pūceps. ⁊ dixit ieu: ad quem ex
ὸς σὲ ὁ ἄρχων. καὶ εἶπεν ἰού, πρὸς τίνα ἐκ
bus nobiſ? ⁊ dixit: ad te pūceps. ⁊
ντων ἡμῶν; καὶ εἶπεν, πρὸς σὲ ὁ ἄρχων. καὶ
rexit ⁊ ingreſſus ē in domū: ⁊ effudit
ἔστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐπέχεεν τὸ
um ſup caput eius.
αιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

iuda. Et dormiuit ioram cum patribus ſuis: ſepultuſq; ē cū eis in ciuitate dauid: & regnauit ochozias filius eius pro eo. Anno duodecimo ioram filii achab regis iſrael regnauit ochozias filius ioram regis iude. Vigīti duorum annorū erat ochozias cū regnare cepiſſet: & vno āno regnauit ī ieruſalē. Nomē mr̄is eius athalia filia amri regis iſrael. & ambulauit ī viis domus achab: & fecit qđ malū ē corā dño ſicut dom⁹ achab. Gener enim domus achab fuit. Abiit quoq; cum ioram filio achab ad preliandum cōtra azahel regem ſyrie ī ramoth galaad: & vulnerauerunt ſyri ioram. Qui reuerſus ē vt curaretur ī iezrahel: quia vulnerauerunt eum ſyri in ramoth p̄liantē contra azahel regē ſyrie. Porro ochozias filius ioram rex iuda deſcendit inuiſere ioram filiū achab in iezrahel: quia egrotabat ibi. 9.

Heliſeus āt pphetes vocauit vnū de filiis prophetarum: & ait illi. Accīge lūbos tuos: & tolle lenticulā olei hāc in manu tua: & vade ī ramoth galaad. Cūq; veneris illuc: videbis iehu filium ioſaphat filii nāſi. Et ingreſſus ſuſcitabis eum de medio fratrū ſuorū: & ītroduces in īterius cubiculū: tenēſq; lenticulā olei fūdes ſup caput eius: & dices. Hec dicit dñs. Vnxi te regem ſuper iſrael. Aperieſq; oſtiū & fugies: & non ibi ſubſiſtes. Abiit ergo adoleſcēs puer pphete ī ramoth galaad: & ingreſſus ē illuc. Ecce aūt prīcipes exercit⁹ ſedebāt. Et ait. Verbū mihi ad te o prīceps. Dixitq; Iehu. Ad quem ex oībus nobis? At ille dixit. Ad te o prīceps. Et ſurrexit: & īgreſſus eſt cubiculū. At ille fudit oleū ſup caput ei⁹.

יהודה: וישכב יורם עם אבתיו, — שכב
ויקבר עם אבתיו בעיר דוד, וימלך — קבר
אחזיהו בנו תחתיו: בשנת שתים — שנה
עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך
ישראל, מלך אחזיהו בן יהורם
מלך יהודה: בן עשרים ושתים
שנה אחזיהו במלכו, ושנה אחת
מלך בירושלם, ושם אמו עתליהו
בת עמרי מלך ישראל: וילך בדרך
בית אחאב, ויעש הרע בעיני יהוה — עשה רוע
כבית אחאב, כי חתן בית אחאב
הוא: וילך את יורם בן אחאב
למלחמה עם חזאל מלך ארם — לחם
ברמת גלעד, ויכו ארמים את — נכה
יורם: וישב יורם המלך להתרפא — שוב רפא
ביזרעאל מן המכים אשר יכהו
ארמים ברמה, בהלחמו את חזהאל
מלך ארם, ואחזיהו בן יהורם
מלך יהודה ירד לראות את יורם — ראה
בן אחאב ביזרעאל, כי חלה הוא:

Cap. ix.

ואלישע הנביא קרא
לאחד מבני הנביאים, ויאמר לו — נבא
חגור מתניך וקח פך השמן הזה — חגר לקח
בידך, ולך רמת גלעד: ובאת שמה — פכה ילך
וראה שם יהוא בן יהושפט בן — בוא
נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו, — קום
והביאת אתו חדר בחדר: ולקחת — בוא
פך השמן ויצקת על ראשו, ואמרת
כה אמר יהוה, משחתיך למלך אל
ישראל, ופתחת הדלת ונסתה ולא — נוס
תחכה: וילך הנער הנער הנביא — חכה
רמת גלעד: ויבא והנה שרי — בוא שור
החיל ישבים, ויאמר דבר לי
אליך השר, ויאמר יהוא אל מי
מכלנו, ויאמר אליך השר: ויקם — קום
ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו,

וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ אֶל עַם
יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל׃ וְהִכִּיתָה אֶת בֵּית נָכָה
אַחְאָב אֲדֹנֶיךָ וְנִקַּמְתִּי דְּמֵי עֲבָדַי
הַנְּבִיאִים וּדְמֵי כָּל עַבְדֵי יְהוָה
מִיַּד אִיזָבֶל׃ וְאָבַד כָּל בֵּית אַחְאָב
וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר כָּרַת שָׁתַן
וְעָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְנָתַתִּי אֶת עָצַר עָזַב
בֵּית אַחְאָב כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן נְבָט נָתַן
וּכְבֵית בַּעְשָׁא בֶן אֲחִיָּה׃ וְאֶת אִיזֶבֶל
יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים בְּחֵלֶק יִזְרְעֶאל אָכַל
וְאֵין קֹבֵר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנֹס׃ פָּתַח נוּס
וְיֵהוּא יָצָא אֶל עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר
לוֹ הֲשָׁלוֹם מַדּוּעַ בָּא הַמְשֻׁגָּע הַזֶּה שָׁלַם מָדַע
אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם שָׁגַע
אֶת הָאִישׁ וְאֶת שִׂיחוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ שׂוּחַ
שֶׁקֶר הַגֶּד נָא לָנוּ וַיֹּאמֶר כָּזֹאת נָגַד
וְכָזֹאת אָמַר אֵלַי לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ אֶל
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְמַהֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בִּגְדוֹ מָהַר לָקַח
וַיָּשִׂימוּ תַחְתָּיו אֶל גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת שׂוּם
וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מָלַךְ תָּקַע שָׁפַר
יֵהוּא׃ וַיִּתְקַשֵּׁר יֵהוּא בֶּן יְהוֹשָׁפָט קָשַׁר
בֶּן נִמְשִׁי אֶל יוֹרָם וְיוֹרָם הָיָה
שֹׁמֵר בְּרָמֹת גִּלְעָד הוּא וְכָל יִשְׂרָאֵל
מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם׃ וַיָּשָׁב פָּנָה שׁוּב
יְהוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל רָפָא
מִן הַמַּכִּים אֲשֶׁר יַכֻּהוּ אֲרַמִּים נָכָה
בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם לָחַם
וַיֹּאמֶר יֵהוּא אִם יֵשׁ נַפְשְׁכֶם אַל אָמַר
יֵצֵא פָלִיט מִן הָעִיר לָלֶכֶת לְהַגִּיד פָּלַט יָלַךְ
בְּיִזְרְעֶאל׃ וַיִּרְכַּב יֵהוּא וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה רָכַב
כִּי יוֹרָם שֹׁכֵב שָׁמָּה וַאֲחַזְיָה מֶלֶךְ
יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת יוֹרָם׃ רָאָה
וְהַצֹּפֶה עֹמֵד עַל הַמִּגְדָּל בְּיִזְרְעֶאל גָּדַל
וַיַּרְא אֶת שִׁפְעַת יֵהוּא בְּבֹאוֹ בּוֹא

Et ait. Hec dicit dominus deus israel. Vnxi te regẽ super populum domini israel: & percuties domum achab dñi tui. Et vlciscar sanguinẽ seruorum meorũ ꝓphetarũ: & sãguinẽ oĩm seruorũ dñi de manu iezabel: ꝑdãq; oẽm domũ achab. Et interficiã de domo achab mingentẽ ad parietem & clausum & nouissimũ in israel. Et dabo domũ achab sicut domũ hieroboã filii nabath: & sicut domũ basa filii achia. Iezabel quoq; comedẽt cães ĩ agro iezrahel: nec erit q sepeliat eam. Apuitq; ostiũ & fugit. Iehu aũt egressus ẽ ad seruos dñi sui: q dixerũt ei. Recte ne sũt oĩa? Quid venit insan9 iste ad te? Qui ait eis. Nostis hoĩem: & quid locutus sit. At illi respõderunt. Falsũ est: sed magis narra nobis. Qui ait eis. Hec & hec locutus est mihi. Et ait. Hec dicit domius. Vnxi te regem super israel. Festinauerũt itaq;: & vnusquisq; tollẽs palliũ suũ posuerũt sub pedibus ei9 in similitudinẽ tribunalis: & cecinerũt tuba atq; dixerũt. Regnauit iehu. Cõiurauit ergo iehu filius iosaphat filii nãsi contra ioram. Porro ioram obsederat ramoth galaad: ipse & oĩs israel cõtra azahel regem syrie: & reuersus fuerat vt curaretur ĩ iezrahel propter vulnera: quia percusserant eum syri preliantem contra azahel regem syrie. Dixitq; iehu. Si placet vobis nemo egrediatur ꝓfugus de ciuitate ne vadat & nũciet in iezrahel. Et ascẽdit & ꝓfectus ẽ in iezrahel. Iorã ei egrotabat ibi: & ochozias rex Iuda descenderat ad visitãdũ iorã. Igitur speculator q stabat super turrim iezrahel vidit globum iehu venientis.

ꝛ ait ei: hec dicit dñs deus israel: vn
καὶ εἶπεν αὐτῷ, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, κ
xi te in regem sup ppl̃m dñi sup is
χρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ τὸν λαὸν κυρίου ἐπὶ τὸν ἰσ
rael: ꝛ destrues domũ achaab dñi tui
ραήλ, καὶ ἐξολοθρεύσεις τὸν οἶκον ἀχαὰβ τοῦ κυρίου σο
de facie mea: ꝛ vlcisceris sãguinẽ se
ἐκ προσώπου μου, καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δο
uoꝝ meoꝝ prophetarũ: ꝛ sãguinẽ oium ser
λων μου τῶν προφητῶν, καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δο
uorũ dñi de manu iezabel ꝛ de manu oĩs do
λων κυρίου ἐκ χειρὸς ἰεζάβελ καὶ ἐκ χειρὸς ὅλου τοῦ ο
mus achaab: ꝛ destrues achaab mingẽt
κου ἀχαάβ, καὶ ἐξολοθρεύσεις τῷ ἀχαὰβ οὐροῦντα
ad parietẽ: ꝛ clausum ꝛ derelictum in
πρὸς τοῖχον, καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐ
israel. ꝛ dabo domũ achaab sicut domũ hierobo
ἰσραήλ. καὶ δώσω τὸν οἶκον ἀχαὰβ ὡς τὸν οἶκον ἱεροβο
am filij nabat: ꝛ sicut domũ basa filij achia. ꝛ
ὰμ υἱοῦ ναβάτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον βασᾶ υἱοῦ ἀχία. καὶ
iezabel comedẽt canes in parte agri
τὴν ἰεζάβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν μερίδι τοῦ ἀγρο
iezrael: ꝛ nõ erit q sepeliat. ꝛ apuit hostiũ ꝛ
ἰεζραήλ, καὶ οὐκ ἔσαι ὁ θάπτων. καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ
fugit. ꝛ ieu egressus ẽ ad seruos dñi sui:
ἔφυγεν. καὶ ἰοὺ ἐξῆλθε πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτ
ꝛ dixerũt ei: pax? ꝛ dixit eis: pax. quid
καὶ εἶπον αὐτῷ, εἰρήνη; καὶ εἶπεν αὐτοῖς, εἰρήνη. τί ὅτ
ingressus ẽ insanus iste ad te? ꝛ ait ad e
εἰσῆλθεν ὁ ἐπίληπτος οὗτος πρὸς σέ; καὶ εἶπε πρὸς αὐ
os: vos nostis virũ ꝛ garrulitatẽ su
τούς, ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολεχίαν αὐ
am. ꝛ dixerũt: iniustũ: sed nuncia nobis. ꝛ a
τοῦ. καὶ εἶπον, ἄδικον, ἀλλὰ ἀνάγγειλον ἡμῖν. καὶ ε
it eis: sic ꝛ sic locut9 ẽ ad me dicẽs:
πεν αὐτοῖς, οὕτω καὶ οὕτως ἐλάλησε πρός με λέγων,
hec dicit dñs: vnxi te in regem sup
τάδε λέγει κύριος, κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ τὸν
ppl̃m meũ israel. ꝛ audiẽtes festinauerũt ꝛ accepe
λαόν μου ἰσραήλ. καὶ ἀκούσαντες ἔσπευσαν καὶ ἔλαβον
vir vestẽ suã ꝛ posuerũt sub ieu sup
ἀνὴρ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν ὑποκάτωθεν ἰοὺ ἐπ
ascẽsum graduum. ꝛ cecinerũt in cornu: ꝛ
γαρὲμ τῶν ἀναβαθμῶν. καὶ ἐσάλπισαν ἐν κερατίνῃ, καὶ
dixerũt: regnauit ieu. ꝛ cõuersus est ieu filius io
εἶπον, βεβασίλευκεν ἰού. καὶ συνεστράφη ἰοὺ υἱὸς ἰω
saphat filij namessi cõtra ioram. ꝛ iorã custodiebat
σαφὰτ υἱοῦ ναμεσσὶ ἐπὶ ἰωράμ. καὶ ἰωρὰμ ἐφύλασσε
in ramath galaad ipse ꝛ oĩs israel a fa
ἐν ῥαμὰθ γαλαὰδ αὐτὸς καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἀπὸ προσώ
cie azael regis syrie. ꝛ reuersus fuit rex
που ἀζαὴλ βασιλέως συρίας. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασ
ioram vt curaretur in iezrael a vulnerib
λεὺς ἰωρὰμ ἰατρευθῆναι ἐν ἰεζραὴλ ἀπὸ τῶν πληγῶν
quib9 ꝑcusserãt eũ syri quũ preliabat ipse cũ
ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν οἱ σύροι ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν με
azael rege syrie. ꝛ dixit ieu si habet
τὰ ἀζαὴλ βασιλέως συρίας. καὶ εἶπεν ἰού, εἰ ἔχετε
vos aĩam vr̃am mecum: nõ egrediatur sal
ὑμεῖς τὴν ψυχὴν ὑμῶν μετ' ἐμοῦ, μὴ ἐξερχέσθω δια
uus de ciuitate vt vadat ꝛ nun
σωζόμενος ἐκ τῆς πόλεως τοῦ πορευθῆναι καὶ ἀπαγ
ciet in iezael. ꝛ ascẽdit ieu ꝛ profect9 ẽ in
γεῖλαι ἐν ἰεζραήλ. καὶ ἐπέβη ἰοὺ καὶ ἐπορεύθη εἰς
iezrael: quia ioram curabatur in iezrael. ꝛ o
ἰεζραήλ, διότι ἰωρὰμ ἐθεραπεύετο ἐν ἰεζραήλ. καὶ ὀ
chozias rex iuda descẽdit ad uidẽdũ iorã. ꝛ
χοζίας βασιλεὺς ἰούδα κατέβη ἰδεῖν τὸν ἰωράμ. καὶ
speculator stabat sup turriz in iezrael ꝛ vidit
ὁ σκοπὸς εἱστήκει ἐπὶ πύργου ἐν ἰεζραὴλ καὶ εἶδε τὸν
puluerẽ turbe ieu quũ veniebat ipse.
κονιορτὸν τοῦ ὄχλου ἰοὺ ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτόν.

⁊ dixit: turbam ego video. ⁊ dixit ioram: accipite
καὶ εἶπεν, ὄχλον ἐγὼ ὁρῶ. καὶ εἶπεν ἰωράμ, λάβετε
aſcenſorē equi: ⁊ mittite in occurſum eo
ἐπιβάτην ἵππου, καὶ ἀποστείλατε εἰς ἀπάντησιν αὐ-
rum: ⁊ dicat: ſi pax. ⁊ abijt aſcēſor
τῶν, καὶ εἰπάτω, εἰ εἰρήνη. καὶ ἐπορεύθη ὁ ἐπιβάτης
equi in occurſum eius. ⁊ dixit: hec di
τοῦ ἵππου εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, τάδε λέ
cit rex: ſi pax. ⁊ dixit ieu: qd tibi ⁊ pa-
γει ὁ βασιλεύς, εἰ εἰρήνη. καὶ εἶπεν ἰού, τί σοι καὶ εἰρή
ci: reuertere in poſteriora mea. ⁊ nunciauit ſpe-
νῃ; ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου. καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκο-
culator dicēs: venit nunci⁹ vſq̧ ad eos ⁊ nō reuerſus ē.
πὸς λέγων, ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψε.
⁊ miſit aſcēſorē equi ſcdm ⁊ venit vſq̧ ad
καὶ ἀπέστειλεν ἀναβάτην ἵππου δεύτερον καὶ ἦλθεν ἕως
eos. ⁊ ait: hec dicit rex: ſi pax. ⁊
αὐτῶν. καὶ εἶπεν, τάδε λέγει ὁ βασιλεύς, εἰ εἰρήνη. καὶ
dixit ieu: qd tibi ⁊ paci: reuertere in poſteriora mea.
εἶπεν ἰού, τί σοι καὶ εἰρήνῃ; ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου.
⁊ nunciauit ſpeculator dicēs: venit ⁊ iſte vſq̧ ad e-
καὶ ἀνήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων, ἦλθεν καὶ οὗτος ἕως αὐ
os ⁊ nō reuerſus ē. ⁊ inceſſus q̄ſi inceſſus ieu filij
τῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν. καὶ ἡ ἀγωγὴ ὡς ἀγωγὴ ἰοὺ υἱοῦ
nameſſi: quia incedebat. ⁊ ait iorā: iungi
ναμεσσί, διότι ἐν παραλλαγῇ ἦγεν. καὶ εἶπεν ἰωράμ, ζεύξα
te currus. ⁊ iūxerūt. ⁊ egreſſus ē ioram rex
τε ἅρματα. καὶ ἔζευξαν. καὶ ἐξῆλθεν ἰωρὰμ βασιλεὺς
iſrael ⁊ ochozias rex iuda: vir in cur-
ἰσραὴλ καὶ ὀχοζίας βασιλεὺς ἰούδα, ἀνὴρ ἐν τῷ ἅρμα
ru ſuo in occurſum ieu. ⁊ iuenerūt eū in par
τι αὐτοῦ εἰς ἀπάντησιν ἰού. καὶ εὗρον αὐτὸν ἐν τῇ με-
te nabuth izraelite. ⁊ factū eſt vt vidit io
ρίδι ναβουθ τοῦ ἰζραηλίτου. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ἰω-
ram ieu: ⁊ dixit: ſi pax ieu: ⁊ dixit ieu: qd
ρὰμ τὸν ἰού, καὶ εἶπεν, εἰ εἰρήνη ἰού; καὶ εἶπεν ἰού, τί
tibi ⁊ paci: fornicatiōes iezabel matris tue ⁊
σοι καὶ εἰρήνῃ; αἱ πορνεῖαι ἰεζάβελ τῆς μητρός σου καὶ
veneficia eius multa. ⁊ cōuertit ioram
τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλά. καὶ ἐπέστρεψεν ἰωρὰμ
manus ſuas vt fugeret. ⁊ dixit ad ochoziā:
τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ φυγεῖν. καὶ εἶπεν πρὸς ὀχοζίαν,
dolus ochozia. ⁊ ieu impleuit manus ſuas in
δόλος ὀχοζία. καὶ ἰοὺ ἐπλήρωσεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν
arcu: ⁊ percuſſit ioram inter bra
τῷ τόξῳ, καὶ ἐπάταξεν τὸν ἰωρὰμ ἀναμέσον τῶν βρα-
chia ei⁹: ⁊ egreſſa eſt ſagitta per cor e-
χιόνων αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε τὸ βέλος διὰ τῆς καρδίας αὐ
ius: ⁊ icuruauit ſe ſup genua ſua. ⁊ dixit ieu
τοῦ, καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἰοὺ
ad badecar triſtatā ſuū: tolle ⁊ proijce e-
πρὸς βαδεκὰρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ, ἆρον καὶ ῥίψον αὐ
um in parte agri nabuth izraelite:
τὸν ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ ναβουθ τοῦ ἰζραηλίτου,
quia memini ego: qñ ego ⁊ tu aſcendentes
διότι μέμνημαι ἐγώ, ὅτε ἐγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες
ſup currū poſt achab patrē eius:
ἐπὶ ζεύγους ὀπίσω ἀχαὰβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
⁊ dñs cepit ſuper eū aſſūptionē hāc dicēs:
καὶ κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο λέγων,
ſi qdē ſanguines nabuth ⁊ ſanguines filioꝝ
εἰ μὲν τὰ αἵματα ναβουθ καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν
ius vidi heri ait dñs: ⁊ reddam
αὐτοῦ εἶδον ἐχθὲς φησὶ κύριος, καὶ ἀνταποδώσω
tibi in parte hac ait dñs. ⁊ nūc
σοι ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ λέγει κύριος. καὶ νῦν
tollite ⁊ proijcite eū in parte iuxta ver
ἄρατε καὶ ῥίψατε αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆ-
bum dñi. ⁊ ochozias rex iuda vidit
μα κυρίου. καὶ ὀχοζίας βασιλεὺς ἰούδα εἶδεν
⁊ fugit viam domus horti.
καὶ ἔφυγεν ὁδὸν βαιθαγάν.

Et ait. Video ego globum. Dixitq̧ iorā. Tolle currum: & mitte ī occurſum eorū: & dicat vadēs. Recte ne ſunt oīa? Abiit ergo qui aſcēderat currum in occurſum eius: & ait. Hec dicit rex. Pacata ſunt omnia? Dixitq̧ iehu. Quid tibi & paci? Trāſi & ſeq̄re me. Nūciauit quoq̧ ſpeculator dicēs Venit nūcius ad eos: & nō reuertitur. Miſit ēt currū equorū ſcdm. Venitq̧ ad eos: & ait. Hec dicit rex. Nūquid pax eſt? Et ait iehu. Quid tibi & paci? Trāſi & ſeq̄re me. Nūciauit aūt ſpeculator: dicens. Venit vſq̧ ad eos: & nō reuertitur. Eſt autē inceſſus q̄ſi inceſſus iehu filii namſi. Preceps ei⁹ graditur. Et ait iorā. Iūgite currū. Iūxerūt q̧ currū eius. Et egreſſus eſt iorā rex iſrael: & ochozias rex iuda: ſiguli in curribus ſuis. Egreſſiq̧ ſūt in occurſum iehu: & inuenerūt eū in agro naboth iezrahelite. Cunq̧ vidiſſet iorā iehu: dixit. Pax ē iehu? At ille reſpōdit. Que pax? Adhuc fornicatiōes iezabel matris tue & veneficia ei⁹ multa vigēt. Cōuertit aūt iorā manū ſuam: & fugiens ait ad ochoziā. Inſidie ochozia. Porro iehu tetēdit arcum manu: & pcuſſit iorā ī ter ſcapl'as: & egreſſa ē ſagitta p cor eius: ſtatīq̧ corruit in curru ſuo. Dixitq̧ iehu ad badacher ducē. Tolle proiice eū in agro nabot iezrahelite. Memini ei qñ ego & tu ſedentes in curru ſeq̄bamur achab patrem huius: q̧ dominus onus hoc leuauerit ſup eū dicēs. Si non pro ſanguine naboth & p ſanguine filiorū eius q̄ vidi heri: ait dñs: reddā tibi in agro iſto dicit dominus. Nunc ergo tolle & proiice eū in agro iuxta verbū dñi. Ochozias autem rex iuda videns hoc: fugit per viam domus horti:

ויאמר שפעת אני ראה ויאמר
יהורם קח רכב ושלח לקראתם — לקח
ויאמר השלום: וילך רכב הסוס — שלם
לקראתו ויאמר כה אמר המלך
השלום ויאמר יהוא מה לך
ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה — סבב נגד
לאמר בא המלאך עד הם ולא שב: — בוא לאך
וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם — שוב שלח
ויאמר כה אמר המלך שלום — שנה
ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב
אל אחרי: ויגד הצפה לאמר בא
עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג — נהג
יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג:
ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו — אסר
ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו
מלך יהודה איש ברכבו ויצאו
לקראת יהוא וימצאהו בחלקת — מצא
נבות היזרעאלי: ויהי כראות — היה ראה
יהורם את יהוא ויאמר השלום
יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני — זנה
איזבל אמך וכשפיה הרבים: — רבב
ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל — הפך נוס
אחזיהו מרמה אחזיה: ויהוא מלא — רמה
ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו — נכה
ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: — חצץ כרע
ויאמר אל בדקר שלשה שא — נשא
השלכהו בחלקת שדה נבות — שלך
היזרעאלי כי זכור אני ואתה — זכר
את רכבים צמדים אחרי אחאב
אביו ויהוה נשא עליו את המשא — נשא
הזה: אם לא את דמי נבות ואת
דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה — ראה
ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם
יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה
כדבר יהוה: ואחזיה מלך
יהודה ראה וינס דרך בית הגן

וירדף אחריו יהוא ויאמר גם — רדף
אתו הכהו אל המרכבה במעלה — את נכה
גור אשר את יבלעם וינס מגדו — רכב עלה
וימת שם: וירכבו אתו עבדיו — נוס
ירושלמה ויקברו אתו בקברתו — מות
עם אבתיו בעיר דוד: ובשנת אחת — קבר
עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך — שנה
אחזיה על יהודה: ויבוא יהוא — בוא
יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם — שום
בפוך עיניה ותיטב את ראשה — יטב
ותשקף בעד החלון: ויהוא בא — שקף חלל
בשער ותאמר השלום זמרי הרג — אמר שלם
אדניו: וישא פניו אל החלון — נשא פנה
ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו
שנים שלשה סריסים: ויאמר — שנה סרס
שמטה וישמטוה ויז מדמה אל — שמט נזה
הקיר ואל הסוסים וירמסנה: ויבא — רמס אכל
ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את — שתה
הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך — ארר
היא: וילכו לקברה ולא מצאו בה
כי אם הגלגלת והרגלים וכפות — גלל
הידים: וישבו ויגידו לו ויאמר דבר — שוב נגד
יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו
אליהו התשבי לאמר בחלק
יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר
איזבל: והית נבלת איזבל כדמן על — היה
פני השדה בחלק יזרעאל אשר
לא יאמרו זאת איזבל: — אמר

Cap. x. ולאחאב שבעים בנים
בשמרון ויכתב יהוא ספרים — בנה
וישלח שמרון אל שרי יזרעאל — כתב
הזקנים ואל האמנים אחאב — שלח שור
לאמר: ועתה כבא הספר הזה — בוא
אליכם ואתכם בני אדניכם
ואתכם הרכב והסוסים ועיר
מבצר והנשק: וראיתם הטוב — בצר ראה

persecutusq; ē eū iehu: & ait. Etiam. hunc percutite in curru suo. Et pcusserunt eū in ascensu gaber qui ē iuxta ieblaam. Qui fugit in mageddo: & mortuus est ibi. Et imposuerunt eū serui eius super currū suum & tulerūt in ierusalē: sepelierūtq; in sepulchro cū patrib⁹ suis in ciuitate dauid. Anno vndecimo ioram filii achab regis israel: regnauit ochozias super iudā: venitq; iehu ī iezrahel. Porro iezabel introitu eius audito depixit oculos suos stibio & ornauit caput suū & respexit per fenestrā ingredientē iehu per portā & ait. Nunqd pax pt esse zamri qui interfecit dn̄m suū? Leuauitq; iehu faciē suam ad fenestrā: & ait. Que est ista? Et inclinauerunt se ad eum duo vel tres eunuchi: at ille dixit eis. Precipitate eam deorsum. Et precipitauerunt eam: aspersusq; ē sanguine paries & equorū vngule conculcauerūt eā. Cunq; introgressus eēt vt comederet biberetq;: ait. Ite & videte maledictam illam & sepelite eam: quia filia regis est. Cunq; issent vt sepelirent eam non inuenerūt nisi caluariā & pedes & summas manus. Reuersiq; nunciauerūt ei. Et ait iehu. Sermo domini est quem locutus est per seruū suum heliam tesbitē: dicēs. In agro iezrahel comedent canes carnes iezabel. Et erūt carnes iezabel sicut stercus sup faciē terre in agro iezrahel: ita vt ptereūtes dicant. Heccine est illa iezabel? 10.

Erant autem achab septuagītā filii in samaria. Scripsit ergo iehu litteras: & misit ī samariā ad optimates ciuitatis & ad maiores natu: & ad nutricios achab: dicens. Statim vt acceperitis litteras has qui habetis filios dn̄i vr̄i & currus & equos & ciuitates firmas & arma: eligite meliorē

ꝛ persecut⁹ est ieu post eum. ꝛ ait: etiam ip
καὶ κατεδίωξεν ἰοὺ ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, καί γε αὐ
sum percutite eum in curru existē in ascē
τὸν πατάξατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἅρματι ὄντα ἐν τῇ ἀναβά
su gur: q̄ est ieblaam. ꝛ fugit ochozias in
σει γοὺρ, ἥ ἐστιν τοῦ ἰεβλαάμ. καὶ ἔφυγεν ὀχοζίας εἰς
mageddo: ꝛ mortu⁹ est ibi. ꝛ attulerūt eū ser
μαγεδδώ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν οἱ παῖ
ui eius in hierusalē: ꝛ sepelierūt eū cū
δες αὐτοῦ εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν
patribus suis in ciuitate dauid: ꝛ in āno vndecimo
πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυίδ. καὶ ἐν ἔτει ἑνδεκάτῳ
ioram regis israel regnauit ochozias sup iu
ἰωρὰμ βασιλέως ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ὀχοζίας ἐπὶ ἰού
dan. ꝛ venit ieu in iezrael. ꝛ audiuit iezabel:
δαν. καὶ ἦλθεν ἰοὺ εἰς ἰεζραήλ. καὶ ἤκουσεν ἰεζάβελ,
ꝛ stibio depinxit oculos suos: ꝛ ornauit
καὶ ἐστιβάσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἐκόσμησεν
caput suū: ꝛ inclinauit se p fenestrā. ꝛ
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ διέκυψεν διὰ τῆς θυρίδος. καὶ
ieu īgressus est in ciuitatē. ꝛ ipsa dixit: si pax
ἰοὺ εἰσεπορεύετο ἐν τῇ πόλει. καὶ αὐτὴ εἶπεν, εἰ εἰ
zambri q̄ interfecit dn̄m suū? ꝛ leuauit ieu
ρήνη ζαμβρὶ ὁ φονεὺς τοῦ κυρίου αὐτοῦ; καὶ ἐπῆρεν ἰοὺ
oculos suos ad fenestrā: ꝛ vidit e
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα, καὶ εἶδεν αὐ
am: ꝛ dixit: quis es tu: descēde ad me. ꝛ incli
τήν, καὶ εἶπεν, τίς εἶ σύ, κατάβηθι πρός με. καὶ ἐξέ
nauerūt se ad eū duo eunuchi eius. ꝛ dixit ieu:
κυψαν πρὸς αὐτὸν δύο εὐνοῦχοι αὐτῆς. καὶ εἶπεν ἰού,
precipitate eam: ꝛ piecerūt eā: ꝛ aspersus ē
καταπάσατε αὐτήν, καὶ ἔρριψαν αὐτήν, καὶ ἐραντίσθη
sanguis eius ad parietē ꝛ ad equos:
τὸ αἷμα αὐτῆς πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους,
ꝛ cōculcauerūt eā. ꝛ ingressus ē ieu ꝛ comedit
καὶ συνεπάτησαν αὐτήν. καὶ εἰσῆλθεν ἰοὺ καὶ ἔφαγε
ꝛ bibit: ꝛ ait: aiaduertite iā maledi
καὶ ἔπιεν, καὶ εἶπεν, ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κεκατηρα
ctam hanc: ꝛ sepelite eā: q2 filia re
μένην ταύτην, καὶ θάψατε αὐτήν, ὅτι θυγάτηρ βασι
gis est. ꝛ abierūt vt sepelirēt eā: ꝛ nō iuenerūt
λέως ἐστίν. καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτήν, καὶ οὐχ εὗρον
in ea nisi caluariā ꝛ pedes ꝛ extrema
ἐν αὐτῇ ἀλλ᾽ ἢ τὸ κρανίον καὶ τοὺς πόδας καὶ τὰ ἴχνη
manuū. ꝛ reuersi sunt ꝛ nunciauerūt ei. ꝛ
τῶν χειρῶν. καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ. καὶ
ait ieu: verbū dn̄i est hoc qd̄ locut⁹ est in manu
εἶπεν ἰού, ῥῆμα κυρίου ἐστὶ τοῦτο ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
serui sui helie thesbyte dicens: in par
τοῦ δούλου αὐτοῦ ἡλίου τοῦ θεσβύτου λέγων, ἐν τῇ με
te iezrael comedēt canes carnes iezabel.
ρίδι ἰεζραὴλ καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας ἰεζάβελ.
ꝛ erit morticiniū iezabel vt stercus sup faciem
καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖον ἰεζάβελ ὡς κοπρία ἐπὶ πρόσωπον
agri in parte iezrael: vt nō dicāt: hec iezabel.
τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι ἰεζραήλ, ὥστε μὴ εἰπεῖν, αὕτη ἰεζάβελ.

Et achaab septuaginta filij in sa
Καὶ τῷ ἀχαὰβ ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐν σα Ca. 10.
maria. ꝛ scripsit ieu lr̄as: ꝛ misit in
μαρείᾳ. καὶ ἔγραψεν ἰοὺ βιβλίον, καὶ ἀπέστειλεν εἰς
samariam ad principes ciuitatis ꝛ ad
σαμάρειαν πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως καὶ πρὸς
maiores natu ꝛ ad nutricios filioꝝ
τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνοὺς τῶν υἱῶν
achaab dicēs: ꝛ nūc vt venerit littere i
ἀχαὰβ λέγων, καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦ
ste ad vos: ꝛ vobiscū filij dn̄i
το πρὸς ὑμᾶς, καὶ μεθ᾽ ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου
vr̄i: ꝛ vobiscū currus ꝛ equi ꝛ
ὑμῶν, καὶ μεθ᾽ ὑμῶν τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἵπποι καὶ
ciuitates munite ꝛ arma: ꝛ videbitis bonum
πόλεις ὀχυραὶ καὶ ὅπλα, καὶ ὄψεσθε τὸν ἀγαθὸν

⁊ rectū in filijs dn̄i vr̄i: ⁊ cōstitui
καὶ εὐθὺν ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ καταστή=
te eū sup soliū patris sui: ⁊ pu
σατε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πο=
gnate pro domo dn̄i vr̄i. ⁊ timue
λεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν. καὶ ἐφοβή=
runt nimis ⁊ dixerūt: ecce duo reges nō
θησαν σφόδρα καὶ εἶπον, ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ
steterūt cōtra faciē ei⁹: ⁊ quō nos stabi
ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πῶς ἡμεῖς στησόμε
mus? ⁊ miserūt q̃ sup domū ⁊ q̃ sup ciui
θα; καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πό
tatem ⁊ maiores natu ⁊ nutricij ad ieu dicen
λεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς ἰοὺ λέγον=
tes: nos serui tui: ⁊ oīa q̃cūq; dixeris nobis facie
τες, ἡμεῖς δοῦλοί σου, καὶ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς ἡμῖν ποιή
mus: ⁊ nō regē cōstituem⁹ vllum: bonū in ocu
σομεν, καὶ οὐ βασιλεύσομεν οὐδένα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλ
lis tuis faciemus. ⁊ scripsit ad eos ieu lit
μοῖς σου ποιήσομεν. καὶ ἔγραψεν πρὸς αὐτοὺς ἰοὺ βι
teras secūdo dicēs: si mei estis vos: ⁊ vo
βλίον δεύτερον λέγων, εἰ ἐμοὶ ἐστὲ ὑμεῖς, καὶ τῆς φω=
cē meā auditis: tollite capita virorū filioꝝ do
νῆς μου ἀκούετε, λάβετε κεφαλὰς ἀνδρῶν υἱῶν τοῦ κυ
mini vr̄i: ⁊ afferte ad me vt hora hec cras
ρίου ὑμῶν, καὶ ἐνέγκατε πρός με ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὔριον
in iezrael. ⁊ filij regis erāt septuagin
εἰς ἰεζραήλ. καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν ἑβδομήκον
ta viri: quos adulti ciuitatis nutriebant e=
τα ἄνδρες, οὓς οἱ ἁδροὶ τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐ=
os. ⁊ factū est vt venit ad eos epistola:
τούς. καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθε πρὸς αὐτοὺς τὸ βιβλίον,
⁊ ceperūt filios regis ⁊ occiderūt e=
καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἔσφαξαν αὐ
os septuaginta viros: ⁊ posuerūt capita
τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς
eorū in cartallis: ⁊ miserūt ei in iezrael.
αὐτῶν εἰς καρτάλλους, καὶ ἀπέστειλαν αὐτῷ εἰς ἰεζραήλ.
⁊ venit nūci⁹ ⁊ nunciauit ei dicēs: tule
καὶ ἦλθεν ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων, ἤνε=
runt capita filioꝝ regis. ⁊ di=
γκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. καὶ εἶ=
xit ieu: ponite ea duos aceruos iuxta portā
πεν ἰού, θέτε αὐτὰς δύο βουνοὺς παρὰ τὴν πύλην τῆς
ciuitatis vsq; mane. ⁊ factū ē mane ⁊ egressus ste
πόλεως ἕως πρωΐ. καὶ ἐγένετο πρωῒ καὶ ἐξελθὼν κατέ=
tit in porta ciuitatis: ⁊ dixit ad oēm
στη ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν
pp̄lm: iusti vos: ecce ego cōuersus sū cōtra
λαόν, δίκαιοι ὑμεῖς, ἰδοὺ ἐγὼ συνεστράφην ἐπὶ τὸν
meum dn̄m: ⁊ interfeci eum: ⁊ i=
μαυτοῦ κύριον, καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν, καὶ τοὺ=
tos oēs quis percussit? videte q3 nō cadet
τους πάντας τίς ἐπάταξεν; ἴδετε ὅτι οὐ πεσεῖται
e sermōib⁹ dn̄i sup terrā: quos locutus est
ἀπὸ τῶν λόγων κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν, ὧν ἐλάλησεν
ōtra domū achaab. ⁊ fecit dn̄s q̃cūq; lo=
ατὰ τοῦ οἴκου ἀχαάβ. καὶ ἐποίησεν κύριος ὅσα ἐλά
ut⁹ est in manu serui sui helie. ⁊ per
λησεν ἐν χειρὶ τοῦ δούλου αὐτοῦ ἠλίου. καὶ ἐπά=
ussit ieu oēs qui reliqui fuerāt in domo
ταξεν ἰοὺ πάντας τοὺς καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ
chaab in iezrael: ⁊ oēs adultos eius:
χαὰβ ἐν ἰεζραήλ, καὶ πάντας τοὺς ἁδροὺς αὐτοῦ,
oēs notos eius: ⁊ sacerdotes
αὶ πάντας τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἱερεῖς
us: donec nō remanerent ex eo reli
τοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτοῦ κατάλειμ
ue. ⁊ surrexit ⁊ abijt ieu in samariā. ⁊
α. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ἰοὺ εἰς σαμάρειαν. καὶ
se erat in via bethacad pastorū: ⁊ inuenit
τὸς ἦν ἐν τῇ ὁδῷ βαιθακὰδ τῶν ποιμένων, καὶ εὗρε τοὺς

& eū qui vobis placue=
rit de filiis dn̄i vr̄i: &
eū ponite sup soliū pa
tris sui: & pugnate pro
domo dn̄i vr̄i. Timue=
runt illi vehemēter: &
dixerunt. Ecce duo re
ges non potuerūt stare
corā eo: & quō nos va
lebimus resistere? Mise=
runt ergo p̄positi do=
m⁹ & p̄fecti ciuitatis &
maiores natu & nutricii
ad iehu: dicētes. Serui
tui sumus: quecūq; iuſ
seris
faciemus: nec cōstitue
mus nobis regē. Que=
cunq; tibi placent fac.
Rescripsit aūt eis litte
ras scdo: dicēs. Si mei
estis & obeditis mihi:
tollite capita
filiorum domini vestri:
& venite ad me
hac eadē hora cras in
iezrahel. Porro filii re=
gis septuaginta viri a=
pud optiātes ciuitatis
nutriebantur. Cūq; ve
nissent littere
ad eos: tulerūt filios re
gis
& occiderūt septuagin
ta viros: & posuerunt
capita eorū ī cophinis:
& miserunt ad eum
in iezrahel. Venit aūt
nūcius ad eū & indica=
uit ei: dicens. Attulerūt
capita filiorum regis.
Qui r̄ndit. Ponite ea
ad duos aceruos iuxta
ītroitū porte vsq; ma
ne. Cūq; diluxisset
egressus ē & stās dixit
ad omnem populum.
Iusti estis. Si ego con
iuraui
cōtra dn̄m meū & īter
feci eū quis percussit
oēs hos? Videte ergo
nunc qm̄ non cecidit
de sermōibus dn̄i ī ter
rā quos locutus est
dn̄s sup domū achab:
& dominus
fecit quod locutus est
in manu serui sui
helie. Percussit igitur
iehu oēs qui reliq erāt
de domo achab in iez
rahel & vniuersos
optimates eius & no=
tos & sacerdotes: dōec
non remanerent ex eo
reliquie. Et surrexit &
venit in samariam. Cū
q; venisset ad cameram
pastorum in via inue=
nit

וְהַיָּשָׁר מִבְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְשַׂמְתֶּם עַל — שׂוּם
כִּסֵּא אָבִיו וְהִלָּחֲמוּ עַל בֵּית אֲדֹנֵיכֶם׃ — לָחַם
וַיִּרְאוּ מְאֹד מְאֹד וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה
שְׁנֵי הַמְּלָכִים לֹא עָמְדוּ לְפָנָיו — שָׁנָה פָּנָה
וְאֵיךְ נַעֲמֹד אֲנָחְנוּ׃ וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר — עָמַד שָׁלַח
עַל הַבַּיִת וַאֲשֶׁר עַל הָעִיר וְהַזְּקֵנִים
וְהָאֹמְנִים אֶל יֵהוּא לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֵינוּ — אָמַר
נַעֲשֶׂה לֹא נַמְלִיךְ אִישׁ הַטּוֹב — עָשָׂה מָלַךְ
בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה׃ וַיִּכְתֹּב אֲלֵיהֶם סֵפֶר
שֵׁנִית לֵאמֹר אִם לִי אַתֶּם וּלְקֹלִי — שָׁנָה קוֹל
אַתֶּם שֹׁמְעִים קְחוּ אֶת רָאשֵׁי — לָקַח
אַנְשֵׁי בְנֵי אֲדֹנֵיכֶם וּבֹאוּ אֵלַי — בּוֹא
כָּעֵת מָחָר יִזְרְעֶאלָה וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ
שִׁבְעִים אִישׁ אֶת גְּדֹלֵי הָעִיר
מְגַדְּלִים אוֹתָם׃ וַיְהִי כְּבֹא הַסֵּפֶר — גָּדַל אֵת
אֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ אֶת בְּנֵי הַמֶּלֶךְ — הָיָה
וַיִּשְׁחֲטוּ שִׁבְעִים אִישׁ וַיָּשִׂימוּ אֶת — שָׁחַט שׂוּם
רָאשֵׁיהֶם בַּדּוּדִים וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו — שָׁלַח
יִזְרְעֶאלָה׃ וַיָּבֹא הַמַּלְאָךְ וַיַּגֶּד לוֹ — לָאַךְ נָגַד
לֵאמֹר הֵבִיאוּ רָאשֵׁי בְנֵי הַמֶּלֶךְ — בּוֹא
וַיֹּאמֶר שִׂימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבֻּרִים — שָׁנָה
פֶּתַח הַשַּׁעַר עַד הַבֹּקֶר׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר
וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד וַיֹּאמֶר אֶל כָּל הָעָם — עָמַד
צַדִּקִים אַתֶּם הִנֵּה אֲנִי קָשַׁרְתִּי
עַל אֲדֹנִי וָאֶהֶרְגֵהוּ וּמִי הִכָּה אֶת — הָרַג נָכָה
כָּל אֵלֶּה׃ דְּעוּ אֵפוֹא כִּי לֹא יִפֹּל — יָדַע אֵיפָה נָפַל
מִדְּבַר יְהוָה אַרְצָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה עַל בֵּית אַחְאָב וַיהוָה
עָשָׂה אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ
אֵלִיָּהוּ׃ וַיַּךְ יֵהוּא אֵת כָּל הַנִּשְׁאָרִים — נָכָה
לְבֵית אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל וְכָל
גְּדֹלָיו וּמְיֻדָּעָיו וְכֹהֲנָיו עַד בִּלְתִּי — יָדַע
הִשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד׃ וַיָּקָם וַיָּבֹא — שָׁאַר שָׂרַד
וַיֵּלֶךְ שֹׁמְרוֹן הוּא בֵּית עֵקֶד — קוּם בּוֹא
הָרֹעִים בַּדָּרֶךְ׃ וְיֵהוּא מָצָא — רָעָה

אֶת אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה,
וַיֹּאמֶר מִי אַתֶּם, וַיֹּאמְרוּ אֲחֵי
אֲחַזְיָהוּ אֲנַחְנוּ וַנֵּרֶד לִשְׁלוֹם בְּנֵי יָרַד שָׁלַם
הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַגְּבִירָה: וַיֹּאמֶר תִּפְשׂוּם גָּבַר תָּפַשׂ
חַיִּים, וַיִּתְפְּשׂוּם חַיִּים, וַיִּשְׁחָטוּם שָׁחַט
אֶל בּוֹר בֵּית עֵקֶד אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם רָבַע שָׁנָה
אִישׁ וְלֹא הִשְׁאִיר אִישׁ מֵהֶם: וַיֵּלֶךְ שָׁאַר
מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת יְהוֹנָדָב בֶּן רֵכָב מָצָא
לִקְרָאתוֹ וַיְבָרְכֵהוּ, וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּרַךְ אָמַר
הֲיֵשׁ אֶת לְבָבְךָ יָשָׁר כַּאֲשֶׁר לְבָבִי
עִם לְבָבֶךָ, וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב יֵשׁ וָיֵשׁ
תְּנָה אֶת יָדֶךָ, וַיִּתֵּן יָדוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֵלָיו נָתַן עָלָה
אֶל הַמֶּרְכָּבָה: וַיֹּאמֶר לְכָה אִתִּי, רָכַב יָלַךְ
וּרְאֵה בְּקִנְאָתִי לַיהוָה, וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ
בְּרִכְבּוֹ: וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן וַיַּךְ אֶת כָּל בּוֹא נָכָה
הַנִּשְׁאָרִים לְאַחְאָב בְּשֹׁמְרוֹן עַד שָׁאַר
הִשְׁמִדוֹ, כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר שָׁמַד
אֶל אֵלִיָּהוּ: וַיִּקְבֹּץ יֵהוּא אֶת כָּל קָבַץ
הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, אַחְאָב עָבַד
אֶת הַבַּעַל מְעָט יֵהוּא יַעַבְדֶנּוּ הַרְבֵּה: עָבַד רָבָה
וְעַתָּה כָּל נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל נָבָא
עֹבְדָיו וְכָל כֹּהֲנָיו קִרְאוּ אֵלַי, אִישׁ
אַל יִפָּקֵד, כִּי זֶבַח גָּדוֹל לִי לַבַּעַל
כֹּל אֲשֶׁר יִפָּקֵד לֹא יִחְיֶה, וְיֵהוּא פָּקַד גָּדַל
עָשָׂה בְעָקְבָּה לְמַעַן הַאֲבִיד אֶת עֹבְדֵי חָיָה
הַבָּעַל: וַיֹּאמֶר יֵהוּא, קַדְּשׁוּ אָבַד
עֲצָרָה לַבַּעַל, וַיִּקְרָאוּ: וַיִּשְׁלַח קָרָא שָׁלַח
יֵהוּא בְּכָל יִשְׂרָאֵל, וַיָּבֹאוּ כָּל
עֹבְדֵי הַבַּעַל, וְלֹא נִשְׁאַר אִישׁ
אֲשֶׁר לֹא בָא, וַיָּבֹאוּ בֵּית הַבַּעַל,
וַיִּמָּלֵא בֵית הַבַּעַל פֶּה לָפֶה: בּוֹא מָלֵא
וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל הַמֶּלְתָּחָה
הוֹצֵא לְבוּשׁ לְכֹל עֹבְדֵי הַבַּעַל, לָתַח
וַיֹּצֵא לָהֶם הַמַּלְבּוּשׁ: וַיָּבֹא יֵהוּא יָצָא לָבַשׁ
וִיהוֹנָדָב בֶּן רֵכָב בֵּית הַבַּעַל,
וַיֹּאמֶר לְעֹבְדֵי הַבַּעַל, חַפְּשׂוּ אָמַר

fratres ochozie regis iuda: dixitq; ad eos. Qui nã estis vos? Qui rñderũt Frẽs ochozie regis sumus: & descedimus ad salutãdos filios regis & filios regine. Qui ait. Comprehẽdite eos viuos. Quos cũ cõphẽdissent viuos: iugulauerũt eos in cisterna iuxta camerã q̃dragita duos viros: & nõ reliquit ex eis quẽq̃. Cũq; abisset ĩde: ĩuenit iõadab filiũ rechab in occursũ sibi. Et bñdixit ei. Et ait iehu ad eum. Nunqd est cor tuũ rectũ cũ corde meo: sicut cor meũ cũ corde tuo? Et ait ionadab. Est. Si ẽ inquit: da mihi manum tuam. Qui dedit ei manũ suã. At ille leuauit eũ ad se in currũ: dixitq; ad eũ. Veni mecũ & vide zelũ meũ p dño. Et ipositũ in curru suo duxit ĩ samariã. Et pcussit oẽs qui reliqui fuerant de achab in samaria vsq; ad vnũ: iuxta verbum dñi qđ locutus est p heliã. Cõgregauit ergo iehu oẽm populũ: & dixit ad eos. Achab coluit baal parum: ego aũt colã eum amplius. Nũc igitur oẽs pphetas baal & vniuersos seruos eius & cunctos sacerdotes ipsius vocate ad me. Nullus sit qui nõ veniat. Sacrificiũ eĩ grande est mihi baal. Quicũq; defuerit non viuet. Porro iehu faciebat hoc ĩsidiose: vt disp deret cultores baal: & dixit. Sctĩficate diem solẽnẽ baal. Vocauitq; & misit in vniuersos terminos israel: & venerũt cũcti serui baal. Nõ fuit residuus ne vnus quidem q nõ veniret. Et ĩgressi sunt templum baal. Et repleta ẽ dom⁹ baal a sũmo vsq; ad sũmũ. Dixitq; his q preerant sup vestes. Proferte vestimenta vniuersis seruis baal. Et ptulerũt eis vestes. Ingressusq; iehu & iõadab filius rechab templum baal: ait cultoribus baal. Perquirite

fratres ochozie regis iuda. ⁊ dixit: qui nã
ἀδελφοὺς ὀχοζίου τοῦ βασιλέως ἰούδα. καὶ εἶπεν, τίνες
vos? ⁊ dixerũt: fratres ochozie nos: ⁊ descẽdimus
ὑμεῖς; καὶ εἶπον, ἀδελφοὶ ὀχοζίου ἡμεῖς, καὶ κατέβημεν
in pacẽ filiorum regis ⁊ filiorum regi
εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστευ
ne. ⁊ dixit ieu: cõprehẽdite eos viuos. ⁊ cõ
ούσης. καὶ εἶπεν ἰού, συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας. καὶ συνέ
prehẽderũt eos: ⁊ iugulauerũt eos in bethacad quadra
λαβον αὐτούς, καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς ἐν βαιθακὰδ τεσσα
ginta ⁊ duos viros: ⁊ nõ reliquit ex eis quẽ
ράκοντα καὶ δύο ἄνδρας, καὶ οὐ κατέλιπεν ἐξ αὐτῶν οὐ
quã. ⁊ abijt inde ieu: ⁊ iuenit ionadab filiũ
δένα. καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν ἰού, καὶ εὗρε τὸν ἰωναδὰβ υἱὸν
rechab in via in occursum eius: ⁊ bñdixit eo
ῥηχὰβ ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐ
⁊ dixit ad eũ ieu: si est rectũ cor tuũ
τόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἰού, εἰ ἔστιν εὐθεία ἡ καρδία σου
cum corde meo: sicut est meũ cor cũ
μετὰ τῆς καρδίας μου, καθὼς ἔστιν ἡ ἐμὴ καρδία μετὰ τῆς
corde tuo. ⁊ dixit ionadab: est. ⁊ dixit ei ieu:
καρδίας σου. καὶ εἶπεν ἰωναδάβ, ἔστιν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰού,
si est: da manũ tuã. ⁊ dedit manũ suã.
εἰ ἔστι, δός τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐπέδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
⁊ imposuit eum ad se sup currũ. ⁊ dixit
καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα. καὶ εἶπε
ad eum: veni mecũ: ⁊ vide cũ zelauerĩ ego
πρὸς αὐτόν, δεῦρο μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ ἴδε ἐν τῷ ζηλῶσαί με τῷ
dño: ⁊ imposuit eũ in curru suo: ⁊ in
κυρίῳ, καὶ ἐπεκάθισεν αὐτὸν ἐν τῷ ἅρματι αὐτοῦ, καὶ εἰ
gressus ẽ in samariã: ⁊ percussit oẽs qui reliqui
σῆλθεν εἰς σαμάρειαν, καὶ ἐπάταξεν πάντας τοὺς ὑπολε
fuerant achaab in samaria: donec deleret
λειμμένους τοῦ ἀχαὰβ ἐν σαμαρείᾳ, ἕως τοῦ ἀφανίσαι
ipse iuxta verbũ dñi: qđ locut⁹ est ad heliã. ⁊ cõ
αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν πρὸς ἠλίαν. καὶ συ
gregauit ieu oẽm ppłm. ⁊ dixit ad eos: achaab
νήθροισεν ἰοὺ πάντα τὸν λαόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ἀχαὰβ
seruiuit baal parũ: ⁊ ego seruiam ei mu
ἐδούλευσεν τῷ βάαλ ὀλίγα, καὶ ἐγὼ δουλεύσω αὐτῷ πολ
ltũ. ⁊ nũc vocate ad me oẽs pphetas
λά. καὶ νῦν καλέσατε πρός με πάντας τοὺς προφήτας
baal ⁊ sacerdotes ipsi⁹. ⁊ oẽs seruos
τοῦ βάαλ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ. καὶ πάντας τοὺς δούλους
eius: vir nõ relinquatur ex eis: q: sacrificiũ grã
αὐτοῦ, ἀνὴρ μὴ ἀπολειφθήτω ἐξ αὐτῶν, ὅτι θυσίαν μεγά
de ego facio baal. oĩs q defuerit: nõ viuet.
λην ἐγὼ ποιῶ τῷ βάαλ. πᾶς ὃς ἂν ἀπολειφθῇ, οὐ ζήσεται.
⁊ ieu fecit in dolo: vt disp̃deret oẽs
καὶ ἰοὺ ἐποίησεν ἐν πτερνισμῷ, ἵνα ἀπολέσῃ πάντας
seruos baal. ⁊ dixit ieu: scĩficate cul
τοὺς δούλους τοῦ βάαλ. καὶ εἶπεν ἰού, ἁγιάσατε θερα
tum baal. ⁊ predicauit: ⁊ misit ieu in
πείαν τοῦ βάαλ. καὶ ἐκήρυξε, καὶ ἀπέστειλεν ἰοὺ ἐν
oẽm israel: ⁊ venerũt cũcti serui baal:
παντὶ ἰσραήλ, καὶ ἦλθον πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ βάαλ,
nõ defuit vir: q nõ venit. ⁊ ĩgressus ẽ
οὐκ ἀπελείφθη ἀνήρ, ὃς οὐ παρεγένετο. καὶ εἰσῆλθεν
in domũ baal: ⁊ repleta est dom⁹ os
εἰς τὸν οἶκον τοῦ βάαλ, καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος στόμα
supra os. ⁊ dixit ieu ei q sup domũ: pro
ἐπὶ στόμα. καὶ εἶπεν ἰοὺ τῷ ἐπὶ τοῦ οἴκου, ἐξέν
fer vestimẽta oib⁹ seruis baal. ⁊ protulit
γκε ἐνδύματα πᾶσι τοῖς δούλοις τοῦ βάαλ. καὶ ἐξήνεγκεν
eis ppositus vestiũ. ⁊ ingressus ẽ ieu ⁊ ionadad fili⁹ re
αὐτοῖς ὁ στολιστής. καὶ εἰσῆλθεν ἰοὺ καὶ ἰωναδὰδ υἱὸς ῥη
chab in domũ baal. ⁊ ait ieu
χὰβ εἰς τὸν οἶκον τοῦ βάαλ. καὶ εἶπεν ἰοὺ τοῖς
seruis baal: perquirite
δούλοις τοῦ βάαλ, ἐρευνήσατε

ꝛ videte ſi eſt vobiſcū de ſeruis dn̄i. ꝛ dixeſt
καὶ ἴδετε εἰ ἔϛι μεθ᾽ ὑμῶν τῶν δούλων κυρίου. καὶ εἶπον
nō ſunt: ſed ſerui baal ſoli. ꝛ in=
οὐκ εἰσίν, ἀλλ᾽ ἢ οἱ δοῦλοι τοῦ βάαλ μονώτατοι. καὶ εἰ=
greſſi ſūt vt facerēt victimas ꝛ holocauſta
σῆλθον τοῦ ποιῆσαι τὰς θυσίας καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα
ꝛ p̄parauit ieu ſibi foꝛis octoginta viros. ꝛ
τα, καὶ ἔϛησεν ἰοὺ ἑαυτῷ ἔξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας. καὶ
dixit: vir qui ſaluat᷒ fuerit de viris q̄s ego addu
εἶπεν, ἀνὴρ ὃς ἂν διασωθῇ ἐκ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ εἰσά
xero in manus vr̄as: aīa eius pꝛo aīa
γω ἐπὶ χεῖρας ὑμῶν, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς
illius. ꝛ factū eſt vt cōpleuerūt facientes holo
αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσαν ποιοῦντες τὴν ὁλο
cauſtum: ꝛ dixit ieu precurſoꝛibus ꝛ
καύτωσιν, καὶ εἶπεν ἰοὺ τοῖς παρατρέχουσι καὶ τοῖς
triſtatis: ingrediētes percutite eos: vir nō exe
τριϛάταις, εἰσελθόντες πατάξατε αὐτούς, ἀνὴρ μὴ ἐξελ
at de eis. ꝛ percuſſerūt eos precurſo=
θέτω ἐξ αὐτῶν. καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς οἱ παρατρέχον
res ꝛ triſtate in oꝛe gladij: ꝛ p̄iecerūt
τες καὶ οἱ τριϛάται ἐν ϛόματι ῥομφαίας, καὶ ἔῤῥιψαν
ꝛ ierunt vſq; ad tēplū baal. ꝛ p̄tulerūt
καὶ ἐπορεύθησαν ἕως τοῦ ναοῦ τοῦ βάαλ. καὶ ἐξήνεγκαν
ſtatuā baal ꝛ cōbuſſerūt eā: ꝛ deſtruxe
τὴν ϛήλην τοῦ βάαλ καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν, καὶ κατέσπα
runt ſtatuas baal. ꝛ deſtruxerūt domū eius:
σαν τὰς ϛήλας τοῦ βάαλ. καὶ καθεῖλον τὸν οἶκον αὐτοῦ,
ꝛ domū baal poſuit in latrinā vſq; in di=
καὶ τὸν οἶκον τοῦ βάαλ ἔθετο εἰς κοπρῶνα ἕως τῆς ἡμέ
em hanc. ꝛ deleuit ieu baal de iſrael: verūtn̄
ρας ταύτης. καὶ ἠφάνισεν ἰοὺ τὸν βάαλ ἐξ ἰσραήλ, πλὴν
a peccatis hieroboā filij nabat q̄ peccare fecit iſra=
ἀπὸ ἁμαρτιῶν ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν ἰσρα
el: nō receſſit ieu a tergo coꝛū: ibat poſt
ήλ, οὐκ ἀπέϛη ἰοὺ ἀπὸ ὄπισθεν αὐτῶν, ἐπορεύετο ὀπίσω
vitulos peccati aureos q̄ erāt in bethel
τῶν δαμάλεων τῆς ἁμαρτίας τῶν χρυσῶν τῶν ἐν βαιθήλ
ꝛ in dan. ꝛ dixit dn̄s ad ieu: quia bn̄feciſti vt
καὶ ἐν δάν. καὶ εἶπε κύριος πρὸς ἰού, ἀνθ᾽ ὧν ἠγάθυνας τοῦ
faceres rectū in oculis meis: ꝛ feciſti iux=
ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἐποίησας κα=
ta oīa q̄ in coꝛde tuo: domui achaab filij
τὰ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τῷ οἴκῳ ἀχαάβ υἱοὶ
quarti ſedebūt tibi ſup thronū iſrael. ꝛ nō
τέταρτοι καθίσονταί σοι ἐπὶ θρόνου ἰσραήλ. καὶ οὐκ
cuſtodiuit ieu vt ābularet in lege dn̄i dei iſrael in
ἐφύλαξεν ἰοὺ πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ ἐν
toto coꝛde ſuo. nō receſſit a pctīs hiero
ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ. οὐκ ἀπέϛη ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἱερο
boam filij nabat qui peccare fecit iſrael. in die=
βοὰμ υἱοῦ ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ. ἐν ταῖς ἡμέ
bus illis cepit dn̄s tedere ꝓ iſrael.
ραις ἐκείναις ἤρξατο κύριος συγκόπτειν ἐν τῷ ἰσραήλ.
ꝛ percuſſit eos azael in omī fine iſrael a
καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀζαὴλ ἐν παντὶ ὁρίῳ ἰσραὴλ ἀπὸ
ioꝛdane cōtra oꝛiētē ſolis oēm terrā ga
τοῦ ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν γα
laad ꝛ gad ꝛ ruben ꝛ manaſſe: ab
λαὰδ καὶ τοῦ γὰδ καὶ τοῦ ῥουβὶν καὶ τοῦ μανασσῆ, ἀπὸ
aroer q̄ eſt ſup labiū toꝛrētis arnō ꝛ
ἀροὴρ ἥ ἐϛιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάῤῥου ἀρνῶν καὶ
galaad ꝛ baſan. ꝛ reliqua
τὴν γαλαὰδ καὶ τὴν βασάν. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
verboꝝ ieu ꝛ vniuerſa q̄cūq; fecit ꝛ oīs foꝛti=
λόγων ἰοὺ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσα ἡ δυ
tudo eius ꝛ cōiurationes q̄s cōiurauit: non
ναϛεία αὐτοῦ καὶ αἱ συνάψεις ἃς συνῆψεν, οὐκ
ne hec ſcripta ſunt in libꝛo verboꝝ
ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων
dierū regum
τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων

& videte ne quis foꝛte vobiſcum ſit de ſeruis dn̄i: ſed vt ſint ſerui baal ſoli. Ingreſſi ſunt igitur vt facerent victimas & holocauſta: iehu aūt p̄parauerat ſibi foris octoginta viros: & dixerat eis. Quicūq; fugerit de hominib᷒ his quos ego adduxero ī manus veſtras: aīa eius erit ꝓ aīa illius. Factū ē aūt cum completū eſſet holocauſtum p̄cepit iehu militibus & ducibus ſuis. Ingredimini & percutite eos. Null᷒ euadat. Percuſſeruntq; eos in oꝛe gladii & pꝛoiecerūt milites & duces. Et ierūt in ciuitatē templi baal: & p̄tulerūt ſtatuam de phano baal: & cōbuſſerūt & cōminuerūt eam. Deſtruxerunt quoq; edem baal: & fecerūt pꝛo ea latrinas vſq; in diē hāc. Deleuit itaq; iehu baal de iſrael. verūtn̄ a peccatis hieroboā filii nabath qui peccare fecit iſrael nō receſſit: nec dereliquit vitulos aureos q erāt ī bethel & in dan. Dixit aūt dn̄s ad iehu. Quia ſtudioſe egiſti qd̄ rectū erat & placebat in oculiſ meis: & oīa q̄ erāt ī coꝛde meo feciſti cōtra domum achab: filii tui vſq; ad quartā generationē ſedebūt ſuper thronum iſrael. Poꝛro iehu nō cuſtodiuit vt ambularet in lege dn̄i dei iſrael ī toto coꝛde ſuo: nō ei receſſit a pctīs hieroboā qui peccare fecerat iſrael. In diebus illis cepit dominus tedere ſuper iſrael. Percuſſitq; eos azahel in vniuerſis finibus iſrael: a ioꝛdane cōtra oꝛientalē plagam: oēm terram galaad & gad & ruben & manaſſe: ab aroer q̄ eſt ſuper toꝛrentem arnon & galaad & baſan. Reliqua autem verborū iehu & vniuerſa que fecit & foꝛtitudo eius: nonne hec ſcripta ſunt in libꝛo verborū dierum regum

וּרְאוּ פֶּן־יֶשׁ־פֹּה עִמָּכֶם מֵעַבְדֵי יְהוָה
כִּי אִם־עַבְדֵי הַבַּעַל לְבַדָּם׃ וַיָּבֹאוּ
לַעֲשׂוֹת זְבָחִים וְעֹלוֹת וְיֵהוּא שָׂם
לוֹ בַחוּץ שְׁמֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר
הָאִישׁ אֲשֶׁר יִמָּלֵט מִן הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עַל יְדֵיכֶם נַפְשׁוֹ
תַּחַת נַפְשׁוֹ׃ וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לַעֲשׂוֹת
הָעֹלָה וַיֹּאמֶר יֵהוּא לָרָצִים
וְלַשָּׁלִשִׁים בֹּאוּ הַכּוּם אִישׁ אַל
יֵצֵא וַיַּכּוּם לְפִי חָרֶב וַיַּשְׁלִכוּ
הָרָצִים וְהַשָּׁלִשִׁים וַיֵּלְכוּ עַד עִיר
בֵּית הַבָּעַל׃ וַיֹּצִאוּ אֶת מַצְּבוֹת בֵּית
הַבַּעַל וַיִּשְׂרְפוּהָ׃ וַיִּתְּצוּ אֵת מַצְּבַת
הַבָּעַל וַיִּתְּצוּ אֶת בֵּית הַבַּעַל
וַיְשִׂמֻהוּ לְמַחֲרָאוֹת עַד הַיּוֹם׃ וַיַּשְׁמֵד
יֵהוּא אֶת הַבַּעַל מִיִּשְׂרָאֵל׃ רַק חֲטָאֵי
יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת
יִשְׂרָאֵל לֹא סָר יֵהוּא מֵאַחֲרֵיהֶם
עֶגְלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בֵּית אֵל וַאֲשֶׁר
בְּדָן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יֵהוּא יַעַן
אֲשֶׁר הֱטִיבֹתָ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינַי
כְּכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי עָשִׂיתָ לְבֵית
אַחְאָב בְּנֵי רְבִעִים יֵשְׁבוּ לְךָ עַל
כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ וְיֵהוּא לֹא שָׁמַר
לָלֶכֶת בְּתוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בְּכָל לְבָבוֹ לֹא סָר מֵעַל חַטֹּאות
יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל׃
בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל יְהוָה לְקַצּוֹת
בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם חֲזָאֵל בְּכָל גְּבוּל
יִשְׂרָאֵל׃ מִן הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
אֵת כָּל אֶרֶץ הַגִּלְעָד הַגָּדִי וְהָראוּבֵנִי
וְהַמְנַשִּׁי מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל נַחַל
אַרְנֹן וְהַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן׃ וְיֶתֶר
דִּבְרֵי יֵהוּא וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה
וְכָל גְּבוּרָתוֹ הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים
עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי

רָאָה
בָּדַד
עָשָׂה עָלָה
שׂוּם
מָלַט
בּוֹא
הָיָה כָּלָה
רוּץ
בּוֹא נָכָה
פֶּה שָׁלַךְ
יָצַב
שָׂרַף נָתַץ
שׂוּם חָרַר
שָׁמַד
חָטָא
סוּר
אָמַר
יָטַב עָשָׂה
יָלַךְ יָרָה
יוֹם חָלַל
קָצָה נָכָה
גָּבַל זָרַח
גָּבַר כָּתַב
יוֹם

יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב יֵהוּא עִם אֲבֹתָיו שָׁכַב
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז קָבַר מָלַךְ
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ
יֵהוּא עַל יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה
Cap.xj. שָׁנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃ וַעֲתַלְיָה אֵם
אֲחַזְיָהוּ וְרָאֲתָה כִּי מֵת בְּנָהּ וַתָּקָם רָאָה מוּת
וַתְּאַבֵּד אֵת כָּל זֶרַע הַמַּמְלָכָה׃ וַתִּקַּח קוּם אָבַד
יְהוֹשֶׁבַע בַּת הַמֶּלֶךְ יוֹרָם אֲחוֹת לָקַח אָח
אֲחַזְיָהוּ אֶת יוֹאָשׁ בֶּן אֲחַזְיָה וַתִּגְנֹב גָּנַב
אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַמּוּמָתִים מוּת
אֹתוֹ וְאֶת מֵינִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת יָנַק נָטָה
וַיַּסְתִּרוּ אֹתוֹ מִפְּנֵי עֲתַלְיָהוּ וְלֹא סָתַר פָּנָה
הוּמָת׃ וַיְהִי אִתָּהּ בֵּית יְהוָה מִתְחַבֵּא הָיָה חָבָא
שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתַלְיָה מֹלֶכֶת עַל שָׁנָה
הָאָרֶץ׃ וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שָׁלַח שָׁבַע
יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת לַכָּרִי שׂוּר מֵאָה
וְלָרָצִים וַיָּבֵא אֹתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה כָּרָה רוּץ
וַיִּכְרֹת לָהֶם בְּרִית וַיַּשְׁבַּע אֹתָם בּוֹא כָּרַת
בְּבֵית יְהוָה וַיַּרְא אֹתָם אֶת בֶּן כָּרַת שָׁבַע רָאָה
הַמֶּלֶךְ׃ וַיְצַוֵּם לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר צָוָה
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הַשְּׁלִשִׁית מִכֶּם עָשָׂה שָׁלֹשׁ
בָּאֵי הַשַּׁבָּת וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת בֵּית בּוֹא שָׁמַר
הַמֶּלֶךְ׃ וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר סוּר
וְהַשְּׁלִשִׁית בַּשַּׁעַר אַחַר הָרָצִים
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת מַסָּח׃ נָסַח
וּשְׁתֵּי הַיָּדוֹת בָּכֶם כֹּל יֹצְאֵי
הַשַּׁבָּת וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת בֵּית
יְהוָה אֶל הַמֶּלֶךְ׃ וְהִקַּפְתֶּם עַל נָקַף
הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ וְכֵלָיו בְּיָדוֹ סָבַב כָּלָה
וְהַבָּא אֶל הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת וִהְיוּ מוּת הָיָה
אֶת הַמֶּלֶךְ בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ׃ יָצָא
וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי הַמֵּאוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה שׂוּר
צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ מֵאָה לָקַח
אִישׁ אֶת אֲנָשָׁיו בָּאֵי הַשַּׁבָּת
עִם יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת וַיָּבֹאוּ אֶל
יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי נָתַן

israel. Et dormiuit iehu cum patribus suis: sepelierūtq; eū in samaria: & regnauit ioachaz filius eius p eo. Dies āt quos regnauit iehu super israel viginti & octo āni sunt in samaria. 11.

Athalia vero mater ochozie vidēs mortuū filiū suū surrexit & īterfecit oē semē regiū. Tollens autem iosaba filia regis iorā soror ochozie ioas filiū ochozie: furata est eū de medio filiorum regis qui interficiebantur & nutricem eius de triclinio: & abscondit eū a facie athalie vt non interficeretur: eratq; cū ea sex annis clam ī domo dñi. Porro athalia regnauit super terram. Anno autē septimo misit ioiada: & assumens cēturiones & milites ītroduxit ad se in templum domini: pepigitq; cū eis fedus. Et adiurans eos in domo dñi: ostendit eis filium regis: & precepit illis dicēs. Iste est sermo quē facere d̄betis. Tertia pars vestrum introeat sabbato & obseruet excubias domus regis. Tertia aūt pars sit ad portam seyr: & tertia p̄s sit ad portā q̄ est post hītaculū scutariorum: & custodietis excubias domus messa. Due vero p̄tes e vobis oēs egredientes sabbato custodiāt excubias domus domini circa regem: & vallabitis eum habentes arma in manibus vestris. Si quis aūt ingress⁹ fuerit septū tēpli īterficiatur. Eritisq; cum rege introeunte & egrediente. Et fecerūt centuriones iuxta omnia que p̄cepat eis ioiada sacerdos. Et assumentes singuli viros suos qui ingrediebantur sabbatū cū his q egrediebātur e sabbato: venerūt ad ioiadam sacerdotem. Qui dedit eis

israel: ꝛ dormiuit ieu cū patribus suis: ꝛ
ἰσραήλ· καὶ ἐκοιμήθη ἰοὺ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
sepelitur in samaria: ꝛ regnauit ioachas fili⁹ e-
θάπτεται ἐν σαμαρείᾳ, καὶ ἐβασίλευσεν ἰωαχὰς υἱὸς αὐ-
ius pro eo. ꝛ dies qb⁹ regnauit ieu sup
τοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν ἰοὺ ἐπὶ
israel viginti ꝛ octo anni in samaria.
ἰσραὴλ εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐν σαμαρείᾳ. Ca.11.
Et gotholia mater ochozie vidit q̄ mortu⁹ eēt
Καὶ γοθολία ἡ μήτηρ ὀχοζίου εἶδεν ὅτι ἀπέθανεν
fili⁹ suus: ꝛ surrexit ꝛ disꝑdidit oīe se-
ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρ-
men regni. ꝛ accepit iosabee filia
μα τῆς βασιλείας. καὶ ἔλαβεν ἰωσαβεαὶ ἡ θυγάτηρ
regis ioram: soror āt ochozie ioaz filiū
τοῦ βασιλέως ἰωράμ, ἀδελφὴ δὲ ὀχοζίου τὸν ἰωὰς υἱὸν
ochozie fratris sui: ꝛ furata est eū de me-
ὀχοζίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέ-
dio filioꝝ regis qui interficiebātur: e-
σου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, αὐ-
um ꝛ nutricē eius. ꝛ abscōdit eū in
τὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ. καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῷ
triclinio lectorū a facie gotholie: ꝛ nō
ταμιείῳ τῶν κλινῶν ἐκ προσώπου γοθολίας, καὶ οὐκ
interfect⁹ est. ꝛ erat cū ea in domo dñi abscon-
ἐθανατώθη. καὶ ἦν μετ' αὐτῆς ἐν οἴκῳ κυρίου κεκρυμ-
ditus sex ānis. ꝛ gotholia regnauit sup trā.
μένος ἓξ ἔτη. καὶ γοθολία ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς.
ꝛ in anno septimo misit ioiada sacdos:
καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἀπέστειλεν ἰωϊαδὲ ὁ ἱερεύς,
ꝛ assumpsit cēturiones militū ꝛ
καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους τῶν χορρὶ καὶ τῶν
cursorū: ꝛ introduxit eos ad se in domū do-
ῥασήμ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἶκον κυ-
mini: ꝛ pepigit cū eis fedus: ꝛ adiurauit eos
ρίου, καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην, καὶ ὥρκισεν αὐτοὺς
coram dño: ꝛ ōdit eis filiū re-
ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ βα-
gis. ꝛ precepit eis dicēs: iste ſmo
σιλέως. καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων, τοῦτο τὸ ῥῆμα
quē fecistis: tertia p̄s ex vobis ingredietes sab-
ὃ ἐποιήσατε, τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ σάβ-
bato: obseruent custodiā domus re-
βατον, φυλασσέτωσαν τὴν φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέ-
gis: ꝛ tertia p̄s in porta viarū: ꝛ tertia p̄s
ως, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν, καὶ τὸ τρίτον
in porta post cursores: ꝛ custodietis
ἐν τῇ πύλῃ ὀπίσω τῶν παρατρεχόντων, καὶ φυλάξετε
custodiā dom⁹ messae. ꝛ due manus in vobis
τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου μεσσαέ. καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν,
oīs q̄ egredietur sabbato custodiēt custo-
πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον φυλάξουσι τὴν φυλα-
diā dom⁹ dñi circa regē. ꝛ vallate circa
κὴν οἴκου κυρίου ἐπὶ τὸν βασιλέα. καὶ κυκλώσατε περὶ
regem in circuitu vir: ꝛ arma eius in ma-
τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνήρ, καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χει-
nu ei⁹: ꝛ q̄ ingredietur in atriū tēpli morietur.
ρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὰ σαδηρὼθ ἀποθανεῖται.
ꝛ sitis cū rege qn̄ ingredietur ip-
καὶ γίνεσθε μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐ-
se ꝛ qn̄ egredietur. ꝛ fecerūt centurio-
τὸν καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι. καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατόνταρ-
nes iuxta oīa q̄cūq; preceperat eis ioiade sacdos.
χοι κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς ἰωϊαδὲ ὁ ἱερεύς.
ꝛ ceperūt vnusq̄sq; viros suos qui ingredie-
καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ τοὺς εἰσπορευο-
bantur sabbato cū his q̄ egrediebātur
μένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ
sabbato. ꝛ ingressi sūt ad ioiade sacerdotē: ꝛ
σάββατον. καὶ εἰσῆλθον πρὸς ἰωϊαδὲ τὸν ἱερέα, καὶ
dedit eis sacerdos centurionibus
ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τὰς

pharetras & hastas dauid regis: q̄ erāt
φαρέτρας καὶ τὰ δόρατα δαυὶδ τοῦ βασιλέως, ἃ ἦν
in domo dñi: & steterūt cursores vnusquisq;:
ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἕκαστος,
& arma sua in manu sua ab humero
καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας
domus dextero vsq; ad humerū domus sini-
τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς ἀριστε-
strū altaris & domus circa regem
ρᾶς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου περὶ τὸν βασιλέα
in circuitu: & eduxit filiū regis: & dedit
κύκλῳ, καὶ ἐξήγαγε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν
sup eū sctificationē & testimoniū: & vnxit e-
ἐπ' αὐτὸν τὸ ἁγίασμα καὶ τὸ μαρτύριον, καὶ ἔχρισεν αὐ-
um & regē cōstituit eū. & plauserūt ppl's
τὸν καὶ ἐβασίλευσεν αὐτόν. καὶ ἐκρότησαν ὁ λαὸς ταῖς
manib⁹ suis: & dixerūt: viuat rex. & audiuit
χερσὶν αὐτῶν, καὶ εἶπον, ζήτω ὁ βασιλεύς. καὶ ἤκουσε
gotholia vocē cursorum & po-
γοθολία τὴν φωνὴν τῶν παρατρεχόντων καὶ τοῦ λα-
puli. & venit ad pplm in domū dñi: & vidit.
οῦ, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον κυρίου, καὶ εἶδεν.
& ecce rex stabat sup tribunal iuxta
καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἱστήκει ἐπὶ τοῦ στήλου κατὰ τὸ
morē. & cātores & tube circa re-
κρίμα· καὶ οἱ ᾠδοὶ καὶ αἱ σάλπιγγες περὶ τὸν βασι-
gem: & oīs ppl's terre letās & canēs
λέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων
in tubis. & scidit vestimētū suū gotho
ἐν σάλπιγξιν. καὶ διέρρηξεν τὸν ἱματισμὸν αὐτῆς γοθο-
lia: & clamauit: cōiuratio cōiuratio. & precepit io-
λία, καὶ ἐβόησεν, σύνδεσμος σύνδεσμος. καὶ ἐνετείλατο ἰω-
iade sacerdos cēturionibus & speculatorib⁹
αδὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς ἐπισκόποις
exercitus: & dixit ad eos: educite e-
δυνάμεως, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ἐξαγάγετε αὐ-
am extra septa: & q̄ ingressus fuerit post e-
τὴν ἔξωθεν τῶν σαδηρώθ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐ-
am morietur gladio: qz dixerat sacerdos: nō occida-
τῆς ἀποθανεῖται ῥομφαίᾳ, ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεύς, μὴ ἀποθα-
tur ī domo dñi. & iniecerūt ei manus: & induxe-
νῇ ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἐπέβαλον αὐτῇ χεῖρας, καὶ εἰσήγα-
runt eā via introitus equoꝝ dom⁹ re-
γον αὐτὴν ὁδὸν εἰσόδου τῶν ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέ-
gis: & interfecerūt eā ibi. & pepigit ioiade sacer-
ως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ. καὶ διέθετο ἰωιαδὲ ὁ ἱε-
dos fedus inter dñm & inter re-
ρεὺς διαθήκην ἀναμέσον κυρίου καὶ ἀναμέσον τοῦ βασιλέ-
gē & inter pplz vt esset in pplm dño.
ως καὶ ἀναμέσον τοῦ λαοῦ τοῦ εἶναι εἰς λαὸν τῷ κυρίῳ.
& ingressus ē oīs ppl's terre in domū baal:
καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς τὸν οἶκον τοῦ βάαλ,
& pcipitauerūt eū & altaria eius: &
καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ
imagines eius cōtriuerūt acurate. & ma-
τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἐπιμελῶς. καὶ τὸν μα-
tthan sacerdotē baal occiderunt añ faciē
τθὰν τὸν ἱερέα τοῦ βάαλ ἀπέκτειναν πρὸ προσώπου
altarium. & cōstituit sacerdos custodes
τῶν θυσιαστηρίων. καὶ κατέστησεν ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπους
in domo dñi. & tulit centuriones
ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους τῶν
militū & cursorū: & oēm pplm
χορρὶ καὶ τῶν ῥασείμ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς
terre: & deduxerūt regē de domo dñi:
γῆς, καὶ κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου κυρίου,
& adduxerūt eū via porte cur-
καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν παρα-
sorum dom⁹ regis. & collocauerūt e-
τρεχόντων οἴκου τοῦ βασιλέως. καὶ ἐκάθισαν αὐ-
am sup thronū regum.
τὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν βασιλέων.

hastas & arma regis dauid: que erant in domo domini. Et steterūt singuli habētes arma in manu sua a parte templi dextera vsq; ad ptem sinistrā altaris & edis circum regem. Produxitq; filiū regis & posuit super eum diadema & testimonium. Feceruntq; eū regē & vnxerūt: & plaudentes manu dixerunt. Viuat rex. Audiuit autem athalia vocem populi currentis: & ingressa ad turbas in templum domini vidit regem stantē sup tribunal iuxta morem: & cantores & tubas ꝑpe eum: oēmq; pplm terre letātē & canentem tubis: & scidit vestimēta sua: clamauitq;. Cōiuratio: coniuratio. Precepit aūt ioiada cēturionibus qui erāt super exercitū & ait eis. Educite eā extra septa templi: & quicunq; eam secutus fuerit feriatur gladio. Dixerat enī sacerdos: non occidatur in tēplo dñi. Imposuerūtq; ei manus & impegerunt eam ꝑ viā introit⁹ equorū iuxta palaciū & interfecta est ibi. Pepigit ergo ioiada fedus inter dñm & regē & inter populum: vt esset populus dñi: & inter regem & pplm. Ingressusq; ē oīs populus terre tēplū baal: & destruxerunt aras eius: & imagines cōtriuerunt valide: mathan quoq; sacerdotē baal occiderunt coram altari. Et posuit sacerdos custodias in domo dñi. tulitq; centuriones & cerethi & pheleti legiones & omnem populū terre: deduxeruntq; regem de domo domini. Et venerūt per viā porte scutariorū ī palaciū: & sedit super thronū regum.

הַמֵּאוֹת אֶת הַחֲנִית וְאֶת הַשְּׁלָטִים	חָנָה
אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִד אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה׃	
וַיַּעַמְדוּ הָרָצִים אִישׁ וְכֵלָיו בְּיָדוֹ	עָמַד
מִכֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית עַד כֶּתֶף הַבַּיִת	
הַשְּׂמָאלִית לַמִּזְבֵּחַ וְלַבָּיִת עַל הַמֶּלֶךְ	שְׂמֹל זָבַח
סָבִיב׃ וַיּוֹצִא אֶת בֶּן הַמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן	יָצָא
עָלָיו אֶת הַנֵּזֶר וְאֶת הָעֵדוּת	עוּד
וַיַּמְלִכוּ אֹתוֹ וַיִּמְשָׁחֻהוּ וַיַּכּוּ כָף	מָלַךְ מָשַׁח
וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ וַתִּשְׁמַע	נָכָה חָיָה
עֲתַלְיָה אֶת קוֹל הָרָצִין הָעָם וַתָּבֹא	שָׁמַע
אֶל הָעָם בֵּית יְהוָה׃ וַתֵּרֶא וְהִנֵּה	בּוֹא
הַמֶּלֶךְ עֹמֵד עַל הָעַמּוּד כַּמִּשְׁפָּט	רָאָה
וְהַשָּׂרִים וְהַחֲצֹצְרוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ	עָמַד שָׁפַט
וְכָל עַם הָאָרֶץ שָׂמֵחַ וְתֹקֵעַ	שׁוּר חָצַר
בַּחֲצֹצְרוֹת וַתִּקְרַע עֲתַלְיָה אֶת	קָרַע
בְּגָדֶיהָ וַתִּקְרָא קֶשֶׁר קָשֶׁר׃	קָרָא
וַיְצַו יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת	צָוָה
פְּקֻדֵי הַחַיִל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם	
הוֹצִיאוּ אֹתָהּ אֶל מִבֵּית לַשְּׂדֵרֹת	
וְהַבָּא אַחֲרֶיהָ הָמֵת בֶּחָרֶב כִּי אָמַר	בּוֹא מוּת
הַכֹּהֵן אַל תּוּמַת בֵּית יְהוָה׃ וַיָּשִׂמוּ	שׂוּם
לָהּ יָדַיִם וַתָּבוֹא דֶּרֶךְ מְבוֹא	
הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַתּוּמַת שָׁם׃	
וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת הַבְּרִית בֵּין	כָּרַת
יְהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם	
לִהְיוֹת לְעָם לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ	הָיָה
וּבֵין הָעָם׃ וַיָּבֹאוּ כָל עַם הָאָרֶץ	
בֵּית הַבַּעַל וַיִּתְּצֻהוּ אֶת מִזְבְּחֹתָו וְאֶת	נָתַץ זָבַח
צְלָמָיו שִׁבְּרוּ הֵיטֵב וְאֵת מַתָּן	יָטַב
כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת	פָּנָה
וַיָּשֶׂם הַכֹּהֵן פְּקֻדֹּת עַל בֵּית יְהוָה׃	
וַיִּקַּח אֶת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְאֶת הַכָּרִי	לָקַח שׁוּר
וְאֶת הָרָצִים וְאֵת כָּל עַם הָאָרֶץ	כָּר רוּץ
וַיֹּרִידוּ אֶת הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה	יָרַד
וַיָּבוֹאוּ דֶּרֶךְ שַׁעַר הָרָצִים בֵּית	בּוֹא
הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא הַמְּלָכִים׃	

וַיִּשְׂמַח כָּל עַם הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׁקָטָה שָׂמַח
וְאֶת עֲתַלְיָהוּ הֵמִיתוּ בַחֶרֶב בֵּית מות
הַמֶּלֶךְ׃ בֶּן שֶׁבַע שָׁנִים יְהוֹאָשׁ שָׁנָה
בְּמָלְכוֹ׃
Cap.xij. בִּשְׁנַת שֶׁבַע
לְיֵהוּא מָלַךְ יְהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה
מִבְּאֵר שָׁבַע׃ וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיָּשָׁר עָשָׂה
בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יום יָרָה
יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ בָּמָה סור
עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים זָבַח קָטַר
בַּבָּמוֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל הַכֹּהֲנִים אָמַר
כֹּל כֶּסֶף הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יוּבָא בֵית בּוֹא
יְהוָה כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עָבַר
עֶרְכּוֹ כָּל כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֶב עָלָה בּוֹא
אִישׁ לְהָבִיא בֵּית יְהוָה׃ יִקְחוּ לָקַח
לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מַכָּרוֹ נָכַר
וְהֵם יְחַזְּקוּ אֶת בֶּדֶק הַבַּיִת לְכֹל חָזַק
אֲשֶׁר יִמָּצֵא שָׁם בָּדֶק׃ וַיְהִי בִּשְׁנַת מָצָא הָיָה
עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ שָׁנָה
לֹא חִזְּקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת בֶּדֶק הַבָּיִת׃
וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לִיהוֹיָדָע קָרָא
הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מַדּוּעַ אֵינְכֶם מְחַזְּקִים אֶת בֶּדֶק מַדָּע
הַבָּיִת וְעַתָּה אַל תִּקְחוּ כֶסֶף מֵאֵת
מַכָּרֵיכֶם כִּי לְבֶדֶק הַבַּיִת תִּתְּנֻהוּ׃ נָתַן
וַיֵּאֹתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קְחַת כֶּסֶף לָקַח
מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חַזֵּק אֶת בֶּדֶק
הַבָּיִת׃ וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אָרַן
אֶחָד וַיִּקֹּב חֹר בְּדַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ נָקַב
אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ מִיָּמִין בְּבוֹא אִישׁ בֵּית זָבַח יָמַן
יְהוָה וְנָתְנוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי
הַסַּף אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵית בּוֹא
יְהוָה׃ וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי רַב הַכֶּסֶף הָיָה רָאָה
בָּאָרוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן עָלָה
הַגָּדוֹל וַיָּצֻרוּ וַיִּמְנוּ אֶת הַכֶּסֶף גָּדַל צוּר
הַנִּמְצָא בֵית יְהוָה׃ וַיִּתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף מָנָה מָצָא

Letatusq; est ois populus terre: & ciuitas conquieuit: athalia aũt occisa est gladio in domo regis: septẽq; annorũ erat ioas cũ regnare cepisset. 12.

Anno septimo iehu regnauit ioas. Quadraginta annis regnauit in ierusalem: nomẽ matris eius sebia de bersabee. Fecitq; ioas rectum corã dño cunctis diebus quibus docuit eum ioiada sacerdos. Verũ tamen excelsa nõ abstulit. Adhuc ei populus immolabat & adolebat in excelsis incẽsum. Dixitq; ioas ad sacerdotes. Oẽm pecuniã sctõrũ q̃ illata fuerit in templũ dñi a p̃tereuntibus q̃ offertur p pcio aĩe & quam spõte & arbitrio cordis sui inferũt in tẽplum dñi: accipiant illam sacerdotes iuxta ordinem suum: & instaurent sartatecta domus: si quid necessariũ viderint instauratione. Igitur vsq; ad vicesimum tertium annum regis ioas nõ instaurauerunt sacerdotes sartatecta tẽpli. Vocauitq; rex ioas ioiadam põtificẽ & sacerdotes: dicens eis. Quare sartatecta non instauratis tẽpli? Nolite ergo amplius accipere pecuniã iuxta ordinẽ vrm: sed ad instaurationẽ tẽpli reddite eã. Prohibitiq; sunt sacerdotes vltra accipe pecuniã a populo & instaurare sartatecta dom9. Et tulit ioiada põtifex gazophylatiũ vnũ apuitq; foramẽ de sup & posuit illud iuxta altare ad dexterã ingredientium domũ dñi: mittebantq; in eo sacerdotes qui custodiebant ostia oẽm pecuniam q̃ deferebatur ad tẽplũ dñi. Cũq; viderent nimiã pecuniã esse i gazophylatio: ascendebat scriba regis & põtifex: effundebantq; & numerabãt pecuniam q̃ iueniebatur in domo dñi: & dabãt eã iuxta

τ letatus est ois ppls terre: τ ciuitas quieuit. τ gotholiã percussit in gladio in domo regum: filiꝰ septẽ annorũ ioas cũ regnaret ipse.
καὶ ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασεν. καὶ τὴν γοθολίαν ἐπάταξεν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τῶν βασιλέων, υἱὸς ἑπτὰ ἐτῶν ἰωὰς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν.

Ca.12.

In anno septimo ieu regnat ioas: τ quadraginta ãnis regnauit in hierusalẽ. τ nomẽ matris eiꝰ sabia de bersabee. τ fecit ioas rectũ corã dño cũctis diebus qbꝰ illuminabat eũ ioiade sacerdos: verũtñ de excelsis nõ abstulit: adhuc ppls imolabãt τ adolebãt icẽsũ in excelsis. τ dixit ioas sacerdotibꝰ: oẽ argẽtum sctõꝶ qd illatum est in domo dñi argẽtũ precium viri: argentũ precium aiaꝶ: oẽ argẽtum qd ascẽderit in cor hois vt inferat in domũ dñi: accipiant sibi sacerdotes vir a vẽditione coꝶ: τ ipsi instaurabunt sartatecta domꝰ dñi in oibus vbi iuẽta fuerit ibi istauratio. τ factũ ẽ in vicesimo τ tercio anno regis ioas nõ instauraverũt sacerdotes sartatecta domus. τ vocauit rex ioas ioiade sacerdotẽ τ sacerdotes. τ dixit ad eos: quare nõ instauratis sartatecta domꝰ: τ nũc nõ accipiatis argẽtũ a vẽdicidibus vris: quia ad instaurationẽ domus dabitis illud. τ consenserũt sacerdotes vt nõ acciperẽt argẽtũ a pplo: τ vt nõ instaurarẽt sartatecta domus. τ tulit ioiade sacerdos arcã vnã: τ fecit in ea foramẽ vnũ τ posuit eam iuxta altare in dextera ingrediẽtiũ virorũ in domũ domini. τ dabant ibi sacerdotes q̃ custodiebãt vestibulũ oẽ argẽtũ qd deferebatur ad domũ dñi: τ factũ ẽ vt viderũt ꝙ multũ argẽtũ qd in arca: ascẽdit scriba regis τ sacerdos magnus: τ colligauerũt τ nũerauerũt argentũ qd iuẽtũ fuit in domo dñi: τ dederũt illud
ἐν ἔτει ἑβδόμῳ ἰοὺ βασιλεύει ἰωάς, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ σαβία ἐκ βηρσαβεαί. καὶ ἐποίησεν ἰωὰς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐφώτιζεν αὐτὸν ἰωιαδὲ ὁ ἱερεύς, πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἀπέστησεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζον καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς μετεώροις. καὶ εἶπεν ἰωὰς τοῖς ἱερεῦσι, πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐν οἴκῳ κυρίου ἀργύριον συντιμήσεως ἀνδρός, ἀργύριον συντιμήσεως ψυχῶν, πᾶν ἀργύριον ὃ ἂν ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον κυρίου, λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ κρατιώσουσι τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου κυρίου εἰς πάντα οὗ ἂν εὑρεθῇ ἐκεῖ βεδέκ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως ἰωὰς οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου. καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς ἰωὰς τὸν ἰωιαδὲ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, τί ὅτι οὐ κρατιοῦτε τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου; καὶ νῦν μὴ λάβητε τὸ ἀργύριον ἀπὸ τῶν πράσεων ὑμῶν, ὅτι εἰς τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτό. καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ μὴ ἐνισχῦσαι τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου. καὶ ἔλαβεν ἰωιαδὲ ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν, καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ ὀπὴν μίαν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν παρὰ τὸ θυσιαστήριον ἐν δεξιᾷ εἰσπορευομένων ἀνδρῶν εἰς οἶκον κυρίου. καὶ ἐδίδουν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὰ πρόθυρα πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσφερόμενον εἰς τὸν οἶκον κυρίου, καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον τὸ ἐν τῇ κιβωτῷ, ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἔσφιγξαν καὶ ἠρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ

sup manib⁹ facientiū opera speculatorū
ἐπὶ χεῖρας τῶν ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων
domus dñi. ⁊ impendebāt illud fabris
οἴκου κυρίου. καὶ ἐξωδίασαν αὐτὸ τοῖς τέκτοσι τῶν
lignoꝝ ⁊ edificatorib⁹ qui faciebāt opus in do
ξύλων καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἔργον ἐν οἴ-
mo dñi: ⁊ muratoribus ⁊ edificatorib⁹
κῳ κυρίου, καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῖς οἰκοδόμοις
lapidū ⁊ his q̄ polliebāt saxa: vt emerent la
τῶν λίθων καὶ τοῖς ξύσταις τῶν λίθων, τοῦ κτήσασθαι λί
pides excisos ⁊ ligna vt instaurarēt sar
θους λελατομημένους καὶ ξύλα τοῦ κραταιῶσαι τὸ βε
tatecta dom⁹ dñi: in oibus que expēsa sūt in
δὲκ τοῦ οἴκου κυρίου, εἰς πάντα ὅσα ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν
domo vt instaurarēt eam: verūtñ nō fient do=
οἶκον τοῦ κραταιῶσαι αὐτόν, πλὴν οὐ ποιηθήσονται οἴ=
mui dñi porte argētee claui phiale tube oīe
κῳ κυρίου θύραι ἀργυραῖ ἧλοι φιάλαι σάλπιγγες πᾶν
vas aureū vel argēteū de argēto qđ infe=
σκεῦος χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσε
rebatur in domū dñi. q᷑ his q̄ faciebāt opa
νεχθέντος εἰς οἶκον κυρίου. ὅτι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα
dederūt illud: ⁊ instaurauerūt in eo domū dñi.
ἔδωκαν αὐτί, καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον κυρίου.
⁊ nō fiebat ratio viris qb⁹ dabatur ar=
καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἄνδρας οἷς ἐδίδοτο τὸ ἀρ=
gentū in manib⁹ suis vt darēt his q̄ faciebāt o=
γύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσι τὸ ἔρ=
pus: q᷑ in fide ipsi faciebāt. argentū āt pro deli
γον, ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ἐποίουν. ἀργύριον δὲ περὶ πλημ
cto ⁊ argentū pro peccato nō illatū est in
μελίας καὶ ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας οὐκ εἰσηνέχθη εἰς
domū dñi: q᷑ sacerdotibus erat. tunc ascē
τὸν οἶκον κυρίου, ὅτι τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο. τότε ἀνέ
dit azael rex syrie: ⁊ pugnauit cōtra geth:
βη ἀζαὴλ βασιλεὺς συρίας, καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ γέθ,
⁊ cepit eā. ⁊ posuit azael faci
καὶ προκατελάβετο αὐτήν. καὶ ἔθετο ἀζαὴλ τὸ πρόσω=
em suā vt ascēderet in hierusalem. ⁊ tulit io=
πον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ ἱερουσαλήμ. καὶ ἔλαβεν ἰω=
as rex iuda oīa scā q̄ scificauit iosa
ὰς βασιλεὺς ἰούδα πάντα τὰ ἅγια ἃ ἡγίασεν ἰωσα=
phat ⁊ ioram ⁊ ochozias patres sui re
φὰτ καὶ ἰωρὰμ καὶ ὀχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ βασι
ges iuda: ⁊ scā sua ⁊ oīe aurū qđ
λεῖς ἰούδα, καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ, καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ
inuētū ē in thesauris domus dñi ⁊ in domo
εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
regis: ⁊ misit azael regi syrie:
βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ ἀζαὴλ βασιλεῖ τῆς συρίας,
⁊ ascēdit de hierusalem. ⁊ reliqua s̄monū
καὶ ἀνέβη ἀπὸ ἱερουσαλήμ. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
ioas ⁊ vniuersa que fecit: nonne hec scri
ἰωὰς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέ=
pta sunt in libro verboꝝ dierū re=
γραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέ
gum iuda? ⁊ surrexerūt serui eius ⁊ fecerūt
ων ἰούδα; καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν
cōiurationē ⁊ percusserūt ioas in domo mallo q̄
σύνδεσμον καὶ ἐπάταξαν τὸν ἰωὰς ἐν οἴκῳ μαλλὼ τῷ
in descēsu sella. ⁊ iozachar filius semaath ⁊
ἐν τῇ καταβάσει σελλά. καὶ ἰωζάχαρ υἱὸς σεμαὰθ καὶ
iozabath filius semmer serui ioas percusserūt e=
ἰωζαβὰθ υἱὸς σεμμὴρ οἱ δοῦλοι ἰωὰς ἐπάταξαν αὐ=
um ⁊ mortu⁹ est. ⁊ sepelierūt eū cū patri
τὸν καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέ
bus suis in ciuitate dauid: ⁊ regnauit ama
ρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυίδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀμα=
sias filius ei⁹ pro eo.
σίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Ca.13.

In anno vicesimo ⁊ tertio ioas filij ochozie
Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ τοῦ ἰωὰς υἱοῦ ὀχοζίου

numerū atq̧ mēsurā ī manu eorū q̄ ꝑerant cementariis domus dñi. Qui impendebant eam ī fabris lignorū & ī cemētariis his q opabantur in domo dñi: & sartatecta faciebāt: & ī his q cedebant saxa: & vt emerent ligna & lapides q excidebātur: ita vt impleretur instauratio domus dñi in vniuersis q̄ īdigebāt expēsa ad muniēdā domum. Verūtñ nō fiebant ex eadē pecunia hydrie tēpli dñi & fuscinule & thuribula & tube & oē vas aureū & argēteū: de pecūia q̄ inferebatur in tēplū dñi. His enim q faciebant opus dabatur: vt instauraretur tēplū dñi & nō fiebat rō his hoībus q accipiebāt pecuniā vt distribuerēt eā artificibus: sed in fide tractabant eā. Pecuniā vero ꝓ delicto & pecuniā ꝓ pctīs nō īferebāt in tēplū dñi: qa sacerdotū erat. Tūc ascēdit azahel rex syrie & pugnabat contra geth: cepitq̧ eā & direxit faciē suā vt ascēderet in ierusalē. Quāobrem tulit ioas rex iuda oīa sanctificata que cōsecrauerat iosaphat & ioram & ochozias patres ei⁹ reges iuda: & q̄ ipse obtulerat: & vniuersum aurū qđ iueniri potuit in thesauris tēpli dñi & in palacio regis: misitq̧ azahel regi syrie: & recessit ab ierusalem. Reliq̄ āt sermonum ioas & vniuersa q̄ fecit: nōne hec scripta sunt in libro verborū dierꝫ regum iuda? Surrexerunt aūt serui eius & cōiurauerūt īter se: pcusserūtq̧ ioas ī domo mello in descēsu sela. Iosachar nāq̧ filius semath & iosabath filius somer serui eius percusserunt eum: & mortu⁹ est. Et sepelierūt eū cū prib⁹ suis ī cītate dd: regnauitq̧ amasias filius ei⁹ ꝓ eo. 13.

Anno vicesimo tertio ioas filii ochozie

המתכן על ידי עשי המלאכה
המפקדים בית יהוה ויוציאהו
לחרשי העץ ולבנים העשים בית
יהוה: ולגדרים ולחצבי האבן
ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק
את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא
על הבית לחזקה: אך לא יעשה בית
יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות
חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן
הכסף המובא בית יהוה: כי לעשי
המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית
יהוה: ולא יחשבו את האנשים
אשר יתנו את הכסף על ידם
לתת לעשי המלאכה כי באמנה
הם עשים: כסף אשם וכסף
חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים
יהיו: אז יעלה חזאל מלך ארם
וילחם על גת וילכדה וישם חזאל
פניו לעלות על ירושלם: ויקח
יהואש מלך יהודה את כל הקדשים
אשר הקדישו יהושפט ויהורם
ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת
קדשיו ואת כל הזהב הנמצא
באצרות בית יהוה ובית המלך
וישלח לחזאל מלך ארם ויעל
מעל ירושלם: ויתר דברי יואש
וכל אשר עשה הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: ויקמו עבדיו ויקשרו קשר
ויכו את יואש בית מלא היורד
סלא: ויוזכר בן שמעת ויהוזבד
בן שמר עבדיו הכהו וימת
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד
וימלך אמציה בנו תחתיו:

Cap. xiij.

בשנת עשרים
ושלש שנה ליואש בן אחזיהו

תכן עשה
לאו יצא
בנה
קנה חצב
ספף זמר
זרק חצר
כלה בוא
נתן
חשב
נתן
בוא
היה עלה
לחם לכד
שום פנה
לקח
קדש
מצא
שלח
כתב
יום
קום קשר
נכה
מות
קבר
מלך
שנה

מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן יֵהוּא
עַל יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁבַע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ עָשָׂה רוּעַ
אַחַר חַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא סָר מִמֶּנָּה׃ חָטָא סוּר
וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם חָרָה נָתַן
בְּיַד חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וּבְיַד בֶּן הֲדַד
בֶּן חֲזָאֵל כָּל הַיָּמִים׃ וַיְחַל יְהוֹאָחָז יוֹם חָלָה
אֶת פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֵלָיו יְהוָה פָּנָה שָׁמַע
כִּי רָאָה אֶת לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי לָחַץ
אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם׃ וַיִּתֵּן יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד יָשַׁע
אֲרָם וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם
כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ אַךְ לֹא סָרוּ תְּמֹל
מֵחַטֹּאת בֵּית יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִי
אֶת יִשְׂרָאֵל בָּהּ הָלָךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה
עָמְדָה בְּשֹׁמְרוֹן׃ כִּי לֹא הִשְׁאִיר שָׁאַר
לִיהוֹאָחָז עָם כִּי אִם חֲמִשִּׁים
פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה רֶכֶב וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
רַגְלִי כִּי אִבְּדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיְשִׂמֵם
כֶּעָפָר לָדֻשׁ׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז שׂוּם דּוּשׁ
וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלוֹא הֵם גָּבַר
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי כָּתַב יוֹם
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם אֲבֹתָיו שָׁכַב
וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ קָבַר מָלַךְ
תַּחְתָּיו׃ בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה
שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
יְהוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז עַל יִשְׂרָאֵל
בְּשֹׁמְרוֹן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃
וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר רוּעַ סוּר
מִכָּל חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן נְבָט
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל בָּהּ חָטָא
הָלָךְ׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל אֲשֶׁר
עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלְחַם עִם גָּבַר לָחַם
אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא הֵם
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי

regis iude: regnauit io
achaz filius iehu
super israel in samaria
decem & septem
annis: & fecit malū co
ram dño. Secutusq; est
pctā hieroboā filii na
bath qui
peccare fecit israel: &
non declinauit ab eis.
Iratusq; est furor dñi
cōtra israel: & tradidit
eos in manu azahel re
gis syrie: & in manu bē
adab filii azahel cūctis
diebus. Dep̄catus est āt
ioachaz faciē dñi: &
audiuit eū dominus.
Vidit ei angustiā isra
el: quia attriuerat
eos rex syrie. Et dedit
dominus
saluatorē israeli: & libe
ratus est de manu regis
syrie: habitauerūtq; fi
lii israel ī tabernaculis
suis: sicut heri & nu
diustertius. Verūtñ nō
recesserunt a pctis do
mus hieroboā q peccа
re fecit israel: sed in ipis
ambulauerūt. Siqdem
& lucus p̄masit in sama
ria: & nō sunt derelicti
ioachaz de pplo nisi
quinquaginta
eqtes: & decē curr⁹ &
decem milia
peditū. Interfecerat ei
eos rex syrie & redege
rat q̄si puluerē in tritu
ra aree. Reliq āt s̄monū
ioachaz & vniuersa q̄
fecit & fortitudo eius:
nōne hec scripta sūt ī
libro sermonū dierum
regū isrl'. Dormiuitq;
ioachaz cū p̄rib⁹ suis:
& sepelierūt eū in sama
ria: regnauitq; ioas fili
us eius p̄ eo. Anno tri
cesimo septimo
ioas regis iuda regna
uit
ioas filius ioachaz su
per israel
in samaria sedecim an
nis:
& fecit qd̄ malū est ī cō
spectu dñi. Nō declina
uit ab oībus pctis hiero
boam filii nabath
q peccare fecit israel:
sed in ipsis
ambulauit. Reliq autē
sermonū ioas & vniuer
sa q̄ fecit: & fortitudo e
ius quō pugnauerit cō
tra amasiā regem iuda:
nonne hec
scripta sunt in libro
sermonū dierū regum

regis iuda regnauit ioachaz filius ieu sup is
βασιλέως ἰούδα ἐβασίλευσεν ἰωάχαζ υἱὸς ἰοὺ ἐπ' ἰσ
rael in samaria decē τ septē ānis: τ fecit
ραὴλ ἐν σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη, καὶ ἐποίησε τὸ
malū corā dño: τ iuit post pec
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν ἁμαρ
cata hieroboā filij nabat: q̄ peccare fecit israel:
τιῶν ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ,
nō recessit ab eis. τ irat⁹ ē furore dñs cōtra
οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος ἐπὶ τὸν
israel: τ tradidit eos in manus azael re
ἰσραήλ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἀζαὴλ βα
gis syrie: τ in manus filij ader filij azael
σιλέως συρίας, καὶ εἰς χεῖρας υἱοῦ ἄδερ υἱοῦ ἀζαὴλ
cūctis diebus. τ ioachaz dep̄cat⁹ ē fa
πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἰωάχαζ ἐδεήθη τοῦ προσώ
ciem dñi: τ exaudiuit eū dñs: qꝛ vidit
που κυρίου, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος, ὅτι εἶδε
angustiā israel: qꝛ attriuerat eos rex
τὴν θλίψιν τοῦ ἰσραήλ, ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασι
syrie. τ dedit dñs salutē isra
λεὺς συρίας. καὶ ἔδωκε κύριος σωτηρίαν τῷ ἰσρα
el: τ eduxit eos de sub manibus sy
ήλ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ὑποκάτωθεν τῶν χειρῶν συ
rie: τ sederūt filij israel in tabernacu
ρίας, καὶ ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμα
lis suis sicut heri τ nudi⁹terti⁹: verūtñ nō rece
σιν αὐτῶν καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης, πλὴν οὐκ ἀπ
serūt a peccatis domus hieroboā: q̄ peccare
έστησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν οἴκου ἱεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρ
fecit israel: in ipsis ambulauerūt. τ
τεν τὸν ἰσραήλ, ἐν αὐταῖς ἐπορεύθησαν. καί γε τὸ
lucus p̄masit in samaria: q̄m nō relictus est io
ἄλσος ἐστάθη ἐν σαμαρείᾳ, ὅτι οὐχ ὑπελείφθη τῷ ἰωά
chaz ppl's nisi quinquaginta equites τ decē cur
χαζ λαὸς ἀλλ' ἢ πεντήκοντα ἱππεῖς καὶ δέκα ἅρ
rus τ decē milia peditū: qꝛ destruxit e
ματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν, ὅτι ἀπώλεσεν αὐ
os rex syrie: τ posuit eos vt puluerē
τοὺς βασιλεὺς συρίας, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὡς χοῦν
in conculcationē. τ reliqua sermonū ioacha
εἰς καταπάτησιν. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰωάχα
τ vniuersa que fecit τ potentie eius: nō
καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐ
ne hec scripta sunt in libro s̄monū
ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν
dierū regum israel: τ dormiuit ioacha
ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰσραήλ; καὶ ἐκοιμήθη ἰωάχα
cum p̄ribus suis: τ sepelierūt eū in s
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν σα
maria: τ regnauit ioas fili⁹ eius pro eo.
μαρείᾳ, καὶ ἐβασίλευσεν ἰωὰς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ
in āno tricesimo τ septimo ioas regis iu
ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ τοῦ ἰωὰς βασιλέως ἰου
da regnauit ioas fili⁹ ioachaz sup israel i
δα ἐβασίλευσεν ἰωὰς υἱὸς ἰωάχαζ ἐπὶ ἰσραὴλ ἐ
samaria sexto τ decio āno. τ fecit ioas
σαμαρείᾳ ἓξ καὶ δέκα ἔτει. καὶ ἐποίησεν ἰωὰς τὸ
malum corā dño. nō recessit ab oibus pec
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρ
catis hieroboā filij nabat: q̄ peccare fecit israel:
τιῶν ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ
in eis ābulauit. τ reliqua s̄monū ioas
ἐν αὐταῖς ἐπορεύθη. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰωὰς
τ vniuersa q̄ fecit τ prelia eius
καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅ
fecit cū amassia rege iuda: nō
ἐποίησε μετὰ ἀμασίου βασιλέως ἰούδα, οὐ
hec scripta sunt in libro s̄monū di
ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμε
rum regum
ρῶν τῶν βασιλέων

israel: ⁊ dormiuit ioas cū patribus ſuis.
ἰσραὴλ; καὶ ἐκοιμήθη ἰωὰς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.
⁊ hieroboā ſedit ſup ſoliū eius. ⁊ ſepult⁹ ē
καὶ ἱεροβοὰμ ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ. καὶ ἐτάφη
ioas in ſamaria cū regibus iſrael. ⁊ eliſeus
ἰωὰς ἐν σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων ἰσραήλ. καὶ ἐλισσαιὲ
egrotauit infirmitate ſua per quā mortu⁹ ē. ⁊ de
ἠῤῥώστησεν τὴν ἀῤῥωστίαν αὐτοῦ δι᾽ ἣν ἀπέθανεν. καὶ κα=
ſcēdit ioas rex iſrael ad eū ⁊ fleuit ſup
τέβη ἰωὰς βασιλεὺς ἰσλ πρὸς αὐτὸν καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ
faciem ei⁹: ⁊ dixit pater pater currus iſrael
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πάτερ πάτερ ἅρμα ἰσραὴλ
⁊ eques eius. ⁊ ait ei eliſeus: cape arcū
καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐλισσαιέ, λάβε τόξον
⁊ ſagittas. tulit ad eū arcū ⁊ ſagittas. ⁊
καὶ βολίδας. καὶ ἔλαβεν πρὸς αὐτὸν τόξον καὶ βέλη. καὶ
dixit eliſeus regi iſrael: pone ma
εἶπεν ἐλισσαιὲ τῷ βασιλεῖ ἰσραήλ, ἐπιβίβασον τὴν χεῖ=
nū tuā ſup arcū. ⁊ poſuit manū ſuā: ⁊
ρά σου ἐπὶ τὸ τόξον. καὶ ἐπεβίβασεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
impoſuit eliſeus manus ſuas ſup manus re=
ἐπέθηκεν ἐλισσαιὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βα
gis. ⁊ ait: aperi feneſtrā cōtra oriētē. ⁊
σιλέως. καὶ εἶπεν, ἄνοιξον τὴν θυρίδα κατὰ ἀνατολάς. καὶ
aperuit. ⁊ dixit eliſeus: iace ſagittā. ⁊ ſagittauit: ⁊ a=
ἤνοιξεν. καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ, τόξευσον. καὶ ἐτόξευσεν, καὶ εἶ
it: ſagitta ſalutis dn̄o ⁊ ſagitta ſalutis ꝯ ſy=
πεν, βέλος σωτηρίας τῷ κυρίῳ καὶ βέλος σωτηρίας ἐν συ
riā: ⁊ percuties ſyriā in aphec vſq; ad ꝯſumatiōez.
ρίᾳ, καὶ πατάξεις τὴν συρίαν ἐν ἀφὲκ ἕως συντελείας.
⁊ ait eliſeus ioas. tolle ſagittas. ⁊ cepit. ⁊ di
καὶ εἶπεν ἐλισσαιὲ τῷ ἰωάς, λάβε βέλη. καὶ ἔλαβεν. καὶ εἶ
xit regi: percute in terrā. ⁊ percuſſit
πεν τῷ βασιλεῖ, πάταξον εἰς τὴν γῆν. καὶ ἐπάταξεν
ter ⁊ ſtetit. ⁊ triſtat⁹ ē ſup eo hō dei. ⁊ ait:
τρὶς καὶ ἔστη. καὶ ἐλυπήθη ἐπ᾽ αὐτῷ ὁ ἄνος τοῦ θῦ. καὶ εἶπεν,
ſi ꝑcuſſiſſes quīquies vel ſexies. tunc percuſſiſſes ſy=
εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις, τότε ἂν ἐπάταξας τὴν συ
riā vſq; ad cōſumationē: ⁊ nūc ter ꝑcuties ſyriam.
ρίαν ἕως συντελείας, καὶ νῦν τρὶς πατάξεις τὴν συρίαν.
⁊ eliſeus mortu⁹ ē: ⁊ ſepeliunt eum. ⁊ accin
καὶ ἐλισσαιὲ ἀπέθανεν, καὶ θάπτουσιν αὐτόν. καὶ μονόζω=
cti moab venerūt in terrā veniēte anno. ⁊ factū eſt
νοι μωὰβ ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ ἐγένετο
cū ipſi ſepelirent hoīez vnū: ⁊ ecce viderūt accinctū:
αὐτῶν θαπτόντων ἄνον ἕνα, καὶ ἰδοὺ εἶδον τὸν μονόζωνον,
⁊ proiecerūt virū in ſepulchro eliſei ⁊ iuit. ⁊
καὶ ἔῤῥιψαν τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ ἐλισσαιὲ καὶ ἐπορεύθη. καὶ
tetigit oſſa eliſei ⁊ vixit ⁊ ſtetit ſup pe=
ἥψατο τῶν ὀστῶν ἐλισσαιὲ καὶ ἔζησε καὶ ἔστη ἐπὶ τοὺς πό
des ſuos. ⁊ azael rex ſyrie afflixit
δας αὐτοῦ. καὶ ἀζαὴλ βασιλεὺς συρίας ἐξέθλιψε
iſrael cunctis diebus ioachaz. ⁊ miſert⁹
τὸν ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας ἰωάχαζ. καὶ ἠλέη
eſt dn̄s eoꝝ ⁊ miſerat⁹ eſt eos. ⁊ reſpe
σε κύριος αὐτοὺς καὶ ᾠκτείρησεν αὐτούς. καὶ ἐπέ=
xit ad eos propter pactū ſuū qđ
βλεψεν πρὸς αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν
cum abraam ⁊ iſaac ⁊ iacob. ⁊ nō vo
μετὰ ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ. καὶ οὐκ ἠθέ
luit dn̄s diſperdere eos: ⁊ nō proie
λησε κύριος διαφθεῖραι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀπέῤῥι=
cit eos a facie ſua vſq; nūc. ⁊ mor
ψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἕως νῦν. καὶ ἀπέ=
tu⁹ ē azael rex ſyrie. ⁊ regnauit fi=
θανε ἀζαὴλ βασιλεὺς συρίας. καὶ ἐβασίλευσεν υἱ=
lius ader filius eius pro eo. ⁊ reuerſus eſt io=
ὸς ἄδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἐπέστρεψεν ἰω
as fili⁹ ioachaz ⁊ cepit ciuitates de ma=
ὰς υἱὸς ἰωάχαζ καὶ ἔλαβεν τὰς πόλεις ἐκ χει
nu filij ader filij azael: : q̄s cepit de manu
ρὸς υἱοῦ ἄδερ υἱοῦ ἀζαήλ, ἃς ἔλαβεν ἐκ χειρὸς

iſrael: Et dormiuit ioas cū patribus ſuis: ꝏꝏ hieroboā āt ſedit ſuper ſoliū eius. Porro Ioas ſepultus eſt in ſamaria cū regibus iſrael. Heliſeus āt egrotabat infirmitate qua & mortuus eſt. Deſcēditq; ad eum ioas rex iſrael & flebat corā eo: dicebatq;: pater mi: pater mi: curruſ iſrael & auriga eius. Et ait illi heliſe⁹. Affer arcū & ſagittas. Cūq; attuliſſet ad eū arcū & ſagittas: dixit ad regē iſrael. Pone manū tuam ſup arcū. Et cū poſuiſſet ille manū ſuā: ſuppoſuit heliſeus manus ſuaſ manibus regis: & ait. Api feneſtrā orietalē. Cūq; apuiſſet dixit heliſeus: iace ſagittā: & iecit: & ait heliſeus. Sagitta ſalutis dn̄i: & ſagitta ſalutis cōtra ſyriā: ꝑcutieſq; ſyriā ī aphec donec cōſumas eā. Et ait. Tolle ſagittas. Qui cū tuliſſet: rurſū dixit ei. Percute iaculo terrā. Et cū ꝑcuſſiſſet tribus vicibus & ſtetiſſet: iratus eſt vir dei cōtra eū: & ait. Si ꝑcuſſiſſes quīquies aut ſexies ſiue ſepties: ꝑcuſſiſſes ſyriam vſq; ad cōſumatiōem. Nūc āt tribus vicibus percuties eā. Mortu⁹ ē ergo heliſeus & ſepelierūt eū. Latrūculi aūt de moab venerūt ī terrā in ipo anno. Quidā āt ſepeliētes hoīem viderūt latrunculos: & ꝓiecerūt cadauer ī ſepulchro heliſei. Qđ cū tetigiſſet oſſa heliſei: reuixit homo & ſtetit ꝏꝏꝏ ſup pedes ſuos. Igitur azahel rex ſyrie afflixit iſrael cūctis diebus ioachaz. Et miſert⁹ eſt dominus eorum & reuerſus eſt ad eos ꝏꝏꝏ ꝑꝑ pactū ſuū qđ hēbat cum abraam & iſaac & iacob & noluit diſꝑdere eos: neq; ꝏꝏꝏꝏ ꝓiicere penitus vſq; in pn̄s tp̄s. Mortuus ē āt Azahel rex ſyrie & regnauit benadab ꝏꝏꝏ filius eius pro eo. Porro ioas filius ꝏꝏꝏꝏ ioachaz tulit vrbes de manu ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ benadab filii azahel q̄s tulerat de manu ꝏꝏꝏ

ישראל׃ וישכב יואש עם אבתיו — שכב
וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש — קבר
בשמרון עם מלכי ישראל׃ ואלישע
חלה את חליו אשר ימות בו וירד — חלה מות
אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו — בכה פנה
ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃
ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים — לקח
ויקח אליו קשת וחצים׃ ויאמר למלך
ישראל הרכב ידך על הקשת — רכב
וירכב ידו וישם אלישע ידיו על — שום
ידי המלך׃ ויאמר פתח החלון — חלל
קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה — פתח
ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ — ירה
תשועה בארם והכית את ארם — ישע נכה
באפק עד כלה׃ ויאמר קח החצים
ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה
ויך שלש פעמים ויעמד׃ ויקצף — עמד קצף
עליו איש האלהים ויאמר להכות
חמש או שש פעמים אז הכית
את ארם עד כלה ועתה שלש
פעמים תכה את ארם׃ וימת אלישע — מות
ויקברהו וגדודי מואב יבאו בארץ — קבר גדד
בא שנה׃ ויהי הם קברים איש — בוא היה
והנה ראו את הגדוד וישליכו את — ראה שלך
האיש בקבר אלישע וילך ויגע — נגע
האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם — חיה קום
על רגליו׃ וחזאל מלך ארם לחץ
את ישראל כל ימי יהואחז׃ ויחן — יום חנן
יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם — רחם פנה
למען בריתו את אברהם יצחק — ברת
ויעקב ולא אבה השחיתם ולא — שחת
השליכם מעל פניו עד עתה׃ וימת — שלך פנה
חזאל מלך ארם וימלך בן הדד — מות
בנו תחתיו׃ וישב יהואש בן — מלך
יהואחז ויקח את הערים מיד — שוב
בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד — לקח עיר

יהואחז אביו במלחמה שלש לחם
פעמים הכהו יואש וישב את נכה שוב
Cap. xiiij ערי ישראל׃ בשנת
שתים ליואש בן יואחז מלך ישראל שנה
מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה׃
בן עשרים וחמש שנה היה במלכו
ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדין מן ירושלם׃
ויעש הישר בעיני יהוה רק לא עשה
כדוד אביו ככל אשר עשה יואש
אביו עשה׃ רק הבמות לא סרו עוד במה סור
העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ זבח קטר
ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו היה מלך
ויך את עבדיו המכים את המלך נכה
אביו׃ ואת בני המכים לא המית מות
ככתוב בספר תורת משה אשר כתב ירה
צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות
על בנים ובנים לא יומתו על
אבות כי אם איש בחטאו יומת׃
הוא הכה את אדום בגיא המלח נכה גיא
עשרת אלפים ותפש את הסלע
במלחמה ויקרא את שמה יקתאל קרא
עד היום הזה׃ אז שלח אמציה
מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן לאך
יהוא מלך ישראל לאמר לכה ילך
נתראה פנים׃ וישלח יהואש מלך ראה פנה
ישראל אל אמציהו מלך יהודה שלח
לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל
הארז אשר בלבנון לאמר תנה את נתן
בתך לבני לאשה ותעבר חית איש עבר
השדה אשר בלבנון ותרמס את חיה רמס
החוח׃ הכה הכית את אדום נכה
ונשאך לבך הכבד ושב בביתך כבד ישב
ולמה תתגרה ברעה ונפלתה גרה רוע
אתה ויהודה עמך׃ ולא שמע
אמציהו ויעל יהואש מלך עלה

ioachaz patris sui iure prelii. Tribus vicibus percussit eum ioas: & reddidit ciuitates israel. 14.

IN anno scđo ioas filii ioachaz regis israel regnauit amasias filius ioas regis iuda: viginti qnq; annorum erat cũ regnare cepisset. Viginti aũt & nouẽ annis regnauit in ierusalẽ. Nomẽ matris eius ioaden de ierusalem. Et fecit rectũ corã domino: verũtñ non vt dauid pr̃ eius. Iuxta omnia que fecit ioas pater suus fecit: nisi tãtũ hoc q excelsa nõ abstulit. Adhuc eñ ppl's adolebat & imolabat icẽsum in excelsis. Cumq; obtinuisset regnum pcussit seruos suos q interfecerant regem patrẽ suũ: filios ãt eoꝝ qui occiderant nõ occidit: iuxta qđ scriptũ ẽ ĩ libro legis moysi sicut p̃cepit dñs dicẽs. Non morientur patres pro filiis neq; filii p patribus: sed vnusquisq; in pctõ suo morietur. Ipse pcussit edõ in valle salinarum decem milia & apph̃ẽdit petram in p̃lio: vocauitq; nomen eius iezechel vsq; in p̃ntẽ diẽ. Tunc misit amasias nũcios ad ioas filiũ ioachaz filii iehu regis israel dicẽs. Veni & videamus nos. Remisitq; ioas rex israel ad amasiam regẽ iuda: dicens. Carduus libani misit ad cedrũ qui est in libano dicens. Da filiã tuã filio meo vxorem. Trãsierũtq; bestie saltus que sunt in libano: & conculcauerunt carduũ. Percutiẽs inualuisti super edom: & subleuauit te cor tuum. Cõtentus esto gloria: & sede ĩ domo tua. Quare prouocas malũ: vt cadas tu & iudas tecum? Et non acquieuit amasias. Ascenditq; ioas rex

ioachaz patris sui in prelio. ꝛ percu
ἰωάχαζ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ ἐπά
sit eũ ter ioas: ꝛ reddidit ciuitates
ταξεν αὐτὸν τρὶς ἰωάς, καὶ ἀπέστρεψε τὰς πόλει
israel.
ἰσραήλ. Ca.14

IN anno secundo ioas filii ioachaz re
Ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ ἰωὰς υἱοῦ ἰωάχαζ βασι
gis israel regnauit amessias filius ioas re
λέως ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ἀμεσσίας υἱὸς ἰωὰς βασι
gis iuda: filiꝰ exñs viginti ꝛ quinq; ãnoꝝ amessia
λέως ἰούδα, υἱὸς ὢν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἀμεσσία
cum regnaret ipse. ꝛ viginti ꝛ nouẽ ãnis re
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβα
gnauit in hierusalem. ꝛ nomẽ matris sue
σίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ
ioadẽ de hierusalem. ꝛ fecit rectũ corã
ἰωαδὴν ἐξ ἱερουσαλήμ. καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιο
dño: verũtñ nõ vt dauid pater eiꝰ. iuxta
κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. κατὰ
omnia q̃cũq; fecit pater suus ioas fecit:
πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἰωὰς ἐποίησεν
verũ excelsa nõ abstulit: adhuc ppl's immolabat
πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ
adolebãt icẽsũ in excelsis. ꝛ factũ est vt roboratũ est
ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. καὶ ἐγένετο ὡς ἐκραταιώθη
regnum in manu amessie: percussit ser
ἡ βασιλεία ἐν τῇ χειρὶ ἀμεσσίου, ἐπάταξεν τοὺς πα
uos suos qui percusserũt patrẽ suũ.
ῖδας αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας τὸν πατέρα αὐτοῦ
at filios eoꝝ q̃ pcusserũt nõ occidit: si
τοὺς δὲ υἱοὺς τῶν παταξάντων οὐκ ἐθανάτωσεν, κα
cut scriptũ est in libro legis moysi: sicut prece
θὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου νόμου μωυσῆ, ὡς ἐνετεί
pit dñs dicẽs: nõ morientur patres pro
λατο κύριος λέγων, οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ
filiis: neq; filii morientur pro patribus: sed
τέκνων, οὐδὲ υἱοὶ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἢ
vnusquisq; in peccato suo morietur: ipse ame
ἕκαστος ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται. αὐτὸς ἀμ
ssias percussit edom in valle salis decẽ milia:
εσσίας ἐπάταξεν τὸν ἐδὼμ ἐν γέμελα δέκα χιλιάδας
ꝛ apph̃ẽdit petram in prelio: ꝛ voca
καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐκάλ
uit nomẽ eius iecthoel vsq; in diem hanc.
εσε τὸ ὄνομα αὐτῆς ἰεκθοὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
tunc misit amessias nuncios ad ioas filiũ ioa
τότε ἀπέστειλεν ἀμεσσίας ἀγγέλους πρὸς ἰωὰς υἱὸν ἰω
chaz filii ieu regis israel dicẽs: veni ꝛ vide
άχαζ υἱοῦ ἰοὺ βασιλέως ἰσραὴλ λέγων, δεῦρο καὶ ὀφθῶ
mur ad inuicem. ꝛ misit ioas rex isra
μεν ἐν προσώποις. καὶ ἀπέστειλεν ἰωὰς βασιλεὺς ἰσρα
el ad amessiam regem iuda dicẽs: carduꝰ q̃
ὴλ πρὸς ἀμεσσίαν βασιλέα ἰούδα λέγων, ὁ ἀκχὰχ
in libano misit ad cedrũ que in
ἐν τῷ λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ
libano dicẽs: da filiam tuã filio meo in
λιβάνῳ λέγων, δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς
vxorem. ꝛ trãsierũt bestie agri q̃ in
γυναῖκα. καὶ διῆλθε τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ
libano ꝛ cõculcauerũt carduũ. percutiẽs per
λιβάνῳ καὶ συνεπάτησεν τὸν ἀκχάχ. πατάξας ἐπά
cussisti idumeã: ꝛ leuauit te cor tuũ: glo
ταξας τὴν ἰδουμαίαν, καὶ ἐπῆρέν σε ἡ καρδία σου, ἐν
riare sedens in domo tua. ꝛ quare con
δοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου. καὶ ἱνατί ἐρί
tẽdis in malo: ꝛ cades tu ꝛ iudas tecum?
ζεις ἐν κακίᾳ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ ἰούδας μετὰ σοῦ.
ꝛ nõ audiuit amessias. ꝛ ascẽdit ioas
καὶ οὐκ ἤκουσεν ἀμεσσίας. καὶ ἀνέβη ἰωὰς βα
rex
σιλεὺς

israel: τ viſi ſunt adinuicem ipſe τ ame-
ἰσραήλ, καὶ ὤφθησαν ἐν προσώποις αὐτὸς καὶ ἀμε-
ſſias rex iuda in bethſamis iudee. τ
σίας βασιλεὺς ἰούδα ἐν βαιθσαμὶς τῆς ἰουδαίας. καὶ
corruit ppl's iuda corā iſrael: τ fugerūt
ἔπεσεν ὁ λαὸς ἰούδα ἐνώπιον ἰσραήλ, καὶ ἔφυγον
vir in tabernaculū ſuū. τ ameſſiam filiū ioas
ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀμεσσίαν υἱὸν ἰωὰς
regem iuda cepit ioas rex iſrael in
βασιλέα ἰούδα συνέλαβεν ἰωὰς βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐν
bethſamis: τ duxit eū in hieruſalem. τ de
βαιθσαμὶς, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ κα
truxit muros hieruſalem a porta ephra-
θεῖλεν τοὺς τείχους ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς πύλης ἐφρα
im vſq ad portā anguli quadringētis cubitis.
ὶμ ἕως τῆς πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίους πήχεις.
τ tulit aurum τ argētū τ vniuerſa
καὶ ἔλαβεν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ
vaſa q̄ inuēta ſunt in domo dñi: τ in theſauris
σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐν θησαυροῖς
domus regis: τ filios cōmixtorū:
οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων,
τ reuerſus eſt in ſamariam. τ reliqua ver-
καὶ ἀπέστρεψεν εἰς σαμάρειαν. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
borū ioas que fecit in fortitudine ſua: q̄ pu-
γων ἰωὰς ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐπο
gnauit cū ameſſia rege iuda: nōne hec
λέμησε μετὰ ἀμεσσίου βασιλέως ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα
ſcripta ſunt in libro ſmonū dierū re-
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βα
gum iſrael: τ dormiuit ioas cū patribus
σιλέων ἰσραήλ; καὶ ἐκοιμήθη ἰωὰς μετὰ τῶν πατέρων
ſuis: τ ſepult⁹ eſt in ſamaria cū regibus
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων
iſrael. τ ſedit hieroboam filius eius ſup
ἰσραήλ. καὶ ἐκάθησεν ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
thronū eius. τ vixit ameſſias fili⁹ ioas rex
θρόνου αὐτοῦ. καὶ ἔζησεν ἀμεσσίας υἱὸς ἰωὰς βασιλεὺς
iuda poſtq̄ mortu⁹ eſt ioas filius ioachaz rex
ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἰωὰς υἱὸν ἰωάχαζ βασι
iſrael quīdecim ānis. τ reliqua ſer
λέα ἰσραὴλ πεντεκαίδεκα ἔτη. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό
monū ameſſie τ oīa q̄cūq fecit: nonne hec
γων ἀμεσσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦ
ſcripta ſunt in libro ſmonū dierū re-
τα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βα
gum iuda: τ cōuerſus ē exercitus cōtra ameſſiaz
σιλέων ἰούδα; καὶ συνεστράφη σύστρεμμα ἐπὶ ἀμεσσίαν
in hieruſalem τ fugit in lachis: τ miſerūt
ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἔφυγεν εἰς λαχίς, καὶ ἀπέστειλαν
poſt eum in lachis τ interfecerūt eum ibi:
ὀπίσω αὐτοῦ εἰς λαχὶς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ,
τ aſportauerūt eū in equis: τ ſepult⁹ ē i hie
καὶ ἦραν αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν ἱε-
ruſalem cū prībus ſuis in ciuitate
ρουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει
dauid. τ tulit vniuerſus ppl's iuda aza
δαυίδ. καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς ἰούδα τὸν ἀζα
riam filiū eius: τ ipſe erat fili⁹ ſedecim
ρίαν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν υἱὸς ἑκκαίδεκα-
annorū: τ regē cōſtituerūt eū pro patre
ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς
eius ameſſia. ipſe edificauit eloth τ
αὐτοῦ ἀμεσσίου. αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν ἐλὼθ καὶ
reſtituit eā iuda poſtq̄ dormiuit
ἀπέστρεψεν αὐτὴν τῷ ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι
rex cū patribus ſuis. in an
τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. ἐν ἔ-
no quintodecimo ameſſias filiȷ ioas re
τει πεντεκαιδεκάτῳ ἀμεσσίας υἱοῦ ἰωὰς βα-
gis iuda: regnauit hieroboam
σιλέως ἰούδα, ἐβασίλευσεν ἱεροβοὰμ

iſrael: & viderunt ſe ipſe & amaſias rex iuda in bethſames oppido iude. Percuſſuſq; eſt iuda coram iſrael: & fugerūt vnuſquiſq; i tabernacula ſua. Amaſiā vero regē iuda filium ioas filii ochozie cepit ioas rex iſrael in bethſames: & adduxit eum in ierusalem. Et interrupit murū ieruſalem a porta effraim vſq; ad portā anguli: quadringentis cubitis. Tulitq; omne aurum & argētum & vniuerſa vaſa que inuenta ſunt i domo dñi & in theſauris regis & obſides: & reuerſus eſt in ſamariam. Reliqua aūt verborum ioas q̄ fecit & fortitudo eius q̄ pugnauit contra amaſiam regem iuda: nōne hec ſcripta ſunt in libro ſermonū dierų regum iſrael: Dormiuitq; ioas cum prībus ſuis & ſepult⁹ ē in ſamaria cū regib⁹ iſrael: & regnauit hieroboā filius eius p eo. Vixit āt amaſias filius ioas rex iuda poſt q̄ mortuus eſt ioas filius ioachaz regis iſrael: viginti quinq; annis. Reliqua āt ſmonū amaſie: nōne hec ſcripta ſunt i libro ſermonum dierum regū iuda? Factaq; eſt contra eum cōiuratio in ieruſalē: at ille fugit ī lachis. Miſeruntq; poſt eū ī lachis: & interfecerunt eum ibi: & aſportauerunt in equis: ſepultuſq; ē in ieruſalē cū prib⁹ ſuis in ciuitate dauid. Tulit aūt vniuerſus populus iude azariam annos natum ſedeci: & conſtituerunt eū regē p patre eius amaſia. Ipſe edificauit ahylam & reſtituit eam iude poſtq̄ dormiuit rex cū patribus ſuis. Anno quintodecimo amaſie filii ioas regis iuda regnauit hieroboam

ישראל ויתראו פנים הוא	ראה
ואמציהו מלך יהודה בבית שמש	
אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני	נגף פנה
ישראל וינסו איש לאהלו: ואת	נוס
אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן	
אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל	
בבית שמש ויבאו ירושלם	בוא
ויפרץ בחומת ירושלם בשער	פרץ חמה
אפרים עד שער הפנה ארבע	רבע
מאות אמה: ולקח את כל הזהב	מאה
והכסף ואת כל הכלים הנמצאים	כלה מצא
בית יהוה ובאצרות בית המלך	
ואת בני התערבות וישב שמרונה:	ערב שוב
ויתר דברי יהואש אשר עשה	
וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו	גבר לחם
מלך יהודה הלא הם כתובים על	כתב
ספר דברי הימים למלכי ישראל:	יום
וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר	שכב קבר
בשמרון עם מלכי ישראל וימלך	מלך
ירבעם בנו תחתיו: ויחי אמציהו בן	חיה
יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש	
בן יהואחז מלך ישראל חמש	
עשרה שנה: ויתר דברי אמציהו	
הלא הם כתבים על ספר דברי	
הימים למלכי יהודה: ויקשרו עליו	קשר
קשר בירושלם וינס לכישה	נוס
וישלחו אחריו לכישה וימתהו	שלח מות
שם: וישאו אתו על הסוסים ויקבר	נשא
בירושלם עם אבתיו בעיר דוד:	
ויקחו כל עם יהודה את עזריה	לקח
והוא בן שש עשרה שנה וימלכו	מלך
אתו תחת אביו אמציהו: הוא בנה	
את אילת וישבה ליהודה אחרי	שוב
שכב המלך עם אבתיו: בשנת	שנה
חמש עשרה שנה לאמציהו בן	
יואש מלך יהודה מלך ירבעם	

בן יואש מלך ישראל בשמרון
ארבעים ואחת שנה: ויעש הרע   רבע עשה
בעיני יהוה לא סר מכל חטאות   רוע סור
ירבעם בן נבט אשר החטיא את   חטא
ישראל: הוא השיב את גבול   שוב גבל
ישראל מלבוא חמת עד ים
הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל
אשר דבר ביד עבדו יונה בן
אמתי הנביא אשר מגת החפר:
כי ראה יהוה את עני ישראל   ענה
מרה מאד ואפס עצור ואפס   עצר
עזוב ואין עזר לישראל: ולא דבר   עזב
יהוה למחות את שם ישראל   מחה
מתחת השמים ויושיעם ביד   ישע
ירבעם בן יואש: ויתר דברי ירבעם
וכל אשר עשה וגבורתו אשר   גבר
נלחם ואשר השיב את דמשק   לחם
ואת חמת ליהודה בישראל הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים   כתב יום
למלכי ישראל: וישכב ירבעם עם   שכב
אבתיו עם מלכי ישראל וימלך   מלך
Cap.xv. זכריה בנו תחתיו: בשנת
עשרים ושבע שנה לירבעם מלך   שנה
ישראל מלך עזריה בן אמציה
מלך יהודה: בן שש עשרה שנה
היה במלכו וחמשים ושתים שנה
מלך בירושלם ושם אמו יכליהו
מירושלם: ויעש הישר בעיני   עשה
יהוה ככל אשר עשה אמציהו
אביו: רק הבמות לא סרו עוד העם   במה סור
מזבחים ומקטרים בבמות: וינגע   זבח קטר
יהוה את המלך ויהי מצרע עד   נגע היה
יום מתו וישב בבית החפשית
ויותם בן המלך על הבית שפט את
עם הארץ: ויתר דברי עזריהו וכל
אשר עשה הלא הם כתובים על   כתב

filius ioas regis israel i samaria quadraginta & vno āno: & fecit quod malum est corā dño. Non recessit ab omnibus peccatis hieroboā filii nabath q peccare fecit israel. Ipse restituit terminos israel ab introitu emath vsq ad mare solitudīs: iuxta sermonem domini dei israel quē locutus est p seruum suum ionā filium amathi pphetā: q erat de geth q̄ est in opher. Vidit enī dñs afflictionem israel amarā nimis: & q͡ consumpti eēnt vsq ad clausos carceris & extremos & nō eēt q auxiliaretur israel. Nec locutus est dñs vt deleret nomē israel de sub celo: sed saluauit eos in manu hieroboā filii ioas. Reliq aūt sermonū hieroboā & vniuersa q̄ fecit: & fortitudo eius qua preliatus est & quō restituit damascum & emath iude in israel: nonne hec scripta sūt in libro sermonum dierum regum israel? Dormiuitq hieroboam cum patribus suis regib⁹ israel: & regnauit zacharias filius eius p eo.

15.

Anno vicesimo septimo hieroboam regis israel regnauit azarias filius amasie regis iuda. Sedeci annorum erat cū regnare cepisset: & qnq̄ginta duob⁹ ānis regnauit i ierusalē. Nomē mrīs ei⁹ iecelia de ierusalē. Fecitq qd̄ erat placitū coram domio: iuxta oia q̄ fecit amasias pater eius. Verumtñ excelsa nō ē demolit⁹. Adhuc ppl's sacrificabat & adolebat incēsū in excelsis. Percussit āt dñs regē & fuit leprosus vsq in diem mortis sue: & hītabat in domo libera seorsū. Ioathā vero fili⁹ regis gubernabat palatiū & iudicabat pplm terre. Reliq āt fmonū azarie & vniuersa q̄ fecit: nōne hec scripta sunt in

filius ioas regis israel in samaria sup israel quadraginta & vno anno. & fecit malū coram dño: nō recessit a pctis hieroboam filij nabat: qui peccare fecit israel. ipse restituit terīuz israel a via emath vsq ad mare qd ad vesperū: iuxta fmonē dñi dei israel: quē locut⁹ ē in manu serui sui iona filij amathi pphte: qui erat de gethepher. quia vidit dominus humilitatē israel amaram nimis: quia attenuat⁹ erat: & paucos & clausos & derelictos: & nō erat qui auxiliaret israel. & nō locut⁹ est dñs vt deleret nomē israel desub celo. & saluauit eos dñs in manu hieroboā filij ioas. & reliqua fmonū hieroboā & vniuersa que fecit & fortitudines eius & q̄cūq preliatus ē & q̄cūq restituit damascū & emath iude in israel: nonne hec scripta sunt in libro fmonū dierū regum israel: & dormiuit hieroboā cū patribus suis cum regibus israel. & regnauit zacharias filius eius pro eo.

υἱὸς ἰωὰς βασιλέως ἰσραὴλ ἐν σαμαρείᾳ ἐπὶ ἰσραὴλ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος. καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ. αὐτὸς ἀπεκατέστησεν τὸ ὅριον ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αἱμὰθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς πρὸς ἑσπέραν, κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ ἰωνᾶ τοῦ υἱοῦ ἀμαθὶ τοῦ προφήτου, τοῦ ἀπὸ γαιθεφέρ. ὅτι εἶδε κύριος τὴν ταπείνωσιν τοῦ ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα, διότι ἐλεπτύνθη, καὶ ὀλιγοστοὺς καὶ συνεχομένους καὶ ἐγκαταλελειμμένους, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν τῷ ἰσραήλ. καὶ οὐκ ἐλάλησε κύριος τοῦ διαφθεῖραι τὸ ὄνομα τοῦ ἰσραὴλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ ἱεροβοὰμ υἱοῦ ἰωάς. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἱεροβοὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐπολέμησεν καὶ ὅσα ἐπέστρεψεν τὴν δαμασκὸν καὶ τὴν αἱμὰθ τῷ ἰούδα ἐν ἰσραὴλ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰσραήλ; καὶ ἐκοιμήθη ἱεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ τῶν βασιλέων ἰσραήλ. καὶ ἐβασίλευσε ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Ca.15

In anno vicesimo & septimo hieroboā regis israel regnauit azarias filius amessie regis iuda: fili⁹ sedecim ānoꝝ azarias cū regnaret ipe: & quīquaginta & duob⁹ ānis regnauit in hierusalem. & nomē matris eius iechelia de hierusalē. & fecit rectū coram dño iuxta oia q̄cūq fecit amessias pater eius: verūtñ de excelsis nō ē demolit adhuc ppl's sacrificabat & adolebāt icēsū in excelsis. & pcussit dñs regem & iniecit ei leprā vsq ad diē mortis eius: & sedebat in domo libera. & ioathā filius regis sup domū iudicās ppl'm terre. & reliqua fmonū azarie & vniuersa que fecit: nonne hec scripta sunt in

Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἑβδόμῳ τοῦ ἱεροβοὰμ βασιλέως ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ἀζαρίας υἱὸς ἀμεσσίου βασιλέως ἰούδα, υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν ἀζαρίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἰεχελία ἐξ ἱερουσαλήμ. καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἀμεσσίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν· ἔτι ὁ λαὸς ἔθυεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. καὶ ἥψατο ὁ κύριος τοῦ βασιλέως καὶ ἐπέβαλεν αὐτῷ λέπραν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. καὶ ἐκάθητο ἐν οἴκῳ ἀφφουσώθ. καὶ ἰωαθὰν υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τοῦ οἴκου κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἀζαρίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ

libro verborũ dierũ regum iuda: ꝛ
βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰούδα; καὶ
dormiuit azarias cũ patrib⁹ suis: ꝛ sepe-
ἐκοιμήθη ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθα-
lierũt eũ cũ patribus suis in ciuitate dauid:
ψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυίδ,
ꝛ regnauit ioatham filius eius pro eo. anno
καὶ ἐβασίλευσεν ἰωαθὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ἔτει
tricesimo ꝛ octauo azarie regis iuda re-
τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ ἀζαρίου βασιλέως ἰούδα ἐβα-
gnauit zacharias fili⁹ hieroboã in samaria sup is-
σίλευσεν ζαχαρίας υἱὸς ἱεροβοὰμ ἐν σαμαρείᾳ ἐπὶ ἰσ-
rael sex mẽsib⁹. ꝛ fecit malũ corã dño
ραὴλ ἑξάμηνον. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου
iuxta oĩa q̃cũq; fecerũt patres eius. nõ
κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. οὐκ
recessit a peccatis hieroboã filij nabat: q̃ peccare
ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβάτ, ὃς ἐξήμαρ-
fecit israel. ꝛ cõuersus est cõtra eũ salũ fili⁹
τε τὸν ἰσραήλ. καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν σαλοὺμ υἱὸς
iabes: ꝛ percussit eũ in ceblaam: ꝛ regna-
ἰαβὴς, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν κεβλαάμ, καὶ ἐβασίλευ-
uit pro eo. ꝛ reliqua verbo⁊ zacharie: ecce
σεν ἀντ' αὐτοῦ. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ζαχαρίου, ἰδοὺ
hec scripta sunt in libro ſmonũ dierũ
ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων ἡμερῶν τῶν
regum israel. iste ſmo dñi quẽ locut⁹ est
βασιλέων ἰσραήλ. οὗτος ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν
ad ieu dicẽs: filij quarti sedebunt tibi sup thro-
πρὸς ἰοὺ λέγων, υἱοὶ τέταρτοι καθίσονταί σοι ἐπὶ θρό-
num israel. ꝛ factũ est ita. ꝛ salum filius ia-
νου ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ σαλοὺμ υἱὸς ἰα-
bes regnauit in ãno tricesimo ꝛ nono aza-
βὴς ἐβασίλευσεν ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐννάτῳ τοῦ ἀζα-
rie regis iuda: ꝛ regnauit mense dierũ
ρίου βασιλέως ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν μῆνα ἡμερῶν
in samaria. ꝛ ascẽdit manaem filius gadi de ther-
ἐν σαμαρείᾳ. καὶ ἀνέβη μαναὴμ υἱὸς γαδὶ ἐκ θερ-
sa ꝛ ingressus ẽ in samariam: ꝛ percussit
σὰ καὶ εἰσῆλθεν εἰς σαμάρειαν, καὶ ἐπάταξε τὸν
salum filiũ iabes in samaria ꝛ interfecit eũ:
σαλοὺμ υἱὸν ἰαβὴς ἐν σαμαρείᾳ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν,
ꝛ regnauit pro eo. ꝛ reliqua ver-
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
borũ salum ꝛ ꝯiuratio ei⁹ quã ꝯiurauit: ecce
γων σαλοὺμ καὶ ἡ συστροφὴ αὐτοῦ ἣν συνῆψεν, ἰδοὺ
hec scripta sunt in libro ſmonũ dierũ
ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων ἡμερῶν τῶν
regum israel. tũc percussit manaẽ thephsa
βασιλέων ἰσραήλ. τότε ἐπάταξε μαναὴμ τὴν θεφσὰ
ꝛ oĩa q̃ in ea: ꝛ terios eius de ther-
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ θερ-
sa: quia nõ aperuit ei: ꝛ pregnantes
σά, ὅτι οὐκ ἤνοιξεν αὐτῷ, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας
scidit. in ãno tricesimo ꝛ nono azarie re-
διέρρηξεν. ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐννάτῳ τοῦ ἀζαρίου βα-
gis iuda regnauit manaem fili⁹ gadi sup is-
σιλέως ἰούδα ἐβασίλευσεν μαναὴμ υἱὸς γαδὶ ἐπὶ ἰσ-
rael in samaria decẽ ãnis. ꝛ fecit ma-
ραὴλ ἐν σαμαρείᾳ δέκα ἔτη. καὶ ἐποίησεν τὸ πονη-
lum in oculis dñi. nõ recessit a peccatis
ρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου. οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν
ieroboã filij nabat: qui peccare fecit israel. in
ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ. ἐν ταῖς
diebus manae⁊ ascẽdit phul rex assyriorũ
ἡμέραις τοῦ μαναὴμ ἀνέβη φοὺλ βασιλεὺς ἀσσυρίων
sup terrã. ꝛ dedit manaem phul mil-
ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔδωκε μαναὴμ τῷ φοὺλ χί-
le talenta argenti: vt esset manus e-
λια τάλαντα ἀργυρίου, τοῦ εἶναι χεῖρα αὐ-
ius cũ eo: vt firmaret regnum
τοῦ μετ' αὐτοῦ, τοῦ κρατῦναι τὴν βασιλείαν

libro verborum dierũ regum iuda. Et dormiuit azarias cũ pr̃ibus suis: sepelie rũtq; eũ cũ maiorib⁹ suis ĩ ciuitate dauid: & regnauit ioathã filius ei⁹ p̃ eo. Anno tricesimo octauo azarie regis iude: regnauit zacharias filius hieroboã sup israel in samaria sex mensibus: & fecit q̃d malũ est corã dño sicut fecerãt p̃res eius. Nõ recessit a p̃ctis hieroboam filii nabath: qui peccare fecit israel. Cõiurauit autem cõtra eũ sellũ filius iabes: p̃cussitq; eũ palam & ĩterfecit: regnauitq; pro eo. Reliqua autem verborũ zacharie: nõne hec scripta sunt in libro sermonũ dierũ regum israel? Iste est sermo dñi quẽ locutus est ad iehu: dicẽs. Filii tui vsq; ad q̃rtã gñationẽ sedebũt de te sup thronũ israel. Factũq; est ita. Sellũ fili⁹ iabes regnauit tricesimo nono anno azarie regis iude. Regnauit autẽ vno mẽse ĩ samaria. Et ascẽdit manahẽ filius gaddi de thersa venitq; samariã: & p̃cussit sellum filiũ iabes ĩ samaria & interfecit eũ: regnauitq; pro eo. Reliqua aũt verborũ sellũ & cõiuratio ei⁹ p̃ quã tetẽdit insidias: nõne hec scripta sunt in libro sermonũ dierũ regũ israel? Tũc p̃cussit manahẽ tapsã & omnes qui erant in ea: & terminos eius de thersa. Noluerãt ẽi apire ei: Et ĩterfecit oẽs p̃gnãtes ei⁹: & scidit eas. Anno tricesimo nono azarie regis iuda regnauit manahẽ filius gaddi sup israel decẽ ãnis ĩ samaria: fecitq; q̃d erat malũ corã dño: Nõ recessit a peccatis hieroboã filii nabath qui peccare fecit israel cunctis diebus eius. Vẽiebat phul rex assyriorum ĩ terrã: & dabat manahẽ phul mille talenta argenti: vt eẽt ei in auxiliũ & firmaret regnũ

ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ | יום
וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו | שכב קבר
אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך | מלך
יותם בנו תחתיו׃ בשנת שלשים | שנה
ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה
מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל
בשמרון ששה חדשים׃ ויעש | עשה
הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו | רוע
לא סר מחטאות ירבעם בן נבט | סור
אשר החטיא את ישראל׃ ויקשר | חטא קשר
עליו שלם בן יבש ויכהו קבלעם | נכה
וימיתהו וימלך תחתיו׃ ויתר | מות
דברי זכריה הנם כתובים על ספר | הנה
דברי הימים למלכי ישראל׃ הוא
דבר יהוה אשר דבר אל יהוא
לאמר בני רביעים ישבו לך על | רבע
כסא ישראל ויהי כן׃ שלום בן | היה
יבש מלך בשנת שלשים ותשע
שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח
ימים בשמרון׃ ויעל מנחם בן גדי | עלה
מתרצה ויבא שמרון ויך את שלום | בוא נכה
בן יבש בשמרון וימיתהו וימלך
תחתיו׃ ויתר דברי שלום וקשרו
אשר קשר הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ אז יכה
מנחם את תפסח ואת כל אשר
בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתח | גבל
ויך את כל ההרותיה בקע׃ בשנת | הרה שנה
שלשים ותשע שנה לעזריה מלך
יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל
עשר שנים בשמרון׃ ויעש הרע | עשה
בעיני יהוה לא סר מעל חטאות | סור
ירבעם בן נבט אשר החטיא את | חטא
ישראל כל ימיו׃ בא פול מלך אשור | יום בוא
על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר | נתן היה
כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה | חזק מלך

בידו: ויצא מנחם את הכסף על
ישראל על כל גבורי החיל לתת גבר נתן
למלך אשור חמשים שקלים כסף
לאיש אחד וישב מלך אשור ולא שוב
עמד שם בארץ: ויתר דברי מנחם
וכל אשר עשה הלוא הם כתובים כתב
על ספר דברי הימים למלכי יום
ישראל: וישכב מנחם עם אבתיו שכב
וימלך פקחיה בנו תחתיו: בשנת שנה
חמשים שנה לעזריה מלך יהודה
מלך פקחיה בן מנחם על ישראל
בשמרון שנתים: ויעש הרע בעיני עשה רעע
יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן סור
נבט אשר החטיא את ישראל: חטא
ויקשר עליו פקח בן רמליהו קשר
שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית שלש נכה
המלך את ארגוב ואת האריה ועמו
חמשים איש מבני גלעדים
וימתהו וימלך תחתיו: ויתר דברי מות מלך
פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים הנה כתב
על ספר דברי הימים למלכי יום
ישראל: בשנת חמשים ושתים
שנה לעזריה מלך יהודה מלך
פקח בן רמליהו על ישראל
בשמרון עשרים שנה: ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מן חטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל: בימי פקח מלך ישראל
בא תגלת פלאסר מלך אשור בוא
ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה לקח
ואת ינוח ואת קדש ואת חצור ואת
הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי
ויגלם אשורה: ויקשר קשר הושע גלה קשר
בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו
וימיתהו וימלך תחתיו בשנת מות מלך
עשרים ליותם בן עזיה: ויתר דברי

eius. Indixitq̧ manahem argentum super israel cunctis potentibus & diuitibus vt daret regi assyriorum quinquaginta siclos argenti per singulos. Reuersusq̧ est rex assyriorū: & nō est moratus in terra. Reliqua āt sermonū manahē & vniuersa que fecit: nōne hec scripta sunt ī libro sermonum dierum regum israel? Et dormiuit manahem cū patrib⁹ suis. Regnauitq̧ phaceia filius eius pro eo. Anno quinquagesimo azarie regis iude regnauit phaceia filius manahem super israel in samaria biēnio: & fecit quod erat malū corā dn̄o: nō recessit a peccatis hieroboam filii nabath qui peccare fecit israel. Cōiurauit āt aduersus eū phacee filius romelie dux eius: & pcussit eum ī samaria ī turre domus regie iuxta argob & iuxta ariph: & cū eo quinq̄ginta viros de filiis galaaditarum: & iterfecit eū regnauitq̧ p eo. Reliq̄ āt sermonū phacee & vniuersa q̄ fecit: nōne hec scripta sunt in libro sermonum dierum regum israel? Anno quinquagesimo secundo azarie regis iude: regnauit phacee filius romelie super israel in samaria viginti annis: & fecit q̄d erat malū corā dn̄o. Nō recessit a peccatis hieroboā filii nabath qui peccare fecit israel. In diebus phacee regis israel venit theglatphalasar rex assur & cepit ahilō: & abel domum maacha: & ianoe & cedes & asor & galaad & galileā & vniuersam terrā nepthali: & trāstulit eos in assyrios. Coniurauit āt & tetēdit īsidias osee filius hela cōtra phacee filiū romelie: & percussit eum & interfecit: regnauitq̧ p eo vicesimo anno ioathā filii ozie. Reliqua aut sermonum

eius in manu eius. & manaē eduxit argē
αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ. καὶ μαναὴμ ἐξήνεγκε τὸ ἀργύ
tum sup israel sup oēm potētē fortitudine vt
ριον ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ ἐπὶ πάντα δυνατὸν ἰσχύι δοῦ
daret regi assyriorū quinquaginta siclos vi
ναι τῷ βασιλεῖ ἀσσυρίων πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀν
ro vni. & reuersus est rex assyriorū: &
δρὶ τῷ ἑνί. καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων, καὶ
nō stetit āplī⁹ in terra. & reliqua s̄monū ma
οὐκ ἔστη ἔτι ἐν τῇ γῇ. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων μα
naem & vniuersa q̄ fecit: nonne hec scri
ναὴμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέ
pta sunt in libro s̄monū dierū regum
γραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων ἡμερῶν τῶν βασιλέων
israel? & dormiuit manaem cū ptrib⁹ su
ἰσραήλ; καὶ ἐκοιμήθη μαναὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐ
is: & regnauit phaceia filius eius pro eo.
τοῦ, καὶ ἐβασίλευσε φακεΐα υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
in āno quinq̄gesimo azarie regis iuda re
ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ ἀζαρίου βασιλέως ἰούδα ἐβα
gnauit phaceia fili⁹ manaem sup israel in sama
σίλευσεν φακεΐα υἱὸς μαναὴμ ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν σαμα
ria duob⁹ ānis. & fecit malū corā do
ρείᾳ δύο ἔτη. καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυ
mino: nō recessit ab oibus peccatis hiero
ρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ἱερο
boam filij nabat: q̄ peccare fecit israel. & cō
βοὰμ υἱοῦ ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ. καὶ συ
uersus ē cōtra eū phaceia filius romelie tristata
νεστράφη ἐπ' αὐτὸν φακεαὶ υἱὸς ῥωμελίου ὁ τριστάτης
eius: & percussit eū in samaria in domo
αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν σαμαρείᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ
regis cū argob & cū arie: & cū
βασιλέως μετὰ τοῦ ἀργὸβ καὶ μετὰ τοῦ ἀριέ, καὶ μετ'
eo quinquaginta viri de filijs galaa
αὐτοῦ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν γαλαα
ditarū: & interfecit eū & regnauit pro
διτῶν, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐ
eo. & reliqua s̄monū phaceia & vniuersa
τοῦ. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων φακεΐα καὶ πάντα
que fecit: ecce hec scripta sunt in libro
ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου
sermonū dierū regū israel. in āno quinq̄ge
λόγων ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰσραήλ. ἐν ἔτει πεντηκο
simo & scdo azarie regis iuda re
στῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ ἀζαρίου βασιλέως ἰούδα ἐβα
gnauit phacee fili⁹ romelie sup israel in sama
σίλευσεν φακεαὶ υἱὸς ῥωμελίου ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν σαμα
ria ānis viginti. & fecit malū corā do
ρείᾳ ἔτη εἴκοσι. καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυ
mino: nō recessit ab oibus peccatis hiero
ρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ἱερο
boam filij nabat: q̄ peccare fecit israel. in die
βοὰμ υἱοῦ ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραήλ. ἐν ταῖς ἡμέ
bus phacee regis israel ascēdit theglath pha
ραις τοῦ φακεαὶ βασιλέως ἰσραὴλ ἀνέβη θεγλὰθ φα
lasar rex assyriorū: & cepit nain &
λασὰρ βασιλεὺς ἀσσυρίων, καὶ ἔλαβε τὴν ναΐν καὶ
abel & bethmaacha & ionoch &
τὴν ἄβελ καὶ τὴν βαιθμααχὰ καὶ τὴν ἰωνὼχ καὶ τὴν
cenez & asor & galaad & galileam
κενὲζ καὶ τὴν ἀσὼρ καὶ τὴν γαλαὰδ καὶ τὴν γαλιλαίαν
vniuersā t̄rā nephthalim: & trāstulit eos in ass
πᾶσαν γῆν νεφθαλείμ, καὶ ἀπῴκισεν αὐτοὺς εἰς ἀσσυ
rios. & cōuertit exercitū osee filius ela cōtra
ρίους. καὶ συνέστρεψε σύστρεμμα ὡσηὲ υἱὸς ἠλὰ ἐπὶ
phacee filiū romelie: & percussit eum & inter
φακεαὶ υἱὸν ῥωμελίου, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανά
fecit eū: & regnauit pro eo in āno
τωσεν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει
vicesimo iothā filij ozie. & reliqua sermon
εἰκοστῷ ἰωθὰμ υἱοῦ ὀζίου. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων

phacee ⁊ vniuerſa que fecit: ecce hec ſcri
φακεαὶ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ ταῦτα γέ=
pta ſunt in libro ſmonũ dierũ re=
γραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασι=
gum iſrael. In ãno ſcđo phacee filij ro
λέων ἰσραήλ. ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ φακεαὶ υἱοῦ ῥω
melie regis iſrael regnauit iotham fili⁹ ozie
μελίου βασιλέως ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ἰωθὰμ υἱὸς ὀζίου
regis iuda: fili⁹ viginti ⁊ quinq̃ ãnoꝝ erat cũ
βασιλέως ἰούδα, υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ
regnaret ipſe: ⁊ ſedecim ãnis regnauit in
βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
hieruſalem. ⁊ nomẽ matris eius hieruſa fi
ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἱερουσὰ θυ
lia saduc. ⁊ fecit rectũ corã dño iux
γάτηρ σαδούκ. καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κα
ta oĩa que fecit ozias pr̃ ſuus: verũtñ
τὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὀζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, πλὴν
excelſa nõ abſtulit: adhuc pp̃ls imolabat ⁊ adolebãt icẽſũ i
τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἔθυεν καὶ ἐθυμίων ἐν
excelſis: ipſe edificauit portã dom⁹ do=
τοῖς ὑψηλοῖς. αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου κυ=
mini sublimẽ. ⁊ reliqua ſmonũ iotham ⁊
ρίου τὴν ὑψηλήν. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰωθὰμ καὶ
vniuerſa que fecit: nonne hec ſcripta ſunt in
πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ
libro ſmonũ dierũ regum iuda: in
βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰούδα; ἐν
diebus illis incepit dñs mittere in iu=
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο κύριος ἀποστέλλειν ἐν ἰού=
da raſſon regẽ ſyrie: ⁊ phacee filiũ
δα τὸν ῥαασὼν βασιλέα συρίας, καὶ τὸν φακεαὶ υἱὸν
romelie. ⁊ dormiuit iothã cũ pr̃ib⁹ ſuis:
ῥωμελίου. καὶ ἐκοιμήθη ἰωθὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
⁊ ſepult⁹ ẽ in ciuitate dauid cũ patribus ſuis: ⁊
καὶ ἐτάφη ἐν πόλει δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
regnauit achaz fili⁹ eius pro eo.
ἐβασίλευσεν ἄχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Ca.16.

In anno decimo ſeptimo phacee filij rome=
Ἐν ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ τοῦ φακεαὶ υἱοῦ ῥωμε=
lie regnauit achaz filius iothã regis iuda:
λίου ἐβασίλευσεν ἄχαζ υἱὸς ἰωθὰμ βασιλέως ἰούδα,
fili⁹ viginti ãnoꝝ erat achaz cũ regnaret ipſe. ⁊
υἱὸς εἴκοσιν ἐτῶν ἦν ἄχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ
ſedecim ãnis regnauit in hieruſalem. ⁊ nõ
ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ οὐκ
fecit rectũ in oculis dñi dei: ſicut dauid
ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου θεοῦ, καθὼς δαυὶδ
pater eius. ⁊ ãbulauit in via regũ iſrael:
ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων ἰσραήλ,
inſup ⁊ filiũ ſuũ trãſtulit in igne ſm abomina
καί γε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελύγ
tiones gẽtiũ: q̃ abſtulit dñs a facie
ματα τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν
filioꝝ iſrael: ⁊ imolabat ⁊ adolebat icẽſũ in excelſis
υἱῶν ἰσραήλ, καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς
⁊ in collibus ⁊ ſub omĩ ligno frõ
καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλ
doſo. tunc aſcẽdit raaſon rex ſyrie ⁊
σώδους. τότε ἀνέβη ῥαασὼν βασιλεὺς συρίας καὶ
phacee filius romelie rex iſrael cõtra hieru=
φακεαὶ υἱὸς ῥωμελίου βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐπὶ ἱερου=
ſalem in prelĩũ: ⁊ obſidebãt achaz
σαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπολιόρκουν τὸν ἄχαζ
⁊ nõ valuerũt pugnare. in tp̃e illo
καὶ οὐκ ἠδύναντο πολεμεῖν. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
reſtituit raaſon rex ſyrie aïlath
ἀπέστρεψε ῥαασὼν βασιλεὺς συρίας τὴν αἰλὰθ τῇ
ſyrie: ⁊ eiecit iudeos de ailath:
συρίᾳ, καὶ ἐξέβαλε τοὺς ἰουδαίους ἐξ αἰλάθ,
⁊ venerũt idumei in ailath:
καὶ ἦλθον οἱ ἰδουμαῖοι εἰς αἰλάθ,

phacee & vniuerſa que fecit: nonne hec ſcripta ſũt in libro ſermonũ dierũ regũ iſrael? Anno ſcđo phacee filii romelie regis iſrl̃: regnauit ioathã filius Ozie regis iuda. Vigĩti quinq̃ annorum erat cũ regnare cepiſſet: & ſedecim annis regnauit in ieruſalẽ. Nomẽ matris eius hieruſa filia ſadoch: fecitq̃ qđ erat placitũ corã dño. Iuxta oĩa que fecit ozias pater ſuus operatus eſt: verũtamen excelſa nõ abſtulit. Adhuc populus imolabat & adolebat incẽſũ in excelſis. Ipſe edificauit portã domus dñi ſublimiſſimã. Reliqua ãt ſermonũ ioathã & vniuerſa q̃ fecit: nõne hec ſcripta ſunt in libro verborũ dierũ regũ iuda? In diebus illis cepit dñs mittere in iudam raſin regem ſyrie & phacee filium romelie: & dormiuit ioathã cũ patribus ſuis: ſepultuſq̃ eſt cũ eis ĩ ciuitate dauid patris ſui: & regnauit achaz filius eius.16.

Anno decimo ſeptimo phacee filii romelie: regnauit achaz fili⁹ ioathã regis iuda. Vigĩti annorũ erat achaz cũ regnare cepiſſet: & ſedecĩ ãnis regnauit in ieruſalẽ. Non fecit qđ erat placitum in cõſpectu dñi dei ſui ſicut dauid pater eius: ſed ãbulauit ĩ via regũ iſrael. Inſup & filium ſuũ cõſecrauit trãſferẽs p̃ ignẽ ſm idola gẽtium q̃ diſſipauit dñs corã filiis iſrael: ĩmolabat quoq̃ victimas & adolebat incẽſũ in excelſis & ĩ collib⁹ & ſub oĩ ligno frõdoſo. Tũc aſcẽdit raſin rex ſyrie & phacee filius romelie rex iſrael ad p̃liãdũ ĩ ieruſalẽ. Cũq̃ obſiderẽt achaz non valuerunt ſupare eũ. In tp̃e illo reſtituit raſin rex ſyrie haylam ſyrie: & eiecit iudeos de hayla. Et idumei venerũt in haylã

פֶּקַח וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הִנָּם כְּתוּבִים
עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְפֶקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ יוֹתָם בֶּן עֻזִּיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
הָיָה בְמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָם וְשֵׁם אִמּוֹ יְרוּשָׁא בַּת
צָדוֹק׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה   עָשָׂה
כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה עֻזִּיָּהוּ אָבִיו עָשָׂה׃
רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם   בָּמָה סוּר
מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת הוּא   זָבַח קָטַר
בָּנָה אֶת שַׁעַר בֵּית יְהוָה הָעֶלְיוֹן׃   עָלָה
וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹתָם וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ בַּיָּמִים הָהֵם   יוֹם
הֵחֵל יְהוָה לְהַשְׁלִיחַ בִּיהוּדָה רְצִין   חָלַל שָׁלַח
מֶלֶךְ אֲרָם וְאֵת פֶּקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ׃
וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר   שָׁכַב קָבַר
עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ   מָלַךְ
אָחָז בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ בִּשְׁנַת   Cap. xvj.
שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְפֶקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ   שָׁנָה
מָלַךְ אָחָז בֶּן יוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ בֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה אָחָז בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָם וְלֹא
עָשָׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו
כְּדָוִד אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וְגַם אֶת בְּנוֹ הֶעֱבִיר בָּאֵשׁ כְּתֹעֲבוֹת   עָבַר תָּעַב
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֹתָם   יָרַשׁ
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְזַבֵּחַ וַיְקַטֵּר בַּבָּמוֹת   פָּנָה זָבַח
וְעַל הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן׃   קָטַר בָּמָה
אָז יַעֲלֶה רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם וּפֶקַח בֶּן   עָלָה
רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם
לַמִּלְחָמָה וַיָּצֻרוּ עַל אָחָז וְלֹא יָכְלוּ   לָחַם צוּר
לְהִלָּחֵם׃ בָּעֵת הַהִיא הֵשִׁיב רְצִין מֶלֶךְ   שׁוּב
אֲרָם אֶת אֵילַת לַאֲרָם וַיְנַשֵּׁל אֶת   נָשַׁל
הַיְּהוּדִים מֵאֵילוֹת וַאֲדֹמִים בָּאוּ אֵילַת   בּוֹא

וישבו שם עד היום הזה: וישלח שלח
אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך לאך
אשור לאמר עבדך ובנך אני
עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף ישע
מלך ישראל הקומים עלי: ויקח לקח
אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא מצא
בית יהוה ובאצרות בית המלך
וישלח למלך אשור שחד: וישמע שמע
אליו מלך אשור ויעל מלך אשור עלה
אל דמשק ויתפשה ויגלה קירה תפש גלה
ואת רצין המית: וילך המלך אחז מות
לקראת תגלת פלאסר מלך אשור
דומשק וירא את המזבח אשר ראה זבח
בדמשק וישלח המלך אחז אל
אוריה הכהן את דמות המזבח ואת דמה
תבניתו לכל מעשהו: ויבן אוריה בנה עשה
הכהן את המזבח ככל אשר שלח בנה
המלך אחז מדמשק כן עשה
אוריה הכהן עד בוא המלך אחז
מדמשק: ויבא המלך מדמשק בוא
וירא המלך את המזבח ויקרב קרב
המלך על המזבח ויעל עליו:
ויקטר את עלתו ואת מנחתו קטר עלה
ויסך את נסכו ויזרק את דם נסך זרק
השלמים אשר לו על המזבח:
ואת המזבח הנחשת אשר לפני פנה
יהוה ויקרב מאת פני הבית קרב
מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן נתן
אתו על ירך המזבח צפונה: צפן
ויצוה המלך אחז את אוריה הכהן צוה
לאמר על המזבח הגדול הקטר את קטר
עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת
עלת המלך ואת מנחתו ואת
עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם
וכל דם עלה וכל דם זבח עליו
תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי היה

& hītauerūt ibi vsq3 in diem hāc. Misit autem achaz nuncios ad theglatphalasar regē assyriorū: dicēs. Seru⁹ tu⁹ & filius tuus ego sum. Ascēde & saluū me fac de manu regis syrie & de manu regis israel q cōsurrexerunt aduersū me. Et cū collegisset argentum & aurū qđ inueniri potuit ī domo dñi & in thesauris regis misit regi assyriorum munera: q & acquieuit volūtati eius. Ascendit āt rex assyriorum ī damascū: & vastauit eā & transtulit hītatores eius cyrenen: rasin aūt interfecit. Perrexitq3 rex achaz ī occursum theglatphalasar regi assyriorū in damascū. Cūq3 vidisset altare damasci misit rex achaz ad vriam sacerdotē exemplar eius: & silitudinē iuxta oē opus eius. Extruxitq3 vrias sacerdos altare. Iuxta oīa q̄ preceperat rex achaz đ damasco: ita fecit sacerdos vrias dōec veniret rex achaz de damasco. Cūq3 venisset rex de damasco vidit altare & venerat⁹ est illud. Ascenditq3 & immolauit holocausta & sacrificium suum: & libauit libamina & fudit sanguinem pacificorū q̄ obtulerat super altare. Porro altare ereū qđ erat coram domino trāstulit de facie templi & de loco altaris & de loco templi dñi: posuitq3 illud ex latere altaris ad aquilonem. Precepit quoq3 rex achaz vrie sacerdoti: dicens. Super altare maius offer holocaustū matutinum & sacrificiū vespertinum & holocaustū regis & sacrificia eius: & holocaustum vniuersi ppl'i terre & sacrificia eorū & libamia eorū & oēm sāguinē holocausti & vniuersū sanguinem victime sup illud effundes. Altare vero ereū e

ꝛ habitauerūt ibi vsq3 ad diē hanc. ꝛ misit
καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἀπέ
achaz nuncios ad thaglath phalasar re-
στειλεν ἄχαζ ἀγγέλους πρὸς θαγλὰθ φαλασὰρ βασιλέ
gem assyrioꝝ dicēs: seruus tu⁹ ꝛ fili⁹ tuus ego: ascē
α ἀσσυρίων λέγων, δοῦλός σου καὶ υἱός σου ἐγώ, ἀνά
de ꝛ libera me de manu regis syrie ꝛ de
βηθι καὶ ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς βασιλέως συρίας καὶ ἐκ
manu regis israel: q2 ꝯsurrexerūt aduersus me. ꝛ
χειρὸς βασιλέως ἰσραὴλ, ὅτι ἐπανέστησάν μοι. καὶ
cepit achaz argentū ꝛ aurum qđ iuētū fuit ī
ἔλαβεν ἄχαζ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν
thesauris domus dñi ꝛ domus regis: ꝛ
θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ
misit regi assyrioꝝ mūera. ꝛ audiuit
ἀπέστειλεν τῷ βασιλεῖ ἀσσυρίων δῶρα. καὶ ἤκουσεν
eum rex assyrioꝝ: ꝛ ascēdit rex assy-
αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων, καὶ ἀνέβη βασιλεὺς ἀσσυ
rioꝝ in damascū: ꝛ cepit eā: ꝛ trāstu
ρίων ἐπὶ δαμασκόν, καὶ συνέλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπῴ-
lit vrbē: ꝛ rasson interfecit. ꝛ per
κισε τὴν πόλιν, καὶ τὸν ῥασσὼν ἐθανάτωσεν. καὶ ἐπο
rexit rex achaz in occursum thaglath pha
ρεύθη ὁ βασιλεὺς ἄχαζ εἰς συνάντησιν τῷ θαγλὰθ φα
lasar regi assyrioꝝ in damascū. ꝛ vidit
λασὰρ βασιλεῖ ἀσσυρίων εἰς δαμασκόν. καὶ εἶδε τὸ
altare qđ in damasco. ꝛ misit rex
θυσιαστήριον τὸ ἐν δαμασκῷ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασι
achaz ad vriam sacerdotē similitudinē al-
λεὺς ἄχαζ πρὸς οὐρίαν τὸν ἱερέα τὴν ὁμοίωσιν τοῦ θυ-
taris ꝛ rhythmū eius ſm oēm opus e-
σιαστηρίου καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ποίησιν αὐ
ius: ꝛ extruxit altare vrias iuxta oīa
τοῦ, καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον οὐρίας κατὰ πάντα
quecūq3 misit et rex achaz de damasco:
ὅσα ἀπέστειλεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἄχαζ ἐκ δαμασκοῦ,
ita fecit vrias sacerdos donec veniret rex
οὕτως ἐποίησεν οὐρίας ὁ ἱερεὺς ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν βα
de damasco. ꝛ venit rex de da
σιλέα ἐκ δαμασκοῦ. καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ἐκ δα-
masco: ꝛ vidit altare. ꝛ accessit ad
μασκοῦ, καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον. καὶ προσῆλθε πρὸς
altare rex ꝛ ascēdit sup illud: ꝛ
τὸ θυσιαστήριον ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτό, καὶ
obtulit holocaustum ꝛ sacrificiū suū: ꝛ
ἀνήνεγκε τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ
libamē suū libauit ei: ꝛ effudit
τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ἔσπεισεν αὐτῷ, καὶ προσέχεεν
sup illud sanguinē pacificoꝝ suoꝝ sup altare.
ἐπ' αὐτῷ τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
at ereum altare qđ erat corā dño tra-
τὸ δὲ χαλκοῦν θυσιαστήριον ὃ ἦν ἐναντίον κυρίου προσή-
duxit illud de facie dom⁹ de medio al-
γαγεν αὐτὸ ἀπὸ προσώπου τοῦ οἴκου ἐκ μέσου τοῦ θυ-
taris ꝛ de medio dom⁹ dñi: ꝛ dedit illđ
σιαστηρίου καὶ ἐκ μέσου τοῦ οἴκου κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ
ad femur altaris ad aqlonē. ꝛ precepit
ἐπὶ μηρὸν τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν. καὶ ἐνετείλατο ὁ
rex achaz vrie sacerdoti dicēs: ascēde sup al-
βασιλεὺς ἄχαζ τῷ οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ λέγων, ἀνάβηθι ἐπὶ τὸ θυ
tare magnū: ꝛ sup illđ offer holocaustū
σιαστήριον τὸ μέγα, καὶ ἐπ' αὐτὸ πρόσφερε τὴν ὁλοκαύτωσιν
matutinū ꝛ sacrificiū vesptinū ꝛ holocau
τὴν πρωϊνὴν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινὴν καὶ τὰς ὁλοκαυτώ
sta regis ꝛ sacrificia ei⁹: ꝛ holocau
σεις τοῦ βασιλέως καὶ τὰς θυσίας αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁλοκαύτω
stū vniuersi ppl'i ꝛ sacrificia eoꝝ ꝛ libamina
σιν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τὰς θυσίας αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς
eoꝝ: ꝛ oēs3 sāguinē holocausti ꝛ vniuersū sāguinē victie ī il-
αὐτῶν, καὶ πᾶν αἷμα ὁλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ'
lud effundes. ꝛ altare ereum erit mihi
αὐτῷ προχεεῖς. καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἔσται μοι

in mane. ⁊ fecit vrias ſacerdos iuxta oīa q̄cūq̄
ἐις τὸ πρωΐ. καὶ ἐποίησεν οὐρίας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα
precepit ei achaz rex. ⁊ cōcidit achaz
ἐνετείλατο αὐτῷ ἄχαζ ὁ βασιλεύς. καὶ συνέκοψεν ἄχαζ
rex celaturas baſium ⁊ depo
ὁ βασιλεὺς τὰ συγκλείσματα τῶν μεχωνὼθ καὶ μετῆ
ſuit. ⁊ trāſtulit ab eis luterem ⁊ ma
ρε. καὶ μετῆρεν ἀπ᾽ αὐτῶν τὸν λουτῆρα καὶ τὴν θάλα=
re: ⁊ deduxit de vitulis ere=
σσαν, καὶ κατεβίβασεν ἀπὸ τῶν μόσχων τῶν χαλ
is q̄ erāt ſub eo: et poſuit illud ſup baſin lapideā.
κῶν τῶν ὑπ᾽ αὐτήν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην.
⁊ fundamētū cathedre ſabbatoꝝ edifi
καὶ τὸ θεμέλιον τῆς καθέδρας τῶν σαββάτων ᾠκοδό
cauit in domo dn̄i: ⁊ ingreſſum regis
μησεν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλέως
exteriorē cōuertit in domo dn̄i a fa
τὴν ἐξωτέραν ἐπέστρεψεν ἐν οἴκῳ κυρίου ἀπὸ προσώ=
cie regis aſſyrioꝝ. ⁊ reliqua ver
που τοῦ βασιλέως ἀσσυρίων. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό=
borū achaz q̄cūq̄ fecit: nonne hec ſcripta ſūt
γων ἄχαζ ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται
in libro ſmonū dieꝝ regum iuda:
ἐπὶ βιβλίου λόγων ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰούδα;
⁊ dormiuit achaz cū pr̄ibus ſuis ⁊ ſepul
καὶ ἐκοιμήθη ἄχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτά
tus ē cū pr̄ibus ſuis in ciuitate dauid: ⁊
φη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυίδ, καὶ
regnauit ezecias filius eius pro eo.
ἐβασίλευσεν ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. Ca. 17.
In anno duodecimo achaz regis iuda re
Ἐν ἔτει δωδεκάτῳ ἄχαζ βασιλέως ἰούδα ἐβασί
gnauit oſee filiꝰ ela in ſamaria ſup iſrael nouē
λευσεν ὡσηὲ υἱὸς ἠλὰ ἐν σαμαρείᾳ ἐπὶ ἰσραὴλ ἐννέα
annis. ⁊ fecit malū corā dn̄o: verū
ἔτη. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, πλὴν
nō ſicut reges iſrael q̄ fuerūt ante eū.
οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς ἰσραὴλ οἳ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
cōtra eū aſcēdit ſalmanaſar rex aſſyrioꝝ: ⁊
ἐπ᾽ αὐτὸν ἀνέβη σαλμανασὰρ βασιλεὺς ἀσσυρίων, καὶ
factꝰ eſt ei oſee ſeruus ⁊ reddebat ei munera.
ἐγένετο αὐτῷ ὡσηὲ δοῦλος καὶ ἔφερεν αὐτῷ δῶρα.
⁊ inuenit rex aſſyrioꝝ in oſee inſidias:
καὶ εὗρεν ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐν ὡσηὲ ἐπιβουλήν,
quia miſit nuncios ad ſua regem egy=
διότι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς σουὰ βασιλέα αἰγύ
pti: ⁊ nō attulit munera regi aſſy
πτου, καὶ οὐκ ἤνεγκεν δῶρα τῷ βασιλεῖ ἀσσυ
rioꝝ ſingulis annis: ⁊ obſedit eū
ρίων ἐνιαυτὸν κατ᾽ ἐνιαυτόν, καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτὸν
rex aſſyrioꝝ: ⁊ ligauit eū in domo cu
ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυ=
ſtodie. ⁊ rex aſſyrioꝝ aſcēdit ſup om
λακῆς. καὶ ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων ἀνέβη ἐπὶ πᾶ=
nem terrā ⁊ aſcēdit in ſamariam: ⁊
σαν τὴν γῆν καὶ ἀνέβη εἰς σαμάρειαν, καὶ
obſedit eā tribꝰ ānis. in āt nono
ἐπολιόρκησεν αὐτὴν τρία ἔτη. ἐν δὲ τῷ ἐνάτῳ
anno oſee cepit ſamariam rex
ἔτει ὡσηὲ συνέλαβε τὴν σαμάρειαν ὁ βασιλεὺς
aſſyrioꝝ: ⁊ tranſtulit iſrael in
τῶν ἀσσυρίων, καὶ ἀπῴκισεν τὸν ἰσραὴλ εἰς
aſſyrios: ⁊ hitare fecit eos in elaa ⁊
ἀσσυρίους, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν ἐλαὰ καὶ
in habor fluuijs gozan in termis medoꝝ. ⁊ factū
ἐν ἀβὼρ ποταμοῖς γοζὰν ἐν ὁρίοις μήδων. καὶ ἐγέ=
eſt cū peccaſſent filij iſrael dn̄o
νετο ὅτι ἥμαρτον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ τῷ
deo ſuo q̄ eduxerat eos de egypto de
θεῷ αὐτῶν τῷ ἀγαγόντι αὐτοὺς ἐξ αἰγύπτου ὑπο
ſub
κάτωθεν

rit paratū ad volūtatem
meā. Fecit igitur vrias
ſacerdos iuxta oīa q̄
p̄cepat rex achaz. Tu
lit āt rex achaz celatas
baſes
& luterē q̄ erat deſup:
& mare
depoſuit de bobus e
reis qui
ſuſtentabāt illud: & po
ſuit ſup pauimentū ſtra
tū lapide. Muſach quo
q̄ ſabbati quod
edificauerat in tēplo:
& ingreſſū regis exte
rius cōuertit in templū
dn̄i pp̄ regē aſſyrioꝝ.
Reliq̄ aūt verborum a
chaz & oīa q̄ fecit: nō
ne hec ſcripta ſunt in li
bro ſermonum dierum
regū iuda? Dormiuitq̄
achaz cum
patribus ſuis: & ſepul
tus eſt cū eis in ciuitate
dd̄: & regnauit ezechi
as filius eius pro eo. 17.
Anno duodecimo
achaz regis iuda re
gnauit oſee filius
hela in ſamaria ſup iſ
rael nouem
annis: fecitq̄ malū co
ram domino:
ſed non ſicut reges iſ
rael qui ante eū fuerūt.
Contra hunc aſcendit
ſalmanaſar rex
aſſyriorū: & fctūs eſt ei
oſee ſeruus: reddebat
q̄ illi tributa. Cūq̄ de
p̄hendiſſet rex aſſyrio
rū oſee q̄ rebellare ni
tens miſiſſet nuncios
ad Sua regem egypti:
ne preſtaret
tributa regi aſſyriorū:
ſicut ſingulis annis ſoli
tus erat: obſedit eum &
vinctum miſit
in carcerē: puagatuſq̄
eſt
oēm terram: & aſcen
dens ſamariam
obſedit eam tribus an
nis. Anno autem
nono oſee cepit rex
aſſyriorū ſamariā: &
tranſtulit
iſrael in aſſyrios: poſu
itq̄ eos
in haylā & in abor iux
ta fluuiū gozā in ciuita
tibus medorū. Factū
eſt ei cū peccaſſent filii
iſrael domino deo ſuo
qui eduxerat
eos de terra egypti de

לבקר׃ ויעש אוריה הכהן ככל אשר — עשה
צוה המלך אחז׃ ויקצץ המלך — קצץ
אחז את המסגרות המכנות — סגר כון
ויסר מעליהם את הכיר ואת הים — סור
הורד מעל הבקר הנחשת אשר — ירד
תחתיה ויתן אתו על מרצפת — נתן רצף
אבנים׃ ואת מוסך השבת אשר — סכך
בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה — בנה בוא
הסב בית יהוה מפני מלך אשור׃ — חוץ סבב
ויתר דברי אחז אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים — כתב יום
למלכי יהודה׃ וישכב אחז עם — שכב
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר — קבר
דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו׃ — מלך
בשנת שתים עשרה — Cap. xvij
לאחז מלך יהודה מלך הושע בן — שנה
אלה בשמרון על ישראל תשע
שנים׃ ויעש הרע בעיני יהוה — רוע
רק לא כמלכי ישראל אשר היו — היה
לפניו׃ עליו עלה שלמנאסר מלך — פנה
אשור ויהי לו הושע עבד וישב — שוב
לו מנחה׃ וימצא מלך אשור — מצא
בהושע קשר אשר שלח מלאכים — לאך
אל סוא מלך מצרים ולא העלה — עלה
מנחה למלך אשור כשנה בשנה
ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו — עצר אסר
בית כלא׃ ויעל מלך אשור
בכל הארץ ויעל שמרון
ויצר עליה שלש שנים׃ בשנת — צור שנה
התשיעית להושע לכד מלך
אשור את שמרון ויגל את — גלה
ישראל אשורה וישב אותם
בחלח ובחבור נהר גוזן וערי — עיר
מדי׃ ויהי כי חטאו בני — היה
ישראל ליהוה אלהיהם המעלה — עלה
אותם מארץ מצרים מתחת — את

יַד פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיִּירְאוּ — יָרֵא
אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ וַיֵּלְכוּ בְּחֻקּוֹת הַגּוֹיִם — חָקַק
אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי — יָרַשׁ פָּנָה
יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ — עָשָׂה
וַיְחַפְּאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר — חָפָה
לֹא כֵן עַל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּבְנוּ — בָּנָה
לָהֶם בָּמוֹת בְּכָל עָרֵיהֶם מִמִּגְדַּל — בָּמָה עִיר
נוֹצְרִים עַד עִיר מִבְצָר׃ וַיַּצִּבוּ לָהֶם — גָּדַל נָצַר
מַצֵּבוֹת וַאֲשֵׁרִים עַל כָּל גִּבְעָה גְבֹהָה — בָּצַר יָצַב
וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן׃ וַיְקַטְּרוּ שָׁם בְּכָל — קָטַר
בָּמוֹת כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר הֶגְלָה יְהוָה — גָּלָה
מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ דְּבָרִים רָעִים לְהַכְעִיס — כָּעַס
אֶת יְהוָה׃ וַיַּעַבְדוּ הַגִּלֻּלִים אֲשֶׁר — עָבַד
אָמַר יְהוָה לָהֶם לֹא תַעֲשׂוּ אֶת הַדָּבָר
הַזֶּה׃ וַיָּעַד יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה
בְּיַד כָּל נְבִיאוֹ כָל חֹזֶה לֵאמֹר שֻׁבוּ — נָבָא שׁוּב
מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְשִׁמְרוּ מִצְוֹתַי — רוּעַ צָוָה
חֻקּוֹתַי כְּכָל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי — חָקַק יָרָה
אֶת אֲבֹתֵיכֶם וַאֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם
בְּיַד עֲבָדַי הַנְּבִיאִים׃ וְלֹא שָׁמֵעוּ
וַיַּקְשׁוּ אֶת עָרְפָּם כְּעֹרֶף אֲבוֹתָם — קָשָׁה
אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ — אָמַן
וַיִּמְאֲסוּ אֶת חֻקָּיו וְאֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר — מָאַס בָּרַת
כָּרַת אֶת אֲבוֹתָם וְאֵת עֵדְוֹתָיו אֲשֶׁר — עוּד
הֵעִיד בָּם וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ — יָעַד הָבַל
וְאַחֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתָם אֲשֶׁר — סָבַב
צִוָּה יְהוָה אֹתָם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת — עָשָׂה
כָּהֶם׃ וַיַּעַזְבוּ אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה — עָזַב
אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה שְׁנַיִם — נָסַךְ שָׁנָה
עֲגָלִים וַיַּעֲשׂוּ אֲשֵׁירָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ — אָשַׁר שָׁחָה
לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעַבְדוּ אֶת — עָבַד
הַבָּעַל׃ וַיַּעֲבִירוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת — עָבַר בָּנָה
בְּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְסְמוּ קְסָמִים — קָסַם
וַיְנַחֵשׁוּ וַיִּתְמַכְּרוּ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי — נָחַשׁ מָכַר
יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ וַיִּתְאַנַּף יְהוָה מְאֹד — רוּעַ כָּעַס
בְּיִשְׂרָאֵל וַיְסִרֵם מֵעַל פָּנָיו לֹא — אָנַף סוּר
פָּנָה

manu pharaōis regis egypti coluerunt deos alienos: & ambulauerūt iuxta ritū gentiū quas consumpserat dominus in cōspectu filiorū israel: & regū israel: quia similiter fecerant. Et irritauerūt filii israel verbis nō rectis dn̄m deū suum: & edificauerunt sibi excelsa ī cūctis vrbibus suis a turre custodū vſq; ad ciuitatē munitā. Fecerūtq; sibi statuas & lucos in oī colle sublimi: & subter oē lignū nemorosū: & adolebāt ibi īcēsum sup aras in more gētiū quas transtulerat dn̄s a facie eorū. Feceruntq; verba pessima irritātes dn̄m: & coluerūt immūdicias de q̄b⁹ p̄cepit eis dn̄s ne facerent verbum hoc. Et testificatus est dn̄s in israel & in iuda ꝑ manū oīum ꝑphetarū & vidētiū: dicēs. Reuertimini a viis vestris pessimis: & custodite p̄cepta mea & cerimonias: iuxta oēm legem quam precepi pr̄ibus vestris: & sicut misi ad vos in manu seruorum meorū ꝑphetarū. Qui nō audierūt: sed indurauerūt ceruicē suā iuxta ceruicē patrū suorum qui noluerunt obedire dn̄o deo suo & abiecerunt legitima eius & pactū qđ pepigit cum pr̄ibus eorū & testificationes q̄b⁹ cōtestatus ē eos: secutiq; sunt vanitates & vane egerūt: & secuti sūt gētes q̄ erāt ꝑ circuitū eorū: sup q̄bus p̄cepat dn̄s eis vt nō facerēt sicut & ille faciebāt. Et dereliq̄rūt oīa p̄cepta dn̄i dei sui. fecerūtq; sibi conflatiles duos vitulos & lucos: & adorauerunt vniuersam militiā celi. Seruieruntq; baal: & cōsecrauerunt filios suos & filias suas ꝑ ignem. Et diuinationi inseruiebāt & auguriis: & tradiderūt se vt facerēt malum corā dn̄o vt irritarēt eum. Iratusq; ē dn̄s vehemēter israeli: & abstulit eos a cōspectu suo. &

manu pharaōis regis egypti: ⁊ timuerūt
χειρὸς φαραὼ βασιλέως αἰγύπτου, καὶ ἐφοβήθησαν
deos alienos: ⁊ ambulauerūt in ritibus
θεοὺς ἑτέρους, καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιώμασι τῶν
gētiū: q̄s abstulit dn̄s a facie filioꝝ israel:
ἐθνῶν, ὧν ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν ἰσραήλ,
⁊ reges israel q̄cūq; fecerūt:
καὶ οἱ βασιλεῖς ἰσραὴλ ὅσα ἐποίησαν, καὶ
induti sunt filij israel verbis iniquis cōtra dominū deū suū.
ἠμφιέσαντο οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ λόγους ἀδίκους κατὰ κυρίου θεοῦ αὐτῶν.
⁊ edificauerūt sibi excelsa in cunctis vrbibus suis a turre custodum vſq; ad ciuitatē munitā.
καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς.
⁊ cōstituerūt sibi filij israel statuas ⁊ lucos in omi colle sublimi ⁊
καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ στήλας καὶ ἄλση ἐν παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ
subter omne lignū nemorosum: ⁊ adolebāt icēsū ibi
ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους, καὶ ἐθυμίων ἐκεῖ
in oib⁹ excelsis: sicut gētes q̄s trāstulit dominus de facie eoꝝ:
ἐν πᾶσι τοῖς ὑψηλοῖς, καθὼς τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκισε κύριος ἐκ προσώπου αὐτῶν,
⁊ fecerūt participes: ⁊ sculpserūt vt irritarent dn̄m ⁊ coluerunt
καὶ ἐποίησαν κοινωνούς, καὶ ἐχάραξαν τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον καὶ ἐλάτρευσαν
idola: que dixit dn̄s eis nō facietis
τοῖς εἰδώλοις, οἷς εἶπεν κύριος αὐτοῖς οὐ ποιήσετε τὸ
verbū hoc. ⁊ testificatus est israel ⁊ iude
ῥῆμα τοῦτο. καὶ διεμαρτύρατο τῷ ἰσραὴλ καὶ τῷ ἰούδα
dn̄s in manib⁹ oīum ꝑphtaꝝ ei⁹: omnibus vidētib⁹ dicēs: reuertimini a vijs vr̄is
ὁ κύριος ἐν χερσὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παντὸς ὁρῶντος λέγων, ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν
malis: ⁊ custodite precepta mea ⁊ iustificatiōes meas ⁊ oēm legē meā: quā precepi
τῶν πονηρῶν, καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὸν νόμον μου, ὃν ἐνετειλάμην
patribus vr̄is: q̄cūq; misi ad eos in manu
τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ὅσα ἀπέστειλα πρὸς αὐτοὺς ἐν χειρὶ
seruoꝝ meoꝝ ꝑphtaꝝ: ⁊ nō audierūt: ⁊ indurauerūt tergū suū sup tergū patrū suorū:
τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν νῶτον αὐτῶν ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν,
q̄ nō crediderūt dn̄o deo suo: ⁊ abiecerūt fedus eius ⁊ iustificatiōes q̄ pepigit cum
οἳ οὐκ ἐπίστευσαν κυρίῳ τῷ θεῷ αὐτῶν, καὶ ἀπώσαντο τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα ἃ διέθετο τοῖς
patribus eorū: ⁊ testificatiōes ei⁹ q̄bus cōtestat⁹ est eos:
πατράσιν αὐτῶν, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς,
⁊ abierūt post vanitates ⁊ vane egerūt: ⁊ post gētes q̄ ꝑ circuitū eorū:
καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ αὐτῶν,
d q̄b⁹ preceperat dn̄s eis vt nō facerēt iuxta ea.
ὧν ἐνετείλατο κς̄ αὐτοῖς τοῦ μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα.
⁊ dereliquerūt precepta dn̄i dei sui: ⁊ fecerūt sibi cōflatilia duas iuuēcas: ⁊ fecerūt lucū:
καὶ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολὰς κῡ τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χωνευτὰ δύο δαμάλεις, καὶ ἐποίησαν ἄλσος,
⁊ adorauerūt vniuersā militiā celi. ⁊ seruierūt baal: ⁊ pduxerūt filios suos ⁊ filias suas in igne.
καὶ προσεκύνησαν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐλάτρευσαν τῷ βάαλ, καὶ διήγαγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρί.
⁊ diuinabāt diuinatiōes ⁊ augurabātur augurijs. ⁊ vēditi sunt vt facerēt malū corā dn̄o vt irritarent eū.
καὶ ἐμαντεύοντο μαντείας καὶ οἰωνίζοντο οἰωνισμοῖς. καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κῡ τοῦ παροργίσαι αὐτόν.
⁊ irat⁹ ē dn̄s vehemēter in israel: ⁊ abstulit eos a facie sua: nō
καὶ ἐθυμώθη κς̄ σφόδρα ἐν τῷ ἰη̄λ, καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, οὐ

remanſit niſi tribus iuda ſola. etiam iuda
ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ ἰούδα μονωτάτη. καί γε ἰούδας
nō cuſtodiuit mādata dñi dei ſui. ⁊ am
οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐπο
bulauerūt in iuſtificatiōib⁹ iſrael q̄s fecerūt: ⁊
ρεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν ἰσραὴλ οἷς ἐποίησαν, καὶ
proiecit dñs omē ſemē iſrael. ⁊ irat⁹ eſt dñs
ἀπώσατο κς᾽ ἅπαν τὸ σπέρμα ἰσραὴλ. καὶ ἐθυμώθη κς
ſup eis: ⁊ cōmouit eos ⁊ tradidit eos do
ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ὁ κύ
min⁹ ī manu diripientiū eos: donec proijceret
ριος ἐν χειρὶ τῶν διαρπαζόντων αὐτούς, ἕως οὗ ἀπέῤῥιψεν
eos a facie ſua. verūtñ q2 ſciſſus ē iſrael
αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. πλὴν ὅτι ἐῤῥάγη ὁ ἰσραὴλ
a domo dauid: ⁊ regē cōſtituerūt ſup ſe
ἀπὸ τοῦ οἴκου δαυίδ, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ᾽ ἑαυτοῖς τὸν
hieroboā filiū nabat: ⁊ proiecit hieroboā iſra
ἱεροβοὰμ υἱὸν ναβάτ, καὶ ἀπώσατο ὁ ἱεροβοὰμ τὸν ἰσρα=
el a poſt dñz: ⁊ peccare fecit eos pctm̄ ma
ὴλ ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ κυ, καὶ ἐξήμαρτεν αὐτοὺς ἁμαρτίαν με
gnum: ⁊ ambulauerūt filij iſrl̄ in oībus pctīs
γάλην, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ ἰηλ᾽ ἐν πάσαις ἁμαρτίαις
hieroboā q̄ fecerat: nō receſſerūt ab eis vſq; quo
ἱεροβοὰμ αἷς ἐποίησεν, οὐκ ἀπέστησαν ἀπ᾽ αὐτῶν ἕως οὗ
mouit dñs iſrael a facie ſua: ſicē locut⁹ eſt
μετέστησε κύριος τὸν ἰηλ᾽ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὡς ἐλάλησε
dñs in manu oīum ſeruoꝝ ſuoꝝ ꝓphtarū.
κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν.
traſlat⁹ eſt iſrael de terra ſua in aſſyrios vſq; in
καὶ ἀπῳκίσθη ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς ἀσσυρίους ἕως
diem hanc. ⁊ adduxit rex aſſyrioꝝ de ba=
τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἤγαγεν βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐκ βα
bylone ⁊ de chotha ⁊ de auan ⁊ de emath ⁊ de
βυλῶνος καὶ ἐκ χωθὰ καὶ ἀπὸ ἀουὰν καὶ ἀπὸ αἰμὰθ καὶ ἀπὸ
ſepharuaim: ⁊ collocauit eos in ciuitatib⁹ ſa=
σεπφαρουαΐμ, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν σα
marie pro filijs iſrael. ⁊ poſſederūt ſa
μαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν σα
mariam ⁊ ciuitates ei⁹: ⁊ habitauerūt in eis.
μάρειαν καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ κατῴκησαν ἐν αὐταῖς.
⁊ factū ē poſtq̄ habitauerūt gētes iſte ibi in
καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κατοικισθῆναι τὰ ἔθνη ταῦτα ἐκεῖ ἐν
principio: nō timuerūt dñm. ⁊ miſit dñs in e=
ἀρχῇ, οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν κύριον. καὶ ἀπέστειλε κς᾽ εἰς αὐ=
os leones: ⁊ interficiebāt ī eis. ⁊ locuti ſūt ad re
τοὺς λέοντας, καὶ ἐθανάτουν ἐν αὐτοῖς. καὶ εἶπον τῷ βα=
gem aſſyrioꝝ dicētes: gētes q̄s trāſtuliſti ⁊ hitare fe
σιλεῖ ἀσσυρίων λέγοντες, τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκισας καὶ κατῴκι
ciſti in ciuitatib⁹ ſamarie: nō cognouerūt iudiciū
σας ἐν ταῖς πόλεσι σαμαρείας, οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ
dei terre. ⁊ miſit in eos leones: ⁊ ecce
θεοῦ τῆς γῆς. καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς λέοντας, καὶ ἰδοὺ
ſunt interficiētes eos: quia nō ſciunt iuditiū dei
εἰσὶ θανατοῦντες αὐτούς, καθότι οὐκ οἴδασι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ
terre. ⁊ precepit rex aſſyrioꝝ dicēs duci
τῆς γῆς. καὶ ἐνετείλατο βασιλεὺς ἀσσυρίων λέγων, ἀπαγά
te illuc vnū ſacerdotū q̄s trāſtuli de ſamaria: ⁊
γετε ἐκεῖ ἕνα τῶν ἱερέων ὧν ἀπῴκισα ἐκ σαμαρείας, καὶ
vadat ⁊ habitet ibi: ⁊ declarbit eis
πορευθήτω καὶ κατοικήτω ἐκεῖ, καὶ φωτιεῖ αὐτοῖς τὸ
iuditiū dei terre. ⁊ duxerūt vnū ſacerdotū q̄s
κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. καὶ ἤγαγον ἕνα τῶν ἱερέων ὧν
tranſtulerūt de ſamaria: ⁊ ſedit in bethel.
ἀπῴκισαν ἀπὸ σαμαρείας, καὶ ἐκάθισεν ἐν βαιθήλ.
⁊ erat ſacerdos illuminās eos quō timerēt dñm. ⁊
καὶ ἦν ὁ ἱερεὺς φωτίζων αὐτοῖς πῶς φοβηθῶσι τὸν κν. καὶ
erant facientes gens gens deos ſuos. ⁊ poſue
ἦσαν ποιοῦντες ἔθνος ἔθνος τοὺς θεοὺς αὐτῶν. καὶ ἔθη=
runt eos in domib⁹ excelſoꝝ: q̄ fecerūt ſa=
καν αὐτοὺς ἐν οἴκοις τῶν ὑψηλῶν, ὧν ἐποίησαν οἱ σα
marite gens gens in vrbibus ſuis in q̄b⁹ habitabāt
μαρεῖται ἔθνος ἔθνος ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατῴκουν

nō remāſit niſi trib⁹ iuda tantūmodo. Sed nec ipſe iuda cuſtodiuit mandata domini dei ſui: verūtñ ambulauit in erroribus iſrael quos opatus fuerat. Proiecitq; dñs oē ſemen iſrael: & afflixit eos & tradidit eos in manu diripiētiū: donec pii ceret eos a facie ſua. Ex eo iam tpe quo ſciſſus eſt iſrael a domo dd: & cōſtituerūt ſibi regē hieroboā filiū nabath. Separauit eī hieroboā iſrael a dño: & peccare eos fecit pctm̄ magnū. Et ambulauerūt filii iſrael in vniuerſis pctīs hieroboā q̄ fecerat: & non receſſerunt ab eis vſq; quo dñs auferret iſrael a facie ſua: ſicut locutus fuerat ī māu oīum ſeruorū ſuoꝝ ꝓphetarū. Trāſlatuſq; ē iſrael de terra ſua in aſſyrios vſq; in diē hāc. Adduxit aūt rex aſſyriorū viros de babilone & de curtha & de ahiat: & de emath & de ſepharuaī: & collocauit eos in ciuitatibus ſamarie ꝓ filiis iſrael. q̄ poſſederūt ſamariā & hitauerūt in vrbibus eius. Cūq; ibi hītare cepiſſent: nō timebāt dñm. & īmiſit in eis dñs leones q̄ interficiebāt eos. Nūciatumq; ē regi aſſyriorū & dictū. Gētes quas tranſtuliſti & hītare feciſti in cītatibus ſamarie ignorāt legitima dei terre: & īmiſit in eos dñs leones: & ecce interficiunt eos eo q̄ ignorent ritum dei terre. Precepit autem rex aſſyriorum dicens. Ducite illuc vnum de ſacerdotibus quos inde captiuos adduxiſtis: vt vadat & hītet cū eis: & doceat eos legitima dei terre. Igitur cū veniſſet vnus de ſacerdotib⁹ his q̄ captiui ducti fuerāt de ſamaria: hītauit in bethel: & docebat eos quō colerent dñm. Et vnaq̄q; gēs fabricata ē deū ſuū. Poſuerūtq; eos in phanis excelſis q̄ fecerāt ſamarite gens & gēs in vrbibus ſuis in q̄bus habitabāt.

נשאר רק שבט יהודה לבדו: גם | שאר בדד
יהודה לא שמר את מצות יהוה | צוה
אלהיהם וילכו בחקות ישראל | חקק
אשר עשו: וימאס יהוה בכל זרע | עשה מאס
ישראל ויענם ויתנם ביד שסים | ענה נתן
עד אשר השליכם מפניו: כי קרע | שסה שלך
ישראל מעל בית דוד וימליכו את | מלך
ירבעם בן נבט וידח ירבעם את | נדח
ישראל מאחרי יהוה והחטיאם | חטא
חטאה גדולה: וילכו בני ישראל בכל | גדל
חטאת ירבעם אשר עשה לא סרו | סור
ממנה: עד אשר הסיר יהוה את
ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד | פנה
כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל | נבא גלה
אדמתו אשורה עד היום הזה: ויבא | בוא
מלך אשור מבבל ומכותה ומעוא
ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון | עיר
תחת בני ישראל וירשו את שמרון
וישבו בעריה: ויהי בתחלת שבתם | היה חלל
שם לא יראו את יהוה וישלח | ישב שלח
יהוה בהם את האריות ויהיו הרגים | ארה
בהם: ויאמרו למלך אשור לאמר | אמר
הגוים אשר הגלית ותושב בערי | גלה ישב
שמרון לא ידעו את משפט אלהי | שפט
הארץ וישלח בם את האריות והנם
ממיתים אתם כאשר אינם ידעים | מות את
את משפט אלהי הארץ: ויצו מלך | צוה
אשור לאמר הליכו שמה אחד | הלך
מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו | גלה
וישבו שם וירם את משפט אלהי | ירה
הארץ: ויבא אחד מהכהנים אשר | בוא
הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי
מורה אתם איך ייראו את יהוה: | ירא ירא
ויהיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו | עשה נוח
בבית הבמות אשר עשו השמרנים | במה
גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים | עיר

שם: ואנשי בבל עשו את סכות
בנות ואנשי כות עשו את נרגל
ואנשי חמת עשו את אשימא:
והעוים עשו נבחן ואת תרתק
והספרוים שרפים את בניהם
באש לאדרמלך וענמלך אלהי
ספרוים: ויהיו יראים את יהוה — היה
ויעשו להם מקצותם כהני במות — קצה
ויהיו עשים להם בבית הבמות: את
יהוה היו יראים ואת אלהיהם
היו עבדים כמשפט הגוים אשר — שפט
הגלו אתם משם: עד היום הזה — גלה
הם עשים כמשפטים הראשנים
אינם יראים את יהוה ואינם
עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה — חקק ירה
וכמצוה אשר צוה יהוה את בני — צוה
יעקב אשר שם שמו ישראל: — שום
ויכרת יהוה אתם ברית ויצום — כרת ברת
לאמר לא תיראו אלהים אחרים — ירא
ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא — שחה עבד
תזבחו להם: כי אם את יהוה אשר — זבח
העלה אתכם מארץ מצרים בכח — עלה כוח
גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו — גדל זרע
תשתחוו ולו תזבחו: ואת החקים ואת — נטה
המשפטים והתורה והמצוה אשר
כתב לכם תשמרון לעשות כל — שמר עשה
הימים ולא תיראו אלהים אחרים: — יום
והברית אשר כרתי אתכם לא
תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים: — שכח
כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא — ירא נצל
יציל אתכם מיד כל איביכם: ולא
שמעו כי אם כמשפטם הראשון — שפט
הם עשים: ויהיו הגוים האלה יראים — היה
את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים — פסל
גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו
אבתם הם עשים עד היום הזה:

Viri enim babylōii fecerunt ſochot benoth: viri autem cutheni fecerunt nergel: & viri de emath fecerūt aſima. Porro euei fecerūt nebaā & tachā. Hi aūt qui erāt de ſapharuaim cōburebant filios ſuos igni. Adramelech & anamelech diis ſepharuaim: & nihilominus colebant dominū. Fecerunt aūt ſibi de nouiſſimis ſacerdotes excelſorū: & ponebant eos in phanis ſublimibus. Et cū dn̄m colerent: diis quoq; ſuis ſeruiebant iuxta cōſuetudinem gentium: de qbus traſlati fuerant ſamariā. Vſq; in pn̄tē diem morē ſequuntur antiquum: non timēt dominum: neq; cuſtodiunt cerimōias eius atq; iudicia & legē & mandatum quod pcepat dn̄s filiis iacob quem cognominauit iſrael: & pcuſſerat cū eis pactum & mādauerat eis dicens. Nolite timere deos alienos: & nō adoretis eos neq; colatis eos: & non immoletis eis. Sed dominū deū veſtrum qui eduxit vos de terra egypti in fortitudine magna & i brachio extēto: ipſum timete & illū adorate: & ipſi immolate. Cerimōias quoq; & iudicia & legē & mādatū quod ſcripſit vobis cuſtodite: vt faciatis cunctis diebus: & nō timeatis deos alienos: & pactū qđ percuſſit vobiſcum nolite obliuiſci: nec colatis deos alienos. Sed dn̄m deū veſtrum timete: & ipſe eruet vos de manu omnium inimicorū veſtrorū. Illi vero nō audierīt: ſed iuxta cōſuetudinē ſuā priſtinā pperabāt. Fuerūt igr̄ gētes iſte timētes qdē dn̄m: ſed nihilominꝰ & idolis ſuis ſeruiētes. Nā filii corū & nepotes ſicut fecerūt patres ſui: ita faciūt vſq; in preſentē diem.

in eis. ⁊ viri babylonis fecerunt ſoc
ἐν αὐταῖς. καὶ οἱ ἄνδρες βαβυλῶνος ἐποίησαν τὴν σοκ
choth banoth. ⁊ viri chuth fecerūt nerigel.
χὼθ βανὼθ. καὶ ἄνδρες χοὺθ ἐποίησαν τὸν νηρεγὲλ.
⁊ viri emath fecerūt aſima. ⁊ euei
καὶ ἄνδρες αἱμὰθ ἐποίησαν τὴν ἀσιμά. καὶ οἱ εὐαῖοι
fecerūt nibchaz ⁊ tharthac. ⁊ ſeppha
ἐποίησαν τὴν νιβχὰζ καὶ τὴν θαρθάκ. καὶ οἱ σεπφα-
ruim cōburebāt in igne filios ſuos adra
ρουὶμ κατέκαιον ἐν πυρὶ τὰ τέκνα αὐτῶν τῷ ἀδρα-
melech deo ſeppharuim: ⁊ erant timentes do-
μέλεχ θεῷ σεπφαρουίμ, καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύ-
minū. ⁊ fecerūt ex ſe ſacerdotes excelſoꝝ de
ριον. καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ἀπὸ
parte: ⁊ fecerūt ſibi in domibꝰ excel
μέρους, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψη-
ſoꝝ. dn̄m ipſi timebant: ⁊ deos ſu-
λῶν. τὸν κύριον αὐτοὶ ἐφοβοῦντο, καὶ τοῖς θεοῖς αὐ-
os colebāt iuxta iudiciū gētiū: vnde tran
τῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἐθνῶν, ὅθεν ἀπῴ-
ſtulit eos inde. vſq; in diem hanc ſic
κισεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν. ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης οὕτως
faciebāt iuxta iudiciū eoꝝ qđ ab initio. nō erant
ἐποίουν κατὰ τὸ κρῖμα αὐτῶν τὸ ἀπ᾽ ἀρχῆς. οὐκ ἦσαν
timentes dn̄m: ⁊ nō fecerūt iuxta iuſti
φοβούμενοι τὸν κύριον, καὶ οὐκ ἐποίησαν κατὰ τὰ δι-
ficationes ⁊ iudicia ⁊ precepta ⁊ ſec
καιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰς ἐντολὰς καὶ κα-
dum legē quē pceperat dn̄s filiijs iacob
τὰ τὸν νόμον ὃν ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς ἰακώβ,
cui impoſuit nomē iſrael: ⁊ pepigit dn̄s cum
ᾧ ἐπέθηκεν ὄνομα ἰσραήλ, καὶ διέθετο κύριος μετ᾽ αὐ-
eis fedus. ⁊ mādauit eis dicēs: nō ti
τῶν διαθήκην. καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων, οὐ φο-
mebitis deos alienos: ⁊ nō adorabitis eos:
βηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους, καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς
⁊ nō coletis eos: ⁊ nō imolabitis eis:
καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ θύσετε αὐτοῖς
niſi dn̄o q̄ eduxit vos de terra egy
ὅτι ἀλλ᾽ ἢ κυρίῳ τῷ ἀγαγόντι ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύ-
pti in fortitudine magna ⁊ in brachio excelſo: e
πτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, αὐ-
um timebitis: ⁊ eū adorabitis: ⁊ ei
τὸν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε, καὶ αὐ-
immolabitis: ⁊ iuſtificatiōes eiꝰ ⁊ iu
τῷ θύσετε, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰ κρί-
dicia ⁊ mādata ⁊ legē quā ſcripſit
ματα καὶ τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον ὃν ἔγραψεν
vobis cuſtodietis vt faciatis oibꝰ diebꝰ: ⁊ nō
ὑμῖν φυλάξεσθε ποιεῖν πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ
timebitis deos alienos: ⁊ pactum qđ pe-
φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους, καὶ τὴν διαθήκην ἣν ἔθε-
pigit vobiſcū nō obliuiſcemini: ⁊ nō timebitis de-
το μεθ᾽ ὑμῶν οὐκ ἐπιλήσεσθε, καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θε-
os alienos: niſi dn̄m deū vr̄m eum ti-
οὺς ἑτέρους, ὅτι ἀλλ᾽ ἢ κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν αὐτὸν φο-
mebitis: ⁊ ipſe eruet vos de manu om-
βηθήσεσθε, καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς πάν-
nium inimicorū vr̄oꝝ: ⁊ nō audierūt niſi in
των τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἀλλ᾽ ἢ ἐν τοῖς
iuſtificatiōibus ſuis primis ipſi pperrabant.
δικαιώμασιν αὐτῶν τοῖς πρώτοις αὐτοὶ ἐποίουν.
⁊ fuerūt gētes iſte timentes dn̄m:
καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν κύριον, καὶ
ſculptilibus ſuis ſeruiebant. etiā filij
τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἐδούλευον. καί γε οἱ υἱοὶ
rum ⁊ filij filioꝝ eoꝝ ſicut fecerūt
τῶν καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὼς ἐποίησαν
patres eorū ipſi faciūt vſq; in diem
πατέρες αὐτῶν αὐτοὶ ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας
hanc.
ταύτης.

Et factū ē in anno tertio osee filij hela re
Καὶ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ ὡσηὲ υἱοῦ ἠλὰ βασι
gis israel: regnauit ezechias fili⁹ achaz regis
λέως ἰσραήλ, ἐβασίλευσεν ἐζεκίας υἱὸς ἄχαζ βασιλέως
iuda: filius viginti ꝛ quinq̧ ānoꝝ erat cū regnaret
ἰούδα, υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν
ipse: ꝛ viginti ꝛ nouē ānis regnauit in hierusa
αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσα-
lem: ꝛ nomē mr̄is eius abi filia zacharie. ꝛ
λήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἀβὶ θυγάτηρ ζαχαρίου. καὶ
fecit rectū ezechias corā dn̄o iuxta omnia
ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐζεκίας ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα
quecūq̧ fecit dauid pater eius. ipse abstulit
ὅσα ἐποίησεν δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. αὐτὸς ἐξῆρε τὰ
excelsa ꝛ cōtriuit statuas ꝛ lucos succidit.
ὑψηλὰ καὶ συνέτριψε τὰς στήλας καὶ τὰ ἄλση ἐξέκοψε.
ꝛ concidit ezechias serpētē eneum: quē fe
καὶ συνέκοψεν ἐζεκίας τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, ὃν ἐποίη
cit moyses: q̄ꝛ vsq̧ ad dies illos fuerūt filij
σε μωυσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ
israel adolētes icēsū ei: ꝛ vocauerūt eū ene
ἰσραὴλ θυμιῶντες αὐτῷ, καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν νεε-
um. in dn̄o deo israel sperauit. nō fuit post
σθάν. ἐν κυρίῳ θεῷ ἰσραὴλ ἤλπισεν. οὐκ ἐγένετο μετ'
eum similis ipsi in regibus iuda: ꝛ in
αὐτὸν ὅμοιος αὐτῷ ἐν τοῖς βασιλεῦσιν ἰούδα, καὶ ἐν
his q̄ fuerūt ante eum. ꝛ adhesit do
τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ἐκολλήθη τῷ κυ
mino: nō recessit a tergo eius: ꝛ custodiuit
ρίῳ, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐφύλαξε
mādata eius que preceperat dn̄s moy
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο κύριος τῷ μωυ
si: ꝛ erat dn̄s cum eo: in oib⁹ que fe
σῆ, καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ, ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίη
cit itellexit. ꝛ rebellauit ꝯ regem assyrioꝝ: ꝛ
σε συνῆκεν. καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ ἀσσυρίων, καὶ
nō seruiuit ei. ipse percussit phili
οὐκ ἐδούλευσεν αὐτῷ. αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύ
steos vsq̧ ad gazā ꝛ vsq̧ ad terminū ei⁹ a turre
λους ἕως γάζης καὶ ἕως ὁρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου
custodum ꝛ vsq̧ ad ciuitatē munitā. ꝛ factū ē
φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὀχυρᾶς. καὶ ἐγένετο
in anno quarto regnante ezechia: ip
ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεύοντος ἐζεκίου, αὐ
se ann⁹ septimus osee filio hela regi is
τὸς ἐνιαυτὸς ἕβδομος τῷ ὡσηὲ υἱῷ ἠλὰ βασιλεῖ ἰσ
rael: ascēdit salmanasar rex assyrioꝝ cōtra sa-
ραήλ, ἀνέβη σαλμανασὰρ βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐπὶ σα
mariam: ꝛ obsidebat eam ꝛ cepit e-
μάρειαν, καὶ ἐπολιόρκει αὐτὴν καὶ κατελάβετο αὐ
am in fine trium ānoꝝ. in āno sexto eze-
τὴν εἰς τέλος τριῶν ἐτῶν. ἐν ἔτει ἕκτῳ τοῦ ἐζε-
chie: ipse annus nonus osee regi is
κίου, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἔνατος τῷ ὡσηὲ βασιλεῖ ἰσ-
rael: capta est samaria. ꝛ trāstulit rex
ραήλ, συνελήφθη σαμάρεια. καὶ ἀπῴκισε βασιλεὺς
assyrioꝝ samariam in assyrios: ꝛ collocauit e-
ἀσσυρίων τὴν σαμάρειαν εἰς ἀσσυρίους, καὶ ἔθετο αὐ-
os in elaa ꝛ in habor fluuijs gozā ꝛ in
τοὺς ἐν ἐλαὰ καὶ ἐν ἀβὼρ ποταμοῖς γοζὰν καὶ ἐν
montibus medoꝝ: eo q̧ nō audierūt vocē dn̄i
ὄροις μήδων, ἀνθ' ὧν οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου
dei sui: ꝛ p̄tergressi sūt pactum
τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην
eius: omnia q̄cūq̧ precepit moyses seruus
αὐτοῦ, πάντα ὅσα ἐνετείλατο μωυσῆς ὁ δοῦλος
domini: ꝛ nō audierūt ꝛ nō fecerunt. ꝛ
κυρίου, καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησαν. καὶ
quarto decimo anno regis ezechie
τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλέως ἐζεκίου
ascendit sennacherib rex
ἀνέβη σενναχηρὶβ βασιλεὺς

Anno tertio osee
filii hela regis israel:
regnauit ezechias
filius achaz regis iu-
da. Viginti
qnq̧ annorū erat cum
regnare cepisset: & vigi
ti noue annis regnauit
in ierusalem: nomen
matris eius abisa filia
zacharie. Fecitq̧ quod
erat bonū coram dn̄o:
iuxta oia que fecerat
dauid pater eius. Ipse
dissipauit excelsa & cō
triuit statuas & succidit
lucos:
cōfregitq̧ serpētē ene
um quem fecerat
moyses. Siquidem vsq̧
ad illud tempus filii
israel adolebāt ei incē-
sum. Vocauitq̧ nomē e
ius nohestā. Et in dn̄o
deo israel sperauit.
Itaq̧ post eū non fuit
similis ei de cūctis regi
bus iuda: sed neq̧ in his
qui an̄ eū fuerāt. Et ad
hesit dn̄o: & nō reces-
sit a vestigiis eius: fecit
q̧ mandata eius q̄ pre-
cepat dn̄s moysi. Vnde
& erat dn̄s cū eo: & in
cunctis ad q̄ p̄cedebat
sapiēter se agebat. Re-
bellauit quoq̧ cōtra re-
gē assyriorū: & nō ser
uiuit ei. Ipse p̄cussit phi
listeos vsq̧ ad gazā: &
oēs terminos eorum: a
turre custodū: vsq̧ ad
ciuitatē munitā. Anno
q̄rto regis ezechie q e
rat annus septimus
osee filii hela regis is
rael
ascēdit salmanasar rex
assyriorum
samariā: & oppugna-
uit eam: & cepit. Nam
post annos tres anno
sexto ezechie.
idest nono anno osee
regis
israel: capta est sama-
ria: & transtulit rex
assyriorū israel in assy
rios: collocauitq̧ eos
in hayla & in abor flu-
uiis gozā in ciuitatibus
medorū: q̄a nō audie-
runt vocem domini
dei sui: sed p̄tergressi
sunt pactum eius. Oīa
q̄ p̄ceperat moyses ser
uus dn̄i non audierunt
neq̧ fecerunt. Anno
quartodecimo
regis ezechie ascendit
sennacherib rex

Cap. xviij

ויהי בשנת שלש להושע | היה שנה
בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה
בן אחז מלך יהודה: בן עשרים
וחמש שנה היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם ושם
אמו אבי בת זכריה: ויעש הישר | עשה
בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד
אביו: הוא הסיר את הבמות ושבר | סור במה
את המצבות וכרת את האשרה | יצב
וכתת נחש הנחשת אשר עשה
משה כי עד הימים ההמה היו בני | יום היה
ישראל מקטרים לו ויקרא לו | קטר קרא
נחשתן: ביהוה אלהי ישראל בטח
ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי | כמו
יהודה ואשר היו לפניו: וידבק | פנה דבק
ביהוה לא סר מאחריו וישמר | סור שמר
מצותיו אשר צוה יהוה את משה: | צוה
והיה יהוה עמו בכל אשר יצא
ישכיל וימרד במלך אשור ולא | שכל מרד
עבדו: הוא הכה את פלשתים עד | נכה
עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים | גבל נצר
עד עיר מבצר: ויהי בשנה הרביעית | בצר בצר
למלך חזקיהו היא השנה השביעית | רבע
להושע בן אלה מלך ישראל | שבע
עלה שלמנאסר מלך אשור על
שמרון ויצר עליה: וילכדה מקצה | צור לכד
שלש שנים בשנת שש לחזקיה | שנה
היא שנת תשע להושע מלך
ישראל לכדה שמרון: ויגל מלך | גלה
אשור את ישראל אשורה וינחם | נחה
בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: | עיר
על אשר לא שמעו בקול יהוה
אלהיהם ויעברו את בריתו את כל | עבר כרת
אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו
ולא עשו: ובארבע עשרה שנה | עשה רבע
למלך חזקיה עלה סנחריב מלך

אשור על כל ערי יהודה הבצרות
ויתפשם: וישלח חזקיה מלך תפש שלח
יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר
חטאתי שוב מעלי את אשר תתן נתן
עלי אשא וישם מלך אשור על נשא שום
חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר מאה
כסף ושלשים ככר זהב: ויתן חזקיה
את כל הכסף הנמצא בית יהוה מצא
ובאצרות בית המלך: בעת ההיא
קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה הכל
ואת האמנות אשר צפה חזקיה
מלך יהודה ויתנם למלך אשור:
וישלח מלך אשור את תרתן ואת
רב סריס ואת רבשקה מן לכיש
אל המלך חזקיהו בחיל כבד
ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם עלה בוא
ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה עמד עלה
העליונה אשר במסלת שדה כובס: עלה סלל
ויקראו אל המלך ויצא אליהם כבס קרא
אליקים בן חלקיהו אשר על
הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף
המזכיר: ויאמר אלהם רבשקה זכר
אמרו נא אל חזקיהו כה אמר
המלך הגדול מלך אשור מה גדל
הבטחון הזה אשר בטחת: אמרת
אך דבר שפתים עצה וגבורה שפה יעץ
למלחמה עתה על מי בטחת כי גבר לחם
מרדת בי: עתה הנה בטחת לך על
משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים שען רצץ
אשר יסמך איש עליו ובא בכפו סמך בוא
ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו: וכי תאמרון אלי אל אמר
יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר
הסיר חזקיהו את במתיו ואת סור במה
מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם זבח
לפני המזבח הזה תשתחוו פנה שחה

assyriorum ad vniuersas ciuitates iuda munitas: & cepit eas. Tūc misit ezechias rex iuda nuncios ad regē assyriorū in lachis: dicēs. Peccaui. Recede a me: & oē qđ ipoſueris mihi feram. Indixit itaqꝫ rex assyriorum ezechie regi iude trecenta talenta argēti: & triginta talēta auri. Deditqꝫ ezechias oē argentū qđ repertū fuerat in domo dñi & in theſauris regis. In tempore illo confregit ezechias valuas templi domini & laminas auri quas ipse affixerat: & dedit eas regi assyriorum. Misit autem rex assyriorum tarthā & rapſaris & rapſacen de lachis ad regem ezechiā cum manu valida ierusalē. Qui cū aſcendiſſent venerūt ierusalē & ſteterunt iuxta aqueductum piſcine ſuperioris que eſt ī via agri fullonis: vocaueruntqꝫ regē. Egreſſus eſt aūt ad eos eliachim filius helchie prepoſitus dom9: & ſobna ſcriba & ioahe filius aſaph a commentariis: dixitqꝫ ad eos rapſaces. Loquimini ezechie. Hec dicit rex magnus rex assyriorū. Que eſt iſta fiducia qua niteris? Forſitan iniſti conſilium: vt prepares te ad preliū? In quo confidis vt audeas rebellare? An ſperas ī baculo arundineo atqꝫ confracto egypto? Sup quē ſi incubuerit hō cōminutus ĩgredietur manū eius & pforabit eam. Sic eſt pharao rex egypti oīb9 q cōfidunt in ſe: qꝫ ſi dixeritis mihi in dño deo noſtro hēmus fiduciā: nōne iſte eſt cuius abſtulit ezechias excelſa & altaria & precepit iude & ieruſalem ante altare hoc adorabiris

assyriorū in ciuitates iuda munitas: τ cepit eas: τ misit ezechias rex iuda nuncios ad regem assyriorū in lachis dicēs: peccaui recede a me: τ q̄cūqꝫ imposueris sup me feram. τ iniecit rex
ἀσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις ἰούδα τὰς ὀχυράς, καὶ συνέλαβεν αὐτάς, καὶ ἀπέστειλεν ἐζεκίας βασιλεὺς ἰούδα ἀγγέλους πρὸς τὸν βασιλέα τῶν ἀσυρίων εἰς λάχις λέγων, ἡμάρτηκα ἀποστράφηθι ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὅσα ἂν ἐπιθῆς ἐπ᾽ ἐμὲ βαστάσω. καὶ ἐπέβαλε βασιλεὺς

assyriorū sup ezechiā regem iuda trecenta talenta argenti τ triginta talenta auri. τ dedit ezechias oē argētū qđ reptū fuerat ī domo domini τ in theſauris domus regis. in tpe illo confregit ezechias rex iuda valuas tēpli dñi τ q̄ firmata erāt q̄ deaurauit
ἀσυρίων ἐπὶ ἐζεκίαν βασιλέα ἰούδα τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα τάλαντα χρυσίου. καὶ ἔδωκεν ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατέκοψεν ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς ἰούδα τὰς θύρας τοῦ ναοῦ κυρίου καὶ τὰ ἐστηριγμένα ἃ ἐχρύσωσεν

ezechias rex iuda. τ dedit ea regi assyriorū. τ misit rex assyrioꝝ tharthā τ rapſaris τ rapſacem de lachis ad regem ezechiā in exercitu graui in hieruſalem: τ aſcēderūt τ venerūt in hieruſalem: τ ſteterūt in aque ductu ſuperioris piſcine: q̄ eſt in via agri fullonis. τ clamauerūt ad ezechiā: τ egreſſus ē ad eos eliacim filius chelcie ꝑpoſit9 dom9: τ ſobnas ſcriba: τ ioach filius aſaph a cōmētariis. τ dixit ad eos rapſaces: dicite iā ad ezechiā: hec dicit rex magnus rex assyriorū: que fiducia
ἐζεκίας βασιλεὺς ἰούδα. καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τῷ βασιλεῖ ἀσυρίων. καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς ἀσυρίων τὸν θαρθὰν καὶ τὸν ῥαψαρὶς καὶ τὸν ῥαψάκην ἐκ λαχὶς πρὸς τὸν βασιλέα ἐζεκίαν ἐν δυνάμει βαρείᾳ εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς ἄνω κολυμβήθρας, ἥ ἐστιν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως. καὶ ἐβόησαν πρὸς ἐζεκίαν, καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ἐλιακὶμ υἱὸς χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ σωβνὰς ὁ γραμματεὺς, καὶ ἰωὰχ υἱὸς ἀσὰφ ὁ ἀναμιμνήσκων. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ῥαψάκης, εἴπατε δὴ πρὸς ἐζεκίαν, τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς ἀσυρίων, τίς ἡ πεποίθησις

hec qua cōfidis? verūtñ verbis labiorū τ cōſilio acies fit in bellum. τ nūc in quo cōfidis: qꝫ ꝑuaricat9 es in me? ecce cōfidis tibi ipſi in baculo arundineo fracto hoc in egypto? qꝫ ſi firmat9 fuerit vir ſup eum: ingredietur in manū eius τ pforabit eam. ſic eſt pharao rex egypti omnib9 qui confidunt in eo. τ ſi dixeris ad me: in dño deo nr̄o habem9 fiduciā: nōne ipſe ezechias abſtulit excelſa eius τ altaria eius: τ dixit iuda τ hieruſalem corā altari iſto: adorate
αὕτη ἣν πέποιθας; πλὴν λόγοις χειλέων καὶ βουλὴ παράταξις γίνεται εἰς πόλεμον. καὶ νῦν ἐπὶ τίνι πέποιθας, ὅτι ἠθέτησας ἐν ἐμοί; ἰδοὺ πέποιθας σεαυτῷ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ᾽ αἴγυπτον; ὡς ἐὰν ἐπιστηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ᾽ αὐτήν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρήσει αὐτήν. οὕτως ἐστὶ φαραὼ βασιλεὺς αἰγύπτου πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ᾽ αὐτῷ. καὶ ἐὰν εἴπῃς πρὸς με, ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν πεποίθαμεν, οὐχὶ αὐτὸς ἐζεκίας ἀπέστησε τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ ἰούδα καὶ τῇ ἱερουσαλὴμ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου, προσκυνήσατε

in hierusalem. ⁊ nūc cōmisceas dño meo re-
ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ νῦν μίχθητι τῷ κυρίῳ μου τῷ βα-
gi assyrioꝝ: ⁊ dabo tibi duo milia equoꝝ: si pote-
σιλεῖ ἀσσυρίων, καὶ δώσω σοι δισχιλίους ἵππους, εἰ δυνή-
ris dare tibi ascēsores sup eos. ⁊ quō auer-
σῃ δοῦναι σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς. καὶ πῶς ἀπο-
tis faciem toparche vnius seruoꝝ
στρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἑνὸς τῶν δούλων τοῦ
dñi mei minimoꝝ. ⁊ sperasti tibi in
κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων. καὶ ἤλπισας σεαυτῷ ἐπ'
egypto pp currus ⁊ equites. ⁊ nūc nō sine
αἴγυπτον ἐπὶ ἅρματα καὶ ἱππέας. καὶ νῦν μὴ ἄνευ
dño ascēdimus in locum hūc vt de-
τοῦ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ δια-
molirer eū: dñs dixit ad me: ascēde ad
φθεῖραι αὐτόν; κύριος εἶπε πρός με, ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν
terrā hanc ⁊ demolire eam. ⁊ dixit eliacī fili⁹
γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν. καὶ εἶπεν ἐλιακὶμ ὁ
chelcie ⁊ sobnas ⁊ ioach ad rapsacem: lo-
τοῦ χελκίου καὶ σοβνὰς καὶ ἰωὰχ πρὸς ῥαψάκην, λά-
quere ad seruos tuos syriace: audimus eñi
λησον πρὸς τοὺς παῖδάς σου συριστί, ἀκούομεν γὰρ
nos: ⁊ ne loquaris ad nos iudaice in aurib⁹
ἡμεῖς, καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς ἰουδαϊστὶ ἐν τοῖς ὠσὶ τοῦ
ppli q̄ sup murum. ⁊ dixit ad eos
λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς
rapsaces: nūqd ad dñm tuū vel ad te misit
ῥαψάκης, μὴ πρὸς τὸν κύριόν σου ἢ πρὸς σὲ ἀπέσταλκέ
me dñs me⁹ vt loquerer sermões hos: nōne ad
με κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς
viros qui sedent sup murū:
τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους,
vt comedāt stercus suum ⁊ bibant vri-
ἵνα φάγωσι τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ πίωσι τὸ οὖ-
nam suā vobiscū simul: ⁊ stetit rapsaces ⁊ clama-
ρον αὐτῶν μεθ' ὑμῶν ἅμα; καὶ ἔστη ῥαψάκης καὶ ἐβόη-
uit voce magna iudaice: ⁊ locut⁹ est ⁊ dixit:
σε φωνῇ μεγάλῃ ἰουδαϊστί, καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπεν,
audite verba hec regis
ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους τοῦ βασιλέως τοῦ
magni regis assyrioꝝ: hec dicit rex:
μεγάλου βασιλέως ἀσσυρίων, τάδε λέγει ὁ βασι-
ne vos tollat ezecias: qꝛ non po-
λεύς, μὴ ὑμᾶς ἐπαιρέτω ἐζεκίας, ὅτι οὐ μὴ δυνή-
terit eruere vos de manu mea. ⁊ nō fiduciā
σῃ ἐξελέσθαι ὑμᾶς ἐκ χειρός μου. καὶ μὴ ἐπελ-
tribuat vobis ezecias sup dñm dicēs: eruens
πιζέτω ὑμᾶς ἐζεκίας ἐπὶ κύριον λέγων, ἐξαιρούμε-
liberabit vos dñs: ⁊ non tradetur
νος ἐξελεῖται ὑμᾶς ὁ κύριος, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ
ciuitas hec in man⁹ regis assyrioꝝ. nō
ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως ἀσσυρίων. μὴ
audiatis ezeciam: qꝛ hec dicit rex assy-
ἀκούετε ἐζεκίου, ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ἀσσυ-
rioꝝ: facite mecum bñdictionē: ⁊ egredimini ad
ρίων, ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν, καὶ ἐξέλθετε πρός
me: ⁊ comedet vnusqsq vineā suam
με, καὶ φάγεται ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ
⁊ vnusqsq ficū suā ⁊ bibet vnusqsq
καὶ ἕκαστος τὴν συκῆν αὐτοῦ καὶ πίεται ἕκαστος τὸ
aquam cisterne sue donec veniam: ⁊ capiā
ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ ἕως ἂν ἔλθω, καὶ λάβω
vos itrā sic in terrā vr̃am: terrā frumēti ⁊ vi-
ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, γῆν σίτου καὶ οἴ-
ni ⁊ panis ⁊ vineaꝝ: terrā olei ⁊ mel-
νου καὶ ἄρτου καὶ ἀμπελώνων, γῆν ἐλαίου καὶ μέ-
lis: ⁊ viuetis ⁊ nō moriemini. ⁊ nō audiatis
λιτος, καὶ ζήσεσθε καὶ οὐκ ἀποθανεῖσθε. καὶ μὴ ἀκούετε

in ierusalem. Nunc igitur transite ad dñm meū regem assyriorum: & dabo vobis duo milia equorū: & videte an hēre valeatis ascensores eorū. Et quō potestis resistere ante vnū satrapam de seruis dñi mei minimis. An fiduciam habes in egypto propter currus & equites? Nunqd sine domini voluntate ascendi ad locū istum vt demolirer eum? Dñs dixit mihi. Ascēde ad terram hanc: & demolire eam. Dixerunt aūt heliachim filius helchie & sobna scriba & ioahe rapsaci. Precamur vt loqris nobis seruis tuis syriace: siquidē intelligim⁹ hāc linguā: & non loquaris nobis iudaice audiente populo qui est super murū. Rñditq eis rapsaces dicens. Nūquid ad dñm tuū & ad te misit me dñs meus vt loqrer sermones hos & nō potius ad viros qui sedent super murum vt comedant stercora sua: & bibant vrinam suam vobiscū. Stetit itaq rapsaces & exclamauit voce magna iudaice: & ait. Audite verba regis magni regis assyriorum. Hec dicit rex. Non vos seducat ezechias. Non enī poterit eruere vos de manu mea: neq fiduciā vobis tribuat super dominū dicens. Eruens liberabit nos dñs: & non tradetur ciuitas hec in māu regis assyriorum. Nolite audire ezechiā. Hec enim dicit rex assyriorū. Facite mecū qd vobis ē vtile: & egredimini ad me. Et comedet vnusquisq de vinea sua: & de ficu sua: & bibetis aqs de cisternis vestris: donec veniā & trāsferā vos in terrā q̄ similis est terre vr̃e in terrā fructiferā & fertilē vini: terrā pāis & vinearū: terrā oliuarū & olei ac mellis: & viuetis: & nō moriemini. Nolite audire

בירושלם: ועתה התערב נא את
אדני את מלך אשור ואתנה לך
אלפים סוסים אם תוכל לתת לך
רכבים עליהם: ואיך תשיב את פני
פחת אחד עבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים לרכב
ולפרשים: עתה המבלעדי יהוה
עליתי על המקום הזה להשחתו
יהוה אמר אלי עלה על הארץ
הזאת והשחיתה: ויאמר אליקים
בן חלקיהו ושבנה ויואח אל רבשקה
דבר נא אל עבדיך ארמית כי
שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו
יהודית באזני העם אשר על
החמה: ויאמר אליהם רבשקה העל
אדניך ואליך שלחני אדני לדבר
את הדברים האלה הלא על
האנשים הישבים על החמה לאכל
את חריהם ולשתות את שיניהם
עמכם: ויעמד רבשקה ויקרא בקול
גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו
דבר המלך הגדול מלך אשור: כה
אמר המלך אל ישא לכם
חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם מידו: ואל יבטח אתכם
חזקיהו אל יהוה לאמר הצל
יצילנו יהוה ולא תנתן את
העיר הזאת ביד מלך אשור:
אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר
מלך אשור עשו אתי ברכה
וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש
תאנתו ושתו איש מי בורו: עד
באי ולקחתי אתכם אל ארץ
כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ
לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש
וחיו ולא תמתו ואל תשמעו

ערב
נתן
יכל
שוב פנה
פחה
בטח
עלה קום
שחת
דבר
ידה
חור שתה
עמד קרא
גדל אמר
נשא
יכל נצל
בטח
נתן
שמע
עשה
יצא
שתה בור
בוא
ירש
צהר
חיה מות

אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר סות
יהוה יצילנו: ההצל הצילו אלהי
הגוים איש את ארצו מיד מלך
אשור: איה אלהי חמת וארפד איה
אלהי ספרוים הנע ועוה כי הצילו נוע נצל
את שמרון מידי: מי בכל אלהי
הארצות אשר הצילו את ארצם
מידי כי יציל יהוה את ירושלם
מידי: והחרישו העם ולא ענו אתו חרש ענה
דבר כי מצות המלך היא לאמר צוה
לא תענהו: ויבא אליקים בן ענה בוא
חלקיה אשר על הבית ושבנא
הספר ויואח בן אסף המזכיר אל זכר
חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו קרע נגד
Cap. xix. דברי רבשקה: ויהי כשמע היה
המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו קרע
ויתכס בשק ויבא בית יהוה: וישלח כסה בוא
את אליקים אשר על הבית ושבנא שלח
הספר ואת זקני הכהנים מתכסים
בשקים אל ישעיהו הנביא בן אמוץ: נבא
ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום אמר
צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי צור יכח
באו בנים עד משבר וכח אין בוא שבר
ללדה: אולי ישמע יהוה אלהיך את כוח ילד
כל דברי רבשקה אשר שלחו מלך אלי שמע
אשור אדניו לחרף אלהים חי
והוכיח בדברים אשר שמע יהוה יכח
אלהיך ונשאת תפלה בעד פלל
השארית הנמצאה: ויבאו עבדי מצא
המלך חזקיהו אל ישעיהו: ויאמר
להם ישעיהו כה תאמרון אל
אדניכם כה אמר יהוה אל תירא ירא
מפני הדברים אשר שמעת אשר פנה
גדפו נערי מלך אשור אתי: הנני
נתן בו רוח ושמע שמועה
ושב לארצו והפלתיו בחרב שוב נפל

ezechiam qui vos deci
pit: dicens. Dñs liberabit nos. Nū
qd liberauerunt dii
gentium terrā suā de
manu regis
assyriorū? Vbi est de⁹
emath & arphat? Vbi sē
deus sepharuaim ana
& aua? Nūqd liberaue-
rūt samariam de manu
mea? qui nā illi sunt in
vniuersis diis terrarū q
eruerunt regionē suā
de manu mea: vt pos-
sit eruere dñs ierusalē
de manu mea? tacuit i-
taq; populus & nō rñ-
dit ei quicq̄. Siquidē
p̄ceptū regis acceperant:
vt nō rñderēt ei. Venit
q; eliachim filius
helchie prepositus do-
mus & sobna
scriba & ioahe filius a-
saph a commētariis ad
ezechiam scissis vesti-
bus: & nunciauerunt ei
verba rapsacis. 19.
QVe cum audisset
ezechias rex sci-
dit vestimēta sua:
& optus est sacco. In-
gressusq; est domū dñi
& misit eliachim p̄posi
tum domus: & sobnam
scribam: & senes de sa
cerdotibus opertos
saccis ad esaiā p̄phetā
filium amos. Qui
dixerūt. Hec dicit e-
zechias. Dies
tribulatiōis & increpa-
tionis & blasphemie di
es iste. Venerūt filii vs
q; ad partū: & vires nō
habet parturiēs. Si for-
te audiat dñs deus tuus
vniuersa verba rapsa-
cis quem misit rex
assyriorū dñs suus vt
exp̄braret deū viuentē
& argueret verbis q̄s au
diuit dominus
deus tuus: & fac ora-
tionē pro
reliquiis que repte sūt.
Venerunt ergo serui
regis ezechie ad esaiā
Dixitq;
eis esaias. Hec dicetis
dño vr̄o: hec dicit dñs
Noli timere
a facie sermonū quos
audisti quibus
blasphemauerūt pueri
regis assyriorum me.
Ecce ego īmittā ei spi
ritū: & audiet nūciū &
reuertetur in terrā suā:
& deiiciam eum gladio

ezechie: q; decipit vos dicēs: dñs liberauit vos.
ἐζεκίου, ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς λέγων, κύριος ἐξελεῖται ὑμᾶς.
nūqd eruētes liberauerūt dei gētiū vnusquisq; trā
μὴ ῥυόμενοι ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν γῆν
suam de manu regis assyriorū: vbi sunt
αὐτοῦ ἐκ χειρὸς βασιλέως ἀσσυρίων; ποῦ εἰσὶν οἱ
dei emath & arphad: & vbi sunt dei seppha
θεοὶ αἱμὰθ καὶ ἀρφάδ; καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ σεπφα
ruin hana & aua: nūqd liberauerūt samariam de
ρουὶν ἀνὰ καὶ ἀουά; μὴ ἐξείλοντο τὴν σαμάρειαν ἐκ
manu mea: quis in vniuersis diis terrarū q̄ erue
χειρός μου; τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν ὃς ἐξεί
rit terrā suā de manu mea: q; eruet do
λετο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου, ὅτι ἐξελεῖται κύ
minus hierusalem de manu mea: & tacuerunt
ριος τὴν ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρός μου; καὶ ἐσιώπησαν
& nō rñderunt ei verbū: quia p̄ceptū
καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον, ὅτι ἐντολὴ τοῦ
regis hoc dicētis: nō rñdebitis ei.
βασιλέως αὕτη λέγοντος, οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ.
& ingressus est eliachim fili⁹ chelcie p̄posit⁹ dom⁹ & so-
καὶ εἰσῆλθεν ἐλιακὶμ ὁ τοῦ χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ σο
bna scriba: & ioach fili⁹ asaph a cōmen
βνὰς ὁ γραμματεύς, καὶ ἰωὰχ ὁ τοῦ ἀσὰφ ὁ ἀναμι-
tariis ad ezechiā scissis vestib⁹ & nū
μνήσκων πρὸς ἐζεκίαν διερρηχότες τὰ ἱμάτια καὶ ἀνήγ
tiauerūt ei verba rapsacis.
γειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους ῥαψάκου. Ca.19.

ET factū ē vt audiuit rex ezechias: sci
Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε ὁ βασιλεὺς ἐζεκίας, διέρρη
dit vestimēta sua & indut⁹ est sacco & in-
ξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ εἰ-
gressus ē in domū dñi: & misit eliachim
σῆλθεν εἰς τὸν οἶκον κυρίου, καὶ ἀπέστειλεν ἐλιακὶμ τὸν
p̄positū dom⁹: & somnā scribam & se
οἰκονόμον, καὶ σομνὰν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσ
niores sacerdotū opertos saccis ad
βυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς
esaiam filiū amos prophetā. & dixerūt ad eum:
ἠσαΐαν υἱὸν ἀμὼς τὸν προφήτην. καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν,
hec dicit ezecias: dies tribulatiōis & increpatiōis &
τάδε λέγει ἐζεκίας, ἡμέρα θλίψεως καὶ ἐλεγμοῦ καὶ
irritationis dies iste: q; venerūt filii vsq; ad
παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη, ὅτι ἦλθον οἱ υἱοὶ ἕως
dolores pt⁹ & nō est robur parienti: si forte au-
ὠδίνων καὶ οὐκ ἔστιν ἰσχὺς τῇ τικτούσῃ, εἴ πως εἰσα
diet dñs deus tu⁹ vniuersa verba ra-
κούσεται κύριος ὁ θεός σου πάντας τοὺς λόγους ῥα-
psacis: quē misit eū rex assyriorū do
ψάκου, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς ἀσσυρίων ὁ κύ
min⁹ suus vt exp̄braret deū viuētē & argueret in
ριος αὐτοῦ ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ ἐλέγχειν ἐν
verbis que audiuit dñs de⁹ tuus: & accipies ora
λόγοις οὓς ἤκουσεν κύριος ὁ θεός σου, καὶ λήψῃ προ
tionem pro reliquiis que reperte sunt. &
σευχὴν ὑπὲρ τοῦ λείμματος τοῦ εὑρισκομένου. καὶ
venerūt serui regis ezechie ad esaiam. &
ἦλθον οἱ παῖδες βασιλέως ἐζεκίου πρὸς ἠσαΐαν. καὶ
dixit eis esaias: sic dicetis ad do
εἶπεν αὐτοῖς ἠσαΐας, οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύ-
minū vr̄m: hec dicit dñs: ne timeas a
ριον ὑμῶν, τάδε λέγει κύριος, μὴ φοβηθῇς ἀπὸ
sermōib⁹ q̄s audisti: q̄b⁹ blasphemauerūt in me
τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, ὧν ἐβλασφήμησαν εἰς ἐμὲ
pueri regis assyriorū: ecce ego
τὰ παιδάρια τοῦ βασιλέως ἀσσυρίων, ἰδοὺ ἐγὼ
do spm̄ in eo: & audiet nun
δίδωμι πνεῦμα ἐν αὐτῷ, καὶ ἀκούσεται ἀγγε-
tium: & reuertetur in terrā suā: &
λίαν, καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ
deiiciam eū in gladio
καταβαλῶ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ

in terra ſua. ꝛ reuerſus eſt rapſaces ꝛ inuenit
ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστρεψε ῥαψάκης καὶ εὗρε τὸν
regem aſſyrioꝝ pugnātē cōtra lobna: q2 audie
βασιλέα ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ λοβνά, ὅτι ἤκου
rat ꝙ receſſit de lachis. ꝛ audiuit rex
σεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ λάχις. καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
aſſyrioꝝ de tharaca rege ethiopū di
τῶν ἀσσυρίων περὶ θαρακὰ βασιλέως τῶν αἰθιόπων λέ
centiū: ecce egreſſus eſt vt pugnet ꝯ te. ꝛ reuer
γόντων, ἰδοὺ ἐξελήλυθε τοῦ πολεμῆσαί σε. καὶ ἀπέ
ſus eſt ꝛ miſit nuncios ad ezechiā dicēs:
στρεψεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς ἐζεκίαν λέγων,
hec dicetis ad ezechiā regē iuda: nō te
τάδε ἐρεῖτε πρὸς ἐζεκίαν βασιλέα ἰούδα, μήσε
ſeducat deus tuus in quo tu fidutiā habes in eo di=
ἀπατάτω ὁ θεός σου ἐφ᾽ ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ᾽ αὐτῷ λέ
cens: non tradetur hieruſalem in manus re
γων, οὐ μὴ παραδοθῇ ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασι
gis aſſyrioꝝ. ecce tu audiſti oīa q̄cūꝗ fece
λέως ἀσσυρίων. ἰδοὺ σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίη
runt reges aſſyrioꝝ vniuerſis t̄ris: quō va=
σαν βασιλεῖς ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαῖς, ὡς ἐξω
ſtauerunt eas: ꝛ quō tu liberaberis: nūqd libera
λόθρευσαν αὐτάς, καὶ πῶς σὺ ῥυσθήσῃ; μὴ ἐξείλον=
uerūt dij gētiū quos vaſtauerūt patres mei
το οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου τήν
gozan ꝛ charran ꝛ raſeph ꝛ filios
τε γωζὰν καὶ τὴν χαρρὰν καὶ ῥασὲφ καὶ τοὺς υἱοὺς
aden q̄ in thalaſſar. vbi eſt rex emath
ἀδὲν τοὺς ἐν θαλασσάρ. ποῦ ἐστιν ὁ βασιλεὺς αἱμὰθ
ꝛ rex arphad ꝛ rex ciuitatis
καὶ ὁ βασιλεὺς ἀρφὰδ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως
ſeppharuim hana ꝛ aua. ꝛ accepit ezechias lit
σεπφαρουὶμ ἀνὰ καὶ ἀουά. καὶ ἔλαβεν ἐζεκίας τὸ βι
teras a nuntijs ꝛ legit eas: ꝛ aſcē
βλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτό, καὶ ἀνέ=
dit in domū dn̄i: ꝛ expādit eas ezechias
βη εἰς τὸν οἶκον κυρίου, καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὸ ἐζεκίας
in cōſpectu dn̄i: ꝛ orauit ezechias ad do
ἐνώπιον κυρίου, καὶ προσηύξατο ὁ ἐζεκίας πρὸς κύ=
minū dicēs: dn̄e de⁹ iſrael q̄ ſedes ſup
ριον λέγων, κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν
cherubim tu es deus ſolus in oībus re
χερουβὶμ σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασι
gnis terre: tu feciſti celū ꝛ t̄rā:
λείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
inclina dn̄e aurē tuā ꝛ audi: aperi do
κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον, ἄνοιξον κύ=
mine oculos tuos ꝛ vide: ꝛ audi ver
ριε τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε, καὶ ἄκουσον τῶν λό=
ba ſennacherib: que miſit vt exp̄brarēt deū vi
γων σενναχηρίβ, οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν θεὸν ζῶν
uētem. vere em̄ dn̄e deſolauerūt reges aſſy=
τα. ἐπαληθείᾳ γὰρ κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς ἀσσυ
rioꝝ gētes ꝛ oēm terrā eoꝝ: ꝛ dede
ρίων τὰ ἔθνη καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἔδω=
runt deos eoꝝ in ignē: nō em̄ erāt dei
καν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, οὐ γὰρ ἦσαν θεοὶ
ſed opa manuū hominū ligna ꝛ lapides: ꝛ
ἀλλ᾽ ἢ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθοι, καὶ
perdiderūt eos. ꝛ nūc dn̄e deus nr̄ libera
ἀπώλεσαν αὐτούς. καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ῥῦσαι
nos de manu eius: ꝛ ſciant oīa re=
ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ γνώτωσαν πᾶσαι αἱ βα
gna terre: ꝙ tu es dn̄s deus ſolus. ꝛ
σιλεῖαι τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς μόνος. καὶ
miſit eſaias filius amos ad ezechiam
ἀπέστειλεν ἡσαΐας υἱὸς ἀμὼς πρὸς ἐζεκίαν

in terra ſua. Reuerſus ē ergo rapſaces & inuēit regē aſſyriorum expugnātē lobnā. Audierat eī ꝙ receſſiſſet de lachis. Cūꝗ audiſſet de tharacha rege ethiopie: dicens. Ecce egreſſ⁹ ē vt pugnet aduerſum te: & iret contra eū: miſit nuncios ad ezechiam dicens. Hec dicite ezechie regi iuda. Non te ſeducat de⁹ tuus in quo habes fiduciā: neꝗ dicas. Non tradetur ieruſalē in man⁹ regis aſſyriorū. Tu enī ipſe audiſti q̄ fecerūt reges aſſyriorum vniuerſis terris: quō vaſtauerūt eas: tu ergo ſolus poteris liberari? Nūquid liberauerūt dii gētium ſingulos quos vaſtauerūt patres mei gozan: videlicet & arā & reſeph & filios eden q erāt i thelaſſar? Vbi eſt rex emath & rex arphat & rex ciuitatis ſepharuaim ana & aua? Itaꝗ cum accepiſſet ezechias litteras de manu nūciorū: & legiſſet eas: aſcendit in domū dn̄i & expādit eas corā dn̄o: & orauit in conſpectu ei⁹ dicēs. Domine deus iſrael qui ſedes ſuper cherubin: tu es deus ſolus regū omnium terre: tu feciſti celum & terram. Inclina aurē tuā: & audi. Api dn̄e oculos tuos & vide: & audi oīa verba ſennacherib: que miſit vt exp̄braret deum viuentem. Vere dn̄e diſſipauerūt reges aſſyriorum gentes & terras omnium: & miſerunt deos eorum in ignem. Non enim erant dii: ſed opera manuū hominum ex ligno & lapide: & p̄diderunt eos. Nūc igitur dn̄e de⁹ nr̄ ſaluos nos fac de mān eoꝝ: vt ſciāt oīa regna terre: quia tu es domi nus deus ſolus. Miſit āt eſaias filius amos ad ezechiam.

בארצו: וישב רבשקה וימצא את	שוב מצא
מלך אשור נלחם על לבנה כי	לחם
שמע כי נסע מלכיש: וישמע אל	שמע
תרהקה מלך כוש לאמר הנה	
יצא להלחם אתך וישב וישלח	שלח
מלאכים אל חזקיהו לאמר: כה	לאך
תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה	אמר
לאמר אל ישאך אלהיך אשר	נשא
אתה בטח בו לאמר לא תנתן	נתן
ירושלם ביד מלך אשור: הנה אתה	
שמעת את אשר עשו מלכי אשור	
לכל הארצות להחרימם ואתה	חרם
תנצל: ההצילו אתם אלהי הגוים	נצל
אשר שחתו אבתי את גוזן ואת	
חרן ורצף ובני עדן אשר בתלאשר:	
איו מלך חמת ומלך ארפד ומלך	אי
לעיר ספרוים הנע ועוה: ויקח	נוע לקח
חזקיהו את הספרים מיד המלאכים	
ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו	קרא עלה
חזקיהו לפני יהוה: ויתפלל	פרש פנה
חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה	פלל
אלהי ישראל ישב הכרבים	
אתה הוא האלהים לבדך לכל	בדד
ממלכות הארץ אתה עשית את	מלך עשה
השמים ואת הארץ: הטה יהוה	נטה
אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה	
ושמע את דברי סנחריב אשר	
שלחו לחרף אלהים חי: אמנם	
יהוה החריבו מלכי אשור את	חרב
הגוים ואת ארצם: ונתנו את	
אלהיהם באש כי לא אלהים המה	
כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן	עשה
ויאבדום: ועתה יהוה אלהינו	אבד
הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות	ישע
הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך:	
וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו	שלח

לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל סַנְחֵרִב
מֶלֶךְ אַשּׁוּר שָׁמָעְתִּי׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה עָלָיו בָּזָה לְךָ לָעֲגָה לְךָ — בוז
בְּתוּלַת בַּת צִיּוֹן אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ — בָּתַל
הֵנִיעָה בַּת יְרוּשָׁלִָם׃ אֶת מִי חֵרַפְתָּ — נוע
וְגִדַּפְתָּ וְעַל מִי הֲרִימוֹתָ קּוֹל וַתִּשָּׂא — רוּם נָשָׂא
מָרוֹם עֵינֶיךָ עַל קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ — רוּם קָדַשׁ
בְּיַד מַלְאָכֶיךָ חֵרַפְתָּ אֲדֹנָי וַתֹּאמֶר — לָאַךְ אָמַר
בְּרֹב רִכְבִּי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים — עָלָה
יַרְכְּתֵי לְבָנוֹן וְאֶכְרֹת קוֹמַת אֲרָזָיו — כָּרַת
מִבְחוֹר בְּרֹשָׁיו וְאָבוֹאָה מְלוֹן קִצּוֹ — בָּחַר בּוֹא
יַעַר כַּרְמִלּוֹ׃ אֲנִי קַרְתִּי וְשָׁתִיתִי — לוּן קָצָה
מַיִם זָרִים וְאַחְרִב בְּכַף פְּעָמַי כֹּל — שָׁתָה חָרַב
יְאֹרֵי מָצוֹר׃ הֲלֹא שָׁמַעְתָּ לְמֵרָחוֹק — צוּר
אֹתָהּ עָשִׂיתִי לְמִימֵי קֶדֶם וִיצַרְתִּיהָ — רָחַק עָשָׂה
עַתָּה הֲבֵאתִיהָ וּתְהִי לְהַשְׁאוֹת גַּלִּים — יוֹם בּוֹא
נִצִּים עָרִים בְּצֻרוֹת׃ וְיֹשְׁבֵיהֶן — הָיָה שָׁאָה
קִצְרֵי יָד חַתּוּ וַיֵּבֹשׁוּ הָיוּ עֵשֶׂב — גָּלַל נָצָה עִיר חָתַת
שָׂדֶה וִירַק דֶּשֶׁא חֲצִיר גַּגּוֹת וּשְׁדֵפָה — בּוֹשׁ הָיָה
לִפְנֵי קָמָה׃ וְשִׁבְתְּךָ וְצֵאתְךָ וּבֹאֲךָ — חָצַר פָּנָה
יָדָעְתִּי וְאֵת הִתְרַגֶּזְךָ אֵלָי׃ יַעַן — קוּם יָשַׁב
הִתְרַגֶּזְךָ אֵלַי וְשַׁאֲנַנְךָ עָלָה בְאָזְנָי — יָצָא בּוֹא רָגַז
וְשַׂמְתִּי חַחִי בְּאַפֶּךָ וּמִתְגִּי בִּשְׂפָתֶיךָ — שׂוּם חָח
וַהֲשִׁבֹתִיךָ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּאתָ — שָׂפָה שׁוּב
בָּהּ׃ וְזֶה לְּךָ הָאוֹת אָכוֹל הַשָּׁנָה — בּוֹא אָכַל
סָפִיחַ וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית סָחִישׁ — סָפַח שָׁנָה
וּבַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זִרְעוּ וְקִצְרוּ — שָׁלשׁ
וְנִטְעוּ כְרָמִים וְאִכְלוּ פִּרְיָם׃ וְיָסְפָה — פָּרָה
פְּלֵיטַת בֵּית יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה — פָּלַט שָׁאַר
שֹׁרֶשׁ לְמָטָּה וְעָשָׂה פְרִי לְמָעְלָה׃ — עָלָה
כִּי מִירוּשָׁלִַם תֵּצֵא שְׁאֵרִית — יָצָא
וּפְלֵיטָה מֵהַר צִיּוֹן קִנְאַת יְהוָה
צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹּאת׃ לָכֵן כֹּה אָמַר — עָשָׂה
יְהוָה אֶל מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֹא יָבֹא אֶל — בּוֹא
הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא יוֹרֶה שָׁם חֵץ וְלֹא — יָרָה

dicens. Hec dicit dñs deus israel. Que depcatus es me super sennacherib rege assyriorū: audiui. Iste est sermo quem locutus est dñs de eo: spreuit te & subsannauit te virgo filia syon: post tergū tuum caput mouit filia ierusalem. Cui exprobrasti. & quem blasphemasti. Cōtra quē exaltasti vocē tuā? & eleuasti in excelsum oculos tuos cōtra sctm̄ israel. Per manū seruorū tuorū exprobrasti dño & dixisti. In multitudine curruū meorū ascēdi excelsa mōtiū in sūmitate libani: & succidi sublimes cedros eius & electas abietes illius. Et ingressus sum vsq ad terminos eius: & saltū carmeli eius ego succidi. Et bibi aquas alienas: & siccaui vestigiis pedū meorū oēs aqs clausas. Nunqd nō audisti qd ab initio feceri. Ex dieb9 antiquis plasmaui illud: & nūc adduxi: Erūtq in ruinā colliū cōpugnantiū citates munite. Et q sedēt in eis hūiles manu. Cōtremuerūt & cōfusi sūt: fcti sūt velut fenū agri & virēs herba tectorū q arefacta ē anq̄ veniret ad maturitatē. Hitaculū tuū & egressum tuū & itroitū tuū & viā tuā ego pſciui: & furorē tuū cōtra me. Insanisti i me: & supbia tua ascēdit in aures meas. Ponā itaq circulū i naribus tuis & camū in labiis tuis: & reducā te in viā p quā vēisti. Tibi āt ezechia hoc erit signū. Cōede hoc āno q repperis: in scđo āt āno q̄ spōte nascūtur. Porro i tertio āno semiate & metite: plātate vieas & comedite fruct9 eaꝝ. Et quodcūq reliquū fuerit đ domo iuda mittet radicē deorsū: & faciet fructū sursum. De ierusalē qppe egredietur reliqe: & qđ saluetur đ mōte syō. zel9 dñi exercituum faciet hoc. Quāobrē hec dicit dominus de rege assyriorū. Nō igredietur vrbem hāc: nec mittet i eā la

dicens: hec dicit dñs deus israel: audiui q̄ depcatus es ad me de sennacherib rege assyriorū:
λέγων, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, ἤκουσα ἃ προσηύξω πρός με περὶ σενναχηρὶβ βασιλέως ἀσυρίων,
iste sermo quē locut9 est dñs ad eū: spreuit te & subsannauit te virgo filia sion:
οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε κύριος πρὸς αὐτόν, ἐφαύλισέ σε καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ σιών,
caput in te mouit filia hierusalem: cui exprobrasti & blasphemasti: & cōtra quā exaltasti
κεφαλὴν ἐπὶ σοὶ ἐκίνησε θυγάτηρ ἱερουσαλήμ, τίνα ὠνείδισας καὶ ἐβλασφήμησας; καὶ ἐπὶ τίνα ὕψωσας
vocē tuā & eleuasti in excelsum oculos tuos: cōtra sctm̄ israel: in manu nūciorū tuoꝝ exprobrasti dño: & dixisti in multitudine curruū meoꝝ ego ascēdi in celsitudinē mōtiū ptis libani: & succidi magnitudinē cedri eius electas cupressos eius. & veni in partē sylue carmeli. ego custodiui & bibi aquas alienas & siccaui ipsas: vestigio pedū meoꝝ fluuios munitiōis. nōne audisti q̄ delōge ego feci eā? ex diebus initij plasmaui eam: & nūc adduxi eā. & factū est in elatiōes trāsmigrationū pugnātiū ciuitates munitas. & habitātes in eis infirmati sūt manu: cōtremuerūt & cōfusi sunt facti sūt velut fenū agri & virēs herba: veluti herba tectorū & cōculcatio corā stante. & cathedrā tuā & egressū tuū & introitū tuū & furorē tuū ꝯtra me noui: eo q̄ iratus es tu in me: & strepit9 tu9 ascēdit in aures meas: & iniiciam hamū meū in naribus tuis: & frenū in labiis tuis: & reducam te in via qua venisti in ea: & hoc tibi signū: comedes anno hoc cōgregata: & in anno scđo q̄ spōte nascūt: & anno tertio seminabiti & metetis & plātabitis vineas & comedeti fructū earū. & addet qđ saluatū est de domo iuda qđ reliquū fuerit radicē deorsū & fecit fructū sursū: q2 ex hierusalem egredietur reliquie: & q̄ saluetur de mōte sion: zelus dñi exercituū faciet hec: quāobrē hec dicit dñs ad regē assyriorū: nō ingredietur in vrbē hanc: & nō iaculabit illuc sagittā & nō
τὴν φωνήν σου καὶ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου; εἰς τὸν ἅγιον τοῦ ἰσραήλ; ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὠνείδικας τὸν κύριον, καὶ εἶπας ἐν τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων μου ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων μέρους τοῦ λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς κέδρου αὐτοῦ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσων αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς μέρος δρυμοῦ τοῦ καρμήλου. ἐγὼ ἐφύλαξα καὶ ἔπιον ὕδατα ἀλλότρια καὶ ἐξήρανα αὐτά, τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν μου ποταμοὺς συνοχῆς. οὐκ ἤκουσας ὅτι μακρόθεν ἐγὼ ἐποίησα αὐτήν; ἐξ ἡμερῶν ἀρχῆς ἔπλασα αὐτήν, καὶ νῦν ἤγαγον αὐτήν. καὶ ἐγένετο εἰς ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν μαχίμων πόλεις ὀχυράς. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρί, ἔπτηξαν καὶ κατῃσχύνθησαν ἐγένοντο ὡς χόρτος ἀγροῦ καὶ χλωρὰ βοτάνη, ὡς χλόη δωμάτων καὶ πάτημα ἀπέναντι ἑστηκότος. καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὸν θυμόν σου τὸν ἐπ᾽ ἐμὲ ἔγνων, διὰ τὸ ὀργισθῆναί σε ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου, καὶ ἐμβαλῶ τὸ ἄγκιστρόν μου εἰς τοὺς μυκτῆράς σου, καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χείλεσί σου, καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ, καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, φαγῇ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον τὰ αὐτόματα, καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ αὐτόματα, καὶ τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ σπερεῖτε καὶ ἀμήσετε καὶ φυτεύσετε ἀμπελῶνας καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν. καὶ προσθήσει τὸ διασεσωσμένον οἴκου ἰούδα τὸ ὑπολειφθὲν ῥίζαν κάτω καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω, ὅτι ἐξ ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσεται κατάλειμμα, καὶ ἀνασωζόμενος ἐξ ὄρους σιών, ὁ ζῆλος κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσει ταῦτα. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος πρὸς βασιλέα ἀσυρίων, οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ οὐ τοξεύσει ἐκεῖ βέλος καὶ οὐ

occupabit eam clypeus: neq; circūdabit cōtra eā
προσφθάσει αὐτὴν θυρεὸς, οὐδὲ μὴ προχέῃ ἐπ' αὐτὴν
agger. & ꝑ viā qua venit in ea reuerte-
πρόχωμα. καὶ τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσε-
tur: & in ciuitatē hanc nō ingredietur: di
ται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται, φη
cit dñs. & protegam pro ciuitate hac
σὶ κύριος. καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης
vt saluē eam ꝑp me & ꝑp dauid seruum
τοῦ σῶσαι αὐτὴν δι' ἐμὲ καὶ διὰ δαυὶδ τὸν δοῦλόν
meū. & factū ē nocte & egressus ē angelus dñi &
μου. καὶ ἐγένετο νυκτὸς καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ
percussit de castris assyriorū centū
ἐπάταξεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν ἀσυρίων ἑκατὸν
octoginta & quinq; milia. & surrexerūt
ὀγδοήκοντα καὶ πέντε χιλιάδας. καὶ ὤρθρισαν τὸ
mane: & ecce oēs corpora mortua: & recessit &
πρωΐ, καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα νεκρά, καὶ ἀπῆρε καὶ
reuersus est & abijt sennacherib rex assy
ἀπέστρεψεν καὶ ἐπορεύθη σενναχερὶβ βασιλεὺς ἀσυ-
riorū: & habitauit in nineue. & factū ē cū ipse ado
ρίων, καὶ κατῴκησεν ἐν νινευῆ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προ-
raret in domo nesrach dei sui: adra
σκυνοῦντος ἐν τῷ οἴκῳ νεσρὰχ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ἀδρα
melech & sarasar filij sui percusserūt eum in
μέλεχ καὶ σαρασὰρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν
gladio: & ipsi saluati sunt in terrā arara. &
μαχαίρᾳ, καὶ αὐτοὶ διεσώθησαν εἰς γῆν ἀραρά. καὶ
regnauit asordan filius eius pro eo.
ἐβασίλευσεν ἀσορδὰν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Ca.20.
IN diebus illis egrotauit ezechias vsq; ad
ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν ἐζεκίας ἕως
mortē. & ingressus ē ad eum esaias filius amos
θανάτου. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν ἠσαΐας υἱὸς ἀμὼς ὁ
prophetes: & dixit ad eum: hec dicit dñs:
προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, τάδε λέγει κύριος,
precipe de domo tua: quia morieris tu &
ἔντειλαι περὶ τοῦ οἴκου σου, ὅτι ἀποθνήσκεις σὺ καὶ
nō viues. & conuertit ezechias faciem suā
οὐ ζήσῃ. καὶ ἀπέστρεψεν ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ad parietē: & orauit ad dñm di-
πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον λέ-
cens: o tā dñe memēto quō ambulaui co
γων, ὦ δὴ κύριε μνήσθητι ὡς περιεπάτησα ἐνώ-
ram te in veritate & in corde ꝑfecto: & bo
πιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ, καὶ τὸ ἀγα
num in oculis tuis feci. & fleuit ezechias
θὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα. καὶ ἔκλαυσεν ἐζεκίας
fletu magno: & erat esaias in aula
κλαυθμῷ μεγάλῳ, καὶ ἦν ἠσαΐας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ
media: & sermo dñi fact⁹ ē ad eum dicēs:
μέσῃ, καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων,
reuertere: & dices ad ezeciā ducem
ἐπίστρεψον, καὶ ἐρεῖς πρὸς ἐζεκίαν τὸν ἡγούμενον τοῦ
pli mei: hec dicit dñs deus dauid pa
λαοῦ μου, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς δαυὶδ τοῦ πα
tris tui: audiui orōnē tuā & vidi
τρός σου, ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ εἶδον τὰ
lachrimas tuas: ecce ego sanabo te die ter
δάκρυά σου, ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαί σε τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρί-
tia: & ascēdes in domū dñi: & addam
τῃ, καὶ ἀναβήσῃ εἰς οἶκον κυρίου, καὶ προσθήσω
sup dies tuos quindecim ānos. & de ma
ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου δεκαπέντε ἔτη. καὶ ἐκ χει-
nu regis assyriorū liberabo te & ciuitatē
ρὸς βασιλέως ἀσυρίων ῥύσομαί σε καὶ τὴν πόλιν
hanc. & protegam pro ciuitate hac
ταύτην. καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης
ꝑp me & ꝑp dauid seruū meū. & dixit
δι' ἐμὲ καὶ διὰ δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου. καὶ εἶπεν
esaias: afferant massam ficoꝝ
ἠσαΐας, λαβέτωσαν παλάθην συκῶν

gittam: nec occupabit eā clipeus: nec circūdabit eam munitio. Per viā qua venit: reuertetur: & ciuitatē hāc non ingredietur dicit dñs. Protegāq; vrbē hāc & saluabo eam ꝑp me & ꝓpter dauid seruum meum. Factū est igitur ī nocte illa venit āgelus dñi: & ꝑcussit in castris assyriorum cētū octogīta quinq; milia. Cunq; diluculo surrexisset vidit omnia corpa mortuorū. & recedēs abiit & reuersus est senacherib rex assyriorū: & mansit in Niniue. Cunq; adoraret in templo nesrach deū suū adramelech & sarasar filii eius percusserūt eū gladio: fugerūtq; ī terrā armeniorū: & regnauit asaraddō fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. zo.

IN diebus illis egrotauit ezechias vsq; ad mortem: & venit ad eum esaias filius amos ꝓphetes: dixitq; ei. Hec dicit dñs deus. Precipe domui tue. Morieris eī tu & nō viues. Qui cōuertit faciē suā ad parietem & orauit dñm dicēs. Obsecro domine memento queso quomodo ambulauerim coram te in veritate & in corde perfecto: & qđ placitū est corā te fecerim. Fleuit itaq; ezechias fletu magno. Et antequam egrederetur esaias mediam ꝑtē atrii: factus est sermo domini ad eum dicens. Reuertere & dic ezechie duci populi mei. Hec dicit dominus deus dauid patris tui. Audiui oratione tuā: & vidi lachrymam tuam: & ecce sanaui te. Die tertio ascēdes templū dñi: & addam diebus tuis quindecim annos. Sed & de manu regis assyriorum liberabo te & ciuitatem hanc: & protegam vrbē istā propter me & ꝓpter dauid seruū meum. Dixitq; esaias. Afferte massam ficorū. Quā cū attulis-

יְקַדְּמֶנָּה מָגֵן וְלֹא יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ
סֹלְלָה׃ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יָבֹא בָּהּ יָשׁוּב
וְאֶל הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֹא נְאֻם יְהוָה׃
וְגַנּוֹתִי אֶל הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ
לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃ וַיְהִי
בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֵּצֵא מַלְאַךְ יְהוָה וַיַּךְ
בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר מֵאָה שְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה
אָלֶף וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהִנֵּה כֻלָּם
פְּגָרִים מֵתִים׃ וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב
סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיֵּשֶׁב בְּנִינְוֵה׃
וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית נִסְרֹךְ
אֱלֹהָיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ וְשַׂרְאֶצֶר בָּנָיו
הִכֻּהוּ בַחֶרֶב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ
אֲרָרָט וַיִּמְלֹךְ אֵסַרְחַדּוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ
לָמוּת וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ
הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה
צַו לְבֵיתֶךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה׃
וַיַּסֵּב אֶת פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל
אֶל יְהוָה לֵאמֹר׃ אָנָּה יְהוָה זְכָר
נָא אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ
בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
עָשִׂיתִי וַיֵּבְךְּ חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל׃
וַיְהִי יְשַׁעְיָהוּ לֹא יָצָא חָצֵר
הַתִּיכוֹנָה וּדְבַר יְהוָה הָיָה אֵלָיו
לֵאמֹר׃ שׁוּב וְאָמַרְתָּ אֶל חִזְקִיָּהוּ
נְגִיד עַמִּי כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
דָּוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת
תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי אֶת דִּמְעָתֶךָ
הִנְנִי רֹפֵא לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
תַּעֲלֶה בֵּית יְהוָה׃ וְהוֹסַפְתִּי עַל יָמֶיךָ
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכַּף מֶלֶךְ
אַשּׁוּר אַצִּילְךָ וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת
וְגַנּוֹתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְמַעֲנִי
וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃ וַיֹּאמֶר
יְשַׁעְיָהוּ קְחוּ דְּבֶלֶת תְּאֵנִים וַיִּקְחוּ

קָדַם שָׁפַךְ
בּוֹא שׁוּב
גָּנַן יָשַׁע
הָיָה
לָאַךְ
נָכָה
שָׁכַם
מוּת נָסַע
שׁוּב
שָׁחָה
נָכָה מָלַט
מָלַךְ
Cap. xx.
יוֹם בּוֹא
נָבָא
צָוָה מוּת
חָיָה סָבַב
פָּנָה פָּלַל
הָלַךְ
עָשָׂה בָּכָה
גָּדַל הָיָה
תָּוֶךְ
נָגַר
רָאָה
שָׁלַשׁ
עָלָה יָסַף
יוֹם
נָצַל
גָּנַן
אָמַר
לָקַח

וַיָּשִׂימוּ עַל הַשְּׁחִין וַיֶּחִי׃ וַיֹּאמֶר שׂוּם שְׁחַן
חִזְקִיָּהוּ אֶל יְשַׁעְיָהוּ מָה אוֹת כִּי חָיָה
יִרְפָּא יְהוָה לִי וְעָלִיתִי בַּיּוֹם רָפָא עָלָה
הַשְּׁלִישִׁי בֵּית יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ שָׁלשׁ
זֶה לְּךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה עָשָׂה
יְהוָה אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֵּר הָלַךְ
הַצֵּל עֶשֶׂר מַעֲלוֹת אִם יָשׁוּב עֶשֶׂר עָלָה שׁוּב
מַעֲלוֹת׃ וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ נָקֵל לַצֵּל קָלַל
לִנְטוֹת עֶשֶׂר מַעֲלוֹת לֹא כִּי יָשׁוּב נָטָה
הַצֵּל אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ וַיִּקְרָא קָרָא
יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל יְהוָה וַיָּשֶׁב אֶת נָבָא
הַצֵּל בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה בְּמַעֲלוֹת
אָחָז אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ בָּעֵת אָחַר
הַהִיא שָׁלַח בְּרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן בֶּן בַּלְאֲדָן
מֶלֶךְ בָּבֶל סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל חִזְקִיָּהוּ
כִּי שָׁמַע כִּי חָלָה חִזְקִיָּהוּ׃ וַיִּשְׁמַע שָׁמַע
עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיַּרְאֵם אֶת כָּל בֵּית רָאָה
נְכֹתֹה אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת
הַבְּשָׂמִים וְאֵת שֶׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת בֵּית
כֵּלָיו וְאֵת כָּל אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאוֹצְרֹתָיו כָּלָה מָצָא
לֹא הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא הֶרְאָם חִזְקִיָּהוּ
בְּבֵיתוֹ וּבְכָל מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ מָשַׁל בּוֹא
הַנָּבִיא אֶל הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר נָבָא
אֵלָיו מָה אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
וּמֵאַיִן יָבֹאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ מִבָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר רָחַק בּוֹא
מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֵת רָאָה
כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא הָיָה דָבָר
אֲשֶׁר לֹא הִרְאִיתִים בְּאֹצְרֹתָי׃
וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ אֶל חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע
דְּבַר יְהוָה׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא יוֹם בּוֹא
כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר אָצְרוּ
אֲבֹתֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶלָה לֹא
יִוָּתֵר דָּבָר אָמַר יְהוָה׃ וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יָתַר מִן
יֵצְאוּ מִמְּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקָּחוּ יָלַד לָקַח
וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃ הָיָה סָרַס
הֵכַל

sent & posuissent super vlcus eius: curatus est. Dixerat ãt ezechias ad esaiã. Qđ erit signum qa dñs me sanabit: & quia ascensurus sum die tertia tẽplũ dñi? Cui ait esaias. Hoc erit signũ a domino: φ facturus sit dñs sermonẽ quẽ locutus est. Vis vt ascẽdat vmbra decẽ lineis: aut vt reuertatur totidem gradibus? Et ait ezechias. Facile est vmbrã crescere decem lineis. Nec hoc volo vt fiat: sed vt reuertatur retrorsũ decẽ gradibus. Inuocauit itaqȝ esaias ꝓpheta dñm: & reduxit vmbrã ꝑ lineas ꝗbus iã descẽderat in horologio achaz retrorsũ decẽ gradibus. In tpe illo misit merodach baladan filius baladã rex babyloniorũ litteras & mũera ad ezechiam: audierat enim φ egrotasset ezechias. Letatus est aũt in aduẽtu eorũ ezechias: & oñdit eis domũ aromatũ & aurum & argẽtũ & pigmenta varia: vnguẽta quoqȝ & domũ vasorũ suorũ: & oĩa q̃ hẽre poterat in thesauris suis. Nõ fuit verbũ qđ nõ monstrasset eis ezechias ĩ domo sua & ĩ oĩ ꝑtãte sua. Venit ãt esaias ꝓpheta ad regẽ ezechiam: dixitqȝ ei. Quid dixerũt viri isti: aut vnde venerunt ad te? Cui ait ezechias. De terra longinq̃ venerunt ad me de babylõe. At ille rñdit. Quid viderũt ĩ domo tua? Ait ezechias. Oĩa q̃cunqȝ sunt in domo mea viderũt. Nihil est ei qđ nõ mõstraueri eis ĩ thesauris meis. Dixit itaqȝ esaias ezechie. Audi sermonẽ dñi. Ecce dies venient: & auferentur oĩa q̃ sunt in domo tua: & q̃ condiderunt p̃res tui vsqȝ in diem hãc in babylonem. Nõ remanebit q̃c̃ꝗ̃ ait dominus. Sed & de filiis tuis q̃ egredientur ex te quos gñabis tollẽtur: & erũt eunuchi in palatio regis babylonis.

τ imponant sup vlcus τ sanaberis. τ di-
καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἕλκος καὶ ὑγιάσῃ, καὶ εἶ-
xit ezechias ad esaiam: quod signũ φ sana-
πεν ἐζεκίας πρὸς ἠσαΐαν, τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσε-
bit me dñs: τ ascẽdã in domũ dñi die
ταί με κύριος, καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἶκον κυρίου τῇ ἡμέ-
tertia: τ dixit esaias: hoc tibi si-
ρᾳ τῇ τρίτῃ; καὶ εἶπεν ἠσαΐας, τοῦτό σοι τὸ ση-
gnũ a dño: φ faciet dñs ſmonẽ quẽ lo-
μεῖον παρὰ κυρίου, ὅτι ποιήσει κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλά-
cut' est. ibit vmbra decẽ gradibus: aut reuertet
λησε. πορεύσεται ἡ σκιὰ δέκα ἀναβαθμούς, ἢ ἀναστρέψει
decẽ gradibus. τ dixit ezechias: facile vmbrã
δέκα ἀναβαθμούς. καὶ εἶπεν ἐζεκίας, κοῦφον τὴν σκιὰν
inclinare decẽ gradibus: nõ sic: sed reuertatur
κλῖναι δέκα ἀναβαθμούς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀποστρα-
vmbra decẽ gradibus in ea q̃ retrorsũ. τ clamauit
φήτω ἡ σκιὰ δέκα ἀναβαθμοὺς εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ ἐβόη-
esaias ꝓpħta ad dñm: τ reuersa est
σεν ἠσαΐας ὁ προφήτης πρὸς κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ
vmbra in gradibus achaz q̃b' descẽdit decẽ
σκιὰ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς ἄχαζ οἷς κατέβη τοὺς δέκα
gradibus in ea q̃ retrorsũ. in tpe illo misit
ἀναβαθμοὺς εἰς τὰ ὀπίσω. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέ-
barodach filius baladã rex babylonis
στειλε βαρωδὰχ υἱὸς βαλαδὰν βασιλεὺς βαβυλῶ-
litteras τ munera ad ezechiã: audiuerat enĩ φ
νος ἐπιστολὰς καὶ δῶρα πρὸς ἐζεκίαν, ἤκουσε γὰρ ὅτι
egrotauit ezechias. τ letat' est in eis ezechias: τ
ἠῤῥώστησεν ἐζεκίας. καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς ἐζεκίας, καὶ
ostẽdit eis oẽm domũ aromatũ τ argentũ
ἔδειξεν αὐτοῖς πάντα τὸν οἶκον τοῦ νεχωθὰ καὶ τὸ ἀρ-
τ aurum τ aromata τ oleũ bonũ
γύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον
τ domũ vasorũ suorũ: τ omnia q̃cũqȝ iuẽta sũt in thesauris: τ nõ reliquit
τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν αὐτοῦ, καὶ πάν-
τα ὅσα εὑρέθη ἐν τοῖς θησαυροῖς, καὶ οὐ παρέλειπεν
q̃dpiã qđ nõ oñdit eis ezechias in domo sua
οὐθὲν ὃ οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
τ in omi thesauro suo. τ ingressus est esaias
καὶ ἐν παντὶ θησαυρῷ αὐτοῦ. καὶ εἰσῆλθεν ἠσαΐας ὁ
propheta ad ezechiã regẽ τ dixit ei:
προφήτης πρὸς ἐζεκίαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐ-
quid locuti sunt ad te viri isti: τ vnde venerũt ad te? τ dixit ezechias de tra longinqua venerũt ad me de babilone.
τῷ, τί ἐλάλησαν πρὸς σὲ οἱ ἄνδρες οὗτοι, καὶ
πόθεν ἧκον πρὸς σέ; καὶ εἶπεν ἐζεκίας ἐκ γῆς πό-
ῤῥωθεν ἧκον πρὸς με ἐκ βαβυλῶνος. καὶ εἶπεν ἠσαΐ-
τ dixit esaias: q̃d viderũt in domo tua? τ dixit ezechias:
ας, τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπεν ἐζεκίας,
omnia q̃cũqȝ in domo mea viderũt: nõ fuit in domo
πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον, οὐκ ἦν ἐ τῷ οἴκῳ
mea qđ nõ mõstraui eis: τ in thesauris
μου ὃ οὐκ ἔδειξα αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς
meis. τ dixit esaias ad ezechiã: audi
μου. καὶ εἶπεν ἠσαΐας πρὸς ἐζεκίαν, ἄκουσον τὸν
sermonẽ dñi: ecce dies veniũt dicit dñs:
λόγον κυρίου, ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶ κύριος
τ auferẽtur oĩa q̃ sũt in domo tua: τ q̃cũqȝ
καὶ ἀρθήσεται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα
condiderunt patres tui vsqȝ in diem hanc
ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
in babylonẽ. nõ remanebit verbũ dixit dominus. τ a filijs tuis q̃ egressi sunt de
εἰς βαβυλῶνα. οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα εἶπε κύ-
ριος. καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν σου τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ
te quos generasti capient: τ erunt eunuchi
σοῦ ὧν ἐγέννησας λήψονται, καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι
in domo regis babylonis.
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως βαβυλῶνος.

τ dixit ezechias ad eſaiam: bonus ſermo quē lo=
καὶ εἶπεν ἐζεκίας πρὸς ἠσαΐαν, ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ἐλά
cutꝰ ē dn̄s: fiat pax τ iuſtitia in
λησε κύριος, γινέσθω εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς
diebus meis. τ reliqua ſmonū ezechie τ om
ἡμέραις μου. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἐζεκίου καὶ πάν
nia q̄cūq̧ fecit τ oīs fortitudo eius τ
τα ὅσα ἐποίησε καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ
fontē τ aque ductū q̄ fecit: τ intro=
τὴν κρήνην καὶ τὸν ὑδραγωγὸν ἃ ἐποίησε, καὶ εἰσήνε
luxit aquā in ciuitatē: nonne hec ſcri
γκε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέ=
pta ſunt in libro ſmonū dierū regum
γραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων ἡμερῶν τῶν βασιλέων
iuda: τ dormiuit ezechias cū patribꝰ ſu=
ἰούδα; καὶ ἐκοιμήθη ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐ=
is τ ſepultꝰ ē in ciuitate dauid: τ regnauit
τοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει δαυίδ, καὶ ἐβασίλευσε
manaſſes filius eius pro eo.
μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Ca. 21.

Filius annoꝝ duodecim manaſſes cū regnaret
Υἱὸς ἐτῶν δώδεκα μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεύειν
21 ipſe: τ quinquaginta τ quinq̧ ānis regnauit
αὐτόν, καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν
in hieruſalem: τ nomē matris eiꝰ epſiba.
ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἑψιβά.
τ fecit malū corā dn̄o: τ abijt
καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐπορεύ
iuxta abominatiōes gētiū: q̄s abſtulit domi
κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῆρε κύρι=
nus a facie filioꝝ iſrael. τ cōuerſus ē ma
ος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἐπέστρεψε μα
naſſes τ edificauit excelſa: q̄ diſſipauit eze
νασσῆς καὶ ᾠκοδόμησε τὰ ὑψηλά, ἃ κατέσκαψεν ἐζε
chias pater eius: τ erexit altare baal:
κίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστησε θυσιαστήριον τῷ βάαλ,
τ fecit lucos ſicut fecit achaab rex
καὶ ἐποίησεν ἄλση καθὼς ἐποίησεν ἀχαὰβ βασι=
iſrael: τ adorauit oēm militiā
λεὺς ἰσραήλ, καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ
celi: τ ſeruiuit eis τ edificauit al
οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς καὶ ᾠκοδόμησε θυ=
tare in domo dn̄i: in quo dixit in hieruſalem po
σιαστήριον ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν ᾧ εἶπεν ἐν ἱερουσαλὴμ θή
nam nomē meū. τ edificauit altaria vniuerſe
σω τὸ ὄνομά μου. καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια πάσῃ τῇ
militie celi in duobꝰ atrijs domus domi=
στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δύο αὐλαῖς οἴκου κυρί=
ni: τ traduxit filios ſuos in igne: τ ariola
ου, καὶ διῆγε τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρί, καὶ ἐκληδο=
tus eſt τ auguratꝰ eſt. τ fecit ventriloquos: τ
νίζετο καὶ οἰωνίζετο. καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους, καὶ
inſpectores multiplicauit vt faceret malū coram
γνώστας ἐπλήθυνε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
dn̄o vt irritaret eum. τ poſuit ſculptile
κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτόν. καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν
luci in domo dn̄i: in qua dixit dn̄s ad
τοῦ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ᾧ εἶπε κύριος πρὸς
dauid τ ad ſalomonē filiū eiꝰ: in domo
δαυίδ καὶ πρὸς σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ
hac elegit dn̄s in hieruſalem de oībus tribubꝰ iſ
τούτῳ ἐξελέξατο κς ἐν ἱερουσαλὴμ ἐκ πασῶν φυλῶν ἰσ
rael vt ponā nomē meū ibi in ſeculū: τ nō addā cō=
ραὴλ θεῖναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς αἰῶνα, καὶ οὐ προσθήσω σα=
mouere pedē iſrael de ſra quā dedit patri
λεῦσαι τὸν πόδα ἰηλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατρά
bus ſuis: verū ſi cuſtodierint vt faciāt iuxta oīa q̄
σιν αὐτῶν, πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ
precepi eis: iuxta oēm legē quē mādauit
ἐνετειλάμην αὐτοῖς, κατὰ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετείλατο
eis ſeruus meꝰ moyſes: τ nō audierūt. τ manaſſes
αὐτοῖς ὁ παῖς μου μωυσῆς, καὶ οὐκ ἤκουσαν. καὶ μανασσῆς

Dixit Ezechias ad eſaiam. Bonus ſermo domini quē locutus eſt. Sit tantum pax & veritas in diebus meis. Reliq̄ aūt ſermonū ezechie & oīs fortitudo eius & quō fecerit piſcinā & aqueductum & introduxerit aquas ī ciuitatem nonne hec ſcripta ſūt in libro ſermonum dierū regum iuda? Dormiuitq̧ ezechias cum prībus ſuis & regnauit manaſſes filiꝰ eius p eo. 21.

Duodecim annorū erat manaſſes cū regnare cepiſſet: & qnquagita qnq̧ annis regnauit in ieruſalē. Nomē matris eiꝰ aphſiba. Fecitq̧ malū in cōſpectu dn̄i: iuxta idola gētiū quas deleuit dominus a facie filiorū iſrael. Cōuerſuſq̧ ē & edificauit excelſa que diſſipauerat ezechias pr̄ eius: & erexit aras baal & fecit lucos ſicut fecerat achab rex iſrael: & adorauit oēm militiam celi & coluit eā. Extruxitq̧ aras in domo domini de qua dixit dominus: in ieruſalem ponam nomē meum. & extruxit altaria vniuerſe militie celi: in duobus atriis templi domini. Et traduxit filiū ſuū p ignē & ariolatus ē & obſeruauit auguria & fecit phitones: & aruſpices multiplicauit: vt faceret malū corā dn̄o & irritaret eū. Poſuitq̧ idolū luci quē fecerat in tēplo dn̄i: ſup quo locutꝰ eſt dn̄s ad dd̄ & ad ſalomonē filiū eius. In templo hoc & in ieruſalem quē elegi de cūctis tribubus iſrael ponā nomen meum in ſempiternum. & vltra non faciā cōmoueri pedē iſrael d̄ terra quam dedi patribus eorum: ſi cuſtodierint opere omnia que p̄cepi eis: & vniuerſam legē quā mandauit eis ſeruꝰ meus moyſes. Illi vero nō audierunt: ſed ſeducti ſunt a manaſſe

וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל יְשַׁעְיָהוּ טוֹב	
דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא	
אִם שָׁלוֹם וֶאֱמֶת יִהְיֶה בְיָמָי: וְיֶתֶר	שָׁלַם הָיָה
דִּבְרֵי חִזְקִיָּהוּ וְכָל גְּבוּרָתוֹ וַאֲשֶׁר	גָּבַר
עָשָׂה אֶת הַבְּרֵכָה וְאֶת הַתְּעָלָה	עָלָה
וַיָּבֵא אֶת הַמַּיִם הָעִירָה הֲלֹא הֵם	בּוֹא
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים	כָּתַב יוֹם
לְמַלְכֵי יְהוּדָה: וַיִּשְׁכַּב חִזְקִיָּהוּ עִם	שָׁכַב
אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ מְנַשֶּׁה בְנוֹ תַּחְתָּיו:	מָלַךְ
בֶּן שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה	Cap. xxi.
מְנַשֶּׁה בְמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ	
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ	
חֶפְצִי בָהּ: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה	עָשָׂה רוּעַ
כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה	תָּעַב יָרַשׁ
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת	פָּנָה שׁוּב
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר אִבַּד חִזְקִיָּהוּ אָבִיו	בָּנָה בָּמָה
וַיָּקֶם מִזְבְּחֹת לַבַּעַל וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרָה	קוּם זָבַח
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל	
וַיִּשְׁתַּחוּ לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד	שָׁחָה עָבַד
אֹתָם: וּבָנָה מִזְבְּחֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר	
אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַםִ אָשִׂים אֶת	שׂוּם
שְׁמִי: וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל צְבָא	
הַשָּׁמָיִם בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית יְהוָה:	
וְהֶעֱבִיר אֶת בְּנוֹ בָּאֵשׁ וְעוֹנֵן וְנִחֵשׁ	עָבַר
וְעָשָׂה אוֹב וְיִדְּעֹנִים הִרְבָּה לַעֲשׂוֹת	רָבָה עָשָׂה
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיס: וַיָּשֶׂם אֶת	כָּעַס
פֶּסֶל הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה בַּבַּיִת	שׂוּם
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל דָּוִד וְאֶל שְׁלֹמֹה	
בְנוֹ בַּבַּיִת הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר	
בָּחַרְתִּי מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָשִׂים	
אֶת שְׁמִי לְעוֹלָם: וְלֹא אֹסִיף לְהָנִיד	עָלַם יָסַף
רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר	נוּד
נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם רַק אִם יִשְׁמְרוּ	נָתַן שָׁמַר
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִים	צָוָה
וּלְכָל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם עַבְדִּי	יָרָה
מֹשֶׁה: וְלֹא שָׁמֵעוּ וַיַּתְעֵם מְנַשֶּׁה	תָּעָה

לעשות את הרע מן הגוים אשר
השמיד יהוה מפני בני ישראל: שמד פנה
וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים דבר נבא
לאמר: יען אשר עשה מנשה מלך
יהודה התעבות האלה הרע מכל רוע
אשר עשו האמרי אשר לפניו
ויחטא גם את יהודה בגלוליו: לכן חטא
כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
מביא רעה על ירושלם ויהודה בוא רוע
אשר כל שמעו תצלנה שתי אזניו: צלל
ונטיתי על ירושלם את קו נטה קוה
שמרון ואת משקלת בית אחאב שקל
ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה מחה
את הצלחת מחה והפך על פניה: פנה
ונטשתי את שארית נחלתי
ונתתים ביד איביהם והיו לבז נתן היה
ולמשסה לכל איביהם: יען אשר בזז שסס
עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים עשה רוע
אתי מן היום אשר יצאו אבותם היה
ממצרים ועד היום הזה: וגם דם נקי נקה
שפך מנשה הרבה מאד עד אשר רבה
מלא את ירושלם פה לפה לבד בדד
מחטאתו אשר החטיא את יהודה חטא
לעשות הרע בעיני יהוה: ויתר
דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו
אשר חטא הלא הם כתובים על כתב
ספר דברי הימים למלכי יהודה: יום
וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגן שכב קבר
ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו מלך
תחתיו: בן עשרים ושתים שנה
אמון במלכו ושתים שנים מלך שנה
בירושלם ושם אמו משלמת בת
חרוץ מן יטבה: ויעש הרע בעיני עשה
יהוה כאשר עשה מנשה אביו:
וילך בכל הדרך אשר הלך
אביו ויעבד את הגללים עבד

vt facerent malum ſuper gentes quas ∞∞∞ contriuit dominus a facie filiorum iſrael. ∞∞ Locutuſq; eſt dñs ĩ manu ſeruorũ ſuorũ pphetarum dicens. Quia fecit manaſſes rex ∞∞∞ iuda abominationes iſtas peſſimas ſuper oĩa que fecerunt ammorrei ante eum: ∞∞∞∞∞ & peccare fecit ẽt iudã in ĩmũdiciis ſuis: ppea hec dicit dominus de⁹ iſrael. Ecce ego ∞∞∞ inducam mala ſup ieruſalem & iudam: ∞∞∞ vt quicunq; audierit tiniant ambe aures eius. Et extẽdã ſuper ieruſalem funiculum ∞∞∞∞ ſamarie & pondus domus achab: ∞∞∞∞∞∞ & delebo ieruſalem ſicut deleri ſolent ∞∞∞ tabule. Delens vertam & ducã crebrius ſtilũ ſup faciẽ eius. Dimittã vero reliqas hereditatis mee & tradã eas in manus inimicorũ eius: erũtq; in vaſtitatẽ & ĩ rapinã cũctis aduerſariis ſuis: eo q͞ fecerint malũ corã me & perſeuerauerĩt irritantes me ex die qua egreſſi ſũt patres eorũ ex egypto vſq; ad hãc diẽ. Inſup & ſanguinẽ ĩnoxiũ fudit manaſſes multũ nimis doec ĩpleretur ieruſalẽ vſq; ad os: abſq; ∞∞∞ peccatis ſuis qb⁹ peccare fecit iudam ∞∞∞ vt faceret malum corã domino. Reliqua autẽ ſermonũ manaſſe & vniuerſa que fecit: & peccatum eius qđ peccauit nõne hec ſcripta ſunt ĩ libro ſermonũ dierum regum iuda? ∞∞∞∞∞ Dormiuitq; manaſſes cũ patribus ſuis: & ſepultus eſt in horto domus ſue: in horto oza: & regnauit amon fili⁹ eius p eo. Viginti duorũ ãnorũ erat amõ cũ regnare cepiſſet: duobus quoq; annis regnauit in ieruſalẽ. Nomen mr̃is ei⁹ meſſallemeth filia arus de ietheba. Fecitq; malũ in cõſpectu dñi ſicut fecerat manaſſes pr̃ ei⁹: & ambulauit in oĩ via p quã ãbulauerat pater eius: ſeruiuitq; immundiciis ∞∞

ſeduxit eos vt facerent malũ corã
ἐπλάνησεν αὐτοὺς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπ
dño ſup gẽtes: q̃s abſtulit dñs a facie
κυρίου ὑπὲρ ἔθνη, ἃ ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώπου
filiox iſrael. ⁊ locutus eſt dñs in manu ſeruo
υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ τῶν παίδ
ſuorũ propheta ꝶ dicẽs: quia fecit m
αὐτοῦ τῶν προφητῶν λέγων, ἀνθ᾽ ὧν ὅσα ἐποίησε μ
naſſes rex iuda abominationes has
νασσῆς βασιλεὺς ἰούδα τὰ βδελύγματα ταῦτα
malas: iuxta oia q̃cũq; fecit amorreus q̃ an
πονηρά, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ ἀμορραῖος, ὁ ἔμπ
te eũ: inſup ⁊ iudam peccare fecit in
ροσθεν αὐτοῦ, καίγε καὶ τὸν ἰούδαν ἐξήμαρτεν ἐν το
idolis ſuis. nõne ſic hec dicit dñs deus
εἰδώλοις αὐτοῦ. οὐχ οὕτω τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς
rael? ecce ego induco mala ſup hieruſalem ⁊ ſu
ραήλ; ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπ
iudam: vt omnis q̃ audiat ea tiniãt am
ἰούδαν, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχῆσαι ἀμφότ
be aures eius: ⁊ extẽdã ſup hieruſalem m
ρα τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ ἱερουσαλὴμ τὸ μ
ſurã ſamarie ⁊ pondus dom⁹ achab: ⁊ de
τρον σαμαρείας καὶ τὸν σταθμὸν οἴκου ἀχαάβ, καὶ ἐξα
lebo hieruſalem ſicut deletur pyxis
λείψω τὴν ἱερουσαλὴμ καθὼς ἐξαλείφεται τὸ πυξίον κα
vertitur ſup faciem ſuã: ⁊ delebo
καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀπαλείψ
reliquias hereditatis mee: ⁊ tradam e
τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου, καὶ παραδώσω
os in manus inimicorũ ſuox: ⁊ erunt in rap
τοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται εἰς δια
nam ⁊ in direptionẽ cũctis inimicis ſuis: e
παγὴν καὶ εἰς προνομὴν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, ἀ
quod fecerunt malũ in oculis meis: ⁊
θ᾽ ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ
fuerũt irritantes me ex die qua eduxi
ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγον
patres eox ex egypto ⁊ vſq; ad di
τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέ
em hanc. inſup ſãguinẽ inoxiũ fudit manaſſes mul
ρας ταύτης. καίγε αἷμα ἀθῷον ἐξέχεεν μανασσῆς πο
tum nimis donec impleuit hieruſalem os
λὺ σφόδρα ἕως οὗ ἔπλησε τὴν ἱερουσαλὴμ στόμα
ſupra os abſq; pctis ſuis: qb⁹ peccare fecit
ἐπὶ στόμα ἐκτὸς τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, ὧν ἐξήμαρτε
iudã vt faceret malũ in oculis do
τὸν ἰούδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυ
mini. ⁊ reliqua ſmonũ manaſſe ⁊ vniuerſa q̃cũq;
ρίου. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων μανασσῆ καὶ πάντα ὅσα
fecit ⁊ peccata eius q̃ peccauit: nonne
ἐποίησε καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ ἃς ἥμαρτεν, οὐκ ἰδοὺ
hec ſcripta ſunt in libro ſmonũ dierũ re
ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων ἡμερῶν τῶν βα
gum iuda? ⁊ dormiuit manaſſes cũ patri
σιλέων ἰούδα; καὶ ἐκοιμήθη μανασσῆς μετὰ τῶν πατέ
bus ſuis: ⁊ ſepult⁹ ẽ in horto dom⁹ ſue in hor
ρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν κή
to oza: ⁊ regnauit amõ filius eius pro eo.
πῳ ὀζᾶ. καὶ ἐβασίλευσεν ἀμὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.
fili⁹ viginti ⁊ duox ãnox amon cũ regnaret ipſe.
υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν ἀμὼν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν.
⁊ duob⁹ ãnis regnauit in hieruſalem. ⁊ nomẽ
καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῇ
matri eius meſollam filia arus ex iteba. ⁊ fe
μητρὶ αὐτοῦ μεσολλὰμ θυγάτηρ ἀροὺς ἐξ ἰτεβά. καὶ ἐποί
cit malũ coram dño: ſicut fecit manaſ
ησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καθὼς ἐποίησε μανασ
ſes pater eius: ⁊ ambulauit in omni via q̃
σῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ᾗ
ambulauit pater ei⁹: ⁊ ſeruiuit idolis
ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐδούλευσε τοῖς εἰδώλοις

quib⁹ seruiuit pater eius: & adorauit ea:
οις ἐδούλευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐ-
& dereliquit dñm deũ patrum
τοῖς, καὶ ἐγκατέλιπε κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων
suorũ: & nõ ambulauit in via dñi: & conuer
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ κυρίου, καὶ συνεστρά-
si sunt serui amon cõtra eũ: & interfecerũt
φησαν οἱ παῖδες ἀμὼν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσαν τὸν
regem in domo sua. & percussit pp̃ls
βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς
terre eos qui insidiati sunt regi amon: &
γῆς τοὺς ἐπιβεβουλευκότας τῷ βασιλεῖ ἀμών, καὶ
regẽ cõstituit pp̃ls t̃re iosiam filiũ eius pro
βασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ'
eo. & reliqua s̃monũ amon q̃cũq́ fecit:
αὐτοῦ. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἀμὼν ὅσα ἐποίησεν,
nonne hec scripta sũt in libro s̃monũ
οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν
dierũ regum iuda: & sepelierũt amon in
ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰούδα; καὶ ἔθαψαν τὸν ἀμὼν ἐν
sepulchro suo in horto oza. & regnauit
τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ ὀζά. καὶ ἐβασίλευσεν
iosias fili⁹ eius pro eo.
ἰωσίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ,

Ca. 22.

Filius octo ãnorũ iosias cũ regnaret ipse:
Υἱὸς ὀκτὼ ἐτῶν ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν,
& triginta & vno ãno regnauit in hierusalẽ:
καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ,
& nomẽ matri ei⁹ ieddida filia adeia
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἰεδδίδα θυγάτηρ ἐδεϊὰ
de basucoth. & fecit iosias rectũ coram
ἐκ βασουκώθ. καὶ ἐποίησεν ἰωσίας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
dño: & ãbulauit in omĩ via dauid pa
κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ δαυὶδ τοῦ πα-
tris sui: nõ recessit ad dexterã vel ad sinistrã. & factũ ẽ
τρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη δεξιὰ ἢ ἀριστερά. καὶ ἐγένετο
in decimo octauo anno iosie regis iuda
ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει ἰωσίου βασιλέως ἰούδα
misit rex saphan filiũ esselie filij
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν σαφὰν υἱὸν ἐσσελίου υἱοῦ
mesollam scribam dom⁹ dñi dicẽs: ascẽ
μεσολλὰμ τὸν γραμματέα οἴκου κυρίου λέγων, ἀνά-
de ad chelciam sacerdotẽ magnũ: & confla-
βηθι πρὸς χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ χωνεύ-
te argentũ qđ illatũ est in domo dñi qđ col
σατε τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ὃ συ-
legerũt custodiẽtes limen a pp̃lo:
νήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ,
& detur in manu facientiũ opa q̃
καὶ δοθήτω ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιούντων τὰ ἔργα τῶν
p̃epositi sunt in domo dñi. & dederũt illõ iux
καθεσταμένων ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔδωκαν αὐτὸ κα-
ta verbũ regis faciẽtib⁹ opera i
τὰ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα ἐν
domo dñi vt instaurẽt sartatecta domus
οἴκῳ κυρίου τοῦ κατισχῦσαι τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου τοῖς
fabris lignariis & edificatorib⁹ & muratorib⁹ vt
τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τειχισταῖς τοῦ
ẽmant ligna & lapides excisos: vt re-
κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητούς, τοῦ κρα-
staurent sartatecta domus. verũtñ nõ supputa
ταιῶσαι τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου. πλὴν οὐκ ἐξελογίζον-
bãt eis argentũ qđ dabatur eis: q2 in
το αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι ἐν
fide ipsi faciebãt. & dixit chelcias sacerdos
πίστει αὐτοὶ ἐποίουν. καὶ εἶπε χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ
magnus ad saphan scribam: librũ
μέγας πρὸς σαφὰν τὸν γραμματέα, βιβλίον τοῦ
legis repperi in domo dñi. & dedit chelci
νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔδωκε χελκί-
as saphan volumẽ: & legit illud:
ας τῷ σαφὰν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνέγνω αὐτό,

quib⁹ seruiebat pater
eius: & adorauit eas:
& dereliq̃t dñm deum
patrum suorum: & nõ
ambulauit in via do-
mini. Tetenderuntq́
ei insidias serui sui & in
terfecerunt regẽ in do
mo sua. Percussit autẽ
populus terre oẽs qui
cõiura uerãt cõtra regẽ
ammon: & constitue-
rũt sibi regẽ iosiam fili-
ũ eius pro eo. Reliqua
ãt sermonũ ammõ que
fecit: nonne hec scri-
pta sunt in libro sermo
nũ dierũ regum
iuda? Sepelierũtq́ eũ
in sepulchro suo in hor
to oza: & regnauit io-
sias filius eius p̃ eo. zz.
OCto annorum erat
iosias cum regnare ce-
pisset & trigintauno
anno regnauit in ieru-
salem.
Nomẽ matris eius idi
da filia phadaia
đ besechat. Fecitq́ qđ
placitũ erat coram
dño: & ãbulauit p̃ oẽs
vias dauid pr̃is sui.
Nõ declinauit ad dexte
ram siue ad sinistram.
Anno autẽ octauo de-
cimo regis iosie
misit rex saphan filiũ
aslia
filii mesullam scribã tẽ
pli domini: dicens ei.
Vade ad helchiam sa-
cerdotem magnum
vt cõfletur pecunia q̃ il
lata est in tẽplũ dñi:
quam colligerunt iani
tores templi a
poplo: deturq́ fabris
per
p̃positos domus dñi.
Qui & distribuant eam
his qui operantur in tẽ
plo domini
ad instauranda sartate
cta templi: tignariis vi
delicet & cemẽtariis: &
his q interrupta compo
nũt: & vt emãtur ligna
& lapides đ lapidicinis
ad istaurãdũ tẽplũ dñi.
Verũtñ non suppute-
tur eis argentũ qđ acci
piunt: sed i p̃tãte hẽant
& in fide. Dixit ãt hel-
chias pontifex
ad saphan scribã. Li-
brum legis
repperi in domo domi
ni. Deditq́ helchias
volumen saphã scribe:
qui & legit illud.

אשר עבד אביו וישתחו להם׃ — שחה
ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא — עזב
הלך בדרך יהוה׃ ויקשרו עבדי — קשר
אמון עליו וימיתו את המלך בביתו׃ — מות
ויך עם הארץ את כל הקשרים על — נכה
המלך אמון וימליכו עם הארץ את — מלך
יאשיהו בנו תחתיו׃ ויתר דברי
אמון אשר עשה הלא הם כתובים — כתב
על ספר דברי הימים למלכי — יום
יהודה׃ ויקבר אתו בקברתו בגן — קבר
עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו׃ — מלך

Cap. xxij.

בן שמנה
שנה יאשיהו במלכו ושלשים
ואחת שנה מלך בירושלם
ושם אמו ידידה בת עדיה
מבצקת׃ ויעש הישר בעיני — עשה
יהוה וילך בכל דרך דוד אביו
ולא סר ימין ושמאול׃ ויהי בשמנה — סור ימן
עשרה שנה למלך יאשיהו — שמל היה
שלח המלך את שפן בן אצליהו
בן משלם הספר בית יהוה לאמר׃
עלה אל חלקיהו הכהן הגדול — גדל
ויתם את הכסף המובא בית יהוה — תמם בוא
אשר אספו שמרי הסף מאת
העם׃ ויתנהו על יד עשי המלאכה — נתן עשה
המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו — לאר פקד
לעשי המלאכה אשר בבית יהוה
לחזק בדק הבית׃ לחרשים ולבנים — בנה
ולגדרים ולקנות עצים ואבני — קנה
מחצב לחזק את הבית׃ — חצב
אך לא יחשב אתם הכסף — חשב
הנתן על ידם כי באמונה הם — אמן
עשים׃ ויאמר חלקיהו הכהן הגדול
על שפן הספר ספר התורה — ירה
מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה — נתן
את הספר אל שפן ויקראהו׃ — קרא

ויבא שפן הספר אל המלך וישב　בוא שוב
את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך　נתך
את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על　מצא
יד עשי המלאכה המפקדים בית
יהוה: ויגד שפן הספר למלך　נגד
לאמר ספר נתן לי חלקיה הכהן
ויקראהו שפן לפני המלך: ויהי　פנה היה
כשמע המלך את דברי ספר התורה
ויקרע את בגדיו: ויצו המלך את　קרע צוה
חלקיה הכהן ואת אחיקם בן שפן
ואת עכבור בן מיכיה ואת שפן
הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר:
לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד　הלך
העם ובעד כל יהודה על דברי
הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת　יחם
יהוה אשר היא נצתה בנו על　יצת
אשר לא שמעו אבתינו על דברי
הספר הזה לעשות ככל הכתוב　עשה כתב
עלינו: וילך חלקיהו הכהן ואחיקם
ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה
הנביאה אשת שלם בן תקוה　נבא איש
בן חרחס שמר הבגדים והיא
ישבת בירושלם במשנה וידברו　שנה דבר
אליה: ותאמר אליהם כה אמר　אמר
יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש
אשר שלח אתכם אלי: כה
אמר יהוה הנני מביא רעה אל　בוא רוע
המקום הזה ועל ישביו את כל　קום
דברי הספר אשר קרא מלך
יהודה: תחת אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים למען　קטר
הכעיסני בכל מעשה ידיהם　כעס עשה
ונצתה חמתי במקום הזה ולא
תכבה: ואל מלך יהודה השלח　כבה
אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי

Venit quoq; saphan
scriba ad regē & renū
ciauit ei qđ p̄cepat & a
it. Cōflauerūt serui tui
pecuniā q̄ repta est in
domo dñi: & dederunt
vt distribueretur fabris
ac p̄fectis operū tēpli
dñi. Narrauit quoq;
saphan scriba regi
dicēs. Librū dedit mi
hi helchias sacerdos:
quē cum legisset saphā
coram rege: &
audisset rex verba li=
bri legis domini:
scidit vestimēta sua: &
p̄cepit
helchie sacerdoti & a=
hicham filio saphan:
& achobor filio micha
& saphan
scribe & asaie seruo
regis: dicens.
Ite & cōsulite dñm su
per me & super
pplo & super omni iu
da: de verbis
voluminis istius qđ in
uentū est. Magna eni
ira dñi succēsa est con=
tra nos: quia
non audierunt patres
nostri verba
libri huius vt facerent
omne quod scriptū est
nobis. Ierunt itaq; hel
chias sacerdos & ahi=
chā & achobor & saphā
& asia ad oldan
propheten vxorē sellū
filii thecue
filii aras custodis ve=
stium que
hītabat in ierusalē in se
cunda: locutiq; sunt
ad eam. Et illa respon
dit. Hec dicit
dñs deus israel. Dici
te viro
qui misit vos ad me.
Hec
dicit dñs. Ecce ego
adducā mala super
locū istum: & sup hīta
tores eius: omnia
verba legis que legit
rex
iuda: quia dereliq̄rūt
me:
& sacrificauerunt diis
alienis
irritantes me in cūctis
operibus manuū suaꝝ.
Et succēdetur indigna
tio mea in loco hoc &
non extinguetur. Regi
āt iuda q misit
vos vt consuleretis do=
minum: sic dicetis.
Hec dicit dominus de
us

τ adduxit saphan regi iosias. τ red
καὶ εἰσήνεγκε σαφὰν τῷ βασιλεῖ ἰωσίας. καὶ ἐπέ=
didit ei verbū τ dixit: cōflauerūt serui
στρεψεν αὐτῷ ῥῆμα καὶ εἶπεν, ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοι
tui argentū qđ inuētū fuit ī domo dñi: τ dede
σου τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἔδω=
rūt illō in manib⁹ facietiū opa
καν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρας τῶν ποιούντων τὰ ἔργα τῶν
prefectoꝝ in domo dñi. τ nūciauit saphan
καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἀπήγγειλε σαφὰν
scriba regi iosia dicēs: librū
ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ ἰωσίᾳ λέγων, βιβλίον
dedit mihi chelcias sacerdos: τ legit eum saphā
ἔδωκέ μοι χελκίας ὁ ἱερεύς, καὶ ἀνέγνω αὐτὸ σαφὰν
coram rege. τ factū est vt audiuit rex
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βα
verba libri legis: scidit
σιλεὺς τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου, διέρρηξε
vestimēta sua: τ precepit rex chel
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ χελ
cia sacerdoti τ achicam filio saphan τ achobor
κίᾳ τῷ ἱερεῖ καὶ τῷ ἀχικὰμ υἱῷ σαφὰν καὶ ἀχοβὼρ
filio michei: τ saphan scribe τ
υἱῷ μιχαίου, καὶ τῷ σαφὰν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ
esaia seruo regis dicēs: ite cō
ἀσαΐᾳ τῷ δούλῳ τοῦ βασιλέως λέγων, δεῦτε ἐκ
sulite dñm de me τ de omi pplo meo τ
ζητήσατε τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ μου καὶ
de omi iuda de verbis libri
περὶ παντὸς ἰούδα ὑπὲρ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου
huius qui inuēt⁹ est: qꝛ magna ira dñi q̄
τούτου τοῦ εὑρεθέντος, ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ κυρίου ἡ
succēsa est in nos: quia nō audierūt pa
ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν, διότι οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέ=
tres nři verba libri huius vt face
ρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποι=
rent iuxta oia que scripta sunt in eo. τ i=
εῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῷ. καὶ ἐπο
uit chelcias sacerdos τ achicam τ saphan τ
ρεύθη χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀχικὰμ καὶ σαφὰν καὶ
achobor τ esaias ad eldam pphtē vxo
ἀχοβὼρ καὶ ἀσαΐας πρὸς ἐλδὰν τὴν προφῆτιν γυ
rem sellem filij thecue filij aras custodis ve
ναῖκα σελλὴμ υἱοῦ θεκουὲ υἱοῦ ἀρὰς τοῦ ἱματιοφύ
stium. τ ipsa habitabat in hierusalem in se
λακος. καὶ αὐτὴ κατῴκει ἐν ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ μα
cūda. τ locuti sunt ad eam. τ dixit ad e=
σενᾶ. καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐ
os: hec dicit dñs deus israel: dicite
τούς, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, εἴπατε τῷ
viro qui misit vos ad me: hec dicit
ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρός με, τάδε λέγει
dñs: ecce ego mala adduco sup locū hunc
κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ κακὰ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ
τ sup habitantes in eo oia
τον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῷ πάντας
verba libri quē legit rex iuda:
τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὗ ἀνέγνω ὁ βασιλεὺς ἰούδα,
co φ dereliquerunt me τ sacrificauerūt dijs alienis:
ἀνθ᾽ ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίασαν θεοῖς ἑτέροις,
vt irritarent me in oibus opibus ma=
ἵνα παροργίσωσί με ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χει
nuū suarū: τ succēdetur idignatio mea in lo
ρῶν αὐτῶν, καὶ ἐκκαυθήσεται ὁ θυμός μου ἐν τῷ τό=
co isto: τ nō extinguetur. ad āt re=
πῳ τούτῳ, καὶ οὐκ σβεσθήσεται. πρὸς δὲ τὸν βα
gem iuda qui misit vos vt cōsulere
σιλέα ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς τοῦ ἐκζητῆ=
tis dñm: sic dicetis ad eū: hec
σαι τὸν κύριον, οὕτως ἐρεῖτε πρὸς αὐτόν, τάδε
dicit dñs deus
λέγει κύριος ὁ θεός

israel: eo q audisti verba mea ꝛ pterritū est
ἰσραὴλ, ἀνθ᾽ ὧν ἤκουσας τοὺς λόγους μου καὶ ἐπαλύνθη
cor tuū ꝛ versus est a facie mea vt audi
ἡ καρδία σου καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου μου ὡς ἤκου
sti q̄cūq̧ locut⁹ sū cōtra locū istū ꝛ cōtra
σας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς
habitātes in eo vt fiat in interitū ꝛ in ma
ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῷ τοῦ γενέσθαι εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς κα
ledictionē: ꝛ scidisti vestimēta tua ꝛ fleuisti co
τάραν, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας ἐνώ
ram me: etiam ego audiui dicit dn̄s. nōne sic
πιόν μου, καί γε ἐγὼ ἤκουσα φησὶ κύριος. οὐχὶ οὕτως
ecce ego addo te ad patres tuos ꝛ col
ἰδοὺ ἐγὼ προστίθημί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου καὶ συ-
ligeris ad sepulchrū tuū in pace: ꝛ nō videbūt
ναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὄψονται οἱ
oculi tui oīa mala q̄ ego induco sup
ὀφθαλμοί σου πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν
locum istū ꝛ sup habitātes eum:
τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν; Cα. 23.

ET renūciauerūt regi verbū. ꝛ misit
Καὶ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ ῥῆμα. καὶ ἀπέστειλεν
iosias rex ꝛ cōgregauit ad eum oēs
ἰωσίας ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν πρὸς αὐτὸν πάντας
seniores iuda ꝛ hierusalem. ꝛ ascēdit
τοὺς πρεσβυτέρους ἰούδα καὶ ἱερουσαλήμ. καὶ ἀνέβη
rex in domū dn̄i ꝛ oīs vir iuda ꝛ
ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰούδα καὶ
omnes habitātes hierusalem cū eo: ꝛ
πάντες οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλὴμ μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ
sacerdotes ꝛ pphete ꝛ oīs ppl's a paruo
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ
vsq̧ ad magnū. ꝛ legit in aurib⁹ eorū oīa
ἕως μεγάλου. καὶ ἀνέγνω ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν πάντας
verba libri federis q̄ inuētus est
τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὑρεθέντος
in domo dn̄i. ꝛ stetit rex sup colūnā ꝛ
ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στῦλον καὶ
pepigit fedus corā dn̄o vt ambularēt post
διέθετο τὴν διαθήκην ἐνώπιον κυρίου τοῦ πορευθῆναι ὀπί
dn̄m ꝛ vt custodirēt mādata eius ꝛ
σω κυρίου καὶ τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ
testimonia eius ꝛ p̄cepta eius in toto
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἐν ὅλῃ
corde ꝛ in tota aīa: vt suscitarēt verba
καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ, τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους
federis huius que scripta sunt in libro
τῆς διαθήκης ταύτης τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ
isto. ꝛ stetit oīs ppl's in federe. ꝛ p̄cepit
τούτῳ. καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ. καὶ ἐνετείλα
rex chelcia sacerdoti magno ꝛ sac
το ὁ βασιλεὺς χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱε
dotib⁹ scd̄i ordinis ꝛ custodiētibus li-
ρεῦσι τοῖς δευτερεύουσι καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὸν σταθ
men: vt educerēt de tēplo dn̄i oīa vasa:
μόν, τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ κυρίου πάντα τὰ σκεύη,
que fecerūt baal ꝛ luco ꝛ vniuerse mili
ἃ ἐποίησαν τῷ βάαλ καὶ τῷ ἄλσει καὶ πάσῃ τῇ στρα-
tie celi. ꝛ combussit ea foris hierusa
τιᾷ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω ἱερουσα-
lem in sademoth cedron: ꝛ tulit puluerē eorū
λὴμ ἐν σαδημὼθ κεδρών, καὶ ἔλαβε τὸν χοῦν αὐτῶν
in bethel. ꝛ cōbussit sacerdotes q̄s cōstitue
εἰς βαιθήλ. καὶ κατέκαυσε τοὺς ἱερεῖς οὓς κατέστη-
runt reges iuda vt adolerēt icēsū in excelsis
σαν οἱ βασιλεῖς ἰούδα τοῦ θυμιᾶν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς
ꝛ in ciuitatib⁹ iuda ꝛ in circuitu hierusalem:
καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἰούδα καὶ κυκλόθεν ἱερουσαλήμ,
ꝛ adolētes icēsū baal ꝛ soli ꝛ lu-
καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ βάαλ καὶ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σε
ne ꝛ planetis ꝛ oīni militie celi.
λήνῃ καὶ τοῖς μαζαλὼθ καὶ πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ.

israel. Pro eo q audisti verba voluminis & perterritū est cor tuum & humiliatus es corā dn̄o auditis sermōibus contra locum istum & hītatores eius: q videlicet fierēt in stuporē & ī maledictū: & scidisti vestimēta tua & fleuisti coram me & ego audiui ait dominus: idcirco colligā te ad patres tuos & colligeris ad sepulchrū tuū ī pace: vt non videant oculi tui oīa mala que introducturus sum super locum istum. 23.

ET renunciauerunt regi qd̄ dixerat. Qui misit: & congregati sunt ad eum omnes senes iuda & ierusalē: ascenditq̧ rex tēplū domini & omnes viri iuda vniuersi qui habitabant in ierusalem cū eo: sacerdotes & p̄phete & omnis popul⁹ a p̄uo vsq̧ ad magnū: legitq̧ cunctis audientibus oīa verba libri federis, qui inuentus ē in domo domini. Stetitq̧ rex super gradum & fedus p̄cussit coram domino vt ambularēt post dn̄m: & custodirēt precepta eius & testimonia & cerimonias in omni corde & in tota anima: & suscitarent verba federis huius que scripta erant in libro illo. Acqeuitq̧ populus pacto. Et p̄cepit rex helchie pontifici & sacerdotibus scd̄i ordinis & ianitoribus vt proiicerent de templo domini omnia vasa que facta fuerant baal & in luco & vniuerse militie celi: & combussit ea foris ierusalem in conualle cedron & tulit puluerem eorū in bethel. Et deleuit aruspices quos posuerant reges iuda ad sacrificādū in excelsis p ciuitates iuda & in circuitu ierusalem: & eos qui adolebāt incēsum baal & soli & lune & duodecim signis & omni militie celi.

יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמָעְתָּ׃ יַעַן |
רַךְ לְבָבְךָ וַתִּכָּנַע מִפְּנֵי יְהוָה בְּשָׁמְעֲךָ | רכך כנע
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל | כנה
יֹשְׁבָיו לִהְיוֹת לְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה | היה שמם
וַתִּקְרַע אֶת בְּגָדֶיךָ וַתִּבְכֶּה לְפָנָי | קרע בכה
וְגַם אָנֹכִי שָׁמַעְתִּי נְאֻם יְהוָה׃ לָכֵן
הִנְנִי אֹסִפְךָ עַל אֲבֹתֶיךָ וְנֶאֱסַפְתָּ | אסף
אֶל קִבְרֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תִרְאֶינָה | שלם ראה
עֵינֶיךָ בְּכֹל הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא | רעע בוא
עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיָּשִׁבוּ אֶת | קום
Cap. xxiij.
הַמֶּלֶךְ דָּבָר׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיַּאַסְפוּ | שוב שלח
אֵלָיו כָּל זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃ | אסף
וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וְכָל אִישׁ | עלה
יְהוּדָה וְכָל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם אִתּוֹ
וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָעָם | נבא
לְמִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְאָזְנֵיהֶם | קטן גדל
אֶת כָּל דִּבְרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא | קרא כרת
בְּבֵית יְהוָה׃ וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל הָעַמּוּד | מצא עמד
וַיִּכְרֹת אֶת הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לָלֶכֶת | כרת כנה
אַחַר יְהוָה וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְאֶת | הלך צוה
עֵדְוֹתָיו וְאֶת חֻקֹּתָיו בְּכָל לֵב וּבְכָל | עוד חקק
נֶפֶשׁ לְהָקִים אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית | קום
הַזֹּאת הַכְּתֻבִים עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה
וַיַּעֲמֹד כָּל הָעָם בַּבְּרִית׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ | צוה
אֶת חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת
כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנֶה וְאֶת שֹׁמְרֵי הַסַּף | שנה
לְהוֹצִיא מֵהֵיכַל יְהוָה אֵת כָּל | יצא היכל
הַכֵּלִים הָעֲשׂוּיִם לַבַּעַל וְלָאֲשֵׁרָה | כלה עשה
וּלְכֹל צְבָא הַשָּׁמָיִם וַיִּשְׂרְפֵם | שרף
מִחוּץ לִירוּשָׁלִַם בְּשַׁדְמוֹת קִדְרוֹן
וְנָשָׂא אֶת עֲפָרָם בֵּית אֵל׃
וְהִשְׁבִּית אֶת הַכְּמָרִים אֲשֶׁר נָתְנוּ | שבת
מַלְכֵי יְהוּדָה וַיְקַטֵּר בַּבָּמוֹת בְּעָרֵי | קטר במה
יְהוּדָה וּמְסִבֵּי יְרוּשָׁלִָם וְאֶת | עיר סבב
הַמְקַטְּרִים לַבַּעַל לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ
וְלַמַּזָּלוֹת וּלְכֹל צְבָא הַשָּׁמָיִם׃ | נזל

ויצא את האשרה מבית יהוה
מחוץ לירושלם אל נחל קדרון
וישרף אתה בנחל קדרון וידק דקק
לעפר וישלך את עפרה על קבר בני שלך
העם: ויתץ את בתי הקדשים אשר נתץ
בבית יהוה אשר הנשים ארגות נשה
שם בתים לאשרה: ויבא את כל בית בוא
הכהנים מערי יהודה ויטמא את עיר טמא
הבמות אשר קטרו שמה הכהנים במה
מגבע עד באר שבע ונתץ את במות
השערים אשר פתח שער יהושע
שר העיר אשר על שמאול איש שור שמל
בשער העיר: אך לא יעלו כהני עלה
הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי זבח
אם אכלו מצות בתוך אחיהם: מץ
וטמא את התפת אשר בגי בני גיא
הנום לבלתי להעביר איש את עבר
בנו ואת בתו באש למלך: וישבת שבת
את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה
לשמש מבא בית יהוה אל לשכת בוא
נתן מלך הסריס אשר בפררים סרס
ואת מרכבות השמש שרף באש: רכב
ואת המזבחות אשר על הגג
עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה עלה עשה
ואת המזבחות אשר עשה מנשה
בשתי חצרות בית יהוה נתץ
המלך וירץ משם והשליך את רוץ שלך
עפרם אל נחל קדרון: ואת הבמות במה
אשר על פני ירושלם אשר פנה
מימין להר המשחית אשר בנה ימן שחת
שלמה מלך ישראל לעשתרת
שקץ צדנים ולכמוש שקץ מואב
ולמלכם תועבת בני עמון טמא תעב
המלך: ושבר את המצבות יצב
ויכרת את האשרים וימלא את כרת מלא
מקומם עצמות אדם: וגם את קום

& efferri fecit lucū de domo domini foras ierusalem in conuallē cedron: & combussit eum ibi & redegit in puluerē & ꝓiecit super sepulchra vulgi. Destruxit quoqꝫ ediculas effeminatorū q̄ erant in domo dn̄i: ꝓ quibus mulieres texebāt q̄si domūculas luci. Congregauitqꝫ oēs sacerdotes de ciuitatib⁹ iuda: & contaminauit excelsa vbi sacrificabant sacerdotes de gabaa vsqꝫ bersabee. Et destruxit aras portarum in introitu ostii iosue principis ciuitatis qđ erat ad sinistram porte ciuitatis. Verūtamen nō ascēdebāt sacerdotes excelsorū ad altare dn̄i in ierusalem. sed tm̄ comedebant azyma in medio fratrum suorū. Cōtamiauit quoqꝫ tophet qđ est in conualle filii ennom: vt nemo consecraret filiū suum aut filiā per ignem moloch. Abstulit quoqꝫ equos quos dederant reges iude soli in introitu templi domini iuxta exedram natāmelech eunuchi qui erat in pharurim: currus autem solis cōbussit igni. Altaria quoqꝫ que erāt super tecta cenaculi achaz q̄ fecerant reges iuda & altaria q̄ fecerat manasses in duobus atriis tēpli domini destruxit rex: & cucurrit inde & dispersit cinerem eorum in torrentem cedron. Excelsa quoqꝫ que erāt in ierusalem ad dexterā ꝑtē mōtis offensiōis q̄ edificauerat salomon rex israel astaroth idolo sidoniorum & chamos offensioni moab & melchon abomiationi filiorum āmō polluit rex: & contriuit statuas & succidit lucos & repleuit loca eorum ossib⁹ mortuorum. Insuper &

ꝛ extulit lucū de domo dn̄i foras hierusalem in torrentem cedrō: ꝛ combussit
καὶ ἐξήνεγκε τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου κυρίου ἔξω τῆς ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν χειμάῤῥουν κεδρὼν, καὶ κατέκαυσεν
ea in torrente cedron ꝛ ꝯminuit ī puluerē:
αὐτὰ ἐν τῷ χειμάῤῥῳ κεδρὼν καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν,
ꝛ proiecit puluerē in sepulchra filioꝝ
καὶ ἔῤῥιψεν τὸν χοῦν εἰς τοὺς τάφους τῶν υἱῶν τοῦ
ppl̄i: ꝛ destruxit domū initiatorū q̄ in domo
λαοῦ, καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν καδησεὶν τὸν ἐν οἴκῳ
dn̄i in quo mulieres texebant ibi stolas luco.
κυρίου ἐν ᾧ αἱ γυναῖκες ὕφαινον ἐκεῖ στολὰς τῷ ἄλσει.
ꝛ eduxit omnes sacerdotes ď ciuitatib⁹ iuda:
καὶ ἐξήγαγε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων ἰούδα,
ꝛ ꝯtaminauit excelsa vbi adolebāt icēsū ibi sacdotes
καὶ ἐμίανε τὰ ὑψηλὰ οὗ ἐθυμίων ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς
de gabaa ꝛ vsqꝫ ad bersabee. ꝛ destruxit domū
ἀπὸ γαβαὰ καὶ ἕως βηρσαβεαί. καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον
excelsorū q̄ iuxta ostiū porte iosue
τῶν ὑψηλῶν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης ἰωσηὲ
principis ciuitatis: q̄ erat a sinistris viri
ἄρχοντος τῆς πόλεως, τὸν ὄντα ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς
ingredientis portā ciuitatis. verūtn̄ nō
εἰσπορευομένου τὴν πύλην τῆς πόλεως. πλὴν οὐκ
ascēdebāt sacerdotes excelsorū ad altare
ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον
dn̄i in hierusalem: nisi comedissēt azyma in medio
κυρίου ἐν ἱερουσαλὴμ, εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ
fratrum suorū: ꝛ ꝯtaminauit topheth qđ ī cōualle
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ ἐμίανε τόφεθ τὸ ἐν φάραγγι
filij ennom: vt nō traduceret vir filiū suum
υἱοῦ ἐννόμ, τοῦ μὴ διάγειν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ꝛ filiam suam in ignē moloch. ꝛ cōbussit
καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ τῷ μολώχ. καὶ κατέκαυσε
equos q̄s dedicauerūt reges iuda
τοὺς ἵππους οὓς ἀνέθηκαν βασιλεῖς ἰούδα
soli in introitu dom⁹ dn̄i iuxta gazophylacium nathā eunuchi regis q̄ in pharurim.
τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ οἴκου κυρίου πρὸς τὸ γαζοφυλάκιον νάθαν εὐνούχου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν φαρουρείμ.
ꝛ currū solis cōbussit in igne
καὶ τὸ ἅρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσεν ἐν πυρὶ
ꝛ altaria q̄ erāt sup tecta cenaculorū achaz: q̄ fecerūt reges iuda:
καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἦν ἐπὶ τῶν δωμάτων τῶν ὑπερῴων ἄχαζ, ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς ἰούδα,
ꝛ altaria q̄ fecit manasses in duob⁹ atrijs dom⁹ dn̄i demolit⁹ est ea rex: ꝛ destruxit
καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησε μανασσῆς ἐν ταῖς δύο αὐλαῖς οἴκου κυρίου κατέσπασεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς, καὶ καθεῖλεν
ea inde: ꝛ cōtriuit puluerē eorū in
αὐτὰ ἐκεῖθεν, καὶ συνέτριψεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν
torrente cedron. ꝛ domū q̄ in facie
χειμάῤῥουν κεδρών. καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ προσώπου
hierusalem q̄ a dextris mōtis offēsiōis quā edificauit salomon rex israel astarte abominatiōi sidoniorū ꝛ chamos offensioni
ἱερουσαλὴμ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους μαχὶθ ὃν ᾠκοδόμησε σολομὼν βασιλεὺς ἰσραὴλ τῇ ἀστάρτῃ βδελύγματι σιδωνίων καὶ τῷ χαμὼς προσοχθίσματι
moab ꝛ moloch abominatiōi filioꝝ ammon:
μωὰβ καὶ τῷ μολὼχ βδελύγματι υἱῶν ἀμμών,
polluit rex ꝛ cōtriuit statuas: ꝛ
ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ
succidit lucos ꝛ impleuit loca eorū
ἐξέκοψε τὰ ἄλση καὶ ἔπλησε τοὺς τόπους αὐτῶν
ossib⁹ hoium. insuper
ὀστέων ἀνθρώπων. καί γε τὸ

altare qđ in bethel excelſū qđ fecit hieroboā
θυσιαστήριον τὸ ἐν βαιθὴλ τὸ ὑψηλὸν ὃ ἐποίησεν ἱεροβοὰμ
fili⁹ nabat qui peccare fecit iſrael: ⁊ illud al=
υἱὸς ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν ἰσραὴλ, καίγε ἐκεῖνο τὸ θυ=
tare excelſū deſtruxit ⁊ cōtriuit lapides
σιαστήριον τὸ ὑψηλὸν καθεῖλε καὶ συνέτριψε τοὺς λίθους
eius: ⁊ cōminuit in puluerē ⁊ ſuccēdit lucum. ⁊
αὐτοῦ, καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ κατέκαυσε τὸ ἄλσος. καὶ
cōuerſus ē ioſias ⁊ vidit ſepulchra q̄ erant
ἀπέστρεψεν ἰωσίας καὶ εἶδεν τοὺς τάφους τοὺς ὄντας
ibi in mōte: ⁊ miſit ⁊ accepit oſſa de
ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἀπέστειλε καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν
ſepulchris: ⁊ cōbuſſit ſup altare. ⁊ polluit
τάφων, καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐμίανε
altare iuxta verbū dñi qđ locutus eſt ho
τὸ θυσιαστήριον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρω
mo dei cū ſtaret hieroboā ſup altare in
πος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἑστάναι ἱεροβοὰμ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν
feſto. ⁊ reuerſus ioſias leuauit oculos ſuos
τῇ ἑορτῇ. καὶ ἐπιστρέψας ἰωσίας ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
ſup ſepulchrū hoīs dei q̄ locutus eſt
ἐπὶ τὸν τάφον ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς
verba hec: ⁊ dixit: quis ſcopulus ille quē ego
λόγους τούτους, καὶ εἶπε, τίς ὁ σκόπελος ἐκεῖνος ὃν ἐγὼ
video? ⁊ dixerūt ei viri ciuitatis: hoc ſepul
ὁρῶ; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, οὗτος ὁ τά=
chrū hoīs dei qui venit de iuda ⁊
φος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐληλυθότος ἐκ τοῦ ἰούδα καὶ
qui locut⁹ eſt omnia verba hec q̄ feci
λελαληκότος πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐποίη=
ſti nūc ſup altare qđ in bethel. ⁊ dixit ioſias:
σας νῦν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν βαιθήλ. καὶ εἶπεν ἰωσίας,
dimittite eū: nemo cōmoueat oſſa eius. ⁊ ſalua
ἐάσατε αὐτόν, μηδεὶς κινησάτω τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. καὶ διεσώ
ta ſūt oſſa eius cū oſſibus prophete qui venit
θη τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ μετὰ τῶν ὀστέων τοῦ προφήτου τοῦ ἥκοντος
de ſamaria. etiam omnes domos excelſoꝝ
ἐκ σαμαρείας. καίγε πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν
que in ciuitatib⁹ ſamarie quas fecerūt reges
τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι σαμαρείας οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς
iſrael vt irritarēt dñm: deſtruxit ioſias: ⁊
ἰσραὴλ τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον, καθεῖλεν ἰωσίας, καὶ
fecit eis ſcđm oīa opera q̄ fecit in be=
ἐποίησεν αὐτοῖς κατὰ πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν βαι
thel. ⁊ occidit vniuerſos ſacerdotes excelſorū
θήλ. καὶ ἔθυσε πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς
qui erāt ibi ſup altaria. ⁊ combuſſit oſſa
ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων. καὶ κατέκαυσεν ὀστᾶ
hoīum ſup ea. ⁊ reuerſus ē ioſias in hieruſa
ἀνθρώπων ἐπ' αὐτά. καὶ ἀπέστρεψεν ἰωσίας εἰς ἱερουσα=
lem: ⁊ precepit rex omni pp̄lo di=
λήμ, καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ λέ=
cens: facite paſcha dño deo vr̄o: ſicut
γων, ποιήσατε τὸ πάσχα κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, καθὼς
ſcriptū eſt in libro federis huius. quia
γέγραπται ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς διαθήκης ταύτης. ὅτι
nō factū ē ſcđm paſcha hoc a die=
οὐκ ἐγένετο κατὰ τὸ πάσχα τοῦτο ἀπὸ τῶν ἡμε=
bus iudicū q̄ iudicauerūt iſrael: ⁊ in om=
ρῶν τῶν κριτῶν οἳ ἔκρινον τὸν ἰσραήλ, καὶ ἐν πά=
nibus diebus regum iſrael ⁊ regum
σαις ταῖς ἡμέραις βασιλέων ἰσραὴλ καὶ βασιλέων
iuda: niſi in octauo decimo āno
ἰούδα, ὅτι ἀλλ' ἢ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ
regis ioſie factū eſt paſcha hoc dō
βασιλέως ἰωσίου ἐγένετο τὸ πάσχα τοῦτο τῷ κυ
mino in hieruſalem. etiam ventriloquos
ρίῳ ἐν ἱερουσαλήμ. καίγε τοὺς ἐγγαστριμύθους
⁊ aruſpices ⁊ theraphin ⁊ idola ⁊
καὶ τοὺς γνώστας καὶ θεραφεὶν καὶ τὰ εἴδωλα καὶ
omnes abominatiōes que fuerunt in
πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν τῇ

altare quod erat in be=
thel & excelſum quod
fecerat hieroboā filius
nabath qui peccare fe
cit iſrael: & altare illđ
& excelſum deſtruxit at
q; combuſſit &
cōminuit in puluerem
ſuccenditq; etiā lucū.
Et cōuerſus ioſias vi=
dit ibi ſepulchra q̄ erāt
ī mōte: miſitq; & tulit
oſſa
de ſepulchris: & cōbuſ
ſit ea ſuper altare
& polluit illđ iuxta ver
bū dñi quod locutus ē
vir dei qui predixerat
verba hec. Et ait. quis
eſt titulus
ille quē video? Rñde=
rūtq; ei
ciues vrbis illi⁹. Sepul
chrum eſt hominis dei
qui venit de iuda: & p̄
dixit
verba hec q̄ feciſti ſup
altare bethel. Et ait.
Dimittite eum.
Nemo cōmoueat oſſa
eius. Et intacta manſe=
runt oſſa illius cū oſſi=
bus pphete qui vene=
rat de ſamaria. Inſup
& oīa phana excelſorū
q̄ erāt in ciuitatib⁹ ſa=
marie que fecerant
reges iſrael ad irritādū
dñm abſtulit ioſias:
& fecit eis ſcđm oīa q̄
fecerat in bethel. & oc
cidit vniuerſos ſacerdo
tes excelſorū qui erant
ibi ſuper altaria:
& combuſſit oſſa hu=
mana ſuper ea.
Reuerſuſq; eſt ieruſalē
& precepit omni
populo dicens. Facite
phaſe domino
deo vr̄o: ſecūdū quod
ſcriptū eſt in libro fede
ris huius. Nec enī fa=
ctū eſt phaſe tale a die=
bus iudicū qui iudica=
uerunt iſrael: &
omniū dierū regū iſra
el & regum iuda:
ſicut in octauodecimo
anno regis
ioſie factum eſt phaſe
iſtud domino
in ieruſalē. Sed & phi
tones &
ariolos & figuras ido=
lorū & immūdicias
& abomīationes que
fuerunt in terra

הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית אֵל הַבָּמָה אֲשֶׁר — זבח
עָשָׂה יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא — חטא
אֶת יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא
וְאֶת הַבָּמָה נָתָץ וַיִּשְׂרֹף אֶת הַבָּמָה — שרף
הֵדַק לְעָפָר וְשָׂרַף אֲשֵׁרָה: וַיִּפֶן — דקק פנה
יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּרְא אֶת הַקְּבָרִים אֲשֶׁר — ראה
שָׁם בָּהָר וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח אֶת הָעֲצָמוֹת — שלח לקח
מִן הַקְּבָרִים וַיִּשְׂרֹף עַל הַמִּזְבֵּחַ
וַיְטַמְּאֵהוּ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר קָרָא — טמא
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר מָה הַצִּיּוּן — ציון
הַלָּז אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
אַנְשֵׁי הָעִיר הַקֶּבֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בָּא מִיהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת — בוא קרא
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַל — עשה
הַמִּזְבַּח בֵּית אֵל: וַיֹּאמֶר הַנִּיחוּ לוֹ אִישׁ — נוח
אַל יָנַע עַצְמֹתָיו וַיְמַלְּטוּ עַצְמֹתָיו — נוע מלט
אֵת עַצְמוֹת הַנָּבִיא אֲשֶׁר בָּא — נבא
מִשֹּׁמְרוֹן: וְגַם אֶת כָּל בָּתֵּי הַבָּמוֹת — בית במה
אֲשֶׁר בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן אֲשֶׁר עָשׂוּ — עיר
מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס הֵסִיר יֹאשִׁיָּהוּ — כעס סור
וַיַּעַשׂ לָהֶם כְּכָל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר — עשה
עָשָׂה בְּבֵית אֵל: וַיִּזְבַּח אֶת כָּל כֹּהֲנֵי — זבח
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר שָׁם עַל הַמִּזְבְּחוֹת
וַיִּשְׂרֹף אֶת עַצְמוֹת אָדָם עֲלֵיהֶם — שרף
וַיָּשָׁב יְרוּשָׁלָם: וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל — שוב צוה
הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כַּכָּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית
הַזֶּה: כִּי לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה מִימֵי — עשה יום
הַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
וְכֹל יְמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה:
כִּי אִם בִּשְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה
בִּירוּשָׁלָם: וְגַם אֶת הָאֹבוֹת וְאֶת — אוב
הַיִּדְּעֹנִים וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַגִּלֻּלִים
וְאֵת כָּל הַשִּׁקֻּצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ — ראה

יהודה ובירושלם בער יאשיהו
למען הקים את דברי התורה   קום ירה
הכתבים על הספר אשר מצא
חלקיהו הכהן בית יהוה: וכמהו לא   כמו
היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה   פנה שוב
בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו
ככל תורת משה ואחריו לא קם   קום
כמהו: אך לא שב יהוה מחרון אפו   חרה
הגדול אשר חרה אפו ביהודה על   גדל
כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה: כעס
ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר   אמר סור
מעל פני כאשר הסרתי את
ישראל ומאסתי את העיר הזאת
אשר בחרתי את ירושלם ואת
הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: היה
ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי   כתב
הימים למלכי יהודה: בימיו עלה   יום
פרעה נכה מלך מצרים על מלך
אשור על נהר פרת וילך המלך
יאשיהו לקראתו וימיתהו במגדו   מות
כראתו אתו: וירכבהו עבדיו מת   ראה רכב
ממגדו ויבאהו ירושלם ויקברהו   בוא קבר
בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחז   לקח
בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו   משח מלך
אתו תחת אביו: בן עשרים ושלש
שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם ושם אמו חמוטל
בת ירמיהו מלבנה: ויעש הרע   עשה רוע
בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו:
ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ   אסר
חמת ממלך בירושלם ויתן ענש על   נתן
הארץ מאה ככר כסף וככר זהב:
וימלך פרעה נכה את אליקים בן
יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב   סבב
את שמו יהויקים ואת יהואחז

iuda & ierusalem abstulit iosias vt statueret verba legis q̄ scripta sunt in libro quem inuenit helchias sacerdos in tēplo dn̄i. Similis illi non fuit ante eū rex qui reuerteretur ad dominū in oī corde suo & in tota aīa sua & vniuersa virtute sua iuxta oēm legē moysi: neq̧ post eū surrexit sis illi. Verumtn̄ nō est auersus dn̄s ab ira furoris sui magni quo iratus est furor ei⁹ cōtra iudā pp irritatiōes qbus puocauerat eum manasses. Dixitq̧ ita dn̄s. Etiā iudā auferā a facie mea sicut abstuli israel: & proiiciā ciuitatem hanc quam elegi ierusalem & domum de qua dixi: erit nomen meum ibi. Reliq̄ āt sermonū Iosie & vniuersa que fecit nonne hec scripta sunt in libro verborum dierū regū iuda? In diebus eius ascendit pharao nechao rex egypti cōtra regem assyriorū ad flumē eufratē. Et abiit iosias rex iuda in occursum eius: & occisus est in mageddo cū vidisset eum. Et portauerunt eū serui sui mortuū de mageddo & ptulerūt in ierusalē: & sepelierūt eū i sepulchro suo. Tulitq̧ ppl's terre ioachaz filiū iosie & vnxerūt eū: & cōstituerūt eū regē p patre suo. Viginti trium annorum erat ioachaz cū regnare cepisset: & tribus mēsibus regnauit in ir'l'm. Nomē matris ei⁹ amithal filia ieremie d̄ lobna. Et fecit malū coram dn̄o: iuxta oīa q̄ fecerāt p̄res ei⁹. Vinxitq̧ eum pharao nechao in reblatha: q̄ ē in terra emath: ne regnaret in ierusalē. Et i posuit mulctā terre cētū talētis argēti: & talēto auri: regemq̧ constituit pharao nechao eliachim filiū iosie p iosia patre eius: vertitq̧ nomen eius ioachim: porro ioachaz

terra iuda ⁊ in hierusalem abstulit rex iosias:
γῆ ἰούδα καὶ ἐν τῇ ἱερουσαλὴμ ἐξῆρεν ὁ βασιλεὺς ἰωσίας,
vt statueret verba legis q̄ scripta sunt
ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους
in libro: q̄ īuenit chelcias sacerdos ī domo do
ἐπὶ τοῦ βιβλίου, οὓς εὗρε χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ κυ
mini. similis ipsi nō fuit rex ante e=
ρίου. ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγένετο βασιλεὺς ἔμπροσθεν αὐ=
um: qui reuersus est ad dn̄m in toto corde suo
τοῦ, ὃς ἐπέστρεψεν πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ
⁊ in tota aīa sua: ⁊ in vniuersa v̄tute sua iux
καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ κα
ta omnē legē moysi. ⁊ post eum nō surrexit
τὰ πάντα τὸν νόμον μωυσῆ. καὶ μετ᾽ αὐτὸν οὐκ ἀνέστη
similis illi: verūtn̄ nō auersus est dn̄s ab ira
ὅμοιος αὐτοῦ, πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ ὀργῆς
furoris sui magni: quo irat⁹ est in furore suo
θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου, οὗ ἐθυμώθη ἐν ὀργῇ αὐτοῦ
in iuda pp omnes irritationes: qb⁹ irri
ἐν τῷ ἰούδᾳ ἐπὶ πάντας τοὺς παροργισμούς, οὓς πα
tauit eū manasses. ⁊ dixit dn̄s: etiam ⁊
ρώργισεν αὐτὸν μανασσῆς. καὶ εἶπεν κύριος, καίγε καὶ
iudā auferā a facie mea: sicut ab
τὸν ἰούδαν ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέ
stuli israel ⁊ proiiciam ciuitatē hanc quā
στησα τὸν ἰσραὴλ καὶ ἀπώσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν
elegi hierusalem: ⁊ domū in qua dixi
ἐξελεξάμην τὴν ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον εἰς ὃν εἶπα
erit nomē meū ibi. ⁊ reliqua s̄monū io=
ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰω=
sie ⁊ omnia q̄cūq̧ fecit: nōne hec scripta
σίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγρα=
sunt in libro verbo℞ dierū regum iu=
πται ἐπὶ βιβλίου λόγων ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰού=
da? in diebus eius ascēdit pharao nechao rex
δα; ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη φαραὼ νεχαὼ βα
egypti in regem assyrio℞ ad
σιλεὺς αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλέα τῶν ἀσσυρίων ἐπὶ
flumen euphratē. ⁊ abiit iosias rex
τὸν ποταμὸν εὐφράτην. καὶ ἐπορεύθη ἰωσίας ὁ βασιλεὺς
in occursum ei: ⁊ occidit eum pharao in
εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν φαραὼ ἐν
mageddo: cū vidit ipse eū. ⁊ traduxerūt
μαγεδδώ, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν αὐτόν. καὶ ἀνεβίβασαν
serui sui mortuū in mageddo. ⁊ duxerūt eū
οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐν μαγεδδώ. καὶ ἤγαγον αὐτὸν
in hierusalem: ⁊ sepelierūt eū in sepulchro suo in
ἐς ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν
ciuitate dauid. ⁊ tulit ppl's terre ioachaz filiū
πόλει δαυίδ. καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν ἰωάχαζ υἱὸν
iosie: ⁊ vnxerūt eū ⁊ cōstituerūt regē eū pro
ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ
p̄re suo. fili⁹ viginti ⁊ triū ānoℯ erat ioachaz cū re=
τοῦ πρὸς αὐτοῦ. υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν ἰωάχαζ ἐν τῷ βα
gnaret ipse: ⁊ trib⁹ mēsib⁹ regnauit ī hier'l'm: ⁊ no
σιλεύειν αὐτόν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν ἱλ̄ήμ, καὶ ὄνο
mē m̄ri ei⁹ amital filia hieremie de lobna. ⁊
μα τῇ μρὶ αὐτοῦ ἀμιτὰλ θυγάτηρ ἱερεμίου ἐκ λοβεννά. καὶ
fecit malū coram dn̄o iuxta oīa q̄cūq̧ fece=
ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κῡ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίη
runt p̄res eius. ⁊ abstulit eum pharao nechao ī reb
σαν οἱ πρες αὐτοῦ. καὶ μετέστησεν αὐτὸν φαραὼ νεχαὼ ἐν ῥεβ
laa in t̄ra emath vt nō regnaret ipse in hier'l'm. ⁊ īposuit
λαὰ ἐν γῇ αἱμὰθ τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν ἱλ̄ήμ. καὶ ἐπέβα
tributū sup t̄rā centū talenta argenti ⁊ decez
λε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ δέκα
talenta auri: ⁊ regē cōstituit pharao nechao sup
τάλαντα χρυσίου, καὶ ἐβασίλευσε φαραὼ νεχαὼ ἐπ᾽ αὐ
eos eliachin filiū iosie pro iosia patre e=
τοὺς τὸν ἐλιακὶν υἱὸν ἰωσίου ἀντὶ ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐ=
ius: ⁊ imposuit ei nomē ioachiz. at ioachaz
τοῦ, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ ὄνομα ἰωακίμ. τὸν δὲ ἰωάχαζ

tulit ⁊ duxit eū in egyptum: ⁊ mortuus ē
ἔλαβε καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν
ibi. ⁊ argētū ⁊ aurum dedit ioachim
ἐκεῖ. καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν ἰωακὶμ τῷ
pharaōi: sed tributū indixit terre vt daret argē
φαραώ, πλὴν ἐφορολόγησε τὴν γῆν τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύ
tum in os pharaōis: vir iuxta vires suas de
ριον ἐπὶ στόματος φαραώ, ἀνὴρ κατὰ δύναμιν αὐτοῦ ἐδω
derūt argētū ⁊ aurum cū pplo terre
καν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς
vt daret illud pharaōi nechao. filiꝰ viginti ⁊ quinqꝫ
δοῦναι αὐτὸ τῷ φαραὼ νεχαώ. υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε
annoꝝ erat ioachī cū regnaret ipse: ⁊ vndecim ānis
ἐτῶν ἦν ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἕνδεκα ἔτη
regnauit in hierl'm. ⁊ nomē matris eius zabu=
ἐβασίλευσεν ἐν ἱλ͞ημ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ζαβου
da filia phadaia de ruma. ⁊ fecit ma
δὰ θυγάτηρ φαδαΐα ἐκ ῥουμά. καὶ ἐποίησεν τὸ πονη=
lum coram dño iuxta oīa q̄cūqꝫ fecerunt
ρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ
patres eius.
πατέρες αὐτοῦ. Ca.24.

IN diebus eius ascēdit nabuchodonosor
ΕΝ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη ναβουχοδονόσωρ ὁ
rex babylōis: ⁊ factꝰ ē ei ioachīz ser
βασιλεὺς βαβυλῶνος, καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἰωακὶμ δοῦ=
uus tribꝰ ānis: ⁊ reuersus ē ⁊ p̄uaricatꝰ ē in eo. ⁊
λος τρία ἔτη, καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ. καὶ
misit in ioachim dñs accinctos chal=
ἀπέστειλεν ἐπὶ τὸν ἰωακὶμ κύριος μονοζώνους τῶν χαλ=
deoꝝ ⁊ accinctos syrie ⁊ accinctos moabitarū
δαίων καὶ μονοζώνους συρίας καὶ μονοζώνους μωαβιτῶν
⁊ accinctos filioꝝ amon. ⁊ misit eos
καὶ μονοζώνους υἱῶν ἀμμών. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς
in iudā vt disp̄deret eum iuxta verbū dñi:
ἐπὶ τὸν ἰούδαν τοῦ ἀπολύειν αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κ͞υ,
qd locutꝰ est in manu seruoꝝ suoꝝ pp̄hetarū. verūtn̄
ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. πλὴν
furor dñi erat cōtra iudam vt auferet eum a
θυμὸς κυρίου ἦν ἐπὶ τὸν ἰούδαν τοῦ ἀποστῆναι αὐτὸν ἀπὸ
facie sua pp oīa peccata manasse se
προσώπου αὐτοῦ διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας μανασσῆ κα
cūdū oīa q̄cūqꝫ fecit: ⁊ in sanguine īnoxio quē
τὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν, καὶ ἐν τῷ αἵματι τῷ ἀθώῳ ὃ
effudit: ⁊ impleuit hierl'm cruore innocēti: ⁊ nō vo
ἐξέχεεν, καὶ ἐνέπλησε τὴν ἱλ͞ημ αἵματος ἀθώου, καὶ οὐκ ἠθέ=
luit dñs ppitiari. ⁊ reliqua s̄monū ioa=
λησε κύριος τοῦ ἱλασθῆναι. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰωα
chiz ⁊ oīa q̄cūqꝫ fecit: nonne hec scripta sūt
κὶμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται
in libro s̄monū dierū regum iuda? ⁊ dor=
ἐπὶ βιβλίου λόγων ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰούδα; καὶ ἐκοι
miuit cum p̄ribꝰ suis. ⁊ regnauit ioachin filiꝰ eius
μήθη μετὰ τῶν π͞ρων αὐτοῦ. καὶ ἐβασίλευσεν ἰωαχὶν υἱὸς αὐτοῦ
pro eo. ⁊ nō addidit vltra rex egypti vt egre=
ἀντ' αὐτοῦ. καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασιλεὺς αἰγύπτου τοῦ ἐξελ=
derei de terra sua: quia cepit rex babylonis a
θεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, διότι ἔλαβε βασιλεὺς βαβυλῶνος ἀπὸ
torrente egypti vsqꝫ ad fluuiū euphratē oīa q̄cūqꝫ
χειμάρρου αἰγύπτου ἕως ποταμοῦ εὐφράτου πάντα ὅσα
erāt regis egypti. decē ⁊ octo ānoꝝ erat ioachī cū
ἦν βασιλέως αἰγύπτου. δέκα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν ἦν ἰωαχὶν ἐν
regnaret ipse: ⁊ tribꝰ mēsibꝰ regnauit in hie
τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν ἱε=
rusalem: ⁊ nomē matri eius neesthan filia el
ρουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ νεεσθὰν θυγάτηρ ἐλ
nathan de hierusalem. ⁊ fecit malū co=
ναθὰν ἐξ ἱερουσαλήμ. καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώ=
ram dño iuxta oīa q̄cūqꝫ fecit pater su
πιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐ
us. in tpe illo ascēdit nabuchodonosor rex
τοῦ. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ναβουχοδονόσωρ βασιλεὺς

tulit & duxit ī egyptū.
Argentum autem
& aurū dedit Ioachim
pharaoni cum
indixisset terre per sin=
gulos vt conferretur
iuxta p̄ceptū pharao=
nis. Et vnūquēqꝫ iuxta
vires suas exegit tā ar=
gētū q̄ꝫ aurū de popu=
lo terre vt daret phara
oni nechao. Vigīti qn=
qꝫ annorū erat ioachī
cū regnare cepisset: &
vndecī annis regnauit
in ierusalē. Nomē ma=
tris eiꝰ zebida filia pha
daia de ruma. Et fecit
malū corā dño iuxta
oīa q̄ fecerāt p̄res eius.

IN diebus eius 24.
ascēdit nabuchodo
nosor rex babylōis: &
factus est ei ioachī ser=
uus tribus ānis: & rur=
sum rebellauit cōtra e
um. Immisitqꝫ ei dñs
latrunculos chaldeorū
& latrunculos syrie: &
latrunculos moab
& latrunculos filiorū
ammon: & immisit e=
os in iudam vt disperde
rent eū iuxta verbū dñi
qd̄ locutꝰ fuerat p̄ ser
uos suos pp̄hetas. Fctm̄
est aūt hoc p̄ verbū do
mini cōtra iudā vt aufer
ret eū corā se pp pctā
manasse vniuersa q̄ fe=
cit: & pp sanguinē in=
noxiū quē effudit: & ī
pleuit ierusalē cruore ī
nocentiū & ob hāc rem
noluit dñs propitiari.
Reliq̄ āt sermonū ioa=
chim & vniuersa q̄ fecit
nōne hec scripta sūt in
libro sermonum dierū
regum iuda?
Et dormiuit ioachī cū
p̄ribus suis: & regnauit
ioachin filius eius pro
eo. Et vltra nō addidit
rex egypti vt egrede=
retur de terra sua. Tule
rat ei rex babylōis a ri
uo egypti vsqꝫ ad fluui
um eufraten oīa q̄ fue
rant regis egypti.
Decē & octo annorum
erat ioachin cū regna=
re cepisset & tribus mē
sibus regnauit in ierusa
lem. Nomen matris eiꝰ
noestha filia helnathan
de ierusalem. Et fecit
malum coram
dño: iuxta oīa q̄ fece=
rat pater eiꝰ. In tp̄e illo
ascenderunt serui na=
buchodonosor regis

Tex. he.	Pritiua heb.
לקח ויבא מצרים וימת שם׃ והכסף	בוא מות
והזהב נתן יהויקים לפרעה אך	
העריך את הארץ לתת את הכסף	ערך נתן
על פי פרעה איש כערכו נגש את	פה
הכסף ואת הזהב את עם הארץ	
לתת לפרעה נכה׃ בן עשרים וחמש	
שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה	
שנה מלך בירושלם ושם אמו	
זבודה בת פדיה מן רומה׃ ויעש הרע	
בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃	
בימיו עלה נבכדנאצר מלך	Cap xxiiij יום
בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש	היה
שנים וישב וימרד בו׃ וישלח	שנה שוב
יהוה בו את גדודי כשדים ואת	מרד שלח
גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת	גדד
גדודי בני עמון וישלחם ביהודה	
להאבידו כדבר יהוה אשר דבר	אבד
ביד עבדיו הנביאים׃ אך על פי	נבא פה
יהוה היתה ביהודה להסיר מעל	היה סור
פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה׃	פנה
וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את	נקה מלא
ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה	
לסלח׃ ויתר דברי יהויקים וכל	
אשר עשה הלא הם כתבים על	
ספר דברי הימים למלכי יהודה׃	יום
וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך	שכב מלך
יהויכין בנו תחתיו׃ ולא הסיף עוד	יסף
מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח	יצא
מלך בבל מנחל מצרים עד נהר	
פרת כל אשר היתה למלך מצרים׃	
בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו	
ושלשה חדשים מלך בירושלם	
ושם אמו נחשתא בת אלנתן	
מירושלם׃ ויעש הרע בעיני	עשה רוע
יהוה ככל אשר עשה אביו׃ בעת	
ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך	

בָּבֶל יְרוּשָׁלָםִ וַתָּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר׃ צור
וַיָּבֹא נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל עַל
הָעִיר וַעֲבָדָיו צָרִים עָלֶיהָ׃ וַיֵּצֵא צור
יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל מֶלֶךְ בָּבֶל
הוּא וְאִמּוֹ וַעֲבָדָיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו שור סרס
וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה לקח שנה
לְמָלְכוֹ׃ וַיּוֹצֵא מִשָּׁם אֶת כָּל אוֹצְרוֹת יצא אצר
בֵּית יְהוָה וְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ
וַיְקַצֵּץ אֶת כָּל כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה קצץ כלה
שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּהֵיכַל יְהוָה הכל
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וְהִגְלָה אֶת כָּל גלה
יְרוּשָׁלַםִ וְאֶת כָּל הַשָּׂרִים וְאֵת כָּל
גִּבּוֹרֵי הַחַיִל עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים גּוֹלֶה גבר
וְכָל הֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר לֹא נִשְׁאַר זוּלַת סגר שאר
דַּלַּת עַם הָאָרֶץ׃ וַיֶּגֶל אֶת יְהוֹיָכִין זלת דלל
בָּבֶלָה וְאֶת אֵם הַמֶּלֶךְ וְאֶת נְשֵׁי גלה נשה
הַמֶּלֶךְ וְאֶת סָרִיסָיו וְאֵת אוּלֵי איל
הָאָרֶץ הוֹלִיךְ גּוֹלָה מִירוּשָׁלַםִ בָּבֶלָה׃ הלך
וְאֵת כָּל אַנְשֵׁי הַחַיִל שִׁבְעַת אֲלָפִים
וְהֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר אֶלֶף הַכֹּל גִּבּוֹרִים
עֹשֵׂי מִלְחָמָה וַיְבִיאֵם מֶלֶךְ בָּבֶל עשה לחם
גּוֹלָה בָּבֶלָה׃ וַיַּמְלֵךְ מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת בוא מלך
מַתַּנְיָה דֹדוֹ תַּחְתָּיו וַיַּסֵּב אֶת שְׁמוֹ דוד סבב
צִדְקִיָּהוּ׃ בֶּן עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה
צִדְקִיָּהוּ בְמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמוּטַל
בַּת יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע רוע
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוֹיָקִים׃ כִּי עַל אַף יְהוָה הָיְתָה היה
בִּירוּשָׁלַםִ וּבִיהוּדָה עַד הִשְׁלִכוֹ שלך
אֹתָם מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד צִדְקִיָּהוּ פנה מרד
בְּמֶלֶךְ בָּבֶל׃ וַיְהִי בִשְׁנַת Cap.xxv.
הַתְּשִׁיעִית לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי שנה תשע
בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּא נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ
בָּבֶל הוּא וְכָל חֵילוֹ עַל יְרוּשָׁלַםִ וַיִּחַן חנה בנה
עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דָּיֵק סָבִיב׃ וַתָּבֹא סבב בוא

babylonis in ierusalē: & circūdata ē vrbs munitiōibus. Venitq; nabuchodonosor rex babylonis ad ciuitatē cū seruis suis: vt oppugnaret eam. Egressusq; est ioachī rex iuda ad regē babylonis ipē & mater eius & serui ei9 & pricipes eius & eunuchi eius: & suscepit eum rex babylonis anno octauo regni sui. Et ptulit inde oēs thesauros dom9 dñi & thesauros domus regie: & cōcidit vniuersa vasa aurea que fecerat salomō rex israel in templo domini iuxta verbum dñi: & transtulit omnem ierusalem & vniuersos principes: & omnes fortes exercitus decē milia in captiuitatē: & oēm artificem & inclusorem: nihilq; relictum est exceptis pauperib9 populi terre. Transtulit quoq; ioachin in babylonem & matrem regis & vxores regis & eunuchos regis & iudices terre duxit in captiuitatem de ierusalem in babylōem: & oms viros robustos septem milia & artifices & iclusores mille oms viros fortes & bellatores: duxitq; eos rex babylōis captiuos in babylonē. Et constituit mathathiā patruū eius pro eo: imposuitq; nomen ei sedechiā. Vicesimum & primum annū etatis hēbat sedechias cū regnare cepisset: & vndecim annis regnauit in ierusalem. Nomē mrīs eius erat amithal filia hieremie de lobna. & fecit malū corā domino iuxta oīa q̄ fecerat ioachim. Irascebatur enim dominus cōtra ierusalem & contra iudā: donec piiceret eos a facie sua. Recessitq; sedechias a rege babylonis. 25.

FActū est aūt anno nono regni ei9 mēse decio: decima die mēsis venit nabuchodonosor rex babylōis ipē & ois exercitus eius in ierusalem & circundederūt eam: & extruxerūt in circuitu eius munitiones. Et clausa est

babylonis in hierlm. & venit ciuitas in obsidione: & ve
βαβυλῶνος εἰς ἱλ̄ημ. καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ, καὶ ἦλ
nit nabuchodonosor rex babylonis in ciuitatē:
θεν ναβουχοδονόσωρ βασιλεὺς βαβυλῶνος εἰς τὴν πόλιν,
& serui eius obsidebāt eam. & egressus ē ioachī
καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρκουν αὐτήν. καὶ ἐξῆλθεν ἰωαχὶν
rex iuda ad regem babylōis: ipse &
βασιλεὺς ἰούδα πρὸς τὸν βασιλέα βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ
mr̄ eius & serui eius & principes ei9 & eu
ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ οἱ εὐ
nuchi eius. & suscepit eos rex babylonis in
νοῦχοι αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς βασιλεὺς βαβυλῶνος ἐν τῷ
octauo āno regni sui. & extulit inde om
ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. καὶ ἐξήνεγκεν ἐκεῖθεν πάν
nes thesauros q̄ in domo dn̄i & thesauros
τας τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς
dom9 regis. & cōcidit vniuersa vasa au-
οἴκου τοῦ βασιλέως. καὶ συνέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυ
rea q̄ fecit salomō rex israel in tēplo do
σᾶ ἃ ἐποίησε σολομὼν βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ κυ
mini iuxta verbū dn̄i. & trāstulit hierusalem
ρίου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. καὶ ἀπῴκισε τὴν ἱερουσαλὴμ
& omnes pricipes & omnes fortes
καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ πάντας τοὺς δυνατοὺς
robore decē milia in captiuitatē: & omnē artificē
ἰσχύϊ δέκα χιλιάδας αἰχμαλωσίας, καὶ πάντα τέκτονα
& inclusorem: nō relicti sunt preter pau-
καὶ τὸν συγκλείοντα, οὐχ ὑπελείφθησαν πλὴν τῶν πενο
peres ppl̄i terre. & trāstulit ioachim in ba-
μένων τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. καὶ μετῴκισε τὸν ἰωαχὶμ εἰς βα
bylonem & matrē regis & vxores
βυλῶνα καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας
eius. & eunuchos eius & robustos
αὐτοῦ. καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς
terre duxit in trāsmigratiōe ex hierusalē in babylo
γῆς ἀπήγαγεν ἐν ἀποικισμῷ ἐξ ἱερουσαλὴμ εἰς βαβυλῶ
nē: & oēs viros robustos septē milia. &
να, καὶ πάντας ἄνδρας δυνατοὺς ἑπτὰ χιλιάδας. καὶ τὸν
artificem & inclusorē. mille omnes fortes
τέκτονα καὶ τὸν συγκλειστήν. χιλίους τοὺς πάντας δυνατοὺς
viros robore facientes bellū duxit eos rex
ἄνδρας ἰσχύϊ ποιοῦντας πόλεμον ἀπήγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς
babylonis trāsmigratione in babylonē. & regē cōstituit
βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς βαβυλῶνα. καὶ ἐβασίλευσε
rex babylonis matthaniā fratrē patris
βασιλεὺς βαβυλῶνος τὸν ματθανίαν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς
sui pro eo. & imposuit ei nomē sedechiā. fili9 vi-
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ ὄνομα σεδεκίαν. υἱὸς εἰ-
ginti & vni9 ānnoꝝ erat sedechias quū regnaret ipse. &
κοσι καὶ ἑνὸς ἐτῶν ἦν σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ
vndeciꝫ ānis regnauit in hierusalē: & nomē ma-
ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μη-
tri eius amital filia hieremie de lobenna. & fecit
τρὶ αὐτοῦ ἀμιτὰλ θυγάτηρ ἱερεμίου ἐκ λοβεννά. καὶ ἐποίησε
malū corā dn̄o iuxta oīa que fecit ioachiꝫ:
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἰωακίμ,
quia in ira dn̄i erat in hierusalē & in iuda:
ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ ἰούδα,
donec proiecit eos a facie sua. & pūaricat9 ē
ἕως ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἠθέτησε
sedechias in rege babylonis.
σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ βαβυλῶνος. Ca.25.
ET factū est in nono anno regni sedechie A
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐννάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας σεδεκίου
in mēse decimo vndecima mēsis: venit nabuchodono
ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ ἑνδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθε ναβουχοδονό
sor rex babylonis: & omnis exercitus e-
σωρ βασιλεὺς βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐ-
ius sup hierusalem. & castrametatus est in ea &
τοῦ ἐπὶ ἱερουσαλήμ. καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτῇ καὶ
extruxit sup eā murū in circuitu. & venit
περιῳκοδόμησεν ἐπ' αὐτὴν τεῖχος κύκλῳ. καὶ ἦλθεν

ciuitas in munitionē vſqȝ ad vndecimum annū ſede=
ἡ πόλις εἰς περιοχὴν ἕως τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους σεδε=
chie regis nona mēſis. ⁊ preualuit fa
κίου τοῦ βασιλέως ἐνάτῃ τοῦ μηνός. καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λι
mes in ciuitate: ⁊ nō erat panis pplo terre. ⁊
μὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦν ἄρτος τῷ λαῷ τῆς γῆς. καὶ
interrupta ē ciuitas ⁊ oēs viri bellatores exie
ἐῤῥάγη ἡ πόλις καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισαὶ ἐξῆλ
rūt nocte via porte q̄ inter muros: q̄ eſt
θον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀναμέσον τῶν τειχῶν, ἥ ἐστι
horti regis. ⁊ chaldei obſidebāt
τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως. καὶ οἱ χαλδαῖοι ἐκύκλουν
ciuitatē: ⁊ abierunt viā q̄ ad occaſum: ⁊
τὴν πόλιν, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν ἐπὶ δυσμάς, καὶ
perſecut⁹ eſt exercit⁹ chaldeoꝝ poſt re
κατεδίωξε δύναμις τῶν χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασι=
gem: ⁊ cōprehēdeſt eū cōtra occaſum hiericho: ⁊ om
λέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν κατὰ δυσμὰς ἱεριχώ, καὶ πᾶ
nis exercit⁹ eius diſperſi ſunt deſuper eius:
σα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπὸ ἐπάνωθεν αὐτοῦ,
⁊ cōprehēderūt regem: ⁊ duxerūt eū ad
καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς
regem babylonis in deblatha. ⁊ locut⁹ ē cum
τὸν βασιλέα βαβυλῶνος εἰς δεβλαθά. καὶ ἐλάλησε μετ᾽=
eo iuditiū: ⁊ occidit filios ei⁹ coram eo. ⁊
αὐτοῦ κρίσιν, καὶ ἔσφαξε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ
oculos ſedechie excecauit ⁊ vinxit eum
τοὺς ὀφθαλμοὺς σεδεκίου ἐξετύφλωσε καὶ ἔδησεν αὐτὸν
in pedicis: ⁊ duxit eū in babylonē. ⁊ in
ἐν πέδαις, καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς βαβυλῶνα. καὶ ἐν τῷ
mēſe quinto ſeptima mēſis: iſte annus non⁹
μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἑβδόμῃ τοῦ μηνός, οὗτος ἐνιαυτὸς ἐννεα
decimus regni nabuchodonoſor regis
καιδέκατος τῆς βασιλείας ναβουχοδονόσωρ βασιλέως
babylonis: venit nabuzardā pnceps coquoꝝ q̄ ſta
βαβυλῶνος, ἦλθε ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ ἑστη=
bat coram rege babylonis in hieruſalem:
κὼς ἐνώπιον βασιλέως βαβυλῶνος εἰς ἱερουσαλήμ,
⁊ ſuccēdit domū dn̄i: ⁊ domū
καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ
regis ⁊ oēs domos hieruſalem: ⁊
βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους ἱερουσαλήμ, καὶ
ōēm domū magnā cōbuſſit in igne: ⁊
πάντα οἶκον μέγαν ἐνέπρησεν ἐν πυρί, καὶ τὸ
murū hierl̄m deſtruxit exercitus chaldeorū incircui
τεῖχος ἱλ̄ημ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν χαλδαίων κυκλό=
tu: ⁊ reliquā ptē ppl̄i in ciuitate ⁊ trāſ
θεν, καὶ τὸ καταλειφθὲν τοῦ λαοῦ ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς προ
fugas regi babylonis. ⁊ reli
κεχωρηκότας τῷ βασιλεῖ βαβυλῶνος. καὶ τὸ κατάλοι=
quū ppl̄i trāſtulit nabuzardan pnceps coquoꝝ:
πον τοῦ λαοῦ μετώκισεν ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος,
⁊ de paupib⁹ ppl̄i terre reliquit pn=
καὶ τῶν πενήτων τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ὑπελείπετο ὁ ἀρ=
ceps coquorū in vinitores ⁊ agricolas. ⁊
χιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ γεωργούς. καὶ τοὺς
colūnas ereas q̄ in domo dn̄i ⁊
στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς
baſes ⁊ mare ereum qđ in domo
βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ
dn̄i: cōciderūt chaldei: ⁊ ceperūt
κυρίου, συνέκοψαν οἱ χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον τὸν
es eoꝝ ⁊ trāſtulerūt in babylonem ⁊
χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς βαβυλῶνα καὶ
lebetes ⁊ fuſcinulas ⁊ phialas
τοὺς λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ τὰς φιάλας
mortariola: ⁊ oīa vaſa erea
καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλ=
in qb⁹ miniſtrabant in eis: tulerūt: ⁊
κᾶ ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς, ἔλαβον, καὶ
thuribula ⁊ phialas
τὰ πυρεῖα καὶ τὰς φιάλας τὰς

ciuitas atqȝ vallata vſqȝ
ad vndecimum
annum regis ſedechie
nona die menſis.
Preualuitqȝ fames ī ci
uitate: nec erat panis
populo terre. Et inter
rupta eſt ciuitas: & oēs
viri bellatores nocte fu
gerunt p viā porte q̄ eſt
inter duplicē murū ad
hortū regis. Porro chal
dei obſidebāt in circui
tu citatē. Fugit itaqȝ ſe
dechias p viā q̄ ducit ad
cāpeſtria ſolitudis. Et
pſecutus ē exercit⁹ chal
deorū regē: cōprehēdit
qȝ eū in planicie hieri=
cho: & oēs bellatores q
erāt cū eo diſpſi ſūt & re
liq̄rūt eū. Apphēſū er=
go regē duxerūt ad re
gē babylōis ī rebbatha
q locut⁹ eſt cū eo iudici
um. Filios aūt ſedechie
occidit corā eo: & ocu
los eius effodit: vinxit=
qȝ eū catenis & addu=
xit in babylonē. Mēſe
quīto ſeptima die mē
ſis: ipſe eſt ānus nonuſ
decimus regis
babylōis: venit nabu
zardan princeps exerci
tus ſeru⁹ regis babylo
nis in ieruſalē: & ſuccē=
dit domum dn̄i & do=
mū regis &
domos ieruſalē: oēm
qȝ domum
combuſſit igni: & mu
ros ieruſalem
ī circuitu deſtruxit oīs
exercit⁹ chaldeorū q
erat cū principe militū
Reliquā āt ppl̄i ptē q̄
remāſerat in ciuitate: &
pfugas q trāſfugerant
ad regē babylonis: &
reliquū vulgus
tranſtulit nabuzardan
princeps militie: & de
pauperibus terre reliqt
vinitores
& agricolas. Colūnas
autem ereas que erāt ī
templo domini & ba=
ſes & mare
ereum quod erat ī do
mo dn̄i confregerunt
chaldei & trāſtulerunt
es omne in babylonē
Ollas quoqȝ ereas &
trullas &
tridentes & cyphos &
mortariola: & oīa vaſa
erea: in quibus mini=
ſtrabant tulerūt: necnō
& thuribula & phialas.
Que

העיר במצור עד עשתי עשרה	צור
שנה למלך צדקיהו: בתשעה לחדש	
ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם	חזק
לעם הארץ: ותבקע העיר וכל אנשי	בקע
המלחמה הלילה דרך שער בין	לחם
החמתים אשר על גן המלך וכשדים	חמה
על העיר סביב וילך דרך הערבה:	
וירדפו חיל כשדים אחר המלך	רדף
וישגו אתו בערבות ירחו וכל חילו	נשג
נפצו מעליו: ויתפשו את המלך	תפש
ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה	עלה
וידברו אתו משפט: ואת בני	דבר שפט
צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני	
צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים	אסר
ויבאהו בבל: ובחדש החמישי	בוא חמש
בשבעה לחדש היא שנת תשע	שנה
עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך	
בבל בא נבוזראדן רב טבחים עבד	
מלך בבל ירושלם: וישרף את בית	שרף
יהוה ואת בית המלך ואת כל	
בתי ירושלם ואת כל בית גדול	בית גדל
שרף באש: ואת חומת ירושלם	חמה
סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את	סבב
רב טבחים: ואת יתר העם הנשארים	שאר
בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על	
המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה	המן גלה
נבוזראדן רב טבחים: ומדלת הארץ	רבב דלל
השאיר רב טבחים לכרמים	
וליגבים: ואת עמודי הנחשת אשר	עמד
בית יהוה ואת המכונות ואת ים	כון
הנחשת אשר בבית יהוה שברו	
כשדים וישאו את נחשתם בבלה:	נשא
ואת הסירת ואת היעים ואת	יעה
המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי	זמר כפף
הנחשת אשר ישרתו בם לקחו:	כלה שרת
ואת המחתות ואת המזרקות אשר	חתה זרק

זָהָב זָהָב וַאֲשֶׁר כֶּסֶף כָּסֶף לָקַח רַב
טַבָּחִים׃ הָעַמּוּדִים שְׁנַיִם הַיָּם — שָׁנָה
הָאֶחָד וְהַמְּכֹנוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה
לְבֵית יְהוָה לֹא הָיָה מִשְׁקָל לִנְחֹשֶׁת — שָׁקַל
כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃ שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה
אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְכֹתֶרֶת
עָלָיו נְחֹשֶׁת וְקוֹמַת הַכֹּתֶרֶת שָׁלֹשׁ — קוּם
אַמּוֹת וּשְׂבָכָה וְרִמֹּנִים עַל הַכֹּתֶרֶת
סָבִיב הַכֹּל נְחֹשֶׁת וְכָאֵלֶּה לַעַמּוּד
הַשֵּׁנִי עַל הַשְּׂבָכָה׃ וַיִּקַּח רַב טַבָּחִים — שָׁנָה לָקַח
אֶת שְׂרָיָה כֹּהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת צְפַנְיָהוּ
כֹּהֵן מִשְׁנֶה וְאֶת שְׁלֹשֶׁת שֹׁמְרֵי הַסַּף׃ — שָׁנָה
וּמִן הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר
הוּא פָקִיד עַל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה — פָּקַד לָחַם
וַחֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים מֵרֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ — רָאָה פָּנָה
אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בָעִיר וְאֵת הַסֹּפֵר שַׂר — מָצָא שׂוּר
הַצָּבָא הַמַּצְבִּא אֶת עַם הָאָרֶץ — צָבָא
וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ
הַנִּמְצְאִים בָּעִיר׃ וַיִּקַּח אֹתָם
נְבוּזַרְאֲדָן רַב טַבָּחִים וַיֹּלֶךְ אֹתָם
עַל מֶלֶךְ בָּבֶל רִבְלָתָה׃ וַיַּךְ אֹתָם — נָכָה
מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְמִיתֵם בְּרִבְלָה בְּאֶרֶץ — מוּת
חֲמָת וַיִּגֶל יְהוּדָה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃ — גָּלָה
וְהָעָם הַנִּשְׁאָר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר — שָׁאַר
הִשְׁאִיר נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וַיַּפְקֵד עֲלֵיהֶם אֶת גְּדַלְיָהוּ בֶּן — פָּקַד
אֲחִיקָם בֶּן שָׁפָן׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָל שָׂרֵי — שָׁמַע שׂוּר
הַחֲיָלִים הֵמָּה וְהָאֲנָשִׁים כִּי הִפְקִיד
מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת גְּדַלְיָהוּ וַיָּבֹאוּ אֶל — בּוֹא
גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּה וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן
נְתַנְיָה וְיוֹחָנָן בֶּן קָרֵחַ וּשְׂרָיָה בֶּן
תַּנְחֻמֶת הַנְּטֹפָתִי וְיַאֲזַנְיָהוּ בֶּן הַמַּעֲכָתִי
הֵמָּה וְאַנְשֵׁיהֶם׃ וַיִּשָּׁבַע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ — שָׁבַע
וּלְאַנְשֵׁיהֶם וַיֹּאמֶר לָהֶם אַל תִּירְאוּ — אָמַר יָרֵא
מֵעַבְדֵי הַכַּשְׂדִּים שְׁבוּ בָאָרֶץ — יָשַׁב
וְעִבְדוּ אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל וְיִטַב לָכֶם׃

aurea aurea: & q̄ argē tea argentea: tulit princeps militie .i. colūnas duas: mare vnū & bases quas fecerat rex salomon in tēplo dn̄i. Non erat pondus eris omnium vasorū. Decē & octo cubitos altitudinis hēbat colūna vna & capitellū ereum sup se altitudinis trium cubitorū & retiaculum & malogranata sup capitellū colūne: oia erea. Similem & columna scd̄a hēbat ornatū. Tulit quoq̧ princeps militie saraiā sacerdotem primū: & sophoniam sacerdotē scd̄m & tres ianitores: & de ciuitate eunuchū vnum qui erat prefectus sup bellatores viros: & qnq̧ viros de his q steterant coram rege: quos repperit in ciuitate: & sopher principē exercitus qui probabat tyrones de populo terre: & sexaginta viros e vulgo qui inuenti fuerāt in ciuitate. Quos tollens nabuzardan princeps militum duxit ad regem babylonis ī reblata: percussitq̧ eos rex babylōis & interfecit eos in reblatha ī terra emath. Et trāslatus est iuda de terra sua. Populo aūt qui relict⁹ erat in terra iuda quem dimiserat nabuchodonosor rex babylonis prefecit godoliā filium aichā filii saphan. Qd̄ cum audissent omnes duces militū ipsi & viri qui erant cū eis: videlicet q̄ constituisset rex babylonis godoliā: venerunt ad godoliam in masphā hismael filius nathanie: & iohānā filius caree: & saraia filius thanameth nethophatites: & iezonias filius maachati: ipsi & socii eorū. Iurauitq̧ godolias ipsis & sociis eorum dicens. Nolite timere seruire chaldeis. Manete in terra & seruite regi babylonis: & bn̄ erit vobis.

aureas ⁊ argēteas tulit p̄ceps coquoꝝ: ⁊
χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ τοὺς
colūnas duas: ⁊ mare vnū ⁊ bases:
στύλους δύο, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν μίαν καὶ τὰς βάσεις,
quas fecit salomon in domo dn̄i: nō erat pōdus
ἃς ἐποίησεν σολομὼν ἐν οἴκῳ κυρίου, οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ
eris omniū vasoꝝ. decē ⁊ octo cubitoꝝ
χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν. ὀκτωκαίδεκα πήχεων τὸ
altitudo colūne vni⁹. ⁊ capitella erea
ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός. καὶ τὰ ἐπιθέματα χαλκᾶ τῶν
colūnaꝝ: triū cubitoꝝ altitudo capitelli vni⁹:
στύλων, τριῶν πήχεων τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνός,
⁊ retiaculū ⁊ malogranata q̄ sup capitella ī circuitu om=
καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ αἱ ἐπὶ τὰ ἐπιθέματα κύκλῳ πάν=
nia erea. ⁊ ſm hec colūne secūde sup
τα χαλκᾶ. καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ
retiaculū. ⁊ tulit p̄ceps coquoꝝ sarea
τοῦ δικτύου. καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν σαραία τὸν
sacerdotē p̄imū ⁊ saphaniam sacerdotē secundū
ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ τὸν σαφανίαν τὸν ἱερέα τὸν δεύτε
⁊ tres custodiētes limen. ⁊ de
ρον καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμόν. καὶ ἐκ
ciuitate tulit eunuchū vnū cōstitutum sup
τῆς πόλεως ἔλαβεν εὐνοῦχον ἕνα τὸν καθεσταμένον ἐπὶ
viros bellatores. ⁊ quinq̧ viros de
τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστάς. καὶ πέντε ἄνδρας τῶν
vidētib⁹ faciem regis qui reperti sunt in
ὁρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως τοὺς εὑρεθέντας ἐν
ciuitate: ⁊ scribam principis exercitus
τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνά=
citus ordinātē pplm terre. ⁊ sexaginta
μεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς. καὶ ἑξήκοντα
viros de pplo terre qui inuēti sunt in
ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ
ciuitate. ⁊ cepit eos nabuzardā p̄iceps
πόλει. καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμά=
coquoꝝ ⁊ duxit eos ad regem ba=
γειρος καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα βα=
bylonis in deblatha. ⁊ percussit eos rex
βυλῶνος εἰς δεβλαθά. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασι=
babylonis ⁊ interfecit eos in debla
λεὺς βαβυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν δεβλα=
tha in t̄ra emath. ⁊ trāslat⁹ est iudas de terra
θὰ ἐν γῇ αἱμάθ. καὶ ἀπῳκίσθη ἰούδας ἀπὸ τῆς γῆς
sua. ⁊ sup pplm qui relictus fuit in t̄ra
αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν γῇ
iuda quē dimisit nabuchodonosor rex ba
ἰούδα ὃν κατέλειπε ναβουχοδονόσωρ βασιλεὺς βα
bylonis: constituit sup eū godoliā filiū achi
βυλῶνος, κατέστησεν ἐπ᾽ αὐτὸν τὸν γοδολίαν υἱὸν ἀχι
cam filij saphan. ⁊ audierūt omnes principes
κὰμ υἱοῦ σαφάν. καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες
exercitus ipsi ⁊ viri eius: q̄ cōstituit
τῆς δυνάμεως αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, ὅτι κα=
tuit rex babylonis godoliam: ⁊ ve
θέστησε βασιλεὺς βαβυλῶνος τὸν γοδολίαν, καὶ ἦλ
nerūt ad godoliam in massepha: ⁊ ismael filius na=
θον πρὸς γοδολίαν εἰς μασσηφά, καὶ ἰσμαὴλ υἱὸς να=
thanie ⁊ ioanan filius carie: ⁊ sareas filius tha=
θανίου καὶ ἰωανὰν υἱὸς καριέ, καὶ σαραίας υἱὸς θα=
nemmath netophatites: ⁊ iezonias filius ma=
νεμμὰθ ὁ νετοφατίτης, καὶ ἰεζονίας υἱὸς τοῦ μα=
chathite ipsi ⁊ viri eoꝝ. ⁊ iurauit
χαθίτου αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν. καὶ ὤμοσεν
eis godolias ⁊ viris eoꝝ: ⁊ di
αὐτοῖς γοδολίας καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, καὶ εἶ
xit eis: ne timeatis a chaldeis:
πεν αὐτοῖς, μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν χαλδαίων,
manete in t̄ra: ⁊ seruite re
καθήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ δουλεύσατε τῷ βασι=
gi babylonis: ⁊ bene erit vobis.
λεῖ βαβυλῶνος, καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν.

τ factū est in mēse septimo venit ismael filius na=
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἦλθεν ἰσμαὴλ υἱὸς ἰα
thanie filij lisaman de semine regni:
θανίου υἱοῦ λισαμὰν ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας,
τ decē viri cū eo: τ percussit godo=
καὶ δέκα ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν τὸν γοδο=
liam τ interfecit eū τ iudeos τ
λίαν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ τοὺς ἰουδαίους καὶ τοὺς
chaldeos qui erāt cū eo in massepha. τ
χαλδαίους τοὺς ὄντας μετ᾽ αὐτοῦ ἐν μασσηφά. καὶ
surrexit oīs ppl̄s a paruo vsq; ad magnū τ p̄n
ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ οἱ ἄρ
cipes exercitus: τ ingressi sūt in egyptū: quia
χοντες τῆς δυνάμεως, καὶ εἰσῆλθον εἰς αἴγυπτον, ὅτι
timuerunt a facie chaldeorū. τ factū
ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν χαλδαίων. καὶ ἐγένε
est in tricesimo τ septimo anno trāsmigratiōis
το ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς ἀποικεσίας
ioachin regis iuda in duodecimo mēse septi
ἰωαχὶν βασιλέως ἰούδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἑβδό
ma τ vicesima mēsis subleuauit ebil merodach rex
μῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ὕψωσεν ἐβὶλ μαροδὰχ βα
babylonis in anno regni sui
σιλεὺς βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐ=
caput ioachin regis iuda: τ edu=
τοῦ τὴν κεφαλὴν ἰωαχὶν βασιλέως ἰούδα, καὶ ἐξή=
xit eum de domo custodie: τ locut⁹ est cum
γαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ ἐλάλησε μετ᾽ αὐ=
eo bona: τ posuit thronū ei⁹ sup thro
τοῦ ἀγαθά, καὶ ἔθηκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρό
nos regum q̄ cū eo in babylone. τ
νων τῶν βασιλέων τῶν μετ᾽ αὐτοῦ ἐν βαβυλῶνι. καὶ
mutauit vestes carceris eius: τ comedebat
ἤλλαξε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἤσθιεν
panē semper corā eo oībus diebus
ἄρτον διαπαντὸς ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας
vite sue. τ cōuiuiū eius semper cōui
τῆς ζωῆς αὐτοῦ. καὶ ἡ ἑστιατορία αὐτοῦ διαπαντὸς ἑστια
uium dabat ei de domo regis rōnē diei
τορία ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως λόγον ἡμέ=
in dieb⁹ eius oībus diebus vite sue.
ρας ἐν ἡμέραις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Explicit Liber Quartus Regum.

Factū est aūt in mense
septimo venit hismael
filius nathanie filii eli=
sama de semine
regio & decem viri cū
eo: percusseruntq;
godoliam qui & mor=
tuus est: sed & iudeos
& chaldeos qui erant
cum eo
in maspha. Consurgēs
q; omnis ppl̄s a paruo
vsq; ad magnū & prin
cipes militū venerūt in
egyptū timētes chalde
os. Factum est vero
in anno tricesimo sep=
timo transmigrationis
ioachin regis iude:
mense duodecimo
vicesima & septima die
mensis subleuauit euil=
merodach rex babilōis
anno quo regnare ce=
pat caput ioachī regis
iuda de carcere: & locu
tus ē ei benigne. Et po
suit thronum ei⁹ super
thronū regū qui erant
cū eo ī babylōe: & mu
tauit vestes eius q̄s ha=
buerat in carcere: & co
medebat panem sem=
per in conspectu eius
cūctis diebus vite sue.
Annonam quoq; cōsti
tuit ei sine ītermissiōe: q̄
& dabatur ei a rege p
singulos dies oībus die
bus vite sue.
Explicit secundus
liber Malachim . i.
regum quartus.

וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמָעֵאל — הָיָה שָׁבַע
בֶּן נְתַנְיָה בֶּן אֱלִישָׁמָע מִזֶּרַע
הַמְּלוּכָה וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ וַיַּכּוּ — מָלַךְ נָכָה
אֶת גְּדַלְיָהוּ וַיָּמֹת וְאֶת הַיְּהוּדִים — מוּת יָהַד
וְאֶת הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר הָיוּ אִתּוֹ
בַּמִּצְפָּה׃ וַיָּקֻמוּ כָל הָעָם מִקָּטֹן — קוּם
וְעַד גָּדוֹל וְשָׂרֵי הַחֲיָלִים וַיָּבֹאוּ — גָּדַל שׂוּר
מִצְרָיִם כִּי יָרְאוּ מִפְּנֵי כַשְׂדִּים׃ וַיְהִי — פָּנָה
בִּשְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת — גָּלָה
יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ יְהוּדָה בִּשְׁנֵים עָשָׂר
חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ
נָשָׂא אֱוִיל מְרֹדַךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת — שָׁנָה
מָלְכוֹ אֶת רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ יְהוּדָה
מִבֵּית כֶּלֶא׃ וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טֹבוֹת — דָּבַר טוֹב
וַיִּתֵּן אֶת כִּסְאוֹ מֵעַל כִּסֵּא הַמְּלָכִים — נָתַן
אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל׃ וְשִׁנָּא אֵת בִּגְדֵי — שָׁנָה
כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם תָּמִיד לְפָנָיו — תָּמַד
כָּל יְמֵי חַיָּיו׃ וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד — יוֹם חָיָה
נִתְּנָה לּוֹ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו׃

INCIPIT PRAEFATIO SANCTI HIERO
nymi in librū dabreiamim : qui est paralipome
non: quod nos dicere possumus verba dierum.



ANTVS AC TALIS EST LIBER
iste vt absq3 illo si quis scientiam scriptura
rum sibi voluerit arrogare semetipsum ir
rideat. Per singula]quippe nomina iūctu
rasq3 verborū & pretermisse in libris re=
gum tāguntur historie & innumerabiles
explicantur euangelii questiones. Sed si
septuaginta interpretum pura & vt ab eis in grecum ver
sa est editio permaneret: superflue me mi chromati episco
porum sanctissime atq3 doctissime impelleres vt hebrea ti
bi volumina latino sermone transferrem. Quod enim se=
mel aures hominum occupauerat & nascentis ecclesie ro=
borauerat fidem: iustum erat etiam nostro silentio cōpro
bari. Nunc vero cum pro varietate regionum diuersa ferā
tur exemplaria & germana illa antiquaq3 translatio corru
pta sit atq3 violata: nostri arbitrii putas aut e pluribus iudi
care quid verum sit: aut nouum opus in veteri opere cude
re: illudentibusq3 iudeis cornicum: vt dicitur: oculos confi
gere. Alexandria & egyptus in septuaginta suis hesychiū
laudat auctorem: constantinopolis vsq3 antiochiam lucia
ni martyris exemplaria ꝓbat. Medie inter has prouincie
palestinos codices legunt: quos ab origene elaboratos eu
sebius & pamphilus vulgauerunt. Totusq3 orbis hac inter
se trifaria varietate compugnat. Et certe origenes non so
lum exempla composuit quattuor editionum e regiōe sin
gula verba describens: vt vnus dissentiens statim ceteris in
ter se consentientibus arguatur: sed quod maioris auda=
cie est: in editione septuaginta theodotionis editionē mi=
scuit: astericis designans que minus fuerint & virgulis que
ex superfluo videbantur apposita. Si igitur aliis licuit nō
tenere quod semel susceperant: & post septuaginta cellu=
las que vulgo sine auctore iactantur singulas cellulas ape=
ruere: hocq3 in ecclesiis legitur quod septuaginta nescie=
runt: cur me non suscipiant latini mei qui inuiolata editio
ne veteri ita nouam condidi vt laborem meum hebreis &
quod his maius est apostolis auctoribus comprobē? Scrip
si nuper librum de optimo genere interpretandi ostēdens
illa de euangelio: ex egypto vocaui filium meum: & quo=
niam nazareus vocabitur: & videbunt in quem compun=
xerunt: & illud apostoli: ꝙ oculus non vidit nec auris audi
uit & in cor hominis non ascendit que preparauit deus di
ligentibus se ceteraq3 his similia in hebreorum libris inue
niri. Certe apostoli & euangeliste: septuaginta interpretes
nouerāt. Et vnde eis hec que in septuaginta interpretibus
non habentur? Christus dominus noster vtriusq3 testamē
ti conditor in euangelio secundum ioannem : qui credit
inquit in me sicut dicit scriptura: flumina de vētre eius flu
ent aque viue. Vtiq3 scriptum est: quod saluator scriptum
esse testatur. Vbi scriptum est? Septuaginta non habent: a=
pocrypha nescit ecclesia. Ad hebreos igitur reuertendum
est: vnde & dominus loquitur: & discipuli exempla presu=
munt. Hec pace veterum loquar & obtrectatoribus meis
tantum respondeo: qui canino dente me rodunt: in publi
co detrahentes & legentes in angulis: idest accusatores &
defensores cum in aliis probent quod in me reprobant:
quasi virtus & vitium nō in rebus sit: sed cum auctore mu
tetur. Ceterum memini editionem septuaginta translato=
rum olim de greco emendatā tribuisse me nostris : nec ini
micum debere estimari eorum quos in conuentu fratrum
semp edissero. Et quod nūc dabreiamim : idest verba die
rum interpretatus sum: idcirco feci vt in extricabiles mo=
ras & syluam nominum que scriptorum confusa sunt vi=
cio: sensuumq3 barbariem apertius & per versuum cola di
gererē: mihimetipsi & meis iuxta hismenium canens si au
res surdi sunt ceterorum.

ITEM ALIVS PROLOGVS.



Vsebius Hieronymus Dommoni & Ro
gatiano suis in Christo Iesu Salutem.
Quomodo grecoru3 historias magis in
telligunt qui Athenas viderint & tertiu3
Virgilii librum a troade per leucaten &
acroceraunia ad syciliam & inde ad ostia
tyberis nauigauerit. Ita sanctam scriptu=
ram lucidius intuebitur qui Iudeam oculis contemplatus
est: & antiquarum vrbium memorias locorumq3 vel eade3
vocabula vel mutata cognouerit. Vnde & nobis cure fuit
cum eruditissimis Hebreorum hūc laborem subire: vt cir
cuiremus prouinciam quam vniuerse Christi ecclesie so=
nant. Fateor enim mi Dommon & rogatione charissimi
nunq̄3 me diuinis voluminibus propriis viribus credidis=
se nec habuisse opinionem meam: sed ea etiam de quibus
scire me arbitrabar interrogare me solitum. Quanto ma=
gis de his super quibus anceps eram. Deniq3 cum a me nu
per literis flagitassetis: vt vobis paralipomenon latino ser
mone transferrem de tyberiade legis quondam auctorem
qui apud Hebreos admirationi habebatur assumpsi & cō
tuli cum eo a vertice: vt aiunt: vsq3 ad extremum vnguem
& sic confirmatus ausus sum facere quod iubebatis. Libe=
re enim vobis loquor. Ita enim in grecis & latinis codici=
bus hic nominum liber vitiosus est: vt non tam hebrea q̄3
barbara quedam & sarmatica nomina coniecta arbitran=
dum sit. Nec hoc septuaginta interpretibus qui spiritu san
cto pleni ea que vera fuerunt transtulerant: sed scriptoru3
culpe ascribendum: dum de inemendatis inemendata scri
ptitant: & sepe tria nomina subtractis e medio syllabis in
vnum vocabulum cogunt vel e regiōe vnum nomen pro=
pter latitudinem suam in duo vel tria vocabula diuidunt.
Sed & ipse appellationes non homines vt pleriq3 estimāt:
sed vrbes & regiones & saltus & prouincias sonant: & ob=
lique sub interpretatione et figura eorum quedam narrā=
tur historie. de quibus in regnorum libro dicitur. Nōne ec
ce hec scripta sunt in libro verborum dierum regū iuda ?
Que vtiq3 in nostris codicibus nō habentur. Hoc primu3
sciendum ꝙ apud Hebreos liber paralipomenon vnus sit:
et apud illos vocatus dabreiamim. i. verba dierū : qui pro
pter magnitudinem apud nos diuisus est. Deinde etiam il=
lud attendendum ꝙ frequenter noīa non vocabula hoīm:
sed rerum: vt dixi: significantias sonant. Ad extremum ꝙ
omnis eruditio scripturarum in hoc cōtinetur: et historie
que vel pretermisse sunt in suis locis: vel perstricte leuiter
hic per quedam verborum cōpendia explicentur. Oratio
num itaq3 vestrarum adiutus auxilio misi librum beniuo=
lis placiturum: tñ inuidis displiciturum esse non ambigo.
Optima enim queq3: vt ait Plinius: malunt cōtemnere ple
riq3 q̄3 discere. Si quis ī hac interpretatiōe voluerit aliquid
reprehendere interroget Hebreos suam conscientiā reco
lat: videat ordinem textumq3 sermonis: et tunc nostro la=
bori si potuerit detrahat. vbicunq3 ergo asteriscos. i. stellas
radiare in hoc volumine videritis: ibi sciatis de hebreo ad
ditum quod ī latinis codicibus nō habetur. Vbi vero obe=
lus transuersa. s. virga preposita est: illic signatur quid se=
ptuaginta interpretes addiderunt: vel ob decoris gratiam
vel ob spiritus sancti auctoritatem licet in hebreis volumi
nibus non legatur.

Explicit Prefatio.

PARALIPOMENON. i.

Παραλειπομένων: α.

Adam seth enos cainan maleleel iared:
α δὰμ σὴθ ἐνώς, καϊνὰν μαλελεὴλ ἰάρεδ,
enoch mathusala lamech noe sem: cham
ἐνὼχ μαθουσάλα λάμεχ νῶε σὴμ, χὰμ
iapheth. filij iapheth: gomer ꝛ magog ꝛ madai: ꝛ iauan
ἰάφεθ. υἱοὶ ἰάφεθ, γομὲρ καὶ μαγὼγ καὶ μαδαΐ, καὶ ἰαυὰν
ꝛ thubal ꝛ mosoch ꝛ thiras. ꝛ filij gomer: aschanaz
καὶ θουβὰλ καὶ μοσὸχ καὶ θειράς. καὶ υἱοὶ γομέρ, ἀσχανὰζ
ꝛ riphat ꝛ thogarma. ꝛ filij iauan: elisa ꝛ tharsis ꝛ
καὶ ῥιφὰτ καὶ θογαρμά. καὶ υἱοὶ ἰαυάν, ἐλισὰ καὶ θαρσεὶς καὶ
chettim ꝛ dodanim. filij cham: chus ꝛ mesraim phut
χεττὶμ καὶ δωδανείμ. υἱοὶ χάμ, χοῦς καὶ μεσραὶμ φοὺτ
ꝛ chanaā. ꝛ filij chus: saba ꝛ euela ꝛ sebatha
καὶ χαναάν. καὶ υἱοὶ χοῦς, σαβὰ καὶ εὐηλὰ καὶ σεβαθὰ
ꝛ regma ꝛ sebacatha. ꝛ filij regma: seba ꝛ
καὶ ῥεγμὰ καὶ σεβακαθά. καὶ υἱοὶ ῥεγμά, σεβὰ καὶ
dadan. ꝛ chus genuit nemrod. iste cepit
δαδάν. καὶ χοῦς ἐγέννησε τὸν νεμρώδ. οὗτος ἤρξατο
esse gigas in terra. ꝛ mesraim genuit
τοῦ εἶναι γίγας ἐν τῇ γῇ. καὶ μεσραῒμ ἐγέννησε τοὺς
ludijm ꝛ enomim ꝛ labim: ꝛ
λουδιεὶμ καὶ τοὺς ἀινομὶμ καὶ τοὺς λαβίμ, καὶ
nephthochim ꝛ phetrusim ꝛ cha-
τοὺς νεφθωχὶμ καὶ τοὺς φετρουσὶμ καὶ τοὺς χα-
loim: vnde egressi sūt illinc phylistijm: ꝛ caphtho
λωίμ, ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν φυλιστιείμ, καὶ τοὺς καφθω
im. ꝛ chanaā genuit sidona primogeni
ρὶμ. καὶ χαναὰν ἐγέννησε τὸν σιδῶνα τὸν πρωτότο-
tum suum: ꝛ eth ꝛ iebuseū ꝛ amor
κον αὐτοῦ, καὶ τὸν ἐθ καὶ τὸν ἰεβουσὶ καὶ τὸν ἀμορ
reū ꝛ gergeseū ꝛ eueū: ꝛ araci ꝛ
ραῖ καὶ τὸν γεργεσὶ καὶ τὸν εὐεί, καὶ τὸν ἀρακὶ καὶ τὸν
asenni ꝛ aruadi ꝛ samareon ꝛ
ἀσεννὶ καὶ τὸν ἀρουαδὶ καὶ τὸν σαμαραῖον καὶ τὸν
amathi. ꝛ filij sem: elam ꝛ asur ꝛ arphaxad
ἀμαθί. καὶ υἱοὶ σήμ, αἰλὰμ καὶ ἀσοὺρ καὶ ἀρφαξὰδ
ꝛ lud ꝛ aram ꝛ hus ꝛ vl: ꝛ gether ꝛ
καὶ λοὺδ καὶ ἀρὰμ καὶ οὖς καὶ οὐλ, καὶ γεθὲρ καὶ
mosoch. ꝛ arphaxad genuit cainan: ꝛ cainan
μοσόχ. καὶ ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν καϊνάν, καὶ καϊνὰν
genuit sala: ꝛ sala: genuit heber. ꝛ
ἐγέννησε τὸν σαλά, καὶ σαλὰ ἐγέννησε τὸν ἔβερ. καὶ τῷ
heber nati sunt duo filij: nomē vni phaleg: q̄
ἔβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί, ὄνομα τῷ ἑνὶ φαλέγ, ὅτι
in diebus eius diuisa est terra: ꝛ nomē
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐμερίσθη ἡ γῆ, καὶ ὄνομα τῷ
fratri eius iectan. ꝛ iectan genuit elmo
ἀδελφῷ αὐτοῦ ἰεκτάν. καὶ ἰεκτὰν ἐγέννησε τὸν ἐλμω
dad ꝛ saleph ꝛ asermoth: ꝛ ia
δὰδ καὶ τὸν σαλὲφ καὶ τὸν ἀσερμώθ, καὶ τὸν ἰα
rad ꝛ adoram ꝛ vzad ꝛ decla:
ρὰδ καὶ τὸν ἀδωρὰμ καὶ τὸν οὐζὰδ καὶ τὸν δεκλά,
ꝛ ebel ꝛ abimeil ꝛ saba ꝛ
καὶ τὸν ἠβὴλ καὶ τὸν ἀβιμεεὶλ καὶ τὸν σαβᾶ καὶ τὸν
ophir: ꝛ euelat ꝛ iobab. oēs i-
οὐφείρ, καὶ τὸν εὐηλὰτ καὶ τὸν ἰωβάβ. πάντες οὗ
sti filij iectan: sem arphaxad cainan sala heber
τοι υἱοὶ ἰεκτάν, σὴμ ἀρφαξὰδ καϊνὰν σαλὰ ἔβερ
phaleg ragau serug nachor thara abram iste abra-
φαλὲγ ῥαγαῦ σερούγ ναχὼρ θάρα ἀβρὰμ αὐτὸς ἀβρα
am. filij abraam:
άμ. υἱοὶ ἀβραάμ,

Incipit primus liber dabreiamim .i. paralipomenon. 1.

Adā seth enos caynā malaleel iareth enoch mathusalem lamech noe sem chā & iaphet. Filii iaphet gomer magod madai & iauan thubal mosoch thiras. Porro filii gomer ascenē & riphat & togorma: filii aūt iauā: elisa & tharsis cethim & dodanim: filii Chā: chus & mesraim phut & chanaā: filii āt chus saba & euila sabatha & regma & sabatacha. Porro filii regma saba & dadan. Chus autem genuit nēroth. Iste cepit esse potens in terra. Mesraim vero genuit ludim & anami & laabī & nepthuim: phetrusim quoq3 & chasluim: de quibus egressi sunt philistiim & capthurim. Chanaā vero genuit sidonem primogēitū suū: etheū quoq3 & iebuseum & amorreum & gergeseū eueumq3 & aracheum & asineū: aradium quoq3 & samareum & emat heum. Filii sem: elam & assur & arfaxat lud & aran: hus & hul & gether & mes. Arfaxat autem genuit sale: qui & ipse genuit heber. Porro heber nati sunt duo filii nomen vni phalech: quia in diebus ei9 diuisa est terra: & nomen fratris eius iectan. Iectan autem gēuit elmodad & saleph & asormoth & iare: adurā quoq3 & vzal & decla: ebal etiā & abimael & saba: necnon & ophir & euila & iobab. Oēs isti filii iectan. Sē arfaxat sale heber phalech ragau seruch nachor thare abram: iste est abraā. Filii autē abraam

Cap. i.

אָדָם שֵׁת אֱנוֹשׁ׃ קֵינָן מַהֲלַלְאֵל
יָרֶד׃ חֲנוֹךְ מְתוּשֶׁלַח לָמֶךְ׃ נֹחַ שֵׁם
חָם וָיָפֶת׃ בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי
וְיָוָן וְתֻבָל וּמֶשֶׁךְ וְתִירָס׃ וּבְנֵי גֹּמֶר
אַשְׁכְּנַז וְדִיפַת וְתוֹגַרְמָה׃ וּבְנֵי יָוָן
אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה כִּתִּים
וְרוֹדָנִים׃ בְּנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם
פּוּט וּכְנָעַן׃ וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה
וְסַבְתָּא וְרַעְמָא וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי
רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃ וְכוּשׁ יָלַד אֶת
נִמְרוֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבּוֹר בָּאָרֶץ׃ — חָלַל הָיָה
וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לוּדִיִּים וְאֶת — גָּבַר
עֲנָמִים וְאֶת לְהָבִים וְאֶת נַפְתֻּחִים׃
וְאֶת פַּתְרֻסִים וְאֶת כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר
יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת
כַּפְתֹּרִים׃ וּכְנַעַן יָלַד אֶת צִידוֹן
בְּכֹרוֹ וְאֶת חֵת׃ וְאֶת הַיְבוּסִי וְאֶת
הָאֱמֹרִי וְאֵת הַגִּרְגָּשִׁי׃ וְאֶת הַחִוִּי
וְאֶת הָעַרְקִי וְאֶת הַסִּינִי׃ וְאֶת
הָאַרְוָדִי וְאֶת הַצְּמָרִי וְאֶת הַחֲמָתִי׃
בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד
וְלוּד וַאֲרָם וְעוּץ וְחוּל וְגֶתֶר וָמֶשֶׁךְ׃
וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת שָׁלַח וְשֶׁלַח
יָלַד אֶת עֵבֶר׃ וּלְעֵבֶר יֻלַּד שְׁנֵי
בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו — יוֹם
נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃ — פָּלַג
וְיָקְטָן יָלַד אֶת אַלְמוֹדָד וְאֶת
שָׁלֶף וְאֶת חֲצַרְמָוֶת וְאֶת יָרַח׃
וְאֶת הֲדוֹרָם וְאֶת אוּזָל וְאֶת דִּקְלָה׃
וְאֶת עֵיבָל וְאֶת אֲבִימָאֵל וְאֶת
שְׁבָא׃ וְאֶת אוֹפִיר וְאֶת חֲוִילָה
וְאֶת יוֹבָב כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃
שֵׁם אַרְפַּכְשַׁד שָׁלַח׃ עֵבֶר פֶּלֶג
רְעוּ׃ שְׂרוּג נָחוֹר תָּרַח׃ אַבְרָם
הוּא אַבְרָהָם׃ בְּנֵי אַבְרָהָם

יצחק וישמעאל: אלה תלדותם ילד
בכור ישמעאל נביות וקדר בכר
ואדבאל ומבשם: משמע ודומה
משא חדד ותימא: יטור נפיש
וקדמה אלה הם בני ישמעאל:
ובני קטורה פילגש אברהם
ילדה את זמרן ויקשן ומדן
ומדין וישבק ושוח ובני
יקשן שבא ודדן: ובני מדין
עיפה ועפר וחנוך ואבידע
ואלדעה כל אלה בני קטורה:
ויולד אברהם את יצחק בני ילד
יצחק עשו וישראל: בני עשו
אליפז רעואל ויעוש ויעלם
וקרח: בני אליפז תימן ואומר
צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק:
בני רעואל נחת זרח שמה
ומזה: ובני שעיר לוטן ושובל
וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן:
ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן אח
תמנע: בני שובל עלין ומנחת
ועיבל שפי ואונם ובני צבעון
איה וענה: בני ענה דישון
ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן
וכרן: בני אצר בלהן וזעון יעקן
בני דישון עוץ וארן: ואלה המלכים
אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך פנה
מלך לבני ישראל בלע בן בעור
ושם עירו דנהבה: וימת בלע מות
וימלך תחתיו יובב בן זרח מלך
מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו
חושם מארץ התימני: וימת ימן
חושם וימלך תחתיו הדד בן
בדד המכה את מדין בשדה מואב נכה
ושם עירו עוית: וימת הדד

isaac & hiſmael. Et he
generationes eorum.
Primogẽitus hiſmahe
lis: nabaioth & cedar
& abdehel mabſam &
maſma & duma
maſſa addad & thema
iachur naphis
cedma. Hi ſũt filii hiſ
maelis.
Filii aũt cethure cõcu=
bine abraam quos
genuit: zamrã iacſan
madan
madian ieſboc & ſue.
Porro filii
iecſã ſaba & dadã. Fi
lii autem madian:
epha & epher & enoch
& abida
& eldaa. Oẽs hi filii ce
thure.
Genuit aũt abraam iſa
ac: cuius fuerunt filii
eſau & iſrael. Filii Eſau
eliphaz rahuel iehus
ielom
chore. Filii eliphaz the
man omar
cepphi gotham cenaz
thãna amalech.
Filii rahuel: nahath za=
ra ſamma
meſa. Filii ſeyr lothan
ſobal
ſebeon ana diſon eſer
diſan.
Filii lothã: horri aho=
himã. Soror ãt lothã fu
it thãna. Filii ſobal ali=
an & manaath
& ebal ſephi & onã. Fi
lii ſebeon:
ahaia & ana: filii ana:
diſon.
Filii diſon: hamarã &
eſeban: & iethran
& charrã. Filii eſer: ba
alan & zauã & iachan:
filii diſan hus & aran.
Iſti ſunt reges
qui imperauerũt in ter=
ra edom: anteq̃ꝫ eſſet
rex ſuper filios iſrael.
Bale filius beor:
& nomẽ citatis eius de
naba. Mortuus ẽ ãt ba
le: & regnauit ꝓ eo io=
bab filius zare
de boſra. Cumq̃ꝫ & io=
bab fuiſſet mortuus re
gnauit ꝓ eo huſan de
terra themanorũ. Obi
it quoq̃ꝫ & huſan: & re=
gnauit pro eo adad fili
us badad qui percuſſit
madiã in terra moab:
& nomẽ ciuitatis eius a
uith. Cumq̃ꝫ & adad

isaac ⁊ iſmael. he gñratiões eoꝝ. ꝑmoge
ἰσαὰκ καὶ ἰσμαήλ. αὗται αἱ γενέσεις αὐτῶν. πρωτότο
nitus iſmael: nabaioth ⁊ cedar: ⁊ abdeel ⁊
κος ἰσμαήλ, ναβαϊὼθ καὶ κηδάρ, καὶ ἀβδιὴλ καὶ
mauſan: ⁊ maſema ⁊ duma ⁊ maſſa: ⁊ a=
μαυσὰν, καὶ μασεμὰ καὶ δουμὰ καὶ μασσά, καὶ ἀ=
dad ⁊ thama ⁊ ietur ⁊ naphis ⁊ cedma. hi
δὰδ καὶ θαμὰ καὶ ἰετοὺρ καὶ ναφεὶς καὶ κεδμά. οὗ
ſunt filij iſmael. filij cetturas cõcubine a=
τοί εἰσιν υἱοὶ ἰσμαήλ. υἱοὶ κεττούρας τῆς παλακῆς ἀ=
braam ⁊ peperit zemran ⁊ iezan ⁊ madan
βραὰμ καὶ ἔτεκε τὸν ζεμρὰν καὶ τὸν ἰεζὰν καὶ μαδὰν
⁊ madian ⁊ ieſboc ⁊ ſue. ⁊ filij iezan: ſa=
καὶ μαδιὰν καὶ ἰεσβὸκ καὶ σουέ. καὶ υἱοὶ ἰεζάν, σα
ba ⁊ dadan. ⁊ filij madian: gepha ⁊ gopher
βὰ καὶ δαδάν. καὶ υἱοὶ μαδιάν, γεφὰ καὶ γοφέρ
⁊ enoch ⁊ abida ⁊ eldaa. omnes iſti filij
καὶ ἐνὼχ καὶ ἀβιδὰ καὶ ἐλδαά. πάντες οὗτοι υἱοὶ
cetture. ⁊ genuit habraam iſaac. filij iſa=
κεττούρας. καὶ ἐγέννησεν ἀβραὰμ τὸν ἰσαάκ. υἱοὶ ἰσα
ac: eſau ⁊ iſrael. filij eſau: eliphaz ⁊ ra
άκ, ἠσαῦ καὶ ἰσραήλ. υἱοὶ ἠσαῦ, ἐλιφὰζ καὶ ῥα=
guel ieſus ⁊ ieglam ⁊ core. filij eliphaz: the
γουὴλ ἰησοῦς καὶ ἰεγλὰμ καὶ κορέ. υἱοὶ ἐλιφάζ, θαι
man ⁊ omar ſepphue ⁊ goothom: cenez ⁊ tham
μὰν καὶ ὠμὰρ σεπφουὴ καὶ γοοθώμ, κενὲζ καὶ θαμ=
na ⁊ amalec. ⁊ filij raguel: nacheth ⁊ ſam
νὰ καὶ ἀμαλήκ. καὶ υἱοὶ ῥαγουήλ, ναχὲθ καὶ σαμ=
ma ⁊ zare ⁊ maze. ⁊ filij ſeir: lotan ⁊ ſo
μὰ καὶ ζαρὲ καὶ μαζέ. καὶ υἱοὶ σηείρ, λωτὰν καὶ σου
bal ⁊ ſebegon: ⁊ ana ⁊ deſon ⁊ aſar
βὰλ καὶ σεβεγών, καὶ ἀνὰ καὶ δησὼν καὶ ἀσὰρ
⁊ diſan. ⁊ filij lotan: chorri ⁊ imam. ⁊ ſo
καὶ δισάν. καὶ υἱοὶ λωτάν, χορρεῖ καὶ ἰμάμ. καὶ ἀδελ
ror lotan: thamna. filij ſubal: aluan ⁊ manaath
φὴ λωτάν, θαμνά. υἱοὶ σουβάλ, ἀλουὰν καὶ μαναὰθ
⁊ vbal ⁊ ſapphi ⁊ onam. ⁊ filij ſebegon:
καὶ ὀυβὰλ καὶ σαπφεὶ καὶ ὠνάμ. καὶ υἱοὶ σεβεγών,
aia ⁊ ana. ⁊ filij ana: deſon. ⁊ filij deſon: ama
αἰα καὶ ἀνά. καὶ υἱοὶ ἀνά, δησών. καὶ υἱοὶ δησών, ἀμα
dan ⁊ eſeban ⁊ iethran ⁊ charran. ⁊ filij a=
δὰν καὶ ἐσεβὰν καὶ ἰεθρὰν καὶ χαρράν. καὶ υἱοὶ ἀ=
ſar: balaan ⁊ zaan ⁊ iacan. ⁊ filij deſõ: hos
σάρ, βαλαὰν καὶ ζαὰν καὶ ἰακάν. καὶ υἱοὶ δεσάν, ὼς
⁊ aran. ⁊ iſti reges ꝗ regnauerũt
καὶ ἀράν. καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες
in terra edon: añq̃ regnaſſet rex ſuꝑ
ἐν γῆ ἐδών, πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν τοῖς
filios iſrael. baal filius beor: ⁊ nomẽ ciuitati
υἱοῖς ἰσραήλ. βαλὰ υἱὸς βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει
eius dennaba. ⁊ mortu⁹ eſt balac: ⁊ regna
αὐτοῦ δενναβά. καὶ ἀπέθανε βαλάκ, καὶ ἐβασί=
uit pro eo iobab filius zara de boſſorras. ⁊
λευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἰωβὰβ υἱὸς ζαρὰ ἐκ βοσσόρρας. καὶ
mortu⁹ eſt iobab: ⁊ regnauit pro eo aſom:
ἀπέθανεν ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἀσόμ,
de terra themanon. ⁊ obijt aſom ⁊
ἐκ τῆς γῆς τοῦ θαιμανῶν. καὶ ἀπέθανεν ἀσὸμ καὶ
regnauit pro eo adad filius badad: ꝗ per=
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἀδὰδ υἱὸς βαδάδ, ὁ πα=
cuſſit madiam in agro moab: ⁊ nomẽ
τάξας τὴν μαδιὰμ ἐν τῷ ἀγρῷ μωάβ, καὶ ὄνομα τῇ
ciuitati eius euith. ⁊ mortu⁹ eſt adad:
πόλει αὐτοῦ εὐίθ. καὶ ἀπέθανεν ἀδάδ,

τ regnauit pro eo famla de maſreca.
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ σαμλὰ ἐκ μασρεκά.
τ mortu⁹ eſt famla: τ regnauit pro eo
καὶ ἀπέθανε σαμλά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ
ſaul de rooboth fluminis. τ mortu⁹ eſt ſa=
σαοὺλ ἐκ ῥοωβὼθ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀπέθανε σα
ul: τ regnauit pro eo ballennon fili⁹
ούλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ βαλλεννὼν υἱὸς
achobor. τ mortu⁹ eſt ballennon: τ regna
ἀχοβώρ. καὶ ἀπέθανεν βαλλεννών, καὶ ἐβασίλευ=
uit pro eo adad. τ nomẽ ciuitati eius
σεν ἀντ᾽ αὐτοῦ ἀδάδ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
phua: τ nomẽ vxori eius metabeel fi=
φαού, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ μεταβεὴλ θυγά=
lia matreih filia mezaab. τ mortu⁹ eſt adad:
τηρ ματρὲθ θυγάτηρ μεζαάβ. καὶ ἀπέθανεν ἀδάδ,
τ fuerunt duces edom: dux thamna: dux
καὶ ἐγένοντο ἡγεμόνες ἐδώμ, ἡγεμὼν θαμνά, ἡγε
alua: dux tether: dux elibama: dux
μὼν ἀλουᾶ, ἡγεμὼν ἰεθέρ, ἡγεμὼν ἐλιβαμά, ἡγεμὼν
hela: dux phinon: dux cenez: dux theman:
ἠλά, ἡγεμὼν φινών, ἡγεμὼν κενέζ, ἡγεμὼν θαιμάν,
dux mapſar: dux mamgeel: dux eram. hi
ἡγεμὼν μαψάρ, ἡγεμὼν μαμγεήλ, ἡγεμὼν ἐράμ. οὗ
duces edom.
τοι ἡγεμόνες ἐδώμ.

Ca.2.

Hi filij iſrael: ruben ſymeon leui iuda
Οὗτοι υἱοὶ ἰσραήλ, ῥουβὴν συμεὼν λευὶ ἰούδα
iſſachar zabulon dan: ioſeph beniamin nephtha
ἰσάχαρ ζαβουλὼν δάν, ἰωσὴφ βενιαμὶν νεφθα=
lim gad τ aſer. filij iuda er τ aunan τ
λεὶμ γὰδ καὶ ἀσήρ. υἱοὶ ἰούδα ἢρ καὶ αὐνὰν καὶ
ſelo. tres hi nati ſunt ei de fi
σηλώ. τρεῖς οὗτοι ἐτέχθησαν αὐτῷ ἐκ τῆς θυ=
lia ſue de chananitide. τ fuit er
γατρὸς σουὲ ἐκ τῆς χαναανίτιδος. καὶ ἐγένετο ἢρ
primogenitus iuda malus corã dño: τ
ὁ πρωτότοκος ἰούδα πονηρὸς ἐνώπιον κυρίου, καὶ
occidit eũ. τ thamar nurus eius pepe
ἐθανάτωσεν αὐτόν. καὶ θάμαρ ἡ νύμφη αὐτοῦ ἔτε
rit ei phares τ zara. omnes hi
κεν αὐτῷ τὸν φαρὲς καὶ τὸν ζαρά. πάντες οὗτοι
filij iuda quinq̧. filij phares: eſron τ chamul.
υἱοὶ ἰούδα πέντε. υἱοὶ φαρές, ἐσρὼν καὶ χαμουλ.
τ filij zara: bambri τ hethan: τ heman τ
καὶ υἱοὶ ζαρά, βαμβρὶ καὶ ἠθάν, καὶ αἱμὰν καὶ
calchal τ darade: omnes hi quinq̧.
καλχὰλ καὶ δαραδέ, πάντες οὗτοι πέντε.
τ filij charmi: achar q̃ turbauit iſrael: qui
καὶ υἱοὶ χαρμί, ἄχαρ ὁ ταράξας τὸν ἰσραήλ, ὃς
peccauit in anathemate. τ filij ethan: aza
ἠσυνθέτησεν ἐν τῷ ἀναθέματι. καὶ υἱοὶ αἰθάν, ἀζα
rias. τ filij eſron q̃ nati ſunt ei: hierema=
ρίας. καὶ υἱοὶ ἐσρὼν οἱ ἐγεννήθησαν αὐτῷ, ὁ ἰερεμα=
el τ aram τ chalobi. τ aram genuit
ὴλ καὶ ὁ ἀρὰμ καὶ ὁ χαλωβί. καὶ ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν
aminadab: τ aminadab genuit naaſſon pri
ἀμιναδάβ, καὶ ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν ναασσὼν ἄρ
cipem dom⁹ iuda. τ naſſon genuit ſal
χοντα οἴκου ἰούδα. καὶ ναασσὼν ἐγέννησε τὸν σαλ=
mon: τ ſalmon genuit booz: τ booz ge
μών, καὶ σαλμὼν ἐγέννησε τὸν βοόζ, καὶ βοὸζ ἐγέν=
nuit obed: τ obed genuit ieſſe: τ
νησε τὸν ὠβήδ, καὶ ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν ἰεσσαί, καὶ
ieſſe genuit primogenitũ ſuum eliab. τ
ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ ἐλιάβ. καὶ
abinadab: ſcd̃s. τ ſamaa: tertius. τ nathana
ἀβιναδάβ, ὁ δεύτερος. καὶ σαμαά, ὁ τρίτος. καὶ ναθαναὴ
el: quartus. τ redai: quintus. τ aſam: ſextus.
λ, ὁ τέταρτος. καὶ ῥεδαί, ὁ πέμπτος. καὶ ἀσάμ, ὁ ἕκτος.

fuiſſet mortuus regnauit ꝑ eo ſemla de maſreca. Sed & ſemla mortuus ẽ: & regnauit pro eo ſaul de rooboth que iuxta amnẽ ſita ẽ. Mortuo quoq̧ ſaul regnauit ꝑ eo Balaanã filius achobor. Sed & hic mortuus ẽ: & regnauit pro eo adad cuius vrbis nomẽ fuit phau: & appellata eſt vxor eius mehethabel filia matred: filie mezaab. Addat aũt mortuo: duces ꝑ regibus in edõ eẽ ceperunt. Dux thãna: dux alua dux iether: dux oolibama: dux hela: dux phinon: dux chenez: dux theman: dux mapſar dux magdihel dux hyram. Hi duces edom.

z. Filii autem iſrael: ruben ſymeon leui iuda iſachar & zabulõ dan & ioſeph bẽiamĩ nephtali gad & aſer. Filii iuda her onan & ſela. Hi tres nati ſunt ei de filia Sue chananitide. Fuit aũt her prĩogenitus iuda malus corã dño: & occidit eum. Thamar ãt nurus eius pepĩt ei phares & zara. Oẽs ergo filii iuda quinq̧. Filii autem phares eſrõ & camul. Filii quoq̧ zare zãri & ethan & emã: chalchal quoq̧ & darã ſimul quinq̧. Filii charmi: achar qui turbauit iſrael & peccauit ĩ furto anathematis. Filii ethan azarias: filii ãt eſron qui nati ſunt ei: ieramehel & rã & calubi. Porro ram genuit amĩadab. Aminadab ãt genuit naaſon principem filiorum iuda. Naaſõ quoq̧ genuit ſalma: de quo ortus eſt booz. Booz vero genuit obed: qui & ipſe genuit iſai. Iſai autem genuit primogenitum heliab: ſecũdũ aminadab: tertiũ ſymmaha: quartum nathanahel: quintum raddai: ſextũ aſon:

וימלך תחתיו שמלה ממשרקה׃
וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
מרחבות הנהר׃ וימת שאול וימלך
תחתיו בעל חנן בן עכבור׃ וימת
בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו
הדד ושם עירו פעי ושם אשתו
מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב׃
וימת הדד ויהיו אלופי אדום — היה
אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת׃
אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף
פינן׃ אלוף קנז אלוף תימן אלוף
מבצר׃ אלוף מגדיאל אלוף עירם
אלה אלופי אדום׃ אלה — Cap.ij.
בני ישראל ראובן שמעון לוי
ויהודה יששכר וזבלון׃ דן יוסף
ובנימן נפתלי גד ואשר׃ בני יהודה
ער ואונן ושלה שלושה נולד לו — ילד
מבת שוע הכנענית ויהי ער בכור — בכר
יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו׃ — רוע מות
ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת — כלל
זרח כל בני יהודה חמשה׃ בני
פרץ חצרון וחמול׃ ובני זרח זמרי
ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם
חמשה׃ ובני כרמי עכר עוכר
ישראל אשר מעל בחרם׃ ובני איתן
עזריה׃ ובני חצרון אשר נולד לו
את ירחמאל ואת רם ואת כלובי׃
ורם הוליד את עמינדב ועמינדב
הוליד את נחשון נשיא בני — נשא
יהודה׃ ונחשון הוליד את שלמא
ושלמא הוליד את בעז׃ ובעז
הוליד את עובד ועובד הוליד את
ישי׃ ואישי הוליד את בכורו את
אליאב ואבינדב השני ושמעא — שנה
השלישי׃ נתנאל הרביעי — שלש רבע
רדי החמישי׃ אצם הששי — חמש

דָּוִד הַשְּׁבִעִי׃ וְאַחְיֹתֵיהֶם צְרוּיָה
וַאֲבִיגָיִל וּבְנֵי צְרוּיָה אַבְשַׁי וְיוֹאָב
וַעֲשָׂהאֵל שְׁלֹשָׁה׃ וַאֲבִיגַיִל יָלְדָה
אֶת עֲמָשָׂא וַאֲבִי עֲמָשָׂא יֶתֶר
הַיִּשְׁמְעֵאלִי׃ וְכָלֵב בֶּן חֶצְרוֹן הוֹלִיד
אֶת עֲזוּבָה אִשָּׁה וְאֶת יְרִיעוֹת אִישׁ
וְאֵלֶּה בָנֶיהָ יֵשֶׁר וְשׁוֹבָב וְאַרְדּוֹן׃
וַתָּמָת עֲזוּבָה וַיִּקַּח לוֹ כָלֵב אֶת מוּת לָקַח
אֶפְרָת וַתֵּלֶד לוֹ אֶת חוּר׃ וְחוּר
הוֹלִיד אֶת אוּרִי וְאוּרִי הוֹלִיד אֶת
בְּצַלְאֵל׃ וְאַחַר בָּא חֶצְרוֹן אֶל בַּת בּוֹא
מָכִיר אֲבִי גִלְעָד וְהוּא לְקָחָהּ וְהוּא
בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת שְׂגוּב׃
וּשְׂגוּב הוֹלִיד אֶת יָאִיר וַיְהִי יָלַד הָיָה
לוֹ עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ עִיר
הַגִּלְעָד׃ וַיִּקַּח גְּשׁוּר וַאֲרָם אֶת
חַוֺּת יָאִיר מֵאִתָּם אֶת קְנָת וְאֶת חָיָה
בְּנֹתֶיהָ שִׁשִּׁים עִיר כָּל אֵלֶּה
בְּנֵי מָכִיר אֲבִי גִלְעָד׃ וְאַחַר מוֹת
חֶצְרוֹן בְּכָלֵב אֶפְרָתָה וְאֵשֶׁת אִישׁ
חֶצְרוֹן אֲבִיָּה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת אַשְׁחוּר יָלַד
אֲבִי תְקוֹעַ׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי יְרַחְמְאֵל בְּכוֹר בָּכַר
חֶצְרוֹן הַבְּכוֹר רָם וּבוּנָה וָאֹרֶן
וָאֹצֶם אֲחִיָּה׃ וַתְּהִי אִשָּׁה אַחֶרֶת הָיָה
לִירַחְמְאֵל וּשְׁמָהּ עֲטָרָה הִיא אֵם
אוֹנָם׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי רָם בְּכוֹר
יְרַחְמְאֵל מַעַץ וְיָמִין וָעֵקֶר׃
וַיִּהְיוּ בְנֵי אוֹנָם שַׁמַּי וְיָדָע
וּבְנֵי שַׁמַּי נָדָב וַאֲבִישׁוּר׃ וְשֵׁם
אֵשֶׁת אֲבִישׁוּר אֲבִיהָיִל וַתֵּלֶד
לוֹ אֶת אַחְבָּן וְאֶת מוֹלִיד׃ וּבְנֵי
נָדָב סֶלֶד וְאַפַּיִם וַיָּמָת סֶלֶד לֹא מוּת
בָנִים׃ וּבְנֵי אַפַּיִם יִשְׁעִי וּבְנֵי
יִשְׁעִי שֵׁשָׁן וּבְנֵי שֵׁשָׁן אַחְלָי׃
וּבְנֵי יָדָע אֲחִי שַׁמַּי יֶתֶר וְיוֹנָתָן
וַיָּמָת יֶתֶר לֹא בָנִים׃ וּבְנֵי

septimū dauid: quoꝝ sorores fuerunt saruia & abigail. Filii saruie: abisai ioab & asahel tres. Abigail autem genuit ammasa: cuius pater fuit iether ismaelites. Caleph vero filius esrō accepit vxorē noīe azuba: de q̄ genuit hierioth: fueruntq; filii eius iaser & sobab & ardon. Cūq; mortua fuisset azuba accepit vxorē caleph ephrata: que peperit ei vr. Porro vr genuit vri: & vri genuit beseleel. Post hec ingressus est esron ad filiam machir pr̄is galaad: & accepit eam cum esset annorū sexagita. Que pep̄it ei segub. Sed & segub gēuit iair: & possedit viginti tres ciuitates in terra galaad. Cepitq; gessur & aram oppida iair: & canath & viculos eius sexagita ciuitatum. Omnes isti filii Machir pr̄is galaad. Cū āt mortuus eēt esrom: ingressus est caleph ad ephrata. Habuit quoq; esrō vxorē abia q̄ peperit ei assur patrē thecue. Nati sunt aūt filii ieramehel prīogeniti esrō: rā prīogenitus eius: & buna & arā & asom & achia. Duxit quoq; vxorē alterā ieramehel nomine atthara: que fuit mater onam. Sed & filii ram primogeniti ieramehel fuerunt moos ioamim & achar. Onā aūt habuit filios semei & iadan: filii aūt semei: nadab & abisur. Nomen vero vxoris abisur abihail: que peperit ahobbā & molid. Filii autem nadab fuerunt saled & apphaim. Mortuus est āt saled absq; liberis: filii vero apphaim iesi: q iesi genuit sesan. Porro sesan genuit oholai: filii āt iadai fr̄is semei: iether & ionathā. Sed & iether mortu9 ē absq; liberis. Porro

ꝛ dauid septimus. ꝛ sorores eoꝝ:
καὶ δαυὶδ ἕβδομος. καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῶν,
saruia ꝛ abigail. ꝛ filij saruia: abessai
σαρουΐα καὶ ἀβιγαῒλ. καὶ υἱοὶ σαρουΐα, ἀβεσσαῒ
ꝛ ioab ꝛ assael: tres hi. ꝛ abigail
καὶ ἰωὰβ καὶ ἀσσαὴλ, τρεῖς οὗτοι. καὶ ἀβιγαῒλ
peperit amessa. ꝛ pater amessa iether is
ἔτεκε τὸν ἀμεσσά. καὶ πατὴρ ἀμεσσὰ ἰεθὲρ ὁ ἰσ-
maelites. ꝛ chaleb filius esron accepit azu-
μαηλίτης. καὶ χάλεβ υἱὸς ἐσρὼν ἔλαβε τὴν ἀζου-
ba vxorem ꝛ hierioth. ꝛ hi filij eius:
βὰ γυναῖκα καὶ τὴν ἰεριώθ. καὶ οὗτοι υἱοὶ αὐτῆς,
iasar ꝛ subab ꝛ ardon. ꝛ mortua est azu-
ἰασὰρ καὶ σουβὰβ καὶ ἀρδών. καὶ ἀπέθανεν ἀζου-
ba: ꝛ accepit sibi chaleb ephrath: ꝛ
βά, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ χάλεβ τὴν ἐφράθ, καὶ
peperit ei or: ꝛ or genuit vri:
ἔτεκεν αὐτῷ τὸν ὢρ, καὶ ὢρ ἐγέννησε τὸν οὐρεί,
ꝛ vri genuit beseleel. ꝛ post hoc
καὶ οὐρεῒ ἐγέννησε τὸν βεσελεήλ. καὶ μετὰ τοῦ-
ingressus est esron ad filiam machir
το εἰσῆλθεν ὁ ἐσρὼν πρὸς τὴν θυγατέρα μαχεὶρ
patris galaad: iste accepit eā: ꝛ ipse
πατρὸς γαλαάδ, αὐτὸς ἔλαβε αὐτήν, καὶ αὐτὸς
filius sexagita ānoꝝ. ꝛ peperit ei segub:
υἱὸς ἑξήκοντα ἐτῶν. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν σεγούβ,
ꝛ segub genuit iair. ꝛ fuerūt ei
καὶ σεγοὺβ ἐγέννησε τὸν ἰαείρ. καὶ ἐγένοντο αὐτῷ
viginti ꝛ tres ciuitates in terra galaad. ꝛ
εἴκοσι καὶ τρεῖς πόλεις ἐν τῇ γῇ γαλαάδ. καὶ
accepit gesur ꝛ aram ꝛ auoth iair ab
ἔλαβε γεσοὺρ καὶ ἀρὰμ καὶ τὴν αὐὼθ ἰαεὶρ παρ᾽
eis canath ꝛ filias eius sexagi-
αὐτῶν τὴν καναθ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς ἑξήκον-
ta ciuitates. oēs isti filij machir patris
τα πόλεις. πάντες οὗτοι υἱοὶ μαχεὶρ πατρὸς
galaad. ꝛ postquā mortuus esset esron: igressus
γαλαάδ. καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν ἐσρών, εἰσῆλ-
est chaleb ad ephratha: ꝛ vxor esrom abia:
θε χαλὲβ πρὸς ἐφραθά, καὶ γυνὴ ἐσρὼμ ἀβία,
ꝛ peperit ei asoor: patrem thecoe. ꝛ
καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν ἀσσώρ, πατέρα θεκωέ. καὶ
fuerunt filij hieramael primogeniti: esron prio
ἐγένοντο υἱοὶ ἱεραμαὴλ πρωτοτόκου, ἐσρὼν ὁ πρω-
genitus ram ꝛ buna ꝛ aran ꝛ asom ꝛ
τότοκος ῥὰμ καὶ βουνὰ καὶ ἀρὰν καὶ ἀσὼμ καὶ
achian. ꝛ fuit vxor altera hieramael: ꝛ
ἀχιάν. καὶ ἐγένετο γυνὴ ἑτέρα τῷ ἱεραμαὴλ, καὶ
nomē ei atara: hec mater anam. ꝛ fue-
ὄνομα αὐτῇ ἀταρά, αὕτη μήτηρ ἀνάμ. καὶ ἐγένον-
runt filij raz primogeniti hieramael: maas ꝛ ia-
το υἱοὶ ῥὰμ πρωτοτόκου ἱεραμαὴλ, μαὰς καὶ ἰα-
min ꝛ icar. ꝛ fuerunt filij ianam: semei ꝛ
μὶν καὶ ἰκάρ. καὶ ἐγένοντο υἱοὶ ἰανάμ, σεμεεὶ καὶ
iada. ꝛ filij semei: nadab ꝛ abisur.
ἰαδά. καὶ υἱοὶ τοῦ σεμεεῒ, ναδὰβ καὶ ἀβισούρ.
ꝛ nomē vxori: abisur abiel: ꝛ pepe-
καὶ ὄνομα τῇ γυναικί, ἀβισοὺρ ἀβιήλ, καὶ ἔτε-
rit ei haban ꝛ molid. ꝛ filij na-
κεν αὐτῷ τὸν ἀβὰν καὶ τὸν μωλίδ. καὶ υἱοὶ να-
dab: saled ꝛ ophiz. ꝛ mortu9 ē saled
δάβ, σαλὲδ καὶ ὠφείμ. καὶ ἀπέθανε σαλὲδ
absq; liberis. ꝛ filij ophim: iessui. ꝛ filij ies-
ἄτεκνος. καὶ υἱοὶ ὠφείμ, ἰεσσουεῖ. καὶ υἱοὶ ἰεσ-
sui: sisan. ꝛ filij sisan: vlai. ꝛ filij
σουεὶ, σισάν. καὶ υἱοὶ σισάν, οὐλαῒ. καὶ υἱοὶ
iada fratris semei: iether ꝛ ionathā. ꝛ mor-
ἰαδὰ ἀδελφοῦ σεμεῒ, ἰέθερ καὶ ἰωναθάν. καὶ ἀπέ-
tu9 est iether absq; liberis. ꝛ filij
θανεν ἰέθερ ἄτεκνος. καὶ υἱοὶ

ionathan: phalat ⁊ ziza. isti fuerunt filij hiera=
ἰωναθὰμ, φαλὰτ καὶ ζιζᾶ. οὗτοι ἐγένοντο υἱοὶ ἱερα=
mael. ⁊ nõ fuerũt sisan filij: sed fi
μαήλ. καὶ οὐκ ἦσαν τῷ σισὰν υἱοί, ἀλλ' ἢ θυγατέ=
lie. at sisa seruus egyptius: ⁊ nomẽ ei
ρες. τῷ δὲ σισὰ δοῦλος αἰγύπτιος, καὶ ὄνομα αὐ=
hieree. ⁊ dedit sisan filiam suã
τῷ ἱερεέ. καὶ ἔδωκε σισὰν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ
hieree seruo suo in vxorem: ⁊ peperit ei
ἱερεὲ δούλῳ αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
ethi: ⁊ ethi genuit nathan: ⁊ nathan ge
τὸν ἐθί, καὶ ἐθὶ ἐγέννησε τὸν νάθαν, καὶ νάθαν ἐγέ=
nuit zabad: ⁊ zabad genuit ephael:
ννησε τὸν ζαβάδ, καὶ ζαβὰδ ἐγέννησε τὸν ἐφαίλ,
⁊ ephael genuit obed: ⁊ obed genuit
καὶ ἐφαὲλ ἐγέννησε τὸν ὠβήδ, καὶ ὠβὴδ ἐγέννησε
ieu: ⁊ ieu genuit azarian: ⁊ azarias
τὸν ἰηοῦ, καὶ ἰηοῦ ἐγέννησε τὸν ἀζαρίαν, καὶ ἀζαρίας
genuit hallas: ⁊ hallas genuit eleasa:
ἐγέννησε τὸν ἀλλάς, καὶ ἀλλὰς ἐγέννησε τὸν ἐλεασά,
⁊ eleasa genuit sasami: ⁊ sasami
καὶ ἐλεασὰ ἐγέννησε τὸν σασαμεί, καὶ σασαμεὶ
genuit sallum: ⁊ sallum genuit
ἐγέννησε τὸν σαλλούμ, καὶ σαλλοὺμ ἐγέννησε τὸν
iacemian: ⁊ iacemias genuit elisama.
ἰακεμίαν, καὶ ἰακεμίας ἐγέννησε τὸν ἐλισαμά.
⁊ filij chaleph fratris ieremael: musa pri=
καὶ υἱοὶ χαλὲφ ἀδελφοῦ ἱερεμαήλ, μουσὰ ὁ πρω
mogenitus eius: ipse pater zeph. ⁊ filij mari=
τότοκος αὐτοῦ, αὐτὸς πατὴρ ζήφ. καὶ υἱοὶ μαρι=
sa patris chebron. ⁊ filij chebron: core tha=
σὰ πατρὸς χεβρών. καὶ υἱοὶ χεβρών, κορὲ θα=
phua ⁊ rocem ⁊ sama. sama ꝟo genuit
φουὰ καὶ ῥωκὴμ καὶ σαμά. σαμὰ δὲ ἐγέννησε
rhaam patrẽ hierecam. ⁊ rocem genuit
τὸν ῥαὰμ πατέρα ἱερεκάμ. καὶ ῥωκὴμ ἐγέννησε τὸν
samai. ⁊ filius samai: maon. ⁊ maon pater
σαμαΐ. καὶ υἱὸς σαμαΐ, μαών. καὶ μαὼν πατὴρ
bethsur. ⁊ gepha cõcubina chaleb pepit
βηθσούρ. καὶ ἡ γεφὰ παλλακὴ χάλεβ ἔτεκε
horon ⁊ muse ⁊ gazez. ⁊ horõ
τὸν ὡρὼν καὶ τὸν μουσῆ καὶ τὸν γαζήζ. καὶ ὡρὼν
genuit gazas. ⁊ filij iadi: rigma ⁊
ἐγέννησε τὸν γαζάς. καὶ υἱοὶ ἰαδί, ῥεγμὰ καὶ
iotham ⁊ gison ⁊ phale ⁊ gepha ⁊ saaph.
ἰωθὰμ καὶ γεισὼν καὶ φαλὲ καὶ γεφὰ καὶ σαάφ.
⁊ cõcubina chaleb maacha genuit sa=
καὶ ἡ παλλακὴ χαλὲβ μααχὰ ἐγέννησε τὸν σα
bab ⁊ tharana: ⁊ genuit saaph
βὰβ καὶ τὸν θαρανά, καὶ ἐγέννησε τὸν σαάφ
patrem medmena. ⁊ sui patrẽ mach
πατέρα μεδμηνά, καὶ τὸν σουΐ πατέρα μαχ=
bana ⁊ patrẽ gabbaa: ⁊ filia ca
βανά καὶ πατέρα γαββαά, καὶ θυγάτηρ τῷ κα
leb oxa. hi erant filij chaleb filij or pri=
λὲβ ἡ ὀξά. οὗτοι ἦσαν υἱοὶ χαλὲβ υἱοὶ ὢρ πρω
mogeniti ephratha: sobal pater cariathiarim: sa=
τοτόκου ἐφραθά, σωβὰλ πατὴρ καριαθιαρείμ, σα
maa pater bethleem: areph pater bethgeddor.
μαὰ πατὴρ βηθλεέμ, ἀρὴφ πατὴρ βηθγεδδώρ.
⁊ fuerunt filij soba pr̃i cariathiarim:
καὶ ἐγένοντο υἱοὶ τῷ σωβὰ πατρὶ καριαθιαρείμ,
q̃ videt ⁊ dimidiũ ⁊ requietionũ ⁊ cognatiões ⁊
ἀραὰ καὶ αἰσὶ καὶ ἀμανιθ καὶ οὐμασφααὶ καὶ
cariatharis ethri ⁊ aphphuthi ⁊ samathi ⁊
καριαθαρεὶς ὁ ἐθρὶ καὶ ἀφφουθὶ καὶ ὁ σαμαθὶ καὶ
maserei.
μασερεΐ.

ionathan genuit phalech & ziza. Isti fuerũt filii ieramehel. Sesan aũt non habuit filios: sed filias & seruum egyptium nomine ieraa. Deditq; ei filiam suam vxorem: que pepit ei ethei. Ethei autem genuit nathan: & nathan genuit zabad. zabad quoq; genuit ophal: & ophal genuit obed: obed genuit iehu: iehu genuit azariam: azarias genuit helles: & helles genuit helesa: helesa genuit zizomoi: zizomoi genuit sellũ: sellum genuit ithamiã: ithamia aũt genuit elisama: filii autem caleph frĩs ieramehel: mesa primogenitus ei⁹ ipse est pater ziph: filii maresa patris hebron: Porro filii hebrõ chore & taphua & recem & samma. Sãma ãt genuit raam patrẽ hierchaã: & recẽ genuit semei: filius semei maon: & maon pater bethsur. Epha autem concubina caleph peperit aran & musa & gezez. Porro aran genuit gezez: filii iahaddai: regom & ioathã & gesan phalech & epha & saaph. Cõcubina caleph maacha peperit saber & tharana. Genuit autem saaph pater madmena: sue patrem machbena & patrẽ gabaa: filia vero caleph fuit achsa. Hi erant filii caleph filii vr primogeniti ephrata: sobal pater cariathiarim: salma pater bethleem: ariph pater bethgader. Fuerũt ãt filii sobal patris cariathiarim qui videbat dimidium requietionum: & de cognatione cariathiarim iethrei & aputhei & semathei & maserei.

יוֹנָתָן פֶּלֶת וְזָזָא אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי הָזָה
יְרַחְמְאֵל׃ וְלֹא הָיָה לְשֵׁשָׁן בָּנִים
כִּי אִם בָּנוֹת וּלְשֵׁשָׁן עֶבֶד מִצְרִי
וּשְׁמוֹ יַרְחָע׃ וַיִּתֵּן שֵׁשָׁן אֶת בִּתּוֹ נָתַן בָּנָה
לְיַרְחָע עַבְדּוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת יָלַד
עַתָּי׃ וְעַתַּי הוֹלִיד אֶת נָתָן וְנָתָן
הוֹלִיד אֶת זָבָד׃ וְזָבָד הוֹלִיד אֶת
אֶפְלָל וְאֶפְלָל הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד׃
וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת יֵהוּא וְיֵהוּא הוֹלִיד
אֶת עֲזַרְיָה׃ וַעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת חָלֶץ
וְחֶלֶץ הוֹלִיד אֶת אֶלְעָשָׂה׃ וְאֶלְעָשָׂה
הוֹלִיד אֶת סִסְמָי וְסִסְמַי הוֹלִיד אֶת
שַׁלּוּם׃ וְשַׁלּוּם הוֹלִיד אֶת יְקַמְיָה
וִיקַמְיָה הוֹלִיד אֶת אֱלִישָׁמָע׃ וּבְנֵי
כָלֵב אֲחִי יְרַחְמְאֵל מֵישָׁע בְּכֹרוֹ
הוּא אֲבִי זִיף וּבְנֵי מָרֵשָׁה אֲבִי חֶבְרוֹן׃
וּבְנֵי חֶבְרוֹן קֹרַח וְתַפֻּחַ וְרֶקֶם
וְשָׁמַע׃ וְשֶׁמַע הוֹלִיד אֶת רַחַם
אֲבִי יָרְקְעָם וְרֶקֶם הוֹלִיד אֶת
שַׁמָּי׃ וּבֶן שַׁמַּי מָעוֹן וּמָעוֹן אֲבִי
בֵית צוּר׃ וְעֵיפָה פִּלֶגֶשׁ כָּלֵב
יָלְדָה אֶת חָרָן וְאֶת מוֹצָא וְאֶת
גָּזֵז וְחָרָן הוֹלִיד אֶת גָּזֵז׃ וּבְנֵי יָהְדָּי
רֶגֶם וְיוֹתָם וְגֵישָׁן וָפֶלֶט וְעֵיפָה
וָשָׁעַף׃ פִּלֶגֶשׁ כָּלֵב מַעֲכָה יָלַד
שֶׁבֶר וְאֶת תִּרְחֲנָה׃ וַתֵּלֶד שַׁעַף יָלַד
אֲבִי מַדְמַנָּה אֶת שְׁוָא אֲבִי
מַכְבֵּנָה וַאֲבִי גִבְעָא וּבַת
כָּלֵב עַכְסָה׃ אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי הָיָה
כָלֵב בֶּן חוּר בְּכוֹר אֶפְרָתָה שׁוֹבָל
אֲבִי קִרְיַת יְעָרִים׃ שַׂלְמָא
אֲבִי בֵית לָחֶם חָרֵף אֲבִי בֵית
גָּדֵר׃ וַיִּהְיוּ בָנִים לְשׁוֹבָל אֲבִי קִרְיַת
יְעָרִים הָרֹאֶה חֲצִי הַמְּנֻחוֹת׃ חָצָה נוּחַ
וּמִשְׁפְּחוֹת קִרְיַת יְעָרִים הַיִּתְרִי שָׁפַחָה
וְהַפּוּתִי וְהַשֻּׁמָתִי וְהַמִּשְׁרָעִי

מֵאֵלֶּה יָצְאוּ הַצָּרְעָתִי וְהָאֶשְׁתָּאֻלִי׃
בְּנֵי שַׂלְמָא בֵּית לֶחֶם וּנְטוֹפָתִי
עַטְרוֹת בֵּית יוֹאָב וַחֲצִי הַמָּנַחְתִּי
הַצָּרְעִי׃ וּמִשְׁפְּחוֹת סֹפְרִים יֹשְׁבֵי
יַעְבֵּץ תִּרְעָתִים שִׁמְעָתִים שׂוּכָתִים
בּוא הֵמָּה הַקִּינִים הַבָּאִים מֵחַמַּת אֲבִי
Cap.iij. בֵית רֵכָב׃ וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי
יָלַד דָוִיד אֲשֶׁר נוֹלַד לוֹ בְּחֶבְרוֹן הַבְּכוֹר
שָׁנָה אַמְנֹן לַאֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית הַשֵּׁנִי
דָּנִיֵּאל לַאֲבִיגַיִל הַכַּרְמְלִית׃
שָׁלשׁ הַשְּׁלִשִׁי לְאַבְשָׁלוֹם בֶּן מַעֲכָה בַּת
רָבַע תַּלְמַי מֶלֶךְ גְּשׁוּר הָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶן
חָמֵשׁ חַגִּית׃ הַחֲמִישִׁי שְׁפַטְיָה לַאֲבִיטָל
אִישׁ הַשִּׁשִּׁי יִתְרְעָם לְעֶגְלָה אִשְׁתּוֹ׃
יָלַד מָלַךְ שִׁשָּׁה נוֹלַד לוֹ בְחֶבְרוֹן וַיִּמְלָךְ שָׁם
שֶׁבַע שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים
וּשְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָםִ׃ וְאֵלֶּה נוּלְּדוּ לוֹ
בִּירוּשָׁלָיִם שִׁמְעָא וְשׁוֹבָב וְנָתָן
וּשְׁלֹמֹה אַרְבָּעָה לְבַת שׁוּעַ בַּת
עַמִּיאֵל׃ וְיִבְחָר וֶאֱלִישָׁמָע וֶאֱלִיפָלֶט׃
וְנֹגַהּ וְנֶפֶג וְיָפִיעַ׃ וֶאֱלִישָׁמָע וְאֶלְיָדָע
וֶאֱלִיפֶלֶט תִּשְׁעָה׃ כֹּל בְּנֵי דָוִיד
בָּדַד מִלְּבַד בְּנֵי פִילַגְשִׁים וְתָמָר
אָח אֲחוֹתָם׃ וּבֶן שְׁלֹמֹה רְחַבְעָם אֲבִיָּה
בְנוֹ אָסָא בְנוֹ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ׃
יוֹרָם בְּנוֹ אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ יוֹאָשׁ
בְּנוֹ׃ אֲמַצְיָהוּ בְנוֹ עֲזַרְיָה בְנוֹ יוֹתָם
בְּנוֹ׃ אָחָז בְּנוֹ חִזְקִיָּהוּ בְנוֹ מְנַשֶּׁה בְנוֹ׃
אָמוֹן בְּנוֹ יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ׃ וּבְנֵי יֹאשִׁיָּהוּ
בָּכַר שָׁנָה הַבְּכוֹר יוֹחָנָן הַשֵּׁנִי יְהוֹיָקִים
הַשְּׁלִשִׁי צִדְקִיָּהוּ הָרְבִיעִי
שַׁלּוּם׃ וּבְנֵי יְהוֹיָקִים יְכָנְיָה בְנוֹ
צִדְקִיָּה בְנוֹ׃ וּבְנֵי יְכָנְיָה אַסִּר
שְׁאַלְתִּיאֵל בְּנוֹ׃ וּמַלְכִּירָם וּפְדָיָה
וְשֶׁנְאַצַּר יְקַמְיָה הוֹשָׁמָע וּנְדַבְיָה׃

Ex his egressi sunt saraite & esthaholite: filii salma bethleem & netophati corone domus ioab & dimidium requietionis sarai. Cognatiões quoq; scribarum habitãtiũ in iabes canẽtes atq; resonãtes & in tabernaculis cõmorãtes. Hi sũt cinei q venerũt de calore pr̃is dom⁹ rechab. 3.

DAuid vero hos habuit filios q ei nati sunt in hebrõ. Priogenitũ amnon: ex achinoe iezrahelitide: secũdũ daniel de abigail carmelitide: tertiũ absalõ filium maacha filie tholomei regis iessur: quartum adoniã filiũ agith: quintũ saphatiam ex abithal: sextũ iethrahã de egla vxore sua. Sex ergo nati sunt ei in hebron. vbi regnauit septem annis & sex mensibus. Triginta aũt & tribus annis regnauit in ierusalẽ. Porro in ierusalem nati sunt ei filii simmaa & sobab & nathan & salomõ quattuor de bersabee filia amihel. Iebaar quoq; & helisua & eliphaleth & noge & napheg & iaphie: necnõ elisama & eliade & eliphaleg nouẽ. Oẽs hi filii dauid abs q; filiis cõcubinarũ: habueruntq; sororem thamar. Filius aũt salomõis roboã cui⁹ abia filius genuit asa. De hoc quoq; natus est iosaphat pr̃ iorã: q iorã genuit ozi am: ex quo ortus ẽ ioas: & huius amasias filius genuit azariã. Porro azarie fili⁹ ioathã ꝑcreauit achaz patrẽ ezechie de quo nat⁹ ẽ manasses: sed & manasses genuit ammõ patrẽ iosie. Filii aũt iosie fuerunt primogenitus iohannã: secundus ioachim: terti⁹ sedechias: quartus sellũ. De ioachim natus est ieconias & sedechias. Filii ieconie fuerunt: asir: salathiel: melchirã: phadaia: senneser & iecemia: sama & nadabia:

ex his egressi sũt saraathi & esthaoli. & filij sal
ἐκ τούτων ἐξῆλθον ὁ σαραθὶ καὶ ὁ ἐσθαολί. καὶ υἱοὶ σαλ
ma: bethleem & netophathi ataroth & bethioab &
μά, βηθλεὲμ καὶ νετωφαθεὶ ἀταρὼθ καὶ βηθιωὰβ καὶ
manathi & sarai. & ppl̃i sopherim ha
ὁ μαναθὶ καὶ ὁ σαραΐ. καὶ δῆμοι σωφηρεὶμ τῶν κα
bitantium iabis: tharathin samathin suchathim.
τοικούντων ἰαβὶς, θαραθεὶν σαμαθεὶν σουχαθείμ.
hi cenei q̃ venerũt ex hemath patris dom⁹
οὗτοι οἱ κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐξ αἱμὰθ πατρὸς οἴκου
rechab.
ῥηχάβ.

Ca.3.

ET hi fuerũt filij dauid: q̃ nati sunt ei
Καὶ οὗτοι ἦσαν υἱοὶ δαυίδ, οἱ ἐτέχθησαν αὐ
in chebron. primogenitus amnon ex achinaam
τῷ ἐν χεβρών. ὁ πρωτότοκος ἀμνὼν τῆς ἀχιναὰμ
israelitide. & secũdus daniel de abiga
τῆς ἰσραηλίτιδος. καὶ ὁ δεύτερος δανιὴλ τῆς ἀβιγά
el carmelitide. & tertius abessalom fi
ηλ τῆς καρμηλίτιδος. καὶ ὁ τρίτος ἀβεσσαλὼμ υἱ
li⁹ maacha filie tholomi regis gessur. quar
ὸς μααχὰ θυγατρὸς θολομὶ βασιλέως γεσσούρ. ὁ τέ
tus adonias fili⁹ aggith. quintus saphatias
ταρτος ἀδωνίας υἱὸς ἀγγὶθ. ὁ πέμπτος σαφατίας
ex abital: sextus iethraam de egla vxore dauid.
τῆς ἀβιτάλ, ὁ ἕκτος ἰεθραὰμ τῆς ἐγλὰ γυναικὸς δαδ.
sex nati sunt ei in chebron. & regnauit
ἓξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν χεβρών. καὶ ἐβασίλευσεν
dauid in chebron septẽ ãnis & mẽses ex. & trigi
δαυίδ ἐν χεβρὼν ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ. καὶ τριά
ta & trib⁹ ãnis regnauit in hierusalem.
κοντα καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ.
& isti nati sunt ei in hierusalem samaa &
καὶ οὗτοι ἐτέχθησαν αὐτῷ ἐν ἱερουσαλὴμ σαμαὰ καὶ
sobab & nathan & salomon. quattuor de ber
σοβὰβ καὶ ναθὰν καὶ σαλομών. τέσσαρες τῆς βηρ
sabee filia amiel: & iebaar & elisama &
σαβεαὶ θυγατρὸς ἀμιήλ, καὶ ἰεβαὰρ καὶ ἐλισαμὰ καὶ
eliphaleth & noge & nepheg & taphie & elisama:
ἐλιφαλὲθ καὶ νογὲ καὶ νεφὲγ καὶ ἰαφιὲ καὶ ἐλεισαμά,
& eliada & eliphalad. nouẽ oẽs hi fi
καὶ ἐλιαδὰ καὶ ἐλιφαλάδ. ἐννέα πάντες οὗτοι υἱ
lij dauid: absq; filijs cõcubinarũ. & thaman
οὶ δαυίδ, ἐκτὸς τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν. καὶ θάμαρ
soror eorũ. & filij salomon roboam fili⁹ e
ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν. καὶ υἱοὶ σολομὼν ῥοβοὰμ υἱὸς αὐ
ius: abia filius eius: asa filius eius: iosaphat
τοῦ, ἀβία υἱὸς αὐτοῦ, ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ, ἰωσαφὰτ
filius eius: ioram filius eius: ochozias filius eius:
υἱὸς αὐτοῦ, ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ, ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ,
ioas filius eius: amasias filius eius: ozias filius ei⁹:
ἰωὰς υἱὸς αὐτοῦ, ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ, ὀζίας υἱὸς αὐτ,
iotham fili⁹ eius: achaz filius eius: ezechias fili⁹ e
ἰωθὰμ υἱὸς αὐτοῦ, ἄχαζ υἱὸς αὐτοῦ, ἐζεκίας υἱὸς αὐ
ius: manasses filius eius: amon filius eius: iosi
τοῦ, μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ, ἀμὼν υἱὸς αὐτοῦ, ἰωσί
as filius eius. & filij iosie primogenit⁹ ioanan:
ας υἱὸς αὐτοῦ. καὶ υἱοὶ ἰωσίου πρωτότοκος ἰωανάν,
secũdus ioachim: tertius sedecias: quar
ὁ δεύτερος ἰωακείμ, ὁ τρίτος σεδεκίας, ὁ τέ
tus sellum. & filii ioachim fuerunt iecho
ταρτος σελλούμ. καὶ υἱοὶ ἰωακεὶμ ἐγένοντο ἰεχο
nias fili⁹ eius: sedecias filius eius. & filii iecho
νίας υἱὸς αὐτ, σεδεκίας υἱὸς αὐτοῦ. καὶ υἱοὶ ἰεχο
nie aseir salathiel filius eius. & melchiram
νίου, ἀσεὶρ σαλαθιὴλ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ μελχιρὰμ
& phadaia & sanasar & iecemia & hosa
καὶ φαδαΐα καὶ σανάσαρ καὶ ἰεκεμία καὶ ὡσα
ma & nadabia.
μὰ καὶ ναδαβία.

τ filij phadaia: zorobabel τ ſemei. τ filij zo
καὶ υἱοὶ φαδαΐα, ζοροβαβὲλ καὶ σεμεΐ. καὶ υἱοὶ ζο
rababel: moſollam τ ananias τ ſolomith ſo=
ροβαβέλ, μοσολλὰμ καὶ ἀνανίας καὶ σαλωμὶθ ἀδελ
ror eorū: τ aſaba τ ool τ barachia τ aſa
φὴ αὐτῶν, καὶ ἀσαβὰ καὶ ὀὸλ καὶ βαραχία καὶ ἀσα
dia τ ioſabeſed quinq;. τ filij ananie: pha
δία καὶ ἰωσαβεσὲδ πέντε. καὶ υἱοὶ ἀνανίου, φα=
latias: τ ieſee filius eius: raphaia filius eius:
λατίας, καὶ ἰεσεαὶ υἱὸς αὐτοῦ, ῥαφαΐα υἱὸς αὐτοῦ,
arnon filius eius: obdias filius eius: ſechenias fili⁹
ἀρνὰν υἱὸς αὐτοῦ, ὀβδίας υἱὸς αὐτοῦ, σεχενίας υἱὸς
eius. τ filij ſechenie ſamaia. τ filij ſamaia:
αὐτοῦ. καὶ υἱοὶ σεχενίου σαμαΐα. καὶ υἱοὶ σαμαΐα,
atus τ gegaal τ beria τ nearia τ ſaphat
ἀτοὺς καὶ γεγαὰλ καὶ βερία καὶ νεαρία καὶ σαφὰτ
ſex filij. τ filij nearie: elionai τ ezechias τ azi
ἓξ υἱοί. καὶ υἱοὶ νεαρίου, ἐλιωναῒ καὶ ἐζεκίας καὶ ἀζι=
ſcam tres. τ filij elionai: odia τ elia
σκὰμ τρεῖς. καὶ υἱοὶ ἐλιωναΐ, ὠδία καὶ ἐλια=
ſib τ phalia τ acun τ ionan τ dalea
σεὶβ καὶ φαλία καὶ ἀκοῦν καὶ ἰωνὰν καὶ δαλεὰ
et ananias ſeptem.
καὶ ἀνανίας ἑπτά. Ca.4.

Filij iuda: phares eſrom charmi or ſobal.
Υἱοὶ ἰούδα, φαρὲς ἐσρὼμ χαρμὶ ὢρ σοβάλ.
et reia filius ſobal genuit iaoth: et iaoth ge
καὶ ῥεϊὰ υἱὸς σοβὰλ ἐγέννησε τὸν ἰαώθ, καὶ ἰαὼθ ἐγέννη
nuit achimai et laad. he gñratiões ſa
σε τὸν ἀχιμαῒ καὶ τὸν λαάδ. οὗτοι δῆμοι τοῦ σα
rathi. et iſti patres etham iezrel ceſama ie
ραθί. καὶ οὗτοι πατέρες ἠτὰμ ἰεζρὲλ ἠεσαμὰ ἰε
debas. et nomē ſororis eorū aſelapho=
δεβάς. καὶ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν ἀσελαφω
ni. et phanuel pater geddor et ezer pater v=
νί. καὶ φανουὴλ πατὴρ γεδδὼρ καὶ ἔζερ πατὴρ ὀυ
ſa. iſti filij or primogeniti ephratha patris be
σά. οὗτοι υἱοὶ ὢρ πρωτοτόκου ἐφραθὰ πατρὸς βε
thleem. et aſoor patri thecoe erāt vxores
θλεέμ. καὶ τῷ ἀσοὼρ πατρὶ θεκωὲ ἦσαν γυναῖκες
due: elaa et noera. et peperit ei noera
δύο, ἔλαα καὶ νοερά. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ νοερὰ τὸν
ozam et apher et themani et aeſtha=
ὀζὰμ καὶ τὸν ἀφὲρ καὶ τὸν θεμανεῖ καὶ τὸν ἀεσθα=
ri. oēs iſti filij noera. et filij elea: ſareth
ρί. πάντες οὗτοι υἱοὶ νοερά. καὶ υἱοὶ ἐλεά, σαρὴθ
et ſoar τ ethnan. et cos genuit anob et
καὶ σωὰρ καὶ ἐθνάν. καὶ κῶς ἐγέννησε τὸν ἀνὼβ καὶ τὸν
ſabeba. he gñratiões fratris rechal filij
σαβηβά. αὗται αἱ πατριαὶ ἀδελφοῦ ῥηχὰλ υἱοῦ
harim: et fuit iabies inclytus ſupra fra
ἁρίμ, καὶ ἐγένετο ἰαβὴς ἔνδοξος ὑπὲρ τοὺς ἀδελ
tres ſuos. et vocauit mater eius no=
φοὺς αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ τὸ ὄνο=
men illius iabes dicens: qr peperi in do
μα αὐτοῦ ἰαβὴς λέγουσα, ὅτι ἔτεκον ἐν ὀδυ=
lore et inuocauit iabes deū iſ
νώσει. καὶ ἐπεκαλέσατο ἰαβὴς τὸν θεὸν ἰσ=
rael dicens: ſi bñdicēs bñdixeris mihi et dila=
ραὴλ λέγων, ἐὰν εὐλογῶν εὐλογήσῃς με καὶ πλη
taueris terios meos: et manus tua fuerit mecum:
θύνῃς τὰ ὅριά μου, καὶ ἡ χείρ σου ᾖ μετ᾽ ἐμοῦ,
et feceris cognitionē vt nō opprimat me. et
καὶ ποιήσῃς γνῶσιν τοῦ μὴ ταπεινῶσαί με. καὶ
adduxit deus omnia q̄cūq; precat⁹ eſt.
ἐπήγαγεν ὁ θεὸς πάντα ὅσα ᾐτήσατο.

de phadaia orti ſūt zo=
robabel & ſemei.
zorobabel genuit mo
ſollam ananiam: & ſalo
mith ſoorem eorum:
aſabam quoq; & ohol
& barachian & aſadian
ioſabeſeth quinq;.
Filius āt ananie: phal=
tias pr̄ hieſeie: cuius fili
us raphaia. Huius quo=
q; filius arnā de quo na=
tus eſt obdia: cuius fili⁹
fuit ſechenias. Filius ſe
chenie: ſemeia cuius fi=
lii attus & egiaal & ba=
ria: & naaria & ſaphat
& ſeſa: ſex numero. Fi
lius naarie: elioneai: &
ezechias & ezricā tres.
Filii elioenai oduia &
heliaſub & pheleia & ac
cub & iohānā & dalaia
& anan ſeptem. 4.

Filii iuda: phares:
eſrom:
& charmi & vr & ſubal
Rahia vero filius ſubal
gēuit gaad: de quo na=
ti ſunt
ahumai & laad. He ge
nerationes
ſarathi. Iſta quoq;
ſtirps etham:
iezrael & ieſema & ie=
debos. Nomen quoq;
ſororis eorū aſalephū.
Phuniel autem pater
iedor & ezer pater oſa
Iſti ſunt
filii vr primogeniti e=
phrata patris
bethleem. Aſſur vero
patris thecue
erant due vxores alaa
& naara.
Peperit autem ei naara
oozam &
epher & theman & a
aſtari.
Iſti ſūt filii naara. Por
ro filii aala
fereth iſaar & ethnā:
chus autem
gēuit anob & ſoboba
& cognationem aharel
filii arum. Fuit āt
iabes inclytus p̄ frī=
bus ſuis: & mr̄ eius vo
cauit nomē illius ia=
bes dicēs: quia peperi
eū in dolore. Inuoca=
uit ergo iabes deum
iſrael dicēs. Si benedi
cens benedixeris mihi:
& dilataueris terminos
meos et fuerit manus
tua mecū: & feceris me
a malicia nō opprimi.
Et preſtitit deus que
precatus eſt.

וּבְנֵי פְדָיָה זְרֻבָּבֶל וְשִׁמְעִי וּבֶן
זְרֻבָּבֶל מְשֻׁלָּם וַחֲנַנְיָה וּשְׁלֹמִית
אֲחוֹתָם׃ וַחֲשֻׁבָה וָאֹהֶל וּבֶרֶכְיָה
וַחֲסַדְיָה יוּשַׁב חֶסֶד חָמֵשׁ׃ וּבֶן
חֲנַנְיָה פְּלַטְיָה וִישַׁעְיָה בְּנֵי רְפָיָה
בְּנֵי אַרְנָן בְּנֵי עֹבַדְיָה בְּנֵי שְׁכַנְיָה׃
וּבְנֵי שְׁכַנְיָה שְׁמַעְיָה וּבְנֵי שְׁמַעְיָה
חַטּוּשׁ וְיִגְאָל וּבָרִיחַ וּנְעַרְיָה וְשָׁפָט
שִׁשָּׁה׃ וּבֶן נְעַרְיָה אֶלְיוֹעֵינַי וְחִזְקִיָּה
וְעַזְרִיקָם שְׁלֹשָׁה׃ וּבְנֵי אֶלְיוֹעֵינַי
הוֹדַוְיָהוּ וְאֶלְיָשִׁיב וּפְלָיָה וְעַקּוּב
וְיוֹחָנָן וּדְלָיָה וַעֲנָנִי שִׁבְעָה׃

בְּנֵי יְהוּדָה פֶּרֶץ חֶצְרוֹן — Cap. iiij.
וְכַרְמִי וְחוּר וְשׁוֹבָל׃ וּרְאָיָה בֶן שׁוֹבָל
הוֹלִיד אֶת יַחַת וְיַחַת הוֹלִיד אֶת
אֲחוּמַי וְאֶת לָהַד אֵלֶּה מִשְׁפְּחוֹת — שָׁפַח
הַצָּרְעָתִי׃ וְאֵלֶּה אֲבִי עֵיטָם
יִזְרְעֶאל וְיִשְׁמָא וְיִדְבָּשׁ וְשֵׁם
אֲחוֹתָם הַצְלֶלְפּוֹנִי׃ וּפְנוּאֵל אֲבִי
גְדֹר וְעֵזֶר אֲבִי חוּשָׁה אֵלֶּה
בְנֵי חוּר בְּכוֹר אֶפְרָתָה אֲבִי — בָּכַר
בֵּית לָחֶם׃ וּלְאַשְׁחוּר אֲבִי תְקוֹעַ
הָיוּ שְׁתֵּי נָשִׁים חֶלְאָה וְנַעֲרָה׃ — הָיָה נָשָׁה
וַתֵּלֶד לוֹ נַעֲרָה אֶת אֲחֻזָּם וְאֶת — יָלַד
חֵפֶר וְאֶת תֵּימְנִי וְאֶת הָאֲחַשְׁתָּרִי
אֵלֶּה בְּנֵי נַעֲרָה׃ וּבְנֵי חֶלְאָה
צֶרֶת וְצֹחַר וְאֶתְנָן׃ וְקוֹץ
הוֹלִיד אֶת עָנוּב וְאֶת הַצֹּבֵבָה
וּמִשְׁפְּחוֹת אֲחַרְחֵל בֶּן הָרוּם׃ וַיְהִי
יַעְבֵּץ נִכְבָּד מֵאֶחָיו וְאִמּוֹ קָרְאָה — כָּבַד
שְׁמוֹ יַעְבֵּץ לֵאמֹר כִּי יָלַדְתִּי
בְּעֹצֶב׃ וַיִּקְרָא יַעְבֵּץ לֵאלֹהֵי — קָרָא
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם בָּרֵךְ תְּבָרְכֵנִי
וְהִרְבִּיתָ אֶת גְּבוּלִי וְהָיְתָה יָדְךָ — רָבָה גָּבַל
עִמִּי וְעָשִׂיתָ מֵּרָעָה לְבִלְתִּי עָצְבִּי — הָיָה עָשָׂה
וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֵת אֲשֶׁר שָׁאָל׃ — רוּעַ
בּוֹא

וּכְלוּב אֲבִי שׁוּחָה הוֹלִיד אֶת מְחִיר יָלַד
הוּא אֲבִי אֶשְׁתּוֹן׃ וְאֶשְׁתּוֹן
הוֹלִיד אֶת בֵּית רָפָה וְאֶת פָּסֵחַ
וְאֶת תְּחִנָּה אֲבִי עִיר נָחָשׁ אֵלֶּה חָנַן
אַנְשֵׁי רֵכָה׃ וּבְנֵי קְנַז עָתְנִיאֵל
וּשְׂרָיָה וּבְנֵי עָתְנִיאֵל חֲתַת׃
וּמְעוֹנֹתַי הוֹלִיד אֶת עָפְרָה
וּשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת יוֹאָב אֲבִי גֵּיא
חֲרָשִׁים כִּי חֲרָשִׁים הָיוּ׃ וּבְנֵי הָיָה
כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה עִירוּ אֵלָה וָנָעַם
וּבְנֵי אֵלָה וּקְנַז׃ וּבְנֵי יְהַלֶּלְאֵל
זִיף וְזִיפָה תִּירְיָא וַאֲשַׂרְאֵל׃ וּבֶן
עֶזְרָה יֶתֶר וּמֶרֶד וְעֵפֶר וְיָלוֹן
וַתַּהַר אֶת מִרְיָם וְאֶת שַׁמַּי וְאֶת הָרָה
יִשְׁבָּח אֲבִי אֶשְׁתְּמֹעַ׃ וְאִשְׁתּוֹ אִישׁ
הַיְהוּדִיָּה יָלְדָה אֶת יֶרֶד אֲבִי יָרַד
גְדוֹר וְאֶת חֶבֶר אֲבִי שׂוֹכוֹ וְאֶת
יְקוּתִיאֵל אֲבִי זָנוֹחַ וְאֵלֶּה בְּנֵי
בִּתְיָה בַת פַּרְעֹה אֲשֶׁר לָקַח מָרֶד׃
וּבְנֵי אֵשֶׁת הוֹדִיָּה אֲחוֹת נַחַם אֲבִי
קְעִילָה הַגַּרְמִי וְאֶשְׁתְּמֹעַ הַמַּעֲכָתִי׃
וּבְנֵי שִׁימוֹן אַמְנוֹן וְרִנָּה בֶּן חָנָן
וְתוּלוֹן וּבְנֵי יִשְׁעִי זוֹחֵת וּבֶן
זוֹחֵת׃ בְּנֵי שֵׁלָה בֶּן יְהוּדָה עֵר
אֲבִי לֵכָה וְלַעְדָּה אֲבִי מָרֵשָׁה
וּמִשְׁפְּחוֹת בֵּית עֲבֹדַת הַבֻּץ שִׁפְחָה בּוּץ
לְבֵית אַשְׁבֵּעַ׃ וְיוֹקִים וְאַנְשֵׁי שָׁבַע קוּם
כֹּזֵבָא וְיוֹאָשׁ וְשָׂרָף אֲשֶׁר בָּעֲלוּ רָאַשׁ
לְמוֹאָב וְיָשֻׁבִי לָחֶם וְהַדְּבָרִים
עַתִּיקִים׃ הֵמָּה הַיּוֹצְרִים וְיֹשְׁבֵי עָתַק יָצַר
נְטָעִים וּגְדֵרָה עִם הַמֶּלֶךְ בִּמְלַאכְתּוֹ לָאַךְ
יָשְׁבוּ שָׁם׃ בְּנֵי שִׁמְעוֹן נְמוּאֵל
וְיָמִין יָרִיב זֶרַח שָׁאוּל׃ שַׁלֻּם בְּנוֹ
מִבְשָׂם בְּנוֹ מִשְׁמָע בְּנוֹ׃ וּבְנֵי מִשְׁמָע
חַמּוּאֵל בְּנוֹ זַכּוּר בְּנוֹ שִׁמְעִי בְנוֹ׃
וּלְשִׁמְעִי בָּנִים שִׁשָּׁה עָשָׂר וּבָנוֹת בָּנָה

Caleph aūt pater Sua genuit machir: qui fuit pater esthon. Porro esthon genuit bethrapha & phesse & tehinna patrē vrbis naas: hi sunt viri recha. Filii āt cenez: othoniel & saraia. Porro filii othoniel athat & maonathi. Maonathi genuit ophra. Saraias autem genuit ioab patrem vallis artificū. Ibi quippe artifices erant. Filii vero caleph filii iephōe hir & hela & nahem. Filii quoq̧ hela: cenez. Filii quoq̧ ialel: elziph: & zypha thiria & asrahel. Et filii ezra iether & mereth & epher & iahalon. Genuitq̧ mariā & sāmai & iesba patrem esthamo. Vxor quoq̧ eius iudaia peperit iareth patrem gedor & heber patrē socho & ichutiel patrē zanoa. Hi autem filii bethie filie pharaonis quam accepit mered: & filii vxoris odaie sororis naham patris ceila charmi & esthamo qui fuit d̄ maachati. Filii quoq̧ symon: amnon & rimma. Filius anan ethilon: & filii iesi: zoeth & benzoeth. Filii sela filii iude: her pater lecha & laada pater maresa & cognationes dom9 opantium byssum in domo iuramēti. & q stare fecit solem: viriq̧ mēdacii & securus & incendens qui principes fuerūt in moab: & q reuerse sūt in lehē. Hec āt verba vetera. Hi sūt figuli habitantes in plātationibus & in sepibus apud regē ī opib9 eius cōmoratiq̧ sūt ibi. Filii symeon: namuel & iamin: iarib: zara: saul. Sellum filius eius mabsā filius ei9: masma filius ei9. Filii masma: amuhel filius eius: zachur filius ei9: semmei filius ei9. Filii semmei sedecim & filie

ꝛ chaleb frater sua genuit machir: iste pater essathon. ꝛ essathon genuit be
καὶ χαλὲβ ὁ ἀδελφὸς σουὰ ἐγέννησε τὸν μαχὶρ, οὗτος πατὴρ ἐσαθών. καὶ ἐσαθὼν ἐγέννησε τὸν βη-
thrapha ꝛ phasse ꝛ theenna p̄rem ernaas.
θραφὰ καὶ τὸν φασὲ καὶ τὸν θεεννὰ πατέρα ἠρναάς.
isti viri recha. ꝛ filij cenz: gothoniel ꝛ sarata.
οὗτοι ἄνδρες ῥηχά. καὶ υἱοὶ κενὲζ, γοθονιὴλ καὶ σαραΐα.
ꝛ filij gothoniel: atheth ꝛ maonathi. ꝛ maonathi genuit ephra.
καὶ υἱοὶ γοθονιὴλ, ἀθὲθ καὶ μαωναθί. καὶ μαωναθὶ ἐγέννησε τὸν ἐφρά.
ꝛ sarai genuit ioab patrem vallis artificū: qm̄ fabri lignarij erāt.
καὶ σαραῒ ἐγέννησε τὸν ἰωὰβ πατέρα γηχαρασίμ, ὅτι τέκτονες ἦσαν.
ꝛ filij chaleb filij iephonne: iru ela ꝛ noem. ꝛ filij ela: cenez.
καὶ υἱοὶ χαλὲβ υἱοῦ ἰεφοννῆ, ἰρού ἠλὰ καὶ νοέμ. καὶ υἱοὶ ἠλᾶ, κενέζ.
ꝛ filij aleleel: ziph ꝛ zipha ꝛ thiria ꝛ aserel.
καὶ υἱοὶ ἀλελεήλ, ζίφ καὶ ζιφὰ καὶ θιριὰ καὶ ἀσερήλ.
ꝛ filij iesraa: iether ꝛ marad ꝛ epher ꝛ ialon.
καὶ υἱοὶ ἰεσραά, ἰεθὲρ καὶ μαρὰδ καὶ ἐφὲρ καὶ ἰαλών.
ꝛ iether genuit mariaz ꝛ samai ꝛ iesba patrem esthesmo.
καὶ ἰεθὲρ ἐγέννησε τὴν μαριὰμ καὶ σαμαῒ καὶ ἰεσβὰ πατέρα ἐσθεσμώ.
ꝛ vxor eius iudia peperit ei iared patrē geddor: ꝛ aber patrē socho: ꝛ iechutiel patrem zonoe.
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἰουδεία ἔτεκεν αὐτῷ τὸν ἰάρεδ πατέρα γεδδώρ, καὶ τὸν ἄβερ πατέρα σωχώ, καὶ τὸν ἰεχουτιὴλ πατέρα ζανοέ.
ꝛ isti filij phaththuia filie pharaōis: quā accepit marod.
καὶ οὗτοι υἱοὶ φαθθουΐα θυγατρὸς φαραώ, ἣν ἔλαβε μαρώδ.
ꝛ filij vxoris odia fratris naum patris ceila: garmi ꝛ esthama ꝛ machathi.
καὶ υἱοὶ γυναικὸς ὠδία ἀδελφοῦ ναοὺμ πατρὸς κεειλά, ὁ γαρμὶ καὶ ἐσθαμὰ καὶ ὁ μαχαθί.
ꝛ filij symon: amnon ꝛ rena filius annan ꝛ thilon.
καὶ υἱοὶ συμών, ἀμνὼν καὶ ῥενὰ υἱὸς ἄνναν καὶ θιλών.
ꝛ filij iesi: zochath filij zochath: filij selo.
καὶ υἱοὶ ἰεσί, ζωχὰθ υἱοὶ ζωχάθ, υἱοὶ σηλώ.
filij iuda her pater lecha. ꝛ laada pater maresa.
υἱοῦ ἰουδὰ ἦρ πατὴρ λαιχά. καὶ λααδὰ πατὴρ μαρησά.
ꝛ cognatiōes dom9 opātiū linū domui aseba.
καὶ δῆμοι οἴκου ὠβὴθ ἀβοὺς τῷ οἴκῳ ἀσεβά.
ꝛ ioachim viri chozeba ꝛ ioas ꝛ saraph.
καὶ ἰωακεὶμ ἄνδρες χοζηβὰ καὶ ἰωὰς καὶ σαράφ.
qui dominati sunt in pplo moab. ꝛ reuersi sunt in leem. at verba vetera sunt.
οἱ ἐξουσιάσαντες ἐν τῷ λαῷ μωάβ. καὶ ἀπέστρεψαν εἰς λεέμ. οἱ δὲ λόγοι παλαιοί εἰσιν.
hi figuli habitātes ī plātatiōib9 ꝛ sepibus cū rege in opibus eius
οὗτοι οἱ κεραμεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν νεταεὶμ καὶ γαδηρὰ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ
cōfortati sūt ꝛ hitauerūt ibi. filij symeon: namuel ꝛ iamin tarib zara saul. selem fili9 eius:
ἐνίσχυσαν καὶ ᾤκησαν ἐκεῖ. υἱοὶ συμεών, ναμουὴλ καὶ ἰαμεὶν ἰαρεὶβ ζαρὰ σαούλ. σελὴμ υἱὸς αὐτοῦ,
mabsam filius eius: masma filius eius. ꝛ filij masma: amuel filius eius: zachur fili9 eius: semi filius eius.
μαβσὰμ υἱὸς αὐτοῦ, μασμὰ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ υἱοὶ μασμά, ἀμουὴλ υἱὸς αὐτοῦ, ζαχοὺρ υἱὸς αὐτοῦ, σεμεῒ υἱὸς αὐτοῦ.
ꝛ semei filij sedecim: ꝛ file
καὶ τῷ σεμεῒ υἱοὶ ἑξκαίδεκα, καὶ θυγατέρες

ſex. ⁊ fratribus eius nō fuerūt filij multi.
ἕξ. καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοί.
⁊ vniuerſe cognatiōes eoꝝ nō m̄ltiplicate ſūt ſicͫ filioꝝ
καὶ πάντες οἱ δῆμοι αὐτῶν οὐκ ἐπλήθυναν ὡς υἱῶν
iuda. ⁊ habitauerūt in berſabee ⁊ mola
ἰούδα. καὶ κατῴκησαν ἐν βηρσαβεαὶ καὶ μωλα=
da ⁊ aſerſual ⁊ in balaa ⁊ in aſom ⁊ in
δὰ καὶ ἀσερσουὰλ καὶ ἐν βαλαὰ καὶ ἐν ἀσὸμ καὶ ἐν
tholath: ⁊ in bathuel ⁊ in arama ⁊ in ſecelag
θολάθ, καὶ ἐν βαθουὴλ καὶ ἐν ἀραμὰ καὶ ἐν σεκελὰγ
⁊ in bethmarchaboth: ⁊ ī eſerſuſim ⁊ in beth
καὶ ἐν βεθμαρχαβὼθ, καὶ ἐν ἐσερσουσὶμ καὶ ἐν βεθ=
bari ⁊ in ſarim. he ciuitates eoꝝ vſqꝫ ad
βαρεὶ καὶ ἐν σαρείμ. αὗται αἱ πόλεις αὐτῶν ἕως
regem dauid. ⁊ ſuburbia earū: etam
τοῦ βασιλέως δαυίδ. καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν, ἐτὰμ
⁊ ain ⁊ remmō ethecen ⁊ aſan ciuitates quinqꝫ.
καὶ αἲν καὶ ῥεμμὼν ἐθεκὲν καὶ ἀσὰν πόλεις πέντε.
⁊ vniuerſi viculi earū in circuitu ciui=
καὶ πᾶσαι αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν ἐν κύκλῳ τῶν πό=
tatum iſtarū vſqꝫ ad balaad. hec habitatio eorum:
λεων τούτων ἕως βαλαάδ. αὕτη ἡ κατοικία αὐτῶν,
⁊ genealogia eorū ipſis et moſobab et
καὶ ἡ γενεαλογία αὐτῶν αὐτοῖς καὶ μωσωβὰβ καὶ
amalec ⁊ ioſia filius amaſſiu ⁊ ioel ⁊ eu
ἀμαλὴκ καὶ ἰωσία υἱὸς ἀμασίου καὶ ἰωὴλ καὶ ἠοῦ
filij ioſabia filij ſarea filij aſiel: ⁊ elionai ⁊
υἱοὶ ἰωσαβία υἱοῦ σαρέα υἱοῦ ἀσιὴλ, καὶ ἐλιωναὶ καὶ
ieceba ⁊ ieſuia: ⁊ aſaia ⁊ adiel ⁊ iſma=
ἰεκεβὰ καὶ ἰεσουΐα, καὶ ἀσαΐα καὶ ἀδιὴλ καὶ ἰσμα=
el ⁊ baneas: ⁊ ʒiʒa filius ſophi filius ſelon filiꝰ
ὴλ καὶ βανέας, καὶ ζιζὰ υἱὸς σωφεὶ υἱὸς σηλὼν υἱὸς
ieddia: filius ſamarie filius ſamaia. iſti q̄ venerūt in
ἰεδδία, υἱὸς σαμαρεῖ υἱὸς σαμαΐα. οὗτοι οἱ ἐλθόντες ἐν
nominibꝰ principū in cognatiōibꝰ ſuis ⁊ domibꝰ
ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν τοῖς δήμοις αὐτῶν καὶ οἴκοις
affinitatū ſuarū. ⁊ fuſi ſunt in multitudinē ⁊ pro=
πατριῶν αὐτῶν. καὶ ἐχύθησαν εἰς πλῆθος καὶ ἐπο=
fecti ſunt vt ingrederētur in gerara vſqꝫ ad orientem
ρεύθησαν τοῦ ἐλθεῖν εἰς γέραρα ἕως κατ᾽ ἀνατολὰς
vallis: vt quererēt paſcua gregibus ſu
τῆς φάραγγος, τοῦ ζητῆσαι νομὴν τοῖς ποιμνίοις αὐ
is. ⁊ iuenerūt paſcua piguia ⁊ bona: ⁊ terra la
τῶν. καὶ εὗρον νομὴν πίονα καὶ ἀγαθήν, καὶ ἡ γῆ εὐ
tiſſima ante eos ⁊ in pace ⁊ quie
ρύχωρος ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχά
ta ⁊ fertilis: qm̄ ex filijs cham qui
ζουσα καὶ εὐθυνοῦσα, ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν χὰμ τῶν
habitabant illic antea. ⁊ venerūt iſti q̄
κατοικούντων ἐκεῖ ἔμπροσθεν. καὶ παρεγένοντο οὗτοι οἱ
deſcripti ſūt in nominibꝰ in diebꝰ ezechie regis
γεγραμμένοι ἐν ὀνόμασιν ἐν ἡμέραις ἐζεκίου βασιλέ
iuda. ⁊ percuſſerūt tabnacula eorū: ⁊
ως ἰούδα. καὶ ἐπάταξαν τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ
mineos qui iuēti fuerāt ibi: ⁊ deleue
τοὺς μιναίους τοὺς εὑρεθέντας ἐκεῖ, καὶ ἀνεθεμάτι
runt eos vſqꝫ ad diem hanc: ⁊ ha
σαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ κα
bitauerunt pro eis: qm̄ paſcua gregibus
τῳκίσθησαν ἀντ᾽ αὐτῶν, ὅτι νομὴ τοῖς ποιμνίοις
eoꝝ ibi. ⁊ ex ipſis filijs ſymeon abie
αὐτῶν ἐκεῖ. καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν υἱῶν συμεὼν ἐπο
runt in mōtē ſeir viri quingenti: ⁊
ρεύθησαν εἰς τὸ ὄρος σηεὶρ ἄνδρες πεντακόσιοι, καὶ
phaltias ⁊ naarias ⁊ rapheas ⁊ oʒiel filij
φαλτίας καὶ νααρίας καὶ ῥαφέας καὶ ὀζιὴλ υἱοὶ
eſue principes eorū. ⁊ percuſſerūt reli
ἰεσουὲ ἄρχοντες αὐτῶν. καὶ ἐπάταξαν τὸ κατά=
quias q̄ ſaluate fuerāt amalec: ⁊ habitauerūt
λειμμα τὸ διασωθὲν τοῦ ἀμαλὴκ, καὶ κατῴκησαν
ibi vſqꝫ ad diem hanc.
ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Ca.5.

[a]ſex [b]Frēs āt eiꝰ [c]nō habu
erunt [d]filios [e]multos [f]et
vniuerſa [g]cognatio [h]nō
[i]potuit adequare ſūmā
[l]filiorū [m]iuda. [n]Habitaue
runt aūt [o]in berſabee:
[q]& molada [r]& haſarſual
[t]& in ballaa
[u]& in aſom [x]& in tholad
[y]& in bathuel [z]& in hor=
ma [a]& in ſicelech [b]& in
bethmarchaboth [d]& ī a
ſarſaſuſim [f]& in betherai
[h]& in ſaarim.
[i]He [k]ciuitates eorum [l]vſ=
qꝫ ad [m]regē [n]dauid.
[o]ville quoqꝫ eorū [p]ethan
[q]& aen rēmon [s]& thocē
[t]& aſan [u]ciuitates [x]quīqꝫ
[y]& vniuerſi [z]viculi eorū
[b]per circuitū [c]ciuitatum
[d]iſtarū [e]vſqꝫ ad
[f]baal. [g]Hec eſt [h]habitatio
eorū: [i]& ſedium diſtribu
tio [l]Moſobab quoqꝫ [m]&
iemleth [n]& ioſa [o]filius
[p]amaſie [q]& iohel: [r]iehu
[s]filius [t]ioſabie [u]filii
[x]ſaraie [y]filii [z]aſihel [a]& elio
enai [b]& iacoba
[c]& iſuaia [d]& aſaia [e]& adi
hel [f]& iſimihel
[g]& banaia: [h]ziza quoqꝫ
[i]filius [k]ſephei [l]filii [m]allō:
[n]filii [o]idaia [p]filii [q]ſemri: [r]fi
lii [s]ſamaia. [t]Iſti ſunt
[x]nominati [y]principes
[z]in cognationibus ſuis:
[a]& ī [a]domo [b]affinitatū ſu
arū [c]multiplicati ſūt [d]ve=
hemēter. [e]Et ꝓfecti ſunt
[f]vt īgrederētur i [g]gador
[h]vſqꝫ [i]ad oriētē [k]vallis: &
[l]vt q̄rerēt [m]paſcua [n]gre=
gibus ſuis. [o]Inuenerunt
qꝫ [p]paſcuas [q]vberes [r]&
valde [r]bōas [s]et terrā [t]latiſ
ſimā [x]et quietā [y]& fertilē:
[z]in q̄ [a]ān [c]hītauerant [a]de
ſtirpe [b]chā. [g]Hi ergo [f]ve=
nerūt [h]quos ſupra [h]dſcri
pſimꝰ [i]noīatim [k]in diebꝰ
[l]ezechie [m]regis [n]iuda [o]et
ꝑcuſſerūt [q]tabernacula
eorū [r]et [s]hītatores [t]q [u]iuē
ti fuerāt [x]ibi [y]& deleuerūt
eos [z]vſqꝫ ad [b]pn̄tē [a]diem:
[c]hītauerūtqꝫ [d]ꝓ eis. [e]qm̄
vberrimas [f]paſcuas [h]ibi=
dē reperunt. [k]De [l]filiis
quoqꝫ [m]ſymeō [n]abierunt
[o]in mōtē [p]ſeyr [q]viri [r]quin
gēti: habentes principeſ
[t]phaltiā [u]et naariā [x]et ra=
phiam [y]et ozihel
[z]filius [a]ieſi: [c]et ꝑcuſſerūt
[e]reliqas [f]q̄ euadere potu
erāt [g]amalechitarū [h]et hī
tauerunt [i]ibi pro eis [k]vſ=
qꝫ ad [l]diem [m]hanc. 5

שֵׁשׁ וּלְאֶחָיו אֵין בָּנִים רַבִּים וְכֹל — רבב
מִשְׁפַּחְתָּם לֹא הִרְבּוּ עַד בְּנֵי — רבה
יְהוּדָה׃ וַיֵּשְׁבוּ בִּבְאֵר שֶׁבַע
וּמוֹלָדָה וַחֲצַר שׁוּעָל׃ וּבְבִלְהָה
וּבְעֶצֶם וּבְתוֹלָד׃ וּבִבְתוּאֵל וּבְחָרְמָה
וּבְצִיקְלַג׃ וּבְבֵית מַרְכָּבוֹת וּבַחֲצַר
סוּסִים וּבְבֵית בִּרְאִי וּבְשַׁעֲרָיִם
אֵלֶּה עָרֵיהֶם עַד מְלֹךְ דָּוִיד׃ — עיר
וְחַצְרֵיהֶם עֵיטָם וָעַיִן רִמּוֹן וְתֹכֶן
וְעָשָׁן עָרִים חָמֵשׁ׃ וְכָל חַצְרֵיהֶם
אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הֶעָרִים הָאֵלֶּה עַד — סבב
בָּעַל זֹאת מוֹשְׁבֹתָם וְהִתְיַחְשָׂם — ישב יחש
לָהֶם׃ וּמְשׁוֹבָב וְיַמְלֵךְ וְיוֹשָׁה בֶּן
אֲמַצְיָה׃ וְיוֹאֵל וְיֵהוּא בֶּן יוֹשִׁבְיָה בֶּן
שְׂרָיָה בֶּן עֲשִׂיאֵל׃ וְאֶלְיוֹעֵינַי וְיַעֲקֹבָה
וִישׁוֹחָיָה וַעֲשָׂיָה וַעֲדִיאֵל וִישִׂימִאֵל
וּבְנָיָה׃ וְזִיזָא בֶּן שִׁפְעִי בֶּן אַלּוֹן בֶּן
יְדָיָה בֶּן שִׁמְרִי בֶּן שְׁמַעְיָה׃ אֵלֶּה
הַבָּאִים בְּשֵׁמוֹת נְשִׂיאִים — בוא נשא
בְּמִשְׁפְּחוֹתָם וּבֵית אֲבוֹתֵיהֶם פָּרְצוּ — שפחה
לָרֹב׃ וַיֵּלְכוּ לִמְבוֹא גְדֹר עַד לְמִזְרַח — בוא זרח
הַגָּיְא לְבַקֵּשׁ מִרְעֶה לְצֹאנָם׃ וַיִּמְצְאוּ — רעה מצא
מִרְעֶה שָׁמֵן וָטוֹב וְהָאָרֶץ רַחֲבַת
יָדַיִם וְשֹׁקֶטֶת וּשְׁלֵוָה כִּי מִן חָם — שקט שלה
הַיֹּשְׁבִים שָׁם לְפָנִים׃ וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה — פנה בוא
הַכְּתוּבִים בְּשֵׁמוֹת בִּימֵי יְחִזְקִיָּהוּ — כתב יום
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיַּכּוּ אֶת אָהֳלֵיהֶם — נכה
וְאֶת הַמְּעוּנִים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁמָּה — עון
וַיַּחֲרִימֻם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיֵּשְׁבוּ
תַּחְתֵּיהֶם כִּי מִרְעֶה לְצֹאנָם שָׁם׃
וּמֵהֶם מִן בְּנֵי שִׁמְעוֹן הָלְכוּ לְהַר
שֵׂעִיר אֲנָשִׁים חֲמֵשׁ מֵאוֹת — מאה
וּפְלַטְיָה וּנְעַרְיָה וּרְפָיָה וְעֻזִּיאֵל
בְּנֵי יִשְׁעִי בְּרֹאשָׁם׃ וַיַּכּוּ אֶת — נכה
שְׁאֵרִית הַפְּלֵטָה לַעֲמָלֵק וַיֵּשְׁבוּ
שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

Cap.v. ובני ראובן בכור ישראל
כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו בכר יצע
נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל
ולא להתיחש לבכרה: כי יהודה
גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה נגד
ליוסף: בני ראובן בכור ישראל חנוך
ופלוא חצרון וכרמי: בני יואל
שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו:
מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו: בארה
בנו אשר הגלה תלגת פלנאסר מלך גלה
אשר הוא נשיא לראובני: ואחיו נשא
למשפחתיו בהתיחש לתלדותם שפחה יחש
הראש יעיאל וזכריהו: ובלע בן עזז ילד
בן שמע בן יואל הוא יושב בערער ישב
ועד נבו ובעל מעון: ולמזרח ישב זרח
עד לבוא מדברה למן הנהר פרת כי דבר
מקניהם רבו בארץ גלעד: ובימי קנה רבה
שאול עשו מלחמה עם ההגראים יום עשה
ויפלו בידם וישבו באהליהם על לחם
כל פני מזרח לגלעד: ובני גד לנגדם נפל
ישבו בארץ הבשן עד סלכה: יואל פנה
הראש ושפם המשנה ויעני ושפט שנה
בבשן: ואחיהם לבית אבתיהם אח
מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן
וזיע ועבר שבעה: אלה בני אביחיל
בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל
בן ישישי בן יעדו בן בוז: אחי בן
עבדיאל בן גוני ראש לבית אבתם:
וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל
מגרשי שרון על תוצאותם: כלם גרש יצא
התיחשו בימי יותם מלך יהודה
ובימי ירבעם מלך ישראל: בני
ראובן וגדי וחצי שבט מנשה חצה
מן בני חיל אנשים נשאי מגן
וחרב ודרכי קשת ולמודי למד
מלחמה ארבעים וארבעה אלף לחם רבע

Filii quoq; rubē primogeniti israel: ∞ ipse quippe fuit primogenitus eius: sed cū violasset torū pris sui: data sunt primogenita eius filiis ioseph filii israel: & nō ē ille reputatus ī primogenitū. Porro iudas qui erat fortissimus īter frēs suos: de stirpe eius prīcipes germinati sūt: priogenita āt reputata sunt Ioseph. Filii ergo rubē priogēiti israel enoch & phallu: esrō & charmi. Filii iohel samaia filius ei9: gog filius ei9: semei filius ei9: micha filius ei9: rechia filius eius: baal filius eius: beera filius eius: quē captiuū duxit theglatphalasar rex assyriorū: & fuit prīceps in tribu rubē. Frēs āt eius & vniuersa cognatio eius qn̄ nūerabātur p familias suas habuerūt prīcipes iehihel & zachariā. Porro bala filius azaz filii sāma filii iohel ipse hītauit in aroer vsq; ad nebo & beelmeō. Cōtra orīetalē quoq; plagā hītauit vsq; ad introitū heremi & fluuiū eufratē. Multū quippe iumētorū numerū possidebāt ī terra galaad. In dieb9 āt saul pliati sunt cōtra agarenos & īterfecerūt illos: hītauerūtq; p eis in tabernaculis eorū ī oī plaga q̄ respicit ad oriētē galaad. Filii vero gad e regiōe eorū hītauerūt ī tra basā vsq; selcha: iohel ī capite: & sapham scd̄s: ianai āt & saphat ī basan. Frēs vero eorū sm̄ domos cognationū suarū michael & mosollā & sebe: & iori & iachā & zie & heber septē. Hi filii abihail: filii vri: filii iara: filii galaad: filii michael: filii iesesi: filii geddo: filii buz. Frēs quoq; filii abdihel filii guni prīcipes domus ī familiis suis: & hītauerūt ī galaad & in basā & in viculis eius & in cūctis suburbanis sarō vsq; ad termīos. Oēs hi nūerati sūt ī diebus ioathā regis iuda & ī diebus hieroboā regis isrl. filii rubē et gad & dimidie trib9 manasse: viri bellatores scuta portantes & gladios et

Et filij ruben primogeniti israel: qm̄ ipse
Καὶ υἱοὶ ῥουβὴν πρωτοτόκου ἰσραήλ, ὅτι αὐτὸς
primogenitus: cū āt violasset torum pa=
ὁ πρωτότοκος, ἐν δὲ τῷ βεβηλῶσαι τὴν στρωμνὴν τοῦ πα
tris sui: data sūt priogenita eius filiis ioseph
τρὸς αὐτοῦ, ἐδόθη τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ υἱοῖς ἰωσὴφ
filij israel. et nō est reputatus in primogenita ru
υἱοῦ ἰσραήλ. καὶ οὐκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτοτόκια ῥου=
ben. qr iudas potens fortitudine in fratrib9 su=
βήν. ὅτι ἰούδας δυνατὸς ἰσχύϊ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐ=
is: et in ducē ex ipso: et primogenita
τοῦ, καὶ εἰς ἡγούμενον ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὰ πρωτοτόκια
ioseph. et filij ruben primogeniti israel: enoch
τῷ ἰωσήφ. καὶ υἱοὶ ῥουβὴν πρωτοτόκου ἰσραήλ, ἐνὼχ
et phallu asron et charmi. filij ioel: semei fili9
καὶ φαλλοὺ ἀσρὼν καὶ χαρμί. υἱοὶ ἰωήλ, σεμεῒ υἱὸς
eius: gog filius eius: samee fili9 eius micha fili9
αὐτοῦ, γὼγ υἱὸς αὐτοῦ, σαμεὲ υἱὸς αὐτοῦ, μιχὰ υἱὸς
eius: raia filius eius: baal filius eius: bara fi=
αὐτοῦ, ῥαΐα υἱὸς αὐτοῦ, βαὰλ υἱὸς αὐτοῦ, βαρὰ υἱ
lius eius: quē seduxit theglaphalasar rex assy
ὸς αὐτοῦ, ὃν ἀπῴκισε θεγλαφαλασὰρ βασιλεὺς ἀσσυ
riorū ipse priceps ruben. et fratres eius
ρίων αὐτὸς ἄρχων τοῦ ῥουβήν. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
in pplis eius p familias suas in ge
ἐν τοῖς δήμοις αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἐν τῇ γε
nealogia eorū. pnceps ioel: et zacharias et ba
νεαλογίᾳ αὐτῶν. ὁ ἄρχων ἰωήλ, καὶ ζαχαρίας καὶ βα
las fili9 azaz filius semei filius ioel: ipse habitans
λαὰ υἱὸς ἀζὰζ υἱὸς σεμεῒ υἱὸς ἰωήλ, αὐτὸς κατοικῶν
in aroer et vsq; ad nabo. et beelmeon et cōtra orien=
ἐν ἀροὴρ καὶ ἕως ναβώ. καὶ βεελμεὼν καὶ κατὰ ἀνατο
tem habitauit vsq; ad itroitū eremi a
λὰς κατῴκησεν ἕως τῆς εἰσόδου τῆς ἐρήμου ἀπὸ τοῦ
flumine euphrate: qm̄ iumēta eorū multiplicata
ποταμοῦ εὐφράτου, ὅτι τὰ κτήνη αὐτῶν ἐπληθύνθη=
sunt in terra galaad. et in diebus saul fece
σαν ἐν τῇ γῇ γαλαάδ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις σαοὺλ ἐποί
runt bellum cum agarenis. et ceciderūt in ma
ησαν πόλεμον μετὰ τῶν ἀγαρηνῶν. καὶ ἔπεσον ἐν τῇ χει
nu sua: et habitauerūt in tabnaculis eorū in
ρὶ αὐτῶν, καὶ κατῴκησαν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν ἐπὶ
omni facie orientis galaad. et filij gad
παντὸς προσώπου ἀνατολῶν τῆς γαλαάδ. καὶ υἱοὶ γὰδ
habitauerūt e regione eorū in terra basan vsq;
κατῴκησαν ἐξεναντίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ γῇ τῆς βασὰν ἕως
selcha: et ioel priceps: et saphan secūdus: et io=
σελχά, καὶ ἰωὴλ ὁ ἄρχων, καὶ σαφὰν ὁ δεύτερος, καὶ ἰω
ani scriba et saphan in basan et fratres
αννὶ ὁ γραμματεὺς καὶ σαφὰν ἐν τῇ βασάν. καὶ οἱ ἀδελφοὶ
sm̄ domos cognationū suarū michael et mosolam et sabe
κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν μιχαὴλ καὶ μοσολὰμ καὶ σαβ
iori ⁊ ioachan ⁊ zia ⁊ heber septē. hi filij abiel f
ἰωρεὶ καὶ ἰωάχαν καὶ ζία καὶ ἔβερ ἑπτά. οὗτοι υἱοὶ ἀβιὴλ
ri filij iarue filij galaad filij michael filij susi filij ied
ρὶ υἱοῦ ἰαρουὲ υἱοῦ γαλαὰδ υἱοῦ μιχαὴλ υἱοῦ σουσὶ υἱοῦ ἰεδ
lij buz: filij abdiel filij guni pricips sm̄ domū familie
οῦ βούζ, υἱοῦ ἀβδιὴλ υἱοῦ γουνεὶ ἄρχων κατ᾽ οἶκον πατριᾶς
⁊ habitauerūt in terra galaad ⁊ in terra basan ⁊ in
καὶ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ γαλαὰδ καὶ ἐν τῇ γῇ βασὰν καὶ ἐν τ
culis eius ⁊ in oib9 suburbanis saron vsq; ad
μαις αὐτῆς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀφωρισμένοις σαρὼν ἐπὶ τῶ
minos eorū. oēs numerati sunt in dieb9 ioathā
δων αὐτῶν. πάντες ἐγενεαλογήθησαν ἐν ἡμέρᾳ ἰωθὰμ β
gis iuda: ⁊ in diebus hierobam regis isrl. filij rub
ως ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις ἱεροβοὰμ βασιλέως ἰσλ. υἱοὶ ῥου
gad ⁊ dimidiū tribus manasse a filijs fortitudinis: o
γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ ἀπὸ υἱῶν δυνάμεων, πά
ri tollētes scutum ⁊ ensem ⁊ tēdētes ar
δρες αἴροντες ἀσπίδα καὶ μάχαιραν καὶ ἐντείνοντες τό
eruditi ad prelia quadraginta ⁊ quattuor m
δεδιδαγμένοι πόλεμον τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες χι

τ ſeptingenti τ ſexaginta procedētes ad pu=
κὰι ἑπτακόσιοι κὰι ἑξήκοντα ἐκπορευόμενοι ἐις πα=
gnam: τ fecerūt bellum cum agarenis
ράταξιν, κὰι ἐποίησαν πόλεμον μετὰ τῶν ἀγαρηνῶν
τ itureis τ naphiſſeis τ nedabeis τ clamaue
κὰι ἰτουραίων κὰι ναφισαίων κὰι νηδαβαίων κὰι ἐβόη
rūt cōtra eos: τ traditi ſunt in man⁹ eorū aga=
σαν ἐπ' ἀυτοὺς, κὰι παρεδώθησαν ἐν χειρὶ ἀυτῶν ὁι ἀγα
reni τ vniuerſi q̄ cum eis: q̄m deū inuocauerūt
ρηνοὶ κὰι πάντες ὁι μετ' ἀυτῶν, ὅτι τῷ θεῷ ἐβόησαν
in bello: τ exaudiuit eos: q̄m credide
ἐν τῷ πολέμῳ, κὰι ἐπήκουσεν ἀυτῶν, ὅτι ἐπεποί=
runt in eum. τ ceperūt i captiuitatē poſſeſſiōes eo
θησαν ἐπ' ἀυτῷ. κὰι ἠχμαλώτευσαν τὰς κτήσεις ἀυ
rum: camelorū quinquagita milia: τ ouium
τῶν, καμήλων πεντήκοντα χιλιάδας, κὰι προβάτων
D ducēta τ quinquaginta milia: τ aſinorꝫ
διακοσίας κὰι πεντήκοντα χιλιάδας, κὰι ὄνους
duo milia: τ aīas hoīum centū milia.
δισχιλίους, κὰι ψυχὰς ἀνθρώπων ἑκατὸν χιλιάδας.
vulnerati enī multi corruerūt: q̄m a deo
τραυματίαι γὰρ πολλοὶ ἔπεσον, ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ὁ
bellum: τ habitauerūt pro eis vſq̄ ad trāſmigra=
πόλεμος, κὰι κατῴκησαν ἀντ' ἀυτῶν ἕως τῆς ἀποικί
tionē. τ dimidie tribus manaſſe hītauerūt in
ας. κὰι ὁι ἡμίσεις τῆς φυλῆς μανασσῆ ᾤκησαν ἐν τῇ
terra a baſan vſq̄ baal hermō τ ſanir τ mōtē
γῇ ἀπὸ βασὰν ἕως βαὰλ ἑρμὼν κὰι σανεὶρ κὰι ὄρους
hermō hi multiplicati ſūt. τ iſti principes do
ἑρμὼν ἀυτοὶ ἐπληθύνθησαν. κὰι ὅυτοι ὁι ἄρχοντες ὁι=
mus cognatiōūꝫ eorꝫ: apher τ ieſſi τ ediel τ ezri
κου πατριῶν ἀυτῶν, ἄφερ κὰι ἰεσεῒ κὰι ἐδιὴλ κὰι ἐζρι
el τ hieremias τ hoduia τ iediel: viri poten
ὴλ κὰι ἱερεμίας κὰι ὠδουΐα κὰι ἰεδιήλ, ἄνδρες δυνα=
te fortitudine viri nominati principes in domo familia
τοὶ ἰσχυῒ ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἄρχοντες κατ' ὄικον πατρι
rū ſuarū. τ p̄uaricati ſūt in deū patrum ſuorū:
ῶν ἀυτῶν. κὰι ἠθέτησαν ἐν τῷ θεῷ τῶν πατέρων ἀυτῶν,
τ fornicati ſunt poſt deos p̄plorꝫ terre:
κὰι ἐπορνεύθησαν ὀπίσω τῶν θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς,
quos abſtulit de⁹ a facie eorū. τ ſuſcitauit
ὅυς ἐξῆρεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου ἀυτῶν. κὰι ἐξήγειρεν
deus iſrael ſpūm phul regis aſſyriorū
ὁ θεὸς ἰσραὴλ τὸ πνεῦμα φοὺλ βασιλέως ἀσυρίων
τ ſpūm theglatphalaſar regis aſſy=
κὰι τὸ πνεῦμα θεγλατφαλασὰρ βασιλέως ἀσυ
riorū. τ trāſtulit ruben τ gaddi τ
ρίων. κὰι ἀπώκισε τὸν ῥουβὴν κὰι τὸν γαδδὶ κὰι
dimidiā tribuꝫ manaſſe. τ adduxit eos
τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ. κὰι ἐισήγαγεν ἀυτοὺς
in ala τ abor τ arra τ fluuium gozā
ἐις ἀλὰ κὰι ἀβὼρ κὰι ἀῤῥὰ κὰι ποταμὸν γοζὰν
vſq̄ ad diem hanc.
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Ca.6.

Filij leui: gerſon τ caath τ merari. τ
Υἱοὶ λευί, γερσὼν κὰι κααθ κὰι μεραρί. κὰι
filij caath: ambram τ iſſaar chebron τ oziel.
ὑιοὶ καάθ, ἀμβρὰμ κὰι ἰσαὰρ χεβρὼν κὰι ὀζιήλ.
τ filij ambram: aarō τ moyſes τ mariaꝫ.
κὰι ὑιοὶ ἀμβράμ, ἀαρὼν κὰι μωυσῆς κὰι μαριάμ.
τ filij aaron: nadab τ abiud eleazar τ
κὰι ὑιοὶ ἀαρών, ναδὰβ κὰι ἀβιοὺδ ἐλεάζαρ κὰι
ithamar. τ eleazar genuit phinees: τ phineeſ
ἰθάμαρ. κὰι ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν φινεές, κὰι φινεὲς
genuit abiſu: τ abiſu genuit boci:
ἐγέννησε τὸν ἀβισού, κὰι ἀβισοὺ ἐγέννησε τὸν βοκί,
τ boci genuit ozi: τ ozi genuit zarea: τ
κὰι βοκὶ ἐγέννησε τὸν ὀζί, κὰι ὀζὶ ἐγέννησε τὸν ζαρέα, κὰι
zarea genuit marioth: τ marioth genuit
ζαρέα ἐγέννησε τὸν μαριώθ, κὰι μαριὼθ ἐγέννησε τὸν
amaria: τ amaria genuit
ἀμαρία, κὰι ἀμαρία ἐγέννησε ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

tēdētes arcū: erudítiq̄ ad p̄lía q̄dragīta q̄ttuor milia & ſeptīgēti ſexagīta p̄cedētes ad pugnā: dimícauerūt contra agarenos. Ithurei vero & naphis & nodab prebuerunt eis auxilium. Traditiq̄ ſunt in man⁹ eorū agareni & vniuerſi q fuerant cū eis: qa deū iuocauerūt cū p̄liarentur & exaudiuit eos eo q credidiſſet in eū. Ceperūtq̄ oīa q̄ poſſederāt camelorū q̄nq̄gīta mília & ouiū ducēta q̄nq̄gīta mília aſínos duo milia & aīas hoīm cētū milia. Vulnerati aūt multi corruerūt. Fuit eī bellū dei. Hītauerūtq̄ p eis vſq̄ ad trāſmigrationē. Filii quoq̄ dimídie tribus manaſſe poſſederūt terrā a finibus baſan vſq̄ baal hermō & ſanir: & mōtē hermō. Ingēs qppe nūerus erat. Et hi fuerāt prīcipes domus cognatiōis eorū: epher ieſi & helihel: ezrihel & ieremía & odoia & iedíhel viri fortiſſimi & potentes & noīati duces ī familiis ſuis. Reliq̄rūt āt deū patrū ſuorū & fornicati ſūt poſt deos populorū tre quos abſtulit deus corā eis: & ſuſcitauit deus iſrael ꝏꝏ ſpiritum phul regis aſſyriorū & ſpiritum ꝏ theglatphalaſar regis aſſur: ꝏꝏꝏꝏ & trāſtulit rubē & gad & dimidiam ꝏꝏꝏ tribū manaſſe: & adduxit eos in ale & in abor & ara & fluuiū gozan vſq̄ ad diem hanc. 6.

Filii leui: gerſō: caath: ꝏꝏꝏ & merari. Filii caath: amram: iſaar: ꝏꝏ hebron: & ozihel. Filii amram ꝏꝏꝏ aarō moyſes et maria. Filii aaron ꝏꝏꝏ nadab & abiu eleazar et ithamar. ꝏꝏꝏ Eleazar genuit fínees: et finees ꝏꝏꝏ genuit abiſue. Abiſue vero ꝏꝏꝏꝏ genuit bocci: & bocci genuit ozi: ꝏꝏꝏ ozi gēuit zaraiam: & zaraias ꝏꝏꝏꝏ genuit meraioth: porro meraioth genuit ꝏ

וְשֶׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים יֹצְאֵי צָבָא׃ | מֵאָה
וַיַּעֲשׂוּ מִלְחָמָה עִם הַהַגְרִיאִים וִיטוּר | עָשָׂה
וְנָפִישׁ וְנוֹדָב׃ וַיֵּעָזְרוּ עֲלֵיהֶם וַיִּנָּתְנוּ | עָזַר נָתַן
בְיָדָם הַהַגְרִיאִים וְכֹל שֶׁעִמָּהֶם | עַם
כִּי לֵאלֹהִים זָעֲקוּ בַּמִּלְחָמָה וְנַעְתּוֹר | עָתַר
לָהֶם כִּי בָטְחוּ בוֹ׃ וַיִּשְׁבּוּ מִקְנֵיהֶם | שָׁבָה קָנָה
גְּמַלֵּיהֶם חֲמִשִּׁים אֶלֶף וְצֹאן מָאתַיִם | מֵאָה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וַחֲמוֹרִים אַלְפָּיִם | חָמַר
וְנֶפֶשׁ אָדָם מֵאָה אָלֶף׃ כִּי חֲלָלִים
רַבִּים נָפָלוּ כִּי מֵהָאֱלֹהִים הַמִּלְחָמָה
וַיֵּשְׁבוּ תַחְתֵּיהֶם עַד הַגֹּלָה׃ וּבְנֵי | גָּלָה
חֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה יָשְׁבוּ בָּאָרֶץ
מִבָּשָׁן עַד בַּעַל חֶרְמוֹן וּשְׂנִיר וְהַר
חֶרְמוֹן הֵמָּה רָבוּ׃ וְאֵלֶּה רָאשֵׁי בֵית | רָבָה
אֲבוֹתָם וְעֵפֶר וְיִשְׁעִי וֶאֱלִיאֵל
וְעַזְרִיאֵל וְיִרְמְיָה וְהוֹדַוְיָה וְיַחְדִּיאֵל
אֲנָשִׁים גִּבּוֹרֵי חַיִל אַנְשֵׁי שֵׁמוֹת | גָּבַר
רָאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם׃ וַיִּמְעֲלוּ | מָעַל
בֵּאלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵי | זָנָה
עַמֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֱלֹהִים | שָׁמַד
מִפְּנֵיהֶם׃ וַיָּעַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת | פָּנָה עוּר
רוּחַ פּוּל מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת רוּחַ
תִּלְּגַת פִּלְנֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר
וַיַּגְלֵם לָראוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי | גָּלָה חָצָה
שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה וַיְבִיאֵם לַחְלַח וְחָבוֹר | בּוֹא
וְהָרָא וּנְהַר גּוֹזָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

בְּנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן קְהָת | Cap.vi.
וּמְרָרִי׃ וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם יִצְהָר
וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃ וּבְנֵי עַמְרָם
אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה וּמִרְיָם וּבְנֵי אַהֲרֹן
נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃
אֶלְעָזָר הוֹלִיד אֶת פִּינְחָס פִּינְחָס | יָלַד
הוֹלִיד אֶת אֲבִישׁוּעַ׃ וַאֲבִישׁוּעַ
הוֹלִיד אֶת בֻּקִּי וּבֻקִּי הוֹלִיד אֶת עֻזִּי׃
וְעֻזִּי הוֹלִיד אֶת זְרַחְיָה וּזְרַחְיָה
הוֹלִיד אֶת מְרָיוֹת׃ מְרָיוֹת הוֹלִיד

אֶת אֲמַרְיָה, וַאֲמַרְיָה הוֹלִיד אֶת
אֲחִיטוּב: וַאֲחִיטוּב הוֹלִיד אֶת צָדוֹק,
וְצָדוֹק הוֹלִיד אֶת אֲחִימָעַץ:
וַאֲחִימַעַץ הוֹלִיד אֶת עֲזַרְיָה, וַעֲזַרְיָה
הוֹלִיד אֶת יוֹחָנָן: וְיוֹחָנָן הוֹלִיד אֶת
עֲזַרְיָה, הוּא אֲשֶׁר כִּהֵן בַּבַּיִת, אֲשֶׁר
בָּנָה שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלָם: וַיּוֹלֶד עֲזַרְיָה
אֶת אֲמַרְיָה, וַאֲמַרְיָה הוֹלִיד אֶת
אֲחִיטוּב: וַאֲחִיטוּב הוֹלִיד אֶת צָדוֹק,
וְצָדוֹק הוֹלִיד אֶת שַׁלּוּם: וְשַׁלּוּם
הוֹלִיד אֶת חִלְקִיָּה, וְחִלְקִיָּה הוֹלִיד
אֶת עֲזַרְיָה: וַעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת
שְׂרָיָה, וּשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת יְהוֹצָדָק:
וִיהוֹצָדָק הָלַךְ בְּהַגְלוֹת יְהוָה אֶת — גלה
יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם בְּיַד נְבֻכַדְנֶצַּר:
בְּנֵי לֵוִי גֵּרְשֹׁם קְהָת וּמְרָרִי: וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹם לִבְנִי וְשִׁמְעִי: וּבְנֵי
קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל:
בְּנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמֻשִׁי, וְאֵלֶּה
מִשְׁפְּחוֹת הַלֵּוִי לַאֲבֹתֵיהֶם: לְגֵרְשׁוֹם, — שפח
לִבְנִי בְנוֹ יַחַת בְּנוֹ, זִמָּה בְּנוֹ: יוֹאָח
בְּנוֹ עִדּוֹ בְנוֹ, זֶרַח בְּנוֹ, יְאָתְרַי בְּנוֹ:
בְּנֵי קְהָת עַמִּינָדָב בְּנוֹ, קֹרַח בְּנוֹ,
אַסִּיר בְּנוֹ: אֶלְקָנָה בְנוֹ, וְאֶבְיָסָף
בְּנוֹ, וְאַסִּיר בְּנוֹ: תַּחַת בְּנוֹ, אוּרִיאֵל
בְּנוֹ, עֻזִּיָּה בְנוֹ, וְשָׁאוּל בְּנוֹ: וּבְנֵי
אֶלְקָנָה, עֲמָשַׂי וַאֲחִימוֹת: אֶלְקָנָה,
בְּנֵי אֶלְקָנָה צוֹפַי בְּנוֹ, וְנַחַת
בְּנוֹ: אֱלִיאָב בְּנוֹ, יְרֹחָם בְּנוֹ, אֶלְקָנָה
בְנוֹ, וּבְנֵי שְׁמוּאֵל הַבְּכֹר וַשְׁנִי
וַאֲבִיָּה: בְּנֵי מְרָרִי מַחְלִי, לִבְנִי
בְנוֹ, שִׁמְעִי בְנוֹ, עֻזָּה בְנוֹ: שִׁמְעָא
בְנוֹ, חַגִּיָּה בְנוֹ, עֲשָׂיָה בְנוֹ: וְאֵלֶּה
אֲשֶׁר הֶעֱמִיד דָּוִיד עַל יְדֵי שִׁיר — עמד שור
בֵּית יְהוָה, מִמְּנוֹחַ הָאָרוֹן: וַיִּהְיוּ — נוח היה
מְשָׁרְתִים לִפְנֵי מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד — שרת כנה / שכן יעד

amariā & amarias genuit achitob. achitob genuit ſadoch: & ſadoch genuit achimaas: achimaas gēuit azariam: azarias genuit iohannan: iohannan genuit azariā. Ipſe eſt qui ſacerdotio functus eſt ī domo quā edificauit ſalomō in ieruſalē: gēuit āt azarias amariā: & amarias genuit achitob. Achitob genuit ſadoch: & ſadoch genuit ſellū. Sellum genuit helchiā: & helchias genuit azariam. Azarias genuit zaraiā: & zaraias genuit ioſedech. Porro ioſedech egreſſus eſt quando tranſtulit dominus iudā & ieruſalē p man9 nabuchodonoſor. Filii ergo leui: gerſon caath & merari. Et hec noīa filiorū gerſō: lobni & ſemei: filii caath amrā & iſaar & hebron & ozihel. Filii merari: mooli & muſi. He autē gñatiōes leui ſm familias eoꝝ. Gerſon lobni filius eius iaath filius eius zāma filius eius: ioaa fili9 ei9: addo filius ei9: ſara filius ei9 iethrai fili9 eius. Filii caath: amīadab filius ei9: chore filius eius: aſir filius eius: helchana filius ei9: abiaſaph filius eius. aſir filius eius: caath filius ei9: vriel filius eius: ozias filius eius: ſaul filius ei9. Filii helchana: amaſai & achimoth & helchana. Filii helchana: ſophai filius eius naath filius eius heliab filius eius: hieroā filius eius helchana filius eius. Filii ſamuel primogēitus vaſſeni & abia. Filii āt merari mooli: lobni filius eius: ſēmei filius eius: oza filius eius: ſamaa filius eius: aggia filius eius: aſia filius ei9. Iſti ſunt quos cōſtituit dauid ſuper cantores domus dñi: ex quo collocata eſt arca: & miniſtrabant corā tabernaculo teſtimonii

achitob: ꝛ achitob genuit ſadduc:
τὸν ἀχιτώβ, καὶ ἀχιτὼβ ἐγέννησε τὸν σαδδοὺκ,
ꝛ ſadduc genuit achimaas: ꝛ achimaas
καὶ σαδδοὺκ ἐγέννησε τὸν ἀχιμαάς, καὶ ἀχιμαὰς
genuit azariam: azarias genuit ionan: ꝛ
ἐγέννησε τὸν ἀζαρίαν, ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν ἰωνᾶν, καὶ
ionas genuit azariā: iſte eſt azarias q̄ ſa-
ἰωνὰς ἐγέννησε τὸν ἀζαρίαν, αὐτός ἐστιν ἀζαρίας ὁ ἱε-
cerdotio fūct9 ē ī domo quā edificauit ſalomon ī hie
ρατεύσας ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησε σολομὼν ἐν ἱε
ruſalem. ꝛ genuit azarias amariā: ꝛ
ρουσαλήμ· καὶ ἐγέννησεν ἀζαρίας τὸν ἀμαρίαν, καὶ
amarias genuit achitob: ꝛ achitob ge
ἀμαρίας ἐγέννησε τὸν ἀχιτώβ, καὶ ἀχιτὼβ ἐγέννη
nuit ſadduc: ꝛ ſadduc genuit ſel
σε τὸν σαδδοὺκ, καὶ σαδδοὺκ ἐγέννησε τὸν σελ
lum: ꝛ ſellum genuit chelciam: ꝛ chel
λούμ, καὶ σελλοὺμ ἐγέννησε τὸν χελκίαν, καὶ χελ
cias genuit azariā: ꝛ azarias genuit
κίας ἐγέννησε τὸν ἀζαρίαν, καὶ ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν
fareaz: ꝛ fareas genuit ioſedec: ꝛ
σαρέαν, καὶ σαρέας ἐγέννησε τὸν ἰωσεδέκ, καὶ
ioſedec egreſſus ē qñ trāſtulit dñs iudaꝫ
ἰωσεδὲκ ἐπορεύθη ἐν τῷ ἀποικίζειν κύριον τὸν ἰούδα
ꝛ hieruſalem in manu nabuchodonoſoꝛ ad
καὶ τὴν ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ ναβουχοδονόσωρ εἰς
babylonem. filij leui: gerſon caath ꝛ merari. ꝛ
βαβυλῶνα. υἱοὶ λευΐ, γερσὼν καὰθ καὶ μεραρί. καὶ
hec nomina filioꝝ gerſon: lobēni ꝛ
ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν γερσών, λοβενὶ καὶ
ſemei. ꝛ filij caath: amram ꝛ iſſaar chebꝛon ꝛ
σεμεΐ. καὶ υἱοὶ καάθ, ἀμρὰμ καὶ ἰσσάαρ χεβρὼν καὶ
oziel. ꝛ filij merari: mooli et muſi. he gñ
ὀζιήλ. καὶ υἱοὶ μεραρί, μοολὶ καὶ μουσί. αὗται αἱ
rationes leui ſecūdū familias eoꝝ.
συγγένειαι τοῦ λευΐ κατὰ πατριὰς αὐτῶν. τῷ
gerſon lobēni filius eius: iaath filius eius: zem-
γερσὼν λοβενὶ υἱὸς αὐτοῦ, ἰαὰθ υἱὸς αὐτοῦ, ζεμ-
ma fili9 eius: ioaa fili9 eius: addo filius eius: za-
μὰ υἱὸς αὐτοῦ, ἰωαὰ υἱὸς αὐτοῦ, ἀδδὼ υἱὸς αὐτοῦ, ζα-
ra filius eius: hiethꝛi filius eius. filij caath: iſaar fi-
ρὰ υἱὸς αὐτοῦ, ἰεθρὶ υἱὸς αὐτοῦ. υἱοὶ καάθ, ἰσαὰρ υἱ-
lius ei9: aminadab filius eius: coꝛe filius eius:
ὸς αὐτοῦ, ἀμιναδὰβ υἱὸς αὐτοῦ, κορὲ υἱὸς αὐτοῦ,
aſer filius eius: elcana filius eius: abiaſaph
ἀσὴρ υἱὸς αὐτοῦ, ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, ἀβιασὰφ
filius eius: aſer filus eius: thaath fili9 eius:
υἱὸς αὐτοῦ, ἀσὲρ υἱὸς αὐτοῦ, θαὰθ υἱὸς αὐτοῦ,
vꝛiel filius ei9: hozias fili9 ei9: ſaul fili9 eius. et filij
οὐριὴλ υἱὸς αὐτοῦ, ὀζίας υἱὸς αὐτοῦ, σαοὺλ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ υἱοὶ
elcana: amaſa et achimoth elcana. elcana fi
ἐλκανά, ἀμασὰ καὶ ἀχιμὼθ ἐλκανά. ἐλκανὰ υἱ-
lius eius: ſophi filius eius: naath filius eius:
ὸς αὐτοῦ, σοφὶ υἱὸς αὐτοῦ, ναὰθ υἱὸς αὐτοῦ,
eliab filus eius: hieroā filius eius: elcana fili9
ἐλιὰβ υἱὸς αὐτοῦ, ἱεροὰμ υἱὸς αὐτοῦ, ἐλκανὰ υἱὸς
eius: ſamuel filius eius. et filij ſamuel: pꝛi
αὐτοῦ, σαμουὴλ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ υἱοὶ σαμουήλ, ὁ πρω
mogenit9 eius ioel: et ſecundus abia. filii me
τότοκος αὐτοῦ ἰωήλ, καὶ ὁ δεύτερος ἀβιά. υἱοὶ με
rari: mooli: lobēni filius eius: ſemei filius eius:
ραρί, μοολί, λοβενὶ υἱὸς αὐτοῦ, σεμεΐ υἱὸς αὐτοῦ,
ozias filius eius: ſamaa filius eius: agia filius
ὀζίας υἱὸς αὐτοῦ, σαμαὰ υἱὸς αὐτοῦ, ἀγία υἱὸς
eius: aſaia filius eius. et hi quos cōſti-
αὐτοῦ, ἀσαΐα υἱὸς αὐτοῦ. καὶ οὗτοι οὓς κατέστη
uit dauid in man9 cantātiū dom9 dñi: ex
σεν δαυὶδ ἐπὶ χεῖρας ᾀδόντων οἴκου κυρίου, ἐξ
quo quieuit arca: et erāt miniſtrā
οὗ κατέπαυσεν ἡ κιβωτός, καὶ ἦσαν λειτουργοῦν
tes corā tegumēto tabernaculi teſtimonii
τες ἀπέναντι τῆς σκέπης τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου

B

C

incantu: donec edificaret salomon do
ἐν ᾠδῇ, ἕως τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν σολομῶντα τὸν οἶ
mū dn̄i in hierusalem. ꝛ stabāt iuxta ordinē
κον κυρίου ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν κρίσιν
suum in ministerijs suis. ꝛ isti q̄ assiste
αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. καὶ οὗτοι οἱ ἑστῶ
bant ꝛ filij eorū: a filijs caath: hemā can=
τες καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ἀπὸ τῶν υἱῶν καάθ, αἱμὰν ὁ ψαλ
tor filiꝰ ioal filij samuel filij elcana filij hie
μῳδὸς υἱὸς ἰωὴλ υἱοῦ σαμουὴλ υἱοῦ ἐλκανὰ υἱοῦ ἱε=
ram: filij eliel filij thou filij suph filij elcana: filii
ρὰμ, υἱοῦ ἐλιὴλ υἱοῦ θοοῦ υἱοῦ σοὺφ υἱοῦ ἐλκανά, υἱοῦ
maath filii amasai: filii elcana filii ioel filii azaria
μαὰθ υἱοῦ ἀμασαΐ, υἱοῦ ἐλκανὰ υἱοῦ ἰωὴλ υἱοῦ ἀζαρία
filii saphania: filii thaath filii aser filii abiasaph filii
υἱοῦ σαφανία, υἱοῦ θαὰθ υἱοῦ ἀσὲρ υἱοῦ ἀβιασὰφ υἱοῦ
core: filii issaar filii caath filii leui filii israel.
κορὲ, υἱοῦ ἰσσαὰρ υἱοῦ καὰθ υἱοῦ λευὶ υἱοῦ ἰσραήλ.
ꝛ frater eius asaph: q̄ stabat a dextris eius.
καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀσάφ, ὁ ἑστὼς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
asaph filiꝰ barachia filii samaa filii michael filii
ἀσὰφ υἱὸς βαραχία υἱοῦ σαμαὰ υἱοῦ μιχαὴλ υἱοῦ
basia filii melchia: filii ethani filii zare filii adia:
βασία υἱοῦ μελχία, υἱοῦ ἠθανὶ υἱοῦ ζαραῒ υἱοῦ ἀδία,
filij ethan filij zemma filij semei filij iaath filij gerson
υἱοῦ ἐθὰν υἱοῦ ζεμμὰ υἱοῦ σεμεῒ υἱοῦ ἰαὰθ υἱοῦ γερσὼν
filij leui. ꝛ filij merari fratres eoꝝ ad
υἱοῦ λευί. καὶ υἱοὶ μεραρὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τὰ
sinistrā: ethan filiꝰ cusi filij abdi filij maloch fi
ἀριστερά, αἰθὰν υἱὸς κουσεὶ υἱοῦ ἀβδὶ υἱοῦ μαλώχ υἱ
lij asabia: filij amasia filij chelcia filij amasi fi
οῦ ἀσαβία, υἱοῦ ἀμασία υἱοῦ χελκία υἱοῦ ἀμασεὶ υἱ
lij bani filij semmer: filij mooli filij muse filij
οῦ βανὶ υἱοῦ σεμμήρ, υἱοῦ μοολλὶ υἱοῦ μουσὴ υἱοῦ
merari filij leui. ꝛ fratres eorū dati
μεραρὶ υἱοῦ λευί. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν δεδομένοι
leuite in cunctū ministeriū tabnaculi domus
οἱ λευῖται εἰς πᾶσαν δουλείαν τῆς σκηνῆς οἴκου τοῦ
dei. ꝛ aaron ꝛ filij eius adolentes icēsū sup
θεοῦ. καὶ ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ θυμιῶντες ἐπὶ τὸ
altare holocaustoꝝ: ꝛ sup al
θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων, καὶ ἐπὶ τὸ θυ
tare thymiamatis in omnia opa
σιαστήριον τοῦ θυμιάματος εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ
sancti sctōꝝ. ꝛ vt placarētur pro israel
ἁγίου τῶν ἁγίων. καὶ τὸ ἐξιλάσκεσθαι περὶ ἰσραὴλ
iuxta omnia que preceperat moyses seruus
κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο μωυσῆς ὁ δοῦλος τοῦ
dei. ꝛ hi filij aarō: eleazar filius eius: phi
θεοῦ. καὶ οὗτοι οἱ υἱοὶ ἀρών, ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ, φι
nees filius eius: abiasu filius eius: bocci filiꝰ
νεὲς υἱὸς αὐτοῦ, ἀβιασοὺ υἱὸς αὐτοῦ, βοκκὶ υἱὸς
eius: ozi filius eius: zarea filius eius: mari
αὐτοῦ, ὀζὶ υἱὸς αὐτοῦ, ζαρέα υἱὸς αὐτοῦ. μαρι
oth filius eius: amaria filius eius: achitob filiꝰ
ὼθ υἱὸς αὐτοῦ, ἀμαρία υἱὸς αὐτοῦ, ἀχιτὼβ υἱὸς
eius: saduc filius eius: achimaas filius eius.
αὐτοῦ, σαδοὺκ υἱὸς αὐτοῦ, ἀχιμαὰς υἱὸς αὐτοῦ.
ꝛ hec habitacula eorū in suburbanis
καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν
eorū ꝛ in terminis eorū: filijs aaron
αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν τῇ
cognatiōi caathitaꝝ: qm̄ eis fuerūt soꝛ=
συγγενείᾳ τοῦ καάθ, ὅτι αὐτοῖς ἐγένοντο οἱ κλῆ
tes: ꝛ dederūt eis chebron in tra iuda:
ροι, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν χεβρὼν ἐν γῇ ἰούδα,
ꝛ suburbana eius p circuitū eius.
καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς. τοὺς ∞∞

∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

canentes donec edificaret salomon domum ∞ dn̄i in ierusalē. Stabāt aūt iuxta ordinem suū in ministerio. Hi vero sunt qui assistebāt cū filiis suis de filiis caath: hemā cantor filius ∞∞∞ iohel: filii samuel: filii helcana: filii ∞∞∞∞ ieroā: filii helihel: filii thou: filii suph: filii helchana: filii maath: filii amasai: filii ∞∞∞∞ helchana: filii iohel: filii azarie filii ∞∞∞∞∞ sophonie: filii thaath: filii asir: filii ∞∞∞∞∞ abisaph: filii chore: filii isaar: filii caath: ∞∞ filii leui: filii israel: & frater eius asaph: ∞∞∞ q stabat a dextris eiꝰ: asaph filius barachie: ∞∞ filii samaa: filii michael: filii basaie ∞∞∞∞∞ filii melchie: filii athanai: filii zara: filii ∞∞∞ adaia: filii ethan: filii zāma: filii semei: filii iet: filii gersō: filii leui. Filii autem merari fratres eorum ad sinistram ethā ∞∞∞∞∞∞ filii chusi: filii abdi: filii maloch filii ∞∞∞∞ asabie filii amasie filii helchie: filii ∞∞∞∞∞ amasai: filii bōni: filii somer: filii mooli: filii musi: filii merari: filii leui. Frēs quoqꝫ eorū leuite q ordinati sūt in cūctū ministeriū tabernaculi domus dei. Aaron vero & filii eius ∞∞ adolebāt icēsū sup altare holocausti: & sup altare thymiamatis in oē opus scti ∞∞∞∞∞ sanctorum & vt precarētur pro isrl̄ iuxta oīa que p̄ceperat moyses seruus dei. ∞∞∞∞∞∞ Hi sūt āt filii aarō. Eleazar filius eius: finees filius eius: abisue filiꝰ eius: bocci filius eius ozi filius eius: zaraia filius eius: meraioth filius eius: amaria filius eiꝰ: achitob filiꝰ eius: sadoch filius eius achimaas filius eius. Et hec hitacula eorū p vicos atqꝫ cōfinia filiorū. s. aaron ∞ iuxta cognationes caathitarū. Ipsis eni forte contigerant. Dederunt igitur eis hebrō i terra iuda & suburbana eius per circuitum: ∞∞∞∞

בשיר עד בנות שלמה את בית
יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם
על עבודתם: ואלה העמדים ובניהם
מבני הקהתי הימן המשורר בן
יואל בן שמואל: בן אלקנה בן
ירחם בן אליאל בן תוח: בן צוף בן
אלקנה בן מחת בן עמשי: בן
אלקנה בן יואל בן עזריה בן
צפניה: בן תחת בן אסיר בן
אביסף בן קרח: בן יצהר בן קהת
בן לוי בן ישראל: ואחיו אסף
העמד על ימינו אסף בן ברכיהו
בן שמעא: בן מיכאל בן בעשיה
בן מלכיה: בן אתני בן זרח בן
עדיה: בן איתן בן זמה בן שמעי: בן
יחת בן גרשם בן לוי: ובני מררי
אחיהם על השמאול איתן
בן קישי בן עבדי בן מלוך: בן
חשביה בן אמציה בן חלקיה: בן
אמצי בן בני בן שמר: בן מחלי
בן מושי בן מררי בן לוי: ואחיהם
הלוים נתונים לכל עבדת משכן
בית האלהים: ואהרן ובניו
מקטירים על מזבח העלה ועל
מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש
הקדשים ולכפר על ישראל ככל
אשר צוה משה עבד האלהים:
ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס
בנו אבישוע בנו: בקי בנו עזי
בנו זרחיה בנו מריות בנו
אמריה בנו אחיטוב בנו: צדוק בנו
אחימעץ בנו: ואלה מושבותם
לטירותם בגבולם לבני אהרן
למשפחת הקהתי כי להם היה
הגורל: ויתנו להם את חברון בארץ
יהודה ואת מגרשיה סביבתיה:

בנה
עמד שפט
שור
ימן
שמל
נתן
קטר זבח
לאך
ישב
גבל
שפחה
גרל נתן
גרש סבב

וְאֶת שְׂדֵה הָעִיר וְאֶת חֲצֵרֶיהָ, נָתְנוּ
לְכָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה׃ וְלִבְנֵי אַהֲרֹן נָתְנוּ
אֶת עָרֵי הַמִּקְלָט, אֶת חֶבְרוֹן וְאֶת — עִיר קָלַט
לִבְנָה וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת יַתִּר וְאֶת
אֶשְׁתְּמֹעַ וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת חִילֵן
וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ, וְאֶת דְּבִיר וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת עָשָׁן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ,
וְאֶת בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃
וּמִמַּטֵּה בִנְיָמִן אֶת גֶּבַע וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת עָלֶמֶת וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ, וְאֶת
עֲנָתוֹת וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ, כָּל עָרֵיהֶם
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עִיר בְּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם׃
וְלִבְנֵי קְהָת הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת — יָתַר
הַמַּטֶּה, מִמַּחֲצִית מַטֵּה חֲצִי מְנַשֶּׁה — חָצָה נָטָה
בַּגּוֹרָל, עָרִים עֶשֶׂר׃ וְלִבְנֵי גֵרְשׁוֹם
לְמִשְׁפְּחֹתָם, מִמַּטֵּה יִשָּׂשכָר
וּמִמַּטֵּה אָשֵׁר וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי
וּמִמַּטֵּה מְנַשֶּׁה בַּבָּשָׁן, עָרִים שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה׃ לִבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחוֹתָם,
מִמַּטֵּה רְאוּבֵן וּמִמַּטֵּה גָד וּמִמַּטֵּה
זְבוּלֻן בַּגּוֹרָל, עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃
וַיִּתְּנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם אֶת
הֶעָרִים וְאֶת מִגְרְשֵׁיהֶם׃ וַיִּתְּנוּ — גָּרַשׁ
בַּגּוֹרָל מִמַּטֵּה בְנֵי יְהוּדָה וּמִמַּטֵּה — גָּרַל
בְנֵי שִׁמְעוֹן וּמִמַּטֵּה בְּנֵי בִנְיָמִן,
אֵת הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יִקְרְאוּ — קָרָא
אֶתְהֶם בְּשֵׁמוֹת׃ וּמִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי — שָׁפַח
קְהָת, וַיְהִי עָרֵי גְּבוּלָם מִמַּטֵּה — הָיָה עִיר
אֶפְרָיִם׃ וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת עָרֵי — נָתַן
הַמִּקְלָט, אֶת שְׁכֶם וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ — קָלַט
בְּהַר אֶפְרָיִם, וְאֶת גֶּזֶר וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת יָקְמְעָם וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ, וְאֶת בֵּית חוֹרוֹן וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת אַיָּלוֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ,
וְאֶת גַּת רִמּוֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃
וּמִמַּחֲצִית מַטֵּה מְנַשֶּׁה, אֶת עָנֵר

agros autē ciuitatis & villas caleph filio iephone. Porro filiis aarō dederūt ciuitates ad cōfugiēdum hebron & lobna & suburbana eius. Iether quoqȝ & estemo cū suburbanis suis: sed & helon & dabir cum suburbanis suis: asan quoqȝ & bethsemes & suburbana earū. De tribu āt beniamin gabee & suburbana ei⁹ & almath cū suburbanis suis anathoth quoqȝ cū suburbanis suis. Omnes ciuitates tredecī cū suburbanis suis: per cognatiōes suas. Filiis āt caath residuis de cognatiōe sua dederunt ex dimidia tribu manasse in possessionem vrbes decē. Porro filiis gerson p cognationes suas de tribu isachar & de tribu aser & de tribu neptalim & de tribu manasse in basan vrbes tredecim. Filiis autem merari p cognationes suas de tribu rubē & de tribu gad & de tribu zabulon: dederūt sorte ciuitates duodecim. Dederūt quoqȝ filii israel leuitis ciuitates & suburbana earū. Dederuntqȝ p sortē ex tribu filiorū iuda & ex tribu filiorū symeō & ex tribu filiorū beniamin vrbes has quas vocauerunt noībus suis: & his q erant ex cognatiōe filiorū caath. Fuerūtqȝ ciuitates in terminis eorum de tribu ephraim. Dederunt ergo eis vrbes ad cōfugiēdū sychē cū suburbanis suis in monte ephraim & gazer cum suburbanis suis: iecmaam quoqȝ cum suburbanis suis & bethorō similiter: necnō & helon cum suburbanis suis: & gethremon in eūdē modū. Porro ex dimidia tribu manasse aner

at agros ciuitatis ⁊ suburbana eius dede
δὲ ἀγροὺς τῆς πόλεως καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῆς ἔδω
runt chaleb filio iephone. ⁊ filijs aaron
καν τῷ χαλὲβ υἱῷ ἰεφονή. καὶ τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν
dederūt ciuitates fugitiuorū: che
ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν χε
bron ⁊ lobna ⁊ suburbana eius: ⁊
βρὼν καὶ τὴν λοβνὰ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ
iether ⁊ stemo ⁊ suburbana eius: ⁊
ἰαθὴρ καὶ στημὼ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν
chelon ⁊ suburbana eius: ⁊ dabir ⁊
χελὼν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν δαβεὶρ καὶ
suburbana eius: ⁊ asan ⁊ subur
τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν ἀσὰν καὶ τὰ περι
bana eius: ⁊ bethsames ⁊ suburbana
πόλια αὐτῆς, καὶ τὴν βεθσαμὴς καὶ τὰ περιπόλια
eius. ⁊ a tribu beniamin: gabee ⁊
αὐτῆς. καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς βενιαμὶν, τὴν γαβεαὶ καὶ
suburbana eius: ⁊ alamoth ⁊
τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν ἀλαμὼθ καὶ τὰ
suburbana eius: ⁊ enathoth ⁊ suburba
περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν ἐναθὼθ καὶ τὰ περιπό
bana eius: omnes ciuitates eorū tredecim
λια αὐτῆς, πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν δέκα καὶ τρεῖς
ciuitates in cognatiōib⁹ suis. ⁊ filijs
πόλεις ἐν ταῖς συγγενείαις αὐτῶν. καὶ τοῖς υἱοῖς
caath residuis de cognatione
κάαθ τοῖς καταλελειμμένοις ἀπὸ τῆς συγγενείας
tribus ex dimidia tribu manasse
τῆς φυλῆς ἀπὸ τοῦ ἡμίσους τῆς φυλῆς μανασσῆ
in possessionē ciuitates decē. ⁊ filijs gerson per
ἐν κλήρῳ πόλεις δέκα. καὶ τοῖς υἱοῖς γερσὼν κατὰ
cognationes suas: de tribu issachar ⁊ de
συγγενείας αὐτῶν, ἀπὸ φυλῆς ἰσσάχαρ καὶ ἀπὸ
tribu aser ⁊ de tribu nephthalim ⁊ de tri
φυλῆς ἀσὴρ καὶ ἀπὸ φυλῆς νεφθαλεὶμ καὶ ἀπὸ φυ
bu manasse in basan ciuitates tredecim.
λῆς μανασσῆ ἐν τῇ βασὰν πόλεις δέκα καὶ τρεῖς.
filijs merari per cognatiōes suas de tri
τοῖς υἱοῖς μεραρὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν ἀπὸ φυ
bu ruben ⁊ de tribu gad ⁊ de tribu za
λῆς ῥουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς γὰδ καὶ ἀπὸ φυλῆς ζα
bulon in sorte ciuitates duodecim. ⁊ dede
βουλὼν ἐν κλήρῳ πόλεις δέκα καὶ δύο. καὶ ἔδω
runt filij israel leuitis ciuitates ⁊
καν υἱοὶ ἰσραὴλ τοῖς λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ
suburbana earū. ⁊ dederūt eas in sorte de
περιπόλια αὐτῶν. καὶ ἔδωκαν αὐτὰς ἐν κλήρῳ ἀπὸ
tribu filiorum iuda: ⁊ de tribu filiorum symeon
φυλῆς υἱῶν ἰούδα, καὶ ἀπὸ φυλῆς υἱῶν συμεὼν
⁊ de tribu filiorum beniamin: ciuitates has
καὶ ἀπὸ φυλῆς υἱῶν βενιαμὶν, τὰς πόλεις ταύ
quas vocant eas in nominib⁹. ⁊ his q̄ de
τας ἃς καλοῦσιν αὐτὰς ἐν ὀνόμασιν. καὶ τοῖς ἀπὸ
pplis filiorum caath fuerūt ciuitates terminorum suo
τῶν δήμων υἱῶν κάαθ ἐγένοντο πόλεις ὁρίων αὐ
rum de tribu ephraim. ⁊ dederūt eis
τῶν ἀπὸ φυλῆς ἐφραΐμ. καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὰς
ciuitates confugij: sichem ⁊
πόλεις τοῦ φυγαδευτηρίου, τὴν συχὲμ καὶ τὰ
suburbana eius in mōte ephraim: ⁊ gazer
περιπόλια αὐτῆς ἐν ὄρει ἐφραΐμ, καὶ τὴν γαζὲρ
⁊ suburbana eius: ⁊ iecman ⁊
καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν ἰεκμὰν καὶ τὰ
suburbana eius: ⁊ bethoron ⁊ subur
περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν βεθωρὼν καὶ τὰ περιπό
bana eius: ⁊ elon ⁊ suburbana eius. ⁊
λια αὐτῆς, καὶ τὴν ἐλὼν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς. καὶ
gethremmō ⁊ suburbana eius. ⁊ ex
τὴν γεθρεμμὼν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς. καὶ ἀπὸ τοῦ
dimidia tribu manasse aner
ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ τὴν ἀνὴρ

ꝛ suburbana eius: ꝛ ieblam ꝛ
καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν ἰεβλὰμ καὶ τὰ
suburbana eius: cognationi filioꝝ caath
περιπόλια αὐτῆς, τῇ συγγενείᾳ τῶν υἱῶν καὰθ
reliquis. filiis gerson de
τοῖς καταλελειμμένοις. τοῖς υἱοῖς γερσὼν ἀπὸ
cognatione dimidie tribus manasse: gau
συγγενείας τοῦ ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ, τὴν γαυ
lon in basan ꝛ suburbana eius: ꝛ
λῶν ἐν βασὰν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν
astaroth ꝛ suburbana eius. ꝛ de tri
ἀσαρὼθ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς. καὶ ἀπὸ φυ-
bu issachar cedes ꝛ suburbana e-
λῆς ἰσσάχαρ τὴν κεδὲς καὶ τὰ περιπόλια αὐ-
ius: ꝛ deberoth ꝛ suburbana eius:
τῆς, καὶ τὴν δεβηρὼθ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,
ꝛ ramoth ꝛ suburbana eius: ꝛ enam
καὶ τὴν ῥαμὼθ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν ἐνὰμ
ꝛ suburbana eius. ꝛ de tribu aser
καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς. καὶ ἀπὸ φυλῆς ἀσὴρ τὴν
masal ꝛ suburbana eius: ꝛ abdon ꝛ
μασὰλ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν ἀβδὼν καὶ
suburbana eius: ꝛ huccoc ꝛ suburbana
τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν ὑκκὼκ καὶ τὰ περιπόλια
eius: ꝛ roob ꝛ suburbana eius. ꝛ
αὐτῆς, καὶ τὴν ῥοὸβ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς. καὶ
de tribu nephthalim cedes in galilea
ἀπὸ φυλῆς νεφθαλεὶμ τὴν κάδης ἐν τῇ γαλιλαίᾳ
ꝛ suburbana eius: ꝛ chamon ꝛ
καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν χαμὼν καὶ τὰ
suburbana eius: ꝛ cariathaim ꝛ su
περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν καριαθαὶμ καὶ τὰ πε
burbana eius. ꝛ filiis merari re
ριπόλια αὐτῆς. καὶ τοῖς υἱοῖς μεραρεὶ τοῖς κα
siduis de tribu zabulon remmon
ταλελειμμένοις ἀπὸ φυλῆς ζαβουλὼν τὴν ῥεμμὼν
ꝛ suburbana eius: ꝛ thabor ꝛ
καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν θαβὼρ καὶ
suburbana eius. ꝛ trãs ior
τὰ ἀφορίσματα αὐτῆς. καὶ τοῦ πέραν τοῦ ἰορ-
danem hiericho cõtra oriẽtẽ iordani de
δάνου ἱεριχὼ κατὰ ἀνατολὰς τοῦ ἰορδάνου ἀπὸ
tribu ruben: bosor in solitudine ꝛ
φυλῆς τοῦ ῥουβὴν, τὴν βοσὼρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
suburbana eius: ꝛ iessa ꝛ subur
τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν ἰεσσὰ καὶ τὰ περι
bana eius: ꝛ cademoth ꝛ suburba
πόλια αὐτῆς, καὶ τὴν καδημὼθ καὶ τὰ περιπό
na eius: ꝛ miphaath ꝛ suburbana
λια αὐτῆς, καὶ τὴν μιφαὰθ καὶ τὰ περιπόλια
eius. ꝛ de tribu gad ramath in gala
αὐτῆς. καὶ ἀπὸ φυλῆς γὰδ τὴν ῥαμὰθ ἐν γαλα-
ad ꝛ suburbana eius: ꝛ manain
ὰδ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν μαναΐν
ꝛ suburbana eius: ꝛ essebon ꝛ
καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν ἐσσεβὼν καὶ τὰ
suburbana eius: ꝛ iazir ꝛ subur
περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν ἰαζεὶρ καὶ τὰ περι-
bana eius.
πόλια αὐτῆς.

Ca. 7.

Et filiis issachar thala ꝛ phua iasub
Καὶ τοῖς υἱοῖς ἰσσάχαρ θαλὰ καὶ φουὰ ἰασοὺβ
ꝛ sombran quattuor. ꝛ filij tholam: ozi ꝛ
καὶ σομβρὰν τέσσαρες. καὶ υἱοὶ θωλάμ, ὀζὶ καὶ
raphea ꝛ iaruel ꝛ iami ꝛ iabsan ꝛ sa
ῥαφέα καὶ ἰαρουὴλ καὶ ἰαμὶ καὶ ἰαβσὰν καὶ σα
muel: pncipes per domũ cognationũ suarũ. tha
μουὴλ, ἄρχοντες κατ' οἶκον πατριῶν αὐτῶν. τῷ θα
la potentes fortitudine p familias eoꝝ: numer⁹
λὰ δυνατοὶ ἰσχύϊ κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἀριθμὸς
eoꝝ in diebus dauid
αὐτῶν ἐν ἡμέραις δαυίδ

& suburbana eius: baa
lam
& suburbana ei⁹. His
videlicet qui de cogna-
tione filiorum caath re
liq erant. Filiis at ger sõ
de cognatione dimidie
tribus manasse
gaulõ in basan & sub-
urbana eius &
astaroth cum suburba
nis suis. De tribu
isachar cedes cum sub
urbanis suis
& dabereth cũ subur-
banis suis:
ramoth quoqꝫ & sub-
urbana eius &
anem cum suburbãis
suis. De tribu vero
aser masal cum subur-
banis suis:
& abdon similiter:
asach quoqꝫ & subur
bana eius:
roob cũ suburbanis su
is. Porro de tribu
neptalim cedes in ga-
lilea &
suburbana eius: amon
cum suburbanis suis:
& cariathaim & sub-
urbana eius.
Filiis autem merari re-
siduis de tribu
zabulon remmono &
suburbana eius:
& thabor cum subur
banis suis. Trans
iordanẽ quoqꝫ ex ad-
uerso hiericho cõtra o
riẽtẽ iordanis de tribu
rubens bosor in solitu
dine cum suburbanis su
is & iassa cum
suburbanis suis: cade-
mot quoqꝫ &
suburbana eius & mi-
phaat cum
suburbanis suis. Nec-
non de tribu gad: ra-
moth in galaad & sub-
urbana eius & manaim
cũ suburbanis suis: sed
& esebon cum
suburbanis suis: & ie-
zer cum
suburbanis suis. 7.

Porro filii
isachar: thola &
phua iasub
& samrõ quattuor. Fi
lii thola:
ozi et raphaia et hieri
hel & iemai
et iepsẽ et samuel prin
cipes per domus
cognationũ suarũ. De
stirpe thola viri fortissi
mi numerati sunt in die
bus dauid:

וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת בִּלְעָם
וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ לְמִשְׁפַּחַת לִבְנֵי
קְהָת הַנּוֹתָרִים׃ לִבְנֵי גֵּרְשׁוֹם — יתר
מִמִּשְׁפַּחַת חֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה אֶת — חצה
גּוֹלָן בַּבָּשָׁן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת
עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וּמִמַּטֵּה
יִשָּׂשכָר אֶת קֶדֶשׁ וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ
אֶת דָּבְרַת וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת
רָאמוֹת וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת — גרש
עָנֵם וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וּמִמַּטֵּה — נטה
אָשֵׁר אֶת מָשָׁל וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת עַבְדּוֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃
וְאֶת חוּקֹק וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת
רְחֹב וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וּמִמַּטֵּה
נַפְתָּלִי אֶת קֶדֶשׁ בַּגָּלִיל וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת חַמּוֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת קִרְיָתַיִם וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃
לִבְנֵי מְרָרִי הַנּוֹתָרִים מִמַּטֵּה
זְבוּלֻן אֶת רִמּוֹנוֹ וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת תָּבוֹר וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וּמֵעֵבֶר
לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ לְמִזְרַח הַיַּרְדֵּן מִמַּטֵּה — זרח
רְאוּבֵן אֶת בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר וְאֶת — דבר
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת יַהְצָה וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת קְדֵמוֹת וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת מֵיפַעַת וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ׃ וּמִמַּטֵּה גָד אֶת רָאמוֹת
בַּגִּלְעָד וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת מַחֲנַיִם
וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת חֶשְׁבּוֹן וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת יַעְזֵיר וְאֶת — Cap. vij.
מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְלִבְנֵי
יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפוּאָה יָשׁוּב
וְשִׁמְרוֹן אַרְבָּעָה׃ וּבְנֵי תוֹלָע — רבע
עֻזִּי וּרְפָיָה וִירִיאֵל וְיַחְמַי
וְיִבְשָׂם וּשְׁמוּאֵל רָאשִׁים לְבֵית
אֲבוֹתָם לְתוֹלָע גִּבּוֹרֵי חַיִל — גבר ילד
לְתֹלְדוֹתָם מִסְפָּרָם בִּימֵי דָוִיד — ספר יום

עשרים ושנים אלף ושש מאות׃ שנה מאה
ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל
ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשים
כלם׃ ועליהם לתולדתם לבית
אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים גדד לחם
וששה אלף כי הרבו נשים ובנים׃ רבה נשה
ואחיהם לכל משפחות יששכר שפחה
גבורי חילים שמונים ושבעה גבר שמן
אלף התיחשם לכל׃ בנימן בלע יחש
ובכר וידיעאל שלשה׃ ובני בלע
אצבן ועזי ועזיאל וירימות ועירי
חמשה ראשי בית אבות גבורי
חילים והתיחשם עשרים ושנים
אלף ושלשים וארבעה׃ ובני בכר רבע
זמירה ויועש ואליעזר ואליועיני
ועמרי וירמות ואביה וענתות
ועלמת כל אלה בני בכר׃
והתיחשם לתולדתם ראשי בית
אבותם גבורי חיל עשרים אלף
ומאתים׃ ובני ידיעאל בלהן ובני מאה
בלהן יעוש ובנימן ואהוד וכנענה
וזיתן ותרשיש ואחישחר׃ כל
אלה בני ידיעאל לראשי האבות
גבורי חילים שבעה עשר אלף
ומאתים יצאי צבא למלחמה׃ לחם
ושפם וחפם בני עיר חשם בני
אחר׃ בני נפתלי יחציאל וגוני
ויצר ושלום בני בלהה׃ בני מנשה
אשריאל אשר ילדה פילגשו
הארמיה ילדה את מכיר אבי
גלעד׃ ומכיר לקח אשה לחפים איש
ולשפים ושם אחתו מעכה ושם אח
השני צלפחד ותהיינה לצלפחד שנה היה
בנות׃ ותלד מעכה אשת מכיר בן ילד איש
ותקרא שמו פרש ושם אחיו קרא
שרש ובניו אולם ורקם׃ ובני

viginti duo milia sexcenti. Filii ozi: israhia ꝗ quo nati sunt michael & obadia & iohel & iesia quinqꝫ oēs principes cū eis p familias & populos suos accincti ad preliū viri fortissimi: triginta sex milia. Multas eni habuerūt vxores & filios. Frēs quoqꝫ eorū p oēm cognationem issachar robustissimi ad pugnādū octoginta septē milia numerati sunt. Filii beniamin: bale bochor & iadihel tres. Filii bale: esbō & ozi & ozihel & hierimoth & vrai quinqꝫ pricipes familiarū & ad pugnādū robustissimi. Numerus āt eorum viginti duo milia & triginta quatuor. Porro filii bochor zāmira & ioas & eliezer & elioenai & amri & hierimoth & abia & anathuth & almathan. Omnes hi filii bochor. Nūerati sunt āt p familias suas principes cognationū suarum ad bella fortissimi viginti milia & ducēti. Porro filii iadihel: balan: filii āt balan iehus & beniamin & ahoth & chanana & iothā & tharsis & haisaar. Omnes hi filii iadiel pricipes cognationū suarū viri fortissimi decem & septem milia & ducenti ad preliū p cedentes: sephā quoqꝫ & haphan filii hir & asim filii aher: filii aūt neptalim: iasihel & guni & aser & sellū filii bala. Porro filius manasse esrihel: cōcubinaqꝫ ei9 syra peperit machir patrem galaad. Machir aūt accepit vxorem filiis suis happhi & sephā & habuit sororē noīe maacha. Nomē āt scdi salphaath. Nateqꝫ sunt salphaath filie et pepit maacha vxor machir filiū: vocauitqꝫ nomen eius phares. Porro nomen fratris eius sares et filii eius vlā et rehē: Filii9 āt

viginti ⁊ duo milia ⁊ sexcenti. ⁊ filij ozi
εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. καὶ υἱοὶ ὀζί
hiezeria. ⁊ filij hiezeria: michael ⁊ abdia ⁊ io
ἰεζερία. καὶ υἱοὶ ἰεζερία, μιχαὴλ καὶ ἀβδία καὶ ἰω
el ⁊ iossa: quinqꝫ principes oēs hi. ⁊
ὴλ καὶ ἰωσία, πέντε ἄρχοντες πάντες αὐτοί. καὶ
qui sup eos per familias suas per domū cognati
οἱ ἐπ' αὐτοὺς κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατ' οἶκον πατρ
num suaꝝ accincti fortes ad pugnādū in bel
ῶν αὐτῶν μονόζωνοι ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλε
lo triginta ⁊ sex milia: qm̄ multas habuerūt vxo
μον τριάκοντα καὶ ἓξ χιλιάδες, ὅτι ἐπλήθυναν γυ
res ⁊ filios. ⁊ fratres eorū in om
ναῖκας καὶ υἱούς. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πά-
nes cognationes issachar potentes fortitudine: octo
σας συγγενείας ἰσάχαρ δυνατοὶ δυνάμει, ὀγδοή-
ginta ⁊ septē milia genealogia eorū om
κοντα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες ἡ γενεαλογία αὐτῶν πάν
niū. filij āt beniamin: balae ⁊ bochor ⁊ idiee
των. υἱοὶ δὲ βενιαμίν, βαλαὲ καὶ βοχὼρ καὶ ἰδιεὴλ
tres. ⁊ filij balae: assebon ⁊ ozi ⁊ ozi-
τρεῖς. καὶ υἱοὶ βαλαέ, ἀσεβὼν καὶ ὀζὶ καὶ ὀζι-
el ⁊ hieremuth ⁊ vri: quinqꝫ principes domoꝝ
ὴλ καὶ ἰερεμοὺθ καὶ οὐρί, πέντε ἄρχοντες οἴκων
familiarū suarū fortes potētia. ⁊ genealogia
πατριῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, καὶ ἡ γενεαλογία
eorū viginti duo milia ⁊ triginta ⁊ quat
αὐτῶν εἰκοσιδύο χιλιάδες καὶ τριάκοντα καὶ τέσ
tuor. ⁊ filij bochor: zamaria ⁊ ioas ⁊ eliezer
σαρες. καὶ υἱοὶ βοχώρ, ζαμαρία καὶ ἰωὰς καὶ ἐλιέζερ
⁊ elione ⁊ amari ⁊ iermoth: ⁊ abia ⁊ ana
καὶ ἐλιωνὲ καὶ ἀμαρὶ καὶ ἰερμώθ, καὶ ἀβιὰ καὶ ἀνα
thoth ⁊ alamoth omnes hi filij bochor: ⁊
θὼθ καὶ ἀλαμὼθ πάντες οὗτοι υἱοὶ βοχώρ, καὶ ἡ
genealogia eorū per familias suas principes
γενεαλογία αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες
domoꝝ cognationū suaꝝ potētes fortitudīe: vigīti milia ⁊
οἴκων πατριῶν αὐτῶν δυνατοὶ ἰσχύϊ, εἴκοσι χιλιάδες καὶ
ducenti. ⁊ filij iediel: balaan. ⁊ filij balaan:
διακόσιοι. καὶ υἱοὶ ἰεδιὴλ, βαλαάν. καὶ υἱοὶ βαλαάν,
iesus ⁊ beniamin ⁊ aoth ⁊ chanaa ⁊ zethan ⁊
ἰησοῦς καὶ βενιαμὶν καὶ ἀὼθ καὶ χαναὰ καὶ ζηθὰν καὶ
tharsis ⁊ assair: omnes hi filij iediel prin
θαρσεὶς καὶ ἀσαείρ, πάντες οὗτοι υἱοὶ ἰεδιὴλ ἄρ-
cipes cognationū potētes fortitudīe: decē ⁊ septē
χοντες τῶν πατριῶν δυνατοὶ ἰσχύϊ, δεκαεπτὰ
milia ⁊ ducenti procedētes fortitudine i
χιλιάδες καὶ διακόσιοι ἐκπορευόμενοι δυνάμει εἰς
bellum. ⁊ sapham ⁊ hephā ⁊ filij hir ⁊ a-
πόλεμον. καὶ σαφὰμ καὶ ἡφὰμ καὶ υἱοὶ ἴρ καὶ ἀ-
sim filij acher. ⁊ filij nephthali: iassiel guni ⁊
σὶμ υἱοὶ ἀχέρ. καὶ υἱοὶ νεφθαλεί, ἰεσιὴλ γουνὶ καὶ
iesser ⁊ sellem filij balaa. filij manasse: es-
ἰεσὲρ καὶ σελλὴμ υἱοὶ βαλαά. υἱοὶ μανασσῆ, ἐσ
riel: quē peperit cōcubina eius syra ma
ριήλ, ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ σύρα τὸν μα
chir patrē galaad. ⁊ machir accepit vxo
χεὶρ πατέρα γαλαάδ. καὶ μαχεὶρ ἔλαβεν γυναῖ
rem hophem ⁊ saphim. ⁊ nomē soro
κα τῷ ὀφὲμ καὶ τῷ σαφίμ. καὶ ὄνομα τῇ ἀδελ
ri eorū maacha: ⁊ nomē secūdo salphaad.
φῇ αὐτῶν μααχά, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ σαλφαάδ.
nate sunt ꝯo salphaad filie: ⁊ peperit ma
ἐγεννήθησαν δὲ τῷ σαλφαὰδ θυγατέρες, καὶ ἔτεκεν μα
acha vxor machir filiū: ⁊ vocauit nomē eius
αχὰ ἡ γυνὴ μαχεὶρ υἱόν, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
phares: ⁊ nomē fratri eius saros. ⁊ filij
φάρες, καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ σάρος. καὶ υἱοὶ
eius: elam ⁊ racam. ⁊ filij
αὐτοῦ, ἠλὰμ καὶ ῥακάμ. καὶ υἱοὶ

elam: badan. hi filij galaad filij macher filij
ἠλάμ, βαδάν. οὗτοι υἱοὶ γαλαὰδ υἱοῦ μαχὴρ υἱοῦ
manaſſe. ⁊ ſoror eius melchath peperit
μανασσῆ. καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μελχὰθ ἔτεκεν
teſſud ⁊ abiezer ⁊ maala. ⁊ e=
τὸν ἰεσοὺδ καὶ τὸν ἀβιεζὲρ καὶ τὸν μααλά. καὶ ἐγέ=
rant filij ſamida: heim et ſychem et lochei et eniam.
νοντο υἱοὶ σαμειδά, ἠείμ καὶ συχὲμ καὶ λοχεῒ καὶ ἐνιάμ.
et filij ephraim: ſuthalaa et barad filius eius: et
καὶ υἱοὶ ἐφραΐμ, σουθαλαὰ καὶ βαρὰδ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ
thaath fili⁹ ei⁹: et elada fili⁹ eius: et thaath filius ei⁹:
θαὰθ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλαδὰ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ θαὰθ υἱὸς αὐτοῦ,
et zabab filius ei⁹: et ſuthala filius eius: et ezer et
καὶ ζαβὰβ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ σουθάλα υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ἔζερ καὶ
elaad. et occiderunt eos viri geth na
ἐλαάδ. καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες γὲθ οἱ τεχ
ti in terra: q2 deſcēderant vt caperēt pecora eo
θέντες ἐν τῇ γῇ, ὅτι κατέβησαν λαβεῖν τὰ κτήνη αὐ
rum. et luxit ephraim pr̄ eoꝝ dieb⁹ mul
τῶν. καὶ ἐπένθησεν ἐφραΐμ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολ
tis: et venerūt fratres eoꝝ vt cōſolarētur e=
λάς, καὶ ἦλθον οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν παρακαλέσαι αὐ=
um. et ingreſſus ē ad vxorē ſuā: et cōce=
τόν. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συνέ=
pit et peperit filiū: et vocauit nomē eius
λαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
barie: qm̄ in malis fact⁹ eſt in domo eius: et
βαριέ, ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ
filia eius ſara. et edificauit bethoron
θυγάτηρ αὐτοῦ σαρά. καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν βεθωρὼν
ſupiorē et inferiorē: ⁊ ezenſaara. et rapha filius
τὴν ἄνω καὶ τὴν κάτω, καὶ τὴν ἐζενσααρά. καὶ ῥαφὰ υἱὸς
eius: et raſeph filius eius: et thala filius eius: et
αὐτοῦ, καὶ ῥασὴφ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ θαλὰ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ
thaan fili⁹ eius: et ladan filius eius: amiud fili⁹ e=
θαὰν υἱὸς αὐτοῦ, καὶ λαδὰν υἱὸς αὐτοῦ, ἀμιοὺδ υἱὸς αὐ
ius: eliſama filius eius: num fili⁹ ei⁹: ioſee fili⁹ ei⁹: et
τοῦ, ἐλισαμὰ υἱὸς αὐτοῦ, νοὺμ υἱὸς αὐτοῦ, ἰωσηὲ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ
poſſeſſio eorū et habitatio bethel et viculi
κατάσχεσις αὐτῶν καὶ κατοικία βαιθὴλ καὶ αἱ κῶμαι
eius. et cōtra orientē noaran: et ad occidētē ga
αὐτῆς. καὶ εἰς ἀνατολὰς νοαράν, καὶ εἰς δυσμὰς γα
zer et viculi eius: et ſychem et viculi e=
ζὲρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ συχὲμ καὶ αἱ κῶμαι αὐ=
ius: et adia et viculi eius. et habitata filijs
τῆς, καὶ ἀδία καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς. καὶ ἐχόμενα υἱῶν
manaſſe: bethſan et filie eius. thaana et
μανασσῆ, βαιθσὰν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς. θαανὰ καὶ
filie eius: mageddo et viculi eius:
αἱ θυγατέρες αὐτῆς, μαγεδδὼ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς,
dor ⁊ viculi eius. in his habitauerūt filij
δὼρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς. ἐν ταύταις κατῴκησαν οἱ υἱοὶ
ioſeph: filij iſrl̄. filij aſer: iamna et iaſua et
ἰωσήφ, υἱοῦ ἰσραήλ. υἱοὶ ἀσήρ, ἰαμνὰ καὶ ἰασουὰ καὶ
ieſſue et baria: et ſaraa ſoror eorū. et fi
ἰεσουὲ καὶ βαρία, καὶ σαραὰ ἀδελφὴ αὐτῶν. καὶ υἱ
lij baria chober ⁊ melchiel: ipſe pater barzeth.
οὶ βαρία χοβὲρ καὶ μελχιήλ, αὐτὸς πατὴρ βαρζέθ.
⁊ chober genuit iaphlet ⁊ ſomer ⁊
καὶ χοβὲρ ἐγέννησε τὸν ἰαφλὲτ καὶ τὸν σωμὴρ καὶ τὸν
hotham: ⁊ ſua ſororem eoꝝ. ⁊ filij iaphlet:
ὀθάμ, καὶ τὴν σουὰ ἀδελφὴν αὐτῶν. καὶ υἱοὶ ἰαφλέτ,
phaſech ⁊ baamath ⁊ aſuath: hi filij iaphlet.
φασὲχ καὶ βααμὰθ καὶ ἀσουάθ, οὗτοι υἱοὶ ἰαφλέτ.
⁊ filij ſomer achi ⁊ raaga ⁊ iaba ⁊ aram. ⁊
καὶ υἱοὶ σωμὴρ ἀχὶ καὶ ῥααγὰ καὶ ἰαβὰ καὶ ἀράμ. καὶ
filij helem fratris eius. ſupha ⁊ iamna ⁊ ſeles
υἱοὶ ἐλὲμ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. σουφὰ καὶ ἰαμνὰ καὶ σελὲς
⁊ amal. filij ſupha: ſue ⁊ arnaphi ⁊ ſual ⁊
καὶ ἀμάλ. υἱοὶ σουφά, σουὲ καὶ ἀρναφεὶ καὶ σουὰλ καὶ
beri ⁊ iembra baſar: ⁊ ieud ⁊ ſemma
βηρεὶ καὶ ἰεμβρὰ βασάρ, καὶ ἰηοὺδ καὶ σεμμὰ ꝏ

[q]vlā [r]bedā. [s]Hi ſunt [t]filii [u]galaad [x]filii [y]machir ꝏ [z]filii [a]manaſſe. [b]Soror āt eius [c]regina [d]peperit ꝏꝏ [f]virū decorū [g]& [h]abiezer [i]& ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ [k]moola. [l]Erāt āt [m]filii [n]ſemida: [o]ahin: ꝏꝏꝏꝏ [p]& ſechē [q]& leci [r]& aniā. [s]Filii autem [t]ephraim: [u]ſuthala: [x]bareth [y]filius eius: [z]thaath [a]filius eius: [b]elada [c]filius eius [d]thaath [e]filius eius: [g]& huius fili⁹ [f]zadab: [h]& [i]huius [l]fili⁹ [h]ſuthala: [k]& huius fili⁹ [x]eſer [l]& elad. [m]Occiderunt āt eos [n]viri [o]geth [p]indigene [r]qa [s]deſcēderāt [t]vt īuaderent [x]poſſeſſiones eorū. [r]Luxit igitur [s]ephraī [a]pater eorū [c]multis [b]diebus: [d]& venerūt [e]frēs ei⁹ [f]vt cōſolarentur eū. [g]Ingreſſuſq̄ eſt [h]ad [i]vxorē ſuā: q̄ [l]cōcepit [m]& pepit [n]filiū [o]& vocauit [p]nomen eius [q]beria: [r]eo q̄ [s]in malis [u]domus eius ortus [t]eēt: [x]filia āt eius fuit [y]ſara q̄ [z]edificauit [b]bethorō [d]īferiorem [e]& [f]ſuperiorē [g]& [h]ozēzara. Porro [l]filius eius [k]rapha [m]& reſeph [n]& thale: de quo natus eſt [p]thalā: q genuit [r]laadā. [s]Huius quoq̄ [s]fili⁹ [t]āmiud q genuit [x]eliſama de quo ortus ē [z]nun: q habuit [a]filiū [b]ioſue. [d]Poſſeſſio āt eoꝝ [e]& hītatio [f]bethel [g]cū filiabus ſuis: [h]& cōtra orientē [i]norā: [k]ad occidentalē plagā [l]gazer [m]& filie ei⁹: [n]ſychē quoq̄ [o]cū filiab⁹ ſuis [p]vſq̄ ad [q]aſa [r]cū filiab⁹ ei⁹: [s]iuxta [u]filios quoq̄ [x]manaſſe [y]bethſā [a]& filias eius: [b]thānā [c]& filias eius: [d]mageddo [e]& filias eius: [f]dor [g]& filias ei⁹. [h]In his [i]hītauerūt [k]filii [l]ioſeph [m]filii [n]iſrael. [o]Filii [p]aſer: [q]iemna [r]& ieſua [s]& iſui [t]& baria [u]& ſara [x]ſoror eoꝝ. [y]Filii aūt [z]baria [a]heber [b]& melchiel. [c]Ipſe eſt [d]pater [e]barzaith. [f]Heber aūt [g]gēuit [i]iephlat [k]& [l]ſomer [m]& [n]otham [o]& ꝏꝏꝏꝏ [p]ſuaa [q]ſororē eorū: [r]filii [s]iephlat: [t]phoſech ꝏꝏ [u]& chamaal [x]& aſoph: [y]hi [z]filii [a]iephlat. [b]Porro filii [c]ſomer: [d]ahi [e]& roaga [f]& aba [g]& aran: [h]filii autem [i]helem [k]fratris eius: [l]ſupha [m]& iemna [n]& ſelles [o]& amal. [p]Filii [q]ſupha ꝏꝏ [r]ſue [s]aruaphed [t]& ſual [u]& beri [x]& iamra [y]boſor [z]& od [a]& ſamna ꝏꝏꝏꝏ

אוּלָם בְּדָן אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד בֶּן מָכִיר
בֶּן מְנַשֶּׁה׃ וַאֲחֹתוֹ הַמֹּלֶכֶת יָלְדָה
אֶת אִישְׁהוֹד וְאֶת אֲבִיעֶזֶר וְאֶת
מַחְלָה׃ וַיִּהְיוּ בְּנֵי שְׁמִידָע אַחְיָן
וָשֶׁכֶם וְלִקְחִי וַאֲנִיעָם׃ וּבְנֵי אֶפְרַיִם
שׁוּתָלַח וּבֶרֶד בְּנוֹ וְתַחַת בְּנוֹ
וְאֶלְעָדָה בְנוֹ וְתַחַת בְּנוֹ׃ וְזָבָד בְּנוֹ
וְשׁוּתֶלַח בְּנוֹ וְעֵזֶר וְאֶלְעָד וַהֲרָגוּם
אַנְשֵׁי גַת הַנּוֹלָדִים בָּאָרֶץ כִּי
יָרְדוּ לָקַחַת אֶת מִקְנֵיהֶם׃ וַיִּתְאַבֵּל
אֶפְרַיִם אֲבִיהֶם יָמִים רַבִּים וַיָּבֹאוּ
אֶחָיו לְנַחֲמוֹ׃ וַיָּבֹא אֶל אִשְׁתּוֹ
וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּרִיעָה
כִּי בְרָעָה הָיְתָה בְּבֵיתוֹ׃ וּבִתּוֹ
שֶׁאֱרָה וַתִּבֶן אֶת בֵּית חוֹרוֹן
הַתַּחְתּוֹן וְאֶת הָעֶלְיוֹן וְאֵת אֻזֵּן
שֶׁאֱרָה׃ וְרֶפַח בְּנוֹ וְרֶשֶׁף וְתֶלַח
בְּנוֹ וְתַחַן בְּנוֹ׃ לַעְדָּן בְּנוֹ עַמִּיהוּד בְּנוֹ
אֱלִישָׁמָע בְּנוֹ׃ נוֹן בְּנוֹ יְהוֹשֻׁעַ בְּנוֹ׃
וַאֲחֻזָּתָם וּמֹשְׁבוֹתָם בֵּית אֵל וּבְנֹתֶיהָ
וְלַמִּזְרָח נַעֲרָן וְלַמַּעֲרָב גֶּזֶר וּבְנֹתֶיהָ
וּשְׁכֶם וּבְנֹתֶיהָ עַד עַיָּה וּבְנֹתֶיהָ׃ וְעַל
יְדֵי בְנֵי מְנַשֶּׁה בֵּית שְׁאָן וּבְנֹתֶיהָ
תַּעְנַךְ וּבְנֹתֶיהָ מְגִדּוֹ וּבְנוֹתֶיהָ
דּוֹר וּבְנוֹתֶיהָ בְּאֵלֶּה יָשְׁבוּ בְּנֵי
יוֹסֵף בֶּן יִשְׂרָאֵל׃ בְּנֵי אָשֵׁר יִמְנָה
וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשֶׂרַח אֲחוֹתָם׃
וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל הוּא
אֲבִי בִרְזָוִת׃ וְחֶבֶר הוֹלִיד אֶת יַפְלֵט
וְאֶת שׁוֹמֵר וְאֶת חוֹתָם וְאֵת
שׁוּעָא אֲחוֹתָם׃ וּבְנֵי יַפְלֵט פָּסַךְ
וּבִמְהָל וְעַשְׁוָת אֵלֶּה בְּנֵי יַפְלֵט׃
וּבְנֵי שָׁמֶר אֲחִי וְרוֹהֲגָה וְחֻבָּה וַאֲרָם׃ וּבֶן
הֵלֶם אָחִיו צוֹפַח וְיִמְנָע וְשֵׁלֶשׁ וְעָמָל׃
בְּנֵי צוֹפַח סוּחַ וְחַרְנֶפֶר וְשׁוּעָל
וּבֵרִי וְיִמְרָה׃ בֶּצֶר וָהוֹד וְשַׁמָּא

יָהָה
יָלַד
לָקַח קָנָה
אָבַל יוֹם
רָבַב בּוֹא
אִישׁ
הָרָה יָלַד
קָרָא רוּעַ
הָיָה בָּנָה
עָלָה
יָשַׁב
זָרַח עָרַב
בָּנָה
יָלַד

וְשִׁלְשָׁה וְיִתְרָן וּבְאֵרָא׃ וּבְנֵי יֶתֶר
יְפֻנֶּה וּפִסְפָּא וַאֲרָא׃ וּבְנֵי עֻלָּא אָרַח
וְחַנִּיאֵל וְרִצְיָא׃ כָּל אֵלֶּה בְנֵי אָשֵׁר
רָאשֵׁי בֵית הָאָבוֹת בְּרוּרִים גִּבּוֹרֵי — בָּרַר גָּבַר
חֲיָלִים רָאשֵׁי הַנְּשִׂיאִים וְהִתְיַחְשָׂם — נָשָׂא יָחַשׂ
בַּצָּבָא בַּמִּלְחָמָה מִסְפָּרָם אֲנָשִׁים — לָחַם סָפַר
עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה אָלֶף׃

Cap. viij.

וּבִנְיָמִן הוֹלִיד אֶת בֶּלַע בְּכֹרוֹ — יָלַד
אַשְׁבֵּל הַשֵּׁנִי וְאַחְרַח הַשְּׁלִישִׁי׃ — שָׁנָה שָׁלַשׁ
נוֹחָה הָרְבִיעִי וְרָפָא הַחֲמִישִׁי׃ — רָבַע חָמַשׁ
וַיִּהְיוּ בָנִים לְבֶלַע אַדָּר וְגֵרָא — הָיָה
וַאֲבִיהוּד׃ וַאֲבִישׁוּעַ וְנַעֲמָן וַאֲחוֹחַ׃
וְגֵרָא וּשְׁפוּפָן וְחוּרָם׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי
אֵחוּד אֵלֶּה הֵם רָאשֵׁי אָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי
גֶבַע וַיַּגְלוּם אֶל מָנָחַת׃ וְנַעֲמָן — גָּלָה
וַאֲחִיָּה וְגֵרָא הוּא הֶגְלָם וְהוֹלִיד
אֶת עֻזָּא וְאֶת אֲחִיחֻד׃ וְשַׁחֲרַיִם
הוֹלִיד בִּשְׂדֵה מוֹאָב מִן שִׁלְחוֹ אֹתָם
חֻשִׁים וְאֶת בַּעֲרָא נָשָׁיו׃ וַיּוֹלֶד מִן — נָשָׁה יָלַד
חֹדֶשׁ אִשְׁתּוֹ אֶת יוֹבָב וְאֶת צִבְיָא — אִישׁ
וְאֶת מֵישָׁא וְאֶת מַלְכָּם׃ וְאֶת יְעוּץ
וְאֶת שָׁכְיָא וְאֶת מִרְמָה אֵלֶּה
בָנָיו רָאשֵׁי אָבוֹת׃ וּמֵחֻשִׁים
הוֹלִיד אֶת אֲבִיטוּב וְאֶת אֶלְפָּעַל׃
וּבְנֵי אֶלְפַּעַל עֵבֶר וּמִשְׁעָם וָשָׁמֶד
הוּא בָּנָה אֶת אוֹנוֹ וְאֶת לֹד
וּבְנֹתֶיהָ׃ וּבְרִעָה וָשֶׁמַע הֵמָּה רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי אַיָּלוֹן הֵמָּה
הִבְרִיחוּ אֶת יוֹשְׁבֵי גַת׃ וְאַחְיוֹ שָׁשָׁק — בָּרַח
וִירֵמוֹת׃ וּזְבַדְיָה וַעֲרָד וָעָדֶר׃
וּמִיכָאֵל וְיִשְׁפָּה וְיוֹחָא בְּנֵי
בְרִיעָה׃ וּזְבַדְיָה וּמְשֻׁלָּם וְחִזְקִי
וָחָבֶר׃ וְיִשְׁמְרַי וְיִזְלִיאָה וְיוֹבָב
בְּנֵי אֶלְפָּעַל׃ וְיָקִים וְזִכְרִי
וְזַבְדִּי׃ וֶאֱלִיעֵינַי וְצִלְּתַי וֶאֱלִיאֵל׃
וַעֲדָיָה וּבְרָאיָה וְשִׁמְרָת ״

& salusa & iethrā & bera. Filii gether: iephone & phaspha & ara: filii aūt olla: aree & anihel & resia. Omnes hi filii aser principes cognationū electi atq; fortissimi duces ducū. Numerus aūt eorū etatis que apta esset ad bellum: viginti sex milia. 8.

Beniamin aūt genuit bale primogenitū suū: asbal secūdum: ahara tertium: noaha quartum: & rapha quintum. Fueruntq; filii bale adoar & gera & abiud: abisue quoq; & nemā & ahoe: sed & gera & sephuphā & vram. Hi sunt filii ahod principes cognationum habitantium in gabaa. qui translati sūt in manaath. Nomā āt & achia & gera ipse trāstulit eos: & genuit ozā & abiud. Porro sarahim genuit in regiōe moab postquam dimisit vsim & bara vxores suas. Genuit autem de edes vxore sua iobab & sebia et mosa et molchō. iebus quoq; et sethia et marmach. Hi sunt filii eius principes ī familiis suis. Mehusī vero genuit achitob & elphaal. Porro filii elphaal heber et misaam & samad hic edificauit ono & lod & filias eius. Bara autē et sama principes cognationū habitantium in ahialon. Hi fugauerūt habitatores geth. Et haio et sesac & hierimoth & zabadia et arod et heder: michael quoq; et iespha et ioaa filii baria. Et zabadia et mosollam et ezeci et heber et esamari et ieslia et iobab filii elphaal: et iaci et zechri et zaddi et elioenai et selethai et heliel et adaia et baraia et samarat

τ selsa τ iethran τ beera. τ filii iether:
καὶ σελσὰ καὶ ἰεθρὰν καὶ βηερά. καὶ υἱοὶ ἰεθέρ,
iephōne τ phaspha τ arai. τ filij olla: aree
ἰεφοννὴ καὶ φασφὰ καὶ ἀραΐ. καὶ υἱοὶ ὀλλά, ἀρεὲ
τ aniel τ rasia: omnes hi filii aser prīci-
καὶ ἀνιὴλ καὶ ῥασία, πάντες οὗτοι υἱοὶ ἀσὴρ ἄρχον-
pes domus cognationū: electi fortes potētia
τες οἴκου τῶν πατριῶν, ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει
duces principū qui numerati sūt in sta
ἀρχηγοὶ τῶν ἀρχόντων τῶν γενεαλογηθέντων ἐν τῇ στά-
tiōe ad bellum: numerus eorū viri viginti
σει ἐν τῷ πολέμῳ, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἴκοσι
τ sex milia.
καὶ ἓξ χιλιάδες.

Ca. 8.

Et beniamin genuit bale primogenitū
Καὶ βενιαμὶν ἐγέννησε τὸν βαλὲ πρωτότοκον
suum: τ asbel secūdus: τ aara ter
αὐτοῦ, καὶ ἀσβὴλ ὁ δεύτερος, καὶ ἀαρὰ ὁ τρί-
tius: τ nua quartus: et rapha quin
τος, καὶ νουὰ ὁ τέταρτος, καὶ ῥαφὰ ὁ πέμ-
tus. et fuerūt filij bale: adar et gera
πτος. καὶ ἐγένοντο υἱοὶ τῷ βαλέ, ἄδαρ καὶ γηρὰ
et abiud et abisue et naaman τ aod. et hi
καὶ ἀβιοὺδ καὶ ἀβισουὲ καὶ νααμὰν καὶ ἀώδ. καὶ οὗ-
filij aod: gera et sepham et auram. hi
τοι υἱοὶ ἀώδ, γηρὰ καὶ σεπφὰμ καὶ ἀουράμ. οὗ-
sunt principes cognationū habitātium ga
τοι εἰσὶν ἄρχοντες πατριῶν τῶν κατοικούντων γα-
baa. et trāstulerūt ipsos in manuath et naa
βαά. καὶ ἀπῴκισαν αὐτοὺς εἰς μαναὰθ καὶ νοαα-
man et achia et gera: ipse trāstulit eos et
μὰν καὶ ἀχιὰ καὶ γηρά, αὐτὸς ἀπῴκισεν αὐτοὺς καὶ
genuit aza et achiud. et seorim ge
ἐγέννησε τὸν ἀζὰ καὶ τὸν ἀχιούδ. καὶ σεωρεὶμ ἐγέννη-
nuit in campo moab: postq̄ dimiserunt ipsi
σεν ἐν πεδίῳ μωάβ, μετὰ τὸ ἐξαποστεῖλαι αὐτὸς
eum. et osim et baara vxores eius. et
αὐτόν. καὶ ὡσεὶμ καὶ βααρὰ γυναῖκες αὐτοῦ. καὶ
genuit de chodes vxore sua io
ἐγέννησεν ἀπὸ τῆς χόδες γυναικὸς αὐτοῦ τὸν ἰω-
bab et sabia et misa: et mel
βὰβ καὶ τὸν σαβία καὶ τὸν μισά, καὶ τὸν μελ-
chom τ ioas τ sechia τ marmia:
χὼμ καὶ τὸν ἰωὰς καὶ τὸν σεχία καὶ τὸν μαρμία,
isti filij eius principes cognationū. τ me
οὗτοι υἱοὶ αὐτοῦ ἄρχοντες τῶν πατριῶν. καὶ με-
osim genuit abitob τ eliphaal.
ωσεὶμ ἐγέννησεν τὸν ἀβιτὼβ καὶ τὸν ἐλειφαάλ.
τ filij eliphaal aber τ mesoam τ samed.
καὶ υἱοὶ ἐλειφαὰλ ἄβερ καὶ μεσοὰμ καὶ σάμηδ.
ipse edificauit ono τ lod: τ
αὐτὸς ᾠκοδόμησεν τὴν ὠνὼ καὶ τὴν λώδ, καὶ
vicos eius τ baria τ samaa: hi
τὰς κώμας αὐτῆς καὶ βαρία καὶ σαμαά, αὐτοὶ
principes cognationū habitantiū ailon.
ἄρχοντες πατριῶν τῶν κατοικούντων αἰλών.
hi psecuti sūt habitantes geth. τ
οὗτοι ἐξεδίωξαν τοὺς κατοικοῦντας γέθ. καὶ
fratres eorū sisach τ hierimoth τ zaba-
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν σισὰχ καὶ ἱεριμὼθ καὶ ζαβα-
dia τ arad: τ adar τ michael τ hiespha τ
δία, καὶ ἀράδ. καὶ ἄδαρ καὶ μιχαὴλ καὶ ἱεσφὰ καὶ
hiocha filij baria. τ zabadia τ mesollam τ
ἰωχὰ υἱοὶ βαρεία. καὶ ζαβαδία καὶ μεσολλὰμ καὶ
ezeci τ aber τ iassemari τ hiezelia τ io
ἐζεκὶ καὶ ἄβερ καὶ ἰασημαρὶ καὶ ἱεζελία καὶ ἰω-
bab filij aliphal. τ iacim τ zechri τ zeb
βὰβ υἱοὶ ἀλιφάλ. καὶ ἰακεὶμ καὶ ζεχρὶ καὶ ζεβ-
di: τ elione τ selathi τ eliel τ adaia:
δί, καὶ ἠλιωνὲ καὶ σελαθὶ καὶ ἐλιὴλ καὶ ἀδαΐα,
τ baria τ samarath
καὶ βαραΐα καὶ σαμαρὰθ

filij semei. ⁊ iesphan ader ⁊ eliel ⁊ ab
υἱοὶ σεμεΐ. καὶ ἰεσφὰν καὶ ἄδερ καὶ ἐλιὴλ καὶ ἀβ-
don: ⁊ zechri ⁊ anan ⁊ anania ⁊ elam ⁊
δὼν, καὶ ζεχρὶ καὶ ἄναν καὶ ἀνανία καὶ ἠλὰμ καὶ
anathotha ⁊ iephadia ⁊ phanuel filii sisach. ⁊
ἀναθωθὰ καὶ ἰεφαδία καὶ φανουὴλ υἱοὶ σισάχ. καὶ
sampsari ⁊ saraia ⁊ otholia ⁊ hiersia ⁊ elia
σαμψαρὶ καὶ σαραΐα καὶ ὀθολία καὶ ἱερσία καὶ ἠλία
⁊ zechri filii hieream. hi principes cognationū per
καὶ ζεχρὶ υἱοὶ ἱερεάμ. οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ
gñratiões eorū principes ipsi habitauerūt in hieru
γενέσεις αὐτῶν ἀρχηγοὶ αὐτοὶ κατῴκησαν ἐν ἱερου
salem. ⁊ in gabaon habitauit pater gabaon:
σαλήμ. καὶ ἐν γαβαὼν κατῴκησεν πατὴρ γαβαών,
⁊ nomē vxori eius macha: ⁊ filius eius
καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ μαχά, καὶ ὁ υἱὸς αὐτ
primogenitus abdon ⁊ sur ⁊ cis ⁊ bael.
ὁ πρωτότοκος ἀβδὼν καὶ σοὺρ καὶ κὶς καὶ βαέλ.
⁊ nadab ⁊ geddor ⁊ fratres eius ⁊
καὶ ναδὰβ καὶ γεδδὼρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ
zechri. ⁊ maceddoth q̄ genuit samaa. et
ζεχρί. καὶ μακεδδὼθ ὁ γεννήσας τὸν σαμαά. καὶ
hi ex aduerso fratrum suoꝝ habita
αὐτοὶ κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴκη-
uerūt in hierusalem cum fratribus suis.
σαν ἐν ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
et ner genuit cis: et cis genuit sa
καὶ νὴρ ἐγέννησε τὸν κίς, καὶ κὶς ἐγέννησε τὸν σα-
ul: et saul genuit ionathan et mel-
οὺλ, καὶ σαοὺλ ἐγέννησε τὸν ἰωναθὰν καὶ τὸν μελ-
chisue et abinabab et isbaal. et fi
χισουὲ καὶ τὸν ἀβιναδὰβ καὶ τὸν ἰσβαάλ. καὶ υἱ
lii ionathan meribaal: et meribaal genuit
οἱ ἰωναθὰν μεριβαάλ, καὶ μεριβαὰλ ἐγέννησε τὸν
micha. et filii micha: phithon et melech et tha-
μιχά. καὶ υἱοὶ μιχά, φιθὼν καὶ μέλεχ καὶ θα-
raa et achaz. et achaz genuit ioda: et io
ραὰ καὶ ἀχάζ. καὶ ἀχὰζ ἐγέννησε τὸν ἰωδά, καὶ ἰω
da genuit alemeth et asmoth et zam
δὰ ἐγέννησε τὸν ἀλεμὲθ καὶ τὸν ἀσμὼθ καὶ τὸν ζαμ
bri: et zambri genuit mosa: et mosa
βρί, καὶ ζαμβρὶ ἐγέννησε τὸν μωσά, καὶ μωσὰ
genuit baana. rapha filius eius: eleasa fi-
ἐγέννησε τὸν βαανά. ῥαφὰ υἱὸς αὐτοῦ, ἐλεασὰ υἱ
lius eius: asel filius eius. et asel sex filii: et
ὸς αὐτοῦ, ἀσὴλ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ τῷ ἀσὴλ ἓξ υἱοί, καὶ
hec nomina eorū: ezericam primogenit⁹ e-
ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ἐζερικὰμ πρωτότοκος αὐ
ius: ⁊ ismael ⁊ saria ⁊ abdia ⁊ an-
τοῦ, καὶ ἰσμαὴλ καὶ σαρία καὶ ἀβδία καὶ ἀν-
an hi filij asel. ⁊ filij asec fra
ὰν οὗτοι υἱοὶ ἀσήλ. καὶ υἱοὶ ἀσὲκ τοῦ ἀδελ-
tris eius. vlam primogenitus eius: ⁊ ieus
φοῦ αὐτοῦ, οὐλὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ ἰηοῦς
secūdus: ⁊ eliphalet tertius. ⁊ fuerūt
δεύτερος, καὶ ἐλιφαλὲτ ὁ τρίτος. καὶ ἐγένοντο
filij vlam: viri potētes fortitudine tēdētes arcū
υἱοὶ οὐλάμ, ἄνδρες δυνατοὶ ἰσχύϊ τείνοντες τόξον
⁊ multiplicātes filios ⁊ filios filioꝝ centū ⁊
καὶ πληθύνοντες υἱοὺς καὶ υἱοὺς υἱῶν ἑκατὸν καὶ
quinquaginta: oēs hi filij beniamin.
πεντήκοντα, πάντες οὗτοι υἱοὶ βενιαμίν. Ca. 9.
Et vniuersus israel dinumerati sūt: ⁊ ecce
Καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἐγενεαλογήθησαν, καὶ ἰδοὺ
sunt scripti in libro regum isra
εἰσὶ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου βασιλέων ἰσρα-
el ⁊ iuda. ⁊ trāslati sunt
ὴλ καὶ ἰούδα. καὶ ἀπῳκίσθησαν

[c]filii [b]semei. [e]Et iesphan [f]& heber [g]& heliel [h]& abdon [i]& zechri [k]& hanan [l]& anania [m]& ailam [n]& anathothia [o]& iephdaia [p]& phanuel: [q]filii [r]sesac: [s]& samsari [t]& sooria [u]& otholia [x]& iersia [y]helia [z]& zechri: [a]filii [b]ieroam. [c]Hi [d]patriarche & [f]cognationum [g]principes qui [i]habitauerunt [k]in ierusalem. [l]In gabaon aūt [m]habitauerūt [n]abigabaon [p]& nomen [q]vxoris eius [r]maacha: [s]filiusque eius [t]primogenitus [u]abdon [x]& sur [y]& cis [z]& baal [a]& nadab: [b]gedur quoque [c]& ahio [d]& zacher [e]& macelloth. Et macelloth [f]genuit [h]samaa. [n]Hitaueruntque [l]ex aduerso [m]frm suorū [o]in ierusalē [p]cū [q]fratribus suis. [r]Ner autem [s]genuit [u]cis: [x]& cis [y]genuit [a]saul. [b]Porro saul [c]genuit [e]Ionathan [f]& [g]melchisue [i]& [k]abiadab [l]& [m]esbaal. [n]Filius autem [o]ionathā [p]miribaal: [q]& miribaal [r]genuit [t]micha [u]filii [u]micha: [x]phiton [y]& melech [z]& thara [a]ahaz: [b]& ahaz [c]genuit [e]ioada: [f]& ioada [g]genuit [i]almoth [k]& [l]asmoth [m]& [n]zamri. [o]Porro zamri [p]genuit [r]mosa: [s]& mosa [t]genuit [x]baana [z]cuius filius fuit [r]rapha: de quo ortus est [a]elasa qui genuit [c]asel. [e]Porro asel [f]sex [g]filii fuerunt [b]his [l]nominibus [k]ezricam: [l]bochru: [m]hismael: [n]saria: [o]obdia: [p]anan. [q]Omnes [h]hi [s]filii [t]asel. [u]Filii autem [x]esech [y]fratris eius [z]vlam [a]primogenitus: [b]& hus [c]secūdus [d]& eliphaleth [e]tertius: [f]fueruntque [g]filii [h]vlam [i]viri [k]robustissimi: & magno [l]robore [m]tēdētes [n]arcū [o]& multos hñtes [p]filios [q]ac nepotes vsque ad [s]centum [t]quinquaginta. [u]Omnes [x]hi [y]filii [z]beniamin.

9\. Vniuersus ergo [b]israel [c]dinumeratus est [d]& sūma eorum [e]scripta ē in [g]libro [h]regū israel [k]& iuda: [l]translatique sunt

בְּנֵי שִׁמְעִי׃ וְיִשְׁפָּן וָעֵבֶר וֶאֱלִיאֵל׃
וְעַבְדּוֹן וְזִכְרִי וְחָנָן׃ וַחֲנַנְיָה וְעֵילָם
וְעַנְתֹתִיָּה׃ וְיִפְדְיָה וּפְנוּאֵל בְּנֵי
שָׁשַׁק׃ וְשַׁמְשְׁרַי וּשְׁחַרְיָה וַעֲתַלְיָה׃
וְיַעֲרֶשְׁיָה וְאֵלִיָּה וְזִכְרִי בְּנֵי יְרֹחָם׃
אֵלֶּה רָאשֵׁי אָבוֹת לְתוֹלְדֹתָם — ילד
רָאשִׁים אֵלֶּה יָשְׁבוּ בִּירוּשָׁלָםִ׃
וּבְגִבְעוֹן יָשְׁבוּ אֲבִי גִבְעוֹן וְשֵׁם
אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה׃ וּבְנוֹ הַבְּכוֹר עַבְדּוֹן — איש בכר
וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנָדָב׃ וּגְדוֹר
וְאַחְיוֹ וָזָכֶר׃ וּמִקְלוֹת הוֹלִיד אֶת — ילד
שִׁמְאָה וְאַף הֵמָּה נֶגֶד אֲחֵיהֶם
יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַםִ עִם אֲחֵיהֶם׃
וְנֵר הוֹלִיד אֶת קִישׁ וְקִישׁ הוֹלִיד
אֶת שָׁאוּל וְשָׁאוּל הוֹלִיד אֶת
יְהוֹנָתָן וְאֶת מַלְכִּי שׁוּעַ וְאֶת
אֲבִינָדָב וְאֶת אֶשְׁבָּעַל׃ וּבֶן
יְהוֹנָתָן מְרִיב בָּעַל וּמְרִיב בַּעַל הוֹלִיד
אֶת מִיכָה׃ וּבְנֵי מִיכָה פִּיתוֹן
וָמֶלֶךְ וְתַאְרֵעַ וְאָחָז׃ וְאָחָז
הוֹלִיד אֶת יְהוֹעַדָּה וִיהוֹעַדָּה
הוֹלִיד אֶת עָלֶמֶת וְאֶת עַזְמָוֶת וְאֶת
זִמְרִי וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת מוֹצָא׃
וּמוֹצָא הוֹלִיד אֶת בִּנְעָא רָפָה בְנוֹ
אֶלְעָשָׂה בְנוֹ אָצֵל בְּנוֹ׃ וּלְאָצֵל
שִׁשָּׁה בָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם עַזְרִיקָם
בֹּכְרוּ וְיִשְׁמָעֵאל וּשְׁעַרְיָה וְעֹבַדְיָה
וְחָנָן כָּל אֵלֶּה בְּנֵי אָצֵל׃ וּבְנֵי עֵשֶׁק
אָחִיו אוּלָם בְּכֹרוֹ יְעוּשׁ הַשֵּׁנִי — שנה
וֶאֱלִיפֶלֶט הַשְּׁלִשִׁי׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי — שלש היה
אוּלָם אֲנָשִׁים גִּבֹּרֵי חַיִל דֹּרְכֵי — גבר
קֶשֶׁת וּמַרְבִּים בָּנִים וּבְנֵי בָנִים — רבה בנה
מֵאָה וַחֲמִשִּׁים כָּל אֵלֶּה מִבְּנֵי
בִנְיָמִן׃ Cap. ix.
וְכָל יִשְׂרָאֵל
הִתְיַחְשׂוּ וְהִנָּם כְּתוּבִים עַל — יחש הנה
סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה הָגְלוּ — כתב גלה

לְבָבֶל בְּמַעֲלָם׃ וְהַיּוֹשְׁבִים
הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר בַּאֲחֻזָּתָם בְּעָרֵיהֶם
יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִים׃
וּבִירוּשָׁלִַם יָשְׁבוּ מִן בְּנֵי יְהוּדָה
וּמִן בְּנֵי בִנְיָמִן וּמִן בְּנֵי אֶפְרַיִם
וּמְנַשֶּׁה׃ עוּתַי בֶּן עַמִּיהוּד בֶּן עָמְרִי
בֶּן אִמְרִי בֶן בָּנִי מִן בְּנֵי פֶרֶץ בֶּן יְהוּדָה׃
וּמִן הַשִּׁילוֹנִי עֲשָׂיָה הַבְּכוֹר וּבָנָיו׃
וּמִן בְּנֵי זֶרַח יְעוּאֵל וַאֲחֵיהֶם שֵׁשׁ
מֵאוֹת וְתִשְׁעִים׃ וּמִן בְּנֵי בִּנְיָמִן
סַלּוּא בֶּן מְשֻׁלָּם בֶּן הוֹדַוְיָה בֶּן
הַסְּנֻאָה׃ וְיִבְנְיָה בֶּן יְרֹחָם וְאֵלָה
בֶּן עֻזִּי בֶּן מִכְרִי וּמְשֻׁלָּם בֶּן שְׁפַטְיָה
בֶּן רְעוּאֵל בֶּן יִבְנִיָּה׃ וַאֲחֵיהֶם
לְתֹלְדוֹתָם תְּשַׁע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
וְשִׁשָּׁה כָּל אֵלֶּה אֲנָשִׁים רָאשֵׁי
אָבוֹת לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם׃ וּמִן הַכֹּהֲנִים
יְדַעְיָה וִיהוֹיָרִיב וְיָכִין׃ וַעֲזַרְיָה בֶּן
חִלְקִיָּה בֶּן מְשֻׁלָּם בֶּן צָדוֹק בֶּן
מְרָיוֹת בֶּן אֲחִיטוּב נְגִיד בֵּית
הָאֱלֹהִים׃ וַעֲדָיָה בֶּן יְרֹחָם בֶּן
פַּשְׁחוּר בֶּן מַלְכִּיָּה וּמַעְשַׂי בֶּן
עֲדִיאֵל בֶּן יַחְזֵרָה בֶּן מְשֻׁלָּם בֶּן
מְשִׁלֵּמִית בֶּן אִמֵּר׃ וַאֲחֵיהֶם
רָאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם אֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים גִּבּוֹרֵי חֵיל
מְלֶאכֶת עֲבוֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים׃
וּמִן הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה בֶן חַשּׁוּב
בֶּן עַזְרִיקָם בֶּן חֲשַׁבְיָה מִן
בְּנֵי מְרָרִי׃ וּבַקְבַּקַּר חֶרֶשׁ
וְגָלָל וּמַתַּנְיָה בֶּן מִיכָה בֶּן
זִכְרִי בֶּן אָסָף׃ וְעֹבַדְיָה בֶּן
שְׁמַעְיָה בֶּן גָּלָל בֶּן יְדוּתוּן וּבֶרֶכְיָה
בֶּן אָסָא בֶּן אֶלְקָנָה הַיּוֹשֵׁב
בְּחַצְרֵי נְטוֹפָתִי׃ וְהַשֹּׁעֲרִים
שַׁלּוּם וְעַקּוּב וְטַלְמֹן וַאֲחִימָן

in babilonē pp delictū
suū. Qui aūt habitaue-
runt primi in possessio
nibus & in vrbibus suis
israel & sacerdotes & le
uite & nathinei:
cōmorati sunt in ierusa
lē de filiis iuda
& de filiis beniamin.
De filiis quoq; ephraī
& manasse othei fili9
amiud filii emri:
filii omrai: filii bonni.
De filiis phares filii iu
da: & de siloī asaia pri
mogenitus & filii eius.
De filiis āt zara: iehuel
& fratres eorū sexcenti
nonaginta. Porro de
filiis beniamin:
salo filius mosollam fi
lii oduia filii
asana & iobama filius
ieroam & helā
filius ozi filii mochori
& mosollā filius sapha-
cie filii rahuel filii ieba
nie & fratres eorum
per familias suas non-
genti quinquaginta
sex. Omnes hi prin-
cipes
cognationū p domos
patrū suorū. De sacer-
dotib9 āt iedaia ioiarib
& iachī: azarias quoq;
filius helchie filii mo
sollā filii sadoch filii
meraioth filii achitob
pōtifex domus
dei. Porro adaias filius
ieroā filii
phasor filii melchia &
maasia filius
adihel filii iezra filii
mosollam filii
mosollamoth filii em-
mer fratres quoq; eorū
principes per familias
suas mille
septīgēti sexagīta for-
tissimi robore ad facien
dū opus ministerii i do
mo dei.
De leuitis autē seme
ia filius assub &
filii ezricā filii asebia
de
filiis merari. Bacha
char quoq; carpētarius
& galal & mathania fi-
lius micha: filii
zechri filii asaph & ob
dia filius
semeie filii galal filii i
dithum & barachia
filius aza filii elcana q
habitauit
in atriis nethophati.
Ianitores autem
sellum & achub & thel
mon & ahiman

in babylonē pp delictum suum: qđ iniuste fece
εἰς βαβυλῶνα διὰ τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῶν, ἣν ἠδίκη
runt. et q̄ habitabant prius in possessioni
σαν. καὶ οἱ κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσε
bus suis in ciuitatib9 suis israel: et sacer
σιν αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἰσραὴλ, καὶ ἱε-
dotes et leuite et nathinei. et in hierusa
ρεῖς καὶ οἱ λευῖται καὶ οἱ ναθινεοι. καὶ ἐν ἱερουσα-
lem habitauerūt de filiis iuda: et de filiis
λὴμ κατῴκησαν ἐκ τῶν υἱῶν ἰούδα, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
beniamin: et de filiis ephraim et manasse. vthi fili9
βενιαμίν, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν ἐφραὶμ καὶ μανασσῆ. οὐθὶ υἱὸς
samiud filius ambri filii embri filii beniamin. de
σαμιοὺδ υἱὸς ἀμβρὶ υἱοῦ ἐμβρὶ υἱοῦ βενιαμίν. ἀπὸ τῶν
filiis phares: filii iuda. et de seloni: asa
υἱῶν φάρες, υἱοῦ ἰούδα. καὶ ἀπὸ τοῦ σηλωνεί, ἀσα
ia primogenit9 eius: et filii eius. et de
ἴα ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ ἐκ τῶν
filiis zera: ieel et fratres eius sexcenti et
υἱῶν ζαρά, ἰεὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑξακόσιοι καὶ
nonaginta. et de filiis beniamin: salo fili9
ἐννενήκοντα. καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν βενιαμίν, σαλὼ υἱὸς
mosollam filii oduia filii sanaa: et iebnaa fili9
μοσολλὰμ υἱοῦ ὠδουΐα υἱοῦ σαναά, καὶ ἰεβναὰ υἱὸς
hieroam: et hi filii ozi: filii machiri et mosol
ἱεροάμ, καὶ οὗτοι υἱοὶ ὀζί, υἱοῦ μαχειρὶ καὶ μοσολ-
lam filii saphatia filii raguel filii iechonie: et
λὰμ υἱοῦ σαφατία υἱοῦ ῥαγουὴλ υἱοῦ ἰεχονίου, καὶ οἱ
fratres eorū per gn̄ratiōes eorū nongenti et
ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἐννακόσιοι καὶ
quinquaginta sex. omnes hi principes p do-
πεντήκοντα ἕξ. πάντες οὗτοι πατριάρχαι κατ' οἶ-
mū cognationū suar. et de sacerdotib9 iodae et
κον πατριῶν αὐτῶν. καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων ἰωδάε καὶ
iorib et ioachim: et azarias filius elcie fili
ἰωρεὶβ καὶ ἰωαχείμ, καὶ ἀζαρίας υἱὸς ἐλκίου υἱοῦ
mosollam filii sadduc filii meraioth filii achitob:
μοσολλὰμ υἱοῦ σαδδοὺκ υἱοῦ μεραϊὼθ υἱοῦ ἀχιτώβ,
duces dom9 dei: et adaia filius hieroā fi
ἡγούμενοι οἴκου τοῦ θεοῦ. καὶ ἀδαῒα υἱὸς ἱεροὰμ υἱ-
lii phaseur filii melchie. et maasi filius adiel f
οῦ φασεοὺρ υἱοῦ μελχίου. καὶ μαασεὶ υἱὸς ἀδιὴλ υ
lii ezera filii mosollam filii maselimoth filii emmer
οῦ ἐζερὰ υἱοῦ μοσολλὰμ υἱοῦ μασελιμὼθ υἱοῦ ἐμμήρ
et fratres eorū duces per domū familia
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἡγούμενοι κατ' οἶκον πατριῶ
suarū: mile et septingenti et sexaginta: fo
αὐτῶν, χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα, δυνα
tes robore in opere ministerii dom9 dei. et de
τοὶ ἰσχύϊ ἐν ἔργῳ δουλείας οἴκου τοῦ θεοῦ. καὶ ἐκ
leuitis: sameas filius asub filii ezricam fili
τῶν λευϊτῶν, σαμέας υἱὸς ἀσοὺβ υἱοῦ ἐζρικὰμ υἱοῦ
asabia. de filiis merari et bacbacar et a-
ἀσαβία. ἐκ τῶν υἱῶν μεραρὶ καὶ βακβακὰρ καὶ ἀ-
res et galal. et matthanias filius micha filii zechr
ρὴς καὶ γαλάλ. καὶ ματθανίας υἱὸς μιχὰ υἱοῦ ζεχρ
filii asaph. et abdia filius samaia filii galal fi
υἱοῦ ἀσάφ. καὶ ἀβδία υἱὸς σαμαΐα υἱοῦ γαλὰλ υἱ
lii iduthun. et barachias fili9 asa filii elcana q hi
οῦ ἰδουθοῦν. καὶ βαραχίας υἱὸς ἀσὰ υἱοῦ ἐλκανὰ ὁ κα
bitabat in atriis netophati. et
τοικῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ νετοφατί. καὶ
ianitores sellum et accub et telmon et
πυλωροὶ σελλοὺμ καὶ ἀκκοὺβ καὶ τελμὼν καὶ
achiman:
ἀχϊμάν,

ꝛ fratres eorū sellum pꝛinceps ꝛ vſqꝫ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν σελλοὺμ ὁ ἄρχων καὶ ἕως
huc in porta regis ad oꝛientē. hi
ὧδε ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλέως κατὰ ἀνατολάς. αὐ
ianitoꝛes in castra filioꝝ leui. ꝛ
τοὶ οἱ πυλωροὶ εἰς τὰς παρεμβολὰς υἱῶν λευί. καὶ
sellum filius coꝛe filij abiasach filij coꝛe: ꝛ
σελλοὺμ υἱὸς κορὲ υἱοῦ ἀβιάσαχ υἱοῦ κορέ, καὶ οἱ
fratres eius per domū cognationū suarū. coꝛi=
ἀδελφοὶ αὐτοῦ κατ᾽ οἶκον πατριῶν αὐτῶν. οἱ κορι=
ni sup opera ministerij custodiētes vesti
νοὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς δουλείας φυλάσσοντες τὰ πρό
bula tabernaculi: ꝛ patres eoꝝ sup ca
θυρα τῆς σκηνῆς, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐπὶ τὴν πα
stra dñi custodiētes introitū. ꝛ phi
ρεμβολὴν κυρίου φυλάσσοντες τὴν εἴσοδον. καὶ φι=
nees filius eleazar dux erat in ipsis coꝛam
νεὲς υἱὸς ἐλεάζαρ ἡγούμενος ἦν ἐπ᾽ αὐτῶν ἔμπροσθεν
dño. ꝛ post hec zacharias filius mesolla
κυρίου. καὶ μετὰ ταῦτα ζαχαρίας υἱὸς μεσολλα=
mia ianitoꝛ poꝛte tabnaculi testimōij.
μία πυλωρὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
omnes hi electi in ostiarios in
πάντες οὗτοι ἐκλελεγμένοι εἰς πυλωροὺς ἐν τοῖς
liminib⁹: ducenti duodecim isti in suburba
σαθμοῖς, διακόσιοι δεκαδύο οὗτοι ἐν ταῖς ἐπαύλε
nis eoꝝ: familia eoꝝ ꝛ numeratio eo
σιν αὐτῶν, ἡ γενεὰ αὐτῶν καὶ ὁ καταλοχισμὸς αὐ=
rum. hos numerauit ꝛ cōstituit dauid ꝛ samu
τῶν. τούτους ἠρίθμησε καὶ ἔστησε δαυὶδ καὶ σαμου
el vidēs in fide ipsoꝝ. hi ꝛ filij eoꝝ
ὴλ ὁ ὁρῶν ἐν τῇ πίστει αὐτῶν. αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
in ostijs dom⁹ dñi ꝛ domui taber
ἐπὶ τῶν πυλῶν οἴκου κυρίου καὶ τῷ οἴκῳ τῆς σκη=
naculi ad custodiēdū p vices in quattuoꝛ
νῆς τοῦ φυλάσσειν εἰς ἐφημερίας εἰς τοὺς τέσσαρας
ventos: ꝛ erant ostiarij ad oꝛiētem ꝛ ad
ἀνέμους, καὶ ἦσαν πυλωροὶ κατ᾽ ἀνατολὰς καὶ κα
mare ꝛ austrū ꝛ aqlonē. ꝛ fratres
τὰ θάλασσαν καὶ νότον καὶ βορρᾶν. καὶ οἱ ἀδελφοὶ
eoꝝ in viculis suis: vt venirēt in
αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν, ἔρχεσθαι εἰς τὰ
ebdomadas tēpoꝝ. vt venirent ad septē
ἑβδομα τῶν καιρῶν, τοῦ εἰσπορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ
dies de tpe ad tēpus cū his: qm̄ in
ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τούτων, ὅτι ἐν
fide sunt quattoꝛ potētes ianitoꝝ ip
πίστει εἰσὶν οἱ τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλωρῶν αὐ=
si leuite. ꝛ erāt sup pastophoꝛia ꝛ sup
τοὶ οἱ λευῖται. καὶ ἦσαν ἐπὶ τῶν παστοφορίων καὶ ἐπὶ
thesauros domus dei ꝛ per gyrū do
τῶν θησαυρῶν οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ περικύκλω τοῦ οἴ
mus dei moꝛabuntur: qm̄ sup ipsos custo
κου τοῦ θεοῦ αὐλισθήσονται, ὅτι ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡ φυλα
dia eoꝝ ꝛ ipsi sup claues mane mane vt ape
κὴ αὐτῶν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν κλειδῶν τὸ πρωὶ πρωὶ ἀνοί=
rirēt foꝛes tēpli. ꝛ ex his sup vasa
γειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ. καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη
ministerij: qm̄ in numero inferent: ꝛ in
τῆς λειτουργίας, ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσοίσουσι, καὶ ἐν
numero efferent ea. ꝛ de ipsis cōstituti sup
ἀριθμῷ ἐξοίσουσιν αὐτά. καὶ ἐξ αὐτῶν καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ
vasa: ꝛ sup omnia vasa sctā: ꝛ sup si=
σκεύη, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ ἐπὶ τῆς σε
milam ꝛ vinū ꝛ oleū ꝛ thus ꝛ
μιδάλεως καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ λιβάνου καὶ τῶν
aromata. ꝛ a filijs sacerdotū erāt vnguētarij
ἀρωμάτων. καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἦσαν μυρεψοὶ
vnguēti in aromatib⁹. ꝛ matthathias ex leui=
τοῦ μύρου ἐν τοῖς ἀρώμασι. καὶ ματθαθίας ἐκ τῶν λευΐ=
tis hic pꝛimogenitus sellum coꝛite
τῶν οὗτος ὁ πρωτότοκος τῷ σελλοὺμ τῷ κορινῷ ꝏ

[g]& frater eorū[h]sellū[i]pri=
ceps[k]vſqꝫ ad[l]illud tēpus
[m]in porta[n]regis[o]ad oriē
tem obseruabant ꝏꝏꝏ
[r]per vices suas de[s]filiis
[t]leui.[u]Sellum vero ꝏꝏ
[x]filius[y]chore[z] filii [a]abia=
saph[b]filii[c]chore ꝏꝏꝏ
[d]cū frībus suis [e]& domo
[f]prīs sui. Hi sunt[g]chorite
[h]sup[i]opa[k]ministerii [l]cu=
stodes[m]vestibulorum ꝏ
[n]tabernaculi [o]& familie
eorū[p]per vices[q]castrorū
[r]dñi[s]custodiētes[t]introi=
tū.[u]Finees autem [x]filius
[y]eleazar[a]erat[z]dux [b]eorū
[c]coram ꝏꝏꝏꝏꝏ
[d]domino. Porro[f]zacha=
rias[g]filius [h] mosollamia:
[i]ianitor[k]porte[l]taberna=
culi[m]testimonii.[n]Oēs hi
[o]electi[p]in ostiarois [q]per
portas ꝏꝏꝏꝏꝏ
[r]ducenti [s]duodecim: &
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[y]descripti [x]in villis ꝓpri=
is: [z]quos [a] constituerunt
[b]dauid[c]& samuel [d]vidēs
[e]in fide sua ꝏꝏꝏꝏ
[f]tam ipsos[g]q̄ꝫ filios eorū
[h]in[i]ostiis[k] domus ꝏꝏꝏ
[l]domini &[m]in[n]taberna=
culo[o]vicibus suis. ꝏꝏ
[p]Per quattuor[q]ventos[r]e
rant[s]ostiarii. ideſt ad ꝏ
[t]oriētē & ad [u]occidētem
& ad[x]aquilonē[y]& ad au=
strū.[z]Frēs āt eorū[a]in vi=
culis morabātur [b]& vēie
bant[c]in sabbatis suis[e]de
tpe vſqꝫ[f]ad[g]tempus. ꝏꝏ
[m]His[n]q̄ttuor[r]leuitis[l] cre
ditus erat oīs numerus
[p]ianitorum: ꝏꝏꝏꝏ
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[s]& erant [t]super[u]exedras
[x]& ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[y]thesauros [z] dom⁹ [a] do=
mini. [b]Per gyrū quoqꝫ
[c]templi[d]domini[e] mora=
bantur[h]in ꝏꝏꝏꝏ
[i]custodiis suis[k]vt cū tp̄s
fuisset[k]ipsi[n]mane [m] ape=
rirēt fores.[p]De eorū gre
ge erant &[q]super[r]vasa
[s]ministerii: [u] ad numerū
[t]eī &[u]īferebantur vasa &
[y]efferebātur.[z]De ipsis &
qui[a]credita habebant
[b]vtensilia ꝏꝏꝏꝏꝏ
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[f]sanctuarii preerant [h]sil̄e
[i]& vino[k]&oleo[l] et ꝏꝏ
thuri [m] &aromatibus.
[o]Filii autem ꝏꝏꝏꝏ
[p]sacerdotū [q]vnguēta[s]ex
aromatibus [q]cōficiebāt.
[t]Et mathatias[x]leuites ꝏ
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[z]primogenitus [a] sellum
[b]chorite :prefectus erat

וַאֲחִיהֶם שַׁלּוּם הָרֹאשׁ׃ וְעַד הֵנָּה
בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ מִזְרָחָה הֵמָּה — זָרַח
הַשֹּׁעֲרִים לְמַחֲנוֹת בְּנֵי לֵוִי׃ וְשַׁלּוּם — חָנָה
בֶּן קוֹרֵא בֶּן אֶבְיָסָף בֶּן קֹרַח
וְאֶחָיו לְבֵית אָבִיו הַקָּרְחִים עַל
מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה שֹׁמְרֵי הַסִּפִּים — סָפַף
לָאֹהֶל וַאֲבֹתֵיהֶם עַל מַחֲנֵה
יְהוָה שֹׁמְרֵי הַמָּבוֹא׃ וּפִינְחָס בֶּן — בּוֹא
אֶלְעָזָר נָגִיד הָיָה עֲלֵיהֶם לְפָנִים — נָגַד פָּנָה
יְהוָה עִמּוֹ׃ זְכַרְיָה בֶּן מְשֶׁלֶמְיָה
שׁוֹעֵר פֶּתַח לְאֹהֶל מוֹעֵד׃ כֻּלָּם — שָׁעַר יָעַד
הַבְּרוּרִים לְשֹׁעֲרִים בַּסִּפִּים — בָּרַר
מָאתַיִם וּשְׁנֵים עָשָׂר הֵמָּה
בְּחַצְרֵיהֶם הִתְיַחְשָׂם הֵמָּה יִסַּד — יָחַשׂ
דָּוִיד וּשְׁמוּאֵל הָרֹאֶה בֶּאֱמוּנָתָם׃ — אָמַן
וְהֵם וּבְנֵיהֶם עַל הַשְּׁעָרִים לְבֵית
יְהוָה לְבֵית הָאֹהֶל לְמִשְׁמָרוֹת׃ — שָׁמַר
לְאַרְבַּע רוּחוֹת יִהְיוּ הַשֹּׁעֲרִים — רָבַע הָיָה
מִזְרָח יָמָּה צָפוֹנָה וָנֶגְבָּה׃ — זָרַח צָפַן
וַאֲחֵיהֶם בְּחַצְרֵיהֶם לָבוֹא
לְשִׁבְעַת הַיָּמִים מֵעֵת אֶל עֵת — יוֹם
עִם אֵלֶּה׃ כִּי בֶאֱמוּנָה הֵמָּה
אַרְבַּעַת גִּבֹּרֵי הַשֹּׁעֲרִים הֵם — גָּבַר
הַלְוִיִּם וְהָיוּ עַל הַלְּשָׁכוֹת וְעַל — הָיָה
הָאוֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים׃ וּסְבִיבוֹת — אָצַר סָבַב
בֵּית הָאֱלֹהִים יָלִינוּ כִּי עֲלֵיהֶם — לוּן
מִשְׁמֶרֶת וְהֵם עַל הַמַּפְתֵּחַ — פָּתַח
וְלַבֹּקֶר לַבֹּקֶר׃ וּמֵהֶם עַל כְּלֵי — כָּלָה
הָעֲבוֹדָה כִּי בְמִסְפָּר יְבִיאוּם — עָבַד סָפַר
וּבְמִסְפָּר יוֹצִיאוּם׃ וּמֵהֶם מְמֻנִּים — בּוֹא יָצָא
עַל הַכֵּלִים וְעַל כָּל כְּלֵי — מָנָה
הַקֹּדֶשׁ וְעַל הַסֹּלֶת וְהַיַּיִן וְהַשֶּׁמֶן
וְהַלְּבוֹנָה וְהַבְּשָׂמִים׃ וּמִן בְּנֵי — לָבַן
הַכֹּהֲנִים רֹקְחֵי הַמִּרְקַחַת — רָקַח
לַבְּשָׂמִים׃ וּמַתִּתְיָה מִן הַלְוִיִּם
הוּא הַבְּכוֹר לְשַׁלֻּם הַקָּרְחִי — בָּכַר

באמונה על מעשה החבתים: ומן בני הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת להכין שבת שבת: ואלה המשררים ראשי אבות ללוים בלשכות פטורים כי יומם ולילה עליהם במלאכה: אלה ראשי האבות ללוים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל ושם אשתו מעכה: ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב: וגדור ואחיו וזכריה ומקלות: ומקלות הוליד את שמאם ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: ובן יהונתן מריבבעל ומריבעל הוליד את מיכה: ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע: ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל:

Cap.x. ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: וידבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע

אמן עשה | ערך כון | שור | פטר | לאר | ילד | איש | ילד | אח | לחם | נוס | כנה נפל | דבק | נכה

eorū q̄ in ſartagine frigebantur. Porro de filiis caath fratribus eorum ſup panes erant ꝓpoſitiōis vt ſꝑ nouos ꝑ ſingula ſabbata p̄pparent. Hi ſunt pricipes cātorū ꝑ familias leuitarū q in exedris morabantur: ita vt die ac nocte iugiter ſuo miniſterio deſeruirent. Capita leuitarum per familias ſuas principes manſerūt in ieruſalem. In gabaon autem commorati ſunt pater gabaon iahie: & nomē vxoris eius maacha. Filius primogenitus eius abdō & ſur & cis & baal & ner & nadab gedor quoqꝫ & achio & zacharias & macelloth. Porro macelloth gēuit ſemmaā. Iſti habitauerūt e regiōe fratrū ſuorū in ieruſalem cum fratribus ſuis. Ner aūt genuit cis: & cis genuit ſaul. Et ſaul genuit ionathā & melchiſue & abinadab & eſbaal. Filius autem ionathan miribaal: & miribaal genuit micha. Porro filii micha: phitō & melech & thara & ahaz. Ahaz autem genuit iara: & iara genuit alamath & azmoth & zamri. zamri autem genuit moſa: moſa vero genuit baana cuius filius raphaia genuit elaſa: de quo ortus eſt aſel. Porro aſel ſex filios hūit his nominibus: ezricā bochru hiſmael ſaria obdia anan: hi filii aſel.

10.

Philiſtiim autem pugnabant cōtra iſrael: fugerūtqꝫ filii iſrael paleſtinos: & ceciderūt vulnerati in mōte gelboe. Cūqꝫ appropīquaſſent philiſtei perſequentes ſaul & filios eius: percuſſerunt ionathan & amīadab & melchiſue

in fide ſuꝑ opera ſacrificij ſartaginis
ἐν τῇ πίςει ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου
eoꝝ q̄ frigebāt ſartagīe. ⁊ baneas caathetes de fratri
τῶν τηγανιςῶν. καὶ βαναίας ὁ καaθίτης ἐκ τῶν ἀδελ
bus eorū in panibus ꝓpoſitiōis: vt
φῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως, τοῦ
preparent ſabbatum ſcđm ſabbatū. ⁊ hi
ἑτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον. καὶ οὗτοι
cantores principes familiarū leuitaꝝ:
ψαλτῳδοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν λευιτῶν,
in paſtophorio ordinati in vices: q̄m
ἐν τῷ παςοφορίῳ διατεταγμένοι εἰς ἐφημερίας, ὅτι
die ⁊ nocte in ipſis in opibus. hi
ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις. οὗτοι
principes cognationū leuitaꝝ. per familias ſu
ἄρχοντες πατριῶν τῶν λευιτῶν. κατὰ γενέσεις αὐ
as principes hi habitauerūt in hiaruſalem.
τῶν ἄρχοντες οὗτοι κατῴκησαν εἰς ἱερουσαλήμ.
⁊ in gabaon habitauit pater gabaon ieiel:
καὶ ἐν γαβαὼν κατῴκησεν πατὴρ γαβαὼν ἰεϊήλ,
⁊ nomē vxori eius maacha: ⁊ filius eiꝰ
καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ μααχά, καὶ υἱὸς αὐτοῦ
primogenitus abdon ⁊ ſur ⁊ cis ⁊ bael ⁊
ὁ πρωτότοκος ἀβδὼν καὶ σοὺρ καὶ κὶς καὶ βαὲλ καὶ
ner ⁊ nadab: ⁊ geddor ⁊ fratres eius:
νὴρ καὶ ναδάβ, καὶ γεδδὼρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
⁊ zechri: ⁊ maceloth q̄ genuit ſamaan. ⁊
καὶ ζεχρί, καὶ μακελὼθ ὁ γεννήσας τὸν σαμαάν. καὶ
iſti in medio fratrum ſuorū habitauerūt
οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴκησαν
in hieruſalem cum fratribus ſuis. ⁊ ner
ἐν ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. καὶ νὴρ
genuit cis: ⁊ cis genuit ſaul: ⁊
ἐγέννησε τὸν κίς, καὶ κὶς ἐγέννησε τὸν σαούλ, καὶ
ſaul genuit ionatham ⁊ melchi
σαοὺλ ἐγέννησε τὸν ἰωναθὰμ καὶ τὸν μελχι-
ſue ⁊ abinadab ⁊ iſbaal. ⁊
σουὲ καὶ τὸν ἀβιναδὰβ καὶ τὸν ἰσβαάλ. καὶ
filius ionathan meribaal: ⁊ meribaal ge
υἱὸς ἰωναθὰν μεριβαάλ, καὶ μεριβαὰλ ἐγέννη-
nuit micha. ⁊ filij macha: phithō ⁊ melchiel
σε τὸν μιχά. καὶ υἱοὶ μιχά, φιθὼν καὶ μελχιήλ
⁊ tharaa ⁊ azaz. ⁊ azaz genuit ioda:
καὶ θαραὰ καὶ ἀζάζ. καὶ ἀζὰζ ἐγέννησε τὸν ἰωδά,
⁊ ioda genuit alemeth ⁊ aſmoth ⁊
καὶ ἰωδὰ ἐγέννησε τὸν ἀλεμὲθ καὶ τὸν ἀσμὼθ καὶ
zabri: ⁊ zabri genuit moſa: ⁊ mo
τὸν ζαβρί, καὶ ζαβρὶ ἐγέννησε τὸν μωσά, καὶ μω
ſa genuit banaa. rapha filius eius: eleaſa
σὰ ἐγέννησε τὸν βαναά. ῥαφὰ υἱὸς αὐτοῦ, ἐλεασὰ
filius eius: aſel filius eius. ⁊ aſel ſex
υἱὸς αὐτοῦ, ἀσὴλ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ τῷ ἀσὴλ ἓξ
filij: ⁊ hec nomina eorū: ezricam pri-
υἱοί, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ἐζρικὰμ πρω
mogenitꝰ eius: ⁊ iſmael ⁊ ſaaria ⁊ ab-
τότοκος αὐτοῦ, καὶ ἰσμαὴλ καὶ σααρία καὶ ἀβ
dia ⁊ anan: hi filij aſel.
δία καὶ ἀνάν, οὗτοι υἱοὶ ἀσήλ.

Ca.10.

Et philiſtijm pugnauerūt cōtra iſrael:
Καὶ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς τὸν ἰσραήλ,
⁊ fugit vir iſrael a facie phili
καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύ
ſtijm: ⁊ ceciderūt vulnerati in mōte gelbue.
λων, καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἐν ὄρει γελβουέ.
⁊ perſecuti ſunt philiſtei poſt ſaul ⁊
καὶ κατεδίωξαν οἱ ἀλλόφυλοι ὀπίσω σαοὺλ καὶ
poſt filios eius ⁊ ꝑcuſſerūt phili
ὀπίσω τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυ
ſtijm ionathan ⁊ abinadab ⁊ melchiſue
λοι τὸν ἰωναθὰν καὶ τὸν ἀβιναδὰβ καὶ τὸν μελχισουὲ

1.B. 31.

fillos saul. ⁊ aggrauatū ē bellum cōtra saul:
ὑιοὺς τοῦ σαοὺλ. καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ σαοὺλ,
⁊ inuenerūt eū sagittarij in arcubus: ⁊ vulnerat⁹ ē
καὶ εὗρον ἀυτὸν οἱ τοξεύοντες ἐν τόξοις, καὶ ἐπρωτώθη
de arcub⁹. ⁊ dixit saul tollēti arma
ἀπὸ τῶν τόξων. καὶ εἶπεν σαοὺλ τῷ ἄιροντι τὰ σκεύη
sua: euagina gladium tuū ⁊ interfice me
ἀυτοῦ, σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἐκκέντησόν με
in eo: ne forte veniāt incircūcisi hi: ⁊
ἐν ἀυτῇ, μήποτε ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι, καὶ
illudāt mihi. ⁊ nō voluit tollens arma e=
ἐμπαίξωσί μοι. καὶ ὀυκ ἐβούλετο ὁ ἄιρων τὰ σκεύη ἀυ
ius: qm̄ timebat valde. ⁊ accepit saul gla
τοῦ, ὅτι ἐφοβεῖτο σφόδρα. καὶ ἔλαβε σαοὺλ τὴν ῥομ
dium ⁊ irruit in eum. ⁊ vidit tollēs arma
φαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ᾽ ἀυτήν. καὶ εἶδεν ὁ ἄιρων τὰ σκεύη
eius: ꝙ mortu⁹ eēt saul: ⁊ irruit ⁊ ipse
ἀυτοῦ, ὅτι ἀπέθανε σαοὺλ, καὶ ἐπέπεσεν καὶ ἀυτὸς
in gladium suū: ⁊ mortu⁹ est. ⁊ obijt
ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν ἀυτοῦ, καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἀπέθανεν
saul ⁊ tres filij ei⁹ ⁊ tota domus illius pa
σαοὺλ καὶ οἱ τρεῖς ὑιοὶ ἀυτοῦ καὶ ὅλος ὁ οἶκος ἀυτοῦ ὁμο
riter mortui sūt. ⁊ viderūt oīs vir q̄ in val
θυμαδὸν ἀπέθανον. καὶ εἶδον πᾶς ἀνὴρ οἱ ἐν τῇ κοιλά=
le: ꝙ fugit israel: ⁊ ꝙ mortu⁹ est saul ⁊ filij
δι, ὅτι ἔφυγεν ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἀπέθανε σαοὺλ καὶ ὑιοὶ
eius: ⁊ reliquerūt vrbes suas ⁊ fugerūt.
ἀυτοῦ, καὶ κατέλειπον τὰς πόλεις ἀυτῶν καὶ ἔφυγον.
⁊ venerūt philistijm ⁊ habitauerūt in eis. ⁊ fa=
καὶ ἦλθον οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατῴκησαν ἐν ἀυταῖς. καὶ ἐγέ
ctū ē in crastino venerūt philistijm vt spoliarēt
νετο τῇ ἐπαύριον ἦλθον οἱ ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλεῦσαι τοὺς
cesos: ⁊ inuenerūt saul ⁊ filios eius ia=
τραυματίας, καὶ εὗρον τὸν σαοὺλ καὶ τοὺς ὑιοὺς ἀυτοῦ πε
centes in mōte gelbue: ⁊ denudauerūt eū:
πτωκότας ἐν τῷ ὄρει τῷ γελβουέ, καὶ ἐξέδυσαν ἀυτόν,
⁊ tulerūt caput eius ⁊ arma eius. ⁊ miserunt
καὶ ἦραν τὴν κεφαλὴν ἀυτοῦ καὶ τὰ σκεύη ἀυτοῦ. καὶ ἐξαπέστειλαν
philistijm in terrā philistijm in circuitu vt denunciarēt
οἱ ἀλλόφυλοι εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ τοῦ ἐυαγγελίσασθαι
in domib⁹ idolorū suorū pplo suo. ⁊
ἐν τοῖς οἴκοις τῶν εἰδώλων ἀυτῶν καὶ τῷ λαῷ ἀυτῶν. καὶ
posuerūt arma eius in domo dei sui: ⁊ ca
ἔθηκαν τὰ σκεύη ἀυτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἀυτῶν, καὶ τὴν κε
put ei⁹ affixerūt in domo dagon. ⁊ audierūt om=
φαλὴν ἀυτοῦ ἔπηξαν ἐν τῷ οἴκῳ δαγών. καὶ ἤκουσαν πάν
nes habitatores iabes galaad oīa q̄ fece=
τες οἱ κατοικοῦντες ἰαβὴς τῆς γαλαὰδ πάντα ἃ ἐποί
runt philistijm saul ⁊ filijs eius ⁊
ησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ σαοὺλ καὶ τοῖς ὑιοῖς ἀυτοῦ καὶ τῷ
israel: ⁊ cōsurrexerūt de galaad oīs vir fortis:
ἰσραὴλ, καὶ ἀνέστησαν ἐκ γαλαὰδ πᾶς ἀνὴρ δυνατός,
⁊ venerūt ⁊ tulerūt cadauer saul ⁊ cadauera
καὶ ἦλθον καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα σαοὺλ καὶ τὰ σώματα τῶν
filiorꝫ eius: ⁊ detulerūt ea in iabes: ⁊ sepelierūt ossa
ὑιῶν ἀυτοῦ, καὶ ἤνεγκαν ἀυτὰ εἰς ἰαβὴς, καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ
eorū sub quercu in iabes: ⁊ ieiunauerūt septē dies.
ἀυτῶν ὑπὸ τὴν δρῦν ἐν ἰαβὴς, καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας.
⁊ mortu⁹ est saul in iniqtatib⁹ suis quas iniq̄ fecit ī
καὶ ἀπέθανε σαοὺλ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἀυτοῦ αἷς ἠνόμησεν ἐν
dn̄o secūdū s᷑monē dn̄i: qm̄ nō custodiuit eum:
κυρίῳ κατὰ τὸν λόγον κυρίου, διότι ὀυκ ἐφύλαξεν ἀυτόν,
⁊ qm̄ interrogauit in ventriloqua vt consuleret: ⁊ nō
καὶ ὅτι ἐπηρώτησε ἐν τῇ ἐγγαστριμύθῳ τοῦ ἐκζητῆσαι, καὶ ὀυκ
consuluit in dn̄o: ⁊ interfecit eum: ⁊ trāstulit
ἐξεζήτησεν ἐν κυρίῳ, καὶ ἀπέκτεινεν ἀυτόν, καὶ ἐπέστρεψε
regnum ei⁹ dauid filio iesse.
τὴν βασιλείαν ἀυτοῦ τῷ δαυὶδ ὑιῷ ἰεσσαί. Ca. 11.
⁊ cōgregati sunt oīs vir isrl̄ ad dauid in chebron dicen
καὶ συνηθροίσθησαν πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ πρὸς δαυὶδ ἐν χεβρὼν λέγον
tes: os tuū ⁊ caro tua nos: etiam heri etiā nudi⁹ terti⁹
τες· ὀστοῦν σου καὶ σάρξ σου ἡμεῖς, καί γε ἐχθὲς καί γε τρίτης

filios saul. Et aggrauatum est prelium contra saul: inuenerūtqꝫ eum sagittarii ⁊ vulnerauerunt iaculis. Et dixit saul ad armigerū suū. Euagina gladiū tuū & interfice me ne forte veniant in circuncisi isti & illudant mihi. Noluit āt armiger ei⁹ hoc facere timore pterritus. Arripuit ergo saul ensem & irruit in eū. Q̄d cū vidisset armiger eius videlicet mortuū esse saul: irruit etiam ipse in gladiū suū: & mortuus est. Interiit ergo saul & tres filii eius: & oīs domus illius piter cōcidit. Q̄d cū vidissent viri isrl̄ q hītabāt in cāpestrib⁹ fugerūt: & saul & filiis eius mortuis dereliq̄runt vrbes suas & huc illucqꝫ dispsi sūt: veneruntqꝫ philistiim & hītauerunt ī eis. Die igitur altero detrahētes philistiim spolia cesorū: inuenerūt saul & filios eius iacentes in monte gelboe. Cunqꝫ spoliassent eum & amputassent caput armisqꝫ nudassent: miserunt in terram suam vt circūferretur & ostēderetur idolorū templis & populis. Arma autē eius cōsecrauerūt in fano dei sui: & corp⁹ affixerūt in tēplo dagon. Hoc cū audissent viri iabes galaad omnia scilicet que philistiim fecerant super saul. cōsurrexerūt singuli virorū fortiū: & tulerunt cadauera saul & filiorū eius: attuleruntqꝫ ea in iabes: & sepelierunt ossa eorum subter q̄rcū q̄ erat in iabes: & ieiunauerūt septē diebus. Mortuus est ergo saul pp iniqtates suas eo ꝙ puaricatus sit mādatū dn̄i q̄d p̄cepat: & nō custodierit illd̄: sed insup etiā phitonissam cōsulerit nec spauerit ī dn̄o: pp q̄d interfecit eum: & trāstulit regnum eius ad dd̄ filiū isai. 11.

Congregat⁹ est igitur oīs isrl̄ ad dd̄ ī hebron dicens. Os tuū sumus & caro tua: heri quoqꝫ & nudiustertius

בני שאול: ותכבד המלחמה על | כבד
שאול וימצאהו המורים בקשת | מצא ירה
ויחל מן היורים: ויאמר שאול אל | חול אמר
נשא כליו שלף חרבך ודקרני בה | כלה
פן יבאו הערלים האלה והתעללו | בוא עלל
בי ולא אבה נשא כליו כי ירא
מאד ויקח שאול את החרב ויפל | לקח
עליה: וירא נשא כליו כי מת | ראה מות
שאול ויפל גם הוא על החרב
וימת: וימת שאול ושלשת בניו
וכל ביתו יחדו מתו: ויראו כל איש
ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו | נוס
שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו | עזב עיר
ויבאו פלשתים וישבו בהם: ויהי | היה
ממחרת ויבאו פלשתים לפשט
את החללים וימצאו את שאול | מצא
ואת בניו נפלים בהר גלבע:
ויפשיטהו וישאו את ראשו ואת | פשט נשא
כליו וישלחו בארץ פלשתים | שלח
סביב לבשר את עצביהם ואת | סבב
העם: וישימו את כליו בית אלהיהם | שום
ואת גלגלתו תקעו בית דגון: | גלל
וישמעו כל יביש גלעד את כל | שמע
אשר עשו פלשתים לשאול:
ויקמו כל איש חיל וישאו את | קום
גופת שאול ואת גופת בניו ויביאם | בוא
יבישה ויקברו את עצמתיהם תחת | קבר
האלה ביבש ויצמו שבעת ימים: | צום יום
וימת שאול במעלו אשר מעל | מות
ביהוה על דבר יהוה אשר לא
שמר וגם לשאול באוב לדרוש: | דרש
ולא דרש ביהוה וימיתהו ויסב את | מות סבב
המלוכה לדויד בן ישי: | מלך
Cap. xi. ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה
לאמר הנה עצמך ובשרך | קבץ
אנחנו: גם תמול גם שלשום | תמל

גַּם בִּהְיוֹת שָׁאוּל מֶלֶךְ אַתָּה הָיָה הָיָה
הַמּוֹצִיא וְהַמֵּבִיא אֶת יִשְׂרָאֵל יָצָא בּוֹא
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אַתָּה תִרְעֶה אָמַר רָעָה
אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה הָיָה
נָגִיד עַל עַמִּי עַל יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹאוּ כָּל נָגַד בּוֹא
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנָה
וַיִּכְרֹת לָהֶם דָּוִיד בְּרִית בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי כָּרַת בְּרִית
יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת דָּוִיד לְמֶלֶךְ עַל פָּנָה מָשַׁח
יִשְׂרָאֵל כִּדְבַר יְהוָה בְּיַד שְׁמוּאֵל׃
וַיֵּלֶךְ דָּוִיד וְכָל יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַםִ
הִיא יְבוּס וְשָׁם הַיְבוּסִי יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמְרוּ יֹשְׁבֵי יְבוּס לְדָוִיד
לֹא תָבוֹא הֵנָּה וַיִּלְכֹּד דָּוִיד אֶת בּוֹא לָכַד
מְצוּדַת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִיד׃ וַיֹּאמֶר צוּד
דָּוִיד כָּל מַכֵּה יְבוּסִי בָּרִאשׁוֹנָה נָכָה
יִהְיֶה לְרֹאשׁ וּלְשָׂר וַיַּעַל בָּרִאשׁוֹנָה שׂוּר עָלָה
יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה וַיְהִי לְרֹאשׁ׃ וַיֵּשֶׁב הָיָה
דָּוִיד בַּמְּצָד עַל כֵּן קָרְאוּ לוֹ
עִיר דָּוִיד׃ וַיִּבֶן הָעִיר מִסָּבִיב בָּנָה סָבַב
מִן הַמִּלּוֹא וְעַד הַסָּבִיב וְיוֹאָב מָלֵא
יְחַיֶּה אֶת שְׁאָר הָעִיר׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִיד חָיָה
הָלוֹךְ וְגָדוֹל וַיהוָה צְבָאוֹת עִמּוֹ׃ גָּדַל
וְאֵלֶּה רָאשֵׁי הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִיד
הַמִּתְחַזְּקִים עִמּוֹ בְמַלְכוּתוֹ עִם כָּל חָזַק
יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיכוֹ כִּדְבַר יְהוָה מָלַךְ
עַל יִשְׂרָאֵל׃ וְאֵלֶּה מִסְפַּר סָפַר
הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִיד יָשָׁבְעָם בֶּן גָּבַר
חַכְמוֹנִי רֹאשׁ הַשְּׁלוֹשִׁים הוּא שָׁלֹשׁ
עוֹרֵר אֶת חֲנִיתוֹ עַל שְׁלֹשׁ חָנָה
מֵאוֹת חָלָל בְּפַעַם אֶחָת׃ וְאַחֲרָיו מֵאָה
אֶלְעָזָר בֶּן דּוֹדוֹ הָאֲחוֹחִי הוּא
בִּשְׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים׃ הוּא הָיָה עִם
דָּוִיד בַּפַּס דַּמִּים וְהַפְּלִשְׁתִּים
נֶאֶסְפוּ שָׁם לַמִּלְחָמָה וַתְּהִי אָסַף לָחַם
חֶלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה הָיָה
שְׂעוֹרִים וְהָעָם נָסוּ מִפְּנֵי שָׂעַר נוּס

cum adhuc regnaret saul: tu eras qui educebas & introducebas israel. Tibi enī dixit dñs deus tuus. Tu pasces populū meū israel: & tu eris princeps super eum. Venerunt ergo omnes maiores natu israel ad regem in hebron: & iniit dauid cū eis fedus coram domino. Vnxeruntq; eum regem super israel iuxta sermonem dñi quē locutus est in manu samuel. Abiit quoq; dd̄ & oīs israel in ierusalē. Hec est iebus: vbi erant iebusei hītatores terre. Dixerūtq; q hītabāt in ieb9 ad dd̄. Nō ingredieris huc. Porro dauid cepit arcem sion que est ciuitas dauid. Dixitq;. Oīs qui percusserit iebuseum in primis: erit princeps & dux. Ascendit igitur prim9 ioab filius saruie & factus est prīceps. Habitauit aūt dauid in arce: & idcirco appellata est ciuitas dauid. Edificauitq; vrbē in circuitu a mello vsq; ad gyrū. Ioab autem reliqua vrbis extruxit. Proficiebatq; dd̄ vadēs & crescēs: & dominus exercituum erat cū eo. Hi principes virorū fortium dauid qui adiuuerunt eū vt rex fieret super omnem israel iuxta verbū dñi qd̄ locutus ē ad israel: & iste numerus robustorū dauid. Iesbaam filius ahamoni princeps īter triginta. Iste leuauit hastam suā sup trecentos vulneratos vna vice. Et post eum eleazar filius patrui eius ahoites qui erat inter tres potentes. Iste fuit cum dauid in aphec domim quando philistiim cōgregati sunt ad locū illum in prelium. Et erat ager regionis illius plenus ordeo: fugeratq; populus a facie

existēte saul rege: tu eras q̄ itroducebas & edu 2
ὄντος σαοὺλ βασιλέως, σὺ ἦσθα ὁ εἰσάγων καὶ ἐξά- 5
cebas israel. & dixit tibi dñs deus tuus: tu pa-
γων τὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπέ σοι κύριος ὁ θεός σου, σὺ ποι-
sces pplm meū israel: & tu eris in prin
μανεῖς τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγού-
cipē sup pplm meū israel. & venerūt omnes
μενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἰσραήλ. καὶ ἦλθον πάντες οἱ
seniores israel ad regem in chebron:
πρεσβύτεροι ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς χεβρών,
& disposuit eis rex dauid fedus in che
καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς δαυὶδ διαθήκην ἐν χε-
bron corā dño. & vnxerunt dauid in re
βρὼν ἔναντι κυρίου. καὶ ἔχρισαντο δαυὶδ εἰς βα-
gem sup israel sēm verbū dñi per manū sa
σιλέα ἐπὶ ἰσραὴλ κατὰ λόγον κυρίου διὰ χειρὸς σα-
muel. & iuit rex dauid & oīs is-
μουήλ. καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς δαυὶδ καὶ πᾶς ἰσ-
rael in hierusalem: hec iebus: & illic iebu B
ραὴλ εἰς ἱερουσαλήμ, αὕτη ἰεβοῦς, καὶ ἐκεῖ οἱ ἰεβου-
sei habitatores terre. & dixerūt habitato
σαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. καὶ εἶπον οἱ κατοικοῦν-
res iebus dauid: nō ingredieris huc. & ce
τες ἰεβοὺς τῷ δαυίδ, οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε. καὶ προκα-
pit dauid arcem sion: hec ciuitas
τελάβετο δαυὶδ τὴν περιοχὴν σιών, αὕτη ἡ πόλις
dauid. & dixit dauid: oīs q̄ pcusserit iebuseum in
δαυίδ. καὶ εἶπεν δαυίδ, πᾶς τύπτων ἰεβουσαῖον ἐν
pzimis: erit in principē & in ducem. & ascē
πρώτοις, ἔσται εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν. καὶ ἀνέ-
dit in eam ioab filius saruia in pzimis: & fa
βη ἐπ' αὐτὴν ἰωὰβ υἱὸς σαρουία ἐν πρώτοις, καὶ ἐγέ-
ct9 ē in principē: & habitauit dauid in arce.
νετο εἰς ἄρχοντα, καὶ ἐκάθισε δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ.
pp hoc appellauit eā ciuitatē dauid. & edifi
διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὴν πόλιν δαυίδ. καὶ ᾠκοδό-
cauit dauid ciuitatē in circuitu: ab arce
μησε δαυὶδ τὴν πόλιν κυκλόθεν, ἀπὸ τῆς ἄκρας
& vsq; ad gyrum: & ioab fouit
καὶ ἕως τοῦ κύκλου, καὶ ἰωὰβ περιεποιήσατο τὸ
reliquū vrbis. & ibat dauid proce
λοιπὸν τῆς πόλεως. καὶ ἐπορεύετο δαυὶδ πορευό-
dens & crescens: & dñs omnipotens
μενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντοκράτωρ
cum eo. & hi principes potentiū: q̄
μετ' αὐτοῦ. καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν, οἱ
fuerūt dauid: adiuuantes cum eo in
ἦσαν τῷ δαυίδ, οἱ ἀντεχόμενοι μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ
regno eius cū oīni israel vt regna
βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντὸς ἰσραὴλ τοῦ βασι-
re faceret eū sēm verbū dñi sup israel.
λεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἐπὶ ἰσραήλ.
& iste numerus potētiū dauid: iesba
καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν δαυίδ, ἰεσβα-
an fili9 acemoni primus ex triginta: iste euagi C
ὰν υἱὸς ἀκεμονὶ πρῶτος τῶν τριάκοντα, οὗτος ἐσπά-
nauit gladium suū in trecentos vul
σατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυ-
neratos semel. & post eum eleazar filius do
ματίας εἰσάπαξ. καὶ μετ' αὐτὸν ἐλεάζαρ υἱὸς δω-
dai patrui eius: hic fuit in tribus
δαὶ πατραδέλφου αὐτοῦ, οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶ
potentib9. hic fuit cum dauid in phasdamiz.
δυνατοῖς. οὗτος ἦν μετὰ δαυὶδ ἐν φασδαμίμ.
& philistijm cōgregati sunt illic ad bellum:
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον,
& erat pars agri plena ordeo & ppls
καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν καὶ ὁ λαὸς
fugit a facie
ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου

philiſtinorū. et ſtetit in medio partis: et
τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἔστη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ
ſaluauit eam: et percuſſit philiſteos: et
ἔσωσεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ
fecit dñs ſalutem magnā. et deſcēderūt
ἐποίησε κύριος σωτηρίαν μεγάλην. καὶ κατέβησαν
tres de tribus pricipibꝰ ad petrā ad dauid:
τρεῖς ἐκ τῶν τριῶν ἀρχῶν εἰς τὴν πέτραν πρὸς δαδ,
ad ſpeluncā odolaam. et caſtra phi
εἰς τὸ σπήλαιον ὀδολαάμ. καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν ἀλ
liſtinorū caſtrametata ſunt in valle gigan
λοφύλων παρεμβεβλήκει ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάν-
um. et dauid tunc in preſidio: et ſta
των. καὶ δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ σύ-
io philiſtinorꝝ tunc in bethleem. et deſide
στημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν βηθλεέμ. καὶ ἐπεθύ
auit dauid et dixit: quis potabit me aqua de
μησε δαυὶδ καὶ εἶπεν, τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ
iſterna bethleem que in porta. et ruperūt
λάκκου βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ. καὶ διέρρηξαν οἱ
res caſtra philiſtinorū: et aquati
τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὑδρεύ
unt aquā de ciſterna bethleem: q̄ erat in por
σαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου βηθλεέμ, ὃς ἦν ἐν τῇ πύ
a: et ceperūt et venerūt ad dauid. et nō vo
λῃ, καὶ ἔλαβον καὶ ἦλθον πρὸς δαυίδ. καὶ οὐκ ἠθέ
uit dauid vt biberet eam. et libauit eam do
λησε δαυὶδ τοῦ πιεῖν αὐτό. καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυ
ino et dixit: ꝓpitius mihi deus vt facerem verbū
ρίῳ καὶ εἶπεν, ἵλεώς μοι ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα
oc: ſi ſāguinē virorū iſtorū bibā in ani
τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυ
abꝰ ſuis: qm̄ in aīabus ſuis attulerūt e-
χαῖς αὐτῶν; ὅτι ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἤνεγκαν αὐ
m: et nō voluit bibere eam. hec fece
τό, καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτό. ταῦτα ἐποίη
nt tres potētes. et abeſſai frater io
σαν οἱ τρεῖς δυνατοί. καὶ ἀβεσαὶ ὁ ἀδελφὸς ἰω-
b: hic erat pꝛīceps triū: hic euaginauit
ἀβ, οὗτος ἦν ἄρχων τῶν τριῶν, οὗτος ἐσπάσατο
gladium ſuum cōtra trecentos vulneratos
τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας
tpe vno. hic erat noīatus in tribus: de
καιρῷ ἑνί. οὗτος ἦν ὀνομαστὸς ἐν τοῖς τρισίν, ἀπὸ
tribus ſup duos glorioſus: et factꝰ eſt e-
τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐ-
in principē: et vſq; ad tres nō ꝑuenerat.
τοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο.
baneas filius ioiade filius viri potētis: mul-
βανέας υἱὸς ἰωιαδὲ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ, πολ.
opa eiꝰ de cabſeel: ipſe percuſſit
ἔργα αὐτοῦ ἀπὸ καβσεήλ, αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς
os ariel moab: et hic deſcēdit et percuſ
δύο ἀριὴλ μωάβ, καὶ οὗτος κατέβη καὶ ἐπάτα-
leonem in ciſterna in die niuis: et
ξε τὸν λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος, καὶ
percuſſit virū egyptiū virū grā
αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν ἄνδρα τὸν αἰγύπτιον ἄνδρα εὐ
n quinq; cubitoꝝ: et in manu egyptij lan
μήκη πεντάπηχη, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ αἰγυπτίου δό
a tāq̄ liciatoriū texentiū: et deſcēdit ad eum
ρυ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων, καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν
neas in virga: et rapuit haſtā de ma
βανέας ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀφείλετο τὸ δόρυ ἐκ τῆς χει
egyptij: et interfecit eum in
ρὸς τοῦ αἰγυπτίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ
a ſua: hec fecit baneas filius ioia
δόρατι αὐτοῦ, ταῦτα ἐποίησε βανέας υἱὸς ἰωια-
et huic nomē in tribus potētibus:
δὲ καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς,
er
ἐκ τοὺς

philiſtinorum. Hi ſteterunt in medio agri et defenderūt eū. Cūq; ꝑcuſſiſſet philiſteos dedit dn̄s ſalutē magnam populo ſuo. Deſcēderāt autē tres de triginta principibus ad petrā in q̄ erat dauid ad ſpeluncā odollam: quando philiſtiim fuerāt caſtra metati in valle raphaī. Porro dd̄ erat in preſidio: et ſtatio philiſtinorū in bethleē. Deſiderauit igitur dd̄ aquā: et dixit. O ſi quis daret mihi aquā de ciſterna bethleem que eſt in porta. Tres ergo iſti ꝑ media caſtra philiſtinorū ꝑrexerūt et hauſerunt aquā de ciſterna bethleē q̄ erat in porta et attulerūt ad dauid vt biberet. Qui noluit: ſed magis libauit illā domino dicēs. Abſit vt in conſpectu dei mei hoc faciam: et ſanguinē iſtorū virorū bibam: quia in ꝑiculo animarū ſuarū attulerūt mihi aquā. Et ob hāc cām noluit bibere. Hec fecerūt tres robuſtiſſimi. Abiſai quoq; frater ioab ipſe erat princeps trium et ipſe leuauit haſtā ſuam contra trecentos vulneratos: et ipe erat inter tres noīatiſſimus: inter tres ſecundus inclytus et princeps eorū. Verūtn̄ vſq; ad tres primos nō ꝑuenerat. Banaia filiꝰ ioiade viri robuſtiſſimi q multa opa ꝑpetrarat d̄ capſeel: ipſe ꝑcuſſit duos ariel moab. Et ipſe deſcendit et interfecit leonem in media ciſterna tempore niuis: et ipſe percuſſit virum egyptiū: cuius ſtatura erat quinq; cubitorum: et habebat lanceam vt liciatoriū texentiū. Deſcēdit igitur ad eū cū virga et rapuit haſtam quam tenebat manu et interfecit eū haſta ſua. Hec fecit banaia filius ioiade qui erat inter tres robuſtos nominatiſſimus: inter

פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּתְיַצְּבוּ בְתוֹךְ הַחֶלְקָה — יצב
וַיַּצִּילוּהָ וַיַּכּוּ אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיּוֹשַׁע — נצל נכה
יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה׃ וַיֵּרְדוּ שְׁלוֹשָׁה — ישע שלש
מִן הַשְּׁלוֹשִׁים רֹאשׁ עַל הַצֻּר אֶל — צור
דָּוִיד אֶל מְעָרַת עֲדֻלָּם וּמַחֲנֵה — חנה
פְלִשְׁתִּים חֹנָה בְּעֵמֶק רְפָאִים׃
וְדָוִיד אָז בַּמְּצוּדָה וּנְצִיב פְּלִשְׁתִּים — מצד
אָז בְּבֵית לָחֶם׃ וַיִּתְאָו דָּוִיד וַיֹּאמַר — אוה
מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם מִבּוֹר בֵּית לֶחֶם — שקה
אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר׃ וַיִּבְקְעוּ הַשְּׁלֹשָׁה — בקע
בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ מַיִם — שאב
מִבּוֹר בֵּית לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר
וַיִּשְׂאוּ וַיָּבִאוּ אֶל דָּוִיד וְלֹא אָבָה — נשא בוא
דָוִיד לִשְׁתּוֹתָם וַיְנַסֵּךְ אֹתָם לַיהוָה׃ — שתה נסך
וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי מֵאֱלֹהַי מֵעֲשׂוֹת — אמר חלל
זֹאת הֲדַם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶשְׁתֶּה — עשה
בְנַפְשׁוֹתָם כִּי בְנַפְשׁוֹתָם הֱבִיאוּם — בוא
וְלֹא אָבָה לִשְׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ — עשה
שְׁלֹשֶׁת הַגִּבּוֹרִים׃ וְאַבְשַׁי אֲחִי — גבר אח
יוֹאָב הוּא הָיָה רֹאשׁ הַשְּׁלֹשָׁה
וְהוּא עוֹרֵר אֶת חֲנִיתוֹ עַל שְׁלֹשׁ — חנה
מֵאוֹת חָלָל וְלוֹ שֵׁם בַּשְּׁלוֹשָׁה׃ — מאה
וּמִן הַשְּׁלוֹשָׁה בַשְּׁנַיִם נִכְבָּד וַיְהִי — שלש שנה
לָהֶם לְשָׂר וְעַד הַשְּׁלֹשָׁה לֹא בָא׃ — כבד היה
בְּנָיָה בֶן יְהוֹיָדָע בֶּן אִישׁ חַיִל רַב — שור
פְּעָלִים מִן קַבְצְאֵל הוּא הִכָּה אֵת — נכה
שְׁנֵי אֲרִיאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד — ארה
וְהִכָּה אֶת הָאֲרִי בְּתוֹךְ הַבּוֹר בְּיוֹם
הַשָּׁלֶג׃ וְהוּא הִכָּה אֶת הָאִישׁ
הַמִּצְרִי אִישׁ מִדָּה חָמֵשׁ — מדד
בָּאַמָּה וּבְיַד הַמִּצְרִי חֲנִית
כִּמְנוֹר אֹרְגִים וַיֵּרֶד אֵלָיו — מנר
בַּשָּׁבֶט וַיִּגְזֹל אֶת הַחֲנִית — גזל
מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ׃ — הרג
אֵלֶּה עָשָׂה בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע וְלוֹ
שֵׁם בִּשְׁלוֹשָׁה הַגִּבֹּרִים׃ מִן — שלש

הַשְּׁלוֹשִׁים הִנּוֹ נִכְבָּד הוּא וְאֶל — הָיָה כָּבֵד
הַשְּׁלוֹשָׁה לֹא בָא וַיְשִׂימֵהוּ דָוִיד — בּוֹא שׂוּם
עַל מִשְׁמַעְתּוֹ׃ וְגִבּוֹרֵי הַחֲיָלִים — שָׁמַע גָּבַר
עֲשָׂהאֵל אֲחִי יוֹאָב אֶלְחָנָן בֶּן דּוֹדוֹ
מִבֵּית לָחֶם׃ שַׁמּוֹת הַהֲרוֹרִי חֶלֶץ
הַפְּלוֹנִי׃ עִירָא בֶן עִקֵּשׁ הַתְּקוֹעִי
אֲבִיעֶזֶר הָעַנְּתוֹתִי׃ סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי
עִילַי הָאֲחוֹחִי׃ מַהְרַי הַנְּטוֹפָתִי חֵלֶד
בֶּן בַּעֲנָה הַנְּטוֹפָתִי׃ אִיתַי בֶּן רִיבַי
מִגִּבְעַת בְּנֵי בִנְיָמִן בְּנָיָה הַפִּרְעָתֹנִי׃
חוּרַי מִנַּחֲלֵי גָעַשׁ אֲבִיאֵל הָעַרְבָתִי׃
עַזְמָוֶת הַבַּחֲרוּמִי אֶלְיַחְבָּא
הַשַּׁעַלְבֹנִי׃ בְּנֵי הָשֵׁם הַגִּזוֹנִי
יוֹנָתָן בֶּן שָׁגֵה הַהֲרָרִי׃ אֲחִיאָם
בֶּן שָׂכָר הַהֲרָרִי אֱלִיפַל בֶּן אוּר׃
חֵפֶר הַמְּכֵרָתִי אֲחִיָּה הַפְּלֹנִי׃
חֶצְרוֹ הַכַּרְמְלִי נַעֲרַי בֶּן אֶזְבָּי׃
יוֹאֵל אֲחִי נָתָן מִבְחָר בֶּן הַגְרִי׃
צֶלֶק הָעַמּוֹנִי נַחְרַי הַבֵּרֹתִי נֹשֵׂא
כְּלֵי יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה׃ עִירָא הַיִּתְרִי — כָּלָה
גָּרֵב הַיִּתְרִי׃ אוּרִיָּה הַחִתִּי זָבָד
בֶּן אַחְלָי׃ עֲדִינָא בֶן שִׁיזָא
הָראוּבֵנִי רֹאשׁ לָראוּבֵנִי וְעָלָיו
שְׁלוֹשִׁים׃ חָנָן בֶּן מַעֲכָה וְיוֹשָׁפָט
הַמִּתְנִי׃ עֻזִּיָּא הָעַשְׁתְּרָתִי שָׁמָע
וִיעִיאֵל בְּנֵי חוֹתָם הָעֲרֹעֵרִי׃ יְדִיעֲאֵל
בֶּן שִׁמְרִי וְיֹחָא אָחִיו הַתִּיצִי׃
אֱלִיאֵל הַמַּחֲוִים וִירִיבַי וְיוֹשַׁוְיָה
בְּנֵי אֶלְנָעַם וְיִתְמָה הַמּוֹאָבִי׃ אֱלִיאֵל
וְעוֹבֵד וְיַעֲשִׂיאֵל הַמְּצֹבָיָה׃

Cap. xii.

וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֶל דָּוִיד לְצִיקְלַג
עוֹד עָצוּר מִפְּנֵי שָׁאוּל בֶּן קִישׁ — בּוֹא עָצַר
וְהֵמָּה בַּגִּבּוֹרִים עֹזְרֵי הַמִּלְחָמָה׃ — פָּנָה
נֹשְׁקֵי קֶשֶׁת מַיְמִינִים וּמַשְׂמְאִלִים — לָחַם
בָּאֲבָנִים וּבַחִצִּים בַּקָּשֶׁת מֵאֲחֵי — יָמַן שָׂמַל
שָׁאוּל מִבִּנְיָמִן׃ הָרֹאשׁ אֲחִיעֶזֶר

triginta primus. Verūtamen ad tres vsq; nō puenerat. Posuit autē eū dauid ad auriculā suā. Porro fortissimi viri in exercitu asael frater ioab & eleanā filius patrui eius de bethleem: sāmoth arodites: helles polonites: hiras filius acces thecuites: abiezer anathotites: sobochai vsatites: ilai ahotites: marai netophatites: helles filius baana netophatites: ethai filius ribai de gabaath filiorū beniamin banaia pharatonites: hurai de torrēte gaas: abiel arabathites: asmoth bauranites eliaba salabonites: filii assem gezonites: ionathan filius saie aratithes: ahiam filius sachar aratithes eliphal filius vr: epher meheratites: ahia phellonites: ezro carmelites naarai filius azbi: iohel frater nathā: mibaar filius agarai: selech āmonites naarai berothites armiger ioab filii saruie: hiras iethreus: iareb iethreus: vrias etheus: zabab filius ooli: adyna filius sechar rubenites princeps rubenitarum: & cum eo triginta: hanan filius macha: & iosaphat mathanites: ozias astarothithes: semma & iahihel filii hotham arorites: iedihel filius zamri & ioha frater eius thosaites: helihel mahumites: & ieribai & iosoia filii elnaem & iethma moabites: elihel & obed & iasiel de masobia. 12.

Hi quoq; venerunt ad dd in sicelech cū adhuc fugeret saul filium cis: q erant fortissimi & egregii pugnatores tendentes arcū & vtraq; manu fundis saxa iacientes & dirigētes sagittas. De frībus saul ex tribu beniamī. Princeps abiezer:

triginta gloriosus: τ ad tres nō puen
τριάκοντα ἔνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρ
rat. et cōstituit eū dauid in famili
το. καὶ κατέστησεν αὐτὸν δαυὶδ ἐπὶ τὴν πατρ
sua. et potētes exercituū: asael fra
αὐτοῦ. καὶ οἱ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων, ἀσαὴλ ἀδε
ter ioab: eleana filius dodi de bethleem: sa
φὸς ἰωὰβ, ἐλεανὰ υἱὸς δωδὶ ἀπὸ βηθλεέμ, σα
moth arori: chelles phelloni: iras filius
μὼθ ὁ ἀρωρεί, χελλὴς ὁ φελλωνεί, εἰρὰς υἱὸς ἐ
cis thecoites: abiezer anathothites: sobocchai
κὶς ὁ θεκωΐτης, ἀβιέζερ ὁ ἀναθωθίτης, σοβοχχαὶ
husathi: hela achachi: marri netophathi: ala
ὁ υσαθεί, ἠλὰ ὁ ἀχαχί, μαρρὶ ὁ νετωφαθί, ἀλα
filius bana netophathi. ithai filius ribai de ga
υἱὸς βαανὰ ὁ νετωφαθί. ἰθαὶ υἱὸς ῥιβαὶ ἀπὸ γα
baath filiorū beniamin banaia pharathoni: vri d
βαὰθ υἱῶν βενιαμὶν βαναΐα ὁ φαραθωνί, οὐρὶ ἀπ
nachali: gaas abiel arabathi: asmoth bachar
ναχαλί, γαὰς ἀβιὴλ ὁ ἀραβαθί, ἀσμὼθ βαχαρ
mi: eliba salaboni. filii asom guni:
μί, ἐλιβὰ ὁ σαλαβωνί. υἱοὶ ἀσὸμ τοῦ γουνί,
nathan filius sage arori: achiam filius zachar a
νάθαν υἱὸς σαγαὶ ὁ ἀρωρί, ἀχιὰμ υἱὸς ζαχὰρ ὁ ἀ
ri: eliphal filius vr: aphar mechorathi: achia
ρί, ἐλιφὰλ υἱὸς οὔρ, ἀφὰρ ὁ μεχωραθί, ἀχία
phelloni: esri chermeli: narai filius asbai:
φελλωνί, ἐσρὶ ὁ χερμελί, ναραὶ ὁ υἱὸς ἀσβαΐ,
el frater nathan: maabar filius ageri: sellec
ὴλ ἀδελφὸς νάθαν, μααβὰρ υἱὸς ἀγηρί, σελλὴκ
ammani: noarai berothi tollens arma ioab f
ἀμμανί, νοαραὶ ὁ βηρωθὶ αἴρων σκεύη ἰωὰβ υ
saruia. ira iethri: gareb iethri: vrias chett
σαρουΐα. ἰρὰ ὁ ἰεθρί, γαρὴβ ὁ ἰεθρί, οὐρίας ὁ χετ
zabad filius halai: adina filius siza rubeni: p
ζαβὰδ υἱὸς ἀλαΐ, ἀδινὰ υἱὸς σιζὰ ὁ ῥουβηνί, ἀ
ceps ruben: τ in eo triginta. anan f
χων τῶ ῥουβὴν, καὶ ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα. ἀνὰν υ
maacha: τ iosaphat matthani: hozias esthar
μααχά, καὶ ἰωσαφὰτ ὁ ματθανί, ὀζίας ὁ ἐσθαρ
thi: samma τ ieiel filii chotham arari:
θί, σάμμα καὶ ἰεϊὴλ υἱοὶ χωθὰμ τοῦ ἀραρί,
diel filius samari: τ iocha fratrer eius
διὴλ υἱὸς σαμαρί, καὶ ἰωχὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
thosi: eliel maouim: τ iaribai τ iosoi
θωσί, ἐλιὴλ ὁ μαωουίμ, καὶ ἰαριβαῒ καὶ ἰωσ
filii elnaam: τ ietham moabites: eliel τ
οἱ υἱοὶ ἐλναάμ, καὶ ἰεθὰμ ὁ μωαβίτης, ἐλιὴλ
obed: τ essiel masabia.
ὠβήδ, καὶ ἐσιὴλ ὁ μασαβία.

Ca.1

Et hi qui venerūt ad dauid in sec
Καὶ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς δαυὶδ εἰς σ
lag: adhuc compresso dauid a facie
λάγ, ἔτι συνεχομένου τοῦ δαυὶδ ἀπὸ προσώπ
saul filii cis. isti in potētibus auxiliā
σαοὺλ υἱοῦ κίς. αὐτοὶ ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθ
tes in bello extēdētes arcū dextris
τες ἐν τῷ πολέμῳ ἐντείνοντες τόξον δεξια
tes τ sinistris: τ funditores i lapid
τες καὶ ἀριστερεύοντες, καὶ σφενδονίζω ἐν λί
τ in iaculis τ arcu. de fratribus
καὶ ἐν βέλεσι καὶ τόξῳ. ἐκ τῶν ἀδελφῶν σ
ul ex beniamin: prīceps achiezer
ούλ ἐκ τοῦ βενιαμὶν, ἄρχων ἀχιέζερ

⁊ ioas filij asma: gabaanite: ⁊ eziel ⁊ phalet
καὶ ἰωὰς υἱοὶ ἀσμά, τοῦ γαβααθίτου, καὶ ἐζιὴλ καὶ φαλὲτ
filij asmoth: ⁊ barachia ⁊ ieu anathothi: ⁊
υἱοὶ ἀσμώθ, καὶ βαραχία καὶ ἰηοὺ ὁ ἀναθωθί, καὶ
sameas gabaonites robustus īter triginta ⁊
σαμέας ὁ γαβαωνίτης δυνατὸς ἐν τοῖς τριάκοντα καὶ
sup triginta. hieremias ⁊ ieziel ⁊ ionan:
ἐπὶ τῶν τριάκοντα. ἱερεμίας καὶ ἰεζιὴλ καὶ ἰωνάν,
⁊ iozabad gaderothites eliozi ⁊ iarimuth baalia:
καὶ ἰωζαβὰδ ὁ γαδηρωθὶ ἐλιωζὶ καὶ ἰαριμοὺθ βααλΐα,
⁊ samarias ⁊ saphatias charaphi: elcana ⁊
καὶ σαμαρείας καὶ σαφατίας ὁ χαραφί, ἐλκανὰ καὶ
iesia ⁊ azarel ⁊ ioezer ⁊ iesbaam cori=
ἰεσία καὶ ἀζαρὴλ καὶ ἰοεζὲρ καὶ ἰεσβαὰμ οἱ κορῖ=
te: ⁊ ioela ⁊ zabadia filij ieroam filij ged=
ται, καὶ ἰωηλὰ καὶ ζαβαδία υἱοὶ ἰεροὰμ υἱοὶ τοῦ γεδ
dor. ⁊ de gad separati sunt ad dauid
δώρ. καὶ ἀπὸ τοῦ γὰδ διεχωρίσθησαν πρὸς δαυὶδ
in deserto robusti fortitudine viri potentie in
ἀπὸ τῆς ἐρήμου δυνατοὶ ἰσχύϊ ἄνδρες δυνάμεως εἰς
bellū ordinati clypeo ⁊ hasta: ⁊
πόλεμον παρατασσόμενοι θυρεῷ καὶ δόρατι, καὶ
facies leonum facies eoꝝ: ⁊ velo=
πρόσωπα λεόντων τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ κοῦ=
ces vt capree in mōtib⁹ velocitate. ezer
φοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τῷ τάχει. ἔζερ
pīceps: abdia scd̄s: eliab tertius: ma
ὁ ἄρχων, ἀβδία ὁ δεύτερος, ἐλιὰβ ὁ τρίτος, μα=
smana quartus: hieremias quintus: eththi sextus:
σμανὰ ὁ τέταρτος, ἱερεμίας ὁ πέμπτος, ἐθθὶ ὁ ἕκτος,
eliel septimus: ioanan octauus: elsabad no=
ἐλιὴλ ὁ ἕβδομος, ἰωανὰν ὁ ὄγδοος, ἐλσαβὰδ ὁ ἔννα
nus: hieremias decimus: machabani vndecimus.
τος, ἱερεμίας ὁ δέκατος, μαχαβανὶ ὁ ἑνδέκατος.
isti de filijs gad principes exercitus vn⁹
οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν γὰδ ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς εἷς
centū paruus: ⁊ magn⁹ ad mile. isti
τοῖς ἑκατὸν μικρός, καὶ μέγας πρὸς χιλίους. οὗτοι
[...]uerūt q̄ trāsierūt iordanem in mēse pri
οἱ διαβάντες τὸν ἰορδάνην ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώ
no: ⁊ ipse erat plenus sup oēs ri=
τῳ, καὶ αὐτὸς ἦν πεπληρωκὼς ἐπὶ πᾶσαν τὴν κρη
pas suas. ⁊ secuti sunt oēs habitā=
πῖδα αὐτοῦ. καὶ ἐξεδίωξαν πάντας τοὺς κατοι=
tes valles ad orientē ⁊ ad occidētē. ⁊
κοῦντας αὐλῶνας εἰς ἀνατολὰς καὶ εἰς δυσμάς. καὶ
venerūt a filijs beniamin ⁊ iuda ad auxiliū
ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν βενιαμὶν καὶ ἰούδα εἰς βοήθειαν
dauid: ⁊ egressus ē dauid in occursum e=
τῷ δαυίδ, καὶ ἐξῆλθε δαυὶδ εἰς ἀπάντησιν αὐ=
oꝝ: ⁊ rn̄dit ⁊ dixit eis: si in pace
τῶν, καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτοῖς, εἰ εἰς εἰρήνην
venistis ad me ad auxiliādū mihi: sit mihi cor sup
ἥκατε πρός με βοηθῆσαί μοι, εἴη μοι καρδία ἐφ᾽ ὑ=
vos in vnitatē. ⁊ si vt tradatis me aduer
μᾶς εἰς ἕνωσιν. καὶ εἰ τοῦ παραδοῦναί με τοῖς ἐχθ
sarijs meis nō in veritate manus: videat deus pa=
ροῖς μου οὐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρός, ἴδοι ὁ θεὸς τῶν πα
trum nr̄oꝝ ⁊ arguat. ⁊ spūs induit
τέρων ἡμῶν καὶ ἐλέγξαι. καὶ πνεῦμα ἐνέδυσε τὸν
amasai principē triginta: ⁊ dixit: va
ἀμασαὶ ἄρχοντα τῶν τριάκοντα, καὶ εἶπε, πο
de dauid fili iessai tu ⁊ ppls tuus in pace:
ρεύου δαυὶδ υἱὸς ἰεσσαὶ σὺ καὶ ὁ λαός σου ἐν εἰρήνη,
pax tibi ⁊ pax adiutorib⁹ tuis: qm̄ adiuuauit
εἰρήνη σοι καὶ εἰρήνη τοῖς βοηθοῖς σου, ὅτι ἐβοήθησέ
te de⁹ tuus. ⁊ suscepit eos
σοι ὁ θεός σου. καὶ προσεδέξατο αὐτοὺς

& ioas filii samaa: gabaathites & iazihel & phalleth filii asmoth & baracha & iehu anathothites: samaias quoq; gabaōites fortissimus inter triginta: & sup triginta: hieremias & iezichel & iohannan & iesabad gaderothites eluzai & hierimut & balia & samaia & saphatia araphites. Helcana & iesia & azarhel & ioezer & iesbaan de careim ioela quoq; & zabadia filii ieroam de gedor. Sed & de gaddi trāsfugerūt ad dd̄ cū lateret in deserto viri robustissimi & pugnatores optimi tenentes clypeū & hastā. Facies eoꝝ q̄si facies leonis: & veloces q̄si capre in mōtibus. Ezer princeps: obdias secūdus: eliab tertius: masmana quartus hieremias quintus: ethi sextus: heliel septimus: iohannan octauus: helzebad nonus hieremias decimus: bachanaii vndecimus. Hi de filiis gad principes exercitus. Nouissimus cētū militib⁹ p̄erat: & maxim⁹ mille. Isti sunt qui transierunt iordanem mense primo quando inundare cōsueuit sup ripas suas: & oēs fugauerūt qui morabātur in vallib⁹ ad oriētalē plagā & occidētalē. Venerūt autem & de beniamin & de iuda ad presidiū in quo morabatur dauid. Egressusq; est dd̄ obuiam eis: & ait. Si pacifice venistis ad me: vt auxiliemini mihi: cor meum iūgatur vobis. Si aūt insidiamini mihi pro aduersariis meis cū ego iniq̄tatē in manibus nō habeā: videat deus patrū nr̄oꝝ & iudicet. Sp̄s vero dn̄i iduit amasai pricipē iter trigīta: & ait. tui sum⁹ o dd̄ & tecū filii isai. Pax pax tibi: & pax adiutoribus tuis. Te enim adiuuat deus tuus. Suscepit ergo eos

ויואש בני השמעה הגבעתי ויזואל
ופלט בני עזמות וברכה ויהוא
הענתתי וישמעיה הגבעוני גבור
בשלשים ועל השלשים וירמיה
ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי
אלעוזי וירימות ובעליה ושמריהו
ושפטיהו החרופי אלקנה וישיהו
ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים
ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן
הגדור ומן הגדי נבדלו אל דויד — בדל
למצד מדברה גבורי החיל אנשי — דבר גבר
צבא למלחמה ערכי צנה ורמח — צנן
ופני אריה פניהם וכצבאים על — פנה ארה
ההרים למהר עזר הראש עבדיה — צבה
השני אליאב השלישי משמנה — שנה שלש
הרביעי ירמיה החמישי עתי — רבע חמש
הששי אליאל השביעי יוחנן
השמיני אלזבד התשיעי ירמיהו — שמן תשע
העשירי מכבני עשתי עשר — עשר
אלה מבני גד ראשי הצבא
אחד למאה הקטן והגדול לאלף — גדל
אלה הם אשר עברו את
הירדן בחדש הראשון והוא
ממלא על כל גדותיו ויבריחו — מלא גדה
את כל העמקים למזרח — ברח זרח
ולמערב ויבאו מן בני בנימן — ערב בוא
ויהודה עד למצד לדויד ויצא
דויד לפניהם ויען ויאמר להם — פנה ענה
אם לשלום באתם אלי לעזרני — אמר בוא
יהיה לי עליכם לבב ליחד — היה
ואם לרמותני לצרי בלא חמס — רמה צור
בכפי ירא אלהי אבותינו — ראה
ויוכח ורוח לבשה את עמשי — יכח
ראש השלושים לך דויד ועמך
בן ישי שלום שלום לך ושלום
לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם — קבל

דויד ויתנם בראשי הגדוד׃ נתן גדד
ומנשה נפלו על דויד בבאו בוא
עם פלשתים על שאול
למלחמה ולא עזרם כי בעצה לחם יעץ
שלחהו סרני פלשתים לאמר
בראשינו יפול אל אדניו שאול׃ נפל
בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ילך
ממנשה עדנה ויוזבד וידיעאל
ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי
ראשי האלפים אשר למנשה׃
והמה עזרו עם דויד על הגדוד
כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים גבר היה
בצבא׃ כי לעת יום ביום יבאו שור בוא
על דויד לעזרו עד למחנה גדול חנה גדל
כמחנה אלהים׃ ואלה מספרי ספר
ראשי החלוץ לצבא באו על חלץ בוא
דויד חברונה להסב מלכות סבב
שאול אליו כפי יהוה׃ בני פה
יהודה נשאי צנה ורמח ששת צנן ששה
אלפים ושמונה מאות חלוצי שמן
צבא׃ מן בני שמעון גבורי חיל
לצבא שבעת אלפים ומאה׃
מן בני הלוי ארבעת אלפים רבע
ושש מאות׃ ויהוידע הנגיד מאה נגד
לאהרן ועמו שלשת אלפים
ושבע מאות׃ וצדוק נער גבור גבר
חיל ובית אביו שרים עשרים
ושנים׃ ומן בני בנימן אחי שנה
שאול שלשת אלפים ועד הנה
מרביתם שמרים משמרת בית רבה שמר
שאול׃ ומן בני אפרים עשרים
אלף ושמונה מאות גבורי חיל
אנשי שמות לבית אבותם׃
ומחצי מטה מנשה שמונה חצה
עשר אלף אשר נקבו בשמות
לבוא להמליך את דויד׃ ומבני מלך

dauid & constituit principes turme. Porro de manasse trāsfugerūt ad dd̄ qn̄ veniebat cū philistiim aduersus saul vt pugnaret: & non dimicauit cū eis: qa inito cōsilio remiserūt eū principes philistinorꝝ dicentes. Periculo capitis nr̄i reuertetur ad dn̄ꝫ suū saul. Qn̄ igr̄ reuersus ē in sicelech trāsfugerūt ad eum de manasse ednas iosabad: & iedihel & michael & ednas & iozabath heliu & salathi: principes milium ī manasse. Hi p̄buerūt auxiliū dd̄ aduersus latrunculos. Oēs em̄ erāt viri fortissimi: & fcti sūt pricipes in exercitu. Sed & p singulos dies veniebant ad dd̄ ad auxiliandū ei: vsqꝫ dū fieret grādis numerus qsi exercit⁹ dei. Iste quoqꝫ est nūerus principū exercitus qui venerunt ad dauid cū esset in hebrō vt transferrent regnū saul ad eum iuxta verbum domini. Filii iuda portantes clypeū & hastam sex milia octingenti expediti ad preliū. De filiis symeon virorū fortissimorꝝ ad pugnādum septem milia centum. De filiis leui: qttuor milia sexcenti. Ioiada quoqꝫ princeps de stirpe aaron & cum eo tria milia septingenti. Sadoch etiā puer egregie indolis & domus pr̄is eius principes viginti duo. De filiis autē beniamin fratribus saul tria milia. Magna em̄ pars eorū adhuc seqbatur domū saul. Porro de filiis ephraim viginti milia octingenti: fortissimi robore viri nomiati in cognationibus suis. & ex dimidia tribu manasse decē & octo milia singuli per nomina sua: venerūt vt cōstituerēt regē dd̄. De filiis quoqꝫ

dauid: ꝛ cōstituit eos principes turm
δαυίδ, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν δυνά
rum. ꝛ de manasse trāsfugerunt ad dauid veni
μεων. καὶ ἀπὸ μαvασσῆ προσεχώρησαν πρὸς δαυίδ ἐρχ
ente eo cū philistijm veniētib⁹ ꝯtra saul
μένου αὐτοῦ μετὰ ἀλλοφύλων τῶν ἐλθόντων ἐπὶ σαοὺ
ad bellum. ꝛ nō auxiliat⁹ est eis dd: q
εἰς πόλεμον. καὶ οὐκ ἐβοήθησεν αὐτοῖς δαυίδ, ὅτ D
in cōsilio fuerunt principes philistinoꝝ dice
ἐν βουλῇ ἐγένοντο οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγ .Reg. 9.b.
tes: in capitibus nr̄is reuertetur ad
τες, ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἡμῶν ἐπιστρέψει πρὸς τὸν κ
minū suū saul: ꝛ dimiserunt eū: ꝛ cū
ριον αὐτοῦ σαοὺλ, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτόν. καὶ ἐν τ
veniret dauid in secelag: trāsfugerūt
πορεύεσθαι τὸν δαυίδ εἰς σεκελάγ, προσεχώρησα
ad eū de manasse: edna ꝛ iozabad ꝛ iadiel
αὐτῷ ἀπὸ μαvασσῆ, ἐδνὰ καὶ ἰωζαβὰδ καὶ ἰαδιὴλ
ꝛ michael: ꝛ iozabad ꝛ heliu ꝛ salathi
καὶ μιχαὴλ, καὶ ἰωζαβὰδ καὶ ἐλιοῦ καὶ σαλαθὶ
principes milium q̄ manasse. ꝛ hi
ἄρχοντες τῶν χιλιάδων τῶν τοῦ μαvασσῆ. καὶ αὐ
auxiliati sunt dauid cōtra latrūculos: q
τοὶ συνεμάχησαν τῷ δαυίδ ἐπὶ τοῦ γεδούρ, ὅτ
robusti fortitudine oēs hi. ꝛ facti sūt princ
δυνατοὶ ἰσχύϊ πάντες αὐτοί. καὶ ἐγένοντο ἄρχο
pes exercitui in virtute: qm̄ per tēpus di
τες τῇ στρατείᾳ ἐν δυνάμει, ὅτι κατὰ καιρὸν ἡμέ
ei in diem veniebāt ad dauid vt auxiliare
ρας εἰς ἡμέραν ἤρχοντο πρὸς δαυίδ τοῦ βοηθῆσ
ei sic in castra magna: sic castra
αὐτῷ ὡς εἰς παρεμβολὴν μεγάλην, ὡς παρεμβολ
dei. ꝛ hec nomina principum ex
θεοῦ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς στ
citus q̄ venerūt ad dauid in chebron: v
τείας τῶν ἐλθόντων πρὸς δαυίδ εἰς χεβρών, το
trāsferrēt regnum saul ad eū iuxt
ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν σαοὺλ πρὸς αὐτὸν κατ
verbū dn̄i. ꝛ hic numer⁹: filij iuda
τὸν λόγον κυρίου. καὶ οὗτος ὁ ἀριθμός, υἱοὶ ἰούδ
portātes clypeū ꝛ hastā sex milia ꝛ octingenti
αἴροντες θυρεὸν καὶ δόρυ ἑξακισχίλιοι καὶ ὀκτακόσι
armati robore. de filijs symeon robusti
καθωπλισμένοι δυνάμει. τῶν υἱῶν συμεὼν δυνατ
fortitudine ad pugnam septē milia ꝛ centū. ꝛ
ἰσχύϊ εἰς παράταξιν ἑπτακισχίλιοι καὶ ἑκατόν. κ
de filijs leui: quattuor milia ꝛ sexcenti. ꝛ
τῶν υἱῶν λευί, τετρακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. κ
ioada dux aarō: ꝛ cum eo tria m
ἰωαδὰ ὁ ἡγούμενος τῷ ἀαρών, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ τρισχ
lia ꝛ septingenti. ꝛ sadduc iuuenis potens fo
λιοι καὶ ἑπτακόσιοι. καὶ σαδδοὺκ νέος δυνατὸς ἰ
titudine: ꝛ domus patris ei⁹ vigin
χύϊ, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἴκοσ
ꝛ duo principes. ꝛ de filijs beniamin
καὶ δύο ἄρχοντες. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν βενιαμὶν τῶ
fratribus saul: tria milia ꝛ vsqꝫ nūc
ἀδελφῶν σαοὺλ, τρισχίλιοι καὶ ἕως τοῦ νῦν
plurimi eorū custodiebāt custodiā dom⁹ saulis.
πλεῖστοι αὐτῶν ἐφύλασσον τὴν φυλακὴν οἴκου σαοὺλ
ꝛ de filijs ephraim: viginti milia ꝛ octi
καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἐφραΐμ, εἴκοσι χιλιάδες καὶ ὀκτ
genti potentes fortitudine viri noiati per domos co
κόσιοι δυνατοὶ ἰσχύϊ ἄνδρες ὀνομαστοὶ κατ᾽ οἴκους π
gnationū suaꝝ. ꝛ ex dimidia tribu manas
τριῶν αὐτῶν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς μαvασ
se: decē ꝛ octo milia: noiati
σῆ, ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες, οἱ ὀνομασθέντες
nomine vt venirent ad cōstituēdū regē
ὀνόματι τοῦ παραγενέσθαι τοῦ βασιλεῦσαι τ
dauid. ꝛ de filijs
δαυίδ. καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν

Iſachar: qui cognoſcūt prudētiā in tempora: co=
ἰσσάχαρ, γινώσκοντες σύνεσιν εἰς τοὺς καιρούς, γι=
gnoſcentes qd faciet iſrael in pricipatus eorū du=
νώσκοντες τί ποιήσει ἰσραὴλ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν δια
centi: et omnes fratres eorum cum eis. et
κόσιοι, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν. καὶ
de zabulon qui egrediebātur ad prelium bel=
ἀπὸ ζαβουλὼν ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν πολέ=
i in oibus armis bellicis quinquaginta mi
μου ἐν πᾶσι σκεύεσι πολεμικοῖς πεντήκοντα χιλιά
a ad auxiliādū dauid: neqꝫ cum corde et cor=
δες βοηθῆσαι τῷ δαυίδ, οὐδὲ μετὰ καρδίας καὶ καρ
e. et de nephthali: principes mille: et cum
δίας. καὶ ἀπὸ νεφθαλεὶ, ἄρχοντες χίλιοι, καὶ μετ'
is in clypeis et haſtis triginta et ſeptē
αὐτῶν ἐν θυρεοῖς καὶ δόρασιν τριάκοντα καὶ ἑπτὰ
milia. et de dan: preparati ad
χιλιάδες. καὶ ἀπὸ τοῦ δάν, παρατασσόμενοι εἰς
relium viginti et octo milia et ſexcenti. et
πόλεμον εἴκοσι καὶ ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. καὶ
e aſer: egredietes ad auxiliādū ad pugnā q=
ἀπὸ ἀσὴρ, ἐκπορευόμενοι βοηθῆσαι εἰς πόλεμον τε
raginta milia. ⁊ de trans ior=
σαράκοντα χιλιάδες. καὶ ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ ἰορ
anem de rubē ⁊ gad et de dimidia tri
δάνου ἀπὸ ῥουβὴν καὶ γὰδ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυ
u manaſſe: in oibus armis bellicis in forti
λῆς μανασσῆ, ἐν πᾶσι σκεύεσι πολεμικοῖς ἐν δυνά
dicentū viginti milia. oēs iſti viri bel
μει ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες. πάντες οὗτοι ἄνδρες πο
latores: ordinati in acie: in aīa
λεμισταὶ, παρατασσόμενοι ἐν παρατάξει, ἐν ψυχῇ
acifica venerūt in chebrō vt cōſtituerēt regē dauid
εἰρηνικῇ ἦλθον εἰς χεβρὼν, τοῦ βασιλεῦσαι τὸν δαυὶδ
p vniuerſū iſrael: ⁊ reliquus iſrael: aī
ἐπὶ πάντα ἰσραὴλ, καὶ ὁ κατάλοιπος ἰσραὴλ, ψυ
a vna vt cōſtituerēt regē dauid. et fuerūt ibi
χὴ μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν δαυίδ. καὶ ἦσαν ἐκεῖ
m dauid diebus tribus comedētes ⁊ bibentes:
μετὰ δαυὶδ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες,
ā p̄parauerāt eis fratres eoꝝ: ⁊ con
ὅτι ἡτοίμασαν αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, καὶ οἱ ὁμο=
nes eis vſqꝫ ad iſſachar ⁊ zabulon ⁊ nephtha
ροῦντες αὐτοῖς ἕως ἰσσάχαρ καὶ ζαβουλὼν καὶ νεφθα=
li: afferebāt eis in aſinis ⁊ in came
λείμ, ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν ὄνων καὶ ἐπὶ τῶν καμή
lis ⁊ in mulis ⁊ in bobus ciba
λων καὶ ἐπὶ τῶν ἡμιόνων καὶ ἐπὶ τῶν μόσχων βρώμα
ta: farinā palathas vuā paſſā vinū ⁊ oleū: bo=
τα, ἄλευρον παλάθας σταφίδας οἶνον καὶ ἔλαιον, μό=
s ⁊ oues in copiā: qm̄ gaudiū erat
σχους καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, ὅτι εὐφροσύνη ἦν
in iſrael.
ἐν ἰσραήλ.

Ca.13.

Et iniit cōſiliū dauid cum principib⁹ ⁊
Καὶ ἐβουλεύσατο δαυὶδ μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ
tribunis ⁊ centurionib⁹: ⁊ cū vniuerſis
τῶν χιλιάρχων καὶ ἑκατοντάρχων, καὶ μετὰ παντὸς
ducibus. ⁊ ait dauid omni cetui iſrael
ἡγουμένου. καὶ εἶπεν δαυὶδ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἰσραήλ,
ſi in vobis bonū: ⁊ a dn̄o deo nr̄o pſpere veniet:
εἰ ἐφ' ὑμῖν ἀγαθόν, καὶ παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν εὐοδωθῇ,
mittamus ad fratres nr̄os reli
ἀποστείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς ὑπολελειμ
quos in vniuerſa trr̄a iſrael: ⁊ cū eis ſacerdotes ⁊
μένους ἐν πάσῃ γῇ ἰσραήλ, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
leuite in ciuitatib⁹ poſſeſſionū eoꝝ: ⁊ cōgregen
λευῖται ἐν πόλεσι κατασχέσεων αὐτῶν, καὶ συναχθήτω
tur ad nos: ⁊ reducam⁹ arcam dei nr̄i
σαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐπιστρέψωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ad nos: qm̄ nō q̄ſiuimus eā a dieb⁹ ſaul.
πρὸς ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἐζητήσαμεν αὐτὴν ἀφ' ἡμερῶν σαούλ.

Iſachar viri eruditi qui nouerāt ſingula tpa ad precipiendū qd facere deberet iſrael principes ducēti. Oīs āt reliq̄ trib⁹ eoꝝ cōſiliū ſeq̄batur. Porro d̄ zabulō q egrediebātur ad preliū & ſtabāt ī acie inſtructi armis bellicis: qnq̄gīta milia venerūt in auxiliū nō ī corde duplici. Et de neptalim pricipes mille & cū eis īſtructi clypeo & haſta: triginta & ſeptē milia. De dan etiam preparati ad preliū viginti octo milia ſexcenti. Et de aſer egredientes ad pugnā & in acie puocātes: quadraginta milia. Trans iordanē aūt de filiis ruben & de gad & dimidia parte tribus manaſſe: īſtructi armis bellicis: centum viginti milia. Omnes iſti viri bellatores expediti ad pugnandum corde pfecto venerūt in hebrō: vt cōſtituerēt regem dauid ſup vniuerſum iſrael. Sed & oēs reliqui ex iſrl vno corde erant vt rex fieret dauid. Fueruntqꝫ ibi apud dauid trib⁹ dieb⁹ comedētes & bibētes. Prepauerāt enim eis frēs ſui. Sed & qui iuxta eos erant vſqꝫ iſachar & zabulon & neptalim: afferebāt panes in aſinis & camelis & mulis & bobus ad veſcendum: farinam: palathas: vuā paſſam: vinum: oleū: boues: arietes ad oēm copiā. Gaudiū quippe erat in iſrael. 13.

Iniit autem cōſilium dauid cū tribunis & cēturionibus & vniuerſis pricipib⁹: & ait ad omnem cetum iſrael. Si placet vobis & a domino deo nr̄o egredietur ſermo quē loquor: mittamus ad fratres nr̄os reliquos ī vniuerſas regōes iſrl & ad ſacerdotes & leuitas qui habitāt in ſuburbanis vrbium: vt congregētur ad nos & reducamus arcam dei noſtri ad nos. Non enim requiſiuimus eā in diebus ſaul.

יִשָּׂשכָר יוֹדְעֵי בִינָה לָעִתִּים לָדַעַת
מַה יַּעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁיהֶם
מָאתַיִם וְכָל אֲחֵיהֶם עַל פִּיהֶם׃
מִזְּבוּלֻן יוֹצְאֵי צָבָא עֹרְכֵי מִלְחָמָה
בְּכָל כְּלֵי מִלְחָמָה חֲמִשִּׁים אָלֶף
וְלַעֲדֹר בְּלֹא לֵב וָלֵב׃ וּמִנַּפְתָּלִי
שָׂרִים אָלֶף וְעִמָּהֶם בְּצִנָּה וַחֲנִית
שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה אָלֶף׃ וּמִן הַדָּנִי
עֹרְכֵי מִלְחָמָה עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנָה
אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ וּמִן אָשֵׁר יוֹצְאֵי
צָבָא לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה אַרְבָּעִים אָלֶף׃
וּמֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן מִן הָראוּבֵנִי וְהַגָּדִי
וַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה בְּכֹל כְּלֵי צְבָא
מִלְחָמָה מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ כָּל
אֵלֶּה אַנְשֵׁי מִלְחָמָה עֹדְרֵי מַעֲרָכָה
בְּלֵבָב שָׁלֵם בָּאוּ חֶבְרוֹנָה לְהַמְלִיךְ
אֶת דָּוִיד עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְגַם כָּל
שֵׁרִית יִשְׂרָאֵל לֵב אֶחָד לְהַמְלִיךְ
אֶת דָּוִיד׃ וַיִּהְיוּ שָׁם עִם דָּוִיד יָמִים
שְׁלוֹשָׁה אֹכְלִים וְשׁוֹתִים כִּי הֵכִינוּ
לָהֶם אֲחֵיהֶם׃ וְגַם הַקְּרוֹבִים ״
אֲלֵיהֶם עַד יִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן ׳
וְנַפְתָּלִי מְבִיאִים לֶחֶם בַּחֲמוֹרִים
וּבַגְּמַלִּים וּבַפְּרָדִים וּבַבָּקָר מַאֲכָל
קֶמַח דְּבֵלִים וְצִמּוּקִים וְיַיִן וְשֶׁמֶן
וּבָקָר וְצֹאן לָרֹב כִּי שִׂמְחָה ״
בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּוָּעַץ
דָּוִיד עִם שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
לְכָל נָגִיד׃ וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְכֹל קְהַל
יִשְׂרָאֵל אִם עֲלֵיכֶם טוֹב וּמִן יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ נִפְרְצָה נִשְׁלְחָה עַל
אַחֵינוּ הַנִּשְׁאָרִים בְּכֹל אַרְצוֹת
יִשְׂרָאֵל וְעִמָּהֶם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
בְּעָרֵי מִגְרְשֵׁיהֶם וְיִקָּבְצוּ אֵלֵינוּ׃
וְנָסֵבָּה אֶת אֲרוֹן אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ
כִּי לֹא דְרַשְׁנֻהוּ בִּימֵי שָׁאוּל׃

Cap.xiij.

יָדַע
עָשָׂה
מֵאָה פֶּה
לָחַם
כָּלָה
שׂוּר צָנַן
חָנָה
שָׁמַן
מֵאָה יָצָא
רָבַע
חָצָה כָּלָה
עָרַךְ
בּוֹא מָלַךְ
שָׁאַר
הָיָה יוֹם
שָׁתָה כּוּן
קָרַב
בּוֹא חָמַר
אָכַל
צָמַק
יָעַץ
שׂוּר מֵאָה
נָגַד
פָּרַץ שָׁלַח
אָח שָׁאַר
עִיר גָּרַשׁ
קָבַץ סָבַב
אָרַן יוֹם

ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי אמר עשה
ישר הדבר בעיני כל העם :
ויקהל דויד את כל ישראל מן קהל
שיחור מצרים ועד לבוא חמת בוא
להביא את ארון האלהים מקרית בוא
יערים : ויעל דויד וכל ישראל עלה
בעלתה אל קרית יערים אשר
ליהודה להעלות משם את ארון
האלהים יהוה יושב הכרובים ישב כרב
אשר נקרא שם : וירכיבו את קרא רכב
ארון האלהים על עגלה חדשה
מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים
בעגלה : ודויד וכל ישראל
משחקים לפני האלהים בכל עז שחק פנה
ובשירים ובכנרות ובנבלים עזז שור
ובתפים ובמצלתים ובחצצרות : תפף צלל חצר
ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא בוא שלח
את ידו לאחז את הארון כי ארן
שמטו הבקר : ויחר אף יהוה חרה
בעזא ויכהו על אשר שלח נכה
ידו על הארון וימת שם לפני מות
האלהים : ויחר לדויד כי פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא
פרץ עזא עד היום הזה : ויירא ירא
דויד את האלהים ביום ההוא
לאמר היך אביא אלי את ארון בוא
האלהים : ולא הסיר דויד את סור
הארון אליו אל עיר דויד ויטהו נטה
אל בית עבד אדם הגתי : וישב ארון
האלהים עם בית עבד אדום בביתו
שלשה חדשים ויברך יהוה את ברך
בית עבד אדם ואת כל אשר לו :

Cap. xiiij

וישלח חירם מלך צר שלח
מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי לאך
קיר וחרשי עצים לבנות לו בית : בנה
וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על כון

Et rñdit vniuersa multitudo vt ita fieret. Placuerat enim sermo omni populo. Congregauit ergo dauid cunctum israel a sior egypti vsq; dū ingrediaris emath vt adduceret arcā dei de cariatharim. Et ascēdit dauid & omnis vir israel ad collem cariatharim qui est in iuda vt afferret īde arcam domini dei sedentis super cherubim vbi inuocatum est nomen ei⁹. Imposuerūtq; arcam dei super plaustrum nouum de domo aminadab. Oza aūt & fr̄ ei⁹ minabant plaustrum. Porro dauid & vniuersus israel ludebant corā deo omni virtute in canticis & in citharis & psalteriis & tympanis & cymbalis & tubis. Cū āt puenisset ad aream chidō: tetendit oza manum suam vt sustentaret arcā: bos quippe lasciuiēs paululū īclinauerat eā. Irat⁹ ē itaq; dñs contra ozā & percussit eum eo φ tetigisset arcam: & mortuus est ibi coram deo. Cōtristatusq; est dauid eo φ diuisisset domin⁹ ozam: vocauitq; locū illum diuisio oze vsq; in presentem diem. Et timuit deum tunc temporis dicēs. Quō possum ad me introducere arcam dei? Et ob hāc causam non adduxit eam ad se: hoc ē in ciuitatē dauid: sed auertit in domū obededō gethei. Mansit ergo arca dei in domo obededō tribus mēsibus: & bñdixit dominus domui ei⁹: & omnib⁹ q̄ habebat. 14.

Misit quoq; hyram rex tyri nūcios ad dd̄: & ligna cedrina & artifices pietum lignorumq; vt edificarēt ei domū. cognouitq; dd̄ eo φ cōfirmasset eū dñs in regē sup

τ dixit vniuersa multitudo vt facerēt ita
καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιῆσαι οὕτω
qm̄ rectus s̄mo in oculis totius p
ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λα
τ congregauit dauid cunctū israel a
καὶ ἐξεκκλησίασε δαυὶδ τὸν πάντα ἰσραὴλ ἀ
termis egypti τ vsq; ad introitū emath: vt
ὁρίων αἰγύπτου καὶ ἕως εἰσόδου ἀμάθ, τοῦ
duceret arcam dei de ciuitate iarim.
γκεῖν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐκ πόλεως ἰαρείμ.
ascēdit dauid τ oīs vir israel in cariath
ἀνέβη δαυὶδ καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ εἰς καριαθ
rim: q̄ est iuda: vt adducerēt illinc
ρείμ, ἥ ἐστι τοῦ ἰούδα, τοῦ ἀγαγεῖν ἐκεῖθεν
arcam dei dñi sedentis sup cherubin
κιβωτὸν θεοῦ κυρίου τοῦ καθημένου ἐπὶ χερουβί
vbi inuocatū ē nomē eius ibi. τ imposu
οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκ
arcam dei sup plaustrū nouū: de do
τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἅμαξαν καινήν, ἐξ οἴκ
abinadab. τ oza τ fratres eius. ducet
ἀβιναδάβ. καὶ ὀζᾶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἦ
plaustrū: τ dauid τ oīs israel lu
τὴν ἅμαξαν, καὶ δαυὶδ καὶ πᾶς ἰσραὴλ παί
tes coram deo: in oīni virtute τ
τες ἐναντίον τοῦ θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ
cāticis τ in cytharis τ in psalteriis τ in tym
ᾠδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν τυ
panis τ in cymbalis τ in tubis: τ v
πάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν σάλπιγξιν, καὶ ἦ
rūt vsq; ad aream chedon. τ tetendit oza
θον ἕως τῆς ἅλωνος χαιδῶν. καὶ ἐξέτεινεν ὀζᾶ
manū suā vt sustētaret arcam: qm̄ inc
χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατασχεῖν τὴν κιβωτόν, ὅτι ἐξ
nauit eam vitulus. τ iratus ē ira dñs
κλινεν αὐτὴν ὁ μόσχος. καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος ἐ
oza: τ percussit eū ibi: qm̄ tetendit
ὀζᾶ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ, διὰ τὸ ἐκτεῖναι τ
manū suā in arcam: τ mortu⁹ est ib
χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτόν, καὶ ἀπέθανεν ἐκ
coram deo. τ cōtristat⁹ ē dauid: qm̄ d
ἀπέναντι τοῦ θεοῦ. καὶ ἠθύμησε δαυίδ, ὅτι
uisit dñs incisionē in oza: pp̄ hoc vocauit
κοψε κύριος διακοπὴν ἐν ὀζᾶ, διὰ τοῦτο ἐκάλεσ
nomē loci illius incisionē oza vsq; a
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου διακοπὴν ὀζᾶ ἕως τ
diem hanc. τ timuit dauid deū in
ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐφοβήθη δαυὶδ τὸν θεὸν ἐ
die illa dicēs: quō introducā ad meipsum
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, πῶς εἰσοίσω πρὸς ἐμαυτὸν τ
arcam dei: τ nō adduxit dauid
κιβωτὸν τοῦ θεοῦ; καὶ οὐκ ἀπέστρεψε δαυὶδ τ
arcam dei ad se in ciuitatē dauid
κιβωτὸν τοῦ θεοῦ πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν πόλιν δαυίδ
τ auertit eam in domū obed edom ge
καὶ ἐξέκλινεν αὐτὴν εἰς οἶκον ὀβὴδ ἐδὼμ τοῦ γε
thei. τ mansit arca dei in dom
θαίου. καὶ ἐκάθησεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν οἴκ
obed edom in domo sua mēsib⁹ tribus. τ
ὀβὴδ ἐδὼμ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μῆνας τρεῖς. κ
bñdixit dñs domui obed edom τ oībus
εὐλόγησε κύριος τὸν οἶκον ὀβὴδ ἐδὼμ καὶ πάντ
suis.
τὰ αὐτοῦ.

Ca. 24

Et misit chiram rex tyri nuncios
Καὶ ἀπέστειλε χειρὰμ βασιλεὺς τύρου ἀγγέλου
ad dauid τ ligna cedrina: τ artifices parieti
πρὸς δαυὶδ καὶ ξύλα κέδρινα, καὶ τέκτονας τοίχω
τ artifices lignoꝝ: vt edificarēt ei domū. τ cognou
καὶ τέκτονας ξύλων, τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον. καὶ ἔγ
dauid: φ cōfirmauit eū dñs in regem su
δαυίδ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν κύριος εἰς βασιλέα ἐπ

iſrael: ⁊ ꝙ auctū ē in altitudinē regnū ſuū
ἰσραήλ, καὶ ὅτι ηὐξήθη εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ
ꝑꝑ pplm ſuū iſrael. ⁊ accepit dauid
διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν ἰσραήλ. καὶ ἔλαβεν δαυίδ
adhuc vxores in hieruſalem: ⁊ nati ſunt ei
ἔτι γυναῖκας ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ἐτέχθησαν αὐτῷ
filij ⁊ filie. ⁊ hec noīa eorū
υἱοὶ καὶ θυγατέρες. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν
qui nati ſunt ei in hieruſalem: ſamaa ⁊
τῶν τεχθέντων αὐτῷ ἐν ἱερουσαλήμ, σαμαὰ καὶ
ſobab nathan ⁊ ſalomon ⁊ iebaar: ⁊ eliſue
σωβὰβ ναθὰν καὶ σαλομὼν καὶ ἰεβαάρ, καὶ ἐλισουὲ
⁊ eliphalet ⁊ nage ⁊ naphec ⁊ iaphia: ⁊
καὶ ἐλιφαλὲτ καὶ ναγὲ καὶ ναφὲκ καὶ ἰαφία, καὶ
eliſama ⁊ baaliada ⁊ eliphalat. ⁊ audierūt
ἐλισαμὰ καὶ βααλιαδὰ καὶ ἐλιφαλάτ. καὶ ἤκουσαν
philiſtijm ꝙ vnct⁹ fuit dauid in regem ſuꝑ
οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη δαυίδ εἰς βασιλέα ἐπὶ
vniuerſū iſrael: ⁊ aſcenderūt oēs philiſtijm
πάντα ἰσραήλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι
vt q̄rerēt dauid. ⁊ audiuit dauid ⁊ egreſſus ē
ζητῆσαι τὸν δαυίδ. καὶ ἤκουσε δαυίδ καὶ ἐξῆλθεν
in occurſum eis. ⁊ philiſtijm venerūt: ⁊ diffu
εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἦλθον, καὶ ἐξε
ſi ſunt in valle gigātum. ⁊ cōſuluit
χύθησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων. καὶ ἠρώτησε
dauid per deū dicēs: ſi aſcēdā cōtra phi
δαυίδ διὰ τοῦ θεοῦ λέγων, εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλ-
liſteos: ⁊ ſi trades eos in ma
λοφύλους, καὶ εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖ-
nus meas: ⁊ dixit ei dn̄s: aſcēde ⁊ dabo
ράς μου; καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος, ἀνάβηθι καὶ δώσω
eos in manus tuas. ⁊ aſcēdit in baal pha
αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου. καὶ ἀνέβη εἰς βαὰλ φα
raſin: ⁊ percuſſit eos dauid ibi. ⁊ dixit
ρασίν, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς δαυίδ ἐκεῖ. καὶ εἶπεν
dauid: diuiſit dn̄s inimicos meos ī manu mea:
δαυίδ, διέκοψε κύριος τοὺς ἐχθρούς μου ἐν χειρί μου,
ſicut diuiſionē aque. idcirco vocauit nomē
ὡς διακοπὴν ὕδατος. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
loci illius diuiſio baal pharaſin. ⁊ re
τοῦ τόπου ἐκείνου διακοπὴ βάαλ φαρασίν. καὶ ἐγ-
liquerunt ibi philiſtijm deos ſuos. ⁊
κατέλειπον ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς θεοὺς αὐτῶν. καὶ
dixit dauid: ⁊ cōbuſti ſunt in igne. ⁊ addide
εἶπε δαυίδ, καὶ ἐνεπρήσθησαν ἐν πυρί. καὶ προσέθεν-
runt iterū philiſtijm: ⁊ diffuſi ſunt in valle
το ἔτι οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἐξεχύθησαν ἐν τῇ κοιλάδι
gigantum. ⁊ interrogauit iterū dauid in deo. ⁊
τῶν γιγάντων. καὶ ἠρώτησεν ἔτι δαυίδ ἐν θεῷ. καὶ
dixit ei deus: nō ibis poſt eos: re
εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός, οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν, ἀπο-
uertere ab eis. ⁊ venies ꝯtra eos prope piros
στρέφου ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἥξεις αὐτοῖς πλησίον τῶν ἀπίων
⁊ erit cū audieris vocem terremoti a cacu
καὶ ἔσαι ἐν τῷ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπ' ἄ-
mine pirorū: tunc egredieris in bellum:
κρου τῶν ἀπίων, τότε ἐξελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον,
quoniā egreſſus ē deus ante te: vt percutiat
ὅτι ἐξῆλθεν ὁ θεὸς ἔμπροσθέν σου, τοῦ πατάξαι τὴν
caſtra philiſtijm. ⁊ fecit dauid
παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐποίησε δαυίδ
ſicut preceperat ei deus. ⁊ percuſſit
καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός. καὶ ἐπάταξε τὴν
caſtra philiſtijm a gabaon vſq; ga
παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ γαβαὼν ἕως γα
zara. ⁊ egreſſū ē nomē dauid in oībus
ζαρᾶ. καὶ ἐξῆλθε τὸ ὄνομα δαυίδ ἐν πάσαις ταῖς
terris: ⁊ dn̄s dedit pauorē eius ſuꝑ
χώραις, καὶ κύριος ἔδωκεν τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ
omnes gentes.
πάντα τὰ ἔθνη.

Ca.15.

iſrael: & ſubleuatum ē regnum ſuum ꝏꝏꝏꝏ ſuper ppl̄m eius iſrael. Accepit quoq; dd̄ alias vxores in hieruſalem: genuitq; ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ filios & filias. Et hec nomina eorum ꝏꝏꝏ qui nati ſunt in hieruſalem. ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ Samma & ſobab nathan & ſalomon ꝏꝏꝏ iebar eliſu & eliphalech noga quoq; ꝏꝏꝏꝏꝏ & napheg & iaphie eliſama & baliada ꝏꝏꝏ & eliphaleth. Audientes autē philiſtiim eo ꝙ vnct⁹ eſſet dauid in regem ſuꝑ vniuerſū iſrl̄: aſcenderunt omnes vt quererent eum. ꝏꝏꝏ Quod cum audiſſet dd̄ egreſſus eſt obuiam eiſ. Porro philiſtiim veniētes diffuſi ſunt in valle raphaim. Conſuluitq; dauid deum ꝏꝏꝏꝏꝏ dicens. Si aſcēdam ad philiſteos & ſi ꝏꝏꝏꝏ trades eos ī manu mea? Et dixit ei dn̄s. Aſcende & tradā eos in manu tua. Cūq; illi aſcēdiſſet in baalpharaſim ꝑcuſſit eos ibi dd̄ & dixit. Diuiſit deus inimicos meos per manū meam ſicut diuidūtur aque: & idcirco vocatū ē nomē illi⁹ loci baalpharaſim. Dereliqueruntq; ꝏꝏꝏ ibi deos ſuos: quos dauid iuſſit ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ exuri. Alia etiam vice ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ philiſtiim irruerūt & diffuſi ſūt ī valle. Cōſuluit q; rurſum dauid deum: & dixit ei ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ deus. Nō aſcēdas poſt eos: ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ recede ab eis & venies contra illos ex aduerſo pirorum. Cumq; audieris ſonitū ꝏꝏꝏꝏꝏ gradiētis in cacumine pirorum: tunc ꝏꝏꝏ egredieris ad bellum. Egreſſus eſt enim deus ante te vt percutiat caſtra ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ philiſtiim. Fecit ergo dauid ſicut ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ preceperat ei deus: & percuſſit caſtra ꝏꝏꝏꝏ philiſtinoꝝ de gabaon vſq; gazera. Diuulgatūq; eſt nomē dd̄ in vniuerſis regiōibus: & dn̄s dedit pauorem eius ſuper omnes gentes. 15

ישראל כי נשאת למעלה מלכותו
בעבור עמו ישראל: ויקח דויד עוד
נשים בירושלם ויולד דויד עוד
בנים ובנות: ואלה שמות ״
הילודים אשר היו לו בירושלם
שמוע ושובב נתן ושלמה:
ויבחר ואלישוע ואלפלט: ונגה
ונפג ויפיע: ואלישמע ובעלידע
ואליפלט: וישמעו פלשתים כי
נמשח דויד למלך על כל ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש את
דויד וישמע דויד ויצא לפניהם:
ופלשתים באו ויפשטו בעמק
רפאים: וישאל דויד באלהים
לאמר האעלה על פלשתיים
ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה
ונתתים בידך: ויעלו בבעל פרצים
ויכם שם דויד ויאמר דויד
פרץ האלהים את אויבי בידי
כפרץ מים על כן קראו שם
המקום ההוא בעל פרצים: ויעזבו
שם את אלהיהם ויאמר דויד
וישרפו באש: ויסיפו עוד
פלשתים ויפשטו בעמק: וישאל
עוד דויד באלהים ויאמר לו
האלהים לא תעלה אחריהם
הסב מעליהם ובאת להם ממול
הבכאים: ויהי כשמעך את קול
הצעדה בראשי הבכאים אז
תצא למלחמה כי יצא האלהים
לפניך להכות את מחנה ״
פלשתים: ויעש דויד כאשר
צוהו האלהים ויכו את מחנה
פלשתים מגבעון ועד גזרה: ויצא
שם דויד בכל הארצות ויהוה
נתן את פחדו על כל הגוים:

עלה
עבר לקח
נשא ילד
בנה
היה
שמע
משח
עלה
פנה
בוא פשט
שאל
עלה
נתן אמר
נכה
איב
קום עזב
שרף יסף
פשט שאל
סבב בוא
היה
יצא לחם
פנה נכה
חנה עשה
נכה

Capv.x. וַיַּעַשׂ לוֹ בָתִּים בְּעִיר דָּוִיד   בנה כון
וַיָּכֶן מָקוֹם לַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֶּט לוֹ   קום ארן
אֹהֶל׃ אָז אָמַר דָּוִיד לֹא לָשֵׂאת   נטה נשא
אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי אִם הַלְוִיִּם
כִּי בָם בָּחַר יְהוָה לָשֵׂאת אֶת
אֲרוֹן יְהוָה וּלְשָׁרְתוֹ עַד עוֹלָם׃
וַיַּקְהֵל דָּוִיד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל   קהל
יְרוּשָׁלָ͏ִם לְהַעֲלוֹת אֶת אֲרוֹן יְהוָה   עלה
אֶל מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ׃ וַיֶּאֱסֹף   קום כון
דָּוִיד אֶת בְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶת הַלְוִיִּם׃   אסף
לִבְנֵי קְהָת אוּרִיאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו   שור
מֵאָה וְעֶשְׂרִים׃ לִבְנֵי מְרָרִי עֲשָׂיָה
הַשָּׂר וְאֶחָיו מָאתַיִם וְעֶשְׂרִים׃   מאה
לִבְנֵי גֵרְשׁוֹם יוֹאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו
מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים׃ לִבְנֵי אֱלִיצָפָן
שְׁמַעְיָה הַשָּׂר וְאֶחָיו מָאתָיִם׃
לִבְנֵי חֶבְרוֹן אֱלִיאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו
שְׁמוֹנִים׃ לִבְנֵי עֻזִּיאֵל עַמִּינָדָב   שמן
הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה וּשְׁנֵים עָשָׂר׃
וַיִּקְרָא דָוִיד לְצָדוֹק וּלְאֶבְיָתָר   קרא
הַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם לְאוּרִיאֵל
עֲשָׂיָה וְיוֹאֵל שְׁמַעְיָה וֶאֱלִיאֵל
וְעַמִּינָדָב׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם אַתֶּם רָאשֵׁי   אמר
הָאָבוֹת לַלְוִיִּם הִתְקַדְּשׁוּ אַתֶּם   קדש
וַאֲחֵיכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֵת אֲרוֹן   עלה ארן
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הֲכִינוֹתִי   כון
לוֹ׃ כִּי לְמַבָּרִאשׁוֹנָה לֹא אַתֶּם
פָּרַץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּנוּ כִּי לֹא
דְרַשְׁנֻהוּ כַּמִּשְׁפָּט׃ וַיִּתְקַדְּשׁוּ   שפט
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְהַעֲלוֹת אֶת
אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׂאוּ   נשא
בְנֵי הַלְוִיִּם אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה כִּדְבַר
יְהוָה בִּכְתֵפָם בַּמֹּטוֹת עֲלֵיהֶם׃   מוט
וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְשָׂרֵי הַלְוִיִּם   שור
לְהַעֲמִיד אֶת אֲחֵיהֶם הַמְשֹׁרְרִים   עמד שור

Fecit quoq; sibi domos in ciuitate dd: & edificauit locũ arce dei: tetenditq; ei tabernaculũ. Tũc dixit dd. Illicitũ est vt a quocunq; portetur arca dei: nisi a leuitis quos elegit dominus ad portandum eam: & ad ministrandũ sibi vsq; in eternum. Cõgregauitq; vniuersum israel in ierusalem: vt aferretur arca domini in locum suum quẽ p̃parauerat ei: necnon & filios aaron & leuitas. De filiis caath: vriel princeps fuit: & frẽs eius cẽtũ viginti. De filiis merari: asaia princeps & fratres eius ducenti viginti. De filiis gerson: iohel princeps: & fratres eius centũ triginta. De filiis elisaphan: semeias princeps: & frẽs eius ducenti. De filiis hebrõ: elihel princeps: & frẽs eius octoginta. De filiis ozihel: aminadab prĩceps: & frẽs eius cẽtũ duodecim. Vocauitq; dauid sadoch & abiathar sacerdotes & leuitas vriel asaiam iohel semeiam elihel & aminadab: & dixit ad eos. Vos qui estis principes familiarũ leuiticarum sanctificamini cũ fratribus vestris: & afferte arcam dñi dei israel ad locum qui ei preparatus est: ne vt a principio qa nõ eratis presentes percussit nos dñs: sic & nũc fiat: illicitũ quid nobis agentibus. Sanctificati sunt ergo sacerdotes & leuite vt portarẽt arcã dñi dei israel. Et tulerũt filii leui arcam dei sicut preceperat moyses iuxta verbum dñi humeris suis in vectibus. Dixitq; dauid principibus leuitarum vt cõstituerẽt de fratribus suis cãtores

Et fecit sibi domos in ciuitate dauid: &
Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ οἴκους ἐν πόλει δαυίδ, καὶ
preparauit locũ arce dei: & fixit e
τοίμασε τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ θεοῦ, καὶ ἔπηξεν α
tabernaculũ. tũc dixit dauid: nõ est portare ar
τῇ σκηνήν. τότε εἶπεν δαυίδ, οὐκ ἔστιν αἴρειν τὴν κι
cam dei: nisi leuitas: qm̃ eos ele
βωτὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἢ τοὺς λευίτας, ὅτι αὐτοὺς ἐξε
git dñs vt portarẽt arcam dñi: &
λέξατο ὁ κύριος αἴρειν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου, καὶ
ministrarẽt ei vsq; in eternũ: & cõgregauit daui
λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος, καὶ συνήγαγε δαυίδ
oẽm israel in hierusalem: vt afferrent
τὸν πάντα ἰσραὴλ εἰς ἱερουσαλήμ, τοῦ ἀνενεγκεῖ
arcam dñi ad locum quẽ p̃parauit ei.
τὴν κιβωτὸν κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἡτοίμασεν αὐτῇ
& cõgregauit dauid filios aaron & leui
καὶ συνήγαγε δαυίδ τοὺς υἱοὺς ἀαρὼν καὶ τοὺς λευ
tas. de filijs caath: vriel p̃ceps & fratres
τας. τῶν υἱῶν καάθ, οὐριὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφ
eius: centũ & viginti. de filijs merari: asaia
αὐτοῦ, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι. τῶν υἱῶν μεραρεί, ἀσαΐα
princeps & fratres eius: ducẽti viginti. de fi
ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, διακόσιοι εἴκοσι. τῶν υἱ
lijs gerson: ioel p̃ceps & fratres eius: du
ῶν γερσῶν, ἰωὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δι
centi triginta. de filijs elisaphan: samea pri
κόσιοι τριάκοντα. τῶν υἱῶν ἐλισαφάν, σαμέα ὁ ἄρ
ceps & fratres eius: ducẽti. de filijs che
χων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, διακόσιοι. τῶν υἱῶν χεβ
bron: eliel princeps & fratres eius: octogin
ρῶν, ἐλιὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὀγδοήκον
ta. de filijs oziel: aminadab princeps & fra
τα. τῶν υἱῶν ὀζιήλ, ἀμιναδὰβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελ
tres eius: centũ & duodecim. & vocauit dauid
φοὶ αὐτοῦ, ἑκατὸν καὶ δεκαδύο. καὶ ἐκάλεσε δαυίδ
sado: & abiathar sacerdotes & leui
τὸν σαδὼκ καὶ τὸν ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λευ
tas vriel & asaia & ioel & semea & eli
τας τὸν οὐριὴλ καὶ ἀσαΐα καὶ ἰωὴλ καὶ σαμέα καὶ ἐλ
el & aminadab: & dixit eis: vos princi
ὴλ καὶ ἀμιναδάβ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὑμεῖς οἱ ἄρχον
pes familiarũ leuitarũ: sctificamini vos
τες τῶν πατριῶν τῶν λευιτῶν, ἁγνίσθητε ὑμεῖ
& fratres vr̃i: & afferte arcam
καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, καὶ ἀνοίσατε τὴν κιβωτὸν
mini dei israel: vbi p̃parauí ei: qm̃ n
ρίου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ, οὗ ἡτοίμασα αὐτῇ, ὅτι ου
in principio vos eratis p̃parati: percussit dñs
ἐν τῷ πρότερον ὑμᾶς εἶναι ἑτοίμους, διέκοψε κύρι
deus nr̃ in nobis: qm̃ nõ quesiuimus eũ in iu
ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐζητήσαμεν αὐτὸν ἐν κρ
dicio. & sctificati sunt sacerdotes & leuite vt por
ματι. καὶ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται ἐνεγ
tarẽt arcam dñi dei israel. & tulerũt fi
κεῖν τὴν κιβωτὸν κυρίου θεοῦ ἰσραήλ. καὶ ἦραν οἱ υἱ
lij leuitarũ arcam dei: sicut preceperat
οἱ τῶν λευϊτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ὡς ἐνετείλατο
moyses in verbo dñi scd̃m scripturã in vecti
μωυσῆς ἐν λόγῳ κυρίου κατὰ τὴν γραφὴν ἐν ἀναφορεῦ
bus in hũeri suis. & dixit dauid principibus
σιν ἐν ὤμοις αὐτῶν. καὶ εἶπε δαυίδ τοῖς ἄρχουσι τῶν
leuitarũ: cõstituite fratres vr̃os cantores
λευιτῶν, στήσατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν τοὺς ψαλτῳδο

n organis muſicorū: in naulis ⁊ in lyris ⁊ cym
ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν, ἐν ναύλαις καὶ ἐν κινύραις καὶ κυμ
balis: vt audire faciāt vt exaltarēt in voce in leti
βάλοις, ἀκουτίζοντες τοῦ ὑψῶσαι ἐν φωνῇ εἰς εὐφρο
tiam. ⁊ ſteterūt leuite: hemā filius ioel: ⁊ de
σύνην. καὶ ἔστησαν οἱ λευῖται, αἱμὰν υἱὸς ἰωὴλ, καὶ ἐκ
fratribus eius aſaph filius barachia: ⁊ de
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀσὰφ υἱὸς βαραχία, καὶ ἀπὸ
filijs merari fratris eius ethan fili⁹ ciſei:
τῶν υἱῶν μεραρὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ αἰθὰν υἱὸς κισαίου,
cum eis fratres eorū. q̄ in ſcd̄o ordine: za
καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν. οἱ δευτερεύοντες, ζα
charias fili⁹ ieiel ⁊ ſemiramoth ⁊ iaiel ⁊ ani:
χαρίας υἱὸς ἰεϊὴλ καὶ σεμιραμὼθ καὶ ἰαϊὴλ καὶ ἀνί,
eliab ⁊ banea ⁊ maaſia ⁊ mattathias
καὶ ἐλιὰβ καὶ βαναία καὶ μαασία καὶ ματταθίας
eliphal: ⁊ maccania ⁊ obed eddom ⁊ ieel
καὶ ἐλιφάλ, καὶ μακκανία καὶ ὠβὴδ ἐδδὼμ καὶ ἰεὴλ
ianitores. ⁊ cātores: heman aſaph hetham in cym
πυλωροί. καὶ οἱ ᾠδοί, αἱμὰν ἀσὰφ αἰθὰμ ἐν κυμ
balis eneis vt audire faciāt: ⁊ zacharias ⁊
βάλοις χαλκοῖς τοῦ ἀκουτίσαι, καὶ ζαχαρίας καὶ
oziel ⁊ ſemiramoth ⁊ ieiel ⁊ ani ⁊ eliab ⁊
ὀζιὴλ καὶ σεμιραμὼθ καὶ ἰεϊὴλ καὶ ἀνὶ καὶ ἐλιὰβ καὶ
maaſias ⁊ baneas in naulis pro arcanis.
μαασίας καὶ βαναίας ἐν ναύλαις περὶ τῶν κρυφίων
mattathias ⁊ eliphalu ⁊ maccanias ⁊ obed
καὶ ματταθίας καὶ ἐλιφαλοὺ καὶ μακκανίας καὶ ὠβὴδ
eddom ⁊ ieiel ⁊ ozias in lyris pro octa
ἐδδὼμ καὶ ἰεϊὴλ καὶ ὀζίας ἐν κινύραις περὶ τῆς ὀγ
ua victorie ⁊ chonenias pričeps leui
δόης τοῦ ἐνισχῦσαι. καὶ χονενίας ἄρχων τῶν λευϊ
tarū in eleuatione pričeps cātor: qm̄ ſapiēs erat.
τῶν ἐν τῇ ἄρσει ἄρχων τῶν ᾠδῶν, ὅτι συνετὸς ἦν.
⁊ barachias ⁊ helcana ianitores arce.
καὶ βαραχίας καὶ ἐλκανὰ πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ.
⁊ ſabanea ⁊ ioſaphat ⁊ nathanael ⁊ amaſai
καὶ σαβανέα καὶ ἰωσαφὰτ καὶ ναθαναὴλ καὶ ἀμασαΐ
⁊ zacharias ⁊ banaias ⁊ eliezer ſacerdotes clan
καὶ ζαχαρίας καὶ βαναίας καὶ ἐλιέζερ οἱ ἱερεῖς σαλ
gentes in tubis coram arca
πίζοντες ἐν ταῖς σάλπιγξιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ
dei: ⁊ obed eddom ⁊ hiechia ianitores ar
τοῦ θεοῦ, καὶ ὠβὴδ ἐδδὼμ καὶ ἰεχία πυλωροὶ τῆς κι
ce. ⁊ erat dauid ⁊ ſeniores iſrael ⁊
βωτοῦ. καὶ ἦν δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰσραὴλ καὶ
tribuni euntes ad portādū ar
οἱ χιλίαρχοι οἱ πορευόμενοι τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν κι
cam federis dñi de domo obed eddom in
βωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐξ οἴκου ὠβὴδ ἐδδὼμ ἐν
leticia. ⁊ factū eſt cū cōfortaret de⁹
εὐφροσύνῃ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατισχῦσαι τὸν θεὸν τοὺς
leuitas portātes arcam federis dñi: ⁊
λευΐτας αἴροντας τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου, καὶ
immolauerūt ſeptē vitulos ⁊ ſeptē arietes. ⁊ dauid
ἔθυσαν ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς. καὶ δαυὶδ
accinctus in ſtola byſſina ⁊ oēs leui
περιεζωσμένος ἐν στολῇ βυσσίνῃ καὶ πάντες οἱ λευῖ
te ⁊ omnes q̄ portabāt arcam federis do
ται καὶ πάντες οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυ
mini ⁊ cantores ⁊ chonenias pričeps cā
ρίου καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ χονενίας ὁ ἄρχων τῶν ᾠ
torū canētiū: ⁊ ſup dauid ephud byſſinum
δῶν τῶν ᾀδόντων, καὶ ἐπὶ δαυὶδ ἐφοὺδ βύσσινον
⁊ oīs iſrael deducētes arcam federis do
καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυ
mini in ſigno ⁊ in voce tube
ρίου ἐν σημασίᾳ καὶ ἐν φωνῇ σώφαρ

in organis muſicorum: nablis videlicet & lyris & cymbalis vt reſonaret in excelſis ſonitus leticie. Cōſtitueruntq; leuitas hemā filiū iohel & de fratribus eius aſaph filiū barachie. de filiis vero merari fratribus eorū: ethan filium caſaie: & cū eis fratres eorū. In ſcd̄o ordine zachariā & ben & iazihel & ſemiramoth & iehihel & ani: eliab & banaiam & maaſiam & mathathiā & eliphalu & maceniam & obededom & iehihel ianitores. Porro cantores hemā aſaph & ethan in cymbalis eneis concrepantes. zacharias aūt & ozihel & ſemiramoth & iahihel & ani eliab & maaſias & banaias in nablis arcana cantabant. Porro mathathias & eliphalu & maceni as & obededom & iehihel & ozaziu in citharis pro octaua canebāt epinicion. Chonenias aūt pričeps leuitarū pphetie p̄erat: & ad p̄cinendā melodiā. Erat quippe valde ſapiēs. Et barachias & helcana ianitores arce. Porro ſebenias & ioſaphat & nathanael & amaſai & zacharias & banaias & eliezer ſacerdotes clangebāt tubis coram arca dei: & obededom & abias erāt ianitores arce. Igitur dd̄ & oēs maiores natu iſrael & tribuni: ierunt ad portandam arcam federis domini de domo obededom cū leticia. Cumq; adiuuiſſet deus leuitas qui portabant arcam federis dñi: imolabantur ſeptem tauri & ſeptē arietes. Porro dauid erat indutus ſtola byſſina: & vniuerſi leuite qui portabāt arcā federis cātoreſq;: et chonenias princeps pphetie iter cantores. dd̄ āt īdut⁹ erat ephot lineo. Vniuerſuſq; iſrael deducebant arcam federis dñi ī iubilo et ſonitu buccine

בכלי שיר נבלים וכנרות ומצלתים
משמיעים להרים בקול לשמחה׃
ויעמידו הלוים את הימן בן יואל
ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני
מררי אחיהם איתן בן קושיהו׃
ועמהם אחיהם המשנים זכריהו
בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל
ועני אליאב ובניהו ומעשיהו
ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו
ועבד אדום ויעאל השערים׃
והמשררים הימן אסף ואיתן
במצלתים נחשת להשמיע׃
וזכריה ועזיאל ושמירמות ויחיאל
ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו
בנבלים על עלמות׃ ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם
ויעיאל ועזזיהו בכנרות על
השמינית לנצח׃ וכנניהו שר
הלוים במשא יסר במשא כי מבין
הוא׃ וברכיה ואלקנה שערים
לארון׃ ושבניהו ויושפט ונתנאל
ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר
הכהנים מחצצרים בחצצרות
לפני ארון האלהים ועבד אדם
ויחיה שערים לארון׃ ויהי דויד וזקני
ישראל ושרי האלפים ההלכים
להעלות את ארון ברית יהוה מן
בית עבד אדם בשמחה׃ ויהי בעזר
האלהים את הלוים נשאי ארון
ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים
ושבעה אילים׃ ודויד מכרבל במעיל
בוץ וכל הלוים הנשאים את
הארון והמשררים וכנניה השר
המשא המשררים ועל דויד אפוד
בד׃ וכל ישראל מעלים את ארון
ברית יהוה בתרועה ובקול שופר

כלה
צלל שמע
רום
שנה
שמן
נשא שור
בין
ארן
חצר
פנה
היה
שור
עלה ברת
זבח
כרבל מעל
שור נשא
אפד
עלה
ריע שפר

וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבִמְצִלְתָּיִם מַשְׁמִעִים צָלַל שָׁמַע
בִּנְבָלִים וְכִנֹּרוֹת׃ וַיְהִי אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה בָּא עַד עִיר דָּוִיד וּמִיכַל בַּת בּוֹא
שָׁאוּל נִשְׁקְפָה בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא שָׁקַף חָלַל
אֶת הַמֶּלֶךְ דָּוִיד מְרַקֵּד וּמְשַׂחֵק רָאָה רָקַד
וַתִּבֶז לוֹ בְּלִבָּהּ׃ וַיָּבִיאוּ אֶת שָׂחַק בָּזַז
Cap.xvj.
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּצִּיגוּ אֹתוֹ בְּתוֹךְ בּוֹא יָצַג
הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה לוֹ דָּוִיד וַיַּקְרִיבוּ קָרַב
עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃ עָלָה פָּנָה
וַיְכַל דָּוִיד מֵהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים כָּלָה עָלָה
וַיְבָרֶךְ אֶת הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה׃ וַיְחַלֵּק בָּרַךְ חָלַק
לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה אִישׁ
לְאִישׁ כִּכַּר לֶחֶם וְאֶשְׁפָּר שָׁפַר
וַאֲשִׁישָׁה׃ וַיִּתֵּן לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה מִן אָשַׁשׁ נָתַן
הַלְוִיִּם מְשָׁרְתִים וּלְהַזְכִּיר וּלְהוֹדוֹת אָרַן שָׁרַת
וּלְהַלֵּל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ אָסָף זָכַר יָדָה
הָרֹאשׁ וּמִשְׁנֵהוּ זְכַרְיָה יְעִיאֵל שָׁנָה
וּשְׁמִירָמוֹת וִיחִיאֵל וּמַתִּתְיָה וֶאֱלִיאָב
וּבְנָיָהוּ וְעֹבֵד אֱדֹם וִיעִיאֵל בִּכְלֵי כָּלָה
נְבָלִים וּבְכִנֹּרוֹת וְאָסָף בַּמְצִלְתַּיִם
מַשְׁמִיעַ׃ וּבְנָיָהוּ וְיַחֲזִיאֵל הַכֹּהֲנִים שָׁמַע
בַּחֲצֹצְרוֹת תָּמִיד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית חָצַר תָּמַד
הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם הַהוּא אָז נָתַן דָּוִיד בָּרַת
בָּרֹאשׁ לְהֹדוֹת לַיהוָה בְּיַד אָסָף
וְאֶחָיו׃ הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו׃ שִׁירוּ לוֹ יָדַע עָלַל
זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאֹתָיו׃ שׁוּר שׂוּחַ
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב פָּלָא הָלַל
מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃ דִּרְשׁוּ יְהוָה שָׂמַח בָּקַשׁ
וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ עָזַז פָּנָה
זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ׃ זֶרַע יָפַת שָׁפַט
יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ פֶּה בָּחַר
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל
הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ זִכְרוּ לְעוֹלָם עָלַם
בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃

& tubis & cymbalis & nablis & citharis concrepantes. Cumq; peruenisset arca federis domini vsq; ad ciuitatem dauid: michol filia saul prospiciens per fenestram vidit regē dauid saltātē atq; ludētē: & despexit eū ī corde suo. 16.

ATtulerunt igitur arcam dei & constituerunt eam in medio tabernaculi qd tetēderat ei dd: & obtulerūt holocausta & pacifica coram deo. Cūq; cōplesset dd offerēs holocausta & pacifica: benedixit populo ī nomine dñi: & diuisit vniuersis per singulos a viro vsq; ad mulierē tortam panis & partē asse carnis bubale: & frixā oleo similā. Cōstituitq; corā arca dñi de leuitis q ministrarēt & recordaretur opū ei⁹ & glorificarent atq; laudarent dñm deū israel: asaph pricipē & fm ei⁹ zachariā. Porro iahihel & semiramoth iehihel & mathathiam & eliab & banaiam & obededō ieihel super organa psalterii & lyras: asaph autem vt in cymbalis psonaret: banaiā vero & azihel sacerdotes: canere tuba iugiter coram arca federis dei. In illo die fecit dauid principem ad confitendum domino asaph & fres eius. Cōfitemini dño & inuocate nomē ei⁹: notas facite ī pplīs adiuētiōes eius. Cātate ei & psallite ei & narrate omīa mirabilia eius: laudate nomen sanctū eius: letetur cor querentium dominū. Querite dominum & virtutem eius: querite faciem eius semper. Recordamini mirabilium eius que fecit signorum illi⁹ & iudiciorum oris eius. Semen israel serui eius: filii iacob electi eius. Ipse dominus deus noster: in vniuersa terra iudicia eius. Recordamini in sēpiternū pacti ei⁹: sermonis quē pcepit ī mille gñatiōes.

ꝛ in tubis ꝛ in cymbalis resonantes in nablis ꝛ in citharis. ꝛ factū ē ꝛ venit arca federis dñi vsq; ad ciuitatē dd: ꝛ mechol filia saulis prospexit per fenestrā: ꝛ vidit regem dauid saltantē ꝛ ludentē: ꝛ despexit eum in anima sua.
καὶ ἐν σάλπιγξι καὶ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνοῦντες ἐν ναύλοις καὶ ἐν κινύραις. καὶ ἐγένετο καὶ ἦλθεν ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυ ἕως πόλεως δα̅δ, καὶ μελχὸλ ἡ θυγάτηρ σαοὺλ παρέκυψε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα δαυὶδ ὀρχούμενον καὶ παίζοντα, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

Ca.16.

ET attulerūt arcam dei ꝛ cōstituerunt eam in medio tabnaculi: qd fixerat ei dauid: ꝛ obtulerūt holocausta ꝛ pacifica coram deo. ꝛ cōpleuit dauid offerēs holocausta ꝛ pacifica: ꝛ bñdixit pplo in nomine dñi. ꝛ diuisit dauid omni viro israel a viro ꝛ vsq; ad mulierē: viro tortā panis: ꝛ laganū sartaginis ꝛ collyridā. ꝛ ordinauit dd iuxta faciem arce federis dñi de leuitis q ministrarēt ꝛ resonarēt: vt cōfiterētur ꝛ laudarēt dñz deū isrl: asaph dux: secūdus eius zacharias ꝛ hietel ꝛ semiramoth ꝛ iael ꝛ matthathias: ꝛ eliab ꝛ baneas ꝛ obed eddom ꝛ ijel in organis in naulis ꝛ lyris: ꝛ asaph in cymbalis psonans: ꝛ baneas ꝛ hieziel sacerdotes in tubis iugiter corā arca federis dei in die illo. tunc ordinauit dd ī pricipio laudādū dñm in manu asaph ꝛ fratrum eius. cōfitemini dño ꝛ inuocate eū in nomine eius: notas facite in pplis adinuētiones eius. cātate ei ꝛ psallite ei: narrate in vniuersis mirabilia eius: q̄ fecit dñs. laudate in nomine scō eius. letabitur cor querēs bonā volūtatē ei⁹: querite dñm ꝛ cōfortamini: querite faciem ei⁹ semper: recordamini mirabiliū eius: q̄ fecit: portētoꝝ eius ꝛ iudicioꝝ oris eius. semē israel serui eius: filij iacob electi eius. ipse dñs de⁹ nr: in vniuersa tra iudicia eius: recordamini in sēpiternū pacti eius. sermōis eius quē precepit in mille gñatiōes:
Καὶ εἰσήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἀπηρείσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς, ἣς ἔπηξεν αὐτῇ δαυίδ, καὶ προσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς ἐναντίον τοῦ θεοῦ. καὶ συνετέλεσε δαυὶδ ἀναφέρων τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς εἰρηνικάς, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι κυ. καὶ διεμέρισε δαυὶδ παντὶ ἀνδρὶ ἰη̅λ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικός, τῷ ἀνδρὶ χέχαρ ἄρτου, καὶ λάγανον τηγάνου καὶ κολλυρίτην. καὶ ἔταξε δα̅δ κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐκ τῶν λευιτῶν λειτουργοῦντας καὶ ἀναφωνοῦντας, τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν κω̅ τῷ θεῷ ἰη̅λ, ἀσὰφ ὁ ἡγούμενος, ὁ δεύτερος αὐτοῦ ζαχαρίας καὶ ἱεϊὴλ καὶ σεμιραμὼθ καὶ ἰαὴλ καὶ ματθαθίας, καὶ ἐλιὰβ καὶ βανέας καὶ ὠβὴδ ἐδδὼμ καὶ ἰεϊὴλ ἐν ὀργάνοις ἐν ναύλοις καὶ κινύραις, καὶ ἀσὰφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνῶν, καὶ βανέας καὶ ἰεζιὴλ οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξιν διαπαντὸς ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τότε ἔταξε δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐν χειρὶ ἀσὰφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ, γνωρίσατε ἐν τοῖς λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. ᾄσατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε αὐτῷ, διηγήσασθε ἐν πᾶσι τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε κς. αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἁγίῳ αὐτοῦ. εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ζητήσατε τὸν κύριον καὶ ἰσχύσατε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός, μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. σπέρμα ἰη̅λ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. αὐτὸς κύριος ὁ θς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ, μνημονεύετε εἰς αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,

quē pepigit cū abraam: ⁊ iuramēti illius cū iſaac:
ὃν διέθετο τῷ ἀβραάμ, καὶ τὸν ὅρκον αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ,
⁊ cōſtituit illō iacob in p̄ceptū: ⁊ iſrael
καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ ἰηλ
in pactū ſēpiternū dicēs: tibi dabo trā chanaan: funi
εἰς διαθήκην αἰώνιον λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν χαναὰν χοί=
culū hereditatis vr̄e: cū eſſent ipſi pauci nu
σμα κληρονομίας ὑμῶν, ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ὀλιγοστοὺς ἀρι
mero: ſic̄ parui ⁊ coloni in ea. ⁊ trāſierūt
θμῷ, ὡς μικροὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. καὶ ἐπορεύθησαν
de gēte in gētē: ⁊ de regno ad ppl̄z alterū.
ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.
nō dimiſit virū vt vim inferēt eis. et icrepauit
οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα τοῦ δυναστεῦσαι αὐτούς. καὶ ἤλεγξε
pro eis reges. ne tangatis xp̄os meos et in
περὶ αὐτῶν βασιλεῖς, μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν
pph̄tis meis ne malignemini. cātate dn̄o oīs
τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε. ἄσατε τῷ κῷ πᾶσα
terra: annunciate de die in diem ſalutare eius:
ἡ γῆ, ἀναγγείλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὸ σωτήριον αὐτοῦ,
narrate in gētib⁹ gl̄iam eius: in cūctis po
ἐξηγεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λα
pulis mirabilia eius: qm̄ magn⁹ dn̄s et laudabilis nimis:
οῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅτι μέγας κς καὶ αἰνετὸς σφόδρα,
horribilis eſt ſup omnes deos: qm̄ omnes dei
φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς, ὅτι πάντες οἱ θεοὶ
gētiū idola: et dn̄s celos fecit. laus
τῶν ἐθνῶν εἴδωλα, καὶ ὁ κς τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. αἶνος
⁊ magnificētia corā eo: fortitudo et gloria
καὶ μεγαλοπρέπεια ἐνώπιον αὐτοῦ, ἰσχὺς καὶ καύχημα
in loco ſctō eius. date dn̄o familie
ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. δότε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν
gētiū: date dn̄o gl̄iā et fortitudinē: date dn̄o
ἐθνῶν, δότε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν, δότε τῷ κυρίῳ
gl̄iā noī ei⁹. leuate ſacrificia et venite co=
δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε ἐνώ
ram eo: et adorate dn̄m in habitaculo
πιον αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν κατοικητηρίῳ
ſctō eius. timeat a facie eius oīs ter
ἁγίῳ αὐτοῦ. φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ
ra: et em̄ fundauit orbem: q̄ nō cōmoue
γῆ, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐσαλευθή=
bit. letetur celū et exultet terra: et di
σεται. εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, καὶ εἰ
cant in gētibus dn̄s regnauit. to
πάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. βομβή
net mare plenitudini eius: exultet ager
σει ἡ θάλασσα συμπληρώματι αὐτῆς, ἀγαλλιάσθω ὁ ἀγρὸς
⁊ omnia q̄ in eo. tunc letabuntur ligna
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ. τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα τοῦ
ſaltus a facie dn̄i: qm̄ venit iudicare trā.
δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἥκει κρίναι τὴν γῆν.
confitemini dn̄o qm̄ bonu3: qm̄ in eternū
ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
miſericordia ei⁹. ⁊ dicite: ſalua nos de⁹ ſalua=
ἔλεος αὐτοῦ. καὶ εἴπατε, σῶσον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτη=
torū nr̄aꝝ: ⁊ cōgrega nos: ⁊ erue nos de
ρίων ἡμῶν, καὶ ἄθροισον ἡμᾶς, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν
gētib⁹ vt laudem⁹ nomē tuū ſctū̄: vt exulte=
ἐθνῶν τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, τοῦ ἐγκαυχᾶ=
mus in laudib⁹ tuis. benedict⁹ dn̄s deus iſ=
σθαι ἐν ταῖς αἰνέσεσί σου. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσ=
rael ab eterno ⁊ vſq3 in eternū: ⁊ dicet oīs
ραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐρεῖ πᾶς
ppl̄s: amē. ⁊ laudauerūt dn̄3. ⁊ dereliqnit ibi
ὁ λαός, ἀμήν. καὶ ἤνεσαν τῷ κυρίῳ. καὶ κατέλιπεν ἐκεῖ
corā arca federis dn̄i aſaph ⁊
ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου τὸν ἀσὰφ καὶ τοὺς
fratres eius: vt miniſtrarēt coram arca
ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοῦ λειτουργεῖν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ
iugiter in ſermonē q̄ diei in diem eius:
διαπαντὸς εἰς λόγον τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν αὐτοῦ,

Quē pepigit cū abra=
am & iuramenti illius
cum iſaac. Et cōſtituit
illud iacob in p̄ceptū &
iſrael in pactum ſempi
ternum: dicens. Tibi
dabo terrā chanaā: fu
niculū hereditatis vr̄e.
Cum eſſent pauci nu=
mero parui & coloni
eius. Et trāſierūt de gē
te in gētē: & de regno
ad ppl̄m alterū. Non
dimiſit quemquam
calūniari eos: ſed incre
pauit pro eis reges.
Nolite tāgere chriſtos
meos: & ī pphetis meis
nolite malignari. Cāta
te dn̄o oīs tra: ānūcia=
te de die in diē ſalutar̄
eius. Narrate in gētib⁹
gloriam eius: & in cun
ctis ppl̄is mirabilia eiuſ.
quia magn⁹ dn̄s & lau
dabilis nimiſ: & horribi
lis ſuper omnes deos.
Omnes enim dii
populorum idola: do
minus autem celos
fecit. Cōfeſſio & mag=
nificētia corā eo: forti=
tudo & gaudiū in loco
ei⁹. Afferte dn̄o familie
populorū: afferte dn̄o
gloriā & imperiū: date
dn̄o gloriā noī ei⁹. Le
uate ſacrificiū & venite
in cōſpectu eius: & ado
rate dominū in decore
ſctō. Cōmoueatur a fa
cie ei⁹ oīs terra: ipſe em̄
fundauit orbē immo=
bilem. Letentur celi &
exultet terra & dicāt in
nationibus: dominus
regnauit. Tonet mare
& plēitudo ei⁹: exultēt
agri: & oīa q̄ in eis ſūt.
Tunc laudabunt ligna
ſaltus coram domino:
quia venit iudicare
terrā. Cōfitemini dn̄o
qm̄ bon⁹: qm̄
in eternum mīa eius.
Et dicite: ſalua nos
de⁹ ſaluator noſter: &
cōgrega nos & erue de
gentib⁹: vt cōfiteamur
noī ſctō tuo: & exulte
mus in carminib⁹ tuis.
Benedictus dominus
deus iſrael ab eterno
vſq3 in
eternū: & dicat oīs po
pulus amē: & hymnum
dn̄o. Dereliqt itaq3 ibi
coram arca
federis dn̄i aſaph & fra
tres ei⁹: vt miniſtrarent
ī cōſpectu arce iugit p
ſinglos dies & vices ſuaſ.

אשר כרת את אברהם, ושבועתו
ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם: לאמר לך
אתן ארץ כנען, חבל נחלתכם:
בהיותכם מתי מספר, כמעט וגרים
בה: ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה
אל עם אחר: לא הניח לאיש
לעשקם, ויוכח עליהם מלכים:
אל תגעו במשיחי, ובנביאי אל
תרעו: שירו ליהוה כל הארץ, בשרו
מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים
את כבודו, בכל העמים נפלאתיו:
כי גדול יהוה ומהלל מאד, ונורא
הוא על כל אלהים: כי כל אלהי
העמים אלילים, ויהוה שמים
עשה: הוד והדר לפניו, עז וחדוה
במקומו: הבו ליהוה משפחות
עמים, הבו ליהוה כבוד ועז: הבו
ליהוה כבוד שמו, שאו מנחה ובאו
לפניו, השתחוו ליהוה בהדרת
קדש: חילו מלפניו כל הארץ, אף
תכון תבל בל תמוט: ישמחו השמים
ותגל הארץ, ויאמרו בגוים יהוה
מלך: ירעם הים ומלואו, יעלץ
השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי
היער, מלפני יהוה כי בא לשפוט
את הארץ: הודו ליהוה כי טוב, כי
לעולם חסדו: ואמרו הושיענו
אלהי ישענו, וקבצנו והצילנו מן
הגוים להודת לשם קדשך,
להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה
אלהי ישראל מן העולם ועד
העלם, ויאמרו כל העם אמן והלל
ליהוה: ויעזב שם לפני ארון
ברית יהוה לאסף ולאחיו, לשרת
לפני הארון תמיד לדבר יום ביומו:

שבע
עמד
נתן
היה מתה
ספר גור
הלך מלך
ינח
יכח
נגע משח
נבא רוע
שור
ישע
כבד פלא
גדל הלל
ירא
פנה עזז
חדה קום
יהב שפחה
כבד
נשא בוא
שחה
חול
כון מטט
גול אמר
רעם עלץ
רנן
בוא שפט
ידה
ישע
נצל
שבח הלל
ברך עלם
עזב פנה
ארן ברת
תמד

וְעֹבֵד אֱדֹם וַאֲחֵיהֶם שִׁשִּׁים
וּשְׁמוֹנָה וְעֹבֵד אֱדֹם בֶּן יְדִיתוּן וְחֹסָה
לְשֹׁעֲרִים׃ וְאֵת צָדוֹק הַכֹּהֵן וְאֶחָיו
הַכֹּהֲנִים לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה בַּבָּמָה   שָׁכַן
אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לַיהוָה   עָלָה
עַל מִזְבַּח הָעֹלָה תָּמִיד לַבֹּקֶר וְלָעָרֶב   זָבַח תָּמַד
וּלְכָל הַכָּתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה   כָּתַב יָרָה
עַל יִשְׂרָאֵל׃ וְעִמָּהֶם הֵימָן וִידוּתוּן
וּשְׁאָר הַבְּרוּרִים אֲשֶׁר נִקְּבוּ   בָּרַר
בְּשֵׁמוֹת לְהוֹדוֹת לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם   יָדָה עָלַם
חַסְדּוֹ׃ וְעִמָּהֶם הֵימָן וִידוּתוּן חֲצֹצְרוֹת   חָצַר
וּמְצִלְתַּיִם לְמַשְׁמִיעִים וּכְלֵי שִׁיר   צָלַל שָׁמַע
הָאֱלֹהִים וּבְנֵי יְדוּתוּן לַשָּׁעַר׃ וַיֵּלְכוּ   כָּלָה שׁוּר
כָל הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ וַיִּסֹּב דָּוִיד   סָבַב
לְבָרֵךְ אֶת בֵּיתוֹ׃

Cap.xvij

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָשַׁב דָּוִיד בְּבֵיתוֹ   הָיָה
וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל נָתָן הַנָּבִיא הִנֵּה   נָבָא
אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית הָאֲרָזִים וַאֲרוֹן   יָשַׁב אָרַן
בְּרִית יְהוָה תַּחַת יְרִיעוֹת׃ וַיֹּאמֶר   בָּרַת יָרַע
נָתָן אֶל דָּוִיד כֹּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ עֲשֵׂה
כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ׃ וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא
וַיְהִי דְּבַר אֱלֹהִים אֶל נָתָן לֵאמֹר׃
לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל דָּוִיד עַבְדִּי כֹּה אָמַר   יָלַךְ
יְהוָה לֹא אַתָּה תִּבְנֶה לִּי הַבַּיִת   בָּנָה
לָשָׁבֶת׃ כִּי לֹא יָשַׁבְתִּי בְּבַיִת מִן   יָשַׁב
הַיּוֹם אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתִי אֶת יִשְׂרָאֵל   עָלָה
עַד הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶהְיֶה מֵאֹהֶל אֶל   הָיָה
אֹהֶל וּמִמִּשְׁכָּן׃ בְּכֹל אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי   שָׁכַן הָלַךְ
בְּכָל יִשְׂרָאֵל הֲדָבָר דִּבַּרְתִּי אֶת
אַחַד שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי   צָוָה
לִרְעוֹת אֶת עַמִּי לֵאמֹר לָמָּה לֹא   רָעָה
בְנִיתֶם לִי בֵּית אֲרָזִים׃ וְעַתָּה כֹּה   בָּנָה
תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִיד כֹּה אָמַר יְהוָה   אָמַר
צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן הַנָּוֶה מִן
אַחֲרֵי הַצֹּאן לִהְיוֹת נָגִיד עַל עַמִּי   הָיָה נָגַד
יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר

Porro obededō & fra-
tres eius ſexaginta
octo: & obededō filiū
ydithū & oza cōſtituit
ianitores. Sadoch aūt
ſacerdotem & frēs eius
ſacerdotes corā taber-
naculo dñi in excelſo
qđ erat in gabaō: vt of
ferrēt holocauſta dño
ſup altare holocauſto-
matiſ iugit mãe & veſpe
iuxta oīa q̄ ſcripta ſūt i
lege dñi quā precepit
iſrael. Et poſt eum he-
man & ydithun
& reliquos electos vnū
quemq;
vocablo ſuo ad cōfitē-
dū dño: qm̄ in eternū
mīa eius. Hemā quoq;
& ydithun canentes tu
ba: & q̄tiētes cymbala
& oīa muſicoꝝ organa
ad canēdū deo. filios āt
ydithū fecit eē portari
os. Reuerſuſq; ē oīs po
pul' i domū ſuā & dđ
vt bñdiceret etiam do-
mui ſue. 17.

CVm autē habitaret
dđ in domo ſua:
dixit ad nathan pro-
phetam. Ecce
ego habito in domo
cedrina: arca autem
federis dñi ſub pellib'
eſt. Et ait
nathan ad dđ. Oīa q̄ i
corde tuo ſunt: fac: de'
enim tecum eſt. Igitur
nocte illa
factus ē ſermo dei ad
nathan dicens.
Vade & loquere dauid
ſeruo meo. Hec dicit
dominus. Non edifica
bis tu mihi domum
ad habitādū. Neq; em̄
manſi in domo ex eo
tempore quo eduxi iſ
rael de terra egypti
vſq; ad diē hāc: ſed fui
ſemp mutās loca taber-
naculi: & in tētorio ma
nens cum omni
iſrael. Nunquid locut'
ſum ſaltem
vni iudicū iſrael qui-
bus preceperam
vt paſcerent popolum
meū: & dixi. Quarē nō
edificaſti mihi domum
cedrinā: Nunc itaq; ſic
loqueris ad ſeruum me
um dđ. Hec dicit dñs
exercituum. Ego tuli
te cum in paſcuis
ſequereris gregem vt
eſſes dux populi mei
iſrael: & fui tecū quo-
cumq;

ꝛ obed eddō ꝛ fratres ei' ſexaginta ꝛ
καὶ ὠβὴδ ἐδδὼμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑξήκοντα καὶ
octo ꝛ obed eddō fili' idithū ꝛ oſa in ianito-
ὀκτώ. καὶ ὠβὴδ ἐδδὼμ υἱὸς ἰδιθοὺμ καὶ ὀσὰ εἰς πυλω-
res: ꝛ ſaddoc ſacerdotē ꝛ fratres e-
ρούς, καὶ τὸν σαδδὼκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐ-
ius ſacerdotes corā tabernaculo dñi in
τοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ κυρίου ἐν τῇ
excelſo qđ in gabaon: vt offerrēt holocauſta
βαμὰν τῇ ἐν γαβαών, τοῦ ἀναφέρειν ὁλοκαυτώματα τῷ
dño ſup altare holocauſtorū iu-
κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων δια-
giter mane ꝛ veſpere: ꝛ iuxta omnia q̄ ſcri-
παντὸς τοπρωῒ καὶ τοεσπέρας, καὶ κατὰ πάντα τὰ γε-
ptaſunt in lege dñi: que precepit ad filios iſ-
γραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου, ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς ἰσ-
rael. ꝛ cū eis hemā ꝛ idithū ꝛ reliqui
ραήλ. καὶ μετ' αὐτῶν αἱμὰν καὶ ἰδιθοὺμ καὶ οἱ λοιποὶ
electi in nomine ad laudādū dñm: qm̄
οἱ ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον, ὅτι
in eternū mīa eius. ꝛ cum eis hemā
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ μετ' αὐτῶν αἱμὰν
ꝛ idithū tubis ꝛ cymbalis vt reſonarent
καὶ ἰδιθοὺμ σάλπιγξι καὶ κυμβάλοις τοῦ ἀναφωνεῖν
ꝛ organis muſicoꝝ dei: ꝛ filij idithū vt
καὶ ὀργάνοις τῶν ᾠδῶν τοῦ θεοῦ, καὶ υἱοὶ ἰδιθοὺμ εἰς
eſſēt ianitores ꝛ iuit oīs popul' vnuſq̄ſq; in
τὸ πυλωρεῖν. καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν
domū ſuā: ꝛ reuerſus eſt dauid vt benediceret
οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε δαυὶδ τοῦ εὐλογῆσαι τὸν
domui ſue.
οἶκον αὐτοῦ. Ca.17.

ET factū ē vt habitauit dauid in domo ſua:
Καὶ ἐγένετο ὡς κατῴκησε δαυὶδ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
ꝛ dixit dauit ad nathā prophetā: ecce, ego
καὶ εἶπεν δαυὶδ πρὸς νάθαν τὸν προφήτην, ἰδοὺ ἐγὼ
habito in domo cedrina: ꝛ arca federis do-
κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυ-
mini ſub pellibus. ꝛ dixit nathā ad
ρίου ὑποκάτω τῶν δέρρεων. καὶ εἶπεν νάθαν πρὸς
dauid: oīa que in aīa tua fac: qm̄ de'
δαυὶδ, πάντα ὅσα ἐν τῇ ψυχῇ σου ποίει, ὅτι ὁ θεὸς
tecū. ꝛ factū eſt in nocte illa: ꝛ fact' eſt
μετὰ σοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο
ſermo dei ad nathan dicēs: vade ꝛ loq̄re
λόγος θεοῦ πρὸς τὸν νάθαν λέγων, πορεύου καὶ εἶπον
ad dauid ſeruū meū: ſic dixit dñs: n̄
πρὸς δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, οὕτως εἶπεν κύριος, οὐ
tu edificabis mihi domū vt habitem ego in ea:
σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με ἐν αὐ-
qm̄ nō habitaui in domo a die qua
τῷ, ὅτι οὐ κατῴκησα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
eduxi iſrael vſq; ad diem hanc: ꝛ
ἀνήγαγον τὸν ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ
fui in tabnaculo in tētorio ꝛ in diuerſorio in oi-
ἤμην ἐν σκηνῇ εἰς σκέπην καὶ ἐν καταλύματι ἐν πᾶ-
bus q̄ trāſiui in om̄i iſrael: ſi loquēs locut'
σιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ ἰσραήλ, εἰ λαλῶν ἐλάλη-
ſum ad vnā tribū iſrael: qb' p̄cepā vt
σα πρὸς μίαν φυλὴν ἰσραήλ, οἷς ἐνετειλάμην τοῦ
paſcerent pplm̄ meū dicēs: q̄re q̄d nō edifica-
ποιμαίνειν τὸν λαόν μου λέγων, διατί οὐκ ᾠκοδο-
ſtis mihi domū cedrinā? ꝛ nūc ſic loq̄ris
μήσατέ μοι οἶκον κέδρινον; καὶ νῦν οὕτως ἐρεῖς τῷ
ſeruo meo dauid: hec dicit dñs exerci-
δούλῳ μου δαυίδ, τάδε λέγει κύριος τῶν δυνά-
tuum: ego accepi te ex ouili a tergo
μεων, ἐγὼ ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξόπισθεν τῶν
gregum vt eſſes in ducem in pp̄lo
ποιμνίων τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν
meo iſrael. ꝛ fui tecum in oibus que
μου ἰσραήλ. καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς

rrexiſti: ⁊ perdidi omnes inimicos tuos
τορεύθης, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου
facie tua: ⁊ feci tibi nomē ƒm
ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ
mē magnorū q̃ in terra: ⁊ ponā locū
ομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θήσω τόπον
pp̄lo meo iſrael: ⁊ plantabo eū: ⁊ ha
ῷ λαῷ μου ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτὸν, καὶ κα
tabit apud ſeipſū: ⁊ nō perturbabitur āpli⁹: ⁊
κοσκηνώσει καθ' ἑαυτὸν, καὶ οὐ ταραχθήσεται ἔτι, καὶ
apponet fili⁹ iniuſtitie vt humiliet eum: ſi
προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν, κα=
t a pricipio ⁊ a diebus: qb⁹ ordinaui iudices ſup
ς ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἀφ' ἡμερῶν, ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν
lm meū iſrael: ⁊ humiliaui oēs inimi
ιόν μου ἰσραὴλ, καὶ ἐταπείνωσα πάντας τοὺς ἐχ=
s tuos: ⁊ augebo te ⁊ edificabo tibi domū dixit
ύς σου, καὶ αὐξήσω σε καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον εἶπεν
s. ⁊ erit qñ impleātur dies tue vt va=
ριος. καὶ ἔσαι ὅταν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου τοῦ πο
s cum patribus tuis: ⁊ ſuſcitabo ſe
ευθῆναι μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρ
tuū poſt te qḋ erit ex ventre tuo: ⁊ prepara=
α σου μετὰ σὲ ὃ ἔσαι ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἑτοιμά=
regnum eius. ipſe edificabit mihi domū:
ω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον,
firmabo thronū eius vſq͂ i eternū. ego ero
ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. ἐγὼ ἔσομαι
in patrē: ⁊ ipſe erit mihi i filiū. ⁊ miā
τῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσαι μοι εἰς υἱόν. καὶ τὸ ἔλεός
ā nō auferā ab eo: ſicut abſtuli ab
υ οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἀπέστησα ἀπὸ
q̇ ante te. ⁊ ſtatuā eum in domo mea ⁊ in
ν ἔμπροσθέν σου. καὶ στήσω αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν
regno eius vſq͂ in ſēpiternū. ⁊ thron⁹ eius erit
βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσαι
matus vſq͂ in ſeculū iuxta omnes ſermōes hos:
ορθωμένος ἕως αἰῶνος κατὰ πάντας τοὺς λόγους τοὺ
⁊ iuxta vniuerſā viſionē iſtā. ſic lo=
υς, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὅρασιν ταύτην. οὕτως ἐλά
t⁹ eſt nathā ad dauid. ⁊ venit rex dauid:
σε νάθαν πρὸς δαυίδ. καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς δαυίδ,
ſedit corā dño: ⁊ dixit: q̃s ſum ego do
ἐκάθισεν ἐνώπιον κυρίου, καὶ εἶπεν, τίς εἰμι ἐγὼ κύ=
ie de⁹: ⁊ q̃ dom⁹ mea: q͂ dilexiſti me vſq͂ in ſeculū:
ὁ θεός; καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἠγάπησάς με ἕως αἰῶνος;
parua ſunt hec coram te de⁹: ⁊ locutus es
ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ θεός, καὶ ἐλάλησας
ſuper domū ſerui tui a lōge: ⁊
ὑτα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἀπὸ μακρῶν, καὶ
xiſti me ſicut viſio hoīs: ⁊ exaltaſti me dñe
ιδες με ὡσεὶ ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ὕψωσάς με κύριε
⁹: qḋ apponet vltra dauid ad te vt glorificet te
ός; τί προσθήσει ἔτι δαυὶδ πρὸς σὲ τοῦ δοξάσαι σε
ſeruus tuus? ⁊ tu ſeruū tuū cognouiſti dñe: pro
δοῦλόν σου; καὶ σὺ τὸν δοῦλόν σου οἶδας κύριε, διὰ
r ſeruū tuū ⁊ iuxta cor tuū feciſti
δοῦλόν σου καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας τὴν
nē magnificētiā hanc: vt nota faceres oīa
ισαν μεγαλωσύνην ταύτην, τοῦ γνωρίσαι πάντα
magna. dñe nō eſt ſimilis tibi: ⁊ nō eſt deus p̄ter
μεγάλα. κύριε οὐκ ἔσιν ὅμοιός σοι, καὶ οὐκ ἔσιν θεὸς πλὴν
iuxta oīa que audiuimus in aurib⁹ nr̄is: ⁊
κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν, καὶ
eſt ſicut popul⁹ tu⁹ iſrael gens vna in terra: ſicut
ἔσιν ὡς ὁ λαός σου ἰσραὴλ ἔθνος ἓν ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς
rexit de⁹ vt liberaret ſibi pp̄lz: vt poneret
ορεύθη θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι ἑαυτῷ λαόν, τοῦ θέσθαι
nomē magnū ⁊ illuſtre vt eiiceret a fa=
τῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανὲς τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προ=
populi tui: quē liberaſti ex egypto gētes.
που τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω ἐξ αἰγύπτου ἔθνη

perrexiſti: & interfeci
omnes inimicos tuos
corā te: feciq͂ tibi no
mē quaſi vnius ꝏꝏꝏ
magnorū q celebrabā
tur in t̄ra. Et dedi locū
pp̄lo meo iſr̄l. Plātabi=
tur & habitabit in eo:
& vltra non cōmouebi
tur: nec filii iniquitatis
atterent eos ſicut a prī
cipio ex diebus ꝏꝏꝏ
quibus dedi iudices
populo meo ꝏꝏꝏ
iſr̄l: & hūiliaui vniuer
ſos inimicos tuos. ꝏꝏ
Annuncio ergo tibi q͂
edificatur⁹ ſit tibi dñs
domū. Cūq͂ ipleueris
dies tuos vt vadas ad
p̄res tuos ſuſcitabo ſe=
men tuū poſt te quod
erit de filiis tuis: & ſta=
biliam regnum eius. ꝏ
Ip̄e edificabit mihi do
mū: & firmabo ſoliū ei⁹
vſq͂ i eternū. Ego ero
ei in patrem: & ipſe ꝏ
erit mihi i filiū. Et miā
meā nō auferam ab eo:
ſicut abſtuli ab eo qui
ante te fuit. ꝏꝏꝏ
Et ſtatuā eum in domo
mea & i regno meo vſ=
q͂ i ſēpiternū: & thron⁹
ei⁹ erit firmiſſim⁹ i ppe
tuum. Iuxta oīa verba
hec & iuxta vniuerſā vi
ſionē iſtā: ſic locutus eſt
nathā ad dd̄. Cūq͂ ve=
niſſet rex dd̄ & ſediſſet
corā dño dixit. Quis
ego ſum dñe deus: & q̄
domus mea vt p̄ſtares
mihi talia? Sz & hoc pa=
rū viſū ē in cōſpectu tuo.
Ideoq͂ locut⁹ es ſup do
mū ſerui tui etiā i futurū:
& feciſti me ſpectabilez
ſup oēs hoies. Domie
deus quid vltra adde=
re poteſt dauid cū ita
glorificaueris ſeruum
tuum & ꝏꝏꝏꝏꝏ
cognoueris eū? Dñe p
pter famulū tuū iuxta
cor tuum feciſti omnez
magnificentiam hāc: &
nota eē voluiſti vniuer
ſa magnalia. Dñe nō ē
ſimilis tui: & nō eſt ali⁹
deus abſq͂ te ex oībus
quos audiuim⁹ aurib⁹
nr̄is. Quis ei eſt alius vt
pp̄ls tuus iſrael gēs vna
in terra ad quam ꝏꝏ
perrexit deus vt libera
ret & faceret pp̄lz ſibi: &
magnitudie ſua atq͂ ter
roribus eiiceret natiōes
a facie eius quē de egy
pto liberarat? ꝏꝏꝏ

הלכת ואכרית את כל אויביך
מפניך ועשיתי לך שם כשם
הגדולים אשר בארץ: ושמתי מקום
לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו
ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה
לבלתו כאשר בראשונה: ולמימים
אשר צויתי שפטים על עמי
ישראל והכנעתי את כל אויביך
ואגד לך ובית יבנה לך יהוה: והיה
כי מלאו ימיך ללכת עם אבתיך
והקימותי את זרעך אחריך אשר
יהיה מבניך והכינותי את מלכותו:
הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו
עד עולם: אני אהיה לו לאב והוא
יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו
כאשר הסירותי מאשר היה לפניך:
והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד
העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם:
ככל הדברים האלה וככל החזון
הזה כן דבר נתן אל דויד: ויבא המלך
דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני
יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני
עד הלם: ותקטן זאת בעיניך אלהים
ותדבר על בית עבדך למרחוק
וראיתני כתור האדם המעלה יהוה
אלהים: מה יוסיף עוד דויד אליך
לכבוד את עבדך ואתה את עבדך
ידעת: יהוה בעבור עבדך וכלבך
עשית את כל הגדולה הזאת
להודיע את כל הגדלות: יהוה אין
כמוך ואין אלהים זולתך ככל
אשר שמענו באזנינו: ומי כעמך
כישראל גוי אחד בארץ אשר
הלך האלהים לפדות לו עם לשום
לך גדלות ונוראות לגרש מפני
עמך אשר פדית ממצרים גוים:

כרת איב
פנה עשה
שום קום
רגז יסף
כלה יום
כנע
נגד
יום ילך
קום
היה כון
בנה כון
עלם
סור פנה
עמד
כון
חזה
בוא
פנה
בוא
קטן
דבר רחק
ראה עלה
יסף
כבד
עבר לבב
עשה גדל
ידע
זלת
פדה
ירא

וַתִּתֵּן אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְךָ לְעָם עַד   נָתַן
עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה הָיִיתָ לָהֶם יי   עָלַם הָיָה
לֵאלֹהִים׃ וְעַתָּה יְהוָה הַדָּבָר אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ עַל עַבְדְּךָ וְעַל בֵּיתוֹ יֵאָמֵן   אָמַן
עַד עוֹלָם וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
וְיֵאָמֵן וְיִגְדַּל שִׁמְךָ עַד עוֹלָם לֵאמֹר   גָּדַל
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים
לְיִשְׂרָאֵל וּבֵית דָּוִיד עַבְדְּךָ נָכוֹן   כּוּן
לְפָנֶיךָ׃ כִּי אַתָּה אֱלֹהַי גָּלִיתָ אֶת אֹזֶן   פָּנָה גָּלָה
עַבְדְּךָ לִבְנוֹת לוֹ בָּיִת עַל כֵּן מָצָא   בָּנָה
עַבְדְּךָ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ׃ וְעַתָּה יְהוָה   פָּלַל
אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים וַתְּדַבֵּר עַל   דָּבַר
עַבְדְּךָ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃ וְעַתָּה הוֹאַלְתָּ   יָאַל
לְבָרֵךְ אֶת בֵּית עַבְדְּךָ לִהְיוֹת לְעוֹלָם   הָיָה עָלַם
לְפָנֶיךָ כִּי אַתָּה יְהוָה בֵּרַכְתָּ וּמְבֹרָךְ   בָּרַךְ
לְעוֹלָם׃ וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן   Ca.xviij.
וַיַּךְ דָּוִיד אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיַּכְנִיעֵם   הָיָה נָכָה
וַיִּקַּח אֶת גַּת וּבְנֹתֶיהָ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃   כָּנַע לָקַח בָּנָה
וַיַּךְ אֶת מוֹאָב וַיִּהְיוּ מוֹאָב עֲבָדִים   הָיָה
לְדָוִיד נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃ וַיַּךְ דָּוִיד אֶת
הֲדַרְעֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה חֲמָתָה בְּלֶכְתּוֹ   הָלַךְ
לְהַצִּיב יָדוֹ בִּנְהַר פְּרָת׃ וַיִּלְכֹּד דָּוִיד   יָצַב לָכַד
מִמֶּנּוּ אֶלֶף רֶכֶב וְשִׁבְעַת אֲלָפִים
פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי
וַיְעַקֵּר דָּוִיד אֶת כָּל הָרֶכֶב וַיּוֹתֵר   עָקַר יָתַר
מִמֶּנּוּ מֵאָה רָכֶב׃ וַיָּבֹא אֲרַם דַּרְמֶשֶׂק   בּוֹא
לַעְזוֹר לַהֲדַרְעֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה וַיַּךְ
דָּוִיד בַּאֲרָם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף   שָׁנָה
אִישׁ׃ וַיָּשֶׂם דָּוִיד בַּאֲרַם דַּרְמֶשֶׂק   שׂוּם
וַיְהִי אֲרָם לְדָוִיד עֲבָדִים נֹשְׂאֵי
מִנְחָה וַיּוֹשַׁע יְהוָה לְדָוִיד בְּכֹל   יָשַׁע
אֲשֶׁר הָלָךְ׃ וַיִּקַּח דָּוִיד אֵת שִׁלְטֵי   לָקַח
הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ עַל עַבְדֵי הֲדַרְעָזֶר   הָיָה
וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלִָם׃ וּמִטִּבְחַת וּמִכּוּן   בּוֹא
עָרֵי הֲדַרְעֶזֶר לָקַח דָּוִיד נְחֹשֶׁת   עִיר
רַבָּה מְאֹד בָּהּ עָשָׂה שְׁלֹמֹה אֶת יָם   רָבַב

Et posuisti populū tuū isrl' tibi in populū vsq3 in eternum: & tu domine factus es deus eius. Nūc igitur domine sermo quem locutꝯ es famlo tuo & sup domū eiꝯ: cōfirmetur in ppetuum: & fac sicut locutus es: pmaneatq3 & magnificetur nomē tuū vsq3 in sempiternū: & dicatur dn̄s exercituū deꝯ isrl' & domus dauid serui eius permanens corā co. Tu ei dn̄e deꝯ meus reuelasti auriculā serui tui vt edificares ei domum: idcirco inuenit seruꝯ tuꝯ fiduciā vt oret corā te. Nūc ergo dn̄e tu es deus & locutus es ad seruum tuum tanta bn̄ficia: & cepisti bn̄dicere domui serui tui vt sit semper corā te. Te ei dn̄e bn̄dicente benedicta erit in perpetuum. 18.

Factū ē āt post hec vt percuteret dd̄ philistiim & humiliaret eos & tolleret geth & filias eiꝯ de manu philistiim percuteretq3 moab: & fierent moabite serui dauid: offerētes ei mūera. Eo tpe pcussit dd̄ ēt adadezer regē soba regiōis emath qn̄ prexit vt dilataret impiū suū vsq3 ad flumē eufratē. Cepit ergo dd̄ mile q̄drigas eiꝯ: & septē milia equitū ac viginti milia virorum peditum. Subneruauitq3 omnes equos curruum: exceptis centū q̄drigis quas reseruauit sibi. Superuenit āt & syrus damascenus vt auxilium pberet adadezer regi soba. Sz & huiꝯ pcussit dd̄ viginti duo milia virorum. Et posuit milites in damasco: vt syria quoq3 seruiret sibi & offerret munera. Adiuuitq3 eū dominus in cunctis ad que perrexerat. Tulit quoq3 dauid pharetras aureas quas habuerūt serui adadezer: & attulit eas in hierusalē: necnō de thebath & chun vrbibus adadezer eris plurimum: de quo fecit salomon mare

τ dedisti pplm tuū israel tibi ipsi pplz vsq3 i ete
καὶ ἔδωκας τὸν λαόν σου ἰσραὴλ σεαυτῷ λαὸν ἕως αἰ
num: τ tu dn̄e factꝯ es eis in deū. τ nūc dn̄e
νος, καὶ σὺ κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν. καὶ νῦν κύριε
sermo tuus quē locutꝯ es ad seruū tuū τ sup
λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν
domū eius: cōfirmetur vsq3 in eternū: τ fac sicut
οἶκον αὐτοῦ, πιστωθήτω ἕως αἰῶνος, καὶ ποίησον καθὼ
locutus es. cōfirmetur τ magnificetur nomē tu
ἐλάλησας. πιστωθήτω καὶ μεγαλυνθήτω τὸ ὄνομά σο
vsq3 i sēpiternū dicētibꝯ: dn̄s omnipotens deus
ἕως αἰῶνος λεγόντων, κύριος παντοκράτωρ ὁ θεὸς το
israel: deus israel. τ domus dauid ser
ἰσραήλ, θεὸς τῷ ἰσραήλ. καὶ ὁ οἶκος δαυὶδ τοῦ παι
ui tui preparata corā te: qm̄ tu dn̄e de
δός σου ἡτοιμασμένος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ κύριε ὁ θεό
meus reuelasti aurē serui tui: vt edifica
μου ἀπεκάλυψας τὸ οὖς τοῦ δούλου σου, τοῦ οἰκοδο
res ei domū: pp hoc īuenit seruus tuus vt
μῆσαι αὐτῷ οἶκον, διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ δοῦλός σου τοῦ
oraret iuxta faciē tuā. τ nūc dn̄e tu es
προσεύξασθαι κατὰ πρόσωπόν σου. καὶ νῦν κύριε σὺ εἶ
ipse deus: τ locutꝯ es sup seruū tuū bo
αὐτὸς ὁ θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγα
na hec. τ nūc cepisti bn̄dicere domui
θὰ ταῦτα. καὶ νῦν ἤρξω τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τοῦ
serui tui vt esset in ppetuū corā te: qm̄ tu
δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς αἰῶνα ἐναντίον σου, ὅτι σὺ
dn̄e bn̄dixisti: τ bn̄dicta est in sēpiternū
κύριε εὐλόγησας, καὶ εὐλόγηται εἰς τὸν αἰῶνα. Ca.18.

Et factū ē post hec: τ percussit dauid
Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξεν δαυὶδ
philistijm τ humiliauit eos. τ cepit
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς. καὶ ἔλαβε
geth τ vicos eius de manu philistijm. τ
τὴν γὲθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. καὶ
percussit moab: τ factꝯ est moab seruus dauid:
ἐπάταξε τὸν μωὰβ, καὶ ἐγενήθη μωὰβ δοῦλος τῷ δαυὶδ,
offerētes mūera. τ percussit dauid adadezer re
φέροντες δῶρα. καὶ ἐπάταξε δαυὶδ τὸν ἀδαδεζὲρ βα
gem suba in emath: qn̄ ibat ipse vt sta
σιλέα σουβὰ ἐν αἱμάθ, ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν τοῦ στῆ
tueret manū suā in flumine euphrate: τ ce
σαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ποταμῷ εὐφράτῃ, καὶ προ
pit ab eo dauid mile currus τ sept
κατελάβετο ἀπ' αὐτοῦ δαυὶδ χίλια ἅρματα καὶ ἑπτὰ
milia equorū τ viginti milia virorum pedit
χιλιάδας ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶ
τ dissoluit dauid omnes currus: τ reliquit
καὶ παρέλυσε δαυὶδ πάντα ἅρματα, καὶ ὑπελίπε
ex his cētū currus. τ venit syrus ex da
το ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἅρματα. καὶ ἦλθεν σύρος ἐκ δα
masco ad auxiliādū adadezer regi suba: τ
μασκοῦ βοηθῆσαι τῷ ἀδαδεζὲρ βασιλεῖ σουβά, καὶ
percussit dauid in syro viginti τ duo milia
ἐπάταξε δαυὶδ ἐν τῷ σύρῳ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας
virorū. τ posuit dauid custodiā in syria q̄ est iuxta
ἀνδρῶν. καὶ ἔθετο δαυὶδ φρουρὰν ἐν συρίᾳ τῇ κατὰ
damascū: τ fuerūt dauid in seruos offerētes mu
δαμασκόν, καὶ ἦσαν τῷ δαυὶδ εἰς δούλους φέροντες δῶ
nera. τ saluauit dn̄s dauid in oībus q̄bꝯ prexe
ρα. καὶ ἔσωσε κύριος τὸν δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύε
rat. τ cepit dauid torques aureos q̄ fuert
το. καὶ ἔλαβε δαυὶδ τοὺς κλοιοὺς τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν
sup seruos adadezer: τ attulit eos in
ἐπὶ τοὺς παῖδας ἀδαδεζέρ, καὶ ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς
hierusalem. τ de tabath τ de electis
ἱερουσαλήμ. καὶ ἐκ τῆς ταβὰθ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν
ciuitatibꝯ q̄ adadezer: cepit dauid es plu
πόλεων τῶν ἀδαδεζέρ, ἔλαβε δαυὶδ χαλκὸν πο
rimū valde. ex eo fecit salomon mare
λὺν σφόδρα. ἐξ αὐτοῦ ἐποίησε σολομὼν τὴν θάλασσαν

eneū: ⁊ columnas ⁊ vaſa enea.
τὴν χαλκῆν, καὶ τοὺς ςύλους καὶ τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ.
⁊ audiuit thou rex emath: ꝙ percuſſit dauid
καὶ ἤκουσε θωοῦ βασιλεὺς αἰμάθ, ὅτι ἐπάταξε δαυίδ
omnē exercitū adadezer regis ſoba: ⁊
τὴν πᾶσαν δύναμιν ἀδαδεζὲρ βασιλέως σουβά, καὶ
miſit adorā filiū ſuū ad dauid: vt inte
ἀπέςειλεν τὸν ἀδωρὰμ υἱὸν αὐτοῦ πρὸς δαυίδ, τοῦ ἐρω
rrogaret eū q̄ ad pacē: ⁊ vt benediceret ei
τῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ τοῦ εὐλογῆσαι αὐτὸν
pro eo ꝙ expugnaſſet adadezer ⁊ percuſſiſſet eū:
ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν ἀδαδεζὲρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν,
qm̄ vir bellator erat thou adadezer. ⁊ omnia
ὅτι ἀνὴρ πολεμιςὴς ἦν τῷ θωοῦ ὁ ἀδαδεζέρ. καὶ πάντα
vaſa aurea ⁊ argētea ⁊ enea: ⁊ hec cōſe
τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ, καὶ ταῦτα ἡγία
crauit rex dauid domino cū argento ⁊ au=
σεν ὁ βασιλεὺς δαυίδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ χρυ
ro: qđ cepit de omnib⁹ gentib⁹: ⁊ de idumea
σίου, ὃ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξ ἰδουμαί
⁊ moab ⁊ de filiis ammō: ⁊ de philiſtii
ας καὶ μωὰβ καὶ ἐξ υἱῶν ἀμμών, καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων
⁊ de amalec. ⁊ abeſai fili⁹ saruie percuſſit
καὶ ἐξ ἀμαλήκ. καὶ ἀβεσαῒ υἱὸς σαρουΐα ἐπάταξε τὴν
idumeam in valle ſalis decem ⁊ octo mi
ἰδουμαίαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν ἁλῶν ὀκτωκαίδεκα χιλιά
lia: ⁊ poſuit in idumea cuſtodiā. ⁊ fuerūt om=
δας, καὶ ἔθετο ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ φρουράν. καὶ ἦσαν πάν
nes idumei ſerui dauid. ⁊ ſaluauit dn̄s
τες οἱ ἰδουμαῖοι παῖδες τῷ δαυίδ. καὶ ἔσωσε κύριος
dauid in oībus ad q̄ perrexerat. ⁊ regnauit
τὸν δαυίδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. καὶ ἐβασίλευσε
dauid ſup oēm iſrael: ⁊ fuit faciēs iudiciū ⁊ iu
δαυίδ ἐπὶ πάντα ἰσραήλ, καὶ ἦν ποιῶν κρῖμα καὶ δι
ſtitiam oīm pplo ſuo. ⁊ ioab filius ſaru=
καιοσύνην παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ. καὶ ἰωὰβ υἱὸς σαρου
ia ſup exercitū: ⁊ ioſaphat filius achilud a cō=
ΐα ἐπὶ τῆς ςρατιᾶς, καὶ ἰωσαφὰτ υἱὸς ἀχιλοὺδ ὑπο
mentariis: ⁊ ſadduc fili⁹ achitob ⁊ achi
μνηματογράφος, καὶ σαδδοὺκ υἱὸς ἀχιτὼβ καὶ ἀχι
melech fili⁹ abiathar ſacerdotes: ⁊ ſuſa ſcriba: ⁊
μέλεχ υἱὸς ἀβιάθαρ ἱερεῖς, καὶ σοῦσα γραμματεύς, καὶ
banaeas fili⁹ ioiade ſup cerethi ⁊ phelethi: ⁊
βανέας υἱὸς ἰωιαδὲ ἐπὶ τοῦ κερεθὶ καὶ φελεθί, καὶ οἱ
filii dauid primi ſucceſſores regis.
υἱοὶ δαυίδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλέως. Ca.19.

Et factū ē poſt hec ⁊ mortu⁹ eſt naas rex
Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανεν ναὰς βασι
filioꝝ ammō: ⁊ regnauit anan filius eius
λεὺς υἱῶν ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν ἀνὰν υἱὸς αὐτοῦ
pro eo. ⁊ dixit dauid: faciā miaȝ cum
ἀντ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν δαυίδ, ποιήσω ἔλεος μετὰ
anan filio naas: ſīc fecit pater eius me
ἀνὰν υἱοῦ ναάς, ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' ἐ
mū miaȝ. ⁊ miſit dauid nuncios ad
μοῦ ἔλεος. καὶ ἀπέςειλε δαυίδ ἀγγέλους πρὸς τὸν
anan ad cōſolādū eū de pr̄e ei⁹.
ἀνὰν παρακαλέσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
⁊ venerūt ſerui dauid in terrā filioꝝ ammō ad
καὶ ἦλθον οἱ παῖδες δαυίδ εἰς γῆν υἱῶν ἀμμὼν πρὸς
anan vt cōſolarētur eū. ⁊ dixerūt princi
ἀνὰν τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν. καὶ εἶπον οἱ ἄρχον
tes filioꝝ ammon ad anan: nū honorās dauid
τες υἱῶν ἀμμὼν πρὸς ἀνάν, μὴ δοξάζων δαυίδ τὸν
patrem tuū in oculis tuis miſit tibi q̄ cō
πατέρα σου ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἀπέςειλέν σοι πα
ſolarētur? nōne: vt ſcrutentur
ρακαλοῦντας; οὐχί, ὅπως ἐξερευνήσωσι

eneum & columnas & vaſa enea. Quod cum audiſſet thou rex emath p̄cuſſiſſe vid̄licet dd̄ oēm exercitū adadezer regis ſoba. Miſit aduram filium ſuum ad regē dauid vt poſtularet ab eo pacem & cōgratularetur ei: eo ꝙ p̄cuſſiſſet et expugnaſſet adadezer. Aduerſarius quippe erat thou adadezer. Sed & oīa vaſa aurea & argentea & enea conſecrauit dauid rex domino cū argēto & auro qđ tulerat ex vniuerſis gētib⁹ tā de idumea & moab & filiis ammō q̄ȝ de philiſtiī & amalech. Abiſai vero filius ſaruie p̄cuſſit edom in valle ſalinarum decē & octo milia: & cōſtituit in edom preſidium vt ſeruiret idumea dauid. Saluauitq́ȝ dn̄s dauid in cunctis ad q̄ perrexerat. Regnauit ergo dd̄ ſup vniuerſum iſrl': & faciebat iudiciū atq́ȝ iuſticiam cūcto pp̄lo ſuo. Porro ioab filius ſaruie erat ſup exercitum & ioſaphat filius ahilud a cōmentariis. Sadoch aūt filius achitob & abimelech filius abiathar ſacerdotes & ſuſa ſcriba. Banaias quoq́ȝ filius ioiade ſup legiones cerethi & felethi. Porro filii dauid primi ad manū regis. 19.

Accidit autē vt moreretur naas rex filiorū āmon & regnaret fili⁹ eius p̄ eo. Dixitq́ȝ dauid. Faciā miſericordiā cū anon filio naas. Preſtitit enim mihi pater eius gratiā. Miſitq́ȝ dauid nūcios ad cōſolādū eū ſup mortem patris ſui. Qui cū p̄ueniſſent in terrā filiorum ammō vt cōſolarētur anō: dixerūt principes filiorū ammō ad anon. Tu forſitā putas ꝙ dauid honoris cauſa in patrem tuū miſerit qui conſolarentur te? nec animaduertis ꝙ vt explorent

הנחשת ואת העמודים ואת כלי	עמד כלה
הנחשת: וישמע תעו מלך חמת כי	שמע
הכה דויד את כל חיל הדדעזר מלך	נכה
צובה: וישלח את הדורם בנו אל	שלח
המלך דויד לשאול לו לשלום	שלם
ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר	לחם
ויכהו כי איש מלחמות תעו היה	
הדדעזר וכל כלי זהב וכסף ונחשת:	כלה
גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה	קדש
עם הכסף והזהב אשר נשא מכל	
הגוים מאדום וממואב ומבני עמון	
ומפלשתים ומעמלק: ואבשי בן	
צרויה הכה את אדום בגיא המלח	נכה
שמונה עשר אלף: וישם באדום	שמן שום
נציבים ויהיו כל אדום עבדים	יצב היה
לדויד ויושע יהוה את דויד בכל	ישע
אשר הלך: וימלך דויד על כל	מלך
ישראל ויהי עשה משפט וצדקה	שפט
לכל עמו: ויואב בן צרויה על הצבא	
ויהושפט בן אחילוד מזכיר:	זכר
וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן	
אביתר כהנים ושושא סופר:	ספר
ובניהו בן יהוידע על הכרתי	
והפלתי ובני דויד הראשנים	
ליד המלך:	
ויהי אחרי כן וימת	Cap. xix. היה מות
נחש מלך בני עמון וימלך	אמר
בנו תחתיו: ויאמר דויד אעשה	עשה
חסד עם חנון בן נחש כי עשה	
אביו עמי חסד וישלח דויד	שלח
מלאכים לנחמו על אביו ויבאו	לאך בוא
עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל	
חנון לנחמו: ויאמרו שרי בני	אמר שור
עמון לחנון המכבד דויד	כבד
את אביך בעיניך כי שלח	
לך מנחמים הלא בעבור לחקר	נחם עבר

וּלְהַפֹּךְ וּלְרַגֵּל הָאָרֶץ בָּאוּ עֲבָדָיו
אֵלֶיךָ: וַיִּקַּח חָנוּן אֶת עַבְדֵי דָוִיד
וַיְגַלְּחֵם וַיִּכְרֹת אֶת מַדְוֵיהֶם בַּחֵצִי
עַד הַמִּפְשָׂעָה וַיְשַׁלְּחֵם: וַיֵּלְכוּ
וַיַּגִּידוּ לְדָוִיד עַל הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַח
לִקְרָאתָם כִּי הָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים
מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ בִירֵחוֹ עַד
אֲשֶׁר יְצַמַּח זְקַנְכֶם וְשַׁבְתֶּם: וַיִּרְאוּ
בְּנֵי עַמּוֹן כִּי הִתְבָּאֲשׁוּ עִם דָּוִיד
וַיִּשְׁלַח חָנוּן וּבְנֵי עַמּוֹן אֶלֶף כִּכַּר
כֶּסֶף לִשְׂכֹּר לָהֶם מִן אֲרַם נַהֲרַיִם
וּמִן אֲרַם מַעֲכָה וּמִצּוֹבָה רֶכֶב
וּפָרָשִׁים: וַיִּשְׂכְּרוּ לָהֶם שְׁנַיִם
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְאֶת מֶלֶךְ מַעֲכָה
וְאֶת עַמּוֹ וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מֵידְבָא
וּבְנֵי עַמּוֹן נֶאֶסְפוּ מֵעָרֵיהֶם וַיָּבֹאוּ
לַמִּלְחָמָה: וַיִּשְׁמַע דָּוִיד וַיִּשְׁלַח
אֶת יוֹאָב וְאֵת כָּל צָבָא הַגִּבּוֹרִים:
וַיֵּצְאוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה
פֶּתַח הָעִיר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר בָּאוּ
לְבַדָּם בַּשָּׂדֶה: וַיַּרְא יוֹאָב כִּי הָיְתָה
פְנֵי הַמִּלְחָמָה אֵלָיו פָּנִים וְאָחוֹר
וַיִּבְחַר מִכָּל בָּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ
לִקְרַאת אֲרָם: וְאֵת יֶתֶר הָעָם נָתַן
בְּיַד אַבְשַׁי אָחִיו וַיַּעַרְכוּ לִקְרַאת
בְּנֵי עַמּוֹן: וַיֹּאמֶר אִם תֶּחֱזַק מִמֶּנִּי
אֲרָם וְהָיִיתָ לִּי לִתְשׁוּעָה וְאִם בְּנֵי
עַמּוֹן יֶחֶזְקוּ מִמְּךָ וְהוֹשַׁעְתִּיךָ: חֲזַק
וְנִתְחַזְּקָה בְּעַד עַמֵּנוּ וּבְעַד עָרֵי
אֱלֹהֵינוּ וַיהוָה הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה:
וַיִּגַּשׁ יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לִפְנֵי
אֲרָם לַמִּלְחָמָה וַיָּנוּסוּ מִפָּנָיו: וּבְנֵי
עַמּוֹן רָאוּ כִּי נָס אֲרָם וַיָּנוּסוּ גַם הֵם
מִפְּנֵי אַבְשַׁי אָחִיו וַיָּבֹאוּ הָעִירָה וַיָּבֹא
יוֹאָב יְרוּשָׁלַםִ: וַיַּרְא אֲרָם כִּי נִגְּפוּ
לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים וַיּוֹצִיאוּ

בּוֹא
לָקַח
גָּלַח כָּרַת
דָּוָה חָצָה
פָּשַׁע שָׁלַח
נָגַד
הָיָה כָּלַם
יָשַׁב
צָמַח שׁוּב
רָאָה בָּאַשׁ
שָׂכַר שָׁנָה
בּוֹא חָנָה
פָּנָה אָסַף
עִיר לָחַם
שָׁמַע
עָרַךְ
בּוֹא
בָּדַד רָאָה
הָיָה פָּנָה
אָחַר
בָּחַר עָרַךְ
אָמַר חָזַק
הָיָה יָשַׁע
מִן
עִיר
עָשָׂה
נָגַשׁ
לָחַם נוּס
רָאָה
בּוֹא
שָׁלַח
לָאַךְ יָצָא

& inuestigēt & scruten
tur terrā tuā venerūt ad
te serui ei9. Igitur anon
pueros dauid
decaluauit & rasit: & p̄
scidit tunicas eorū a
natib9 vsq3 ad pedes: &
dimisit eos: q cū abissēt
& hoc mādassent dauid
misit
in occursū eorū. Grādē
ei cōtumeliā sustinuerāt
et p̄cepit vt manerent
in hiericho
donec cresceret barba
eorū: et tūc reuerterētur
Videntes aūt filii āmō
q̄ iniuriā fecissent dd
tā anon q̄3 reliqu9 ppl's
miserūt mille talenta
argenti vt cōducerent
sibi de mesopotamia:
& de syria maacha: &
de soba currus
& eqtes. Cōduxerūtq3
triginta duo milia cur
ruū & regem maacha
cū pplo ei9. Qui cū ve
nissent castrametati sūt
e regione medaba. Filii
quoq3 āmō congregati
de vrbib9 suis: venerūt
ad bellū. Qd̄ cū audis=
set dauid: misit ioab &
oēm exercitū virorum
fortiū. Egressiq3 filii
āmō: direxerunt aciem
iuxta portā citatis. Re=
ges aūt q ad auxiliū eius
venerāt sepati in agro
steterūt. Igitur ioab in
telligens bellū ex aduer
so & post tergū cōtra se
fieri elegit viros fortissi
mos de vniuerso isrl': &
perrexit cōtra syrū. Re
liquā aūt ptē ppli dedit
sub manu abisai fratris
sui & perrexerūt cōtra
filios ammō. Dixitq3:
si vicerit me
syrus: auxilio eris mi
hi: si aūt superauerit te fi
lii ammō: ero tibi in p̄si
dium. Confortare
& agamus viril'r p po
pulo nr̄o & p vrbibus
dei nr̄i. Dn̄s aūt qd̄ ī cō
spectu suo bonū ē faciat.
Perrexit ergo ioab &
ppl's q cū eo erat cōtra
syrū ad preliū: & fuga
uit eos. porro filii
ammō vidētes q̄ fugis=
set syr9: ipi quoq3 fuge
rūt abisai fratrē ei9 & in
gressi sūt citatē: reuersus
q3 est etiā ioab ī hierl'm
Videns aūt sir9 q̄ ceci
disset corā isrl' misit nū
cios & adduxit

ciuitatē τ vt explorent terrā venerūt serui
τὴν πόλιν καὶ τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν ἦλθον οἱ παῖδε
eius ad te? τ accepit anan seruos dauid τ
αὐτοῦ πρὸς σέ; καὶ ἔλαβεν ἀνὰν τοὺς παῖδας δαυὶδ κα
rasit eos: τ abstulit de pallijs eoꝝ dim
ἐξύρησεν αὐτούς, καὶ ἀφεῖλε τῶν μανδύων αὐτῶν τὸ ἥμ
diū vsq3 ad tunicā: τ dimisit eos. τ venerūt τ
συ ἕως τῆς ἀναβολῆς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς. καὶ ἦλθον κα
nunciauerūt dauid de viris. τ misit
ἀπήγγειλαν τῷ δαυὶδ περὶ τῶν ἀνδρῶν. καὶ ἀπέστειλε
in occursum eoꝝ dd: qm̄ erāt viri inhono
εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν δαδ, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμωμέ
rati valde. τ dixit rex: sedete ī hiericho dōe
νοι σφόδρα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, καθίσατε ἐν ἱεριχῶ ἕως
renascātur barbe vr̄e τ reuertimini. τ
τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν καὶ ἐπιστρέψατε. κα
viderūt filij ammō q̄ cōfusus esset ppl's dauid: τ mi
εἶδον υἱοὶ ἀμμὼν ὅτι κατῃσχύνθη ὁ λαὸς δαυὶδ, καὶ ἀπε
serunt filij ammon τ anan rex eoꝝ mille talen=
στειλαν υἱοὶ ἀμμὼν καὶ ἀνὰν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν χίλια τάλαν
ta argēti vt cōducerēt sibi de syria mesopo
τα ἀργυρίου τοῦ μισθώσασθαι ἑαυτοῖς ἐκ συρίας μεσοπο=
tamia: τ de syria maacha: τ de suba currus
ταμίας, καὶ ἐκ συρίας μααχά, καὶ ἀπὸ σουβὰ ἅρματα
τ equites. τ cōduxerūt sibi duo τ triginta
καὶ ἱππεῖς. καὶ ἐμισθώσαντο ἑαυτοῖς δύο καὶ τριάκοντα
milia curruū: τ regem maacha τ ppl'ꝫ
χιλιάδας ἁρμάτων, καὶ τὸν βασιλέα μααχὰ καὶ τὸν λαὸν
eius. τ venerūt τ castrametati sūt ante medaba. τ
αὐτοῦ. καὶ ἦλθον καὶ παρενέβαλον ἔμπροσθεν μηδαβά. καὶ
filij ammon cōgregati sūt de vrbibus suis: τ vene
υἱοὶ ἀμμὼν συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν, καὶ ἦλθον
ad bellādū. τ audiuit dauid: τ misit
εἰς τὸ πολεμῆσαι. καὶ ἤκουσε δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν
ioab, τ oēm exercitū fortiū. τ egressi sūt
ἰωὰβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τῶν δυνατῶν. καὶ ἐξῆλθον
filij ammō τ direxerūt aciē in bellū iuxta por
υἱοὶ ἀμμὼν καὶ παρετάξαντο εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πυ
tam ciuitatis. τ reges q̄ venerūt castrameta
λῶνα τῆς πόλεως. καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέβα
ti sūt p seipsos in cāpo. τ vidit ioab q̄ facti sunt
λον καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ εἶδεν ἰωὰβ ὅτι γεγόνασιν
ex aduerso eoꝝ ad bellādū cōtra eū a fron
ἀντιπρόσωποι αὐτῶν τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσω
te τ a tergo: τ elegit de vniuersa iuuētute isrl':
πον καὶ ἐξόπισθεν, καὶ ἐξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἰηλ,
τ direxit aciē contra syrum. τ reliquā partē
καὶ παρετάξατο ἐναντίον τοῦ σύρου. καὶ τὸ κατάλοιπον τ
ppli dedit in manu abesai fratris sui: τ aciē di
λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ ἀβεσαὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρε
rexit ex aduerso filioꝝ ammō. τ dixit ioab: si pre
τάξατο ἐξεναντίας υἱῶν ἀμμών. καὶ εἶπεν ἰωάβ, ἐὰν κρα
ualuerit syria sup me: τ eris mihi ī saluationē: τ si filij
ταιωθῇ συρία ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν, καὶ ἐὰν υἱοὶ
ammon preualuerit sup te: τ saluabo te. virilit' age τ for
ἀμμὼν κραταιωθῶσιν ὑπὲρ σέ, καὶ σώσω σε. ἀνδρίζου καὶ ἐνι
titer agam9 pro pplo nr̄o τ pro vrbibus dei
σχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ
nr̄i: τ dn̄s qd̄ bonū in oculis suis faciet. τ dire
ἡμῶν, καὶ κς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσει. καὶ παρε
xit aciē ioab τ ppl's q̄ cū eo contra syriā ad
τάξατο ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ ἐξεναντίας συρίας εἰς
bellum: τ fugerūt a facie eius syri. τ filij
πόλεμον, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ σύροι. καὶ υἱοὶ
ammō viderūt q̄ fugerūt syri: τ fugerūt τ ipsi a
ἀμμὼν εἶδον ὅτι ἔφυγον οἱ σύροι, καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ
facie abesai fratris ioab: τ ingressi sūt in ciui
προσώπου ἀβεσαὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἰωάβ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πό
tatē. τ venit ioab in hierl'z: τ vidit syrus q̄ vice
λιν. καὶ ἦλθεν ἰωὰβ εἰς ἱλημ, καὶ εἶδεν ὁ σύρος ὅτι ἐτροπώ
rit eū israel: τ misit nūcios τ edduxit
σατο αὐτὸν ἰηλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ ἐξήγαγε

syrum q̄ erat trās fluuiū. ⁊ sophach
τὸν σύρον τὸν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ σωφὰχ
princeps exercitus adadezer ante eos.
ὁ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως ἀδαδεζὲρ ἔμπροσθεν αὐτῶν.
⁊ annūciatū ē dauid: ⁊ cōgregauit vniuersū
καὶ ἀπηγγέλη τῷ δαυὶδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα
israel: ⁊ trāsiuit iordanē: ⁊ venit in eos. ⁊
ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν ἰορδάνην, καὶ ἦλθεν ἐπ᾽ αὐτούς. καὶ
direxit aciem dauid contra syrū in bel
παρατάσσεται δαυὶδ ἐξεναντίας τοῦ σύρου εἰς πόλε
lum. ⁊ bellauit cum eo. ⁊ fugit syrus
μον. καὶ ἐπολέμησε μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἔφυγεν ὁ σύρος
a facie israel. ⁊ interfecit dauid a
ἀπὸ προσώπου ἰσραήλ. καὶ ἀπέκτεινε δαυὶδ ἀπὸ
syro septē milia curruū: ⁊ quadraginta
τοῦ σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἁρμάτων, καὶ τεσσαράκοντα
milia viroꝝ peditū: ⁊ sophach principem
χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν, καὶ τὸν σοφὰχ ἀρχιστράτηγον
exercitus interfecit. ⁊ viderūt serui adade
τῆς δυνάμεως ἀπέκτεινεν. καὶ εἶδον οἱ παῖδες ἀδαδε-
zer ꝙ ꝑcussi sunt a facie israel: ⁊ interūt cū
ζὲρ ὅτι ἐθραύσθησαν ἀπὸ προσώπου ἰη̄λ, καὶ διέθεντο με
dauid pacē: ⁊ seruierūt ei. ⁊ nō voluit sy-
τὰ δα̅δ εἰρήνην, καὶ ἐδούλευον αὐτῷ. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ σύ
rus auxiliari filijs ammon vltra.
ρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς υἱοῖς ἀμμὼν ἔτι. Ca.20.

Et factū est in sequēti anno in exitu re
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν βα
gum: ⁊ cōgregauit ioab oēm exercitū mi-
σιλέων, καὶ ἀπήγαγεν ἰωὰβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς στρα
litie: ⁊ vastauit regionē filioꝝ ammon: ⁊ venit
τιᾶς, καὶ ἔφθειρε τὴν χώραν υἱῶν ἀμμών, καὶ ἦλθεν
ioab ⁊ obsedit rabba. ⁊ dauid sedebat
ἰωὰβ καὶ περιεκάθισε τὴν ῥαββά. καὶ δαυὶδ ἐκάθητο
in hierusalem. ⁊ percussit ioab rabba ⁊ de
ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ἐπάταξεν ἰωὰβ τὴν ῥαββὰ καὶ κα-
struxit eā. ⁊ tulit dauid coronā re
θεῖλεν αὐτήν. καὶ ἔλαβε δαυὶδ τὸν στέφανον τοῦ βασι
gis eorū a capite eius: ⁊ inuētū ē pon-
λέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εὑρέθη ὁ σταθ-
dus eius talētū auri. ⁊ in ea lapis pre
μὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου. καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τί-
ciosus: ⁊ erat in capite dauid. ⁊ spolia
μιος, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δαυίδ. καὶ τὰ σκῦλα τῆς
vrbis tulit multa valde: ⁊ ppl̄m q̄ in
πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν
ea eduxit: ⁊ secuit in serris ⁊ in ascijs
αὐτῇ ἐξήγαγεν, καὶ ἔπρισεν ἐν πρίοσι καὶ ἐν σκεπάρνοις
ferreis ⁊ in tribulis. ⁊ sic fecit
τοῖς σιδηροῖς καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις. καὶ οὕτως ἐποίησε
dauid oib⁹ vrbibus filioꝝ ammon. ⁊ reuersus ē
δαυὶδ πᾶσι τοῖς πόλεσιν υἱῶν ἀμμών. καὶ ἐπέστρεψε
dauid ⁊ ois ppl̄s q̄ cū eo in hierusalem. ⁊ factū
δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἐγένε
est post hec: ⁊ factū ē adhuc bellū in gazer cū
το μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν γαζὲρ μετὰ
philistijm. tūc percussit sobacchi vsathites sa
τῶν ἀλλοφύλων. τότε ἐπάταξε σοβαχχὶ ὁ οὐσαθὶ τὸν σα
phi de filijs gigātum: ⁊ humiliauit eū.
φὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν γιγάντων, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτόν.
⁊ factū ē adhuc bellū cū philistijm: ⁊ percus
καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπάτα
sit eleanan fili⁹ iair lachmi fratrē goliath gethth-
ξεν ἐλεανὰν υἱὸς ἰαεὶρ τὸν λαχμὶ ἀδελφὸν γολιὰθ τοῦ γεθθαί-
i. ⁊ lignū haste ei⁹ q̄si liciatoriū texentiū. ⁊ factū ē
ου. καὶ ξύλον δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. καὶ ἐγένετο
adhuc bellū in geth: ⁊ fuit vir pergrandis: ⁊ digiti
ἔτι πόλεμος ἐν γέθ, καὶ ἦν ἀνὴρ ὑπερμεγέθης, καὶ οἱ δάκτυλοι
eius sex ⁊ sex viginti ⁊ quattuor: ⁊ hic fuit oriūdus de
αὐτοῦ ἓξ καὶ ἓξ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ οὗτος ἦν ἀπόγονος τῶν
gigātib⁹. ⁊ improperauit israel. ⁊ percussit eū ionathā
γιγάντων. καὶ ὠνείδισε τὸν ἰη̄λ. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἰωναθὰν

syrum qui erat trās flu
uium: sophat autē
princeps militie adade
zer erat dux eorū: qđ cū
annūciatū esset dđ con
gregauit vniuersū israel
et transiuit iordanē: ir-
ruitq̄ in eos et direxit
ex aduerso aciē: illis con
tra pugnātib⁹.
Fugit autē syrus israel.
Et interfecit dauid
de syris: septē milia cu
rruū et quadraginta
milia peditū et sophat
exercitus principem.
Videntes aūt serui ada
dezer se ab israel esse su
peratos: trāsfugerūt ad
dauid: et seruierunt ei.
Noluitq̄ vltra syria
auxilium prebere filiis
ammon. 20

Factū est autē post
anni circulum eo
tēpore quo solēt reges
ad bella ꝓcedere: cōgre
gauit ioab exercitum &
robur militie: et vasta-
uit trā filiorū ammon.
Perrexitq̄ & obsedit
rabba. Porro dđ mane
bat in ierusalē qñ ioab
ꝑcussit rabba: et destru
xit eā. Tulit autē dauid
coronā melchō de ca
pite eius: & inuenit in ea
auri pōdo talentū: &
preciosissimas gēmas:
fecitq̄ sibi īde diadema
Manubias quoq̄ vrbis
plurimas tulit: populū
autem qui erat
in ea eduxit: & fecit sup
eos tribulas et trahas
& ferrata carpenta trā-
sire ita vt dissecarētur &
contererētur. Sic fecit
dđ cūctis vrbib⁹ filio
rū amō: & reuersus est
cū oī populo suo in hie
rusalem. Post hec initū
est bellū in gazer aduer
sū philisteos: in quo ꝑ-
cussit sobochai vsathites
saphai de gñe raphai &
hūiliauit eos. Aliud quo
q̄ bellū gestū est aduer-
sus philisteos: in quo ꝑ
cussit adeodat⁹ fili⁹ salt⁹
bethleemites fratrē go
liath gethei: cuius ha-
ste lignū erat q̄si liciato
riū texētiū. Sed & aliud
bellū accidit in geth: in
quo fuit hō lōgissim⁹ se
nos habens digitos: id
est simul vigītiq̄ttuor: q
et ipe de raphai fuerat
stirpe ꝯgñatus. Hic blas-
phemauit israel & ꝑcus
sit eum ionathan

אֶת אֲרָם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר וְשׁוֹפַךְ
שַׂר צְבָא הֲדַרְעֶזֶר לִפְנֵיהֶם׃ וַיֻּגַּד
לְדָוִיד וַיֶּאֱסֹף אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר
הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא אֲלֵהֶם וַיַּעֲרֹךְ דָּוִיד
לִקְרַאת אֲרָם מִלְחָמָה וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ׃
וַיָּנָס אֲרָם מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִיד
מֵאֲרָם שִׁבְעַת אֲלָפִים רֶכֶב וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וְאֵת שׁוֹפַךְ שַׂר
הַצָּבָא הֵמִית׃ וַיִּרְאוּ עַבְדֵי הֲדַרְעֶזֶר
כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁלִימוּ עִם
דָּוִיד וַיַּעַבְדֻהוּ וְלֹא אָבָה אֲרָם
לְהוֹשִׁיעַ אֶת בְּנֵי עַמּוֹן עוֹד׃

Cap. xx.

וַיְהִי לְעֵת תְּשׁוּבַת
הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמְּלָכִים וַיִּנְהַג
יוֹאָב אֶת חֵיל הַצָּבָא וַיַּשְׁחֵת אֶת
אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֹא וַיָּצַר אֶת רַבָּה
וְדָוִיד יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלִַם וַיַּךְ יוֹאָב
אֶת רַבָּה וַיֶּהֶרְסֶהָ׃ וַיִּקַּח דָּוִיד אֶת
עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיִּמְצָאָהּ
מִשְׁקַל כִּכַּר זָהָב וּבָהּ אֶבֶן יְקָרָה
וַתְּהִי עַל רֹאשׁ דָּוִיד וּשְׁלַל הָעִיר
הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד׃ וְאֶת הָעָם אֲשֶׁר
בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשַׂר בַּמְּגֵרָה וּבַחֲרִיצֵי
הַבַּרְזֶל וּבַמְּגֵרוֹת וְכֵן יַעֲשֶׂה דָּוִיד
לְכֹל עָרֵי בְנֵי עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִיד וְכָל
הָעָם יְרוּשָׁלִָם׃ וַיְהִי אַחֲרֵיכֵן וַתַּעֲמֹד
מִלְחָמָה בְּגֶזֶר עִם פְּלִשְׁתִּים אָז הִכָּה
סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי אֶת סִפַּי מִילִדֵי
הָרְפָאִים וַיִּכָּנֵעוּ׃ וַתְּהִי עוֹד מִלְחָמָה
אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ אֶלְחָנָן בֶּן יָעִיר
אֶת לַחְמִי אֲחִי גָּלְיָת הַגִּתִּי
וְעֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אֹרְגִים׃ וַתְּהִי
עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי אִישׁ מִדָּה
וְאֶצְבְּעֹתָיו שֵׁשׁ וָשֵׁשׁ עֶשְׂרִים
וְאַרְבַּע וְגַם הוּא נוֹלַד לְהָרָפָא׃
וַיְחָרֵף אֶת יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּהוּ יְהוֹנָתָן

שור פנה
נגד אסף
עבר
בוא ערך
לחם
נוס פנה
הרג רבע
מות ראה
שלם
עבד
ישע
היה שוב
יצא נהג
שחת
צור בוא
נכה
הרס לקח
מצא
שקל
היה
יצא
רבה
נשר גרר
חרץ עשה
עיר שוב
היה עמד
לחם נכה
ילד
כנע
חנה מנר
מדד
צבע
רבע ילד
חרף נכה

בֶּן שִׁמְעָא אֲחִי דָוִיד׃ אֵל נוּלְּדוּ יָלַד
לְהָרָפָה בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְיַד דָּוִיד וּבְיַד נָפַל
Cap.xxi. עֲבָדָיו׃ וַיַּעֲמֹד שָׂטָן עַל
יִשְׂרָאֵל וַיָּסֶת אֶת דָּוִיד לִמְנוֹת עָמַד
אֶת יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל סִית מָנָה
יוֹאָב וְאֶל שָׂרֵי הָעָם לְכוּ סִפְרוּ אָמַר שׁוּר יָלַךְ
אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר שֶׁבַע וְעַד דָּן
וְהָבִיאוּ אֵלַי וְאֵדְעָה אֶת מִסְפָּרָם׃ בּוֹא יָדַע
וַיֹּאמֶר יוֹאָב יוֹסֵף יְהוָה עַל עַמּוֹ סָפַר יָסַף
כָּהֵם מֵאָה פְעָמִים הֲלֹא אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ כֻּלָּם לַאדֹנִי לַעֲבָדִים לָמָּה
יְבַקֵּשׁ זֹאת אֲדֹנִי לָמָּה יִהְיֶה יי
לְאַשְׁמָה לְיִשְׂרָאֵל׃ וּדְבַר הַמֶּלֶךְ בָּקַשׁ
חָזַק עַל יוֹאָב וַיֵּצֵא יוֹאָב וַיִּתְהַלֵּךְ הָלַךְ
בְּכָל יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא יְרוּשָׁלָםִ׃ וַיִּתֵּן בּוֹא נָתַן
יוֹאָב אֶת מִסְפַּר מִפְקַד הָעָם אֶל פָּקַד
דָּוִיד וַיְהִי כָל יִשְׂרָאֵל אֶלֶף אֲלָפִים הָיָה
וּמֵאָה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב וִיהוּדָה
אַרְבַּע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ רָבַע מֵאָה
שֹׁלֵף חָרֶב׃ וְלֵוִי וּבִנְיָמִן לֹא פָקַד
בְּתוֹכָם כִּי נִתְעַב דְּבַר הַמֶּלֶךְ אֶת תָּעַב
יוֹאָב׃ וַיֵּרַע בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים עַל רוּעַ
הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּךְ אֶת יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר נָכָה
דָּוִיד אֶל הָאֱלֹהִים חָטָאתִי מְאֹד
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אֶת הַדָּבָר הַזֶּה עָשָׂה
וְעַתָּה הַעֲבֶר נָא אֶת עֲוֺן עַבְדְּךָ עָבַר
כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה סָכַל דָּבַר
אֶל גָּד חֹזֵה דָוִיד לֵאמֹר׃ לֵךְ יָלַךְ
וְדִבַּרְתָּ אֶל דָּוִיד לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה שָׁלוֹשׁ אֲנִי נֹטֶה שָׁלַשׁ נָטָה
עָלֶיךָ בְּחַר לְךָ אַחַת מֵהֵנָּה וְאֶעֱשֶׂה
לָּךְ׃ וַיָּבֹא גָד אֶל דָּוִיד וַיֹּאמֶר עָשָׂה בּוֹא אָמַר
לוֹ כֹּה אָמַר יְהוָה קַבֶּל לָךְ׃ אִם
שָׁלוֹשׁ שָׁנִים רָעָב וְאִם שְׁלֹשָׁה שָׁנָה
חֳדָשִׁים נִסְפֶּה מִפְּנֵי צָרֶיךָ וְחֶרֶב סָפָה פָּנָה
אוֹיְבֶיךָ לְמַשֶּׂגֶת וְאִם שְׁלֹשֶׁת צוּר נָשַׂג

filius ſamaa fratris dauid. Hi ſunt filii raphaiz in geth qui ceciderunt in manu dd̄ & ſeruorū eius. 21.

Onſurrexit aūt ſathan cōtra iſrl' & incitauit dauid vt numeraret iſral'. Dixitq̃ dauid ad ioab & ad prīcipes populi. Ite & numerate iſrael a berſabee vſq̃ dan: & afferte mihi numerū vt ſciam. Responditq̃ ioab. Augeat domin⁹ ppl'm ſuū cētuplum quam ſunt. Nonne domine mi rex omnes ſui tui ſūt? Quare hoc querit domin⁹ meus quod in pctm̄ reputetur iſrl'i? Sed ſermo regis magis preualuit. Egreſſuſq̃ ē ioab & circuiuit vniuerſū iſrl': & reuerſus eſt ī hieruſalē. Dedit q̃ dauid numerum eorū quos circuierat: & inuētus eſt omnis numerus iſrael mille milia & centū milia virorum educētiū gladiū. De iuda aūt quadringēta ſeptuagīta milia bellatorū. Nam leui & beniamin non numerauit: eo q̄ inuitus exequeretur regis imperium. Diſplicuit autē deo qđ iuſſum erat: & pcuſſit iſrl'. Dixitq̃ dauid ad deum. Peccaui nimis: vt hoc facerem. Obſecro aufer iniquitatem ſerui tui quia inſipiēter egi. Et locutus eſt dominus ad gad vidētem dauid dicens. Vade & loquere ad dauid & dic ei. Hec dicit dominus. Trium tibi optionē do: vnum qđ volueris elege vt faciā tibi. Cumq̃ veniſſet gad ad dauid dixit ei. Hec dicit dn̄s. Elige quod volueris. Aut tribus annis peſtilentiā famis: aut tribus menſibus te fugere hoſtes tuos & gladium eorum non poſſe euadere: aut tribus

fili⁹ ſamaa fratris dauid: hi nati ſunt ra
ὑιὸς σαμαὰ ἀδελφοῦ δαυίδ. οὗτοι ἐγεννήθησαν τῷ ῥα
pha in geth: omnes fuerūt quattuoꝛ gigātes: ꝛ ceci
φὰ ἐν γέθ, πάντες ἦσαν τέσσαρες γίγαντες, καὶ ἔπε
derūt in manu dauid ꝛ in manu ſeruoꝛū
σον ἐν χειρὶ δαυίδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν παίδων
eius.
αὐτοῦ.

Ca.21.

Et inſurrexit ſatā cōtra iſrael: ꝛ perſuaſit
Καὶ ἀνέστη σατὰν ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ ἐπέπεισε τὸν
dauid vt numeraret iſrael. ꝛ dixit rex
δαυίδ τοῦ ἀριθμῆσαι τὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
dauid ad ioab ꝛ ad duces exercī
δαυίδ πρὸς ἰωὰβ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνά
tus: ite ꝛ numerate iſrael a ber
μεως, πορεύθητε καὶ ἀριθμήσατε τὸν ἰσραὴλ ἀπὸ βηρ
ſabee vſq̃ ad dā: ꝛ afferte ad me: ꝛ cognoſcā
σαβεαὶ ἕως δάν, καὶ ἐνέγκατε πρός με, καὶ γνώσομαι
numerū eoꝛū. ꝛ dixit ioab: apponat dn̄s
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ εἶπεν ἰωάβ, προσθείη κύριος
ad populū ſuū: vt ſunt centuplum: ꝛ
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὡς εἰσὶν ἑκατονταπλασίως, καὶ
oculi domini mei regis aſpiciētes:
οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως βλέποντες,
nonne dn̄e mi rex omnes domino meo in
οὐχὶ κύριέ μου βασιλεῦ, πάντες τῷ κυρίῳ μου εἰς
ſeruos? ꝛ quare vult hoc domin⁹ me⁹: vt
δούλους; καὶ ἱνατί θέλει τοῦτο ὁ κύριός μου, ὅπως
nō fiat in delictum iſrael? ꝛ preualuit
μὴ γένηται εἰς πλημμέλειαν τῷ ἰσραήλ; καὶ ἴσχυσε τὸ
verbū regis in ioab: ꝛ egreſſ⁹ eſt ioab ꝛ
ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἐπὶ ἰωάβ, καὶ ἐξῆλθεν ἰωὰβ καὶ
venit in omnē iſrael: ꝛ reuerſus eſt in hieruſa
ἦλθεν ἐν παντὶ ἰσραήλ, καὶ ἀνῆλθεν εἰς ἱερουσα
lē. ꝛ dedit ioab numerū cēſus
λήμ. καὶ ἔδωκεν ἰωὰβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως
populi dauid. ꝛ fuit oīs iſrael: mille
τοῦ λαοῦ τῷ δαυίδ. καὶ ἦν πᾶς ἰσραήλ, χίλιαι
milia ꝛ centū milia viroꝛū educētium
χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων
gladiū. ꝛ iudas quadringenta octuaginta mi
ῥομφαίαν. καὶ ἰούδας τετρακόσιαι ὀγδοήκοντα χι
lia viroꝛū educentiū gladium. ꝛ leui
λιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν. καὶ τὸν λευὶ
ꝛ beniamin non numerauit in medio eoꝛū: qm̄ turpis viſus ē ſmo regis ad ioab. ꝛ m
καὶ βενιαμὶν οὐκ ἠρίθμησεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὅτι κα
pis viſus ē ſmo regis ad ioab. ꝛ m
τήχυνεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς ἰωάβ. καὶ π
lum appuit corā deo de ſermōe hoc
νηρὸν ἐφάνη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ λόγου τού
ꝛ percuſſit iſrael. ꝛ dixit dauid
του, καὶ ἐπάταξε τὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπεν δαυίδ
ad deū: peccaui valde: qm̄ feci
πρὸς τὸν θεόν, ἡμάρτηκα σφόδρα, ὅτι ἐποίησα τὸ
rem hanc: ꝛ nūc aufer iniq̄tatē
πρᾶγμα τοῦτο, καὶ νῦν περίελε τὴν ἀδικίαν τοῦ
ſerui tui: qm̄ iſipiēter egi valde. ꝛ locutus ē
δούλου σου, ὅτι ἠφρόνησα σφόδρα. καὶ ἐλάλησε
dn̄s ad gad vidētē dauid dicēs: va
κύριος πρὸς γὰδ τὸν ὁρῶντα τῷ δαυίδ λέγων, βά
de ꝛ loq̄re ad dauid dicēs: ſic dicit
διζε καὶ λάλησον πρὸς δαυίδ λέγων, οὕτως λέγει
dn̄s: tria ego tollā cōtra te: elige tibi ipſi vnū ex
κύριος, τρία ἐγὼ αἴρω ἐπὶ σέ, ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ
his ꝛ faciā tibi. ꝛ venit gad ad dauid ꝛ
αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι. καὶ ἦλθε γὰδ πρὸς δαυίδ καὶ
dixit ei: ſic dicit dn̄s: elige tibi tres ānos fa
εἶπεν αὐτῷ, οὕτω λέγει κς̄, ἔκλεξαι σεαυτῷ τρία ἔτη λοι
mis: vel tres mēſes fugere te a facie inimicoꝛū
μοῦ, ἢ τρεῖς μῆνας φυγεῖν σε ἐκ προσώπου τῶν ἐχθρῶν
tuoꝝ ꝛ gladiū inimicoꝝ tuoꝝ pſequi te: aut trib⁹
σου καὶ μάχαιραν ἐχθρῶν σου καταδιώκειν σε, ἢ τρεῖς

diebus gladiũ dñi ꝛ mortẽ in terra: ꝛ an
ἡμέρας ῥομφαίαν κυρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῇ, καὶ ἄγ=
gelus dñi perdens in omĩ hereditate iſrael.
γελος κυρίου ἐξολοθρεύων ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ ἰσραήλ.
ꝛ nũc vide q̃d rñdeã ei q̃ miſit me verbũ.
καὶ νῦν ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα.
ꝛ dixit dauid ad gad: ãguſta mihi valde: in
καὶ εἶπεν δαυὶδ πρὸς γὰδ, στενά μοι σφόδρα, ἐμ=
cidam iã in man⁹ dñi: q̃m multe miſera
πεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρ
tiões eius valde: ꝛ in manus hoĩum nõ
μοὶ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ
incidam. ꝛ dedit dñs mortẽ in iſrael: ꝛ
ἐμπέσω. καὶ ἔδωκε κύριος θάνατον ἐν ἰσραήλ, καὶ
ceciderũt de iſrael ſeptuaginta milia virorũ.
ἔπεσον ἐξ ἰσραὴλ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.
ꝛ miſit deus angelũ in hieruſalem vt per
καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς ἄγγελον εἰς ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξο
deret eã. ꝛ poſtq̃ corrupit: vidit dñs: ꝛ
λοθρεῦσαι αὐτήν. καὶ ὡς διέφθειρεν, εἶδεν κύριος, καὶ
penituit in malo. ꝛ dixit angelo
μετεμελήθη ἐπὶ τῇ κακίᾳ. καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ
qui corrũpebat: ſufficiat tibi: remitte manũ tuã:
τῷ διαφθείραντι, ἱκανούσθω σοι, ἄνες τὴν χεῖρά σου,
ꝛ angelus dñi ſtans in area ornã ie=
καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἑστὼς ἐν τῇ ἅλῳ ὀρνὰν τοῦ ἰε=
buſei. ꝛ ſubſtulit dauid oculos ſuos:
βουσαίου. καὶ ἐπῆρε δαυὶδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
ꝛ vidit angelũ dñi ſtãtẽ inter terrã
καὶ εἶδεν τὸν ἄγγελον κυρίου ἑστῶτα ἀναμέσον τῆς γῆς
ꝛ inter celũ: ꝛ gladius ei⁹
καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ
uaginatus in manu eius extenſus cõtra hieru
σπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ ἱερου=
ſalem: ꝛ cecidit dauid ꝛ ſeniores ve
σαλήμ, καὶ ἔπεσεν δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι περι
ſtiti ſaccis in faciem ſuã. ꝛ dixit
βεβλημένοι σάκκους ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. καὶ εἶπεν
dauid ad deũ: nõne ego dixi vt numeraret
δαυὶδ πρὸς τὸν θεόν, οὐκ ἐγὼ εἶπον τοῦ ἀριθμῆσαι
in pp̃lo: ꝛ ego ſum q̃ peccaui: ꝛ malũ faciẽs ma
ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἁμαρτών, καὶ κακοποιῶν ἐκα
lefeci: ꝛ he oues q̃d fecerũt: do
κοποίησα; καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα τί ἐποίησε; κύ
mine de⁹ fiat man⁹ tua in me: ꝛ in domũ
ριος ὁ θεὸς γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ
patris mei: ꝛ nõ in pp̃lm tuũ in p̃ditionẽ.
τοῦ πατρός μου, καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν.
ꝛ angelus dñi dixit gad: vt diceret ad
καὶ ἄγγελος κυρίου εἶπεν τῷ γὰδ, τοῦ εἰπεῖν πρὸς
dauid: vt aſcẽderet vt ſtatueret altare dño in
δαυὶδ, ἵνα ἀναβῇ τοῦ στῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν
area ornan iebuſei. ꝛ aſcẽdit dauid ſ̃m
ἅλῳ ὀρνὰν τοῦ ἰεβουσαίου. καὶ ἀνέβη δαυὶδ κατὰ τὸν
ſermões gad: quẽ locut⁹ eſt in noĩe dñi. ꝛ cõuerſus
λόγον γὰδ, ὃν ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἐπέστρε
eſt ornan ꝛ vidit regem: ꝛ quattuor filij eius
ψεν ὀρνὰν καὶ εἶδε τὸν βασιλέα, καὶ τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ
abſcõdẽtes cũ eo: ꝛ ornan erat triturãs triticũ. ꝛ ve
κρυβόμενοι μετ' αὐτοῦ, καὶ ὀρνὰν ἦν ἀλοῶν πυρούς. καὶ ἦλ
nit dauid ad ornan: ꝛ cõſpexit ornan ꝛ vidit
θε δαυὶδ πρὸς ὀρνάν, καὶ ἐπέβλεψεν ὀρνὰν καὶ εἶδεν τὸν
dauid: ꝛ egreſſus ẽ ornã de area: ꝛ adorauit
δαυὶδ, καὶ ἐξῆλθεν ὀρνὰν ἐκ τῆς ἅλω, καὶ προσεκύνησε τῷ
dauid in faciem in terrã. ꝛ dixit dauid
δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ εἶπεν δαυὶδ
ad ornan: da mihi locũ aree: ꝛ edifi=
πρὸς ὀρνάν, δός μοι τὸν τόπον τῆς ἅλω, καὶ οἰκο=
cabo in ea altare dño in argento digno
δομήσω ἐν αὐτῷ θυσιαστήριον κυρίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ
da mihi ipſum: ꝛ ceſſabit plaga a pp̃lo.
δός μοι αὐτόν, καὶ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ.

diebus gladium domi=
ni in mortẽ verſari ĩ t̃ra
& angelũ dñi ĩterficere
in vniuerſis finibus
iſr̃l. Nũc igr̃ vide quid
rñdeã ei qui miſit me.
Et dixit dauid
ad gad. Ex omĩ p̃te me
ãguſtie p̄mũt. Sed meli⁹
mihi eſt vt ĩcidã ĩ man⁹
dñi: q̃a multe ſũt miſe=
ratiões ei⁹ q̃ in manus
hoĩm. Miſit ergo dñs
peſtilẽtiã in iſrael: & ce
ciderunt de iſrael
ſeptuaginta milia viro
rum. Miſit quoq̃
angelum in hieruſalem
vt percuteret eã. Cũq̃
percuteretur vidit dñs
& miſert⁹ ẽ ſup magni=
tudinẽ mali: & impauit
ãgelo q̃ p̃cutiebat. Suf
ficit iã: ceſſet man⁹ tua
Porro angelus dñi ſta=
bat iuxta areã hornan
iebuſei. leuanſq̃ dauid
oculos ſuos vidit
angelum domini ſtan=
tem inter celum
& terrã: & euaginatũ
gladium in manu ei⁹ &
verſum cõtra hieruſa=
lem: & ceciderũt tã ipſe
quã maiores natu veſti
ti ciliciis proni in terrã.
Dixitq̃ dauid ad deũ.
Nonne
ego ſũ qui iuſſi vt nũe=
raretur populus? Ego
qui peccaui. Ego q̃ ma
lum feci. Iſte
grex q̃d cõmeruit? Do
mine de⁹ me⁹ vertatur
obſecro man⁹ tua ĩ me
& ĩ domũ p̃ris mei: po=
pulus aũt tu⁹ nõ p̃cutia
tur. Angel⁹ ãt dñi p̄ce
pit gad vt diceret dd̃:
vt aſcẽderet extrueret=
q̃ altare dño deo ĩ area
hornan iebuſei.
Aſcẽdit ergo dd̃ iuxta
ſ̃monẽ gad quẽ locutus
ei fuerat ex noĩe dñi. Po
rro hornan cũ ſuſpexiſ
ſet & vidiſſet angelũ q̃t
tuorq̃ filii ei⁹ cũ eo ab=
ſcõderũt ſe. Nã eo tp̃e te
rebat ĩ area triticum. Igr̃
cũ veniret dd̃ ad hor=
nã: cõſpexit eũ hornan
& p̃ceſſit ei obuiam de
area: & adorauit eũ p̃
nus ĩ t̃rã. Dixitq̃ ei dd̃.
da mihi locũ aree tue
vt edificem in ea altare
dño: ita vt quantum va
let argenti accipias: &
ceſſet plaga a populo.

יָמִים חֶרֶב יְהוָה וְדֶבֶר בָּאָרֶץ
וּמַלְאַךְ יְהוָה מַשְׁחִית בְּכָל גְּבוּל
יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה רְאֵה מָה אָשִׁיב
אֶת שֹׁלְחִי דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר דָּוִיד
אֶל גָּד צַר לִי מְאֹד אֶפְּלָה נָּא
בְּיַד יְהוָה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו מְאֹד
וּבְיַד אָדָם אַל אֶפֹּל׃ וַיִּתֵּן יְהוָה
דֶּבֶר בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל
שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁלַח
הָאֱלֹהִים מַלְאָךְ לִירוּשָׁלַםִ
לְהַשְׁחִיתָהּ וּכְהַשְׁחִית רָאָה יְהוָה
וַיִּנָּחֶם עַל הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמַּלְאָךְ
הַמַּשְׁחִית רַב עַתָּה הֶרֶף יָדֶךָ
וּמַלְאַךְ יְהוָה עֹמֵד עִם גֹּרֶן אָרְנָן
הַיְבוּסִי׃ וַיִּשָּׂא דָוִיד אֶת עֵינָיו וַיַּרְא
אֶת מַלְאַךְ יְהוָה עֹמֵד בֵּין הָאָרֶץ
וּבֵין הַשָּׁמַיִם וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ
נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלָםִ וַיִּפֹּל דָּוִיד
וְהַזְּקֵנִים מְכֻסִּים בַּשַּׂקִּים עַל פְּנֵיהֶם׃
וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל הָאֱלֹהִים הֲלֹא
אֲנִי אָמַרְתִּי לִמְנוֹת בָּעָם וַאֲנִי הוּא
אֲשֶׁר חָטָאתִי וְהָרֵעַ הֲרֵעוֹתִי וְאֵלֶּה
הַצֹּאן מֶה עָשׂוּ יְהוָה אֱלֹהַי תְּהִי נָא
יָדְךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי וּבְעַמְּךָ לֹא
לְמַגֵּפָה׃ וּמַלְאַךְ יְהוָה אָמַר אֶל גָּד
לֵאמֹר לְדָוִיד כִּי יַעֲלֶה דָוִיד לְהָקִים
מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי׃
וַיַּעַל דָּוִיד בִּדְבַר גָּד אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּשֵׁם
יְהוָה׃ וַיָּשָׁב אָרְנָן וַיַּרְא אֶת הַמַּלְאָךְ
וְאַרְבַּעַת בָּנָיו עִמּוֹ מִתְחַבְּאִים וְאָרְנָן
דָּשׁ חִטִּים׃ וַיָּבֹא דָוִיד עַד אָרְנָן וַיַּבֵּט
אָרְנָן וַיַּרְא אֶת דָּוִיד וַיֵּצֵא מִן הַגֹּרֶן
וַיִּשְׁתַּחוּ לְדָוִיד אַפַּיִם אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר
דָּוִיד אֶל אָרְנָן תְּנָה לִי מְקוֹם הַגֹּרֶן
וְאֶבְנֶה בּוֹ מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּכֶסֶף מָלֵא
תְּנֵהוּ לִי וְתֵעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל הָעָם׃

יום
לאך שָׁחַת
נָבַל
שוב
אָמַר
צור נָפַל
רָבַב
נָתַן
שָׁלַח
שָׁחַת
נָחַם רוע
רָבָה
נָשָׂא רָאָה
שָׁלַף
נָטָה נָפַל
כָּסָה פָּנָה
אָמַר
מָנָה
רוע
עָשָׂה הָיָה
נָגַף לאך
עָלָה קום
זָבַח
שוב רָאָה
רָבַע חָבָא
דוש בוא
נָבַט
שָׁחָה
נָתַן קום
בָּנָה
עָצַר

ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש | לקח עשה
אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי | נתן
הבקר לעלות והמורגים לעצים | עלה
והחטים למנחה הכל נתתי: ויאמר | חנט נתן
המלך דויד לארנן לא כי קנה
אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר | קנה נשא
לך ליהוה והעלות עולה חנם: ויתן | עלה נתן
דויד לארנן במקום שקלי זהב
משקל שש מאות: ויבן שם דויד | שקל מאה
מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים | בנה זבח
ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן | קרא ענה
השמים על מזבח העלה: ויאמר
יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה: | לאך
בעת ההיא בראות דויד כי ענהו | ראה
יהוה בגרן ארנן היבוסי ויזבח | זבח
שם: ומשכן יהוה אשר עשה | שכן
משה במדבר ומזבח העולה בעת | דבר
ההיא בבמה בגבעון: ולא יכל
דויד ללכת לפניו לדרש אלהים | ילך פנה
כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה: | בעת
Cap.xxij. ויאמר דויד זה הוא
בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה | אמר
לישראל: ויאמר דויד לכנס את
הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד | גור עמד
חצבים לחצב אבני גזית לבנות בית | גזז בנה
האלהים: וברזל לרב למסמרים | סמר
לדלתות השערים ולמחברות הכין | חבר כון
דויד ונחשת לרב אין משקל: ועצי | שקל
ארזים לאין מספר כי הביאו | ספר בוא
הצידנים והצרים עצי ארזים
לדויד: ויאמר דויד שלמה בני נער
ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל | רכך בנה
למעלה לשם ולתפארת לכל | גדל עלה
הארצות אכינה נא לו ויכן דויד | באר כון
לרב לפני מותו: ויקרא אל שלמה | פנה קרא
בנו ויצוהו לבנות בית לשם יהוה | צוה

Dixit aūt hornan ad dauid. Tolle & faciat dn̄s me⁹ rex q̄dcūq̧ ei placet. Sed & boues do in holocaustum: & tribulas in ligna & triticū i sacrificiū oīa libēs p̄bebo. Dixitq̧ ei rex dauid. Nequaquā ita fiet: sed argētū dabo quātū valet. Neq̧ em̄ tibi auferre debeo: & sic offerre dn̄o holocausta gratuita. Dedit ergo dd̄ hornā p loco siclos auri iustissimi pōderis sexcentos: & edificauit ibi altare dn̄o: obtulitq̧ holocausta & pacifica: & inuocauit dn̄m & exaudiuit eum in igne de celo sup altare holocausti. Precepitq̧ dn̄s āgelo: & cōuertit gladiū suū ī vaginam. Protinus ergo dauid videns φ exaudisset eum dn̄s in area hornan iebusei: immolauit ibi victimas. Tabernaculū āt dn̄i quod fecerat moyses in deserto & altare holocaustorum ea tēpestate erat in excelso gabaō: & nō p̄ualuit dd̄ ire ad altarē vt ibi obsecraret deū. Nimio em̄ fuerat timore pterritus: vidēs gladiū angeli domini. 22.

Dixitq̧ dd̄. Hec est domus dn̄i & hoc altare in holocaustum isrl̄. Et p̄cepit vt cōgregarentur omnes proseliti de terra israel: & constituit ex eis latomos ad cedēdos lapides & poliēdos vt edificaretur dom⁹ dei. Ferrū quoq̧ plurimū ad clauos ianuarū & ad cōmissuras atq̧ iūcturas p̄parauit dd̄: & eris pōd⁹ ī nūerabile. Ligna quoq̧ cedrina non poterant estimari que sidonii & tyrii deportauerunt ad dauid. Et dixit dauid. Salomon fili⁹ me⁹ puer paruul⁹ ē & delicat⁹. Dom⁹ aūt quā edificare volo dn̄o talis eē debet vt ī cūctis regiōib⁹ noīetur. Prepabo ergo ei necessaria. Et ob hanc causā an̄ mortē suā oēs p̄pauit īpēsas. Vocauitq̧ salomō filiū suū: & p̄cepit ei vt edificaret domum

τ dixit oznan ad dauid: accipe tibi ipsi: τ faci
καὶ εἶπεν ὀρνὰν πρὸς δαυίδ, λάβε σεαυτῷ, καὶ ποιησ
at dn̄s meus rex bonū corā eo.
τω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ
ecce dedi boues in holocaustum τ cur
ἰδοὺ δέδωκα τοὺς βόας εἰς ὁλοκάρπωσιν καὶ τὰς ἀμ
rus in ligna τ triticū in sacrificia: omnia de
ξας εἰς ξύλα καὶ τὸν πυρὸν εἰς θυσίας, τὰ πάντα δέδ
di. τ dixit rex dauid oznan: minime sed
κα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς δαυίδ τῷ ὀρνᾷ, οὐχὶ ἀλλ'
emens emam argento digno: qm̄ nō accipiā tu
ἀγοράζων ἀγοράσω ἀργυρίου ἀξίου, ὅτι οὐ μὴ λάβω τὰ σ
dn̄o: vt offerā holocaustū gratuitū dn̄o.
τῷ κυρίῳ, τοῦ ἀνενεγκεῖν ὁλοκαύτωσιν δωρεὰν τῷ κυρίῳ
τ dedit dauid oznan pro loco eius si
καὶ ἔδωκεν δαυίδ τῷ ὀρνὰν ἀντὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ σ
clos auri pōderis sexcētos. τ edificauit illic a
κλους χρυσίου ὁλκῆς ἑξακοσίους. καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θ
tare dn̄o dauid: τ obtulit holocausta
σιαστήριον κυρίῳ ὁ δαυίδ, καὶ ἀνήνεγκεν ὁλοκαυτώματ
salutis. τ clamauit dauid ad dn̄m: τ exaudi
σωτηρίου. καὶ ἐβόησε δαυίδ πρὸς κύριον, καὶ ἐπήκου
uit eū dn̄s in igne de celo sup altare
σεν αὐτοῦ κύριος ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιασ
re holocausti. τ dixit dn̄s ad ange
ριον τῆς ὁλοκαυτώσεως. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν ἄγγε
lum: τ imposuit gladiū suū in vaginā e
λον, καὶ κατέθηκε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ εἰς τὸν κουλεὸν α
ius. in tp̄e illo cū vidit dauid φ exa
τῆς. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν δαυίδ ὅτι ἐπ
diuit eū dn̄s in area oznan iebusei:
κουσεν αὐτοῦ κύριος ἐν τῇ ἅλω ὀρνὰν τοῦ ἰεβουσαίου, κα
immolauit ibi: τ tabnaculū dn̄i q̄d fecit moyses in
ἐθυσίασεν ἐκεῖ, καὶ ἡ σκηνὴ κυρίου ἣν ἐποίησε μωυσῆς ἐν τ
eremo: τ altare holocaustorum in te
ἐρήμῳ, καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων ἐν τῷ κα
poze illo in excelso in gabaon: τ nō potuit dauid i
ρῷ ἐκείνῳ ἐν βαμὰ ἐν γαβαών, καὶ οὐκ ἐδυνήθη δαυίδ τοῦ π
re ante eū ad q̄rēdū deū: qm̄ pterritus era
ρευθῆναι ἔμπροσθεν αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν θεόν, ὅτι κατέσπευσε
a facie gladij angeli dn̄i.
ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας τοῦ ἀγγέλου κυ. Ca. 22.

Et dixit dauid: hec est domus dn̄i de
Καὶ εἶπεν δαυίδ, οὗτός ἐστιν ὁ οἶκος κυρίου τοῦ θεοῦ
τ hoc altare in holocaustum israel. τ
καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁλοκαύτωσιν τῷ ἰσραήλ. καὶ
dixit dauid vt cōgregarēt omnes proselitas
εἶπεν δαυίδ τοῦ συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσηλύτους
in fra israel. τ cōstituit eos latomos ad cedendū
ἐν γῇ ἰσραήλ. καὶ κατέστησεν αὐτοὺς λατόμους λατομῆσαι
lapides politos: ad edificādū domū dn̄o. τ ferrum mul
λίθους ξεστοὺς τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ κω. καὶ σίδηρον πο
tū ad clauos portarum τ ianuaꝝ τ
λὺν εἰς τοὺς ἥλους τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν καὶ
ad comissuras τ ad cōiūcturas p̄pauit dauid:
εἰς τὰς συμβολὰς καὶ εἰς τοὺς στροφεῖς ἡτοίμασε δαυίδ
τ es in multitudinē nō erat pōdus: τ ligna cedrīa nō
καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος οὐκ ἦν σταθμός, καὶ ξύλα κέδρινα οὐκ
erat numer⁹. qm̄ deportauerūt sidonij: τ tyrij dauid
ἦν ἀριθμός. ὅτι ἤνεγκαν οἱ σιδώνιοι καὶ οἱ τύριοι τῷ δαυίδ
ligna cedrina τ dixit dauid: salomon filius me⁹ pueru
ξύλα κέδρινα. καὶ εἶπεν δαυίδ, σολομὼν ὁ υἱός μου παιδά
lus tener: τ domus vt edificet dn̄o: vt ma
ριον ἁπαλόν, καὶ ὁ οἶκος τοῦ οἰκοδομῆσαι τῷ κυρίῳ, τοῦ με
gnificet supra ad nomē τ ad gloriā oībus terris
γαλῦναι ἄνω εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν πάσαις ταῖς γαίαις
preparabo ei. τ p̄parauit dauid in multitudinē ante
ἑτοιμάσω αὐτῷ. καὶ ἡτοίμασε δᾶδ εἰς πλῆθος ἔμπροσθεν
mortē suā. τ vocauit dauid salomonē filiū
τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσε δαυίδ σολομῶντα τὸν υἱὸν
suum: τ p̄cepit ei vt edificaret domū dn̄o
αὐτοῦ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ κω

deo israel. ⁊ dixit dauid: salomon fili mihi
θεῷ ἰσραήλ. καὶ εἶπεν δαυίδ, σολομὼν τέκνον ἐμοὶ
fuit in aīa mea vt edificarē domū nomi=
ἐγένετο ἐπὶ ψυχῆ μου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόμα=
ni dn̄i dei mei. ⁊ fact⁹ est ad me sermo do
τι κυρίου τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἐγένετο ἐπ᾽ ἐμὲ λόγος κυ=
mini dicens: sāguinē in multitudinē effudisti: ⁊ bella
ρίου λέγων, αἷμα εἰς πλῆθος ἐξέχεας, καὶ πολέμους
magna fecisti: nō edificabis domū nomi=
μεγάλους ἐποίησας, οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόμα
ni meo: qm̄ sanguinē multū effudisti in terra co=
τί μου, ὅτι αἵματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τῆς γῆς ἐναν
ram me. ecce fili⁹ nascit̄ tibi: hic erit vir re
τίον μου. ἰδοὺ υἱὸς τίκτεταί σοι, οὗτος ἔσται ἀνὴρ ἀνα
quiei: ⁊ requiē dabo ei ab oībus ini
παύσεως, καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχ=
micis suis p circuitū: qm̄ salomon nomē ei⁹: ⁊
θρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, ὅτι σολομὼν ὄνομα αὐτοῦ, καὶ
pacē ⁊ ociū dabo in israel in dieb⁹
εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις
illius. ipse edificabit domū nomini meo: ⁊
αὐτοῦ. οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ
ipse erit mihi in filiū: ⁊ ego ero ei in pa=
οὗτος ἔσται μοι εἰς υἱόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πα
trē: ⁊ parabo soliū regni ei⁹
τέρα. καὶ ἑτοιμάσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ
in israel vsq; in seculū. ⁊ nūc filij mi sit dn̄s tecū
ἐν ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. καὶ νῦν υἱέ μου εἴη κύριος μετὰ
⁊ diriges ⁊ edificabis domū dn̄o
σοῦ, καὶ κατευθυνεῖς καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον κυρίῳ
deo tuo: sicut locut⁹ est de te. verūtn̄ det tibi do
τῷ θεῷ σου, ὡς ἐλάλησε περὶ σοῦ. πλὴν δῴη σοι κύ
min⁹ sapiētiā ⁊ intellectū: ⁊ cōfortet te in is
ριος σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ κατισχύσαι σε ἐπὶ ἰσ=
rael: vt custodias tu ⁊ facias legē do=
ραήλ, τοῦ φυλάσσεσθαί σε καὶ ποιεῖν τὸν νόμον κυ=
mini dei tui. tūc prosper eris: si custodieris
ρίου τοῦ θεοῦ σου. τότε εὐοδωθήσῃ, ἐὰν φυλάξῃς
vt facias mandata ⁊ iudicia: que p̄=
τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνε
cepit dn̄s moysi in israel. virili
τείλατο κύριος τῷ μωυσῇ ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. ἀνδρί
ter age ⁊ cōfortare ne timeas neq; paueas: ⁊ ecce ego
ζου καὶ ἴσχυε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
scdm̄ paupertatē meā preparaui ad domū do
κατὰ τὴν πτωχίαν μου ἡτοίμασα εἰς τὸν οἶκον κυ=
mini auri talenta centū milia: ⁊ ar
ρίου χρυσίου ταλάντων ἑκατὸν χιλιάδας, καὶ ἀργυ
gēti talēta mille milia: ⁊ es ⁊ fer
ρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας, καὶ χαλκὸν καὶ σί
rum cui⁹ nō est pōdus: qm̄ in multitudinē est. ⁊
δηρον οὗ οὐκ ἔστι σταθμός, ὅτι εἰς πλῆθος ἐστίν. καὶ
ligna ⁊ lapides p̄paraui: ⁊ appone in his.
ξύλα καὶ λίθους ἡτοίμασα, καὶ πρόσθες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
⁊ tecum in multitudinē facietes opa artifices
καὶ μετὰ σοῦ εἰς πλῆθος ποιούντων ἔργα τεχνῖται
latomi lapidū: ⁊ artifices lignoꝝ ⁊ oīs sapiēs
λατόμοι λίθων, καὶ τέκτονες ξύλων καὶ πᾶς σοφὸς
in omni ope in auro ⁊ argēto in ere
ἐν παντὶ ἔργῳ ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ ἐν χαλκῷ
⁊ ferro qb⁹ nō est numerus: surge ⁊ fac
καὶ σιδήρῳ οἷς οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἀνάστηθι καὶ ποίει
⁊ dn̄s tecum. ⁊ p̄cepit dauid oibus
καὶ κύριος μετὰ σοῦ. καὶ ἐνετείλατο δαυὶδ πᾶσι
pricipibus israel: vt adiuuarent salomo=
τοῖς ἄρχουσιν ἰσραήλ, ἀντιλαβέσθαι τῷ σολομῶν
nē filiū suū. ⁊ dixit: nōne dn̄s vobiscū? ⁊
τι υἱῷ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, οὐχὶ κύριος μεθ᾽ ὑμῶν; καὶ
fecit reqescere vos p circuitū: qm̄ dedit in manu mea
ἀνέπαυσεν ὑμᾶς κυκλόθεν, ὅτι παρέδωκεν ἐν χερσί μου
habitantes terrā: ⁊ subiecta est t̄ra coram
τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον

dn̄o deo israel. Dixit
q; dauid
ad salomonem. Fili mi:
voluntatis mee fuit
vt edificarē domū no=
mini dn̄i dei mei: sed fa
ctus est s̄mo dn̄i ad me:
dicens. Multū sāguinē
effudisti: & plurima
bella bellasti: non pote
ris edificare domū no=
mini meo:
tāto effuso sāguine co
rā me. Filius q nascetur
tibi: erit vir quietissi=
mus. Faciā eū reqes
cere ab oīb⁹ inimicis su
is p circuitū: & ob hanc
causā pacificus vocabi=
tur: & pacē & ocium da
bo in israel cūctis dieb⁹
eius. Ipse edificabit do
mū noī meo: & ipse erit
mihi in filiū & ego ero
illi ī patrem firmaboq;
soliū regni eius
sup israel ī eternū. Nūc
ergo fili mi:
sit dn̄s tecū & p̄sperar̄:
& edifica domum
dn̄o deo tuo sicut locu
tus es de te.
Detq; tibi dn̄s pruden
tiam & sensum
vt regere possis isr̄l &
custodire
legē dn̄i dei tui. Tunc
enim proficere poteris
si custodieris mandata
& iudicia que prece=
pit dominus
moysi vt doceret isr̄l.
Confortare & viriliter
age: ne timeas neq; pa
ueas: ecce ego ī paupta
tic'la mea p̄paraui īpēsas
dom⁹ dn̄i: auri talenta
cētū milia: & argenti
mille milia talentorū:
eris vero & ferri nō est
pōd⁹: vincitur enī nūer⁹
magnitudīe. Ligna &
lapides p̄paui ad vniuer
sa īpēdia. Habes quoq;
plurimos artifices
latomos & cemētarios
artificesq; lignorum
& oīm artiū: ad faciēdū
op⁹ prudentissimos in
auro & argēto in ere fer
ro cui⁹ nō ē nūer⁹. Sur
ge igr̄ & fac & erit dn̄s
tecū. P̄cepit quoq; dd̄
cūctis pricipib⁹ isr̄l vt
adiuuarēt salomonē fi=
liū suū. Cernitis inqēs q
dn̄s de⁹ vr̄ vobiscū sit &
dederit vobis reqem p
circuitum: & tradiderit
oēs inimicos vr̄os ī ma=
nus vr̄as: & subiecta sit
terra corā

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר דָּוִיד
לִשְׁלֹמֹה בְּנִי אֲנִי הָיָה עִם לְבָבִי
לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָי׃ וַיְהִי
עָלַי דְּבַר יְהוָה לֵאמֹר דָּם לָרֹב הָיָה
שָׁפַכְתָּ וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ לֹא לָחַם
תִבְנֶה בַיִת לִשְׁמִי כִּי דָמִים רַבִּים בָּנָה רָבַב
שָׁפַכְתָּ אַרְצָה לְפָנָי׃ הִנֵּה בֵן נוֹלָד יָלַד
לָךְ הוּא יִהְיֶה אִישׁ מְנוּחָה וַהֲנִיחוֹתִי נוּחַ
לוֹ מִכָּל אוֹיְבָיו מִסָּבִיב כִּי שְׁלֹמֹה סָבַב
יִהְיֶה שְׁמוֹ וְשָׁלוֹם וָשֶׁקֶט אֶתֵּן עַל שָׁלַם נָתַן
יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו׃ הוּא יִבְנֶה בַיִת יוֹם
לִשְׁמִי וְהוּא יִהְיֶה לִי לְבֵן וַאֲנִי לוֹ הָיָה
לְאָב וַהֲכִינוֹתִי אֶת כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ כּוּן
עַל יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם׃ עַתָּה בְנִי עָלַם
יְהִי יְהוָה עִמָּךְ וְהִצְלַחְתָּ וּבָנִיתָ בֵּית צָלַח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר עָלֶיךָ׃
אַךְ יִתֶּן לְךָ יְהוָה שֵׂכֶל וּבִינָה
וִיצַוְּךָ עַל יִשְׂרָאֵל וְלִשְׁמוֹר אֶת צָוָה
תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ אָז תַּצְלִיחַ יָבַה
אִם תִּשְׁמוֹר לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻקִּים שָׁמַר עָשָׂה
וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה שָׁפַט
אֶת מֹשֶׁה עַל יִשְׂרָאֵל חֲזַק וֶאֱמָץ
אַל תִּירָא וְאַל תֵּחָת׃ וְהִנֵּה בְעָנְיִי יָרֵא חָתַת
הֲכִינוֹתִי לְבֵית יְהוָה זָהָב כִּכָּרִים עָנָה
מֵאָה אֶלֶף וְכֶסֶף אֶלֶף אֲלָפִים כִּכָּרִים
וְלַנְּחֹשֶׁת וְלַבַּרְזֶל אֵין מִשְׁקָל כִּי שָׁקַל
לָרֹב הָיָה וְעֵצִים וַאֲבָנִים הֲכִינוֹתִי
וַעֲלֵיהֶם תּוֹסִיף׃ וְעִמְּךָ לָרֹב עֹשֵׂי יָסַף
מְלָאכָה חֹצְבִים וְחָרָשֵׁי אֶבֶן וָעֵץ לָאַךְ
וְכָל חָכָם בְּכָל מְלָאכָה׃ לַזָּהָב לַכֶּסֶף
וְלַנְּחֹשֶׁת וְלַבַּרְזֶל אֵין מִסְפָּר קוּם סָפַר
וַעֲשֵׂה וִיהִי יְהוָה עִמָּךְ׃ וַיְצַו דָּוִיד הָיָה
לְכָל שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל לַעְזֹר לִשְׁלֹמֹה שׂוּר
בְנוֹ׃ הֲלֹא יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עִמָּכֶם
וְהֵנִיחַ לָכֶם מִסָּבִיב כִּי נָתַן בְּיָדִי אֵת נוּחַ סָבַב
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי כָּבַשׁ פָּנָה

יהוה ולפני עמו׃ עתה תנו לבבכם
ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם
וקומו ובנו את מקדש יהוה
האלהים להביא את ארון ברית
יהוה וכלי קדש האלהים לבית
הנבנה לשם יהוה׃

Cap.xxiij

ודויד זקן ושבע ימים וימלך את
שלמה בנו על ישראל׃ ויאסף את
כל שרי ישראל והכהנים והלוים׃
ויספרו הלוים מבן שלשים שנה
ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם
לגברים שלשים ושמונה אלף׃
מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה
עשרים וארבעה אלף ושטרים
ושפטים ששת אלפים׃ וארבעת
אלפים שערים וארבעת אלפים
מהללים ליהוה בכלים אשר
עשיתי להלל׃ ויחלקם דויד
מחלקות לבני לוי לגרשון קהת
ומררי׃ לגרשני לעדן ושמעי׃ בני
לעדן הראש יחיאל וזיתם ויואל
שלשה׃ בני שמעי שלמית וחזיאל
והרן שלשה אלה ראשי האבות
ללעדן׃ ובני שמעי יחת זינא
ויעוש ובריעה אלה בני שמעי
ארבעה׃ ויהי יחת הראש וזיזה
השני ויעוש ובריעה לא הרבו
בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת׃
בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל
ארבעה׃ בני עמרם אהרן ומשה
ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים
הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני
יהוה לשרתו ולברך בשמו עד
עולם׃ ומשה איש האלהים בניו
יקראו על שבט הלוי׃ בני משה
גרשום ואליעזר׃ בני גרשום שבואל

נתן / דרש / בנה קדש / בוא / ארן ברת / כלה / יום מלך / אסף / שור / ספר / עלה היה / גלל שמן / לאך / רבע / הלל / עשה חלק / שנה רבה / היה / בדל קדש / עלם קטר / ברך / קרא

dño & corā pplo eius. Prebete igr̄ corda vr̄a & aīas vr̄as: vt queratis dominum deum vr̄m: & cōsurgite & edificate sanctuarium domino deo: vt ītroducatur arca federis: & vasa deo consecrata in domum que edificatur nomini domini.

23.

IGitur dd̄ senex & plen⁹ dieɋ regē constituit salomōez filiū suū sup israel: & congregauit oēs pricipes israel & sacerdotes atq̧ leuitas. Numeratiq̧ sunt leuite a viginti annis & supra: & inuēti sunt virorum trigīta octo milia: Ex his electi sūt & distributi ī ministeriū dom⁹ dñi viginti quattuor milia: prepositorū aūt & iudicum sex milia. Porro quattuor milia ianitores & totidem psaltes canentes domino in organis que fecerat ad canēdū: & distribuit eos dauid per vices filiorū leui: gerson videlicet & caath & merari. Filii gerson leedan & semei: filii leedan principes: iehihel & zetthan & iohel tres. Filii semei: salomith & ozihel & aran tres. Isti prīcipes familiarum leedan. Porro filii semei: leeth & ziza & iaus & baria. Isti filii semei quattuor. Erat autem leeth prior: ziza scd̄s. Porro iaus & baria nō habuerūt plurios filios: & idcirco in vna familia vnaq̧ domo cōputati sunt. Filii caath amrā & isaar hebrō & ozihel quattuor. Filii amrā aarō & moyses. Seperatusq̧ est aarō vt ministraret ī scā scōrū ipse & filii ei⁹ ī sepiternū: & adoleret incensū dño ɋm ritū suū: ac bn̄diceret noī eius in perpetuū. Moysi quoq̧ hoīs dei filii annumerati sūt in tribu leui. Filii moysi: gerson & eliezer. Filii gerson: subuhel

dño & coram pplo eius. nūc igit̄ date
κυρίου καὶ ἐναντίον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. νῦν οὖν δότε τὰς
corda vr̄a & aīas vr̄as vt queratis do
καρδίας ὑμῶν καὶ τὰς ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ἐκζητῆσαι κυ
minū deū vr̄m. & surgite & edificate
ρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. καὶ ἀνάστητε καὶ οἰκοδομήσατε τὸ
sāctuariū dño deo vr̄o: vt introducatis ar
ἁγίασμα κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, τοῦ εἰσενεγκεῖν τὴν κιβω
cā federis dñi: & vasa scā dei in
τὸν διαθήκης κυρίου, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εἰς
domū edificatā nomini dñi.
τὸν οἶκον τὸν οἰκοδομούμενον τῷ ὀνόματι κυρίου.

Ca.23.

ET dauid senior & plenus dieɋ: &
Καὶ δαυὶδ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν, καὶ
regnare fecit salomonē filiū suū pro se in
ἐβασίλευσε σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀνθ' ἑαυτοῦ ἐπὶ
israel: & cōgregauit oēs principes israel
ἰσραήλ, καὶ συνήγαγε πάντας τοὺς ἄρχοντας ἰσραὴλ
& sacerdotes & leuitas: & nūerati sunt
καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λευίτας, καὶ ἠριθμήθησαν
leuite a triginta annis & supra. & fuit
οἱ λευῖται ἀπὸ τριάκοντα ἔτους καὶ ἐπάνω. καὶ ἐγένε
numerus eoɋ per capita eoɋ in viros
το ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας
triginta & octo milia. ex his p̄fecti
τριάκοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας. ἀπὸ τούτων ἐργοδιῶ
operū in opib⁹ domus dñi viginti & quat
κται ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ οἴκου κυρίου εἴκοσι καὶ τέσσα
tuor milia: & scribe & iudices sex mi
ρες χιλιάδες, καὶ γραμματεῖς καὶ κριταὶ ἓξ χιλιά
lia: & ianitores quattuor milia. & laudātes
δες, καὶ πυλωροὶ τέσσαρες χιλιάδες. καὶ αἰνοῦντες
dn̄z in organis: q̄ fecerat ad laudādū
τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ὀργάνοις, οἷς ἐποίησε τοῦ αἰνεῖν τῷ
dn̄m quattuor milia. & distribuit eos dauid
κυρίῳ τέσσαρες χιλιάδες. καὶ διεῖλεν αὐτοὺς δαυὶδ
per dies filiis leui: gerson & caath
ἐφ' ἡμέρας τοῖς υἱοῖς λευί, τῷ γερσὼν καὶ τῷ καὰθ τῷ
merari gerson: laadā & semei filii leadam
μεραρὶ τῷ γερσών, λααδὰν καὶ σεμεεῖ υἱοὶ λεαδὰμ
princeps ieiel. & zethā & ioel tres. filii semei,
ὁ ἄρχων ἰεϊὴλ. καὶ ζηθὰν καὶ ἰωὴλ τρεῖς. υἱοὶ σεμεεΐ.
salomith & oziel & aran tres. isti principes
σαλωμὶθ καὶ ὀζιὴλ καὶ ἀρὰν τρεῖς. οὗτοι ἄρχοντες
familiaɋ laadan. & filii semei: ieeth & zi
τῶν πατριῶν τῷ λααδάν. καὶ υἱοὶ σεμεεῖ, ἰεὲθ καὶ ζι
za & ioas & beria: isti filii semei quat
ζὰ καὶ ἰωὰς καὶ βερία, οὗτοι υἱοὶ σεμεεῖ τέσσα
tuor. & erat ieeth priceps: & ziza secundus. &
ρες. καὶ ἦν ἰεὲθ ὁ ἄρχων, καὶ ζιζὰ ὁ δεύτερος. καὶ
ioas & beria nō multiplicauerūt filios: & facti
ἰωὰς καὶ βερία οὐκ ἐπλήθυναν υἱούς, καὶ ἐγενήθη
sunt in domo familie in cōputatiōe vna. filii ca
σαν εἰς οἶκον πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν. υἱοὶ κα
ath: amram & isaar & chebron & oziel quat
άθ, ἀμρὰμ καὶ ἰσαὰρ καὶ χεβρὼν καὶ ὀζιὴλ τέσσα
tuor. filii amram: aaron & moyses. & separat⁹
ρες. υἱοὶ ἀμράμ, ἀαρὼν καὶ μωυσῆς. καὶ διεστά
est aaron vt scīficaret̄ scīm scōɋ ipse & filii
λη ἀαρὼν τοῦ ἁγιασθῆναι ἅγιον ἁγίων αὐτὸς καὶ υἱοὶ
eius vsq̧ in sēpiternū: vt adolerēt icēsū corā dño: vt
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, τοῦ θυμιᾶν ἐναντίον κυρίου, τοῦ
ministrarēt ei & orarent in noīe
λειτουργεῖν αὐτῷ καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι
eius vsq̧ in ppetuū. & moyses hō dei:
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. καὶ μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ,
& filii eius vocati sūt in tribu leui.
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν ἐπὶ τῆς φυλῆς λευί.
filii moysi: gersam & eliezer. filii zersam: subiel
υἱοὶ μωυσῆ, γηρσὰμ καὶ ἐλιέζερ. υἱοὶ ζηρσάμ, σουβιὴλ

καὶ καὶ

princeps. & fuerūt filij eliezer: rabia pzīceps. &
ὁ ἄρχων. καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ ἐλιέζερ, ῥαβία ὁ ἄρχων. καὶ
nō erant eliezer filij alij. & filij rabia multi
οὐκ ἦσαν τῷ ἐλιέζερ υἱοὶ ἕτεροι. καὶ οἱ υἱοὶ ῥαβία ηὐξήν
plicati sūt i altitudie. filij isaar: salometh pzīceps. filij che
θησαν εἰς ὕψος. υἱοὶ ἰσαάρ, σαλωμὴθ ὁ ἄρχων. υἱοὶ χε
bzon: ieria pzīceps: amaria secūd⁹ iaziel ter
βρών, ἰεριὰ ὁ ἄρχων, ἀμαρία ὁ δεύτερος, ἰαζιὴλ ὁ τρί
tius: iacamias quart⁹. filij oziel: michas pzīceps
τος, ἰακαμίας ὁ τέταρτος. υἱοὶ ὀζιήλ, μιχᾶς ὁ ἄρχων
& iosias secūd⁹. filij merari: moolli & musi.
καὶ ἰωσείας ὁ δεύτερος. υἱοὶ μεραρεί, μοολλὶ καὶ μουσεί.
filij moolli: eleazar & cis. & moztu⁹ ē eleazar: &
υἱοὶ μοολλί, ἐλεάζαρ καὶ κίς. καὶ ἀπέθανεν ἐλεάζαρ, καὶ
nō erant ei filij: sed filie. & accepertūt e=
οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί, ἀλλ' ἢ θυγατέρες. καὶ ἔλαβον αὐ=
as filij cis frēs eoꝝ. filij musi: moolli &
τὰς υἱοὶ κὶς ἀδελφοὶ αὐτῶν. υἱοὶ μουσεί, μοολλὶ καὶ
eder & hierimoth tres. hi filij leui ꝑ domos familia=
ἐδὲρ καὶ ἱερειμὼθ τρεῖς. οὗτοι υἱοὶ λευὶ κατ' οἴκους πατρι
rū suarū: pzincipes familiaꝝ suarū per visi
ῶν αὐτῶν, ἄρχοντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπί
tationē eorū per numerū nominū eoꝝ & per
σκεψιν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ κα=
capita eoꝝ faciētes opera ministerij
τὰ κεφαλὴν αὐτῶν ποιοῦντες τὰ ἔργα τῆς λειτουργίας
dom⁹ dn̄i: a vigiti ānis & supra. qm̄ dixit
οἴκου κυρίου, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. ὅτι εἶπεν
dauid: requiē dedit dn̄s deus israel pplo suo:
δαυίδ, κατέπαυσε κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐ=
& habitauit in hierusalem vsq̧ in eternū. &
τοῦ, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν ἱερουσαλὴμ ἕως αἰῶνος. καί
leuitis nō est tollere tabnaculū & oīa
γε τοῖς λευίταις οὐκ ἔστιν αἴρειν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα
vasa eius ad ministeriū eius: qm̄ in
τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς, ὅτι ἐν τοῖς
sermōib⁹ dauid nouissimis est numer⁹ filioꝝ
λόγοις δαυίδ τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν
leui a viginti ānis & supra. qm̄ cōstituit eos
λευὶ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. ὅτι ἔστησεν αὐτοὺς
in manu filioꝝ aarō: ad ministrādū in domo
ἐπὶ χεῖρα τῶν υἱῶν ἀαρών, τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ
dn̄i in aulis & in pastophozijs: &
κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια, καὶ
in purificatione oīum sctōꝝ: & in
ἐπὶ τὸν καθαρισμὸν πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ἐπὶ τὰ
opib⁹ ministerij domus dei: & in
ἔργα τῆς λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ εἰς τοὺς
panib⁹ propositiōis: & in simila sa=
ἄρτους τῆς προθέσεως, καὶ εἰς τὴν σεμίδαλιν τῆς θυ
crificij: & in laganis azimis: & in sar
σίας, καὶ εἰς τὰ λάγανα τὰ ἄζυμα, καὶ εἰς τὰ τη=
tagine coctis: & in fermētatis: & in oīni ponde
γανιστά, καὶ εἰς τὰ πεφυρμένα, καὶ εἰς πᾶν ἀποστη=
re & mēsura: & vt stēt mane ad confiten
θμὸν καὶ μέτρον, καὶ τοῦ στῆναι πρωῒ τοῦ ἐξομολογεῖ
dum & laudādū dn̄m: siliter vesperi in om
σθαι καὶ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ, οὕτως τὸ ἑσπέρας ἐπὶ πάν
nib⁹ oblationib⁹ holocaustozū dn̄o
των τῶν ἀναφερομένων ὁλοκαυτωμάτων τῷ κυρίῳ
in sabbatis & in neomenijs & in
ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν
solēnitatib⁹ per numeꝝ eaꝝ: & iuxta iudi
ταῖς ἑορταῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν κρί
ciū in ipsis semꝑ corā dn̄o. & custodient
σιν ἐπ' αὐτοῖς διαπαντὸς ἐνώπιον κυρίου. καὶ φυλάξουσι
obseruatiōes tabnaculi federis: & obser
τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν φυλα=
uatiōes sctūarij: & obseruatiōes filioꝝ aaron fra
κὴν τοῦ ἁγίου, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν ἀαρὼν τῶν ἀδελ
trum eoꝝ: vt ministrarēt in domo dn̄i.
φῶν αὐτῶν, τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου. Ca. 24

primus. Fuerunt autē filii eliezer: roobia primus: & nō erant eliezer filii alii. Porro filii roobia multiplicati sūt nimis. Filii isaar salimoth primus: filii hebron ieriau prim⁹: amarias secundus: iazihel terti⁹: iecmaan quartus. Filii ozihel: micha primus: iesia secundus. Filii merari: mooli & musi. Filii mooli: eleazar & cis. Mortu⁹ est autē eleazar & nō habuit filios sed filias: acceperūtq̧ eas filii cis fratres earū. Filii musi mooli & eder & hierimuth tres. Hi filii leui in cognationibus & familiis suis: principes per vices & numerum capitū singulorū: q faciebāt opera ministerii domus dn̄i a viginti annis & supra. Dixit enim dauid. Requiem dedit dominus deus israel pplo suo: & habitationē hierusalē vsq̧ ī eternū: nec erit officii leuitarū vt vltra portent tabernaculū & omnia vasa eius ad ministrādū. Iuxta p̄cepta quoq̧ dauid nouissima supputabitur nūer⁹ filiorū leui a vigīti ānis & supra: & erūt sub manu filioꝝ aaron in cultum domus domini: in vestibulis & in exedris: & in loco purificatiōis & in sctūario & ī vniuersis opib⁹ ministerii templi dei. Sacerdotes āt sup panes ꝑpositiōis & ad sille sacrificiū & ad lagana & azyma & sartaginē & ad torrēdū: & sup omē pōd⁹ atq̧ mēsurā. Leuite vero vt stēt mãe ad cōfitēdū & canendū dn̄o: siliterq̧ ad vespā tā ī oblatione holocaustorū dn̄i q̧ in sabbatis & calendis & solēnitatibus reliqs iuxta nūeꝝ & cerimōias vniuscuiusq̧ rei iugiter corā dn̄o: & custodiāt obseruationes tabernaculi federis: & ritū sactuarii: & obseruationē filioꝝ aaron fratrum suorū: vt ministrēt in domo dn̄i. 24.

הראש׃ ויהיו בני אליעזר רחביה | היה
הראש ולא היה לאליעזר בנים |
אחרים ובני רחביה רבו למעלה׃ | רבב עלה
בני יצהר שלמית הראש׃ בני |
חברון יריהו הראש אמריה השני |
יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃ | שלש רבע
בני עזיאל מיכה הראש וישיה |
השני׃ בני מררי מחלי ומושי בני |
מחלי אלעזר וקיש׃ וימת אלעזר | מות
ולא היו לו בנים כי אם בנות | היה בנה
וישאום בני קיש אחיהם׃ בני מושי | נשא
מחלי ועדר וירמות שלשה׃ אלה |
בני לוי לבית אבתיהם ראשי |
האבות לפקודיהם במספר שמות | ספר
לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת | גלל לאה
בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה׃ |
כי אמר דויד הניח יהוה אלהי | נוח
ישראל לעמו וישכן בירושלם עד | שכן
לעולם׃ וגם ללוים אין לשאת את | עלם
המשכן ואת כל כליו לעבדתו׃ כי | כלה
בדברי דויד האחרנים המה מספר |
בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה׃ |
כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת | עמד
בית יהוה על החצרות ועל הלשכות |
ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת | עשה
בית האלהים׃ וללחם המערכת | ערך
ולסלת למנחה ולרקיקי המצות | רקק מצץ
ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה | חבת רבך
ומדה׃ ולעמד בבקר בבקר להדות | שור מדד
ולהלל ליהוה וכן לערב׃ ולכל | ידה
העלות עלות ליהוה לשבתות | עלה
לחדשים ולמעדים במספר | יעד
כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה׃ | שפט תמד
ושמרו את משמרת אהל מועד ואת | פנה שמר
משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן |
אחיהם לעבדת בית יהוה׃ |

Ca.xxiiij. וְלִבְנֵי אַהֲרֹן מַחְלְקוֹתָם בְּנֵי אַהֲרֹן
חָלַק נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃
מוּת וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי אֲבִיהֶם
כָּהַן וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֲנוּ אֶלְעָזָר
וְאִיתָמָר׃ וַיֶּחָלְקֵם דָּוִיד וְצָדוֹק מִן
בְּנֵי אֶלְעָזָר וַאֲחִימֶלֶךְ מִן בְּנֵי אִיתָמָר
מָצָא רָבַב לִפְקֻדָּתָם בַּעֲבֹדָתָם׃ וַיִּמָּצְאוּ בְנֵי
אֶלְעָזָר רַבִּים לְרָאשֵׁי הַגְּבָרִים מִן
בְּנֵי אִיתָמָר וַיַּחְלְקוּם לִבְנֵי אֶלְעָזָר
רָאשִׁים לְבֵית אָבוֹת שִׁשָּׁה עָשָׂר
שָׁמַן וְלִבְנֵי אִיתָמָר לְבֵית אֲבוֹתָם שְׁמוֹנָה׃
גָּרַל וַיַּחְלְקוּם בְּגוֹרָלוֹת אֵלֶּה עִם אֵלֶּה כִּי
הָיָה שׂוּר הָיוּ שָׂרֵי קֹדֶשׁ וְשָׂרֵי הָאֱלֹהִים מִבְּנֵי
כָּתַב אֶלְעָזָר וּבִבְנֵי אִיתָמָר׃ וַיִּכְתְּבֵם שְׁמַעְיָה
פָּנָה בֶן נְתַנְאֵל הַסֹּפֵר מִן הַלֵּוִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן
אֶבְיָתָר וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת לַכֹּהֲנִים
וְלַלְוִיִּם בֵּית אָב אֶחָד אָחֻז לְאֶלְעָזָר
וְאָחֻז אָחֻז לְאִיתָמָר׃ וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל
שָׁנָה הָרִאשׁוֹן לִיהוֹיָרִיב לִידַעְיָה הַשֵּׁנִי׃
שָׁלַשׁ רָבַע לְחָרִם הַשְּׁלִשִׁי לִשְׂעֹרִים הָרְבִעִי׃
חָמַשׁ לְמַלְכִּיָּה הַחֲמִשִׁי לְמִיָּמִן הַשִּׁשִּׁי׃
שָׁבַע שָׁמַן לְהַקּוֹץ הַשְּׁבִעִי לַאֲבִיָּה הַשְּׁמִנִי׃
תָּשַׁע עָשַׂר לְיֵשׁוּעַ הַתְּשִׁעִי לִשְׁכַנְיָהוּ הָעֲשִׂרִי׃
לְאֶלְיָשִׁיב עַשְׁתֵּי עָשָׂר לְיָקִים
שָׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר׃ לְחֻפָּה שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
רָבַע לְיֶשֶׁבְאָב אַרְבָּעָה עָשָׂר׃ לְבִלְגָּה
חֲמִשָּׁה עָשָׂר לְאִמֵּר שִׁשָּׁה עָשָׂר׃
לְחֵזִיר שִׁבְעָה עָשָׂר לְהַפִּצֵּץ שְׁמוֹנָה
עָשָׂר׃ לִפְתַחְיָה תִּשְׁעָה עָשָׂר
לִיחֶזְקֵאל הָעֶשְׂרִים׃ לְיָכִין אֶחָד
וְעֶשְׂרִים לְגָמוּל שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים׃
לִדְלָיָהוּ שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים לְמַעַזְיָהוּ
אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים׃ אֵלֶּה פְקֻדָּתָם
שָׁפַט לַעֲבֹדָתָם לָבוֹא לְבֵית יְהוָה כְּמִשְׁפָּטָם
בְּיַד אַהֲרֹן אֲבִיהֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה

Porro filiis aarō he
partitiōes erāt: filii
aaron nadab et abiu et
eleazar & ithamar.
mortui sunt aūt nadab
& abiu ante patrē suū
absq; liberis: sacerdo-
tioq; functus est eleazar
et ithamar. Et diuisit
eos dauid et sadoch de
filiis eleazari: & achime
lech de filiis ithamar
ſm vices suas & ministe
riū. Inuētiq; sūt multo
plures filii eleazar in
principibus viris q̄ʒ
filii ithamar: diuisit aūt
eis: hoc est filiis eleazar
principes p familias se
decim:
et filiis ithamar p famili
as & domos suas octo.
Porro diuisit vtrasq; in
ter se & familias sortib9
Erāt enim principes sā
ctuarii et pricipes dom9
dei: tam de filiis eleazar
q̄ʒ de filiis ithamar. De
scripsitq; eos semeias fi
li9 nathanel scriba le-
uites corā rege & prici
pib9 et sadoch sacerdote
& achimelech filio abia
thar: pricipib9 quoq; fa
miliarū sacerdotaliū &
leuitarū vnā domū q̄ ce
teris p̄erat eleazar et al
terā domūq̄ sub se habe
bat ceteros: ithamar.
Exiuit aūt sors prima
ioiarib: secunda iedeie:
tertia hari: quarta seo
ri: qnta melchia: sexta
maiman: septima
acchos: octaua abia.
nona
iesu: decima sechenia:
vndecima eliasib: duo
decima iacim
tredecima hoppha:
decima quarta isbaab
decimaqnta belga:
decimasexta emmer:
decimaseptima ezir:
decimaoctaua
aphses: decimanona
apheceia:
vicesima ezechiel: vi-
cesima prima iacim
vicesimasecūda gamul
vicesimatertia dilaiau: vi
cesimaquarta maziau.
He vices eorum
ſm ministeria sua vt in
grediātur domū domi
ni: & iuxta ritum suum
sub manu aaron patris
eorū sicut p̄ceperat dn̄s

Et filiorū aaron partitiōes: filii arron: n
Καὶ τῶν υἱῶν ἀαρὼν διαιρέσεις, υἱοὶ ἀαρών, ν
dab & abiu eleazar & ithamar. & mortu9 ē
δὰβ καὶ ἀβιοὺ ἐλεάζαρ καὶ ἰθάμαρ. καὶ ἀπέθανε
dab & abiu corā patre suo: & f
δὰβ καὶ ἀβιοὺ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ υ
nō fuerūt eis: & sacdotio fūct9 ē eleazar & ithamar f
οὐκ ἦσαν αὐτοῖς, καὶ ἱεράτευεν ἐλεάζαρ καὶ ἰθάμαρ υ
aaron. & diuisit eos dauid & sadduc de
ἀαρών. καὶ διεῖλεν αὐτοὺς δαυὶδ καὶ σαδδοὺκ ἐκ τ
filiis eleazar: & achimelec de filiis ithamar ſm
υἱῶν ἐλεάζαρ, καὶ ἀχιμέλεχ ἐκ τῶν υἱῶν ἰθάμαρ κατ
cōputationē eorū ſm ministeriū eorū:
τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν
& inuēti sunt filii eleazar plures in pricipes p
καὶ εὑρέθησαν υἱοὶ ἐλεάζαρ πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν
tentiū: quā filii ithamar. & diuisit eos
νατῶν, παρὰ τοὺς υἱοὺς ἰθάμαρ. καὶ διεῖλεν αὐτο
filiis eleazar in pricipes in domos famili
τοῖς υἱοῖς ἐλεάζαρ εἰς ἄρχοντας εἰς οἴκους πατρ
sedecim. & filiis ithamar per domos fami
ἑκκαίδεκα. καὶ τοῖς υἱοῖς ἰθάμαρ κατ᾽ οἴκους πατ
rū eorū octo. & diuisit eos in sortib9 h
ῶν αὐτῶν ὀκτώ. καὶ διεῖλεν αὐτοὺς ἐν κλήροις τ
ad hos: qm̄ erāt pricipes sācto
τους πρὸς τούτους, ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν ἁγίω
& pricipes dei in filiis eleazar &
καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ θεοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς ἐλεάζαρ κα
in filiis ithamar. & descripsit eos sameas fili9 natha
ἐν τοῖς υἱοῖς ἰθάμαρ. καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς σαμέας υἱὸς ναθα
el scriba de leui: coram rege
ὴλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ λευΐ, κατεναντίον τοῦ βασιλέως κ
pricipib9 & sadduc sacerdote & achimelec fi
τῶν ἀρχόντων καὶ σαδδοὺκ τοῦ ἱερέως καὶ ἀχιμέλεχ υἱ
abiathar: & pricipib9 familiarū sacerdo
ἀβιάθαρ, καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τῶν ἱερέ
& leuitarū. dom9 familie vna: vna eleaza
καὶ τῶν λευιτῶν. οἶκος πατριᾶς εἷς, εἷς τῷ ἐλεάζα
& domus familie vna: vna ithamar. & exiuit
καὶ οἶκος πατριᾶς εἷς, εἷς τῷ ἰθάμαρ. καὶ ἐξῆλθεν
sors prima ioarib: idcia secunda.
κλῆρος ὁ πρῶτος τῷ ἰωαρείβ, τῷ ἰδεΐα ὁ δεύτερος
charim tertia: seorim quarta:
τῷ χαρὶμ ὁ τρίτος, τῷ σεωρεὶμ ὁ τέταρτος, τῷ
melchia quinta. miamim sexta: acco
μελχία ὁ πέμπτος, τῷ μιαμεὶμ ὁ ἕκτος, τῷ ἀκκ
septima: abia octaua: iasu nona
ὁ ἕβδομος, τῷ ἀβία ὁ ὄγδοος, τῷ ἰασοῦ ὁ ἔννατος
sechenia decima: eliasub vndecim
τῷ σεχενία ὁ δέκατος, τῷ ἐλιασοὺβ ὁ ἑνδέκατος
iacim duodecima: ophpha tredecima:
τῷ ἰακεὶμ ὁ δωδέκατος, τῷ ὀφφὰ ὁ τρεισκαιδέκατος
isbaab quarta decima: belga
τῷ ἰσβαὰβ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος, τῷ βελγὰ ὁ
quinta decima: emmer sexta decima:
πεντεκαιδέκατος, τῷ ἐμμὴρ ὁ ἑκκαιδέκατος, τῷ
chezir septima decima: aphessi octaua de
χηζεὶρ ὁ ἑπτακαιδέκατος, τῷ ἀφεσσεῖ ὁ ὀκτωκαιδέ
cima. phathia nona decima: hiezech
κατος. τῷ φαθία ὁ ἐννεακαιδέκατος, τῷ ἰεζεκιὴλ
vicesima: iachim prima & vicesima: g
ὁ εἰκοστός, τῷ ἰαχεὶμ ὁ πρῶτος καὶ εἰκοστός, τῷ γ
mul scda & vicesima: dalaia tertia
μοὺλ ὁ δεύτερος καὶ εἰκοστός, τῷ δαλαΐα ὁ τρίτο
& vicesima: moozia quarta & vicesima.
καὶ εἰκοστός, τῷ μοοζίᾳ ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστός
hec cōputatio eorū ſm ministeriū eo
αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐ
rum: vt ingrediantur in domū dn̄i iuxta r
τῶν, τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἶκον κυρίου κατὰ τὴν κρί
tū suū: p manū aaron patris eorum: sicut
σιν αὐτῶν, διὰ χειρὸς ἀαρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καθὼς

preceperat dñs deus israel. et filijs leui
ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, καὶ τοῖς υἱοῖς λευὶ
qui reliqui fuerāt: filijs amram subael. filijs
τοῖς καταλοίποις, τοῖς υἱοῖς ἀμρὰμ σουβαήλ. τοῖς υἱοῖς
subael: iadaia rabia. filijs rabia: prīceps io
σουβαήλ, ἰαδαΐα τῷ ῥαβία. τοῖς υἱοῖς ῥαβία, ὁ ἄρχων ἰο
sia. filijs issaar: salomith. filijs salo
σία. τοῖς υἱοῖς ἰσαάρ, σαλομίθ. τοῖς υἱοῖς σαλο=
mith. iaath filijs ieddiu amaria scōs: ia=
μὶθ, ἰαάθ. τοῖς υἱοῖς ἰεδδίου ὁ ἀμαρία ὁ δεύτερος, ἰα
ziel terti⁹: iacamias quartus. filijs oziel:
ζιὴλ ὁ τρίτος, ἰακαμίας ὁ τέταρτος. τοῖς υἱοῖς ὀζιήλ,
micha. filijs micha: semmer: frater micha isi=
μιχά. τοῖς υἱοῖς μιχά, σεμμήρ, ὁ ἀδελφὸς μιχὰ ἰσί
as. filijs isie: zacharias. filijs merari: moo
ας. τοῖς υἱοῖς ἰσίου, ζαχαρίας. τοῖς υἱοῖς μεραρί, μοο
li et musi: iozias fili⁹ eius. filij merari iozias
λὶ καὶ μουσί, ἰοζίας υἱὸς αὐτοῦ. υἱοὶ μεραρί, ἰοζίας
filius eius: soam et sacchur et abari. moo
υἱὸς αὐτοῦ, σοὰμ καὶ σακχοὺρ καὶ ἀβαρί. τῷ μοο
li: eleazar. et nō erāt eleazar filij: cis:
λί, ἐλεάζαρ. καὶ οὐκ ἦσαν τῷ ἐλεάζαρ υἱοί. τῷ κίς,
filij cis hieremael filij musi: mooli et eder et hie
υἱοὶ κὶς ἱερεμαὴλ υἱοὶ μουσί, μοολὶ καὶ ἔδερ καὶ ἱε=
rimoth. isti filij leuitaꝝ ſm domos fa
ριμώθ. οὗτοι υἱοὶ τῶν λευιτῶν κατ' οἴκους τῶν πα
miliaꝝ suaꝝ. et miserūt et ipsi sortes sicut fra
τριῶν αὐτῶν. καὶ ἔβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρους καθὼς οἱ ἀ
tres eoꝝ. filij aaron coram dauid
δελφοὶ αὐτῶν. υἱοὶ ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ δαυὶδ τοῦ
rege et sadduc et achimelech: et prīcipes
βασιλέως καὶ σαδδοὺκ καὶ ἀχιμέλεχ, καὶ οἱ ἄρχοντες
familiarū sacerdotū et leuitaꝝ astātes.
τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν παρεστῶτες.
familia primi in ꝯspectu fratris eius
πατριὰ τοῦ πρώτου κατέναντι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
iunioris.
τοῦ νεωτέρου.

Ca. 25.

Et cōstituit dauid rex et prīcipes exer
Καὶ ἔστησε δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυ=
citus sup opa filios asaph et heman et idithum:
νάμεως εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς ἀσὰφ καὶ αἰμὰν καὶ ἰδιθούμ,
qui prophetabant in citharis et in nablis et in
τοὺς ἀποφθεγγομένους ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλοις καὶ ἐν
cymbalis. et fuit numer⁹ eoꝝ per capita vi
κυμβάλοις. καὶ ἐγένετο ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν ἀν=
rorū operātium in seruitute eoꝝ. filij asaph: sac=
δρῶν τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ δουλείᾳ αὐτῶν. υἱοὶ ἀσάφ, σακ
chur et ioseph et nathanias et asirela. filij asaph: adhe
χοὺρ καὶ ἰωσὴφ καὶ ναθανίας καὶ ἀσειρηλά. υἱοὶ ἀσάφ, ἐχό
rentes asaph ꝓphete adherētes regi idi
μενοι ἀσὰφ τοῦ προφήτου ἐχόμενοι τοῦ βασιλέως. τῷ ἰδι=
thum: filij idithum: godolias et suri et isaia et a=
θούμ, υἱοὶ ἰδιθούμ, γοδολίας καὶ σουρὶ καὶ ἰσαΐα καὶ ἀ=
sabia et maththathias sex adherētes pri suo:
σαβία καὶ μαθθαθίας ἓξ ἐχόμενοι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
idithū in citharis q ꝓphetabat cōfessionem et
ἰδιθοὺμ ἐν κινύραις τοῦ προφητεύοντος ἐξομολόγησιν καὶ
laudē dño. heman: filij heman: bocchias et
αἴνεσιν τῷ κυρίῳ. τῷ αἱμάν, υἱοὶ αἱμάν, βοκχίας καὶ
maththanias et oziel et subael: et ierimoth et ananias
ματθανίας καὶ ὀζιὴλ καὶ σουβαήλ, καὶ ἱεριμὼθ καὶ ἀνανίας
et anani et elitha et goddolathi et rommathi ezer et ies
καὶ ἀνανὶ καὶ ἠλιθὰ καὶ γοδδολαθὶ καὶ ῥωμμαθεὶ ἐζὲρ καὶ ἰεσ
bacasa: et mallithi et othir et mazioth: oēs isti
βακασά, καὶ μαλλιθὶ καὶ ὠθεὶρ καὶ μαζιώθ, πάντες οὗτοι
filij heman vidētis regi in ſmōib⁹ dei
υἱοὶ τοῦ αἱμὰν τοῦ ὁρῶντος τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις θεοῦ
vt exaltaret cornu: et dedit deus
τοῦ ὑψῶσαι κέρας. καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ

deus israel. Porro filiorū leui qui reliq fuerāt de filiis amrā erat subahel: et de filiis subahel iedeia. De filiis quoq; roobie: princeps iesias. Isaaris vero fili⁹ salemoth: filiusq; salemoth ianadiath. Filiusq; ei⁹ ieriau prim⁹ amarias secūdus: iazihel tertius: iechmoam quartus. Filius ozihel: micha filius micha samir: frater micha iesia: filiusq; iesie zacharias: filii merari: mooli & musi: filius oziau bennon: fili⁹ quoq; merari ozi au & soē et sachur: et hebri. Porro mooli filius eleazar: qui non habebat liberos. filius vero cis hieramihel: filii musi: mooli: eder et hierimoth. isti filii leui secundum domos familiarū suarū. Miserūtq; & ipsi sortes cōtra fratres suos filios aarō coram dauid rege: et sadoch et ahimelech: et principibus familiarū sacerdotaliū et leuiticarum: tam maiores q̄ minores: oēs sors eq̄lit diuidebat.

Igitur dauid 25. & magistrat⁹ exercitus segregauerūt ī ministeriū filios asaph & hemā & idithū q ꝓpheta rēt in citharis & psalteriis & cymbalis ſm nūerū suū dedicato sibi officio seruientes. De filiis asaph zahur & ioseph et nathania & azarela filii asaph sub manu asaph ꝓphetātis iuxta regē. Porro idithum: filii idithum godolias: sori ieseias: et asabias: & mathathias: sex sub manu patris sui idithū: qui in cithara ꝓphetabat sup cōfitētes & laudātes dñm. Hemā quoq;: filii hemā: bociau: mathaniu: oziel: subuhel: & hierimoth ananias anani eliatha geldelthi & romethiezer & iesbaccasa: mellothi othir mozioth. Omnes isti filii hemā videntis regis in sermonibus dei vt exaltaret cornu. Deditq; deus

אלהי ישראל׃ ולבני לוי הנותרים — יתר
לבני עמרם שובאל לבני שובאל
יחדיהו׃ לרחביהו לבני רחביהו
הראש ישיה׃ ליצהרי שלמות לבני
שלמות יחת׃ ובני יריהו אמריהו
השני יחזיאל השלישי יקמעם — שנה שלש
הרביעי׃ בני עזיאל מיכה לבני — רבע
מיכה שמיר׃ אחי מיכה ישיה לבני
ישיה זכריהו׃ בני מררי מחלי ומושי
בני יעזיהו בנו׃ בני מררי ליעזיהו
בנו ושהם וזכור ועברי׃ למחלי
אלעזר ולא היה לו בנים׃ לקיש
בני קיש ירחמאל׃ ובני מושי מחלי
ועדר וירימות אלה בני הלוים
לבית אבתיהם׃ ויפילו גם הם — נפל גרל
גורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפני — מנה
דויד המלך וצדוק ואחימלך וראשי
האבות לכהנים וללוים אבות
הראש לעמת אחיו הקטן׃

Cap. xxv.

ויבדל דויד ושרי הצבא
לעבדה לבני אסף והימן וידותון — בדל שור
הנבאים בכנרות בנבלים ובמצלתים — צלל
ויהי מספרם אנשי מלאכה — היה ספר
לעבדתם׃ לבני אסף זכור ויוסף — לאך
ונתניה ואשראלה בני אסף על
יד אסף הנבא על ידי המלך׃
לידותון בני ידותון גדליהו וצרי
וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה
על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא
על הודות והלל ליהוה׃ להימן — ידה
בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל
שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה
גדלתי ורממתי עזר ישבקשה
מלותי הותיר מחזיאות׃ כל אלה
בנים להימן חזה המלך בדברי
האלהים להרים קרן ויתן האלהים — רום נתן

לְהֵימָן בָּנִים אַרְבָּעָה עָשָׂר וּבָנוֹת
שָׁלוֹשׁ׃ כָּל אֵלֶּה עַל יְדֵי אֲבִיהֶם
בַּשִּׁיר בֵּית יְהוָה בִּמְצִלְתַּיִם נְבָלִים
וְכִנֹּרוֹת לַעֲבֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים עַל
יְדֵי הַמֶּלֶךְ אָסָף וִידוּתוּן וְהֵימָן׃ וַיְהִי
מִסְפָּרָם עִם אֲחֵיהֶם מְלֻמְּדֵי שִׁיר
לַיהוָה כָּל הַמֵּבִין מָאתַיִם שְׁמוֹנִים
וּשְׁמוֹנָה׃ וַיַּפִּילוּ גּוֹרָלוֹת מִשְׁמֶרֶת
לְעֻמַּת כַּקָּטֹן כַּגָּדוֹל מֵבִין עִם תַּלְמִיד׃
וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הָרִאשׁוֹן לְאָסָף לְיוֹסֵף
גְּדַלְיָהוּ הַשֵּׁנִי הוּא וְאֶחָיו וּבָנָיו שְׁנֵים
עָשָׂר׃ הַשְּׁלִשִׁי זַכּוּר בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ הָרְבִיעִי לַיִּצְרִי בָּנָיו
וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ הַחֲמִישִׁי נְתַנְיָהוּ
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ הַשִּׁשִּׁי
בֻקִּיָּהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
הַשְּׁבִיעִי יְשַׂרְאֵלָה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים
עָשָׂר׃ הַשְּׁמִינִי יְשַׁעְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ הַתְּשִׁיעִי מַתַּנְיָהוּ בָּנָיו
וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ הָעֲשִׂירִי שִׁמְעִי
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ עַשְׁתֵּי עָשָׂר
עֲזַרְאֵל בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ הַשְּׁנֵים
עָשָׂר לַחֲשַׁבְיָה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
לִשְׁלֹשָׁה עָשָׂר שׁוּבָאֵל בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ לְאַרְבָּעָה עָשָׂר מַתִּתְיָהוּ
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ לַחֲמִשָּׁה עָשָׂר
לִירֵמוֹת בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ לְשִׁשָּׁה
עָשָׂר לַחֲנַנְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
לְשִׁבְעָה עָשָׂר לְיָשְׁבְּקָשָׁה בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ לִשְׁמוֹנָה עָשָׂר לַחֲנָנִי בָּנָיו
וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ לְתִשְׁעָה עָשָׂר
לְמַלּוֹתִי בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
לְעֶשְׂרִים לֶאֱלִיָּתָה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים
עָשָׂר׃ לְאֶחָד וְעֶשְׂרִים לְהוֹתִיר בָּנָיו
וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ לִשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים
לְגִדַּלְתִּי בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃

שיר · ספר למד · בין מאה · שמן נפל · גרל שמר · גדל למד · שנה · שלש · רבע · חמש · שבע · שמן · תשע · עשר

heman filios quattuordecim & filias tres. Vniuersi sub manu patris sui ad cātandū in tēplo dñi distributi erāt in cymbalis & psalteriis et citharis ī ministeria domus dei iuxta regē: asaph videlicet & idithū & heman. Fuit aūt numerus eorū cū fratribus suis q erudiebāt cāticū dñi cuncti doctores ducēti octogīta octo. Miserūtq sortes p vices suas ex equo tā maior q̄ minor: doct9 pariter et indoctus. Egressaq est sors prima ioseph qui erat de asaph: scđa godolie: ipi & filiis ei9 et fratrib9 ei9 duodecī: tertia zachur filiis & fratribus eius duodecim: quarta isari filiis & fratribus eius duodecim: quinta nathanie filiis & fratrib9 ei9 duodecim: sexta bocciau filiis & fratrib9 eius duodecim: septima isreela filiis & fratrib9 eius duodecim: octaua esaie filiis & fratribus eius duodecim: nona mathanie filiis & fratrib9 ei9 duodecī: decima semeie filiis et fratrib9 ei9 duodecim: vndecima azarel filiis & fratribus eius duodecī: duodecima asabie filiis & fratribus eius duodecim: tertiadecima subuhel filiis & fratribus eius duodecim: quartadecima mathathie filiis & fratrib9 ei9 duodecim: quintadecima hierimoth filiis & fratribus eius duodecī: sextadecima ananie filiis & fratribus eius duodecim septimadecima iesboccase filiis & fratrib9 eius duodecī: octauadecima anani filiis & fratribus ei9 duodecim: nonadecima mellothi filiis & fratribus eius duodecim: vicesima eliatha filiis & fratribus ei9 duodecī vicesimaprima othir filiis & fratribus eius duodecim: vicesimasecunda goddolathi filiis & fratribus eius duodecim:

heman filios quattuordecim: & filias tres.
αἱμὰν υἱοὺς τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ θυγατέρας τρεῖς
vniuersi hi cū pře suo: canentes
πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὑμνῳδοῦντ
in domo dñi: in cymbalis & in nablis & i
ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐ
citharis in ministeriū domus dei iuxta
κινύραις εἰς τὴν δουλείαν οἴκου τοῦ θεοῦ ἐχόμενα τοῦ
regem: & asaph & idithum & heman. & fuit
βασιλέως, καὶ ἀσὰφ καὶ ἰδιθοὺμ καὶ αἱμάν. καὶ ἐγένετ
numerus eorū cū fratribus suis: q̄ erudit
ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, δεδιδαγ
erāt ad cātādū dño: ois itelligēs ducēti octoginta
μένοι ᾄδειν κυρίῳ, πᾶς συνιὼν διακόσιοι ὀγδοηκοντα
octo. & miserūt & ipsi sortes per vices cō
οκτώ. καὶ ἐπέβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κα
tra vices ſm paruū & ſm magn
τέναντι ἐφημεριῶν κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν
intelligēs cū discipulo. & egressa ē sors prima
συνιὼν μετὰ μανθάνοντος. καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτο
asaph: godolie ioseph secūda: ipse
τῷ ἀσάφ, γοδολία τῷ ἰωσὴφ ὁ δεύτερος, αὐτὸς
& fratres eius & filij eius duodecim. te
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ τρί
tia zacchur: ipse & fratres eius & filij e
τος ζακχούρ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αυ
ius duodecim. quarta iesri: filij eius & fra
τοῦ δώδεκα. ὁ τέταρτος ἰεσρί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδε
tres eius duodecim. quinta nathanias: filij eius
φοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ πέμπτος ναθανίας, υἱοὶ αὐτο
& fratres eius duodecim. sexta bocchias: fil
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ ἕκτος βοκχίας, υἱο
eius & fratres eius duodecim. septima iasa
αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ ἕβδομος ἰασ
rela: filij eius & fratres eius duodecim. oct
ρελά, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ ὄγ
ua isaia: filij eius & fratres eius duodecim
δοος ἰσαΐα, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα
nona matthanias: filij eius & fratres eius
ὁ ἔνατος ματθανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
duodecim decima semei: filij eius & fratres e
δώδεκα. ὁ δέκατος σεμαεί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αυ
ius duodecim. vndecima asriel: filij eius & fra
τοῦ δώδεκα. ὁ ἑνδέκατος ἀσριήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελ
tres eius duodecim. duodecima asabia: filij eius
φοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ δωδέκατος ἀσαβία, υἱοὶ αὐτοῦ
& fratres eius duodecim. tertiadecima
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ τρισκαιδέκατος σου
biel: filij eius & fratres eius duodecim. quarta
βιήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ τεσσα
decima matthias: filij eius & fratres eius
ρεσκαιδέκατος ματθίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
duodecim. quinta decima hierimuth: filij eius & fra
δώδεκα. ὁ πεντεκαιδέκατος ἱεριμούθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελ
tres eius duodecim. sexta decima ananias: filij eius
φοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ ἑκκαιδέκατος ἀνανίας, υἱοὶ αὐτοῦ
& fratres eius duodecim. septima decima iesbocasa:
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ ἑπτακαιδέκατος ἰεσβοκασά,
filij eius & fratres ei9 duodecim. octaua decima ana
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ ὀκτωκαιδέκατος ἀνα
ni: filij eius & fratres eius duodecim. nona deci
νί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ ἐννεακαιδέκα
ma mallethi: filij eius & fratres eius duodecim. vi
τος μαλληθί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. ὁ ε
cesima heliatha: filij eius & fratres eius duodecī
κοστὸς ἠλιαθά, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα.
vicesima prima othir: filij eius & fratres e
ὁ εἰκοστὸς πρῶτος ὠθείρ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αυ
ius duodecim. vicesima secunda godolathi: filij eius
τοῦ δώδεκα. ὁ εἰκοστὸς δεύτερος γοδολαθί, υἱοὶ αὐτοῦ
& fratres eius duodecim.
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα.

icesima tertia maziotħ: filiȷ eius ⁊ fratres eius
εἰκοσὸς τρίτος μαζιὼθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
uodecim. vicesima quarta ramathiezer: filiȷ eius ⁊
ώδεκα. ὁ εἰκοσὸς τέταρτος ῥαμαθιέζερ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
atres eius duodecim.
δελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα.

Ca. 26.

In diuisiones ianuarū choritis: meselemias fi
Εἰς διαιρέσεις πυλῶν τοῖς κορίοις, μεσελεμίας υἱ
us core de filiȷs asaph: ⁊ meselemia filiȷ zacha
κορὲ ἐκ τῶν υἱῶν ἀσάφ, καὶ τῷ μεσελεμία υἱοὶ ζαχα
as primogenitus: iadiel secundus: zabadias
ίας ὁ πρωτότοκος, ἰαδιὴλ ὁ δεύτερος, ζαβαδίας ὁ
rtius: iathanael quartus: elam quītus: io
ρίτος, ἰαθαναὴλ ὁ τέταρτος, αἰλὰμ ὁ πέμπτος, ἰω
athan sextus: elionai septim⁹. ⁊ obed ed
θαν ὁ ἕκτος, ἐλιωναὶ ὁ ἕβδομος. καὶ τῷ ὠβὴδ ἐδ
om filiȷ sameas primogenitus: iozabad secun
ὼμ υἱοὶ σαμέας ὁ πρωτότοκος, ἰωζαβὰδ ὁ δεύτε=
us: ioa tertius: sachar quartus: nathana
ς, ἰωὰ ὁ τρίτος, σάχαρ ὁ τέταρτος, ναθανα=
quintus: amiel sext⁹: issachar septi
λ ὁ πέμπτος, ἀμιὴλ ὁ ἕκτος, ἰσάχαρ ὁ ἕβδο=
us: phellathi octauus: qm̄ benedixit ei de⁹.
ος, φελλαθὶ ὁ ὄγδοος, ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός.
samea filio eius nati sunt filiȷ prepo
αὶ τῷ σαμέα υἱῷ αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ καθεσά=
ti in domo patris eorū: qm̄ potētes
ενοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὅτι δυνατοὶ
āt fortitudine. filiȷ samea: othni ⁊ raphael ⁊ obed
ταν ἰσχύϊ. υἱοὶ σαμέα, ὀθνὶ καὶ ῥαφαὴλ καὶ ὠβὴδ
ezabad: ⁊ fratres ei⁹ filiȷ fortitudinis eliu
ἐζαβὰδ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνάμεως ἐλι
⁊ samachia. oēs hi filiȷ obed edom.
καὶ σαμαχία. πάντες οὗτοι υἱοὶ ὠβὴδ ἐδδώμ.
i ⁊ filiȷ eorū ⁊ fratres eorum for
τοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἰσχυ=
s potentia: facientes in fortitudine in operatiōe: sexa
ι δυνάμει, ποιοῦντες ἐν ἰσχύϊ ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἑξη
nta duo obed eddom. ⁊ meselemia fi=
οντα δύο τῷ ὠβὴδ ἐδδώμ. καὶ τῷ μεσελεμία υἱ
ȷ ⁊ fratres robusti octo ⁊ decē. ⁊ hosa
καὶ ἀδελφοὶ δυνατοὶ ὀκτωκαίδεκα. καὶ τῷ ὁσὰ
filio merari filiȷ custodientes pricipatū: qm̄ nō
ῷ υἱῷ μεραρὶ υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχήν, ὅτι οὐκ
at primogenitus: ⁊ posuit eū pater ei⁹ in
πρωτότοκος, καὶ ἔθετο αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἰς
incipē: chelcias secundus: tabelia tertius:
χοντα, χελκίας ὁ δεύτερος, ταβελία ὁ τρίτος,
charias quartus. oēs hi hosa filiȷ
χαρίας ὁ τέταρτος. πάντες οὗτοι τῷ ὁσὰ υἱοὶ
fratres eorū tredecim. his diuisiones
ι ἀδελφοὶ αὐτῶν δεκατρεῖς. τούτοις αἱ διαιρέσεις
ianuarū pricipib⁹ exercituū per vi
ῶν πυλῶν τοῖς ἄρχουσι τῶν δυνάμεων ἐφημερί=
s eregione fratrum eorꝫ: ad ministrādū in
ς κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, λειτουργεῖν ἐν
mo dn̄i. ⁊ miserūt sortes sm̄ paruū ⁊
κῳ κυρίου. καὶ ἔβαλον κλήρους κατὰ τὸν μικρὸν καὶ
cūdū magnū per domos familiarꝫ eorꝫ: in ianu
κατὰ τὸν μέγαν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, εἰς πύ
n ⁊ ianuam. ⁊ cecidit sors eorꝫ q̄ ad oriē
ν καὶ πύλην. καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος τῶν πρὸς ἀνα
n selemia ⁊ zacharia filio eius: consul
λὰς τῷ σελεμία καὶ ζαχαρία υἱῷ αὐτοῦ, βουλευ
s in prudētia misit sortes: ⁊ exiuit eius
ς ἐν συνέσει ἔβαλεν κλήρους, καὶ ἐξῆλθεν αὐτοῦ
sors ad aqlonē. obed eddom ad au
κλῆρος κατὰ βορρᾶν. τῷ ὠβὴδ ἐδδὼμ κατὰ νό
ū ⁊ filiȷs eius eregione domus
ν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ κατέναντι οἴκου

vicesima tertia aziud filiis & fratribus eius duodecim: vicesima quarta romethiezer filiis & fratribus ei⁹ duodeci. 26.

Diuisiones autem ianitorum de choritis messellemia filius chore de filiis asaph: filii messellemie zacharias primogenitus: iadihel secundus: zabadias tertius: iathanael quartus: ahilam quintus: iohannan sextus: elioenai septimus. Filii autem obededom semeias primogenit⁹: iozabad secūdus: iohaa tertius sachar quart⁹: nathanael quintus: amihel sextus: isachar septimus: phollathi octauus: qa benedixit illi deus. Semeie aūt filio ei⁹ nati sunt filii prefecti familiarum suarū: erāt enim filii fortissimi. Filii ergo semeia othin & raphael & obed elzabath & frēs ei⁹ viri fortissimi: heliu quoq̧ & samathias. Omēs hi de filiis obededom ipi & filii & fratres eorū fortissimi ad ministrandū sexaginta duo de obededom. Porro mesellamie filii & fratres eorum robustissimi decem & octo. De hosa aūt. i. de filiis merari semri princeps. Non enim habuerat primogenitū & idcirco posuerat eum pr̄ ei⁹ in principē: helchias secund⁹: tabelias terti⁹: zacharias quart⁹. Omnes hi filii & fratres oza tredecim. Hi diuisi sunt in ianitores vt semper principes custodiarū sicut et fratres eorum ministrarēt in domo dn̄i. Misse sunt ergo sortes ex equo: & paruis & magnis p familias suas in vnāquāq̧ portarū. Cecidit ergo sors oriētalis selemie. Porro zacharie filio ei⁹ viro prudētissimo & erudito sortito obtigit plaga septētrionalis. Obededō vero & filiis eius ad austrū in qua parte domus erat

לשלשה ועשרים למחזיאות בניו
ואחיו שנים עשר׃ לארבעה ועשרים — רבע
לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים
עשר׃ — Cap. xxvi.
למחלקות לשערים — חלק
לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני
אסף׃ ולמשלמיהו בנים זכריהו
הבכור ידיעאל השני זבדיהו — בכר שנה
השלישי יתניאל הרביעי׃ עילם — שלש רבע
החמישי יהוחנן הששי אליהועיני — חמש
השביעי׃ ולעבד אדם בנים שמעיה — שבע
הבכור יהוזבד השני יואח השלישי
ושכר הרביעי ונתנאל החמישי׃
עמיאל הששי יששכר השביעי
פעלתי השמיני כי ברכו אלהים׃
ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים — ילד משל
לבית אביהם כי גבורי חיל המה׃ — גבר
בני שמעיה עתני ורפאל ועובד
אלזבד אחיו בני חיל אליהו
וסמכיהו׃ כל אלה מבני עבד אדם
המה ובניהם ואחיהם איש חיל
בכח לעבדה ששים ושנים לעבד — כוח
אדם׃ ולמשלמיהו בנים ואחים בני
חיל שמנה עשר׃ ולחסה מן בני
מררי בנים שמרי הראש כי לא
היה בכור וישימהו אביהו לראש׃ — בכר שום
חלקיהו השני טבליהו השלשי
זכריהו הרבעי כל בנים ואחים
לחסה שלשה עשר׃ לאלה
מחלקות השערים לראשי — חלק
הגברים משמרות לעמת אחיהם — שמר
לשרת בבית יהוה׃ ויפילו גורלות — נפל גרל
כקטן כגדול לבית אבותם לשער — גדל
ושער׃ ויפל הגורל מזרחה — זרח
לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל — יעץ
הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה׃
לעבד אדם נגבה ולבניו בית

הָאֲסֻפִּים׃ לְשֻׁפִּים וּלְחֹסָה לַמַּעֲרָב — ערב
עִם שַׁעַר שַׁלֶּכֶת בַּמְסִלָּה הָעוֹלָה — סלל עלה
מִשְׁמָר לְעֻמַּת מִשְׁמָר׃ לַמִּזְרָח — שמר
הַלְוִיִּם שִׁשָּׁה לַצָּפוֹנָה לַיּוֹם אַרְבָּעָה — צפן
לַנֶּגְבָּה לַיּוֹם אַרְבָּעָה וְלָאֲסֻפִּים
שְׁנַיִם שְׁנָיִם׃ לַפַּרְבָּר לַמַּעֲרָב אַרְבָּעָה — שנה רבע
לַמְסִלָּה שְׁנַיִם לַפַּרְבָּר׃ אֵלֶּה
מַחְלְקוֹת הַשֹּׁעֲרִים לִבְנֵי הַקָּרְחִי — חלק
וְלִבְנֵי מְרָרִי׃ וְהַלְוִיִּם אֲחִיָּה עַל
אוֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּלְאֹצְרוֹת
הַקֳּדָשִׁים׃ בְּנֵי לַעְדָּן בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי
לְלַעְדָּן רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְלַעְדָּן
הַגֵּרְשֻׁנִּי יְחִיאֵלִי׃ בְּנֵי יְחִיאֵלִי זֵתָם
וְיוֹאֵל אָחִיו עַל אֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃
לַעַמְרָמִי לַיִּצְהָרִי לַחֶבְרוֹנִי לָעָזִּיאֵלִי׃
וּשְׁבֻאֵל בֶּן גֵּרְשׁוֹם בֶּן מֹשֶׁה נָגִיד עַל — נגד
הָאֹצָרוֹת׃ וְאֶחָיו לֶאֱלִיעֶזֶר רְחַבְיָהוּ — אצר
בְנוֹ וִישַׁעְיָהוּ בְנוֹ וְיֹרָם בְּנוֹ וְזִכְרִי
בְנוֹ וּשְׁלֹמִית בְּנוֹ׃ הוּא שְׁלֹמוֹת
וְאֶחָיו עַל כָּל אֹצְרוֹת הַקֳּדָשִׁים
אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ דָּוִיד הַמֶּלֶךְ וְרָאשֵׁי — קדש
הָאָבוֹת לְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת — שור מאה
וְשָׂרֵי הַצָּבָא׃ מִן הַמִּלְחָמוֹת וּמִן — לחם
הַשָּׁלָל הִקְדִּישׁוּ לְחַזֵּק לְבֵית יְהוָה׃
וְכֹל הַהִקְדִּישׁ שְׁמוּאֵל הָרֹאֶה
וְשָׁאוּל בֶּן קִישׁ וְאַבְנֵר בֶּן נֵר וְיוֹאָב
בֶּן צְרוּיָה כֹּל הַמַּקְדִּישׁ עַל יַד
שְׁלֹמִית וְאֶחָיו׃ לַיִּצְהָרִי כְּנַנְיָהוּ
וּבָנָיו לַמְּלָאכָה הַחִיצוֹנָה עַל יִשְׂרָאֵל — לאך חוץ
לְשֹׁטְרִים וּלְשֹׁפְטִים׃ לַחֶבְרוֹנִי
חֲשַׁבְיָהוּ וְאֶחָיו בְּנֵי חַיִל אֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת עַל פְּקֻדַּת יִשְׂרָאֵל
מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן מַעְרָבָה לְכֹל מְלֶאכֶת — ערב
יְהוָה וְלַעֲבֹדַת הַמֶּלֶךְ׃ לַחֶבְרוֹנִי
יְרִיָּה הָרֹאשׁ לַחֶבְרוֹנִי לְתֹלְדֹתָיו — ילד
לְאָבוֹת בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים לְמַלְכוּת — שנה רבע

ſeniorum concilium. Sephphima & hoſa ad occidentē iuxta portā que ducit ad viā aſcenſionis: cuſtodia cōtra cuſtodiā. ad orientē vero leuite ſex: et ad aquilonē quattuor per diem: atq3 ad meridiem ſimiliter in die q̄ttuor: vbi erat conciliū bini & bini. In cellulis quoq3 ianitorū ad occidentē: q̄ttuor in via: biniq3 p̄ cellulas. He ſunt diuiſiōes ianitorū filiorū chore & merari. Porro achias erat ſuper ∞∞∞∞ theſauros dom⁹ dei & vaſa ∞∞∞∞ ſanctorum. Filii quoq3 ledan filii gerſonni. ∞ De ledan principes familiarum: ledan & ∞∞ gerſonni ieiheli. Filii ieiheli: zatham ∞∞ & iohel frater eius ſuper theſauros dom⁹ domini amramitis & yſaaritis & hebrōitis et ozihelitis. Subahel aūt filius gerſan filii moyſi preproſitus theſauris. Frater quoq3 eius eliezer cuius filius raabia: & huius fili⁹ eſaias et huius filius iorā: huius quoq3 fili⁹ zechri & huius fili⁹ ſelemith. Ip̄e ſelemith & fratres eius ſuper theſauros ſanctorū q̄ ſanctificauit dd̄ rex & principes familiarū & tribuni & cēturiones & duces exercitus: de bellis & ∞∞∞∞ manubiis p̄liorū q̄ conſecrauerāt ad īſtaurationē & ſuppellectilē templi dn̄i. Hec aūt vniuerſa ſctificauit ſamuel vidēs: et ſaul filius cis: & abner fili⁹ ner: & ioab fili⁹ ſaruie: oēſq3 ſanctificauerāt ea p̄ manū ſalemith & fratrū ei⁹. Iſaaritis vero p̄erat chonenias & filii eius ad opa forinſec⁹ ſup iſrl̄ ad docēdū & iudicādum eos. Porro de hebronitis aſabias & fratres eius viri fortiſſimi mille ſeptingenti preerāt iſrael: ∞ trans iordanē cōtra occidentē in cūc is operibus dn̄i & in miniſteriū regis. Hebronitarū autē princeps fuit ieria ſecundū familias & cognationes eorum. Quadrageſimo anno regni

aſaphim in ſecūdis veſtibulis. oſa ad occi
ἀσαφὶμ εἰς δεύτερον τοῖς προθύροις. τῷ ὠσὰ πρὸς δυ
dētē cū porta paſtophorii in ſemita aſc
μαῖς μετὰ τῆς πύλης παστοφορίου ἐν τῇ τρίβῳ τῆς ἀν
ſionis cuſtodia cōtra cuſtodiā. ad orietē
βάσεως φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς. πρὸς ἀνατολὰ
leuite ſex per diē ad aqlonē: quattuor per diem
οἱ λευῖται ἓξ τὴν ἡμέραν πρὸς βορρᾶν, τέσσαρες τὴν ἡμέρα
ad meridiē. τ aſaphim duo duo p̄ ſucceſſionem
πρὸς νότον. καὶ τοῖς ἀσαφὶμ δύο δύο εἰς διαδεχομένους
τ ad occidētē quattuor. τ in ſemitā duo du
καὶ πρὸς δυσμαῖς τέσσαρες. καὶ εἰς τὴν τρίβον δύο δύ
per ſucceſſionē. he diuiſiones ianitorū filii
διαδεχόμενοι. αὗται αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν τοῖς υἱοῖ
core: τ filiis merari. τ leuite fratres e
κορέ, καὶ τοῖς υἱοῖς μεραρί. καὶ οἱ λευῖται οἱ ἀδελφοὶ α
rum ſup theſauros domus dn̄i τ ſup theſau
τῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου κυρίου καὶ ἐπὶ τῶν θησα
ros ſctōꝝ. filii laadan filii gerſon laadan princ
ρῶν τῶν ἁγίων. υἱοὶ λααδὰν υἱοὶ γηρσὼν τῷ λααδὰν ἀρχο
pes cognationū laadan: gerſon ieiel. fil
τες τῶν πατριῶν τῶν λααδάν, τῷ γηρσὼν ἰεϊήλ. υἱο
ieiel: zethan τ ioel fratres eius: ſup theſauros d
ἰεϊήλ, ζηθὰν καὶ ἰωὴλ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐπὶ θησαυρῶν ο
mus dn̄i. amran τ iſſaar τ chebron τ ozieli
κου κυρίου. τῷ ἀμρὰν καὶ ἰσαὰρ καὶ χεβρὼν καὶ ὀζιήλ
ſobiel filius gerſam filius moyſe dux ſup th
σωβιὴλ ὁ τοῦ γηρσὰμ ὁ τοῦ μωυσῆ ἡγούμενος ἐπὶ τῶν θη
ſauros. τ fratri eius eliezer raabia fili⁹ e
σαυρῶν. καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἐλιέζερ ῥααβία υἱὸς α
ius: τ ioſee filius eius: τ ioram filius eius: τ z
τοῦ, καὶ ἰωσηὲ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ζ
chri filius eius: τ ſalamith filius eius: ipſe ſala
χρὶ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ σαλαμὶθ υἱὸς αὐτοῦ, αὐτὸς σαλα
mith τ fratres eius ſup oēs theſauros
μὶθ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶ
ſctōꝝ: quos ſctificauit dauid rex: τ pr
τῶν ἁγίων, οὓς ἡγίασεν δαυὶδ ὁ βασιλεύς, καὶ οἱ ἄρ
cipes familiarū tribuni τ cēturiōes:
χοντες τῶν πατριῶν χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι,
τ p̄cipes exercitus q̄ cepeſt ex bellis
καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἃ ἔλαβον ἐκ πολέμων
τ ex ſpoliis. τ ſctificauit ab ipſis vt nō deficē
καὶ ἐκ λαφύρων. καὶ ἡγίασεν ἀπ' αὐτῶν τοῦ μὴ καθυστε
ret edificatio domus dn̄i: τ in omnib
ρῆσαι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου κυρίου, καὶ ἐπὶ πάν
bus ſctis dei q̄ ſctificauit ſamuel vidēs: τ
των τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ὅσα ἡγίασεν σαμουὴλ ὁ ὁρῶν, καὶ
ſaul filius cis: τ abenner filius ner: τ ioab
σαοὺλ ὁ τοῦ κίς, καὶ ἀβεννὴρ ὁ τοῦ νήρ, καὶ ἰωὰβ
filius ſaruia: τ oīs ſctificās per manū ſalo
ὁ τοῦ σαρουία, καὶ πᾶς ὁ ἁγιάζων διὰ χειρὸς σαλω
mith τ fratrum eoꝝum. iſſaari τ chononia τ
μὶθ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ἰσσααρὶ καὶ χονονία καὶ
filii eius ad opus miniſterii forinſec⁹ ſup
υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐργασίας τῆς ἔξω ἐπὶ
iſrael vt ſcriberent τ iudicarēt. che
τὸν ἰσραὴλ τοῦ γραμματεύειν καὶ διακρίνειν. τῷ χε
broni aſabias τ fratres eius filii fortitudinis:
βρωνὶ ἀσαβίας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνάμεως,
mille τ ſeptingenti: q̄ ſup cōſiderationē
χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι, οἱ ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως
iſrael: trās iordanē ad occidentē in
τοῦ ἰσραήλ, πέραν τοῦ ἰορδάνου πρὸς δυσμαῖς εἰς
omne miniſteriū dn̄i τ opus regis.
πᾶσαν λειτουργίαν κυρίου καὶ ἐργασίαν τοῦ βασιλέως.
chebroni iorias princeps chebroni ſm̄ gn̄a
τοῦ χεβρωνὶ ἰωρίας ὁ ἄρχων τῶν χεβρωνὶ κατὰ γε
tiones eoꝝ τ ſm̄ familias eoꝝ in anno
νέσεις αὐτῶν καὶ κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐν τῷ ἔτει
quadrageſimo regni
τῷ τεσσαρακοστῷ τῆς βασιλείας ∞∞∞∞∞∞∞∞

dauid recenſiti ſunt: τ inuēt⁹ē vir fortis in ip
δαυὶδ ἐπεσκέπησαν, καὶ ἐυρέθη ἀνὴρ δυνατὸς ἐν αὐ=
ſis in iazer galaaditidos: τ fratres eius
τοῖς ἐν ἰαζὴρ τῆς γαλααδίτιδος, καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἀυτοῦ
filij potētie duo milia τ ſeptingēti principes fami
υἱοὶ δυνάμεως δισχίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι ἄρχοντες πα=
liarū. τ cōſtituit eos dauid rex in
τριῶν. καὶ κατέσησεν ἀυτοὺς δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
ruben τ gad τ dimidie tribui manaſſe
τοῦ ῥουβὴν καὶ τ̃ γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ
in oēm ſermonē dei τ ſermonē regis.
εἰς πάντα λόγον τ̃ θεοῦ καὶ λόγον τ̃ βασιλέως. Ca.27.

Et filij iſrael ſm numerū ſuū principes
Καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν ἄρχοντες
familiarū tribuni τ cēturiones τ ſcri
τῶν πατριῶν χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ γραμμα
be miniſtrantes regi τ in oēm ſer
τεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ καὶ εἰς πάντα λό=
monē regis ſm diuiſiones in omnē ſmonē
γον τοῦ βασιλέως κατὰ διαιρέσεις εἰς πάντα λόγον
ingredientis τ egredientis mēſe ex mēſe:
τοῦ εἰσπορευομένου καὶ ἐκπορευομένου μῆνα ἐκ μηνός,
in oēs mēſes anni diuiſio vna
εἰς πάντας τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ διαίρεσις μία
viginti τ quattuor milia. τ in diuiſione
ἔικοσι καὶ τέσαρες χιλιάδες. καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς
prima mēſis primi: ieſboam filius zabdiel:
πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἰεσβοὰμ ὁ τοῦ ζαβδιήλ,
τ in diuiſione eius viginti τ quattuor mi=
καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ ἔικοσι καὶ τέσαρες χιλιά
lia. de filijs phares pīceps oīum principum
δες. ἀπὸ τῶν υἱῶν φάρες ἄρχων πάντων τῶν ἀρχόντων
exercitus mēſis primi. τ in diui
τῆς δυνάμεως τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέ
ſione mēſis ſecundi dodai achochi: τ
σεως τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου δωδαὶ ὁ ἀχωχεί, καὶ ἡ
diuiſio eius: τ macelioth dux: τ in
διαίρεσις αὐτοῦ, καὶ μακελλὼθ ὁ ἡγούμενος, καὶ ἐπὶ
diuiſione eius viginti τ quattuor milia. pri
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ ἔικοσι καὶ τέσαρες χιλιάδες. ὁ ἄρ
ceps exercitus tertius mēſe tertio bane
χων τῆς δυνάμεως ὁ τρίτος τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ βανέ=
as filius ioiade ſacerdos pīceps: τ in diuiſio
ας ὁ τοῦ ἰωιαδὲ ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσε
ne eius viginti τ quattuor milia: ipſe baneas
ως αὐτοῦ ἔικοσι καὶ τέσαρες χιλιάδες, αὐτὸς βανέας
potior triginta τ ſup triginta:
δυνατώτερος τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα,
τ in diuiſione eius amizabal filius eius.
καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ ἀμιζαβὰλ υἱὸς αὐτοῦ.
quartus in mēſe quarto aſſael frater
ὁ τέταρτος ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ ἀσαὴλ ὁ ἀδελφὸς
ioab τ zabdeas filius eius: τ fratres eius
ἰωὰβ καὶ ζαβδαίας υἱὸς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
poſt eum: τ in diuiſione ei⁹ viginti τ
ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ ἔικοσι καὶ
quattuor milia. quintus in mēſe quinto
τέσαρες χιλιάδες. ὁ πέμπτος ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ
pīceps ſamaoth fili⁹ iezra: τ in diuiſione eius
ἄρχων σαμαὼθ ὁ ἰεζρά, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτ̃
viginti τ quattuor milia. ſextus in mēſe
ἔικοσι καὶ τέσαρες χιλιάδες. ὁ ἕκτος ἐν τῷ μηνὶ τῷ
ſexto: ira filius ecces thecoites: τ in diui
ἕκτῳ, ἰρὰ υἱὸς ἐκκὴς ὁ θεκωΐτης, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέ
ſione eius viginti τ quattuor milia. ſeptimus
σεως αὐτοῦ ἔικοσι καὶ τέσαρες χιλιάδες. ὁ ἕβδομος
mēſe ſeptimo: chelles phalloni de
τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, χελλὴς ὁ φαλλωνὶ ἀπὸ τῶν
filijs ephraim: τ in diuiſione eius viginti
υἱῶν ἐφραὶμ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ ἔικοσι
qttuor milia.
καὶ τέσαρες χιλιάδες. ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

[c]dauid[d]recēſiti ſunt[e]& in
uenti ſunt viri[g]fortiſſimi
[i]iazer[k]galaad[l]fratreſq;
eius[m]robuſtioris etatis
[n]duo milia[o]ſeptingenti
[q]principes[r]familiarum.
[s]Prepoſuit autē eos[t]da
uid[u]rex[y]rubenitis ∞∞∞
[z]& gaditis[a]& dimidie[b]tri
bui[c]manaſſe:[d]in omne
[e]miniſteriū[f]dei[g]&[h]regis.
27.

Filii autem[b]iſrael[c]ſe=
cundū nūerum ſuū
[d]principes[e]familiarū[f]tri
buni ∞∞∞∞∞∞∞∞∞
[h]& centuriones[i]& prefe
cti[k]qui miniſtrabant ∞∞
[m]regi[n]iuxta[p]turmas ſu=
as ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
[q]ingredictes[r]& egredic=
tes[t]p ſingulos[t]meſes in
[y]anno ∞∞∞∞∞∞∞∞∞
∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
[b]viginti[c]quattuor[d]mili=
bus[a]ſinguli preerant.
[g]Prime[f]turme[h]in[i]primo
[h]menſe ∞∞∞∞∞∞∞∞
[k]ieſboam preerat[l]filius
[m]zabdihel ∞∞∞∞∞∞
[n]& ſub eo[p]viginti[q]quat=
tuor[r]milia.[s]De ∞∞∞∞
[t]filiis[u]phares:[x]princeps
[y]cunctorū[z]principum
[a]exercitus[b]mēſe[c]primo.
[g]Secūdi[f]mēſis habebat
[e]turmam[h]dudia[i]ohites.
∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
[l]& poſt ſe alter noīe[l]ma=
celloth[m]q regebat[o]ptē
exercit⁹[p]viginti[q]qttuor
[r]miliū.[s]Dux quoq;[t]tur
me[u]tertie[x]in menſe[y]ter=
tio erat[z]banaias[a]filius
[b]ioiade[c]ſacerdotis:[e]& in
[f]diuiſione ſua[g]viginti ∞
[h]quattuor[i]milia.[k]Ipē eſt
[l]banaias[m]fortiſſimus in
ter[n]triginta[o]& ſuper[p]tri
gīta. Preerat aūt[q]turme
ipius[r]amizadab[t]filius
eius.[u]Quartus[x]menſe
[y]quarto[z]aſael[a]frater[b]io=
ab[c]& zabedias ∞∞∞∞
[d]filius eius[e]poſt eū:[f]& in
[g]turma ei⁹[h]viginti[i]quat
tuor[k]milia.[l]Quintus
[m]menſe ∞∞∞∞∞∞∞
[n]quinto[o]princeps[p]ſama
oth[q]iezerites:[r]et in ∞∞
[s]turma ei⁹[t]viginti[u]quat
tuor[x]milia ∞∞∞∞∞∞
[y]Sextus[z]mēſe[a]ſexto[b]hy
ra[c]filius ∞∞∞∞∞∞∞
[d]acces[e]thecuites:[f]& in
[g]turma eius[h]viginti ∞∞
[i]quattuor[k]milia.[l]Septi=
mus[m]menſe ∞∞∞∞∞
[n]ſeptimo[o]helles[p]phallo
nites[q]de[r]filiis[s]ephraim:
[t]& in[u]turma eius[x]vigin=
ti[y]quattuor[z]milia. ∞∞

דָּרַשׁ מָצָא   דָּוִיד נִדְרָשׁוּ וַיִּמָּצֵא בָהֶם גִּבּוֹרֵי
גָּבַר   חַיִל בְּיַעְזֵיר גִּלְעָד׃ וְאֶחָיו בְּנֵי חַיִל
מֵאָה   אַלְפַּיִם וּשְׁבַע מֵאוֹת רָאשֵׁי הָאָבוֹת
פָּקַד   וַיַּפְקִידֵם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ עַל הָראוּבֵנִי
חָצָה   וְהַגָּדִי וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי לְכָל
דְּבַר הָאֱלֹהִים וּדְבַר הַמֶּלֶךְ׃

Ca. xxvij
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִסְפָּרָם
סָפַר   רָאשֵׁי הָאָבוֹת וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים
שׁוּר   וְהַמֵּאוֹת וְשֹׁטְרֵיהֶם הַמְשָׁרְתִים
שָׁרַת   אֶת הַמֶּלֶךְ לְכֹל דְּבַר הַמַּחְלְקוֹת
חָלַק   הַבָּאָה וְהַיֹּצֵאת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁ
בּוֹא   לְכֹל חָדְשֵׁי הַשָּׁנָה הַמַּחֲלֹקֶת
הָאַחַת עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃
עַל הַמַּחֲלֹקֶת הָרִאשׁוֹנָה לַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן יָשָׁבְעָם בֶּן זַבְדִּיאֵל
וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃
מִן בְּנֵי פֶּרֶץ הָרֹאשׁ לְכָל שָׂרֵי הַצְּבָאוֹת
לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן׃ וְעַל מַחֲלֹקֶת הַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי דּוֹדַי הָאֲחוֹחִי וּמַחֲלֻקְתּוֹ
נָגַד   וּמִקְלוֹת הַנָּגִיד וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים
שָׁלֹשׁ   וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ שַׂר הַצָּבָא הַשְּׁלִישִׁי
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע
הַכֹּהֵן רֹאשׁ וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים
רָבַע גָּבַר   וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ הוּא בְנָיָהוּ גִּבּוֹר
חָלַק   הַשְּׁלֹשִׁים וְעַל הַשְּׁלֹשִׁים וּמַחֲלֻקְתּוֹ
עַמִּיזָבָד בְּנוֹ׃ הָרְבִיעִי לַחֹדֶשׁ
הָרְבִיעִי עֲשָׂהאֵל אֲחִי יוֹאָב וּזְבַדְיָה
בְנוֹ אַחֲרָיו וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים
חָמֵשׁ   וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ הַחֲמִישִׁי לַחֹדֶשׁ
הַחֲמִישִׁי הַשַּׂר שַׁמְהוּת הַיִּזְרָח וְעַל
מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃
הַשִּׁשִּׁי לַחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי עִירָא בֶן
עִקֵּשׁ הַתְּקוֹעִי וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים
שֶׁבַע   וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ הַשְּׁבִיעִי לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי חֶלֶץ הַפְּלוֹנִי מִן בְּנֵי אֶפְרָיִם
וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃

שנן הַשְּׁמִינִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי סִבְּכַי
הַחֻשָׁתִי לַזַּרְחִי וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים
תשע וְאַרְבָּעָה אָלֶף: הַתְּשִׁיעִי לַחֹדֶשׁ
הַתְּשִׁיעִי אֲבִיעֶזֶר הָעַנְּתֹתִי לַבֶּן יְמִינִי
וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף:
עשר הָעֲשִׂירִי לַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי מַהְרַי
הַנְּטוֹפָתִי לַזַּרְחִי וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף: עַשְׁתֵּי עָשָׂר
לְעַשְׁתֵּי עָשָׂר הַחֹדֶשׁ בְּנָיָה הַפִּרְעָתוֹנִי
מִן בְּנֵי אֶפְרָיִם וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים
שנה וְאַרְבָּעָה אָלֶף: הַשְּׁנֵים עָשָׂר לִשְׁנֵים
עָשָׂר הַחֹדֶשׁ חֶלְדַּי הַנְּטוֹפָתִי
לְעָתְנִיאֵל וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה אָלֶף: וְעַל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
נגד לָרְאוּבֵנִי נָגִיד אֱלִיעֶזֶר בֶּן זִכְרִי
לַשִּׁמְעוֹנִי שְׁפַטְיָהוּ בֶּן מַעֲכָה:
לְלֵוִי חֲשַׁבְיָה בֶן קְמוּאֵל לְאַהֲרֹן
צָדוֹק: לִיהוּדָה אֱלִיהוּ מֵאֲחֵי דָוִיד
לְיִשָּׂשכָר עָמְרִי בֶּן מִיכָאֵל: לִזְבוּלֻן
יִשְׁמַעְיָהוּ בֶּן עֹבַדְיָהוּ לְנַפְתָּלִי יְרִימוֹת
בֶּן עַזְרִיאֵל: לִבְנֵי אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ
תצה בֶּן עֲזַזְיָהוּ לַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה יוֹאֵל
בֶּן פְּדָיָהוּ: לַחֲצִי הַמְנַשֶּׁה גִּלְעָדָה
יִדּוֹ בֶּן זְכַרְיָהוּ לְבִנְיָמִן יַעֲשִׂיאֵל בֶּן
אַבְנֵר: לְדָן עֲזַרְאֵל בֶּן יְרֹחָם אֵלֶּה
שור שָׂרֵי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וְלֹא נָשָׂא דָוִיד
ספר מִסְפָּרָם לְמִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמָטָּה
רבה כִּי אָמַר יְהוָה לְהַרְבּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל
כבב כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם: יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה
חלל פנה הֵחֵל לִמְנוֹת וְלֹא כִלָּה וַיְהִי בָזֹאת
היה קֶצֶף עַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָלָה הַמִּסְפָּר
יום בְּמִסְפַּר דִּבְרֵי הַיָּמִים לַמֶּלֶךְ דָּוִיד:
וְעַל אֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ עַזְמָוֶת בֶּן עֲדִיאֵל
עיר וְעַל הָאֹצָרוֹת בַּשָּׂדֶה בֶּעָרִים וּבַכְּפָרִים
גדל וּבַמִּגְדָּלוֹת יְהוֹנָתָן בֶּן עֻזִּיָּהוּ: וְעַל
עבד עֹשֵׂי מְלֶאכֶת הַשָּׂדֶה לַעֲבֹדַת

Octauus mēſe octauo ſobochai vſathites de ſtirpe zarai & in turma eius vigīti quattuor milia. Non9 menſe nono abiezer anathotites de filiis iemini & in turma eius vigīti quattuor milia. Decim9 menſe decimo marai & ipſe nethophatites de ſtirpe zarai et in turma eius viginti quattuor milia. Vndecimus menſe vnd̄cimo banaias pharathonites de filiis ephraim: & in turma eius viginti quattuor milia. Duod̄cim9 mēſe duodecimo addai nethophatites de ſtirpe gothoniel et ī turma ei9 viginti quattuor milia. Porro tribub9 preerāt in iſrl̄: rubenitis: dux eliezer filius zechri. Symeonitis: dux ſaphacias filius macha: leuitis aſabias fili9 chamuel: aaronitis ſadoch: iuda heliu frater dauid: yſachar amri filius michael: zabulonitis ieſmaias fili9 abdie: neptalitibus hierimoth fili9 oziel: filiis ephraī oſee filius ozaziu: dimidie tribui manaſſe: iohel filius phadaie: & dimidie tribui manaſſe in galaad iaddo filius zacharie: beniamī aūt iaſihel filius abner: dan vero ezrihel filius ieroam. Hi principeſ filiorū iſrl̄. Noluit autem dauid numerare eos a vigīti annis inferius: quia dixerat dominus vt multiplicaret iſrael quaſi ſtellas celi. Ioab filius ſaruie ceperat numerare nec cōpleuit: quia ſup hoc ira dei irruerat in iſrl̄: & idcirco numer9 eorū q fuerāt recēſiti nō ē relat9 in faſtos regis dd̄. Sup theſauros āt regis fuit aſmoth fili9 adihel. His aūt theſauris q erāt in vrbib9 & in vicis & in turribus preſidebat ionathan filius ozie. Operi aūt ruſtico & agricolis qui exercebant

octauus in mēſe octauo: ſabachai vſſathi
ὁ ὄγδοος ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ, σαβαχαὶ ὁ ὀυσαθὶ τ
zaraithe: ⁊ in diuiſione eius viginti ⁊
ζαραΐθη, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ
quattuor milia. nonus in mēſe nono:
τέσσαρες χιλιάδες. ὁ ἔννατος ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ
abiezer q̄ ex anathoth de tribu bēiamin: ⁊ in di
ἀβιέζερ ὁ ἐξ ἀναθὼθ ἐκ τῆς βενιαμίν· καὶ ἐπὶ τῆς δι
ſione eius viginti ⁊ quattuor milia. deci-
ρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ὁ δέκα
mus in mēſe decimo: maari netophathi zara
τος ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, μααρὶ ὁ νετοφαθὶ τῷ ζαρα
⁊ in diuiſione eius viginti ⁊ quattuor m
καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χ
lia. vndecimus in mēſe vndecimo: ba
λιάδες. ὁ ἑνδέκατος ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑνδεκάτῳ, β
naias q̄ ex pharathon de filiis ephraim: ⁊ in
ναΐας ὁ ἐκ φαραθῶν ἐκ τῶν υἱῶν ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ τ
diuiſione eius viginti ⁊ quattuor milia. du
διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ὁ δ
decimus in mēſe duodecimo: holdai neph
δέκατος ἐν τῷ μηνὶ τῷ δωδεκάτῳ, ὁλδαΐ ὁ νεφ
thi gothoniel: ⁊ in diuiſione ei9 vigin
θὶ τῷ γοθονιήλ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκο
⁊ q̄ttuor milia. ⁊ in tribub9 iſrael:
καὶ τέσσαρες χιλιάδες. καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν ἰσραήλ
ruben dux elιezer filius zechri. ſymeo
τῷ ῥουβὴν ἡγούμενος ἐλιέζερ υἱὸς ζεχρί. τῷ συμεὼ
ſaphatias fili9 maacha. leui aſabia filius ca
σαφατίας ὁ τοῦ μααχά. τῷ λευὶ ἀσαβία υἱὸς κα
muel. aaron ſadduc. iuda elia fra
μουήλ. τῷ ἀαρὼν σαδδούκ. τῷ ἰούδα ἐλία τῶν ἀδε
trū dauid. iſſachar ambri filius michael.
φῶν δαυίδ. τῷ ἰσάχαρ ἀμβρὶ ὁ τοῦ μιχαήλ. τ
zabulon ſamaias filius audiu. nephthalī hie
ζαβουλὼν σαμαΐας ὁ τοῦ αὐδίου. τῷ νεφθαλεὶμ ἱε
muth filius ezιel. ephraim oſee filius ozιu.
μοὺθ ὁ τοῦ ἐζιήλ. τῷ ἐφραΐμ ὠσηὲ ὁ τοῦ ὀζίου. τ
dimidie tribus manaſſe ioel filius phadaie. dimi
ἡμίσει φυλῆς μανασσῆ ἰωὴλ υἱὸς φαδαΐου. τῷ ἡμι
die manaſſe qui in terra galaad iaddai filius
σει τοῦ μανασσῆ τῶν ἐν γῇ γαλαὰδ ἰαδδαΐ ὁ το
zacharie. filioꝝ beniamin iaſſiel filius abenner
ζαχαρίου. τῶν υἱῶν βενιαμὶν ἰασιὴλ ὁ τοῦ ἀβεννήρ
dan azriel filius hieroam. hi patriarche
τῷ δὰν ἀζριὴλ ὁ τοῦ ἱεροάμ. οὗτοι οἱ πατριάρχαι τῶ
tribuum iſrael. ⁊ nō accepit dauid numerū
φυλῶν ἰσραήλ. καὶ οὐκ ἔλαβε δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αυ
ſorum a viginti annis ⁊ infra: qm̄ dixerat dn̄s
τῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω, ὅτι εἶπε κύριος
vt multiplicaret iſrael quaſi ſtellas celi.
πληθῦναι τὸν ἰσραὴλ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ. κ
ioab filius ſaruia incepit numerare in pplo: ⁊
ἰωὰβ υἱὸς σαρουΐα ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ, κ
nō compleuit. ⁊ facta eſt in hoc ira in iſ
οὐ συνετέλεσεν. καὶ ἐγένετο ἐν τούτῳ ὀργὴ ἐπὶ ἰσ
rael: ⁊ nō relatus eſt numerus in libro ſmoni
ραήλ, καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγω
dierum regis dauid. ⁊ ſuper theſauro
ἡμερῶν τοῦ βασιλέως δαυίδ. καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶ
regis: aſmoth filius odiel. ⁊ ſup th
τοῦ βασιλέως, ἀσμὼθ ὁ τοῦ ὠδιήλ. καὶ ἐπὶ τῶν θη
ſauros qui in agro ⁊ in vrbibus ⁊
σαυρῶν τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖ
vicis ⁊ in villis ⁊ in turribus
κώμαις καὶ ἐν τοῖς ἐποικίοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις
ioanathan fili9 ozie. ⁊ ſup agricolas
ἰωανάθαν ὁ τοῦ ὀζίου. καὶ ἐπὶ τῶν γεωργούντων τῷ
qui exercebant
ἐργαζομένων

terrā: ezrai filius chalub. τ sup vineta: se
τὴν γῆν, ἐζραὶ ὁ τοῦ χαλοὺβ. καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπελώνων, σε
mei ramatheus. τ sup thesauros qui in cel
μεεὶ ὁ ῥαμαθαῖος. καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρί
is vini: zabdi fili⁹ saphami. τ sup olivueta
ις τοῦ οἴνου, ζαβδὶ ὁ τοῦ σαφαμί. καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιώνων
: sup sycomoros in cāpestri: balaanan geddo
καὶ ἐπὶ τῶν συκαμίνων ἐν τῇ πεδινῇ, βαλααναν ὁ γεδδω
ites. τ sup thesauros olei: ioas. τ sup
ίτης. καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου, ἰωάς. καὶ ἐπὶ τῶν
oues q̄ pascebāt q̄ in saron: satrai saronites.
βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ σαρών, σατραὶ ὁ σαρωνίτης.
sup boues qui in vallibus: saphat fili⁹ adlai.
καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν τοῖς αὐλῶσι, σαφὰτ υἱὸς ἀδλαί.
sup camelos: obil ismaelites. τ sup a=
καὶ ἐπὶ τῶν καμήλων, ὠβὶλ ὁ ἰσμαηλίτης. καὶ ἐπὶ τῶν ὄ=
nos: iadias q̄ de merathō: τ sup oues: iaziz
νων, ἰαδίας ὁ ἐκ μεραθών, καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων, ἰαζὶζ ὁ
zaren⁹. omnes hi principes substantie re
γαρί. πάντες οὗτοι ἄρχοντες τῶν ὑπαρχόντων τοῦ βα
s dauid. τ ionathā patruus dauid: con=
σιλέως δαυίδ. καὶ ἰωνάθαν ὁ πατράδελφος δαυίδ, σύμ
liarius homo prudēs τ litteratus ipse. τ io
βουλος ἄνθρωπος συνετὸς καὶ γραμματεὺς αὐτός. καὶ ἰω=
fili⁹ achamani cū filiis regis. τ achitophel
λ ὁ τοῦ ἀχαμανὶ μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. καὶ ἀχιτόφελ
ōsiliarius regis. τ chusi primus amic⁹ re=
σύμβουλος τοῦ βασιλέως. καὶ χουσὶ ὁ ἀρχιεταῖρος τοῦ βασι
is. τ post achitophel adherēs ioiade fili⁹ banaie
λέως. καὶ μετὰ ἀχιτόφελ ἐχόμενος ἰωαδὲ ὁ τοῦ βαναίου
abiathar. τ prīceps exercit⁹ regis dauid ioab.
καὶ ἀβιάθαρ. καὶ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως δαυίδ ἰωάβ.
Et cōuocauit dauid oēs principes
Καὶ ἐξεκκλησίασε δαυίδ πάντας τοὺς ἄρχοντας
rael prīcipes tribuū: τ principes di
ραὴλ ἄρχοντας τῶν φυλῶν, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν δι
sionū q̄ per vices q̄ ministrabant re
αιρέσεων τῶν ἐφημεριῶν τοὺς λειτουργοῦντας τῷ βασι=
: τ principes miliarioꝝ τ centuria
εῖ, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ τῶν ἑκατοντά=
um: τ principes thesauroꝝ: τ q̄ erāt sup
ρχων, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν θησαυρῶν, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν
bstātiā eius τ oēs possessiōes regis
ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ πάσης τῆς κτήσεως τοῦ βασιλέως
filioꝝ suoꝝ cū eunuchis: τ potētes
τῶν υἱῶν αὐτοῦ σὺν τοῖς εὐνούχοις, καὶ τοὺς δυνάστας
pugnatores exercitus cōuocauit in hieru=
τοὺς μαχητὰς τῆς στρατιᾶς ἐξεκκλησίασεν ἐν ἱερου=
em. τ stetit dauid rex in medio cōcionis
σαλήμ. καὶ ἔστη δαυίδ ὁ βασιλεὺς ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας
dixit: audite me fratres mei τ ppls me⁹: mihi fu
εἶπεν, ἀκούσατέ μου ἀδελφοί μου καὶ λαός μου, ἐμοὶ ἐγέ
in corde vt edificarē domū requiei ar
το ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἶκον ἀναπαύσεως τῇ κιβω
federis dn̄i: τ stationē scabello pedum dei
διαθήκης κυ, καὶ στάσιν τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν τοῦ θεοῦ
i: τ preparaui q̄ in edificationē apta. τ di
ῶν, καὶ ἡτοίμασα τὰ εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἐπιτήδεια. καὶ εἶ=
deus: nō edificabis mihi tu domū vt nominem ego
εν ὁ θεός, οὐκ οἰκοδομήσεις μοι σὺ οἶκον τοῦ ἐπονομάσαι με
nomē meū in ea: qm̄ hō bellator es tu: τ sāgui=
ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστὴς εἶ σύ, καὶ αἵματα
: τ elegit dn̄s de⁹ isrl' in me de vniuersa domo
καὶ ἐξελέξατο κς ὁ θεὸς ιηλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ οἴκου
t essē rex in isrl' in sēpiternū: τ in iuda elegit
εἶναι βασιλέα ἐν ιηλ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐν ἰούδα ἐξελέξα
τ de domo iuda domū pris mei: τ in filijs
καὶ ἐξ οἴκου ἰούδα τὸν οἶκον τοῦ πρς μου. καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς
n me voluit vt fierem ego rex sup cūctū
ν ἐμοὶ ἠθέλησεν τοῦ γενέσθαι με βασιλέα ἐπὶ παντὶ τῷ
oib⁹ filijs meis: qm̄ multos dedit mihi filios de⁹:
ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν μου, ὅτι πολλοὺς ἔδωκέ μοι υἱοὺς ὁ θς,

terram preerat ezri filius chelub: vinearumq; cultoribus semeias romathites: cellis autē vinariis zabdias aphonites. Nam sup olivueta & ficeta quę erāt in campestribus balanā gederites: sup apothecas autem olei ioas. Porro armētis quę pascebantur in sarona p̄posit⁹ fuit setrai saronites: sup boues ī vallib⁹ saphat filius adli: sup camelos vero vbil hismaelites & super asinos iadias meronathites: super oues quoq; iazī agarenus. Oēs hi principes sustantie regis dauid. Ionathan autē patruus dauid cōsiliarius vir prudēs & litteratus: ipse & iadihel filius achamoni erāt cū filiis regis. Achitofel etiā consiliarius regis et chusi arachites amicus regis. Post achitofel fuit ioiada filius banaie & abiathar. Princeps autē exercitus regis erat ioab. 28.

Conuocauit igitur dauid omnes principes israel: duces tribuum: & p̄positos turmarum qui ministrabāt regi: tribunos quoq; & centuriones & qui preerant substātie & possessionibus regis: filiosq; suos cū eunuchis & potētes & robustissimos quosq; in exercitu hierusalē. cūq; surrexisset rex & stetisset: ait. Audite me fratres mei et populus meus. Cogitaui vt edificarē domū in q̄ requiesceret arca federis dn̄i et scabellū pedū domini dei nr̄i: & ad edificādū oīa preparaui. de⁹ autē dixit mihi: nō edificabis domū noī meo: eo q̄ sis vir bellator & sanguinem fuderis: sed & elegit dominus deus israel me de vniuersa domo patris mei vt essē rex super israel in sempiternū. De iuda enī elegit principes. Porro d̄ domo iuda domū patris mei: & de filiis patris mei placuit ei vt me eligeret regē super cunctū israel. Sed & de filiis meis: filios enī mihi multos dedit dn̄s:

האדמה עזרי בן כלוב: ועל הכרמים
כרם — שמעי הרמתי ועל שבכרמים
לאצרות היין זבדי השפמי: ועל
הזיתים והשקמים אשר בשפלה
בעל חנן הגדרי ועל אצרות השמן
רעה שבה — יועש: ועל הבקר הרעים בשרון
שרטי השרוני ועל הבקר בעמקים
שפט בן עדלי: ועל הגמלים אוביל
הישמעאלי ועל האתנות יחדיהו
המרנתי: ועל הצאן יזיז ההגרי כל
שור רכש — אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד:
יעץ בין — ויהונתן דוד דויד יועץ איש מבין
ספר — וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עם
בני המלך: ואחיתפל יועץ למלך
רעה — וחושי הארכי רע המלך: ואחרי
אחיתפל יהוידע בן בניהו ואביתר
ושר צבא למלך יואב:

Ca.xxviij

ויקהל דויד את כל
קהל — שרי ישראל שרי השבטים ושרי
חלק שרת — המחלקות המשרתים את המלך
ושרי האלפים ושרי המאות ושרי
קנה — כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם
סרס גבר — הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל
קום — אל ירושלם: ויקם דויד המלך על
אח — רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני
בנה נוח — עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון
ארן ברת — ברית יהוה ולהדם רגלי אלהינו
כון — והכנותי לבנות: והאלהים אמר
לי לא תבנה בית לשמי כי איש
לחם — מלחמות אתה ודמים שפכת:
בחר — ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל
היה — בית אבי להיות למלך על ישראל
עלם נגד — לעולם כי ביהודה בחר לנגיד
ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי
מלך — בי רצה להמליך על כל ישראל:
רבב — ומכל בני כי רבים בנים נתן לי יהוה

וַיִּבְחַר בִּשְׁלֹמֹה בְנִי לָשֶׁבֶת עַל   יָשַׁב
כִּסֵּא מַלְכוּת יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר לִי שְׁלֹמֹה בִנְךָ הוּא יִבְנֶה   אָמַר בָּנָה
בֵיתִי וַחֲצֵרוֹתָי כִּי בָחַרְתִּי בוֹ לִי לְבֵן
וַאֲנִי אֶהְיֶה לּוֹ לְאָב וַהֲכִינוֹתִי אֶת   הָיָה כּוּן
מַלְכוּתוֹ עַד לְעוֹלָם אִם יֶחֱזַק   עָלַם חָזַק
לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי כַּיּוֹם   עָשָׂה צָוָה
הַזֶּה׃ וְעַתָּה לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל קְהַל   שָׁפַט
יְהוָה וּבְאָזְנֵי אֱלֹהֵינוּ שִׁמְרוּ וְדִרְשׁוּ
כָּל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְמַעַן
תִּירְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה   יָרַשׁ
וְהִנְחַלְתֶּם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם עַד   נָחַל
עוֹלָם׃ וְאַתָּה שְׁלֹמֹה בְנִי דַּע אֶת   יָדַע
אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעָבְדֵהוּ בְּלֵב שָׁלֵם
וּבְנֶפֶשׁ חֲפֵצָה כִּי כָל לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ   דָּרַשׁ
יְהוָה וְכָל יֵצֶר מַחֲשָׁבוֹת מֵבִין אִם   חָשַׁב בִּין
תִּדְרְשֶׁנּוּ יִמָּצֵא לָךְ וְאִם תַּעַזְבֶנּוּ   מָצָא עָזַב
יַזְנִיחֲךָ לָעַד׃ רְאֵה עַתָּה כִּי יְהוָה   זָנַח
בָּחַר בְּךָ לִבְנוֹת בַּיִת לַמִּקְדָּשׁ חֲזַק   בָּנָה קָדַשׁ
וַעֲשֵׂה׃ וַיִּתֵּן דָּוִיד לִשְׁלֹמֹה בְנוֹ   נָתַן
אֶת תַּבְנִית הָאוּלָם וְאֶת בָּתָּיו   בָּנָה אָלַם
וְגַנְזַכָּיו וַעֲלִיֹּתָיו וַחֲדָרָיו הַפְּנִימִים   בַּיִת עָלָה
וּבֵית הַכַּפֹּרֶת׃ וְתַבְנִית כֹּל אֲשֶׁר   בָּנָה
הָיָה בָרוּחַ עִמּוֹ לְחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה
וּלְכָל הַלְּשָׁכוֹת סָבִיב לְאֹצְרוֹת בֵּית   סָבַב
הָאֱלֹהִים וּלְאֹצְרוֹת הַקֳּדָשִׁים׃
וּלְמַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וּלְכָל   חָלַק
מְלֶאכֶת עֲבוֹדַת בֵּית יְהוָה וּלְכָל כְּלֵי   לָאַךְ עָבַד
עֲבוֹדַת בֵּית יְהוָה׃ לַזָּהָב בַּמִּשְׁקָל   כָּלָה שָׁקַל
לַזָּהָב לְכָל כְּלֵי עֲבוֹדָה וַעֲבוֹדָה לְכֹל
כְּלֵי הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקָל וּמִשְׁקַל כְּלֵי
הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקָל לְכָל כְּלֵי עֲבוֹדָה   עָבַד
וַעֲבוֹדָה׃ וּמִשְׁקָל לִמְנֹרוֹת הַזָּהָב   נוּר
וְנֵרֹתֵיהֶם זָהָב בְּמִשְׁקַל מְנוֹרָה
וּמְנוֹרָה וְנֵרֹתֶיהָ וְלִמְנֹרוֹת הַכֶּסֶף
בְּמִשְׁקָל לִמְנוֹרָה וְנֵרֹתֶיהָ בַּעֲבוֹדַת

elegit salomonē filium meum vt sederet in throno regni domini super israel: dixitq; mihi. Salomō filius tuus edificabit domū meā & atria mea. Ipm̄ enim elegi mihi in filiū: & ego ero ei in patrem: & firmabo regnū eius vsq; in eternum: si perseuerauerit facere precepta mea et iudicia sicut & hodie. Nūc ergo corā vniuerso cetu israel audiēte deo nostro custodite & perquirite cūcta mādata domini dei uestri: vt possideatis terram bonam: & relinquatis eam filiis vr̄is post vos vsq; in sempiternū. Tu autē salomō fili mi scito deū pr̄is tui: et serui ei corde perfecto & animo voluntario. Oīa enī corda scrutatur domin9: & vniuersas mētiū cogitationes intelligit. Si q̄sieris eū: inuenies: si aūt dereliq̄ris eū: piiciet te ī eternū. Nunc ergo quia elegit te dn̄s vt edificares domū sāctuarii: cōfortare et perfice. Dedit aūt dd̄ salomōi filio suo descriptionē portic9 & templi & cellariorū et cenaculi & cubiculorū in aditis & domus propitiationis: necnō et oīum que cogitauerat atriorum & exedrarū per circuitū in thesauros domus dei & in theauros sanctorum: diuisionūq; sacerdotaliū et leuiticarum in oīa opera dom9 dn̄i: & in vniuersa vasa ministerii templi domini aurum in pondere per singula vasa ministerii: argenti quoq; pondus pro vasorum & operū diuersitate: sed & in cādelabra aurea & ad lucernas aurū p mēsura vniuscuiusq; cādelabri et lucernarū: similr̄ & ī cādelabra argētea & in lucernas eorū p diuersitate mēsure pōdus argenti tradidit

elegit in salomone filio meo: vt sederet in throno re-
ἐξελέξατο ἐν σολομῶντι τῷ υἱῷ μου, καθίσαι ἐπὶ θρόνου βα-
gni dn̄i sup israel. et dixit mihi de9: salomon
σιλείας κυρίου ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπέ μοι ὁ θεός, σολομῶν
filius tuus edificabit domū meā et atria mea: qm̄
ὁ υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὰς αὐλάς μου, ὅτι
elegi in ipso vt esset mihi ī filiū: et ego ero ei in
ἐξελεξάμην ἐν αὐτῷ εἶναί μοι εἰς υἱόν, κἀγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς
patrē. et preparabo regnū eius vsq; ī eternū:
πατέρα. καὶ ἑτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος,
si pseuerauerit facere et custodire precepta mea: et
ἐὰν ἰσχύσῃ ποιεῖν καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ
iudicia mea sicut dies hec. et nūc in oculis om-
κρίματά μου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ νῦν κατ᾽ ὀφθαλμοὺς πα-
nis israel omnis cetus dn̄i: et in aurib9 dei nr̄i:
τὸς ἰσραὴλ πάσης ἐκκλησίας κυρίου, καὶ ἐν ὦσιν θεοῦ ἡμῶν,
custodite et querite cuncta mādata dn̄i
φυλάξατε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ
dei nr̄i: vt possideatis terrā bonā: et in he-
θεοῦ ἡμῶν, ἵνα κληρονομήσητε τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ κατα-
reditate relinquatis ipsā filiis vr̄is post vos vsq; ī sēpiternū.
κληρονομήσητε αὐτὴν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μεθ᾽ ὑμᾶς ἕως αἰῶνος.
et nūc salomon fili mi scito deū patrū tuorū:
καὶ νῦν σολομὼν υἱέ μου γνῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων σου,
et serui ei in corde pfecto et aīo volūtario:
καὶ δούλευσον αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελούσῃ.
qm̄ oīa corda scrutatur dn̄s: et oēs cogitationē men-
ὅτι πάσας καρδίας ἐξετάζει κύριος, καὶ πᾶν ἐνθύμημα δια-
tium cognoscit. si quesieris eū: inueniet a te. et si
νοιῶν γινώσκει. ἐὰν ζητήσῃς αὐτόν, εὑρεθήσεταί σοι. καὶ ἐὰν
reliqueris eū: relinquet te in finē. vide igi-
καταλείψῃς αὐτόν, καταλείψει σε εἰς τέλος. ἴδε τοί-
tur qm̄ elegit te vt edificares ei domū in sāctuariū:
νυν ὅτι ᾑρέτικέν σε οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον εἰς ἁγίασμα,
et cōfortare et fac. et dedit dauid salomōi
καὶ ἀνδρίζου καὶ ποίει. καὶ ἔδωκεν δαυὶδ σολομῶντι τῷ
filio suo exemplar tēpli et domorū e-
υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τῶν οἴκων αὐ-
ius: et cellariorū eius: et cenaculorū et
τοῦ, καὶ τῶν ἀποθηκῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν ὑπερῴων καὶ
cubiculorū ei9 interiorū: et domus
τῶν ταμιείων αὐτοῦ τῶν ἐσωτέρων, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ
propitiatorij et exemplar oīum que fuerāt in spū
ἱλαστηρίου καὶ τὸ παράδειγμα πάντων ὧν ἦν ἐν πνεύματι
cum eo: et atriorū dom9 dn̄i et oīum pa-
μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐλῶν οἴκου κυρίου καὶ πάντων πα-
stophoriorū q̄ ī circuitu q̄ in cellarijs dom9 dn̄i
στοφορίων τῶν κύκλῳ τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου
et cellariorū sctōrū: et in diuisioīb9 e-
καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἁγίων, καὶ εἰς τὰς διαιρέσεις τῶν
per vices sacerdotū et leuitarū: et in oē
ἐφημεριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν, καὶ εἰς πᾶσαν
opus ministerij dom9 dn̄i: et cellariorū
ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου, καὶ τῶν ἀποθηκῶν
ministerij vasorū cultus dom9 dn̄i
τῶν λειτουργησίμων σκευῶν τῆς λατρείας οἴκου κυρίου
in auro: et pondus eius oib9
εἰς τὸ χρυσίον, καὶ τὸν σταθμὸν τῆς ὁλκῆς αὐτοῦ πᾶσι
vasis ministerij et ministerij: et oibus
τοῖς σκεύεσι δουλείας καὶ δουλείας, καὶ πᾶσι τοῖς
vasis argēti in pōdere oīni vasi ministerij
σκεύεσι τοῦ ἀργυρίου ἐν σταθμῷ παντὶ σκεύει δουλείας
et ministerij: et pōdus cādelabris au-
καὶ δουλείας, καὶ σταθμὸν ταῖς λυχνίαις ταῖς χρυ-
reis et lucernis eorū: aurū in pōdere
σαῖς καὶ τοῖς λύχνοις αὐτῶν, χρυσίον ἐν σταθμῷ
cādelabri et cādelabri. et lucernis eius et
λυχνίας καὶ λυχνίας. καὶ τοῖς λύχνοις αὐτῆς καὶ
cādelabris. et aureorū et argēteorū cādelabrorū
ταῖς λυχνίαις. τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν λυχνιῶν
pondus dedit ei:
τὴν ὁλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ,

τ cādelabroꝝ dedit ei pōdus: ſimiliter pōdus
καὶ τῶν λυχνιῶν ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλκήν, ὁμοίως τὸν σαθμὸν
mēſarū propoſitiōis ſingule mēſe aureeː τ
τῶν τραπεζῶν τῆς προθέσεως ἑκάσης τραπέζης χρυσῆς, καὶ
ſimiliter argēteaꝝːτ fuſcinularū τ vaſoꝝ libāinı τ
ὡσαύτως τῶν ἀργυρῶν, καὶ τῶν κρεαγρῶν καὶ σπονδείων καὶ
phialaꝝ aureaꝝ. τ cyathos aureos in pōdere
φιαλῶν τῶν χρυσῶν. καὶ τὰ κεφφουρὲ τὰ χρυσᾶ ἐν σαθμῷ
in cyathū τ cyathum. τ pōdus aureo
εἰς κεφφὼρ καὶ κεφφώρ. καὶ τὸν σαθμὸν τῶν χρυ=
rum τ argēteoꝝ ſinguli pōderis. τ altaris
σῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν ἑκάσου σαθμοῦ. καὶ τὸν τοῦ θυσιασηρίου
incenſorum pōdus ex auro appbato. τ oſten
τῶν θυμιαμάτων σαθμὸν ἐκ χρυσίου δοκίμου. καὶ ὑπέδει
dit ei exemplar currus cherubim
ξεν αὐτῷ τὸ παράδειγμα τοῦ ἅρματος τῶν χερουβὶμ τῶν
extenſorum alis τ obūbrātiū ſup ar
διαπεπετασμένων ταῖς πτέρυξι καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς κι
cā federis dñi. oīa in ſcriptura de manu dñi de
βωτοῦ διαθήκης κυ'. πάντα ἐν γραφῇ ἐκ χειρὸς κυρίου ἔδω
dit dauid ſalomoni: ſm̄ aſſiſtētem ei
κε δαυὶδ τῷ σολομῶντι, κατὰ τὴν περιγενηθεῖσαν αὐτῷ
prudētiā: vt itelligeret pfectionē exemplaris.
σύνεσιν, τοῦ συνιέναι τὴν κατεργασίαν τοῦ παραδείγματος.
τ dixit dauid ſalomoni filio ſuo: cōfortare τ viriliter age
καὶ εἶπε δαυὶδ σολομῶντι τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου
τ fac: ne timeas τ ne paueas: qm̄ dñs deꝰ tecum:
καὶ ποίει, μὴ φοβοῦ καὶ μὴ πτοηθῇς, ὅτι κσ' ὁ θεὸς μετὰ σοῦ,
nō dimittet te τ non te derelinquet donec perfi
οὐκ ἀνήσει σε καὶ οὐ μή σε ἐγκαταλείπῃ ἕως τοῦ συντελέ=
cias tu oīe miniſteriū operis domꝰ dñi. τ ecce
σαι σε πᾶσαν λειτουργίαν ἐργασίας οἴκου κυ'. καὶ ἰδοὺ
diuiſiōes per vices ſacerdotū τ leuitaꝝ in om
αἱ διαιρέσεις τῶν ἐφημεριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν εἰς πᾶ
ne miniſteriū domus dei. τ tecum in oīni
σαν τὴν λειτουργίαν τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. καὶ μετὰ σοῦ ἐν παντὶ
ope oīs prōptus in oīni volūtario: in ſpūia ſe
ἔργῳ πᾶς πρόθυμος ἐν παντὶ ἑκουσίῳ, ἐν σοφίᾳ κα=
cūdū oēm artē: τ pricipes τ oīs pplſ
τὰ πᾶσαν τέχνην, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς
in oēs ſmōes tuos.
εἰς πάντας τοὺς λόγους σου. Ca. 29.

ET dixit dauid rex oīni eccleſie: ſa=
Καὶ εἶπεν δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, σο
lomon filiꝰ meꝰ: in quē elegit in eo dñs: iuuenis τ te
λομὼν ὁ υἱός μου, εἰς ὃν ᾑρέτικεν ἐν αὐτῷ κσ', νέος καὶ ἁπα=
ner τ opus grāde: qm̄ nō hoī hitatio: ſed dño
λὸς καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ἡ οἴκησις, ἀλλ' ἢ κῳ
deo. τ ego ſm̄ oēm potētiā meā ꝑparaui in
τῷ θεῷ. καὶ ἐγὼ κατὰ πᾶσαν τὴν δύναμίν μου ἡτοίμακα εἰς
domū dei mei aurū in aurū: τ argentū
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ μου τὸ χρυσίον εἰς χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον
in argētū: τ es in es: τ ferrum in
εἰς ἀργύριον, καὶ τὸν χαλκὸν εἰς χαλκόν, καὶ τὸν σίδηρον εἰς
ferrum: τ ligna in ligna. τ lapides onychinos: τ ad
σίδηρον, καὶ ξύλα εἰς ξύλα. καὶ λίθους ὄνυχος, καὶ πλη=
copiam lapides precioſos τ varios: τ oēm lapi
ρώσεως λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους, καὶ πάντα λί=
dē p̄cioſū: τ lapides parios i multitudinē. τ adhuc cū ha
θον τίμιον, καὶ λίθους παρίους εἰς πλῆθος. καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐ
beo i volūtatē ego i domū dñi dei mei: eſt mihi qđ acqui=
δοκῆσαί με εἰς οἶκον κυ' τοῦ θεοῦ μου, ἔσι μοι ὃ περιπεποίη=
ſiui aurū τ argētū: τ ecce dedi in domū dei
μαι χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὸν οἶκον θεοῦ
mei in altitudinē: exceptis q̄ ꝑparaui in domū ſāctā tria milia
μου εἰς ὕψος, ἐκτὸς ὧν ἡτοίμασα εἰς τὸν οἶκον τὸν ἅγιον τρισχί
talentoꝝ auri qđ ex ophir: ſeptē milia talētoꝝ
λια τάλαντα χρυσίου τοῦ ἐξ ὀφείρ, ἑπτακισχίλια τάλαντα
argenti approbati: ad liniendum in ipſis parietes tē
ἀργυρίου δοκίμου, τοῦ καταχρίσαι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱε
pli in aurum auro: τ in argentum
ροῦ εἰς τὸ χρυσίον τῷ χρυσίῳ, καὶ εἰς τὸ ἀργύριον τῷ

Aurum quoq; dedit ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
in mēſas ꝓpoſitiōis ꝓ diuerſitate mēſarū: ſimilr & argētū in alias mēſas argenteas. Ad fuſcinulas quoq; et phialas & thuribula ex auro puriſſimo: et leūculos aureos: ꝓ qualitate mēſure pōdus diſtribuit in leunculū & leunculū. Similiter & in leones argēteos diuerſū argēti pondꝰ ſeparauit. Altari autē in quo adolebatur incēſum aurū puriſſimū dedit: et vt ex ip̄o fieret ſimilitudo q̄drige cherubī extēdentiū alas et velātiū arcam federis dñi. Oīa inqt venerunt ſcripta manu dñi ad me vt ītelligerem vniuerſa opa exēplaris. Dixit quoq; dauid ſalomoni filio ſuo. Virilr age et cōfortare et fac: ne timeas & ne paueas. Dñs enī deꝰ meꝰ tecū erit: & non dimittet te nec derelinq̄t: donec pficias oīe opꝰ miniſterii domꝰ dñi. Ecce diuiſiōes ſacerdotū & leuitarū in oīe miniſteriū domus dei aſſiſtūt tibi & parati ſūt et nouerūt; tā principes q̄z populꝰ omnia p̄cepta tua 29.

LOcutuſq; eſt dauid rex ad oēm eccleſiā Salomonē filiū meum vnū elegit deus ad huc puerū et tenellū. Opꝰ enī grāde eſt: neq; enī hoī ꝑparatur habitatio ſed dño. Ego enī totis viribꝰ meis ꝑparaui impēſas domꝰ dñi dei mei aurū ad vaſa aurea: et argentū in argētea: es ī enea: ferrū in ferrea: ligna ad lignea ∞∞∞∞ lapides onychinos et quaſi ſtibinos ∞∞∞∞ & diuerſorū colorū omnē q; p̄cioſum lapidē et marmor pariū abūdantiſſime: et ſup hec q̄ obtuli in domū dei mei: de peculio meo aurū & argētū do in templū dei mei: exceptis his q̄ preparaui in edē ſanctam tria milia ∞∞∞∞ talenta auri de auro ophir: et ſeptem ∞∞∞ milia talētorū argenti ꝓbatiſſimi ad d̄aurādos parietes tēpli: et vbicūq; opꝰ eſt: aurū de auro: & vbicūq; opꝰ ē argētū

מנורה ומנורה: ואת הזהב משקל
לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן עבד
וכסף לשלחנות הכסף: והמזלגות זלג
והמזרקות והקשות זהב טהור זרק קשה
ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור טהר כפר
ולכפורי הכסף במשקל לכפור
וכפור: ולמזבח הקטרת זהב מזקק זבח זקק
במשקל ולתבנית המרכבה הכרבים בנה רכב
זהב לפרשים וסככים על ארון ארן
ברית יהוה: הכל בכתב מיד יהוה ברת
עלי השכיל כל מלאכות התבנית: שכל
ויאמר דויד לשלמה בנו חזק אמר
ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת ירא חתת
כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך רפה
ולא יעזבך עד לכלות כל מלאכת עזב כלה
עבודת בית יהוה: והנה מחלקות חלק
הכהנים והלוים לכל עבודת בית עבד
האלהים ועמך בכל מלאכה לכל לאך
נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים נדב
וכל העם לכל דבריך:
ויאמר דויד המלך לכל הקהל Cap. xxix
שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער
ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם רכך לאך
הבירה כי ליהוה אלהים: ובכל כחי גדל כחח
הכינותי לבית אלהי הזהב לזהב כון
והכסף לכסף והנחשת לנחשת
הברזל לברזל והעצים לעצים
אבני שהם ומלואים אבני פוך מלא
ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש
לרב: ועוד ברצותי בבית אלהי רצה
יש לי סגלה זהב וכסף נתתי נתן
לבית אלהי למעלה מכל הכינותי עלה
לבית הקדש: שלשת אלפים
ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת
אלפים ככר כסף מזקק לטוח זקק
קירות הבתים: לזהב ולכסף בית

לַכֶּסֶף וּלְכָל מְלָאכָה בְּיַד חָרָשִׁים
וּמִי מִתְנַדֵּב לְמַלֹּאות יָדוֹ הַיּוֹם לַיהוָה׃ נדב
וַיִּתְנַדְּבוּ שָׂרֵי הָאָבוֹת וְשָׂרֵי שִׁבְטֵי שור
יִשְׂרָאֵל וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת מאה
וּלְשָׂרֵי מְלֶאכֶת הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּתְּנוּ לַעֲבֹדַת נתן
בֵּית הָאֱלֹהִים זָהָב כִּכָּרִים חֲמֵשֶׁת
אֲלָפִים וַאֲדַרְכֹנִים רִבּוֹ וְכֶסֶף רבב
כִּכָּרִים עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וּנְחֹשֶׁת רִבּוֹ
וּשְׁמוֹנַת אֲלָפִים כִּכָּרִים וּבַרְזֶל שמן
מֵאָה אֶלֶף כִּכָּרִים׃ וְהַנִּמְצָא אִתּוֹ מצא
אֲבָנִים נָתְנוּ לְאוֹצַר בֵּית יְהוָה עַל אצר
יַד יְחִיאֵל הַגֵּרְשֻׁנִּי׃ וַיִּשְׂמְחוּ הָעָם שמח
עַל הִתְנַדְּבָם כִּי בְּלֵב שָׁלֵם הִתְנַדְּבוּ
לַיהוָה וְגַם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ שָׂמַח שִׂמְחָה
גְדוֹלָה׃ וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְהוָה לְעֵינֵי גדל ברך
כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם עלם
וְעַד עוֹלָם׃ לְךָ יְהוָה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה גבר
וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל פאר
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְהוָה הַמַּמְלָכָה מלך
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃ וְהָעֹשֶׁר נשא
וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל כבד פנה
וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל משל כוח
וּלְחַזֵּק לַכֹּל׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים ידה
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ הלל
וְכִי מִי אֲנִי וּמִי עַמִּי כִּי נַעְצֹר כֹּחַ עצר
לְהִתְנַדֵּב כָּזֹאת כִּי מִמְּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נדב מן
נָתַנּוּ לָךְ׃ כִּי גֵרִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ גור
וְתוֹשָׁבִים כְּכָל אֲבוֹתֵינוּ כַּצֵּל יָמֵינוּ ישב
עַל הָאָרֶץ וְאֵין מִקְוֶה׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ קוה
כֹּל הֶהָמוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר הֲכִינֹנוּ לִבְנוֹת המן כון
לְךָ בַיִת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ מִיָּדְךָ הוּא בנה
וּלְךָ הַכֹּל׃ וְיָדַעְתִּי אֱלֹהַי כִּי אַתָּה
בֹּחֵן לֵבָב וּמֵישָׁרִים תִּרְצֶה אֲנִי ישר רצה
בְּיֹשֶׁר לְבָבִי הִתְנַדַּבְתִּי כָל אֵלֶּה נדב
וְעַתָּה עַמְּךָ הַנִּמְצְאוּ פֹה רָאִיתִי מצא ראה

de argēto. Opera fiant per manus artificum et si quis sponte offert īpleat manū suā hodie: et offerat quod voluerit dño. Polliciti sunt itaqꝫ prīcipes familiarū & pceres tribuū isrl. Tribuni quoqꝫ et centuriones et principes possessionum regis. dederuntqꝫ ī opa domus dei auri taleta qnqꝫ milia: et solidos decē milia: argeti talenta decē milia: & eris talenta decem & octo milia: ferri quoqꝫ centū milia taletorū. Et apud quecūqꝫ inuēti sunt lapides: dederūt in thesauros dom⁹ dñi p manū iehihel gersonitis. Letatusqꝫ est popul⁹ cū vota spōte pmitterēt qa corde toto offerebāt ea dño. Sed & dauid rex letatus est gaudio magno & benedixit domino coram vniuersa multitudine & ait. Benedictus es dñe deus israel patris nostri ab eterno in eternū. Tua est dñe magnificētia et potētia et gloria atqꝫ victoria et tibi la⁹. Cūcta enī q̄ ī celo sūt & in terra tua sūt. Tuū dñe regnum: & tu es sup omnes prīcipes. Tue diuitie et tua est gloria: tu dominaris omnium. In manu tua virtus & potentia: in manu tua magnitudo & imperiū oīum. Nūc igitur deus nr̄ cōfitemur tibi et laudam⁹ nomē tuū inclytū. Quis ego & quis ppl's me⁹ vt possim⁹ hec tibi vniuersa pmittere? tua sūt oīa & q̄ de manu tua accepim⁹: dedimus tibi. Peregrini enī sum⁹ corā te & aduene: sicut omnes patres nr̄i. Dies nr̄i quasi vmbra sup terrā: & nulla est mora. Dñe de⁹ nr̄: oīs hec copia quā parauimus vt edificaretur dom⁹ noī sācto tuo: de manu tua est: et tua sūt oīa. Scio de⁹ meus q̄ pbes corda et simplicitatē diligas: vnde & ego in simplicitate cordis mei let⁹ obtuli vniuersa hec: & populum tuum qui hic repert⁹ est vidi

argento: ⁊ in omē opus per manū artificū. ⁊ q̄s
ἀργυρίῳ, καὶ εἰς πᾶν ἔργον διὰ χειρὸς τεχνιτῶν. καὶ τίς
promptus est vt impleat manus suas hodie
ὁ προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον τῷ
dño: ⁊ prōpti fuerūt principes familiarū: ⁊
κυρίῳ, καὶ προεθυμήθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, καὶ
principes filiorū israel: ⁊ tribuni ⁊ centurio
οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν ἰσλ̄, καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρ
nes: ⁊ ꝑpositi operū regis: ⁊ dispē
χοι, καὶ οἱ προστάται τῶν ἔργων τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ οἰκο-
satores: ⁊ dederūt in opa domus dñi auri ta-
νόμοι, καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου κυρίου χρυσίου τά
lenta quinqꝫ milia: ⁊ dragmas decē mille: ⁊ argen
λαντα πεντακισχίλια, καὶ δραχμὰς μυρίας, καὶ ἀργυρί
ti taleta decē milia: ⁊ eris talenta de
ου ταλάντων δέκα χιλιάδας, καὶ χαλκοῦ τάλαντα μυ
cem octo milia: ⁊ ferri centū milia talento-
ρια ὀκτακισχίλια, καὶ σιδήρου ἑκατὸν χιλιάδας ταλάν-
rum. ⁊ qb⁹ inuēti sūt apud ipsos lapides: dederūt in
των. καὶ οἷς εὑρέθησαν παρ᾽ αὐτοῖς λίθοι, ἔδωκαν εἰς τὰς
thesauros dom⁹ dñi per manū ieiel gersoni. ⁊
ἀποθήκας οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς ἰεϊὴλ τοῦ γερσωνί. καὶ
letat⁹ est ppl's cū spōte vota pmitterēt: qm̄ ex corde ple
εὐφράνθη ὁ λαὸς ἐπὶ τῷ ἑκουσιασμῷ, ὅτι ἐκ καρδίας πλή
no spōte offerebāt dño. ⁊ dauid rex
ρους ἑκουσιάσαντο τῷ κυρίῳ. καὶ δαυὶδ ὁ βασιλεὺς
letat⁹ est gaudio magno: ⁊ bñdixit rex C
εὐφράνθη εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς
dauid dño corā ecclesia dicēs: benedi
δαυὶδ τὸν κύριον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας λέγων, εὐλογη
ctus es dñe de⁹ israel pater nr̄ ab eterno
τὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
⁊ vsqꝫ in eternū: tibi dñe magnitudo ⁊ potētia ⁊
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, σοί κε ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ δύναμις καὶ
magnificētia ⁊ victoria ⁊ cōfessio: qm̄ tu
ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ ἐξομολόγησις, ὅτι σὺ
cūctorū q̄ in celo ⁊ in terra dñaris. tibi
πάντων τῶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσπόζεις. σοὶ
dñe regnū ⁊ exaltatio in oīa ⁊ in om
κύριε ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἔπαρσις εἰς πάντα καὶ εἰς πᾶ-
nem pricipatū: a te diuitie ⁊ glia a fa
σαν ἀρχήν, παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα ἐκ προσώ
cie tua: tu oīum dñaris dñe priceps oīs im
που σου, σὺ πάντων ἄρχεις κύριε ὁ ἄρχων πάσης ἀρ
perij: ⁊ in manu tua fortitudo ⁊ potētia: ⁊ in ma
χῆς, καὶ ἐν τῇ χειρί σου ἰσχὺς καὶ δυναστεία, καὶ ἐν τῇ χει
nu tua magnificare ⁊ fortificare oīa. ⁊ nūc do
ρί σου μεγαλῦναι καὶ κατισχῦσαι τὰ πάντα. καὶ νῦν κύ
mine cōfitemur tibi: ⁊ laudam⁹ nomē glie
ριε ἐξομολογούμεθά σοι, καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς δόξης
tue: qm̄ q̄s sum ego: ⁊ q̄s ppl's meus. : qm̄ po-
σου, ὅτι τίς εἰμι ἐγώ, καὶ τίς ὁ λαός μου, ὅτι ἰσχύ
tuimus pmittere spōte tibi sic? qm̄ tua sūt om D
σαμεν τοῦ ἑκουσιάσασθαί σοι οὕτως; ὅτι σά ἐστι τὰ πάν
nia: ⁊ ex tuis dedimus tibi: qm̄ peregrini sumus
τα, καὶ ἐκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι, ὅτι πάροικοι ἐσμὲν
coram te ⁊ aduene: sicut oēs patres
ἐναντίον σου καὶ πάροικοι, καθὼς πάντες οἱ πατέρες ἡ
nr̄i: ⁊ sicut vmbre dies nr̄i in terra: ⁊ nō est
μῶν, καὶ ὡς σκιαὶ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν
mora. dñe deus nr̄ ad oēm multitudinē hāc: quā
ὑπομονή. κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο, ὃ
parauimus tibi ad edificādū domū noī tuo
ἡτοιμάσαμεν σοι τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί σου
sācto: de manu eñ tua est: ⁊ tua sūt oīa. ⁊
τῷ ἁγίῳ, ἐκ χειρός γάρ σου ἐστί, καὶ σά ἐστι τὰ πάντα. καὶ
sciui dñe: qm̄ tu es probās corda: ⁊ diligēs iusti-
ἔγνων κύριε, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐξετάζων καρδίας, καὶ ἀγαπῶν δικαι
tiam: ⁊ ego in simplicitate cordis mei prōpte obtuli hec
οσύνην, καὶ ἐγὼ ἐν ἁπλότητι καρδίας μου ἑκουσιάσθην ταῦ
vniuersa: ⁊ nūc ppl'm tuū qui reptus est hic vidi
τα πάντα, καὶ νῦν τὸν λαόν σου τὸν εὑρεθέντα ὧδε εἶδον

in gaudio prompte offerre tibi dñe deus abraam ꝛ
ἐν εὐφροσύνῃ ἑκουσιασθέντα σοι κύριε ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ
iſaac ꝛ iſrael patrum nroꝝ: cuſtodi eorū
ἰσαὰκ καὶ ἰσραὴλ τῶν πατέρων ἡμῶν, φύλαξον αὐτῶν τὸ
plaſma cogitacionū cordis ppt̄ tui in eternū: ꝛ di
πλάσμα διανοιῶν καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ κα
rige corda eoꝝ ad te. ꝛ ſalomoni
τεύθυνον τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ. καὶ σολομῶντι τῷ
filio meo da cor bonum: vt faciat mādata tua ꝛ
υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθὴν, τοῦ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ
teſtimōia tua ꝛ precepta tua: ꝛ vt in fi
τὰ μαρτύριά σου καὶ τὰ προστάγματά σου, καὶ τοῦ ἐπὶ τέ=
nem adducat oīa: ꝛ vt edificet apparatū
λους ἀγαγεῖν πάντα, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι τὴν κατασκευὴν
domus tue: quē paraui. ꝛ dixit dauid omi ec
τοῦ οἴκου σου, ἣν ἡτοίμασα. καὶ εἶπεν δαυὶδ πάσῃ τῇ ἐκ
cleſie: bñdicite iā dño deo nr̄o. ꝛ benedi
κλησίᾳ, εὐλογήσατε δὴ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ εὐλόγη
xit oīs eccleſia dño deo patrū ſuoꝝ.
σε πᾶσα ἡ ἐκκλησία κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν,
ꝛ flectentes genua adorauerūt dñm
καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ
ꝛ regem. ꝛ ſacrificauit dd̄ dño ſa
καὶ τῷ βασιλεῖ. καὶ ἔθυσε δαυὶδ τῷ κυρίῳ θυ=
crificia: ꝛ obtulit holocauſta dño cra
σίας, καὶ ἀνήνεγκεν ὁλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ τῇ=
ſtrina die primi diei vitulos mille: arietes mil
ἐπαύριον τῆς πρώτης ἡμέρας μόσχους χιλίους, κριοὺς χιλί
le: agnos mille: ꝛ libamina ſua ꝛ ſacrificia
ους, ἄρνας χιλίους, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν καὶ θυσίας
in multitudinē omī iſrael. ꝛ comederūt ꝛ bi
εἰς πλῆθος παντὶ τῷ ἰσραήλ. καὶ ἔφαγον καὶ ἔ=
berūt corā dño in die illo cū letitia
πιον ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μετὰ χαρᾶς
grādi. ꝛ elegerūt regē ſcdo ſalo
μεγάλης. καὶ ἐβασίλευσαν ἐκδευτέρου τὸν σολο=
monē filiū dauid: ꝛ vnxerūt eum dño
μῶντα υἱὸν δαυὶδ, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ κυρίῳ
in regē: ꝛ ſadduc in ſacerdotē. ꝛ ſe
εἰς βασιλέα, καὶ τὸν σαδδοὺκ εἰς ἱερέα. καὶ ἐκά
dit ſalomō in throno dñi in regem pro
θισεν σολομὼν ἐπὶ θρόνου κυρίου εἰς βασιλέα ἀν=
dauid patre ſuo: ꝛ pſp fuit. ꝛ
τὶ δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εὐοδώθη. καὶ
paruerūt ei oīs iſrael. ꝛ pricipes
ἐπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς ἰσραήλ. καὶ οἱ ἄρχοντες
ꝛ potentes et cuncti filij re
καὶ οἱ δυνατοὶ καί γε πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασι=
gis dauid ſubditi ſūt ei. ꝛ magnificauit dñs
λέως δαυὶδ ὑπετάγησαν αὐτῷ. καὶ ἐμεγάλυνε κύριος
ſalomonē corā omī iſrael: ꝛ dedit ſup
τὸν σολομῶντα ἐναντίον παντὸς ἰσραήλ, καὶ ἔδωκεν ἐπ
eum gloriā regni: ſicut nō fuit in omi re
αὐτὸν δόξαν βασιλείας, ὡς οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντὸς βα=
ge ante eū ſupra iſrael. ꝛ dauid filius ieſ
σιλέως ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ ἰηλ. καὶ δαυὶδ υἱὸς ἰεσ=
ſe regnauit ſup vniuerſū iſrael. ꝛ dies qb⁹ re
σαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα ἰσραήλ. καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἰ=
gnauit ſup iſrael quadraginta āni: in chebron re=
βασίλευσεν ἐπὶ ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη, ἐν χεβρὼν ἐ=
gnauit ſeptē ānis: ꝛ in hieruſalem triginta ꝛ
βασίλευσεν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ τριάκοντα καὶ
trib⁹ ānis. ꝛ mortu⁹ ē dauid in ſenectute bōa: plenus dierū
τρία ἔτη. καὶ ἀπέθανε δαδ ἐν γήρᾳ καλῷ, πλήρης ἡμερῶν
diuitijs ꝛ gloria: ꝛ regnauit ſalomon filius eius p
πλούτῳ καὶ δόξῃ, καὶ ἐβασίλευσεν σολομὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀν
eo. ꝛ reliqui ſmōes dauid regis prio
τ' αὐτοῦ. καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι τοῦ δαυὶδ τοῦ βασιλέως οἱ πρότε
res ꝛ nouiſſimi: nōne ſunt ſcripti in ſmōib⁹ ſa
ροι καὶ οἱ ὕστεροι, οὐκ ἰδοὺ εἰσὶ γεγραμμένοι ἐπὶ λόγων σα
muel videntis: ꝛ in ſmōibus
μουὴλ τοῦ ὁρῶντος, καὶ ἐπὶ λόγων

cum ingēti gaudio tibi
offerre donaria. Dñe d̄
us abraā & yſaac & iſrl̄
patrum noſtrorum
cuſtodi in eternū hanc
voluntatem
cordis eorū: & ſemp in
veneratione tui mēs iſta
pmaneat. Salomōi quo
q; filio meo da cor pfe=
ctū: vt cuſtodiat mādata
tua et teſtimonia tua et
cerimōias tuas: et faciat
vniuerſa: & edificet edē
cui⁹ īpēſas paui. Prece
pit aūt dd̄ vniuerſe ec=
cleſie. Bn̄dicite dño d̄o
vr̄o. Et bn̄dixit omnis
eccleſia dño deo patrū
ſuorum:
& inclinauerūt ſe et ado
rauerūt dn̄m & deinde
regē. Immolauerūtq;
victimas dño: et obtu=
lerunt holocauſta die
ſequenti: tauros
mille: arietes mille: a=
gnos mille
cū libaminib⁹ ſuis & vni
uerſo ritu abūdātiſſime
in oēm iſrl̄. Et comede
rūt & biberūt corā dño
in die illo cū grādi leti=
cia: & vnxerūt ſecundo
ſalomonē filiū dauid.
Vnxerunt autē eū dño
in principē: & ſadoch
in pōtificē. Seditq; ſalo
mō ſup ſoliū dñi in re=
gē pro dauid patre ſuo
& cūctis placuit: et pa=
ruit illi omnis iſral̄. Sed
et vniuerſi pricipes &
potentes & cuncti filii
regis dd̄ dederunt ma
nū: & ſubiecti fuerūt ſalo
moni regi. Magnifica=
uit ergo dn̄s ſalomonē
ſuper omnem iſrael: &
dedit
illi gloriam regni qua
lem nullus habuit
ante eum rex iſrael. Igi
tur
dauid filius iſai regna=
uit ſup vniuerſū iſrael.
Et dies quibus regna=
uit ſuper iſrael fuerunt
quadraginta anni. In
hebron regnauit ſeptē
annis: & in hieruſalem
annis trigintā
tribus. Et mortuus eſt
in ſenectute bona ple=
nus dierū & diuitiis &
gloria. Et regnauit ſalo
mō filius eius p eo. Ge
ſta autem dauid regis
priora & nouiſſima
ſcripta ſunt
in libro ſamuel viden=
tis: & in libro

בְשִׂמְחָה לְהִתְנַדֶּב לָךְ׃ יְהוָה אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ
שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת — עָלַם חָשַׁב
לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ׃ — כּוּן
וְלִשְׁלֹמֹה בְנִי תֵּן לֵבָב שָׁלֵם לִשְׁמוֹר — נָתַן שָׁמַר
מִצְוֹתֶיךָ עֵדְוֹתֶיךָ וְחֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת — צָוָה עוּד
הַכֹּל וְלִבְנוֹת הַבִּירָה אֲשֶׁר הֲכִינוֹתִי׃ — עָשָׂה בָּנָה
וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְכָל הַקָּהָל בָּרְכוּ — כּוּן אָמַר
נָא אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבָרְכוּ כָל — בָּרַךְ
הַקָּהָל לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם
וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה וְלַמֶּלֶךְ׃ — קָדַד שָׁחָה
וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה זְבָחִים וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת — זָבַח עָלָה
לַיהוָה לְמָחֳרַת הַיּוֹם הַהוּא פָּרִים — פָּר
אֶלֶף אֵילִים אֶלֶף כְּבָשִׂים אֶלֶף
וְנִסְכֵּיהֶם וּזְבָחִים לָרֹב לְכָל יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ לִפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא — אָכַל שָׁתָה
בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וַיַּמְלִיכוּ שֵׁנִית — פָּנָה גָּדַל
לִשְׁלֹמֹה בֶן דָּוִיד וַיִּמְשְׁחוּ לַיהוָה — מָלַךְ שָׁנָה
לְנָגִיד וּלְצָדוֹק לְכֹהֵן׃ וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה — מָשַׁח
עַל כִּסֵּא יְהוָה לְמֶלֶךְ תַּחַת דָּוִיד אָבִיו — נָגַד
וַיַּצְלַח וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו כָּל יִשְׂרָאֵל׃ — צָלַח שָׁמַע
וְכָל הַשָּׂרִים וְהַגִּבֹּרִים וְגַם כָּל בְּנֵי — שׂוּר
הַמֶּלֶךְ דָּוִיד נָתְנוּ יָד תַּחַת שְׁלֹמֹה
הַמֶּלֶךְ׃ וַיְגַדֵּל יְהוָה אֶת שְׁלֹמֹה — גָּדַל
לְמַעְלָה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן — עָלָה נָתַן
עָלָיו הוֹד מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא הָיָה
עַל כָּל מֶלֶךְ לְפָנָיו עַל יִשְׂרָאֵל׃
וְדָוִיד בֶּן יִשָׁי מָלַךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל׃
וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ עַל יִשְׂרָאֵל — יוֹם
אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שֶׁבַע — רָבַע
שָׁנִים וּבִירוּשָׁלִַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים — שָׁנָה
וְשָׁלוֹשׁ׃ וַיָּמָת בְּשֵׂיבָה טוֹבָה שְׂבַע — מוּת שׂוּב
יָמִים עֹשֶׁר וְכָבוֹד וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה — כָּבַד מָלַךְ
בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ וְדִבְרֵי דָּוִיד הַמֶּלֶךְ
הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים — הִנֵּה כָּתַב
עַל דִּבְרֵי שְׁמוּאֵל הָרֹאֶה וְעַל דִּבְרֵי

נתן הנביא ועל דברי גד החזה עם
כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר — גבר
עברו עליו ועל ישראל ועל כל
ממלכות הארצות: — מלך

Cap.i.

ויתחזק שלמה בן דויד על מלכותו — חזק
ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה: — גדל
ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי — אמר שור
האלפים והמאות ולשפטים ולכל — מאה
נשיא לכל ישראל ראשי האבות: — נשא
וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה
אשר בגבעון כי שם היה אהל
מועד האלהים אשר עשה משה עבד — יעד
יהוה במדבר: אבל ארון האלהים — דבר ארן
העלה דויד מקרית יערים בהכין — עלה כון
לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם:
ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל — זבח
בן אורי בן חור שם לפני משכן — פנה שכן
יהוה וידרשהו שלמה והקהל: ויעל — דרש עלה
שלמה שם על מזבח הנחשת לפני
יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו
עלות אלף: בלילה ההוא נראה — ראה
אלהים לשלמה ויאמר לו שאל
מה אתן לך: ויאמר שלמה לאלהים — נתן
אתה עשית עם דויד אבי חסד — עשה
גדול והמלכתני תחתיו: עתה — גדל מלך
יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד — אמן
אבי כי אתה המלכתני על עם רב
כעפר הארץ: עתה חכמה ומדע תן — ידע נתן
לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה — יצא בוא
כי מי ישפט את עמך הזה הגדול: — שפט
ויאמר אלהים לשלמה יען אשר
היתה זאת עם לבבך ולא שאלת — היה
עשר נכסים וכבוד ואת נפש
שנאיך וגם ימים רבים לא — כבד
שאלת ותשאל לך חכמה ומדע — יום רבב — שאל

nathan pphete: atq͡ȝ in volumine gad vidẽtis: vniuersiq͡ȝ regni eius & fortitudinis: & tẽporũ q̃ trãsierunt sub eo: siue in israel: siue in cunctis regnis terrarum.

Explicit dabreiamĩ .i. palipomenõ liber p̃m⁹.
Incipit dabrieiamin siue Paralipomenon liber secundus. 1.

Cõfortat⁹ est ergo salomõ fili⁹ dd̃ in regno suo & dñs deus eius erat cũ eo: et magnificauit eũ ĩ excelsũ: p̃cepitq͡ȝ salomõ vniuerso isrl' tribũis & cẽturionibus & ducibus et iudicibus oĩs isrl' et principibus familiarũ: et abiit cum vniuersa multitudine in excelsũ gabaõ vbi erat tabernaculũ federis d̃i q̃d fecit moyses famulus dñi in solitudine. Arcam autem dei adduxerat dauid de cariathiarim in locũ quẽ preparauerat ei: et vbi fixerat illi tabernaculũ: hoc est in hierusalẽ. Altare quoq͡ȝ eneũ q̃d fabricat⁹ fuerat beseleel filius vri filii vr: ibi erat corã tabernaculo dñi: quod et req̃siuit salomõ & oĩs ecclesia. Ascẽditq͡ȝ salomõ ad altare eneũ corã tabernaculo federis dñi: et obtulit in eo mille hostias. Ecce autẽ in ip̃a nocte apparuit ei deus dicẽs Postula quod vis vt dem tibi. Dixitq͡ȝ salomon deo Tu fecisti cũ dauid patre meo misericordiam magnã et cõstituisti me regẽ pro eo. Nũc ergo dñe deus impleatur sermo tuus quẽ pollicitus es dauid patri meo. Tu enĩ me fecisti regẽ sup populũ tuũ multũ q̃ tã innũerabilis est q͡ȝ puluis terre. Da mihi sp̃iam & ĩtelligẽtiã vt ĩgrediar & egrediar corã pp̃lo tuo. Quis enim potest hunc pp̃lm tuũ digne q̃ tã grandis est iudicare? Dixit autẽ deus ad salomonem: qa hoc magis placuit cordi tuo & nõ postulasti diuitias & substãtiã & gl'iã: neq͡ȝ aĩas eorũ qui te oderant: sed nec dies vite plurimos. Petisti autẽ sapientiã & scientiam

nathan prophete: τ in sermõib⁹ gad videntis
νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ λόγων γὰδ τοῦ ὁρῶντος
pro vniuerso regno eius: τ vniuersa po
περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ πάσης τῆς δυ-
tentia eius: τ tẽporib⁹ que trãsierũt in
ναστείας αὐτοῦ, καὶ τῶν καιρῶν τῶν διελθόντων ἐπ᾽
eo τ in israel: τ in cũctis re
αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς βα-
gnis terrarũ.
σιλείας τῶν γαιῶν.

Paralipomenon. ij.
Παραλειπομένων. β.

Et cõfortat⁹ ẽ salomon filius dauid in
Καὶ ἐνίσχυσε σολομὼν υἱὸς δαυὶδ ἐπὶ τὴν
regno suo: τ dñs deus eius cũ
βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ᾽
eo: τ magnificauit eũ in excelsũ. τ dixit sa
αὐτοῦ, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος. καὶ εἶπε σο-
lomon ad vniuersũ israel tribunis τ cen
λομὼν πρὸς πάντα ἰσραὴλ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς ἑκα-
turionibus τ iudicib⁹ τ oib⁹ pricipib⁹ co
τοντάρχοις καὶ τοῖς κριταῖς καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ἐναν-
ram omĩ israel pricipib⁹ familiarũ. τ a-
τίον παντὸς ἰσραὴλ τοῖς ἄρχουσι τῶν πατριῶν. καὶ ἐπο-
biit salomon τ vniuersa ecclesia cũ eo in excel
ρεύθη σολομὼν καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία μετ᾽ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑψη-
sum qd̃ in gabaon: qm̃ illic erat tabnaculũ federis
λὴν τὴν ἐν γαβαὼν, ὅτι ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ
dei qd̃ fecit moyses seru⁹ dñi in eremo. at
θεοῦ ἣν ἐποίησε μωυσῆς παῖς κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ. τὴν δὲ
arcam dei adduxerat dauid de ciuitate cariathia
κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀνήνεγκεν δαυὶδ ἐκ πόλεως καριαθια-
rim: qm̃ preparauit ei dauid: qm̃ fixerat ei tabna
ρεὶμ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτῇ δαυὶδ, ὅτι ἔπηξεν αὐτῇ σκη-
culũ in hierusalem. τ altare eneum qd̃ fe
νὴν ἐν ἱερουσαλὴμ. καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποί-
cit beseleel filius vri: filij or: illic erat corã tabna
ησε βεσελεὴλ υἱὸς οὐρεί, υἱοῦ ὢρ, ἐκεῖ ἦν ἔναντι τῆς σκη-
culo dñi. τ quesiuit illud salomon τ ecclesia τ ob
νῆς κυρίου. καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὸ σολομὼν καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ ἀνή-
tulit illic salomon ad altare eneum qd̃ co
νεγκεν ἐκεῖ σολομὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώ-
rã dño qd̃ in tabnaculo federis: τ obtulit in eo
πιον κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἀνήνεγκεν ἐπ᾽ αὐτὸ
holocausta mille. in nocte illa apparuit deus
ὁλοκαύτωσιν χιλίαν. ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ὤφθη ὁ θεὸς τῷ
salomoni: τ dixit ei: postula qd̃ tibi dabo.
σολομῶντι, καὶ εἶπεν αὐτῷ, αἴτησαι τί σοι δώσω.
τ dixit salomon ad deũ: tu fecisti cũ
καὶ εἶπε σολομὼν πρὸς τὸν θεόν, σὺ ἐποίησας μετὰ
dauid patre meo miam magnã: τ cõstitui-
δαυὶδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα, καὶ ἐβασί-
sti regẽ me pro eo. τ nũc dñe deus implea
λευσάς με ἀντ᾽ αὐτοῦ. καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς πιστω-
tur verbũ tuũ cũ dauid patre meo: qm̃
θήτω τὸ ῥῆμά σου μετὰ δαυὶδ τοῦ πατρός μου, ὅτι
tu cõstituisti regẽ me sup pp̃lm multũ: sicut puluerẽ terre.
σὺ ἐβασίλευσάς με ἐπὶ λαὸν πολὺν, ὡς τὸν χοῦν τῆς γῆς.
nũc igit̃ sapiẽtiã τ ĩtelligẽtiã da mihi: τ egrediar an
νῦν οὖν σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι, καὶ ἐξελεύσομαι ἔμπρο-
te pp̃lm hunc τ ingrediar: qm̃ qs iudicabit
σθεν τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσελεύσομαι, ὅτι τίς κρινεῖ
pp̃lz tuũ grandẽ hunc? τ dixit de⁹
τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τοῦτον; καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
ad salomonẽ: eo qd̃ fuit hoc in corde
πρὸς σολομῶντα, ἀνθ᾽ ὧν ἐγένετο τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ
tuo: τ nõ petisti diuitias substãtiarũ: neq͡ȝ
σου, καὶ οὐκ ᾔτήσω πλοῦτον ὑπαρχόντων, οὐδὲ
gloriã: neq͡ȝ aĩam odientiũ te: τ nõ petisti
δόξαν, οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν μισούντων σε, καὶ οὐκ ᾐτήσω
dies multos: τ petisti tibi ipsi sapiẽtiã τ scientiã:
ἡμέρας πολλάς, καὶ ᾔτησας σεαυτῷ σοφίαν καὶ σύνεσιν,

vt iudices pplm̄ meū: ſup quē cōſtitui regē te ſuper
ὅπως κρίνῃς τὸν λαόν μου, ἐφ᾽ ὃν ἐβασίλευσά σε ἐπ᾽ αὐ=
eum: ⁊ ſapiētiā ⁊ ſciētiā do tibi: ⁊ diui
τόν, καὶ σοφίαν καὶ τὴν σύνεσιν δίδωμί σοι, καὶ πλοῦ
tias ⁊ ſubſtātiā ⁊ gloriā dabo tibi: vt nō ſit
τον καὶ ὕπαρξιν καὶ δόξαν δώσω σοι, ὡς οὐκ ἐγένετο
ſimilis tibi in regibus qui ante te: ⁊
ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἔμπροσθέν σου, καὶ
poſt te nō erit ſic. ⁊ venit ſalomon ab excelſo
μετὰ σὲ οὐκ ἔσαι οὕτως. καὶ ἦλθεν σολομὼν ἐκ βαμὰ
quod in gabaon in hieruſalem a facie tabna
τῆς ἐν γαβαὼν εἰς ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς σκη
culi federis: ⁊ regnauit ſup iſrael: ⁊
νῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ
cōgregauit ſalomon currus ⁊ equites. ⁊ facti ſūt ei
συνήγαγεν σολομὼν ἅρματα καὶ ἱππεῖς. καὶ ἐγένετο αὐ
mille ⁊ quadringēti currus: ⁊ duodecim mi
τῷ χίλια καὶ τετρακόσια ἅρματα, καὶ δώδεκα χι=
lia equitum: ⁊ reliquit eos in ciuitati=
λιάδες ἱππέων, καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν ταῖς πόλε=
bus curruum: ⁊ cum rege in hieruſa=
σιν τῶν ἁρμάτων, καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν ἱερουσα
lem. ⁊ poſuit rex argentū ⁊ aurum
λήμ. καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον
in hieruſalem ſicut lapides. ⁊ cedros dedit in
ἐν ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους. καὶ τὰς κέδρους ἔδωκεν ἐν τῇ
iudea q̄ſi ſycomoros que in cāpeſtri ī mltitudīe.
ἰουδαίᾳ ὡς τὰς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος.
⁊ exitus equorū ſalomoni ex egypto. ⁊
καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων τῷ σολομῶντι ἐξ αἰγύπτου. καὶ
preciū negotiatorꝫ regis p̄ciū qd̄ accipie
ἡ τιμὴ τῶν ἐμπόρων τοῦ βασιλέως τιμὴ ἣν ἐλάμβα=
bāt ⁊ emebāt in cōmutatiōe. ⁊ aſcēdebāt ⁊ educebāt
νον καὶ ἠγόραζον ἐν ἀλλάγματι. καὶ ἀνέβαινον καὶ ἐξῆγον
ex egypto currū vnū ſexcētis argēteis: ⁊ equum
ἐξ αἰγύπτου ἅρμα ἓν ἑξακοσίων ἀργυρίου, καὶ ἵππον
quinquaginta ⁊ centū. ⁊ ſic oib⁹ regibus
πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. καὶ οὕτω πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι
chetteorꝫ: ⁊ regibus ſyrie in manib⁹
τῶν χετταίων, καὶ τοῖς βασιλεῦσι τῆς συρίας ἐν χερσὶν
ſuis educebāt.
αὐτῶν ἐξέφερον.

Ca.2.

Et dixit ſalomon vt edificaret domū no
Καὶ εἶπεν σολομὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνό
mini dn̄i: ⁊ domū regno ſuo. ⁊ cōgregauit
ματι κυρίου, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. καὶ συνήγαγεν
ſalomon ſeptuaginta milia virorꝫ portātiū hūeris: ⁊
σολομὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν νωτοφόρων, καὶ
octoginta milia virorū lapicidarꝫ in mōte. ⁊
ὀγδοήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν λατόμων ἐν τῷ ὄρει. καὶ
prepoſiti ſup eos tria milia ⁊ ſexcenti. ⁊ mi
ἐπιστάται ἐπ᾽ αὐτῶν τρισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. καὶ ἀπέ
ſit ſalomon ad chiram regem tyri dicens:
στειλε σολομὼν πρὸς χειρὰμ βασιλέα τύρου λέγων, ὃν
ſicut feciſti cū dauid patre meo: ⁊ miſiſti
τρόπον ἐποίησας μετὰ δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἀπέστει
ei cedros vt edificaret ſibi domū vt habita
λας αὐτῷ κέδρους τοῦ οἰκοδομῆσαι ἑαυτῷ οἶκον τοῦ κατοικῆ=
ret in ea: ⁊ ecce ego filius ei⁹ edifico domū no
σαι ἐν αὐτῷ, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνό=
mini dn̄i dei mei: vt ſcrificē eā ipſi ad adolēdū corā
ματι κυρίου τοῦ θεοῦ μου, ἁγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ τοῦ θυμιᾶν ἀπέναν
illo incēſum aromatū: ⁊ ad faciēdū ꝓpoſitionē ſem
τι αὐτοῦ θυμίαμα ἀρωμάτων, καὶ ποιεῖν πρόθεσιν διαπαν
per: ⁊ ad offerēdū holocauſtōata ſemper mane
τός, καὶ τοῦ ἀναφέρειν ὁλοκαυτώματα διαπαντὸς τὸ πρωῒ
⁊ veſperi: ⁊ ſabbatis ⁊ in neomeniis
καὶ τὸ ἑσπέρας, καὶ τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις
⁊ in ſolēnitatib⁹ dn̄i dei nr̄i: in ſēpiternū hoc ſup
καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτο ἐπὶ
iſrael. ⁊ dom⁹ quā ego edifico magna: qm̄ magn⁹
ἰσραήλ. καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας, ὅτι μέγας

vt iudicare poſſis populum meum ∞∞∞ ſuper quē cōſtitui te regē: ſapiētia et ſcientia data ſunt tibi. Diuitias aūt et ſubſtātiā et gloriā dabo tibi: ita vt nullus in regibus nec ∞∞∞ ante nec poſt te fuerit ſimilis tui. Venit ergo ſalomon ab excelſo gabaon in hieruſalem ∞∞ corā tabernaculo federis: et regnauit ſuper ∞ iſrael. Congregauitq; ſibi currus ∞∞∞ & equites: et facti ſunt ei mille quadringenti currus: et duodecim milia equitum: ∞∞∞ et fecit eos eſſe in vrbibus quadrigarū et cū rege in hieruſalē. Prebuitq; rex argentum ∞ & aurū in hieruſalem quaſi lapides: & ∞∞ cedros quaſi ſycomoros que naſcuntur ∞∞ in campeſtribus multitudine magna. Adducebantur aūt ei eq de egypto de choa a ∞∞∞ negociatoribus regis q ibāt et emebāt precio quadrigam equorum ∞∞∞∞∞∞ ſexcentis argenteis: et equum centum quinquaginta. Similr̄ de vniuerſis regnis cetheorū & a regib⁹ ſyrie emptio celebrabatur.

2.

Decreuit aūt ſalomō edificare domum nomini dn̄i & palatiū ſibi. Et numerauit ∞∞ ſeptuaginta milia virorū portantiū humeris: et octoginta milia qui cederēt lapides in mōtib⁹: prepoſitoſq; eorū tria milia ſexcētos. Miſit quoq; ad hyram regem tyri dicens ∞∞ Sicut egiſti cū dauid patre meo ∞∞∞∞ et miſiſti ei ligna cedrina vt edificaret ſibi domū in qua et habitauit: ſic fac mecū vt edificem domū nomini dn̄i dei mei: vt conſecrem eam ad adolendū incenſum coram illo & fumigāda aromata: et ad ꝓpoſitionē panū ſempiternā & ad holocauſtōata mane & veſpere. Sabbatis quoq; et neomeniis & ſolēnitatib⁹ dn̄i dei nr̄i in ſēpitnū: q̄ mādata ſūt iſrl'i. Dom⁹ eni quā edificare cupio magna eſt.

אֲשֶׁר תִּשְׁפּוֹט אֶת עַמִּי אֲשֶׁר
הִמְלַכְתִּיךָ עָלָיו׃ הַחָכְמָה וְהַמַּדָּע
נָתוּן לָךְ וְעֹשֶׁר וּנְכָסִים וְכָבוֹד אֶתֶּן
לָךְ אֲשֶׁר לֹא הָיָה כֵן לַמְּלָכִים אֲשֶׁר
לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה כֵּן׃ וַיָּבֹא
שְׁלֹמֹה לַבָּמָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן יְרוּשָׁלַם
מִלִּפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּמְלֹךְ עַל
יִשְׂרָאֵל׃ וַיֶּאֱסֹף שְׁלֹמֹה רֶכֶב
וּפָרָשִׁים וַיְהִי לוֹ אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת
רֶכֶב וּשְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים
וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעִם הַמֶּלֶךְ
בִּירוּשָׁלַם׃ וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת הַכֶּסֶף
וְאֶת הַזָּהָב בִּירוּשָׁלַם כָּאֲבָנִים וְאֵת
הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר
בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃ וּמוֹצָא הַסּוּסִים
אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה מִמִּצְרָיִם וּמִקְוֵא
סֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִקְוֵא יִקְחוּ בִּמְחִיר׃
וַיַּעֲלוּ וַיּוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם מֶרְכָּבָה
בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְסוּס בַּחֲמִשִּׁים
וּמֵאָה וְכֵן לְכָל מַלְכֵי הַחִתִּים וּמַלְכֵי
אֲרָם בְּיָדָם יוֹצִיאוּ׃

Cap.ij.

וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם
יְהוָה וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ׃ וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה
שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ סַבָּל וּשְׁמוֹנִים
אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר וּמְנַצְּחִים עֲלֵיהֶם
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ וַיִּשְׁלַח
שְׁלֹמֹה אֶל חוּרָם מֶלֶךְ צֹר לֵאמֹר
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִם דָּוִיד אָבִי
וַתִּשְׁלַח לוֹ אֲרָזִים לִבְנוֹת לוֹ בַּיִת
לָשֶׁבֶת בּוֹ׃ הִנֵּה אֲנִי בוֹנֶה בַּיִת
לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָי לְהַקְדִּישׁ לוֹ
לְהַקְטִיר לְפָנָיו קְטֹרֶת סַמִּים
וּמַעֲרֶכֶת תָּמִיד וְעֹלוֹת לַבֹּקֶר וְלָעֶרֶב
לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים וּלְמוֹעֲדֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם זֹאת עַל יִשְׂרָאֵל׃
וְהַבַּיִת אֲשֶׁר אֲנִי בוֹנֶה גָּדוֹל כִּי גָדוֹל

נָתַן
הָיָה בּוֹא
פָּנָה יָעַד
אָסַף
רָבַע מֵאָה
שָׁנָה
יָנַח עִיר
נָתַן
יָצָא
קָוָה
לָקַח מָחַר
עָלָה יָצָא
רָכַב
אָמַר בָּנָה
סָפַר
נָצַח
שָׁלַח
עָשָׂה
יָשַׁב
קָדַשׁ
קָטַר פָּנָה
עָרַךְ תָּמַד
עָלָה יָעַד
עָלַם
בָּנָה גָּדַל

אֱלֹהֵינוּ מִכָּל הָאֱלֹהִים׃ וּמִי יַעֲצָר עצר
כֹּחַ לִבְנוֹת לוֹ בַיִת כִּי הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי כוח
הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלֻהוּ וּמִי אֲנִי אֲשֶׁר כלכל
אֶבְנֶה לּוֹ בַיִת כִּי אִם לְהַקְטִיר לְפָנָיו׃ בנה
וְעַתָּה שְׁלַח לִי אִישׁ חָכָם לַעֲשׂוֹת עשה
בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת וּבַבַּרְזֶל
וּבָאַרְגְּוָן וְכַרְמִיל וּתְכֵלֶת וְיֹדֵעַ
לְפַתֵּחַ פִּתּוּחִים עִם הַחֲכָמִים אֲשֶׁר פתח
עִמִּי בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר הֵכִין כון
דָּוִיד אָבִי׃ וּשְׁלַח לִי עֲצֵי אֲרָזִים
בְּרוֹשִׁים וְאַלְגּוּמִּים מֵהַלְּבָנוֹן כִּי ברש לגם
אֲנִי יָדַעְתִּי אֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ יוֹדְעִים ידע
לִכְרוֹת עֲצֵי לְבָנוֹן וְהִנֵּה עֲבָדַי עִם
עֲבָדֶיךָ׃ וּלְהָכִין לִי עֵצִים לָרֹב כִּי
הַבַּיִת אֲשֶׁר אֲנִי בוֹנֶה גָּדוֹל וְהַפְלֵא׃ גדל פלא
וְהִנֵּה לַחֹטְבִים לְכֹרְתֵי הָעֵצִים נָתַתִּי נתן
חִטִּים מַכּוֹת לַעֲבָדֶיךָ כֹּרִים עֶשְׂרִים חטה כתת
אֶלֶף וּשְׂעֹרִים כֹּרִים עֶשְׂרִים אָלֶף כור
וְיַיִן בַּתִּים עֶשְׂרִים אָלֶף וְשֶׁמֶן בַּתִּים בת
עֶשְׂרִים אָלֶף׃ וַיֹּאמֶר חוּרָם מֶלֶךְ צֹר אמר
בִּכְתָב וַיִּשְׁלַח אֶל שְׁלֹמֹה בְּאַהֲבַת שלח
יְהוָה אֶת עַמּוֹ נְתָנְךָ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר חוּרָם בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי ברך
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִיד הַמֶּלֶךְ
בֵּן חָכָם יוֹדֵעַ שֵׂכֶל וּבִינָה אֲשֶׁר ידע
יִבְנֶה בַּיִת לַיהוָה וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ׃ בנה
וְעַתָּה שָׁלַחְתִּי אִישׁ חָכָם יוֹדֵעַ בִּינָה
לְחוּרָם אָבִי׃ בֶּן אִשָּׁה מִן בְּנוֹת דָּן איש בנה
וְאָבִיו אִישׁ צֹרִי יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב עשה
וּבַכֶּסֶף בַּנְּחֹשֶׁת בַּבַּרְזֶל בָּאֲבָנִים
וּבָעֵצִים בָּאַרְגָּמָן בַּתְּכֵלֶת וּבַבּוּץ
וּבַכַּרְמִיל וּלְפַתֵּחַ כָּל פִּתּוּחַ וְלַחְשֹׁב פתח
כָּל מַחֲשָׁבֶת אֲשֶׁר יִנָּתֶן לוֹ עִם חשב נתן
חֲכָמֶיךָ וְחַכְמֵי אֲדֹנִי דָּוִיד אָבִיךָ׃
וְעַתָּה הַחִטִּים וְהַשְּׂעֹרִים הַשֶּׁמֶן

Magn⁹ ē enī de⁹ nr̄ ſup oēs deoſ: quis ergo poterit p̄ualere vt edificet ei dignā domū? Si celū & celi celorū capere eū nequeūt: quantus ego ſum vt poſſim edificare ei domū? Sed ad hoc tantū: vt adoleatur incē ſum corā illo. Mitte ergo mihi virū eruditum q nouerit operari in auro & argento: ere et ferro: purpura: coccino & hyacintho: et q ſciat ſculpere celaturas cum his artificib⁹ quos mecū habeo in iudea & in hieruſalē quos preparauit dd̄ pater meus. Sed & ligna cedrina mitte mihi & arceuthina: & pinea de libano. Scio enī φ ſerui tui nouerint ∞ cedere ligna de libano. Et erunt ſerui mei cū ſeruis tuis: vt parētur mihi ligna plīma. Domus enī quā cupio edificare magna eſt nimis & inclyta. Preterea operariis q ceſuri ſūt ligna ſeruis tuis dabo in cibaria tritici choros vigīti milia: et ordei choros totidem ∞∞∞∞∞∞∞ et vini viginti milia metretaſ: olei quoqȝ ſata viginti milia. Dixit aūt hyrā rex tyri ∞∞∞ per litteras quas miſerat ſalomoni. Qa dilexit dn̄s populū ſuū: idcirco te regnare fecit ſup eū. Et addidit dicēs. Bn̄dict⁹ dn̄s deus ∞∞∞∞∞ iſrael qui fecit celum ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ & terrā: qui dedit dauid regi ∞∞∞∞∞∞ filiū ſapientē & eruditū et ſenſatū atqȝ prudētē: vt edificaret domū domino: et palatium ſibi. Miſi ergo tibi virū prudentē & ſcientiſſimum hyrā patrē meū filium mulieris de filiab⁹ dā: cui⁹ pater fuit tyri⁹ qui nouerit opari in auro et argento: ere & ferro & marmore ∞∞∞∞∞ & lignis. In purpura quoqȝ & hyacintho & byſſino et coccino: & qui ſciat celare omnem ſculpturā: & adiuenire prudent qd̄cūqȝ i ope neceſſariū ē cū artificibus tuis & cū artificib⁹ dn̄i mei dd̄ pr̄is tui. Triticū ergo & ordeū & oleū

dn̄s deus noſter ſuper oēs deos. ⁊ quis po-
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς. καὶ τίς ἰσχύ-
terit edificare ei domū: qm̄ celū ⁊ celū
σαι οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον; ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς
celi nō ferunt eum: ⁊ quis ſum ego q̄ edi-
τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσιν αὐτόν, καὶ τίς εἰμι ἐγὼ ὁ οἰκο-
fico ei domū: ſed ad adolēdū īcēſū coram eo. ⁊
δομῶν αὐτῷ οἶκον; ἀλλ' ἢ τοῦ θυμιᾶν κατέναντι αὐτοῦ. καὶ
nūc mitte mihi virū ſapiētē ⁊ q̄ nouerit facere in
νῦν ἀπόστειλόν μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν
auro ⁊ in argēto ⁊ in ere ⁊ in ferro
τῷ χρυσίῳ καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ
⁊ in purpura ⁊ in coccino ⁊ in hyacintho: ⁊
καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ
qui ſciat ſculpere celaturas cū ſapiētib⁹ qui me-
ἐπιστάμενον γλύφειν γλυφὰς μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐ-
cum in iudea ⁊ in hieruſalem: quos p̄parauit dauid
μοῦ ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, ὧν ἡτοίμασεν ὁ Δαυὶδ ὁ
pater meus. ⁊ mitte mihi ligna cedrina ⁊ arceu-
πατήρ μου. καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα καὶ ἀρκεύ-
thina ⁊ pinea de libano. ego eīm ſcio φ ſer-
θινα καὶ πεύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου. ἐγὼ γὰρ οἶδα ὅτι οἱ δοῦ-
ui tui ſciunt cedere ligna de libano. ⁊ ecce
λοί σου οἴδασι κόπτειν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου. καὶ ἰδοὺ
ſerui mei ibunt cū ſeruis tuis vt pre-
οἱ παῖδές μου πορεύσονται μετὰ τῶν παίδων σου ἑτοι-
parent mihi ligna in multitudinē: qm̄ dom⁹ quā ego edifi-
μάσαι μοι ξύλα εἰς πλῆθος, ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδο-
co magna ⁊ inclyta. ⁊ ecce operātibus qui
μῶ μέγας καὶ ἔνδοξος. καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς
cedunt ligna in cibaria dedi triticū in dona
κόπτουσι ξύλα εἰς βρώματα δέδωκα σῖτον εἰς δόματα
ſeruis tuis cororū tritici viginti milia: ⁊ or-
τοῖς παισί σου κόρων πυροῦ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ κρι-
dei coroꝝ viginti milia: ⁊ olei mēſurarū vigīti mi-
θῶν κόρων εἴκοσι χιλιάδας, καὶ ἐλαίου μέτρων εἴκοσι χι-
lia: ⁊ vini mēſuraꝝ vigīti milia. ⁊ dixit chi-
λιάδας, καὶ οἴνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας. καὶ εἶπεν Χει-
ram rex tyri in ſcriptura: ⁊ miſit ad ſalo-
ρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σολο-
monē: qm̄ dilexit dn̄s pplm̄ ſuum: dedit
μῶντα, ἐν τῷ ἀγαπῆσαι κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἔδωκέ
te ſup eos in regem. ⁊ dixit chiram: benedict⁹
σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλέα. καὶ εἶπεν Χειράμ, εὐλογητὸς
dn̄s de⁹ iſrael: qui fecit celū ⁊ terrā:
κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
qui dedit regi dauit filiū ſapiētē ⁊ ſcientē pru-
ὃς ἔδωκε τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ υἱὸν σοφὸν καὶ εἰδότα φρό-
dentiā ⁊ ſcientiā: q̄ edificabit domū dn̄o ⁊
νησιν καὶ ἐπιστήμην, ὃς οἰκοδομήσει οἶκον τῷ κυρίῳ καὶ
domū regno ſuo. ⁊ nūc miſi tibi viꝝ
οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. καὶ νῦν ἀπέσταλκά σοι ἄνδρα
ſapiētē ⁊ ſcientē prudētiā chiram ſeruū meū
σοφὸν καὶ εἰδότα σύνεσιν τὸν Χειρὰμ τὸν παῖδά μου
filiū mulieris de filiabus dan: ⁊ pater e-
υἱὸν γυναικὸς ἀπὸ τῶν θυγατέρων Δάν, καὶ ὁ πατὴρ αὐ-
ius vir tyrius: ſcientē facere in auro ⁊ argē-
τοῦ ἀνὴρ Τύριος, εἰδότα ποιεῖν ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυ-
to ⁊ in ere ⁊ in ferro in lapidib⁹ ⁊ lignis:
ρίῳ καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ ἐν λίθοις καὶ ξύλοις,
⁊ texere in purpura ⁊ in hyacintho ⁊ in
καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐν
byſſo ⁊ in coccino: ⁊ celare ſculpturas:
τῇ βύσσῳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ γλύφειν γλυφάς,
⁊ excogitare adinuētionē in oībus q̄ dederis ei cū
καὶ διανοεῖσθαι διανόησιν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν δῷς αὐτῷ με-
ſapiētib⁹ tuis ⁊ cū ſapiētibus dn̄i
τὰ τῶν σοφῶν σου καὶ μετὰ τῶν σοφῶν τοῦ κυρίου
mei dauid patris tui. ⁊ nūc triticū ⁊
μου Δαυὶδ τοῦ πατρός σου. καὶ νῦν τὸν σῖτον καὶ
ordeū ⁊ vinū ⁊ oleum
τὴν κριθὴν καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ∞∞∞∞∞∞

q̄ dixit dn̄s me⁹: mittat seruis suis:
ἃ εἶπεν ὁ κύριός μου, ἀποστειλάτω τοῖς παισὶν αὐτοῦ,
ꝛ nos cedemus ligna de libano iuxta oēm
καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ λιβάνου κατὰ πᾶσαν τὴν
necessitatē tuā: ꝛ ferem⁹ tibi ea ratibus in ma=
χρείαν σου, καὶ οἴσομέν σοι αὐτὰ σχεδίαις ἐπὶ τὴν θά=
re ioppes ꝛ tu trāsferes ea in hierusalem.
λασσαν ἰόππης, καὶ σὺ ἀνοίσεις αὐτὰ εἰς ἱερουσαλήμ.
ꝛ cōgregauit salomon oēs viros proself=
καὶ συνήγαγεν σολομὼν πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύ
tos q̄ in terra isrl̄ post numerū quē nūerauit eos
τους τοὺς ἐν τῇ γῇ ἰσραὴλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν ὃν ἠρίθμησεν αὐτοὺς
dauid pater eius: ꝛ inuēti sūt centū quinquagīta mi
δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εὑρέθησαν ἑκατὸν πεντήκοντα χι
lia ꝛ tria milia sexcenti. ꝛ fecit ex eis
λιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑξακόσιοι. καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν
septuaginta milia viroꝝ hūeris portātiū: ꝛ octogin
ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν νωτοφόρων, καὶ ὀγδοήκον
ta milia lapicidaꝝ in mōte: ꝛ tria milia sexcen
τα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ τρισχιλίους ἑξακο
tos opeꝝ p̄positos sup populum.
σίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν. Ca. 3.

ET incepit salomon edificare domū dn̄i in
Καὶ ἤρξατο σολομὼν οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου ἐν
hierusalem in mōte moria: vbi apparuit dn̄s dauid
ἱερουσαλὴμ ἐν ὄρει τῷ ἀμορία, οὗ ὤφθη κύριος τῷ δαυὶδ
patri eius in loco: quē parauerat dauid in
τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἡτοίμασε δαυὶδ ἐν
area ornā iebusei. ꝛ cepit edificare
τῇ ἅλω ὀρνᾶν τοῦ ἰεβουσαίου. καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι
salomon in mēse secundo in anno quar=
σολομὼν ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρ
to regni sui. ꝛ hec incepit salomon
τῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. καὶ ταῦτα ἤρξατο σολομὼν
vt edificaret domū dei: lōgitudo men=
τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, μῆκος τῆς διαμε=
sure prime cubitoꝝ sexaginta: ꝛ latitudo cu=
τρήσεως τῆς πρώτης πηχῶν ἑξήκοντα, καὶ εὖρος πη=
bitoꝝ viginti: ꝛ porticū iuxta frontē domus
χῶν εἴκοσι, καὶ τὸ αἰλὰμ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου
lōgitudo in frontē latitudinis dom⁹ cubitoꝝ
μῆκος ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πλάτους τοῦ οἴκου πηχῶν
viginti: ꝛ altitudo cubitoꝝ centū ꝛ viginti. ꝛ de
εἴκοσι, καὶ τὸ ὕψος πηχῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι. καὶ κα
aurauit eā intrisec⁹ auro puro. ꝛ do
τεχρύσωσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ. καὶ τὸν οἶ
mū magnā texit lignis cedrinis: ꝛ deaura=
κον τὸν μέγαν ἐξύλωσε ξύλοις κεδρίνοις, καὶ κατεχρύ
uit auro puro. ꝛ sculpsit in ea pal
σωσε χρυσίῳ καθαρῷ. καὶ ἔγλυψεν ἐπ' αὐτοῦ φοί
mas ꝛ catenas. ꝛ ornauit domū lapidib⁹
νικας καὶ ἁλύσεις. καὶ ἐκόσμησε τὸν οἶκον λίθοις
preciosis in gloriā: ꝛ auro auri qd̄ ex pharuim.
τιμίοις εἰς δόξαν, καὶ χρυσίῳ χρυσοῦ τοῦ ἐκ φαρουείμ.
ꝛ deaurauit domū auro ꝛ parietes
καὶ ἐχρύσωσε τὸν οἶκον χρυσίῳ καὶ τοὺς τοίχους
ꝛ vestibula ꝛ tecta ꝛ ho=
καὶ τοὺς πυλῶνας καὶ τὰ ὀροφώματα καὶ τὰ θυρώ
stia eius. ꝛ celauit cherubim in parie
ματα αὐτοῦ. καὶ ἔγλυψε χερουβὶμ ἐπὶ τῶν τοί=
tib⁹. ꝛ fecit domū sancti sanctoꝝ:
χων. καὶ ἐποίησε τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων,
lōgitudo eius in facie latitudinis do=
μῆκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πλάτους τοῦ οἴ=
mus cubitoꝝ viginti: ꝛ latitudo cubitoꝝ viginti. ꝛ
κου πηχῶν εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι. καὶ
deaurauit eam auro puro in talentis
κατεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ ἐν ταλάντοις
sexcentis. ꝛ pondus
ἑξακοσίοις. καὶ ὁλκὴ

& vinum: que pollicit⁹ es domine mi: mitte seruis tuis. Nos aūt cedemus ligna de libano quot necessaria habueris: & applicabim⁹ ea ratibus per mare in ioppe: tuū āt erit trāsferre ea in hierusalem. Numerauit igitur salomon omēs viros proselytos qui erant in terra israel post dinumerationem quā dinumerauit dd̄ pr̄ ei⁹: & inuēti sunt cētū quinquagīta tria milia & sexcenti. Fecitq̄ ex eis septuagīta milia qui humeris onera portarēt: & octoginta milia q lapides de mōtib⁹ cederēt. Tria āt milia & sexcētos p̄positos operū ppl'i. 3.

ET cepit salomon edificare domum dn̄i in hierusalem in mōte moria qui demōstratus fuerat dauid patri ei⁹ ī loco quē parauerat dauid in area hornan iebusei. Cepit autem edificare mense secundo anno quarto regni sui. Et hec sūt fundamēta q̄ iecit salomon vt edificaret domū dei: lōgitudinis cubitos in mensura prima sexagīta: latitudinis cubitos viginti. Porticum vero āñ frōtē q̄ tēdebatur ī lōgū iuxta mēsurā latitudinis dom⁹ cubitoꝝ vigīti. Porro altitudo cētū viginti cubitorū erat. Et deaurauit eā intrīsecus auro mundissimo. Domū quoq̄ maiorē texit tabulis ligneis abiegnis: & laminas auri obrizi affixit per totū. Sculpsitq̄ ī ea palmas: & q̄si catenulas se īuicē cōplectētes. Strauit quoq̄ pauimētū tēpli p̄ciosissimo marmore decorē multo. Porro aurū erat pbatissimū: de cui⁹ lamīs texit domū: & trabes ei⁹ & postes: parietes & ostia: & celauit cherubī ī parietib⁹. Fecit quoq̄ domū scti sctoꝝ: lōgitudinē iuxta latitudinē dom⁹ cubitoꝝ vigīti: & latitudinē silr vigīti cubitorū. Et laminis aureis texit eam quasi talētis sexcentis. Sed &

והיין אשר אמר אדני ישלח — שלח
לעבדיו ׃ ואנחנו נכרת עצים מן — כרת
הלבנון ככל צרכך ונביאם לך — בוא
רפסדות על ים יפו ואתה תעלה — עלה
אתם ירושלם ׃ ויספר שלמה — ספר
כל האנשים הגירים אשר בארץ
ישראל אחרי הספר אשר ספרם
דויד אביו וימצאו מאה וחמשים — מצא
אלף ושלשת אלפים ושש מאות ׃ — מאה
ויעש מהם שבעים אלף — עשה
סבל ושמנים אלף חצב בהר
ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים — נצח עבד
להעביד את העם ׃ — Cap. iij.
ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם — חלל
בהר המוריה אשר נראה לדויד — בנה
אביהו אשר הכין במקום דויד בגרן — ראה
ארנן היבוסי ׃ ויחל לבנות בחדש — כון קום
השני בשני בשנת ארבע למלכותו ׃ — שנה שנה
ואלה הוסד שלמה לבנות את בית — רבע סוד
האלהים הארך אמות במדה — בנה אמה
הראשונה אמות ששים ורחב — מדד
אמות עשרים ׃ והאולם אשר על — אלם
פני הארך על פני רחב הבית אמות — פנה
עשרים והגבה מאה ועשרים
ויצפהו מפנימה זהב טהור ׃ ואת — צפה פנה
הבית הגדול חפה עץ ברושים — טהר גדל
ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים — ברש
ושרשרות ׃ ויצף את הבית אבן — חפה עלה
יקרה לתפארת והזהב זהב — פאר
פרוים ׃ ויחף את הבית הקרות
הספים וקירותיו ודלתותיו זהב — ספף
ופתח כרובים על הקירות ׃ ויעש — כרב עשה
את בית קדש הקדשים ארכו
על פני רחב הבית אמות עשרים
ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב
טוב לככרים שש מאות ׃ ומשקל — מאה שקל

למסמרות לשקלים חמשים זהב   סמר
והעליות חפה זהב: ויעש בבית   עלה
קדש הקדשים כרובים שנים   שנה
מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב: עשה
וכנפי הכרובים ארכם אמות   אמה
עשרים כנף האחד לאמות חמש
מגעת לקיר הבית והכנף האחרת   נגע
אמות חמש מגיע לכנף הכרוב
האחר: וכנף הכרוב האחד אמות
חמש מגיע לקיר הבית והכנף
האחרת אמות חמש דבקה לכנף
הכרוב האחר: כנפי הכרובים האלה
פרשים אמות עשרים והם עמדים
על רגליהם ופניהם לבית: ויעש   פנה עשה
את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל
ובוץ ויעל עליו כרובים: ויעש   עלה
לפני הבית עמודים שנים אמות   עמד
שלשים וחמש ארך והצפת אשר   צפה
על ראשו אמות חמש: ויעש
שרשרות בדביר ויתן על ראש   דבר נתן
העמודים ויעש רמנים מאה ויתן
בשרשרות: ויקם את העמודים על   קום
פני ההיכל אחד מימין ואחד   היכל ימן
מהשמאול ויקרא שם הימיני יכין   קרא
ושם השמאלי בועז:

Cap. iiij. ויעש מזבח נחשת עשרים אמה
ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר   זבח
אמות קומתו: ויעש את הים מוצק   יצק
עשר באמה משפתו אל שפתו עגול   שפה עגל
סביב וחמש באמה קומתו וקו   סבב קנה
שלשים באמה יסב אתו סביב: סבב
ודמות בקרים תחת לו סביב סביב   דמה
סבבים אתו עשר באמה מקיפים   נקף
את הים סביב שנים טורים הבקר   שנה
יצוקים במצקתו: עומד על שנים   יצק עמד
עשר בקר שלשה פנים צפונה   פנה צפן

clauos fecit aureos: ita vt ſinguli claui ſiclos quinq̄genos appēderēt. Cenacula quoq; texit auro. Fecit ēt in domo ſcti ſctōꝝ cherubin duos opere ſtatuario: & texit eos auro. Ale cherubin vigīti cubitis extēdebātur: ita vt vna ala haberet cubitos quinq;: & tangeret parietem domus: & altera quinq; cubitos hñs: alā tāgeret alterius cherub. Simil'r cherub alterius ala quinq; habebat cubitos: & tangebat parietem: & ala eius altera quinq; cubitoꝝ alam cherub alterius cōtingebat. Igr̄ ale vtriuſq; cherub expāſe erāt: & extendebātur p cubitos vigīti. Ipſi āt ſtabāt erectis pedibus: & facies eorum erāt verſe ad exteriorem domū. Fecit quoq; velū ex hyacintho purpura cocco & byſſo: & itexuit ei cherubin. Añ fores ēt tēpli duas colūnas q̄ trigīta & qnq; cubitos hēbāt altitudinis. Porro capita earum quinq; cubitorū: necnon & q̄ſi catenulas ī oraculo: & ſuppoſuit eas capitibus colūnarū. Malogranata etiam centum: que catenulis interpoſuit. Ipas quoq; colūnas poſuit in veſtibulo tēpli: vnā a dextris: & alterā a ſiniſtris. Eā q̄ a dextris erat vocauit iachin: & que ad leuam vocauit booz.

4. Fecit quoq; altare eneū vigīti cubitoꝝ lōgitudinis: & viginti cubitoꝝ latitudinis: & decē cubitoum altitudinis. Mare ēt eneū fuſile decē cubitis a labio vſq; ad labium: rotundū per circuitū. Quīq; cubitos habebat altitudinis: & fūiculus trigīta cubitoꝝ ambiebat gyrum eius. Siſitudo quoq; boum erat ſubter illū. Et decē cubitis q̄dā extrinſecus celature q̄ſi duobus verſibus labiū maris circuibant. Boues aūt erāt fuſiles: & ipſū mare ſuper duodecī boues īpoſitū erat: quorū tres reſpicibāt ad aquilonem:

clauoꝝ: pōdus vnius quinquaginta ſicli
τῶν ἥλων, ὁλκὴ τοῦ ἑνὸς πεντήκοντα σίκλοι τοῦ
auri: ⁊ cenacula deaurauit auro. ⁊ fe
χρυσίου, καὶ τὰ ὑπερῷα ἐχρύσωσε χρυσίῳ. καὶ ἐποί
cit in domo ſancta ſanctoꝝ cherubim duos
ησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων χερουβὶμ δύο
opus de lignis īputribilibus: ⁊ deaurauit eos au
ἔργον ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ ἐχρύσωσεν αὐτὰ χρυ
ro. ⁊ ale cherubim lōgitudo cu
σίῳ. καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβὶμ τὸ μῆκος πη
bitoꝝ viginti ⁊ ala vna cherub
χῶν εἴκοσι. καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μία τοῦ χερουβ τοῦ
vnius: cubitoꝝ quinq; q̄ tangebat parietē do
ἑνός, πηχῶν πέντε ἁπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴ
mus: ⁊ ala altera cubitoꝝ quinq;: q̄ tāgebat
κου, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πηχῶν πέντε, ἁπτομένη
alam cherub alterius. ⁊ a
τῆς πτέρυγος τοῦ χερουβ τοῦ ἑτέρου. καὶ αἱ πτέρυ
le cherubī hoꝝ extenſe cu
γες τῶν χερουβὶμ τούτων διαπεπετασμέναι πή
biti viginti. ipſa ſtantia in pedibus
χεις εἴκοσι. καὶ αὐτὰ ἑστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας
ſuis: et facies coꝝ in domū. ⁊
αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον. καὶ
fecit velum ex hyacintho ⁊ purpu
ἐποίησε τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύ
ra ⁊ coccino ⁊ byſſo. ⁊ intexuit in eo
ρας καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου. καὶ ὕφανεν ἐν αὐτῷ
cherubī. ⁊ fecit ante domū
χερουβίμ. καὶ ἐποίησε κατέμπροσθεν τοῦ οἴκου
colūnas duas cubitoꝝ triginta quinq; altitudo: ⁊
στύλους δύο πηχῶν τριάκοντα πέντε τὸ ὕψος, καὶ τὰς
capitella eaꝝ cubitoꝝ quinq;. ⁊ fecit ca
κεφαλίδας αὐτῶν πηχῶν πέντε. καὶ ἐποίησεν ἁλυ
tenas in oraculo ⁊ poſuit in capi
σιδωτὰ ἐν τῷ δαβεὶρ καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῶν κεφα
tibus colūnaꝝ. ⁊ fecit malogranata centū. ⁊
λῶν τῶν στύλων. καὶ ἐποίησε ῥοΐσκους ἑκατόν. καὶ
impoſuit in catenis: ⁊ ſtatuit colūnas
ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν ἁλύσεων, καὶ ἔστησε τοὺς στύλους
iuxta faciem tēpli: vnā a dextris: ⁊
κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸν
vnā a ſiniſtris. ⁊ vocauit nomē eius q̄ a dex
ἕνα ἐξ εὐωνύμων. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξι
tris directio: ⁊ nomē eius q̄ a ſiniſtris fortitudo.
ῶν κατόρθωσις, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν ἰσχύς. Ca. 4.
Et fecit altare eneum: viginti
Καὶ ἐποίησε τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν, εἴκοσι
cubitoꝝ longitudo: ⁊ viginti cubitoꝝ latitudo: ⁊
πηχέων τὸ μῆκος, καὶ εἴκοσι πηχέων τὸ εὖρος, καὶ
decē cubitoꝝ altitudo: ⁊ fecit mare
δέκα πηχέων τὸ ὕψος. καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν
fuſile decē cubitoꝝ menſurā a la
χυτὴν δέκα πηχέων τὴν διαμέτρησιν ἀπὸ τοῦ χεί
bio eius in labiū eius rotundū p circuitū
λους αὐτῆς εἰς τὸ χεῖλος αὐτῆς στρογγύλην κυκλόθεν
⁊ quinq; cubitoꝝ altitudo. ⁊ circuitus tri
καὶ πέντε πηχέων τὸ ὕψος. καὶ τὸ κύκλωμα τριά
ginta cubitoꝝ ambiebat illud p circuitū: ⁊ ſimilitudo
κοντα πηχῶν ἐκύκλου αὐτὴν κύκλῳ. καὶ ὁμοίωμα
vituloꝝ ſubter illud p circuitū ambientes il
μόσχων ὑποκάτωθεν αὐτῆς κυκλόθεν κυκλοῦντες αὐ
lud decē in cubito ambientes mare p
τὴν δέκα ἐν πήχει κυκλοῦντες τὴν θάλασσαν κυ
circuitū. duo ordines boues fuſiles in effuſione eo
κλόθεν. δύο στίχοι βόες χωνευτοὶ ἐν τῇ χωνεύσει αὐ
rum: fecerunt eos: ſtans ſup duodecim boues
τῶν, ἐποίησαν αὐτούς, ἑστῶσα ἐπὶ δώδεκα μόσχους
mare. tres reſpicientes ad aquilonem:
ἡ θάλασσα. οἱ τρεῖς βλέποντες πρὸς βορρᾶν,

τ tres aſpicientes ad occidentē: τ tres
καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες πρὸς δυσμάς, καὶ οἱ τρεῖς
aſpicientes ad auſtrū: τ tres aſpicientes ad
βλέποντες πρὸς νότον, καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες πρὸς
orientem: τ mare in ipſis ſupra. τ erāt
ἀνατολάς, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἄνω. καὶ ἦν τὰ
poſteriora ipſoꝝ intus: τ craſſitudo maris
ὀπίσθια αὐτῶν ἔσω, καὶ τὸ πάχος τῆς θαλάσσης
palmi. τ labiū eius: ſicut labiū cali=
παλαιστῆς. καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς, ὡς χεῖλος ποτηρί
cis ſculpti germinibꝰ lilij: capiēs metre
ου διαγεγλυμμένου βλαστοὺς κρίνου, χωροῦσα μετρη
tas tria milia: τ perfecit illud. τ fe=
τὰς τρισχιλίους, καὶ ἐξετέλεσεν αὐτήν. καὶ ἐποί=
cit pelues decē: τ poſuit quinq3 a dex
ησε λουτῆρας δέκα, καὶ ἔθηκε τοὺς πέντε ἐκ δε=
tris τ quinq3 a ſiniſtris: vt lauarēt in
ξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐξ ἀριστερῶν, τοῦ πλύνειν ἐν
ipſis opa holocauſtoꝝ τ vt illuerēt
αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ ἀποκλύζειν
in ipſis: τ mare vt lauarent ſa=
ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἱε=
cerdotes in eo. τ fecit cādelabra au=
ρεῖς ἐν αὐτῇ. καὶ ἐποίησε τὰς λυχνίας τὰς χρυ=
rea decē ſm̄ iudiciū ipſoꝝ. τ poſuit in tē=
σᾶς δέκα κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν. καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ
plo quinq3 a dextris: τ quinq3 a ſiniſtris. τ
ναῷ πέντε ἐκ δεξιῶν, καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν. καὶ
fecit mēſas decem: τ poſuit quinq3 a dex=
ἐποίησε τραπέζας δέκα, καὶ ἔθηκεν πέντε ἐκ δεξι
tris τ quinq3 a ſiniſtris. τ fecit phialas
ῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν. καὶ ἐποίησε φιάλας
aureas centum. τ fecit atriū ſacerdotū:
χρυσᾶς ἑκατόν. καὶ ἐποίησε τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων,
τ atrium magnū: τ fores a=
καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην, καὶ τὰς θύρας τῆς αὐ
trij: τ hoſtia ipſoꝝ erata
λῆς, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα
ere. τ mare poſuit ab angulo
χαλκῷ. καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ
domꝰ a dextris ad orientē partis q̄
οἴκου ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ μέρους τοῦ
ad auſtrū. τ fecit chiram lebetes τ
πρὸς νότον. καὶ ἐποίησε χειρὰμ τοὺς λέβητας καὶ
creagras τ thuribula. τ perfecit chi
τὰς κρεάγρας καὶ τὰ πυρεῖα. καὶ συνετέλεσε χει
ram facere omne opus qd̄ fecit ſa=
ρὰμ ποιῆσαι πᾶσαν τὴν ἐργασίαν ἣν ἐποίησε σο=
lomon rex in domo dei colūnas duas
λομὼν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ στύλους δύο
τ baſes. τ capitella in capitibus
καὶ τὰς βάσεις. καὶ τὰς χωθαρὼθ ἐπὶ κεφαλῶν
colūnaꝝ duo. τ reticula duo vt tegerent
τῶν στύλων δύο. καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς
duas baſes capitelloꝝ: q̄ ſūt in capitibꝰ
δύο βάσεις τῶν χωθαρὼθ, ἅ ἐστιν ἐπὶ κεφαλῶν τῶν
colūnaꝝ. τ malogranata aurea quadringēta in duo
στύλων. καὶ ῥοὰς χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο
reticula. duo gn̄a malo granatoꝝ reticulo vno: vt tegerēt
δίκτυα. δύο γένη ῥοῶν ἐν τῷ δικτύῳ τῷ ἑνί, τοῦ συγκαλύψαι
duas baſes capitelloꝝ: q̄ ſunt ſupra
τὰς δύο βάσεις τῶν χωθαρὼθ, ἅ ἐστιν ἐπάνω τῶν
colūnas. τ baſes fecit decē. τ pe=
στύλων. καὶ τοὺς μεχωνὼθ ἐποίησε δέκα. καὶ τοὺς λου
lues fecit ſup baſes. τ ma
τῆρας ἐποίησεν ἐπὶ τῶν μεχωνώθ. καὶ τὴν θάλασ
re vnū τ vitulos duodecim ſub
σαν μίαν καὶ τοὺς μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω
eo. τ lebetes τ creagras τ phia
αὐτῆς. καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ φιά
las: τ omnia vaſa eoꝝ q̄ fecit
λας, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἃ ἐποίησε

& alii tres ad occidētē. Porro tres alii meridiē: & tres q reliq erāt orietē: hn̄tes mare ſuppoſitum. Poſteriora autem boum erant intriſecꝰ ſub mari. Porro vaſtitas eiꝰ hēbat menſurā palmi: & labiū illiꝰ erat q̄ſi labiū calicis vel repādi lilii: capiebatq3 tria milia metretas. Fecit quoq3 cōchas decē: & poſuit qnq3 a dextris: & quīq3 a ſiniſtris: vt lauarent in eis oīa que in holocauſtum oblaturi erāt. Porro ī mari ſacerdotes lauabantur. Fecit autem & cādelabra aurea decem ſm̄ ſpeciē quā iuſſerat fieri: & poſuit ea in tēplo quīq3 a dextris & qnq3 a ſiniſtris. Nec nō & mēſas decē: & poſuit eas in tēplo: quīq3 a dextris & quinq3 a ſiniſtris. Phialas quoq3 aureas centum. Fecit etiam atrium ſacerdotū & baſilicam grandem: & oſtia ī baſilica que texit ere. Porro mare poſuit in latere dextero cōtra orientem ad meridiem. Fecit autē hyrā lebetes & creagras & phialas. Et cōpleuit oē opus regis in domo dei: hoc eſt columnas duas & epiſtylia & capita: & quaſi quedā retiacula que capita tegerēt ſuper epiſtylia. Malogranata quoq3 quadrīgenta & retiacula duo: ita vt bini ordines malogranatorum ſingulis retiaclis iūgerentur: q̄ protegerēt epiſtylia & capita columnarū. Baſes etiā fecit: & conchas quas ſuper poſuit baſibus. Mare vnum: boues quoq3 duodecim ſub mari. Et lebetes & creagras & phialas. Omnia vaſa fecit

וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים יָמָּה וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים
נֶגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים מִזְרָחָה וְהַיָּם
עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה וְכָל אֲחֹרֵיהֶם
בָּיְתָה׃ וְעָבְיוֹ טֶפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה
שְׂפַת כּוֹס פֶּרַח שׁוֹשַׁנָּה מַחֲזִיק
בַּתִּים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים יָכִיל׃ וַיַּעַשׂ
כִּיּוֹרִים עֲשָׂרָה וַיִּתֵּן חֲמִשָּׁה מִיָּמִין
וַחֲמִשָּׁה מִשְּׂמֹאול לְרָחְצָה בָהֶם אֶת
מַעֲשֵׂה הָעוֹלָה יָדִיחוּ בָם וְהַיָּם
לְרָחְצָה לַכֹּהֲנִים בּוֹ׃ וַיַּעַשׂ אֶת
מְנֹרוֹת הַזָּהָב עֶשֶׂר כְּמִשְׁפָּטָם וַיִּתֵּן
בַּהֵיכָל חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאול׃
וַיַּעַשׂ שֻׁלְחָנוֹת עֲשָׂרָה וַיַּנַּח בַּהֵיכָל
חֲמִשָּׁה מִיָּמִין וַחֲמִשָּׁה מִשְּׂמֹאול
וַיַּעַשׂ מִזְרְקֵי זָהָב מֵאָה׃ וַיַּעַשׂ
חֲצַר הַכֹּהֲנִים וְהָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה
וּדְלָתוֹת לָעֲזָרָה וְדַלְתוֹתֵיהֶם צִפָּה
נְחֹשֶׁת׃ וְאֶת הַיָּם נָתַן מִכֶּתֶף הַיְמָנִית
קֵדְמָה מִמּוּל נֶגְבָּה׃ וַיַּעַשׂ חוּרָם
אֶת הַסִּירוֹת וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת
הַמִּזְרָקוֹת וַיְכַל חוּרָם לַעֲשׂוֹת
אֶת הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בְּבֵית הָאֱלֹהִים׃ עַמּוּדִים
שְׁנַיִם וְהַגֻּלּוֹת וְהַכֹּתָרוֹת עַל רֹאשׁ
הָעַמּוּדִים שְׁתָּיִם וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתַּיִם
לְכַסּוֹת אֶת שְׁתֵּי גֻּלּוֹת הַכֹּתָרוֹת
אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים׃ וְאֶת
הָרִמּוֹנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לִשְׁתֵּי
הַשְּׂבָכוֹת שְׁנַיִם טוּרִים רִמּוֹנִים
לַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת שְׁתֵּי
גֻּלּוֹת הַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
הָעַמּוּדִים׃ וְאֶת הַמְּכֹנוֹת עָשָׂה וְאֶת
הַכִּיֹּרוֹת עָשָׂה עַל הַמְּכֹנוֹת׃ אֶת הַיָּם
אֶחָד וְאֶת הַבָּקָר שְׁנֵים עָשָׂר
תַּחְתָּיו׃ וְאֶת הַסִּירוֹת וְאֶת הַיָּעִים
וְאֶת הַמִּזְלָגוֹת וְאֶת כָּל כְּלֵיהֶם עָשָׂה

זָרַח
עָלָה
עָבָה שָׂפָה
עָשָׂה שׁוּשַׁן
חָזַק
כּוּל
כִּיר נָתַן
יָמַן שְׂמֹאל
דּוּחַ
נוּר שָׁפַט
נָתַן הֵיכַל
זָרַק
גָּדַל
עָשָׂה
יָעָה
כָּלָה
לָאַךְ
עָמַד
שָׁנָה גָּלַל
כָּסָה
רִמֹּן רָבַע
מֵאָה
פָּנָה
כּוּן
יָעָה
זָלַג כָּלָה

חוּרָם אָבִיו לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית
יְהוָה נְחֹשֶׁת מָרוּק׃ בְּכִכַּר הַיַּרְדֵּן מרק
יְצָקָם הַמֶּלֶךְ בַּעֲבִי הָאֲדָמָה בֵּין יצק עבה
סֻכּוֹת וּבֵין צְרֵדָתָה׃ וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה עשה
כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה לָרֹב מְאֹד
כִּי לֹא נֶחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת׃ חקר שקל
וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֵת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר
בֵּית הָאֱלֹהִים וְאֵת מִזְבַּח הַזָּהָב זבח
וְאֶת הַשֻּׁלְחָנוֹת וַעֲלֵיהֶם לֶחֶם
הַפָּנִים׃ וְאֶת הַמְּנֹרוֹת וְנֵרֹתֵיהֶם פנה נור
לְבַעֲרָם כַּמִּשְׁפָּט לִפְנֵי הַדְּבִיר שפט דבר
זָהָב סָגוּר׃ וְהַפֶּרַח וְהַנֵּרוֹת סגר נור
וְהַמֶּלְקָחַיִם זָהָב הוּא מִכְלוֹת זָהָב׃ לקח כלה
וְהַמְזַמְּרוֹת וְהַמִּזְרָקוֹת וְהַכַּפּוֹת זמר זרק כפף
וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר וּפֶתַח הַבַּיִת חתה
דַּלְתוֹתָיו הַפְּנִימִיּוֹת לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים פנה
וְדַלְתֵי הַבַּיִת לַהֵיכָל זָהָב׃ וַתִּשְׁלַם היכל שלם
כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה לאך
לְבֵית יְהוָה׃ וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה

Cap. v.

אֶת קָדְשֵׁי דָּוִיד אָבִיו וְאֶת הַכֶּסֶף בוא
וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת כָּל הַכֵּלִים נָתַן
בְּאֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים׃ אָז יַקְהֵיל קהל
שְׁלֹמֹה אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל
רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי נטה נשא
יִשְׂרָאֵל אֶל יְרוּשָׁלִָם לְהַעֲלוֹת אֶת עלה
אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מֵעִיר דָּוִיד הִיא ארן ברת
צִיּוֹן׃ וַיִּקָּהֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ כָּל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִעִי׃
וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ בוא נשא
הַלְוִיִּם אֶת הָאָרוֹן׃ וַיַּעֲלוּ אֶת הָאָרוֹן
וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל כְּלֵי יעד כלה
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל הֶעֱלוּ אֹתָם
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וְכָל עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים עָלָיו יעד יעד
לִפְנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר פנה זבח
אֲשֶׁר לֹא יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב׃ ספר מנה

salomoni hyram pater eius in domo dñi ex ere mūdiſſimo. In regione iordanis fudit ea rex in argilloſa terra: inter ſochot & ſaredatha. Erat autem multitudo vaſorum innumerabilis ita vt ignoraretur pondus eris. Fecitq̄ ſalomon omnia vaſa domꝰ dei: & altare aureum & menſas: & ſuper eas panes propoſitiōis. Cādelabra quoq̄ cum lucernis ſuis vt lucerent ante oraculum iuxta ritum ex auro puriſſimo: & florentia quedā & lucernas & forcipes aureoſ. Oīa de auro mūdiſſimo facta ſunt. Timiamateria quoq̄ & thuribla & phialas & mortariola ex auro puriſſimo. Et oſtia celauit tēpli interioris .i. in ſancta ſanctorum: & oſtia tēpli forinſecus aurea. Sicq̄ cōpletū eſt omne opus quod fecit ſalomon in domo domini. 5.

Ntulit igr̄ ſalomon oīa que vouerat dauid pater ſuus argentum & aurum & vniuerſa vaſa poſuit in theſauris domꝰ dei. Poſt que congregauit maiores natu iſrael: & cunctos principes tribuū: & capita familiarum de filiis iſrael in hieruſalem: vt adducerent arcā federis dñi de ciuitate dauid que eſt ſyon. Venerūt itaq̄ ad regem omnes viri iſrael in die ſolēni mēſis ſeptimi. Cumq̄ veniſſent cūcti ſeniorꝝ iſrl': portauerūt leuite arcam: & intulerunt eam: & omnem paraturam tabernacli. Porro vaſa ſanctuarii que erant in tabernaculo portauerīt ſacerdotes cum leuitis. Rex autem ſalomon & vniuerſus cetꝰ iſrl': & oēs q fuerunt cōgregati ante arcā immolabant arietes & boues abſq̄ vllo nūero. Tanta eī erat mltitudo victiarꝝ.

chiram: obtulit regi ſalomoni in domo do
χειράμ, ἀνήνεγκε τῷ βασιλεῖ σολομῶντι ἐν ὄικῳ κυ
mini ex ere puro. in regione iordanis fu
ρίου χαλκοῦ καθαροῦ. ἐν περιχώρῳ τοῦ ἰορδάνου ἐχώ
dit ea rex in craſſitudine terre: in
νευσεν ἀυτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς, ἀνα
ter ſochoth ꝛ inter ſaridatha. ꝛ fecit ſa
μέσον σοχὼθ καὶ ἀναμέσον σαριδαθά. καὶ ἐποίησε σο
lomon omnia vaſa hec in multitudinē valde.
λομὼν πάντα τὰ σκεύη ταῦτα ἐις πλῆθος σφόδρα.
qm̄ nō inueſtigabat pōdus eris. ꝛ fecit ſa
ὅτι ὀυκ ἠκριβάσθη ὁλκὴ τοῦ χαλκοῦ. καὶ ἐποίησε σο
lomon omnia vaſa domus dñi: ꝛ al
λομὼν πάντα τὰ σκεύη τοῦ ὄικου κυρίου, καὶ τὸ θυ
tare aureū: ꝛ mēſas: ꝛ ſuper e
σιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ ἐπ᾽ ἀυ
as panes ꝓpoſitionis: ꝛ cādelabra ꝛ lucer
τῶν ἄρτους προθέσεως, καὶ τὰς λυχνίας καὶ τοὺς λύχ
nas lucis iuxta ritum ante faciem ora
νους τοῦ φωτὸς κατὰ τὸ κρίμα κατὰ πρόσωπον τοῦ δα
culi ex auro puro. ꝛ lucerne eorū ꝛ forci
βεὶρ χρυσίου καθαροῦ. καὶ οἱ λύχνοι ἀυτῶν καὶ αἱ λαβί
pes eoꝝ ꝛ phiale ꝛ mortariola ꝛ thimiamateria
δες ἀυτῶν καὶ αἱ φιάλαι καὶ αἱ θυΐσκαι, καὶ τὰ πυρεῖα
ex auro puro. ꝛ hoſtiū domus interius qd̄
χρυσίου καθαροῦ. καὶ ἡ θύρα τοῦ ὄικου ἡ ἐσωτέρα ἡ
in ſctā ſanctoꝝ: ꝛ hoſtia domus te
ἐις τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ αἱ θύραι τοῦ ὄικου τοῦ να
pli aurea. ꝛ cōpletum eſt omne opus qd̄
οῦ χρυσαῖ. καὶ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν
fecit ſalomon in domo domini.
ἐποίησε σολομὼν ἐν ὄικῳ κυρίου. Ca. 5.

Et intulit ſalomon ſancta dauid pa
Καὶ ἐισήνεγκε σολομὼν τὰ ἅγια δαυὶδ τοῦ πα
tris ſui: ꝛ argentum ꝛ aurum ꝛ vniuer
τρὸς ἀυτοῦ, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ πάν
ſa vaſa: ꝛ dedit in theſaurum domꝰ domi
τα τὰ σκεύη, καὶ ἔδωκεν ἐις θησαυρὸν ὄικου κυρί
ni. tunc congregauit ſalomon omnes ſe
ου. τότε ἐξεκκλησίασε σολομὼν πάντας τοὺς πρεσ
niores iſrael: ꝛ cunctos principes
βυτέρους ἰσραὴλ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν
tribuū: ꝛ duces familiaꝝ filioꝝ
φυλῶν, καὶ τοὺς ἡγουμένους τῶν πατριῶν τῶν ὑιῶν
iſrael in hieruſalem: vt adducerent arcam
ἰσραὴλ ἐις ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν
federis dñi de ciuitate dauid: hec ſion. ꝛ
διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως δαυίδ, ἅυτη σιών. καὶ
congregatus eſt ad regem ſalomonē oīs vir
ἐξεκκλησιάσθη πρὸς τὸν βασιλέα σολομῶντα πᾶς ἀνὴρ
iſrael in ſolēnitate: hic mēſis ſeptimus. ꝛ ve
ἰσραὴλ ἐν τῇ ἑορτῇ, ὅυτος ὁ μὴν ὁ ἕβδομος. καὶ ἦλ
nerūt cuncti ſeniores iſrael: ꝛ acceperūt
θον πάντες οἱ πρεσβύτεροι ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβον οἱ
leuite arcā: ꝛ attulerunt arcam ꝛ
λευῖται τὴν κιβωτὸν, καὶ ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν καὶ
tabernaculū teſtimonij: ꝛ omnia vaſa
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ
ſancta q̄ in tabernaculo. ꝛ attulerunt eā ſacerdotes
ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ ἀνήνεγκαν ἀυτὴν οἱ ἱερεῖς
ꝛ leuite: ꝛ rex ſalomon: ꝛ vniuer
καὶ οἱ λευῖται, καὶ ὁ βασιλεὺς σολομὼν, καὶ πᾶ
ſus cetus iſrael: ꝛ q̄ congregati ſunt ad
σα ἡ συναγωγὴ ἰσραὴλ, καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι ἐπ᾽ ἀυ
eū ante arcam dei imolātes vitulos
τὸν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ θύοντες μόσχους
ꝛ oues que nō numerabunt neq̄ ſupputabūtur
καὶ πρόβατα ἃ ὀυκ ἀριθμηθήσεται ὀυδὲ λογισθήσε
tur pre multitudine.
ται ἀπὸ πλήθους.

et intulerūt sacerdotes arcam federis dñi in
καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς
locū suū: in oraculū dom⁹ in sctā
τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβεὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια
sanctoꝝ: subꝑ alas cherubim.
τῶν ἁγίων, ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν χερουβίμ.
ꝛ erāt cherubī expādentia alas suas
καὶ ἦν τὰ χερουβὶμ διαπεπτωκότα τὰς πτέρυγας αὐτῶν
supꝑ locū arce: ꝛ coopertebāt che-
ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ συνεκάλυπτε τὰ χε-
rubī arcā: ꝛ appropinq̄bāt cherubī supꝑ
ρουβὶμ τὴν κιβωτόν, καὶ προσήγγιζε τὰ χερουβὶμ ἐπὶ τὴν
arcā ꝛ supꝑ vectes eius supra. ꝛ
κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν. καὶ
eminebāt vectes: ꝛ aspiciebātur capita
ὑπερεῖχον οἱ ἀναφορεῖς, καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν
vectium ab arca de sctis in faci-
ἀναφορέων ἀπὸ τῆς κιβωτοῦ ἐκ τῶν ἁγίων ἐπὶ πρόσω
em oraculi: ꝛ nō videbātur extra: ꝛ fuerūt illic
πον τοῦ δαβείρ, καὶ οὐκ ἐβλέποντο ἔξω, καὶ ἦσαν ἐκεῖ
vsq; ad diem hanc. nō erat in arca preꝑ due
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο
tabule: q̄s posuerat moyses in choreb: que disposuit domi
πλάκες, ἃς ἔθηκε μωυσῆς ἐν χωρήβ, ὅσα διέθετο κύρι
n⁹ cū filijs israel: cū exirent ipi de terra
ος μετὰ τῶν υἱῶν ἰσραήλ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς
egypti. ꝛ factū est cū egrederēt sacerdotes de sctūarijs:
αἰγύπτου. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν ἁγίων,
qm̄ oēs sacerdotes q̄ inuenti sūt: sctificati sūt: nō fue
ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εὑρεθέντες, ἡγιάσθησαν, οὐκ ἦ-
rūt ordinati per vices. ꝛ leuite
σαν διατεταγμένοι κατ᾽ ἐφημερίαν. καὶ οἱ λευῖται οἱ
cantores oēs cū filijs asaph e-
ψαλτῳδοὶ πάντες σὺν τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀσὰφ τοῦ αἱ-
mā: idithū: ꝛ filijs eoꝝ: ꝛ fra
μάν, τῷ ἰδιθοὺμ, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ τοῖς ἀδελ
trib⁹ eoꝝ q̄ vestiti erāt stolis byssinis in cym-
φοῖς αὐτῶν τοῖς ἐνδεδυμένοις στολὰς βυσσίνας ἐν κυμ-
balis ꝛ in nablis ꝛ in citharis: stātes an
βάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις, ἑστηκότες κατέ-
te altare. ꝛ cū eis sacerdotes centū
ναντι τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ μετ᾽ αὐτῶν οἱ ἱερεῖς ἑκατὸν
ꝛ viginti canētes in tubis. ꝛ facta est
καὶ εἴκοσι σαλπίζοντες ἐν ταῖς σάλπιγξιν. καὶ ἐγένετο
vna vox cū tuba canerent ꝛ cū psalterio cantarēt ꝛ cū
μία φωνὴ ἐν τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν τῷ ψαλτῳδεῖν καὶ ἐν
vociferarēt vox vna vt laudarēt vt cōfiterentur
τῷ ἀναφωνεῖν φωνὴ μία τοῦ αἰνεῖν τοῦ ἐξομολογεῖσθαι
dño. ꝛ vt extulerūt vocē in tubis ꝛ
τῷ κυρίῳ. καὶ ὡς ὕψωσαν τὴν φωνὴν ἐν ταῖς σάλπιγξιν καὶ
in cymbalis ꝛ in organis cātoꝝ ꝛ in hymnis:
ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν τοῖς ὀργάνοις τῶν ᾠδῶν καὶ ἐν ὕμνοις,
ꝛ dicebāt: cōfitemini dño qm̄ bonū: qm̄ in eter
καὶ ἔλεγον, ἐξομολογεῖσθε τῷ κῶ ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ
nū mia eius: ꝛ dom⁹ plena fuit nube ꝛ glīa dñi:
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης καὶ δόξης κυ,
ꝛ nō potuerūt sacerdotes stare ꝛ ministrare a fa-
καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στῆναι καὶ λειτουργεῖν ἀπὸ προ
cie nubis: qm̄ impleuit glīa dñi domū dei.
σώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐνέπλησε δόξα κυ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

Tunc dixit salomō: dñs dixit vt habitaret in cali
Τότε εἶπεν σολομών, κς εἶπε τοῦ κατασκηνῶσαι ἐν γνό
gine: ꝛ ego edificaui domū nomini tuo sanctā tibi ꝛ
φῳ, καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμησα οἶκον τῷ ὀνόματί σου ἅγιόν σοι καὶ
p̄paratā vt habitares tu in ea in ppetuū. ꝛ con-
ἕτοιμον τοῦ κατασκηνῶσαι σε ἐν αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ ἐπέ
uertit rex faciem suā: ꝛ benedixit vni-
στρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν πᾶ-
uerse ecclesie israel. ꝛ ois ecclesia isra
σαν τὴν ἐκκλησίαν ἰσραήλ. καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἰσρα
el stetit. ꝛ ait: bñdictus dñs deus
ὴλ παρειστήκει. καὶ εἶπε, εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς

Et intulerunt sacerdotes arcam federis dñi in locū suū: idest ad oraculum templi in sancta sanctorū subter alas cherubī: ita vt cherubim expāderēt alas suas sup locū in quo posita erat arca: & ipsam arcam tegerent cum vectibus suis. Vectiū āt qb⁹ portabatur arca: qa paululū longiores erant capita parebant ante oraculū. Si vero qs paululū fuisset extrīsec⁹: eos videre nō poterat. Fuit itaq; arca ibi vsq; ī presentem diem. Nihilq; erat aliud ī arca nisi due tabule quas posuerat moyses ī oreb: qn̄ legē dedit dñs filiis isrl̄ egredientibus ex egypto. Egressis āt sacerdotib⁹ de sanctuario: oēs em̄ sacerdotes q ibi potuerāt iueniri sctificati sūt: nec adhuc ī illo tpe vices & ministerioꝝ ordo īter eos diuisus erat: tā leuite q̄ cātores. i. qui sub asaph erāt: & qui sub hemam: & qui sub idithun filii & frēs eoꝝ vestiti byssinis: cymbalis & psalteriis & citharis cōcrepabāt stātes ad orientalē plagā altaris: & cū eis cātores cētū viginti canentes tubis. Igitur cunctis pariter & tubis & voce & cymbalis & organis & diuersi gnīs musicorū cōcinētibus & vocē in sublime tollētib⁹ lōge sonit⁹ audiebatur: ita vt cū dñm laudare cepisset: & dicere: cōfitemini dño qm̄ bon⁹: qm̄ in etnū mia ei⁹: īpleretur dom⁹ dñi nube: ne posset sacerdotes stare & ministrare ppter caliginē. cōpleuerat eī glīa domini domū dei. 6.

Vnc salomon ait: dñs pollicitus est vt habitaret in caligine: ego aūt edificaui domū nomini eius vt habitaret ibi in perpetuum. Et cōuertit rex faciē suam & bñdixit vniuerse multitudini isrl̄. Nam omnis turba stabat intēta: & ait. Benedictus dominus deus

וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית | בוא
יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת | קום דבר
אֶל־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אֶל־תַּחַת
כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים | כרב היה
פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם עַל־מְקוֹם הָאָרוֹן
וַיְכַסּוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל | כסה
בַּדָּיו מִלְמָעְלָה׃ וַיַּאֲרִיכוּ הַבַּדִּים | עלה ארך
וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־הָאָרוֹן עַל | בד ראה
פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה וַיְהִי
שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ אֵין בָּאָרוֹן רַק
שְׁנֵי הַלֻּחוֹת אֲשֶׁר־נָתַן מֹשֶׁה | שנה לוח
בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ וַיְהִי | יצא היה
בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ כִּי כָּל
הַכֹּהֲנִים הַנִּמְצְאִים הִתְקַדָּשׁוּ אֵין | מצא קדש
לִשְׁמוֹר לְמַחְלְקוֹת׃ וְהַלְוִיִּם | חלק
הַמְשֹׁרְרִים לְכֻלָּם לְאָסָף לְהֵימָן | שור
לִידֻתוּן וְלִבְנֵיהֶם וְלַאֲחֵיהֶם
מְלֻבָּשִׁים בּוּץ בִּמְצִלְתַּיִם וּבִנְבָלִים | לבש צלל
וְכִנֹּרוֹת עֹמְדִים מִזְרָח לַמִּזְבֵּחַ | זרח זבח
וְעִמָּהֶם כֹּהֲנִים לְמֵאָה וְעֶשְׂרִים
מַחְצְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת׃ וַיְהִי כְאֶחָד | חצר
לַמְחַצְּרִים וְלַמְשֹׁרְרִים לְהַשְׁמִיעַ | שמע
קוֹל־אֶחָד לְהַלֵּל וּלְהֹדוֹת לַיהוָה | ידה
וּכְהָרִים קוֹל בַּחֲצֹצְרוֹת וּבִמְצִלְתַּיִם | רום
וּבִכְלֵי הַשִּׁיר וּבְהַלֵּל לַיהוָה כִּי טוֹב | כלה שור
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְהַבַּיִת מָלֵא עָנָן
בֵּית יְהוָה׃ וְלֹא־יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמוֹד | עמד
לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן כִּי־מָלֵא כְבוֹד | כבד
יְהוָה אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים׃

Cap.vj.

אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר
לִשְׁכּוֹן בָּעֲרָפֶל׃ וַאֲנִי בָּנִיתִי בֵית | שכן בנה
זְבֻל לָךְ וּמָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים׃ | זבל כון
וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֵת כָּל | ישב עלם
קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל | סבב פנה
עוֹמֵד׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי | ברך עמד
אמר

ישראל אשר דבר בפיו את דויד   פה
אבי ובידיו מלא לאמר: מן היום
אשר הוצאתי את עמי מארץ   יצא
מצרים לא בחרתי בעיר מכל
שבטי ישראל לבנות בית להיות   בנה היה
שמי שם ולא בחרתי באיש להיות
נגיד על עמי ישראל: ואבחר   נגד בחר
בירושלם להיות שמי שם ואבחר
בדויד להיות על עמי ישראל:
ויהי עם לבב דויד אבי לבנות   היה
בית לשם יהוה אלהי ישראל:
ויאמר יהוה אל דויד אבי יען
אשר היה עם לבבך לבנות בית
לשמי הטיבות כי היה עם לבבך: יטב
רק אתה לא תבנה הבית כי בנך
היוצא מחלציך הוא יבנה הבית   יצא
לשמי: ויקם יהוה את דברו אשר   קום
דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב   קום ישב
על כסא ישראל כאשר דבר יהוה
ואבנה הבית לשם יהוה אלהי   בנה
ישראל: ואשים שם את הארון   שום ארן
אשר שם ברית יהוה אשר כרת   כרת
עם בני ישראל: ויעמד לפני   עמד פנה
מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל   זבח
ויפרש כפיו: כי עשה שלמה כיור   פרש כיר
נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש   נתן
אמות ארכו וחמש אמות רחבו   אמה
ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו   שלש
ויברך על ברכיו נגד כל קהל   ברך
ישראל ויפרש כפיו השמימה:
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין
כמוך אלהים בשמים ובארץ
שמר הברית והחסד לעבדיך
ההלכים לפניך בכל לבם: אשר
שמרת לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך   דבר

israel: qui quod locut⁹ eſt dauid patri meo opere cōpleuit dicens. A die qua eduxi populū meum de terra egypti: nō elegi ciuitatem de cunctis tribub⁹ iſrl' vt edificaretur in ea domus nomini meo: neq̧ elegi quēq̧ aliū virū vt eēt dux in populo meo iſrael: ſed elegi hieruſalē vt ſit nomen meum in ea: & elegi dauid vt cōſtituerē eum ſup populū meū iſrael. Cūq̧ fuiſſet volūtatis dd' prīs mei vt edificaret domum nomini domini dei iſrael: dixit domin⁹ ad eum. Quia hec fuit voluntas tua vt edificares domum noī meo: bñ q̄dē feciſti huiuſcemōi hr̄e volūtatē: ſed nō tu edificabis mihi domū. Verūtñ filius tu⁹ q egredietur de lūbis tuis: ipe edificabit domū noī mō. Cōpleuit ergo dñs ſmonē ſuū quē locutus fuerat: & ego ſurrexi p dd' prē meo: & ſedi ſup thronū iſrl' ſicut locut⁹ ē dñs: & edificaui domum nomini domini dei iſrael: & poſui in ea arcam in qua eſt pactū domini quod pepigit cū filiis iſrael. Stetit ergo coram altare dñi ex aduerſo vniuerſe multitudinis iſrl': & extēdit manus ſuas: ſiq̄dē fecerat ſalomō baſim eneā: & poſuerat eā in medio baſilice: habētē quinq̧ cubitos lōgitudinis: & quinq̧ latitudinis: & tres cubitos altitudinis. Stetitq̧ ſuper eā: & deinceps flexis genib⁹ cōtra vniuerſā mlt'titudinē iſrl': & palmis in celum leuatis: ait. Domine deus iſrael non eſt ſimilis tui deus in celo & in terra: qui cuſtodis pactum & miam cum ſeruis tuis qui ambulāt corā te in toto corde ſuo qui preſtitiſti ſeruo tuo dauid patri meo q̄cūq̧ locut⁹ fueras ei: & q̄ ore pmiſeras: ope

iſrael: q̄ locut⁹ eſt in ore ſuo ad dauid patrem
ἰη̄λ', ὃς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ πρὸς δαυὶδ τὸν πατέρα
meū ⁊ in manib⁹ ſuis cōpleuit dicēs: a
μου καὶ ἐν χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσε λέγων, ἀπὸ τῆς ἡ-
die q̄ eduxi populū meū de terra egypti: nō ele-
μέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς αἰγύπτου, οὐκ ἐξε-
gi in ciuitate de cūctis tribub⁹ iſrael: vt edi-
λεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν ἰσραὴλ, τοῦ οἰκο-
ficarent domū vt eſſet nomē meū illic: ⁊ nō ele-
δομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεξά-
gi in viro vt eſſet in ducē ſup populū meū iſ-
μην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἰσ-
rael: ⁊ elegi hieruſalē vt ſit no
ραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην τὴν ἱερουσαλὴμ τοῦ γενέσθαι τὸ ὄνο-
mē meū illic: ⁊ elegi dauid vt eſſet ſu-
μά μου ἐκεῖ, καὶ ἐξελεξάμην τὸν δαυὶδ ὥστε εἶναι ἐπά-
per pplm meū iſrael. ⁊ fuit in corde dauid
νω τοῦ λαοῦ μου ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν δαυὶδ
patris mei vt edificaret domū nomini do-
τοῦ πατρός μου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυ-
mini dei iſrael. ⁊ dixit dñs ad dauid
ρίου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς δαυὶδ τὸν
patrem meū: ꝓpterea q̄ factū eſt in corde tuo vt
πατέρα μου, ἀνθ' ὧν ὅτι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου τοῦ
edificares domū nomini meo: bene feciſti
οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς ἐποίησας
qm̄ factū eſt in corde tuo: verūtñ nō edificabis
ὅτι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου, πλὴν οὐκ οἰκοδομήσεις
mihi tu domū: ſed fili⁹ tu⁹ q̄ egrediet ex lū-
μοι σὺ οἶκον, ἀλλ' ἢ ὁ υἱός σου ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τῆς ὀσ-
bis tuis: ipſe edificabit domū nomini meo:
φύος σου, αὐτὸς οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου.
⁊ ſtatuit dñs ſermonē quē locut⁹ fuerat: ⁊ fact⁹ ſū
καὶ ἀνέστησε κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησε, καὶ ἐγενόμην
pro dauid patre meo: ⁊ ſedi ſup thro
ἀντὶ δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τὸν θρό-
nū iſrael: ſicut locut⁹ eſt dñs: ⁊ edificaui
νον ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε κύριος, καὶ ᾠκοδόμησα τὸν
domū nomini dñi dei iſrael: ⁊ poſui illic
οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκα ἐκεῖ
arcam: in q̄ eſt illic pactū dñi q̄ pepigit
τὴν κιβωτόν, ἐν ᾗ ἐστιν ἐκεῖ ἡ διαθήκη κυρίου ἣν διέθετο
cū iſrael. ⁊ ſtetit coram altari domi-
τῷ ἰσραήλ. καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρί-
ni corā vniuerſa eccleſia iſrael: ⁊ extendit
ου ἐναντίον πάσης ἐκκλησίας ἰσραήλ. καὶ διεπέτασε
man⁹ ſuas: qm̄ fecit ſalomō baſin ene-
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὅτι ἐποίησε σολομὼν βάσιν χαλ-
am: ⁊ poſuerat eā in medio atrij tēpli: quinq̧ cu-
κῆν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, πέντε πη-
bitoꝝ lōgitudo eius ⁊ quinq̧ cubitoꝝ latitudo eius:
χῶν τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πέντε πηχῶν τὸ εὖρος αὐτῆς,
⁊ quinq̧ cubitoꝝ altitudo eius. ⁊ ſtetit ſup eā: ⁊
καὶ πέντε πηχῶν τὸ ὕψος αὐτῆς. καὶ ἔστη ἐπ' αὐτῆς, καὶ
flexit ſup genua ſua cōtra vniuerſā eccle-
ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ ἐναντίον πάσης ἐκκλη-
ſiā iſrael: ⁊ extendit man⁹ ſuas in
σίας ἰσραήλ. καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν
celum ⁊ dixit: dñe de⁹ iſrael nō eſt ſi-
οὐρανὸν καὶ εἶπεν, κύριε ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ οὐκ ἔστιν ὅ-
milis tibi de⁹ in celo ⁊ in terra: q̄ cuſtodis
μοιός σοι θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, φυλάσσων τὴν
pactū ⁊ miam ſeruis tuis q̄ ambu-
διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς δούλοις σου τοῖς πορευομέ-
lant corā te in toto corde ſuo: q̄ cuſtodiſti
νοις ἐναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν, ἃ ἐφύλαξας
ſeruo tuo dauid patri meo: q̄ locutus es ei:
τῷ παιδί σου δαυὶδ τῷ πατρί μου, ἃ ἐλάλησας αὐ-
⁊ locutus es in ore tuo ⁊ in manib⁹ tuis
τῷ, καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σου καὶ ἐν χερσί σου

cōpleuiſti: ſicut dies hec. ⁊ nūc dn̄e deus iſra
ἐπλήρωσας, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ἰσρα
el cuſtodi ſeruo tuo dauid patri meo: q̄
ὴλ φύλαξον τῷ παιδί σου δαυὶδ τῷ πατρί μου, ἃ
locutus es ei dicens: nō deficiet tibi vir a fa=
ἐλάλησας αὐτῷ λέγων, οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ ἀπὸ προ
cie mea q̄ ſedeat ſup thronū iſrael: verūtn̄ ſi cu
σώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου ἰσραήλ, πλὴν ἐὰν φυ
ſtodierint filij tui viā ſuā vt ambulent in
λάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν
lege mea ſicut ambulaſti corā me. ⁊ nūc dn̄e
τῷ νόμῳ μου ὡς ἐπορεύθης ἐναντίον μου. καὶ νῦν κύριε
deus iſrael firmet̄ tā verbū tuū q̄d locut⁹ es
ὁ θεὸς ἰσραὴλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου ὃ ἐλάλησας
ſeruo tuo dauid: qm̄ ſi vere habitabit de⁹ cū
τῷ δούλῳ σου δαυίδ. ὅτι εἰ ἀληθῶς οἰκήσει θεὸς με=
hoībus ſup terrā: ſi celum ⁊ celum
τὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ
celi nō ſufficient tibi: ⁊ q̄ dom⁹ hec quā
οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν
edificaui? ⁊ inſpicies ad oratione ſer
ᾠκοδόμησα; καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δού
ui tui: ⁊ ad obſecratione eius dn̄e de⁹ me⁹
λου σου, καὶ ἐπὶ τὴν δέησιν αὐτοῦ κύριε ὁ θεός μου
vt audias preces ⁊ oratione: quā
τοῦ ἐπακοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἣς
ſeruus tuus orat corā te hodie: vt
ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐναντίον σου σήμερον, τοῦ
ſint oculi tui aperti ſup domū i=
εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ
ſtā die ⁊ nocte: in loco hoc quē
τον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὃν
dixiſti vt inuocet̄ nomē tuū illic: vt audires
εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ ἀκοῦσαι
orōnem quā orat ſeruus tuus in
τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν
loco hoc. ⁊ exaudies preces ſer=
τόπον τοῦτον. καὶ ἀκούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δού=
ui tui ⁊ ppl̄i tui iſrael. q̄cūq; orane=
λου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ἰσραήλ. ἃ ἂν προσεύξων
rit in loco iſto: ⁊ tu exaudies de
ται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ
loco habitationis tue de celo: ⁊ exaudies
τόπου τῆς κατοικήσεώς σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀκούσῃ
⁊ ppici⁹ eris. ſi pcāuerit vir in ꝓximū
καὶ ἵλεως ἔσῃ. ἐὰν ἁμάρτῃ ἀνὴρ εἰς τὸν πλησίον
3. Re. 8. 5. ſuū ⁊ ceperit in eū maledictionē vt maledicat ei:
αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ᾽ αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀράσασθαι αὐ=
⁊ venerit ⁊ maledixerit ei coram al
τόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἀράσηται αὐτὸν κατέναντι τοῦ θυ
tari in loco hoc: ⁊ tu exaudies
σιαστηρίου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ σὺ εἰσακούσῃ
de celo: ⁊ facies ⁊ iudicabis ſer
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τοὺς δού
uos tuos: vt reddas iniquo ⁊ reddas
λους σου, τοῦ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ καὶ ἀποδοῦ
vias ſuas in caput ſuū: ⁊ vt iu=
ναι ὁδοὺς αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ δι=
ſtificādes iuſto vt reddas ei ſm̄ iu=
καιῶσαι δίκαιον τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δι
ſtitiā ſuam. ⁊ ſi frāgatur ppl̄s tu⁹ iſra=
καιοσύνην αὐτοῦ. καὶ ἐὰν θραυσθῇ ὁ λαός σου ἰσρα
el corā inimico: ſi peccauerit tibi: ⁊ cōuerſi
ὴλ ἐνώπιον ἐχθροῦ, ἐὰν ἁμάρτωσί σοι, καὶ ἐπιστρέ
fuerit ⁊ confeſſi fuerint noī tuo: ⁊ ora
ψωσι καὶ ἐξομολογήσωνται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προ
uerint ⁊ depcati fuerit corā te in domo i=
σεύξωνται καὶ δεηθῶσιν ἐναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ τού
ſta: ⁊ tu exaudies de celo ⁊ ppici⁹ eris
τῳ, καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ
peccatis ppl̄i tui iſrael:
ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου ἰσραήλ,

cōpleſti: ſicut & p̄ſes tē
pus ꝓbat. Nūc ergo do
mine de⁹ iſrl̄ iple ſeruo
tuo patri meo dauid
quecūq; locutus es di=
cens. Non deficiet
ex te vir corā me qui
ſedeat ſuper thronum
iſrael: ita tamen ſi cu=
ſtodierint filii tui
viā ſuā: & ambulauerit
in lege mea: ſicut & tu
ambulaſti corā me. Et
nunc domine deus
iſrael firmetur ſermo
tuus quem locutus es
ſeruo tuo dauid. Ergo
ne credibile ē vt habitet
deus cum hominibus
ſuper terram. Si
celum & celi celorum
non te capiunt:
quanto magis domus
iſta quā edificaui? Sʒ ad
hoc tātū facta eſt: vt reſ=
picias orōnē ſerui tui &
obſecrationē eius dn̄e
de⁹ me⁹: & audias p̄ceſ
quas fundit famulus tu
us
corā te: vt apias ocu=
los tuos
ſuper domum iſtā die
bus ac noctibus ſuper
locum ī quo pollicitus
es vt inuocetur
nomen tuū & exaudi=
res orationem
quam ſeruus tuus orat
in eo:
& exaudias preces fa=
muli tui
& ppl̄i tui iſrael. Qui=
cunq; orauerit
in loco iſto: exaudi
de habitaculo tuo: ideſt
de celis:
& propitiare. Si pecca
uerit
quiſpiā in ꝓximū ſuū:
& iurare cōtra eū para
tus venerit: ſeq; maledi
cto cōſtrixerit corā alta
ri in domo iſta: tu audi
es de celo:
& facies iudiciū ſeruoꝝ
tuorum: ita vt reddas
iniquo viam ſuam ī ca
put proprium:
& vlciſcaris iuſtū: retri
buēs ei ſcd̄ʒ iuſticiā ſuā.
Si ſupat⁹ fuerit ppl̄s tu
us iſrl̄ ab inimicis: pec=
cabūt em̄ tibi: & cōuer
ſi egerit pn̄iam: & obſe=
crauerint nomē tuū: &
fuerint depcati te ī loco
iſto: tu exaudies de
celo:
& propitiare peccato
populi tui iſrael:

מלאת כיום הזה: ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך דויד אבי
את אשר דברת לו לאמר לא יכרת — כרת
לך איש מלפני יושב על כסא — פנה ישב
ישראל רק אם ישמרו בניך את
דרכם ללכת בתורתי כאשר — ילך ירה
הלכת לפני: ועתה יהוה אלהי
ישראל יאמן דברך אשר דברת — אמן
לעבדך לדויד: כי האמנם ישב
אלהים את האדם על הארץ הנה
שמים ושמי השמים לא יכלכלוך — כלכל
אף כי הבית הזה אשר בניתי: — בנה
ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו — פנה פלל
יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל — חנן רנן
התפלה אשר עבדך מתפלל
לפניך: להיות עיניך פתוחות — היה פתח
אל הבית הזה יומם ולילה אל
המקום אשר אמרת לשום — קום
שמך שם לשמוע אל התפלה — שמע
אשר יתפלל עבדך אל המקום — פלל קום
הזה: ושמעת אל תחנוני עבדך — חנן
ועמך ישראל אשר יתפללו
אל המקום הזה ואתה תשמע
ממקום שבתך מן השמים — ישב
ושמעת וסלחת: אם יחטא — חטא
איש לרעהו ונשא בו אלה — נשה
להאלתו ובא אלה לפני מזבחך — אלה פנה
בבית הזה: ואתה תשמע מן השמים — זבח
ועשית ושפטת את עבדיך להשיב — עשה שוב
לרשע לתת דרכו בראשו — נתן
ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: — צדק
ואם ינגף עמך ישראל לפני אויב — נגף איב
כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך — שוב
והתפללו והתחננו לפניך בבית — ידה פלל
הזה: ואתה תשמע מן השמים — חנן שמע
וסלחת לחטאת עמך ישראל

וַהֲשֵׁבוֹתָם אֶל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה שוב נתן
לָהֶם וְלַאֲבֹתֵיהֶם׃ בְּהֵעָצֵר הַשָּׁמַיִם עצר
וְלֹא יִהְיֶה מָטָר כִּי יֶחֶטְאוּ לָךְ היה חטא
וְהִתְפַּלְלוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ פלל קום
אֶת שְׁמֶךָ מֵחַטָּאתָם יְשׁוּבוּן כִּי שוב
תַעֲנֵם׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וְסָלַחְתָּ לְחַטַּאת עֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם אֶל הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה ירה
אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָהּ וְנָתַתָּה מָטָר עַל
אַרְצְךָ אֲשֶׁר נָתַתָּה לְעַמְּךָ לְנַחֲלָה׃
רָעָב כִּי יִהְיֶה בָאָרֶץ דֶּבֶר כִּי יִהְיֶה היה
שִׁדָּפוֹן וְיֵרָקוֹן אַרְבֶּה וְחָסִיל כִּי יִהְיֶה רבה חסל
כִּי יָצַר לוֹ אֹיְבָיו בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו כָּל צור
נֶגַע וְכָל מַחֲלָה׃ כָּל תְּפִלָּה כָל תְּחִנָּה חלה פלל
אֲשֶׁר יִהְיֶה לְכָל הָאָדָם וּלְכֹל עַמְּךָ חנן
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּ אִישׁ נִגְעוֹ
וּמַכְאֹבוֹ וּפָרַשׂ כַּפָּיו אֶל הַבַּיִת הַזֶּה׃ כאב
וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שמע כון
שִׁבְתֶּךָ וְסָלַחְתָּ וְנָתַתָּה לָאִישׁ כְּכָל ישב נתן
דְּרָכָיו אֲשֶׁר תֵּדַע אֶת לְבָבוֹ כִּי אַתָּה ידע
לְבַדְּךָ יָדַעְתָּ אֶת לְבַב בְּנֵי הָאָדָם׃ בדד
לְמַעַן יִירָאוּךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכֶיךָ כָּל ירא ילך
הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל פְּנֵי יום
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לַאֲבֹתֵינוּ׃ וְגַם
אֶל הַנָּכְרִי אֲשֶׁר לֹא מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
הוּא וּבָא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שִׁמְךָ בוא רחק
הַגָּדוֹל וְיָדְךָ הַחֲזָקָה וּזְרוֹעֲךָ הַנְּטוּיָה גדל זרע
וּבָאוּ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל הַבַּיִת הַזֶּה׃ נטה פלל
וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן
שִׁבְתֶּךָ וְעָשִׂיתָ כְּכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא עשה קרא
אֵלֶיךָ הַנָּכְרִי לְמַעַן יֵדְעוּ כָל עַמֵּי
הָאָרֶץ אֶת שְׁמֶךָ וּלְיִרְאָה אֹתְךָ
כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלָדַעַת כִּי שִׁמְךָ ידע
נִקְרָא עַל הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ בנה
כִּי יֵצֵא עַמְּךָ לַמִּלְחָמָה עַל אוֹיְבָיו לחם
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵם וְהִתְפַּלְלוּ שלח

& reduc eos in terram quam dedisti eis & patribus eorum. Si clauso celo pluuia non fluxerit propter peccata populi tui & depc̄ati te fuerit in loco isto: & confessi nomini tuo: & conuersi a peccatis suis: cum eos afflixeris: exaudi de celo domine: & dimitte peccata seruis tuis & populi tui israel: & doce eos viam bonam per quā ingrediantur: & da pluuiam terre quam dedisti populo tuo ad possidendū. Fames si orta fuerit in terra: & pestilentia: erugo & aurugo & locusta & bruchus: & hostes vastatis regiōib⁹ portas obsederit ciuitatis: oīsq̧ plaga & infirmitas p̄sserit: si quis de populo tuo israel fuerit deprecat⁹: cognoscēs plagam & infirmitatē suā: & expāderit man⁹ suas ī domo hac: tu exaudies de celo de sublimi scilicet hītaculo tuo: & ꝓpitiar̄ & redde vnicuiq̧ scd̄m vias suas: q̄s nosti eū habere ī corde suo. Tu enī solus nosti corda filiorum hominum: vt timeant te & ambulent in viis tuis: cunctis diebus quibus viuunt super faciem terre quā dedisti p̄rib⁹ nr̄is. Externum quoq̧ qui non est de populo tuo israel si venerit de terra longinq̄ ꝓpter nomen tuū magnū & ꝓpter manū tuā robustā & brachiū tuum extentū & adorauerit in loco isto: tu exaudies de celo firmissimo habitaculo tuo: & facies cūcta ꝓ quib⁹ īuocauerit te ille pereginus: vt sciant omnes populi terre nomen tuum: & timeant te sicut ppl's tu⁹ isrl' & cognoscāt quia nomē tuū īnuocatū ē sup domū hanc quam edificaui. Si egressus fuerit ppl's tu⁹ ad bellū cōtra aduersarios suos ꝑ viā in qua miseris eos: adorabūt

τ reduces eos in terrā quā dedisti eis
καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς
τ patrib⁹ eoꝝ. cū clausum fuerit celum
καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν
τ nō sit pluuia: q̄m peccabunt tibi: τ orabunt in loco isto: τ cōfitebuntur
καὶ μὴ γενέσθαι ὑετόν, ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐξομολογήσονται τῷ
nomini tuo: τ a peccatis suis cōuertebū
ὀνόματί σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἐπιστρέψου
tur: q̄m humiliabis eos: τ tu exaudies de
σιν, ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς, καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ
celo: τ ꝓpici⁹ eris peccatis seruoꝝ
οὐρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τῶν δούλων
tuoꝝ τ populi tui israel: q̄m manifestabis eis
σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ἰσραήλ, ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς
viā bonā: in q̄ ambulabūt in ea. τ dabis pluuiā sup terrā tuā: quā dedisti pp̄lo tuo in
τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθήν, ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ. καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν σου, ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου εἰς
possessionē. fames si fuerit in terra: mors si
κληρονομίαν. λιμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς, θάνατος ἐὰν
fuerit: aeris corruptio: icteritia: locusta: bruchus si fuerit: τ si cōtriuerint eū hostes eius in terra
γένηται, ἀνεμοφθορία, ἴκτερος, ἀκρίς, βροῦχος ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψωσιν αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ
coram ciuitatib⁹ suis: s̄m oēm plagā
κατέναντι τῶν πόλεων αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν πληγὴν
τ s̄m oēm laborē τ s̄m oēm plagā: τ omnem orōnem τ oēm dep̄cationē: q̄ si fuerit omni homini τ omni pp̄lo tuo israel: qui
καὶ κατὰ πάντα πόνον καὶ κατὰ πᾶσαν ἁφήν, καὶ πᾶσαν προσευχὴν καὶ πᾶσαν δέησιν, ἣ ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου ἰσραήλ, οἵτινες
si nouerit homo plagā suā τ infirmitatē suā:
ἐὰν γνῷ ἄνθρωπος ἁφὴν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ,
τ expāderit manus suas in domo hac:
καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον,
τ tu exaudies de celo de parato habitaculo tuo: τ ꝓpitiaberis τ dabis viro s̄m vias suas: sicut noueris cor suum: q̄m tu
καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ἱλάσῃ καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ὡς ἂν γνῷς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ
solus cognoscis cor filioꝝ hoīum:
μονώτατος γινώσκεις τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν ἀνθρώπων,
vt timeant te vt ambulent in omnibus vijs
ὅπως φοβῶνταί σε τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
tuis cūctis diebus qb⁹ ipsi viuunt sup faciē
σου πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ προσώπου
terre: quā dedisti patribus nr̄is. et oīs exter-
τῆς γῆς, ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν. καί γε πᾶς ἀλλό-
nus q̄ nō est de pp̄lo tuo israel: τ venerit de terra lōginqua ꝓpter nomē tuū magnū: τ manū tuā robustā: τ brachium tuum excelsum: τ venerit τ orauerint in loco isto: τ tu exaudies de celo
τριος ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ λαοῦ σου ἰσραήλ, καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα, καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν, καὶ ἔλθωσι καὶ προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
de parato habitaculo tuo: τ facies s̄m cuncta
ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα
q̄ inuocauerit te peregrin⁹: vt sciant omnes
ὅσα ἂν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσι πάντες
pp̄li terre nomē tuū: τ vt timeāt te: sicut ppl's
οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου, καὶ ἵνα φοβῶνταί σε, ὡς ὁ λαός
tu⁹ israel: τ vt cognoscāt q2 nomē tuū īuocatū est sup
σου ἰσραήλ, καὶ τοῦ γνῶναι ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν
domū hāc: quā edificaui. si vero egress⁹ fuerit ppl's tu⁹ in bel
οἶκον τοῦτον, ὃν ᾠκοδόμησα. ἐὰν δὲ ἐξέλθῃ ὁ λαός σου εἰς πόλε-
lū cōtra inimicos suos: ī via q̄ mettes eos: τ ora
μον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, ἐν ὁδῷ ᾗ ἀποστελεῖς αὐτούς, καὶ προσ-

uerint ad te fm viã ciuitatis huius in q̃ ele
στεύξωνται πρὸς σὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἐν ᾗ ἐξε
gisti in ea: ⁊ domus quã edificaui nomini tuo:
λέξω ἐν αὐτῇ, καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου,
⁊ exaudies de celo preces eoꝝ ⁊ obse-
καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δε
cratiõem eoꝝ: ⁊ facies iustificationẽ eorũ: qm̃ pec
ήσεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν, ὅτι ἁ-
cabunt tibi: qm̃ nõ est homo q̃ nõ pecca-
μαρτήσονταί σοι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρ-
bit: ⁊ si irat° fueris in eos: ⁊ tradideris e-
τήσεται, καὶ ἐὰν θυμωθῇς ἐπ' αὐτούς, καὶ παραδῷς αὐ
os iuxta faciem hostiũ: ⁊ captiuos duxerint
τοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτεύσωσιν
eos q̃ captiuauerunt in terrã lõginquã vel q̃ iuxta:
αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγύς,
⁊ cõuersi fuerit ad te in corde suo: in trã quo
καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ οὗ
captiui ducti fuerãt illuc: ⁊ cõuersi fuerit ⁊ dp̃cati fuerit te
ᾐχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ δεηθῶσί σου
in trã captiuitatis sue: dicentes: peccauimus iniq̃
ἐν γῇ αἰχμαλωσίας αὐτῶν, λέγοντες, ἡμάρτομεν ἠνομή
fecim° ⁊ impie egim°: ⁊ cõuersi fuerint ad te in toto
σαμεν καὶ ἠσεβήσαμεν, καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ
corde suo ⁊ in tota anima sua in trã captiuan-
καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ αἰχμαλω-
tium eos: quo captiuos duxerũt eos illuc:
τευσάντων αὐτούς, οὗ ᾐχμαλώτευσαν αὐτοὺς ἐκεῖ,
⁊ orauerint viã terre sue: quã dedisti ipsis
καὶ προσεύξωνται ὁδὸν γῆς αὐτῶν, ἧς ἔδωκας αὐτοῖς
⁊ patribus eoꝝ: ⁊ vrbis quã elegisti
καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω
⁊ dom° quã edificaui nomini tuo: ⁊ exau-
καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἀκού
dies de celo de parato habitaculo tuo
σῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου τῆς
preces eoꝝ ⁊ dep̃catione eorũ: ⁊ fa-
προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποιή-
cies iudiciũ eorũ: ⁊ p̃pici° eris pp̃lo q̃ pecca
σεις τὸ κρίμα αὐτῶν, καὶ ἵλεως ἔσῃ τῷ λαῷ τῷ ἁμαρ
uit tibi. ⁊ nũc dñe deus sint iã oculi
τόντι σοι. καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ἔστωσαν δὴ οἱ ὀφθαλμοί
tui apti: ⁊ aures tue attẽdẽtes in dep̃catione
σου ἀνεῳγμένοι, καὶ τὰ ὦτά σου ἐπήκοα εἰς τὴν δέησιν τοῦ
loci huius. ⁊ nũc cõsurge dñe deus in requiem
τόπου τούτου. καὶ νῦν ἀνάστηθι κύριε ὁ θεὸς εἰς τὴν κατάπαυ
tuam: tu ⁊ arca fortitudinis tue. sacerdotes tui dñe
σίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἰσχύος σου. οἱ ἱερεῖς σου κύριε ὁ
deus induent salutẽ: ⁊ sc̃ti tui letabuntur
θεὸς ἐνδύσονται σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐφρανθήσονται
in bonis. dñe deus ne auerteris faciem chri
ἐν ἀγαθοῖς. κύριε ὁ θεὸς μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χρι
sti tui: memento miaꝝ tuaꝝ dauid seruo tuo.
στοῦ σου, μνήσθητι τὰ ἐλέη σου τῷ δαυὶδ τῷ δούλῳ σου.

Et vt cõpleuit salomon orans: ⁊
Καὶ ὡς συνετέλεσε σολομὼν προσευχόμενος, καὶ τὸ
ignis descendit de celo: ⁊ deuorauit holocau-
πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώ-
sta ⁊ sacrificia: ⁊ gloria dñi impleuit domũ:
ματα καὶ τὰς θυσίας, καὶ δόξα κυρίου ἔπλησε τὸν οἶκον,
⁊ nõ potuerunt sacerdotes ingredi in domũ dñi in
καὶ οὐκ ἐδύναντο οἱ ἱερεῖς εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἐν τῷ
tẽpore illo: qm̃ impleuit gloria dñi domũ dñi: ⁊
καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι ἐνέπλησε δόξα κυρίου τὸν οἶκον κυρίου. καὶ
omnes filij israel videbãt descendentẽ ignẽ: ⁊ glo-
πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἑώρων καταβαῖνον τὸ πῦρ, καὶ δό-
ria dñi sup domũ. ⁊ corruerũt in faciem sup terrã
ξα κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον. καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν
sup pauimẽtũ lapideũ: ⁊ adorauerunt ⁊ laudauerũt
ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον, καὶ προσεκύνησαν καὶ ᾔνεσαν τῷ
dñm: qm̃ bonum qm̃ in seculũ mĩa eius.
κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

te cõtra viã in qua ciuitas hec est quã elegisti & domus quam edificaui nomini tuo: vt exaudias de celo p̃ces eorum & obsecrationem: & vlciscaris. Si autem peccauerint tibi: neq̃ enim est homo qui nõ peccet: & iratus fueris eis: & tradideris hostibus: & captiuos duxerint eos in terram longinquam: vel certe que iuxta ẽ: & cõuersi ĩ corde suo in trã ad quã captiui ducti fuerãt egerint pñiam: & deprecati te fuerĩt ĩ trã captiuitatis sue dicẽtes. Peccauimus: iniq̃ fecimꝰ: ĩiuste egimꝰ: & reuersi fuerint ad te in toto corde suo: & tota aĩa sua: in trã captiuitatis sue ad quã ducti sunt: adorabũt te cõtra viã terre sue quã dedisti prĩbꝰ eoꝝ: & vrbis quã elegisti: & domus quã edificaui nomini tuo vt exaudias de celo: hoc est de firmo hĩtaculo tuo p̃ces eoꝝ: & facias iudicium & dimittas pop̃lo tuo: q̃uis pctõri. Tu es em̃ deus meꝰ. Aperiãtur q̃so oculi tui & aures tue intente sint ad orationẽ que fit in loco isto. Nũc igr̃ consurge dñe deus in requiem tuam: tu & arca fortitudinis tue. Sacerdotes tui dñe deus induantur salutẽ: & sancti tui letentur in bonis. Dñe deus meus ne auerteris faciẽ xp̃i tui. Memẽto mĩsicordiaꝝ dauid serui tui. 7.

Cum q̃ complesset salomon fundens preces: ignis descẽdit de celo & deuorauit holocausta & victimas: & maiestas domini impleuit domum: nec poterãt sacerdotes ingredi templum dñi: eo q̃ ĩplesset maiestas dñi templũ dñi. Sed & omnes filii isral' videbãt descẽdẽtem ignem & gloriam dñi super domũ: & corruẽtes pni ĩ trã sup pauimẽtũ strarũ lapide: adorauerũt & laudauerũt dñs: qm̃ bonꝰ: qm̃ ĩ seculũ mĩa eiꝰ.

אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ
בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנִיתִי לִשְׁמֶךָ ׃
וְשָׁמַעְתָּ מִן הַשָּׁמַיִם אֶת תְּפִלָּתָם — פלל
וְאֶת תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם ׃ כִּי — חנן עשה
יֶחֶטְאוּ לָךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא — שפט חטא
יֶחֱטָא וְאָנַפְתָּ בָם וּנְתַתָּם לִפְנֵי — נתן פנה
אוֹיֵב וְשָׁבוּם שׁוֹבֵיהֶם אֶל אֶרֶץ — איב שבה
רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה ׃ וְהֵשִׁיבוּ אֶל — רחק קרב
לְבָבָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ שָׁם וְשָׁבוּ — שוב
וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֶרֶץ שִׁבְיָם
לֵאמֹר חָטָאנוּ הֶעֱוִינוּ וְרָשָׁעְנוּ ׃ — עוה
וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל לִבָּם וּבְכָל נַפְשָׁם
בְּאֶרֶץ שִׁבְיָם אֲשֶׁר שָׁבוּ אֹתָם
וְהִתְפַּלְלוּ דֶּרֶךְ אַרְצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה — פלל נתן
לַאֲבוֹתָם וְהָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וְלַבַּיִת
אֲשֶׁר בָּנִיתִי לִשְׁמֶךָ ׃ וְשָׁמַעְתָּ מִן — בנה
הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת תְּפִלָּתָם — כון ישב
וְאֶת תְּחִנֹּתֵיהֶם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם — חנן עשה
וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ ׃ עַתָּה
אֱלֹהַי יִהְיוּ נָא עֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת וְאָזְנֶיךָ — היה
קַשֻּׁבוֹת לִתְפִלַּת הַמָּקוֹם הַזֶּה ׃ — קום
וְעַתָּה קוּמָה יְהוָה אֱלֹהִים לְנוּחֶךָ
אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ כֹּהֲנֶיךָ יְהוָה — עזז
אֱלֹהִים יִלְבְּשׁוּ תְשׁוּעָה וַחֲסִידֶיךָ — לבש ישע
יִשְׂמְחוּ בַטּוֹב ׃ יְהוָה אֱלֹהִים אַל — חסד שמח
תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ זָכְרָה לְחַסְדֵי — שוב פנה
דָּוִיד עַבְדֶּךָ ׃ וּכְכַלּוֹת — משח

Cap. vij.

שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל וְהָאֵשׁ יָרְדָה — כלה
מֵהַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל הָעֹלָה וְהַזְּבָחִים — אכל עלה
וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת הַבָּיִת ׃ וְלֹא — כבד
יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לָבוֹא אֶל בֵּית יְהוָה
כִּי מָלֵא כְבוֹד יְהוָה אֶת בֵּית יְהוָה ׃
וְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רֹאִים בְּרֶדֶת הָאֵשׁ — ראה ירד
וּכְבוֹד יְהוָה עַל הַבָּיִת וַיִּכְרְעוּ אַפַּיִם — כרע
אַרְצָה עַל הָרִצְפָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְהוֹדוֹת — שחה ידה
לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ׃

וְהַמֶּלֶךְ וְכָל הָעָם זֹבְחִים זֶבַח לִפְנֵי
יְהוָה׃ וַיִּזְבַּח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אֶת זֶבַח זָבַח
הַבָּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן שָׁנָה
מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף וַיַּחְנְכוּ אֶת בֵּית חָנַךְ
הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ וְכָל הָעָם׃ וְהַכֹּהֲנִים
עַל מִשְׁמְרוֹתָם עֹמְדִים וְהַלְוִיִּם בִּכְלֵי שָׁמַר כָּלָה
שִׁיר יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִיד שׁוּר
הַמֶּלֶךְ לְהֹדוֹת לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ בְּהַלֵּל דָּוִיד בְּיָדָם וְהַכֹּהֲנִים
מַחְצְרִים נֶגְדָּם וְכָל יִשְׂרָאֵל חָצַר
עֹמְדִים׃ וַיְקַדֵּשׁ שְׁלֹמֹה אֶת תּוֹךְ קָדַשׁ
הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית יְהוָה כִּי עָשָׂה פָּנָה
שָׁם הָעֹלוֹת וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים עָלָה
כִּי מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה זָבַח
לֹא יָכוֹל לְהָכִיל אֶת הָעֹלָה וְאֶת יָכַל כּוּל
הַמִּנְחָה וְאֶת הַחֲלָבִים׃ וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה עָשָׂה
אֶת הֶחָג בָּעֵת הַהִיא שִׁבְעַת יָמִים יוֹם
וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מְאֹד גָּדַל
מִלְּבוֹא חֲמָת עַד נַחַל מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת כִּי חֲנֻכַּת שָׁמַן
הַמִּזְבֵּחַ עָשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים וְהֶחָג זָבַח עָשָׂה
שִׁבְעַת יָמִים׃ וּבְיוֹם עֶשְׂרִים
וּשְׁלֹשָׁה לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי שִׁלַּח אֶת שָׁבַע
הָעָם לְאָהֳלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב
עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְדָוִיד וְלִשְׁלֹמֹה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ וַיְכַל כָּלָה
שְׁלֹמֹה אֶת בֵּית יְהוָה וְאֶת בֵּית
הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל הַבָּא עַל לֵב שְׁלֹמֹה בּוֹא
לַעֲשׂוֹת בְּבֵית יְהוָה וּבְבֵיתוֹ הִצְלִיחַ׃ עָשָׂה צָלַח
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה בַּלָּיְלָה וַיֹּאמֶר רָאָה אָמַר
לוֹ שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתֶךָ וּבָחַרְתִּי פָּלַל
בַּמָּקוֹם הַזֶּה לִי לְבֵית זָבַח׃ הֵן קוּם
אֶעְצֹר הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהֵן עָצַר הָיָה
אֲצַוֶּה עַל חָגָב לֶאֱכוֹל הָאָרֶץ וְאִם צִוָּה
אֲשַׁלַּח דֶּבֶר בְּעַמִּי׃ וְיִכָּנְעוּ עַמִּי אֲשֶׁר שָׁלַח כָּנַע
נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם וְיִתְפַּלְלוּ קָרָא

Rex aūt & oēs ppl's imolabant victimas coram domino. Mactauit igitur rex salomō hostias boum viginti duo milia: arietum centum viginti milia. Et dedicauit domum dei rex & vniuersus populus. Sacerdotes aūt stabant in officiis suis: & leuite in organis carminum domini q̄ fecit dauid rex ad laudandū dominum: quoniā in eternū mīa ei9: hymnos dd̄ canētes p man9 suas. Porro sacerdotes canebāt tubis anī eos: cūctusq; isrl' stabat. Sāctificauit quoq; salomon medium atrii ante templū domini. Obtulerat enim ibi holocausta & adipes pacificorum: quia altare eneum qd̄ fecerat non poterat sustinere holocausta & sacrificia & adipes pacificorum. Fecit ergo salomon solennitatem in tē pore illo septē diebus & oēs israel cū eo ecclesia magna valde ab introitu emath vsq; ad torrētem egypti. Fecitq; die octauo collectam eo q dedicasset altare septē dieb9: & solēnitatē celebrasset diebus septē. Igitur in die vicesimo tertio mensis septimi dimisit ppl's ad tabernacula sua letātes atq; gaudētes super bono quod fecerat dominus dauid & salomōi & isrl' pplo suo. Cōpleuitq; salomon domum dñi & domum regis: & omnia que disposuerat in corde suo vt faceret ī domo dñi & in domo sua: & pspat9 ē. Apparuit autem ei dominus nocte & ait. Audiui orationem tuā & elegi locum istū mihi in domum sacrificii. Si clausero celum & pluuia non fluxerit & mādauero & pcepero locuste vt deuoret trā: & misero pestilētiā ī pplm meū: cōuersus aūt ppl's meus super quos inuocatum est nomen meum deprecatus me fuerit:

τ rex τ oīs popul9 imolātes sacrificia coram dño. τ sacrificauit rex salomon sacrificiū
καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν τὴν θυσίαν
boum viginti τ duo milia: τ ouium centū τ viginti milia. τ dedicauit domū
μόσχων εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας, καὶ προβάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας. καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον ὁ
rex τ oīs ppl's τ sacerdotes p custodias suas stantes: τ leuite in organis carminū
βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν ἑστηκότες, καὶ οἱ λευῖται ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν
domini: q̄ fecit dauid rex ad confitendum coram dño: qm̄ bonū qm̄ in eternū misericordia ei9: in hymnis dauid p manū suam. τ sacer
κυρίου, ὧν ἐποίησε δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἐξομολογεῖσθαι ἔναντι κυρίου, ὅτι ἀγαθὸν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἐν ὕμνοις δαυὶδ διὰ χειρὸς αὐτῶν. καὶ οἱ ἱε
dotes canentes tubis ante eos: τ oīs israel stans. τ sctificauit salomon mediū a
ρεῖς σαλπίζοντες σάλπιγξιν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἑστηκώς. καὶ ἡγίασε σολομὼν τὸ μέσον τῆς αὐ
trij qd̄ in domo dñi: qm̄ fecit ibi holocausta τ adipes salutarioꝝ: qm̄ alta
λῆς τῆς ἐν οἴκῳ κυρίου, ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα τῶν σωτηρίων, ὅτι τὸ θυσια
re eneū qd̄ fecerat salomon nō sufficiebat su stinere holocausta τ sacrificia τ adi
στήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησε σολομὼν οὐκ ἐξεποίει δέξασθαι τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέα
pes pacificoꝝ. τ fecit salomon solēnitatē in tēpore illo septē dieb9. τ oīs israel cū
τα τῶν εἰρηνικῶν. καὶ ἐποίησε σολομὼν τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ πᾶς ἰσραὴλ μετ'
eo ecclesia magna valde: ab introitu emath τ vsq; ad torrentē egypti. τ fecit in
αὐτοῦ ἐκκλησία μεγάλη σφόδρα, ἀπὸ εἰσόδου αἱμὰθ καὶ ἕως χειμάρρου αἰγύπτου. καὶ ἐποίησεν ἐν
die octauo exodiū: qm̄ dedicationē altaris fecit septē dieb9: τ solēnitatē septē
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον, ὅτι ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ τὴν ἑορτὴν ἑπτὰ
diebus. τ in die vigesimo τ tertio mēsis septimi misit salomon pplm in
ἡμέρας. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ εἰκοστῇ καὶ τρίτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἀπέστειλε σολομὼν τὸν λαὸν εἰς τὰ
tabernacula sua: letantes τ bonos corde in bonis q̄ fecit dñs dauid τ
σκηνώματα αὐτῶν, εὐφραινομένους καὶ ἀγαθοὺς τῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε κύριος τῷ δαυὶδ καὶ
salomoni τ israel pplo suo. τ compleuit salomon domū dñi τ domū re
σολομῶντι καὶ ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ. καὶ συνετέλεσε σολομὼν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασι
gis: τ in oīb9 que voluit salomō in aīa sua facere in domo dñi τ in domo sua psperatu9 est. τ apparuit dñs salomoni in nocte:
λέως, καὶ πάντα ὅσα ἠθέλησε σολομὼν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ποιῆσαι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εὐωδώθη. καὶ ὤφθη κύριος τῷ σολομῶντι ἐν τῇ νυκτί,
ait ei: audiui orationem tuā τ elegi in loco isto mihi in domū sacrificij. si clau
καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ ἐξελεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμοὶ εἰς οἶκον θυσίας. ἐὰν συ
sero celū τ nō fiat pluuia: τ si mandauero locuste vt deuoret terrā: τ si misero mortem
σχῶ τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γένηται ὑετός, καὶ ἐὰν ἐντείλωμαι τῇ ἀκρίδι τοῦ καταφαγεῖν τὴν γῆν, καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον
in pplm meū: τ cōuertat ad me popul9 me9 sup quos in uocatū est nomē meū sup eos: τ deprecati fuerint
ἐν τῷ λαῷ μου, καὶ ἐντραπῇ με ὁ λαός μου ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, καὶ προσεύξωνται

⁊ quesiuerit faciem meā: ⁊ cōuersi fuerint a
καὶ ζητήσωσι τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ
vijs suis malis: ⁊ ego exaudiam
τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι
de celo: ⁊ ꝓpiti⁹ ero peccatis eorū: ⁊
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ
sanabo terrā eorū. ⁊ nūc oculi mei erunt
ἰάσομαι τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου ἔσονται
aperti: ⁊ aures mee exaudiētes orōnem
ἀνεῳγμένοι, καὶ τὰ ὦτά μου ἐπήκοα τῇ προσευχῇ τοῦ
loci huius. ⁊ nūc elegi ⁊ sanctificaui domū
τόπου τούτου. καὶ νῦν ἐξελεξάμην καὶ ἡγίακα τὸν οἶκον
hanc: vt sit nomē meū ibi vsq; in sempiternū. ⁊
τοῦτον, τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος. καὶ ἔ-
erunt oculi mei ⁊ cor meū ibi cūctis
σονται οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας
diebus. ⁊ tu si ambulaueris corā me sicut
τὰς ἡμέρας. καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιόν μου ὃν τρόπον
āmbulauit dauid pater tuus: ⁊ feceris iuxta om-
ἐπορεύθη δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ ποιήσῃς κατὰ πάν-
nia q̄ precepi tibi: ⁊ precepta mea ⁊
τα ἃ ἐνετειλάμην σοι, καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ
iudicia mea seruaueris: ⁊ suscitabo thronū re-
κρίματά μου φυλάξῃς, καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασι-
gni tui: sicut pepigi cū dauid patre tuo dicens:
λείας σου, ὡς διεθέμην δαυὶδ τῷ πατρί σου λέγων,
nō auferetur tibi vir dux in israel. ⁊ si
οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν ἰσραήλ. καὶ ἐὰν
auersi fueritis vos: ⁊ si dereliqueritis prece-
ἀποστραφῆτε ὑμεῖς, καὶ ἐὰν καταλείπητε τὰ προστάγ-
pta mea ⁊ mandata mea q̄ dedi corā vobis:
ματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν,
⁊ āmbulaueritis ⁊ seruieritis dijs alienis: ⁊ ado-
καὶ πορευθῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις, καὶ προ-
raueritis eos: ⁊ auferā vos de terra quā de-
σκυνήσητε αὐτοῖς, καὶ ἐξαρῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδω-
di vobis: ⁊ domū hanc quā sctificaui nomini
κα ὑμῖν, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί
meo proijciam ipsam a facie mea: ⁊ dabo
μου ἀπορρίψω αὐτὸν ἀπὸ προσώπου μου, καὶ δώσω
ipsam in parabolā ⁊ in narrationē in cūctis
αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσι τοῖς
populis. ⁊ dom⁹ hec: q̄ erat excelsa desolabitur:
λαοῖς. καὶ ὁ οἶκος οὗτος, ὃς ἦν ὑψηλὸς ἐρημωθήσεται,
oīs ptransiens eā stupebit: ⁊ dicet: pro-
πᾶς ὁ παραπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται, καὶ ἐρεῖ, ἕνε-
pter qd̄ fecit dn̄s terre huic ⁊ domui
κεν τίνος ἐποίησεν ὁ κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ
huic? ⁊ dicent: qm̄ dereliquerūt dn̄m de-
τούτῳ; καὶ ἐροῦσιν, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον κύριον τὸν θε-
um patrū suoꝝ q̄ eduxit eos de trr̄a
ὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς
egypti: ⁊ apprehēderūt deos alienos ⁊ adoraue-
αἰγύπτου, καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνη-
rūt eos: ⁊ seruierūt ipsis: idcirco indu-
σαν αὐτοῖς, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἐπήγα-
xit in eos vniuersum malū hoc.
γεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην. Ca. 8.
ET factū est post viginti annos: in qb⁹ edifica-
Καὶ ἐγένετο μετὰ εἴκοσι ἔτη, ἐν οἷς ᾠκοδόμη-
uit salomon domū dn̄i ⁊ domū suā: ⁊
σε σολομὼν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
ciuitates q̄s dedit chiram salomoni: edi-
τὰς πόλεις ἃς ἔδωκε χειρὰμ τῷ σολομῶντι, ᾠκο-
ficauit ipsas salomon ⁊ habitare fecit ibi
δόμησεν αὐτὰς σολομὼν καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ τοὺς
filios israel. ⁊ venit salomon in emath suba ⁊
υἱοὺς ἰσραήλ. καὶ ἦλθεν σολομὼν εἰς αἱμὰθ σουβὰ καὶ
preualuit cōtra eā: ⁊ edificauit thedmor in
κατίσχυσεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν θεδμὸρ ἐν τῇ
deserto: ⁊ oēs ciuitates
ἐρήμῳ, καὶ πάσας τὰς πόλεις

& exquisierit faciē meā: & egerit pniam a viis suis pessimis: & ego exaudiam de celo: & propitius ero peccatis eorum: & sanabo terrā eorū. Oculi quoq; mei erūt apti & aures mee erecte ad orōnē ei⁹ qui ī loco isto orauerit. Elegi enim & sanctificaui locum istum vt sit nomē meū ibi in sempiternū: & pmaneāt ocl'i mei et cor meū ibi cūctis dieb⁹. Tu quoq; si āblaueris corā me sicut āmbulauit dd̄ pr̄ tu⁹: et feceris iuxta oīa q̄ p̄cepit tibi: et iusticias meas iudiciaq; seruaueris: suscitabo thronū regni tui: sicut pollicitus sum dauid patri tuo dicēs. Nō auferetur de stirpe tua vir qui non sit princeps in isrl'. Si āt auersi fueritis & dereliqueritis iustitias meas & p̄cepta mea que ꝓposui vobis: & abeūtes seruieritis diis alienis & adoraueritis eos: euellam vos de terra mea quam dedi vobis: & domū hanc quam sāctificaui nomini meo proiiciam a facie mea: & tradā eā in pabolā & in exēplū cūctis pplis: & dom⁹ ista q̄ erat excelsa erit in puerbiū vniuersis trāseūtibus: & dicent stupētes. Q̄re fecit dn̄s sic terre huic & domui huic? Rn̄debuntq;. Quia dereliquerūt dominū deū patrū suorum qui eduxit eos de terra egypti: & apprehenderūt deos alienos: & adorauerunt eos & coluerunt: idcirco venerunt super eos vniuersa hec mala. 8.

EXpletis autem viginti annis postq; edificauit salomon domū domini & domū suā: ciuitates quas dederat hyram salomoni edificauit: & habitare ibi fecit filios israel. Abiitq; in emath suba & obtinuit eam: & edificauit palmiram in deserto & alias ciuitates

Tex. heb.	Pritiua. heb.
ויבקשו פני וישבו מדרכיהם	בקש פנה
הרעים ואני אשמע מן השמים	רוע שמע
ואסלח לחטאתם וארפא את	סלח רפא
ארצם: עתה עיני יהיו פתחות ואזני	היה
קשבות לתפלת המקום הזה: ועתה	קום
בחרתי והקדשתי את הבית הזה	קדש
להיות שמי שם עד עולם והיו	היה עלם
עיני ולבי שם כל הימים: ואתה אם	יום
תלך לפני כאשר הלך דויד אביך	ילך
ולעשות ככל אשר צויתיך וחקי	עשה צוה
ומשפטי תשמור: והקימותי את	שפט שמר
כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד	קום
אביך לאמר לא יכרת לך איש	כרת
מושל בישראל: ואם תשובון אתם	משל שוב
ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי	צוה נתן
לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים	פנה
אחרים והשתחויתם להם:	שחה
ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי	
להם ואת הבית הזה אשר	
הקדשתי לשמי אשליך מעל פני	קדש שלך
ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים:	נתן שנן
והבית הזה אשר היה עליון לכל	עלה
עבר עליו ישם ואמר במה עשה	שמם
יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה:	
ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי	
אבותיהם אשר הוציאם מארץ	יצא
מצרים ויחזיקו באלהים אחרים	חזק
וישתחוו להם ויעבדום על כן	עבד
הביא עליהם את כל הרעה הזאת:	בוא רעע
ויהי מקץ עשרים שנה	Cap. viij.
אשר בנה שלמה את בית יהוה	היה
ואת ביתו: והערים אשר נתן חורם	עיר
לשלמה בנה שלמה אתם ויושב	ישב
שם את בני ישראל: וילך שלמה	
חמת צובה ויחזק עליה: ויבן את	חזק בנה
תדמר במדבר ואת כל ערי	דבר

המסכנות אשר בנה בחמת: ויבן את סכן
בית חורון העליון ואת בית חורון עלה
התחתון, ערי מצור חומות דלתים צור חמה
ובריח: ואת בעלת ואת כל ערי ברח
המסכנות אשר היו לשלמה, ואת היה
כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים,
ואת כל חשק שלמה, אשר חשק
לבנות בירושלם ובלבנון ובכל בנה
ארץ ממשלתו: כל העם הנותר מן משל יתר
החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי,
אשר לא מישראל המה: מן בניהם
אשר נותרו אחריהם בארץ אשר
לא כלום בני ישראל, ויעלם כלה עלה
שלמה למס עד היום הזה: ומן בני
ישראל אשר לא נתן שלמה
לעבדים למלאכתו, כי המה אנשי לאך
מלחמה ושרי שלישיו ושרי רכבו לחם שור
ופרשיו: ואלה שרי הנציבים שלש
אשר למלך שלמה חמשים
ומאתים, הרדים בעם: ואת בת מאה רדה
פרעה העלה שלמה מעיר דויד עלה
לבית אשר בנה לה, כי אמר
לא תשב אשה לי בבית דויד מלך ישב איש
ישראל כי קדש המה, אשר באה בוא
אליהם ארון יהוה: אז העלה ארן
שלמה עלות ליהוה, על מזבח זבח
יהוה אשר בנה לפני האולם: פנה אלם
ובדבר יום ביום להעלות כמצות
משה, לשבתות ולחדשים ולמועדות יעד
שלוש פעמים בשנה, בחג המצות מץ
ובחג השבעות ובחג הסכות: ויעמד סכך עמד
כמשפט דויד אביו את מחלקות שפט חלק
הכהנים על עבדתם, והלוים על
משמרותם להלל ולשרת נגד שמר
הכהנים לדבר יום ביומו, והשערים
במחלקותם לשער ושער, כי כן

munitissimas edificauit in emath: extruxitq; bethoron superiorem & bethoron inferiorẽ: ciuitates muratas habentes portas & vectes & seras. Balaath etiam & oẽs vrbes firmissimas que fuerũt salomonis cũctasq; vrbes quadrigarum & vrbes equitũ. Oĩa quecunq; voluit rex salomon atq; disposuit edificauit in hierl'm & ĩ libano & ĩ vniuersa terra ptãtis sue. Oẽm ppl'm q derelict⁹ fuerat de etheis & ammorreis & pherezeis & eueis & iebuseis qui nõ erãt de stirpe isr'l: de filiis eorum: & de posteris quos non interfecerant filii israel subiugauit salomõ ĩ tributarios vsq; ĩ diẽ hãc. Porro de filiis israel non posuit vt seruirẽt opib⁹ regis. Ipsi ei erãt viri bellatores & duces primi & pn̄cipes quadrigarum & equitũ eius. Omnes autẽ principes exercitus regis salomonis fuerũt ducẽti quinq̃ginta qui erudiebant populum. Filiam vero pharaonis trãstulit de ciuitate dauid in domũ quã edificauerat ei. Dixit enĩ rex. Non habitabit vxor mea in domo dd̄ regis israel eo q sanctificata sit: quia ingressa est in eam arca domini. Tunc obtulit salomon holocausta domino super altare domini quod extruxerat ante porticum: vt p singl'os dies offerretur in eo iuxta p̄ceptũ moysi in sabbatis & in calẽdis: & in festis dieb⁹ ter p annũ.i. in solẽnitate azymorum: & solẽnitate hebdomadarũ: & in solẽnitate tabernaculorũ. Et cõstituit iuxta dispositionẽ dd̄ pris sui officia sacerdotũ ĩ ministeriis suis: & leuitas ĩ ordine suo vt laudarẽt & ministrarẽt corã sacerdotib⁹ iuxta ritũ vniuscuiusq; diei: & ianitores ĩ diuisiõib⁹ suis p portã & portã. Sic ei

munitas quas edificauit in emath. & edificauit
τὰς ὀχυρὰς ἃς ᾠκοδόμησεν ἐν αἱμάθ. καὶ ᾠκοδόμησε τὴν
bethoron superiorẽ: & bethorõ inferiorẽ: ciuitates mu
βαιθωρῶν τὴν ἄνω, καὶ τὴν βαιθωρῶν τὴν κάτω, πόλεις ὀχυ
nitas muris portis & vectibus. & balaath & om
ρὰς τείχεσι πύλαις καὶ μοχλοῖς. καὶ τὴν βαλαὰθ καὶ πά
nes vrbes munitas q̃ fuerũt salomoni: &
σας τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς αἳ ἦσαν τῷ σολομῶντι, καὶ
oẽs ciuitates curruũ: & ciuitates
πάσας τὰς πόλεις τῶν ἁρμάτων, καὶ τὰς πόλεις τῶν
equitũ: & q̃cunq; desiderauit salomon sm̃ deside
ἱππέων, καὶ ὅσα ἐπεθύμησε σολομὼν κατὰ τὴν ἐπιθυ
riũ suũ: vt edificaret in hierusalẽ: & in
μίαν αὐτοῦ, τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν τῷ
libano & in omni terra potestatis sue. & om
λιβάνῳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ. καὶ πάν
nẽ ppl'm q̃ derelictus fuerat de chetteo: &
τα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἀπὸ τοῦ χετταίου, καὶ
amorreo: & pherezeo: & eueo: &
τοῦ ἀμορραίου, καὶ τοῦ φερεζαίου, καὶ τοῦ εὐαίου, καὶ
iebuseo: q̃ nõ sunt de israel: q̃ fuerũt
τοῦ ἰεβουσαίου, οἳ οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ ἰσραήλ, οἳ ἦσαν
de filijs eorum derelictis post eos
ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐτοὺς
in terra: quos nõ p̄diderunt filij israel: & i
ἐν τῇ γῇ, οὓς οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ ἰσραήλ, καὶ ἀν
duxit ipsos salomon in tributũ vsq; in diẽ hanc.
ήνεγκεν αὐτοὺς σολομὼν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύ
& de filijs israel nõ dedit salomon in
της. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε σολομὼν εἰς
seruos in oĩa opera ei⁹ in regno su
παῖδας εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐ
o: qm̃ ipsi viri bellatores & principes tristata
τοῦ, ὅτι αὐτοὶ ἄνδρες πολεμισταὶ καὶ ἄρχοντες τριστα
rũ eius potẽtes: & pricipes curruũ ei⁹ &
τῶν αὐτοῦ δυνατοί, καὶ ἄρχοντες ἁρμάτων αὐτοῦ καὶ
equitũ eius. & hi principes p̄sidentiũ
ἱππέων αὐτοῦ. καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προστατῶν τοῦ
regis salomonis: q̃nquaginta & ducẽti p̄po
βασιλέως σολομῶντος, πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἐργο
siti operũ in pp'lo. & filiã pharonis trãstulit
διωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ. καὶ τὴν θυγατέρα φαραὼ ἀνήγαγε
salomon de ciuitate dauid in domũ quã edificauit ei:
σολομὼν ἐκ πόλεως δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν αὐ
qm̃ dixit nõ habitabit vxor mea in ciuitate dauid
τῇ, ὅτι εἶπεν οὐ κατοικήσει ἡ γυνή μου ἐν πόλει δαυὶδ τοῦ
regis israel: qm̃ sctã est quo igressa est illuc ar
βασιλέως ἰσραήλ, ὅτι ἁγία ἐστὶν οὗ εἰσῆλθεν ἐκεῖ ἡ κιβω
ca dñi. tũc obtulit salomon holocausta
τὸς τοῦ κυρίου. τότε ἀνήνεγκεν σολομὼν ὁλοκαυτώματα
dño sup altare dñi: qd̃ edificauit an
τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου, ὃ ᾠκοδόμησεν ἀπέ
te teplũ. & sm̃ sermonẽ diei in die vt
ναντι τοῦ ναοῦ. καὶ κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ τοῦ
offerret iuxta p̄cepta moysi in sabba
ἀναφέρειν κατὰ τὰς ἐντολὰς μωυσῆ ἐν τοῖς σαββά
tis & in mẽsib⁹ & in festis tria tẽpora
τοις καὶ ἐν τοῖς μησὶ καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τρεῖς καιροὺς
anni: in solẽnitate azymorũ: & in solẽnitate hebdo
τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδο
madarum: & in solẽnitate tabnaculorum: & cõstituit iuxta iudi
μάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν σκηνῶν. καὶ ἔστησε κατὰ τὴν κρί
ciũ dauid patris sui: diuisiões sacerdotũ
σιν δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὰς διαιρέσεις τῶν ἱερέων
& ministeria sua: & leuitas in cu
καὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, καὶ τοὺς λευίτας ἐπὶ τὰς φυ
stodijs suis: vt laudarẽt & ministrarẽt corã sacerdo
λακὰς αὐτῶν, τοῦ αἰνεῖν καὶ λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερέ
tib⁹ iuxta ritũ diei in die: & ianitores
ων κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ, καὶ τοὺς πυλωροὺς
in diuisionibus suis in portã & portã: qm̃ sic
ἐν ταῖς διαιρέσεσιν αὐτῶν εἰς πύλην καὶ πύλην, ὅτι οὕτως

p̄ceptum dauid hoīs dei. nō p̄tergreſſi ſunt p̄ce=
ἐντολὴ δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. οὐ παρῆλθον τὰς ἐντο
pta dauid regis circa ſacerdotes ⁊ leui
λὰς δαυὶδ τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευι
tas in oēm ſermonē ⁊ in theſauros. ⁊ p̄para=
τῶν εἰς πάντα λόγον καὶ εἰς τοὺς θησαυρούς. καὶ ἡτοιμά
ta ſūt oīa opa ſalomonis a quo die fundata
σθη πάντα τὰ ἔργα σολομῶντος ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώ
eſt domus dn̄i ⁊ vſq̄ quo pfecta eſt: vſq̄ quo pfecit
θη ὁ οἶκος κυρίου καὶ ἕως οὗ ἐτελειώθη, ἕως οὗ ἐτελείω
ſalomon domū dn̄i. tunc abiit ſalomon in
σε σολομὼν τὸν οἶκον κυρίου. τότε ὤχετο σολομὼν εἰς
geſſion gaber: ⁊ in ailath maritimam in
γεσιὼν γάβερ, καὶ εἰς τὴν αἰλὰθ τὴν παραθαλασσίαν ἐν
terra edom. ⁊ miſit chiram ſalomoni in manu
γῇ ἐδώμ. καὶ ἀπέστειλε χειρὰμ τῷ σολομῶντι ἐν χειρὶ
ſeruoꝝ ſuoꝝ naues ⁊ ſeruos gnaros maris:
δούλων αὐτοῦ πλοῖα καὶ παῖδας εἰδότας θάλασσαν,
⁊ abierunt cū ſeruis ſalomonis in ſophira.
καὶ ὤχοντο μετὰ τῶν παίδων σολομῶντος εἰς σωφειρᾶ.
⁊ tulerūt inde quadringēta ⁊ q̄nquaginta talen
καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τετρακόσια καὶ πεντήκοντα τάλαν
ta auri: ⁊ attulerūt regi ſalomoni.
τα χρυσίου, καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ σολομῶντι. Ca. 9.

Et regina ſaba audiuit nomē ſalomōis:
Καὶ βασίλισσα σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα σολομῶντος,
⁊ venit vt tētaret eum in enigmatib⁹ in hieruſalem
καὶ ἦλθε τοῦ πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασιν εἰς ἱερουσαλὴμ
in potētia graui valde: ⁊ cameli portātes aro=
ἐν δυνάμει βαρείᾳ σφόδρα, καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἀρώ
mata ⁊ aurum in multitudinē ⁊ lapidē p̄cioſuꝫ. ⁊ ve
ματα καὶ χρυσίον εἰς πλῆθος καὶ λίθον τίμιον. καὶ ἦλ
nit ad ſalomonē: ⁊ locuta eſt ad eum oīa q̄cūq̄
θε πρὸς σολομῶντα, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα
erāt ī aīa ſua. ⁊ expoſuit ei ſalomon om=
ἦν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς. καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ σολομὼν πάν
nes ſermones eius. ⁊ nō p̄teriit ſermo a ſa=
τας τοὺς λόγους αὐτῆς. καὶ οὐ παρῆλθε λόγος ἀπὸ σο=
lomone: quē nō expoſuit ei. ⁊ vidit regina
λομῶντος, ὃν οὐκ ἀνήγγειλεν αὐτῇ. καὶ εἶδε βασίλισσα
ſaba ſapiām ſalomonis ⁊ domū quā edifica
σαβὰ τὴν σοφίαν σολομῶντος καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδό=
uerat: ⁊ cibaria menſarū eius: ⁊ ca
μησε, καὶ τὰ βρώματα τῶν τραπεζῶν αὐτοῦ, καὶ κα
thedrā ſeruoꝝ eius: ⁊ ſtationē miniſtroꝝ eius:
θέδραν παίδων αὐτοῦ, καὶ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ,
⁊ veſtimenta eius: ⁊ pincernas eius:
καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ, καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ,
⁊ ornatum eorum: ⁊ holocauſta q̄ offe
καὶ τὸν στολισμὸν αὐτῶν καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ἃ ἀνέ
rebat in domo dn̄i: ⁊ non erat in ea vltra ſpūs.
φερεν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ἔτι πνεῦμα.
⁊ dixit ad regem: verus ſermo quē audierā
καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα
in terra mea de te: ⁊ ſermōib⁹ tuis ⁊ ſapi=
ἐν τῇ γῇ μου περὶ σοῦ, καὶ τῶν λόγων σου καὶ τῆς σο
entia tua: ⁊ nō credidi ſermōib⁹ tui: vſq̄ quo
φίας σου, καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις σου, ἕως οὗ
veni: ⁊ viderūt oculi mei. ⁊ ecce nō nūcia
ἦλθον, καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου. καὶ ἰδοὺ οὐκ ἀπηγ
ta ē mihi medietas multitudinis ſapiē tue: addi
γέλη μοι τὸ ἥμισυ τοῦ πλήθους τῆς σοφίας σου, προσέ
diſti ad famā quā audiui. beate vxores
θηκας ἐπὶ τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα. μακάριαι αἱ γυναῖκές
tue: ⁊ beati ſerui tui hi: ⁊ bea
σου, καὶ μακάριοι οἱ παῖδές σου οὗτοι, καὶ μακά=
ti viri aſſiſtentes tibi ſemper ⁊
ριοι οἱ ἄνδρες οἱ παρεστηκότες σοι διαπαντὸς καὶ
audiētes ſapiām tuam. ſit dn̄s deus tu⁹ bn̄=
ἀκούοντες τὴν σοφίαν σου. εἴη κύριος ὁ θεός σου εὐ=
dictus: q̄ voluit in te vt daret te
λογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ τοῦ δοῦναί σε

preceperat dauid homo dei: nec
p̄tergreſſi ſunt de man
datis regis tam ſacerdo
tes q̄ leuite ex oīb⁹ que
p̄ceperat: et in cuſtodiis
theſauroꝝ. oēs impen
ſas p̄paratas habuit ſa
lomō: ex eo die quo fū
dauit domū dn̄i vſq̄ in
diē quo perfecit eā. Tūc
abiit ſalomō in aſiōga
ber & in hailath ad orā
maris rubri: que eſt
in terra edō. Miſit er
go ei hyram
per manus ſeruorū ſuo
rū naues & nautas gna
ros maris: & abierūt cū
ſeruis ſalomōis ī ophir.
Tulerūtq̄ inde quadri
gēta q̄nquaginta
talēta auri: & attulerūt
ad regē ſalomonē. 9.

Regina quoq̄ ſaba
cū audiſſet
famā ſalomonis: venit
vt tentaret eum
in enigmatibus in hie
ruſalem
cū magnis opib⁹ & ca
melis qui portabant
aromata & auri pluri
mū: gēmaſq̄ precioſas.
Cūq̄ veniſſet ad ſalo
monē: locuta eſt ei
quecunq̄ erāt in corde
ſuo. Et expoſuit ei
ſalomon omnia q̄ pro
poſuerat: nec
quicq̄ fuit qd̄ non per
ſpicuum ei fecerit. Que
poſtq̄ vidit ſapientiam
ſcilicet ſalomonis:
& domū quā edificaue
rat: necnō & cibaria mē
ſe eius: & habitacula ſe
ruorū: & officia
miniſtrorū eius: & veſti
mēta eorū: pincernas q̄q̄
& veſtes eorum et victi
mas q̄s immolabat in do
mo dn̄i: nō erat p̄ ſtupo
re vltra in ea ſpūs. Di
xitq̄ ad regē. Verus eſt
ſermo quē audierā in
terra mea: de virtutib⁹
& ſapiētia tua. Non cre
debam narrantibus: do
nec ipſa veniſſem:
& vidiſſent oculi mei:
et pbaſſem vix medie
tatem ſapiētie tue mihi
fuiſſe narratam. Viciſti
famā virtutib⁹ tuis. Bea
ti viri tui
& beati ſerui tui: hi qui
aſſiſtunt coram te
omni tēpore & audiūt
ſapientiā tuam. Sit dn̄s
deus tuus benedict⁹ q
voluit te ordinare

מצות דויד איש האלהים: ולא	
סרו מצות המלך על הכהנים	סור
והלוים לכל דבר ולאצרות: ותכן	כון
כל מלאכת שלמה עד היום	לאג
מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם	יסד כלה
בית יהוה: אז הלך שלמה לעציון	
גבר ואל אילות על שפת הים	שפה
בארץ אדום: וישלח לו חורם	שלח
ביד עבדיו אניות ועבדים יודעי ים	אנה
ויבאו עם עבדי שלמה אופירה	בוא
ויקחו משם ארבע מאות וחמשים	לקח רבע
ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה:	מאה בוא
ומלכת שבא שמעה	Cap. ix.
את שמע שלמה ותבוא לנסות	בוא נסה
את שלמה בחידות בירושלם	חוד
בחיל כבד מאד וגמלים נשאים	
בשמים וזהב לרב ואבן יקרה	רבב
ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את	דבר
כל אשר היה עם לבבה: ויגד לה	נגד
שלמה את כל דבריה ולא נעלם	עלם
דבר משלמה אשר לא הגיד לה:	
ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה	ראה
והבית אשר בנה: ומאכל שלחנו	אכל
ומושב עבדיו ומעמד משרתיו	ישב עמד
ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם	שרת לבש
ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא	שקה עלה
היה עוד בה רוח: ותאמר אל המלך	אמר
אמת הדבר אשר שמעתי בארצי	
על דבריך ועל חכמתך: ולא	
האמנתי לדבריהם עד אשר באתי	אמן בוא
ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי	ראה נגד
מרבית חכמתך יספת על השמועה	חצה רבה
אשר שמעתי: אשרי אנשיך	שמע
ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך	פנה
תמיד ושמעים את חכמתך: יהי יהוה	תמד היה
אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך	ברך נתן

עַל כִּסְאוֹ לְמֶלֶךְ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּאַהֲבַת אֱלֹהֶיךָ אֶת יִשְׂרָאֵל
לְהַעֲמִידוֹ לְעוֹלָם וַיִּתֶּנְךָ עֲלֵיהֶם עָמַד עָלַם
לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ נָתַן עָשָׂה
וַתִּתֵּן לַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כִּכַּר שָׁפַט
זָהָב וּבְשָׂמִים לָרֹב מְאֹד וְאֶבֶן רָבַב
יְקָרָה וְלֹא הָיָה כַּבֹּשֶׂם הַהוּא
אֲשֶׁר נָתְנָה מַלְכַּת שְׁבָא לַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה׃ וְגַם עַבְדֵי חוּרָם וְעַבְדֵי
שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ זָהָב מֵאוֹפִיר בּוֹא
הֵבִיאוּ עֲצֵי אַלְגּוּמִּים וְאֶבֶן יְקָרָה׃ לָגַם
וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת עֲצֵי הָאַלְגּוּמִּים עָשָׂה
מְסִלּוֹת לְבֵית יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ סָלַל
וְכִנֹּרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים וְלֹא נִרְאוּ שׁוּר רָאָה
כָהֵם לְפָנִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃ וְהַמֶּלֶךְ פָּנָה
שְׁלֹמֹה נָתַן לְמַלְכַּת שְׁבָא אֶת כָּל
חֶפְצָהּ אֲשֶׁר שָׁאָלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר בָּדַד
הֵבִיאָה אֶל הַמֶּלֶךְ וַתַּהֲפֹךְ וַתֵּלֶךְ הָפַךְ הָלַךְ
לְאַרְצָהּ הִיא וַעֲבָדֶיהָ׃ וַיְהִי מִשְׁקַל הָיָה שָׁקַל
הַזָּהָב אֲשֶׁר בָּא לִשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה בּוֹא
אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ מֵאָה
כִּכְּרֵי זָהָב׃ לְבַד מֵאַנְשֵׁי הַתָּרִים תּוּר
וְהַסֹּחֲרִים מְבִיאִים וְכָל מַלְכֵי עֲרַב בּוֹא
וּפַחוֹת הָאָרֶץ מְבִיאִים זָהָב וָכֶסֶף פֶּחָה
לִשְׁלֹמֹה׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה עָשָׂה
מָאתַיִם צִנָּה זָהָב שָׁחוּט שֵׁשׁ מֵאוֹת מֵאָה צָנַן
זָהָב שָׁחוּט יַעֲלֶה עַל הַצִּנָּה הָאֶחָת׃ שָׁחַט עָלָה
וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת מָגִנִּים זָהָב שָׁחוּט
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל הַמָּגֵן
הָאֶחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בְּבֵית יַעַר נָתַן
הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא שֵׁן
גָּדוֹל וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר׃ וְשֵׁשׁ גָּדַל צָפָה
מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא וְכֶבֶשׁ בַּזָּהָב לַכִּסֵּא טָהַר עָלָה
מָאֳחָזִים וְיָדוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה עַל אָחַז
מְקוֹם הַשָּׁבֶת וּשְׁנַיִם אֲרָיוֹת עֹמְדִים קוּם יָשַׁב
אֵצֶל הַיָּדוֹת׃ וּשְׁנֵים עָשָׂר אֲרָיוֹת שָׁנָה אָרָה

super thronū ſuū regē domini dei tui. Quia diligit deus iſrael & vult ſeruare eū in eternū: idcirco poſuit te ſup eum regem vt facias iudicia atq iuſticiam. Dedit autem regi cētū viginti talenta auri: & aromata multa nimis: & gēmas p̄cioſiſſimas. Non fuerūt aromata talia vt hec que dedit regina ſaba regi ſalomoni. Sed & ſerui hyram cum ſeruis ſalomonis attulerūt aurum de ophir: & ligna tina: & gēmas p̄cioſiſſimas. De quibus fecit rex de lignis ſilicet tinis grad⁹ in domo dn̄i & in domo regia: citharas quoq & pſalteria cātoribus. Nūq̄ viſa ſunt in terra iuda ligna talia. Rex aūt ſalomon dedit regine ſaba cuncta q̄ voluit et q̄ poſtulauit: et multo plura q̄ attulerat ad eū. Que reuerſa abiit in terrā ſuā cū ſeruis ſuiſ. Erat autem pondus auri quod afferebatur ſalomoni per ſingulos annos ſexcēta ſexaginta ſex talēta auri: excepta ea ſūma quā legati diuerſarū gentiū & negociatores afferre conſueuerant oēſq reges arabie & ſatrape terrarū q cōportabāt aurū et argentū ſalomōi. Fecit igitur rex ſalomō ducētas haſtas aureas: de ſūma ſexcētorū aureorū: q in ſingulis haſtis expēdebantur. Trecēta quoq ſcuta aurea trecentorum aureorū quibus tegebantur ſingula ſcuta. Poſuitq ea rex in armamētario qd̄ erat cōſitū nēore. Fecit q̄q rex ſoliū eburneū grande: & veſtiuit illud auro mundiſſimo. Sex quoq gradus quib⁹ aſcēdebatur ad ſolium & ſcabellum aureum: & brachiola duo altrinſecus: & duos leones ſtantes iuxta brachiola: ſed & alios duodeci leunculos

ſup thronū ſuū in regem pp̄lo ſuo: da
ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ εἰς βασιλέα τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν
diligit dn̄s deus tuus iſrael: vt ſta
τῷ ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου τὸν ἰσραὴλ, τοῦ στῆ
tuat eum in eternū: ⁊ dedit te ſup eos
σαι αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔδωκέ σε ἐπ᾽ αὐτοὺς
in regem: vt faceres iudiciū ⁊ iuſticiam.
εἰς βασιλέα, τοῦ ποιῆσαι κρίσιν καὶ δικαιοσύνην.
⁊ dedit regi centum talenta ⁊ vigin
καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ ἑκατὸν τάλαντα καὶ εἴκο=
ti auri: ⁊ aromata in multitudinē nimis: ⁊
σι χρυσίου, καὶ ἀρώματα εἰς πλῆθος σφόδρα, καὶ
lapidē p̄cioſum: ⁊ non erāt ſecūdū aromata illa
λίθον τίμιον, καὶ οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα
q̄ dedit regina ſaba regi ſalomoni.
ἃ ἔδωκε βασίλισσα σαβὰ τῷ βασιλεῖ σολομῶντι.
⁊ ſerui chiram ⁊ ſerui ſalomonis
καὶ οἱ παῖδες χειρὰμ καὶ οἱ παῖδες σολομῶντος
attulerūt aurū ſalomoni de ſuphir: ⁊ li=
ἔφερον χρυσίον τῷ σολομῶντι ἐκ σουφείρ, καὶ ξύ=
gna pinea: ⁊ lapidē p̄cioſum. ⁊ fecit rex
λα πεύκινα, καὶ λίθον τίμιον. καὶ ἐποίησεν ὁ βασι=
ligna pinea gradus domui do
λεὺς τὰ ξύλα τὰ πεύκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ κυ=
mini: ⁊ domui regis: ⁊ citharas ⁊
ρίου, καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ κιθάρας καὶ
nablas cātorib⁹: ⁊ nō viſa ſūt talia antea
νάβλας τοῖς ᾠδοῖς, καὶ οὐκ ὤφθη τοιαῦτα ἔμπροσθεν
in terra iude. ⁊ rex ſalomō dedit re=
ἐν γῇ ἰούδα. καὶ ὁ βασιλεὺς σολομὼν ἔδωκε τῇ βα
gine ſaba cūcta q̄cūq voluit q̄cūq poſtulauit
σιλίσσῃ σαβὰ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὅσα ᾐτήσατο
extra oīa q̄ obtulit regi ſalomoni: ⁊
ἐκτὸς πάντων ὧν ἤνεγκεν τῷ βασιλεῖ σολομῶντι, καὶ
reuerſa eſt in terrā ſuam. ⁊ erat pondus
ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς. καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ
auri quod offerebatur ſalomoni in anno
χρυσίου τοῦ ἐνεχθέντος τῷ σολομῶντι ἐν ἐνιαυτῷ
vno ſexcenta ⁊ ſexaginta ⁊ ſex talenta auri:
ἑνὶ ἑξακόσια καὶ ἑξήκοντα καὶ ἓξ τάλαντα χρυσίου,
preter viros ordinatos ⁊ mer
πλὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμ
catores: q̄ afferebāt. ⁊ omnes reges
πορευομένων, οἳ ἔφερον. καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
arabie ⁊ ſatrape terre ferebāt aurum
ἀραβίας καὶ σατράπαι τῆς γῆς ἔφερον χρυσίον
⁊ argentū regi ſalomoni. ⁊ fecit
καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ σολομῶντι καὶ ἐποίησεν
rex ſalomon ducenta ſcuta aurea
ὁ βασιλεὺς σολομὼν διακοσίους θυρεοὺς χρυσοῦς
ductilia: ſexaginta aurei puri inerāt in
ἐλατούς, ἑξακόσιοι χρυσοῖ καθαροὶ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸν
ſcuto vno ⁊ clypeos aureos ductiles trecen
θυρεὸν τὸν ἕνα. καὶ ἀσπίδας χρυσᾶς ἐλατὰς τρια=
tos: trecenti aurei ſuppoſiti in
κοσίας, τριακόσιοι χρυσοῖ ἀναφέροντες ἐπὶ τὴν
clypeū ſingulū. ⁊ dedit ea rex in do
ἀσπίδα ἑκάστην. καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν οἴ=
mo ſaltus libani. ⁊ fecit rex
κῳ δρυμοῦ τοῦ λιβάνου. καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
thronū ex dētibus elephātorū magnū. ⁊ deaura=
θρόνον ἐξ ὀδόντων ἐλεφάντων μέγαν. καὶ κατεχρύ
uit eū auro approbato. ⁊ ſex gradus
σωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ. καὶ ἓξ ἀναβαθμοὶ τῷ
throno induti auro: ⁊ ſcabellum ſuppoſuit
θρόνῳ ἐνδεδυμένοι χρυσίῳ, καὶ ὑποπόδιον ὑπέθηκεν
in aureo throno: ⁊ brachia hinc ⁊ inde in
ἐν χρυσῷ τῷ θρόνῳ, καὶ ἀγκῶνες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τ
throno cathedre: ⁊ duo leones ſtantes iu
θρόνου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἑστῶτες πα=
xta brachia: ⁊ duodecim leones
ρὰ τοὺς ἀγκῶνας, καὶ δώδεκα λέοντες

ſtantes illic in ſex gradibus hinc ⁊ inde. nō fuit
ἑστῶτες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἓξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν. οὐκ ἐγένε
ſic omni regno. ⁊ omnia vaſa do
το οὕτως πάσῃ βασιλείᾳ. καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴ
mus regis ſalomonis aurea: ⁊ oīa
κου τοῦ βασιλέως σολομῶντος χρυσᾶ, καὶ πάντα τὰ
vaſa domus ſaltus libani auro linita.
σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ λιβάνου χρυσίῳ κατηλειμμένα.
nō erat argentū reputatū in diebus ſalomonis in
οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον ἐν ἡμέραις σολομῶντος εἰς
nihilū. qm̄ nauis regi ſalomoni ibat in
οὐθέν. ὅτι ναῦς τῷ βασιλεῖ σολομῶντι ἐπορεύετο εἰς
tharſis cū ſeruis chiram: ſemel p̄ tres an=
θαρσεῖς μετὰ τῶν παίδων χειράμ, ἅπαξ διὰ τριῶν ἐ=
nos veniebāt naues de tharſis regi plene
τῶν ἤρχετο πλοῖα ἐκ θαρσεῖς τῷ βασιλεῖ γέμοντα
auro ⁊ argento: ⁊ dētibus elephātinis: ⁊
χρυσίου καὶ ἀργυρίου, καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων, καὶ
ſimijs ⁊ pauonib⁹. ⁊ magnificat⁹ eſt ſalomon ſup
πιθήκων καὶ θεχείμ. καὶ ἐμεγαλύνθη σολομὼν ὑπὲρ
omnes reges terre ⁊ diuitijs ⁊ ſa=
πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πλούτῳ καὶ σο=
piētia. ⁊ omnes reges terre q̄rebāt fa=
φίᾳ. καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρό=
ciem ſalomonis vt audirēt ſapiētiā eius: quā de
σωπον σολομῶντος ἀκοῦσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, ἧς ἔ=
dit deus in corde eius. ⁊ ipſi ferebāt vnuſqſq;
δωκεν ὁ θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος
dona ſua vaſa aurea ⁊ vaſa argētea: arma
τὰ δῶρα αὐτοῦ σκεύη χρυσᾶ καὶ σκεύη ἀργυρᾶ, ὅπλα
⁊ veſtimenta: ſtactē ⁊ aromata: equos ⁊
καὶ ἱματισμόν, στακτὴν καὶ ἡδύσματα, ἵππους καὶ ἡ
mulos q̄ per annū in annū. ⁊ fuerūt
μιόνους τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν εἰς ἐνιαυτόν. καὶ ἦσαν τῷ
ſalomoni quattuor mille femine eque in cur=
σολομῶντι τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἅρμα
rus: ⁊ duodeci milia equitū: ⁊ poſuit ipſos in
τα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν
ciuitatib⁹ curruū: ⁊ cū rege in
πόλεσι τῶν ἁρμάτων, καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν
hieruſalē. ⁊ fuit dux oīum re=
ἱερουσαλήμ. καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασι=
gū: a flumine ⁊ vſq; ad terrā philiſtiī: ⁊
λέων, ἀπὸ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων, καὶ
vſq; ad terminū egypti. ⁊ dedit rex ſa
ἕως τῆς ὁρίου αἰγύπτου. καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς σο
lomon argentū in hieruſalē q̄ſi lapides: ⁊
λομὼν τὸ ἀργύριον ἐν ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς
cedros dedit ſicut ſycomoros q̄ in cā=
κέδρους ἔδωκεν ὡς τὰς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πε=
peſtri in multitudinē. ⁊ exitus equorū ex egy=
δινῇ εἰς πλῆθος. καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων ἐξ αἰγύ
pto ſalomoni ⁊ ex oībus terris. ⁊
πτου τῷ σολομῶντι καὶ ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν. καὶ
reliqui ſermonū ſalomonis primi ⁊
οἱ κατάλοιποι τῶν λόγων σολομῶντος οἱ πρῶτοι καὶ οἱ
nouiſſimi nōne ipſi ſcripti ſunt in ver=
ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ αὐτοὶ γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λό=
bis nathā prophete: ⁊ in verbis achia
γων ναθὰν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἀχία
ſelonite: ⁊ in viſionibus ioed vi=
τοῦ σηλωνίτου καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν ἰωὴδ τοῦ ὁ=
dentis cōtra hieroboā filiū nabat: ⁊ regnauit
ρῶντος κατὰ ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβάτ; καὶ ἐβασίλευ
ſalomon in hieruſalē ſup omnē iſrael qua=
σε σολομὼν ἐν ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα ἰσραὴλ τεσ
draginta annis. ⁊ dormiuit ſalomon cum
σαράκοντα ἔτη. καὶ ἐκοιμήθη σολομὼν μετὰ

ſtātes ſup ſex gradus ex vtraq; pte. Nō fuit tale ſoliū in vniuerſis regnis. Oīa quoq; vaſa conuiuii regis erant aurea & vaſa dom⁹ ſaltus libani ex auro puriſſimo. Argētum enim in diebus illis pro nihilo reputabatur. Siquidem naues regis ibāt in tharſis cum ſeruis hyram ſemel in annis tribus: & deferebant inde aurum & argentum & ebur & ſimias & pauos. Magnificatus eſt igitur ſalomon ſuper omnes reges terre: pre diuitiis & glia. Omneſq; reges terrarū deſiderabāt viderē faciē ſalomonis vt audirent ſapientiam quam dederat deus in corde eius. Et deferebant ei munera: vaſa argentea & aurea: & veſtes & arma & aromata equos & mulos per ſingulos annos. Habuit quoq; ſalomon quadraginta milia equorum in ſtabulis: & curruū equitūq; duodecī milia. Conſtituitq; eos in vrbibus quadrigarū: & vbi erat rex in hieruſalem. Exercuitq; etiā poteſtatem ſup cunctos reges a flumine eufrate vſq; ad terrā philiſtinorū: & vſq; ad terminos egypti. Tantamq; copiam prebuit argenti in hieruſalem quaſi lapidum: & cedrorū tantā multitudinē velut ſycomorū q̄ gignūtur in cāpeſtrib⁹. Adducebantur āt ei equi de egypto cunctiſq; regionibus. Reliqua autē opera ſalomonis priorum & nouiſſimorū ſcripta ſunt in verbis nathan prophete & in libris ahye ſilonitis: in viſione q̄q; addo videntis contra hieroboam filium nabath. Regnauit autem ſalomon in hieruſalem ſuper omnem iſrael quadraginta annis. Dormiuitq; cum

עֹמְדִים שָׁם עַל שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת	
מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא נַעֲשָׂה כֵן לְכָל	עשה
מַמְלָכָה׃ וְכֹל כְּלֵי מַשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ	מלך כלה
שְׁלֹמֹה זָהָב וְכֹל כְּלֵי בֵית יַעַר הַלְּבָנוֹן	שקה
זָהָב סָגוּר אֵין כֶּסֶף נֶחְשָׁב בִּימֵי	סגר חשב
שְׁלֹמֹה לִמְאוּמָה׃ כִּי אֳנִיּוֹת לַמֶּלֶךְ	יום מאם
הֹלְכוֹת תַּרְשִׁישׁ עִם עַבְדֵי חוּרָם	אנה
אַחַת לְשָׁלוֹשׁ שָׁנִים תָּבוֹאנָה אֳנִיּוֹת	שלש שנה
תַּרְשִׁישׁ נֹשְׂאוֹת זָהָב וָכֶסֶף שֶׁנְהַבִּים	בוא
וְקוֹפִים וְתוּכִּיִּים׃ וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ	תכה גדל
שְׁלֹמֹה מִכֹּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לְעֹשֶׁר	
וְחָכְמָה׃ וְכֹל מַלְכֵי הָאָרֶץ מְבַקְשִׁים	בקש
אֶת פְּנֵי שְׁלֹמֹה לִשְׁמֹעַ אֶת חָכְמָתוֹ	פנה
אֲשֶׁר נָתַן הָאֱלֹהִים בְּלִבּוֹ׃ וְהֵם	
מְבִיאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ כְּלֵי כֶסֶף	בוא כלה
וּכְלֵי זָהָב וּשְׂלָמוֹת נֵשֶׁק וּבְשָׂמִים	
סוּסִים וּפְרָדִים דְּבַר שָׁנָה בְּשָׁנָה׃	
וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה אַרְבַּעַת אֲלָפִים	היה רבע
אֻרְיוֹת סוּסִים וּמַרְכָּבוֹת וּשְׁנֵים	ארה רכב
עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי	שנה נוח
הָרֶכֶב וְעִם הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלִָם׃	עיר
וַיְהִי מוֹשֵׁל בְּכָל הַמְּלָכִים מִן	משל
הַנָּהָר וְעַד אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד	
גְּבוּל מִצְרָיִם׃ וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת	נתן
הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלִַם כָּאֲבָנִים וְאֵת	
הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר	
בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃ וּמוֹצִיאִים סוּסִים	יצא
מִמִּצְרַיִם לִשְׁלֹמֹה וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת׃	
וּשְׁאָר דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה הָרִאשֹׁנִים	
וְהָאַחֲרוֹנִים הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים	כתב
עַל דִּבְרֵי נָתָן הַנָּבִיא וְעַל	נבא
נְבוּאַת אֲחִיָּה הַשִּׁילוֹנִי	
וּבַחֲזוֹת יֶעְדּוֹ הַחֹזֶה עַל יָרָבְעָם	חזה
בֶּן נְבָט׃ וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה	מלך
בִּירוּשָׁלִַם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל	
אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹה עִם	רבע שכב

אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר דָּוִיד אָבִיו ׃ קבר
וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ מלך
Cap. x. וַיֵּלֶךְ רְחַבְעָם הלך
שְׁכֶמָה כִּי שְׁכֶם בָּאוּ כָל יִשְׂרָאֵל בוא
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ יָרָבְעָם היה
בֶּן נְבָט וְהוּא בְמִצְרַיִם אֲשֶׁר בָּרַח ברח
מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיָּשָׁב יָרָבְעָם שוב
מִמִּצְרָיִם׃ וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ לוֹ וַיָּבֹא שלח קרא
יָרָבְעָם וְכָל יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֶל בוא דבר
רְחַבְעָם לֵאמֹר׃ אָבִיךָ הִקְשָׁה אֶת קשה
עֻלֵּנוּ וְעַתָּה הָקֵל מֵעֲבֹדַת אָבִיךָ עלל קלל
הַקָּשָׁה וּמֵעֻלּוֹ הַכָּבֵד אֲשֶׁר נָתַן נתן
עָלֵינוּ וְנַעַבְדֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עוֹד עבד אמר
שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלָי וַיֵּלֶךְ יום
הָעָם׃ וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת יעץ
הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָיוּ עֹמְדִים לִפְנֵי היה פנה
שְׁלֹמֹה אָבִיו בִּהְיֹתוֹ חַי לֵאמֹר היה
אֵיךְ אַתֶּם נוֹעָצִים לְהָשִׁיב לָעָם
הַזֶּה דָּבָר׃ וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו לֵאמֹר
אִם תִּהְיֶה לְטוֹב לְהָעָם הַזֶּה
וּרְצִיתָם וְדִבַּרְתָּ אֲלֵהֶם דְּבָרִים רצה
טוֹבִים וְהָיוּ לְךָ עֲבָדִים כָּל הַיָּמִים׃ היה
וַיַּעֲזֹב אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר עזב יעץ
יְעָצֻהוּ וַיִּוָּעַץ אֶת הַיְלָדִים אֲשֶׁר
גָּדְלוּ אִתּוֹ הָעֹמְדִים לְפָנָיו׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם מָה אַתֶּם נוֹעָצִים וְנָשִׁיב שוב
דָּבָר אֶת הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַי
לֵאמֹר הָקֵל מִן הָעֹל אֲשֶׁר נָתַן קלל
אָבִיךָ עָלֵינוּ׃ וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ הַיְלָדִים דבר
אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר אמר
לָעָם אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר
אָבִיךָ הִכְבִּיד אֶת עֻלֵּנוּ וְאַתָּה הָקֵל כבד
מֵעָלֵינוּ כֹּה תֹאמַר אֲלֵהֶם קָטָנִּי
עָבָה מִמָּתְנֵי אָבִי׃ וְעַתָּה אָבִי
הֶעְמִיס עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד וַאֲנִי אֹסִיף עמס יסף
עַל עֻלְּכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים עלל

pr̄ibus ſuis. Et ſepelierūt eū in ciuitate dauid. Regnauitq; roboam filius eius pro eo. 10.

Profectus eſt autem roboam in ſychē. Illuc em̄ cūct⁹ iſrl' cōuenerat vt conſtituerent eū regem. Q̄d cū audiſſet hieroboā fili⁹ nabath q erat ī egypto: fugerat q̄ppe illuc an̄ ſalomonē: ſtatim reuerſus eſt. Vocaueruntq; eum & venit cum vniuerſo iſrael: & locuti ſunt ad roboam: dicentes. Pater tuus duriſſimo iugo nos p̄ſſit: tu leuiora impa p̄re tuo qui nobis īpoſuit grauē ſuitutē: & paululū de onere ſubleua: vt ſeruiam⁹ tibi. Qui ait. Poſt tres dies reuertimī ad me. Cunq; abiiſſet populus: iniit conſiliū cum ſenibus qui ſteterāt coram patre eius ſalomone dum adhuc viueret dicens. Quid datis conſilii vt reſpondeam pp̄lo? Qui dixerunt ei. Si placueris pp̄lo huic & linieris eos verbis clemētibus: ſeruient tibi omni tempore. At ille reliquit cōſiliū ſenum: & cum iuuenibus tractare cepit qui cū eo nutriti fuerant: & erāt ī cōitatu illi⁹. Dixitq; ad eos. Quid vobis videtur: reſpōdere quid debeo populo huic qui dixit mihi ſubleua iugum quod impoſuit nobis pater tuus. At illi reſponderunt vt iuuenes & nutriti cū eo in deliciis: atq; dixerūt. Sic loq̄ris populo qui dixit tibi: p̄r tu⁹ aggrauauit iugū noſtrum: tu ſubleua: & reſpondebis ei. Minimus digitus meus groſſior eſt lumbis patris mei. Pater meus impoſuit vobis graue iugum: & ego maius pōdus apponā. Pater meus cecidit vos flagellis:

patribus ſuis: ꝛ ſepelierūt eū in ciuitate dauid
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει δαυὶδ τοῦ
patris eius. ꝛ regnauit roboā fili⁹ ei⁹ pro eo.
πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐβασίλευσε ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Ca
ꝛ venit roboā in ſychem: qm̄ in ſychem veniebat
Καὶ ἦλθε ῥοβοὰμ εἰς συχὲμ, ὅτι εἰς συχὲμ ἤρχετο
oīs iſrael vt cōſtituerēt regē eū. ꝛ factū eſt vt audiuit
πᾶς ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐτόν. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν 3.2
hieroboā fili⁹ nabat ꝛ ipē in egypto: qn̄ fugit 12.
ἱεροβοὰμ υἱὸς ναβὰτ καὶ αὐτὸς ἐν αἰγύπτῳ, ὅτε ἀπέδρα
a facie ſalomonis regis: ꝛ habita-
ἀπὸ προσώπου σολομῶντος τοῦ βασιλέως, καὶ κατῴκη-
uit hieroboā in egypto: ꝛ reuerſus eſt hieroboā ex egy
σεν ἱεροβοὰμ ἐν αἰγύπτῳ, καὶ ἀπέστρεψεν ἱεροβοὰμ ἐξ αἰγύ
pto. ꝛ miſerunt ꝛ vocauerūt eū. ꝛ venit hiero
πτου. καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν. καὶ ἦλθεν ἱερο-
boam ꝛ oīs eccleſia iſrael: ꝛ locuti ſūt ad
βοὰμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἰσραὴλ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς
roboam dicentes: pater tu⁹ durū īpoſuit iugū nr̄m:
ῥοβοὰμ λέγοντες, ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν,
ꝛ nūc ſubleua tu a ſeruitute patris tui
καὶ νῦν κούφισον σὺ ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρός σου τῆς
dura ꝛ a iugo eius graui: qd̄ dedit ſup
σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέως, οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡ-
nos: ꝛ ſeruiemus tibi. ꝛ dixit ipſis roboā: i-
μᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ῥοβοάμ, πορεύ-
te vſq; in tres dies: ꝛ reuertimini ad me: ꝛ abijt
εσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἐπιστρέψατε πρός με, καὶ ἀπῆλ-
populus. ꝛ congregauit rex roboam ſe-
θεν ὁ λαός. καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς ῥοβοὰμ τοὺς πρεσ-
niores q ſteterūt corā ſalomone patre
βυτέρους τοὺς ἑστῶτας ἐναντίον σολομῶντος τοῦ πατρὸς
eius viuēte eo: ꝛ conſuluit cū eis di-
αὐτοῦ ζῶντος αὐτοῦ, καὶ συνεβουλεύσατο μετ' αὐτῶν λέ-
cens: quō vos datis cōſiliū vt reſpōdeā ego pp̄lo
γων, πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε τοῦ ἀποκριθῆναί με τῷ λαῷ
huic verbū: ꝛ locuti ſūt ſeniores ad eū
τούτῳ λόγον; καὶ ἐλάλησαν οἱ πρεσβύτεροι πρὸς αὐτὸν
dicentes: ſi in hodierno ſis in bonū pp̄lo huic
λέγοντες, ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένῃ εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τούτῳ.
ꝛ placueris eis: ꝛ locut⁹ fueris eis ſermones bonos:
καὶ ἀρέσῃ αὐτοῖς, καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγους ἀγαθούς,
ꝛ erūt tibi ſerui oībus diebus. ꝛ reli-
καὶ ἔσονταί σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ κατέλι-
quit cōſiliū ſenioꝝ: q conſuluerūt ei:
πε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, οἳ συνεβουλεύσαντο αὐ-
ꝛ conſuluit cū puerulis q nutriti
τῷ, καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν συνεκ-
erant cū eo: q ſteterāt corā eo. ꝛ
τραφέντων μετ' αὐτοῦ, τῶν ἑστώτων ἐναντίον αὐτοῦ. καὶ
dixit eis: qd vos cōſulitis: ꝛ qd̄ verbū reſ 3.
εἶπεν αὐτοῖς, τί ὑμεῖς βουλεύεσθε, καὶ τίνα λόγον ἀπο- 12.
pōdeā pp̄lo huic: q locuti ſūt ad me dicētes: di-
κριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ, οἳ ἐλάλησαν πρός με λέγοντες, ἄ-
mitte de iugo qd̄ dedit pater tu⁹ ſup nos? ꝛ
νες ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς; καὶ
locuti ſunt ei pueruli q nutriti fuerāt cū
ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια τὰ συνεκτραφέντα μετ'
eo dicentes: ſic loqueris populo huic: q
αὐτοῦ λέγοντα, οὕτως λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ, τῷ
locutus eſt ad te ꝛ dicebat: pater tu⁹ aggrauauit
λαλήσαντι πρὸς σὲ καὶ λέγοντι, ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν
iugū nr̄m: ꝛ tu nūc ſubleua de iugo nr̄o.
τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ ἡμῶν.
ſic dices ad eos: puus digitus me⁹ groſſi-
οὕτως ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ὁ μικρὸς δάκτυλός μου παχύ-
or lūbis patris mei: ꝛ nūc pater meus
τερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου, καὶ νῦν ὁ πατήρ μου
īpoſuit vobis iugū graue: ꝛ ego addā ſup in
ἐνέθηκεν ὑμῖν ζυγὸν βαρύν, καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυ-
gū vr̄m. pater me⁹ corripuit vos in flagellis.
γὸν ὑμῶν. ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξι,

& ego corripiā vos in ſcorpionib⁹. & venit hiero
καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. καὶ ἦλθεν ἱερο=
boam & oīs popul⁹ ad roboā die tertia:
βοὰμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς ῥοβοὰμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
ſicut locut⁹ eſt rex dicēs: reuertimini ad me
ὡς ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς λέγων, ἐπιστρέψατε πρός με
die tertia: & reſpōdit eis rex du=
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς σκλη
ra: & reliquit rex roboā cōſiliū
ρά, καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν
ſenioꝝ: & locut⁹ eſt ad eos iuxta
τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν
cōſiliū iunioꝝ dicens: pater me⁹ aggrauauit
βουλὴν τῶν νεωτέρων λέγων, ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν
iugū veſtrū: & ego apponā in illud. pater me⁹
ζυγὸν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπ᾽ αὐτόν. ὁ πατήρ μου
corripuit vos in flagellis: & ego corripiā vos
ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς
in ſcorpionib⁹. & nō audiuit rex ppl'm: qm̄
ἐν σκορπίοις. καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι
erat ſubuerſio a deo: vt ſtatueret dn̄s
ἦν μεταστροφὴ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἀναστήσῃ κύριος τὸν
ſermonē ſuū: quē locut⁹ eſt in manu achia ſyloni=
λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ ἀχία τοῦ συλωνί=
te de hieroboā filio nabat. & oīs iſrael vi=
του περὶ ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβάτ. καὶ πᾶς ἰσραὴλ εἶ=
dit: qm̄ nō audiuit eos rex: & reſpon=
δεν, ὅτι οὐκ ἤκουσεν αὐτῶν ὁ βασιλεύς, καὶ ἀπεκρί=
dit oīs ppl's ad regē dicēs: q̄ nobis
θη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων, τίς ἡμῖν
pars in dauid & hereditas in filio ieſſai? reuerte=
μερὶς ἐν δαυὶδ καὶ κληρονομία ἐν υἱῷ ἰεσσαί; ἀπότρε=
re vir in tabernacula tua iſrael: nūc aſpice
χε ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου ἰσραήλ, νῦν βλέπε
domū tuā dauid. & abijt oīs iſrael in
τὸν οἶκόν σου δαυίδ. καὶ ἐπορεύθη πᾶς ἰσραὴλ εἰς τὰ
tabernacula ſua. & viri iſrael q̄ habitabant
σκηνώματα αὐτοῦ. καὶ ἄνδρες ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες
in ciuitatib⁹ iude regnare fecerūt ſuper ſe robo
ἐν πόλεσιν ἰούδα ἐβασίλευσαν ἐπὶ ἑαυτοὺς τὸν ῥοβο=
am. & miſit roboā rex adorā
άμ. καὶ ἀπέστειλεν ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς τὸν ἀδωράμ
q̄ ſup tributū: & lapidauerūt eū filij iſ=
τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν υἱοὶ ἰσ
rael in lapidib⁹: & mortu⁹ eſt. & rex robo
ραὴλ ἐν λίθοις, καὶ ἀπέθανεν. καὶ ὁ βασιλεὺς ῥοβο
am feſtinauit aſcendere in currū: vt fu=
ὰμ ἔσπευσε τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἅρμα, τοῦ φυ=
geret in hieruſalē: & p̄uaricat⁹ ē iſrael in i do
γεῖν εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἠθέτησεν ἰσραὴλ ἐν τῷ οἴ
mo dauid vſq; ad diem hanc
κῳ δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Ca.ii.

ET venit roboā in hieruſalē: & congre=
Καὶ ἦλθε ῥοβοὰμ εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξεκκλη=
3. gauit domū iuda & beniami centū octogin=
σίασε τὸν οἶκον ἰούδα καὶ βενιαμὶν ἑκατὸν ὀγδοήκον=
ta milia iuuenū facientiū bellū: vt
τα χιλιάδας νεανίσκων ποιούντων πόλεμον, τοῦ
dimicaret cū iſrael & cōuerteret re=
πολεμῆσαι μετὰ ἰσραὴλ καὶ ἐπιστρέψαι τὴν βασι
gnū ſibi. & fact⁹ eſt ſermo dn̄i ad ſamea
λείαν ἑαυτῷ. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς σαμέα
hominē dei dicens: loquere ad roboā filiū
ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων, εἰπὲ πρὸς ῥοβοὰμ τὸν τοῦ
ſalomonis regē iuda: & ad oēm iſrael
σολομῶντος βασιλέα ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα ἰσραὴλ
q̄ cū iuda & beniami dicēs: hec dicit dn̄s
τὸν μετὰ ἰούδα καὶ βενιαμὶν λέγων, τάδε λέγει κύριος,
nō aſcēdetis & nō pugnabitis cū fratribus
οὐκ ἀναβήσεσθε καὶ οὐ πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν
ueſtris: reuertimini vnuſquiſq; in domū ſuam:
ὑμῶν, ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,

ego vero cedā vos ſcorpiōib⁹. Venit ergo hieroboā & vniuerſus popul⁹ ad roboā die tertio ſicut preceperat eis. Reſponditq; rex dura derelicto conſilio ſenioꝝ: locutuſq; ē iuxta iuuenū volūtatē. Pr̄ me⁹ graue vobis īpoſuit iugū: qd̄ ego grauī⁹ faciam. Pater meus cecidit vos flagellis: ego vero cedā vos ſcorpiōib⁹. Et nō acquieuit populi precibus. Erat enim voluntatis dei: vt compleretur ſermo ei⁹ quē locut⁹ fuerat p manū ahie ſylōitis ad hieroboā filiū nabath. Populus āt vniuerſus rege duriora dicente: ſic locutus eſt ad eum. Non eſt nobis pars in dauid: neq; hereditas in filio iſai. Reuertere ī tabernacula tua iſrl'. Tu aūt paſce domum tuā dauid. Et abiit iſrael in tabernacula ſua. Sup filios āt iſrael qui habitabant ī ciuitatibus iuda regnauit roboam. Miſitq; rex roboam aduram qui preerat tributis: & lapidauerīt eum filii iſrael: & mortu⁹ ē. Porro rex roboam currū feſtīauit aſcēdere: & fugit in hieruſalem. Receſſitq; iſrl' a domo dd̄ vſq; ad diē hāc. II.

VEnit autem roboā in hieruſalē & conuocauit vniuerſam domū iuda & bēiamin cētū octogīta milia electorum atq; bellātiū: vt dimicaret contra iſrael & conuerteret ad ſe regnum ſuum. Factuſq; ē ſmo dn̄i ad ſemeiam hominem dei: dicens. Loquere ad roboam filium ſalomonis regē iuda: & ad vniuerſum iſrael qui eſt in iuda & beniamin. Hec dicit dn̄s. Nō aſcēdetis neq; pugnabitis cōtra fres vr̄os: reuertatur vnuſqſq; ī domū ſuā

ואני בעקרבים׃ ויבא ירבעם וכל
העם אל רחבעם ביום השלישי
כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי
ביום השלישי׃ ויענם המלך קשה
ויעזב המלך רחבעם את עצת
הזקנים׃ וידבר אלהם כעצת הילדים
לאמר אכביד את עלכם ואני אסיף
עליו אבי יסר אתכם בשוטים
ואני בעקרבים׃ ולא שמע המלך
אל העם כי היתה נסבה מעם
האלהים למען הקים יהוה את
דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני
אל ירבעם בן נבט׃ וכל ישראל כי לא
שמע המלך להם וישיבו העם את
המלך לאמר מה לנו חלק בדויד
ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך
ישראל עתה ראה ביתך דויד
וילך כל ישראל לאהליו׃ ובני
ישראל הישבים בערי יהודה
וימלך עליהם רחבעם׃ וישלח
המלך רחבעם את הדרם אשר על
המס וירגמו בו בני ישראל אבן
וימת והמלך רחבעם התאמץ
לעלות במרכבה לנוס ירושלם׃
ויפשעו ישראל בבית דויד עד
היום הזה׃ Cap.xj. ויבא רחבעם
ירושלם ויקהל את בית יהודה
ובנימן מאה ושמנים אלף בחור
עשה מלחמה להלחם עם ישראל
להשיב את הממלכה לרחבעם׃
ויהי דבר יהוה אל שמעיה איש
האלהים לאמר׃ אמר אל רחבעם
בן שלמה מלך יהודה ואל כל
ישראל ביהודה ובנימן לאמר׃
כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו
עם אחיכם שובו איש לביתו

בוא
שלש
ענה
עזב יעץ
דבר
כבד יסף
היה סבב
קום
שוב
עיר
מלך שלח
רגם
מות אמץ
עלה רכב
פשע
בוא
קהל
בחר
לחם
שוב מלך
היה
עלה

כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ — היה שמע
אֶת דִּבְרֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ מִלֶּכֶת אֶל — שוב ילך
יָרָבְעָם׃ וַיֵּשֶׁב רְחַבְעָם בִּירוּשָׁלָ͏ִם
וַיִּבֶן עָרִים לְמָצוֹר בִּיהוּדָה׃ וַיִּבֶן אֶת — בנה עיר צור
בֵּית לֶחֶם וְאֶת עֵיטָם וְאֶת תְּקוֹעַ׃ וְאֶת
בֵּית צוּר וְאֶת שׂוֹכוֹ וְאֶת עֲדֻלָּם׃ וְאֶת
גַּת וְאֶת מָרֵשָׁה וְאֶת זִיף׃ וְאֶת אֲדוֹרַיִם
וְאֶת לָכִישׁ וְאֶת עֲזֵקָה׃ וְאֶת צָרְעָה
וְאֶת אַיָּלוֹן וְאֶת חֶבְרוֹן אֲשֶׁר בִּיהוּדָה
וּבְבִנְיָמִן עָרֵי מְצֻרוֹת׃ וַיְחַזֵּק אֶת — חזק
הַמְּצֻרוֹת וַיִּתֵּן בָּהֶם נְגִידִים וְאֹצְרוֹת — נתן נגד
מַאֲכָל וְשֶׁמֶן וָיָיִן׃ וּבְכָל עִיר וָעִיר — אכל
צִנּוֹת וּרְמָחִים וַיְחַזְּקֵם לְהַרְבֵּה — צנן רבה
מְאֹד וַיְהִי לוֹ יְהוּדָה וּבִנְיָמִן׃ — היה
וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר בְּכָל יִשְׂרָאֵל
הִתְיַצְּבוּ עָלָיו מִכָּל גְּבוּלָם׃ כִּי עָזְבוּ — יצב גבל
הַלְוִיִּם אֶת מִגְרְשֵׁיהֶם וַאֲחֻזָּתָם — גרש
וַיֵּלְכוּ לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלָ͏ִם כִּי הִזְנִיחָם — זנח
יָרָבְעָם וּבָנָיו מִכַּהֵן לַיהוָה׃ וַיַּעֲמֶד — עמד
לוֹ כֹּהֲנִים לַבָּמוֹת וְלַשְּׂעִירִים — במה שער
וְלָעֲגָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וְאַחֲרֵיהֶם
מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הַנֹּתְנִים — נתן
אֶת לְבָבָם לְבַקֵּשׁ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַ͏ִם לִזְבּוֹחַ לַיהוָה — בוא זבח
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם׃ וַיְחַזְּקוּ אֶת מַלְכוּת
יְהוּדָה וַיְאַמְּצוּ אֶת רְחַבְעָם בֶּן — אמץ
שְׁלֹמֹה לְשָׁנִים שָׁלוֹשׁ כִּי הָלְכוּ בְּדֶרֶךְ — שנה
דָּוִיד וּשְׁלֹמֹה לְשָׁנִים שָׁלוֹשׁ׃ וַיִּקַּח — לקח
לוֹ רְחַבְעָם אִשָּׁה אֶת מָחֲלַת בַּת — איש
יְרִימוֹת בֶּן דָּוִיד אֲבִיהַיִל בַּת אֱלִיאָב
בֶּן יִשָׁי׃ וַתֵּלֶד לוֹ בָּנִים אֶת יְעוּשׁ — ילד בנה
וְאֶת שְׁמַרְיָה וְאֶת זָהַם׃ וְאַחֲרֶיהָ
לָקַח אֶת מַעֲכָה בַּת אַבְשָׁלוֹם
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת אֲבִיָּה וְאֶת עַתַּי וְאֶת
זִיזָא וְאֶת שְׁלֹמִית׃ וַיֶּאֱהַב רְחַבְעָם — אהב
אֶת מַעֲכָה בַּת אַבְשָׁלוֹם מִכָּל

qa mea hoc geſtū ē volūtate. Qui cū audiſſent ſermonem dñi: reuerſi ſūt: nec prexerūt cōtra hieroboam. Habitauit autē roboam in hierl'z: & edificauit cītates muratas ī iuda: extruxitq̧ bethleem & ethan & thecue. Bethſur quoq̧ & ſocco & odollā: necnon & geth & mareſa & ziph ſed & aduram & lachis & azecha: ſaraa quoq̧ ahialon & hebron q̄ erant in iuda & bēiamin cītates munitiſſimas. Cūq̧ clauſiſſet eas muris: poſuit in eis principes: ciborūq̧ horea: hoc eſt olei & vini. Sed & ī ſingulis vrbibus fecit armamentaria ſcutorū & haſtarū: firmauitq̧ eas ſūma diligētia: & impauit ſup iudā & bēiamin. Sacerdotes āt & leuite q erāt in vniuerſo iſrl': venerūt ad eū de cūctis ſedib9 ſuis relinquētes ſuburbana & poſſeſſiones ſuas: et trāſeūtes ad iudā et hierl'm: eo φ abieciſſet eos hieroboā & posteri ei9 ne ſacerdotio dñi fūgerentur: q cōſtituit ſibi ſacerdotes excelſoꝝ & demonioꝝ vitolorumq̧ quos fecerat. Sed & de cūctis tribub9 iſrael quicunq̧ dederant cor ſuum vt quererent dominum deum iſrl': venerūt ī hierl'z ad īmolādū victīas ſuas corā dño deo patrū ſuoꝝ: & roborauerunt regnū iuda & cōfirmauerunt roboā filiū ſalomōis p tres annos. Ambulauerunt enim in viis dauid & ſalomōis ānis tantū tribus. Duxit aūt roboam vxorem maalath filiam hierimuth filii dauid: abiail quoq̧ filiā heliab filii iſai que peperit ei filios ieos & ſomoriā & zoom. Poſt hanc quoq̧ accepit maacham filiā abſalom: que peperit ei abiā & abi & ziza et ſalumith. Amauit autem roboam maacham filiam abſalon ſuper omnes

qm̄ a me factū eſt verbū hoc. ⁊ audierūt ſer=
ὅτι παρ᾽ ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἤκουσαν τοῦ λό
monē dñi: ⁊ reuerſi ſunt vt nō irent cōtra hie
γου κυρίου, καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ ἰε=
roboam. ⁊ habitauit roboā in hieruſalē: ⁊ edifi=
ροβοάμ. καὶ κατῴκησε ῥοβοὰμ ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ᾠκοδό
cauit ciuitates muratas in iudea: ⁊ edificauit
μησε πόλεις τειχήρεις ἐν τῇ ἰουδαίᾳ, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν
bethleem ⁊ etā ⁊ thecoe ⁊ bethſur ⁊
βηθλεὲμ καὶ τὴν ἐτὰμ καὶ τὴν θεκωὲ καὶ τὴν βεθσοὺρ καὶ
ſoccho: ⁊ hodollā ⁊ geth ⁊ mariſſa
τὴν σοκχώ, καὶ τὴν ὀδολλὰμ καὶ τὴν γαὶθ καὶ τὴν μαρισὰ
⁊ zith: ⁊ adorā ⁊ lachis ⁊ azeca ⁊
καὶ τὴν ζίφ, καὶ τὴν ἀδωρὰμ καὶ τὴν λαχεῖς καὶ τὴν ἀζηκὰ καὶ
ſaraa: ⁊ ealō ⁊ chebrō que in iu=
τὴν σαραά, καὶ τὴν αἰαλὼμ καὶ τὴν χεβρὼν τὴν ἐν τῇ ἰου=
dea ⁊ bēiamin ciuitates muratas. ⁊ muniuit e=
δαίᾳ καὶ βενιαμὶν πόλεις τειχήρεις. καὶ ὠχύρωσεν αὐ
as muris: ⁊ dedit in eis duces: ⁊ cel=
τὰς τείχεσιν, καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους, καὶ πα
laria ciboꝝ ⁊ vinū ⁊ oleū: per ciuitatē
ραθέσεις βρωμάτων καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον, κατὰ πόλιν
⁊ ciuitatē ſcuta ⁊ haſtas: ⁊ firmauit eas in
καὶ πόλιν θυρεοὺς καὶ δόρατα, καὶ κατίσχυσεν αὐτὰς εἰς
multitudinē valde: ⁊ fuerūt ei iuda ⁊ bēiamin.
πλῆθος σφόδρα, καὶ ἦσαν αὐτῷ ἰούδας καὶ βενιαμίν.
⁊ ſacerdotes ⁊ leuite q̄ fuerūt in omni iſrael cō=
καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται οἳ ἦσαν ἐν παντὶ ἰσραὴλ συ
gregati ſūt ad eū de oībus terminis: qm̄ de
νήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὁρίων, ὅτι ἐγ
reliquerūt leuite habitacula ſua q̄ ſūt
κατέλιπον οἱ λευῖται τὰ σκηνώματα αὐτῶν τὰ τῆς
poſſeſſionis ſue: ⁊ tranſierunt ad iudan
κατασχέσεως αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς ἰούδαν
in hieruſalē: qm̄ eiecit eos hieroboā ⁊
εἰς ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἱεροβοὰμ καὶ
filij eius: ne miniſtrarēt dño. ⁊ conſti= 1.
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, μὴ λειτουργεῖν κυρίῳ. καὶ κατέστη= 18
tuit ſibi ſacerdotes excelſoꝝ ⁊ idolis
σεν ἑαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις
⁊ vanis ⁊ vitulis: quas fecit
καὶ τοῖς ματαίοις καὶ τοῖς δαμάλεσιν, ἃς ἐποίη=
hieroboā. ⁊ eiecit leuitas de tri=
σεν ἱεροβοάμ. καὶ ἐξέβαλε τοὺς λευίτας ἀπὸ φυ=
bub9 iſrael: q̄ dederūt corda ſua vt quererēt
λῶν ἰσραήλ, οἳ ἔδωκαν καρδίας αὐτῶν ζητῆσαι
dñm deū iſrael: ⁊ venerūt in hieruſalē: ad ſacri
κύριον τὸν θεὸν ἰσραήλ, καὶ ἦλθον εἰς ἱερουσαλήμ, θῦ=
ficādū dño deo patrū ſuoꝝ: ⁊ robo
σαι κυρίῳ τῷ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ κατί
rauerūt regnū iuda. ⁊ fortificat9 eſt ro=
σχυσαν τὴν βασιλείαν ἰούδα. καὶ κατίσχυσε ῥο=
boam filius ſalomonis in ānos tres: qm̄ ābulauit via
βοὰμ υἱὸς σολομῶντος εἰς ἔτη τρία, ὅτι ἐπορεύθη ὁδῷ
dauid ⁊ ſalomonis in ānos tres. ⁊ accepit ſibi
δαυὶδ καὶ σολομῶντος εἰς ἔτη τρία. καὶ ἔλαβεν ἑαυ=
roboam vxorē maelleth filiā hierimuth fi
τῷ ῥοβοὰμ γυναῖκα τὴν μαελλὲθ θυγατέρα ἱεριμοὺθ υἱ=
lij dauid ⁊ abichail filiā eliab filij iſai: ⁊
οῦ δαυὶδ καὶ ἀβιχαΐλ θυγατέρα ἐλιὰβ υἱοῦ ἰεσσαΐ, καὶ
peperit ei filios ieus ⁊ ſamariā ⁊
ἔτεκεν αὐτῷ υἱοὺς τὸν ἰεοὺς καὶ τὸν σαμαρίαν καὶ
zaam. ⁊ poſt hec accepit maacha ſibi
τὸν ζαάμ. καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν τὴν μααχὰ ἑαυ
filiā abeſſalom: ⁊ peperit ei
τῷ τὴν θυγατέρα ἀβεσσαλώμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν
abia ⁊ eththi ⁊ ziza ⁊ ſalomith.
ἀβιὰ καὶ τὸν ἐθθὶ καὶ τὸν ζιζὰ καὶ τὸν σαλομίθ.
⁊ amauit roboam maacha filiā abeſ=
καὶ ἠγάπησε ῥοβοὰμ τὴν μααχὰ θυγατέρα ἀβεσ=
ſalom ſup omnes
σαλὼμ ὑπὲρ πάσας τὰς

vxores ſuas τ cōcubinas: qm̄ vxores decē
γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακάς, ὅτι γυναῖκας δέκα
et octo habuit: τ cōcubinas ſexaginta: τ genuit viginti
ὀκτὼ εἶχε, καὶ παλλακὰς ἑξήκοντα, καὶ ἐγέννησεν εἴκοσι
τ octo filios: τ filias ſexaginta. τ cōſtitu=
καὶ ὀκτὼ υἱούς, καὶ θυγατέρας ἑξήκοντα. καὶ κατέστη=
it roboam abia filiū maacha in principē τ du=
σε ῥοβοὰμ τὸν ἀβιὰ τὸν τῆς μααχὰ εἰς ἄρχοντα καὶ ἡγού
cē in fratrib⁹ ſuis: qm̄ cogitabat facere
μενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ὅτι διενοεῖτο τοῦ βα=
regē eū. τ auct⁹ fuit abia: τ pfecit ſuper
σιλεῦσαι αὐτόν. καὶ ηὐξήθη ἀβία, καὶ διέκοψε παρὰ
oēs filios eius: τ in cūctis finib⁹ iu
πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις ἰού
da τ beniamin: τ in ciuitatib⁹ munitis
δα καὶ βενιαμίν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς ἔ
prebuit in eis eſcas in multitudinē multā: τ pe=
δωκεν ἐν αὐτοῖς τροφὰς εἰς πλῆθος πολύ, καὶ ᾐτή=
tiuit multitudinē vxorum.
σατο πλῆθος γυναικῶν.

Ca.12.

A Et factū eſt poſtq̄ p̄paratū eſt regnū roboā: τ
Καὶ ἐγένετο ὡς ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία ῥοβοάμ, καὶ
poſtq̄ roboratū eſt: dereliquit legē dn̄i: τ oīs
ὡς ἐκραταιώθη, ἐγκατέλιπε τὸν νόμον κυρίου, καὶ πᾶς
iſrael cū eo. τ factū eſt in āno quinto
ἰσραὴλ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ τῆς
regni roboā: aſcēdit ſuſac rex egypti
βασιλείας ῥοβοάμ, ἀνέβη σουσὰκ βασιλεὺς αἰγύπτου
in hieruſalē: qꝛ peccauerāt corā dn̄o: in mil=
ἐπὶ ἱερουσαλήμ, ὅτι ἥμαρτον ἔναντι κυρίου, ἐν χιλί
le τ ducentis currib⁹: τ ſexaginta milib⁹ equi
οις καὶ διακοσίοις ἅρμασι, καὶ ἑξήκοντα χιλιάσιν ἵπ=
tū. τ nō erat nūerus multitudinis q̄ venit
πέων. καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ πλήθους τοῦ ἐλθόντος
cū eo ex egypto libyes troglodyte τ ethiopes
μετ᾽ αὐτοῦ ἐξ αἰγύπτου λίβυες σουχιείμ καὶ χουσιείμ,
τ ceperunt ciuitates munitas: q̄ erant
καὶ κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν ὀχυρῶν, αἳ ἦσαν
in iuda: τ venerūt in hieruſalē. τ ſemeas pro
ἐν ἰούδα, καὶ ἦλθον εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ σαμαίας ὁ προ
pheta venit ad roboā τ ad principes iu=
φήτης ἦλθε πρὸς ῥοβοὰμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἰού=
da q̄ cōgregati fuerāt in hieruſalē a facie
δα τοὺς συναχθέντας εἰς ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου
B ſuſac. τ dixit eis: ſic dixit dn̄s: vos
σουσάκ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, οὕτως εἶπεν κύριος, ὑμεῖς
reliquiſtis me: τ ego relinquā vos in ma=
ἐγκατελείψατέ με, κἀγὼ ἐγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χει
nu ſuſac. τ verecūdati ſūt pricipes iſrael τ
ρὶ σουσάκ. καὶ ᾐσχύνθησαν οἱ ἄρχοντες ἰσραὴλ καὶ ὁ
rex: τ dixerūt: iuſtus dn̄s. τ cū vi=
βασιλεύς, καὶ εἶπον, δίκαιος ὁ κύριος. καὶ ἐν τῷ ἰ=
diſſet dn̄s: q̄ cōuerſi fuerāt: fact⁹ eſt ſermo domi
δεῖν τὸν κύριον, ὅτι ἐνετράπησαν, ἐγένετο λόγος κυρί
ni ad ſameā dicēs: conuerſi ſunt nō diſper=
ου πρὸς σαμαίαν λέγων, ἐνετράπησαν· οὐ καταφθε=
dā eos: τ dabo eis q̄ſi pauxillū in ſalu=
ρῶ αὐτούς, καὶ δώσω αὐτοῖς ὡσεὶ μικρὸν εἰς σωτη=
tē: τ nō ſtillabit furoꝛ me⁹ ſup hieruſalem in ma=
ρίαν, καὶ οὐ μὴ στάξει ὁ θυμός μου ἐπὶ ἱερουσαλὴμ ἐν χει
nu ſuſac: qm̄ erunt ei in ſeruos: τ cogno
ρὶ σουσάκ, ὅτι ἔσονται αὐτῷ εἰς δούλους, καὶ γνώσον
ſcēt ſeruitutē meā τ ſeruitutē regni
ται τὴν δουλείαν μου καὶ τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας
terre. τ aſcēdit ſuſac rex egypti ad
τῆς γῆς. καὶ ἀνέβη σουσὰκ βασιλεὺς αἰγύπτου ἐπὶ
hieruſalē: τ cepit theſauros q̄ erant in domo
ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ
C dn̄i: τ theſauros q̄ erāt in domo regis:
κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ βασιλέως,
omnia tulit. τ tulit clypeos
τὰ πάντα ἔλαβεν. καὶ ἔλαβε τοὺς θυρεοὺς

vxores ſuas & concubi
nas. Nam vxores
decem & octo duxerat:
cōcubinas āt ſexagīta:
& genuit viginti octo
filios
& ſexaginta filias. Cō=
ſtituit vero in capite
abiam filium maacha
ducem ſuper omnes
frēs ſuos: ipſū enī re=
gē facere cogitabat: quia
ſapiētior fuit & potētior
ſup oēs filios ei⁹: & ī cū
ctis finib⁹ iuda & benia=
min: & in vniuerſis cīta
tib⁹ muratis. Prebuitq̄
eis eſcas plurīas: & mł
tas petiuit vxores.
Qȝ Vnq̄ roboratū 12.
fuiſſet regnū roboā &
cōfortatum: dereliquit
legem domini: & oms
iſrael cum eo.
Anno autem quinto
regni
roboam: aſcēdit ſeſac
rex egypti
in hieruſalē: quia pec
cauerunt domino:
cū mille ducentis curri
bus: & ſexagīta milib⁹
equitum. Nec erat nu=
merus vulgi quod
venerat cū eo ex egy=
pto: libies ſcȝ & troglo
dyte & ethiopes: cepitq̄
ciuitates munitiſſimas
in iuda: & venit vſq̄ in
hieruſalem.
Semeias āt ppheta in=
greſſus ē ad roboam &
pricipes iuda: q cōgre=
gati fuerāt in hierl'm fu
giētes ſeſac. Dixitq̄ ad
eos. Hec dicit
dominus. Vos reliqui
ſtis me: & ego
reliqui vos in manu ſe
ſac. Conſternatiq̄
principes iſrael & rex:
dixerunt. Iuſtus eſt
dn̄s. Cūq̄ vidiſſet dn̄s
q̄ hūiliati eſſet: fact⁹ ē
ſermo dn̄i ad ſemeiam
dicēs. Quia hūiliati ſūt
non diſperdam eos: da
boq̄ eis pauxillum
auxilii: & non ſtillabit
furor meus
ſup hierl'm p manū ſe=
ſac. Verūtn̄ ſeruient ei
vt ſciāt diſtātiam ſerui=
tutis mee & ſeruitutis
regni terrarū. Receſſit
itaq̄ ſeſac rex
egypti ab hieruſalem
ſublatis
theſauris domus domi
ni & domus
regis: omniaq̄ ſecum
tulit: & clypeos

נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה — נשה
עשרה נשא ופילגשים ששים
ויולד עשרים ושמונה בנים — ילד שמן
וששים בנות ויעמד לראש — בנה עמד
רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד — נגד
באחיו כי להמליכו ויבן ויפרץ — מלך בנה
מכל בניו לכל ארצות יהודה — פרץ עיר
ובנימן לכל ערי המצרות ויתן — צור נתן
להם המזון לרב וישאל המון — זון שאל
נשים: ויהי כהכין — המן נשה

Cap. xij.

מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את — היה כון
תורת יהוה וכל ישראל עמו: — ירה
ויהי בשנה החמישית למלך — חמש
רחבעם עלה שישק מלך מצרים
על ירושלם כי מעלו ביהוה:
באלף ומאתים רכב ובששים אלף — מאה
פרשים ואין מספר לעם אשר — ספר
באו עמו ממצרים לובים סכיים — בוא
וכושים: וילכד את ערי המצרות — לכד עיר
אשר ליהודה ויבא עד ירושלם:
ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי — נבא שור
יהודה אשר נאספו אל ירושלם — אסף
מפני שישק ויאמר להם כה אמר — פנה אמר
יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני
עזבתי אתכם ביד שישק: ויכנעו — כנע
שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק — צדק
יהוה: ובראות יהוה כי נכנעו היה — ראה כנע
דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו
לא אשחיתם ונתתי להם כמעט — שחת נתן
לפליטה ולא תתך חמתי — פלט נתך
בירושלם ביד שישק: כי יהיו לו — יחם היה
לעבדים וידעו עבודתי ועבודת — עבד
ממלכות הארצות: ויעל שישק מלך — מלך עלה
מצרים על ירושלם ויקח את — לקח
אצרות בית יהוה ואת אצרות בית — אצר
המלך את הכל לקח ויקח את מגני

הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה: וַיַּעַשׂ עשה
הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם תַּחְתֵּיהֶם מָגִנֵּי נְחֹשֶׁת
וְהִפְקִיד עַל יַד שָׂרֵי הָרָצִים פקד שור
הַשֹּׁמְרִים פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ: וַיְהִי רוץ היה
מִדֵּי בוֹא הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה, בָּאוּ בוא
הָרָצִים וּנְשָׂאוּם, וֶהֱשִׁיבוּם אֶל תָּא שוב
הָרָצִים: וּבְהִכָּנְעוֹ שָׁב מִמֶּנּוּ אַף יְהוָה כנע
וְלֹא לְהַשְׁחִית לְכָלָה, וְגַם בִּיהוּדָה שוב שחת
הָיָה דְּבָרִים טוֹבִים: וַיִּתְחַזֵּק הַמֶּלֶךְ חזק
רְחַבְעָם בִּירוּשָׁלִַם וַיִּמְלֹךְ, כִּי בֶן מלך
אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה רְחַבְעָם בְּמָלְכוֹ, רבע
וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם,
הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה לָשׂוּם אֶת
שְׁמוֹ שָׁם מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם
אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֹּנִית: וַיַּעַשׂ הָרָע עשה רוע
כִּי לֹא הֵכִין לִבּוֹ לִדְרוֹשׁ אֶת יְהוָה: כון דרש
וְדִבְרֵי רְחַבְעָם הָרִאשֹׁנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים, הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים כתב
בְּדִבְרֵי שְׁמַעְיָה הַנָּבִיא וְעִדּוֹ הַחֹזֶה נבא
לְהִתְיַחֵשׂ, וּמִלְחֲמוֹת רְחַבְעָם יחש לחם
וְיָרָבְעָם כָּל הַיָּמִים: וַיִּשְׁכַּב רְחַבְעָם יום שכב
עִם אֲבֹתָיו, וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִיד, וַיִּמְלֹךְ קבר
אֲבִיָּה בְנוֹ תַּחְתָּיו: בִּשְׁנַת
Cap. xiij. שנה
שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יָרָבְעָם, וַיִּמְלֹךְ
אֲבִיָּה עַל יְהוּדָה: שָׁלוֹשׁ שָׁנִים מָלַךְ שנה
בִּירוּשָׁלִַם, וְשֵׁם אִמּוֹ מִיכָיָהוּ בַת
אוּרִיאֵל מִן גִּבְעָה, וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין היה
אֲבִיָּה וּבֵין יָרָבְעָם: וַיֶּאְסֹר אֲבִיָּה אֶת אסר
הַמִּלְחָמָה בְּחַיִל גִּבּוֹרֵי מִלְחָמָה אַרְבַּע גבר רבע
מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בָּחוּר, וְיָרָבְעָם עָרַךְ מאה בחר
עִמּוֹ מִלְחָמָה, בִּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף שמן
אִישׁ בָּחוּר גִּבּוֹר חָיִל: וַיָּקָם אֲבִיָּה קום
מֵעַל לְהַר צְמָרַיִם אֲשֶׁר בְּהַר אֶפְרָיִם
וַיֹּאמֶר שְׁמָעוּנִי יָרָבְעָם וְכָל יִשְׂרָאֵל:
הֲלֹא לָכֶם לָדַעַת, כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי ידע
יִשְׂרָאֵל נָתַן מַמְלָכָה לְדָוִיד עַל יִשְׂרָאֵל מלך

aureos quos fecerat salomon: pro quib⁹ fecit rex eneos: & tradidit illos principibus scutariorum qui custodiebāt vestibulum palatii. Cunq; introiret rex domū dei veniebant scutarii & tollebāt eos: iterūq; referebāt eos ad armamētariū suū. Verū tñ qa hūiliati sūt a v̄sa ē ab eis ira dñi: nec deleti sūt penit⁹. Siqdē & ī iuda īueta sūt opa bōa. Cōfortat⁹ est ergo rex roboā ī hierl'm: atq; regnauit. Quadragita āt & vnius anni erat cū regnare cepisset. Et decē & septē annis regnauit ī hierl'z vrbe quā elegit dñs vt confirmaret nomē suū ibi de cūctis tribub⁹ isrl'. Nomen āt matris ei⁹ naama amanites. Fecitq; malum: & non preparauit cor suum vt quereret dñm. Opera vero roboam prima & nouissima scripta sūt in libris semeie prophete: & addo vidētis: & diligēter exposita. Pugnaueruntq; aduersū se roboam & hieroboā cunctis dieb⁹. Et dormiuit roboam cum pr̄ibus suis. Sepultusq; est in ciuitate dauid. Et regnauit abia filius ei⁹ p eo.

Anno 15. octauodecio regis hieroboam regnauit abia super iudam. Tribus annis regnauit in hierl'z. Nomēq; matris eius michaia filia vriel de gabaa. Et erat bellum inter abia & hieroboam. Cūq; inisset abia certamē: & hēret bellicosissimos viros: & electorū quadrigenta milia: hieroboā cōstruxit e contra aciem octingenta milia virorū: q & ipi electi erāt & ad bella fortissimi. Stetit ergo abia sup mōtē semerō q erat ī effraī: & ait. Audi hieroboā & omnis israel. Num ignoratis q dominus deus israel dederit regnum dauid super israel

aureos quos fecerat salomon. & fecit roboā
τοὺς χρυσοῦς οὓς ἐποίησεν σολομών. καὶ ἐποίησεν ῥοβοὰμ
rex pro eis clypeos eneos & cōstituit
ὁ βασιλεὺς ἀντ᾽ αὐτῶν θυρεοὺς χαλκοῦς καὶ κατέστησεν
in manus principū accurrentiū custo=
ἐπὶ χεῖρας ἀρχόντων τῶν παρατρεχόντων τῶν φυλασ=
dientiū portas dom⁹ regis. & factū est a frequē
σόντων τὰς θύρας οἴκου τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένετο ἀπὸ ἱκα=
cia cū ingrederet rex in domū dñi: ingre
νοῦ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου, εἰσε=
diebant & accurrentes: & tollebant cly
πορεύοντο καὶ οἱ παρατρέχοντες, καὶ ἐλάμβανον τοὺς θυ
peos & collocabant in ordinē accurrentiū.
ρεοὺς καὶ ἀποκαθίστων εἰς τὴν τάξιν τῶν παρατρεχόντων.
& cū humiliauit se rex: auersa est ab eo i=
καὶ ἐν τῷ ἐντραπῆναι τὸν βασιλέα, ἀπεστράφη ἀπ᾽ αὐτοῦ ὀρ
ra dñi: & nō in corruptionē in finē oībus: et
γὴ κυρίου, καὶ οὐκ εἰς διαφθορὰν εἰς τέλος τοῖς πᾶσι, καί γε
in iuda fuerūt sermones boni. & cōfortat⁹ est rex
ἐν τῷ ἰούδα ἦσαν λόγοι ἀγαθοί. καὶ κατίσχυσεν ὁ βασι
roboā in hierusalē & regnauit: fili⁹ qua
λεὺς ῥοβοὰμ ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐβασίλευσεν, υἱὸς τεσ
draginta & vni⁹ anni erat roboā cū regnaret
σαράκοντα καὶ ἑνὸς ἔτους ἦν ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεύειν
ipse. & septē & decē ānis regnauit in hieru
αὐτόν. καὶ ἑπτὰ καὶ δέκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερου
salem: in ciuitate quā elegit dñs vt nominaret
σαλήμ, ἐν τῇ πόλει ἣν ἐξελέξατο κύριος ἐπονομάσαι
nomē suū ibi de cūctis tribub⁹ filiorū israel:
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τῶν υἱῶν ἰσραήλ.
& nomē matri sue naama ammanitis. &
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ νααμὰ ἡ ἀμμανῖτις. καὶ
fecit malū: qm̄ nō direxit cor su=
ἐποίησε τὸ πονηρόν, ὅτι οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν αὐ=
um ad qrendū dñm. & sermones roboā primi &
τοῦ ἐκζητῆσαι κύριον. καὶ οἱ λόγοι ῥοβοὰμ οἱ πρῶτοι καὶ
nouissimi nōne sunt scripti in sermonib⁹ se=
οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ εἰσὶ γεγραμμένοι ἐν τοῖς λόγοις σα
meu prophete: & addo vidētis vt genealogiā
μαίου τοῦ προφήτου, καὶ ἀδδὼ τοῦ ὁρῶντος τοῦ γενεαλογῆ=
describeret & actus eius: & pugnauit roboā & hieroboā
σαι καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ; καὶ ἐπολέμει ῥοβοὰμ καὶ ἱεροβοὰμ
cūctis diebus. & dormiuit roboā cū pa=
πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἐκοιμήθη ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πα
tribus suis: & sepult⁹ ē in ciuitate dauid: & re=
τέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει δαυίδ, καὶ ἐβασί
gnauit abia fili⁹ eius pro eo.
λευσεν ἀβιὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

Ca.13.

In octauo & decimo anno regni hierobo
Ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας ἱεροβο=
am: regnauit abia sup iudā: trib⁹ annis regna
άμ, ἐβασίλευσεν ἀβιὰ ἐπὶ ἰούδαν, τρία ἔτη ἐβασί=
uit in hierusalē. & nomē matri ei⁹ maacha fi
λευσεν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ μααχὰ θυ
lia abessalō. & bellū erat inter abia & in
γάτηρ ἀβεσσαλώμ. καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον ἀβιὰ καὶ ἀνα
ter hieroboā. & ordinauit abia bellū in
μέσον ἱεροβοάμ. καὶ παρετάξατο ἀβιὰ τὸν πόλεμον ἐν
exercitu potentiū bellatorū in quadringētis milibus
δυνάμει δυνατῶν πολεμιστῶν ἐν τετρακοσίαις χιλιάσιν
virorū electorū. & hieroboā cōstruxit cōtra eū bel
ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν. καὶ ἱεροβοὰμ παρετάξατο πρὸς αὐτὸν πό
lū in octingentis milibus virorū electorū potentiū
λεμον ἐν ὀκτακοσίαις χιλιάσιν ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν δυνατῶν
fortitudine virorū bellatorū. & surrexit abia a monte somo
ἰσχύϊ ἀνδρῶν πολεμιστῶν. καὶ ἀνέστη ἀβιὰ ἀπὸ τοῦ ὄρους σομο
rim: q est in monte ephrai: & dixit: audite me hie
ρίμ, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ὄρει ἐφραΐμ, καὶ εἶπεν, ἀκούσατέ μου ἱε=
roboam & oīs isrl': nōne vobis cognoscere q dñs deus is=
ροβοὰμ καὶ πᾶς ἰηλ', οὐχὶ ὑμῖν γνῶναι ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἰσ
rael dedit regnū dauid sup israel
ραὴλ ἔδωκε βασιλείαν τῷ δαυίδ ἐπὶ ἰσραήλ

B in sempiternū ꝛ filijs eius in pactū salis. ꝛ sur
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς διαθήκην ἁλός. καὶ ἀνέ
rexit hieroboā filiꝰ nabat seruus salomonis filij dauid
στη ἱεροβοὰμ ὁ τοῦ ναβὰτ ὁ παῖς σολομῶντος υἱοῦ δαυίδ
ꝛ recessit a dn̄o suo. ꝛ cōgregati sūt ad eū
καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ. καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν
viri pestilētes filij iniqui: ꝛ p̄ualuerūt cōtra roboā
ἄνδρες λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἐνίσχυσαν ἐπὶ ῥοβοὰμ
filiū salomonis. ꝛ roboā erat iunior ꝛ pauidus
υἱὸν σολομῶντος. καὶ ῥοβοὰμ ἦν νεώτερος καὶ δειλὸς τῇ
corde: ꝛ nō cōfortatꝰ est cōtra faciē eoꝝ. ꝛ
καρδίᾳ, καὶ οὐκ ἐκραταιώθη κατὰ προσώπου αὐτῶν. καὶ
nūc vos dicitis resistere cōtra faciē regni
νῦν ὑμεῖς λέγετε ἀντιστῆναι κατὰ προσώπου βασιλείας
dn̄i p̄ manū filioꝝ dauid: ꝛ vos multitudo multa
κυρίου διὰ χειρὸς υἱῶν δαυίδ, καὶ ὑμεῖς πλῆθος πολὺ
ꝛ vobiscū vitule auree: quas fecit vobis hiero
καὶ μεθ᾽ ὑμῶν δαμάλεις χρυσαῖ, ἃς ἐποίησεν ὑμῖν ἱερο
boam in deos. an nō reiecistis sacerdotes dn̄i
βοὰμ εἰς θεούς. ἢ οὐχὶ ἀπώσασθε τοὺς ἱερεῖς κυρίου τοὺς
filios aaron ꝛ leuitas: ꝛ fecistis vobis ipsis
υἱοὺς ἀαρὼν καὶ τοὺς λευίτας, καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς
sacerdotes de pplo terre: oīs veniens vt
ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς; πᾶς ὁ προσπορευόμενος τοῦ
impleat manus suas in vitulo filio armēti ꝛ
πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν μόσχῳ υἱῷ βουκολίου καὶ
arietibꝰ septē: ꝛ factꝰ est in sacerdotē nō existēti deo. ꝛ nos
κριοῖς ἑπτά, καὶ ἐγίνετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι θεῷ. καὶ ἡμεῖς
dn̄m deū nr̄m nō relinquimus: ꝛ sacerdotes filij aa-
κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγκαταλείπομεν, καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ ἀα
ron ministrant dn̄o ꝛ leuite in vicibꝰ
ρὼν λειτουργοῦσι τῷ κυρίῳ καὶ οἱ λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερί
suis: ꝛ adolēt dn̄o holocausta mane
αις αὐτῶν, καὶ θυμιῶσι τῷ κυρίῳ ὁλοκαυτώσεις τὸ πρωῒ
mane ꝛ vespere vespere: ꝛ thymiama cōpositiōis ꝛ
πρωῒ καὶ τὸ ἑσπέρας ἑσπέρας, καὶ θυμίαμα συνθέσεως καὶ
ppositionē panū in mēsa munda. ꝛ cāde
πρόθεσιν ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς. καὶ ἡ λυχ
labrū aureū ꝛ lucerne eius vt accēdant vespere ve-
νία ἡ χρυσῆ καὶ οἱ λύχνοι αὐτῆς τοῦ ἀνάπτειν τὸ ἑσπέρας ἑσ
spere: qm̄ custodimus nos custodiā dn̄i
πέρας, ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὴν φυλακὴν κυρίου τοῦ
dei patrū nr̄oꝝ: vos vero reliquistis
θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὑμεῖς δὲ ἐγκατελείψατε
eū. ꝛ ecce nobiscū in p̄ncipatu dn̄s: ꝛ sa
τε αὐτόν. καὶ ἰδοὺ μεθ᾽ ἡμῶν ἐν ἀρχῇ κύριος, καὶ οἱ ἱε
cerdotes eiꝰ: ꝛ tube significationis vt si-
ρεῖς αὐτοῦ, καὶ αἱ σάλπιγγες τῆς σημασίας τοῦ ση-
gnificēt cōtra vos: filij israel nō pugnetis cōtra do
μαίνειν ἐφ᾽ ὑμᾶς, υἱοὶ ἰσραὴλ μὴ πολεμήσητε πρὸς κύ-
minū deū patrū vr̄oꝝ: quia nō expediet vobis.
ριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι οὐκ εὐοδωθήσεσθε.
ꝛ hieroboā circundedit insidias vt iret post
καὶ ἱεροβοὰμ περιεκύκλωσε τὸ ἔνεδρον ἐλθεῖν κατόπι
eos. ꝛ fuerūt ante iuda: ꝛ insi
σθεν αὐτῶν. καὶ ἦσαν ἔμπροσθεν ἰούδα, καὶ τὸ ἔνε-
die ab his q̄ retro. ꝛ respexit iudas: ꝛ
δρον ἐκ τῶν ὄπισθεν, καὶ ἐπέβλεψεν ἰούδας, καὶ
ecce bellū eis ex his q̄ ante ꝛ ex his
ἰδοὺ ὁ πόλεμος αὐτοῖς ἐκ τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐκ
q̄ retro: ꝛ clamauerūt ad dn̄m. ꝛ sacer
τῶν ὄπισθεν, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς κύριον. καὶ οἱ ἱε
dotes cecinerunt tubis: ꝛ vociferatus ē
ρεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν, καὶ ἠλάλαξεν
vir iudas. ꝛ factū est qn̄ vociferati sūt viri iu
ἀνὴρ ἰούδας. καὶ ἐγένετο ὅτε ἠλάλαξαν ἄνδρες ἰού
D da: ꝛ dn̄s cōfregit israel ꝛ hierobo
δα, καὶ κύριος ἔθραυσεν τὸν ἰσραὴλ καὶ τὸν ἱεροβο
am corā abia ꝛ iuda: ꝛ fugerūt fi-
ὰμ ἐναντίον τοῦ ἀβία καὶ ἰούδα, καὶ ἔφυγον υἱ-
lij israel
οἱ ἰσραήλ

in sēpiternū: ipsi & filiis
eiꝰ ī pactū salis. Et sur-
rexit hieroboā filiꝰ na-
bath fuꝰ salomonis filii
dd̄: & rebellauit cōtra
dn̄m suū. Cōgregatiq;
sūt ad eū viri vanissimi
& filii belial: & p̄ualuerūt
contra roboā filiū salo
mōis. Porro roboā erat
rudis & corde pauido:
nec potuit resistere eis.
Nunc ergo vos dicitis
q̄ resistere possitis
regno dn̄i qd̄ possidet
p̄ filios dd̄. Hētisq; grā
dē ppl'i multitudinē: at-
q; vitulos aureos quos
fecit vobis hieroboam
in deos.
Et eiecistis sacerdotes
domini filios
aarō atq; leuitas: & feci
stis vobis sacerdotes si-
cut oēs ppl'i trarꝝ. Qui
cūq; venerit & initiaue-
rit manū suā in tauro
de bobꝰ & ī arietibꝰ se
ptē: fit sacerdos eoꝝ qui
nō sunt dii. Nr̄ āt dn̄s
deus est: quē nō relinq
mus. Sacerdotesq; mi-
nistrāt dn̄o de filiis aarō
& leuite sūt ī ordīe suo:
holocausta q̄q; offerūt
dn̄o p̄ singulos dies ma
ne & vespere: & thymia
ma iuxta legis p̄cepta cō
fectū: & p̄ponūtur pa-
nes in mēsa mūdissima.
Estq; apd̄ nos cādelabrū
aureū & lucerne eiꝰ vt
accēdātur semp̄ ad ves-
perā. Nos q̄ppe custodi
mus precepta dn̄i dei
nostri quem vos
reliquistis. Ergo ī exer
citu nostro dux
deꝰ est: & sacerdotes eiꝰ
qui clangunt tubis
& resonant cōtra vos.
Filii israel nolite
pugnare contra domi-
num deū patrum vr̄oꝝ:
qa nō vobis expedit.
Hec illo loquente hiero
boam retro moliebatur
insidias. Cūq; ex aduer
so hostiū staret: ignorātē
iudā: suo ābiebat exerci
tu. Respiciēsq; iudas vi-
dit īstarē bellū ex aduerso
& post tergū: & clama-
uit ad dn̄z: ac sacerdotes
tubis canere ceperunt:
omnesq; viri
iuda vociferati sūt. Et
ecce illis clamātibꝰ p̄ter
ruit deꝰ hieroboā & om
nem israel qui stabat ex
aduerso abia & iuda:
fugeruntq; filii israel

לעולם לו ולבניו ברית מלח׃ ויקם	עלם ברת
ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד	קום
וימרד על אדניו׃ ויקבצו עליו	מרד קבץ
אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו	בל אמץ
על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה	
נער ורך לבב ולא התחזק לפניהם׃	רכך חזק
ועתה אתם אמרים להתחזק לפני	פנה
ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם	
המון רב ועמכם עגלי זהב אשר	המן
עשה לכם ירבעם לאלהים׃ הלא	
הדחתם את כהני יהוה את בני	נדח
אהרן והלוים ותעשו לכם כהנים	עשה
כעמי הארצות כל הבא למלא ידו	בוא
בפר בן בקר ואילם שבעה והיה	
כהן ללא אלהים׃ ואנחנו יהוה	
אלהינו ולא עזבנהו וכהנים משרתים	שרת
ליהוה בני אהרן והלוים במלאכת׃	לאך
ומקטרים ליהוה עלות בבקר	קטר עלה
בבקר ובערב בערב וקטרת סמים	סם
ומערכת לחם על השלחן הטהור	ערך טהר
ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב	נור
בערב כי שמרים אנחנו את	
משמרת יהוה אלהינו ואתם	שמר
עזבתם אתו׃ והנה עמנו בראש	
האלהים וכהניו וחצצרות התרועה	חצר רוע
להריע עליכם בני ישראל אל	
תלחמו עם יהוה אלהי אבתיכם	לחם
כי לא תצליחו׃ וירבעם הסב את	צלח סבב
המארב לבוא מאחריהם ויהיו	ארב היה
לפני יהודה והמארב מאחריהם׃	
ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים	פנה לחם
ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים	פנה אחר
מחצצרים בחצצרות׃ ויריעו איש	צעק
יהודה ויהי בהריע איש יהודה	
והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל	
לפני אביה ויהודה׃ וינוסו בני ישראל	נוס

מפני יהודה ויתנם אלהים בידם׃ נתן
ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה נכה רבב
ויפלו חללים מישראל חמש מאות נפל מאה
אלף איש בחור׃ ויכנעו בני ישראל בחר כנע
בעת ההיא ויאמצו בני יהודה אמץ
כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם׃ שען
וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד רדף לכד
ממנו ערים את בית אל ואת עיר
בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה בנה
ואת עפרין ובנתיה׃ ולא עצר כח כוח
ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יום נגף
יהוה וימת׃ ויתחזק אביהו וישא לו מות חזק
נשים ארבע עשרה ויולד עשרים נשא נשה
ושנים בנים ושש עשרה בנות׃ רבע ילד
שנה
ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו
כתובים במדרש הנביא עדו׃ כתב דרש
נבא

Cap.xiiij. וישכב אביה עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר דויד וימלך שכב קבר
אסא בנו תחתיו בימיו שקטה מלך
הארץ עשר שנים׃ ויעש אסא הטוב יום
והישר בעיני יהוה אלהיו׃ ויסר את שנה עשה
מזבחות הנכר והבמות וישבר את סור
המצבות ויגדע את האשרים׃ זבח במה
ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה שבר יצב
אלהי אבתיהם ולעשות התורה גדע אמר
והמצוה׃ ויסר מכל ערי יהודה את עשה ירה
הבמות ואת החמנים ותשקט צוה סור
הממלכה לפניו׃ ויבן ערי מצורה עיר
ביהודה כי שקטה הארץ ואין שקט
עמו מלחמה בשנים האלה כי מלך בנה
הניח יהוה לו׃ ויאמר ליהודה בנה צור
נבנה את הערים האלה ונסב חומה לחם שנה
ומגדלים דלתים ובריחים עודנו נוח אמר
הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה בנה
אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב סבב חמה
ויבנו ויצליחו׃ ויהי לאסא חיל גדל ברח
סבב
צלח היה

iudam: & tradidit eos deus in manu eorum. Percussit ergo eos abia & ppl's ei9 plaga magna: & corruerunt vulnerati ex israel quingenta milia virorū fortiū. Humiliatiq; sunt filii israel in tpe illo: & vehemētissime confortati filii iuda: eo q sperassent in domino deo patrum suoꝝ. Persecut9 est aūt abia fugientē hieroboā: & cepit ciuitates eius: bethel & filias eius: & hiesana cū filiabus suis: effron quoq; & filias eius. Nec valuit contra resistere hieroboam in dieb9 abia. Quem percussit dñs: & mortu9 est. Igr̄ abia cōfortato impio suo: accepit vxores q̄ttuordecim: procreauitq; viginti duos filios & sedecim filias. Reliqua āt ſmonū abia viarūq; & operum eius: scripta sunt diligētissime in libro addo prophete.

Dormiuit āt abia 14 cum patribus suis & sepelierūt eum in ciuitate dauid. Regnauitq; asa filius eius pro eo. In cuius diebus requieuit terra annis decē. Fecit ergo asa quod bonum & placitū erat ī cōspectu dñi dei sui: & subuertit altaria peregrini cultus & excelsa: & cōfregit statuas: lucosq; succidit: & precepit iude vt quereret dominum deum patrū suorū: & faceret legem & vniuersa mandata. Et abstulit de cūctis vrbibus iuda aras & phana: & regnauit in pace. Edificauit q̄q; vrbes munitas in iuda: q̄a quiet9 erat: & nulla temporibu eius bella surrexerant: pacem domino largiente. Dixit autem iude. Edificem9 ciuitates istas & vallemus muris: & roborem9 turrib9 & portis & seris: donec a bellis quieta sunt oīa: eo q quesierimus dominū deū patrū nroꝝ: & dederit nobis pacē p gyrum. Edificauerūt igr̄: & nullū ī extruēdo īpedimētū fuit. Habuit āt asa ī exercitu

a facie iuda: τ tradidit ipsos dñs
ἀπὸ προσώπου ἰούδα, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος
in manus eoꝝ. τ pcussit in eis abia τ po
εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἀβία καὶ ὁ
pulus eius plaga magna: τ corruerūt vulnerati ex
λαὸς αὐτ͂ πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἀπὸ
israel quingenta milia viroꝝ fortiū. τ hu
ἰσραὴλ πεντακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν δυνατῶν. καὶ ἐτα
miliati sunt filij israel in die illa: τ cōfor
πεινώθησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ, καὶ κατί=
tati sūt filij iuda: qm̄ sperauerūt in dño deo
χυσαν οἱ υἱοὶ ἰούδα, ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν τῶν
patrū suoꝝ. τ psecutus est abia post hieroboā:
πατέρων αὐτῶν. καὶ κατεδίωξεν ἀβία ὀπίσω ἱεροβοάμ,
τ cepit ab eo ciuitates: bethel τ
καὶ προκατελάβετο παρ' αὐτοῦ πόλεις, τὴν βαιθὴλ καὶ
vicos eius: τ iessena τ vicos eius: τ
τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν ἰεσηνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ
ephrō τ vicos eius. τ nō hūit fortitudinē hiero
τὴν ἐφρὼν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. καὶ οὐκ ἔσχεν ἰσχὺν ἱεροβο
boā vltra cūctis diebus abia: τ percussit eū do
ὰμ ἔτι πάσας τὰς ἡμέρας ἀβία, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν κύ
min9: τ mortuus est. τ cōfortatus est abia: τ accepit sibi
ριος, καὶ ἀπέθανεν. καὶ κατίσχυσεν ἀβία, καὶ ἔλαβεν ἑαυ
vxores q̄ttuordeci. τ genuit viginti
τῷ γυναῖκας τέσσαρας καὶ δέκα. καὶ ἐγέννησεν εἴκοσι
τ duos filios: τ sedecim filias. τ reli
καὶ δύο υἱούς, καὶ ἑκκαίδεκα θυγατέρας. καὶ τὰ λοι
qua sermonū abia τ opera eius τ sermo
πὰ τῶν λόγων ἀβία καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ οἱ λό=
nes ipsius ecce scripti sūt in libro in req=
γοι αὐτοῦ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου ἐν τῇ ἐκζη=
sitione addo prophete.
τήσει ἀδδὼ τοῦ προφήτου.

Ca.14.

Et dormiuit abia cū patribus suis: τ se
Καὶ ἐκοιμήθη ἀβία μετὰ τῶν πατέρων αὐτ͂, καὶ ἔθα
pelierūt eū in ciuitate dauid: τ regnauit asa fili9 e=
ψαν αὐτὸν ἐν πόλει δαυίδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀσὰ υἱὸς αὐ
ius pro eo. in diebus asa quieuit terra iuda
τοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ἐν ταῖς ἡμέραις ἀσὰ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἰούδα
decē annis. τ fecit asa bonū τ rectū corā
δέκα ἔτη. καὶ ἐποίησεν ἀσὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
dño deo suo. τ subuertit altaria alie
κυρίου τ͂ θεοῦ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστησε τὰ θυσιαστήρια τὰ ἀλ=
na τ excelsa τ contriuit statuas τ succi=
λότρια καὶ τὰ ὑψηλά, καὶ συνέτριψε τὰς στήλας καὶ ἐξέκο=
dit lucos. τ dixit iuda vt quereret dñm
ψε τὰ ἄλση. καὶ εἶπε τῷ ἰούδα τοῦ ἐκζητῆσαι κύριον
deū patrū suoꝝ: τ vt faceret legē τ
τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ
mādata: τ abstulit de cūctis vrbibus
τὰς ἐντολάς, καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων
iuda altaria τ idola: τ pacificū fuit
ἰούδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἴδωλα, καὶ εἰρήνευσεν ἡ
regnū corā eo. τ edificauit vrbes mu=
βασιλεία ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ᾠκοδόμησεν πόλεις τει
ratas in trā iuda: τ nō fuit ei bellū in
χήρεις ἐν γῇ ἰούδα, καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς
annis his: qm̄ requiē dedit ei dñs. τ
ἔτεσι τούτοις, ὅτι κατέπαυσεν αὐτῷ κύριος. καὶ
dixit asa iuda: edificemus ciuitates i=
εἶπεν ἀσὰ τῷ ἰούδα, οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύ
stas: τ faciamus muros τ turres τ portas
τας, καὶ ποιήσωμεν τείχη καὶ πύργους καὶ πύλας
τ vectes: in quo dominamur terre: qm̄ sicut que
καὶ μοχλούς, ἐν ᾧ κυριεύομεν τῆς γῆς, ὅτι καθὼς ἐξε
siuimus dñm deū nrm quesiuit nos τ qe
ζητήσαμεν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐξεζήτησεν ἡμᾶς καὶ κα
tem dedit nobis p gyrum. τ edificauerūt τ di=
τέπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν. καὶ ᾠκοδόμησαν καὶ κα=
rexerunt. τ fuit asa exercitus
τηύθυναν. καὶ ἐγένετο τῷ ἀσὰ δύναμις

arma portātiū viroꝝ tollentiū ſcuta ⁊ haſtas in
ὁπλοφόρων ἀνδρῶν αἰρόντων θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν τῇ
iuda trecenta milia: ⁊ in beniamin ſcutarii
ἰούδα τριακόσιαι χιλιάδες, καὶ ἐν βενιαμὶν πελταςαὶ
C ⁊ ſagittarii ducenta ⁊ octoginta milia: om=
καὶ τοξόται διακόσιαι καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες, πάν=
nes hi bellatores filii potentie. ⁊ egreſſus ē cōtra
τες οὗτοι πολεμιςαὶ υἱοὶ δυνάμεως. καὶ ἐξῆλθεν ἐπ᾽ αὐ=
eos zarai ethiops ī exercitu in mille milibus ⁊
τοὺς ζαραὶ ὁ αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίαις χιλιάσιν καὶ
in curribus trecentis: ⁊ venit vſqꝫ ad mareſa. ⁊ egreſſ⁹ ē
ἐν ἅρμασι τριακοσίοις, καὶ ἦλθεν ἕως μαρησά. καὶ ἐξῆλθεν
aſa in occurſum ei: ⁊ direxit bellū in
ἀσὰ εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν
valle cōtra aqlonem mareſa. ⁊ clamauit aſa ad
τῇ φάραγγι κατὰ βορρᾶν μαρησά. καὶ ἐβόησεν ἀσὰ πρὸς
dn̄m deum ſuum. ⁊ dixit: dn̄e nō impoſſibile ē a=
κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ. καὶ εἶπε, κύριε οὐκ ἀδυνατεῖ πα
pud te ſaluare in multis vel in paucis: qb⁹ nō eſt fortitudo:
ρὰ σοὶ σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις, οἷς οὐκ ἔςιν ἰσχύς,
auxiliare nobis dn̄e deus noſter: qm̄ in te confidi
βοήθησον ἡμῖν κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποίθα=
mus: ⁊ in noīe tuo venim⁹ cōtra multitudinē mul
μεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἤλθομεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸ πο
tā hanc. dn̄e deus noſter: tu es deus ne p̄ualeat
D λὺ τοῦτο. κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ εἶ ὁ θεὸς μὴ κατισχυσάτω
tecum homo. ⁊ pcuſſit dn̄s ethiopes
μετὰ σοῦ ἄνθρωπος. καὶ ἐπάταξε κύριος τοὺς αἰθίοπας
coram aſa ⁊ coram iuda. ⁊ fugerunt ethiopes:
ἐναντίον ἀσὰ καὶ ἐναντίον ἰούδα. καὶ ἔφυγον οἱ αἰθίοπες,
⁊ pſecutus eſt eos aſa ⁊ ppl's eius vſqꝫ ad gerara.
καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἀσὰ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως γέραρα.
⁊ ruerūt ethiopes: vt nō eſſet in eis auxi
καὶ ἔπεσον οἱ αἰθίοπες, ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περι=
lium. qm̄ cōtriti ſunt coram dn̄o ⁊ co
ποίησιν. ὅτι συνετρίβησαν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνώπι
rā exercitu eius. ⁊ ſpoliauerūt ſpolia mul
ον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολ
ta: ⁊ deſtruxerunt vicos eorū p circuitū gedor.
λά, καὶ ἐξέκοψαν τὰς κώμας αὐτῶν κύκλῳ γεδώρ.
qm̄ factus eſt ſtupor dn̄i in eis. ⁊ diripuerunt
ὅτι ἐγένετο ἔκςασις κυρίου ἐπ᾽ αὐτοῖς. καὶ διήρπασαν τὰς
ciuitates eorum: qm̄ ſpolia multa fuerūt eis. ⁊
πόλεις αὐτῶν, ὅτι σκῦλα πολλὰ ἐγενήθη αὐτοῖς. καί γε
tabernacula iumētoꝝ deſtruxerūt: ⁊ tulerūt oues multas ⁊
σκηνὰς κτηνῶν ἐξέκοψαν, καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ
camelos: ⁊ cōuerſi ſunt in hieruſalem.
καμήλους, καὶ ἐπέςρεψαν εἰς ἱερουσαλήμ. Ca.15.

Et azarias filius oded: factus ē in eo ſpūs
A Καὶ ἀζαρίας υἱὸς ὠδήδ, ἐγένετο ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα
dei: ⁊ egreſſus ē in occurſum aſa. ⁊ dixit ei:
θεοῦ, καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῷ ἀσά. καὶ εἶπεν αὐτῷ,
audi me aſa: ⁊ oīs iuda ⁊ beniamin: dn̄s
ἄκουσόν μου ἀσά, καὶ πᾶς ἰούδα καὶ βενιαμίν, κύριος
vobiſcū qa fuiſtis vos cum eo. ⁊ ſi q̄ſieri
μεθ᾽ ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἐὰν ἐκζητήση=
tis eum: iuenietur a vobis. ⁊ ſi dereliq̄ritis e
τε αὐτόν, εὑρεθήσεται ὑμῖν. καὶ ἐὰν ἐγκαταλείπητε αὐ
um: relinquet vos. ⁊ dies multi iſ=
τόν, ἐγκαταλείψει ὑμᾶς. καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ ἰσ=
rael abſqꝫ deo vero ⁊ nō ſacerdote oſ̄dente
ραὴλ ἄνευ θεοῦ ἀληθινοῦ καὶ οὐχὶ ἱερέως ὑποδεικνύντος
⁊ in nō lege. ⁊ cōuertet eos ī tribulatiōe ad dn̄z
καὶ ἐν οὐ νόμῳ. καὶ ἐπιςρέψει αὐτοὺς ἐν θλίψει ἐπὶ κύριον τὸν
deū iſrael: ⁊ q̄rent eum: ⁊ iuenietur e=
θεὸν ἰσραήλ, καὶ ζητήσουσιν αὐτόν, καὶ εὑρεθήσεται αὐ=
is. ⁊ in tp̄ibus illis nō eſt pax egredien
τοῖς. καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις οὐκ ἔςιν εἰρήνη τῷ ἐκπορευο
ti ⁊ ingredienti: qm̄ terror dn̄i multus
μένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ, ὅτι ἔκςασις κυρίου πολλὴ
in oībus hītantibus regiōes. ⁊ pugnabit
ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας χώρας. καὶ πολεμήσει

ſuo portātiū ſcuta & haſtas de iuda trecēta milia: de beniamī vero ſcutariorum & ſagitariorum ducēta octoginta milia. Omeſqꝫ iſti viri fortiſſimi. Egreſſus eſt aūt cō=tra eos zara ethiops cū exercitu ſuo decies cētena milia & currib⁹ trecentis: & venit vſqꝫ mareſa. Porro aſſa prexit obuiā ei: & inſtruxit aciē ad bellū in valle ſephata q̄ eſt iuxta mareſa et inuocauit dominum deum et ait. Dn̄e nō eſt apud te vlla diſtātia vtrum in paucis auxilieris aut in pluribus: adiuua nos dn̄e deus nr̄. In te enī & ī tuo nomine habētes fiduciā venim⁹ cōtra hāc multitudinē. Dn̄e deus nr̄ tu es: nō p̄ualeat cōtra te homo. Exterruit itaqꝫ dominus ethiopes coram aſſa & iuda. Fugērūtqꝫ ethiopes et pſecutus eſt eos aſſa & ppl's q cū eo erat vſqꝫ gerara. Et ruerūt ethiopes vſqꝫ ad internitionē: quia dn̄o cedēte cōtriti ſunt: & exercitu illius preliāte. Tulerut ergo ſpolia multa: & pcuſſerunt ciuitates oēs p circuitum gerare. Grādis qppe cūctos terror inuaſerat. Et diripuerūt vrbes & multā predā aſportauerunt. Sed et caulas ouiū deſtruentes tulerunt pecorū infinitā multitudinē & camelorū. Reuerſiqꝫ ſūt ī hierl'm. 15.

Azarias aūt filius obed facto in ſe ſpū dei: egreſſus eſt ī occurſū aſſa: & dixit ei. Audite me aſſa & oīs iuda & beniamī. Dn̄s vobiſcū: qa fuitis cū eo. Si q̄ſieritis eū: inuenietis. Si aūt dereliq̄ritis eum derelinquet vos. Trāſibūt aūt multi dies ī iſrl' abſqꝫ dō vero & abſqꝫ ſacerdote: abſqꝫ doctore q̄qꝫ & abſqꝫ lege. Cūqꝫ reuerſi fuerīt in anguſtia ſua: et clamauerīt ad dn̄m deū iſrl' & q̄ſierīt eū: repient eū. In tēpore illo non erit pax egredīēti & ingredīēti: ſed terrores vndiqꝫ in cūctis habitatoribus trarū. Pugnabit enī

נשא צנה ורמח מיהודה שלש	צנן
מאות אלף ומבנימן נשאי מגן	מאה
ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף	מאה שמן
כל אלה גבורי חיל: ויצא אליהם	גבר
זרח הכושי בחיל אלף אלפים	
ומרכבות שלש מאות ויבא עד	רכב בוא
מרשה: ויצא אסא לפניו ויערכו	פנה ערך
מלחמה בגיא צפתה למרשה:	
ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר	לחם
יהוה אין עמך לעזר בין רב לאין	קרא
כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך	כוח
נשענו ובשמך באנו על ההמון	שען בוא
הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר	המן עצר
עמך אנוש: ויגף יהוה את הכושים	אנש נגף
לפני אסא ולפני יהודה וינסו	נוס
הכושים: וירדפם אסא והעם אשר	רדף
עמו עד לגרר ויפל מכושים לאין	נפל
להם מחיה כי נשברו לפני יהוה	חיה שבר
ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה	חנה נשא
מאד: ויכו את כל הערים סביבות גרר	רבה נכה
כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו	עיר סבב
את כל הערים כי בזה רבה היתה	בזז
בהם: וגם אהלי מקנה הכו וישבו	רבב היה
צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם:	קנה שבה
ועזריהו בן עודד היתה עליו	רבב שוב
רוח אלהים: ויצא לפני אסא ויאמר	Cap. xv. היה פנה
לו שמעוני אסא וכל יהודה ובנימן	אמר
יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם	היה
תדרשהו ימצא לכם ואם תעזבהו	דרש מצא
יעזב אתכם: וימים רבים לישראל	עזב יום
ללא אלהי אמת וללא כהן מורה	רבב
וללא תורה: וישב בצר לו על	ירה
יהוה אלהי ישראל ויבקשהו	ירה שוב
וימצא להם: ובעתים ההם אין	צור בקש
שלום ליוצא ולבא כי מהומות	שלם יצא
רבות על כל ישבי הארצות: וכתתו	בוא הום

גּוֹי בְּגוֹי וְעִיר בְּעִיר כִּי אֱלֹהִים הֲמָמָם בְּכָל צָרָה׃ וְאַתֶּם חִזְקוּ וְאַל יִרְפּוּ יְדֵיכֶם כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלַּתְכֶם׃ וְכִשְׁמֹעַ אָסָא הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה עֹדֵד הַנָּבִיא הִתְחַזַּק וַיַּעֲבֵר הַשִּׁקּוּצִים מִכָּל אֶרֶץ יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וּמִן הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכַד מֵהַר אֶפְרָיִם וַיְחַדֵּשׁ אֶת מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אוּלָם יְהוָה׃ וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וְהַגָּרִים עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וּמִשִּׁמְעוֹן כִּי נָפְלוּ עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לָרֹב בִּרְאֹתָם כִּי יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ׃ וַיִּקָּבְצוּ יְרוּשָׁלַםִ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לִשְׁנַת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה לְמַלְכוּת אָסָא׃ וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִן הַשָּׁלָל הֵבִיאוּ בָּקָר שְׁבַע מֵאוֹת וְצֹאן שִׁבְעַת אֲלָפִים׃ וַיָּבֹאוּ בַבְּרִית לִדְרוֹשׁ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל לְבָבָם וּבְכָל נַפְשָׁם׃ וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוּמָת לְמִן קָטֹן וְעַד גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה׃ וַיִּשָּׁבְעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל וּבִתְרוּעָה וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבְשׁוֹפָרוֹת׃ וַיִּשְׂמְחוּ כָל יְהוּדָה עַל הַשְּׁבוּעָה כִּי בְכָל לְבָבָם נִשְׁבָּעוּ וּבְכָל רְצוֹנָם בִּקְשֻׁהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם וַיָּנַח יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב׃ וְגַם מַעֲכָה אֵם אָסָא הַמֶּלֶךְ הֱסִירָהּ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר עָשְׂתָה לַאֲשֵׁרָה מִפְלֶצֶת וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת מִפְלַצְתָּהּ וַיָּדֶק וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן׃ וְהַבָּמוֹת לֹא סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל רַק לְבַב אָסָא הָיָה שָׁלֵם כָּל יָמָיו׃ וַיָּבֵא אֶת קָדְשֵׁי אָבִיו וְקָדָשָׁיו בֵּית הָאֱלֹהִים כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים׃ וּמִלְחָמָה לֹא הָיָתָה

הום צור רפה פעל נבא חזק עבר שקץ עיר חדש זבח פנה אלם קבץ גור ראה שלש שנה זבח בוא מאה בוא ברת דרש מות גדל איש שבע רוע חצר שפר שמח רצה מצא נוח סבב סור גבר עשה פלץ כרת דקק שרף במה יום בוא כלה לחם היה

gens cōtra gētē: et ciuitas cōtra ciuitatē: qa deus cōturbabit eos in omni angustia. Vos ergo cōfortamini et nō dissoluātur manus vr̄e: erit enī merces opi vr̄o. Quod cū audisset assa verba .s. et prophetiā azarie filii obed ꝓphete cōfortatus est: et abstulit idola de omī terra iuda & de beniamin et ex vrbibus quas ceperat mōtis effraim: et dedicauit altare domini quod erat ante porticū dn̄i: cōgregauitq; vniuersum iudā & beniamin & aduenas cum eis de effraim & manasse & de symeon. Plures enī ad eū confugerant ex israel: videntes q̄ dn̄s deus illius esset cū eo. Cūq; venissent in hierusalem mēse tertio anno decimoquīto regni assa: immolauerunt dn̄o in die illa de manubiis & preda quam adduxerāt boues septingentos: & arietes septē milia. Et itrauit ex more ad corroborandū fedus vt q̄rerēt dn̄m deū patrū suorū in toto corde & in tota aīa sua. Si qs aūt inqt non quesierit dominū deū israel: moriatur a minimo vsq; ad maximum: a viro vsq; ad mulierē. Iurauerūtq; domino voce magna in iubilo & in clāgore tube & in sonitu buccinarū omnes qui erāt in iuda cum execratione. In omī enī corde suo iurauerunt: et in tota volūtate quesierunt eū: & inuenerūt. Prestititq; eis dn̄s requiē ꝑ circuitū. Sed & maacham matrem assa regis ex augusto deposuit imperio eo q̄ fecisset in luco simulachrū priapi qd̄ oē cōtriuit: & in frusta cōminuens cōbussit in torrēte cedron. Excelsa autem derelicta sunt in israel. Attamē cor assa erat ꝑfectū cūctis dieb⁹ ei⁹. Eaq; que vouerat pater suus et ipse: intulit in domū dei argentū & aurū: vasorūq; diuersam supellectilē. Bellū vero non fuit

gens cōtra gētem: ⁊ ciuitas cōtra ciuitatē: qm̄ deus cōtur
ἔθνος πρὸς ἔθνος, καὶ πόλις πρὸς πόλιν, ὅτι ὁ θεὸς ἐξέ-
bauit eos in oī tribulatiōe: ⁊ vos cōfortamini ⁊
στησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, καὶ ὑμεῖς ἰσχύσατε καὶ
non dissoluātur manus vestre: qm̄ est merces ope
μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, ὅτι ἔστι μισθὸς τῇ ἐρ-
ri vestro. ⁊ cū audisset asa verba
γασίᾳ ὑμῶν. καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν ἀσὰ τοὺς λόγους
hec ⁊ ꝓphetiam oded ꝓphete: cōfor
τούτους καὶ τὴν προφητείαν ὠδὴδ τοῦ προφήτου, κα-
tatus est ⁊ abstulit abominatiōes de oī
τίσχυσε καὶ ἐξέβαλε τὰ προσοχθίσματα ἀπὸ πάσης
terra iuda ⁊ beniamin ⁊ de vrbibus: q̄s
τῆς γῆς ἰούδα καὶ βενιαμὶν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων, ὧν
habuit ab hieroboam de mōte ephraim. ⁊ dedica-
κατέσχεν ἀπὸ ἱεροβοὰμ ἐξ ὄρους ἐφραΐμ. καὶ ἐνεκαίνι-
uit asa altare dn̄i: quod erat ante tē-
σεν ἀσὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου, ὃ ἦν ἔμπροσθεν τοῦ να-
plū dn̄i. ⁊ cōgregauit asa iudā be-
οῦ κυρίου. καὶ ἐξεκκλησίασεν ἀσὰ τὸν ἰούδα καὶ βεν-
niamin ⁊ aduenas peregrinantes cum
ιαμὶν καὶ τοὺς προσηλύτους τοὺς παροικοῦντας μετ'
eo: ab ephraim ⁊ a manasse ⁊ a sy-
αὐτοῦ, ἀπὸ ἐφραΐμ καὶ ἀπὸ μανασσῆ καὶ ἀπὸ συ-
meon: qm̄ appositi erant ad eū ex israel mul-
μεών, ὅτι προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν ἐξ ἰσραὴλ πολ-
ti cum viderūt ipsi: q̄ dn̄s deus illius cum
λοὶ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτούς, ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ'
eo. ⁊ cōgregati sunt in hierl̄m in men-
αὐτοῦ. καὶ συνήχθησαν εἰς ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ μηνὶ
se tertio in anno quintodecimo re-
τῷ τρίτῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς βα-
gni asa. ⁊ imolauerunt dn̄o in die
σιλείας ἀσά. καὶ ἐθυσίασαν τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
illa de spoliis q̄ duxerūt vitulos septingē-
ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκαν μόσχους ἑπτακοσί-
tos: ⁊ ouium septē milia. ⁊ ingressi sūt ī federe vt
ους, καὶ πρόβατα ἑπτακισχίλια. καὶ διῆλθον ἐν διαθήκῃ τοῦ
q̄rerent dn̄m deum patrū suoꝝ ex toto
ἐκζητῆσαι κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς
corde suo ⁊ ex tota aīa sua. ⁊ oīs q̄
καρδίας αὐτῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν. καὶ πᾶς ὃς
nō q̄sierit dn̄m deum israel: morietur a iu-
ἂν μὴ ζητήσῃ κύριον τὸν θεὸν τοῦ ἰσραήλ, ἀποθανεῖται ἀπὸ νε-
niore vsq; ad seniorē: a viro vsq; ad mulierē. ⁊
ωτέρου ἕως πρεσβυτέρου, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός. καὶ
iurauerūt dn̄o in voce magna ⁊ in iubilo ⁊ in
ὤμοσαν τῷ κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἐν ἀλαλαγμῷ καὶ ἐν
tubis ⁊ in buccinis. ⁊ exultauerūt ꝓpter iusiu-
σάλπιγξιν καὶ ἐν κερατίναις. καὶ εὐφράνθησαν περὶ τοῦ ὅρ-
rādū oīs iuda: qm̄ ex tota aīa sua iurauerāt:
κου πᾶς ἰούδα, ὅτι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν ὤμοσαν,
⁊ in oī volūtate sua q̄sierunt dn̄m: ⁊ in-
καὶ ἐν πάσῃ θελήσει αὐτῶν ἐξεζήτησαν τὸν κύριον, καὶ εὑ-
uēt⁹ ē eis ⁊ requiem ꝑstitit eis dn̄s ꝑ circuitū. ⁊
ρέθη αὐτοῖς καὶ κατέπαυσεν αὐτοῖς κύριος κυκλόθεν. καὶ
maacha matrē asa regis transtulit asa
τὴν μααχὰ τὴν μητέρα ἀσὰ τοῦ βασιλέως μετέστησεν ἀσὰ
vt nō esset astarte ministrans: ⁊ succidit
τοῦ μὴ εἶναι τῇ ἀστάρτῃ λειτουργοῦσαν, καὶ κατέκοψεν τὸ
idolum: ⁊ cōbussit illud in torrente cedron:
εἴδωλον, καὶ κατέκαυσεν αὐτὸ ἐν τῷ χειμάρρῳ κεδρών,
verūtn̄ excelsa nō abstulit: adhuc fuerunt in israel:
πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἰσραήλ,
attn̄ cor asa ꝑfectū erat oībus diebus suis:
πλὴν καρδία ἀσὰ τελεία ἦν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ,
⁊ intulit scta patris sui: ⁊ san-
καὶ εἰσήνεγκεν τὰ ἅγια τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἅ-
cta sua in domū dei: argentū ⁊ au-
για αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, ἀργύριον καὶ χρυσί-
rum ⁊ vasa. ⁊ bellum nō fuit
ον καὶ σκεύη. καὶ πόλεμος οὐκ ἦν

cum aſa vſq ad annū trigeſimū ⁊ quintum
μετὰ ἀσὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ τριακοστοῦ καὶ πέμπτου
regni aſa.
τῆς βασιλείας ἀσά.

Ca. 16.

Et in anno trigeſimo ſexto regni
Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ ἕκτῳ τῆς βασιλείας
aſa: aſcendit baaſa rex iſrael in iudam. ⁊
ἀσά, ἀνέβη βαασὰ βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐπὶ ἰούδαν. καὶ
edificauit rama vt nō daret ingreſſum ⁊ egreſſum
ᾠκοδόμησε τὴν ῥαμᾶ τοῦ μὴ δοῦναι εἴσοδον καὶ ἔξοδον
aſa regi iuda. ⁊ accepit aſa argentū ⁊ au
τῷ ἀσὰ βασιλεῖ ἰούδα. καὶ ἔλαβεν ἀσὰ ἀργύριον καὶ χρυ
rum de theſauro domus dñi ⁊ domus regis:
σίον ἐκ θησαυροῦ οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως,
⁊ miſit ad filiū ader regis ſyrie q̄
καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ ἄδερ βασιλέως συρίας τὸν
habitabat in damaſco dicēs: pange fedus inter
κατοικοῦντα ἐν δαμασκῷ λέγων, διάθου διαθήκην ἀναμέσον
me ⁊ inter te ⁊ inter patrem tuum
ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον σοῦ καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρός σου
⁊ inter patrem meū: ⁊ ecce miſi tibi
καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρός μου, καὶ ἰδοὺ ἀπέσταλκά σοι
aurum ⁊ argentum. veni ⁊ diſſipa fe
χρυσίον καὶ ἀργύριον. δεῦρο καὶ διασκέδασον τὴν διαθή-
dus tuū quod ē cū baaſa rege iſrael: ⁊ re
κην σου τὴν μετὰ βαασὰ βασιλέως ἰσραήλ, καὶ ἀπελεύ-
cedet a me. ⁊ audiuit filiꝰ ader rex ſyrie
σεται ἀπ᾽ ἐμοῦ. καὶ ἤκουσεν υἱὸς ἄδερ βασιλεὺς συρίας
regem aſa: ⁊ miſit pricipes
τοῦ βασιλέως ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας τῆς
exercitus ſui ī ciuitates iſrael. ⁊ pcuſſit
δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις ἰσραήλ. καὶ ἐπάταξεν
aion: ⁊ dan: ⁊ abelmaim: ⁊ oēs
τὴν αἰών, καὶ τὴν δάν, καὶ τὴν ἀβελμαείμ, καὶ πάσας
vicos nephthalim. ⁊ factū eſt cū audiret
τὰς περιχώρους νεφθαλείμ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι
baaſa: ⁊ deſiit vt nō ampliꝰ edificaret ra=
τὸν βαασά, καὶ ἀπέλιπε τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν ῥα-
ma: ⁊ ceſſare fecit opus ſuum. ⁊ aſa rex
μά, καὶ κατέπαυσε τὸ ἔργον αὐτοῦ. καὶ ἀσὰ ὁ βασιλεὺς
cepit vniuerſum iudam vt tollerēt oēs lapi
ἔλαβε πάντα τὸν ἰούδαν τοῦ αἴρειν πάντας τοὺς λί-
des rama ⁊ ligna eius: q̄ edificauit baaſa.
θους τῆς ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, ἃ ᾠκοδόμησε βαασά.
⁊ edificauit cū eis gabaa ⁊ maſpha. in
καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς γαβαὰ καὶ τὴν μασφά. ἐν τῷ
tpe illo venit anani propheta ad aſa regem
καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ἀνανεὶ ὁ προφήτης πρὸς ἀσὰ βασιλέα
iuda. ⁊ dixit ei: qm̄ cōfiſus es tu in re
ἰούδα. καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ βασι
ge ſyrie: ⁊ nō cōfiſus es tu in dño deo
λέα συρίας, καὶ μὴ πεποιθέναι σε ἐπὶ κύριον τὸν θεόν
tuo: ppter hoc ſaluatus ē exercitus regis ſyrie de
σου, διὰ τοῦτο διεσώθη δύναμις βασιλέως συρίας ἐκ
manu tua. nōne ethiopes ⁊ libyes erāt in poten
χειρός σου. οὐχὶ οἱ αἰθίοπες καὶ λίβυες ἦσαν εἰς δύνα-
tia multa ⁊ cōfidētia in curribus ⁊ equitibꝰ in multitu
μιν πολλὴν καὶ θάρσος εἰς ἅρματα καὶ ἱππεῖς εἰς πλή-
dine valde: ⁊ cū cōfiſus eſſes tu in dño: tradi
θος σφόδρα, καὶ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ κύριον, παρέ
dit eos in manibꝰ tuis: qm̄ oculi dñi
δωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου; ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου
inſpiciunt in oēm terrā: vt confortaret cum om
ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, κατισχῦσαι μετὰ πά
ni corde pfecto ad eum: ignorāter feciſti in hoc:
σης καρδίας τελείας πρὸς αὐτόν, ἠγνόησας ἐπὶ τούτῳ,
a modo erit tecum bellum. ⁊ iratus ē aſa
ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσαι μετὰ σοῦ πόλεμος. καὶ ἐθυμώθη ἀσὰ
aduerſus pphetam: ⁊ poſuit eum in domū cuſtodie:
πρὸς τὸν προφήτην, καὶ παρέθετο αὐτὸν εἰς οἶκον φυλακῆς,
qm̄ iratus ē in hoc: ⁊ vaſtauit aſa in populo
ὅτι ὠργίσθη ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐλυμήνατο ἀσὰ ἐν τῷ λαῷ

vſq ad triceſimū quītū annū regni aſa.

16.

Anno autē triceſimo ſexto regni eius aſcendit baaſa rex iſrl in iudā & muro circundabat rama vt nullus tute poſſet egredi & ingredi de regno aſa. Protulit autem aſa argentum & aurum de theſauris domꝰ domini & de theſauris regis: miſitq ad benedab regem ſyrie qui habitabat in damaſco dicens. Fedus inter me & te eſt. Pater q̄q meꝰ & pater tuꝰ habuere cōcordiam: quāobrē miſi tibi argētū & aurū: vt rupto federe qđ habes cum baaſa rege iſrael facias eum a me recedere. Quo cōperto benadab miſit principes exercituum ſuorū ad vrbes iſrael: qui percuſſerunt ahion & dan & abelmaim et vniuerſas vrbes neptalim muratas. Quod cum audiſſet baaſa deſiit edificare rama & intermiſit opus ſuū. Porro aſa rex aſſumpſit vniuerſum iudā & tulerunt lapides de rama & ligna q̄ edificationi p̄parauerat baaſa: edificauitq ex eis gabaa & maſpha. In tēpore illo venit anani ppheta ad aſā regē iuda: et dixit ei. Quia habuiſti fiduciam in rege ſyrie & nō in domino deo tuo: idcirco euaſit ſyrie regis exercitus de manu tua. Nonne ethiopes & libies multo plureſ erāt quadrigis et equitibus & multitudine nimia: quos cū in dño crediſſes tradidit in manu tua? Oculi enī dñi contēplantur vniuerſam terrā: & p̄bent fortitudinē his q corde pfecto credūt in eū. Stulte igitur egiſti: & ppter hoc etiā p̄ſenti tēpe aduerſum te bella cōſurgēt. Iratuſq aſa aduerſꝰ videtē: iuſſit eū mitti ī neruū: valde q ppe ſup hoc fuerat indignatus: & interfecit de populo

עד שנת שלשים וחמש למלכות | שנה
אסא׃ בשנת שלשים | Cap. xvj.
ושש למלכות אסא עלה בעשא
מלך ישראל על יהודה ויבן את | בנה
הרמה לבלתי תת יוצא ובא | נתן יצא
לאסא מלך יהודה׃ ויצא אסא | בוא
כסף וזהב מאצרות בית יהוה
ובית המלך וישלח אל בן הדד | שלח
מלך ארם היושב בדרמשק | ישב
לאמר׃ ברית ביני ובינך ובין | כרת
אבי ובין אביך הנה שלחתי
לך כסף וזהב לך הפר בריתך | ילך פור
את בעשא מלך ישראל ויעלה | עלה
מעליו׃ וישמע בן הדד אל המלך | שמע
אסא וישלח את שרי החילים אשר | שלח שור
לו אל ערי ישראל ויכו את עיון | עיר נכה
ואת דן ואת אבל מים ואת כל
מסכנות ערי נפתלי׃ ויהי כשמע | היה
בעשא ויחדל מבנות את הרמה | חדל בנה
וישבת את מלאכתו׃ ואסא המלך | שבת לאך
לקח את כל יהודה וישאו את אבני | נשא
הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא
ויבן בהם את גבע ואת המצפה׃ ובעת | בנה
ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך | בוא
יהודה ויאמר אליו בהשענך על | אמר שען
מלך ארם ולא נשענת על יהוה
אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם | מלט
מידך׃ הלא הכושים והלובים היו | היה
לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה | רבה
מאד ובהשענך על יהוה נתנם
בידך׃ כי יהוה עיניו משטטות בכל | שוט
הארץ להתחזק עם לבבם שלם | חזק
אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש | סכל
עמך מלחמות׃ ויכעס אסא אל | לחם כעס
הראה ויתנהו בית המהפכת כי בזעף | נתן הפך
עמו על זאת וירצץ אסא מן העם | רצץ

בעת ההיא: והנה דברי אסא
הראשנים והאחרנים הנם כתובים הנה כתב
על ספר המלכים ליהודה וישראל:
ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע חלה שנה
למלכותו ברגליו עד למעלה חליו עלה
וגם בחליו לא דרש את יהוה כי
ברפאים: וישכב אסא עם אבתיו שכב
וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: מות רבע
ויקברהו בקברתיו אשר כרה לו קבר
בעיר דויד וישכבהו במשכב שכב
אשר מלא בשמים וזנים מרקחים זון רקח
במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה עשה שרף
גדולה עד למאד: גדל

Cap.xvij.

וימלך יהושפט בנו מלך
תחתיו ויתחזק על ישראל: ויתן חזק נתן
חיל בכל ערי יהודה הבצרות עיר
ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי נצב
אפרים אשר לכד אסא אביו:
ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך היה
בדרכי דויד אביו הראשנים
ולא דרש לבעלים: כי לאלהי
אביו דרש ובמצותיו הלך ולא צוה
כמעשה ישראל: ויכן יהוה את עשה כון
הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מלך נתן
מנחה ליהושפט ויהי לו עשר
וכבוד לרב: ויגבה לבו בדרכי יהוה כבד גבה
ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים סור במה
מיהודה: ובשנת שלוש למלכו שנה
שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה שור
ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו
ללמד בערי יהודה: ועמהם
הלוים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו
ועשהאל ושמירמות ויהונתן
ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה
הלוים ועמהם אלישמע ויהורם
הכהנים: וילמדו ביהודה ועמהם למד

in tēpore illo plurimos. Opera autem asa prima et nouissima scripta sunt in libro regum iuda & israel. Egrotauit etiā asa āno tricesimo nono regni sui: dolore pedum vehementissimo: & nec in īfirmitate sua quesiuit dñm: sed magis in medicorū arte cōfisus est. Dormiuitqꝫ cū patrib9 suis. Et mortu9 est āno quadragesimo primo regni sui: & sepelierūt eū in sepulchro suo qđ foderat sibi in ciuitate dauid. Posueruntqꝫ eū sup lectū suū plenū aromatibus & vnguētis meretriciis q̄ erāt pigmētariorū arte cōfecta et cōbusserūt sup eū ambitione nimia 17.

Regnauit autem iosaphat filius eius pro eo: et inualuit contra israel. Constituitqꝫ militū numeros in cunctis vrbibus iuda q̄ erāt vallate muris: p̄sidiaqꝫ disposuit in terra iuda & in ciuitatibus ephraī quas ceperat asa pater eius. Et fuit dñs cū iosaphat: quia ambulauit in viis Dauid patris sui primis. et non sperauit in baalim: sed in deo patris sui: et prexit in preceptis illius: & non iuxta peccata isrl. Cōfirmauitqꝫ dominus regnum in manu eius & dedit omnis iuda munera iosaphat: facteqꝫ sunt ei infinite diuitie & multa gloria. Cūqꝫ sumpsisset cor ei9 audaciam propter vias dñi: etiā excelsa et lucos de iuda abstulit. Tertio autem anno regni sui misit de principib9 suis benail et obdiam & zachariam et nathanael & micheam vt docerēt in ciuitatib9 iuda: & cum eis leuitas semeiā & nathaniam & zabadiam asael qꝫ & semiramoth & ionathan adoniāqꝫ et tobiam & tobadoniam leuitas: & cum eis elisama & ioram sacerdotes. Docebātqꝫ pplm in iuda: habētes

in tpe illo. τ ecce sermões asa pri
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι ἀσὰ οἱ πρῶ-
mi τ nouissimi scripti sunt in libro sermõuꝫ
τοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου λόγων
regum iuda τ israel. τ egrotauit asa
βασιλέων ἰούδα καὶ ἰσραήλ. καὶ ἐμαλακίσθη ἀσὰ τῷ
anno tricesimo τ nono regni sui 3.R.
ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ ἐννάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ 13.
in pedibus suis: vsqꝫ ad supra infirmitas sua. τ
ἐν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, ἕως ἄνω ἡ ἀρρωστία αὐτοῦ. καὶ
in egritudie sua nõ quesiuit dñm sed
ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐξεζήτησε τὸν κύριον ἀλλὰ
medicos. τ dormiuit asa cum patrib9
τοὺς ἰατρούς. καὶ ἐκοιμήθη ἀσὰ μετὰ τῶν πατέρων
suis. τ defunctus est asa in q̄dragesimo τ
αὐτοῦ. καὶ ἐτελεύτησεν ἀσὰ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ
primo anno regni sui. τ sepelierūt e
πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. καὶ ἔθαψαν αὐ-
um in monumēto: quod fodit sibi in ciuitate dauid.
τὸν ἐν τῷ μνήματι, ᾧ ὤρυξεν ἑαυτῷ ἐν πόλει δαυίδ.
τ collocauerūt eū in lecto: τ ipleuerūt
καὶ ἐκοίμισαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κοίτης, καὶ ἔπλησαν
cum aromatibus: τ gña vnguētoꝝ aromatarioꝝ. τ fece
αὐτὸν ἀρωμάτων, καὶ γένη μύρων μυρεψικῶν. καὶ ἐποί-
runt ei funus magnū: τ cōbusserunt eū cō-
ησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην, καὶ ἔκαυσαν αὐτὸν καῦ-
bustiōe magna vsqꝫ nimis.
σιν μεγάλην ἕως σφόδρα.

Ca.17.

Et regnauit iosaphat filius eius p eo:
Καὶ ἐβασίλευσεν ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐ-
o: τ p̄ualuit iosaphat cōtra israel: τ de
τοῦ, καὶ ἐνίσχυσεν ἰωσαφὰτ ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ ἔδω-
dit exercitum in cūctis vrbibus iuda
κεν δύναμιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ἰούδα ταῖς
munitis: τ constituit duces in terra iuda
ὀχυραῖς, καὶ κατέστησεν ἡγουμένους ἐν τῇ γῇ ἰούδα
τ in ciuitatib9 ephraim: quas ceperat
καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐφραΐμ, ἃς προκατελάβετο ὁ
pater eius asa. τ fuit dñs cū iosaphat:
πατὴρ αὐτοῦ ἀσά. καὶ ἐγένετο κύριος μετὰ ἰωσαφάτ,
qm̄ ambulauit in viis dauid patris sui
ὅτι ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς δαυίδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς
primis: τ nō q̄siuit idola: sed dñm
πρώταις, καὶ οὐκ ἐξεζήτησεν τὰ εἴδωλα, ἀλλὰ κύριον
deū patris sui q̄siuit: τ in mā-
τὸν θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησεν, καὶ ἐν ταῖς ἐν-
datis eius ābulauit: τ nō iuxta opera isra-
τολαῖς αὐτοῦ ἐπορεύθη, καὶ οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἰσρα-
el. τ direxit dñs regnum in manu e-
ήλ. καὶ κατεύθυνε κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐ-
ius: τ dedit oīs iuda dona iosaphat:
τοῦ, καὶ ἔδωκε πᾶς ἰούδα δῶρα τῷ ἰωσαφάτ,
τ facte sunt ei diuitie τ gloria multa. τ exaltatū ē
καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος καὶ δόξα πολλή. καὶ ὑψώθη
cor ei9 in viis dñi. τ adhuc abstulit excelsa τ
ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν ὁδοῖς κυρίου. καὶ ἔτι ἐξῆρε τὰ ὑψηλὰ καὶ
lucos de terra iuda. τ in anno tertio re-
τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς ἰούδα. καὶ ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασι-
gni sui misit duces suos τ filios
λείας αὐτοῦ ἀπέστειλε τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν
potentū τ abdiā τ zachariā τ nathana
δυνατῶν καὶ τὸν ἀβδίαν καὶ τὸν ζαχαρίαν καὶ τὸν ναθανα-
el τ micheam: vt docerent in ciuitatib9 iuda. τ cū
ὴλ καὶ τὸν μιχαίαν, τοῦ διδάσκειν ἐν πόλεσιν ἰούδα. καὶ με-
eis leuite sameas τ nathanias τ zabdias τ
τ᾽ αὐτῶν οἱ λευῖται σαμαίας καὶ ναθανίας καὶ ζαβδίας καὶ
asiel τ semiramoth τ ionathan τ adonias τ tobi
ἀσιὴλ καὶ σεμιραμὼθ καὶ ἰωνάθαν καὶ ἀδωνίας καὶ τωβί-
as τ tobadonia leuite: τ cum ipsis elisama τ
ας καὶ τωβαδωνία οἱ λευῖται, καὶ μετ᾽ αὐτῶν ἐλισαμὰ καὶ
ioram sacerdotes: τ docebant in iuda: τ cum eis
ἰωράμ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἐδίδασκον ἐν τῷ ἰούδα, καὶ μετ᾽ αὐτῶν

liber legis dn̄i: ⁊ circuibāt ī vrbibus iuda:
βίβλος νόμου κυρίου, καὶ διῆλθον ἐν ταῖς πόλεσιν ἰούδα,
⁊ erudiebāt populū. ⁊ fact⁹ fuit pauor dn̄i sup
καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν. καὶ ἐγένετο ἔκστασις κυρίου ἐπὶ
oīa regna terre ī circuitu iuda: ⁊ nō
πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς κύκλῳ ἰούδα, καὶ οὐκ
bellabant cōtra ioſaphat. ⁊ de philiſtiī
ἐπολέμουν πρὸς ἰωσαφάτ. καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων
deferebāt ioſaphat dona ⁊ argentū. ⁊ ara
ἔφερον τῷ ἰωσαφάτ δῶρα καὶ ἀργύριον. καί γε οἱ ἄρα
bes deferebant ei ouiū arietes ſeptē milia ſeptin
βες ἔφερον αὐτῷ προβάτων κριούς, ἑπτακισχιλίους ἑπτα
gentos: ⁊ hircos ſeptē milia ſeptingentos. ⁊
κοσίους, καὶ τράγους ἑπτακισχιλίους ἑπτακοσίους. καὶ
fuit ioſaphat p̄cedens ⁊ magnificatus vſq; ī ſublime.
ἦν ἰωσαφάτ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος ἕως ὕψους.
⁊ edificauit adhuc ī iuda domos ⁊ vrbes muni
καὶ ᾠκοδόμησεν ἔτι ἐν τῷ ἰούδα βάρεις καὶ πόλεις ὀχυ
tas: ⁊ opa multa fuerūt ei in iuda. ⁊ vi
ράς, καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῷ ἰούδα. καὶ ἄν
ri bellatores robuſti potētes ī hieruſalē. ⁊
δρες πολεμισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ
hic nūerus coꝝ p domos familiarū eorū.
οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. τῷ
iuda tribuni ednas princeps: ⁊ cum eo filii
ἰούδα χιλίαρχοι αἰδνᾶς ὁ ἄρχων, καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ
potētie viri robuſti trecenta milia. ⁊ adhe
δυνάμεως ἄνδρες δυνατοὶ τριακόσιαι χιλιάδες. καὶ ἐχό
rentes eis: ioanan p̄riceps: ⁊ cum eo ducēta
μενοι αὐτῶν, ἰωανὰν ὁ ἄρχων, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι
octoginta milia. ⁊ adherentes eis: amaſias fili⁹
ὀγδοήκοντα χιλιάδες. καὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, ἀμασίας ὁ τοῦ
zechri p̄mptus ex n̄ris dn̄o: ⁊ cum eo ducen
ζεχρὶ ὁ προθυμούμενος τῷ κυρίῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσι
ta milia potētes fortitudīe. ⁊ ex beniamin potētes
αι χιλιάδες δυνατοὶ ἰσχύϊ. καὶ ἐκ τοῦ βενιαμὶν δυνατοὶ
fortitudine eliada: ⁊ cum eo ſagittarii ⁊ clypeati
δυνάμει ἐλιαδᾶ, καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ πελτασταὶ
ducenta milia. ⁊ adherētes eis: iozabad: ⁊
διακόσιαι χιλιάδες. καὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, ἰωζαβάδ, καὶ
cum eo centū octoginta milia robuſti bel
μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέ
lo. hi q̄ miniſtrabant regi: extra quos
μου. οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ, ἐκτὸς ὧν ἔ
dedit rex in vrbibus munitis in vni
δωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς ἐν πά
uerſa iudea.
σῃ τῇ ἰουδαίᾳ.

Ca.18.

Et fuerunt ioſaphat adhuc diuitie ⁊ gloria
Καὶ ἐγένετο τῷ ἰωσαφάτ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα
multa: ⁊ affinitate cōiunct⁹ ē in domo achaab: ⁊ de
πολλή, καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν τῷ οἴκῳ ἀχαάβ, καὶ κα
ſcendit in fine annoꝝ ad achaab in ſamariā: ⁊ ma
τέβη εἰς τέλος ἐτῶν πρὸς ἀχαὰβ εἰς σαμάρειαν, καὶ ἔθυ
ctauit ei achaab oues ⁊ boues in multitudīe: ⁊
σεν αὐτῷ ἀχαὰβ πρόβατα καὶ μόσχους εἰς πλῆθος, καὶ τῷ
populo q̄ cum eo. ⁊ achaab p̄ſuaſit ioſaphat vt
λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀχαὰβ ἔπεισε τὸν ἰωσαφὰτ τοῦ
aſcenderet cum eo in ramoth galaad. ⁊ dixit
συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς ῥαμὼθ γαλαάδ. καὶ εἶπεν
achaab rex iſrael ad ioſaphat regem iu
ἀχαὰβ βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφὰτ βασιλέα ἰού
da: ſi venies mecum in ramoth galaad? ⁊ di
δα, εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς ῥαμὼθ τῆς γαλαάδ; καὶ εἶ
xit ei ioſaphat: vt tu ſic ⁊ ego: ⁊ vt popu
πεν αὐτῷ ἰωσαφάτ, ὡς σὺ οὕτω καὶ ἐγώ, καὶ ὡς ὁ λα
lus tu⁹: ⁊ popul⁹ meus: ⁊ tecum in bellū. ⁊
ός σου, καὶ ὁ λαός μου, καὶ μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον. καὶ
dixit ioſaphat regi iſrael: q̄re iam ho
εἶπεν ἰωσαφὰτ τῷ βασιλεῖ ἰσραήλ, ζήτησον δὴ σή
die ſermonē dn̄i. ⁊ cōgregauit
μερον τὸν λόγον κυρίου. καὶ συνήγαγεν

librum legis dn̄i & circuibant cunctas vrbes iuda: atq; erudiebāt populū. Itaq; factus eſt pauor dn̄i ſup oīa regna terrarum que erant per gyrum iuda nec audebant bellare contra ioſaphat. Sed et philiſtei ioſaphat munera deferebant: & vectigal argēti. Arabes quoq; adducebāt pecora arietum ſeptem milia ſeptingētos: et hircos totidem.
Creuit ergo ioſaphat et magnificatus eſt vſq; in ſublime atq; edificauit in iuda domos adinſtar turriū vrbeſq; muratas: & multa opa patrauit in vrbib⁹ iuda. Viri q̄q; bellatores & robuſti erāt in hieruſalē quorū iſte nūerus per domos atq; familias ſingulorum. In iuda princeps exercitus ednas dux & cū eo robuſtiſſimorū viri trecēta milia. Poſt hūc iohanā princeps: & cū eo ducēta octoginta milia. Poſt illū quoq; amaſias fili⁹ zechri conſecratus domino & cum eo ducenta milia virorū fortiū. Hūc ſequebatur robuſtus ad prelia eliada & cū eo tenentiū arcū & clypeum ducenta milia. Poſt iſtū iozabad & cum eo centū octoginta milia expeditorum militum. Hi oēs erant ad manum regis: exceptis aliis quos poſuerat in vrbibus muratis et in vniuerſo iuda.

18.

Fvit ergo ioſaphat diues et inclytus multū & affinitate cōiūctus eſt achab: deſcēditq; poſt annos ad eū in ſamariā. Ad cui⁹ aduentū mactauit achab arietes & boues plurimos ipi & populo q venerat cū eo: p̄ſuaſitq; illi vt aſcenderet in ramoth galaad. Dixitq; achab rex iſrl' ad ioſaphat regē iuda. Veni mecū in ramoth galaad. Cui ille reſpondit. Vt ego et tu: ſicut ppl's tu⁹: ſic & ppl's meus tecumq; erim⁹ in bello: dixit ioſaphat ad regē iſrl'. Cōſule obſecro in p̄ſentiarū ſermonē dn̄i. Congregauit igitur

סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה וַיָּסֹבּוּ בְּכָל עָרֵי — ירה סבב
יְהוּדָה וַיְלַמְּדוּ בָּעָם: וַיְהִי פַּחַד יְהוָה — עיר היה
עַל כָּל מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר — מלך
סְבִיבוֹת יְהוּדָה וְלֹא נִלְחֲמוּ עִם — סבב לחם
יְהוֹשָׁפָט: וּמִן פְּלִשְׁתִּים מְבִיאִים — בוא
לִיהוֹשָׁפָט מִנְחָה וְכֶסֶף מַשָּׂא גַּם — נשא
הָעַרְבִיאִים מְבִיאִים לוֹ צֹאן אֵילִים
שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וּתְיָשִׁים — מאה
שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת: וַיְהִי
יְהוֹשָׁפָט הֹלֵךְ וְגָדֵל עַד לְמָעְלָה — עלה
וַיִּבֶן בִּיהוּדָה בִּירָנִיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת: — בנה סכן
וּמְלָאכָה רַבָּה הָיָה לוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה — לאה
וְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה גִּבּוֹרֵי חַיִל בִּירוּשָׁלָם: — לחם גבר
וְאֵלֶּה פְקֻדָּתָם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם
לִיהוּדָה שָׂרֵי אֲלָפִים עַדְנָה הַשָּׂר — שור
וְעִמּוֹ גִּבּוֹרֵי חַיִל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אָלֶף: — מאה
וְעַל יָדוֹ יְהוֹחָנָן הַשָּׂר וְעִמּוֹ מָאתַיִם — מאה
וּשְׁמוֹנִים אָלֶף: וְעַל יָדוֹ עֲמַסְיָה בֶן
זִכְרִי הַמִּתְנַדֵּב לַיהוָה וְעִמּוֹ מָאתַיִם — נדב
אֶלֶף גִּבּוֹר חָיִל: וּמִן בִּנְיָמִן גִּבּוֹר חַיִל
אֶלְיָדָע וְעִמּוֹ נֹשְׁקֵי קֶשֶׁת וּמָגֵן
מָאתַיִם אָלֶף: וְעַל יָדוֹ יְהוֹזָבָד וְעִמּוֹ
מֵאָה וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא: — חלץ
אֵלֶּה הַמְשָׁרְתִים אֶת הַמֶּלֶךְ מִלְּבַד — שרת בדד
אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר בְּכָל — עיר בצר
יְהוּדָה: וַיְהִי לִיהוֹשָׁפָט עֹשֶׁר — Ca. xviij.
וְכָבוֹד לָרֹב וַיִּתְחַתֵּן לְאַחְאָב: וַיֵּרֶד — היה כבד
לְקֵץ שָׁנִים אֶל אַחְאָב לְשֹׁמְרוֹן — חתן שנה
וַיִּזְבַּח לוֹ אַחְאָב צֹאן וּבָקָר לָרֹב — זבח
וְלָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיְסִיתֵהוּ לַעֲלוֹת אֶל — סות עלה
רָמוֹת גִּלְעָד: וַיֹּאמֶר אַחְאָב מֶלֶךְ — אמר
יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה
הֲתֵלֵךְ עִמִּי רָמוֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר לוֹ — ילך
כָּמוֹנִי כָמוֹךָ וּכְעַמְּךָ עַמִּי וְעִמְּךָ בַּמִּלְחָמָה: — לחם
וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
דְּרָשׁ נָא כַיּוֹם אֶת דְּבַר יְהוָה: וַיִּקְבֹּץ — קבץ

מלך ישראל את הנביאים ארבע נבא רבע
מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל מאה
רמת גלעד למלחמה אם אחדל חדל
ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד נתן
המלך׃ ויאמר יהושפט האין פה
נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו׃ דרש
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
עוד איש אחד לדרוש את יהוה
מאתו ואני שנאתיהו כי איננו
מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו נבא יום
לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר רוע אמר
יהושפט אל יאמר המלך כן׃
ויקרא מלך ישראל אל סריס קרא סרס
אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלא׃
ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה
יושבים איש על כסאו מלבשים ישב לבש
בגדים ויושבים בגרן פתח שער
שמרון וכל הנביאים מתנבאים נבא
לפניהם׃ ויעש לו צדקיהו בן פנה עשה
כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר
יהוה באלה תנגח את ארם נגח
עד כלותם׃ וכל הנביאים נבאים כלה
כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח צלח
ונתן יהוה ביד המלך׃ והמלאך לאך
אשר הלך לקרא למיכיהו דבר
אליו לאמר הנה דברי הנביאים
פה אחד טוב אל המלך ויהי נא היה
דברך כאחד מהם ודברת טוב׃
ויאמר מיכיהו חי יהוה כי אם אשר חיה
יאמר אלהי אתו אדבר׃ ויבא אל אמר דבר
המלך ויאמר המלך אליו מיכה בוא
הנלך אל רמת גלעד למלחמה ילך לחם
אם אחדל ויאמר עלו והצליחו חדל
וינתנו בידכם׃ ויאמר אליו המלך נתן
עד כמה פעמים אני משביעך שבע
אשר לא תדבר אלי רק אמת

rex israel prophetarū quadringentos viros & dixit ad eos. In ramoth galaad ad bellandū ire debem⁹? an quiescere. At illi. Ascēde inquiūt: & tradet deus in manu regis. Dixitq; iosaphat. Nunqt nō est hic prophetes dñi: vt ab illo etiā requiramus? Et ait rex israel ad iosaphat. Est vir vn⁹ a quo possum⁹ querere dñi voluntatē. sed ego odi eum: quia non prophetat mihi bonū: sed malum omni tpe. Est autē micheas filius iemla. Dixitq; iosaphat. Ne loquaris rex hoc modo. Vocauit ergo rex isrl' vnum de eunuchis: & dixit ei. Voca cito micheam filium iemla. Porro rex israel & iosaphat rex iuda vterq; sedebant in solio suo vestiti cultu regio. Sedebant autē in area iuxta portā samarie: omnesq; prophete vaticinabantur corā eis: sedechias vero filius chanana fecit sibi cornua ferrea: & ait. Hec dicit dominus. His ventilabis syriam: donec cōteras eā. Oēsq; prophete similr' prophetabāt. atq; dicebant. Ascende in ramoth galaad & prosperaberis: & tradet eos dñs in manu regis. Nuncius aūt qui ierat ad vocandum micheam: ait illi. En verba omnium prophetarū vno ore bona regi annunciant. Queso ergo te vt & sermo tu⁹ ab eis nō dissentiat: loquarisq; pspera. Cui respondit micheas. Viuit dñs: qa quodcunq; dixerit mihi deus meus hoc loqr. Venit ergo ad regem. Cui rex ait. Michea ire debem⁹ in ramoth galaad ad bellandum: an quiescere? Cui ille respōdit. Ascendite: cūcta enim prospera eueniēt: & tradētur hostes in manus vestras. Dixitq; rex. Iterum atq; iterū te adiuro: vt mihi nō loquaris nisi quod verum est

rex israel pphetas q̃dringentos vi
ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ τοὺς προφήτας τετρακοσίους ἄν
ros: ⁊ dixit eis: si eam in ramoth ga
δρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, εἰ πορευθῶ εἰς ῥαμὼθ γα-
laad in bellum: an acq̃escam: ⁊ dixerūt: ascende:
λαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶποι, ἀνάβαινε,
⁊ tradet deus in manus regis. ⁊
καὶ δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως. καὶ
dixit iosaphat: nō est hic pphetes domi
εἶπεν ἰωσαφάτ, οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρί-
ni adhuc: ⁊ q̃remus ab eo? ⁊ ait
ου ἔτι, καὶ ἐπιζητήσομεν παρ᾽ αὐτοῦ; καὶ εἶπεν ὁ
rex israel ad iosaphat: est vir vn⁹ vt
βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφάτ, ἔστιν ἀνὴρ εἷς τοῦ
q̃ramus dñm ꝑ eum: ⁊ ego odi eum:
ζητῆσαι τὸν κύριον δι᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτόν,
qm̃ nō est pphetans de me in bonis: qm̃
ὅτι οὐκ ἔστι προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅτι
oẽs dies eius in malis: ipse micheas
πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακά, αὐτὸς μιχαίας
filius iemla. ⁊ dixit iosaphat ne loq̃tur
υἱὸς ἰεμλά. καὶ εἶπεν ἰωσαφάτ, μὴ λαλείτω ὁ
rex sic. ⁊ vocauit rex israel
βασιλεὺς οὕτως. καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ
eunuchum vnū: ⁊ dixit: cito voca micheam
εὐνοῦχον ἕνα, καὶ εἶπεν, ταχέως κάλεσον μιχαίαν
filiū iemla. ⁊ rex israel ⁊ iosaphat
υἱὸν ἰεμλά. καὶ ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ἰωσαφὰτ βα-
rex iuda sedētes vnusq̃sq; in throno suo:
σιλεὺς ἰούδα καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ,
vestiti stolis sedebant in area por
ἐνδεδυμένοι στολὰς ἐκάθηντο ἐν τῷ εὐρυχώρῳ τῆς θύ-
te samarie. ⁊ oẽs pphete vaticinabā
ρας σαμαρείας. καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευ-
tur coram eis. ⁊ fecit sibi sedecias
ον ἐναντίον αὐτῶν. καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σεδεκίας
filius chanaana cornua ferrea: ⁊ ait: hec di-
υἱὸς χαναανὰ κέρατα σιδηρᾶ, καὶ εἶπεν, τάδε λέ-
cit dñs: in his ventilabis syriam: donec
γει κύριος, ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν συρίαν, ἕως ἂν
cōsumatur. ⁊ oẽs pphete pphetabant sic
συντελεσθῇ. καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον οὕ-
dicentes: ascende in ramoth galaad ⁊ pspera
τως λέγοντες, ἀνάβηθι εἰς ῥαμὼθ γαλαὰδ καὶ εὐοδωθή-
beris: ⁊ tradet dñs in manibus regis.
σῃ, καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
⁊ nūcius q̃ iuit ad vocādum micheā: locutus ē
καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ καλέσαι τὸν μιχαίαν, ἐλάλησεν
ei dicēs: ecce locuti sunt pphete in ore vno bo
αὐτῷ λέγων, ἰδοὺ ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἑνὶ ἀγα-
na de rege: ⁊ sint iam sermo
θὰ περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ γενέσθωσαν δὴ οἱ λό-
nes tui sicut vnius ipsoꝝ: ⁊ loqueris bona. ⁊ 3.R.22.
γοι σου ὡς ἑνὸς αὐτῶν, καὶ λαλήσεις ἀγαθά. καὶ
dixit micheas: viuit dñs: q̃a quodcūq; dixerit deus ad
εἶπεν μιχαίας, ζῇ κύριος, ὅτι ὃ ἂν εἴπῃ ὁ θεὸς πρός
me: ei loquar: ⁊ venit ad regem.
με, αὐτῷ λαλήσω; καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα.
⁊ dixit ei rex: michea si eam in
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς, μιχαία εἰ πορευθῶ εἰς
ramoth galaad in bellum an q̃escam. ⁊ dixit:
ῥαμὼθ γαλαὰδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω. καὶ εἶπεν,
ascende ⁊ psperaberis ⁊ tradetur in ma
ἀνάβαινε καὶ εὐοδωθήσῃ καὶ παραδοθήσεται ἐν χερ-
nu vestra. ⁊ dixit ei rex: quoties ego
σὶ ὑμῶν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς, ποσάκις ἐγὼ
adiuraui te: vt nō loquaris ad me nisi
ὥρκισά σε, ἵνα μὴ λαλήσῃς πρός με πλὴν ἀλ-
veritatem
ήθειαν

in noīe dn̄i: ⁊ ait micheas: vidi iſrael
ἐν ὀνόματι κυρίου· καὶ εἶπεν μιχαίας, εἶδον τὸν ἰσραὴλ
vniuerſuꝫ diſpſum in mōtibus ſicut oues: qbus nō
πάντα διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα, οἷς οὐκ
eſt paſtor. ⁊ dixit dn̄s: nō habent ducē hi:
ἔστι ποιμήν. καὶ εἶπεν κύριος, οὐκ ἔχουσιν ἡγούμενον οὗ=
reuertātur vnuſqſqꝫ in domū ſuā in pa
τοι, ἀναστρεφέτωσαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρή=
ce. ⁊ ait rex iſrael ad ioſaphat: nōne
νῃ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφάτ, οὐκ
dixi tibi: ꝙ nō ꝓphetat de me bona: ſed ma
εἶπόν σοι, ὅτι οὐ προφητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθά, ἀλλ' ἢ κα
la: ⁊ dixit micheas: nō ſic. audite verbū do
κά; καὶ εἶπε μιχαίας, οὐχ οὕτως. ἀκούσατε λόγον κυ
mini. vidi dn̄m ſedentē in ſolio ſuo: ⁊ om
ρίου. εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶ
nis exercitus celi ſtetit a dextris eius: ⁊
σα δύναμις τοῦ οὐρανοῦ εἱστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ
a ſiniſtris eius. ⁊ dixit dn̄s: qs decipi
ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν κύριος, τίς ἀπατή=
et achaab regem iſrael: vt aſcen=
σει τὸν ἀχαὰβ βασιλέα ἰσραήλ, τοῦ ἀναβῆναι=
dat ⁊ corruat in ramoth galaad: ⁊ dixit
θαι καὶ πεσεῖσθαι εἰς ῥαμὼθ γαλαάδ; καὶ εἶπεν
hic ſic: ⁊ hic dixit ſic. ⁊ egreſſus eſt
οὗτος οὕτως, καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως. καὶ ἐξῆλθε τὸ
ſpūs ⁊ ſtetit corā dn̄o: ⁊ ait: ego decipi
πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου, καὶ εἶπεν, ἐγὼ ἀπα=
am eū. ⁊ dixit dn̄s in quo: ⁊ dixit: egre=
τήσω αὐτόν. καὶ εἶπεν κύριος ἐν τίνι; καὶ εἶπεν, ἐξε=
diar ⁊ ero ſpūs mēdax in ore omni
λεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάν=
um ꝓphetarū eius. ⁊ dixit: decipies ⁊
των τῶν προφητῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, ἀπατήσεις καὶ
ꝑualebis: egredere ⁊ fac ita. ⁊ nūc ecce de
δυνήσῃ, ἔξελθε καὶ ποίησον οὕτως. καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδω=
dit dn̄s ſpūm mendacē in ore oīm pro
κε κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προ=
phetarū tuoꝝ hoꝝ: ⁊ dn̄s locut⁹ eſt ſup te mala.
φητῶν σου τούτων, καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακά.
⁊ acceſſit ſeddecias fili⁹ chanaana ⁊ ꝑcuſſit
καὶ ἤγγισε σεδεκίας υἱὸς χαναανὰ καὶ ἐπάταξε τὸν
micheam in maxillā: ⁊ ait ei: q̄ hac
μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ποίᾳ ταύ
via trāſiuit ſpūs dn̄i a me vt loq̄
τῃ τῇ ὁδῷ παρῆλθε πνεῦμα κυρίου ἀπ' ἐμοῦ τοῦ λα=
retur ad te: ⁊ dixit micheas: ecce tu videbis in
λῆσαι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν μιχαίας, ἰδοὺ σὺ ὄψει ἐν τῇ
die illa in q̄ igreſſus fueris cubiculū de cubiculo vt abſcō
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμιεῖον ἐκ ταμιείου τοῦ κατα
daris. ⁊ dixit rex iſrl: tollite micheā
κρυβῆναι. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰη̄λ, λάβετε τὸν μιχαίαν
⁊ reducite ad āmon principem ciuitatis: ⁊
καὶ ἀποστρέψατε πρὸς ἀμμὼν τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ
ad ioas filiū regis: ⁊ dicetis: ſic dixit
πρὸς ἰωὰς υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἐρεῖτε, οὕτως εἶπεν
rex: ponite hunc in domū cuſtodie: ⁊ come=
ὁ βασιλεύς, θέσθε τοῦτον εἰς οἶκον φυλακῆς, καὶ ἐσθιέ=
dat panē tribulatiōis ⁊ aquā tribulatiōis: donec re
τω ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως, ἕως τοῦ ἐπι
uertar ego in pace. ⁊ dixit micheas: ſi reuertēs
στρέψαι με ἐν εἰρήνῃ. καὶ εἶπεν μιχαίας, ἐὰν ἐπιστρέφων
reuerſus fueris ī pace: nō locutus eſt dn̄s in me. ⁊
ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἐλάλησε κύριος ἐν ἐμοί. καὶ
ait: audite populi oēs. ⁊ aſcēdit achaab rex
εἶπεν, ἀκούσατε λαοὶ πάντες. καὶ ἀνέβη ἀχαὰβ βασι
iſrael ⁊ ioſaphat rex iuda in ra=
λεὺς ἰσραὴλ καὶ ἰωσαφὰτ βασιλεὺς ἰούδα εἰς ῥα=
moth galaad. ⁊ dixit rex iſrael ad ioſa=
μὼθ γαλαάδ. καὶ εἶπεν βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσα
phat: cooperiar
φάτ, κατακαλύψομαι ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

[x]in noīe [y]dn̄i. [z]At ille [z]ait. [a]Vidi [c]vniuerſum ꝏꝏꝏ [d]iſrael [e]diſperſum [f]in [g]mōtibus [h]ſicut oues: ꝏꝏꝏ [k]abſqꝫ [m]paſtore. [n]Et dixit [o]dominus. [p]Non habent [r]iſti [q]dominos: [s]reuerta=tur [t]vnuſquiſqꝫ [u]in domū ſuam [x]in pace. [y]Et ait [z]rex [a]iſrael [b]ad ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ [c]ioſaphat. [d]Nonne [d]dixi [e]tibi ꝙ [e]non ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ [f]prophetaret iſte [g]mihi quicqꝫ [h]boni: [i]ſed ea que [l]mala ſūt? [m]At ille. [n]Idcirco [m]ait: [o]audite [p]verbum [q]dn̄i. [r]Vidi [t]dn̄m [u]ſedētē [x]i [y]ſolio ſuo [z]& oēm [a]exercitū [b]celi [c]aſſiſtentē ei [d]a [e]dextris [f]& a ſiniſtris. ꝏꝏꝏ [g]Et dixit [h]dn̄s. [i]Quis [k]decipiet [m]achab [n]regem ꝏꝏ [o]iſrl [p]vt aſcēdat [q]& corruat [r]in ramoth [s]galaad. [t]Cūqꝫ diceret [u]vnus [y]hoc modo: [z]& alter alio: [c]proceſſit [d]ſpūs [e]& ſtetit [f]corā [g]domino: [h]& ait. [i]Ego ꝏ [k]decipiā eū. Cui [m]dn̄s: [n]in quo [l]inqt decipies? [o]At ille [o]reſpōdit. [p]Egrediar [q]& ero [r]ſpūs [s]mēdax [t]in ore [u]oīum [x]ꝓphetarū ei⁹. [y]Dixitqꝫ dn̄s. [z]Decipies: [a]& [b]ꝑualebis: [c]egredere [d]et fac [e]ita. [f]Nūc igitur [g]ecce [i]dn̄s [h]dedit [k]ſpūm [l]mendacii [m]in ore omniū [n]ꝓphetarū tuorū: [p]et dn̄s [q]locutus eſt [r]de te [s]mala. [t]Acceſſit aūt [u]ſedechias [x]fili⁹ [y]chanana: [z]& ꝑcuſſit [b]michee [d]maxillā [e]& ait. Per [f]quā [h]viā [i]trāſiuit [k]ſpūs [l]dn̄i [m]a me [n]vt loqueretur [o]tibi? [p]Dixitqꝫ [q]micheas. ꝏꝏ [r]Tu ipſe [s]videbis [t]in die [u]illo: [x]qn̄ [y]ingreſſus fueris [a]cubiculū [b]de cubiculo: [c]vt abſcōdaris. [d]Precepit aūt [e]rex [f]iſrl [f]dicēs. [g]Tollite [i]micheā [k]& ducite eum [l]ad [m]ammō [n]principē [o]ciuitatis [p]et ad [q]ioas ꝏꝏꝏ [r]filium [s]amelech: [t]& dicetis. [u]Hec [x]dicit ꝏꝏꝏꝏ [y]rex. [z]Mittite [a]hūc in [c]carcerem ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ [d]& date ei [e]panis [f]modicū [g]& aque [h]pauxillum ꝏꝏ [i]donec [k]reuertar [l]in pace. [m]Dixitqꝫ [n]micheas. ꝏꝏ [o]Si [p]reuerſus fueris [r]in pace [s]: non eſt [t]dn̄s [t]locutus [u]ī me. [x]Et ait. [y]audite [a]oēs [z]populi. Igitur ꝏꝏꝏ [b]aſcēderunt [c]rex [d]iſrael [e]& ioſaphat [f]rex ꝏꝏꝏꝏ [g]iuda [h]in [i]ramoth [k]galaad. [l]Dixitqꝫ [m]rex ꝏꝏꝏꝏ [n]iſrael [o]ad [p]ioſaphat. [q]Mutabo habitum ꝏꝏꝏꝏ

בְּשֵׁם יְהוָה: וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת כָּל	רָאָה
יִשְׂרָאֵל נְפוֹצִים עַל הֶהָרִים, כַּצֹּאן	נָפַץ
אֲשֶׁר אֵין לָהֶן רֹעֶה, וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא	
אֲדֹנִים לָאֵלֶּה, יָשׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ	שׁוּב
בְּשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל	שָׁלַם
יְהוֹשָׁפָט, הֲלֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא	
יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם לְרָע: וַיֹּאמֶר	נָבָא רוּעַ
לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה, רָאִיתִי אֶת	רָאָה
יְהוָה יוֹשֵׁב עַל כִּסְאוֹ, וְכָל צְבָא	יָשַׁב
הַשָּׁמַיִם עֹמְדִים עַל יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ:	יָמַן
וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יְפַתֶּה אֶת אַחְאָב מֶלֶךְ	פָּתָה
יִשְׂרָאֵל, וְיַעַל וְיִפֹּל בְּרָמֹת גִּלְעָד, וַיֹּאמֶר	עָלָה נָפַל
זֶה אֹמֵר כָּכָה וְזֶה אֹמֵר כָּכָה: וַיֵּצֵא	
הָרוּחַ וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה, וַיֹּאמֶר אֲנִי	עָמַד פָּנָה
אֲפַתֶּנּוּ, וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בַּמָּה: וַיֹּאמֶר	
אֵצֵא וְהָיִיתִי לְרוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָּל	יָצָא הָיָה
נְבִיאָיו, וַיֹּאמֶר תְּפַתֶּה וְגַם תּוּכַל	פֶּה נָבָא
צֵא וַעֲשֵׂה כֵן: וְעַתָּה הִנֵּה נָתַן יְהוָה	יָכֹל יָצָא
רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה, וַיהוָה	
דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה: וַיִּגַּשׁ צִדְקִיָּהוּ בֶן	רוּעַ נָגַשׁ
כְּנַעֲנָה, וַיַּךְ אֶת מִיכָיְהוּ עַל הַלֶּחִי	נָכָה לָחָה
וַיֹּאמֶר אֵי זֶה הַדֶּרֶךְ עָבַר רוּחַ יְהוָה	
מֵאִתִּי לְדַבֵּר אֹתָךְ: וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ	
הִנְּךָ רֹאֶה בַּיּוֹם הַהוּא, אֲשֶׁר תָּבוֹא	הָנָה בּוֹא
חֶדֶר בְּחֶדֶר לְהֵחָבֵא: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ	חָבָא
יִשְׂרָאֵל, קְחוּ אֶת מִיכָיְהוּ וַהֲשִׁיבֻהוּ	לָקַח שׁוּב
אֶל אָמוֹן שַׂר הָעִיר וְאֶל יוֹאָשׁ	שׂוּר
בֶּן הַמֶּלֶךְ: וַאֲמַרְתֶּם כֹּה אָמַר	
הַמֶּלֶךְ, שִׂימוּ זֶה בֵּית הַכֶּלֶא,	שׂוּם
וְהַאֲכִלֻהוּ לֶחֶם לַחַץ וּמַיִם לַחַץ,	אָכַל
עַד שׁוּבִי בְשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ	שָׁלַם
אִם שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא דִבֶּר	שׁוּב
יְהוָה בִּי, וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם:	אָמַר
וַיַּעַל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ	עָלָה
יְהוּדָה אֶל רָמֹת גִּלְעָד: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ	
יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשָׁפָט הִתְחַפֵּשׂ	חָפַשׂ

ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך לבש
ויתחפש מלך ישראל ויבאו בוא
במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי שור
הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו
את הקטן ואת הגדול כי אם את גדל
מלך ישראל לבדו: ויהי כראות בדד היה
שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו ראה
מלך ישראל הוא ויסבו עליו סבב
להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו זעק
ויסיתם אלהים ממנו: ויהי כראות סות
שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל
וישובו מאחריו: ואיש משך שוב
בקשת לתמו ויך את מלך תמם נכה
ישראל בין הדבקים ובין
השרין ויאמר לרכב הפך ידיך שרה
והוצאתני מן המחנה כי יצא חנה
החליתי: ותעל המלחמה ביום חלה עלה
ההוא ומלך ישראל היה
מעמיד במרכבה נכח ארם עד עמד רכב
הערב וימת לעת בוא השמש: מות

Cap.xix. וישב יהושפט
מלך יהודה אל ביתו בשלום שוב שלם
לירושלם: ויצא אל פניו פנה
יהוא בן חנני החזה ויאמר
אל המלך יהושפט הלרשע
לעזר ולשנאי יהוה תאהב אהב
ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: פנה
אבל דברים טובים נמצאו עמך כי מצא
בערת האשרות מן הארץ והכינות כון
לבבך לדרש האלהים: וישב
יהושפט בירושלם וישב ויצא שוב
בעם מבאר שבע עד הר אפרים
וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם:
ויעמד שפטים בארץ בכל ערי עמד עיר
יהודה הבצרות לעיר ועיר: ויאמר אמר
אל השפטים ראו מה אתם עשים ראה עשה

& sic ad pugnā vadā: tu aūt induere vestibus tuis. Mutatoq; rex israel habitu venit ad bellum. Rex aūt syrie preceperat ducibus equitatꝰ sui dicēs. Ne pugnetis contra minimū: aut cōtra maximū nisi contra solū regē israel: itaq; cū vidissent principes equitatus iosaphat: dixerunt. rex israel est iste. Et circundederunt eum dimicantes. At ille clamauit ad dñm: et auxiliatus est ei: atq; auertit eos ab illo. Cū eni vidissent duces equitatus ꝙ non esset rex israel reliquerunt eū. Accidit autem vt vnus e populo sagittā in incertū iaceret & percuteret regem israel inter ceruicem & scapłas. At ille aurige suo ait. Cōuerte manū tuam & educ me de acie: quia vulneratus sum. Et finita est pugna in die illo. Porro rex isrł stabat in curru suo contra syros vsq; ad vesperam: & mortuꝰ est occidente sole. 19.

Reuersus est autē iosaphat rex iuda in domum suā pacifice in hierusalē. Cui occurrit iehu filius anani vidēs & ait ad eum. Impio pbes auxiliū: & his qui oderūt dñm amicitia iūgeris & idcirco iram quidem domini merebaris: sed bona opera inuēta sunt in te: eo ꝙ abstuleris lucos de terra iuda: & preparaueris cor tuū vt requireres deū. Habitauit ergo iosaphat in hierusalem. Rursumq; egressus est ad ppłm de bersabee vsq; ad montē ephraim et reuocauit eos ad dñm deū patrum suorum: constituitq; iudices terre in cunctis ciuitatibus iuda munitis per singula loca: & precipiens iudicibus: videte ait qd faciatis.

ꝛ ingrediar in bellum: ꝛ tu induere
καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἔνδυσαι
vestibus tuis. ꝛ mutatus ē rex israel:
τὸν ἱματισμόν σου. καὶ ἠλλοιώθη βασιλεὺς ἰσραήλ,
ꝛ ingressus ē in bellum. ꝛ rex syrie
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον. καὶ βασιλεὺς συρίας
pcepit pricipibꝰ curruū suoꝝ dicens:
ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσι τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ λέγων,
ne pugnetis cōtra puū ꝛ magnū: sed
μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν, ἀλλ' ἢ τὸν
regem israel solum. ꝛ factū ē postꝙ viderūt
βασιλέα ἰσραὴλ μονώτατον. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ
principes curruū iosaphat: ꝛ ipsi
ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων τὸν ἰωσαφάτ, καὶ αὐτοὶ
dixerūt: rex israel est. ꝛ circūdederūt eum
εἶπον, βασιλεὺς ἰσραήλ ἐστιν. καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν
vt dimicarēt. ꝛ clamauit iosaphat: ꝛ dñs
τοῦ πολεμεῖν. καὶ ἐβόησεν ἰωσαφάτ, καὶ κύριος
saluauit eum: ꝛ auertit eos deus ab il
ἔσωσεν αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀπ' αὐ
lo. ꝛ factū ē postꝙ viderūt pncipes curru
τοῦ. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμά-
um: ꝙ nō erat rex israel: ꝛ auersi sunt
των, ὅτι οὐκ ἦν ὁ βασιλεὺς ἰσραήλ, καὶ ἀπέστρεψαν
ab eo. ꝛ tetendit vir dextere arcū ꝛ pcus-
ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἐνέτεινεν ἀνὴρ εὐστόχως τόξον καὶ ἐπά-
sit regem israel inter pulmonem
ταξε τὸν βασιλέα ἰσραὴλ ἀναμέσον τοῦ πνεύμονος
ꝛ inter thoracē. ꝛ ait rex
καὶ ἀναμέσον τοῦ θώρακος. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
aurige: cōuerte manū tuam ꝛ educ me
τῷ ἡνιόχῳ, ἐπίστρεφε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐξάγαγέ με
de pugna: qm̄ vulneratus sum. ꝛ fini-
ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι τετραυμάτισμαι. καὶ ἐτρο-
ta est pugna in die illo. ꝛ rex
πώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ὁ βασιλεὺς
israel erat stās in curru e cōtrario syri-
ἰσραὴλ ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξεναντίας συρί-
e vsq; ad vespam: ꝛ mortuꝰ ē occidēte sole.
ας ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέθανε δύνοντος τοῦ ἡλίου. Ca.19.
Et reuersus est iosaphat rex iuda in
Καὶ ἀπέστρεψεν ἰωσαφὰτ βασιλεὺς ἰούδα εἰς
domū suam in pace in hierusalem. ꝛ egressꝰ ē
τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἐξῆλθεν
in occursum eius ieu filiꝰ anani ꝓpheta.
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ἰηοῦ ὁ τοῦ ἀνανὶ ὁ προφήτης.
ꝛ ait ad regē iosaphat: si pctō-
καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτω-
ri tu pbes auxiliū: vel illi q̄ hītus ē odio a dño tu amicitia
λῷ σὺ βοηθεῖς, ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου σὺ φιλιά-
iūgeris? ꝓpter hoc facta est in te ira dñi. sed
ζεις; διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ κυρίου. ἀλλ'
sermōes boni inuēti sunt in te qm̄ abstulisti lu-
ἢ λόγοι ἀγαθοὶ εὑρέθησαν ἐν σοὶ ὅτι ἐξῆρες τὰ ἄλ-
cos de terra iuda: ꝛ direxisti cor
ση ἀπὸ τῆς γῆς ἰούδα, καὶ κατεύθυνας τὴν καρ-
tuū vt requireres dñm. ꝛ hītauit io-
δίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν κύριον. καὶ κατῴκησεν ἰω-
saphat in hierusalem: ꝛ rursus egressus ē ad popu
σαφὰτ ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λα-
lū de bersabee vsq; ad mōtē ephraim: ꝛ cōuer
ὸν ἀπὸ βηρσαβεὲ ἕως ὄρους ἐφραΐμ, καὶ ἐπέστρε-
tit eos ad dñm deū patrum suo
ψεν αὐτοὺς ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐ-
rum: ꝛ cōstituit iudices in cūctis ciuitati
τῶν. καὶ κατέστησε κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλε-
bus iuda munitis in ciuitate ꝛ ciuitate.
σιν ἰούδα ταῖς ὀχυραῖς ἐν πόλει καὶ πόλει.
ꝛ dixit iudicibus: videte qd vos facitis:
καὶ εἶπεν τοῖς κριταῖς, ἴδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε,

qm̄ nō hoī vos iudicatis ſed dño: ⁊ vo
ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ὑμεῖς κρίνετε ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ, καὶ με
biſcum verba iudicii: ⁊ nūc ſit timoꝛ do
θ' ὑμῶν λόγοι κρίσεως; καὶ νῦν γενέσθω ὁ φόβος κυ=
mini ſup vos ⁊ cuſtodite ⁊ facite: qm̄ non
ρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ φυλάσσετε καὶ ποιεῖτε, ὅτι οὐκ
eſt cū dño deo noſtro iiuſticia: nec admirari pſo=
ἔστι μετὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀδικία, οὐδὲ θαυμάσαι πρό
nam: nec accipe munera. ⁊ in hieruſalem cō
σωπον, οὐδὲ λαβεῖν δῶρα. καί γε ἐν ἱερουσαλὴμ κα
ſtituit ioſaphat de leuitis ⁊ ſacerdotibꝫ
τέστησεν ἰωσαφὰτ ἐκ τῶν λευιτῶν καὶ τῶν ἱερέων
⁊ patriarchis iſrael in iudiciū dn̄i ⁊
καὶ τῶν πατριαρχῶν ἰσραὴλ εἰς κρίσιν κυρίου καὶ
in iuſtificationē vt iudicarēt hītantes hieruſa=
εἰς δικαίωσιν τοῦ κρίνειν τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσα
lem. ⁊ p̄cepit eis dicens: ſic agite
λήμ. καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων, οὕτως ποιήσα
in timoꝛe dn̄i in veritate ⁊ in coꝛde pleno
τε ἐν φόβῳ κυρίου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ πλήρει
ois vir iudiciū veniēs ad vos fra
πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐρχομένην ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελ=
trū veſtroꝝ q̄ hītant in vꝛbibus ſuis:
φῶν ὑμῶν τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν,
inter ſanguinē ⁊ ſanguinē: ⁊ inter p̄ce=
ἀναμέσον αἵματος καὶ αἵματος, καὶ ἀναμέσον προστάγ
ptū ⁊ mādatū: ⁊ in iuſtificatiōes ⁊ iu=
ματος καὶ ἐντολῆς, καὶ εἰς τὰ δικαιώματα καὶ κρί
dicia. ⁊ diſtinguetis eis: ⁊ nō peccabūt
ματα. καὶ διαστελεῖτε αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἁμαρτήσονται τῷ
dño: ⁊ non erit ira ſup vos ⁊ ſup fra
κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὀργὴ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελ
tres veſtros. ſic agite: ⁊ non peccabitis.
φοὺς ὑμῶν. οὕτως ποιήσατε, καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθε.
⁊ ecce amarias ſecerdos dux in vobis in om=
καὶ ἰδοὺ ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς ἡγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πάν
ne verbū dn̄i. ⁊ zabadias filius iſmael dux
τα λόγον κυρίου. καὶ ζαβαδίας ὁ υἱὸς ἰσμαὴλ ἡγού=
domui iuda in oē verbū regis.
μενος τῷ οἴκῳ ἰούδα εἰς πάντα λόγον τοῦ βασιλέως.
⁊ ſcribe leuite corā vobis: agite viriliter ⁊
καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ λευῖται ἐνώπιον ὑμῶν, ἀνδρίζεσθε καὶ
facite: ⁊ erit dn̄s cū bono.
ποιεῖτε, καὶ ἔσται κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ. Ca. 20.

ET poſt hec venerunt filii moab ⁊ filii ammon:
Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ μωὰβ καὶ υἱοὶ ἀμμών,
⁊ cum eis de āmanitis cōtra ioſaphat in pu=
καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀμμανιτῶν ἐπὶ ἰωσαφὰτ εἰς πόλε
gnā. ⁊ venerūt ⁊ nūciauerūt ioſaphat dicētes: venit
μον. καὶ ἦλθον καὶ ἀπήγγειλαν τῷ ἰωσαφὰτ λέγοντες, ἥκει
cōtra te multitudo multa de trans mare de ſy=
ἐπὶ σὲ πλῆθος πολὺ ἐκ τοῦ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ συ
ria: ⁊ ecce ſunt in aſaſanthamar: ipſa eſt engadi.
ρίας, καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐν ἀσασανθαμάρ, αὕτη ἐστὶν ἐνγαδί.
⁊ timuit ioſaphat: ⁊ dedit faciem ſuā ad
καὶ ἐφοβήθη ἰωσαφάτ, καὶ ἔδωκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκ
querendū dn̄m. ⁊ p̄dicauit ieiuniū in vniuerſa iuda:
ζητῆσαι τὸν κύριον. καὶ ἐκήρυξεν νηστείαν ἐν παντὶ ἰούδα,
⁊ cōgregatꝰ ē iudas vt q̄reret dn̄m. ⁊ venerūt ex oī=
καὶ συνήχθη ἰούδας ἐκζητῆσαι τὸν κύριον. καὶ ἦλθον ἐκ πα
bus vꝛbibus iuda ad q̄rendū dn̄m. ⁊ ſtetit io=
σῶν τῶν πόλεων ἰούδα ζητῆσαι τὸν κύριον. καὶ ἀνέστη ἰω=
ſaphat in cōtione iuda in hieruſalē: in domo do
σαφὰτ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἰούδα ἐν ἱερουσαλήμ, ἐν οἴκῳ κυ=
mini ante faciem atrii noui. ⁊ dixit: dñe
ρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς. καὶ εἶπε, κύριε
deus patrū nr̄oꝝ nōne tu es ipſe deus in celo:
ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν οὐχὶ σὺ εἶ αὐτὸς θεὸς ἐν οὐρανῷ,
⁊ dn̄aris cūctis regnis gentiū: in
καὶ ἐξουσιάζεις πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν; καὶ ἐν τῇ
manu tua foꝛtitudo ⁊ potentia: ⁊ nō eſt apud te vt
χειρί σου ἰσχὺς καὶ δυναστεία, καὶ οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ τοῦ

Non enim hoīs exercetis iudicium ſed domini: et q̄dcūq; iudicaueritis in vos redundabit. Sit timor domini vobiſcū & cū diligentia cūcta facite. Nō ē eni apud dn̄m deū nr̄m iniquitas nec pſonarū acceptio: nec cupido munerū. In hieruſalē q̄q; conſtituit ioſaphat leuitas & ſacerdotes & pricipes familiarū ex iſrael vt iudicium & cauſam dn̄i iudicarēt habitatoribus eius: p̄cepitq; eis dicens. Sic agetis in timore dn̄i fideliter & corde pfecto. Omnē cauſam q̄ venerit ad vos fratrū vroꝝum qui habitant in vrbibꝰ ſuis: inter cognationem & cognationē vbicūq; q̄ſtio eſt de lege: de mandato: de cerimoniis: de iuſtificationibꝰ oſtendite eis: vt non peccēt in dn̄m: & ne veniat ira ſup vos & ſup frēs vr̄os. Sic ergo agētes nō peccabitis. Amarias aūt ſacerdos & pōtifex vr̄: in his q̄ ad dn̄m ptinent p̄ſidebit: Porro zabadias filiꝰ hiſmael q ē dux ī domo iuda: ſup ea opa erit q̄ ad regis officiū pertinet. Habetiſq; magiſtros leuitas corā vobis cōfortamini & agite diligēt: & erit dn̄s cū bonis. 20.

POſt hec cōgregati ſūt filii moab & filii āmō & cū eis de āmonitis ad ioſaphat vt pugnarēt contra eū. Veneruntq; nūcii: & īdicauerūt ioſaphat dicētes. Venit cōtra te multitudo magna de his locis q̄ trans mare ſūt et de ſyria: & ecce cōſiſtūt ī aſaſonthamar: q̄ eſt ēgaddi. Ioſaphat āt timore pterritus totū ſe cōtulit ad rogandū dn̄m: & p̄dicauit ieiuniū vniūſo iuda. Cōgregatuſq; ē iudas ad deprecādū dn̄z: ſed & oēs de vrbibꝰ ſuis venerūt ad obſecrādū eū. Cunq; ſtetiſſet ioſaphat ī medio cetu iude & hierl'm in domo dn̄i āte atriū nouū ait. Dn̄e deꝰ patrū nr̄orū tu es deꝰ ī celo: & dn̄aris cūctis regnis gētiū. In manu tua eſt fortitudo & potētia: nec q̄ſq̄ tibi pōt reſiſtere. Nō=

כִּי לֹא לְאָדָם תִּשְׁפְּטוּ כִּי לַיהוָה
וְעִמָּכֶם בִּדְבַר מִשְׁפָּט׃ וְעַתָּה יְהִי
פַחַד יְהוָה עֲלֵיכֶם שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי
אֵין עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַוְלָה וּמַשֹּׂא
פָנִים וּמִקַּח שֹׁחַד׃ וְגַם בִּירוּשָׁלַםִ
הֶעֱמִיד יְהוֹשָׁפָט מִן הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים
וּמֵרָאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט
יְהוָה וְלָרִיב וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלָםִ׃ וַיְצַו
עֲלֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה תַעֲשׂוּן בְּיִרְאַת
יְהוָה בֶּאֱמוּנָה וּבְלֵבָב שָׁלֵם׃ וְכָל רִיב
אֲשֶׁר יָבוֹא עֲלֵיכֶם מֵאֲחֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים
בְּעָרֵיהֶם בֵּין דָּם לְדָם בֵּין תּוֹרָה
לְמִצְוָה לְחֻקִּים וּלְמִשְׁפָּטִים וְהִזְהַרְתֶּם
אֹתָם וְלֹא יֶאְשְׁמוּ לַיהוָה וְהָיָה קֶצֶף
עֲלֵיכֶם וְעַל אֲחֵיכֶם כֹּה תַעֲשׂוּן וְלֹא
תֶאְשָׁמוּ׃ וְהִנֵּה אֲמַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ
עֲלֵיכֶם לְכֹל דְּבַר יְהוָה וּזְבַדְיָהוּ בֶן
יִשְׁמָעֵאל הַנָּגִיד לְבֵית יְהוּדָה לְכֹל
דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְשֹׁטְרִים הַלְוִיִּם לִפְנֵיכֶם
חִזְקוּ וַעֲשׂוּ וִיהִי יְהוָה עִם הַטּוֹב׃
וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן בָּאוּ בְנֵי
מוֹאָב וּבְנֵי עַמּוֹן וְעִמָּהֶם מֵהָעַמּוֹנִים
עַל יְהוֹשָׁפָט לַמִּלְחָמָה׃ וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּידוּ
לִיהוֹשָׁפָט לֵאמֹר בָּא עָלֶיךָ הָמוֹן
רָב מֵעֵבֶר לַיָּם מֵאֲרָם וְהִנָּם בְּחַצְצוֹן
תָּמָר הִיא עֵין גֶּדִי׃ וַיִּרָא וַיִּתֵּן
יְהוֹשָׁפָט אֶת פָּנָיו לִדְרוֹשׁ לַיהוָה
וַיִּקְרָא צוֹם עַל כָּל יְהוּדָה׃ וַיִּקָּבְצוּ
יְהוּדָה לְבַקֵּשׁ מֵיְהוָה גַּם מִכָּל עָרֵי
יְהוּדָה בָּאוּ לְבַקֵּשׁ אֶת יְהוָה׃ וַיַּעֲמֹד
יְהוֹשָׁפָט בִּקְהַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַםִ
בְּבֵית יְהוָה לִפְנֵי הֶחָצֵר הַחֲדָשָׁה׃
וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ הֲלֹא
אַתָּה הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וְאַתָּה
מוֹשֵׁל בְּכֹל מַמְלְכוֹת הַגּוֹיִם וּבְיָדְךָ
כֹּחַ וּגְבוּרָה וְאֵין עִמְּךָ לְהִתְיַצֵּב׃ הֲלֹא

שָׁפַט
הָיָה
נָשָׂא
לָקַח
עָמַד
רוּב שׁוּב
צָוָה עָשָׂה
אָמַן
בּוֹא
עִיר יָרָה
צָוָה שָׁפַט
זָהַר אָשַׁם
נָגַד
פָּנָה
הָיָה
Cap. xx.
בּוֹא
לָחַם בּוֹא
נָגַד
הִנֵּה
נָתַן
פָּנָה
קָרָא קָבַץ
עִיר
עָמַד
אָמַר
מָשַׁל מָלַךְ
כּוֹחַ גָּבַר

אַתָּה אֱלֹהֵינוּ הוֹרַשְׁתָּ אֶת יֹשְׁבֵי יָרַשׁ
הָאָרֶץ הַזֹּאת מִלִּפְנֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וַתִּתְּנָהּ לְזֶרַע אַבְרָהָם אֹהַבְךָ לְעוֹלָם׃ נָתַן עָלַם
וַיֵּשְׁבוּ בָהּ וַיִּבְנוּ לְךָ בָּהּ מִקְדָּשׁ בָּנָה קָדַשׁ
לְשִׁמְךָ לֵאמֹר׃ אִם תָּבוֹא עָלֵינוּ רָעָה בוֹא רוּעַ
חֶרֶב שְׁפוֹט וְדֶבֶר וְרָעָב נַעַמְדָה לִפְנֵי שָׁפַט עָמַד
הַבַּיִת הַזֶּה וּלְפָנֶיךָ כִּי שִׁמְךָ בַּבַּיִת פָּנָה
הַזֶּה וְנִזְעַק אֵלֶיךָ מִצָּרָתֵנוּ וְתִשְׁמַע צָעַק צוּר
וְתוֹשִׁיעַ׃ וְעַתָּה הִנֵּה בְנֵי עַמּוֹן וּמוֹאָב שָׁמַע יָשַׁע
וְהַר שֵׂעִיר אֲשֶׁר לֹא נָתַתָּה לְיִשְׂרָאֵל נָתַן
לָבוֹא בָהֶם בְּבֹאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בּוֹא
כִּי סָרוּ מֵעֲלֵיהֶם וְלֹא הִשְׁמִידוּם׃ סוּר שָׁמַד
וְהִנֵּה הֵם גֹּמְלִים עָלֵינוּ לָבוֹא לְגָרְשֵׁנוּ
מִיְּרֻשָּׁתְךָ אֲשֶׁר הוֹרַשְׁתָּנוּ׃ אֱלֹהֵינוּ יָרַשׁ
הֲלֹא תִשְׁפָּט בָּם כִּי אֵין בָּנוּ כֹּחַ לִפְנֵי שָׁפַט כֹּחַ
הֶהָמוֹן הָרָב הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ וַאֲנַחְנוּ הָמַן
לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ׃ וְכָל בּוֹא יָדַע
יְהוּדָה עֹמְדִים לִפְנֵי יְהוָה גַּם טַפָּם עָשָׂה
נְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם׃ וְיַחֲזִיאֵל בֶּן זְכַרְיָהוּ טָפַף
בֶּן בְּנָיָה בֶּן יְעִיאֵל בֶּן מַתַּנְיָה הַלֵּוִי נָשָׂה
מִן בְּנֵי אָסָף הָיְתָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה הָיָה
בְּתוֹךְ הַקָּהָל׃ וַיֹּאמֶר הַקְשִׁיבוּ כָל אָמַר קָשַׁב
יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם וְהַמֶּלֶךְ
יְהוֹשָׁפָט כֹּה אָמַר יְהוָה לָכֶם אַתֶּם
אַל תִּירְאוּ וְאַל תֵּחַתּוּ מִפְּנֵי הֶהָמוֹן יָרֵא חָתַת
הָרָב הַזֶּה כִּי לֹא לָכֶם הַמִּלְחָמָה כִּי פָּנָה לָחַם
לֵאלֹהִים׃ מָחָר רְדוּ עֲלֵיהֶם הִנָּם יָרַד הִנֵּה
עֹלִים בְּמַעֲלֵה הַצִּיץ וּמְצָאתֶם עָלָה
אֹתָם בְּסוֹף הַנַּחַל פְּנֵי מִדְבַּר יְרוּאֵל׃ דָּבַר
לֹא לָכֶם לְהִלָּחֵם בָּזֹאת הִתְיַצְּבוּ לָחַם יָצַב
עִמְדוּ וּרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת יְהוָה עִמָּכֶם רָאָה יָשַׁע
יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם אַל תִּירְאוּ וְאַל יָרֵא
תֵּחַתּוּ מָחָר צְאוּ לִפְנֵיהֶם וַיהוָה חָתַת יָצָא
עִמָּכֶם׃ וַיִּקֹּד יְהוֹשָׁפָט אַפַּיִם אַרְצָה פָּנָה קָדַד
וְכָל יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם נָפְלוּ אַף
לִפְנֵי יְהוָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה׃ וַיָּקֻמוּ שָׁחָה קוּם

ne tu deus nr̄ interfeci-
ſti omnes habitatores ∞
terre huius coram po-
pulo tuo iſrael: ∞∞∞∞
& dediſti eā ſemini abraā
amici tui in ſempiternū:
Habitaueruntq̧ in ea: &
extruxerūt in illa ſctūa-
riū nomini tuo dicētes.
Si irruerit ſup nos ma-
la: gladius iudicii: peſti-
lētia & fames: ſtabimus
corā domo hac in con
ſpectu tuo in q̄ inuocatū
eſt nomē tuū: & clama-
bimus ad te in tribulatio
nibꝰ noſtris: & exaudies
nos ſaluoſq̧ facies. Nūc
igitur ecce filii ammō &
moab et mons ſeyr per
quos nō cōceſſiſti iſrael
vt trāſirent quādo egre-
diebātur de egypto: ſed
declinauerūt ab eiſ & nō
interfecerūt illos. E cō-
trario agūt et nitūtur eii
cere nos de poſſeſſione
quā tradidiſti nobis deꝰ
nr̄. Ergo non iudicabis
eos? In nobis qdē non
eſt tāta fortitudo vt poſſi
mus huic multitudini re
ſiſtere q̄ irruit ſup nos.
Sed cū ignoremꝰ quid
agere debeamꝰ hoc ſolū
habemꝰ reſidui vt oclos
nr̄os dirigamꝰ ad te. Oīs
vero iuda ſtabat coram
dn̄o cū puulis & vxori
bꝰ & liberis ſuis. Erat aūt
iazihel filiꝰ zacharie fi
lii banaie filii ichihel fi
lii mathanie leuites de
filiis aſaph: ſup quē fa
ctus ē ſpūs dn̄i in medio
turbe: & ait. Attendite
oīs iuda: & q habitatis ī
hieruſalē: & tu rex ioſa
phat. Hec dicit dn̄s vo
bis. Nolite timere nec
paueatis hāc multitudi
nē. Non eſt enī vr̄a pu
gna: ſed dei. Cras deſcē
detis cōtra eos. ∞∞∞∞∞
Aſcenſuri enī ſunt p cli
uū noīe ſeis: & iuenietis
illos in ſūmitate torrē-
tis q eſt cōtra ſolitudinē
hieruhel. Nō enim eri-
tis vos qui dimicabitis:
ſed tantūmodo cōfidēter
ſtate: & videbitis auxi-
liū dn̄i ſup vos. O iuda
& hierl̄m nolite time-
re nec paueatis. Cras
egredimini cōtra eos:
& dn̄s erit vobiſcū. Io-
ſaphat ergo ∞∞∞∞∞∞
et iuda & oēs habitato
res hierl̄z ceciderūt ꝓni
in terrā corā dn̄o & ado
rauerunt eum. Porro ∞

reſiſtat tibi. nōne tu es deus nr̄ q̄ interfeciſti
ἀντιστῆναί σοι. οὐχὶ σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐξολοθρεύσας τοὺς
habitantes terrā hanc a facie populi
κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ
tui iſrael: ⁊ dediſti eam ſemini abraam
σου ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκας αὐτὴν τῷ σπέρματι ἀβραὰμ τῷ
amico tuo in ſeculū: ⁊ habitauerūt in ea: ⁊ edifi
φίλῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα; καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ, καὶ ᾠκο-
cauerūt tibi in ea ſanctuariū noī tuo dicentes:
δόμησάν σοι ἐν αὐτῇ ἁγίασμα τῷ ὀνόματί σου λέγοντες,
ſi irruerint ſup nos mala: gladius: iudiciū: mors: fa
ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακά, ῥομφαία, κρίσις, θάνατος, λι
mes: ſtabimus coram domo hac ⁊ coram te:
μός, στησόμεθα ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου,
qm̄ nomē tuū inuocatū eſt in loco hoc: ⁊
ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ
clamabimus ad te a tribulatiōe nr̄a: ⁊ exaudies ⁊
βοήσομεν πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως ἡμῶν, καὶ ἀκούσῃ καὶ
ſaluabis. ⁊ nūc ecce filii ammon ⁊ moab ⁊ mōs ſeir:
σώσεις. καὶ νῦν ἰδοὺ οἱ υἱοὶ ἀμμὼν καὶ μωὰβ καὶ ὄρος σηείρ,
in quos nō dediſti iſrael vt trāſirēt p eos qn̄ egre
εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τῷ ἰσραὴλ διελθεῖν δι' αὐτῶν ἐν τῷ ἐκ-
diebātur ipſi de terra egypti: qm̄ declinauerūt ab e
πορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου, ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐ
is ⁊ non interfecerūt illos: ⁊ ecce ipſi aggrediū
τῶν καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχει
tur cōtra nos venire ⁊ eiicere nos a poſ-
ροῦσιν ἐφ' ἡμᾶς τοῦ ἐλθεῖν καὶ ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κλη
ſeſſiōe noſtra: quā dediſti nobis: dn̄e deꝰ noſter nō iu-
ρονομίας ἡμῶν, ἧς δέδωκας ἡμῖν, κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ κρι
dicabis in eis: qm̄ nō eſt nobis fortitudo ad reſiſtēdū cōtra
νεῖς ἐν αὐτοῖς; ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰσχὺς τοῦ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ
multitudinē multā hanc q̄ venit ſup nos: ⁊ nō ſci
πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο τὸ ἐλθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ οἴδα-
mus qd faciemus: qm̄ in te oculi noſtri. ⁊
μεν τί ποιήσομεν, ὅτι ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. καὶ
oīs iuda ſtetit corā dn̄o: ⁊ puuli eorum
πᾶς ἰούδα εἱστήκει ἔναντι κυρίου, καὶ τὰ παιδία αὐτῶν
⁊ vxores eorum ⁊ filii eorū. ⁊ ieziel filius
καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν. καὶ ἰεζιὴλ ὁ τοῦ
zacharie filii banaie filii ieiel filii maththanie leui
ζαχαρίου υἱοῦ βαναίου υἱοῦ ἰεϊὴλ υἱοῦ ματθανίου ὁ λευί-
tes de filiis aſaph: factus ē ſup eū ſpūs do
της ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀσάφ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυ
mini in cōcione: ⁊ dixit: audite oīs iuda
ρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ εἶπεν, ἀκούσατε πᾶς ἰούδα
⁊ q̄ habitatis in hierl̄m: ⁊ rex io
καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἰω
ſaphat. hec dicit dn̄s vobis: nō timeatis vos nec
σαφάτ. τάδε λέγει κς̄ ὑμῖν, μὴ φοβηθῆτε ὑμεῖς μηδὲ
formidetis a facie turbe multe huius:
πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου,
qm̄ nō vobis eſt acies: ſed deo. cras de-
ὅτι οὐχ ὑμῖν ἐστιν ἡ παράταξις, ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ. αὔριον κα
ſcēdite cōtra eos: ecce aſcendunt p aſcēſum
τάβητε ἐπ' αὐτούς, ἰδοὺ ἀναβαίνουσι κατὰ τὴν ἀνάβασιν
aſis: ⁊ inuenietis eos vos in ſūmitate torrētis iu-
ἀσίς, καὶ εὑρήσετε αὐτοὺς ὑμεῖς ἐπ' ἄκρου τοῦ χειμάρρου κα
xta faciem ſolitudinis ieriel: nō vobis ē pugnare
τὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου ἱεριήλ, οὐχ ὑμῖν ἐστι πολεμῆσαι
in hac: ſtate ⁊ intelligite ⁊ videte ſalutē dn̄i q̄
ἐν ταύτῃ, στῆτε καὶ σύνετε καὶ ἴδετε τὴν σωτηρίαν κῡ τὴν
vobiſcum: iuda ⁊ hierl̄m ne timeatis nec pauea-
μεθ' ὑμῶν, ἰούδα καὶ ἱερουσαλὴμ μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιᾶ
tis egredi cras in occurſum eorum: ⁊ dn̄s vobiſcum. ⁊
τε ἐξελθεῖν αὔριον εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν, καὶ κς̄ μεθ' ὑμῶν. καὶ
cadens ioſaphat in faciem in terrā: ⁊ oīs iu
κύψας ἰωσαφὰτ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πᾶς ἰού
da ⁊ hitantes hieruſalem: ceciderūt in faci
δα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλήμ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσω
em coram dn̄o vt adorarent dn̄m: ⁊ ſurrexeſt
πον ἔναντι κυρίου τοῦ προσκυνῆσαι τῷ κυρίῳ. καὶ ἀνέστησαν

leuite de filiis caath & de filiis core:
οἱ λευῖται ἀπὸ τῶν υἱῶν καὰθ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν κορηνῶν,
ad laudādū dn̄m deū israel in voce magna in excelsū
τοῦ αἰνεῖν κυρίω τῷ θεῷ ἰσραὴλ ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς ὕψος.
& surrexerūt mane: & egressi sūt in desertū thecoe.
καὶ ὤρθρισαν τοπρωΐ, καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον θεκωέ.
cū vero ꝓficiscerētur ipsi: stetit iosaphat & clamauit & di
ἐν δὲ τῷ ἐξελθεῖν αὐτούς, ἔστη ἰωσαφὰτ καὶ ἐβόησε καὶ εἶ
xit: audite me iuda & hītantes in hieru-
πεν, ἀκούσατέ μου ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ἱερου-
salem: credite dn̄o deo vestro: & fideles
σαλήμ, ἐμπιστεύσατε κυρίω τῷ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐμπιστευθή
eritis. credite in ꝓphetis eius: & ꝓsperabimini.
σεσθε. ἐμπιστεύσατε ἐν προφήταις αὐτοῦ, καὶ εὐοδωθήσεσθε.
& dans cōsiliū cum populo: statuit cantores
καὶ συμβουλευσάμενος μετὰ τοῦ λαοῦ, ἔστησε ψαλτῳδοὺς
& laudātes dn̄m: vt cōfiterētur & laudarēt dn̄z
καὶ αἰνοῦντας τὸν κύριον, τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν κυρίω
sanctū cū egrederētur ante exercitum. &
τῷ ἁγίῳ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι ἔμπροσθεν τῆς δυνάμεως. καὶ
dicebāt: cōfitemini dn̄o: qm̄ in eternū mīa
ἔλεγον, ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
eius. & cū cepissent laudē suā & con
αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἐξο
fessiōez: dedit dn̄s īsidias vt pugnarent cōtra
μολογήσεως, ἔδωκε κύριος ἔνεδρον τοῦ πολεμεῖν τοὺς
filios ammon & moab & mōtē seir q̄ egressi fuerāt cōtra
υἱοὺς ἀμμὼν καὶ μωὰβ καὶ ὄρος σηείρ τοὺς ἐξελθόντας ἐπὶ
iudā: & cōuersi sunt. & surrexerūt filii ammon &
ἰούδαν, καὶ ἐτροπώθησαν. καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ ἀμμὼν καὶ
moab aduersus hītantes montē seir: vt cōtererēt & dele
μωὰβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὄρος σηείρ, ἐκτρίψαι καὶ ἐξο-
rent eos & postq̄ ꝑdiderūt hītantes
λοθρεῦσαι αὐτούς. καὶ ὡς συνετέλεσαν τοὺς κατοικοῦντας
seir: surrexerūt adinuicē: & apphendit vir ꝓxi-
σηείρ, ἀνέστησαν ἐπ' ἀλλήλους, καὶ ἐλάβετο ἀνὴρ τοῦ πλη
muz suuz in corruptionē. & iudas venit in specu-
σίον αὐτοῦ εἰς διαφθοράν. καὶ ἰούδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν σκο-
lam in solitudiē: & aspexit & vidit multitudinē
πιὰν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἐπέβλεψε καὶ εἶδε τὸ πλῆθος,
& ecce oēs mortui q̄ ceciderūt in terra: n̄ erat
καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτωκότες ἐπὶ τῆς γῆς, οὐκ ἦν
saluatus. & venit iosaphat & popul' eius ad spoli
ἀνασωζόμενος. καὶ ἦλθεν ἰωσαφὰτ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλεῦ
andū spolia eorum: & inuenerūt iumēta multa & sarci
σαι τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ εὗρον κτήνη πολλὰ καὶ ἀποσκευ
nā & spolia & vasa desiderabilia. & diripuerunt si
ὴν καὶ σκῦλα καὶ σκεύη ἐπιθυμητά. καὶ ἐσκύλευσαν ἑαυ
bi. & fuerunt dies tres predantium spo
τοῖς. καὶ ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς προνομευόντων τὰ σκῦ
lia: qm̄ multa erāt. & die quarta cōgregati sunt
λα, διότι πολλὰ ἦν. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθη
in valle bn̄dictiōis: illic. n. bn̄dixerunt
σαν εἰς τὴν κοιλάδα τῆς εὐλογίας, ἐκεῖ γὰρ εὐλόγησαν τὸν
dn̄o. ꝓpter hoc vocauerūt nomē loci illius val
κύριον, διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου κοι
lis bn̄dictiōis vsq; in diē hanc. & reuersus ē oīs
λὰς εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐπέστρεψε πᾶς
vir iuda in hierusalē: & iosaphat dux eo-
ἀνὴρ ἰούδα εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἰωσαφὰτ ὁ ἡγούμενος αὐ-
rum reuersus ē in hierl'm in leticia magna: qm̄
τῶν ὑπέστρεψεν εἰς ἱερουσαλὴμ ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, ὅτι
uit ipsos dn̄s de inimicis suis. & ingressi sūt ī hieru
εν αὐτοὺς κς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθον εἰς ἱερου
in psalteriis & citharis & in tubis in domū dn̄i. & fact'
ἐν νάβλαις καὶ κινύραις καὶ ἐν σάλπιγξιν εἰς οἶκον κυ. καὶ ἐγένε
oz dn̄i sup vniuersa regna terre cū audissēt ip-
κστασις κυ ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἐν τῷ ἀκοῦσαι αὐ
pugnauit dn̄s cum inimicis isrl'. & fuit ī pace
ι ἐπολέμησε κς μετὰ τῶν ὑπεναντίων ἰηλ. καὶ εἰρήνευσεν
um iosaphat: & requiem dedit ei deus ei' ꝑ circuitū.
λεία ἰωσαφάτ, καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν.

leuite de filiis caath et de filiis chore laudabant dn̄m deum israel voce magna in excelsū. Cūq; mane surrexissent egressi sunt ꝑ desertū thecue. profectisq; eis stās iosaphat in medio eorū dixit. Audite me viri iuda: & omnes habitatores hierusalē. Credite in dn̄o deo vr̄o: & securi eritis: credite ꝓphetis eius: & cūcta euenīēt ꝓspera. Deditq; cōsiliū poplo & statuit cātores dn̄i vt laudarēt eū ī turmis suis et antecederent exercitū: ac voce consona dicerēt. Confitemini dn̄o: qm̄ in eternū misericordia eius. Cūq; cepissēt laudes canere vertit dn̄s īsidias eorū in semetip̄os filiorū. s. āmō et moab & montis seyr: q egressi fuerāt vt pugnarēt cōtra iudā & ꝑcussi sūt. Nāq; filii āmon & moab cōsurrexerūt aduersū habitatores montis seyr: vt interficerent & d̄lerēt eos. Cūq; hoc opē ꝑpetrassent: etiā in semetip̄os versi mutuis cōcidere vulnerib9. Porro iuda cum venisset ad speculā q̄ respicit solitudinē vidit ꝓcul oēm late regionē plenā cadaueribus: nec supesse quenq̄ q necē potuisset euadere. Venit ergo iosaphat et oīs ppl's cū eo ad d̄trahē da spolia mortuorū: & inuenerūtq; int' cadauera variā suppelectilē vestes q̄q; & vasa ꝑciosissima: & diripuerunt: ita vt oīa portare nō possēt: nec ꝑ tres dies spolia auferre ꝑ ꝑde magnitudīe: die āt q̄rto cōgregati sūt ī valle bn̄dictiōis. Etenī qm̄ ibi bn̄dixerūt dn̄o vocauerūt locū illū vall' bn̄dictiōis vsq; in p̄ntē diem. Reuersusq; ē oīs vir iuda & hītatorēs hierl'm & iosaphat ante eos ī hierl'm cum leticia magna eo q̄ d̄disset eis dn̄s gaudiū de inimicis suis. Ingressiq; sūt in hierl'm cū psalteriis et citharis & tubis ī domū dn̄i. Irruitāt pauor dn̄i sup vniuersa regna trarū cū audissēt q̄ pugnasset dn̄s cōtra inimicos isrl': qeuitq; regnū iosaphat & ꝓbuit ei de9 pacē ꝑ cir

הלוים מן בני הקהתים ומן בני
הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל
בקול גדול למעלה: וישכימו בבקר
ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד
יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי
ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם
ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו:
ויועץ אל העם ויעמד משררים
ליהוה ומהללים להדרת קדש
בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו
ליהוה כי לעולם חסדו: ובעת החלו
ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים
על בני עמון מואב והר שעיר הבאים
ליהודה וינגפו: ויעמדו בני עמון
ומואב על ישבי הר שעיר להחרים
ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר
עזרו איש ברעהו למשחית: ויהודה
בא על המצפה למדבר ויפנו אל
ההמון והנם פגרים נפלים ארצה
ואין פליטה: ויבא יהושפט ועמו
לבז את שללם וימצאו בהם לרב
ורכוש ובגדים וכלי חמדות וינצלו
להם לאין משא ויהיו ימים שלושה
בזזים את השלל כי רב הוא: וביום
הרביעי נקהלו לעמק ברכה כי שם
ברכו את יהוה על כן קראו את שם
המקום ההוא עמק ברכה עד היום:
וישבו כל איש יהודה וירושלם
ויהושפט בראשם לשוב אל
ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה
מאיביהם: ויבאו ירושלם בנבלים
ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה:
ויהי פחד אלהים על כל ממלכות
הארצות בשמעם כי נלחם יהוה
עם אויבי ישראל: ותשקט מלכות
יהושפט וינח לו אלהיו מסביב:

גדל עלה
שכם דבר
תקע יצא
אמן
נבא צלח
יעץ עמד
שור הלל
פנה
ידה עלם
חלל רנן
הלל ארב
בוא
נגף עמד
חרם
שמד כלה
ישב שחת
בוא צפה
פנה המן
פלט בוא
בזז מצא
רבב רכש
נצל נשא
היה יום
שלש
רבע קהל
קום
שוב
בוא
חצר
היה מלך
לחם
איב שקט
נוח סבב

וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט עַל יְהוּדָה בֶּן   מָלַךְ
שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ
וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַםִ
וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַּת שִׁלְחִי׃ וַיֵּלֶךְ
בְּדֶרֶךְ אָבִיו אָסָא וְלֹא סָר מִמֶּנָּה   סוּר
לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ אַךְ   עָשָׂה
הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ וְעוֹד הָעָם לֹא הֵכִינוּ   בָּמָה כוּן
לְבָבָם לֵאלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יְהוֹשָׁפָט הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים
הִנָּם כְּתוּבִים בְּדִבְרֵי יֵהוּא בֶּן חֲנָנִי   הִנֵּה כָּתַב
אֲשֶׁר הֹעֲלָה עַל סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃   עָלָה
וְאַחֲרֵי כֵן אֶתְחַבַּר יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ   חָבַר
יְהוּדָה עִם אֲחַזְיָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא
הִרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת׃ וַיְחַבְּרֵהוּ עִמּוֹ   רָשַׁע חָבַר
לַעֲשׂוֹת אֳנִיּוֹת לָלֶכֶת תַּרְשִׁישׁ   אֳנִיָּה הָלַךְ
וַיַּעֲשׂוּ אֳנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן גָּבֶר׃ וַיִּתְנַבֵּא   עָשָׂה נָבָא
אֱלִיעֶזֶר בֶּן דֹּדָוָהוּ מִמָּרֵשָׁה עַל
יְהוֹשָׁפָט לֵאמֹר כְּהִתְחַבֶּרְךָ עִם
אֲחַזְיָהוּ פָּרַץ יְהוָה אֶת מַעֲשֶׂיךָ   עָשָׂה
וַיִּשָּׁבְרוּ אֳנִיּוֹת וְלֹא עָצְרוּ לָלֶכֶת   שָׁבַר
אֶל תַּרְשִׁישׁ׃ וַיִּשְׁכַּב   Cap. xxi.
יְהוֹשָׁפָט עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם   שָׁכַב קָבַר
אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ   מָלַךְ
תַּחְתָּיו׃ וְלוֹ אַחִים בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט   אָח
עֲזַרְיָה וִיחִיאֵל וּזְכַרְיָהוּ וַעֲזַרְיָהוּ
וּמִיכָאֵל וּשְׁפַטְיָהוּ כָּל אֵלֶּה בְּנֵי
יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וַיִּתֵּן לָהֶם   נָתַן
אֲבִיהֶם מַתָּנוֹת רַבּוֹת לְכֶסֶף וּלְזָהָב   נָתַן רָבַב
וּלְמִגְדָּנוֹת עִם עָרֵי מְצֻרוֹת בִּיהוּדָה   עִיר צוּר
וְאֶת הַמַּמְלָכָה נָתַן לִיהוֹרָם כִּי הוּא   מָלַךְ
הַבְּכוֹר׃ וַיָּקָם יְהוֹרָם עַל מַמְלֶכֶת   בָּכַר קוּם
אָבִיו וַיִּתְחַזַּק וַיַּהֲרֹג אֶת כָּל אֶחָיו   חָזַק הָרַג
בֶּחָרֶב וְגַם מִשָּׂרֵי יִשְׂרָאֵל׃ בֶּן   שׂוּר
שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה יְהוֹרָם בְּמָלְכוֹ
וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ׃   שְׁמֹן שָׁנָה
וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר

cuitum. Regnauit igitur iosaphat super iudam & erat triginta quinque annorū cū regnare cepisset Viginti aūt & quinque annis regnauit in hierusalē & nomē matris ei9 azuba filia selachi. Et ambulauit in via patris sui asa: nec declinauit ab ea faciens q̄ placita erāt corā dño. Veruntamen excelsa non abstulit: & adhuc pp̄ls non direxerat cor suū ad dñm deū patrū suorum. Reliqua aūt gestorū iosaphat priorum & nouissimorum scripta sūt in verbis Iehu filii anani: que digessit in libro regū israel. Post hec iniit amicitias iosaphat rex iuda cum ochozia rege israel: cuius opera fuerunt impiissima: & particeps fuit vt faceret naues q̄ irēt in tharsis. Fecerūtque classem ī asiō gaber. Prophetauit aūt eliezer filius dodau de maresa ad iosaphat dicens. Quia habuisti fedus cum ochozia: percussit dñs opera tua: contriteque sunt naues nec potuerunt ire in tharsis. 21.

Dormiuit autem iosaphat cum patribus suis: & sepultus est cū eis in ciuitate dauid: regnauitque ioram filius eius pro eo: qui habuit fratres filios iosaphat: azariā et iahihel & zachariam et azariam et michael & saphatiā. Omnes hi filii iosaphat regis iuda. Deditque eis pater suus multa munera argenti & auri & pēsationes cū ciuitatibus munitissimis ī iuda. Regnū autem tradidit iorā eo q̄ esset primogenitus. Surrexit autem ioram super regnū patris sui. Cumque se cōfirmasset: occidit oēs fratres suos gladio & quosdā de pricipib9 isrl. Triginta duorū ānorū erat iorā cum regnare cepisset: & octo annis regnauit in hierusalem: ambulauitque in viis regum israel sicut

τ regnauit iosaphat sup iuda filius trigin
καὶ ἐβασίλευσεν ἰωσαφὰτ ἐπὶ τὸν ἰούδα υἱὸς τριάκον
ta τ quinque annoꝝ cū regnaret ipse: τ vigitti
τα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ εἴκοσι
τ quinque annis regnauit in hierusalem: τ nomen
καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα
matri eius azuba filia selei. τ ambulauit in
τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἀζουβὰ θυγάτηρ σελεΐ. καὶ ἐπορεύθη ἐν
viis asa patris sui. τ non declinauit
ταῖς ὁδοῖς ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐξέκλινεν
ab ipsis vt faceret rectū corā dño. verūtn̄
ἀπ' αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου. πλὴν
excelsa nō ablata sūt: τ adhuc popul9 nō direxerat
τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξήρθη, καὶ ἔτι ὁ λαὸς οὐ κατεύθυνεν τὴν
cor suum ad dñm deū patrum suorū.
καρδίαν αὐτῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
τ reliqui sermōes iosaphat primi τ nouissimi
καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι ἰωσαφὰτ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι
nōne scripti sunt in sermōib9 ieu filii anani: quos scri
οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις ἰηοῦ τοῦ ἀναμεῖ, οὓς κατέ
psit in libro regum israel. τ post hec
γραψεν ἐπὶ βιβλίου βασιλέων ἰσραήλ. καὶ μετὰ ταῦ
cōmunicauit iosaphat rex iuda cum ochozi
τα ἐκοινώνησεν ἰωσαφὰτ βασιλεὺς ἰούδα μετὰ ὀχοζί=
a rege israel. τ ipse egit impie ad faciendū.
ου βασιλέως ἰσραήλ. καὶ αὐτὸς ἠνόμησε τοῦ ποιῆσαι.
τ cōmunicauit cum ipso vt faceret naues τ
καὶ ἐκοινώνησε μετ' αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι πλοῖα καὶ πο
iret in tharsis. τ fecit naues in gesionga=
ρευθῆναι εἰς θαρσεῖς. καὶ ἐποίησε νῆας εἰς γαισιὼν γά
ber. τ ꝓphetauit eliezer fili9 dodiu de meri
βερ. καὶ προεφήτευσεν ἐλιέζερ ὁ τοῦ δωδίου ἐκ μαρι=
sa cōtra iosaphat dicens: quia cōmunicasti ochozia:
σὰ ἐπὶ ἰωσαφὰτ λέγων, ὡς ἐκοινώνησας τῷ ὀχοζίᾳ,
dissipauit dñs opera tua: τ cōtrite sunt na=
διέκοψε κύριος τὰ ἔργα σου, καὶ συνετρίβησαν αἱ νῆ=
ues: τ nō potuerunt ire in tharsis.
ες, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν τοῦ πορευθῆναι εἰς θαρσεῖς. Ca. 21.

Et dormiuit iosaphat cū patribus su
Καὶ ἐκοιμήθη ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων αὐ=
is: τ sepult9 ē cum patribus suis in ciuitate
τοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει
dauid: τ regnauit ioram filius eius ꝓ eo.
δαυίδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
τ ei fratres filii iosaphat: azarias τ ieiel τ
καὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ υἱοὶ ἰωσαφάτ, ἀζαρίας καὶ ἰεϊὴλ καὶ
zacharias τ michael τ saphatias. oēs hi
ζαχαρίας καὶ μιχαὴλ καὶ σαφατίας. πάντες οὗ=
filii iosaphat regis iuda. τ dedit e=
τοι υἱοὶ ἰωσαφὰτ βασιλέως ἰούδα. καὶ ἔδωκεν αὐ=
is iosaphat pater suus dona multa: ar
τοῖς ἰωσαφὰτ ὁ πατὴρ αὐτῶν δόματα πολλά, ἀρ=
gentū τ aurum: τ arma cū ciuitatib9 mu
γύριον καὶ χρυσίον, καὶ ὅπλα μετὰ πόλεων τε=
ratis in iuda. τ regnum dedit
τειχισμένων ἐν ἰούδα. καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν
ioram: qm̄ ipse ꝓmogenitus. τ surrexit io
τῷ ἰωράμ, ὅτι αὐτὸς ὁ πρωτότοκος. καὶ ἀνέστη ἰω=
ram sup regnū patris sui: τ cōfir
ρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκρα
mat9 ē: τ iterfecit oēs fratres su=
ταιώθη, καὶ ἀπέκτεινε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐ=
os in gladio: τ de ꝓncipibus isra
τοῦ ἐν ῥομφαίᾳ, καί γε ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ἰσρα=
el: fili9 exn̄s triginta τ duoꝝ annoꝝ ioram cū
ήλ, υἱὸς ὢν τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἰωρὰμ ἐν τῷ
regnaret ipse: τ octo annis regnauit in hie
βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱε
rusalem. τ ambulauit in via regum
ρουσαλήμ. καὶ ἐπορεύετο ἐν τῇ ὁδῷ βασιλέων
israel: sicut
ἰσραήλ, ὡς

egerat domus achaab: qm̄ filia achaab erat ipſi vxor.
ἐποίησεν οἶκος ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ ἀχαάβ ἦν αὐτῷ γυνή.
ꝛ fecit malū coꝛam dn̄o. ꝛ non voluit dn̄s ꝑ
καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυ. καὶ οὐκ ἐβούλετο κς ἐξο
dere domū dauid ꝑpter pactum quod inierat cū dd:
λοθρεῦσαι τὸν οἶκον δαδ διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ δαδ,
ꝛ queadmodū dixit ei vt daret eum lucernā ꝛ fi
καὶ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ δοῦναι αὐτὸν λύχνον καὶ τοῖς υἱ=
liis ſuis oībus diebus. in diebus illis rebel
οῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέ=
lauit edom de ſub manu iuda: ꝛ cōſtituit regē
στη ἐδὼμ ἀπὸ ὑποκάτωθεν χειρὸς ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν
ſup ſeipſos regem. ꝛ abiit ioꝛam cum pꝛīcipibus ſuis
ἐφ᾽ ἑαυτοὺς βασιλέα. καὶ ᾤχετο ἰωρὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ
ꝛ oēs currus ſui ꝛ ōis eq̄tatus q̄ ſecum.
καὶ πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ ἵππος ἡ μετ᾽ αὐτοῦ.
ꝛ factū eſt ꝛ ſurrexit ioꝛam: ꝛ ꝑcuſſit edom q̄ circū
καὶ ἐγένετο καὶ ἀνέστη ἰωράμ, καὶ ἐπάταξε τὸν ἐδὼμ τὸν κυ=
dabat ſe: ꝛ oēs pꝛīcipes curruum. ꝛ
κλοῦντα αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁρμάτων. καὶ
diſceſſit edom a manu iuda vſq̄ ad diē hanc.
ἀπέστη ἐδὼμ ἀπὸ χειρὸς ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
tunc receſſit lobna in tp̄e illo de ſub
τότε ἀπέστη λοβνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ ὑποκάτωθεν
manu ioꝛam: qm̄ reliq̄t dn̄m deū pa
χειρὸς ἰωράμ, ὅτι ἐγκατέλειπε κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέ
trum ſuoꝝ. et. n. ꝛ ipſe fecit excelſa in ciuitatib⁹
ρων αὐτοῦ. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν πόλεσιν
iuda. ꝛ foꝛnicari fecit h̄itantes hieruſalem:
ἰούδα. καὶ ἐξεπόρνευσεν τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσαλήμ,
ꝛ ſeduxit iudam. ꝛ venit ei ſcriptura
καὶ ἀπεπλάνησε τὸν ἰούδαν. καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐγγραφὴ
ab helia ꝑpheta dicente: hec dicit dn̄s
παρὰ ἡλιοῦ τοῦ προφήτου λέγοντος, τάδε λέγει κύριος
deus dauid patris tui: qm̄ nō ambulaſti in via
ὁ θεὸς δαυὶδ τοῦ πατρός σου, ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ
ioſaphat patris tui: ꝛ in viis aſa regis
ἰωσαφὰτ τοῦ πατρός σου, καὶ ἐν ὁδοῖς ἀσὰ βασιλέως
iuda: ꝛ ambulaſti in viis regis iſrael: ꝛ foꝛ=
ἰούδα, καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέως ἰσραήλ, καὶ ἐξε
nicari feciſti iudam ꝛ h̄itantes hieruſa=
πόρνευσας τὸν ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσα=
lem: queadmodū foꝛnicata eſt dom⁹ achaab: ꝛ fra=
λήμ, ὃν τρόπον ἐξεπόρνευσεν οἶκος ἀχαάβ, καὶ τοὺς ἀδελ
tres tuos filios patris tui bonos ſup te occi=
φούς σου υἱοὺς τοῦ πατρός σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέ
diſti: ꝑpter hoc ecce dn̄s ꝑcutiet te plaga ma
κτεινας, διὰ τοῦτο ἰδοὺ κύριος πατάξει σε πληγὴν με=
gna in ꝑplo tuo ꝛ in filiis tuis ꝛ in vxo
γάλην ἐν τῷ λαῷ σου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου καὶ ἐν ταῖς γυ
ribus tuis ꝛ in omni ſubſtātia tua: ꝛ tu eris in infir=
ναιξί σου καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου, καὶ σὺ ἔσῃ ἐν ἀρρω
mitatibus malis in īfirmitatib⁹ ventris tui: vſq̄ quo egrediāt
στίαις πονηραῖς ἐν ἀρρωστίαις κοιλίας σου, ἕως οὗ ἐξέλθῃ τὰ
viſcera tua ab infirmitate ex diebus in dies. ꝛ ſuſci
ἔντερά σου ἀπὸ τῆς ἀρρωστίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. καὶ ἐπή
tauit dn̄s in ioꝛā philiſtiī ꝛ arabas
γειρε κύριος ἐπὶ ἰωρὰμ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ τοὺς ἄραβας
ꝛ cōfines ethiopum: ꝛ aſcenderūt in iudam:
καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν αἰθιόπων, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ ἰούδαν,
ꝛ vaſtauerunt eum: ꝛ diripuerūt oēm
καὶ κατεδυνάστευσαν αὐτόν, καὶ ᾐχμαλώτευσαν πᾶσαν
ſubſtātiā quā īuenerūt in domo regis: ꝛ filios
τὴν ὕπαρξιν ἣν εὗρον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς
eius ꝛ filias eius: ꝛ nō relictus eſt ei filius
αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱὸς
niſi ioachaz iunioꝛ de filiis eius. ꝛ poſt hec om=
ἀλλ᾽ ἢ ἰωαχὰζ ὁ νεώτερος τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ μετὰ ταῦτα πάν
nia ꝑcuſſit eum dn̄s in ventre eius ī infirmitate ī q̄ n̄
τα ἐπάταξεν αὐτὸν κς ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ ἐν ἀρρωστίᾳ ἐν ᾗ οὐκ
eſt curatio. ꝛ factū eſt de diebus in dies: ꝛ poſtq̄
ἔστιν ἴασις. καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, καὶ ὡς

egerat dom⁹ achab. Filia quippe achab erat vxoꝛ eius. Et fecit malum in conſpectu dn̄i. Noluit aūt domin⁹ diſperdere domum dauid propter pactum quod inierat cum eo: & quia ꝑmiſerat vt daret ei lucernā & filiis ei⁹ in omni tēpoꝛe. In diebus illi⁹ rebellauit edō ne eſſet ſubditus iude: et cōſtituit ſibi regem. Cunq̄ trāſiret ioꝛā cū pꝛincipibus ſuis et cuncto equitatu qui erat ſecū: ſurrexit nocte & percuſſit edō: q ſe circūdederat: & oēs duces equitatus eius. Attamē rebellauit edō: ne eſſet ſub ditione iuda vſq̄ ad hāc diē. eo tēpoꝛe et lobna receſſit: ne eſſet ſub manu illi⁹. Dereliq̄rat enī dn̄m deū patrū ſuoꝝ: inſup et excelſa fabricat⁹ ē in vrbib⁹ iuda et foꝛnicari fecit habitatoꝛes hierl̄m & preuaricari iudā. Allate ſunt aūt ei litere ab helia ꝑpheta in q̄bus ſcriptum erat. Hec dicit dn̄s de⁹ dauid patris tui. qm̄ non ambulaſti in viis ioſaphat patris tui: & in viis aſa regis iuda: ſed inceſſiſti per iter regum iſrael: & foꝛnicari feciſti iudam & habitatoꝛes hieruſalē: imitatus foꝛnicationem domus achab inſup & fratres tuos domū patris tui melioꝛes te occidiſti: ecce dn̄s ꝑcutiet te plaga magna cū populo tuo: & filiis et vxoꝛib⁹ tuis: vniuerſaq̄ ſubſtātia tua. Tu aūt egrotabis peſſimo lāguoꝛe vteri: donec egrediātur vitalia tua paulatī ꝑ ſingulos dies. Suſcitauit ergo dn̄s cōtra ioꝛā ſpūm philiſtinoꝛum & arabū q cōfines ſunt ethiopibus: & aſcenderūt in terram iuda & vaſtauerūt eam. diripuerūtq̄ cūctā ſubſtātiā q̄ inuēta ē in domo regis: inſup et filios ei⁹ & vxoꝛes. Nec remāſit ei filius niſi ioachaz q minim⁹ natu erat. Et ſup hec oīa ꝑcuſit eū dominus alui lāguoꝛe inſanabili. Cunq̄ diei ſuccederet dies et tempoꝛum ſpacia voluerentur:

עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה
לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה׃
ולא אבה יהוה להשחית את בית
דויד למען הברית אשר כרת לדויד
וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו
כל הימים׃ בימיו פשע אדום מתחת
יד יהודה וימליכו עליהם מלך׃
ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב
עמו ויהי קם לילה ויך את אדום
הסובב אליו ואת שרי הרכב׃ ויפשע
אדום מתחת יד יהודה עד היום
הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא
מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי
אבתיו׃ גם הוא עשה במות בהרי
יהודה ויזן את ישבי ירושלם וידח
את יהודה׃ ויבא אליו מכתב מאליהו
הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי
דויד אביך תחת אשר לא הלכת
בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא
מלך יהודה׃ ותלך בדרך מלכי
ישראל ותזנה את יהודה ואת
ישבי ירושלם כהזנות בית אחאב
וגם את אחיך בית אביך הטובים
ממך הרגת׃ הנה יהוה נגף מגפה
גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל
רכושך׃ ואתה בחליים רבים
במחלה מעיך עד יצאו מעיך מן
החלי ימים על ימים׃ ויער יהוה
על יהורם את רוח הפלשתים
והערבים אשר על יד כושים׃
ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו את
כל הרכוש הנמצא לבית המלך
וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן
כי אם יהואחז קטן בניו׃ ואחרי
כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין
מרפא׃ ויהי לימים מימים וכעת

עשה היה
איש
שחת
כרת
נתן נור
יום
מלך
עבר שור
היה קום
נכה סבב
פשע
במה עיר
זנה נדח
בוא כתב
נבא
הלך
זנה
מן נגף
גדל בנה
נשה רכש
חלה רבב
חלה מעה
יום עור
עלה בקע
שבה מצא
שאר
רפא היה

צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו — יצא שנה
עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא — חלה מות
עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו: — רוע עשה
בן שלשים ושתים היה במלכו
ושמונה שנים מלך בירושלם
וילך בלא חמדה ויקברהו בעיר — קבר
דויד ולא בקברות המלכים:

Cap. xxij.

וימליכו יושבי ירושלם
את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל — מלך ישב
הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים — גדד בוא
למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם — חנה
מלך יהודה: בן ארבעים ושתים — רבע
שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת
מלך בירושלם ושם אמו עתליהו
בת עמרי: גם הוא הלך בדרכי בית
אחאב כי אמו היתה יועצתו — היה יעץ
להרשיע: ויעש הרע בעיני יהוה — רשע עשה
כבית אחאב כי המה היו לו יועצים — רוע היה
אחרי מות אביו למשחית לו: גם — שחת
בעצתם הלך וילך את יהורם בן — יעץ
אחאב מלך ישראל למלחמה על — לחם
חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו — נכה
הרמים את יורם: וישב להתרפא — שוב רפא
ביזרעאל כי המכים אשר הכהו
ברמה בהלחמו עם חזהאל מלך ארם — לחם
ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד
לראות את יהורם בן אחאב — ראה
ביזרעאל כי חלה הוא: ומאלהים
היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל — בוס
יורם ובבאו יצא עם יהורם אל — בוא
יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה
להכרית את בית אחאב: ויהי — כרת היה
כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא — שפט מצא
את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו — שור שרת
משרתים לאחזיהו ויהרגם: ויבקש — הרג בקש
את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא — לכד חבא

duorū annorū explect9 est circulus: & sic lōga cō sumpt9 tabe ita vt egere ret etiam viscera sua: lā guore pariter & vita car uit. Mortuusq; est in in firmitate pessima: & nō fecit ei ppl's fm morē cōbustiōis exeqas: sicut fecerat maiorib9 ei9. Tri ginta duorū ānorū fuit cū regnare cepisset & oc to ānis regnauit in hie rusalē. Ambulauitq; nō recte: & sepelierūt eū in ciuitate dd. verūtā nō ī sepulchro regū.

22\.

Constituerūt aūt ha bitatores hierl'm ocho ziā filiū ei9 minimū regē p eo. Oēs eni maiores natu q ante eū fuerāt inf fecerāt latrones arabū q irruerāt in castra. Re gnauitq; ochozias fili9 iorā regis iuda. Quadra ginta duorū ānorū erat ochozias cū reguare ce pisset: & vno anno re gnauit in hierl'm: & no mē mrīs ei9 athalia filia amri. Sed et ipe ingres sus ē p vias dom9 achab Mater eni ei9 īpulit eū vt īpie ageret. Fecit igi tur malum in cōspectu dñi sicut domus achab. Ipi eni fuerūt ei consi liarii post mortē patris sui in interitū ei9: ābula uitq; in cōsiliis eorū. Et prexit cū iorā filio A chab rege israel in bellū cōtra asael regē syrie in ramoth galaad: vl'nera uer̄tq; syri iorā. Qui re uersus est vt curaretur ī iezrael. Multas eni pla gas acceperat in supradi cto certamine. Igitur ochozias fili9 io ram rex iuda descendit vt inuiseret Iorā filiū achab in iezrael egrotantem. Volūtatis quippe fuit dei aduersus ocho ziā: vt veniret ad iorā: & cum venisset & egrederetur cū eo aduer sum iehu filium namsi: quem vnxit dominus vt deleret domū achab. Cum ergo euerteret iehu domum achab inuenit principes iuda & filios fratrum ochozie q ministrabāt ei et īterfe cit illos. Ipm q̄q; pqui rens ochoziam cōpre hendit latitantem

venit tēpus dierū suorū i diebus duob9 egressa sūt
ἦλθεν ὁ καιρὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ εἰς ἡμέρας δύο ἐξῆλθε τὰ
viscera sua cum ventre suo in īfirmitate sua. τ
ἔντερα αὐτοῦ μετὰ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ἐν ἀῤῥωστίᾳ αὐτ. καὶ
mortuus ē in infirmitatibus malis: τ nō fecit ei
ἀπέθανεν ἐν ἀῤῥωστίαις πονηραῖς, καὶ οὐκ ἐποίησεν αὐτῷ
populus suus funus τ cōbustionē iuxta cōbustionē
ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκφορὰν καὶ καῦσιν κατὰ τὴν καῦσιν τῶν
patrū eius. filius erat trigīta τ duorū annoꝝ iorā
πατέρων αὐτοῦ. υἱὸς ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἰωρὰμ
cū regnaret ipse: τ octo annis regnauit in hie
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱε
rusalem. τ mortuus ē in nō laude: τ sepultus ē i ci
ρουσαλὴμ. καὶ ἀπέθανεν ἐν οὐκ ἐπαίνῳ, καὶ ἐτάφη ἐν πό
uitate dauid: τ nō in sepulchris regum.
λει δαυίδ, καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων.

Ca. 22.

Et regem cōstituerūt hītantes in hierusalem
Καὶ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν ἱερουσαλὴμ
ochoziā filiū eius iuniorē pro eo: qm om
τὸν ὀχοζίαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν νεώτερον ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι πάν
nes seniores interfecit latrociniū qd venit
τας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινε τὸ λῃστήριον τὸ ἐπελθὸν
contra eos ab arabibus: τ in castris. τ
ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀράβων, καὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ
regnauit ochozias filius iorā regis iuda. fili9 exñs
ἐβασίλευσεν ὀχοζίας υἱὸς ἰωρὰμ βασιλέως ἰούδα. υἱὸς ὢν
quadraginta τ duoꝝ ānorū ochozias cū regnaret
τεσσαράκοντα καὶ δύο ἐτῶν ὀχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν
ipse: τ anno vno regnauit in hierusalem:
αὐτόν, καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ,
τ nomen matri eius gotholia: filia ambri. τ
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ γοθολία, θυγάτηρ ἀμβρί. καί
ipse ambulauit in viis domus achaab: qm mater
γε αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς οἴκου ἀχαάβ, ὅτι ἡ μήτηρ
eius fuit cōsiliatrix eius vt peccaret. τ fecit
αὐτοῦ ἦν σύμβουλος αὐτοῦ ἁμαρτάνειν. καὶ ἐποίησεν
ochozias malum in oculis dñi: sicut domus achaab.
ὀχοζίας τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, ὡς οἶκος ἀχαάβ.
qm ipsi fuerūt ei cōsiliarii postq̄ mortuus est
ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ σύμβουλοι μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν
pater eius vt pderent eum: τ in
πατέρα αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, καὶ ἐν ταῖς
cōsiliis eorū ambulauit. τ prexit ochozias cum io
βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη. καὶ ἐπορεύθη ὀχοζίας μετὰ ἰω
ram filio achaab rege israel in bellum cōtra azael re
ρὰμ υἱοῦ ἀχαὰβ βασιλέως ἰηλ εἰς πόλεμον ἐπὶ ἀζαὴλ βα
gem syrie in ramoth galaad. τ pcusserūt sagittarii
σιλέα συρίας εἰς ῥαμὼθ γαλαάδ. καὶ ἐπάταξαν οἱ τοξόται
iorā: τ reuersus ē ioram vt curaretur in iezrael a
τὸν ἰωράμ, καὶ ἐπέστρεψεν ἰωρὰμ τ ἰατρευθῆναι εἰς ἰεζρλ ἀπὸ
plagis qbus pcusserant eū syri in ramoth cū bel
τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν οἱ σύροι ἐν ῥαμὼθ ἐν τῷ πο
laret ipse cōtra azael regem syrie. τ ochozias filius io
λεμεῖν αὐτὸν πρὸς ἀζαὴλ βασιλέα συρίας. καὶ ὀχοζίας υἱὸς ἰω
ram rex iuda descendit ad videndū ioram filiū
ρὰμ βασιλεὺς ἰούδα κατέβη θεάσασθαι τὸν ἰωρὰμ υἱὸν
achaab in iezrael: qm egrotabat. τ a deo facta
ἀχαὰβ ἐν ἰεζραὴλ, ὅτι ἠῤῥώστει. καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένε
est subuersio ochozie vt veniret ad ioram. τ cū
το καταστροφὴ ὀχοζίου τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ἰωράμ. καὶ ἐν τῷ
venit ipse: egressus ē iorā cum eo cōtra iu filiū namesi
ἐλθεῖν αὐτόν, ἐξῆλθεν ἰωρὰμ μετ' αὐτ πρὸς ἰοῦ υἱὸν ναμεσσὶ
vnctū dñi: quē vnxit eū dñs vt deleret
χριστὸν κυρίου, ὃν ἔχρισεν αὐτὸν κύριος τοῦ ἐξολοθρεῦσαι τὸν
domū achaab. τ factū est cū vlcisceretur iu domū
οἶκον ἀχαάβ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκδικῆσαι τὸν ἰοῦ τὸν οἶκον
achaab: τ iuenit pricipes iuda τ fratres
ἀχαάβ, καὶ εὗρε τοὺς ἄρχοντας ἰούδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
ochozie q ministrabant ochozie: τ interfecit eos.
ὀχοζίου λειτουργοῦντας τῷ ὀχοζίᾳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς.
τ dixit iu vt quereret ochoziam: τ cōphenderūt eū
καὶ εἶπεν ἰοῦ τ ζητῆσαι τὸν ὀχοζίαν, καὶ κατέλαβον αὐτὸν

oñ curabatur in ſamaria. ⁊ adduxerūt eū ad iu: ⁊
I ἰατρευόμενον ἐν σαμαρείᾳ. καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς ἰοῦ, καὶ
interfecit eū: ⁊ ſepelierūt eū: qm̄ dixit filiꝰ eſt io
ἀπέκτεινεν αὐτόν, καὶ ἔθαψαν αὐτόν, ὅτι εἶπεν υἱός ἐστιν ἰω
4 c. ſaphat: qui queſiuit dn̄m in toto corde ſuo. ⁊
2. σαφάτ, ὅστις ἐζήτησεν τὸν κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ. καὶ
nō erat in domo ochozie: q̄ retineret virtutē de re=
οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ ὀχοζίου, κατισχῦσαι δύναμιν περὶ τῆς βα
gno. ⁊ gotholia mater ochozie vidit ꝙ mortuꝰ eſt
σιλείας. καὶ γοθολία ἡ μήτηρ ὀχοζίου εἶδεν ὅτι τέθνηκεν ὁ
filiꝰ ſuus: ⁊ ſurrexit ⁊ ꝑdidit omne ſemē re=
υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπώλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βα=
gni in domo iuda. ⁊ tulit ioſabeeth fi=
σιλείας ἐν τῷ οἴκῳ ἰούδα. καὶ ἔλαβεν ἰωσαβεαὶθ ἡ θυγά
lia regis ioas filiū ochozie: ⁊ furata eſt eū
τηρ τοῦ βασιλέως τὸν ἰωᾶς υἱὸν ὀχοζίου, καὶ ἔκλεψεν αὐ
de medio filioꝝ regis q̄ interficiebant
τὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων,
⁊ dedit eū ⁊ nutricē eius in cubiculo
καὶ ἔδωκεν αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμιείῳ τῶν
lectuloꝝ: ⁊ abſcōdit eū filia regis io=
κλινῶν, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως ἰω=
rā ioſabeeth ſoror ochozie vxor ioiade ſa
ρὰμ ἰωσαβεαὶθ ἡ ἀδελφὴ ὀχοζίου ἡ γυνὴ ἰωιαδὲ τοῦ ἱε
cerdotis. ⁊ abſcondit eū a facie gotholie
ρέως. καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου γοθολίας
⁊ nō interfecit eū. ⁊ fuit ioas abſconditus
καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἦν ἰωὰς κεκρυμμένος
cū ea in domo dei ſex ānis: ⁊ gotholia
μετ' αὐτῆς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἓξ ἔτη, καὶ γοθολία
regnauit ſup terram.
ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς. Ca. 23.

A Nn aūt āno ſeptimo cōfortatꝰ ē ioiade ⁊ ſum=
4. g. Ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἐνίσχυσεν ἰωιαδὲ καὶ ἔλα=
2. E pſit centuriones azarian filiū ioram: ⁊
βε τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν ἀζαρίαν υἱὸν ἰωράμ, καὶ τὸν
iſmael filiū ioanā: ⁊ azariam filiū obed: ⁊
ἰσμαὴλ υἱὸν ἰωανάν, καὶ τὸν ἀζαρίαν υἱὸν ὠβήδ, καὶ τὸν
maaſiā filiū adaie: ⁊ eliſaphat filiū zacharie.
μαασίαν υἱὸν ἀδαΐου, καὶ τὸν ἐλισαφὰτ υἱὸν ζαχαρί
⁊ accepit eos ſecū in domū dn̄i in
ου. καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς μετ' αὐτοῦ εἰς οἶκον κυρίου ἐν
federe. ⁊ circūdederūt iudan: ⁊ cōgregauerūt
διαθήκῃ. καὶ ἐκύκλωσαν τὸν ἰούδαν, καὶ συνήγαγον τοὺς
leuitas de cūctis vrbibus iuda: ⁊ princi=
λευΐτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ἰούδα, καὶ τοὺς ἄρχον
pes familiarū iſrael. ⁊ venit in hieruſa=
τας τῶν πατριῶν τοῦ ἰσραήλ. καὶ ἦλθεν εἰς ἱερουσα
lem: ⁊ iniit oīs eccleſia pactū in domo
λήμ, καὶ διέθετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία διαθήκην ἐν οἴκῳ τοῦ
dei cū rege. ⁊ dixit eis: ecce
θεοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἰδοὺ ὁ
filiꝰ regis regnet: ſicut locutꝰ eſt do=
υἱὸς τοῦ βασιλέως βασιλευσάτω, καθὼς ἐλάλησε κύ=
minꝰ ſup domū dauid. ⁊ nūc hic ſermo quē fa=
ριος ἐπὶ τὸν οἶκον δαυίδ. καὶ νῦν οὗτος ὁ λόγος ὃν ποι
cietis: tertia ꝑs ex vobis eant ad ſab=
ήσετε, τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευέσθωσαν τὸ σάβ=
batū ſacerdotū ⁊ leuitarū ⁊ ianitoꝝ
βατον τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν καὶ τῶν πυλωρῶν
in portis īntroituū: ⁊ tertia ꝑs in domo
ἐν ταῖς πύλαις τῶν εἰσόδων, καὶ τὸ τρίτον ἐν οἴκῳ
regis: ⁊ tertia ꝑs in porta media. ⁊
τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ. καὶ
oīs populus in atriis domꝰ dn̄i: ⁊ nemo ingre=
πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου, καὶ μηδεὶς εἰσελ=
diatur in domū dn̄i: niſi ſacerdotes ⁊ leuite ⁊
θέτω εἰς οἶκον κυρίου, εἰ μὴ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται καὶ
miniſtrantes leuitis: ipſi ingrediētur:
οἱ λειτουργοῦντες τοῖς λευΐταις, αὐτοὶ εἰσελεύσονται,
qm̄ ſcti ſūt: ⁊ oīs populus obſeruent
ὅτι ἅγιοί εἰσι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτωσαν

in ſamaria adductumq̄ ad ſe occidit & ſepelierūt eum: eo ꝙ eſſet filius ioſaphat: qui q̄ſierat dn̄m in toto corde ſuo. Nec erat vltra ſpes aliqua vt de ſtirpe q̄s regnaret ochozie. Siquidē athalia mat eiꝰ videns ꝙ mortuus eſſet filius ſuus: ſurrexit & interfecit omnem ſtirpem regiā domus iuda. Porro ioſabeth filia regis tulit ioas filium ochozie: & furata eſt eū de medio filiorū regis cū interficerētur abſcōditq̄ eū cū nutrice ſua in cubiculo lectulorum. Ioſabeth aūt q̄ abſcōderat eū: erat filia regis iorā vxor ioiade pōtificis ſoror ochozie: & idcirco athalia non interfecit eum. Fuit ergo cum eis in domo dei abſcōditꝰ ſex annis q̄bus regnauit athalia ſuper terram.

23.

Anno autē ſeptimo confortatꝰ ioiada aſſumpſit centuriones azariam videlicet filium hieroboam et hiſmael filium iohānan: azariam quoq̄ filium obed & maaſiam filium adaie & eliſaphat filiū zechri: & iniit cū eis fedus. Qui circūeuntes iudam congregauerunt leuitas de cunctis vrbibus iuda: & principes familiarum iſrael: veneruntq̄ in hieruſalem. Iniit ergo omnis multitudo pactū in domo dei cum rege. Dixitq̄ ad eos ioiada. Ecce filius regis regnabit ſicut locutus eſt dominꝰ ſuper filios dauid. Iſte eſt ſermo quem facietis. Tertia pars veſtrū q venīūt ad ſabbatū ſacerdotū & leuitarū & ianitorū erit in portis: tertia vero pars ad domū regis. & tertia ad portā q̄ appellatur fundamēti. Oē vero reliquū vulgꝰ ſit ī atriis domꝰ dn̄i nec q̄ſpiā aliꝰ ingrediatur domū dn̄i niſi ſacerdotes & q miniſtrāt de leuitis. Ipſi tm̄modo igrediātur q̄a ſanctificati ſunt & omne reliquum vulgus obſeruet

בְּשֹׁמְרוֹן וַיְבִאֻהוּ אֶל יֵהוּא וַיְמִתֻהוּ — בוא מות
וַיִּקְבְּרֻהוּ כִּי אָמְרוּ בֶּן יְהוֹשָׁפָט הוּא — קבר
אֲשֶׁר דָּרַשׁ אֶת יְהוָה בְּכָל לְבָבוֹ וְאֵין
לְבֵית אֲחַזְיָהוּ לַעְצֹר כֹּחַ לְמַמְלָכָה׃ — כוח מלך
וַעֲתַלְיָהוּ אֵם אֲחַזְיָהוּ רָאֲתָה כִּי מֵת — ראה מות
בְּנָהּ וַתָּקָם וַתְּדַבֵּר אֶת כָּל זֶרַע — קום דבר
הַמַּמְלָכָה לְבֵית יְהוּדָה׃ וַתִּקַּח — לקח
יְהוֹשַׁבְעַת בַּת הַמֶּלֶךְ אֶת יוֹאָשׁ בֶּן
אֲחַזְיָהוּ וַתִּגְנֹב אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ — גנב
הַמּוּמָתִים וַתִּתֵּן אֹתוֹ וְאֶת מֵינִקְתּוֹ — נתן ינק
בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַתַּסְתִּירֵהוּ יְהוֹשַׁבְעַת — נטה סתר
בַּת הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אֵשֶׁת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן — איש
כִּי הִיא הָיְתָה אֲחוֹת אֲחַזְיָהוּ מִפְּנֵי — היה פנה
עֲתַלְיָהוּ וְלֹא הֱמִיתָתְהוּ׃ וַיְהִי אִתָּם — מות היה
בְּבֵית הָאֱלֹהִים מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים — שנה
וַעֲתַלְיָה מֹלֶכֶת עַל הָאָרֶץ׃

Ca. xxiij.

וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִעִית — שבע
הִתְחַזַּק יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת שָׂרֵי — חזק שור
הַמֵּאוֹת לַעֲזַרְיָהוּ בֶן יְרֹחָם — מאה
וּלְיִשְׁמָעֵאל בֶּן יְהוֹחָנָן וְלַעֲזַרְיָהוּ
בֶן עוֹבֵד וְאֶת מַעֲשֵׂיָהוּ בֶן עֲדָיָהוּ
וְאֶת אֱלִישָׁפָט בֶּן זִכְרִי עִמּוֹ בַבְּרִית׃ — ברת
וַיָּסֹבּוּ בִּיהוּדָה וַיִּקְבְּצוּ אֶת — סבב קבץ
הַלְוִיִּם מִכָּל עָרֵי יְהוּדָה וְרָאשֵׁי — עיר
הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל יְרוּשָׁלִָם׃ — בוא
וַיִּכְרֹת כָּל הַקָּהָל בְּרִית בְּבֵית הָאֱלֹהִים — כרת
עִם הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה בֶן
הַמֶּלֶךְ יִמְלֹךְ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל — מלך
בְּנֵי דָוִיד׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ — עשה
הַשְּׁלִשִׁית מִכֶּם בָּאֵי הַשַּׁבָּת לַכֹּהֲנִים — שלש בוא
וְלַלְוִיִּם לְשֹׁעֲרֵי הַסִּפִּים׃ וְהַשְּׁלִשִׁית — ספף
בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר
הַיְסוֹד וְכָל הָעָם בְּחַצְרוֹת בֵּית — יסד
יְהוָה׃ וְאַל יָבוֹא בֵית יְהוָה כִּי אִם — בוא
הַכֹּהֲנִים וְהַמְשָׁרְתִים לַלְוִיִּם הֵמָּה — שרת
יָבֹאוּ כִּי קֹדֶשׁ הֵמָּה וְכָל הָעָם יִשְׁמְרוּ — שמר

משמרת יהוה: והקיפו הלוים את המלך	נקף
סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית	סבב כלה
יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו:	בוא מות
ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר	היה בוא
צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את	יצא עשה
אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת	לקח
כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות:	יצא
ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את	חלק
החניתים ואת המגנות ואת השלטים	נתן שור
אשר למלך דויד אשר בית האלהים:	מאה חנה
ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו	עמד
מכתף הבית הימנית עד כתף הבית	
השמאלית למזבח ולבית על המלך	שמל זבח
סביב: ויוציאו את בן המלך ויתנו	יצא נתן
עליו את הנזר ואת העדות וימליכו	עוד מלך
אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו	משח אמר
יחי המלך: ותשמע עתליהו את קול	חיה שמע
העם הרצים והמהללים את המלך	רוץ הלל
ותבוא אל העם בית יהוה: ותרא והנה	בוא ראה
המלך עומד על עמודו במבוא	עמד בוא
והשרים והחצצרות על המלך	חצר
וכל עם הארץ שמח ותוקע	תקע
בחצצרות והמשוררים בכלי	שור כלה
השיר ומודיעים להלל ותקרע	ידע קרע
עתליהו את בגדיה ותאמר קשר	
קשר: ויוצא יהוידע הכהן את	
שרי המאות פקודי החיל	שור מאה
ויאמר אלהם הוציאוה אל	פקד יצא
מבית השדרות והבא אחריה	בוא
יומת בחרב כי אמר הכהן לא	מות
תמיתוה בית יהוה: וישימו לה	שום
ידים ותבוא אל מבוא שער	
הסוסים בית המלך וימיתוה	
שם: ויכרת יהוידע ברית	כרת ברת
בינו ובין כל העם ובין המלך להיות	היה
לעם ליהוה: ויבאו כל העם בית	בוא

custodias dñi. Leuite aūt circūdēt regē habētes singuli arma sua: & si qs aliꝰ igressus fuerit tēplū interficiatur: sintq̧ cū rege & itrāte & egrediē te. Fecerūt ergo leuite & vniuersus iuda iuxta oīa q̄ p̄cepat ioiada pōtifex. Et assūpserūt singuli viros q sub se erāt: & veniebāt p ordinē sabbati cū his q ipleuerāt sabbatū: & egressi erāt. Siqdē ioiada pōtifex nō dimiserat abire turmas: q̄ sibi p singulas hebdomadas succedere cōsueuerāt Deditq̧ ioiada sacerdos cēturioibꝰ lāceas clypeosq̧ & peltas regis dd̄: q̄s cōsecrauerat i domo dei. Cōstituitq̧ oēm populū tenētiū pugiones a pte tēpli dextra vsq̧ ad partē tēpli sinistra corā altari & tēplo p circuitū regis: & eduxerunt filiū regis & iposuerūt ei diadema & testimoniū: & cōstituerūt eū regē. Vnxit qq̧ illū ioiada pōtifex & filii eiꝰ iprecatiq̧ sūt ei atq̧ dixert. Viuat rex. Quod cū audisset athalia voce scilicet currētiū atq̧ laudātiū regē: igressa est ad pplm in tēplum dñi. Cūq̧ vidisset regē stantē sup gradū in itroitu: & principes turmasq̧ circa eum ∞∞∞∞ oēmq̧ pplm terre gaudētem atq̧ clangentem tubis & diuersi gn̄is organis cōcinentē: vocēq̧ laudantium: scidit ∞∞∞∞ vestimēta sua: & ait. Insidie ∞∞∞∞ insidie. Egressus aūt ioiada pontifex ad ∞∞∞ cēturiones & principes exercitus: ∞∞∞∞ dixit eis. Educite illam extra ∞∞∞∞ septa templi: & ∞∞∞∞ iterficiatur foris gladio. Precepitq̧ sacerdos ne occideretur i domo dñi Et iposuerūt ceruicibus eius manus. Cunq̧ intrasset portam ∞∞∞∞ equorum domus regis interfecerunt eam ∞∞∞ ibi. Pepigit autem ioiada fedus ∞∞∞∞ iter se vniuersumq̧ populum & regem vt esset ppls dñi. Itaq̧ igrssus est ois populus domū

custodias dñi: ꝛ circundabunt leuite regem
τὰς φυλακὰς κῦ, καὶ κυκλώσουσιν οἱ λευῖται τὸν βασιλέα
in circuitu vir: ꝛ arma eius in manu eius: ꝛ in-
κύκλω ἀνήρ, καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπο-
grediēs in domū morietur. ꝛ erunt cum re-
ρευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθανεῖται. καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βα-
ge ingrediente eo ꝛ egrediente. ꝛ fece-
σιλέως εἰσπορευομένου αὐτοῦ καὶ ἐκπορευομένου. καὶ ἐποίη-
rūt leuite ꝛ vniuersꝰ iuda iuxta omnia que precepe-
σαν οἱ λευῖται καὶ πᾶς ἰούδα κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλα-
rat ioiade sacerdos. ꝛ assūpsit vnusq̄sq̧ viros suos in
το ἰωιαδὲ ὁ ἱερεύς. καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ εἰς-
grediente sabbato vsq̧ ad exitū sabbati: qm̄
πορευομένου τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου, ὅτι
nō soluit ioiade sacerdos vicissitudines. ꝛ dedit
οὐ κατέλυσεν ἰωιαδὲ ὁ ἱερεὺς τὰς ἐφημερίας. καὶ ἔδωκεν
ioiade sacerdos centuriones ordinatos: ꝛ
ἰωιαδὲ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἑκατοντάρχους τεταγμένους, καὶ τὰς
enses ꝛ clypeos ꝛ lanceas ꝛ scuta
μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ δόρατα καὶ τὰς ἀσπίδας
ꝛ arma: q̄ erāt regis dauid: in domo dei de-
καὶ τὰ ὅπλα, ἃ ἦν τοῦ βασιλέως δαυίδ, ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἔδω-
dit eis. ꝛ cōstituit omnē pplm vnūquēq̧ in armis
κεν αὐτοῖς. καὶ ἔστησε πάντα τὸν λαὸν ἕκαστον ἐν τοῖς ὅπλοις
suis: ab humero domus dextro vsq̧ ad humeꝝ do-
αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ οἴ-
mus sinistrū in altari ꝛ domo iuxta re-
κου τῆς ἀριστερᾶς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασι-
gē in circuitu. ꝛ eduxit filiū regis: ꝛ de-
λέα κύκλῳ. καὶ ἐξήγαγεν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδω-
dit sup eū insigne regiū ꝛ testimoniū: ꝛ cōstitue-
κεν ἐπ' αὐτὸν τὸ βασίλειον καὶ τὸ μαρτύριον, καὶ ἐβασί-
rūt regē eum: ꝛ vnxit eum ioiade sacerdos ꝛ filij
λευσαν αὐτόν, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἰωιαδὲ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ υἱοὶ
eius. ꝛ dixerūt: viuat rex. ꝛ audiuit gotholia
αὐτοῦ. καὶ εἶπον, ζήτω ὁ βασιλεύς. καὶ ἤκουσε γοθολία τὴν
vocem ppli currentiū ꝛ confitentiū ꝛ
φωνὴν τοῦ λαοῦ τῶν τρεχόντων καὶ ἐξομολογουμένων καὶ
laudantiū cū rege: ꝛ ingressa ē ad re-
αἰνούντων μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βα-
gē in domū dñi: ꝛ vidit: ꝛ ecce rex
σιλέα εἰς τὸν οἶκον κυρίου, καὶ εἶδεν, καὶ ἰδοὺ ὁ βασι-
stabat in statione sua: ꝛ in introi-
λεὺς εἱστήκει ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς εἰσό-
tu principes ꝛ tube: ꝛ principes circa
δου οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ οἱ ἄρχοντες περὶ τὸν
regē: ꝛ ois populus terre gaudentes ꝛ clangen-
βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εὐφραινόμενοι καὶ σαλπί-
tes in tubis: ꝛ canētes in organis
ζοντες ἐν ταῖς σάλπιγξιν, καὶ οἱ ᾄδοντες ἐν τοῖς ὀργάνοις
cātus cātores ꝛ laudantes laudē: ꝛ scidit gotholia
τῆς ᾠδῆς οἱ ᾠδοὶ καὶ ὑμνοῦντες αἶνον, καὶ διέρρηξε γοθολία τὴν
stolā suā: ꝛ clamauit ꝛ dixit: cōiuratio cōiuratio.
στολὴν αὐτῆς, καὶ ἐβόησε καὶ εἶπε, σύνδεσμος σύνδεσμος.
ꝛ egressꝰ ē ioiade sacerdos ꝛ precepit centurioni-
καὶ ἐξῆλθεν ἰωιαδὲ ὁ ἱερεὺς καὶ ἐνετείλατο τοῖς ἑκατοντάρ-
bus ꝛ episcopis exercitꝰ. ꝛ dixit eis:
χοις καὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως. καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
educite eā extra domū: ꝛ ite post eā:
ἐξάγετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου, καὶ εἰσέλθετε ὀπίσω αὐτῆς,
ꝛ moriatur in gladio: qm̄ dixit sacerdos nō interficia-
καὶ ἀποθανέτω ἐν ῥομφαίᾳ, ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς μὴ θανατωθή-
tur in domo dñi. ꝛ iposuerūt ei manus: ꝛ trāsiuit p
τω ἐν οἴκῳ κῦ. καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας, καὶ διῆλθε διὰ τῆς
portā equitū domꝰ regis: ꝛ interfecerūt
πύλης τῶν ἱππέων τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθανάτωσαν
eā ibi. ꝛ pepigit ioiade fedus inter se ꝛ in-
αὐτὴν ἐκεῖ. καὶ διέθετο ἰωιαδὲ διαθήκην ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ ἀνα-
ter vniuersū populū ꝛ inter regē: vt esset
μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ἀναμέσον τοῦ βασιλέως, τοῦ εἶναι
in populū dño. ꝛ igressꝰ ē ois populꝰ terre in domū
εἰς λαὸν τῷ κῶ. καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς τὸν οἶκον

baal: ⁊ deſtruxerūt eā ⁊ altaria eius: ⁊
τοῦ βαάλ, καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ
imagines eius cōfregerūt: ⁊ matthā ſacerdotē ba
τὰς εἰκόνας αὐτοῦ ἐλέπτυναν, καὶ τὸν ματθὰν τὸν ἱερέα τοῦ βα
al interfecerūt coram altaribus ſuis. ⁊ aggreſſ⁹
ὰλ ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρίων αὐτοῦ. καὶ ἐνεχεί
eſt ioiade viſitationē dom⁹ dn̄i in manu ſacerdotū ⁊
ρισεν ἰωιαδὲ τὴν ἐπισκοπὴν οἴκου κυ̅ ἐν χειρὶ τῶν ἱερέων καὶ
leuitarꝝ. ⁊ cōſtituit viciſſitudines ſacerdotū ⁊
τῶν λευιτῶν. καὶ ἀνέστησε τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν
leuitarꝝ: ſicut diſtribuit dd̄ in domo dn̄i: vt offer=
λευιτῶν, καθὼς διέστειλε δα̅δ ἐπὶ τὸν οἶκον κυ̅, τοῦ ἀναφέ=
rēt dn̄o holocauſta: ſicut ſcriptū eſt in lege moy
ρειν κυρίῳ ὁλοκαυτώματα, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ μωυ
ſi: in gaudio ⁊ in canticis p̄ manū dauid. ⁊ ſteterūt
σῆ, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ᾠδαῖς διὰ χειρὸς δα̅δ. καὶ ἔστησαν
ianitores in portis dom⁹ dn̄i: ⁊ nō ingrediet̄
οἱ πυλωροὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου κυ̅, καὶ οὐκ εἰσελεύσε=
imundus in omni verbo. ⁊ aſſūpſit patriarchas
ται ἀκάθαρτος εἰς πάντα λόγον. καὶ ἔλαβε τοὺς πατριάρχας
⁊ fortes ⁊ principes ppl̄i ⁊ omnē
καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ καὶ πάντα τὸν
ppl̄m terre: ⁊ aſcendere fecerūt regem in domū dn̄i:
λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἀνεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον κυ̅,
⁊ ingreſſ⁹ eſt p̄ interiorē portā in domū regis.
καὶ εἰσῆλθε διὰ τῆς ἐσωτέρας πύλης εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέ
⁊ collocauerūt regē in throno regni.
ως. καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας.
⁊ letat⁹ eſt oīs ppl̄s terre: ⁊ vrbs quieuit: ⁊
καὶ εὐφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασεν, καὶ
gotholiā interfecerūt gladio.
τὴν γοθολίαν ἐθανάτωσαν μαχαίρᾳ. Ca.24.

Filij⁹ exiſtēs ſeptē ānoꝝ ioas qn̄ regnauit ipſe: ⁊
Υἱὸς ὢν ἑπτὰ ἐτῶν ἰωὰς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ
4.Reg. quadraginta ānis regnauit in hieruſalē: ⁊ nomē
τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα
matri eius ſebia de berſabee. ⁊ fecit ioas
τῇ μητρὶ αὐτοῦ σαβία ἐκ βηρσαβεαί. καὶ ἐποίησεν ἰωὰς τὸ
rectū corā dn̄o cūctis diebus ioiade ſacerdotis. ⁊ ac
εὐθὲς ἐνώπιον κυ̅ πάσας τὰς ἡμέρας ἰωιαδὲ τοῦ ἱερέως. καὶ ἔ=
cepit ſibi ioiade duas vxores: ⁊ genuit filios ⁊ fi=
λαβεν αὐτῷ ἰωιαδὲ δύο γυναῖκας, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυ
lias. ⁊ factū eſt poſt hec: ⁊ fuit in cor=
γατέρας. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδί=
de ioas vt inſtauraret domū dn̄i: ⁊ cōgregauit ſacer
αν ἰωὰς τοῦ ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυ̅, καὶ συνήγαγεν τοὺς ἱε=
dotes ⁊ leuitas: ⁊ dixit eis: egredimini in ciui
ρεῖς καὶ τοὺς λευίτας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἐξέλθετε εἰς τὰς πό
tates iuda ⁊ colligite de vniuerſo iſrael argentū
λεις ἰούδα καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς ἰσραὴλ ἀργύριον
ad reſtaurandū domū dn̄i dei vr̄i a ſufficiēte an=
τοῦ κραταιῶσαι τὸν οἶκον κυ̅ τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ ἱκανοῦ ἐνιαυ=
nū p̄ annū. ⁊ vos feſtinate ad loquendū.
τὸν κατ᾽ ἐνιαυτόν. καὶ ὑμεῖς ταχύνατε τοῦ λαλῆσαι.
⁊ nō feſtinauerūt leuite. ⁊ vocauit rex
καὶ οὐκ ἐτάχυναν οἱ λευῖται. καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν
ioiade principē: ⁊ dixit ei: quare nō queſiui=
ἰωιαδὲ τὸν ἄρχοντα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, διατί οὐκ ἐξεζήτη=
ſti de leuitis vt inferrent de iuda ⁊
σας περὶ τῶν λευιτῶν τοῦ εἰσενεγκεῖν ἀπὸ ἰούδα καὶ
hieruſalē cōſtitutā aſſūptionē a moyſi homine
ἱερουσαλὴμ τὸ κεκριμένον λῆμμα ὑπὸ μωυσῆ ἀνθρώπου
dei: qn̄ cōgregauit iſrael in tabernaculo
τοῦ θεοῦ, ὅτε ἐξεκκλησίασεν τὸν ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν
teſtimonij in deſerto: qm̄ athalia fuit impia ⁊
τοῦ μαρτυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ; ὅτι γοθολία ἦν ἄνομος καὶ
filij eius deſtruxerūt domū dei: ⁊
οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καί γε
omnia ſancta dom⁹ dn̄i fecerunt baalim.
πάντα τὰ ἅγια οἴκου κυρίου ἐποίησαν τοῖς βααλείμ.
⁊ dixit rex: fiat capſula
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, γενηθήτω γλωσσόκομον

baal: & deſtruxerūt eā: et altaria ac ſimulachra illi⁹ cōfregerūt: mathan quoq; ſacerdotē baal iter fecerūt ante aras. Cōſtituit aūt ioiada p̄poſitos in domo dn̄i & ſub manib⁹ ſacerdotū & leuitarum quos diſtribuit dauid in domo dn̄i: vt offerrent holocauſta dn̄o: ſicut ſcriptū ē ī lege moyſi: in gaudio & canticis: iuxta diſpoſitionē dd̄. Cōſtituit quoq; ianitores in portis dom⁹ dn̄i: vt nō īgrederetur eā īmundus in oī re. Aſſūpſitq; centuriones & fortiſſimos viros ac principes ppl̄i & oē vulg⁹ terre: & fecerūt deſcēdere regem de domo dn̄i & introire per medium porte ſup̄ioris ī domū regis. & collocauerunt eum in ſolio regali. Letatuſq; eſt oīs populus terre & vrbs quieuit. Porro athalia interfecta eſt gladio. 24.

Septem annorū erat ioas cū regnare cepiſſet & q̄draginta annis regnauit in hierl̄m. Nomē matris eius ſebia de berſabee. Fecitq; quod bonum eſt coram domino cunctis diebus ioiade ſacerdotis. Accepit autem ei ioiada vxores duas: e quib⁹ genuit filios & filias: poſt q̄ placuit ioas vt īſtauraret domū dn̄i: congregauitq; ſacerdotes & leuitas & dixit eis. Egredimini ad ciuitates iuda & colligite de vniuerſo iſrl̄ pecuniā ad ſartatecta tēpli dei nr̄i p̄ ſingulos ānos: feſtinatoq; hoc facite. Porro leuite egere negligētius. Vocauitq; rex ioiadam principem & dixit ei. Quare tibi nō fuit cure: vt cogeres leuitas inferre de iuda & de hierl̄m pecuniā q̄ cōſtituta eſt a moyſe ſuo dn̄i vt inferret eā oīs multitudo iſrl̄ in tabernaculū teſtimonij? Athlia enī īpiiſſima & filii ei⁹ deſtruxerūt domū dei: & de vniuerſis q̄ ſctificata fuerāt in tēplo dn̄i ornauerunt phanū baalim. Precepit ergo rex & fecerunt arcam:

הַבַּעַל וַיִּתְּצֻהוּ וְאֶת מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת צְלָמָיו	נָתַץ
שִׁבֵּרוּ וְאֵת מַתָּן כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי	נָתַן פָּנָה
הַמִּזְבְּחוֹת: וַיָּשֶׂם יְהוֹיָדָע פְּקֻדֹּת בֵּית	זָבַח שׂוּם
יְהוָה בְּיַד הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר חָלַק	
דָּוִיד עַל בֵּית יְהוָה לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת יְהוָה	עָלָה
כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁיר	יָרָה
עַל יְדֵי דָוִיד: וַיַּעֲמֵד הַשּׁוֹעֲרִים עַל	עָמַד שָׁעַר
שַׁעֲרֵי בֵּית יְהוָה וְלֹא יָבוֹא טָמֵא לְכָל	בּוֹא
דָּבָר: וַיִּקַּח אֶת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְאֶת	לָקַח שׂוּר
הָאַדִּירִים וְאֶת הַמּוֹשְׁלִים בָּעָם	אָדַר מָשַׁל
וְאֵת כָּל עַם הָאָרֶץ וַיּוֹרֶד אֶת	יָרַד
הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ	בּוֹא
שַׁעַר הָעֶלְיוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיּוֹשִׁיבוּ	עָלָה יָשַׁב
אֶת הַמֶּלֶךְ עַל כִּסֵּא הַמַּמְלָכָה:	מָלַךְ שָׂמַח
וַיִּשְׂמְחוּ כָל עַם הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׁקָטָה	
וְאֶת עֲתַלְיָהוּ הֵמִיתוּ בֶחָרֶב:	מוּת
בֶּן שֶׁבַע שָׁנִים יוֹאָשׁ בְּמָלְכוֹ	Cap. xxiiij
וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם	שָׁנָה רָבַע
אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע: וַיַּעַשׂ	
יוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל יְמֵי	עָשָׂה יוֹם
יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן: וַיִּשָּׂא לוֹ יְהוֹיָדָע	נָשָׂא
נָשִׁים שְׁתָּיִם וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:	נָשָׁה יָלַד
וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן הָיָה עִם לֵב יוֹאָשׁ	בָּנָה הָיָה
לְחַדֵּשׁ אֶת בֵּית יְהוָה: וַיִּקְבֹּץ אֶת	קָבַץ
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וַיֹּאמֶר לָהֶם צְאוּ	יָצָא
לְעָרֵי יְהוּדָה וְקִבְצוּ מִכָּל יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף	עִיר
לְחַזֵּק אֶת בֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִדֵּי שָׁנָה	
בְּשָׁנָה וְאַתֶּם תְּמַהֲרוּ לַדָּבָר וְלֹא	מָהַר
מִהֲרוּ הַלְוִיִּם: וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לִיהוֹיָדָע	קָרָא
הָרֹאשׁ וַיֹּאמֶר לוֹ מַדּוּעַ לֹא דָרַשְׁתָּ	מַדַּע
עַל הַלְוִיִּם לְהָבִיא מִיהוּדָה וּמִירוּשָׁלִַם	בּוֹא
אֶת מַשְׂאַת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וְהַקָּהָל	נָשָׂא
לְיִשְׂרָאֵל לְאֹהֶל הָעֵדוּת: כִּי עֲתַלְיָהוּ	עוּד
הַמִּרְשַׁעַת בָּנֶיהָ פָרְצוּ אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים	רָשַׁע
וְגַם כָּל קָדְשֵׁי בֵית יְהוָה עָשׂוּ לַבְּעָלִים:	עָשָׂה
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשׂוּ אֲרוֹן אֶחָד	אָמַר אָרוֹן

ויתנהו בשער בית יהוה חוצה׃ ויתנו — נתן
קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה — בוא
משאת משה עבד האלהים על
ישראל במדבר׃ וישמחו כל השרים — דבר שמח
וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד — שור בוא
לכלה׃ ויהי בעת יביא את הארון אל — שלך ארן
פקדת המלך ביד הלוים וכראותם כי — היה ראה
רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן — בוא ספר
הראש ויערו את הארון וישאהו — פקד ערה
וישיבהו אל מקמו כה עשו ליום ביום — נשא שוב
ויאספו כסף לרב׃ ויתנהו המלך ויהודע — קום עשה
אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה — אסף
ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש — עשה לאך
בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת — עבד היה
לחזק את בית יהוה׃ ויעשו עשי
המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם — עלה ארך
ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו — עמד תכן
ויאמצהו׃ וככלותם הביאו לפני המלך — אמץ כלה
ויהודע את שאר הכסף ויעשהו — בוא כנה
כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות — עשה
וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים — כלה עלה
עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהודע׃ — כפף היה
ויזקן יהודע וישבע ימים וימת בן — תמד יום
מאה ושלשים שנה במותו׃ ויקברהו — זקן שבע
בעיר דויד עם המלכים כי עשה טובה — מות קבר
בישראל ועם האלהים וביתו׃ ואחרי
מות יהודע באו שרי יהודה וישתחוו — בוא שור
למלך אז שמע המלך אליהם׃ ויעזבו — שחה עזב
את בית יהוה אלהי אבתיהם ויעבדו את — עבד
האשרים ואת העצבים ויהי קצף על — היה
יהודה וירושלם באשמתם זאת׃
וישלח בהם נביאים להשיבם אל — שלח שוב
יהוה ויעידו בם ולא האזינו׃ ורוח — עוד אזן
אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע
הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר — עמד אמר
להם כה אמר האלהים למה
אתם עברים את מצות — צוה

posuerūtqꝫ eā iuxta portā domꝰ dñi forinsecus. Et p̄dicatū ē in iuda & hierl'm vt deferrēt singl'i preciū dño qđ cōstituit moyses ſuꝰ dei sr oēm isrl' in deserto. Letatiqꝫ sunt cūcti principes & oīs ppl's: & ingressi cōtulerunt in arcā atqꝫ miserūt ita vt īpleretur. Cūqꝫ tp̄s esset vt deferrēt arcā corā rege p manus leuitaꝝ: videbāt eē multā pecuniā: igrediebatur scriba regis & quē primꝰ sacerdos cōstituerat: effūdebātqꝫ pecuniā q̄ erat ī arca. Porro arcā reportabāt ad locū suū Sicqꝫ faciebāt p singl'os dies. Et cōgregata est infinita pecunia quā dederunt rex & ioiada his q p̄erāt opibꝰ domꝰ dñi. At illi conducebāt ex ea cesores lapidū & artifices operū singuloꝝ vt instaurarēt domū dñi: fabros qꝫqꝫ ferri & eris vt qđ cadere cepat fulciretur. Egerūtqꝫ hi q opabātur idustrie & obducebatur parietū cicatrix p manꝰ eoꝝ. ac suscitauerēt domū dei ī statū pristinū: & firmiter eā stare fecerēt. Cūqꝫ cōplessent oīa opa: detulerūt corā rege & ioiada reliquā ptē pecunie: de q facta sūt vasa tēpli in misteriū ad holocausta: phiale q̄qꝫ & cetera vasa aurea & argētea. Et offerebātur holocausta ī domo dñi iugit cūctis diebꝰ ioiade. Senuit āt ioiada plenus dierū & mortuꝰ ē cū cētū trigīta eēt ānorū: sepelierūtqꝫ eū ī ciuitate dd cū regibus: eo q fecisset bonū cū isrl' & cū domo eius. Postqꝫ autē obiit ioiada īgressi sunt prīcipes iuda: & adorauerūt regē. Qui delinitꝰ obsequiis eorū acqeuit eis. Et dereliq̄rūt tēplū dñi dei patrū suoꝝ: seruierūtqꝫ lucis & sculptilibꝰ: & facta ē ira dñi cōtra iudā & hierl'z ppter hoc pctm. Mittebatqꝫ eis pphetas vt reuerterētur ad dñm: qs ptestātes illi audire nolebāt. Spūs itaqꝫ dei īduit zachariā filiū ioiade sacerdotē: & stetit ī cōspectu populi & dixit eis. Hec dicit dñs deus. Quare transgredimini preceptum

⁊ ponatur in porta domꝰ dñi foras: ⁊ predicent
καὶ τεθήτω ἐν τῇ πύλῃ τοῦ οἴκου κυ ἔξω, καὶ κηρυξάτωσαν
in iuda ⁊ in hierusalē vt deferant dño: sicut di-
ἐν ἰούδα καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ εἰσενεγκεῖν τῷ κυρίῳ, καθὼς εἶ-
xit moyses seruus dei sup isrl' in deserto. ⁊ le-
πεν μωυσῆς δοῦλος τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν ιηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ εὐ-
tati sunt cūcti principes ⁊ oīs ppl's: ⁊ intule-
φράνθησαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ εἰσέφε-
rūt ⁊ immiserūt in capsulā vsqꝫquo impleta est. ⁊
ρον καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη. καὶ
factū est in tēpore quo iferrebāt capsula ad pre-
ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἐνεγκεῖν τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προ-
sides regis p manū leuitaꝝ: ⁊ qñ
στάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν λευιτῶν, καὶ ἡνίκα
viderūt q superabūdauit argentū: ⁊ venit scriba
εἶδον ὅτι ἐπλεόνασε τὸ ἀργύριον, καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ
regis: ⁊ preses magni sacerdotis: ⁊ euacua-
βασιλέως, καὶ ὁ προστάτης τοῦ μεγάλου ἱερέως, καὶ ἐξεκένω-
uerūt capsulam: ⁊ tulerūt ⁊ cōstituerūt eā in
σαν τὸ γλωσσόκομον, καὶ ἦραν καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ
loco suo. sic faciebāt die ex die: ⁊ cōgre-
τόπου αὐτοῦ. οὕτως ἐποίουν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ συνή-
gauerūt argētū multū. ⁊ dedit argentū rex
γαγον ἀργύριον πολύ. καὶ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον ὁ βασιλεὺς
⁊ ioiade sacerdos facientibꝰ opa in opere
καὶ ἰωαδὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα εἰς τὴν ἐργασίαν
domꝰ dñi. ⁊ cōducebāt cesores lapidū ⁊ artifices vt
οἴκου κυρίου. καὶ ἐμισθοῦντο λατόμους καὶ τέκτονας ἐπι-
instaurarēt domū dñi. ⁊ ad artifices eris ⁊
σκευάσαι τὸν οἶκον κυ. καὶ πρὸς τοῖς τέκτοσι χαλκοῦ καὶ
ferri vt fulcirent domū dñi: ⁊ faciebāt facien-
σιδήρου τοῦ κραταιῶσαι τὸν οἶκον κυ, καὶ ἐποίουν οἱ ποιοῦν-
tes opa: ⁊ ascēdit lōgitudo operū in manibꝰ suis.
τες τὰ ἔργα, καὶ ἀνέβη μῆκος τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν.
⁊ constituerūt domū dñi in statū suū. ⁊ firmiter sta-
καὶ ἀνέστησαν τὸν οἶκον κυ ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ. καὶ ἠσφαλί-
re fecerūt eā. ⁊ cū cōpleuerūt domū: detulerūt
σαντο αὐτόν. καὶ ἡνίκα συνετέλεσαν τὸν οἶκον, ἤνεγκαν
ad regē ⁊ ad ioiade reliquū argē-
πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς ἰωαδὲ τὸ κατάλοιπον τοῦ ἀργυρί-
ti: ⁊ fecerūt illud vasa in domū dñi: vasa ministra-
ου, καὶ ἐποίησαν αὐτὸ σκεύη εἰς τὸν οἶκον κυ, σκεύη λειτουρ-
toria: ⁊ holocaustorū: ⁊ mortariola: ⁊ vasa au-
γικά, καὶ τῶν ὁλοκαυτωμάτων, καὶ θυΐσκας, καὶ σκεύη χρυ-
rea ⁊ argētea. ⁊ intulerūt holocausta in domo dñi
σᾶ καὶ ἀργυρᾶ. καὶ ἤνεγκαν ὁλοκαυτώσεις ἐν τῷ οἴκῳ κυ
semper cūctis diebus ioiade. ⁊ senuit ioiade: ⁊ f
διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας ἰωαδέ. καὶ ἐγήρασεν ἰωαδέ, κα
plenus dierū. ⁊ mortuus est filiꝰ existēs cētū ⁊ triginta an
πλήρης ἡμερῶν. καὶ ἐτελεύτησεν υἱὸς ὢν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐ
cū finiuit ipē. ⁊ sepelierūt eū in ciuitate dauid cum
ἐν τῷ τελευτᾶν αὐτόν. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει δαυὶδ μετὰ
regibus: qm̄ fecit bonitatem cū israel: ⁊ cum de
βασιλέων, ὅτι ἐποίησεν ἀγαθωσύνην μετὰ ιηλ, καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ
domo eiꝰ. ⁊ factū est post mortē ioiade igressi sūt pr
τοῦ οἴκου αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν ἰωαδὲ εἰσῆλθον οἱ ἄ
pes iuda: ⁊ adorauerūt regē. tūc audiuit eos
τες ἰούδα, καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλέα. τότε ἤκουσεν αὐτῶν
⁊ dereliquerunt domū dñi dei patrū su
σιλεύς, καὶ ἐγκατέλιπον τὸν οἶκον κυ τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων αὐ
⁊ seruierunt astarte ⁊ idolis. ⁊ facta est ira
καὶ ἐλάτρευσαν τῇ ἀστάρτῃ καὶ τοῖς εἰδώλοις. καὶ ἐγένετο ὀργὴ
iudā ⁊ in hierusalē in peccato suo. ⁊ misit
ἰούδαν καὶ ἐπὶ ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πλημμελείᾳ αὐτῶν. καὶ ἀπέσ
dñs ad eos pphetas vt cōuerterēt eos ad dñm. ⁊ ptestaba
κς πρὸς αὐτοὺς προφήτας ἐπιστρέψαι αὐτοὺς πρὸς κν. καὶ διεμαρτυ
tur eis: ⁊ nō audierūt. ⁊ spiritus dei induit za
το αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἤκουσαν. καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐνέδυσε τὸν ζα
riā filiū ioiade sacerdotis: ⁊ stetit supra ppl'm: ⁊ dixit
ρίαν τὸν τοῦ ἰωαδὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπε
is: hec dixit dñs: quare vos transgredimini prec
τοῖς, τάδε λέγει κύριος, ἱνατί ὑμεῖς παραπορεύεσθε τὰς ἐντ

dñi: ⁊ nõ ꝓsperi eritis: qm̃ dereliquistis dñm: ⁊
κυ̃, καὶ οὐκ εὐοδωθήσεσθε, ὅτι ἐγκατελείπατε τὸν κν̄, καὶ
derelinquet vos. ⁊ surrexerũt cõtra eũ: ⁊ lapidaue
ἐγκαταλείψει ὑμᾶς. καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ, καὶ ἐλιθοβόλη-
runt eũ lapidibus ꝑ p̃ceptũ ioas regis in atrio dom⁹
σαν αὐτὸν λίθοις διʼ ἐντολῆς ἰωὰς τοῦ βασιλέως ἐν αὐλῇ οἴκου
dñi: ⁊ nõ ẽ recordat⁹ ioas rex mĩe quã fecit
κυ̃, καὶ οὐκ ἐμνήσθη ἰωὰς ὁ βασιλεὺς τοῦ ἐλέους οὗ ἐποίησεν
ioiade pater illius secum: ⁊ interfecit filiũ eius.
ἰωαδὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετʼ αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
cũ aũt moriebatur: dixit: videat dñs ⁊ iudicet. ⁊ factũ est in
ὡς δὲ ἀπέθνησκεν, εἶπεν, ἴδοι κς̄ καὶ κρίναι. καὶ ἐγένετο εἰς
finem anni: ascendit cõtra ioas exercitus syrie:
συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀνέβη ἐπὶ τὸν ἰωὰς δύναμις συρίας,
⁊ venerũt in iudam ⁊ in hierusalem: ⁊ interfecerũt
καὶ ἦλθον ἐπὶ ἰούδαν καὶ ἐπὶ ἱερουσαλήμ, καὶ διέφθειραν
omnes p̃ncipes populi de populo: ⁊ vniuersa
πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ πάντα τὰ
spolia eorum miserunt regi damasci: qm̃ in
σκῦλα αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ βασιλεῖ δαμασκοῦ, ὅτι ἐν
paucis viris venerũt exercitus syrie. ⁊ dñs tradi
ὀλίγοις ἀνδράσιν ἦλθον δυνάμεις συρίας. καὶ ὁ κς̄ παρέδω
dit in manibus eorũ exercitũ multũ nimis. qm̃ de
κεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα, ὅτι ἐγ
reliquerũt dñz deũ patrũ suoꝝ. ⁊ cum ioas
κατέλιπον κν̄ τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. καὶ μετὰ ἰωὰς
fecerunt iudicia: ⁊ postq̃ abierunt ipsi ab eo:
ἐποίησαν κρίματα, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπʼ αὐτοῦ,
reliq̃runt eũ in egritudĩe magna. ⁊ surrexerũt cõtra io
κατέλιπον αὐτὸν ἐν ἀρρωστίᾳ μεγάλῃ. καὶ ἐπέθεντο τῷ ἰω
as serui sui in sãguine filiorũ ioiade sacerdotis: ⁊
ὰς οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵμασι τῶν υἱῶν ἰωαδὲ τοῦ ἱερέως, καὶ
interfecerũt eum in lecto suo ⁊ mortuus ẽ. ⁊
ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν. καὶ
sepelierũt eũ in ciuitate dauid: ⁊ nõ sepelierũt euz ĩ sepul
ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει δαυίδ, καὶ οὐκ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τά
chro regum. ⁊ q̃ insurrexerũt cõtra euz zabad filius
φῳ τῶν βασιλέων. καὶ οἱ ἐπιθέμενοι ἐπʼ αὐτὸν ζαβὰδ υἱὸς
samaath ammanitidis: ⁊ iozabed fili⁹ samarith
σαμαὰθ τῆς ἀμμανίτιδος, καὶ ἰωζαβὲδ υἱὸς σαμαρὶθ τῆς
moabitidis: ⁊ filii eius: ⁊ plures assumptiões cõtra eũ.
μωαβίτιδος, καὶ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ πλεῖστα λήμματα κατʼ αὐτοῦ.
⁊ fundamentũ dom⁹ dei: ⁊ reliq̃ ecce sũt scri
καὶ ἡ θεμελίωσις οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ ἰδού ἐστι γε-
pta in scriptura libri regum: ⁊ re
γραμμένα ἐπὶ τὴν γραφὴν βιβλίου τῶν βασιλέων, καὶ ἐβα
gnauit amesias filius eius ꝓ eo.
σίλευσεν ἀμεσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντʼ αὐτοῦ. Ca. 25.
Fili⁹ exñs vigĩti ⁊ q̃nq; annoꝝ amesias cũ
Υἱὸς ὢν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἀμεσίας ἐν
regnaret ipse. ⁊ viginti ⁊ nouẽ ãnis re
τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβα-
gñit in hierl̃m: ⁊ nomẽ matri ei⁹ iodain ex hierusa
σίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἰωδαεὶν ἐξ ἱερουσα
lem. ⁊ fecit rectũ corã dño: sed nõ in corde ꝑfecto.
λὴμ. καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυ̃, ἀλλʼ οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει.
⁊ factũ ẽ postq̃ firmatũ fuit regnũ ei⁹ in manu eius: ⁊ interfecit
καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν
seruos suos q̃ interfecerũt regem patrẽ suũ: ⁊
τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ
filios eorũ nõ interfecit secundũ fedus legis dñi: sicut
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινε κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου κυ̃, καθὼς
scriptum ẽ in lege moysi: sicut p̃cepit dñs dicens: nõ morientur
γέγραπται ἐν νόμῳ μωυσῆ, ὡς ἐνετείλατο κς̄ λέγων, οὐκ ἀποθανοῦν
patres ꝓ filiis: ⁊ filii nõ morientur ꝓ p̃rib⁹: s; vnus=
ται πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πρων̄, ἀλλʼ ἢ ἕ
quisq; in pctõ suo morietur. ⁊ cõgregauit amesias domũ
καστος ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται. καὶ συνήγαγεν ἀμεσίας τὸν οἶκον
iuda ⁊ cõstituit eos ꝑ domos familiarũ eorum in tribunos ⁊
ἰούδα καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κατʼ οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ
centuriones in vniuerso iuda ⁊ beniamin. ⁊ recensuit eos
ἑκατοντάρχους ἐν παντὶ ἰούδα καὶ βενιαμίν. καὶ ἐπεσκέψατο αὐτοὺς

dñi qđ vobis nõ ꝓderit: & dereliquistis dñm vt derelinqueret vos. Qui congregati aduersus eũ miserunt lapides iuxta regis imperiũ in atrio dom⁹ dñi. Et nõ est recordat⁹ ioas rex misericordie quã fecerat ioiada pater illi⁹ secũ: sed interfecit filiũ ei⁹. Qui cũ moreretur ait. Videat dñs & reqrat. Cũq; euolut⁹ esset annus ascẽdit cõtra eũ exercit⁹ syrie venitq; in iudã & hierusalẽ & interfecit cũctos p̃ncipes ppl̃i: atq; vniuersam predã miserunt regi in damascũ. Et certe cũ ꝑmodic⁹ venisset numerus syrorum: tradidit dñs in manib⁹ eorũ infinitã multitudinẽ eo q᷑ dereliq̃ssẽt dñz deũ patrũ suorum. In ioas q̃q; ignominiosa exercuere iudicia: & abeuntes dimiserũt eũ in lãguorib⁹ magnis. Surrexerũt aũt cõtra eũ serui sui in vltionẽ sanguinis filii ioiade sacerdotis & occiderunt eũ in lectulo suo & mortu⁹ est: sepelierũtq; eũ in ciuitate dđ sed non in sepulchris regũ. Insidiati vero sũt ei zabath filius semath ãmanitidis: & iosabath fili⁹ semarith moabitidis. Porro filii ei⁹ ac sũma pecunie que adunata fuerat sub eo: & instauratio dom⁹ đi scripta sũt diligenti⁹ in libro regũ. Regnauit aũt amasias filius eius pro eo.
25.
Viginti quinq; annorũ erat amasias cum regnare cepisset & viginti nouẽ ãnis regnauit in hierl̃m. Nomẽ m̃ris ei⁹ ioiadẽ de hierl̃m. Fecitq; bonũ ĩ cõspectu dñi verũtñ nõ in corde ꝑfecto. Cũq; roboratũ sibi videret ĩperiũ iugulauit seruos q occiderãt regẽ patrẽ suũ: sed filios eorũ nõ ĩterfecit: sicut scriptũ est in libro legis moysi: vbi p̃cepit dñs dicẽs. Nõ occidẽtur patres ꝓ filiis: neq; filii ꝓ patrib⁹ suis: sed vnusq̃sq; ĩ suo pcõ morietur. Cõgregauit igitur amasias iudã: & cõstituit eos ꝑ familias: tribunosq; & cẽturiões in vniuerso iuda & bẽiamĩ & recẽsuit

יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את
יהוה ויעזב אתכם: ויקשרו עליו
וירגמהו אבן במצות המלך בחצר בית
יהוה: ולא זכר יואש המלך החסד
אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג
את בנו ובמותו אמר ירא יהוה וידרש:
ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל
ארם ויבאו אל יהודה וירושלם
וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל
שללם שלחו למלך דרמשק: כי
במצער אנשים באו חיל ארם
ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי
עזבו את יהוה אלהי אבתיהם ואת
יואש עשו שפטים: ובלכתם ממנו כי
עזבו אתו במחליים רבים התקשרו
עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן
ויהרגהו על מטתו וימת ויקברהו בעיר
דויד ולא קברהו בקברות המלכים:
ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעת
העמנית ויהוזבד בן שמרית המואבית:
ובניו ירב המשא עליו ויסוד בית
האלהים הנם כתובים על מדרש ספר
המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו:
בן עשרים וחמש שנה מלך
אמציהו ועשרים ותשע שנה
מלך בירושלם ושם אמו יהועדן
מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה
רק לא בלבב שלם: ויהי כאשר
חזקה הממלכה עליו ויהרג את
עבדיו המכים את המלך אביו: ואת
בניהם לא המית כי ככתוב בתורה
בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא
ימותו אבות על בנים ובנים לא
ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו:
ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם
לבית אבות לשרי האלפים ולשרי
המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם

צלח
עזב קשר
רגם
הרג
ראה
דרש היה
קוף בוא
שחת שור
צער בוא
עשה ילך
חלה רבב
קשר
הרג נטה
מות קבר
נשא יסד
הנה כתב
דרש מלך
Cap. xxv.
היה
מלך הרג
נכה
מות כתב
ירה
קבץ עמד
שור
מאה פקד

למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם — עלה מצא
שלש מאות אלף בחור יוצא צבא — בחר
אחז רמח וצנה: וישכר מישראל — צנן שכר
מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף: — גבר
ואיש האלהים בא אליו לאמר — בוא
המלך אל יבוא עמך צבא ישראל כי
אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים:
כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה — לחם
יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח — כשל פנה
באלהים לעזור ולהכשיל: ויאמר — איב עזר
אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות — עשה
למאת הככר אשר נתתי לגדוד — מאה נתן
ישראל ויאמר איש האלהים יש — גדד
ליהוה לתת לך הרבה מזה: ויבדילם — נתן רבה
אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים — בדל בוא
ללכת למקומם ויחר אפם מאד — ילך קום
ביהודה וישובו למקומם בחרי אף: — חרה שוב
ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך — חזק נהג
גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת — נכה
אלפים: ועשרת אלפים חיים שבו — חיה שבה
בני יהודה ויביאום לראש הסלע — בוא
וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו: — שלך בקע
ובני הגדוד אשר השיב אמציהו
מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי — ילך לחם
יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו — פשט עיר
מהם שלשת אלפים ויבזו בזה — נכה בזז
רבה: ויהי אחרי בוא אמציהו — רבב היה
מהכות את אדומים ויבא את אלהי — נכה בוא
בני שעיר ויעמידם לו לאלהים — עמד
ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: ויחר — פנה שחה
אף יהוה באמציהו וישלח אליו — קטר שלח
נביא ויאמר לו למה דרשת את — נבא
אלהי העם אשר לא הצילו את — נצל
עמם מידך: ויהי בדברו אליו ויאמר — היה
לו הליועץ למלך נתנוך חדל לך למה — יעץ
יכוך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי — נכה חדל

a viginti annis sursum inuenitq; trecēta milia iuuenū q egrederentur ad pugnā & tenerēt hastā et clypeū. Mercede quoq; conduxit de isrl' centū milia robustorū: centū talentis argēti. Venit aūt homo dei ad illū: & ait. O rex ne egrediatur te cū exercitus israel. Nō est enim dn̄s cū isrl' & cūctis filiis ephraim. Quod si putas in robore exercitus bella consistere: superari te faciet de⁹ ab hostibus. Dei q̄ppe est & adiuuare & in fugā cōuertere. Dixitq; amasias ad hominē dei. Quid ergo fiet de centum talentis que dedi militibus isrl'? Et respondit ei homo dei. Habet dominus vnde tibi dare possit multo his plura. Separauit itaq; amasias exercitū q venerat ad eū ex ephraī: vt reuerteretur in locū suū. At illi contra iudam vehementer irati: reuersi sunt in regionē suā. Porro amasias cōfidēter duxit populū suū: & abiit in vallē salinarū: p̄cussitq; filios seyr decē milia. Et alia decē milia virorū ceperūt filii iuda: & adduxerūt ad p̄ruptū cuiusdā petre: precipitauerūtq; eos de sūmo in p̄ceps: q vniuersi crepuerūt. At ille exercitus quē remiserat amasias ne secum iret ad p̄liū: diffusus est in ciuitatibus iuda: a samaria vsq; bethorō: & interfectis tribus milib⁹ diripuit predam magnā. Amasias quoq; post cedem idumeorum & allatos deos filiorū seyr: statuit illos in deos sibi & adorabat eos: & illis adolebat incensū. Quā obrem iratus dominus contra amasiā misit ad illum prophetam qui diceret ei. Cur adorasti deos qui non liberauerunt pp̄lm suū de manu tua? Cūq; hec ille loq̄retur. R̄ndit ei. Nū cōsiliarius regis es? Quiesce ne interficiam te. Discedensq; p̄pheta: scio inquit q

a viginti annis ꝛ supra: ꝛ īuenit eos trecē=
ἀπὸ εἰκοσαέτους καὶ ἐπάνω, καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακο=
ta milia potētiū q̄ egrederentur in pugnam: q̄ te=
σίας χιλιάδας δυνατῶν ἐξερχομένων εἰς πόλεμον, κρα
nerent hastā ꝛ clypeū. ꝛ mercede cōduxit de israel
τοῦντων δόρυ καὶ θυρεόν. καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ ἰσραὴλ
centum milia robustoꝝ fortitudie centū talētis argen
ἑκατὸν χιλιάδας δυνατῶν ἰσχύϊ ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρί
ti. ꝛ homo dei venit ad eū dicēs: rex
ου. καὶ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθε πρὸς αὐτὸν λέγων, βασιλεῦ
nō eat tecū exercitus israel: qm̄ nō est do=
μὴ πορευέσθω μετὰ σοῦ δύναμις ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἔστι κύ=
minus cū israel cunctis filiis ephraim. qm̄ si pu=
ριος μετὰ ἰσραὴλ πάντων τῶν υἱῶν ἐφραΐμ. ὅτι ἐὰν ὑπο
tes p̄ualere in his in bello: ī fu=
λάβῃς τοῦ κατισχῦσαι ἐν τούτοις ἐν τῷ πολέμῳ, τρο
gā vertet dn̄s corā inimicis: qm̄ est fortitudo
πώσεταί κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ὅτι ἔστιν ἰσχὺς τῷ
dn̄o vt adiuuet ꝛ ī fugā vertat. ꝛ dixit amesias
κυρίῳ τοῦ βοηθῆσαι καὶ τροπώσασθαι. καὶ εἶπεν ἀμεσίας
hoī dei: ꝛ q̄d faciam centū talen
τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, καὶ τί ποιήσω τοῖς ἑκατὸν ταλάν
tis q̄ dedi exercitui israel? ꝛ dixit homo
τοις οἷς ἔδωκα τῇ δυνάμει ἰσραήλ; καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος
dei: est dn̄o dare tibi plura his. ꝛ se
τοῦ θεοῦ, ἔστι τῷ κυρίῳ δοῦναί σοι πλείω τούτων. καὶ διε
parauit amesias exercitū q̄ venit ad eum
χώρισεν ἀμεσίας τὴν δύναμιν τὴν ἐλθοῦσαν πρὸς αὐτὸν
ab ephraim: vt abiret in locū suū. ꝛ irati
ἀπὸ ἐφραΐμ, ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. καὶ ἐθυμώ
sunt furore suo valde cōtra iudā: ꝛ reuersi
θησαν τῇ ὀργῇ αὐτῶν σφόδρα ἐπὶ ἰούδαν, καὶ ἐπέστρε=
sunt in locū suū in ira furoris. ꝛ amesias con
ψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ θυμοῦ, καὶ ἀμεσίας κα
fortat⁹ ē ꝛ accepit populū suū ꝛ iuit in
τίσχυσε καὶ παρέλαβε τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς
vallem salinarū: ꝛ p̄cussit illic filios
τὴν κοιλάδα τῶν ἁλῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς
seir decem milia. ꝛ decē milia ceperūt viuos
σηείρ δέκα χιλιάδας. καὶ δέκα χιλιάδας ἐζώγρησαν οἱ
filii iuda: ꝛ attulerūt eos in sūmitatē p̄cipitii:
υἱοὶ ἰούδα, καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ κρημνοῦ,
ꝛ p̄cipitabant eos a sūmitate p̄cipitii:
καὶ κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ,
ꝛ oēs interrupti sunt. ꝛ filii exercitus quos
καὶ πάντες διερρήγνυντο. καὶ οἱ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς
remiserat amesias ne irent cum ipso in pre
ἀπέστρεψεν ἀμεσίας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πό
lium: impositi sunt in ciuitatibus iuda a samaria ꝛ
λεμον, ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις ἰούδα ἀπὸ σαμαρείας καὶ
vsq; ad bethoron. ꝛ p̄cusserunt in eis tria milia:
ἕως βαιθωρῶν. καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας,
ꝛ spoliauerūt spolia multa. ꝛ factū est postq̄ venit
καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν
amesias q̄ p̄cussit idumeā: ꝛ intulit ad
ἀμεσίαν πατάξαντα τὴν ἰδουμαίαν, καὶ ἤνεγκεν πρὸς
se deos filiorū seir: ꝛ cōstituit eos sibi in
ἑαυτὸν τοὺς θεοὺς υἱῶν σηείρ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἑαυτῷ εἰς
deos ꝛ in cōspectu eoꝝ adorabat: ꝛ eis adolebat. ꝛ
θεοὺς καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει, καὶ αὐτοῖς ἔθυεν. καὶ
facta est ira dn̄i in amesiā: ꝛ misit ei p
ἐγένετο ὀργὴ κυρίου ἐπὶ ἀμεσίαν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προ
phetam: ꝛ dixit ei: q̄d q̄siuisti deos populi: q̄
φήτην, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τί ἐζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ, οἳ
non liberauerūt populū suū de manu tua? ꝛ factū ē cū
οὐκ ἐξείλαντο τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός σου; καὶ ἐγένετο ἐν
loq̄retur ipse ad eum: ꝛ dixit ei: nū cōsilia=
τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, μὴ σύμβου
riū regis dedi te? attende tibi ipsi: vt nō p̄cu=
λον τοῦ βασιλέως δέδωκά σε; πρόσεχε αὐτῷ, ἵνα μὴ πα=
tiant te. ꝛ tacuit p̄pheta. ꝛ dixit: cognoui q
τάξωσί σε. καὶ ἐσιώπησεν ὁ προφήτης. καὶ εἶπεν, ἔγνων ὅτι

consuluit dn̄s occidere te: qm̄ fecisti hoc:
ἐβουλεύσατο κύριος τοῦ διαφθεῖραί σε, ὅτι ἐποίησας τοῦ
τ nō audiuisti cōsilium meū. τ cōsulu=
το, καὶ οὐκ ἤκουσας τῆς συμβουλίας μου. καὶ ἐβουλεύσα
Re.c. it amesias rex iuda: τ misit ad ioas
το ἀμεσίας βασιλεὺς ἰούδα, καὶ ἀπέστειλε πρὸς ἰωὰς
filiū ioachaz filiū iu regem israel: dicens: veni τ
υἱὸν ἰωάχαζ υἱὸν ἰοῦ βασιλέα ἰσραήλ, λέγων, δεῦρο καὶ
videamur faciebus. τ misit ioas rex isra
ὀφθῶμεν προσώποις. καὶ ἀπέστειλεν ἰωὰς βασιλεὺς ἰσρα
el ad amesiā regem iuda dicēs: carduus q̄
ὴλ πρὸς ἀμεσίαν βασιλέα ἰούδα λέγων, ὁ ἀκχοὺχ ὁ
in libano misit ad cedrum q̄ in liba
ἐν τῷ λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ λιβά
no dicens: da filiā tuam filio meo in vxo
νῳ λέγων, δός τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖ
rem: τ ecce ingredientur bestie agri q̄ in
κα, καὶ ἰδοὺ εἰσελεύσεται τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ
libano. τ venerunt bestie τ cōculcauerūt carduum.
λιβάνῳ. καὶ ἦλθε τὰ θηρία καὶ κατεπάτησε τὸν ἀκχούχ.
dixisti: ecce pcussi idumeā τ eleuat te
εἶπας, ἰδοὺ ἐπάταξα τὴν ἰδουμαίαν καὶ ἐπαίρει σε ἡ
cor tuū graue· τ nūc sede in domo tua: τ
καρδία σου ἡ βαρεῖα. καὶ νῦν κάθισον ἐν οἴκῳ σου, καὶ
quare cōitcis in malo: τ cades tu τ iudas
ἵνα τί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ, καὶ πέσῃ σὺ καὶ ἰούδας
tecum? τ nō audiuit amesias: qm̄ a dn̄o
μετὰ σοῦ; καὶ οὐκ ἤκουσεν ἀμεσίας, ὅτι παρὰ κυρίου
factū est vt traderet eum in manus ioas: qm̄ q̄s=
ἐγένετο τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας ἰωάς, ὅτι ἐξε
uit deos edom. τ ascēdit ioas
ζήτησε τοὺς θεοὺς τῶν ἰδουμαίων. καὶ ἀνέβη ἰωὰς ὁ βα
rex israel: τ visi sunt adinuicē ipse τ ame
σιλεὺς ἰσραήλ, καὶ ὤφθησαν ἀλλήλοις αὐτὸς καὶ ἀμε=
sias rex iuda in bethsames q̄ est iuda.
σίας βασιλεὺς ἰούδα ἐν βεθσαμὴς ἥ ἐστι τοῦ ἰούδα.
τ corruit iudas ante faciem israel. τ
καὶ ἐτροπώθη ἰούδας κατὰ πρόσωπον ἰσραήλ. καὶ
fugit vnusq̄sq; in tabernaculū suū. τ ames
ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀμεσί=
am regem iuda filium ioas filii ochozie cepit
αν βασιλέα ἰούδα υἱὸν ἰωὰς υἱοῦ ὀχοζίου συνέλαβεν
ioas rex israel in bethsames: τ adduxit
ἰωὰς βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐν βεθσαμής, καὶ εἰσήγαγεν
eum in hierusalem: τ destruxit a mu
αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ καθεῖλεν ἀπὸ τοῦ τεί=
ro hierusalem a porta ephraim vsq; ad portam
χους ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πύλης ἐφραὶμ ἕως πύλης
G anguli quadringētis cubitis. τ oē aurū
γωνίας τετρακοσίους πήχεις. καὶ πᾶν τὸ χρυσίον
τ argentum τ oia vasa q̄ inuenta sūt
καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὑρεθέντα
in domo dn̄i: τ q̄ apud obededdom τ
ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ τὰ παρὰ τὸν ὠβὴδ ἐδδὼμ καὶ
thesauros domus regis: τ fili
τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱ=
os cōmixtorum cepit: τ reuersus est in sa
οὺς τῶν συμμίξεων ἔλαβεν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς σα=
mariam. τ vixit amesias filius ioas rex
μάρειαν. καὶ ἔζησεν ἀμεσίας ὁ τοῦ ἰωὰς βασιλεὺς
iuda postq̄ mortuus ē ios filius ioachaz
ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν ἰωὰς τὸν τοῦ ἰωάχαζ βα
rex israel: q̄nq; τ decē annis. τ reliq̄
σιλέα ἰσραήλ, πέντε καὶ δέκα ἔτη. καὶ οἱ λοιποὶ
sermōes amasie primi τ nouissimi nonne scri=
λόγοι ἀμεσίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γε
pti sunt in libro regum iuda τ isra
γραμμένοι ἐπὶ βιβλίου βασιλέων ἰούδα καὶ ἰσρα=
el? τ in tempore
ήλ; καὶ ἐν τῷ καιρῷ

cogitauerit deus occidere te: qui et fecisti hoc malū: & insup nō acqeuisti consilio meo. Igitur amasias rex iuda inito pessimo cōsilio misit ad ioas filiū ioachaz filii iehu regem israel dicens. Veni videamus nos mutuo. At ille remisit nuncios dicens. Carduus qui est in libano: misit ad cedrum libani dicens. Da filiā tuam filio meo vxorem. Et ecce bestie que erant in silua libani trāsierunt & conculcauerunt carduū. Dixisti pcussi edō: et idcirco erigitur cor tuum in superbiam. Sede in domo tua. Cur malū aduersum te prouocas: vt cadas et tu et iudas tecum? Noluit autē audire amasias: eo q̄ dei esset volūtas vt traderetur in manꝰ hostiū ꝑpter deos edom. Ascendit igitur ioas rex israel: & mutuos sibi prebuere conspectus Amasias autem rex iuda erat in bethsames iude. Corruitq; iudas coram israel: & fugit in tabernacula sua. Porro amasiā regē iuda filiū ioas filii ioachaz cepit ioas rex israel in bethsames & adduxit in hierusalem destruxitq; murum eiꝰ a porta ephraim vsq; ad portā anguli quadringentis cubitis. Omne q̄q; aurū & argētū & vniuersa vasa q̄ repererat in domo dei: & apud obededō: in thesauris etiam domus regie: necnon & filios obsidū reduxit in samariā. Vixit autē amasias filius ioas rex iuda postq̄ mortuꝰ est ioas filius ioachaz rex israel quindecim annis. Reliqua aūt sermonū amasie priorum & nouissimorum scripta sunt in libro regū iuda et israel Qui postq̄

יָעַץ אֱלֹהִים לְהַשְׁחִיתֶךָ כִּי עָשִׂיתָ   שָׁחַת עָשָׂה
זֹאת וְלֹא שָׁמַעְתָּ לַעֲצָתִי׃ וַיִּוָּעַץ
אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח אֶל
יוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז בֶּן יֵהוּא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְךָ נִתְרָאֶה פָנִים׃   הָלַךְ רָאָה
וַיִּשְׁלַח יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל   פָּנָה
אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר הַחוֹחַ
אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן שָׁלַח אֶל הָאֶרֶז אֲשֶׁר
בַּלְּבָנוֹן לֵאמֹר תְּנָה אֶת בִּתְּךָ לִבְנִי   נָתַן בָּנָה
לְאִשָּׁה וַתַּעֲבֹר חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר   אִישׁ עָבַר
בַּלְּבָנוֹן וַתִּרְמֹס אֶת הַחוֹחַ׃ אָמַרְתָּ   רָמַס
הִנֵּה הִכִּיתָ אֶת אֱדוֹם וּנְשָׂאֲךָ לִבְּךָ   נָכָה
לְהַכְבִּיד עַתָּה שְׁבָה בְּבֵיתֶךָ לָמָּה   כָּבַד יָשַׁב
תִתְגָּרֶה בְּרָעָה וְנָפַלְתָּ אַתָּה וִיהוּדָה   גָּרָה רוּעַ
עִמָּךְ׃ וְלֹא שָׁמַע אֲמַצְיָהוּ כִּי
מֵהָאֱלֹהִים הִיא לְמַעַן תִּתָּם בְּיָד כִּי   נָתַן
דָרְשׁוּ אֵת אֱלֹהֵי אֱדוֹם׃ וַיַּעַל יוֹאָשׁ   עָלָה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ פָנִים הוּא   רָאָה פָּנָה
וַאֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּבֵית שֶׁמֶשׁ
אֲשֶׁר לִיהוּדָה׃ וַיִּנָּגֶף יְהוּדָה לִפְנֵי   נָגַף
יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאֹהָלָיו׃ וְאֵת   נוּס
אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בֶּן יוֹאָשׁ בֶּן
יְהוֹאָחָז תָּפַשׂ יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
בְּבֵית שָׁמֶשׁ וַיְבִיאֵהוּ יְרוּשָׁלַ͏ִם   בּוֹא
וַיִּפְרֹץ בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלַ͏ִם מִשַּׁעַר   פָּרַץ חָמָה
אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר הַפּוֹנֶה אַרְבַּע מֵאוֹת   פָּנָה רָבַע
אַמָּה׃ וְכָל הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וְאֵת כָּל   מֵאָה
הַכֵּלִים הַנִּמְצְאִים בְּבֵית הָאֱלֹהִים   כָּלָה מָצָא
עִם עֹבֵד אֱדוֹם וְאֶת אוֹצְרוֹת בֵּית   אָצַר
הַמֶּלֶךְ וְאֵת בְּנֵי הַתַּעֲרֻבוֹת וַיָּשָׁב   עָרַב שׁוּב
שֹׁמְרוֹן׃ וַיְחִי אֲמַצְיָהוּ בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ   חָיָה
יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃
וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲמַצְיָהוּ הָרִאשֹׁנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים הֲלֹא הִנָּם כְּתוּבִים עַל   הָיָה כָּתַב
סֵפֶר מַלְכֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ וּמֵעֵת

אשר סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו שם: וישאהו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתיו בעיר יהודה:

Ca.xxvi.

ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו: הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכוליה מן ירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים: ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל הערביים הישבים בגור בעל והמעונים: ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה: ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקם: ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה: ויהי לעזיהו חיל עשי מלחמה יוצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל הסופר ומעשיהו השוטר על יד חנניהו משרי המלך: כל מספר

סור · קשר · נוס · שלח · מות · נשא · קבר · לקח · מלך · שוב · עשה · היה · יום · בין · ראה · צלח · לחם · פרץ · חמה · בנה · עיר · עזר · נתן · חזק · עלה · גדל · קצע · חזק · דבר · חצב · בור · רבב · קנה · ישר · היה · לחם · יצא · גדד · ספר · שטר · שור · ספר

recessit a domino: tetēderūt ei insidias in hierusalē. Cūq; fugisset lachis miserunt et interfecerūt eum ibi: reportātesq; sup equos sepelierūt eū cū ptrib9 suis in ciuitate dd. 26.

Omnis autem populus iuda filium eius oziam annorum sedecim constituit regē p amasia patre suo. Ipe edificauit ahilat: & restituit eā ditioni iude postq̃ dormiuit rex cū patribus suis. Sedecim annorum erat ozias cū regnare cepisset & quinquaginta duobus annis regnauit in hierl̃m. Nomē matris eius iecelia de hierl̃m. Fecitq; qđ erat rectū in oculis domini iuxta omnia q̃ fecerat amasias pater eius: & exquisiuit deū in dieb9 zacharie intelligentis & videntis deum. Cumq; requireret dñm direxit eū in omnibus. Deniq; egressus est & pugnauit contra philistiim & destruxit murū geth et murum iamnie murumq; azoti. Edificauit quoq; opida in azoto & philistiim: & adiuuit eum deus cōtra philistiim & contra arabes qui habitabāt in gurbaal et cōtra āmonitas. Appēdebātq; āmonite munera ozie: et diuulgatū est nomē eius vsq; ad introitū egypti ppter crebras victorias. Edificauitq; ozias turres in hierusalē: sup portā āguli: et sup portā vallis: & reliq̃s in eodē muri latere firmauitq; eas. Extruxitq; turres ĩ solitudine et effodit cisternas plurimas eo q haberet multa pecora: tā in cāpestribus q̃ in heremi vastitate. Vineas q̃q; habuit & vinitores in mōtib9 et ĩ carmelo: erat quippe homo agriculture deditus. Fuit āt exercit9 bellatorū ei9 q pcedebāt ad p̄lia sub manu iehihel scribe: maasieq; doctoris: & sub manu ananie qui erat de ducibus regis. Omnisq; numerus

quo recessit amesias a dño: cõuersa ẽ cõtra ipm cõiuratio in hierusalem: ꝛ fugit in lachis: ꝛ miserunt post eũ in lachis: ꝛ interfecerũt eum ibi. ꝛ reportauerũt eũ sup equos: ꝛ sepelierũt eum cum patribus suis in ciuitate dd.

ᾧ ἀπέστη ἀμεσίας ἀπὸ τοῦ κυρίου, συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν σύνδεσμος ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφυγεν εἰς λαχεῖς, καὶ ἀπέστειλαν κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς λαχεῖς, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαδ. Ca.26

Et accepit ois popul9 terre oziã: ꝛ ipse fili9 sedecim annoꝝ: ꝛ cõstituerũt regẽ ipm p patre 4.
suo amesia. ipe edificauit ailath: ipse restituit ipsam iuda: postq̃ dormiuit rex cũ patribus suis. filius sedecim annoꝝ ozias cũ regnaret ipse. ꝛ quinquaginta ꝛ duob9 ãnis 4.
regnauit in hierusalem: ꝛ nomen matri sue iechelia ab hierl̃m. ꝛ fecit rectũ corã dño iuxta oĩa q̃ fecit amesias pater eius. ꝛ fuit q̃rens dñm in diebus zacharie intelligẽtis in visione dei: ꝛ in diebus suis q̃bus q̃siuit dñm: direxit eum dñs deus. ꝛ egressus ẽ ozias ꝛ pugnauit cõtra philistii: ꝛ destruxit muros geth: ꝛ muros iabna: ꝛ muros azoti. ꝛ edificauit ciuitates in azoto: ꝛ in philistii. ꝛ adiuuit eum dñs cõtra philistii ꝛ cõtra arabes q̃ hitabant in petra ꝛ cõtra mineos. ꝛ dederũt minei dona ozie: ꝛ fuit nomẽ eius vsq; ad introitũ egypti: q̃m preualuit vsq; ad supra. ꝛ edificauit ozias turres in hierusalem: ꝛ sup portã anguli ꝛ sup portã vallis ꝛ sup angulos: ꝛ firmauit eas. ꝛ edificauit turres in solitudĩe: ꝛ effodit cisternas multas: q̃m pecora multa fuerunt ei in planicie ꝛ in cãpestri. agricultores ꝛ vinitores in mõtib9 ꝛ in carmelo: q̃m vir agriculture dedit9 erat. ꝛ fuerũt ozie exercitus faciẽtes bellum: ꝛ q̃ egrediebãtur in aciẽ. ꝛ numerus cõsiderationis eoꝝ p manũ ieiel scribe ꝛ maasie iudicis: ꝛ p manũ ananie successoris regis. oĩs nũerus

καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ὀζίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀμεσίου. αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν αἰλάθ, αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ ἰούδα, μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν ὁ ὀζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη 15.
ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἰεχελία ἀπὸ ἱερουσαλήμ. καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἀμεσίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις ζαχαρίου τοῦ συνιέντος ἐν ὁράσει θεοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ αἷς ἐξεζήτησε τὸν κύριον, κατεύθυνεν αὐτὸν κύριος ὁ θεός. καὶ ἐξῆλθεν ὀζίας καὶ ἐπολέμησεν πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ καθεῖλε τὰ τείχη γέθ, καὶ τὰ τείχη ἰαβνά, καὶ τὰ τείχη ἀζώτου. καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις ἐν ἀζώτῳ, καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. καὶ κατίσχυσεν αὐτὸν κύριος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπὶ τοὺς ἄραβας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας καὶ ἐπὶ τοὺς μιναίους. καὶ ἔδωκαν οἱ μιναῖοι δῶρα τῷ ὀζίᾳ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου αἰγύπτου, ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω. καὶ ᾠκοδόμησεν ὀζίας πύργους ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς φάραγγος καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, καὶ κατίσχυσεν αὐτάς. καὶ ᾠκοδόμησεν πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐλατόμησε λάκκους πολλούς, ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν σεφηλᾶ καὶ ἐν τῇ πεδινῇ. γεωργοὶ καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ἐν τῷ καρμήλῳ, ὅτι ἀνὴρ φιλογεωργὸς ἦν. καὶ ἐγένοντο τῷ ὀζίᾳ δυνάμεις ποιοῦσαι πόλεμον, καὶ ἐκπορευόμεναι εἰς παράταξιν. καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν διὰ χειρὸς ἰεϊὴλ τοῦ γραμματέως καὶ μαασίου τοῦ κριτοῦ, καὶ διὰ χειρὸς ἀνανίου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως. πᾶς ἀριθμὸς

principū familiarū fortium in bellū duo
τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον δι=
milia ſexcenti. ⁊ cū eis exercitus bellatores
χίλιοι ἑξακόσιοι. καὶ μετ᾽ αὐτῶν δυνάμεις πολεμικαὶ
trecenta milia ⁊ ſeptē mille quingenti. hi
τριακόσιαι χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλιοι πεντακόσιοι. οὗ
facientes bellū in potētia fortitudinis: ad auxiliādū
τοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος, βοηθῆσαι τῷ
regi cōtra aduerſarios. ⁊ p̄parauit eis
βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους. καὶ ἡτοίμαζεν αὐτοῖς
ozias cūcto exercitui clypeos ⁊ haſtas ⁊ ga=
ὀζίας πάσῃ τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ περικε=
leas ⁊ loricas ⁊ arcus ⁊ ad lapides fun=
φαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ εἰς λίθους σφενδό=
das. ⁊ fecit ozias in hieruſalē machinas fabri=
νας. καὶ ἐποίησεν ὀζίας ἐν ἱερουσαλὴμ μηχανὰς μεμηχα
catas artificijs vt eſſet in turribus ⁊ in
νευμένας λογισμοῖς τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ
angulis: vt p̄cuterēt ſagittis ⁊ ſaxis grandibus. ⁊
τῶν γωνιῶν, τοῦ βάλειν βέλεσιν καὶ λίθοις μεγάλοις. καὶ
audita eſt preparatio eoꝝ vſq̧ ad p̄cul: qm̄ admirationi fuit
ἠκούσθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόῤῥω, ὅτι ἐθαυμαστώθη
vt adiuuaret͂ vſq̧ quo cōfortatꝰ eſt. ⁊ poſtꝙ roboratꝰ ē ozi
τοῦ βοηθηθῆναι ἕως οὗ κατίσχυσεν. καὶ ὡς κατίσχυσεν ὀζί=
as exaltatū ē cor eius vt corrūperet. ⁊ iniq̄ fecit
ας ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ διαφθεῖραι. καὶ ἠδίκησεν
in dn̄o deo ſuo: ⁊ ingreſſus ē in tēplū dn̄i
ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου
vt adoleret icēſū in altari thymiamatū:
τοῦ θυμιᾶσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων,
⁊ ingreſſus ē poſt ipſum azarias ſacerdos: ⁊ cū eo
καὶ εἰσῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἀζαρίας ὁ ἱερεύς, καὶ μετ᾽ αὐ=
octoginta ſacerdotes dn̄i filij fortitudinis: ⁊ reſti=
τοῦ ὀγδοήκοντα ἱερεῖς κυρίου οἱ υἱοὶ δυνάμεως, καὶ ἐπέ
terūt cōtra oziā regē: ⁊ dixerūt ei: nō tibi ozia
στησαν ἐπὶ ὀζίαν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπον αὐτῷ, οὐ σοὶ ὀζία
vt adoleas dn̄o: ſed ſacerdotibꝰ filijs
τὸ θυμιᾶσαι τῷ κυρίῳ, ἀλλ᾽ ἢ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς
aaron qui ſctificati ſunt vt adoleāt icēſū: egredere a
ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις τὸ θυμιᾶσαι, ἔξελθε ἀπὸ τοῦ
ſanctuario: qm̄ receſſiſti a dn̄o ⁊ nō erit tibi
ἁγιάσματος, ὅτι ἀπέστης ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ οὐκ ἔσαι σοι
hoc in glīam a dn̄o deo. ⁊ iratus ē ozias:
τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ. καὶ ἐθυμώθη ὀζίας,
⁊ in manu ſua thuribulū ad adolendū icēſū in
καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον τοῦ θυμιᾶσαι ἐν τῷ
tēplo. ⁊ cū iratꝰ fuiſſet ipē cōtra ſacerdotes: ⁊
ναῷ. καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἡ
lepra orta eſt in fronte eius in domo dn̄i
λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου
coram ſacerdotibꝰ ſupra altare thymia=
ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμά
matū. ⁊ cōuerſus eſt in ipm azarias ſacerdos primꝰ ⁊
των. καὶ ἐπέστρεψεν ἐπ᾽ αὐτὸν ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ
ſacerdotes: ⁊ ecce ipē leproſꝰ in frōte ſua. ⁊
οἱ ἱερεῖς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ. καὶ
expulit eū illinc: ⁊ enī ipſe celerauit egre=
κατέσπασεν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν ἐξελ=
di: qm̄ redarguit eū dn̄s. ⁊ fuit ozias rex le=
θεῖν, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν ὁ κύριος. καὶ ἦν ὀζίας ὁ βασιλεὺς λε
proſꝰ vſq̧ ad diē mortis ſue. ⁊ habitauit in domo
πρὸς ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκάθησεν ἐν οἴκῳ
ſeparata leproſus: qm̄ expulſꝰ fuit a domo dn̄i. ⁊ ioa=
ἀφφουσὶθ λεπρός, ὅτι ἐξώσθη ἀπὸ οἴκου κυρίου. καὶ ἰωα
thā filiꝰ eius in regno eius iudicās pp̄lm
θὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κρίνων τὸν λαὸν
terre. ⁊ reliqui ſermōes ozie primi ⁊ nouiſſimi
τῆς γῆς. καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι ὀζίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι
nōne ſunt ſcripti ab eſaia filio amos prophe=
οὐκ ἰδοὺ εἰσὶ γεγραμμένοι ἀπὸ ἡσαΐου υἱοῦ ἀμὼς τοῦ προφή=
te: ⁊ dormiuit ozias cū patribꝰ ſuis ⁊ ſepelierūt eum
του; καὶ ἐκοιμήθη ὀζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν

principū pꝰ familias ſuaſ virorū fortiū duorū milium ſexcentorū: & ſub eis vniuerſus exercitus trecentorū & ſeptē milium quingētorū: qui erant apti ad bella & p̄ rege cōtra aduerſarios dimicabāt. Prepauit quoq̧ eis ozias. i. cūcto exercitui clypeos & haſtas & galeas & loricas arcuſq̧ & fundas ad iaciēdos lapides. & fecit in hierl̄m diuerſi generis machinas q̄s i turribus collocauit: & in angulis murorū vt mitteret͂ ſagittas & ſaxa grādia. Egreſſumq̧ eſt nomē eiꝰ procul: eo ꝙ auxiliaretur ei dn̄s & corroboraſſet illū. Sed cū roboratꝰ eēt eleuatū ē cor eiꝰ in iteritū ſuū & neglexit dn̄z deū ſuū: īgreſſuſq̧ tēplū dn̄i: adolere voluit icēſum ſup altare thymiamatꝭ. Statiq̧ igreſſus poſt eū azarias ſacerdos: & cū eo ſacerdotes dn̄i octoginta viri fortiſſimi: reſtiterunt regi atq̧ dixerunt. Non eſt tui officii ozia vt adoleas incēſum dn̄o ſed ſacerdotū: hoc eſt filioꝝ aarō q̄ cōſecrati ſūt ad huiuſcemodi miniſteriū. Egredere de ſctūario ne cōtēpſeris: qꝛ nō reputabitur tibi i gloriā hoc a dn̄o deo. Iratuſq̧ ozias & tenēs in manu thuribulū vt adoleret incēſū mīabatur ſacerdotibꝰ. Statiq̧ orta ē lep̄ in fronte eiꝰ corā ſacerdotibꝰ ī domo dn̄i ſup altare thymiamatꝭ. Cūq̧ reſpexiſſet eū azarias pōtifex & oēs reliq̄ ſacerdotes: viderūt leprā in frōte eiꝰ: & feſtīato expulerūt eū: Sed & ipē p̄territus accelerauit egredi: eo ꝙ ſenſiſſet ilico plagā dn̄i. Fuit igitur ozias rex leproſus vſq̧ ad diē mortis ſue. Et hītauit ī domo ſepata: plenꝰ lepra ob quā eiectꝰ fuerat de domo dn̄i. Porro ioathā filiꝰ eiꝰ rexit domū regis & iudicauit pp̄lꝫ tre. Reliq̄ āt ſmonū ozie priorū & nouiſſimorū ſcripſit eſaias filiꝰ amos p̄pheta. Dormiuit q̧ ozias cum patribus ſuis: & ſepelierunt eum

רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְגִבּוֹרֵי חָיִל אַלְפַּיִם	גבר
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ וְעַל יָדָם חֵיל צָבָא	
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעַת אֲלָפִים	
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת עוֹשֵׂי מִלְחָמָה בְּכֹחַ חָיִל	עשה לחם
לַעְזוֹר לַמֶּלֶךְ עַל הָאוֹיֵב׃ וַיָּכֶן לָהֶם	כוח עזר
עֻזִּיָּהוּ לְכָל הַצָּבָא מָגִנִּים וּרְמָחִים	איב כון
וְכוֹבָעִים וְשִׁרְיֹנוֹת וּקְשָׁתוֹת וּלְאַבְנֵי	כבע שרה
קְלָעִים׃ וַיַּעַשׂ בִּירוּשָׁלַםִ חִשְּׁבֹנוֹת	עשה חשב
מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֵׁב לִהְיוֹת עַל הַמִּגְדָּלִים	היה גדל
וְעַל הַפִּנּוֹת לִירוֹא בַּחִצִּים וּבָאֲבָנִים	פנה ירה
גְּדֹלוֹת וַיֵּצֵא שְׁמוֹ עַד לְמֵרָחוֹק כִּי	רחק
הִפְלִיא לְהֵעָזֵר עַד כִּי חָזָק׃ וּכְחֶזְקָתוֹ	פלא
גָּבַהּ לִבּוֹ עַד לְהַשְׁחִית וַיִּמְעַל בַּיהוָה	שחת מעל
אֱלֹהָיו וַיָּבֹא אֶל הֵיכַל יְהוָה לְהַקְטִיר	בוא הכל
עַל מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ וַיָּבֹא אַחֲרָיו	קטר זבח
עֲזַרְיָהוּ הַכֹּהֵן וְעִמּוֹ כֹּהֲנִים לַיהוָה	
שְׁמוֹנִים בְּנֵי חָיִל׃ וַיַּעַמְדוּ עַל עֻזִּיָּהוּ	עמד
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא לְךָ עֻזִּיָּהוּ	
לְהַקְטִיר לַיהוָה כִּי לַכֹּהֲנִים בְּנֵי	קטר
אַהֲרֹן הַמְקֻדָּשִׁים לְהַקְטִיר צֵא מִן	קדש יצא
הַמִּקְדָּשׁ כִּי מָעַלְתָּ וְלֹא לְךָ לְכָבוֹד	כבד
מֵיְהוָה אֱלֹהִים׃ וַיִּזְעַף עֻזִּיָּהוּ וּבְיָדוֹ	זעף
מִקְטֶרֶת לְהַקְטִיר וּבְזַעְפּוֹ עִם הַכֹּהֲנִים	קטר
וְהַצָּרַעַת זָרְחָה בְמִצְחוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים	פנה
בְּבֵית יְהוָה מֵעַל לְמִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃	
וַיִּפֶן אֵלָיו עֲזַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ וְכָל	פנה
הַכֹּהֲנִים וְהִנֵּה הוּא מְצֹרָע בְּמִצְחוֹ	צרע
וַיַּבְהִלוּהוּ מִשָּׁם וְגַם הוּא נִדְחַף	בהל דחף
לָצֵאת כִּי נִגְּעוֹ יְהוָה׃ וַיְהִי עֻזִּיָּהוּ	היה
הַמֶּלֶךְ מְצֹרָע עַד יוֹם מוֹתוֹ וַיֵּשֶׁב	
בֵּית הַחָפְשִׁית מְצֹרָע כִּי נִגְזַר	גזר
מִבֵּית יְהוָה וְיוֹתָם בְּנוֹ עַל בֵּית	
הַמֶּלֶךְ שׁוֹפֵט אֶת עַם הָאָרֶץ׃ וְיֶתֶר	שפט
דִּבְרֵי עֻזִּיָּהוּ הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים	
כָּתַב יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ הַנָּבִיא׃ וַיִּשְׁכַּב	נבא שכב
עֻזִּיָּהוּ עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם	קבר

אֲבֹתָיו בִּשְׂדֵה הַקְּבוּרָה אֲשֶׁר
לַמְּלָכִים כִּי אָמְרוּ מְצוֹרָע הוּא
וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ מָלַךְ
Cap. xxvij בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יוֹתָם בְּמָלְכוֹ
וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָם
וְשֵׁם אִמּוֹ יְרוּשָׁה בַּת צָדוֹק׃ וַיַּעַשׂ עָשָׂה
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
עֻזִּיָּהוּ אָבִיו רַק לֹא בָא אֶל הֵיכַל יְהוָה בּוֹא הֵיכָל
וְעוֹד הָעָם מַשְׁחִיתִים׃ הוּא בָּנָה אֶת שָׁחַת
שַׁעַר בֵּית יְהוָה הָעֶלְיוֹן וּבְחוֹמַת עָלָה חָמָה
הָעֹפֶל בָּנָה לָרֹב׃ וְעָרִים בָּנָה בְּהַר רָבַב עִיר
יְהוּדָה וּבֶחֳרָשִׁים בָּנָה בִּירָנִיּוֹת
וּמִגְדָּלִים׃ וְהוּא נִלְחַם עִם מֶלֶךְ בְּנֵי גָּדַל לָחַם
עַמּוֹן וַיֶּחֱזַק עֲלֵיהֶם וַיִּתְּנוּ לוֹ בְנֵי חָזַק
עַמּוֹן בַּשָּׁנָה הַהִיא מֵאָה כִּכַּר כֶּסֶף נָתַן
וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֹּרִים חִטִּים כּוּר חָנַט
וּשְׂעוֹרִים עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים זֹאת שָׂעַר
הֵשִׁיבוּ לוֹ בְּנֵי עַמּוֹן וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית שׁוּב שָׁנָה
וְהַשְּׁלִשִׁית׃ וַיִּתְחַזֵּק יוֹתָם כִּי הֵכִין שָׁלֹשׁ חָזַק
דְּרָכָיו לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי כּוּן
יוֹתָם וְכָל מִלְחֲמֹתָיו וּדְרָכָיו הִנָּם פָּנָה
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לָחַם הִנֵּה
וִיהוּדָה׃ בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה כָּתַב
הָיָה בְמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָם׃ וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם אֲבֹתָיו שָׁכַב
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אָחָז קָבַר מָלַךְ
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ בֶּן עֶשְׂרִים
Ca. xxviij
שָׁנָה אָחָז בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָם וְלֹא עָשָׂה הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדָוִיד אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי
מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם מַסֵּכוֹת עָשָׂה נָסַךְ
לַבְּעָלִים׃ וְהוּא הִקְטִיר בְּגֵיא בֶן הִנֹּם קָטַר
וַיַּבְעֵר אֶת בָּנָיו בָּאֵשׁ כְּתֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם בָּעַר
אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ יָרַשׁ פָּנָה
וַיְזַבֵּחַ וַיְקַטֵּר בַּבָּמוֹת וְעַל הַגְּבָעוֹת זָבַח קָטַר
וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן׃ וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה נָתַן

in agro regalium sepulchrorum eo q esset leprosus. regnauitq ioatham filius eius pro eo. 27.

Viginti quinq annorũ erat ioatham cũ regnare cepisset: & sedecĩ ãnis regnauit in hierlm. Nomẽ mris ei9 hierusa filia sadoch. Fecitq quod rectum erat corã dño iuxta oĩa q̃ fecerat ozias pr̃ su9: excepto q nõ ẽ igressus tẽplũ dñi & adhuc populus delinquebat. Ipse edificauit portam domus domini excelsam: & in muro ophel multa cõstruxit. Vrbes q̃q edificauit in montib9 iuda & in saltib9 castella & turres. Ipse pugnauit contra regem filiorum ammon & vicit eum. Dederuntq ei filii ammõ in tempore illo centum talenta ar enti & decem milia choros tritici: ac totidẽ choros ordei. Hec ei p̃buerũt filii ammon in anno secundo & tertio. Corroboratusq est ioathã: eo q direxisset vias suas corã dño deo suo. Reliqua ãt sermonũ ioatham & om̃es pugne eius & opera scripta sunt in libro regum israel & iuda. Viginti quinq annorum erat cũ regnare cepisset & sedecĩ annis regnauit in hierlm. Dormiuitq ioatham cũ pr̃ibus suis: & sepelierũt eũ ĩ ciuitate dauid: & regnauit achaz fili9 eius pro eo. 28.

Viginti annorum erat achaz cum regnare cepisset: & sedecim ãnis regnauit in hierusalẽ. Non fecit rectũ in cõspectu dñi: sicut dd pr̃ ei9: sed ãbulauit ĩ viis regum israel: insuper & statuas fudit baalim. Ipe est q adoleuit incẽsũ in valle hẽnon & lustrauit filios suos in igne iuxta ritũ gẽtium quas interfecit dñs in aduentu filiorum israel. Sacrificabat q̃q & thymiama succẽdebat in excelsis & in collib9: & sub oĩ ligno frõdoso. Traditq eum dominus

in agro sepulchri regum. qm̃ dixerũt leprosus est.
ἐν ἀγρῷ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων· ὅτι εἶπαν λεπρός ἐστιν·
ꝛ regnauit ioathã filius eius pro eo.
καὶ ἐβασίλευσεν ἰωαθὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Ca.27. A
Filius existẽs vigĩti ꝛ q̃nq ãnoꝝ ioathã cũ regnaret ipse: ꝛ sedecim ãnis regnauit in hierusalem: ꝛ nomẽ matri eius hierusa filia sadduc.
Υἱὸς ὢν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἰωαθὰμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἱερουσᾶ θυγάτηρ σαδδούκ·
ꝛ fecit rectũ coram dño: iuxta omnia que fecit ozias pater eius. verũtñ ad tẽplũ domini nũquã ĩgress9 ẽ: ꝛ adhuc popul9 corrũpebat. ipe edificauit portã dom9 dñi excelsã. ꝛ in muro ophel edificauit in multitudinẽ: ꝛ vrbes edificauit in mõtibus iuda: ꝛ in saltibus edificauit castella ꝛ turres.
καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὀζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ· πλὴν εἰς τὸν ναὸν κυρίου οὐκ εἰσῆλθεν, καὶ ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο· αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου κυρίου τὴν ὑψηλήν· καὶ ἐν τῷ τείχει τοῦ ὠφὲλ ᾠκοδόμησεν εἰς πλῆθος, καὶ πόλεις ᾠκοδόμησεν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς ᾠκοδόμησεν βάρεις καὶ πύργους· B
ꝛ ipse pugnauit cũ rege filioꝝ ãmon: ꝛ p̃ualuit cõtra eũ. ꝛ dabãt ei filij ãmon p annũ centũ talenta argenti: ꝛ decẽ milia coroꝝ tritici: ꝛ ordei decẽ milia. hec offerebat ei rex filioꝝ ammon p annum: ꝛ in ãno secundo ꝛ tertio. ꝛ corroborat9 ẽ ioathã qm̃ p̃parauit vias suas corã dño deo suo.
καὶ αὐτὸς ἐπολέμησε μετὰ τοῦ βασιλέως υἱῶν ἀμμών, καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ ἀμμὼν κατ' ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου, καὶ δέκα χιλιάδας κόρων πυροῦ, καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας· ταῦτα ἔφερεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς υἱῶν ἀμμὼν κατ' ἐνιαυτόν, καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ· καὶ κατίσχυσεν ἰωαθὰν ὅτι ἡτοίμασε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ· C
ꝛ reliqui sermones ioathã ꝛ bellũ ꝛ opera eius nõne scripta sunt in libro regũ israel ꝛ iuda? filius vigĩti ꝛ q̃nque ãnoꝝ fuit ioathã cũ regnaret ipse. ꝛ sedecim ãnis regnauit in hierusalem. ꝛ dormiuit ioathã cũ patribus suis: ꝛ sepult9 ẽ in ciuitate dauid: ꝛ regnauit achaz filius eius pro eo.
καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι ἰωαθὰμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ οὐκ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου βασιλέων ἰσραὴλ καὶ ἰούδα; υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἰωαθὰμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν· καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ· καὶ ἐκοιμήθη ἰωαθὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει δαυίδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἄχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. D
Ca.28.
Filius vigĩti ãnoꝝ fuit achaz cũ regnaret ipse: ꝛ sedecim ãnis regnauit in hierusalem. ꝛ nõ fecit rectũ coram dño: sicut dauid pater eius. ꝛ ãbulauit s̃m vias regũ israel: ꝛ enĩ sculptilia fecit baalim: ꝛ sacrificauit in valle benẽnõ: ꝛ lustrauit filios suos in igne iuxta abominationes gentiũ: quas abstulit dñs a facie filioꝝ israel. ꝛ adolebat in excelsis ꝛ in domibus: ꝛ sub omnĩ ligno frõdoso. ꝛ tradidit eũ dominus
Υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν ἦν ἄχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, ὡς δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδοὺς βασιλέων ἰσραήλ, καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησε τοῖς βααλείμ, καὶ ἔθυεν ἐν φάραγγι βενεννόμ, καὶ διῆγε τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν ἰσραήλ· καὶ ἐθυμία ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους· καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος

deus eius in manu regis syrie: et pcussit in eo:
ὁ θεὸς αὐτοῦ ἐν χειρὶ βασιλέως συρίας, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐ
et cepit captiuitatẽ multã ex ipsis
τῷ, καὶ ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν πολλὴν ἐξ αὐτῶν
et adduxit in damascũ. et in manus regis
καὶ ἤγαγεν εἰς δαμασκόν. καὶ εἰς τὰς χεῖρας βασιλέ=
israel tradidit eũ dñs: et pcussit in eo
ως ἰσραὴλ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐ=
plaga grandi. et occidit phacee filius romelie
τῷ πληγὴν μεγάλην. καὶ ἀπέκτεινε φακεαὶ υἱὸς ῥωμελίου
rex israel in iuda in vna die centũ et viginti mi
βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐν ἰούδα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χι
lia viroꝝ potentiũ fortitudine: qm̃ reliqrunt ipi
λιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχύϊ, ἐν τῷ καταλιπεῖν αὐτοὺς
dñm deũ patrũ suoꝝ. et occidit zechri po
κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. καὶ ἀπέκτεινε ζεχρὶ ὁ δυ
tens ex ephraĩ maassian filiũ regis et
νατὸς τοῦ ἐφραῒμ τὸν μαασίαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ
esricam ducẽ dom⁹ eius: et elcanan secũ
τὸν ἐσρικὰμ ἡγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ τὸν ἐλκανὰν τὸν δεύ
dũ regis. et captiuos ceperunt filij israel de
τερον τοῦ βασιλέως. καὶ ᾐχμαλώτευσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἀπὸ
fratribus suis ducenta milia mulieꝝ: et fili=
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν διακοσίας χιλιάδας γυναικῶν, καὶ υἱ
os et filias: et spolia multa spoliauerunt ex e=
οὺς καὶ θυγατέρας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἐξ αὐ=
is et intulerũt spolia in samarian. et illic fuit pro=
τῶν καὶ ἤνεγκαν τὰ σκῦλα εἰς σαμάρειαν. καὶ ἐκεῖ ἦν προ=
pheta dñi: oded nomẽ ei. et egress⁹ ẽ in occur=
φήτης τοῦ κυρίου, ὠδὴδ ὄνομα αὐτῷ. καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντη
sũ exercitui venientiũ in samariã. et dixit
σιν τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς σαμάρειαν. καὶ εἶπεν
eis: ecce ira dñi dei patrũ vroꝝ cõtra
αὐτοῖς, ἰδοὺ ὀργὴ κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ
iudã: et tradidit eos in manib⁹ vris:
τὸν ἰούδαν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν,
et occidistis in eis in ira: et vsq ad celos
καὶ ἀπεκτείνατε ἐν αὐτοῖς ἐν ὀργῇ, καὶ ἕως τῶν οὐρανῶν
peruenit. et nũc filios iuda et hierusalẽ vos di=
ἔφθασε. καὶ νῦν τοὺς υἱοὺς ἰούδα καὶ ἱερουσαλὴμ ὑμεῖς λέ=
citis possidere in seruos et seruas: nõne sũ
γετε κατακτήσασθαι εἰς δούλους καὶ δούλας, οὐκ ἰδοὺ εἰ=
vobiscũ: vt testificer dño deo vro: peccata
μὶ μεθ᾽ ὑμῶν, μαρτυρῆσαι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, πλημμέλει
vobiscũ dño deo vro: et nũc audite me et
αι μεθ᾽ ὑμῶν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, καὶ νῦν ἀκούσατέ μου καὶ
reducite captiuitatẽ quã cepistis a
ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ᾐχμαλωτεύσατε ἀπὸ
fratribus vris: qm̃ ira furoris dñi sup vos. et ste
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐφ᾽ ὑμῖν. καὶ ἀνέ
terũt principes a filijs ephraĩ azarias fili⁹ io=
στησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν ἐφραῒμ ἀζαρίας ὁ τοῦ ἰω=
nan: et barachias filius massalmoth: et ezecias filius
νὰν, καὶ βαραχίας ὁ τοῦ μασαλμὼθ, καὶ ἐζεκίας ὁ τοῦ
sellim: et amasias fili⁹ addi cõtra eos q veniebãt
σελλείμ, καὶ ἀμασίας ὁ τοῦ ἀδδὶ ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους
a bello. et dixerunt eis: non introduce=
ἀπὸ τοῦ πολέμου. καὶ εἶπον αὐτοῖς, οὐ μὴ εἰσαγάγη=
tis captiuitatẽ huc ad nos: qm̃ vt pecce=
τε τὴν αἰχμαλωσίαν ὧδε πρὸς ἡμᾶς, ὅτι εἰς τὸ πλημ
mus dño sup nos: vos dicitis adijci
μελῆσαι τῷ κυρίῳ ἐφ᾽ ἡμᾶς, ὑμεῖς λέγετε προσθῆναι
sup peccata nra et sup ignorãtiã nram: qm̃
ἐπὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν, ὅτι
multũ peccatũ nrm et ira furoris dñi in
πολλὴ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν καὶ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐπὶ τὸν
israel. et dimiserũt bellatores captiuitatẽ et
ἰσραήλ. καὶ ἀφῆκαν οἱ πολεμισταὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ
spolia coram pricipibus et omni ec=
τὰ σκῦλα ἐναντίον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς ἐκ
clesia. et steterunt viri
κλησίας. καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες

deus ei⁹ in manu regis syrie: q pcussit eũ: magnãq pdã cepit de ei⁹ īpio: & adduxit in damascũ. Manibus quoq regis isrl tradit⁹ est & pcussus plaga grandi. Occiditq phacee filius romelie de iuda centum viginti milia in die vno omnes viros bellatores: eo q reliquissent dñm deum patrũ suoꝝ. Eodẽ tpe occidit zechri vir potens ex ephraim maasiam filium regis: & ezricam ducem domus eius & helchanã quoq secũdũ a rege. Ceperuntq filii israel de fratribus suis ducenta milia mulierũ puerorum & puellarũ & infinitam predam: pertulerũtq eã in samariam. Ea tempestate erat ibi ppheta domini nomine oded qui egressus obuiã exercitui venienti in samariam: dixit eis. Ecce irat⁹ dominus deus patrũ vrorũ cõtra iudã tradidit eos ĩ manib⁹ vris & occidisti eos atrociter: ita vt ad celũ ptingeret vestra crudelitas. Insup filios iuda & hierusalem vultis vobis subiicere in seruos & ancillas: quod nequaq facto opus est. Peccastis enim super hoc domino deo vestro. Sed audite consiliũ meum & reducite captiuos quos adduxistis de frĩbus vris: qa magn⁹ furor domini imminet vobis. Steterunt itaq viri de principibus filiorum ephraim: azarias filius iohannan: barachias filius mosollamoth ezechias filius sellum: & amasias filius hadali: cõtra eos qui veniebãt de prelio: & dixerunt eis. Non introducetis huc captiuos: ne peccemus dño. Quare vultis adiicere sup pctã nra: & vetera cumulare delicta? Grande quippe peccatum est & ira furoris dñi iminet sup isrl. Dimiserũtq viri israel bellatores predã & vniuersa q ceperãt corã principib⁹ & omĩ multitudine. steterũtq viri

אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו	נכה שבה
ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק	גדל בוא
וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו	
מכה גדולה ויהרג פקח בן רמליהו	הרג
ביהודה מאה ועשרים אלף ביום	
אחד הכל בני חיל בעזבם את	
יהוה אלהי אבותם ויהרג זכרי	
גבור אפרים את מעשיהו בן המלך	גבר
ואת עזריקם נגיד הבית ואת	
אלקנה משנה המלך וישבו בני	שנה
ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים	מאה נשה
בנים ובנות וגם שלל רב בזזו	
מהם ויביאו את השלל לשמרון	בוא
ושם היה נביא ליהוה עדד שמו	נבא
ויצא לפני הצבא הבא לשמרון	פנה בוא
ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי	אמר יחם
אבותיכם על יהודה נתנם בידכם	
ותהרגו בם בזעף עד לשמים הגיע	הרג נגע
ועתה בני יהודה וירושלם	
אתם אמרים לכבש לעבדים	
ולשפחות לכם הלא רק אתם	
עמכם אשמות ליהוה אלהיכם	שפחה
ועתה שמעוני והשיבו השביה	שוב שבה
אשר שביתם מאחיכם כי חרון	חרה
אף יהוה עליכם ויקמו אנשים	
מראשי בני אפרים עזריהו בן	
יהוחנן ברכיהו בן משלמות	
ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן	
חדלי על הבאים מן הצבא ויאמרו	בוא אמר
להם לא תביאו את השביה הנה	בוא
כי לאשמת יהוה עלינו אתם	
אמרים להסיף על חטאתנו ועל	יסף
אשמתינו כי רבה אשמה לנו	רבב
וחרון אף על ישראל ויעזב החלוץ	עזב חלץ
את השביה ואת הבזה לפני	בזז פנה
השרים וכל הקהל ויקמו האנשים	שור קום

אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְשֵׁמוֹת וַיַּחֲזִיקוּ בַּשִּׁבְיָה חָזַק
וְכָל מַעֲרֻמֵּיהֶם הִלְבִּישׁוּ מִן הַשָּׁלָל עָרַם לָבַשׁ
וַיַּלְבִּשׁוּם וַיַּנְעִלוּם וַיַּאֲכִלוּם וַיַּשְׁקוּם נָעַל אָכַל
וַיְסֻכוּם וַיְנַהֲלוּם בַּחֲמֹרִים לְכָל שָׁקָה סוּךְ
כּוֹשֵׁל וַיְבִיאוּם יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים נָהַל כָּשַׁל
אֵצֶל אֲחֵיהֶם וַיָּשׁוּבוּ שֹׁמְרוֹן׃ בָּעֵת בּוֹא שׁוּב
הַהִיא שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחָז עַל מַלְכֵי
אַשּׁוּר לַעְזֹר לוֹ׃ וְעוֹד אֲדוֹמִים בָּאוּ בּוֹא
וַיַּכּוּ בִיהוּדָה וַיִּשְׁבּוּ שֶׁבִי׃ וּפְלִשְׁתִּים נָכָה שָׁבָה
פָּשְׁטוּ בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וְהַנֶּגֶב לִיהוּדָה עִיר
וַיִּלְכְּדוּ אֶת בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאֶת אַיָּלוֹן לָכַד
וְאֶת הַגְּדֵרוֹת וְאֶת שׂוֹכוֹ וּבְנוֹתֶיהָ בָּנָה
וְאֶת תִּמְנָה וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת גִּמְזוֹ וְאֶת
בְּנֹתֶיהָ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ כִּי הִכְנִיעַ כָּנַע
יְהוָה אֶת יְהוּדָה בַּעֲבוּר אָחָז מֶלֶךְ עָבַר
יִשְׂרָאֵל כִּי הִפְרִיעַ בִּיהוּדָה וּמָעוֹל פָּרַע
מַעַל בַּיהוָה׃ וַיָּבֹא עָלָיו תִּלְּגַת בּוֹא
פִּלְנְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּצַר לוֹ וְלֹא צוּר
חֲזָקוֹ׃ כִּי חָלַק אָחָז אֶת בֵּית יְהוָה
וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיִּתֵּן לְמֶלֶךְ שׂוּר נָתַן
אַשּׁוּר וְלֹא לְעֶזְרָה לוֹ׃ וּבְעֵת הָצֵר צוּר
לוֹ וַיּוֹסֶף לִמְעוֹל בַּיהוָה הוּא הַמֶּלֶךְ יָסַף מָעַל
אָחָז׃ וַיִּזְבַּח לֵאלֹהֵי דַרְמֶשֶׂק הַמַּכִּים זָבַח נָכָה
בּוֹ וַיֹּאמֶר כִּי אֱלֹהֵי מַלְכֵי אֲרָם הֵם
מַעְזְרִים אֹתָם לָהֶם אֲזַבֵּחַ וְיַעְזְרוּנִי עָזַר זָבַח
וְהֵם הָיוּ לוֹ לְהַכְשִׁילוֹ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל׃ עָזַר הָיָה
וַיֶּאֱסֹף אָחָז אֶת כְּלֵי בֵית הָאֱלֹהִים כָּשַׁל
וַיְקַצֵּץ אֶת כְּלֵי בֵית הָאֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר אָסַף כָּלָה
אֶת דַּלְתוֹת בֵּית יְהוָה וַיַּעַשׂ לוֹ קָצַץ סָגַר עָשָׂה
מִזְבְּחוֹת לְכָל פִּנָּה בִּירוּשָׁלָם׃ וּבְכָל זָבַח
עִיר וָעִיר לִיהוּדָה עָשָׂה בָמוֹת לְקַטֵּר בָּמָה
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּכְעֵס אֶת יְהוָה כָּעַס
אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃ וְיֶתֶר דְּבָרָיו וְכָל
דְּרָכָיו הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם הִנֵּה
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר מַלְכֵי יְהוּדָה כָּתַב
וְיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב אָחָז עִם אֲבֹתָיו שָׁכַב

quos supra mēorauim⁹ & apprehendētes captiuos oēs qui nudi erant vestierunt de spoliis. Cūq₃ vestissent eos & calciassent: & refecissent cibo ac potu: vnxissentq₃ ꝑpt laborē & adhibuissent eis curā: qcūq₃ ambulare nō poterāt: & erāt ībecilli corpe īposuerunt eos iumētis: & adduxerūt eos hierico ciuitatē palmarū ad frēs eorū: ipsiq₃ reuersi sūt in samariā. Tpe illo misit rex achaz ad regē assyrioꝝ: postulās auxiliū. Venerūtq₃ idumei & ꝑcusserūt multos ex iuda: & ceperūt predā magnā. Philistii quoq₃ diffusi sūt ꝑ vrbes cāpestres: & ad meridiē iuda: ceperūtq₃ beth sames & ahilon & gadiroth socho quoq₃ & thamnā & ganzo cū viculis suis: & hītauerūt in eis. Humiliauerat enim dominus iudam propter achaz regem iuda eo ꝙ nudasset eū auxilio & contēptui habuisset dnm: adduxitq₃ cōtra eum Theglatphalasar regē assyriorū q & afflixit eū: & nullo resistente vastauit. Igitur achaz spoliata domo dn̄i & domo regū ac principum: dedit regi assiriorū munera: & tn̄ nihil ei ꝓfuit. Insuper & tēpore angustie sue auxit contēptū in dn̄m. Ipse ꝑ se rex achaz īmolauit diis damasci victimas ꝑcussoribus suis: & dixit. Dii regum syrie auxiliātur eis quos ego placabo hostiis: & aderunt mihi: cum ecōtrario ipsi fuerīt ruine ei & vniuerso israel. Direptis itaq₃ achaz vasis domus dei atq₃ confractis clausit ianuas templi dn̄i & fecit sibi altaria in vniuersis angulis hierl̄m. In oībus quoq₃ vrbibus iuda extruxit aras ad cremandū thus: atq₃ ad iracundiam prouocauit dominum deū patrū suorū. Reliq aūt sermonū ei⁹ & oīm operum suorum priorum & nouissimorum scripta sūt in libro regū iuda & israel. Dormiuitq₃ achaz cum patribus suis:

q̄ vocati sunt in nominib⁹: ⁊ apprehēderūt captiui
ὅι ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόμασιν, καὶ ἀντελάβοντο τῆς αἰχμα
tatē: ⁊ oēs nudos vestierunt de
λωσίας, καὶ πάντας τοὺς γυμνοὺς περιέβαλον ἀπὸ τῶν
spoliis ⁊ induerūt eos ⁊ calciauerūt: ⁊ dederūt
σκύλων καὶ ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ ὑπέδησαν, καὶ ἔδωκαν
eis vt comederēt ⁊ biberēt ⁊ vngerentur: ⁊ auxilio fue
αὐτοῖς τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀλείψασθαι, καὶ ἀντελάβον
rūt eis in iumētis omni infirmo: ⁊ cōstituerunt
το αὐτῶν ἐν ὑποζυγίοις παντὸς ἀσθενοῦς. καὶ κατέστησαν
eos in hiericho ciuitatē palmaꝝ ad fratres
αὐτοὺς εἰς ἱεριχὼ τὴν πόλιν τῶν φοινίκων πρὸς ἀδελφοὺς
eoꝝ: ⁊ reuersi sunt in samariā. ⁊ in tēpore il
αὐτῶν, καὶ ἀπέστρεψαν εἰς σαμάρειαν. καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεί
lo misit rex achaz ad regē assy
νῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄχαζ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν ἀσσυ
rioꝝ vt auxiliaret ei. ⁊ in hoc anno ⁊ idu
ρίων τοῦ βοηθῆσαι αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ τῷ ἔτει καὶ οἱ ἰδου
mei irruerūt ⁊ ꝑcusserunt in iuda: ⁊ cepe
μαῖοι ἐπέθεντο καὶ ἐπάταξαν ἐν ἰούδᾳ, καὶ ᾐχμαλώ
runt captiuitatē. ⁊ philistii irruerūt in
τευσαν αἰχμαλωσίαν. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ
vrbes cāpestris: ⁊ a meridie iuda:
τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς, καὶ ἀπὸ λιβὸς τοῦ ἰούδα,
⁊ ceperunt bethsames ⁊ ailō ⁊ gaderoth
καὶ ἔλαβον τὴν βαιθσαμὴς καὶ τὴν αἰλὼν καὶ τὴν γαδηρὰθ
⁊ socchoth ⁊ vicos eius: ⁊ thamnā ⁊
καὶ τὴν σοκχὼθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν θάμναν καὶ
vicos eius: ⁊ gāzo ⁊ vicos eius. ⁊
τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν γαμζὼ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. καὶ
habitauerunt illic: qm̄ humiliauit dn̄s iudā ꝑpt
κατῴκησαν ἐκεῖ, ὅτι ἐταπείνωσε κύριος τὸν ἰούδαν διὰ
achaz regē iuda: qm̄ nudauit in iuda:
τὸν ἄχαζ βασιλέα ἰούδα, ἀνθ᾽ ὧν ἀπεκάλυψεν ἐν τῷ ἰούδα,
⁊ rebellauit rebellione a dn̄o. ⁊ venit cōtra achaz
καὶ ἀπέστη ἀποστασίᾳ ἀπὸ κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν ἄχαζ
theglath phalsar rex assirioꝝ: ⁊ ꝑcussit eū.
θεγλὰθ φαλσὰρ βασιλεὺς ἀσσυρίων, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν.
⁊ cepit achaz q̄ in domo dn̄i ⁊ q̄ in domo
καὶ ἔλαβεν ἄχαζ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
regis ⁊ principū: ⁊ dedit regi
βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ τῶν
assyrioꝝ: ⁊ nō in auxiliū ei fuit: sed vt tribularet
ἀσσυρίων, καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν αὐτῷ ἦν, ἀλλ᾽ ἢ τοῦ θλιβῆναι
ipse: ⁊ auxit achaz rebellionē a dn̄o.
αὐτόν, καὶ προσέθηκεν ἄχαζ τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου.
⁊ dixit rex achaz: querā deos dama
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἄχαζ, ζητήσω τοὺς θεοὺς δαμα
sci ꝑcuciētes me. ⁊ dixit: qm̄ dei re
σκοῦ τοὺς τύπτοντάς με. καὶ εἶπεν, ὅτι οἱ θεοὶ βασι
gis syrie fortificant eos: igit̄ sacrificabo eis
λέως συρίας κατισχύουσιν αὐτούς, τοίνυν θύσω αὐτοῖς
⁊ auxiliabūtur mihi. ⁊ fuerūt ei ipi in scādalū
καὶ ἀντιλήψονταί μου. καὶ ἐγένοντο αὐτῷ αὐτοὶ εἰς σκῶλον
⁊ omni israel. ⁊ abstulit achaz vasa dom⁹ dn̄i
καὶ παντὶ ἰη̅λ. καὶ ἀπέστησεν ἄχαζ τὰ σκεύη οἴκου κυρίου
⁊ fregit ea: ⁊ clausit achaz fores do
καὶ κατέκοψεν αὐτά, καὶ ἀπέκλεισεν ἄχαζ τὰς θύρας οἴ
m⁹ dn̄i. ⁊ fecit sibi altare in omni angulo
κου κυρίου. καὶ ἐποίησεν αὐτῷ θυσιαστήριον ἐν πάσῃ γωνίᾳ
in hierusalē ⁊ in omni vrbe: ⁊ in ciuitate iuda
ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ πόλει, καὶ ἐν πόλει ἰούδα
fecerūt excelsa: ad adolēdū diis alienis. ⁊ irrita
ἐποίησαν ὑψηλά, τοῦ θυμιᾶν θεοῖς ἀλλοτρίοις. καὶ παρώρ
uit dn̄m deū patrū suoꝝ. ⁊ reliqui s̄mo
γισε κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ. καὶ οἱ λοιποὶ λό
nes eius ⁊ opera eius prima ⁊ nouissima nō
γοι αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρῶται καὶ ἔσχαται οὐκ
ne sunt scripti in libro regū iuda ⁊
ἰδοὺ εἰσὶ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου βασιλέων ἰούδα καὶ
israel? ⁊ dormiuit achaz cū patribus suis:
ἰσραήλ; καὶ ἐκοιμήθη ἄχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,

⁊ sepult⁹ ē in ciuitate dauid: ⁊ nō attulerūt eū in
καὶ ἐτάφη ἐν πόλει δαυίδ, καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτὸν εἰς
sepulchra regū israel: ⁊ regnauit
τοὺς τάφους τῶν βασιλέων ἰσραήλ, καὶ ἐβασίλευσεν
ezecias fili⁹ eius pro eo.
ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Ca.29.
Filli⁹ existēs viginti ⁊ q̄nq̄ ānorū ezecias cū regna-
Υἱὸς ὢν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐζεκίας ἐν τῷ βασιλεύ-
ret ipse: ⁊ viginti ⁊ nouē ānis regnauit in hieru
ειν αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερου-
salē: ⁊ nomē matri eius abia filia zacharie.
σαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἀβία θυγάτηρ ζαχαρίου.
⁊ fecit ezecias rectū corā dn̄o: iuxta omnia
καὶ ἐποίησεν ἐζεκίας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, κατὰ πάντα
q̄ fecit dauid pater eius. ⁊ factū est qñ stetit
ὅσα ἐποίησε δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἔστη
ezecias in regno suo in mēse primo ape-
ἐζεκίας ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ ἀνέῳ-
ruit valuas dom⁹ dn̄i: ⁊ instaurauit eas. ⁊ itro
ξε τὰς θύρας οἴκου κυρίου, καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς. καὶ εἰσή-
duxit sacerdotes ⁊ leuitas: ⁊ cōstituit eos
γαγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λευίτας, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς
in latus qđ ad orientē. ⁊ dixit eis: audite
εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἀκούσα-
me leuite: nūc sctificamini: ⁊ sanctificate domū
τέ μου οἱ λευῖται, νῦν ἁγιάσθητε, καὶ ἁγιάσατε τὸν οἶκον
dn̄i dei patrū vr̄orū: ⁊ eijcite imundiciā
κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσί-
de sanctuarijs: qm̄ rebellauerūt patres nostri: ⁊ fece-
αν ἐκ τῶν ἁγίων, ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ἐποί-
rūt malū corā dn̄o deo nostro: ⁊ dereliquerunt
ησαν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐγκατέλιπον
eū: ⁊ auerterūt faciē suā a tabernaculo
αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς
dn̄i: ⁊ dederūt ceruicē ⁊ clauserunt hostia
κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐχένα καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ
tēpli: et extinxerūt lucernas: ⁊ thymiama nō adole-
ναοῦ, καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους, καὶ θυμίαμα οὐκ ἐθυμία-
uerūt: ⁊ holocausta nō obtulerūt in sāctuario
σαν, καὶ ὁλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἁγίῳ τῷ
deo israel. ⁊ fuit ira dn̄i sup iudā ⁊ hierusa-
θεῷ ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ὀργὴ κυρίου ἐπὶ ἰούδαν καὶ ἱερουσα-
lē. ⁊ tradidit eos in cōmotionē ⁊ in interitū ⁊
λήμ. καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμὸν καὶ
in sibilū: sicut vos cernitis oculis vr̄is. ⁊ ecce
εἰς συριγμόν, ὡς ὑμεῖς ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. καὶ ἰδοὺ
corruerūt patres nr̄i in gladio: ⁊ filij nr̄i ⁊ fi-
ἔπεσον οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέ-
lie nr̄e: ⁊ vxores nr̄e in captiuitate in terra nō sua.
ρες ἡμῶν, καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῇ οὐχ ἑαυ-
causa huius fuit in corde meo vt disponat fe-
τῶν. ἕνεκεν τούτου ἐγένετο ἐπὶ καρδίας μου τοῦ διαθέσθαι δια-
dus dn̄o deo israel: ⁊ auertet a nobis irā
θήκην τῷ κυρίῳ θεῷ ἰσραήλ, καὶ ἀποστρέψει ἀφ' ἡμῶν τὴν ὀρ-
furoris sui. ⁊ nūc nō relinquatis facere: qm̄ in vobis
γὴν τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ. καὶ νῦν μὴ διαλίπητε ποιεῖν, ὅτι ἐν ὑμῖν
elegit dn̄s vt stetis corā eo ad ministrandū ei: ⁊
ᾑρέτικε κύριος τοῦ στῆναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν αὐτῷ, καὶ
sitis ei⁹ ministri ⁊ adolētes icēsū. ⁊ surrexerūt leui-
εἶναι αὐτοῦ λειτουργοὺς καὶ θυμιῶντας. καὶ ἀνέστησαν οἱ λευῖ-
te maath fili⁹ amesi ⁊ ioel fili⁹ azarie de filijs ca-
ται μαὰθ ὁ τοῦ ἀμεσὶ καὶ ἰωὴλ ὁ τοῦ ἀζαρίου ἐκ τῶν υἱῶν κά-
ath. ⁊ de filijs merari: cis fili⁹ abdi ⁊ azarias fili⁹
αθ. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν μεραρί, κὶς ὁ τοῦ ἀβδὶ καὶ ἀζαρίας ὁ τοῦ
ialeel. ⁊ de filijs gerson: ioach filius zēma ⁊ o-
ἰαλαήλ. καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν γερσών, ἰωὰχ ὁ τοῦ ζεμμὰ καὶ ὠ-
daā filius ioach. ⁊ de filijs elisaphan: sambri
δαὰν ὁ τοῦ ἰωάχ. καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἐλισαφάν, σαμβρὶ
⁊ hieiel. ⁊ de filijs asaph: zacharias ⁊ mat-
καὶ ἰεϊήλ. καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀσάφ, ζαχαρίας καὶ ματ-
thanias. ⁊ de filijs eman: hieiel ⁊ semei.
θανίας. καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αἱμάν, ἰεϊὴλ καὶ σεμεΐ.

et sepelierūt eum in ciuitate hierl'm. Neq3 enim receperūt eum in sepulchra regū isr'l. Regnauitq3 ezechias filius eius pro eo.
29.
Igitur ezechias regnare cepit cū viginti q̄nq3 eēt ānorū: & viginti noue annis regnauit in hierl'm. Nomē m̄ris ei⁹ abia filia zacharie. fecit q3 qđ erat placitū in conspectu dn̄i: iuxta oīa q̄ fecerat dauid pater ei⁹. Ipso anno & mense primo regni sui aperuit valuas domus domini: & instaurauit eas: adduxitq3 sacerdotes atq3 leuitas & cōgregauit eos in plateā orictalē: dixitq3 ad eos Audite me leuite & sanctificamini: mundate domū domini dei patrum vestrorum: & auferte oēm immundiciam de sanctuario. Peccauerūt p̄res nr̄i & fecerūt malū in cōspectu dn̄i dei nr̄i derelinq̄ntes eū: auerterūt facies suas a tabernaculo dn̄i: & p̄buerūt dorsū: clauserūt ostia q̄ erant in porticu & extinxerūt lucernas: incēsūq3 nō adoleuerūt: & holocausta nō obtulerūt in sctūario deo isr'l. Cōcitatus est itaq3 furor dn̄i sup iudā & hierl'm. Tradiditq3 eos in cōmotionē & in interitū & in sibilū: sicut ipsi cernitis oculis vr̄is. En corruerūt patres nostri gladijs: filij nr̄i & filie nr̄e & cōiuges captiue ducte sunt p̄pter hoc scel⁹. Nūc ergo placet mihi vt ineam⁹ fedus cū dn̄o deo israel: & auertet a nobis furorē ire sue. Filij mei nolite negligere. Vos elegit dn̄s vt stetis corā eo & ministretis illi colatisq3 eum: & crem etis ei incensum. Surrexerūt ergo leuite: maath filij amasie & iohel filius azarie de filijs caath. Porro de filijs merari cis filius abdai: & azarias filius ialalehel. De filijs autē gerson: ioha fili⁹ iemna & eden fili⁹ iohaha. At vero de filijs elisaphan samri & iahiel. De filijs q3 asaph: zacharias & mathanias: necnō de filijs hemā iahiel & semei

וַיִּקְבְּרֻהוּ בָעִיר בִּירוּשָׁלַםִ כִּי לֹא
הֱבִיאֻהוּ לְקִבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ
יְחִזְקִיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ Cap. xxix יְחִזְקִיָּהוּ
מָלַךְ בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה וְעֶשְׂרִים
וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם
אִמּוֹ אֲבִיָּה בַּת זְכַרְיָהוּ׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִיד אָבִיו׃
הוּא בַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן פָּתַח אֶת דַּלְתוֹת בֵּית יְהוָה
וַיְחַזְּקֵם׃ וַיָּבֵא אֶת הַכֹּהֲנִים וְאֶת הַלְוִיִּם
וַיַּאַסְפֵם לִרְחוֹב הַמִּזְרָח׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם
שְׁמָעוּנִי הַלְוִיִּם עַתָּה הִתְקַדְּשׁוּ
וְקַדְּשׁוּ אֶת בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם
וְהוֹצִיאוּ אֶת הַנִּדָּה מִן הַקֹּדֶשׁ׃ כִּי
מָעֲלוּ אֲבֹתֵינוּ וְעָשׂוּ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וַיַּעַזְבֻהוּ וַיַּסֵּבּוּ פְנֵיהֶם מִמִּשְׁכַּן
יְהוָה וַיִּתְּנוּ עֹרֶף׃ גַּם סָגְרוּ דַּלְתוֹת
הָאוּלָם וַיְכַבּוּ אֶת הַנֵּרוֹת וּקְטֹרֶת לֹא
הִקְטִירוּ וְעֹלָה לֹא הֶעֱלוּ בַקֹּדֶשׁ
לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי קֶצֶף יְהוָה עַל
יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ וַיִּתְּנֵם לְזַעֲוָה
לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה כַּאֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים
בְּעֵינֵיכֶם׃ וְהִנֵּה נָפְלוּ אֲבוֹתֵינוּ בֶּחָרֶב
וּבָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְנָשֵׁינוּ בַּשְּׁבִי עַל זֹאת׃
עַתָּה עִם לְבָבִי לִכְרוֹת בְּרִית לַיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב מִמֶּנּוּ חֲרוֹן
אַפּוֹ׃ בָּנַי עַתָּה אַל תִּשָּׁלוּ כִּי בָכֶם
בָּחַר יְהוָה לַעֲמֹד לְפָנָיו לְשָׁרְתוֹ
וְלִהְיוֹת לוֹ מְשָׁרְתִים וּמַקְטִרִים׃
וַיָּקֻמוּ הַלְוִיִּם מַחַת בֶּן עֲמָשַׂי וְיוֹאֵל
בֶּן עֲזַרְיָהוּ מִן בְּנֵי הַקְּהָתִי וּמִן בְּנֵי
מְרָרִי קִישׁ בֶּן עַבְדִּי וַעֲזַרְיָהוּ בֶּן
יְהַלֶּלְאֵל וּמִן הַגֵּרְשֻׁנִּי יוֹאָח בֶּן זִמָּה
וְעֵדֶן בֶּן יוֹאָח׃ וּמִן בְּנֵי אֱלִיצָפָן
שִׁמְרִי וִיעוּאֵל וּמִן בְּנֵי אָסָף זְכַרְיָהוּ
וּמַתַּנְיָהוּ׃ וּמִן בְּנֵי הֵימָן יְחוּאֵל וְשִׁמְעִי

קָבַר
בּוֹא מָלַךְ
עָשָׂה
חָזַק בּוֹא
אָסַף רָחַב
זָרַח אָמַר
קָדַשׁ
יָצָא נָדַד
עָשָׂה רוּעַ
עָזַב סָבַב
שָׁכַן נָתַן
אָלַם כָּבָה
קָטַר עָלָה
הָיָה
נָתַן
שָׁמַם רָאָה
נָשָׁה שָׁבָה
כָּרַת בְּרִית
שׁוּב חָרָה
שָׁלָה
בָּחַר
הָיָה שָׁרַת
קָטַר קוּם

וּמִן בְּנֵי יְדוּתוּן שְׁמַעְיָה וְעֻזִּיאֵל׃
וַיַּאַסְפוּ אֶת אֲחֵיהֶם וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבֹאוּ — אָסַף קָדַשׁ
כְמִצְוַת הַמֶּלֶךְ בְּדִבְרֵי יְהוָה לְטַהֵר — בּוֹא צָוָה
בֵּית יְהוָה׃ וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים לִפְנִימָה — פָּנָה
בֵּית יְהוָה לְטַהֵר וַיּוֹצִיאוּ אֵת כָּל — יָצָא
הַטֻּמְאָה אֲשֶׁר מָצְאוּ בְּהֵיכַל יְהוָה — הֵיכַל
לַחֲצַר בֵּית יְהוָה וַיְקַבְּלוּ הַלְוִיִּם — קָבַל
לְהוֹצִיא לְנַחַל קִדְרוֹן חוּצָה׃ וַיָּחֵלּוּ — חָלַל
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְקַדֵּשׁ
וּבְיוֹם שְׁמוֹנָה לַחֹדֶשׁ בָּאוּ לְאוּלָם — שָׁמַן בּוֹא
יְהוָה וַיְקַדְּשׁוּ אֶת בֵּית יְהוָה לְיָמִים — אָלַם יוֹם
שְׁמוֹנָה וּבְיוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן כִּלּוּ׃ וַיָּבוֹאוּ פְנִימָה אֶל חִזְקִיָּהוּ — כָּלָה בּוֹא
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ טִהַרְנוּ אֶת כָּל בֵּית — אָמַר
יְהוָה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל — זָבַח
כֵּלָיו וְאֶת שֻׁלְחַן הַמַּעֲרֶכֶת וְאֶת כָּל — כָּלָה עָרַךְ
כֵּלָיו׃ וְאֵת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר הִזְנִיחַ — זָנַח
הַמֶּלֶךְ אָחָז בְּמַלְכוּתוֹ בְּמַעֲלוֹ הֵכַנּוּ — כּוּן
וְהִקְדָּשְׁנוּ וְהִנָּם לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה׃ — הִנֵּה פָּנָה
וַיַּשְׁכֵּם יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וַיֶּאֱסֹף אֵת — זָבַח שָׁכַם
שָׂרֵי הָעִיר וַיַּעַל בֵּית יְהוָה׃ וַיָּבִיאוּ — אָסַף שׁוּר
פָרִים שִׁבְעָה וְאֵילִים שִׁבְעָה — עָלָה בּוֹא
וּכְבָשִׂים שִׁבְעָה וּצְפִירֵי עִזִּים שִׁבְעָה — צָפַר
לְחַטָּאת עַל הַמַּמְלָכָה וְעַל הַמִּקְדָּשׁ — מָלַךְ קָדַשׁ
וְעַל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לִבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
לְהַעֲלוֹת עַל מִזְבַּח יְהוָה׃ וַיִּשְׁחֲטוּ — שָׁחַט
הַבָּקָר וַיְקַבְּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם — קָבַל
וַיִּזְרְקוּ הַמִּזְבֵּחָה וַיִּשְׁחֲטוּ הָאֵילִים — זָרַק
וַיִּזְרְקוּ הַדָּם הַמִּזְבֵּחָה וַיִּשְׁחֲטוּ
הַכְּבָשִׂים וַיִּזְרְקוּ הַדָּם הַמִּזְבֵּחָה׃ וַיַּגִּישׁוּ — נָגַשׁ
אֶת שְׂעִירֵי הַחַטָּאת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַקָּהָל — שָׂעַר פָּנָה
וַיִּסְמְכוּ יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם׃ וַיִּשְׁחָטוּם — סָמַךְ
הַכֹּהֲנִים וַיְחַטְּאוּ אֶת דָּמָם הַמִּזְבֵּחָה — חָטָא זָבַח
לְכַפֵּר עַל כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי לְכָל
יִשְׂרָאֵל אָמַר הַמֶּלֶךְ הָעוֹלָה וְהַחַטָּאת׃ — עָלָה
וַיַּעֲמֵד אֶת הַלְוִיִּם בֵּית יְהוָה בִּמְצִלְתַּיִם — עָמַד צָלַל

Sed & de filiis idithun semeias & ozihel. Cōgregaueruntq; frēs suos & sctificati sunt: & ingressi sunt iuxta mādatū regis & īperiū dñi vt expiarent domū dñi. Sacerdotes quoq; ingressi templū dñi vt sanctificarēt illud extulerūt oēm immunditiam quam intro repererant in vestibulo dom⁹ dñi: quam tulerunt leuite: & asportauerūt ad torrentem cedrō foras. Ceperunt aūt prima die mensis primi mundare & in die octauo eiusdem mēsis ingressi sunt porticū dom⁹ tēpli dñi: expiaueruntq; templū dieb⁹ octo: & in die sextadecima mēsis eiusdē qđ ceperāt īpleuerūt. Igressi quoq; sunt ad ezechiam regē: & dixerunt ei. Sanctificauim⁹ omnē domū domini & altare holocausti: vasaq; ei⁹: necnō & mēsam ppositionis cū oīb⁹ vasis suis: cunctāq; tēpli suppellectilē quā polluerat rex achaz in regno suo: postq̃ p̄uaricat⁹ est: & ecce exposita sunt oīa coram altari domini. Consurgensq; diluculo ezechias rex adunauit oēs principes ciuitatis: & ascēdit in domū dñi: obtuleruntq; simul tauros septē & arietes septem: & agnos septem: & hircos septem: pro peccato: p regno: pro sanctuario: pro iuda. Dixitq; sacerdotibus filiis aaron vt offerrēt super altare dñi. Mactauerūt igitur tauros: & susceperūt sāguinem sacerdotes & fuderūt illū sup altare. Mactauerūt etiā arietes & illoꝝ sāguinē sup altare fuderūt. Immolauerūt agnos & fuderūt sup altare sanguinē. Applicuerūt hircos p pctō corā rege & vniuersa multitudine. Imposueruntq; man⁹ suas sup eos: & immolauerūt illos sacerdotes & asperserūt sanguinē eoꝝ corā altari p piaculo vniuersi israel. Pro omī quippe israel p̄cepat rex vt holocaustū fieret pro peccato. Cōstituit quoq; leuitas in domo domini cum cymbalis &

ꝛ de filiis idithū: sameas ꝛ oziel. ꝛ cōgregauit
καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰδιθοῦν, σαμέας καὶ ὀζιήλ. καὶ συνήγαγε
fratres suos ꝛ purificati sūt iuxta mādatū ezecie
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἡγνίσθησαν κατὰ τὴν ἐντολὴν ἐζεκί
regis ꝑpter imperiū dñi: vt purgarēt
ου τοῦ βασιλέως διὰ προστάγματος κυρίου, τοῦ καθαρῆσαι τὸν
domū dñi. ꝛ ingressi sūt sacerdotes itro in domū dñi
οἶκον κυρίου. καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἶκον κυρίου
ad purificādū: ꝛ extulerūt omnē immunditiā in=
ἁγνίσαι, καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὑρε=
uentā in domo dñi in vestibulū dom⁹ dñi. ꝛ suscepe
θεῖσαν ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου. καὶ ἐδέξαν
rūt leuite vt asportarēt in torrentē cedrō foras:
το οἱ λευῖται τοῦ ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν χειμάρρουν κεδρὼν ἔξω.
ꝛ ceperūt in vna mēsis primi sctificare: ꝛ
καὶ ἤρξαντο ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἁγιάσαι, καὶ τῇ
die octaua mēsis primi īgressi sūt in tēplū dñi
ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν κυρίου
ꝛ sctificauerūt domū dñi in dieb⁹ octo: ꝛ die
καὶ ἡγίασαν τὸν οἶκον κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτώ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
sextadecima mēsis primi impleuerūt. ꝛ ingressi
ἑκκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεσαν. καὶ εἰσῆλ=
sūt intro ad ezeciam regē: ꝛ dixerūt ipi: sctificauim⁹
θον ἔσω πρὸς ἐζεκίαν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπον αὐτῷ, ἡγιά=
omnia q̄ in domo dñi: ꝛ altare
σαμεν πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς
holocausti: ꝛ vasa eius: ꝛ mēsam
ὁλοκαυτώσεως, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τῆς
ꝑpositionis ei⁹ ꝛ omnia vasa eius: ꝛ omnia
προθέσεως αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ
vasa: q̄ polluit rex achaz in regno suo:
σκεύη, ἃ ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς ἄχαζ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,
cū p̄uaricat⁹ est ipe: p̄parauim⁹ ꝛ sctificauim⁹ ea:
ἐν τῷ ἀποστῆναι αὐτόν, ἡτοιμάσαμεν καὶ ἡγιάσαμεν αὐτά,
ꝛ ecce sunt corā altari dñi. ꝛ surrexit diluculo ezecias rex:
καὶ ἰδού ἐστιν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου. καὶ ὤρθρισεν ἐζεκί
ꝛ cōgregauit principes ciuitatis:
ας ὁ βασιλεύς, καὶ συνήγαγεν τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως,
ꝛ ascēdit in domū dñi: ꝛ obtulit septē vitulos ꝛ septē
καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου, καὶ ἀνήγαγεν ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ
arietes ꝛ septē agnos ꝛ septē hircos caprāꝝ pro peccato:
κριοὺς καὶ ἑπτὰ ἀμνοὺς καὶ ἑπτὰ χιμάρους αἰγῶν περὶ ἁμαρ
pro regno: ꝛ pro sanctis: ꝛ pro iuda.
τίας, περὶ τῆς βασιλείας, καὶ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ περὶ ἰού
ꝛ dixit filiis aaron sacerdotib⁹: vt offerrēt
δα. καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσι, τοῦ ἀνενεγκεῖν
in altari dñi ꝛ sacrificauerūt vitulos: ꝛ
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου. καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους, καὶ
susceperūt sacerdotes sāguinē ꝛ fuderūt sup altare.
ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσέχεον ἐπὶ τὸ θυσιαστή
ꝛ sacrificauerūt arietes: ꝛ fuderūt sup altare
ριον. καὶ ἔθυσαν τοὺς κριούς, καὶ προσέχεον ἐπὶ τὸ θυσια
sanguinē. ꝛ sacrificauerūt agnos: ꝛ fuderūt
στήριον τὸ αἷμα. καὶ ἔθυσαν τοὺς ἀμνούς, καὶ προσέχεον τὸ
sāguinē sup altare. ꝛ applicuerūt hircos
αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ προσήγαγον τοὺς χιμάρους
q̄ pro peccato corā rege ꝛ ecclesia:
τοὺς περὶ ἁμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς
ꝛ imposuerūt man⁹ suas sup eos
ἐκκλησίας, καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτούς
ꝛ sacrificauerūt eos sacerdotes: ꝛ asperserūt sanguinē eorū ad altare:
καὶ ἔθυσαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς, καὶ περιερράντισαν τὸ αἷ=
ꝛ placauerūt pro omni israel: qm̄ pro omni israel dixit
μα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐξιλάσαντο περὶ
παντὸς ἰσραήλ, ὅτι περὶ παντὸς ἰσραὴλ εἶπεν
rex adduci holocausta: ꝛ q̄
ὁ βασιλεὺς προσενεχθῆναι τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ
pro peccato. ꝛ cōstituit leuitas in domo dñi
περὶ ἁμαρτίας. καὶ ἔστησεν τοὺς λευίτας ἐν οἴκῳ κυρίου
in cymbalis
ἐν κυμβάλοις

τ in nablis τ in citharis ſecundū mādatū dauid
καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις κατὰ τὴν ἐντολὴν δαδ
regis τ gad videntis regi τ
τοῦ βασιλέως καὶ γὰδ τοῦ ὁρῶντος τῷ βασιλεῖ καὶ
nathan prophete. qm̄ p mandatū dn̄i pre=
νάθαν τοῦ προφήτου. ὅτι δι᾽ ἐντολῆς κυρίου τὸ πρό=
ceptū in manu prophetar̄ eius. τ ſteterūt
σαγμα ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν αὐτοῦ. καὶ ἔστησαν οἱ
leuite in organis dauid: τ ſacerdotes in tubis.
λευῖται ἐν ὀργάνοις δαυίδ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν σάλπιγξιν.
τ dixit ezecias: vt offerrent holocauſtū
καὶ εἶπεν ἐζεκίας, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν ὁλοκαύτωσιν
ſup altare. τ cū inciperēt offerre
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν
holocauſtū: ceperūt canere dn̄o: τ tu=
τὴν ὁλοκαύτωσιν, ἤρξαντο ᾄδειν τῷ κυρίῳ, καὶ αἱ
be ad organa dauid regis iſra=
σάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα δαυίδ βασιλέως ἰσρα
el. τ omnis eccleſia adorabat: τ can=
ήλ. καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσεκύνει, καὶ οἱ ψαλ=
tores canentes τ tube clangentes: donec
τῳδοὶ ᾄδοντες καὶ αἱ σάλπιγγες σαλπίζουσαι, ἕως
cōpleretur holocauſtū. τ cū finiſſent
οὗ συνετελέσθη ἡ ὁλοκαύτωσις. καὶ ὡς συνετέλεσαν
offerentes: flexit rex τ oēs q̄
ἀναφέροντες, ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ
inuenti ſūt cū eo: adorauerūt. τ dixit
εὑρεθέντες σὺν αὐτῷ, καὶ προσεκύνησαν. καὶ εἶπεν
ezecias rex τ principes leuitis:
ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς λευίταις,
vt laudarēt dn̄m in ſermonib9 dd̄ τ aſaph
τοῦ ὑμνεῖν τὸν κύριον ἐν λόγοις δαυίδ καὶ ἀσὰφ τοῦ
prophete. τ laudabāt in letitia: τ ceciderūt τ
προφήτου. καὶ ὕμνουν ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἔπεσον καὶ
adorauerunt. τ reſpondit ezecias τ dixit: nūc
προσεκύνησαν. καὶ ἀπεκρίθη ἐζεκίας καὶ εἶπεν, νῦν
impleſtis manus veſtras: adducite τ fer
ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν, προσαγάγετε καὶ φέ
te ſacrificia laudis in domū dn̄i. τ obtulit
ρετε θυσίας αἰνέσεως εἰς οἶκον κυρίου. καὶ ἀνήνεγκεν
eccleſia ſacrificia in domū dn̄i: τ omnis prō=
ἡ ἐκκλησία θυσίας εἰς οἶκον κυρίου, καὶ πᾶς πρό=
ptus corde holocauſta. τ fuit nume
θυμος τῇ καρδίᾳ ὁλοκαυτώσεις. καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθ
rus holocauſti: qd̄ obtulit eccleſia: vi
μὸς τῆς ὁλοκαυτώσεως, ἧς ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία, μό
tuli ſeptuaginta: arietes centū: agni ducenti: in
σχοι ἑβδομήκοντα, κριοὶ ἑκατόν, ἀμνοὶ διακόσιοι, εἰς
holocauſtū dn̄i omnia hec. τ ſanctifica
ὁλοκαύτωσιν κυρίου πάντα ταῦτα. καὶ οἱ ἡγιασμέ
ti vituli ſexcenti: oues tria milia: verūtn̄ ſacerdotes
νοι μόσχοι ἑξακόσιοι, πρόβατα τρισχίλια, πλὴν οἱ ἱερεῖς
pauci erāt: τ nō potuerūt excoriare holocauſtū:
ὀλίγοι ἦσαν, καὶ οὐκ ἠδύναντο δεῖραι τὴν ὁλοκαύτωσιν,
τ adiuuerunt eos leuite: donec impleretur
καὶ ἀντελαμβάνοντο αὐτῶν οἱ λευῖται, ἕως οὗ συνετελέσθη
opus: et donec ſāctificarent ſacerdotes: qm̄ leuite prō
τὸ ἔργον, καὶ ἕως οὗ ἡγιάσθησαν οἱ ἱερεῖς, ὅτι οἱ λευῖται προ
pte ſctificati ſunt magis q̄ ſacerdotes. τ holocauſtū
θύμως ἡγιάσθησαν παρὰ τοὺς ἱερεῖς. καὶ ἡ ὁλοκαύτωσις
multū in adipib9 pfectionis ſalutaris τ
πολλὴ ἐν τοῖς στέασι τῆς τελειώσεως τοῦ σωτηρίου καὶ αἱ
libamina holocauſti. τ p̄paratū eſt opus in
σπονδαὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως. καὶ ἡτοιμάσθη τὸ ἔργον ἐν τῷ
domo dn̄i: τ letat9 eſt ezecias τ oīs popul9: eo qd̄ p̄para=
οἴκῳ κυ, καὶ εὐφράνθη ἐζεκίας καὶ πᾶς ὁ λαός, διὰ τὸ ἡτοιμα
uit deus populo: qm̄ repente fuit ſermo.
κέναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ, ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ λόγος. Ca. 30.

ET miſit ezecias ad omnē iſrael τ
Καὶ ἀπέστειλεν ἐζεκίας ἐπὶ πάντα ἰσραὴλ καὶ
iudā epiſtolas: τ ſcripſit ad ephraim
ἰούδαν ἐπιστολάς, καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὸν ἐφραὶμ

pſalteriis & citharis ſm̄ diſpoſitionem dauid regis & gad videntis & nathan pphete. Siquidē dn̄i preceptū fuit p manū pphetarū ei9. Steterūtq; leuite tenētes organa dd̄ & ſacerdotes tubas. & iuſſit ezechias vt offerrēt holocauſta ſup altare. Cūq; offerrētur holocauſta cepūt laudeſ canere dn̄o & clāgere tub atq; in diuerſis organis q̄ dauid rex iſrl̄ reperat cōcrepare. Omī āt turba adorāte: cātores & hi q tenebāt tubas erāt in officio ſuo donec compleretur holocauſtū. Cūq; finita eſſet oblatio īcuruatus eſt rex & oēs qui erāt cum eo: & adorauerūt. Precepitq; ezechias & principes leuitis vt laudarent dominum ſermonib9 dd̄ & aſaph vidētis: q laudauerīt deū magna leticia & incuruato genu adorauerunt. Ezechias aūt etiam hec addidit. Impleſtis man9 veſtras dn̄o accedite & offerte victimas & laudes in domo dn̄i. Obtulit ergo vniuerſa multitudo hoſtias & laudes & holocauſta mente deuota. Porro numer9 holocauſtorū q̄ obtulit multitudo hic fuit. Tauros ſeptuagīta: arietes centum: agnos ducentos: ſanctificaueruntq; domino boues ſexcētos & oues tria milia. Sacerdotes vero pauci erāt nec poterāt ſufficere vt pelles holocauſtorū detraherent. Vnde & leuite frēs eor̄ adiuuerūt eos donec ipleretur opus & ſctificarētur antiſtites. Leuite qppe faciliori ritu ſanctificātur q̄ ſacerdotes. Fuerūt ergo holocauſta plurima adipes pacificorum & libamina holocauſtorū: & cōpletus eſt cult9 domus dn̄i letatuſq; eſt ezechias & oīs populus eo q ministeriū dei eſſet expletum: de repente quippe hoc fieri placuerat. 30.

MIſit quoq; ezechias ad omnē iſrael & iudam: ſcripſitq; epiſtolas ad ephraim

בנבלים ובכנרות במצות דויד וגד חזה — צוה
המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה — נבא
המצוה ביד נביאיו: ויעמדו הלוים
בכלי דויד והכהנים בחצצרות: ויאמר — כלה חצר
חזקיהו להעלות העלה למזבח — אמר עלה
ובעת החל העלה החל שיר יהוה — חלל שור
והחצצרות ועל ידי כלי דויד מלך — כלה
ישראל: וכל הקהל משתחוים — שחה
והשיר משורר והחצצרות מחצצרים — שור
הכל עד לכלות העלה: וככלות — כלה
להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים — מצא
אתו וישתחוו: ויאמר יחזקיהו — אמר
המלך והשרים ללוים להלל ליהוה — שור
בדברי דויד ואסף החזה ויהללו — הלל
עד לשמחה ויקדו וישתחוו: ויען — קדד ענה
יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם
ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים — נגש בוא
ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל — ידה
זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: — נדב עלה
ויהי מספר העלה אשר הביאו — היה ספר
הקהל בקר שבעים אילים מאה
כבשים מאתים לעלה ליהוה — מאה
כל אלה: והקדשים בקר שש
מאות וצאן שלשת אלפים: רק
הכהנים היו למעט ולא יכלו — היה
להפשיט את כל העלות ויחזקום — פשט חזק
אחיהם הלוים עד כלות המלאכה — כלה לאך
ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים — קדש
ישרי לבב להתקדש מהכהנים:
וגם עלה לרב בחלבי השלמים
ובנסכים לעלה ותכון עבודת בית — כון עבד
יהוה: וישמח יחזקיהו וכל העם — שמח
על ההכין האלהים לעם כי — כון
בפתאם היה הדבר:
וישלח יחזקיהו על כל ישראל — Cap. xxx.
ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים — שלח

וּמְנַשֶּׁה לָבוֹא לְבֵית יְהוָה בִּירוּשָׁלִַם
לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ עָשָׂה
וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו וְכָל הַקָּהָל יָעַץ שׂוּר
בִּירוּשָׁלִַם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח בַּחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי׃ כִּי לֹא יָכְלוּ לַעֲשֹׂתוֹ בָּעֵת הַהִיא שָׁנָה
כִּי הַכֹּהֲנִים לֹא הִתְקַדְּשׁוּ לְמַדַּי דַּי
וְהָעָם לֹא נֶאֶסְפוּ לִירוּשָׁלִַם׃ וַיִּשַׁר אָסַף
הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וּבְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל׃
וַיַּעֲמִידוּ דָבָר לְהַעֲבִיר קוֹל בְּכָל עָמַד עָבַר
יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר שֶׁבַע וְעַד דָּן לָבוֹא
לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בִּירוּשָׁלִַם כִּי לֹא לָרֹב עָשׂוּ כַּכָּתוּב׃ כָּתַב
וַיֵּלְכוּ הָרָצִים בָּאִגְּרוֹת מִיַּד הַמֶּלֶךְ רוּץ
וְשָׂרָיו בְּכָל יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וּכְמִצְוַת שׂוּר צָוָה
הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ
אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
וְיִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב אֶל הַפְּלֵיטָה שׁוּב פָּלַט
הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִכַּף מַלְכֵי אַשּׁוּר׃ וְאַל שָׁאַר
תִּהְיוּ כַּאֲבוֹתֵיכֶם וְכַאֲחֵיכֶם אֲשֶׁר הָיָה
מָעֲלוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּתְּנֵם נָתַן
לְשַׁמָּה כַּאֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים׃ עַתָּה שָׁמַם רָאָה
אַל תַּקְשׁוּ עָרְפְּכֶם כַּאֲבוֹתֵיכֶם תְּנוּ קָשָׁה נָתַן
יָד לַיהוָה וּבֹאוּ לְמִקְדָּשׁוֹ אֲשֶׁר בּוֹא קָדַשׁ
הִקְדִּישׁ לְעוֹלָם וְעִבְדוּ אֶת יְהוָה עָלַם
אֱלֹהֵיכֶם וְיָשֹׁב מִכֶּם חֲרוֹן אַפּוֹ׃ כִּי שׁוּב חָרָה
בְשׁוּבְכֶם עַל יְהוָה אֲחֵיכֶם וּבְנֵיכֶם
לְרַחֲמִים לִפְנֵי שׁוֹבֵיהֶם וְלָשׁוּב לָאָרֶץ פָּנָה שָׁבָה
הַזֹּאת כִּי חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם חָנַן רָחַם
וְלֹא יָסִיר פָּנִים מִכֶּם אִם תָּשׁוּבוּ סוּר פָּנָה
אֵלָיו׃ וַיִּהְיוּ הָרָצִים עֹבְרִים מֵעִיר לָעִיר שׁוּב הָיָה
בְּאֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְעַד זְבֻלוּן רוּץ
וַיִּהְיוּ מַשְׂחִיקִים עֲלֵיהֶם וּמַלְעִגִים שָׂחַק
בָּם׃ אַךְ אֲנָשִׁים מֵאָשֵׁר וּמְנַשֶּׁה לָעַג
וּמִזְּבֻלוּן נִכְנְעוּ וַיָּבֹאוּ לִירוּשָׁלִַם׃ כָּנַע בּוֹא
גַּם בִּיהוּדָה הָיְתָה יַד הָאֱלֹהִים לָתֵת הָיָה נָתַן
לָהֶם לֵב אֶחָד לַעֲשׂוֹת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ עָשָׂה צָוָה

et manaſſen vt venirent ad domū dñi in hierl'm & facerent phaſe domino deo iſrael. Inito ergo cōſilio regis & principū & vniuerſi cetus hieruſalē decreuerunt vt facerēt phaſe mēſe ſecūdo. Non enī occurrerāt facere ī tpe ſuo: qa ſacerdotes q poſſent ſufficere ſctificati nō fuerāt: & ppl's nōdū cōgregat9 fuerat in hierl'z. Placuitq; ſermo regi & omni multitudini & decreuerēt vt mitterēt nuncios in vniuerſum iſrael de berſabee vſq; dan: vt venirent & facerent phaſe domino deo iſrael in hierl'm. Multi enī nō fecerāt ſicut ī lege pſcriptū eſt. Perrexeruntq; curſores cū ep'lis ex regis īperio & principū ei9 in vniuerſū iſrl' & iudā iuxta id qd rex iuſſerat predicātes. Filii iſrael reuertimini ad dominū deum abraham & iſaac & iſrael: & reuertetur ad reliquias q̄ effugerunt manus regis aſſyriorum. Nolite fieri ſicut patres veſtri & fratres: qui receſſerunt a dño deo patrū ſuorū: & tradidit eos in interitum: vt ipſi cernitis. Nolite indurare ceruices vr̄as ſicut patres vr̄i. Tradite manus vr̄as dño: & venite ad ſanctuariū ei9 qd ſanctificauit in eternū. Seruite domino deo prm vr̄orū: & auertetur a vobis ira furoris ei9. Si eī vos reuerſi fueritis ad dñm: fr̄es vr̄i & filii habebūt miam corā dñis ſuis: q illos duxerūt captiuos & reuertētur in terrā hāc. Pius enī & clemēs eſt dñs de9 vr̄: & nō auertet faciē ſuā a vobis ſi reuerſi fueritis ad eū. Igitur curſores pgebant velocit de ciuitate ī ciuitatē p terrā ephraim & manaſſe vſq; ad zabulō: illis irridētib9 & ſubſānantibus eos. Attn̄ quidā viri ex aſer & manaſſe & zabulō acquieſcentes cōſilio: venerūt hieruſalem. In iuda vero facta ē manus dei vt daret eis cor vnū: vt facerent iuxta preceptum regis

τ manaſſe vt venirēt in domū dñi in hieruſalē: vt
καὶ μανασσῆ ἐλθεῖν εἰς οἶκον κυρίου εἰς ἱερουσαλὴμ, τοῦ
fecerēt phaſech dño deo iſrael. τ conſulu
ποιῆσαι τὸ φασὲχ τῷ κυρίῳ θεῷ ἰσραήλ. καὶ ἐβουλεύσα
it rex τ principes τ oīs eccleſia q̄ in
το ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν
hieruſalē: vt facerēt phaſech mēſe ſecundo:
ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι τὸ φασὲχ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ,
nō enī poterāt illud facere in tēpore illo: qm̄
οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν αὐτὸ ποιῆσαι ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι
ſacerdotes nō ſctificati ſūt ſufficiētes: τ ppl's nō cōgregat9 ē in
οἱ ἱερεῖς οὐκ ἡγιάσθησαν ἱκανοί, καὶ ὁ λαὸς οὐ συνήχθη εἰς ἱε
hieruſalē. τ placuit ſermo corā rege τ
ρουσαλήμ. καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ
corā omni eccleſia: τ cōſtituerūt ſermonē vt trā
ἐναντίον πάσης τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἔστησαν λόγον τοῦ διελ
ſiret pconiū in omni iſrael a dan vſq; ad berſabee:
θεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ ἰσραὴλ ἀπὸ δὰν ἕως βηρσαβεαί,
vt venirēt τ facerent phaſech dño deo iſrael in
τοῦ ἐλθεῖν καὶ ποιῆσαι τὸ φασὲχ τῷ κυρίῳ θεῷ ἰσραὴλ ἐν
hieruſalē: qm̄ multitudo nō fecit ſecundū ſcripturā.
ἱερουσαλήμ, ὅτι τὸ πλῆθος οὐκ ἐποίησε κατὰ τὴν γραφήν.
τ perrexerūt curſores cū epiſtolis a
καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ
rege τ principibus in omnē iſrael τ iu
τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα ἰσραὴλ καὶ ἰού
dan: ſecundū pceptū regis dicentes: filii iſ
δαν, κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως λέγοντες, υἱοὶ ἰσ
rael cōuertimini ad dñm deū abraam τ iſaac τ
ραὴλ ἐπιστρέψατε πρὸς κύριον θεὸν ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ
iacob: τ reuertet ſaluatos re
ἰακώβ, καὶ ἐπιστρέψει τοὺς ἀνασεσωσμένους τοὺς κατα
lictos a manu regis aſſyriox. τ nō ſi
λειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως ἀσσυρίων. καὶ μὴ γίνε
tis ſicut patres vr̄i τ fratres veſtri: q receſſe
σθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, οἳ ἀπέστη
rūt a dño deo patrū ſuox: τ tradi
σαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ παρέδω
dit eos in deſolationē: ſicut vos videtis. τ nūc nō
κεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν, καθὼς ὑμεῖς ὁρᾶτε. καὶ νῦν μὴ
induretis ceruices vr̄as: ſicut patres vr̄i:
σκληρύνητε τοὺς τραχήλους ὑμῶν, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν,
date gloriā dño deo: τ ingredimini in ſanctuariū e
δότε δόξαν κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ εἰσέλθετε εἰς τὸ ἁγίασμα αὐ
ius qd ſctificauit in eternū: τ ſeruite dño
τοῦ, ὃ ἡγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ δουλεύσατε κυρίῳ τῷ
deo vr̄o: τ cōuertet a vobis furorē ire
θεῷ ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψει ἀφ' ὑμῶν τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς
ſue. qm̄ cū reuerſi fueritis vos ad dñm: fratres
αὐτοῦ. ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ὑμᾶς πρὸς κύριον, οἱ ἀδελφοὶ
veſtri τ filii veſtri erūt in miſericordiis corā
ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἐναντίον
omnib9 q duxerūt captiuos eos: τ cōuertet
πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς, καὶ ἀποστρέ
eos in terrā hanc: qm̄ miſericors τ clemēs
ψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων
dñs de9 noſter: τ nō auertet faciē ſuā
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
a nobis: ſi cōuerſi fuerim9 ad eū. τ fuerūt curſo
ἀφ' ἡμῶν, ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν. καὶ ἦσαν οἱ τρέχον
res trāſeuntes ciuitatē de ciuitate in mōte ephrai
τες διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὄρει ἐφραὶμ
τ manaſſe τ vſq; ad zabulō. τ fuerūt ſicut irriden
καὶ μανασσῆ καὶ ἕως ζαβουλών. καὶ ἐγένοντο ὡς καταγε
tes eos: τ ſubſannātes eos. ſed homines ab
λῶντες αὐτῶν, καὶ μυκτηρίζοντες αὐτούς. ἀλλὰ ἄνθρωποι ἀπὸ
aſer τ manaſſe τ a zabulon cōuerſi ſunt: τ venerūt
ἀσὴρ καὶ μανασσῆ καὶ ἀπὸ ζαβουλὼν ἐνετράπησαν, καὶ ἦλθον
in hierl'z: τ in iuda facta eſt man9 dñi vt daret eis cor
εἰς ἱλήμ, καὶ ἐν ἰούδᾳ ἐγένετο χεὶρ κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδί
vnū vt venirēt τ facerent iuxta pceptū regis
αν μίαν ἐλθεῖν καὶ ποιῆσαι κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως

τ principū in verbo dn̄i. τ cōgregati ſūt in
καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ κυρίου. καὶ συνήχθησαν ἐν
hieruſalē popul⁹ mult⁹ vt facerent ſolēnitatē
ἱερουσαλὴμ λαὸς πολὺς τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν
azymoꝝ in menſe ſecūdo: eccleſia multa val
ἀζύμων ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐκκλησία πολλὴ σφό
de. τ ſurrexerūt τ deſtruxerūt altaria in hieruſa
δρα. καὶ ἀνέστησαν καὶ καθεῖλον τὰ θυσιαστήρια ἐν ἱερουσα
lē: τ vniuerſa in qb⁹ adolebāt icēſū mēdacibus: ſubuerte
λὴμ, καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμίων τοῖς ψεύδεσι, κατέσπα
rūt τ pìecerūt in torrentē cedron. τ īmolaue
σαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χειμάρρουν κεδρών. καὶ ἔθυσαν
rūt phaſech quarta decima mēſis ſecun=
τὸ φασὲχ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέ
di. τ ſacerdotes τ leuite cōuerſi ſunt τ ſctificati
ρου. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται ἐνετράπησαν καὶ ἡγιάσθη
ſunt τ intulerunt holocauſta in domū dn̄i:
σαν καὶ εἰσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα εἰς τὸν οἶκον κυρίου,
τ ſteterunt in ſtatione ſua iuxta iudiciū ſuū:
καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν,
iuxta p̄ceptū moyſi hominis dei. τ ſacer
κατὰ τὴν ἐντολὴν μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. καὶ οἱ ἱε=
dotes ſuſcipiebāt ſanguinē de manu leuitarū: qm̄
ρεῖς ἐδέχοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς τῶν λευιτῶν, ὅτι
multitudo eccleſie nō purificati ſūt. τ leuite
πλῆθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἡγνίσθησαν. καὶ οἱ λευῖται
fuerūt vt ſacrificarēt phaſech omni q̄ nō poterat puri
ἦσαν τοῦ θύειν τὸ φασὲχ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἁγνι
ficari dn̄o: qm̄ plurimū populi ab ephraim
σθῆναι τῷ κυρίῳ, ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ ἐφραῒμ
τ manaſſe τ iſſachar τ zabulō nō ſctificati
καὶ μανασσῆ καὶ ἰσσάχαρ καὶ ζαβουλὼμ οὐχ ἡγιάσθη=
ſunt: ſed τ comederūt phaſech: nō p̄ter ſcriptu
σαν, ἀλλὰ καὶ ἔφαγον τὸ φασὲχ, οὐ παρὰ τὴν γρα=
rā. τ orauit ezecias pro his dicens: do=
φήν. καὶ προσηύξατο ἐζεκίας περὶ τούτων λέγων, κύ=
mine de⁹ bone propitiare pro omni corde di=
ριε ὁ θεὸς ὁ ἀγαθὸς ἐξίλασαι ὑπὲρ πάσης καρδίας κα
rigente ad querendū dn̄m deū patrū
τευθυνούσης ἐκζητῆσαι τὸν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων
ſuoꝝ: τ nō ſicut ſecundū purificationē ſanctoꝝ. τ
αὐτῶν, καὶ οὐχ ὡς κατὰ τὴν ἁγνείαν τῶν ἁγίων. καὶ
exaudiuit dn̄s ezeciam: τ ſanauit populū. τ
ἐπήκουσε κύριος τοῦ ἐζεκίου, καὶ ἰάσατο τὸν λαόν. καὶ
fecerunt filij iſrael q̄ inuenti ſūt in hieruſalē
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν ἱερουσαλὴμ τὴν
ſolēnitatē azymoꝝ ſeptē dieb⁹ in letitia magna:
ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ,
τ laudabāt dn̄m diē per diē. τ leui=
καὶ καθυμνοῦν τῷ κυρίῳ ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν. καὶ οἱ λευῖ=
te τ ſacerdotes in organis fortitudinis dn̄o. τ locutus
ται καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν ὀργάνοις ἰσχύος τῷ κυρίῳ. καὶ ἐλάλη=
eſt ezecias ad cor oīum leuitaꝝ τ
σεν ἐζεκίας ἐπὶ καρδίαν πάντων τῶν λευιτῶν καὶ τῶν
intelligētiū intelligētiā bonā dn̄o. τ perfecerunt
συνιέντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ κυρίῳ. καὶ συνετέλεσαν
ſolēnitatē azymoꝝ ſeptē dieb⁹ ſacrificātes ſacrificia ſa=
τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας θύοντες θυσίας σω
lutis τ confitentes dn̄o deo patrū
τηρίου καὶ ἐξομολογούμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ τῶν πατέρων
ſuoꝝ. τ conſuluit oīs eccleſia vt facerēt
αὐτῶν. καὶ ἐβουλεύσατο πᾶσα ἡ ἐκκλησία ποιῆσαι
ſeptē dies alios. τ fecerūt ſeptē dies alios
ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας. καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας
in letitia: qm̄ ezecias rex iuda p̄mitias obtulit
ἐν εὐφροσύνῃ, ὅτι ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς ἰούδα ἀπήρξατο
omni eccleſie mille vitulos τ ſeptē milia
πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ χιλίους μόσχους καὶ ἑπτακισχίλια
ouiū. τ principes p̄mitias attulerūt pp̄lo mil
πρόβατα, καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπήρξαντο τῷ λαῷ χι=
le vitulos. τ ouiū decē milia.
λίους μόσχους καὶ προβάτων δέκα χιλιάδας.

et principū verbū dn̄i.
Congregatiq; ſunt in
hieruſalē populi multi:
vt facerent ſolēnitatem
azymorum in menſe ſe
cundo.
Et ſurgentes deſtruxe=
runt altaria que erant
in hierl'z: atq; vniuerſa
in qb⁹ idolis adolebatur
incenſū ſubuertētes pie
cerūt in torrētem cedrō.
Immolauerūt aūt phaſe
q̄rtadecima die mēſis ſe
cūdi. Sacerdotes q̄q; at=
q; leuite tādem ſctificati
obtulerunt holocauſta
in domo dn̄i: ſteterūtq;
in ordine ſuo iuxta diſ=
poſitionē & legē moyſi
hois dei. Sacerdotes ve
ro ſuſcipiebāt effudēden
dū ſanguinē de manibus
leuitarū eo qꝑ multa tur
ba ſanctificata nō eſſet:
& idcirco
immolarent leuite pha
ſe his qui nō occurrerāt
ſanctificari dn̄o. Ma
gna etiam pars populi
de ephraim & manaſſe
& iſachar & zabulon q̄
ſanctificata non fuerat:
comedit phaſe: non
iuxta q̄d ſcriptum eſt. &
orauit pro eis ezechias
dicēs. Dn̄s bonus pro
pitiabitur cūctis q in toto
corde requirūt dominū
deū patrū ſuoꝝ & nō i=
putabit eis qꝑ min⁹ ſctifi=
cati ſunt. Quē exaudi=
uit dn̄s: & placatus eſt
populo. Fecerūtq; fi=
lii iſrael qui inuēti ſunt
in hieruſalem ſolēnita=
tem azymorum ſeptem
diebus in leticia magna:
laudantes dominum
p ſingulos dies leuite q;
q; & ſacerdotes per orga
na q̄ ſuo officio ꝯgruebāt.
Et locut⁹ ē ezechias ad
cor oīm leuitarū: q ha=
bebāt intelligētiā bonā
ſup dn̄o. & comederunt
ſeptē diebus ſolēnitatis
imolātes victimas paci
ficorū & laudantes dn̄m
deū patrū ſuorū: placu
itq; vniuerſe multitudini
vt celebrarēt etiā alios
dies ſeptē: q̄d & fecerūt
cum ingēti gaudio. Eze=
chias autem rex iuda
prebuerat multitudini
mille tauros & ſeptem
milia ouium. Principes
vero dederant populo
tauros mille: & oues
decem milia.

וְהַשָּׂרִים בִּדְבַר יְהוָה׃ וַיֵּאָסְפוּ — שור אסף
יְרוּשָׁלַםִ עַם רָב לַעֲשׂוֹת אֶת חַג — עשה
הַמַּצּוֹת בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי קָהָל לָרֹב מְאֹד׃ — מצץ שנה
וַיָּקֻמוּ וַיָּסִירוּ אֶת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר — קום סור
בִּירוּשָׁלָםִ וְאֵת כָּל הַמְקַטְּרוֹת הֵסִירוּ — זבח קטר
וַיַּשְׁלִיכוּ לְנַחַל קִדְרוֹן׃ וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח — שלך
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי — שחט
וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם נִכְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ — רבע
וַיָּבִיאוּ עֹלוֹת בֵּית יְהוָה׃ וַיַּעַמְדוּ עַל — כלם קדש
עָמְדָם כְּמִשְׁפָּטָם כְּתוֹרַת מֹשֶׁה — בוא עלה
אִישׁ הָאֱלֹהִים הַכֹּהֲנִים זֹרְקִים אֶת — עמד שפט
הַדָּם מִיַּד הַלְוִיִּם׃ כִּי רַבַּת בַּקָּהָל — ירה
אֲשֶׁר לֹא הִתְקַדָּשׁוּ וְהַלְוִיִּם עַל — רבב
שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים לְכֹל לֹא טָהוֹר
לְהַקְדִּישׁ לַיהוָה׃ כִּי מַרְבִּית הָעָם — טהר
רַבַּת מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה יִשָּׂשכָר וּזְבֻלוּן — רבה
לֹא הִטֶּהָרוּ כִּי אָכְלוּ אֶת הַפֶּסַח בְּלֹא
כַכָּתוּב כִּי הִתְפַּלֵּל יְחִזְקִיָּהוּ עֲלֵיהֶם — כתב פלל
לֵאמֹר יְהוָה הַטּוֹב יְכַפֵּר בְּעַד׃ כָּל — כפר
לְבָבוֹ הֵכִין לִדְרוֹשׁ הָאֱלֹהִים יְהוָה — כון דרש
אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא כְּטָהֳרַת הַקֹּדֶשׁ׃
וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶל יְחִזְקִיָּהוּ וַיִּרְפָּא אֶת — שמע רפא
הָעָם׃ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצְאִים — עשה מצא
בִּירוּשָׁלַםִ אֶת חַג הַמַּצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים — מצץ
בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּמְהַלְלִים לַיהוָה יוֹם — יום גדל
בְּיוֹם הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים בִּכְלֵי עֹז לַיהוָה׃ — הלל כלה
וַיְדַבֵּר יְחִזְקִיָּהוּ עַל לֵב כָּל הַלְוִיִּם — עזז דבר
הַמַּשְׂכִּילִים שֵׂכֶל טוֹב לַיהוָה וַיֹּאכְלוּ — שכל אכל
אֶת הַמּוֹעֵד שִׁבְעַת הַיָּמִים מְזַבְּחִים — יעד יום
זִבְחֵי שְׁלָמִים וּמִתְוַדִּים לַיהוָה אֱלֹהֵי — זבח ידה
אֲבוֹתֵיהֶם׃ וַיִּוָּעֲצוּ כָּל הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת — יעץ עשה
שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיַּעֲשׂוּ שִׁבְעַת
יָמִים שִׂמְחָה׃ כִּי חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
הֵרִים לַקָּהָל אֶלֶף פָּרִים וְשִׁבְעַת
אֲלָפִים צֹאן וְהַשָּׂרִים הֵרִימוּ לַקָּהָל — שור רום
פָּרִים אֶלֶף וְצֹאן עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים׃

ויתקדשו כהנים לרב׃ וישמחו כל — קדש שמח
קהל יהודה והכהנים והלוים וכל
הקהל הבאים מישראל והגרים — בוא
הבאים מארץ ישראל והיושבים
ביהודה׃ ותהי שמחה גדולה — היה גדל
בירושלם כי מימי שלמה בן — יום
דויד מלך ישראל לא כזאת
בירושלם׃ ויקמו הכהנים והלוים — קום
ויברכו את העם וישמע בקולם — ברך שמע
ותבוא תפלתם למעון קדשו — בוא פלל
לשמים׃ וככלות כל — עון

Cap xxxj.

זאת יצאו כל ישראל הנמצאים — כלה מצא
בערי יהודה וישברו המצבות — עיר שבר
ויגדעו האשרים וינתצו את — יצב גדע
הבמות ואת המזבחות מכל יהודה — נתץ במה
ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה — זבח
וישובו כל בני ישראל איש — שוב
לאחזתו לעריהם׃ ויעמד יחזקיהו — עמד
את מחלקות הכהנים והלוים — חלק
על מחלקותם איש כפי עבודתו — פה עבד
לכהנים וללוים לעלה ולשלמים
לשרת ולהודות ולהלל בשערי — ידה
מחנות יהוה׃ ומנת המלך מן רכושו — חנה מנה
לעלות לעלות הבקר והערב והעלות — רכש עלה
לשבתות ולחדשים ולמעדים
ככתוב בתורת יהוה׃ ויאמר לעם — יעד כתב
ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים — ירה אמר
והלוים למען יחזקו בתורת יהוה׃ — ישב נתן חזק
וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל — רבה
ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל — ירש צהר
תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו׃ — בוא עשר
ובני ישראל ויהודה היושבים בערי — בוא ישב
יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר — עיר
קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם — קדש
הביאו ויתנו ערמות ערמות׃ בחדש — נתן שלש
השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש — חלל יסד

Sctificata est ergo sacerdotū plurima mltitudo & hilaritate pfusa ois turba iuda tā sacerdotū & leuitarū q̄ʒ vniuerse freq̄ntie q̄ venerat ex isrł: pselitorū quoqʒ de tra israel & habitantium in iuda. Factaqʒ est grādis celebritas in hierusalem qualis a diebus salomonis filii dauid regis israel in ea vrbe non fuerat. Surrexerunt autem sacerdotes atqʒ leuite benedicentes populo: & exaudita est vox eorū: peruenitqʒ oratio in habitaculum sanctum celi. 31.

Qvnqʒ hec fuissent rite celebrata egressus est ois isrł q inuetus fuerat in vrbibus iuda: & fregerunt simulachra: succiderūtqʒ lucos: demoliti sunt excelsa: & altaria destruxerūt: nō solū de vniuerso iuda & bēiamī: sed & de ephraī q̄qʒ & manasse: donec penit⁹ euerterēt. Reuersiqʒ sunt oēs filii isrł in possessiōes & ciuitates suas. Ezechias aūt constituit turmas sacerdotales: & leuiticas per diuisiones suas vnū quēqʒ in officio pprio tā sacerdotū videlicet q̄ʒ leuitarū ad holocausta & pacifica: vt mīstrarent & cōfiterētur canerētqʒ in portis castroꝝ dn̄i. Pars aūt regis erat vt de ppria ei⁹ substātia offerretur holocaustū mane semp & vespe: sabbatis q̄qʒ & Kalēdis & solēnitatib⁹ ceteris: sicut scriptū est in lege dn̄i. Precepit etiam poplo habitātiū hierłm vt darēt partes sacerdotib⁹ & leuitis: vt possent vacare legi dn̄i. Quod cū pcrebruisset in auribus mltidinis: plurimas obtulerūt primitias filii isrł frumēti vini & olei: mellis q̄qʒ & oīʒ q̄ gignit hum⁹ decīas obtulerūt. Sed & filii israel & iuda qui habitabāt in vrbib⁹ iuda obtulerūt decimas boū & ouiū: decimasqʒ sanctorꝝ q̄ vouerāt dn̄o deo suo: atqʒ vniuersa portātes fecerūt aceruos plorimos. Mense tertio ceperūt aceruorū iacere fundamēta: & mense

⁊ sctificati sunt de sacerdotib⁹ in multitudinē. ⁊ letata ē ois
καὶ ἡγιάσθησαν τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος. καὶ εὐφράνθη πᾶσα
ecclesia iuda ⁊ sacerdotes ⁊ leuite: ⁊ ois ec-
ἡ ἐκκλησία ἰούδα καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται, καὶ πᾶσα ἡ ἐκ
clesia q̄ venerūt ex israel: ⁊ proselyti q̄ vene-
κλησία οἱ ἐλθόντες ἐξ ἰσραὴλ, καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόν-
rūt de terra israel: ⁊ habitantes iuda. ⁊ facta est
τες ἐκ γῆς ἰσραὴλ, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἰούδα. καὶ ἐγένετο
letitia magna in hierusalē: qm̄ a diebus salo-
εὐφροσύνη μεγάλη ἐν ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἀπὸ ἡμερῶν σολο-
monis filij dauid regis israel nō factū est ta-
μῶντος υἱοῦ δαυὶδ βασιλέως ἰσραὴλ οὐκ ἐγένετο τοιαύ-
le festū in hierusalē. ⁊ surrexerūt sacerdotes leuite:
τη ἑορτὴ ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ λευῖται,
⁊ benedixerūt pplo: ⁊ exaudita est vox eoꝝ: ⁊
καὶ εὐλόγησαν τὸν λαόν, καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ
venit oratio eoꝝ in habitaculū sctūm
ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον τοῦ
dei in celum.
θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

Ca.31.

Et postq̄ pfecta sunt hec omnia: egress⁹ ē ois is-
Καὶ ὡς συνετελέσθη ταῦτα πάντα, ἐξῆλθε πᾶς ἰσ
rael q̄ inuēti fuerāt in vrbib⁹ iuda: ⁊ cōtriuerūt
ραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν πόλεσιν ἰούδα, καὶ συνέτριψαν τὰς
simulachra: ⁊ succiderunt lucos: ⁊ demoliti sunt excel-
στήλας, καὶ ἐξέκοψαν τὰ ἄλση, καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψη
sa: ⁊ destruxerūt altaria ab omni iudea
λά, καὶ καθεῖλον τὰ θυσιαστήρια ἀπὸ πάσης τῆς ἰουδαίας
⁊ beniamī ⁊ ex ephraī: ⁊ a manasse vsqʒ ad con
καὶ βενιαμὶν καὶ ἐξ ἐφραΐμ, καὶ ἀπὸ μανασσῆ ἕως εἰς συν
sumationē. ⁊ conuersus ē ois israel in hereditatē
τέλειαν. καὶ ἐπέστρεψε πᾶς ἰσραὴλ εἰς τὴν κληρονομίαν
suā ⁊ in ciuitates suas. ⁊ ordinauit ezecias vi-
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ. καὶ ἔταξεν ἐζεκίας τὰς ἐφη
ces sacerdotū ⁊ leuitaꝝ: ⁊ vices vni⁹ cu
μερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν, καὶ τὰς ἐφημερίας ἑκά
iusqʒ iuxta ministeriū suū sacerdotib⁹ ⁊ leui-
στου κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς λευί
tis ad holocaustū ⁊ ad sacrificiū salutaris:
ταις εἰς τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου,
⁊ vt laudarēt ⁊ vt cōfiterentur ⁊ ministrarent in
καὶ τοῦ αἰνεῖν καὶ τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς
portis ⁊ in atrijs dom⁹ dn̄i. ⁊ pars re-
πύλαις καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου κυρίου. καὶ ἡ μερὶς τοῦ βασι
gis de substantijs eius in holocaustis: que
λέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς ὁλοκαυτώσεις, τὴν
mane ⁊ que vespere: ⁊ in holocaustis
τε πρωϊνὴν καὶ τὴν ἑσπερινήν, καὶ εἰς τὰς ὁλοκαυτώσεις
sabbatoꝝ: ⁊ in neomenijs: ⁊ in solēnitatib⁹
τῶν σαββάτων, καὶ εἰς τὰς νουμηνίας, καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς
scriptis in lege dn̄i. ⁊ dixit ezecias
τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ κυρίου. καὶ εἶπεν ἐζεκίας τῷ
pplo habitantibus in hierusalē vt darēt partē
λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν ἱερουσαλὴμ δοῦναι τὴν μερίδα
sacerdotū ⁊ leuitaꝝ: vt possint in mini
τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν, ὅπως κατισχύσωσιν ἐν τῇ λει
sterio dom⁹ dn̄i. ⁊ postq̄ iussit sermonē ezecias:
τουργίᾳ οἴκου κυρίου. καὶ ὡς προσέταξεν τὸν λόγον ἐζεκίας,
plimas obtulerūt filij isrł primitias tritici ⁊ vini ⁊ olei
ἐπλεόνασαν οἱ υἱοὶ ἰσλ ἀπαρχὴν σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαί
⁊ mellis: ⁊ omne germē agri i mltitudiē obtulerūt
ου καὶ μέλιτος, καὶ πᾶν γέννημα ἀγροῦ εἰς πλῆθος ἤνεγκαν
filij israel ⁊ iuda. ⁊ q̄ habitabāt in vrbibus
οἱ υἱοὶ ἰσλ καὶ ἰούδα. καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν
iuda ⁊ ipsi attulerūt decimas vituloꝝ ⁊ ouium
ἰούδα καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων καὶ προβάτων
⁊ decimas capraꝝ: ⁊ sanctificauerūt dn̄o deo suo. ⁊ in
καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν, καὶ ἡγίασαν τῷ κῷ θεῷ αὐτῶν. καὶ εἰ
tulerūt ⁊ posuerūt aceruos aceruos. in aūt mēse tertio
σήνεγκαν καὶ ἔθηκαν σωροὺς σωρούς. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ
ceperunt acerui fundari: ⁊ in mēse
ἤρξαντο οἱ σωροὶ θεμελιοῦσθαι, καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ

septimo completi sunt. ⁊ venit ezecias ⁊ princi
ἑβδόμῳ συνετελέσθησαν. καὶ ἦλθεν ἐζεκίας καὶ οἱ ἄρχον
pes: ⁊ viderũt aceruos: ⁊ benedixerũt dño ⁊ populo
τες, καὶ εἶδον τοὺς σωρούς, καὶ εὐλόγησαν τὸν κν̄ καὶ τὸν λαὸν
suo israel. ⁊ interrogauit ezecias sacerdotes
αὐτοῦ ἰσραήλ. καὶ ἐπυνθάνετο ἐζεκίας τῶν ἱερέων
⁊ leuitas super aceruis. ⁊ dixit ad eũ
καὶ τῶν λευιτῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐ-
azarias sacerdos princeps dom⁹ sadduc: ex
τὸν ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων τοῦ οἴκου σαδδούκ, ἐξ
quo ceperũt primitie offerri in domũ dñi:
οὗ ἤρξαντο αἱ ἀπαρχαὶ φέρεσθαι εἰς τὸν οἶκον κυρίου,
comedim⁹ ⁊ bibimus ⁊ reliquimus vsq; in multi
ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ ἐγκατελείπομεν ἕως εἰς πλῆ-
tudinẽ: qm̃ dñs benedixit populo suo: ⁊ reliqui-
θος, ὅτι κύριος εὐλόγησε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ κατελί-
mus adhuc multitudinẽ hãc. ⁊ dixit ezecias: vt p̃pa
πομεν ἔτι τὸ πλῆθος τοῦτο. καὶ εἶπεν ἐζεκίας, ἑτοι-
rarẽt pastophoria in domo dñi. ⁊ p̃parauerũt:
μάσαι παστοφόρια εἰς τὸν οἶκον κυρίου. καὶ ἡτοίμασαν,
⁊ intulerũt illuc primitias ⁊ decimas in
καὶ εἰσήνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν
fide. ⁊ sup eos prefectus chonenias leuita: ⁊
πίστει. καὶ ἐπ᾽ αὐτῶν ἐπιστάτης χωνενίας ὁ λευίτης, καὶ
semei frater eius successor: ⁊ hieziel ⁊ ozias
σεμεεὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος, καὶ ἰεζιὴλ καὶ ὀζίας
⁊ naath ⁊ assael ⁊ hierimoth: ⁊ ioazabad ⁊ eliel
καὶ ναὰθ καὶ ἀσαὴλ καὶ ἱεριμώθ, καὶ ἰωαζαβὰδ καὶ ἐλιὴλ
⁊ samachia ⁊ maath ⁊ baneas p̃positi per cho-
καὶ σαμαχία καὶ μαὰθ καὶ βανέας καθεσταμένοι διὰ χω-
neniã ⁊ semei fratrẽ eius: sicut ius-
νενίου καὶ σεμεεὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καθὼς προσέ-
sit ezecias rex ⁊ azarias dux domus
ταξεν ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ ἀζαρίας ὁ ἡγούμενος οἴκου
dñi. ⁊ core filius iemna leuita ianitor secũ-
κυρίου. καὶ κωρὴ ὁ τοῦ ἰεμνᾶ ὁ λευίτης ὁ πυλωρὸς κα-
dũ orientẽ in donis: vt daret primi-
τὰ ἀνατολὰς ἐπὶ τῶν δομάτων, δοῦναι τὰς ἀπαρ-
tias dñi: ⁊ sancta sctõꝝ p manũ adan
χὰς τοῦ κυρίου, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων διὰ χειρὸς ἀδὰν
⁊ beniami. ⁊ iesue ⁊ semei ⁊ amarias ⁊
καὶ βενιαμίν. καὶ ἰησοῦς καὶ σεμεεὶ καὶ ἀμαρείας καὶ
sechenias in ciuitatib⁹ p manũ sacerdotũ in
σεχενίας ἐν ταῖς πόλεσι διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν
fide vt darẽt fratribus suis secundũ vi-
πίστει δοῦναι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφη-
ces: secundũ magnũ ⁊ secundũ paruum: ex-
μερίας, κατὰ τὸν μέγαν καὶ κατὰ τὸν μικρόν, ἐκ-
tra fetũ masculoꝝ a trimo ⁊
τὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ
supra: omni ingredienti in domũ dñi:
ἐπάνω, παντὶ τῷ εἰσπορευομένῳ εἰς οἶκον κυρίου,
in rationẽ dieꝝ in die suo: in ministerio
εἰς λόγον ἡμερῶν ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ, εἰς λειτουργίαν
p vices ordinis sui. hic distributio
ἐφημερίας διατάξεως αὐτῶν. οὗτος ὁ καταλοχισμὸς
sacerdotũ ẽm domos familiaꝝ. ⁊ leuite in
τῶν ἱερέων κατ᾽ οἴκους πατριῶν. καὶ οἱ λευῖται ἐν ταῖς
vicibus suis. a vigesimo ãno ⁊ supra in
ἐφημερίαις αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαέτους καὶ ἐπάνω ἐν
ordine in turmis in omni fetu
διατάξει ἐν τοῖς καταλοχισμοῖς ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ
suo filioꝝ suoꝝ ⁊ filiarũ in omni multitu-
αὐτῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων εἰς πᾶν τὸ πλῆ-
dine: qm̃ in fide sanctificauerũt sctũariũ: ⁊ filijs
θος, ὅτι ἐν πίστει ἡγίασαν τὸ ἅγιον, καὶ τοῖς υἱοῖς
aaron sacerdotio fungẽtib⁹ in agris ⁊ in
ἀαρὼν τοῖς ἱερατεύουσιν ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἐν ταῖς
ciuitatibus suis: in omni ciuitate ⁊ ciuitate viri
πόλεσιν αὐτῶν, ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες
qui nominati sũt in nomine vt darent
οἱ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι δοῦναι

septimo cõpleuerũt eos. Cũq; igressi fuissent ezechias & pricipes eius: viderũt aceruos & bñdixerũt dño ac pplo israel. Interrogauitq; ezechias sacerdotes & leuitas cur ita iacerent aceruí. Respõdit illi azarías sacerdos primus de stirpe sadoch dicens. Ex quo ceperunt offerri primitie ĩ domo dñi comedim⁹ & saturati sum⁹ & remãserũt plurima: eo q̃ benedixerit dñs pplo suo. Reliqarũ aũt est copia ista quã cernis. Precepit igr̃ ezechias vt p̃pararẽt horrea ĩ domo dñi. qđ cũ fecissẽt: ĩtulerũt tã primitias q̃ decimas: & qcunq; vouerãt fideliter. Fuit aũt p̃fectus eoꝝ chonenias leuita & semei frat ei⁹ scđs: post quẽ iehihel & azarias & naad & asahel & hierimoth: iozabar q̃q; & elihel & iesmachias & maath & banaias p̃positi sub manib⁹ chonenie & semei frĩs ei⁹ ex imperio ezechie regis & azarie pontificis domus dei. Chore vero fili⁹ iemna leuites & ianitor oriẽtalis porte prepositus erat his q̃ spõte offerebãtur deo: primitiisq; & cõsecratis in scta sanctoꝝ & sub cura eius eden & beniamin: iesue & semeias. Amarias qq; & sechenias ĩ ciuitatib⁹ sacerdotum: vt fideliter distribuerent fratribus suis partes minorib⁹ atq; maiorib⁹: exceptis marib⁹ ab annis tribus & supra: cunctis qui ingrediebantur templũ dñi. Et quicqd p singulos dies cõducebãt in misterio atq; obseruatiõib⁹ iuxta diuisiones suas: sacerdotibus per familias: & leuitis a vicesimo anno & supra per ordines & turmas suas. Vniuerseq; multitudini tã vxorib⁹ q̃ liberis eoꝝ vtriusq; sexus fideliter cibi de his que sctificata fuerant p̃bebãtur. Sed & filiorũ aaron p agros & suburbana vrbium singularũ dispositi erant viri qui

הַשְּׁבִיעִי כִּלּוּ׃ וַיָּבֹאוּ יְחִזְקִיָּהוּ וְהַשָּׂרִים
וַיִּרְאוּ אֶת הָעֲרֵמוֹת וַיְבָרְכוּ אֶת יְהוָה
וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּדְרֹשׁ יְחִזְקִיָּהוּ
עַל הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם עַל הָעֲרֵמוֹת׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲזַרְיָהוּ הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ
לְבֵית צָדוֹק וַיֹּאמֶר מֵהָחֵל הַתְּרוּמָה
לָבִיא בֵּית יְהוָה אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהוֹתֵר
עַד לָרוֹב כִּי יְהוָה בֵּרַךְ אֶת עַמּוֹ
וְהַנּוֹתָר אֶת הֶהָמוֹן הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר
יְחִזְקִיָּהוּ לְהָכִין לְשָׁכוֹת בְּבֵית יְהוָה
וַיָּכִינוּ׃ וַיָּבִיאוּ אֶת הַתְּרוּמָה וְהַמַּעֲשֵׂר
וְהַקֳּדָשִׁים בֶּאֱמוּנָה וַעֲלֵיהֶם נָגִיד
כָּונַנְיָהוּ הַלֵּוִי וְשִׁמְעִי אָחִיהוּ מִשְׁנֶה׃
וִיחִיאֵל וַעֲזַזְיָהוּ וְנַחַת וַעֲשָׂהאֵל
וִירִימוֹת וְיוֹזָבָד וֶאֱלִיאֵל וְיִסְמַכְיָהוּ
וּמַחַת וּבְנָיָהוּ פְּקִידִים מִיַּד כָּונַנְיָהוּ
וְשִׁמְעִי אָחִיו בְּמִפְקַד יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ
וַעֲזַרְיָהוּ נְגִיד בֵּית הָאֱלֹהִים׃ וְקוֹרֵא
בֶן יִמְנָה הַלֵּוִי הַשּׁוֹעֵר לַמִּזְרָחָה עַל
נִדְבוֹת הָאֱלֹהִים לָתֵת תְּרוּמַת יְהוָה
וְקָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים׃ וְעַל יָדוֹ עֵדֶן
וּמִנְיָמִן וְיֵשׁוּעַ וּשְׁמַעְיָהוּ אֲמַרְיָהוּ
וּשְׁכַנְיָהוּ בְּעָרֵי הַכֹּהֲנִים בֶּאֱמוּנָה
לָתֵת לַאֲחֵיהֶם בְּמַחְלְקוֹת כַּגָּדוֹל
כַּקָּטָן׃ מִלְּבַד הִתְיַחְשָׂם לִזְכָרִים מִבֶּן
שָׁלוֹשׁ שָׁנִים וּלְמַעְלָה לְכָל הַבָּא
לְבֵית יְהוָה לִדְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לַעֲבוֹדָתָם
בְּמִשְׁמְרוֹתָם כְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם׃ וְאֵת
הִתְיַחֵשׂ הַכֹּהֲנִים לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם
וְהַלְוִיִּם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמַעְלָה
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם׃
וּלְהִתְיַחֵשׂ בְּכָל טַפָּם נְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם לְכָל קָהָל כִּי בֶאֱמוּנָתָם
יִתְקַדְּשׁוּ קֹדֶשׁ׃ וְלִבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
בִּשְׂדֵי מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם בְּכָל עִיר וָעִיר
אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת לָתֵת

שָׁבַע כָּלָה
בּוֹא שׁוּר
רָאָה בָּרַךְ
דָּרַשׁ
חָלַל רוּם
בּוֹא אָכַל
שָׂבַע יָתַר
רָבַב
יָתַר הָמַן
אָמַר כּוּן
בּוֹא עָשַׂר
אָמַן נָגַד
שָׁנָה
פָּקַד
שָׁעַר זָרַח
נָתַן
עִיר
חָלַק גָּדַל
בָּדַד יָחַס
עָלָה בּוֹא
עָבַד
שָׁמַר
טָפַף נָשָׁה
בָּנָה אָמַן
קָדַשׁ
גָּרַשׁ
נָתַן

מָנוֹת לְכָל זָכָר בַּכֹּהֲנִים וּלְכָל הִתְיַחֵשׂ — מָנָה יָחַס
בַּלְוִיִּם׃ וַיַּעַשׂ כָּזֹאת יְחִזְקִיָּהוּ בְּכָל — עָשָׂה
יְהוּדָה וַיַּעַשׂ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר וְהָאֱמֶת
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו׃ וּבְכָל מַעֲשֶׂה — פָּנָה עָשָׂה
אֲשֶׁר הֵחֵל בַּעֲבוֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים — חָלַל עָבַד
וּבַתּוֹרָה וּבַמִּצְוָה לִדְרֹשׁ לֵאלֹהָיו בְּכָל — יָרָה צָוָה
לְבָבוֹ עָשָׂה וְהִצְלִיחַ׃ — צָלַח
Ca. xxxij. אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֱמֶת הָאֵלֶּה בָּא
סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּבֹא בִיהוּדָה — בּוֹא
וַיִּחַן עַל הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת וַיֹּאמֶר — חָנָה עִיר
לְבִקְעָם אֵלָיו׃ וַיַּרְא יְחִזְקִיָּהוּ כִּי בָא — אָמַר
סַנְחֵרִיב וּפָנָיו לַמִּלְחָמָה עַל — רָאָה
יְרוּשָׁלִָם׃ וַיִּוָּעַץ עִם שָׂרָיו וְגִבֹּרָיו — פָּנָה לָחַם
לִסְתּוֹם אֶת מֵימֵי הָעֲיָנוֹת אֲשֶׁר — יָעַץ שׂוּר
מִחוּץ לָעִיר וַיַּעְזְרוּהוּ׃ וַיִּקָּבְצוּ עַם — גָּבַר סָתַם
רָב וַיִּסְתְּמוּ אֶת כָּל הַמַּעְיָנוֹת וְאֶת — עָזַר קָבַץ
הַנַּחַל הַשּׁוֹטֵף בְּתוֹךְ הָאָרֶץ לֵאמֹר — עָיַן
לָמָּה יָבוֹאוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר וּמָצְאוּ מַיִם — שָׁטַף
רַבִּים׃ וַיִּתְחַזַּק וַיִּבֶן אֶת כָּל הַחוֹמָה — בּוֹא
הַפְּרוּצָה וַיַּעַל עַל הַמִּגְדָּלוֹת וְלַחוּצָה — רָבַב חָזַק
הַחוֹמָה אַחֶרֶת וַיְחַזֵּק אֶת הַמִּלּוֹא — בָּנָה חָמָה
עִיר דָּוִיד וַיַּעַשׂ שֶׁלַח לָרֹב וּמָגִנִּים׃ — פָּרַץ עָלָה
וַיִּתֵּן שָׂרֵי מִלְחָמוֹת עַל הָעָם וַיִּקְבְּצֵם — גָּדַל חָזַק
אֵלָיו אֶל רְחוֹב שַׁעַר הָעִיר וַיְדַבֵּר — מָלֵא
עַל לְבָבָם לֵאמֹר׃ חִזְקוּ וְאִמְצוּ אַל — נָתַן שׂוּר
תִּירְאוּ וְאַל תֵּחַתּוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר — קָבַץ רָחַב
וּמִלִּפְנֵי כָּל הֶהָמוֹן אֲשֶׁר עִמּוֹ כִּי — דָּבַר
עִמָּנוּ רַב מֵעִמּוֹ׃ עִמּוֹ זְרוֹעַ בָּשָׂר וְעִמָּנוּ — יָרֵא חָתַת
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעָזְרֵנוּ וּלְהִלָּחֵם — פָּנָה הָמַן
מִלְחֲמֹתֵנוּ וַיִּסָּמְכוּ הָעָם עַל דִּבְרֵי — זָרַע
יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ אַחַר זֶה שָׁלַח — לָחַם
סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר עֲבָדָיו — סָמַךְ
יְרוּשָׁלַיְמָה וְהוּא עַל לָכִישׁ וְכָל
מֶמְשַׁלְתּוֹ עִמּוֹ עַל יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ — מָשַׁל
יְהוּדָה וְעַל כָּל יְהוּדָה אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלַם לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר סַנְחֵרִיב

partes distribuerēt vniuerso sexui masculino: de sacerdotib9 & leuitis. Fecit ergo ezechias vniuersa q̄ diximꝰ in om̄i iuda operatusq; ē bonū & rectum & verū corā dn̄o deo suo: in vniuersa cultura ministerii domus dei ꝏꝏꝏꝏꝏ iuxta legē & cerimōias: volēs requirere deū suū in toto corde suo. Fecit q; & pſperatus est. 32.

Post q̄ & huiuſcemodi veritatem, venit sennacherib rex aſſyriorum & ingressus iudam obsedit ciuitates munitas. volens ꝏꝏꝏꝏ eas capere. Quod cū vidisset ezechias venisse.ſ. sennacherib & totū belli impetum verti contra hierusalē: inito cū principibꝰ cōsilio viriſq; fortissimis vt obturaret capita fontium qui erant extra vrbē: & hoc oium decernēte sentētia cōgregauit plurimā multitudinē: & obturauerūt cūctos fontes & riuū q fluebāt in medio terre dicētes. Ne veniāt reges assyriorum & inueniāt aquarū abūdantiā. Edificauit quoq; agens industrie omnē murū q fuerat dissipatꝰ: & extruxit turres desup & forinsecus alterū murū. Instaurauitq; mello in ciuitate dauid & fecit vniuersi gn̄ris armaturā & clypeos. Cōstituitq; principes bellatorū in exercitu. Et conuocauit vniuersos ī platea porte ciuitatis: ac locutꝰ est ad cor eoꝝ dicēs. Viriliter agite & cōfortamini: nolite timere: nec paueatis regem assyriorū & vniuersā multitudinē q̄ ē cū eo. Multo ei plres nobiscū sunt q̄ cū illo. Cū illo enī ē brachiū carneū: nobiscū dn̄s deꝰ nr̄ q auxiliator ē nr̄: pugnatq; p nobis. ꝯfortatꝰq; ē ppl's huiuſcemodi verbis ezechie regis iuda. q̄ postq; gesta sunt: misit sennacherib rex assyriorū seruos suos hierl'm: ipse eī cū vniuerso exercitu obsidebat lachis: ad ezechiam regem ꝏꝏꝏꝏ iuda & ad omnem populum qui erat ꝏꝏꝏꝏ in vrbe dicens. Hec dicit sennacherib ꝏꝏꝏꝏ

partē omni masculo in sacerdotibꝰ: ꝛ omni numerato in leuitis. ꝛ fecit ezecias sic
μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ παντὶ καταριθμουμένῳ ἐν τοῖς λευίταις. καὶ ἐποίησεν ἐζεκίας οὕ-
in omni iuda: ꝛ fecit ezecias bonū ꝛ
τως ἐν παντὶ ἰούδα, καὶ ἐποίησεν ἐζεκίας τὸ καλὸν καὶ τὸ
rectū ꝛ verū corā dn̄o deo suo: ꝛ in om
εὐθὲς καὶ τὸ ἀληθὲς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐν παν-
ni opere in quo incepit in opere in domo dn̄i: ꝛ in
τὶ ἔργῳ ἐν ᾧ ἤρξατο ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐν
lege ꝛ in preceptis quesiuit deū suū ex
τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν ἐξεζήτησε τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐξ
tota anima sua: ꝛ fecit ꝛ pſperatus est.
ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε καὶ εὐοδώθη. Ca. 32. A

Et post sermones hos ꝛ veritatē hanc 4.R
Καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύ- 18.c
venit sennacherib rex assyrioꝝ: ꝛ venit in iu-
την ἦλθε σενναχηρὶβ βασιλεὺς ἀσσυρίων, καὶ ἦλθεν ἐπὶ ἰού-
dā: ꝛ castrametatꝰ est iuxta ciuitates muratas:
δαν, καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις,
ꝛ dixit vt caperent eas. ꝛ vidit ezecias q
καὶ εἶπε τοῦ προκαταλαβέσθαι αὐτάς. καὶ εἶδεν ἐζεκίας ὅτι
venerat sennacherib: ꝛ facies eius ad bellandū
ἥκει σενναχηρὶβ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι
in hierusalē: ꝛ consuluit cum seniori-
ἐπὶ ἱερουσαλήμ, καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέ-
bus suis ꝛ potētibꝰ: vt obturarēt aquas fontiū
ρων αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν, ἐμφράξαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν
q̄ erāt extra ciuitatē: ꝛ cōfortauerūt eū. ꝛ cōgrega
ἃ ἦν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ συνεπίσχυσαν αὐτῷ. καὶ συνήγα-
uit populū multū: ꝛ obturauit aquas fontiū: ꝛ
γεν λαὸν πολύν, καὶ ἐνέφραξε τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν, καὶ
torrētē qui diuidit p ciuitatē dicens: ne
τὸν χειμάρρουν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως λέγων, μὴ
forte veniat rex assyrioꝝ: ꝛ iueniat aquā multā: ꝛ
ποτε ἔλθῃ βασιλεὺς ἀσσυρίων, καὶ εὕρῃ ὕδωρ πολύ, καὶ
corroboret. ꝛ fortificauit ezecias ꝛ edificauit omnē
κατισχύσῃ. καὶ κατίσχυσεν ἐζεκίας καὶ ᾠκοδόμησε πᾶν τὸ
murū dirutū ꝛ turres: ꝛ foris ante
τεῖχος τὸ κατεσκαμμένον καὶ πύργους, καὶ ἔξω προτεί-
murale aliud: ꝛ edificauit plenitudinē ciuitatis
χισμα ἄλλο, καὶ ᾠκοδόμησε τὸ ἀνάλημμα τῆς πόλεως
dauid: ꝛ preparauit arma multa: ꝛ posuit princi
δαυίδ, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά, καὶ ἔθετο ἄρχον-
pes belli in populo. ꝛ cōgregati sūt ad eū in
τας πολέμου ἐπὶ τὸν λαόν. καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ
platea porte ciuitatis. ꝛ locutus est in
τὴν πλατεῖαν τῆς πύλης τῆς πόλεως. καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ
corde eoꝝ dicēs: viriliṫ agite ꝛ cōfortamini: nolite ti
τὴν καρδίαν αὐτῶν λέγων, ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύσατε, μὴ φο-
meatis nec paueatis a facie regis assyrio
βηθῆτε μὴ δὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως ἀσσυρί-
rū: ꝛ a facie omnis gentis q̄ cū eo: qm̄ 4.Re
ων, καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς τοῦ ἔθνους τοῦ μετ᾽ αὐτοῦ, ὅτι 6.d.
nobiscū plures q̄ qui cū eo. cū eo brachia
μεθ᾽ ἡμῶν πλείους ὑπὲρ τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ. μετ᾽ αὐτοῦ βραχίονες
carnea: nobiscū vero dn̄s deꝰ noster ad saluādū ꝛ ad pu-
σαρκικοί, μεθ᾽ ἡμῶν δὲ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ σώζειν καὶ τοῦ πο-
gnandū bellū nr̄m. ꝛ cōfortatus est populꝰ in
λεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν. καὶ κατεθάρσησεν ὁ λαὸς ἐπὶ
sermonibꝰ ezecie regis iuda. ꝛ post hec
τοῖς λόγοις ἐζεκίου τοῦ βασιλέως ἰούδα. καὶ μετὰ ταῦ-
misit sennacherib rex assyrioꝝ ser-
τα ἀπέστειλε σενναχηρὶβ βασιλεὺς ἀσσυρίων τοὺς παῖ-
uos suos in hierusalē. ipse erat in la-
δας αὐτοῦ ἐπὶ ἱερουσαλήμ. καὶ αὐτὸς ἦν ἐπὶ λα-
chis: ꝛ omnis exercitus eius cū eo. ꝛ mi-
χεις, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἀπέ-
sit ad ezeciā regem iuda: ꝛ ad omnē iu
στειλε πρὸς ἐζεκίαν βασιλέα ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα ἰού-
dā q̄ in hierusalē dicens: sic dicit sennacherib
δαν τὸν ἐν ἱερουσαλὴμ λέγων, οὕτως λέγει σενναχηρὶβ

Re. d.

rex aſſyrioꝝ: in quo vos fiduciā habetis: ⁊ ſe=
βασιλεὺς ἀσυρίων, ἐπὶ τίνι ὑμεῖς πεποίθατε, καὶ κα=
detis in obſidione in hieruſalē: nōne ezecias decipit
θῆσθε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν ἱερουσαλήμ; οὐχὶ ἐζεκίας ἀπατᾷ
vos vt tradat vos in mortē ⁊ in famē ⁊ in
ὑμᾶς τοῦ ἀποδῶσειν ὑμᾶς εἰς θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς
ſiti dicēs: dn̄s deus nr̄ ſaluabit nos de manu re=
δίψαν λέγων, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βα
gis aſſyrioꝝ: nōne hic eſt ezecias q̄ deſtruxit ex=
σιλέως ἀσυρίων; οὐχ οὗτος ἐστὶν ἐζεκίας ὃς περιεῖλε τὰ ὑ=
celſa eius: ⁊ altaria eius. ⁊ ait iuda
ψηλὰ αὐτοῦ, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ. καὶ εἶπε τῷ ἰούδα
⁊ habitantib⁹ in hieruſalē dicens: corā al=
καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν ἱερουσαλὴμ λέγων, ἐνώπιον τοῦ θυ
tari hoc adorate: ⁊ in eo adolete incēſū.
σιαστηρίου τούτου προσκυνήσατε, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ θυμιάσατε.
nōne ſcitis q̄ feci ego ⁊ patres mei omnib⁹ popu
οὐκ οἴδατε ἃ ἐποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λα
lis regionū: nū potētes potuerūt dij gētiū
οῖς τῶν χωρῶν, μὴ δυνάμενοι ἐδυνήθησαν οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν
omnis terre ſaluare populū ſuū de manu mea: q̄s
πάσης τῆς γῆς σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός μου; τίς
eſt in omnib⁹ dijs gentiū haꝝ: quos pdide=
ἐστὶν ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν τούτων, οὓς ἐξωλόθρευ=
rūt patres mei: q̄ potuerit ſaluare populū ſuū de
σαν οἱ πατέρες μου, ὃς ἐδυνήθη σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ
manu mea: vt poſſit deus veſter ſaluare vos de ma
χειρός μου, ὅτι δυνήσεται ὁ θεὸς ὑμῶν σῶσαι ὑμᾶς ἐκ χει
nu mea: ⁊ nūc nō decipiat vos ezecias: ⁊ nō faci=
ρός μου; καὶ νῦν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς ἐζεκίας, καὶ μὴ ποιεί=
at vos cōfidere: nec cōmoueat vos in hoc:
τω ὑμᾶς πεποιθέναι, μὴ δὲ ἐπισειέτω ὑμᾶς ἐπὶ τού=
⁊ nō credatis ei: q̄m nō potuit deus omnis
τῳ, καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῷ, ὅτι οὐ μὴ ἐδυνήθη θεὸς παντὸς
gētis ⁊ regni ſaluare populū ſuū de manu
ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός
mea ⁊ de manu patrū meoꝝ. ⁊ quomō deus
μου καὶ ἐκ χειρὸς τῶν πατέρων μου. καὶ πῶς ὅτι ὁ θεὸς
veſter nō liberabit vos de manu mea: ⁊ adhuc locuti ſūt
ὑμῶν οὐ μὴ ῥύσεται ὑμᾶς ἐκ χειρός μου; καὶ ἔτι ἐλάλησαν
ſerui eius cōtra dn̄m deū ⁊ cōtra ezeciā ſer=
οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν καὶ ἐπὶ ἐζεκίαν παῖ=
uū ei⁹. ⁊ librū ſcripſit ſennacherib: ad exprobrā
δα αὐτοῦ. καὶ βιβλίον ἔγραψεν σενναχηρίβ, τοῦ ὀνειδί=
dū dn̄m deū iſrael. ⁊ ait de eo dicens:
ζειν κύριον τὸν θεὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπεν περὶ αὐτοῦ λέγων,
ſicut dij gentiū terre nō liberauerūt populos
καθὼς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς οὐκ ἐξείλοντο τοὺς λαοὺς
ſuos de manu mea: ſic nō eruet de⁹ ezecie
αὐτῶν ἐκ χειρός μου, οὕτως οὐ μὴ ἐξέληται ὁ θεὸς ἐζεκίου
populū ſuū de manu mea. ⁊ clamauerūt in voce ma=
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου. καὶ ἐβόησαν ἐν φωνῇ με=
gna iudaice cōtra populū hieruſalē q̄ in mu=
γάλῃ ἰουδαϊστὶ ἐπὶ τὸν λαὸν ἱερουσαλὴμ τὸν ἐπὶ τοῦ τεί
ro: vt terrerēt eos ⁊ cōturbarēt eos:
χους, τοῦ φοβῆσαι αὐτοὺς καὶ τοῦ κατασπάσαι αὐτούς,
vt caperent ciuitatē. ⁊ locuti ſunt cōtra
ὅπως προκαταλάβωνται τὴν πόλιν. καὶ ἐλάλησαν ἐπὶ
deū hieruſalē: ſicut ⁊ cōtra deos pplōꝝ
τὸν θεὸν ἱερουσαλήμ, ὡς καὶ ἐπὶ τοὺς θεοὺς τῶν λαῶν
terre opa manuū hominū. ⁊ orauit eze=
τῆς γῆς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. καὶ προσηύξατο ἐζε
cias rex ⁊ eſaias filius ammos propheta
κίας ὁ βασιλεὺς καὶ ἠσαΐας υἱὸς ἀμμὼς ὁ προφήτης
de his: ⁊ clamauerūt in celū. ⁊ mi=
περὶ τούτων, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἀπέ=
ſit dn̄s angelū ⁊ cōtriuit omnē potentē bel=
στειλε κύριος ἄγγελον καὶ ἐξέτριψε πάντα δυνατὸν πο
latorē ⁊ principē ⁊ ducem
λεμιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγόν

rex aſſyriorum. In quo habētes fiduciā: ſedetis obſeſſi in hieruſalem? Num ezechias decepit vos vt tradat morti in fame & ſiti affirmans q̄ dominus de⁹ veſter liberet vos de manu regis aſſyriorum. Nunqd nō iſte ē ezechias q̄ deſtruxit excelſa illi⁹ & altaria: & precepit iude & hieruſalem dicens: coram altari vno adorabitis & ī ip̄o cōburetis incēſum? An ignoratis q̄ ego fecerī: & patres mei cunctis terrarū populis? Nunquid preualuerunt dii gentiū omniūq; terrarū liberare regionē ſuam de manu mea? Quis eſt de vniuerſis diis gētiū quas vaſtauerūt patres mei qui potuerit eruere ppl'm ſuū de manu mea: vt poſſit etiam deus veſter eruere vos de hac manu? Nō vos ergo decipiat ezechias: nec vana pſuaſione deludat: neq; credatis ei. Si enī nullus potuit de⁹ cunctarū gentiū atq; regionū liberare ppl'm ſuū de manu mea: & de manu patrū meoꝝ: cōſeq̄nter nec deus vr̄ poterit eruere vos de hac mānu. Sed & alia multa locuti ſunt ſerui ei⁹ cōtra dn̄m deū: & cōtra ezechiā ſeruū ei⁹. Epiſtolas q̄q; ſcripſit plenas blaſphemie in dn̄m deū iſrl': & locutus ē aduerſum eū. Sicut dii gentiū ceteraꝝ nō potuerūt liberare ppl'm ſuū de manu mea: ſic & de⁹ ezechie eruere nō poterit ppl'm ſuū de mānu iſtā. Inſuper & clamore magno līgua iudaica cōtra ppl'm q ſedebat in muris hierl'm pſonabat vt terreret eos & caperet ciuitatē. Locutuſq; eſt cōtra deū hierl'm ſicut aduerſum deos populorū terre opera manuū hominū. Orauerunt igitur ezechias rex & eſaias filius amos ppheta aduerſū hāc blaſphemiā ac voci ferati ſūt vſq; in celū. Et miſit dn̄s angelum: qui pcuſſit oēs virū robuſtū bellatorē & pricipē exer

מלך אשור על מה אתם בטחים
וישבים במצור בירושלם: הלא — צור
יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם — סית נתן
למות ברעב ובצמא לאמר יהוה
אלהינו יצילנו מכף מלך אשור: — נצל
הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו — סור במה
ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה — זבח אמר
ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד — פנה
תשתחוו ועליו תקטירו: הלא — שחה קטר
תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל — ידע עשה
עמי הארצות היכול יכלו אלהי — יכל
עמי הארצות להציל את ארצם — נצל
מידי: מי בכל אלהי הגוים האלה
אשר החרימו אבותי אשר יכול — חרם
להציל את עמו מידי כי יוכל
אלהיכם להציל אתכם מידי: ועתה
אל ישיא אתכם חזקיהו ואל — נשא
יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו — אמן
כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה — יכל מלך
להציל עמו מידי ומיד אבותי אף
כי אלהיכם לא יציל אתכם מידי:
ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים
ועל יחזקיהו עבדו: וספרים כתב
לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר
עליו לאמר כאלהי גויי הארצות
אשר לא הצילו עמם מידי כן לא
יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי:
ויקראו בקול גדול יהודית על עם — קרא ידה
ירושלם אשר על החומה ליראם — חמה
ולבהלם למען ילכדו את העיר: — לכד
וידברו אל אלהי ירושלם כעל — דבר
אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם: — עשה
ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן — פלל
אמוץ הנביא על זאת ויזעקו — נבא זעק
השמים: וישלח יהוה מלאך — שלח לאך
ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר — כחד גבר נגד שור

בְּמַחֲנֵה מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּשָׁב בְּבֹשֶׁת פָּנִים חָנָה שׁוּב
לְאַרְצוֹ וַיָּבֹא בֵּית אֱלֹהָיו וּמִיצִיאֵו בּוֹשׁ פָּנָה
מֵעָיו שָׁם הִפִּילֻהוּ בֶחָרֶב׃ וַיּוֹשַׁע בּוֹא יָצָא מֵעָה נָפַל
יְהוָה אֶת יְחִזְקִיָּהוּ וְאֵת יֹשְׁבֵי יָשַׁע
יְרוּשָׁלַ͏ִם מִיַּד סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר
וּמִיַּד כֹּל וַיְנַהֲלֵם מִסָּבִיב׃ וְרַבִּים נָהַל סָבַב
מְבִיאִים מִנְחָה לַיהוָה לִירוּשָׁלַ͏ִם רָבַב בּוֹא
וּמִגְדָּנוֹת לִיחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
וַיִּנַּשֵּׂא לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם מֵאַחֲרֵי כֵן׃ נָשָׂא
בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה יְחִזְקִיָּהוּ עַד לָמוּת יוֹם
וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר לוֹ וּמוֹפֵת פָּלַל יָפַת
נָתַן לוֹ׃ וְלֹא כִגְמֻל עָלָיו הֵשִׁיב שׁוּב
יְחִזְקִיָּהוּ כִּי גָבַהּ לִבּוֹ וַיְהִי עָלָיו קֶצֶף הָיָה
וְעַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ͏ִם׃ וַיִּכָּנַע יְחִזְקִיָּהוּ כָּנַע
בְּגֹבַהּ לִבּוֹ הוּא וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָ͏ִם יָשַׁב
וְלֹא בָא עֲלֵיהֶם קֶצֶף יְהוָה בִּימֵי בּוֹא יוֹם
יְחִזְקִיָּהוּ׃ וַיְהִי לִיחִזְקִיָּהוּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד כָּבַד
הַרְבֵּה מְאֹד וְאֹצָרוֹת עָשָׂה לוֹ לְכֶסֶף רָבָה
וּלְזָהָב וּלְאֶבֶן יְקָרָה וְלִבְשָׂמִים
וּלְמָגִנִּים וּלְכֹל כְּלֵי חֶמְדָּה׃ וּמִסְכְּנוֹת כָּלָה סָכַן
לִתְבוּאַת דָּגָן וְתִירוֹשׁ וְיִצְהָר וְאֻרָוֹת בּוֹא יָרַשׁ
לְכָל בְּהֵמָה וּבְהֵמָה וַעֲדָרִים לָאֲוֵרוֹת׃ צָהַר אָרָה
וְעָרִים עָשָׂה לוֹ וּמִקְנֵה צֹאן וּבָקָר עִיר קָנָה
לָרֹב כִּי נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים רְכוּשׁ רַב רָכַשׁ
מְאֹד׃ וְהוּא יְחִזְקִיָּהוּ סָתַם אֶת מוֹצָא יָצָא
מֵימֵי גִיחוֹן הָעֶלְיוֹן וַיַּשְּׁרֵם לְמַטָּה עָלָה
מַעְרָבָה לְעִיר דָּוִיד וַיַּצְלַח יְחִזְקִיָּהוּ עָרַב צָלַח
בְּכָל מַעֲשֵׂהוּ׃ וְכֵן בִּמְלִיצֵי שָׂרֵי בָבֶל עָשָׂה מָלַץ
הַמְשַׁלְּחִים עָלָיו לִדְרֹשׁ הַמּוֹפֵת אֲשֶׁר שׂוּר שָׁלַח
הָיָה בָאָרֶץ עֲזָבוֹ הָאֱלֹהִים לְנַסּוֹתוֹ יָפַת נָסָה
לָדַעַת כָּל בִּלְבָבוֹ׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יָדַע
יְחִזְקִיָּהוּ וַחֲסָדָיו הִנָּם כְּתוּבִים בַּחֲזוֹן הִנֵּה כָּתַב
יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ הַנָּבִיא עַל סֵפֶר חָזָה נָבָא
מַלְכֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב שָׁכַב
יְחִזְקִיָּהוּ עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּמַעֲלֵה קָבַר עָלָה
קִבְרֵי בְנֵי דָוִיד וְכָבוֹד עָשׂוּ לוֹ בְמוֹתוֹ כָּבַד עָשָׂה

citus regis aſſyriorum: reuerſuſq; ē cū ignominia in terrā ſuā. Cūq; ingreſſus eſſet domū dei ſui filii q egreſſi fuerāt de vtero ei⁹ interfecerūt eū gladio. Saluauitq; dñs ezechiā & habitatores hieruſalē de manu ſennacherib regis aſſyriorū & de manu oīm: & p̄ſtitit ei quietē per circuitū. Multi etiā deferebāt hoſtias & ſacrificia dño in hieruſalē & munera ezechie regi iuda. Qui exaltat⁹ eſt poſt hec coram cunctis gentibus.

In dieb⁹ illis egrotauit ezechias vſq; ad mortē: & orauit dñm. Exauduitq; eum: & dedit ei ſignū: ſed nō iuxta beñficia q̄ accepat retribuit: qa eleuatū eſt cor ei⁹. Et facta ē cōtra eū ira: & contra iudā & hierl'm. Humiliatuſq; eſt poſtea eo q̄ exaltatū fuiſſet cor ei⁹: tā ipſe q̄ habitatores hierl'm: idcirco nō venit ſup eos ira dñi in diebus ezechie. Fuit aūt ezechias diues & inclyt⁹ valde: & theſauros ſibi plurimos cōgregauit argentu & auri: & lapidis p̄cioſi: aromatum & armorū vniuerſi gñis & vaſoꝝ magni p̄cii apothecas q̄q; frumēti vini & olei & preſepia omniū iumentorū caulaſq; pecoribus & vrbes edificauit. Habebat q̄ppe greges ouiū & armētorū innumerabiles: eo q̄ dediſſet ei de⁹ ſubſtantiā multā nimis. Ipſe eſt ezechias q obturauit ſupirorē fontē aq̄ꝝ gyon & auertit eas ſubt ad occidentem vrbis dauid. In oīb⁹ opib⁹ ſuis fecit p̄ſpe q̄ voluit. Attñ in legatiōe p̄ricipū babylonis q miſſi fuerant ad eū vt īterrogarēt de portēto qđ acciderat ſup t̄rā dereliq̄t eū de⁹ vt tēptaretur & nota fierēt oīa q̄ erāt in corde ei⁹. Reliq̄ āt ſermonum ezechie & miarū ei⁹ ſcripta ſunt in viſione eſaie filii amos p̄phete & in libro regū iuda & iſrl'. Dormiuitq; ezechias cū p̄ribus ſuis: & ſepelierūt eum ſupra ſepulchra filiorū dauid. Et celebrauit ei⁹ exeqas

in caſtris regis aſſyrioꝝ: ⁊ reuerſus eſt
ἐν τῇ παρεμβολῇ τοῦ βασιλέως ἀσυρίων, καὶ ἀπέστρεψε
cū ignominia faciei in terrā ſuā. ⁊ igreſſus ē in
μετὰ αἰσχύνης προσώπου εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ εἰσῆλθεν εἰς
domū dei ſui: ⁊ de egredientib⁹ de vtero eius: pcuſ=
οἶκον θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐξελθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ, κατέ
ſerūt eū in gladio. ⁊ ſaluauit dñs ezeciā ⁊
βαλον αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ἔσωσε κύριος τὸν ἐζεκίαν καὶ
habitantes in hieruſalē de manu ſennacherib
τοὺς κατοικοῦντας ἐν ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς σενναχηρὶβ
regis aſſyrioꝝ ⁊ de manu omniū: ⁊ q̄eſcere fe=
βασιλέως ἀσυρίων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων, καὶ κατέπαυ
cit eos p circuitū. ⁊ multi deferebāt dona dño
σεν αὐτοὺς κυκλόθεν. καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ κυρίῳ
in hieruſalē: ⁊ dona ezecie regi iuda. ⁊
εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ δόματα τῷ ἐζεκίᾳ βασιλεῖ ἰούδα. καὶ
exaltat⁹ ē ante aculos omniū gentiū poſt hec. 4.R.
ὑπερήρθη κατ' ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν μετὰ ταῦ= 20.
in dieb⁹ illis egrotauit ezecias vſq; ad moꝛ Eſa
τα. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐμαλακίσθη ἐζεκίας ἕως θανά 38.
tē: ⁊ oꝛauit ad dñm: ⁊ exaudiuit eū.
του, καὶ προσεύξατο πρὸς κύριον, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ.
⁊ ſignū dedit ei dñs: ⁊ nō iuxta retributionē
καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ κς', καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα
quā retribuit ei ezecias: ſed exaltatū ē coꝛ eius:
ὃ ἀνταπέδωκεν αὐτῷ ἐζεκίας, ἀλλ' ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ,
⁊ fuit ira cōtra eū ⁊ cōtra iudan ⁊ hieruſalē,
καὶ ἐγένετο ὀργὴ ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ ἰούδαν καὶ ἱερουσαλήμ.
⁊ humiliat⁹ eſt ezecias ab exaltatione coꝛdis ſui:
καὶ ἐταπεινώθη ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ,
ipſe ⁊ habitātes hieruſalē. ⁊ nō venit ſup
αὐτὸς καὶ οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλήμ. καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ'
eos ira dñi in diebus ezecie. ⁊ fuerūt ezecie
αὐτοὺς ὀργὴ κυ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐζεκίου. καὶ ἐγένετο τῷ ἐζεκίᾳ
diuitie ⁊ gloꝛia multa valde. ⁊ theſauros fe=
πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα. καὶ θησαυροὺς ἐποίη=
cit ſibi argenti ⁊ auri ⁊ lapidis p̄cioſi ⁊ in
σεν αὐτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ λίθου τιμίου καὶ εἰς τὰ
aromatib⁹: ⁊ armamētaria fecit: ⁊ omnib⁹ va=
ἀρώματα, καὶ ὁπλοθήκας ἐποίησεν, καὶ πᾶσι τοῖς σκεύε=
ſis deſiderij apothecas. ⁊ ciuitates in frugibus
σι τῆς ἐπιθυμίας ἀποθήκας. καὶ πόλεις εἰς τὰ γενήματα
tritici vini ⁊ olei: ⁊ p̄ſepia omnis iumenti:
τοῦ σίτου οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, καὶ φάτνας παντὸς κτήνους,
⁊ caulas ad pecoꝛa. ⁊ vꝛbes fecit ſibi ipſi:
καὶ μάνδρας εἰς τὰ ποίμνια. καὶ πόλεις ἐποίησεν ἑαυτῷ,
⁊ poſſeſſiones ouiū ⁊ boū in multitudine: qm̄ dedit i=
καὶ κτήσεις προβάτων καὶ βοῶν εἰς πλῆθος, ὅτι ἔδωκεν αὐ
pſi dñs ſubſtātiā multā valde. ipſe ezecias obturauit
τῷ κς' ἀποσκευὴν πολλὴν σφόδρα. αὐτὸς ἐζεκίας ἐνέφραξε
exitū aque gion ſupioꝛē. ⁊ direxit eas
τὴν ἔξοδον τοῦ ὕδατος γειὼν τὴν ἄνω. καὶ κατεύθυνεν αὐτὰ
infra ad occidentē vꝛbis dauid. ⁊ p̄ſperat⁹ ē ezecias
κάτω πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως δαδ'. καὶ εὐοδώθη ἐζεκίας
in oībus operib⁹ ſuis. ⁊ ſic in legationibus
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. καὶ οὕτως ἐν τοῖς πρεσβείαις
pꝛincipū q̄ a babylone miſſis ad
τῶν ἀρχόντων τῶν ἀπὸ βαβυλῶνος τοῖς ἀποσταλεῖσι πρὸς
eū: vt iterrogarēt ab eo poꝛtentū: qđ factū eſt in terra.
αὐτόν, πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας, ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.
⁊ dereliquit eū dñs: vt tēptaret eū: vt ſciret q̄ in co
καὶ ἐγκατέλιπεν αὐτὸν κς', τοῦ πειράσαι αὐτόν, εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρ
de eius. ⁊ reliqua ſmonū ezecie: ⁊ mie ei⁹: n
δίᾳ αὐτοῦ. καὶ τὰ κατάλοιπα τῶν λόγων ἐζεκίου, καὶ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, οἱ
ne ſcripta ſunt in pꝛophetia eſaie filij ammos pꝛophete
ἰδοὺ γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ ἠσαΐου υἱοῦ ἀμμὼς τοῦ προφήτο
⁊ in libꝛo regū iuda ⁊ iſrael: ⁊ doꝛmiuit ezecias cū
καὶ ἐπὶ βιβλίου βασιλέων ἰούδα καὶ ἰηλ'. καὶ ἐκοιμήθη ἐζεκίας μετ
patrib⁹ ſuis. ⁊ ſepelierūt eū in aſcenſu ſepulchꝛoꝝ fil
τῶν πατέρων αὐτοῦ. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν τάφων υἱ
rū dauid. ⁊ gloꝛiā ⁊ honoꝛē dederūt ei in morte eius
ῶν δαυίδ. καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτο

oīs iuda: ⁊ habitantes in hieruſalē: ⁊ regna
πᾶς ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐβασί
uit manaſſes fili⁹ eius pro eo.
λευσε μαναςῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. Ca.33.

Filius exiſtēs duodecī ānoꝝ manaſſes cū regnaret
Υἱὸς ὢν δώδεκα ἐτῶν μαναςῆς ἐν τῷ βασιλεύειν
ipſe: ⁊ quinquaginta ⁊ quinqꝫ ānis regnauit in hie
αὐτὸν, καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱε
ruſalē. ⁊ fecit malū corā dn̄o iuxta
ρουσαλὴμ. καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ
omnes abominationes gentiū q̄s abſtulit dn̄s a fa=
πάντα τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε κς̄ ἀπὸ προσώ
cie filioꝝ iſrael. ⁊ cōuerſus ē manaſſes ⁊ edifi=
που τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἐπέστρεψε μαναςῆς καὶ ᾠκοδό=
cauit excelſa: q̄ euulſit ezecias pater eius. ⁊
μησε τὰ ὑψηλά, ἃ κατέσπασεν ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ
cōſtruxit altaria baalim: ⁊ fecit lucos: ⁊
ἔστησε θυσιαστήρια τοῖς βααλείμ, καὶ ἐποίησεν ἄλση, καὶ
adorauit omnē militiā celi: ⁊ ſeruiuit
προσεκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν
eis. ⁊ edificauit manaſſes altare in domo dn̄i
αὐτοῖς. καὶ ᾠκοδόμησε μαναςῆς θυσιαστήριον ἐν τῷ οἴκῳ κῡ
in quo dixit dn̄s in hieruſalē erit nomē meū in eternū.
ἐν ᾧ εἶπεν κς̄ ἐν ἱερουσαλὴμ ἔσαι τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα.
⁊ edificauit altaria cuncto exercitui celi: in
καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, ἐν
duob⁹ atrijs dom⁹ dn̄i. ⁊ ipſe trāſire fecit filios ſuos
ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κῡ. καὶ αὐτὸς διῆγε τὰ τέκνα αὐτοῦ
in igne in valle benenō. ⁊ obſeruabat ſōnia ⁊ augurabat̄ ⁊
ἐν πυρὶ ἐν γὲ βενενώμ. καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ
veneficijs vtebat̄: ⁊ fecit vētriloquos: ⁊ multiplicauit
ἐφαρμακεύετο, καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους, καὶ ἐπλήθυνεν
incātatores. ⁊ multiplicauit manaſſes vt faceret malū
ἐπαοιδούς. καὶ ἐπλήθυνε μαναςῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν
corā dn̄o: vt irritaret eū. ⁊ poſuit ſculptū ⁊
ἐνώπιον κῡ, τοῦ παροργίσαι αὐτόν. καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν καὶ
cōflatile imaginē quā fecit in domo dn̄i: in q̄ dixit
τὸ χωνευτὸν εἰκόνα ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ᾧ εἶπε
dn̄s ad dauid ⁊ ad ſalomonē filiū ei⁹: in do=
κς̄ πρὸς δαυὶδ καὶ πρὸς σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴ=
mo hac ⁊ in hieruſalē quā elegi de cūctis tribu
κῳ τούτῳ καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ ἣν ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυ=
bus iſrael: ponā nomē meū illic in ſēpiternū. ⁊ nō ad=
λῶν ἰσραήλ, θήσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ οὐ προ
dam vt cōmoueat pedē iſrael a terra quā de
θήσω τοῦ σαλεῦσαι τὸν πόδα ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδω
di patrib⁹ ſuis. ſed ſi cuſtodierint vt fa=
κα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. πλὴν ἐὰν φυλάσσωνται τοῦ ποιῆ
ciāt omnia q̄ precepi eis iuxta cūctā legē
σαι πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον
⁊ precepta ⁊ iudicia in manu moyſi. ⁊
καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ μωυσῆ. καὶ
ſeduxit manaſſes iudā ⁊ habitantes
ἐπλάνησε μαναςῆς τὸν ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας
in hieruſalē vt facerent malū ſup omnes
ἐν ἱερουσαλὴμ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ
gētes q̄s abſtulit dn̄s a facie filioꝝ iſrael.
ἔθνη ἃ ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν ἰσραήλ.
⁊ locut⁹ eſt dn̄s ad manaſſe ⁊ ad pp̄l'm
καὶ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ τὸν μαναςῆ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν
eius: ⁊ nō audierūt. ⁊ adduxit dn̄s ſup eos
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἤκουσαν. καὶ ἤγαγεν κύριος ἐπ᾽ αὐτοὺς
principes exercitus regis aſſyrio=
τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως τοῦ βασιλέως ἀσσυρί=
rū: ⁊ ceperunt manaſſen in vinculis: ⁊
ων, καὶ κατελάβοντο τὸν μαναςῆν ἐν δεσμοῖς, καὶ
ligauerūt eū in cōpedib⁹: ⁊ duxerūt eū in babilo=
ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἦγον αὐτὸν εἰς βαβυλῶ
nē. ⁊ poſtq̄ āguſtat⁹ ē manaſſes: orauit faciē
να. καὶ ὡς ἐθλίβη μαναςῆς, ἐδεήθη τοῦ προσώπου
dn̄i dei ſui: ⁊ humiliatus eſt
κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώθη

vniuerſus iuda: & oēs habitatores hierl'm: regnauitqꝫ manaſſes filius eius pro eo. 33.

Duodecī annoꝝ erat manaſſes cū regnare cepiſſet & quinq̄ginta quqꝫ annis regnauit in hierl'm. Fecit aūt malū corā dn̄o iuxta abomīationes gentiū quas ſubuertit domin⁹ corā filiis iſrael & cōuerſus inſtaurauit excelſa que demolit⁹ fuerat ezechias pr̄ eius: cōſtruxitqꝫ aras baalim & fecit lucos & adorauit omnē militiā celi & coluit eā. Edificauit quoqꝫ altaria in domo dn̄i: de qua dixerat dominus in hieruſalē erit nomen meū in eternū. Edificauit aūt ea cuncto exercitui celi in duobus atriis domus domini: transireqꝫ fecit filios ſuos p igne in valle benhennō. Obſeruabat ſomnia: ſectabatur auguria: maleficis artib⁹ inſeruiebat. Hēbat ſecū magos & incātatores: multaqꝫ mala opatus ē corā dn̄o vt irritaret eū. Sculptile q̄qꝫ & cōflatile ſignū poſuit in domo dei: de q̄ locut⁹ ē de⁹ ad dauid & ad ſalomonē filiū ei⁹ dicēs. In domo hac & in hierl'm quā elegi de cūctis tribubus iſrael ponam nomen meum in ſempiternū: & mouere non faciam pedem iſrael de terra quā tradidi patribus eorū: ita dūtaxat ſi cuſtodierint facere que precepi eis cunctā qꝫ legem & cerimōias atqꝫ iudicia q̄ mādaui p manū moyſi. Igitur manaſſes ſeduxit iudam & habitatores hieruſalē vt facerēt malum ſuper omēs gentes quas ſubuerterat dn̄s a facie filiorum iſrael. Locutuſqꝫ eſt dn̄s ad eū & ad populum illius & attendere noluerūt. Idcirco ſupinduxit eis principes exercitus regis aſſyriorum: ceperūtqꝫ manaſſen & vinctum cathenis atqꝫ cōpedib⁹ p̄ duxerūt in babylonē. Qui poſtq̄ coāguſtatus eſt orauit dn̄m deū ſuū & egit penitētiā

כָּל יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם וַיִּמְלֹךְ — מָלַךְ
מְנַשֶּׁה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

Ca. xxxiij
בֶּן שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה מְנַשֶּׁה בְמָלְכוֹ
וַחֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּתוֹעֲבוֹת — עָשָׂה רוּעַ
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי — תָּעַב יָרַשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת הַבָּמוֹת אֲשֶׁר — פָּנָה שׁוּב
נִתַּץ יְחִזְקִיָּהוּ אָבִיו וַיָּקֶם מִזְבְּחוֹת — בָּנָה קוּם
לַבְּעָלִים וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרוֹת וַיִּשְׁתַּחוּ — זָבַח
לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם׃ וּבָנָה — שָׁחָה
מִזְבְּחוֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה — עָבַד
בִּירוּשָׁלִַם יִהְיֶה שְׁמִי לְעוֹלָם׃ וַיִּבֶן — הָיָה עָלַם
מִזְבְּחוֹת לְכָל צְבָא הַשָּׁמָיִם בִּשְׁתֵּי
חַצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃ וְהוּא הֶעֱבִיר אֶת — עָבַר
בָּנָיו בָּאֵשׁ בְּגֵי בֶן הִנֹּם וְעוֹנֵן וְנִחֵשׁ
וְכִשֵּׁף וְעָשָׂה אוֹב וְיִדְּעוֹנִי הִרְבָּה — רָבָה
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ — עָשָׂה כָּעַס
וַיָּשֶׂם אֶת פֶּסֶל הַסֶּמֶל אֲשֶׁר עָשָׂה — שׂוּם
בְּבֵית הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים
אֶל דָּוִיד וְאֶל שְׁלֹמֹה בְנוֹ בַּבַּיִת
הַזֶּה וּבִירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי מִכֹּל
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָשִׂים אֶת שְׁמִי — שׂוּם
לְעֵילוֹם׃ וְלֹא אוֹסִיף לְהָסִיר אֶת רֶגֶל — עָלַם יָסַף
יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הֶעֱמַדְתִּי — סוּר עָמַד
לַאֲבוֹתֵיכֶם רַק אִם יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת — שָׁמַר עָשָׂה
אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִים לְכָל הַתּוֹרָה — צָוָה יָרָה
וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים בְּיַד מֹשֶׁה׃ — שָׁפַט תָּעָה
וַיֶּתַע מְנַשֶּׁה אֶת יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִָם לַעֲשׂוֹת רָע מִן הַגּוֹיִם — רוּעַ
אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ — שָׁמַד פָּנָה
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מְנַשֶּׁה וְאֶל עַמּוֹ וְלֹא — דָּבַר
הִקְשִׁיבוּ׃ וַיָּבֵא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת — קָשַׁב בּוֹא
שָׂרֵי הַצָּבָא אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר — שׂוּר
וַיִּלְכְּדוּ אֶת מְנַשֶּׁה בַּחֹחִים וַיַּאַסְרֻהוּ — לָכַד חָח
בַּנְחֻשְׁתַּיִם וַיּוֹלִיכֻהוּ בָּבֶלָה׃ וּכְהָצֵר — אָסַר
לוֹ חִלָּה אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיִּכָּנַע — יָלַךְ צוּר
— פָּנָה כָּנַע

Hebrew text	Roots
מְאֹד מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃ וַיִּתְפַּלֵּל	פלל
אֵלָיו וַיֵּעָתֶר לוֹ וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ	עתר שמע
וַיְשִׁיבֵהוּ יְרוּשָׁלַםִ לְמַלְכוּתוֹ וַיֵּדַע	חנן שוב
מְנַשֶּׁה כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים׃	
וְאַחֲרֵי כֵן בָּנָה חוֹמָה חִיצוֹנָה לְעִיר	חמה חוץ
דָּוִיד מַעְרָבָה לְגִיחוֹן בַּנַּחַל וְלָבוֹא	ערב
בְשַׁעַר הַדָּגִים וְסָבַב לָעֹפֶל וַיַּגְבִּיהֶהָ	דגה גבה
מְאֹד וַיָּשֶׂם שָׂרֵי חַיִל בְּכָל הֶעָרִים	שום עיר
הַבְּצֻרוֹת בִּיהוּדָה׃ וַיָּסַר אֶת אֱלֹהֵי	סור
הַנֵּכָר וְאֶת הַסֶּמֶל מִבֵּית יְהוָה וְכָל	
הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהַר בֵּית יְהוָה	זבח
וּבִירוּשָׁלָםִ וַיַּשְׁלֵךְ חוּצָה לָעִיר׃	שלך
וַיִּבֶן אֶת מִזְבַּח יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו זִבְחֵי	בנה
שְׁלָמִים וְתוֹדָה וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה	ידה אמר
לַעֲבוֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֲבָל	עבד
עוֹד הָעָם זֹבְחִים בַּבָּמוֹת רַק לַיהוָה	במה
אֱלֹהֵיהֶם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה	
וּתְפִלָּתוֹ אֶל אֱלֹהָיו וְדִבְרֵי הַחֹזִים	פלל חזה
הַמְדַבְּרִים אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי	דבר
יִשְׂרָאֵל הִנָּם עַל דִּבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃	הנה
וּתְפִלָּתוֹ וְהֵעָתֶר לוֹ וְכָל חַטָּאתוֹ	עתר
וּמַעְלוֹ וְהַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בָהֶם	קום
בָּמוֹת וְהֶעֱמִיד הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים	עמד פסל
לִפְנֵי הִכָּנְעוֹ הִנָּם כְּתוּבִים עַל דִּבְרֵי	בנה כנע
חוֹזָי׃ וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם אֲבֹתָיו	כתב חזה
וַיִּקְבְּרֻהוּ בֵּיתוֹ וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃	שכב קבר
בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמוֹן בְּמָלְכוֹ	מלך
וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ׃	שנה
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה	עשה רוע
מְנַשֶּׁה אָבִיו וּלְכָל הַפְּסִילִים אֲשֶׁר	
עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו זִבַּח אָמוֹן וַיַּעַבְדֵם׃	עבד
וְלֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְהוָה כְּהִכָּנַע מְנַשֶּׁה	כנע פנה
אָבִיו כִּי הוּא אָמוֹן הִרְבָּה אַשְׁמָה׃	רבה
וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו וַיְמִיתֻהוּ בְּבֵיתוֹ׃	קשר מות
וַיַּכּוּ עַם הָאָרֶץ אֵת כָּל הַקֹּשְׁרִים	נכה
עַל הַמֶּלֶךְ אָמוֹן וַיַּמְלִיכוּ עַם	

valde coram deo patrũ suorum. Deprecatus est eum & obsecrauit intente: & exaudiuit orõnẽ ei⁹: reduxitq; eũ hierl'm in regnũ suũ: & cognouit manasses ꝙ dominus ipse esset deus. Post hec edificauit murum extra ciuitatem dauid ad occidentẽ gyõ in conualle ab introitu porte piscium ꝑ circuitum vsq; ad ophel & exaltauit illũ vehemẽter. Cõstituitq; principes exercit⁹ in cũctis ciuitatib⁹ iuda munitis & abstulit deos alienos & simulachrũ de domo domini: aras quoq; quas fecerat in monte domus dñi et in hierusalẽ: & piecit omnia extra vrbẽ. Porro istaurauit altare dñi: & imolauit sup illud victias & pacifica & laudẽ. precepitq; iude vt seruiret domino deo israel. Attamen adhuc populus immolabat in excelsis domino deo suo. Reliqua aũt gestorum manasse & obsecratio ei⁹ ad deũ suũ verba quoq; vidẽtiũ qui loquebãtur ad eum in nomine domini dei israel: cõtinẽtur in ſmonib⁹ regũ isrl'. Orõ q̃q; eius & exauditio & cuncta peccata atq; contemptus: loca etiã in quibus edificauit excelsa & fecit lucos & statuas anteq̃ ageret penitẽtiã scripta sunt in ſmonib⁹ ozai. Dormiuit ergo manasses cũ prib⁹ suis: & sepelierũt eũ in domo sua. Regnauitq; ꝓ eo filius ei⁹ amõ. Vigitiduo rũ annoꝝ erat amon cũ regnare cepisset: & duobus ãnis regnauit in hierusalẽ. Fecitq; malũ in ꝯspectu dñi sicut fecerat manasses pr̃ ei⁹: & cunctis idolis q̃ manasses fuerat fabricat⁹ imolauit atq; seruiuit & nõ est reueritus faciẽ dñi sicut reuerit⁹ est manasses pater eius & multo maiora deliquit. Cũq; cõiurassent aduersus eũ ſui sui interfecerũt eũ i domo sua. Porro reliq̃ ppl'i multitudo cesis his qui amon percusserant constituit regem

valde a facie dei patrũ suoꝝ: ⁊ ora
σφόδρα ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ προ
uit ad eũ: ⁊ exaudiuit eũ ⁊ exaudiuit
σηύξατο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσε τῆς
clamorẽ ei⁹: ⁊ reduxit eũ in hierusalẽ in re=
βοῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὴν βα
gnũ suũ. ⁊ cognouit manasses: ꝙ dñs ipse est de=
σιλείαν αὐτοῦ. καὶ ἔγνω μανασσῆς, ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θε
us. ⁊ post hec edificauit murũ extra ciuitatẽ
ός. καὶ μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησε τεῖχος ἔξω τῆς πόλεως
dauid ab aphrico gyõ in torrẽte egredien
δαυὶδ ἀπὸ λιβὸς τοῦ γειὼν ἐν τῷ χειμάρρῳ ἐκπορευομέ
tiũ porta piscium ꝑ circuitũ in ophel: ⁊ exaltauit
νων τὴν πύλην τὴν ἰχθυϊκὴν κύκλῳ εἰς τὸ ὀφέλ, καὶ ὕψωσεν
eã vehemẽter. ⁊ cõstituit principes exercitus in cũ=
αὐτὴν σφόδρα. καὶ κατέστησεν ἄρχοντας δυνάμεως ἐν πά
ctis ciuitatib⁹ muratis in iuda. ⁊ abstu=
σαις ταῖς πόλεσι ταῖς τειχήρεσιν ἐν ἰούδα. καὶ περιεῖ
lit deos alienos: ⁊ sculptile de domo domi
λε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους, καὶ τὸ γλυπτὸν ἐξ οἴκου κυρί
ni: ⁊ omnia altaria: q̃ edificauit in mõte dom⁹
ου, καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια, ἃ ᾠκοδόμησεν ἐν ὄρει οἴκου
dñi ⁊ in hierusalẽ: ⁊ eiecit extra vrbẽ. ⁊
κυρίου καὶ ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξέβαλεν ἔξω τῆς πόλεως. καὶ
instaurauit altare dñi. ⁊ imolauit sup illud
κατώρθωσε τὸ θυσιαστήριον κυρίου. καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτῷ
sacrificia salutis ⁊ laudis. ⁊ dixit iuda: vt ser=
θυσίας σωτηρίου καὶ αἰνέσεως. καὶ εἶπεν τῷ ἰούδα, τοῦ δου
uiret dño deo israel. verũtñ adhuc ppl's in e=
λεύειν κυρίῳ τῷ θεῷ ἰσραήλ. πλὴν ἔτι ὁ λαὸς ἐπὶ τῶν ὑ=
xcelsis adolebat: sed dño deo suo. ⁊ reliqua
ψηλῶν ἐθυμίαζεν, πλὴν κυρίῳ τῷ θεῷ αὐτῶν. καὶ τὰ λοιπὰ
sermonũ manasse ⁊ obsecratio eius q̃ ad deũ ⁊
τῶν λόγων μανασσῆ καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς τὸν θεὸν καὶ
ſmones videntiũ q̃ loquebant̃ ad eũ in nomine
οἱ λόγοι τῶν ὁρώντων τῶν λαλούντων πρὸς αὐτὸν ἐν ὀνόματι
dñi dei israel: ecce in ſmonibus regũ israel.
κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ, ἰδοὺ ἐπὶ λόγων βασιλέων ἰσραήλ.
⁊ oratio eius: ⁊ quomõ exaudiuit eũ: ⁊ cũcta
καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ, καὶ ὡς ἐπήκουσεν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ
peccata eius ⁊ rebelliones eius: ⁊ loca in qb⁹
ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ αἱ ἀποστασίαι αὐτοῦ, καὶ οἱ τόποι ἐφ' οἷς
edificauit in eis excelsa: ⁊ cõstituit illic lucos ⁊
ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὰ ὑψηλά, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἄλση καὶ
sculptilia: anteq̃ cõuerteret̃: nõne scripta sũt in ſmo
γλυπτά, πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι, οὐκ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ λό
nibus videntiũ? ⁊ dormiuit manasses cũ patri=
γων τῶν ὁρώντων; καὶ ἐκοιμήθη μανασσῆς μετὰ τῶν πατέ
bus suis: ⁊ sepelierũt eũ in horto domus sue. ⁊
ρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου αὐτοῦ. καὶ
regnauit ãmon filius eius pro eo: fili⁹ existẽs vigiti ⁊
ἐβασίλευσεν ἀμμὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, υἱὸς ὢν εἴκοσι καὶ
duoꝝ ãnoꝝ ãmon cũ regnaret ipse: ⁊ duob⁹ ãnis re
δύο ἐτῶν ἀμμὼν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ δύο ἔτη ἐβα
gnauit in hierusalẽ. ⁊ fecit ãmon malũ
σίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ἐποίησεν ἀμμὼν τὸ πονηρὸν
incõspectu dñi: sicut fecerat manasses pater eius. ⁊
ἐνώπιον κυρίου, καθὼς ἐποίησεν μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ
cũctis idolis que fecit manasses pater ei⁹: imo
πᾶσι τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησε μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἔθυ
lauit ãmõ ⁊ seruiuit eis. ⁊ nõ humiliatus ẽ co
εν ἀμμὼν καὶ ἐδούλευεν αὐτοῖς. καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐνώ
rã dño: sicut hũiliatus est manasses pater eius:
πιον κυρίου, ὡς ἐταπεινώθη μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
qm̃ filius eius ãmon multiplicauit peccatũ. ⁊ cõspi
ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀμμὼν ἐπλήθυνε πλημμέλειαν. καὶ ἐπέ
rauerũt serui eius ⁊ ꝑcusserũt eũ in domo sua.
θεντο οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐ=
⁊ ꝑcussit ppl's terre eos q̃ cõspirauerãt cõtra
τοῦ. καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους ἐπὶ
regẽ ammõ. ⁊ cõstituit regẽ populus
τὸν βασιλέα ἀμμών. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς

terre Ioſian filiũ eius pro eo.
γῆς τὸν ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Ca.34.
Filiꝰ exiſtẽs octo ãnoꝝ ioſias cũ regnaret ipe:
Υἱὸς ὢν ὀκτὼ ἐτῶν ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐ-
τ triginta τ vno ãno regnauit in hieru
Re.a. τὸν, καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν ἱερου
ſalẽ. τ fecit Ioſias rectũ corã dño:
σαλήμ. καὶ ἐποίησεν ἰωσίας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου,
τ ambulauit in vijs dauid patris ſui: τ
καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
nõ declinauit ad dextrã vel ſiniſtrã. τ in octauo ãno
οὐκ ἐξέκλινεν δεξιὰν ἢ ἀριστεράν. καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει
regni ſui: τ ipſe Ioſias adhuc pueru-
τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἰωσίας ἔτι παιδάρι
lus incepit querere dñm deũ dauid patris
ον ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι κύριον θεὸν δαυὶδ τοῦ πατρὸς
ſui. τ in duodecimo ãno regni ſui
αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐ
incepit mundare iudã τ hieruſalẽ
τοῦ ἤρξατο τοῦ καθαρίσαι ἰούδαν καὶ τὴν ἱερουσαλὴμ
ab excelſis τ lucis τ altaribꝰ
ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ τῶν ἄλσεων καὶ τῶν βωμῶν
τ ſculptilibꝰ τ cõflatilibus. τ deſtru-
καὶ τῶν γλυπτῶν καὶ τῶν χωνευτῶν. καὶ κατέσκα-
xit q̃ ante faciẽ eius altaria: q̃
ψε τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ θυσιαστήρια, τὰ τῶ
baalim: τ excelſa q̃ in eis. τ ſuccidit
βααλείμ, καὶ τὰ ὑψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν. καὶ ἐξέκοψε τὰ
lucos τ ſculptilia τ cõflatilia cõtriuit:
ἄλση καὶ τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ συνέτριψε,
τ cõminuit τ proiecit ſup faciẽ monumẽ
καὶ ἐλέπτυνεν καὶ ἔρριψεν ἐπὶ πρόσωπον τῶν μνημά-
toꝝ eoꝝ q̃ imolabãt eis. τ oſſa ſacerdotũ cõbuſ-
των τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς. καὶ ὀστᾶ ἱερέων κατέκαυ
ſit in altaribus eoꝝ. τ mundauit Ioſias
σεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν. καὶ ἐκαθάρισεν ἰωσίας
iudã τ hieruſalẽ: τ in ciuitatibꝰ ephraĩ
τὸν ἰούδαν καὶ τὴν ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πόλεσιν ἐφραὶμ
τ manaſſe τ ſymeon τ nephthalim: τ in lo-
καὶ μανασσῆ καὶ συμεὼν καὶ νεφθαλείμ, καὶ ἐν τοῖς τό-
cis eoꝝ in circuitu. τ diſſipauit lucos τ
ποις αὐτῶν κύκλῳ. καὶ κατέσπασε τὰ ἄλση καὶ τὰ
altaria: τ idola cõtriuit cõminuta: τ om-
θυσιαστήρια, καὶ τὰ εἴδωλα κατέκοψε λεπτά, καὶ πάν-
nia excelſa demolitꝰ eſt ab omni terra iſrael:
τα τὰ ὑψηλὰ κατέκοψεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς ἰσραήλ,
τ reuerſus eſt in hieruſalẽ. τ in octauo deci-
καὶ ἀπέστρεψεν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκά-
mo ãno regni ſui: iuſſit vt munda-
τῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐκέλευσε τοῦ καθαρί-
rẽt domũ τ terrã. τ miſit ſaphan filiũ
σαι τὸν οἶκον καὶ τὴν γῆν. καὶ ἀπέστειλεν τὸν σαφὰν υἱὸν
eſſelie τ maaſiã principẽ ciuitatis: τ
ἐσελίου καὶ τὸν μαασίαν ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ
ioa filiũ ioachaz a cõmentarijs vt inſtau
τὸν ἰωὰ υἱὸν ἰωάχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον τοῦ κραταιῶ-
rarẽt domũ dñi dei ſui. τ venerũt ad chel
σαι τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. καὶ ἦλθον πρὸς χελ
ciã ſacerdotẽ magnũ: τ dederũt argentũ qđ il-
κίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰ-
latũ fuit in domũ dñi: qđ cõgregauerũt leuite cuſto
σενεχθὲν εἰς οἶκον κυρίου, ὃ συνήγαγον οἱ λευῖται οἱ φυ-
dientes portã de manu manaſſe τ ephraim τ
λάσσοντες τὴν πύλην ἐκ χειρὸς μανασσῆ καὶ ἐφραὶμ καὶ
principũ: τ ab omni reliquo iſrael:
τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ καταλοίπου ἰσραήλ,
τ ex omni iuda τ bẽiamin τ habitanti-
καὶ ἐκ παντὸς ἰούδα καὶ βενιαμὶν καὶ τῶν κατοικούν-
bus hieruſalẽ. τ dederũt illud in manu fa-
των ἱερουσαλήμ. καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα τῶν ποι-
cientiũ opera q̃ pfecti erant in domo
ούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ

Ioſiam filium eius pro eo.
34.
Octo annorum erat Ioſias cum regnare cepiſſet: & triginta & vno anno regnauit in hieruſalẽ. Fecitq́ quod erat rectũ in conſpectu dñi: & ambulauit in viis dd patris ſui: nõ declinauit neq́ ad dexterã neq́ ad ſiniſtrã. Octauo aũt ãno regni ſui cũ adhuc eẽt puer cepit q̃rere deũ patris ſui dauid: & duodecimo anno poſtq́ regnare ceperat mundauit iudam & hieruſalem ab excelſis & lucis ſimulachriſq́ & ſculptilibꝰ. Deſtruxerũtq́ corã eo aras baalim & ſimulachra que ſuperpoſita fuerant demoliti ſunt. Lucos etiam & ſculptilia ſuccidit atq́ comminuit: & ſuper cumulos eorũ qui eis imolare cõſueuerant fragmẽta diſperſit. Oſſa p̃terea ſacerdotũ cõbuſſit in altaribꝰ idolorum: mũdauitq́ iudã & hieruſalẽ. Sed in vrbibꝰ manaſſe & ephraĩ & ſymeõ vſq́ neptalim cũcta ſubuertit. Cũq́ altaria diſſipaſſet & lucos & ſculptilia cõtriuiſſet in fruſta: cunctaq́ delubra demolitꝰ eſſet de vniuerſa terra iſrael reuerſus eſt in hieruſalem. Igitur anno octauo decimo regni ſui mundata iam terra & templo domini: miſit ſaphan filium ezelie & maaſiam principẽ ciuitatis: & ioha filium ioachaz a cõmẽtariis vt inſtaurarẽt domũ dñi dei ſui. Qui venerũt ad helchiã ſacerdotem magnum: acceptaq́ ab eo pecunia q̃ illata fuerat in domũ dei: & quã congregauerãt leuite & ianitores de manaſſe & ephraim & vniuerſis reliquiis iſrael: ab oĩ q́ iuda & beniamin & habitatoribus hieruſalem: tradiderunt in manibus eorum qui preerant operariis in domo domini

הָאָרֶץ אֶת יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃
Ca.xxxiiij. בֶּן שְׁמוֹנֶה שָׁנִים
שמן יֹאשִׁיָּהוּ בְמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת
עשה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי דָּוִיד אָבִיו
סור ימן וְלֹא סָר יָמִין וּשְׂמֹאול׃ וּבִשְׁמוֹנֶה
שמאל חלל שָׁנִים לְמָלְכוֹ וְהוּא עוֹדֶנּוּ נַעַר הֵחֵל
דרש לִדְרוֹשׁ לֵאלֹהֵי דָּוִיד אָבִיו וּבִשְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה שָׁנָה הֵחֵל לְטַהֵר אֶת יְהוּדָה
במה וִירוּשָׁלַםִ מִן הַבָּמוֹת וְהָאֲשֵׁרִים
נסך נתץ וְהַפְּסִלִים וְהַמַּסֵּכוֹת׃ וַיְנַתְּצוּ לְפָנָיו
פנה זבח אֵת מִזְבְּחוֹת הַבְּעָלִים וְהַחַמָּנִים אֲשֶׁר
עלה לְמַעְלָה מֵעֲלֵיהֶם גִּדֵּעַ וְהָאֲשֵׁרִים
דקק וְהַפְּסִלִים וְהַמַּסֵּכוֹת שִׁבַּר וְהֵדַק
זרק פנה וַיִּזְרֹק עַל פְּנֵי הַקְּבָרִים הַזֹּבְחִים
לָהֶם׃ וְעַצְמוֹת כֹּהֲנִים שָׂרַף עַל
טהר מִזְבְּחוֹתָם וַיְטַהֵר אֶת יְהוּדָה וְאֶת
עיר יְרוּשָׁלָםִ׃ וּבְעָרֵי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם
וְשִׁמְעוֹן וְעַד נַפְתָּלִי בְּחַר בָּתֵּיהֶם
סבב זבח סָבִיב׃ וַיְנַתֵּץ אֶת הַמִּזְבְּחוֹת
פסל וְאֶת הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים כִּתַּת
לְהֵדַק וְכָל הַחַמָּנִים גִּדַּע בְּכָל
שוב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁב לִירוּשָׁלָםִ׃
שנה שמן וּבִשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְמָלְכוֹ
לְטַהֵר הָאָרֶץ וְהַבָּיִת שָׁלַח אֶת
שָׁפָן בֶּן אֲצַלְיָהוּ וְאֶת מַעֲשֵׂיָהוּ
שור שַׂר הָעִיר וְאֵת יוֹאָח בֶּן יוֹאָחָז
זכר הַמַּזְכִּיר לְחַזֵּק אֶת בֵּית יְהוָה אֱלֹהָיו׃
בוא גדל וַיָּבֹאוּ אֶל חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
נתן בוא וַיִּתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵית אֱלֹהִים
אֲשֶׁר אָסְפוּ הַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי הַסַּף מִיַּד
מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם וּמִכֹּל שְׁאֵרִית
יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וַיָּשֻׁבוּ
עשה לאך יְרוּשָׁלָםִ׃ וַיִּתְּנוּ עַל יַד עֹשֵׂה הַמְּלָאכָה
פקד הַמֻּפְקָדִים בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ
עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עֹשִׂים בְּבֵית

יהוה לבדוק ולחזק הבית: ויתנו — בדק
לחרשים ולבנים לקנות אבני — בנה קנה
מחצב ועצים למחברות ולקרות — חצב חבר
את הבתים אשר השחיתו מלכי — קרה בית
יהודה: והאנשים עשים באמונה — שחת
במלאכה ועליהם מפקדים יחת — אמן פקד
ועבדיהו הלוים מן בני מררי
וזכריה ומשלם מן בני הקהתים
לנצח והלוים כל מבין בכלי שיר: — בין כלה
ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה — שור נצח
מלאכה לעבודה ועבודה ומהלוים
סופרים ושטרים ושוערים: ובהוציאם — שער יצא
את הכסף המובא בית יהוה מצא — בוא
חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה — ירה
ביד משה: ויען חלקיהו ויאמר — ענה
אל שפן הסופר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו — נתן
את הספר אל שפן: ויבא שפן את — בוא
הספר אל המלך וישב עוד את — שוב
המלך דבר לאמר כל אשר נתן
ביד עבדיך הם עשים: ויתיכו את — עשה נתך
הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו — מצא
על יד המפקדים ועל יד עושי — פקד
המלאכה: ויגד שפן הסופר למלך — לאך נגד
לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן
ויקרא בו שפן לפני המלך: ויהי — קרא פנה
כשמע המלך את דברי התורה — היה
ויקרע את בגדיו: ויצו המלך את — קרע צוה
חלקיהו ואת אחיקם בן שפן
ואת עבדון בן מיכה ואת שפן
הסופר ואת עשיה עבד המלך
לאמר: לכו דרשו את יהוה בעדי — הלך
ובעד הנשאר בישראל וביהודה — שאר
על דברי הספר אשר נמצא כי
גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו — גדל יחם
על אשר לא שמרו אבותינו את

vt iſtaurarēt tēplū: & in firma q̄q3 ſartirēt. At illi dederūt eā artificibus & cemētariis vt emerēt lapides e lapidicidis & ligna ad cōmiſſuras edificii & ad cōtignationē domorū quas deſtruxerāt reges iuda. Qui fideliter cuncta faciebant. Erant autē prepoſiti operantium iadab & abdias de filiis merari: zacharias & moſollam de filiis caath qui vrgebāt opus: oēs leuite ſciētes organis canere. Super eos vero qui ad diuerſos vſus onera portabant: erant ſcribe & magiſtri de leuitis ianitores. Cūq3 efferrēt pecuniā q̄ illata fuerat in templū dñi: repit Helchias ſacerdos librū legis dñi q datus fuerat per manū3 moyſi: & ait ad ſaphan ſcribam. Librum legis inueni in domo domini. Et tradidit ei. At ille intulit volumen ad regem: & nunciauit ei dicens: omnia que dediſti in manu ſeruorum tuorum: ecce complentur. Argentū qd reptū eſt in domo dñi conflauerūt: datumq3 eſt prefectis artificum & diuerſa opera fabricātiū. Preterea tradidit mihi helchias ſacerdos hunc librum. Quē cū3 rege preſente recitaſſet: audiſſetq3 ille verba legis ſcidit veſtimenta ſua: & precepit helchie & aicham filio ſaphan: & abdon filio micha: ſaphan quoq3 ſcribe & aſaie ſeruo regis: dicens. Ite & orate dominum pro me & pro reliquiis iſrael & iuda ſuper vniuerſis ſermonib9 libri iſti9 q reptus ē. Magnus enī furor domini ſtillauit ſuper nos: eo q̄ non cuſtodierint patres noſtri

dñi. ꝛ dederūt illud facientibus opera in domo do
κυρίου. καὶ ἔδωκαν αὐτὸ τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ κυ
mini: vt prepararent ꝛ inſtaurarēt domū. ꝛ fa
ρίου, τοῦ ἐπισκευάσαι καὶ κατισχύσαι τὸν οἶκον. καὶ τοῖς τέ
bris dederūt: ꝛ edificatorib9 vt emerēt lapides quat
κτοσιν ἔδωκαν, καὶ τοῖς οἰκοδόμοις ἀγοράσαι λίθους τε
tuor pedū ꝛ ligna in trabes vt tegāt domos
τραπέδους καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγάσαι τοὺς οἴκους
quas perdiderūt reges iuda. ꝛ viri faciebāt
οὓς ἐξωλόθρευσαν βασιλεῖς ἰούδα. καὶ οἱ ἄνδρες ἐποίουν
in fide q̄ in operib9. ꝛ in eis epiſcopi pre
ἐν πίστει οἱ ἐπὶ τῶν ἔργων. καὶ ἐπ᾽ αὐτῶν ἐπίσκοποι καθε
poſiti iaeth ꝛ audias leuite de filiis merari:
στάμενοι ἰαὲθ καὶ αὐδίας οἱ λευῖται ἐξ υἱῶν μεραρί,
ꝛ zacharias ꝛ meſolā de filiis caath vt vrge
καὶ ζαχαρίας καὶ μεσολὰμ ἐκ τῶν υἱῶν καὰθ ἐπισπου
rent. ꝛ oīs leuita ꝛ oīs ſciēs in organis hy
δάζειν. καὶ πᾶς λευίτης καὶ πᾶς συνιὼν ἐν ὀργάνοις ᾠ
mnoꝝ ꝛ in humeris poꝛtātib9: ꝛ ꝓpoſiti ſup eos
δῶν καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων, καὶ ἐπιστάται ἐπὶ τῶν
q̄ faciebāt opera in opere. ꝛ a leui
ποιούντων τὰ ἔργα εἰς ἐργασίαν. καὶ ἀπὸ τῶν λευι
tis ſcribe ꝛ iudices ꝛ ianitores. ꝛ cū
τῶν γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροί. καὶ ἐν τῷ
offerrēt ipſi argentū qd illatū fuerat in do
ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ εἰσοδιασθὲν εἰς τὸν οἶ
mū dñi: inuenit chelcias ſacerdos librū le
κον κυρίου, εὗρε χελκίας ὁ ἱερεὺς τὸ βιβλίον τοῦ νό
gis dñi q̄ p manū moyſi. ꝛ reſpondit chel
μου κυρίου τὸ διὰ χειρὸς μωυσῆ. καὶ ἀπεκρίθη χελ
cias ꝛ dixit ad ſaphā ſcribā: librū
κίας καὶ εἶπεν πρὸς σαφὰν τὸν γραμματέα, βιβλίον
legis inueni in domo dñi. ꝛ dedit chelcias
νόμου εὗρον ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔδωκε χελκίας τὸ
librū ſaphā: ꝛ intulit ſaphan librū
βιβλίον τῷ σαφάν, καὶ εἰσήνεγκεν σαφὰν τὸ βιβλίον
ad regē: ꝛ reddidit adhuc regi
πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέδωκεν ἔτι τῷ βασιλεῖ
ſmonē dicēs: omne argentū datū eſt in manu ſuo
λόγον λέγων, πᾶν ἀργύριον ἀπεδόθη ἐν χειρὶ τῶν παί
rū tuoꝝ facientiū opus: ꝛ cōflauerūt
δων σου τῶν ποιούντων τὸ ἔργον, καὶ ἐχώνευσαν τὸ
argentū inuentū in domo dñi: ꝛ dederūt in
ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ
manu facientiū opera: ꝛ in manu
χεῖρα τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, καὶ ἐπὶ χεῖρα τῶν
epiſcopoꝝ. ꝛ nūciauit ſaphan ſcriba
ἐπισκόπων. καὶ ἀπήγγειλε σαφὰν ὁ γραμματεὺς τῷ
regi dicēs: librū dedit mihi chelcias ſacer
βασιλεῖ λέγων, βιβλίον ἔδωκέ μοι χελκίας ὁ ἱε
dos. ꝛ legit ipm ſaphā corā rege
ρεύς. καὶ ἀνέγνω αὐτὸ σαφὰν ἐνώπιον τοῦ βασιλέ
ꝛ factū eſt vt audiuit rex ver
ως. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λό
ba legis: ſcidit veſtimēta ſua. ꝛ pre
γους τοῦ νόμου, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ἐνε
cepit rex chelcia ꝛ achicā filio ſa
τείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ χελκίᾳ καὶ τῷ ἀχικὰμ υἱῷ σα
phā ꝛ abdō filio michea: ꝛ ſaphan
φὰν καὶ τῷ ἀβδὼν υἱῷ μιχαίου, καὶ τῷ σαφὰν
ſcribe ꝛ aſaia ſeruo re
τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ ἀσαΐᾳ παιδὶ τοῦ βασι
gis dicēs: ite ꝛ querite dñm pro
λέως λέγων, πορεύθητε καὶ ζητήσατε κύριον περὶ
me ꝛ pro omni reliquo iſra
ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλειφθέντος ἰσρα
el ꝛ iuda pro ſmonib9 libri
ὴλ καὶ ἰούδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ
inuenti: qm̄ magn9 furoꝛ dñi: q̄ ſucceſus eſt
εὑρεθέντος, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς κυρίου, ὃς ἐκκέκαυται
in nobis: qm̄ nō audierūt patres noſtri
ἐν ἡμῖν, διότι οὐκ εἰσήκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν

fermonē dñi: vt facerēt iuxta omnia q̄ ſcripta ſunt
τὸν λόγον κυρίου, τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα
in libro hoc. ⁊ iuit chelcias: ⁊ qb⁹
ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. καὶ ἐπορεύθη χελκίας, καὶ οἷς
dixit rex ad oldā ꝓphetā vxorē
εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ὀλδὰν τὴν προφῆτιν γυναῖκα
fellē filij thecoe: filij aſer cuſtodis veſtiū: ⁊
σελλὴμ υἱοῦ θεκῶε, υἱοῦ ἀσὲρ τοῦ ἱματιοφύλακος, καὶ
ipſa habitabat in hieruſalē in ſecunda: ⁊ locuti
αὐτὴ κατῴκει ἐν ἱερουσαλὴμ ἐν μασεννά, καὶ ἐλά=
ſunt ei ſm̄ hec. ⁊ dixit eis: ſic
λησαν αὐτῇ κατὰ ταῦτα. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, οὕτως
dixit dñs deus iſrael. dicite viro q̄ mi
εἶπε κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ. εἴπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀπο
ſit vos ad me: ſic dicit dñs deus:
στείλαντι ὑμᾶς πρός με, οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός,
ecce ego induco mala ſup locū hūc ⁊ ſup
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ
habitantes in eo cūcta verba
τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῷ τοὺς πάντας λόγους
q̄ ſcripta ſunt in libro q̄ lectus eſt
τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ
corā rege iuda: eo ꝙ dereliquerunt
ἐναντίον τοῦ βασιλέως ἰούδα, ἀνθ᾽ ὧν ἐγκατέλιπόν
me ⁊ ſacrificauerūt dijs alienis: vt irrita=
με καὶ ἐθυμίασαν θεοῖς ἀλλοτρίοις, ἵνα παροργίσω
rēt me in cūctis operib⁹ manuū ſuaꝝ. ⁊
σί με ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. καὶ
ſuccēſus eſt furor me⁹ in loco iſto: ⁊ nō
ἐξεκαύθη ὁ θυμός μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ
extinguet. ⁊ ad regē iuda q̄ mi
σβεσθήσεται. καὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἰούδα τὸν ἀπο
ſit vos ad q̄rendū dñm: ſic dicetis
στείλαντα ὑμᾶς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον, οὕτως ἐρεῖτε
ad eū: ſic dicit dñs deus iſrael:
πρὸς αὐτόν, οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, τοὺς
verba q̄ audiuiſti ⁊ cōuerſū eſt cor tuū ⁊
λόγους οὓς ἤκουσας καὶ ἐνετράπη ἡ καρδία σου καὶ
humiliatū eſt a facie mea cū audiuiſti tu
ἐταπεινώθη ἀπὸ προσώπου μου ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε
verba mea cōtra locū hūc ⁊ cōtra
τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ
habitantes eū. ⁊ humiliatus es coram
τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν. καὶ ἐταπεινώθης ἐναντίον
me ⁊ ſcidiſti veſtimēta tua ⁊ fleuiſti co=
μου καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας ἐναν
ram me: ⁊ ego audiui dicit dñs. ecce appono
τίον μου, καὶ ἐγὼ ἤκουσα φησὶ κύριος. ἰδοὺ προστίθη
te ad patres tuos ⁊ apponeris ad ſe=
μί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου καὶ προσθήσῃ πρὸς τά
pulchra tua in pace: ⁊ nō videbūt oculi tui
φους σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὄψονται οἱ ὀφθαλμοί σου
omnia mala: q̄ ego induco ſup locum
πάντα τὰ κακά, ἃ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον
iſtū ⁊ ſup habitantes eū. ⁊ rettu
Re. τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν. καὶ ἀπέ
a. lerūt regi ſmonē. ⁊ miſit rex
δωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
⁊ cōgregauit ſeniores iuda ⁊ hieruſalē:
καὶ συνήγαγε τοὺς πρεσβυτέρους ἰούδα καὶ ἱερουσαλήμ,
⁊ aſcendit rex in domū dñi: ⁊ oīs iuda ⁊
καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου, καὶ πᾶς ἰούδα καὶ
habitantes hieruſalē ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite ⁊
οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται καὶ
cūct⁹ popul⁹ a paruo ⁊ vſq; ad magnū: ⁊ legit in au
πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὠ=
rib⁹ eoꝝ omnia verba voluminis federis in=
σὶν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὑ
uenti in domo dñi. ⁊ ſtetit rex ioſias in
ρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἰωσίας ἐπὶ τὸν
colūna: ⁊ ꝑcuſſit fedus coram dño vt ambularet
στύλον, καὶ διέθετο διαθήκην ἐναντίον κυρίου τοῦ πορευθῆναι

verba dñi: vt facerent
oīa q̄ ſcripta ſūt in iſto
volumine. Abiit ergo
helchias & hi q ſimul a
rege miſſi fuerāt ad ol=
dam prophetem
vxorem ſellum filii the
cuath filii aras
cuſtodis veſtium: que
habitabat
in hierl'm in ſcd̄a: & lo=
cuti ſunt ei verba q̄ ſupra
narrauim⁹. At illa rn̄dit
eis. Hec dicit dominus
deus iſrael. Dicite viro
qui
miſit vos ad me. Hec
dicit dominus.
Ecce ego inducam ma
la ſuper locum iſtum
& ſuper habitatores ei⁹:
cunctaq; maledicta
que ſcripta ſun in libro
hoc: quem legerunt
coram rege iuda: quia
dereliquerunt me
& ſacrificauerunt diis
alienis vt
me ad iracūdiā ꝓuocarēt
in cūctis opib⁹ manuū
ſuarū. Idcirco ſtillabit fu
ror me⁹ ſr̄ locū iſtū & nō
extinguetur. Ad regē
aūt iuda q miſit vos pro
domino deprecando ſic
loquimini. Hec dicit
dñs de⁹ iſrael. Quoniā
audiſti verba voluminis
atq; emolitum eſt cor tu
um & humiliatus es
in conſpectu dei ſup his
que dicta ſunt
cōtra locū hūc & habi=
tatores hierl'm: reuerituſ
q; faciem meam ſcidiſti
veſtimēta tua & fleuiſti
corā me: ego quoq; ex
audiui te dicit dñs. Iam
enim colligam te ad pa
tres tuos: & infereris
in ſepulchrum tuum in
pace: nec videbunt
oculi tui omē malū qd̄
ego inducturus ſum
ſup locū iſtū & ſup habi
tatores ei⁹. Retulerūt ita
q; regi cuncta que dixe=
rat. At ille
cōuocatis vniuerſis ma
iorib⁹ natu iuda & hieru
lē: aſcēdit in domū dñi:
vnaq; omnes viri iuda
& habitatores hieruſalē
ſacerdotes & leuite: &
cunctus ppl's a minimo
vſq; ad maximū. Quib⁹
audiētib⁹ legit rex oīa
verba voluminis:
& ſtans in tribunali ſuo
percuſſit fedus coram
domino: vt ambularet

דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַכָּתוּב עַל | עָשָׂה
הַסֵּפֶר הַזֶּה׃ וַיֵּלֶךְ חִלְקִיָּהוּ וַאֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ אֶל חֻלְדָּה הַנְּבִיאָה | נָבָא
אֵשֶׁת שַׁלּוּם בֶּן תּוֹקְהַת בֶּן חַסְרָה | אִישׁ
שׁוֹמֵר הַבְּגָדִים וְהִיא יוֹשֶׁבֶת | שָׁמַר יָשַׁב
בִּירוּשָׁלַם בַּמִּשְׁנֶה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ | שָׁנָה דָּבַר
כָּזֹאת׃ וַתֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה | אָמַר
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִמְרוּ לָאִישׁ אֲשֶׁר
שָׁלַח אֶתְכֶם אֵלָי׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
הִנְנִי מֵבִיא רָעָה עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה | בּוֹא רָעַע
וְעַל יוֹשְׁבָיו אֵת כָּל הָאָלוֹת | קוּם יָשַׁב
הַכְּתוּבוֹת עַל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרְאוּ | אָלָה כָּתַב
לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ תַּחַת אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי | פָּנָה
וַיְקַטְּירוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן | קָטַר
הַכְעִיסֵנִי בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם וְתִתַּךְ | כָּעַס עָשָׂה
חֲמָתִי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבֶּה׃ וְאֶל | נָתַךְ חָמַם
מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשֹּׁלֵחַ אֶתְכֶם לִדְרוֹשׁ | כָּבָה דָּרַשׁ
בַּיהוָה כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר שָׁמָעְתָּ׃ יַעַן רַךְ לְבָבְךָ וַתִּכָּנַע | רָכַךְ כָּנַע
מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים בְּשָׁמְעֲךָ אֶת דְּבָרָיו
עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יֹשְׁבָיו וַתִּכָּנַע
לְפָנַי וַתִּקְרַע אֶת בְּגָדֶיךָ וַתֵּבְךְּ | קָרַע בָּכָה
לְפָנָי וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי נְאֻם יְהוָה׃
הִנְנִי אֹסִפְךָ אֶל אֲבֹתֶיךָ וְנֶאֱסַפְתָּ | אָסַף
אֶל קִבְרֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תִרְאֶינָה | שָׁלַם רָאָה
עֵינֶיךָ בְּכֹל הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא | רָעַע בּוֹא
עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יֹשְׁבָיו וַיָּשִׁיבוּ | קוּם שׁוּב
אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ | שָׁלַח
וַיֶּאֱסֹף אֶת כָּל זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם׃
וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וְכָל אִישׁ יְהוּדָה | עָלָה
וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל
הָעָם מִגָּדוֹל וְעַד קָטָן וַיִּקְרָא בְאָזְנֵיהֶם | גָּדַל קָרָא
אֶת כָּל דִּבְרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא | בָּרַת מָצָא
בֵּית יְהוָה׃ וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל עָמְדוֹ | עָמַד
וַיִּכְרֹת אֶת הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לָלֶכֶת | כָּרַת פָּנָה
הָלַךְ

אחרי יהוה ולשמור את מצותיו　שמר צוה
ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו　עוד
לעשות את דברי הברית הכתובים　עשה כתב
על הספר הזה: ויעמד את כל
הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו
ישבי ירושלם כברית אלהים אלהי
אבותיהם: ויסר יאשיהו את כל　סור
התועבות מכל הארצות אשר לבני　תעב
ישראל ויעבד את כל הנמצא　עבד
בישראל לעבוד את יהוה אלהיהם
כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי　יום
Ca.xxxv. אבתיהם: ויעש יאשיהו
בירושלם פסח ליהוה וישחטו　עשה
הפסח בארבעה עשר לחדש　שחט רבע
הראשון: ויעמד הכהנים על　עמד
משמרותם ויחזקם לעבודת בית　שמר חזק
יהוה: ויאמר ללוים המבונים לכל　עבד אמר
ישראל הקדושים ליהוה תנו את　בין
ארון הקדש בבית אשר בנה　קדש
שלמה בן דויד מלך ישראל אין　ארן
לכם משא בכתף עתה עבדו את　נשא
יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל:
והכונו לבית אבותיכם במחלקותיכם　כון חלק
בכתב דויד מלך ישראל ובמכתב　כתב
שלמה בנו: ועמדו בקדש לפלגות
בית האבות לאחיכם בני העם
וחלקת בית אב ללוים: ושחטו
הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם
לעשות כדבר יהוה ביד משה:　עשה
וירם יאשיהו לבני העם צאן　רום
כבשים ובני עזים הכל לפסחים
לכל הנמצא למספר שלשים אלף　מצא ספר
ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש　רכש
המלך: ושריו לנדבה לעם לכהנים
וללוים הרימו חלקיהו וזכריהו　שור
ויחיאל נגידי בית האלהים לכהנים　נגד

post eum & custodiret precepta & testiōnia & iustificationes ei9 ī toto corde suo: & in tota aīa sua: faceretq́ȝ que scripta sunt in volumine illo qđ legerat. Adiurauit q̄ȝ sup hoc oēs q repti fuerāt in hierusalē & beniamin & fecert habitatores hierusalē iuxta pactū dñi dei patrum suorū. Abstulit ergo iosias cunctas abominationes de vniuersis regionib9 filiorū israel. & fecit omnes q residui erant in israel seruire domino deo suo. Cūctis diebus vite eius nō recesserūt a dño deo patrū suorum. 35.

FEcit autem iosias in hierusalē phase domino qđ immolatum est quartadecima die mēsis primi. Et constituit sacerdotes in officiis suis: hortatusq́ȝ est eos vt mīstrarēt in domo dñi. Leuitis quoq́ȝ ad quorū eruditionē oīs israel sanctificabatur domino locut9 est. Ponite arcam in sanctuario tēpli quod edificauit salomō filius dauid rex israel. Nequaq́ȝ enī eam vltra portabitis. Nunc ergo ministrate domino deo vestro & populo eius israel: & prepate vos p domos & cognatiōes vr̄as in diuisionib9 singulorū sicut p̄cepit dauid rex isrl: & descripsit salomō filius eius: & mīstrate in sctūario per familias turmasq́ȝ leuiticas: & sanctificati immolate phase. Fratres etiam vestros vt possint iuxta verba q̄ locut9 est dñs in manu moysi facere: prepate. Dedit p̄terea iosias omi pplo q ibi fuerat inuēt9 in solēnitate phase: agnos & hedos de gregibus & reliq pecoris: trigīta milia: boū q̄ȝ tria milia. Hec de regis vniuersa substātia. Duces q̄ȝ eius spōte qđ vouerāt obtulerūt tā pplo q̄ȝ sacerdotib9 & leuitis. Porro helchias & zacharias & iehiel pricipes dom9 dei dederūt sacredotib9

in cōspectu dñi: vt custodiret mādata eius ⁊ testi-
ἐνώπιον κυρίου, τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρ-
monia eius ⁊ p̄cepta eius in toto corde ⁊ in to-
τύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅ-
ta anima: vt faceret verba federis scri-
λῃ ψυχῇ, ὥστε ποιεῖν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης τοὺς γε-
pta in volumine hoc. ⁊ cōstituit omnes
γραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. καὶ ἔστησε πάντας τοὺς
inuentos in hierusalē ⁊ in iuda ⁊ beniamin: ⁊
εὑρεθέντας ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν ἰούδα καὶ βενιαμίν, καὶ
fecerūt habitantes in hierusalē iuxta pa-
ἐποίησαν οἱ κατοικοῦντες ἐν ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν διαθή-
ctū dñi dei patrū suoꝝ. ⁊ abstulit iosias
κην κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν. καὶ περιεῖλεν ἰωσίας
cūctas abominationes de vniuersa terra: q̄ fuit filioꝝ
πάντα τὰ βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς, ἣ ἦν τῶν υἱῶν
israel: ⁊ fecit omnes q̄ inuēti sunt in hierusa-
ἰσραήλ, καὶ ἐποίησε πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν ἱερουσα-
lem ⁊ israel vt seruirent dño deo patrū
λὴμ καὶ ἰσραὴλ τοῦ δουλεύειν κυρίῳ τῷ θεῷ τῶν πατέρων
suoꝝ cūctis diebus suis: nō declinauit a tergo
αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ ὄπισθεν
dñi dei patrū suorum.
κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων αὐτοῦ. Ca.35.

ET fecit iosias phasech in hierusalē dño
Καὶ ἐποίησεν ἰωσίας τὸ φασὲχ ἐν ἱερουσαλὴμ κυρίῳ 4.Re. 23.d.
deo suo: ⁊ sacrificauit phasech quarta decima
τῷ θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσε τὸ φασὲχ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ
mēsis primi: ⁊ cōstituit sacerdotes in custodiis
μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἔστησε τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς
suis: ⁊ fortificauit ipsos in opera dom9 dñi. ⁊ di-
αὐτῶν, καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου. καὶ εἶ-
xit leuitis potentibus in omni israel: vt
πεν τοῖς λευίταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ ἰσραήλ, τοῦ
sctificarent ipsi dño: ⁊ vt darēt arcā san-
ἁγιασθῆναι αὐτοὺς τῷ κυρίῳ, καὶ τοῦ δοῦναι τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγί-
ctā in domo dñi. ⁊ posuit arcā sanctā in domo
αν ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔθηκεν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον
quā edificauit salomon fili9 dauid regis israel.
ὃν ᾠκοδόμησεν σολομὼν υἱὸς δαυὶδ τοῦ βασιλέως ἰσραήλ.
⁊ dixit rex: nō est vobis tollere in hūeris q̄cq̄: nūc
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἆραι ἐπ᾽ ὤμων οὐθέν, νῦν
igit ministrate dño deo vestro: ⁊ pplo ei9 is-
οὖν λειτουργήσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ ἰσ-
rael: ⁊ p̄paramini fm domos familiaꝝ vestraꝝ: ⁊ fm
ραήλ, καὶ ἑτοιμάσθητε κατ᾽ οἴκους πατριῶν ὑμῶν, καὶ κα-
vices vr̄as: ⁊ secundū scripturā dauid re-
τὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν, καὶ κατὰ τὴν γραφὴν δαυὶδ βασι-
gis israel: ⁊ fm descriptionē salomonis filii eius:
λέως ἰσραήλ, καὶ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν σολομῶντος υἱοῦ αὐτοῦ,
⁊ state in domo fm diuisiones domoꝝ familiaꝝ
καὶ στῆτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαιρέσεις οἴκων πατριῶν
vr̄aꝝ fratrib9 vr̄is filiis populi: ⁊ pars dom9 fa-
ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν υἱοῖς τοῦ λαοῦ, καὶ μερὶς οἴκου πα-
milie leuitis. ⁊ imolate phasech ⁊ sancta
τριᾶς τοῖς λευίταις. καὶ θύσατε τὸ φασὲχ καὶ τὰ ἅγια
preparate fratribus vr̄is vt faciant secundū ver-
ἑτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λό-
bū dñi, qđ p manū moysi. ⁊ p̄mitias obtulit iosias fi-
γον κυρίου τοῦ διὰ χειρὸς μωυσῆ. καὶ ἀπήρξατο ἰωσίας τοῖς υἱ-
liis populi oues ⁊ agnos ⁊ hedos de filiis capraꝝ
οῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα καὶ ἀμνοὺς καὶ ἐρίφους ἀπὸ υἱῶν αἰγῶν
omnia in phasech omni inuento in nūero
πάντα εἰς τὸ φασὲχ παντὶ τῷ εὑρισκομένῳ εἰς ἀριθμὸν
triginta milia: ⁊ vituloꝝ tria milia: hec
τριάκοντα χιλιάδας, καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας, ταῦτα
a substantia regis. ⁊ principes ei9 p̄mitias
ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλέως. καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἀπήρ-
obtulerūt pplo ⁊ sacerdotib9 ⁊ leuitis: ⁊ chelcias ⁊ za-
ξαντο τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς λευίταις, καὶ χελκίας καὶ ζα-
charias ⁊ hiehel principes dom9 dei dederūt sacerdotib9
χαρίας καὶ ἰεϊὴλ οἱ ἄρχοντες οἴκου τοῦ θεοῦ ἔδωκαν τοῖς ἱερεῦσι

in phaſech oues ⁊ agnos ⁊ hedos duo mi=
εἰς τὸ φασὲχ πρόβατα καὶ ἀμνοὺς καὶ ἐρίφους δύο χιλιά=
lia ⁊ ſexcenta ⁊ vitulos trecentos. ⁊ chonenias
δας καὶ ἑξακοσίους καὶ μόσχους τριακοσίους. καὶ χωνενίας
⁊ ſemeas ⁊ nathanael frater eius: ⁊ aſabias ⁊ hie
καὶ σαμέας καὶ ναθαναὴλ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἀσαβίας καὶ ἱε
iel ⁊ ioazabad principes leuitarũ: dederũt pmitias
ιὴλ καὶ ἰωαζαβὰδ ἄρχοντες τῶν λευιτῶν, ἀπήρξαντο τοῖς
leuitis in phaſech ouiũ quinque milia ⁊ vi=
λευίταις εἰς τὸ φασὲχ πρόβατα πεντακισχίλια καὶ μό=
tulos quingentos ⁊ pparatũ eſt miniſteriũ: ⁊ ſtete
σχους πεντακοσίους καὶ κατωρθώθη ἡ λειτουργία, καὶ ἔστη
rũt ſacerdotes in ſtatione ſua ⁊ leuite in diui
σαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν καὶ οἱ λευῖται ἐπὶ τὰς δι=
ſionibus ſuis iuxta imperiũ regis: ⁊ imolauerũt
αιρέσεις αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔθυσαν
phaſech. ⁊ fuderũt ſacerdotes ſanguinẽ de manu ſua:
τὸ φασέχ. καὶ προσέχεον οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς αὐτῶν,
⁊ leuite excoriauerũt ⁊ preparauerũt holocauſtũ
καὶ οἱ λευῖται ἐξέδειραν καὶ ἡτοίμασαν τὴν ὁλοκαύτωσιν
vt darent eis iuxta diuiſionẽ per domos familia=
παραδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν διαίρεσιν κατ' οἴκους πατρι
rũ ſuarũ filijs populi: vt offerrent dño:
ῶν αὐτῶν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ, τοῦ προσενεγκεῖν τῷ κυρίῳ,
ſicut ſcriptũ eſt in libro moyſi: ⁊ ſic in mane.
ὡς γέγραπται ἐν βιβλίῳ μωυσῆ, καὶ οὕτως εἰς τὸ πρωΐ.
⁊ aſſauerũt phaſech in igne ſecundũ iudiciũ: ⁊ ſan
καὶ ὤπτησαν τὸ φασὲχ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν, καὶ τὰ ἅ=
cta coxerũt in ahenis ⁊ in lebetib⁹: ⁊ pſpe=
για ἥψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ ἐν τοῖς λέβησι, καὶ εὐω
ratũ ẽ. ⁊ cucurrerũt curſu ad omnes filios populi:
δώθη. καὶ ἔδραμον δρόμῳ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ,
⁊ poſt hoc pparauerũt ſibiipſis ⁊ ſacerdotib⁹: qm̃
καὶ μετὰ τοῦτο ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν, ὅτι
ſacerdotes filij aarõ in oblatione holocauſtorũ ⁊
οἱ ἱερεῖς υἱοὶ ἀαρὼν ἐν ἀναφορᾷ τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν
adipũ vſq; ad noctẽ. ⁊ leuite pparauerũt ſibi ⁊
στεάτων ἕως νυκτός, καὶ οἱ λευῖται ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς
fratribus ſuis filijs aaron. ⁊ cantores filij aſaph
ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς ἀαρών. καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ υἱοὶ ἀσὰφ
in ſtatione ſua iuxta pcepta dauid aſaph ⁊
ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἐντολὰς δαυὶδ ἀσὰφ καὶ
eman ⁊ idithũ pphetarũ regis. ⁊ principes
αἱμὰν καὶ ἰδιθοὺμ τῶν προφητῶν βασιλέως. καὶ οἱ ἄρχοντες
⁊ ianitores porte ⁊ porte: nõ eſt ipſis amo
καὶ οἱ πυλωροὶ πύλης καὶ πύλης, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς κινεῖ=
ueri a miniſterio eorũ: qm̃ fratres eorũ
σθαι ἀπὸ τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ
leuite pparauerũt eis. ⁊ pparatũ eſt omne miniſte=
λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς. καὶ κατωρθώθη πᾶσα ἡ λειτουρ
riũ dñi in die illa: vt facerent phaſech ⁊ offer
γία κυρίου τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τοῦ ποιῆσαι τὸ φασὲχ καὶ ἐνεγ
rẽt holocauſta in altari dñi iuxta pre
κεῖν τὰ ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου κατὰ τὴν ἐν
ceptũ regis ioſie. ⁊ fecerũt filij iſrael q̃
τολὴν τοῦ βασιλέως ἰωσίου. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ οἱ
reperti ſũt phaſech in tẽpore illo: ⁊ ſolẽnitatẽ
εὑρεθέντες τὸ φασὲχ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν
azymorũ ſeptẽ diebus. ⁊ nõ fuit phaſech ſimile il=
ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ οὐκ ἐγένετο τὸ φασὲχ ὅμοιον αὐ=
li in iſrael a diebus ſamuel prophete. ⁊
τοῦ ἐν ἰσραὴλ ἀπὸ ἡμερῶν σαμουὴλ τοῦ προφήτου. καὶ
omnes reges iſrael nõ fecerunt phaſech qδ
πάντες βασιλεῖς ἰσραὴλ οὐκ ἐποίησαν τὸ φασὲχ ὃ
fecit ioſias ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ omnis
ἐποίησεν ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται καὶ πᾶς
iuda ⁊ iſrael: q̃ reperti ſũt ⁊ q̃ habitabant in
ἰούδα καὶ ἰσραήλ, οἱ εὑρεθέντες καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
hieruſalẽ dño. in octauo decimo ãno
ἱερουσαλὴμ τῷ κυρίῳ. ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς
regni ioſie factũ eſt phaſech hoc.
βασιλείας ἰωσίου ἐποιήθη τὸ φασὲχ τοῦτο.

ad faciendũ phaſe: peco
ra cõmixtim duo milia
ſexcenta & boues trecẽ
tos. Chonenias autem
& ſemeias etiã & natha
nael frẽs ei⁹: necnõ aſabi
as & iahihel & iozabad
prĩcipes leuitarũ dede=
rũt ceteris leuitis ad cele
brandũ phaſe: qnq; mi=
lia pecorũ & boues quin
gẽtos. Preparatũq; ẽ mini
ſteriũ & ſteterũt ſacerdo
tes in officio ſuo. Leuite
quoq; in turmis iuxta
regis imperium:
& immolatũ eſt phaſe.
Aſpſerũtq; ſacerdotes
man⁹ ſuas ſanguĩe & le=
uite detraxerũt pelles ho
locauſtorũ: & ſepauerunt
ea vt darent p domos &
familias ſingulorum:
& offerrentur domino
ſicut ſcriptũ eſt in libro
moyſi: de bob⁹ q̃q; fece
rũt ſimil'r. Et aſſauerũt
phaſe ſup ignẽ iuxta qd̃
in lege ſcriptũ ẽ. Pacificas
vero hoſtias coxerũt in le
betib⁹ & cacabis & ollis:
& feſtinato diſtribuerũt
vniuerſe plebi: ſibi ãt &
ſacerdotib⁹ poſtea paue
rũt. Nã in oblatione ho
locauſtorũ & adipũ vſq;
ad noctẽ ſacerdotes fuerũt
occupati: vñ & leuite ſibi
& ſacerdotib⁹ filiis aarõ
pauerũt nouiſſimis. Por
ro cãtores filii aſaph ſta
bãt in ordĩe ſuo iuxta p̃
ceptũ dd̃ & aſaph & emã
& iduthũ pphete regis
dauid. Ianitores vero p
portas ſingulas obſuabãt
ita vt nec pũcto qdẽ diſ=
cederẽt a miſterio. Quã
obrem & frẽs eorũ leuite
pauerũt eis cibos. Oĩs
igitur cultura dñi rite cõ
pleta ẽ ĩ die illa vt facerẽt
phaſe: & offerrent holo
cauſta ſup altare dñi iu
xta preceptũ regis ioſie.
Fecerũtq; filii iſrl' q rep
ti fuerãt ibi phaſe in tpe
illo & ſolẽnitatẽ azymo
rũ ſeptẽ dieb⁹. Non fuit
phaſe ſil'e huic in iſrael
a dieb⁹ ſamuelis pphe=
te ſed ne quiſq; de cũctis
regibus iſrael fecit pha
ſe ſicut
ioſias ſacerdotibus & le
uitis & omni
iude & iſrael qui reptus
fuerat & habitãtibus in
hieruſalem. Octauo de
cimo anno
regni ioſie hoc phaſe
celebratum eſt.

נָתְנוּ לַפְּסָחִים אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת	מֵאָה
וּבָקָר שְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ וְכָונַנְיָהוּ	
וּשְׁמַעְיָהוּ וּנְתַנְאֵל אֶחָיו וַחֲשַׁבְיָהוּ	
וִיעִיאֵל וְיוֹזָבָד שָׂרֵי הַלְוִיִּם הֵרִימוּ	שׂוּר רוּם
לַלְוִיִּם לַפְּסָחִים חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים	
וּבָקָר חֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ וַתִּכּוֹן הָעֲבוֹדָה	כּוּן עָבַד
וַיַּעַמְדוּ הַכֹּהֲנִים עַל עָמְדָם וְהַלְוִיִּם	עָמַד
עַל מַחְלְקוֹתָם כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ׃	חָלַק צָוָה
וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח וַיִּזְרְקוּ הַכֹּהֲנִים	שָׁחַט זָרַק
מִיָּדָם וְהַלְוִיִּם מַפְשִׁיטִים׃ וַיָּסִירוּ	פָּשַׁט סוּר
הָעֹלָה לְתִתָּם לְמִפְלַגּוֹת לְבֵית אָבוֹת	נָתַן פָּלַג
לִבְנֵי הָעָם לְהַקְרִיב לַיהוָה כַּכָּתוּב	קָרַב כָּתַב
בְּסֵפֶר מֹשֶׁה וְכֵן לַבָּקָר׃ וַיְבַשְּׁלוּ	בָּשַׁל
הַפֶּסַח בָּאֵשׁ כַּמִּשְׁפָּט וְהַקֳּדָשִׁים	שָׁפַט
בִּשְּׁלוּ בַּסִּירוֹת וּבַדְּוָדִים וּבַצֵּלָחוֹת	
וַיָּרִיצוּ לְכָל בְּנֵי הָעָם׃ וְאַחַר הֵכִינוּ	רוּץ כּוּן
לָהֶם וְלַכֹּהֲנִים כִּי הַכֹּהֲנִים בְּנֵי	
אַהֲרֹן בְּהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַחֲלָבִים עַד	עָלָה
לָיְלָה וְהַלְוִיִּם הֵכִינוּ לָהֶם וְלַכֹּהֲנִים	
בְּנֵי אַהֲרֹן׃ וְהַמְשֹׁרְרִים בְּנֵי אָסָף עַל	שׁוּר
מַעֲמָדָם כְּמִצְוַת דָּוִיד וְאָסָף וְהֵימָן	עָמַד
וִידִתוּן חוֹזֵה הַמֶּלֶךְ וְהַשֹּׁעֲרִים לְשַׁעַר	חָזָה
וָשָׁעַר אֵין לָהֶם לָסוּר מֵעַל עֲבֹדָתָם	
כִּי אֲחֵיהֶם הַלְוִיִּם הֵכִינוּ לָהֶם׃ וַתִּכּוֹן	
כָּל עֲבוֹדַת יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא לַעֲשׂוֹת	עָבַד עָשָׂה
הַפֶּסַח וְהַעֲלוֹת עֹלוֹת עַל מִזְבַּח יְהוָה	עָלָה זָבַח
כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ׃ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי	צָוָה
יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצְאִים אֶת הַפֶּסַח בָּעֵת	מָצָא
הַהִיא וְאֶת חַג הַמַּצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים׃	מָץ יוֹם
וְלֹא נַעֲשָׂה פֶסַח כָּמֹהוּ בְּיִשְׂרָאֵל	כְּמוֹ
מִימֵי שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא וְכָל מַלְכֵי	יוֹם נָבָא
יִשְׂרָאֵל לֹא עָשׂוּ כַּפֶּסַח אֲשֶׁר עָשָׂה	
יֹאשִׁיָּהוּ וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל	
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָא וְיוֹשְׁבֵי	יָשַׁב
יְרוּשָׁלִָם׃ בִּשְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה	שָׁמַן
לְמַלְכוּת יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה׃	

אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו כון
את הבית עלה נכו מלך מצרים
להלחם בכרכמיש על פרת ויצא לחם
לקראתו יאשיהו: וישלח אליו שלח
מלאכים לאמר מה לי ולך מלך לאך
יהודה לא עליך אתה היום כי אל
בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני לחם
חדל לך מאלהים אשר עמי ואל
ישחיתך: ולא הסב יאשיהו פניו שחת סבב
ממנו כי להלחם בו התחפש ולא פנה חפש
שמע אל דברי נכו מפי אלהים פה
ויבא להלחם בבקעת מגדו: וירו בוא ירה
היורים למלך יאשיהו ויאמר המלך אמר
לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: עבר חלה
ויעבירהו עבדיו מן המרכבה רכב
וירכיבהו על רכב המשנה אשר לו שנה
ויוליכהו ירושלם וימת ויקבר ילך מות
בקברות אבתיו וכל יהודה קבר
וירושלם מתאבלים על יאשיהו: אבל
ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו קון אמר
כל השרים והשרות בקינותיהם שור
על יאשיהו עד היום ויתנום לחק נתן
על ישראל והנם כתובים על הנה כתב
הקינות: ויתר דברי יאשיהו וחסדיו
ככתוב בתורת יהוה: ודבריו ירה
הראשנים והאחרנים הנם כתובים
על ספר מלכי ישראל ויהודה:

Ca. xxxvj

ויקחו עם הארץ את לקח
יהואחז בן יאשיהו וימליכהו תחת מלך
אביו בירושלם: בן שלש ועשרים
שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם: ויסירהו מלך סור
מצרים בירושלם ויענש את ענש
הארץ מאה ככר כסף וככר זהב:
וימלך מלך מצרים את אליקים מלך
אחיו על יהודה וירושלם ויסב סבב

Postq̄ instaurauerat iosias templum ascendit nechao rex egypti ad pugnādū in charchamis iuxta euphratē & p̄cessit in occursū ei⁹ iosias. At ille missis ad eum nunciis ait. Quid mihi & tibi rex iuda? nō aduersū te hodie venio: sed cōtra aliā pugno domū ad quā me de⁹ festinato ire p̄cepit. Desine aduersum deū facere qui mecum est ne interfiat te. Noluit iosias reuerti sed preparauit cōtra eū bellum: nec acquieuit sermonibus nechao ex ore dei: verū p̄rexit vt dimicaret in campo mageddo. Ibiq̄ vulneratus a sagittariis dixit pueris suis. Educite me de p̄lio: q̄a opido vulneratus sum. Qui transtulerūt eū de curru in alterū currum qui sequebatur eum more regio: & asportauerūt eum in hierusalē. Mortuusq̄ ē & sepult⁹ in mausoleo p̄rm suoꝝ: & vniuersus iuda & hierusalē luxerūt eum: hieremias maxime: cu⁹ oēs cātores atq̄ cātatrices vsq̄ in p̄ntem diē lamētationes sup iosiā replicant: & quasi lex obtinuit in isrl̄. Ecce scriptum fertur in lamētationib⁹. Reliqua aūt s̄monū iosie & miaꝝ eius: q̄ lege precepta sunt dn̄i: opera quoq̄ illius prima & nouissima scripta sunt in libro regum israel & iuda. 36.

Tulit ergo populus terre ioachaz filiū iosie & cōstituit regem pro patre suo in hierusalem. Viginti trium annoꝝ erat ioachaz cū regnare cepisset: & trib⁹ mēsibus regnauit in hierusalē. Amouit aūt eum rex egypti cū venisset in hierusalē: & condēnauit terram centū talentis argenti & talento auri. Constituitq̄ pro eo regem eliachim fratrē eius super iudā & hierusalem: & vertit

τ post hec omnia q̄ p̄parauit iosias domū: ascē 4.R. 23.c
καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἃ ἡτοίμασεν ἰωσίας τὸν οἶκον, ἀνέ
dit pharaō nechao rex egypti cōtra regē as=
βη φαραὼ νεχαὼ βασιλεὺς αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀσ
syrioꝝ in flumine euphrate: ad oppugnandū eū in
συρίων ἐπὶ ποταμῷ εὐφράτῃ, τοῦ πολεμῆσαι αὐτὸν ἐν
charchamis. τ iuit iosias rex in occur
χαρχαμεῖς. καὶ ἐπορεύθη ἰωσίας ὁ βασιλεὺς εἰς συνάντη
sū ei. τ misit ad eū pharaō nūcios: di
σιν αὐτῷ. καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν φαραὼ ἀγγέλους, λέ=
cens: q̄d mihi τ tibi rex iuda? nō aduers⁹ te venio ho
γων, τί ἐμοὶ καὶ σοὶ βασιλεῦ ἰούδα; οὐκ ἐπὶ σὲ ἥκω σή=
die vt faciā bellū: sed cōtra locū bel=
μερον ποιῆσαι πόλεμον, ἀλλ᾽ ἢ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ πολέ
li mei: τ de⁹ dixit vt p̄perarē ego. caue
μου μου, καὶ ὁ θεὸς εἶπε τοῦ κατασπεῦσαί με. πρόσεχε
tu a deo q̄ est mecū: ne corrūpat te. τ nō
σὺ ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ᾽ ἐμοῦ, μὴ καταφθείρῃ σε. καὶ οὐκ
cōuertit iosias faciē suā ab eo: sed for
ἀπέστρεψεν ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἐ=
tificatus est vt bellaret ipse. τ nō audiuit iosias
κραταιώθη τοῦ πολεμεῖν αὐτόν. καὶ οὐκ ἤκουσεν ἰωσίας τῶν
s̄mones pharaonis nechao de ore dei: τ venit ad bellā=
λόγων φαραὼ νεχαὼ ἐκ στόματος θεοῦ, καὶ ἦλθε τοῦ πολεμῆ
dū in cāpo mageddō. τ sagittauerūt sagittarij cōtra
σαι ἐν τῷ πεδίῳ μαγεδδών. καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ
regē iosian. τ dixit rex seruis su=
τὸν βασιλέα ἰωσίαν. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐ
is: educite me q̄m laboraui valde. τ eduxerūt eū
τοῦ, ἐξάγετέ με ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα. καὶ ἐξήγαγον αὐ=
serui eius a curru: τ imposuerunt
τὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἅρματος, καὶ ἀνεβίβασαν
eū sup currū secūdū: q̄ erat ei⁹: τ adduxerūt eū
αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ δεύτερον, ὃ ἦν αὐτοῦ, καὶ ἤγαγον αὐ
in hierusalē. τ mortu⁹ est iosias τ sepult⁹ ē cū
τὸν εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανεν ἰωσίας καὶ ἐτάφη με=
patribus suis. τ oīs iuda τ hierusalē
τὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. καὶ πᾶς ἰούδα καὶ ἱερουσαλὴμ
luxerūt sup iosian. τ lamētat⁹ est hieremias sup
ἐπένθησαν ἐπὶ ἰωσίαν. καὶ ἐθρήνησεν ἱερεμίας ἐπὶ
iosiā. τ dixerūt omnes principes τ dominatrices
ἰωσίαν. καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι
lamētationē sup iosiā vsq̄ ad hodie. τ dederunt eam
θρῆνον ἐπὶ ἰωσίαν ἕως τῆς σήμερον. καὶ ἔδωκαν αὐτὸν
in p̄ceptū in israel: τ ecce scripta est in
εἰς πρόσταγμα ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν
lamētationib⁹. et fuerūt s̄mones iosie τ spes eius τ
θρήνων. καὶ ἦσαν οἱ λόγοι ἰωσίου καὶ ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ καὶ τὰ
mie eius: sicut scriptū est in lege dn̄i. τ s̄mones
ἐλέη αὐτοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου. καὶ οἱ λόγοι
eius primi τ nouissimi nōne sunt scripti
αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ εἰσὶ γεγραμμένοι
in libro regū israel τ iuda?
ἐπὶ βιβλίου βασιλέων ἰσραὴλ καὶ ἰούδα; Ca. 36.

ET tulit popul⁹ terre ioachaz filiū iosie:
Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν ἰωάχαζ υἱὸν ἰωσίου, 4.R. 23.f.
τ vnxerūt eū: τ cōstituerūt eū in regē
καὶ ἔχρισαν αὐτόν, καὶ κατέστησαν αὐτὸν εἰς βασιλέα
pro patre suo in hierusalē. fili⁹ existēs triū τ
ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλήμ. υἱὸς ὢν τριῶν καὶ
viginti ānoꝝ ioachaz cū regnaret ipse. τ trib⁹ mēsib⁹
εἴκοσι ἐτῶν ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ τρίμηνον
regnauit in hierusalē. τ amouit eū rex
ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ μετέστησεν αὐτὸν ὁ βα
egypti vt nō regnaret ipse in hierusalē: τ impos
σιλεὺς αἰγύπτου τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπέβα
rex egypti tributū sup terrā in centū talenta argent
ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρ
τ talentū auri τ cōstituit rex egypti e
καὶ τάλαντον χρυσίου καὶ κατέστησε βασιλεὺς αἰγύπτου τὸν ἐλ
cim filiū iosie regē sup iudā τ hierusalē: τ vertit
κεὶμ υἱὸν ἰωσίου βασιλέα ἐπὶ ἰούδα καὶ ἱερουσαλήμ, καὶ μετέστρε

nomē eius ioacim: ⁊ ioachaz fratrē eius ce=
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωακείμ, καὶ τὸν ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλα
pit pharao nechao ⁊ adduxit eū in egyptū. filiꝰ exiſtēs
βε φαραὼ νεχαὼ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς αἴγυπτον. υἱὸς ὢν
viginti ⁊ quinq̧ ānoꝝ ioacim cū regnaret ipſe.
εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἰωακεὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν.
⁊ vndecim ānis regnauit in hieruſalē. ⁊ fe=
καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ἐποίη=
cit malū corā dn̄o. ⁊ aſcēdit cōtra eū nabucho
σε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν ναβουχο
donoſor rex babylonis: ⁊ ligauit eū in ere=
δονόσορ ὁ βασιλεὺς βαβυλῶνος, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλ
is cōpedibꝰ: ⁊ abduxit eū in babylonē. ⁊ par
καῖς πέδαις, καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς βαβυλῶνα. καὶ μέ
tē vaſoꝝ domꝰ dn̄i tranſtulit in babylonē: ⁊
ρος τῶν σκευῶν οἴκου κυρίου ἀπήνεγκεν εἰς βαβυλῶνα, καὶ
3 poſuit ipſa in tēplo ſuo in babylone. ⁊ reliqua
ἔθηκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν βαβυλῶνι. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
ſmonū ioacim ⁊ omnia q̄ fecit: nōne hec ſcri
λόγων ἰωακεὶμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέ
pta ſunt in libro ſermonū dieꝝ regū iſra=
γραπται ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰσρα
el ⁊ iuda: ⁊ regnauit iechonias filiꝰ eius pro eo.
ὴλ καὶ ἰούδα; καὶ ἐβασίλευσεν ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
filiꝰ octo ānoꝝ iechonias cū regnaret ipſe: ⁊
υἱὸς ὀκτὼ ἐτῶν ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ
tribꝰ mēſibꝰ ⁊ decē diebus regnauit in hieruſalem:
τρίμηνον καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ,
⁊ fecit malū corā dn̄o. ⁊ verten=
καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἐπιστρέ=
te āno: miſit rex nabucho=
φοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ναβουχο
donoſor: ⁊ adduxit eū in babylonē cū
δονόσορ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς βαβυλῶνα μετὰ τῶν
vaſis deſiderabilibꝰ domꝰ dn̄i. ⁊ regē cōſtituit
σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν οἴκου κυρίου. καὶ ἐβασίλευσεν
ſedeciā fratrē patris ſui ſup iudā ⁊
σεδεκίαν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ ἰούδαν καὶ
hieruſalē. ānoꝝ viginti vniꝰ ſedecias cū regna=
ἱερουσαλήμ. ἐτῶν εἴκοσιν ἑνὸς σεδεκίας ἐν τῷ βασι=
ret ipſe: ⁊ vndecī ānis regnauit in hieruſa=
λεύειν αὐτόν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσα
lē: ⁊ fecit malū corā dn̄o deo ſuo. ⁊
λήμ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ. καὶ
nō erubuit a facie hieremie prophete ⁊ de
οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου ἱερεμίου τοῦ προφήτου καὶ ἐκ
ore dn̄i: in eo qđ cōtra regē nabuchodono
στόματος κυρίου, ἐν τῷ τὰ πρὸς τὸν βασιλέα ναβουχοδονό
ſor p̄uaricatꝰ eſſet: q̄ adiurauit eū p deū: ⁊ indurauit
σορ ἀθετῆσαι, ἃ ὥρκισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐσκλήρυνε
ceruicē ſuā. ⁊ cōfortatꝰ eſt vt nō cōuerteret
τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ κατίσχυσεν τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι
ad dn̄m deū iſrael. ⁊ oēs inclyti iuda
πρὸς κύριον θεὸν ἰσραήλ. καὶ πάντες οἱ ἔνδοξοι ἰούδα
⁊ ſacerdotes ⁊ populus terre impleuerūt vt p̄uari
καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετῆ
carent p̄uaricationes ſm abominationes gētiū: ⁊
σαι ἀθετήματα κατὰ τὰ βδελύγματα ἐθνῶν, καὶ
polluerūt domū dn̄i q̄ in hieruſalē. et miſit
ἐμίαναν τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ἐξαπέστει
dn̄s deus patrū ſuoꝝ ad eos in ma
λε κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς ἐν χει
nu ꝓphetaꝝ: mane cōſurgēs ⁊ mittēs nun=
ρὶ τῶν προφητῶν, ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων τοὺς ἀγγέ
cios ſuos: q̄m erat parcēs populo ſuo. ⁊
λους αὐτοῦ, ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ
ſanctuario ſuo. ⁊ fuerūt ſubſannantes
τοῦ ἁγιάσματος αὐτοῦ. καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες τοὺς
nuncios eius: ⁊ paruipendentes ſermones
ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐξουδενοῦντες τοὺς λόγους

nomē eius ioachim. Ipſum vero ioachaz tulit ſecū: & adduxit in egyptum. Viginti quinq̧ annorū erat ioachim cū regnare cepiſſet: & vndecim annis regnauit in hieruſalem. Fecitq̧ malum corām domino deo ſuo. Cōtra hūc aſcēdit nabuchodonoſor rex chaldeorum: & vinctum cathenis duxit in babylonem: ad quam & vaſa domini trāſtulit: & poſuit ea in tēplo ſuo. Reliqua aūt verboru ioachim & abominationū eius q̄s opatus eſt & que inuēta ſunt in eo cōtinētur in libro regum iuda & iſrael. Regnauit aūt ioachin filiꝰ eiꝰ p eo. Octo annorū erat ioachī cū regnare cepiſſet: & tribus mēſibus ac decem diebus regnauit i hieruſalē: fecitq̧ malū in conſpectu dn̄i. Cunq̧ anni circulus volueretur: miſit nabuchodonoſor rex nūcios: q & adduxerūt eū in babylonē aſportatis ſimul p̄cioſiſſimis vaſis domꝰ dn̄i. Regē vero cōſtituit ſedechiā frēm eius ſup iudā & hieruſalē. Viginti & vniꝰ anni erat ſedechias cū regnare cepiſſet & vndecī ānis regnauit in hieruſalē. Fecitq̧ malū in oculis domini dei ſui: nec erubuit faciē hieremie ꝓphete loquētis ad ſe ex ore dn̄i. A rege quoq̧ nabuchodonoſor receſſit qui adiurauerat eum per deum: & indurauit ceruicem ſuam & cor vt nō reuerteretur ad dominum deum iſrael. Sed & vniuerſi principes ſacerdotū & ppl's p̄uaricati ſunt iniq̄ iuxta vniuerſas abomiationes gentiū: & polluerūt domū dn̄i quā ſctificauerat ſibi in hieruſalē. Mittebat aūt dominus deus patrum ſuorū ad illos per manum nūciorū ſuorū de nocte cōſurgēs & q̄tidie cōmonens: eo q̧ p̄ceret ppl'o & hītaculo ſuo. At illi ſubſannabāt nūcios dei: & p̄uipendebāt ſmones

אֶת שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת יוֹאָחָז אָחִיו
לָקַח נְכוֹ וַיְבִיאֵהוּ מִצְרָיְמָה׃ בֶּן — בוא
עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים
בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָםִ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה — עשה רוע
אֱלֹהָיו׃ עָלָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ
בָּבֶל וַיַּאַסְרֵהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם לְהֹלִיכוֹ — אסר ילך
בָּבֶלָה׃ וּמִכְּלֵי בֵּית יְהוָה הֵבִיא — כלה בוא
נְבוּכַדְנֶאצַּר לְבָבֶל וַיִּתְּנֵם בְּהֵיכָלוֹ — נתן היכל
בְּבָבֶל׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים וְתֹעֲבֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַנִּמְצָא עָלָיו הִנָּם — מצא הנה
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל — כתב
וִיהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
בֶּן שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ — שמן שנה
וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַעֲשֶׂרֶת יָמִים — יום
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי — עשה רוע
יְהוָה׃ וְלִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ — שוב
נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיְבִאֵהוּ בָבֶלָה עִם — בוא
כְּלֵי חֶמְדַּת בֵּית יְהוָה וַיַּמְלֵךְ אֶת
צִדְקִיָּהוּ אָחִיו עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ׃
בֶּן עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ
בְמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָםִ׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהָיו לֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יִרְמְיָהוּ — כנע פנה
הַנָּבִיא מִפִּי יְהוָה׃ וְגַם בַּמֶּלֶךְ — נבא פה
נְבוּכַדְנֶאצַּר מָרָד אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוֹ — שבע
בֵּאלֹהִים וַיֶּקֶשׁ אֶת עָרְפּוֹ וַיְאַמֵּץ — קשה אמץ
אֶת לְבָבוֹ מִשּׁוּב אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ גַּם כָּל שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהָעָם — שור
הִרְבּוּ לִמְעוֹל מַעַל כְּכֹל תֹּעֲבוֹת — רבה מעל
הַגּוֹיִם וַיְטַמְּאוּ אֶת בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר — טמא
הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלָםִ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה — קדש שלח
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם עֲלֵיהֶם בְּיַד
מַלְאָכָיו הַשְׁכֵּם וְשָׁלוֹחַ כִּי חָמַל — לאך שכם
עַל עַמּוֹ וְעַל מְעוֹנוֹ׃ וַיִּהְיוּ מַלְעִבִים — עון היה
בְּמַלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים וּבוֹזִים דְּבָרָיו — לעב בזה

ומתעתעים בנביאיו עד עלות — תעע נבא
חמת יהוה בעמו עד לאין מרפא ׃ — עלה יחם
ויעל עליהם את מלך כשדים ויהרג — רפא עלה הרג
בחוריהם בחרב בבית מקדשם — בחר קדש
ולא חמל על בחור ובתולה זקן — בתל
וישש הכל נתן בידו ׃ וכל כלי בית — כלה
האלהים הגדלים והקטנים ואצרות
בית יהוה ואצרות המלך ושריו — שור
הכל הביא בבל ׃ וישרפו את בית — בוא שרף
האלהים וינתצו את חומת — נתץ חמה
ירושלם וכל ארמנותיה שרפו
באש וכל כלי מחמדיה להשחית ׃ — חמד שחת
ויגל השארית מן החרב אל בבל — גלה
ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך — היה
מלכות פרס ׃ למלאות דבר יהוה
בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את — פה רצה
שבתותיה כל ימי השמה שבתה — שמם
למלאות שבעים שנה ׃ ובשנת
אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר — כלה
יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את — עור
רוח כורש מלך פרס ויעבר קול — עבר
בכל מלכותו וגם במכתב לאמר ׃ כה — כתב
אמר כורש מלך פרס כל ממלכות — מלך
הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים
והוא פקד עלי לבנות לו בית — בנה
בירושלם אשר ביהודה מי בכם
מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל ׃ — עלה

eius: illudebant prophetis: donec ascenderet furor dñi in populū ei9: & esset nulla curatio. Adduxit eī sup eos regē chaldeorū & interfecit iuuenes eorū gladio in domo sanctuarii. Non est misert9 adolescētis & virginis & senis nec decrepiti quidē: sed oēs tradidit in manibus eius. vniuersaq3 vasa domus dei tā maiora q3 minora. & thesauros tēpli & regis & principum transtulit in babylonē. Incēderūt hostes domū dei: destruxeruntq3 murum hierusalem. Vniuersas turrres combusserunt. & quicquid preciosum fuerat demoliti sunt. Si quis euaserat gladiū ductus in babylonem seruiuit regi & filiis eius donec imperaret rex persarū: & compleretur sermo domini ex ore hieremie: & celebraret terra sabbata sua. Cūctis enī dieb9 desolationis egit sabbatū vsq3 dū cōplerentur septuagīta anni. Anno aūt primo cyri regis psarū ad explendū sermonē dñi quē locut9 fuerat p os hieremie suscitauit dñs spiritum cyri regis persarꝝ qui iussit pdicari in vniuerso regno suo ēt p scripturā dicēs. Hec dicit cyrus rex psarū. Omnia regna terre dedit mihi dominus deus celi: et ipse precepit mihi vt edificarem ei domum in hierusalem que est in iudea. Quis ex vobis est in oī pplo ei9. Sit dñs de9 su9 cū eo: & ascēdat.

Explicit liber. Dabreiamī siue Paralipomenō scđs.

eius: ꝛ illudentes in prophetis eius: vsq3quo ascēdit
αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ, ἕως ἀνέβη ὁ
furor dñi in populū suū: vsq3quo nō fuit curatio. ꝛ adduxit cō
θυμὸς κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἕως οὐκ ἦν ἴαμα. καὶ ἤγαγεν ἐπ'
tra eos regē chaldeoꝝ: ꝛ interfecit iuuenes
αὐτοὺς βασιλέα χαλδαίων, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς νεανίσκους
eoꝝ in gladio in domo sanctuarij sui. ꝛ nō peper
αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐφεί
cit adolescētib9: ꝛ virginū eoꝝ nō miser
σατο τῶν νεανίσκων, καὶ τὰς παρθένους αὐτῶν οὐκ ἠλέη
t9 est: ꝛ seniores eoꝝ abduxit: om-
σεν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀπήγαγεν, τὰ πάν-
nia tradidit in manib9 eius: ꝛ omnia vasa dom9
τα παρέδωκεν ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου
dñi magna ꝛ parua: ꝛ thesauros dom9 domi
κυρίου τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρά, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρί
ni: ꝛ oēs thesauros regis: ꝛ prin
ου, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν με
cipū omnia intulit in babylonē. ꝛ incēdit
γιστάνων πάντα εἰσήνεγκεν εἰς βαβυλῶνα. καὶ ἐνέπρησε τὸν
domū dñi: ꝛ destruxit murū hierusalē: ꝛ
οἶκον κυρίου, καὶ κατέσκαψεν τὸ τεῖχος ἱερουσαλήμ, καὶ
turres eius incēdit in igne: ꝛ omne vas pulchrū
τὰς βάρεις αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρί, καὶ πᾶν σκεῦος ὡραῖον
in interitū: ꝛ trāstulit reliquos in ba-
εἰς ἀφανισμόν, καὶ ἀπῴκισε τοὺς καταλοίπους εἰς βα-
bylonē. ꝛ fuerūt ei ꝛ filijs eius in seruos vsq3 ad
βυλῶνα. καὶ ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως
regnū medoꝝ: vt cōpleretur sermo dñi p os
βασιλείας μήδων, τοῦ πληρωθῆναι λόγον κυρίου διὰ στόμα-
hieremie: vsq3quo susciperet terra sabbata
τος ἱερεμίου, ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάββατα
sua vt ageret sabbata: cūctis diebus desolationis sue — Hiere. 25.c. 29.c.
αὐτῆς σαββατίσαι, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐ
egit sabbata in cōplementū ānoꝝ septuaginta.
τῆς ἐσαββάτισεν εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν ἑβδομήκοντα.
āno primo cyri regis psaꝝ: postq3 impletū
ἔτους πρώτου κύρου βασιλέως περσῶν, μετὰ τὸ πληρω
est verbū dñi p os hieremie: suscitauit dñs spiri-
θῆναι ῥῆμα κυρίου διὰ στόματος ἱερεμίου, ἐξήγειρε κύριος τὸ πνεῦ
tū cyri regis persaꝝ: ꝛ iussit pdicare in
μα κύρου βασιλέως περσῶν, καὶ παρήγγειλε κηρύξαι ἐν
omni regno suo in smonib9 scriptura dicēs: hec di-
πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν λόγοις γραφῆ λέγων, τάδε λέ-
cit cyrus rex persaꝝ oibus regnis — 1. Esd. a.
γει κῦρος βασιλεὺς περσῶν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς
terre. dedit mihi dñs deus celi: ꝛ ipse prece-
γῆς. ἔδωκέ μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐνετείλα
pit mihi: vt edificarē ei domū in hierusalē q̄ in iu-
τό μοι, οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ ἰου
dea. quis ex vobis ex omni populo suo: dñs
δαίᾳ. τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, κύριος
deus eius erit cum eo: ascendat.
ὁ θεὸς αὐτοῦ ἔσαι μετ' αὐτοῦ, ἀναβήτω.

Finis paralipomenon.
Τέλος παραλειπομένων.

Incipit oratio manasses regis iuda: que neq3 in hebreo neq3 in greco habetur.

Domine deus oīpotēs patrū nostrorū abraā isaac & iacob: & semini eorū: qui fecisti celū & terrā cū omni ornatu eorū: qui signasti mare verbo pcepti tui: q cōclusisti abyssum: et signasti terribili & laudabili noī tuo quē oēs pauēt & tremunt a vultu virtutis tue: & insustētabilis ira sup pctōres cōminationis tue: īmensa vero & inuestigabilis mīa pmissionis tue: qm̄ tu es dñs altissimus sup oēm terrā lōga nimis & multū misericors & penitēs sup malicia hoīm. Tu aūt dñe sm bonitatē tuā pmisisti penitentiā remissionis peccatorū. & tu deus iustorū nō posuisti penitentiā iustis: abraā isaac & iacob his qui tibi nō peccauerūt: qm̄ peccaui sup numerū arene maris: multiplicate sunt iniqtates mee: incuruat9 sum multo vinculo ferri. & nō est respiratio mihi. qa excitaui iracūdiā tuā: & malū corā te feci statuēs abominationes: & multiplicās offensiones. Et nūc flecto genua cordis mei: pcans ad te bonitatē dñe. Peccaui dñe: peccaui: & iniqtatē meā agnosco. Peto rogās te dñe remitte mihi: remitte mihi: ne simul pdas me cum iniquitatib9 meis neq3 in eternū reserues mala mihi: quia indignū saluabis me sm magnā misericordiā tuam. & laudabo te semp oībus diebus vite mee: quoniā te laudat oīs virtus celorum: & tibi est gloria in secula seculorum. Amen.

Explicit oratio manasses regis iuda.

Registrum huius voluminis.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z. aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq rr ss tt vv.

Omnes sunt terni preter. vv. qui est duernus.

Iofue.

Ca.1.c.ταταχεῖν pro καταχεῖν. ca.1.d.ὤπερ ꝑ ὥσπερ.ca.2.ὅσα ἐποίησατε ꝑ ὅσα ἐποιήσατε.& ἐξολοθρεύσατε ꝑ ἐξωλοθρεύσατε.ca.6.a.πέλεως ꝑ πόλεως.ca.7.d.ὑοὺς ꝑ υἱοὺς.ca.10.a.ἐξολωθρεύσει pro ἐξωλόθρευσεν.ca.11.d.ἐξωλοθρευθῶσι ꝑ ἐξολοθρευθῶσι.ca.12.a.ἀερμὼν pro ἀερμὼν.& ἀνοχολὰς ꝑ ἀναχολὰς.ca.14.a.φωλῆς pro φυλῆς.ca.14.c.διέθρεψεν ꝑ διέτρεψεν.ca.16.f. γαμμάτων ꝑ γραμμάτων.ca.17.a.γαλαὰγ pro γαλαὰδ.ca.17.b.τερέμινθος ꝑ τερέβινθος.ca.18.c.βαρρᾶ ꝑ βορρᾶ.ca.20.b.ἱρεὺς ꝑ ἱερεὺς.ca.21.a. μωησῆ pro μωυσῆ.ca.22.a.φυλλάξασθε ꝑ φυλάξασθε.ca.22.g.ὑιὺς ꝑ υἱοὺς. ca.24.f.νόμον pro νόμου.

Iudices.

Ca.2.b.ἄτοὺς ꝑ αὐτοὺς.ca.3.c.κρυφίος ꝑ κρύφιος.ca.3.d.κερατηνη ꝑ κερατίνι.ca.4.c.ἠρέτισε ꝑ ᾑρέτισε.ca.5.d.ταλαιπόρως pro ταλαιπώρως.ca.6.d. ἱεροβοὰλ pro ἱεροβαὰλ.ca.8.c.τραχίλοις ꝑ τραχήλοις.ca.9.d. κατιχύσαντες pro κατισχύσαντες.ca.16.a.ὄμω ꝑ ὤμω.ca.16.b.σιππύου pro σιπείου.ca.18.f. χυψὴν ꝑ ψυχὴν.ca.19.d.ὁδιπόρον ꝑ ὁδοιπόρον. ca.19.g. ἐμέλησεν pro ἐμέλισεν.ca.20.a.ἐμέλησα ꝑ ἐμέλισα.& ἐξαπάστειλα pro ἐξαπέστειλα.

Ruth.

Ca.4.b.ἡμήρα ꝑ ἡμέρα.ca.4.c.μωαβίτην pro μωαβίτιν.& τιῦ ꝑ τοῦ.

Regū primus.

Ca.8.ἄδρας pro ἄνδρας.ca.4.c.βωῆς ꝑ βοῆς.ca.6.c. κυλάδι pro κοιλάδι.ca.8.b.διαμαρτήρη ꝑ διαμαρτύρη.ca.10.a.ἀλλοιθίους pro ἀλλοφύλους.ca.11.b.ἐφείλατο ꝑ ἐφύλατο.& ἀρεῖτε pro ἐρεῖτε.ca.12.c.ἡμεῖς ꝑ ὑμεῖς.ca.13.d. παρεμβεβλήκησαν ꝑ παρεμβεβλήκεισαν.ca.14.a.ἀκροτήριον ꝑ ἀκρωτήριον quater. ca.15.b.ἀδρῶν pro ἀνδρῶν.ca.17.a.κιημίδες ꝑ κνημίδες.ca.17.b.προτότοκος pro πρωτότοκος.ca.17.c.ἀπερίτμηκος ꝑ ἀπερίτμητος.ca.17.g.ἐκκλίνοντος ꝑ ἐκκλίνοντες.ca.18.b.χαρμοσήνη ꝑ χαρμοσύνη.ca.18.c.ἡμέρας pro ἡμέραν.ca.18.d.ἀηγάτηρ ꝑ θυγάτηρ. ca.19.c.σώσεις pro σώσης.ca.20.f.αἰχύνη ꝑ αἰσχύνη.ca.20.g.παιδάριον pro παιδάριον.ca.25.g.σεαυτῶ ꝑ σε αὐτῶ.ca.28.a.γνώσει pro γνώση.& ἐνγασριμύθους ꝑ ἐγγαστριμύθους.ca.29.c.ἐρηνην ꝑ εἰρήνην. ca.30.b. ὑὺν pro υἱόν. ca.31.b. ἐμπέξωσι pro ἐμπαίξωσι.

Regū fecundus.

Ca.2.d.δουὶδ pro δαυὶδ.ca.3.g. παίδαις pro πέδαις. & κατεσάλθος ꝑ καθεστάλθος.ca.4.c.ἀδελφοῦ pro ἀδελφῶ.ca.4.d.ἐκολάβωσαν pro ἐκολόβωσαν.ca.8.c.μεγαλοσύνη pro μεγαλωσύνη.bis.ca.11. b. ἀπήγειλαν pro ἀπήγγειλαν.ca.12.a.κὰιν ꝑ καὶ.ca.13.g.κλαθμὸν ꝑ κλαυθμὸν.ca.15.c.ἀτοῦ ꝑ αὐτοῦ.ca.17.c.χειμάρουν ꝑ χειμάρρουν.& συμβεβούλυκα ꝑ συμβεβούλευκα.ca.19.b. ὠμομόκασιν ꝑ ὀμωμόκασιν.ca.19.g.διεβήβασαν pro διεβίβασαν.ca.20.f.ἔπεν ꝑ εἶπεν.ca.22.b.ἀπολείας ꝑ ἀπωλείας.ca.24.b.λέγων ꝑ λέγειν.ca.24.d.δορεὰν pro δωρεάν.

Regū tertius.

Da.2.a.ἐνετείλατω pro ἐνετείλατο.ca.2.b.τεσαράκοντα pro τεσσαράκοντα.ca.4.d.ἔρχυροι pro ἄχυρον.ca.6.b. πηλῶν pro πυλῶν.ca.6.c. κυπαρισσίνων pro κυπαρισσίνων.ca.7.c.διδυκτυωμένοι pro δεδικτυωμένοι. ca.7.g.θυσαυρούς pro θησαυρούς.Ca.8.b.σκήπλω pro σκήπτρω.ca.8.b.ὠκοδόμησα pro ᾠκοδόμησα.ca.9.d.προσήνεγγεν pro προσήνεγκεν. ca.10.a. πολὺν ꝑ πολύ.ca.10.b.ἐλελύθη pro ἐληλύθη.ca.12.c.ἐπεσάξατο pro ἐπεσάξατο.ca.14.b.ἄρρασος pro ἄρρωστος.ca.14.e.ἴσοσι pro εἴκοσι.ca.15.c. ἐνέπρυσεν ꝑ ἐνέπρησεν.ca.16.a.τεθκηκότα pro τεθνηκότα.ca.16.c.ὄκον pro οἶκον.ca.16.d. εἰσπορεῦσαι pro εἰσπορεύεσθαι.& παρευθῆναι pro πορευθῆναι.ca.16.g. πορευθῆσαι pro πορευθῆναι.& εἴσοσι pro εἴκοσι.ca.18.g.συνέσφυγξε ꝑ συνέσφιγξε.ca.20.d.ἀπόστειον ꝑ ἀπόστησον.ca.21.a.ἰσραηλίτης pro ἰζραηλίτης. ca.21.f.ἰσραὴλ ꝑ ἰσραὴλ.ca.22.a.εἴδατε ꝑ οἴδατε.ca.22.f.ὑφυλῶν ꝑ ὑψηλῶν.

Regū quartus.

Ca.1.c.πεντηκόταρχος pro πεντηκόνταρχος.ca.2.a.καὶ pro καὶ. ca.3.a. μητὴρ pro μήτηρ.ca.3 c.ὄρθρισαν pro ὤρθρισαν.ca.5.c.ἀτοῦ pro αὐτοῦ. ca.5.g.κύπους pro κήπους.ca.7.d.ἐφόδοι pro ἐφόδον.ca.8.b.υἰὸν pro υἱόν.ca.8.g ὑοῦ pro υἱοῦ.ca.9.c.ἰατρευθῆαι pro ἰατρευθῆναι.ca.10.f.ὗς pro ὅς. & κῆς ꝑ κῆς.ca.13 c.οἰχὶ pro οὐχὶ.ca.14.d.υἱίος pro υἱός.ca.14.e.ἀμεσίας ꝑ ἀμεσσίου.ca.17.c.ἐφυγαξε pro ἐφύλαξε.ca.17.f.ὑφυλῶ pro ὑψηλῶ. ca.17.g.δικαιώκατα pro δικαιώματα.ca.18.f. παραδωθῆ pro παραδοθῆ.ca.18.g.ἐρύσατο pro ἐρρύσατο.ca.19.c. παραδωθῆ pro παραδοθῆ.ca.19.e. συνεχῆς ꝑ

Iofue.

Cap.1.c.in margine. וָכַר pro זָכַר

Cap.4.c. עַבְרוּ pro עָבְרוּ

Cap.7.d. הָאֹהֶל pro הַאֹהֶל

Cap.9.c. יֹשְׁבִים pro יֹשְׁ ִים

Cap.12.b. הַגְּשׁוּרִי pro הַגְשׁוּרִי

Cap.16.a. יוֹסֵף pro יוֹסֵף

Ca.19.b.in margine. שְׂמֹל pro שְׁמֹל

Cap.23. b. לִשְׁמֹר pro לְשְׁמֹר

Et in codē.b.in marginie, שְׁמֹל pro שְׁמַל

Cap.24.c. וָאֶשְׁלַח pro וָאֶשְׁלַח

Iudi.

Cap.1.a. וַיִּתֵּן pro וַיִּתֵּן

Et in eodem.b. אֹתָה pro אַתָּה

Cap.2.d. יְהוָה pro יְהוָה

Cap.9. כְּרֹאשׁ pro בְּרֹאשׁ

Et in eodem. אֶת pro אֵת

Et in eodem. אִישׁ pro אִישׁ

Et in eodem.d. כְּתוֹךְ pro בְּתוֹךְ

Ca.11.e. הַחִיא pro הַהִיא

Cap.15.b. וַיַּעֲלוּ pro וַיַּעַלוּ

Et in eodem.d. הַקּוֹרֵא pro הַקֹּרֵא

Cap.16.c. דְּלִילָה pro דְּלִילָה

Cap.18.b. שֵׁשׁ pro שֵׁשׁ

Et in eodē.f.in margine. עָשָׂה pro עָשָׂה

Cap.20.b. יִשְׂרָאֵל pro יִשְׂרָאֵל

Ruth.

Cap.4.a. וְהִנֵּה pro וְהִנֵּה

Primo regum.

Cap.6.d. אֲלֵיכֶם pro אֲלֵיכֶם

Cap.8.c. שְׂדוֹתֵיכֶם pro שְׂדוֹתֵיכֶם

Cap.9.b. הָעִיר pro הָעִיר

Cap.15.b.in margine. יַעַר pro יַעַד

Cap.14.a. נֹשֵׂא pro נוֹשֵׂא

Et in eodem.g. יִשְׂרָאֵל pro יִשְׂרָאֵל

Cap.16.d. לְיִשַׁי pro לְיִשַׁי

Cap.15.a. וְשָׂרִין pro וְשָׁרִין

Cap.17.e. וַיִּבְזֵהוּ pro וַיִּבְזֵהוּ

Cap.18.b. הַמְשַׂחֲקוֹת pro הַמְשַׂחֲקוֹת

Cap.20.d. וַיִּפְשַׁט pro וַיִּפְשַׁט

Cap.25.e. אֲמָתֶךָ pro אֲמָתֶךָ

Cap.26.b. תַּשְׁחִיתֵהוּ pro תַּשְׁחִיתֵהוּ

Secundo regum.

Cap.30.e.in margine. עָשָׂה pro עָשָׂה

Cap.18.g. יוֹאָב pro יוֹאָב

Cap.19.c. וְלַעֲשׂוֹת pro וְלַעֲשׂוֹת

Cap.21.b. שְׂעֹרִים pro שְׂעֹרִים

Cap.22.a. מִשְׂגַּבִּי pro מִשְׂגַּבִּי

Et in eodem.c. וְנִחֲתָה pro וְנִחֲתָה

Cap.24.d. אֶלְיַחְבָּא pro אֶלְיַחְבָּא

Tertio regum.

Cap.18.d. תִּשְׁמַע pro תִּשְׁמַע

Cap.9.c.in margine. שָׂרַף pro שָׂרַף

Cap.10.b. וַיִּשְׂמַח pro וַיִּשְׂמַח

Cap.11.d. מְאֹד pro מְאֹד

Et in eodem.d. וְהִנֵּה pro וְהִנֵּה

Cap.12.c. הִכְבִּיד pro הִכְבִּיד

Cap.18.b.in margine. נָגַד pro נָגַד

Quarto regum.

Cap.9.b. יִשְׂרָאֵל pro יִשְׂרָאֵל

Cap.10.b.in margine. בוֹא pro בוֹא

Cap.14.b. מֶלַח pro מֶלַח

Et in eodem.b שָׁלַח pro שָׁלַח

Cap.15.b.in margine. עָשָׂה pro עָשָׂה

Et in eodem.e. אִם pro אִם

Cap.16.a. הַיָּשָׁר pro הַיָּשָׁר

Cap.19.c. חִזְקִיָּהוּ pro חִזְקִיָּהוּ

Et in eodem.c. עָשִׂיתָ pro עָשִׂיתָ

Et in eodẽ.d.in margine. שָׁלַח pro שָׁלַח

Cap.21.a. אֲשֵׁמִים pro אֲשֵׁמִים

Cap.23.c.in margine. סָרִם pro סָרִם

Primo paralipomenon.

Cap.1.d. אָהֳלִיבָמָה pro אָהֳלִיבָמָה

Cap.2.a בִּתּוֹ pro בִּתּוֹ

Cap.5.a. בְּנוֹ pro בְּנוֹ

συνοχῆς.ca.19.g.θυρεῷ pro θυρεὸς.ca.20.a.κλαθμῶ pro κλαυθμῶ.Ca.20.c. ἐ pro ἐν.ca.20.d.διακαιοσύνη pro δικαιοσύνη.ca.22.c. προφήτην pro προφῆτιν.ca.23.d.κινησάτο pro κινησάτω. Paralipomenõ prim9.

Capi.1.a.ἐξῆλθεν pro ἐξῆλθον.ca.2.d.σαρὲδ pro σαλὲδ.ca.4.g.τατοικούντων pro κατοικούντων. ca.5.a.ἐδώθη pro ἐδόθη. ca.5.c. παρεδώθησαν pro παρεδόθησαν.& ἐπεποίθησαν pro ἐπεποίθεισαν.ca.6.f.καταλελειμμένοις pro καταλελειμμένοις.ca.9.e.λειτρουργείας pro λειτουργείας.ca.10.a.ἐπομέλησαν pro ἐπολέμησαν.ca.10.b.ἐπροπώθη pro ἐτροπώθη.ca.10.c. σκηλεῦσαι pro σκυλεῦσαι.ca.11.g. ἄιρων pro ἀίρων.ca.12.a. δαιὶδ pro δαυίδ. ca.12.c.βονθῆσαι pro βοηθῆσαι.ca.12.d.ϛρατειᾶ p ϛρατιᾶ.bis.ca.12.g. εὐφρωσύνη pro εὐφροσύνη.ca.16.d.κυβωτοῦ pro κιβωτοῦ. ca.18.b. δαμσκὸν pro δαμασκόν.ca.19.c.ἀυτιπρόσωποι pro ἀντιπρόσωποι.ca.21.b.λοιμοῦ pro λιμοῦ.ca.21.c.ἱϛὼς pro ἑϛώς.& ἀπόλειαν pro ἀπώλειαν. & κρυβόμοι pro κρυβόμενοι.ca.22.d.ἀτοῦ pro αὐτοῦ.ca.28.d.πλωνθῆς pro πληθῆς. ca. 29.e. εὐοδώθη pro εὐωδόθη. Paralipomenõ secũdus.

Capi.2.b.ἀλῆ pro ἀλλῆ.ca.6.c.ἀλῆ pro ἀλλῆ.ca.13.c.ἐγκαταλείψατε p ἐγκατελείψατε.ca.16.c.ὀργίσθη pro ὠργίσθη. ca.15.d. παραδωθήσεται pro παραδοθήσεται.ca.18.g.ἐτροπίθη pro ἐτροπώθη. ca.20.a. ἱρουσαλὴμ pro ἱερουσαλήμ.ca.20.c.πλωνθῆτε pro πληθῆτε.ca.20.e.ἐτροπόθησαν p ἐτροπώθησαν.ca.21.c.τινὺς pro τούς. ca. 25.e. ἐγκαταλείπατε pro ἐγκατελείπατε.ca.31.d.εὐοδώθη pro εὐωδώθη.ca.32.d. ποιήτω pro ποιείτω.ca.32.g. εὐοδώθη pro εὐωδώθη. ca.34.b.ἀπεδώθη pro ἀπεδόθη.

Errores translationis latine interlinearis.

Iosue.

Capi.1.a.rubustus pro robustus.ca.2.a.tolles pro tollẽs. & absondidit pro abscondidit.ca.2.b.nr̃ pro vr̃.ca.2.c. pmitetis pro pmittetis. ca.4.b.portabnnt pro portabũt.ca.6.b.secras pro sacras. ca.7.a. fugierũt pro fugerũt. & sexr pro sex.ca.7.b. posurũt pro posuerũt. ca. 7.d.archo pro achor.ca.8.f.inhabitabile pro inhabitabilem. ca.10.a. mitropolũ pro metropolũ.ca.10. c.feuerũt pro fuerũt.& absonderũt pro absconderũt.ca.11.c.qcq pro quicq.ca.12.a.torrentis pro torrẽtem.ca.13.d.iardanẽ pro iordanẽ.ca.15.b.que pro qui.ca.15.d. asino pro asina. & que pro qui.ca.17.c.eorũ pro earũ.& habitate pro habitare.ca.18.c.quod pro qui.ca.22.c.filiii pro filii.& fililis pro filiis.ca. 24.c.nr̃a pro vr̃a.ca.24.f.legẽ pro legis. Iudices.

Capi.2.a.postq pro postq. ca.2. b. sẽptentrione pro septentrione. ca.3.b.filus pro filius.ca.3.c.ocludit pro occludit. ca.4.d. espirauit p expirauit.ca.5.d.abscisa pro absissa.ca.6.b.quẽ pro quod.ca.7.b.meum pro mecũ. & interfeceerũt pro interfecerũt. ca.8.a. tuã pro meã. & filũ pro filiũ.ca. 9.c.imponeret pro imponerent. & auferrã pro auferã.ca. 9.d.qulib3 pro quilibet.ca.12.a.filios pro filios.ca.15.a.nõ ecce pro nõne.ca.15.b.que pro qui.ca.16.c.fila pro filũ.ca.16.g.accepeunt pro acceperũt.ca.18.c.tarra pro terrã. & illuderũt pro illuserunt. ca.20.b.centũ pro excentũ.ca.20.g.ingnẽ pro ignẽ.ca.21.b.faciam9 pro faciemus.ca.21.d.eorũ pro earũ bis. Ruth.

Ca.2.b.hi pro hic.ca.4.a.tollit pro tolit.ca.4.d. consulentẽ pro conuertentem. Regum primus.

Capi.1.a.sacrificadũ pro sacrificandũ. ca.2.b. sucerdotis pro sacerdotis. ca.3.a.extingeretur pro extingueretur.ca.3.b.gr pro.qr. ca. 9.b. pp pro p. ca. 9.d.ea pro eo.& eã pro eũ.ca.10.b. insuluit pro insiluit. ca.10.d.obmutenscens pro obmutescens.ca.12.c.nos pro vos.ca.12.d porpter pro propter. ca.13.d.sdersertũ pro desertũ.ca.14.b. quã pro qua.& coniuguntur pro coniũguntur.ca.14.c. requirerũt pro requisierũt.& fugierũt pro fugerunt.ca.14.d.qui pro quod.ca.14.e.deest et. & dirapiamus pro diripiamus. ca.14.f.eeos pro eos. ca.15.a. lanctantem pro lactantem.ca.15.d.sacrificetur pro sacrificentur. ca.15.f. reuersus est pro conuertit.ca.16.b.ouile pro ouili. bis.ca.16.d.factũ ẽ pro factus est.ca.17.a.stabat pro stabãt. ca.17.b.seuietis. p seruietis. ca.17.d.leõ pro leo.ca.17.c.egrediens pro egredientẽ.ca.18.a. egridiebatur pro egrediebatur.ca.18.c.reguũ pro regnũ.ca.18.c.maulahtite pro maulathite.ca.19.c.simulatra pro simulachra. ca.19.d. abit pro abiit.ca.20.a.dixit pro dicit.ca.20.d.licebat pro licebit. & puro

pro puero.& ſic ꝓ hic.ca.20.f. deeſt quib9.ca.20.g.a. ꝓ ab.ca.21.c. hũc pro eum.ca.21.c.mille ꝓ milibus.ca.22.a.neciſſitate ꝓ neceſſitate. & ꝓfectuus ꝓ profectus.& qui ꝓ que.ca.22.b. accerſendum ꝓ accerſiendũ. & in ꝓ ad. ca.23.a.cũſuluit ꝓ conſuluit.ca.23.b.ſual ꝓ ſaul. ca.23.d. hui9 ꝓ hac.ca.24.a.ingaddi ꝓ engaddi. ter.ca.25.a.deeſt.et.ca.25.e. fumule ꝓ famule.ca.25.g.deeſt.te.ca.28.a.philiſtiiim ꝓ philiſtiim. ca.30.e. vniutrſos ꝓ vniuerſos.ca.30.f.quod ꝓ qui.

Regũ ſecundus.

Ca.1.b.vidi.ꝓ.ſciebam.ca.1.d.mih ꝓ mihi.ca.3.c.tui ꝓ mei.ca.3.f.tenes ꝓ tenens.ca.4.b.meridiei ꝓ meridie.ca.4.d.fratris ꝓ fratri.ca.5.a.duobus ꝓ tribus.ca.7.d.dices ꝓ dicẽs.ca.7.c.longiquum ꝓ longinquum.& quibus ꝓ que.ca.11.a.vria ꝓ vrie.ca.11.c.fortem ꝓ forte.ca.11.d.ſit ꝓ ſic. ca.12.a.ſua ꝓ ſuo.ca.13.e.ſuo ꝓ tuo.ca.14.a.quiſi ꝓ quaſi.ca.14.c. inbebo ꝓ iubebo.ca.14.f.pulcha ꝓ pulchra.ca.16.c.lades ꝓ lapides.ca.17.a. ſup irruam ꝓ irruam ſup.ca.17.c.dereliquatur ꝓ derelinquatur.ca.18.b factum eſt ꝓ facta eſt.ca.18.c.mile ꝓ mille.ca.20.e. velle ꝓ vallo.ca.21. b. eos ꝓ eis.ca.22.c.corroberas ꝓ corroborãs. ca.22.d.cõſurgãt ꝓ cõſurgẽt.ca.23.a.ingne ꝓ igne. & octigẽtos ꝓ octingẽtos.

Regũ tertius.

Ca.2.c.rgnum ꝓ regnum.ca 2.f.tranſieris ꝓ tranſibis.ca.3.a.ſõmniis ꝓ ſomniis.ca.4.a.deeſt.et.ca.4.c.egyti ꝓ egypti.ca.6.b.confudebat ꝓ confundebat.& altitudo ꝓ altitudinem.& intriſecus ꝓ intrinſecus.bis.ca.6. c.extendit ꝓ extendebant.ca.7.a.porticum ꝓ porticus.& colummne ꝓ columne.ca.7.b.hunc ꝓ hanc.ca.7.e. intriſecus ꝓ intrinſecus.ca.7.f. capitalla ꝓ capitella.ca.7.g.oſtium ꝓ oſtiorum. ca.8.d. longiqua ꝓ longinqua.ca.8.e.miſſeris ꝓ miſeris.ca.9.c.emiſiones ꝓ emiſſiones.ca.10 a.loquutus ꝓ loquuta.ca.10.b.abq; ꝓ abſq;.ca.10.d.ſicomoros ꝓ ſycomoros.ca.11.a.hos ꝓ eos.ca.11.c.tuũ ꝓ meum.ca 11.d.phalaon ꝓ pharao ca.15.g.totum ꝓ totam.ca.16.d.ſupereſt qui.ca.15.e.ſup ꝓ ſup.ca.16.g. nouiſimo ꝓ nouiſſimo.ca.17.b.pugillum ꝓ pugillus.ca.18.d. boſt pro poſt.ca.18.e.altere ꝓ altare.ca.21.e.poſſedeſti ꝓ poſſediſti.ca.22.d.egredi ꝓ egredere.ca.22.e.circũdauerũt ꝓ circũdederũt.

Regũ quartus.

Ca.1.b.pillicea pro pellicea.ca.3.a.ammouit pro amouit.ca.3.b. dominũ pro dominus.ca.3.d.vniuerſam pro vniuerſum.ca.3.c.percutite pro pcutietis.ca.3.d.lapidem pro lapis.ca.4.a.feciem pro faciam. ca.4.b. effundebat pro infundebat. ca.4.f. holera pro olera. & deliquerunt pro dereliquerunt.ca.5.a. ſuam pro eius.ca.8.c. intriſecus pro intrinſecus. ca.8.e.duo pro duorum.ca.10.f.tuo pro meo.ca.17.b.que pro quas.ca. 17.c.ea pro eas.ca.17.e.declarbit pro declarabit.ca.17.f. quem pro quã ca.18.g.ezechie pro ezechiam.& liberauit pro liberabit.ca.19.d.quam pro quem.ca.19.f.fecit pro faciet.ca.21.b.dedit pro dedi.ca.21.b. quem pro quam.ca.23.b.quo pro qua.ca.24.a.auferet pro auferret.ca.24.d ãnnorum pro annorum.ca.25.d.bobylonem pro babylonem.

Paralipomenon primus.

Ca.1.d.fluminis pro flumine. ca.1. d. phua pro phau.ca.3.b. ex pro ſex. ca.4.b.cenz pro cenez. ca.4.d. ſemi pro ſemei.ca.5.a.eius pro eorum ca.5.b.hierobam pro hieroboam.ca.5.d.potente pro potentes.ca.6.b. filus pro filius.ca.6.c.cõſtiuit pro conſtituit.ca.9.e. ebdomadas pro hebdomadas. ca.9.f.hiaruſalem pro hieruſalem. ca.10.a. vulnaratus pro vulneratus.ca.11.g.fratrer pro frater.ca.12.g.vnam pro vuam. ca.14.d terremoti pro terremotus.ca.16.b. inferrent pro inferret. ca.17.a. dauit pro dauid.ca.17.b.que pro quibus.ca.18.a.diſoluit pro diſſoluit.ca. 19.b.edduxit pro eduxit.ca.21.b.corrrupit pro corrupit. ca.21.c.abſcõdentes pro abſconditi.ca.21.d.altarere pro altare.& eo pro ea.ca. 22.a. proſelitas pro proſelytos. & comiſſuras pro commiſſuras. ca.22.c. fili pro filii.ca.23.c.vigiti pro viginti.ca.24.a.arron pro aaron.

Paralipomenon ſecundus.

Ca.2.c.dauit pro dauid.& ſapientbus pro ſapientibus.ca.4.c.deeſt in. ca 5.c.preter pro preterquam.ca.6.e.conuertebuntur pro conuertentur ca.6.f.mettes pro mittes.ca.8.b.iduxit pro induxit.& pharonis ꝓ pharaonis.ca.8.c.tn pro in.ca. 9.d.offerebatur pro afferebatur.ca.14.c.ve9 pro deus.ca.19.b.ſecerdos ſacerdos.ca 20.a.deeſt &.ca. 26.c. eſſet pro eſſent.ca.26.d.loproſus pro leproſus.ca.28.d. ſcripti pro ſcripta.ca.30 a.fecerent pro facerent.& reuertet pro conuertet. ca.31.d. hic pro hec. ca.32.b.dices pro dicens.ca.34.a.offerrent pro efferrent.ca.34.e.prophetã pro prophetẽ.ca.35.c pharaon pro pharao.bis.ca.36.a.ſupeſt in.

Cap.6.b.in margine. קָלֶט pro קַל

Cap.9.g. וּמְרִיבַעַל pro וּמְרִיבַּעַל

Cap.12.c. עֲזָרְךָ pro עֲזָרְךָ

Cap.14.a. וְחַרָשִׁי pro וְחָרָשֵׁי

Cap.15.a הַשָּׂר pro הַשַּׂר

Cap.16.d. אֲשֶׁר pro אֲשֶׁר

Cap.19.b.in margine. חָצָה pro חָעָה

Cap.21.a. שֶׁבַע pro שָׁבָע

Cap.26.b.in margine. כּוֹחַ pro בּוֹחַ

Cap.27.d. וִיהוֹנָתָן pro וִיהוֹנָתָן

Cap.28.a. לְמֶלֶךְ pro לַמֶּלֶךְ

Et in eodem.d. לְפָּרָשִׁים pro לְפָרָשִׁים

Cap.29.d.in margine. רָאָה pro רָא

Secundo paralipomenon.

Cap.5.a. וְאֵת pro וְאֵת

cap.7.a. כִּי pro כִּי

Cap.19.b. לֹא pro לֹא

Cap.12.d.in margine. נָבָא pro נָבָא

Cap.15.a. לְיִשְׂרָאֵל pro לְיִשְׂרָאֵל

Cap.17.a. וַיִּגְבָה pro וַיִּגְבָּה

Cap.20.b. לִפְנֵי pro לִפְנֵי

Et in eodẽ.c. מִירֻשָּׁתְךָ pro מִירֻשַּׁתְךָ

Cap.22.c. אֲחַזְיָהוּ pro אֲחַזְיָהוּ

Cap.29.d.in margine. זָנַח pro זָנַ

Cap.34.a. וּשְׂמֹאל pro וּשְׂמֹאל

Cap.35.a. in quibuſdã libris. שְׁלֹמֹה pro שְׁלֹמֹה

Errores tranſlationis beati Hieronimi.

Ioſue.

Ca.11.a.egresi pro egressi.ca.11.d.qubus pro quibus.ca.13.d.tribui pro tribui.& congnationes pro cognationes. ca.15.c. cõgnationib9 pro cognationib9.bis.ca.15.d.neuẽ pro nouẽ.ca.15.g. habitauit pro habitabit.ca.16.c.i pro in.ca.17.b filorũ pro filiorũ. ca.19.a.cõgnationes pro cognationes.ca. 20.d.cnnstitue pro constitute.ca.22.f. altere pro altare.ca.24.d.ãmorreoerũ pro ãmorreorum.

Iudices.

Ca.1.d.cõgnati pro cognati.& curibus pro curribus. ca.5. illus pro illius.ca.7.egyptio pro egypto.ca.7.crepidẽ pro crepidinẽ. & tran pro trans.ca.14.d.cõuiuii pro conuiuii.ca.20.d. erũpunt pro eruperunt.

Regũ primus.

Ca.6.c.erax pro erat.ca.10.d.cithãrã pro cithara.ca.12.d.tex pro rex ca.14.a.eũ pro cũ.ca.17.a.therebinthus pro terebinthus.bis.ca.24.c.clamidis pro clamydis quater.ca.25.c.quicꝙ pro quicꝙ̃.ca.30.f. erumperant pro eruperant.

Regũ secũdus.

ca.3.a.bebrõ ꝓhebrõ.ca.6.c.dñdixit ꝓbñdixit.ca.14.d.rege ꝓ regẽ ca.16.d.at pro ad.ca.18.g.morior pro moriar.ca.19.c.festinait pro festinauit.ca.19.e.miphiboseph ꝓ miphiboseth. ca.19.f.quod ꝓ quot.

Regũ tertius.

Ca.1.f.sac dos pro sacerdos.ca.2.b.cruoren pro cruorẽ.ca.2.f.colocauit pro collocauit.ca.4.c.diction e pro ditioue. & ab pro ad.ca.6.b. sumitatẽ pro summitatẽ.ca.7.e.canti pro canthi.ca.8.f.cospectu pro cõspectu.ca.20.e.venerũ ꝓ venerũt.ca.21.a.comodius ꝓ cõmodius.

Regũ quartus.

Ca.4.e.ocursum pro occursum.ca.10.c.descedimus pro discendim9 ca.6.f.cõmedamus pro comedamus.ca.2.b.quẽ pro quam.

Paralipomenõ prim9.

In prologo.rogatione pro rogatiane.ca.2.g.canentẽs pro canentes ca.9.d.ostiarais pro ostiarios.ca.16.b.eus pro eius.ca.17.c.conpectu pro conspectu.ca.18.c.expugnaset pro expugnasset. ca.19.b.missi ꝓ misi. ca.22.b.elege pro elige. ca.22.c.es pro est. ca.23.b. seperatus pro separatus.ca.26.c.suppellectilẽ pro supellectilẽ.ca.27.d.sustantie pro substantie.ca.29.e.trigintam pro triginta.

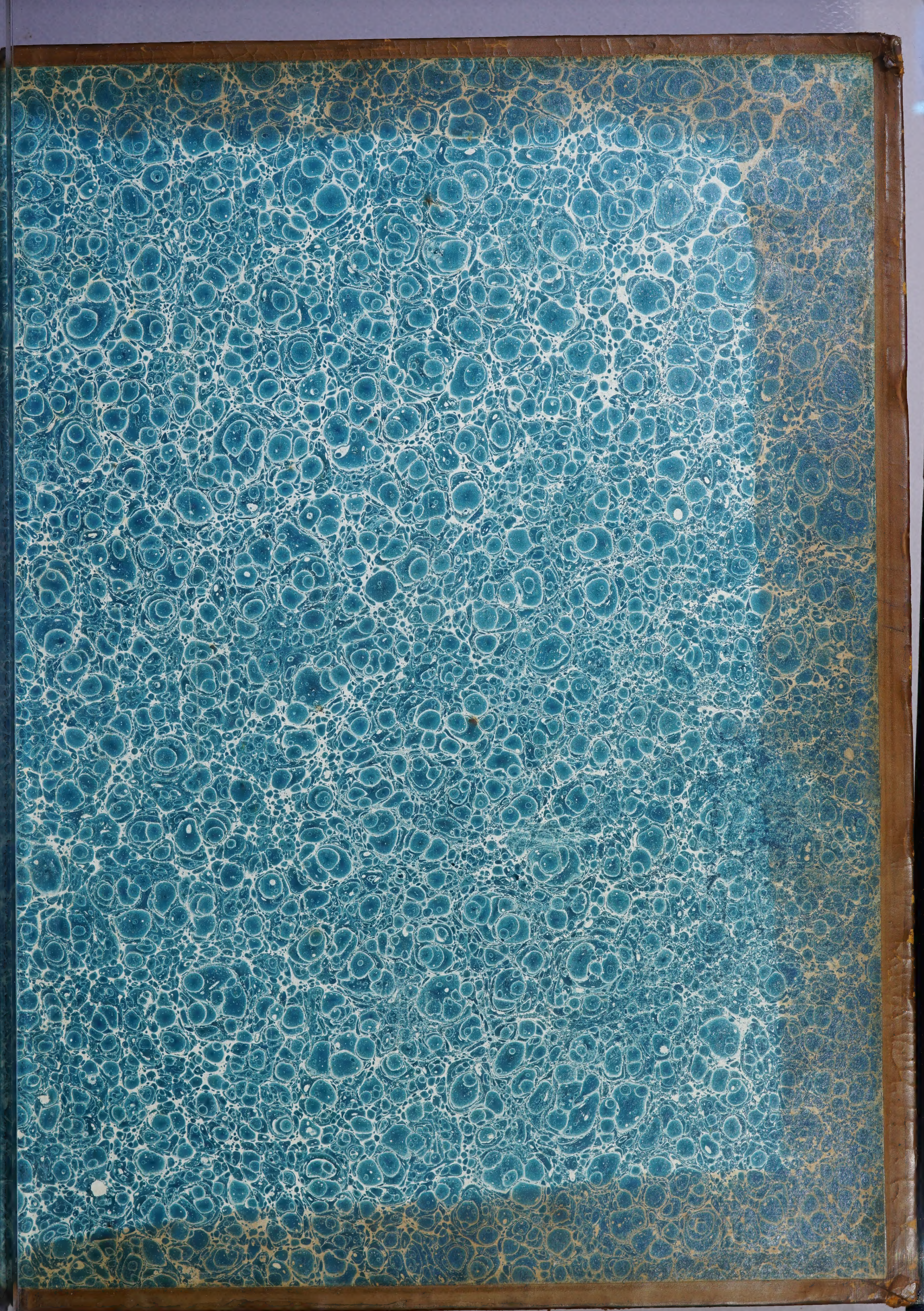
Paralipomenõ secũdus.

Ca.1.b.intelligetiã pro intelligentiã.ca.3.b.taletis pro talentis.ca.4.a.cubitoũ pro cubitorũ.ca.7.d.precepit pro precepi. ca.11.b. horea pro horrea.ca.11.c.vitolorũ pro vitulorũ.ca.20.a. venerũ pro venerũt.ca.20.f.hitatores pro habitatores. ca.21.d. ꝑcusit pro ꝑcussit.& explectus pro expletus.ca.24.b.athlia pro thalia.ca.29.d. igressi ꝓ ingressi.ca.31.b.multitidinis ꝓ multitudinis.ca.34.f. hierulẽ ꝓ hierusalem.ca.35.b.sacredotibus pro sacerdotibus. ca.35.d. cãtratrices pro cantatrices.ca.36.b.verboru pro verborũ.ca.36.d.conbusserunt pro conbuserunt.& snbata pro sabata.

Finis secũde partis.

- [814 [illegible]






GAUDEO